

پیشگفتار

بسم الله الرحمن الرحيم

این آخرین پیغام خدا به بشریت است. همه پیامبران خدا به عرصه این جهان خاکی پا نهاده اند، و همه کتابهای آسمانی را تحویل داده اند. اینک زمان آن فرا رسیده که همه پیام های پیامبران، پس از پاکسازی از غبار زوائدی که بر آن نشسته، یکی شوند، و بصورت یک پیام واحد درآیند و اعلام شود که از این پس، تنها یک دین مورد قبول خداست، و آن "دین تسلیم" است (۱۹، ۸۵ : ۳). "دین تسلیم" دینی است که در آن به مقام قدوسی خدا و قدرت بی چون و چرای او اعتراف می کنیم، و عمیقاً اعتقاد پیدا می کنیم که تمام قدرت ها فقط از آن خداست و هیچ موجودی دارای قدرتی که بتواند مستقلاً عمل کند نیست. هرگاه کسی این مطلب را درک کند، طبیعی است که زندگی خود و تمام عبادات خود را فقط به خدا اختصاص می دهد. این نخستین و مهمترین فرمان همه کتابهای آسمانی است: عهد عتیق [تورات]، عهد جدید [انجیل]، عهد نهایی [قرآن] .

بشنو، ای اسرائیل! خدا، که پروردگار ماست، یگانه و یکتاست!

بنابراین با تمام قلب خود،

با تمام روح خود،

با تمام فکر خود،

و با تمام نیرو و توان خود

خدا را، که پروردگار تست، عبادت کن.

[سفر تثنیه، فصل ۶ از ۴ تا ۵ ; انجیل لوقا، فصل ۱۲ از ۲۹ تا ۳۰ ; قرآن سوره ۳، آیه ۱۸]

بباید به ذکر خدا پردازیم، و با صفات با شکوهش از او یاد کنیم،

آنکس که در مقام آفریدگار همه چیز را در این جهان پایه گذارد،

آنکس که عبادت زبیده اوست، چرا که در همه جا حاضر، بر همه چیز دانا، و بر همه کار تواناست

و وجودی است واجب الوجود و هشیار،

که جهالت و ناپاکی را از فکر می زداید

و قوه ادراک ما را پاکیزه و هوشیار می کند.

[گایاتری مانترا، یاجورودا]

گرچه تمام ادیان بوسیله بدعت ها، سنت ها، و مرام های دروغین و شرک آمیز تحریف شده اند، ولی هنوز هم از هر دینی، کسانی پیدا می شوند که از "تسلیم شدگان" باشند. حال ممکن است که این تسلیم شدگان، مسیحی، یهودی، مسلمان، هندو، بودایی، و یا هر چیز دیگر باشند. همه این تسلیم شدگان، جملگی، عضو یک دین واحد هستند — که تنها دین مورد قبول خداست. همانطور که در برگ نخست این کتاب تأکید شد، تمام تسلیم شدگانی که از هر لحاظ فقط مخلص خدا هستند، و هیچ کس را تحت هیچ اسم یا عنوانی با او شریک یا سهیم نکنند، مورد بخشایش قرار می گیرند و به قلمرو جاوید خدا راه پیدا می کنند (۲:۶۲). صفت مشخصه تسلیم شدگان واقعی آن است که چیزی در قرآن نیست که آنها بدان اعتراض داشته باشند.

با ظهور قرآن، که آخرین کتاب آسمانی است، پیغام خدا بر جهانیان کامل شد. اینک ما پاسخ مهمترین سوالات خود را که مدت ها منتظر آن بوده ایم، دریافت کرده ایم — ما که هستیم؟ هدف از زندگی ما چیست؟ اصلاً چطور شد که به این دنیا آمدیم؟ از اینجا به کجا خواهیم رفت؟ کدامین دین، راستین است؟ آیا تکامل بود یا خلقت؟ و سایر پرسش ها.

برخی از مردم ممکن است در شگفت شوند که: "چرا خدا برای تکمیل، و یگانگی بخشیدن به پیامش، اینهمه درنگ کرد؟ تکلیف کسانی که از زمان آدم تا امروز کتاب آسمانی را بشکل پایان یافته اش نداشتند، چیست؟" با توجه به اینکه قرآن به این پرسش پاسخ می دهد (۲۰:۵۲)، آمار نیز بسادگی نشان میدهد که جمعیت جهان از آغاز دنیا تا به امروز از مرز ۷,۰۰۰,۰۰۰ فراتر نرفته است. تخمین زده می شود که جمعیت جهان از هم اکنون تا پایان دنیا، در سال ۲۲۸۰ میلادی (پیوست ۲۵)، از مرز ۷۵,۰۰۰,۰۰۰ فراتر خواهد رفت. پس، مقرر شده است که اکثریت گسترده ای از مردم پیام واحد و خالص خدا را دریافت کنند (به نمودار زیر دقت کنید).

جمعیت مردم جهان از امروز (سال ۱۹۹۰) تا پایان دنیا (در سال ۲۲۸۰ میلادی) .

[بخش سیاه این نمودار، شاخص جمعیت جهان از زمان آدم تا سال ۱۹۹۰ میلادی است]

پیش از پیدایش

همه چیز از میلیاردها سال پیش، که یکی از مخلوقات رده بالای خدا به خود بزرگ بینی دچار شد، آغاز شد. او شیطان نام داشت و خیال می کرد که خود نیز می تواند مانند خدا قلمروی داشته باشد و مستقلاً آنجا را اداره کند. به چالش آوردن مقام قدوسی خدا، نه تنها کفرآمیز بود، بلکه از اساس غلط، و عملاً غیرممکن بود. شیطان از این حقیقت غافل بود که فقط خداست که می تواند خدایی کند، و مقام الوهیت بسی فراتر از توان و تصور اوست. اینگونه مَم زدن- خود بزرگ بینی همراه با جهالت- بود که باعث شد شیطان تصور کند که می تواند قلمروی در اختیار داشته باشد و آنرا مانند خدا عاری از بیماری، فلاکت، جنگ، سوانح، هرج و مرج، آشوب، و... اداره کند. اکثریت گسترده ای از مخلوقات با شیطان مخالفت کردند. با اینحال، اقلیت بسیار ناچیزی از مخلوقات که نفس گرا بودند، و تعدادشان به چند میلیارد می رسید، با شدت و ضعف گوناگون، از شیطان هواداری کردند. از اینرو، مجادله سختی در ملکوت اعلی درگرفت و بلوایی پیاپی شد (۳۸:۶۹). این عصیان ناموجه، و به چالش آوردن مقام قدوسی خدا به بهترین نحو پاسخ داده شد و با مؤثرترین شیوه چاره جویی شد. پس از آنکه به عصیانگران بقدر کافی مهلت داده شد که به گناه سنگین خود اعتراف کنند و تسلیم خدا شوند، خدا بر آن شد که عصیانگران سرسخت را در سفینه ای بنام زمین تبعید کند. و فرصتی دیگر به ایشان بدهد تا خود را رستگار کنند.

اگر شما ادعا داشته باشید که می توانید هواپیمایی را به پرواز درآورید، بهترین راه برای پی بردن به درستی این ادعا آن است که هواپیمایی را در اختیار شما بگذارند، و از شما بخواهند که آنرا هدایت کنید. وقتی شیطان ادعا کرد که خود نیز می تواند خدایی کند، خدا در پاسخ به ادعای او همین کار را کرد. خدا او را به خدایی در قلمروی بس خُرد و ناچیز بنام زمین برگمارد (۳۶:۶۰؛ ۲:۳۰). در ضمن، به آنهایی که طرف شیطان را گرفتند فرصتی داد تا نفس سرکش را در خود بکشند، و در تصمیم شان تجدید نظر کنند و اعتراف کنند که مقام قدوسی از آن خداست. گرچه، اکثریت گسترده ای از مخلوقات گناهکار از این فرصت بهره گرفتند و توبه کردند، اقلیت ناچیزی از ایشان - چیزی در حدود ۱۵۰ میلیارد مخلوق - این فرصت طلایی را از دست دادند (۳۳:۷۲).

این بخش سفید، نمودار کل مخلوقاتی است که از همان اول با شیطان به مخالفت برخاستند.

این بخش خاکستری، نمودار اکثریت گسترده ای است که توبه کردند و تسلیم شدند.

به دنبال مجادله ای که در ملکوت اعلی رخ داد، تمام مخلوقات خدا به چهار دسته طبقه بندی شدند که هر دسته دسته دیگر فرق دارد:

(۱) فرشتگان

در این طبقه بندی، مخلوقاتی که هرگز مقام قدوسی خدا را مورد سوال قرار ندادند "فرشته" نام گرفتند. آنها می دانستند که فقط خداست که توانایی و شایستگی خداوندی را دارد. تعداد بیشتری از مخلوقات که در اکثریت هستند - از همین طبقه می باشند. تعداد فرشتگان بقدری زیاد است که حتی خودشان هم تعداد خود را نمی دانند؛ فقط خداست که تعداد آنان را می داند (۷۴:۳۱).

(۲) حیوانات

گرچه فرشتگان پیشنهاد کردند که تمام عصیانگران همراه با رهبرشان از درگاه خدا تبعید شوند (۲:۳۰)، ولی خدای مهربان اراده کرد که فرصتی دوباره به عصیانگران بدهد تا آنها به گناه خود اعتراف کنند، توبه کنند، و در برابر مقام قدوسی خدا تسلیم شوند (۳۳:۷۲). همانطور که در نمودار بالا نشان داده شده است، اکثریت گسترده ای از عصیانگران از این فرصت استفاده کردند و پیشنهاد سرشار از رحمت خدا را برای بازگشت به قلمرو الهی پذیرفتند. آنها قبول کردند که نفس سرکش را در خود بکشند، و برای جبران گناهی که از آنها سر زده بود، به این دنیا بیایند و نقش تسلیم گرایانه شان را ایفا کنند. توبه آنها به پاس نقش تسلیم گرایانه ای که در این دنیا ایفا می کنند پذیرفته می شود، و آنها به قلمرو جاودان خدا بازمی گردند (۶:۳۸). اسب، سگ، درخت، خورشید، ماه، ستارگان، بچه های ناقص الخلقه و عقب افتاده، همه از موجودات هوشمندی هستند که به گناه خود اعتراف کردند و توبه کردند:

آیا در نمی یابی که
آنچه در آسمانها و زمین است،
خورشید، ماه، ستارگان، کوه ها، درختان، حیوانات،
و بسیاری از مردم
به خدا سجد می کنند؛
گرچه، بسیاری از مردم به فنا محکوم اند.

(۲۲:۱۸)

ستارگان و درختان سجد می کنند.

(۵۵:۶)

اسب نفس سرکش ندارد. صاحب اسب چه ثروتمند باشد یا فقیر، بلند قد یا کوتاه قد، چاق یا لاغر، جوان یا پیر، در هر صورت اسب در خدمت اوست. سگ نفس سرکش ندارد؛ برای او اهمیتی ندارد که صاحبش ثروتمند باشد یا تهیدست، در هر صورت دُمش را برای او تکان می دهد. خورشید هر روز در وقت معینی که خدا مقرر کرده است، طلوع و غروب می کند. ماه در مدار خود به دور زمین حرکت می کند و هرگز انحراف نمی ورزد. بدن انسان - این لباس موقت - به زمین تعلق دارد؛ در نتیجه، بدن ما موجودی تسلیم شده است. قلب، ریه ها، کلیه ها، و سایر اعضای بدن وظایف خود را بدون کنترل ما انجام می دهند.

(۳) انسان ها

عصیانگران سرسخت - آدم ها و جن ها - از اعتراف به گناه خود امتناع ورزیدند و خواستند نمونه ای از قدرتمندی شیطان را ببینند. این مخلوقات نفس گرا که تسلیم مقام قدوسی خدا نشدند، و از فرصتی که به ایشان داده شد استفاده نکردند، به دو گروه تقسیم شدند. آن نیمه ای که کمتر تحت تأثیر نقطه نظر شیطان بود، "آدم" نام گرفت. گرچه آنها با دیده تردید به ادعای شیطان نگریستند، ولی نتوانستند در حمایت از مقام قدوسی خدا قاطعانه واکنش نشان دهند. نفس سرکش است که مانع از این شد که این مخلوقات نسبت به مقام قدوسی خدا ناسپاس باشند. نفس سرکش است که وقتی فرصتی برای تسلیم به آنها داده شد، مانع از آن شد که آنها تسلیم شوند (۳۳:۷۲)، و باز هم نفس سرکش است که مانع از بازگشت ما به قلمرو خداست (۲۵:۴۳). به همین دلیل است که "گشتن هوای نفس" از نخستین فرمان های قرآن است (۲:۵۴).

(۴) جن ها

نیمی دیگر از مخلوقات گناهکار، آنهایی که بیش از همه به نقطه نظر شیطان گرایش داشتند و شدیدترین نفس سرکش را از خود بروز دادند تحت عنوان "جن" طبقه بندی شدند. تدبیر خدا چنین بود که برای هر انسانی از لحظه تولد تا مرگ، یک جن تعیین کند. جن همزاد، نماینده شیطان است و همواره مشوق مرام های شیطانی است (۲۷-۲۳:۵۰). به جن ها و آدم ها، فرصتی گرانبها در این دنیا داده شد تا همه چیز را دوباره مطالعه کنند، نفس سرکش را در خود محکوم کنند، و با تسلیم شدن به مقام قدوسی خدا، مورد بخشایش قرار گیرند. هرگاه انسانی به دنیا می آید، یک جن نیز همراه او به دنیا می آید که همزاد اوست. قرآن به ما می آموزد که جن ها از نسل شیطان هستند (۱۸:۵۰؛ ۷:۲۷). هر جنی که همراه یک انسان متولد می شود، تا لحظه مرگ او، دائماً همنشین وی خواهد بود. سپس، هنگامی که انسان می میرد، جن او آزاد می شود و چندین قرن به زندگی ادامه می دهد. به جن و انس فرمان داده شده است که از عبادات شرک آمیز اکیداً بر حذر باشند و هرگونه عبادت یا پرستشی را فقط برای خدا انجام دهند (۵۱:۵۶).

خدا آدم ماشینی نمی خواهد

مجادله ای که در ملکوت اعلی رخ داد، همانطور که در (۳۸:۶۹) بیان شده، و در بالا نیز گفته شد، نشانگر آن است که تمام مخلوقات خدا از اصل آزادی انتخاب بهره مند بوده و هستند؛ همه دارای اندیشه و آزادی انتخابند. با اینکه همه از آزادی انتخاب برخوردار بودند، فقط عده بسیار کمی از مخلوقات عصیان کردند، و همین نشان می دهد که اکثر مخلوقات که یگانه پرست هستند از روی جبر یگانه پرست نشدند بلکه به پاس شکوه و بزرگی بی پایان خدا، به اختیار خود یگانه پرستی را انتخاب کردند. بدون این عصیان هرگز نمی توانستیم دریابیم که آزادی (انتخاب) هدیه ای است از جانب خدا که او آنرا به تمام مخلوقات خود اهدا کرده است.

الرحمن الرحیم

حتی در این دنیا، هر سازمان، یا شرکتی انتظار دارد که کارمندانش بدان وفادار باشند و به سود آن کار کنند. اگر کارمندی کاملاً در اختیار سازمانی نباشد، یا نشان دهد که چنانکه باید و شاید، وفادار نیست، بی درنگ اخراج می شود. از آنجا که آدمیان و جن ها جانب شیطان را گرفتند، و سپس پیشنهاد خدا را برای تجدید نظر در حرکت عصیانگرانه خود رد کردند، فرشتگان انتظار داشتند که شیطان و هواخواهانش از درگاه خدا تبعید شوند (۳۰: ۲). ولی خدا از رحمت بیکران خود مهلتی دیگر به ما داد تا به گناه خود اعتراف کنیم و خود را از شر نفس سرکش آزاد کنیم.

و خدا، مرگ را برای اجرای این برنامه نجات بخش آفرید (۲- ۱: ۶۷). تدبیر الهی ایجاب می کرد که نوعی دیگر از هستی، در مکانی دیگر به عصیانگران داده شود تا هیچ خاطره ای از نزاع در ملکوت اعلی بیاد نیاورند. آدم ها و جن ها، تحت موقعیت های گوناگون این دنیا، پیام های خدا و پیام های شیطان را دریافت می کنند، سپس در نهایت آزادی یکی از آن دو را برمی گزینند. آنگاه طبق تصمیمی که خودشان در نهایت آزادی اتخاذ کرده اند، یا بخشوده می شوند و به قلمرو خداوندی بازمی گردند، و یا برای همیشه همراه شیطان در تبعیدگاه بسر می برند.

قلمرو موقت شیطان

خدا جهانی را که پهنای آن میلیاردها سال نوری است با میلیاردها کهکشان و یک بیلیون تریلیون ستاره آفرید تا نشان دهد که محلی را که برای سلطنت شیطان تعیین کرده یعنی زمین تا چه اندازه ناچیز است. اگر با سرعت نور (۹۳۰۰۰,۰۰۰ مایل)* به سوی خورشید سفر کنیم، در هشت دقیقه به آن می‌رسیم. اگر به این سفر ادامه دهیم، پس از ۵۰ تا ۷۰ هزار سال نوری می‌توانیم به مرز راه شیری برسیم؛ راه شیری نام همین کهکشانی است که در آن هستیم و منظومه شمسی بخش ناچیزی از آن است. ۲۰۰۰,۰۰۰ سال نوری وقت لازم است تا بتوانیم به نزدیکترین کهکشانی که همسایه ماست برسیم. و حداقل ۲۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ کهکشان در "جهان ما" وجود دارد. اگر از مرز کهکشان خود، با قوی‌ترین تلسکوپ‌ها نگاه کنیم، زمین که بماند، حتی کهکشانی که ما در آن هستیم غیرقابل رؤیت است. لیک گویی این جهان ما از دید خدا به اندازه کافی پهناور نبود که شش جهان دیگر را نیز آفرید، که هر یک بزرگتر از دیگری است و جهانی را که ما در آن هستیم احاطه می‌کنند (۲:۲۹) (۳:۶۷). سپس خدا به شیطان گفت که ذره‌ای بس خرد و ناچیز - بنام زمین - واقع در کوچکترین و دور افتاده‌ترین بخش از هفت جهان، قلمرو موقتی او خواهد بود. تدبیر الهی ایجاب می‌کرد که انس و جن در جهانی باشند که از نظر فیزیکی تحمل حضور خدا را نداشته باشد (۷:۱۴۳). از اینرو، شیطان قلمرو ناچیزش را - دور از حضور فیزیکی خدا - اداره می‌کند، گو اینکه خدا از همه چیز بخوبی آگاه است، و بر تمام امور مسلط است. باید توجه داشت که تعداد عصیانگرانی که توبه کردند بقدری زیاد بود، که زمین نمی‌توانست همه را در خود جای دهد. واقعیت این است، که تعداد حیوانات بسی بیش از تعداد انسانهایی است که در این سیاره هستند. جای دادن تمام عصیانگرانی که توبه کردند در یک زمین، این سیاره را به مکانی غیرقابل کنترل تبدیل می‌کرد. از اینرو، تعداد بیشماری از مخلوقات در فضا جای داده شده‌اند.

آدم و حوا

فرشتگان خدا کالبد اولین انسان را طبق دستورالعمل خدا در زمین نگارگری کردند (۷:۱۱). سپس، خدا اولین شخص، یعنی آدم را، برای آن کالبد تعیین کرد. وقتی خدا به فرشتگان خبر داد که در طول دوره آزمایش به آدم خدمت خواهند کرد - خدماتی از قبیل نگاهبانی از آنها، هدایت بادها، پخش باران و پخش رزق و روزی، و غیره - شیطان تنها کسی بود که از "سجده کردن" امتناع ورزید (۳۸:۷۴ ; ۱۵:۳۱ ; ۲:۳۴).

جفت آدم از راه تقسیم سلولی، با خصلت و سیمای مؤنث، از آدم پدید آمد. و خدا دومین شخص را برای کالبد او تعیین کرد. مادام که بدن خالی (بدون روح) آدم و حوا در زمین بود، روحشان که شخص حقیقی است، در بهشت اقامت داشت. آدم و حوا تا زمانی که به فرمان خدا گوش می‌دادند در بهشت ماندند. اما همینکه بجای خدا، به شیطان گوش دادند، طبع اخلاص گرانسانی را که در نهاد همه ما نهفته است منعکس کردند، و بی‌درنگ به قلمرو شیطان در زمین تعلق پیدا کردند - "بدنهای آنها برایشان نمایان شد" (۲۰:۱۲۱) (۷:۲۰). بقیه ماجرا، سلسله وقایع تاریخ است.

* برابر با ۱۵۰,۰۰۰,۰۰۰ کیلومتر

شیطان، پدر تمام جن ها

برای آزمودن جن و انس لازم بود که هرگاه انسانی متولد می شود، شیطان نیز تولید مثل کند. همانطور که در بالا نیز گفته شد، هرگاه که انسانی زاده می شود، یک جن نیز همراهش زاده می شود تا بعنوان همزاد وی همیشه با او باشد. در نتیجه، هر انسانی پیوسته در معرض تحریکات نماینده شیطان است که از بدو تولد تا مرگ، با او در همان کالبد زندگی می کند. نماینده شیطان سعی می کند که دیدگاه شیطان را به همزاد انس خود بقبولاند: که خدا به تنهایی کافی نیست. روز قیامت، جنی که همزاد انسان است بعنوان شاهد، علیه قرین خود [یعنی علیه انسانی که با او متولد شده] شهادت خواهد داد (۲۷، ۲۳: ۵۰) (۴۳: ۳۸). بسیاری از انسان ها باعث می شوند که جن همزادشان به اعتقادات توحیدی بازگردند.

خدا انسان را بدون آمادگی رها نکرد. او برای کمک به انسانها در آخرین فرصتی که برای تجدید نظر در کفر به ایشان داده، هر کس را با علم به اینکه جز خدا کسی مولا و سرورش نیست به این جهان می آورد (۱۷۳- ۱۷۲: ۷). این دانش غریزی به جن ها داده نشده، ولی در عوض طول عمری بس درازتر، و تواناییهایی بس گسترده تر به آنان داده شده است تا بتوانند نشانه های خدا را در پایین ترین جهان بررسی و مطالعه کنند. از آنجا که جن ها، دیدگاه شیطان را ترغیب می کنند، ذاتاً به شرک و چند خدایی گرایش دارند. ولی ما آدمیان، علاوه بر گزینه توحیدی که خدا برای کمک به ما در سرشت ما قرار داده، رسولانی نیز نزد ما می فرستد تا هر چه بیشتر به ما کمک کرده باشد. اینک که لب مطلب را فهمیدیم، باید قدر واقعیتی را که اکنون بر ما معلوم شده بدانیم که تنها گناه نابخشودنی - اگر تا مرگ ادامه یابد - شرک است: اعتقاد به اینکه کسی جز خدا صاحب قدرتی است.

چهل سال مهلت الهی

به انسان چهل سال مهلت داده شده است که مطالعه کند، پیرامون خود را بنگرد، ببیند، و همه نقطه نظر ها را بررسی کند، بسنجد، و بالاخره تصمیم آخرش را بگیرد - که می خواهد نقطه نظر شیطان را دنبال کند، یا در برابر مقام قدوسی خدا سر تسلیم فرود آورد. هرکس قبل از چهل سالگی از دنیا برود، بنا بر دلایلی که فقط خدا می داند، برای آمرزش انتخاب شده است. بنابراین، هرکس پیش از رسیدن به چهل سالگی بمیرد به بهشت خواهد رفت (۱۵: ۴۶ و پیوست ۳۲). رحمت بیکران خدا از همین جا معلوم می شود که حتی برای کسانی که به قرآن ایمان دارند، پذیرش این حکم سرشار از رحمت خدا بسیار دشوار است.

رسولان خدا که با نشانه های شگفت انگیز از سوی خدا پشتیبانی می شوند، به ما مژده داده اند که خدا فقط یک مهلت دیگر به انسان داده است تا بتواند به قلمرو الهی بازگردد. هنگامی که موسی نزد فرعون رفت، خدا او را با این معجزه که چوبدستی اش به اژدها تبدیل شد مورد حمایت قرار داد. عیسی از گل چیزی بشکل پرند درست می کرد که به اذن خدا به پرند ای زنده تبدیل می شد، جذامی و کور را به اذن خدا شفا می داد، و مرده را به اذن خدا زنده می کرد. محمد، پیامبر خدا، رسولی که آخرین کتاب آسمانی را آورد، معجزه ای به سبک معجزاتی که گفته شد آشکار نکرد (۲۰: ۱۰). قرآن، خود، معجزه ای بود که رسالت محمد را تأیید می کرد (۵۱، ۵۰: ۲۹). حکمت الهی بر آن قرار گرفت که میان محمد و معجزه قرآن چهارده قرن فاصله افتد. اینک که به ابعاد عظیم و تمام نشدنی معجزه ریاضی قرآن پی برده ایم (پیوست ۱)، متوجه می شویم که اگر این معجزه هم از طریق محمد آشکار می شد، میلیونها نفر او را بعنوان خدایی که در قالب یک انسان حلول کرده می پرستیدند.

حُجَّت اصل بودن قرآن:

قابل رؤیت، قابل لمس، انکار ناپذیر

با ظهور عصر کامپیوتر، پی برده ایم که کد ریاضی قرآن، همانگونه که در (۳۵- ۷۴:۳۰) گفته شده، "یکی از معجزات بزرگ" است. معجزاتی که به رسولان پیشین داده شد از نظر زمانی و مکانی محدود بودند، در صورتی که معجزه قرآن همیشگی است. فقط تعداد کمی از مردم شاهد معجزات موسی و عیسی بودند، ولی معجزه قرآن را هر کس می تواند در هر لحظه از زمان و در هر نقطه از جهان مشاهده کند. از این گذشته، معجزه قرآن گواه بر درستی معجزات پیشین است (۵:۴۸).

همانطور که در پیوست ۱ گزارش شد، معجزه ریاضی قرآن بر پایه عدد "۱۹" استوار است. در این ترجمه، واژه "خدا" (الله)، با حروف درشت تر و پر رنگتر به چاپ رسیده تا خوانندگان ضمن مطالعه قرآن، در جریان نمونه ای از این معجزه مبهوت کننده قرار گیرند. عددی که در گوشه سمت راست، در پایین هر صفحه می بینید، نشان می دهد که از نخستین صفحه تا پایان آن صفحه چند واژه "الله" وجود دارد. در پایان می توان مشاهده کرد که مهمترین کلمه قرآن یعنی "الله"، ۲۶۹۸ بار بازگو شده است. این عدد ضرب صحیحی از ۱۹ است. بعلاوه، از حاصل جمع شماره آیه هایی که واژه "الله" در آنها آمده، عدد ۱۱۸۱۲۳ بدست می آید که آن نیز ضرب صحیحی از ۱۹ است (۱۹ × ۶۲۱۷). در گوشه سمت چپ، در پایین هر صفحه، حاصل جمع شماره آیه هایی که واژه "الله" در آنها آمده نوشته شده، که حاصل جمع هر صفحه با صفحات قبل جمع شده است. هر کس بسادگی می تواند این حقایق قابل رؤیت و ساده را بررسی کند، و همین به تنهایی ثابت می کند که هوشی بسیار برتر از هوش بشر طراح این ساختار ریاضی در قرآن بوده است.

تعداد واژه "الله" از آغاز تا پایان صفحه در گوشه سمت راست، در پایین هر صفحه نوشته شده است ۲۶۹۸ (۱۹ × ۱۴۲)	حاصل جمع شماره آیاتی که واژه "الله" در آنها آمده در گوشه سمت چپ، در پایین هر صفحه نوشته شده است ۱۱۸۱۲۳ (۱۹ × ۶۲۱۷)
--	--

شواهدی دال بر اصالت که خواننده می تواند درستی آنها را بررسی کند

علاوه بر ساختار خارق العاده ریاضی در قرآن، واقعیت های بزرگ دیگری نیز در این کتاب آسمانی وجود دارد که علم امروز، یا بصورت حقایق علمی آنها را مورد تأیید قرار داده، یا بصورت فرضیه. اینک به چند نمونه از این اطلاعات پیشرفته می پردازیم:

۱. زمین تخم مرغی شکل است (۷۹:۳۰) (۳۹:۵).
۲. زمین ساکن نیست؛ بلکه مُدام در گردش است (۲۷:۸۸).
۳. خورشید منبع نور است، و ماه منعکس کننده نور خورشید (۷۱:۱۶) (۲۵:۶۱) (۱۰:۵).
۴. هر چه به سوی آسمان بالا رویم، درصد اکسیژن در هوا کاهش می یابد (۶:۱۲۵).
۵. فرضیه "انفجار بزرگ" تأیید شده است (۲۱:۳۰).
۶. فرضیه "گسترش کائنات" تأیید شده است (۵۱:۴۷).
۷. جهان، از یک توده گاز آغاز شد (۴۱:۱۱).
۸. تکامل، یک واقعیت است؛ و عبارت است از مراحلی که خدا آنرا در هر گروه از موجودات هدایت میکند (۷۱:۱۳-۱۴) (۳۲:۷-۹) (۲۴:۴۵) (۲۱:۳۰) (۱۸:۳۷) (۲۹-۱۵:۲۸) (۷:۱۱) و پیوست ۳۱.
۹. جنسیت فرزند را اسپرم مرد تعیین می کند (۵۳:۴۵-۴۶).

دور از هرگونه کلام غیرمنطقی

این خود معجزه ای شگرف است که هیچ سخن غیرمنطقی در قرآن وجود ندارد. این نکته، خصوصاً با در نظر گرفتن میزان جهل و خرافاتی که در زمان نزول قرآن وجود داشت، بسیار مهم است. برای مثال، یکی از مفسران معتبر نزد مسلمانان سنت گرا، ابن کثیر است. در یکی از تفسیرهای مشهور او که قرن ها پس از زمان پیامبر نوشته شده، می خوانیم که زمین بروی شاخ های گاو عظیم الجثه ای قرار دارد و این گاو با ۴۰,۰۰۰ شاخ بر پشت نهنگی گول آسا ایستاده است (تفسیر ابن کثیر درباره آیه اول سوره ۶۸). همین اواخر، در سال ۱۹۷۵ میلادی، در سرزمینی که قرآن در آنجا نازل شد، شیخ عبدالعزیز بن باز، رئیس دانشگاه اسلامی مدینه، در عربستان سعودی، اعلام کرد که زمین مسطح است، و هیچ حرکتی ندارد. (به بخشی از کتاب او در کادر زیر نگاه کنید)!!

الأدلة النقلية والحسية
على جريان الشمس وسكون الأرض

من مطبوعات الجامعة الإسلامية

بالمدينة المنورة ۱۳۹۵ هـ

عبدالعزیز بن باز

ولو كانت الارض تدور كما

يزعمون لكانت البلدان، والجبال، والأشجار، والأنهار، والبحار

لا قرار لها، ولشاهد الناس البلدان المغربية في المشرق، والمشرقية في المغرب،
ولتغيرت القبلة على الناس حتى لا يقرؤها قرار.

ترجمه کتاب بن باز، صفحه ۲۳: اگر همانگونه که ادعا می کنند، کره زمین می چرخید، دیگر هیچ سرزمین، کوه، درخت، رود، و یا دریایی بر جای خود استوار نبود. آنگاه مردم مشرق زمین، سرزمین های غرب را می دیدند، و مردم مغرب زمین، مردم شرق را.

خوشبختی همه جانبه: اکنون و برای همیشه

رسیدن به شادی و خوشبختی یکی از آرمان های اصلی هر انسانی است. قرآن راز دست یافتن به خوشبختی در دنیا و آخرت را برای ما فاش می کند. از قرآن می آموزیم که "خوشبختی" فقط به روح آدمی بستگی دارد. به همین دلیل، کالبدی که از نظر مادی به ایده آل خود - مانند پول، قدرت، شهرت، و غیره - دست می یابد، غالباً به انسانی تعلق دارد که از شادی بی بهره است. باری، خوشبختی فقط به درجه تکامل و وسعت روح، که شخص واقعی است، بستگی دارد. قرآن راهنمای کاملی است که روح و جسم می توانند بوسیله آن در دنیا و آخرت به خوشبختی کامل برسند (پیوست ۱۵).

در بسیاری از آیات این کتاب سراپا مُستدل، خدا خودش خوشبختی مومنان را در این دنیا و نیز برای همیشه تضمین می کند:

بیگمان بر یاران خدا بیمی نخواهد بود،
و اندوهگین نخواهند شد.

آنان کسانی هستند که ایمان آورده اند و

زندگی درست و با تقوایی را دنبال می کنند.

شادی و خوشبختی، هم در این دنیا از برای آنان است و هم در آخرت.

این قانون تغییرناپذیر خداست.

این همان پیروزی حقیقی است.

[۶۴ - ۶۲: ۱۰]

تمام مومنان اعضای یک دین واحد هستند که تنها دین قابل قبول خداست

همانطور که از آخرین پیام آفریدگار انتظار می رود، یکی از موضوعات برجسته قرآن این است که همه مومنان را به وحدت فرا می خواند، و آنان را از هرگونه تبعیض میان رسولان خدا اکیداً منع می کند. اگر هدف از عبادت برای همه یکی باشد، وحدت میان مومنان حکمفرما خواهد شد. ولی تعصب نشان دادن و اظهار عبد و سرسپردگی کردن نسبت به انسانهای ناتوانی از قبیل عیسی، محمد، امامان و غیره عاملی است که باعث تفرقه، نفرت، و جنگ های تلخ میان مومنانی است که به گمراهی افتاده اند.

یک مومن هدایت یافته فقط به خدا اخلاص می ورزد و جز در برابر او اظهار عبد و سرسپردگی نمی کند، و از اینکه ببیند سایر مومنان خدا را موحدانه عبادت می کنند شاد می شود، و برایش مهم نیست که آن مومن، دین خود را به چه نامی بخواند.

بیگمان، آنان که ایمان آوردند،

آنان که یهودی هستند،

مسیحیان،

تازه به دین گرویدگان؛

هرکس که

(۱) به خدا ایمان داشته باشد،

(۲) به روز بازپسین ایمان داشته باشد، و

(۳) درستکار باشد،

پاداش خود را از جانب پروردگار خود دریافت خواهد کرد؛

ایشان نه از چیزی بترسند، و نه اندوهگین خواهند شد.

[۲:۶۲ ; ۵:۶۹]

رسول میثاق خدا

همانطور که در پیوست ۲ گزارش شده، چاپ این کتاب، نشانه ظهور یک عصر نوین است؛ عصری که در آن پیام های خدا، که توسط پیامبران رسانیده شده است، بصورت یک پیام واحد استوار می شوند. یگانه دین خدا تسلیم است که بر سایر ادیان چیره خواهد شد (۶۱:۹)(۴۸:۲۸)(۹:۳۳). ادیان تباه شده کنونی، از یهودیت و مسیحیت گرفته تا هندوگرایی، بودایی گری، زرتشتی، و اسلام از صحنه روزگار ناپدید خواهند شد و "دین تسلیم" چیره خواهد شد. این رؤیای خام یک نفر یا گروهی از مردم نیست؛ این فرمان خداست که هرگز نقض نمی شود (۱: ۱۱۰) (۶۱:۹) (۴۸:۲۸) (۴۱:۵۳) (۹:۳۳) (۳:۱۹).

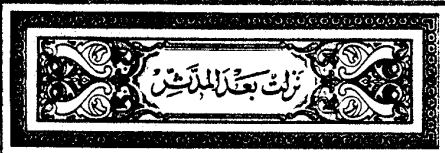
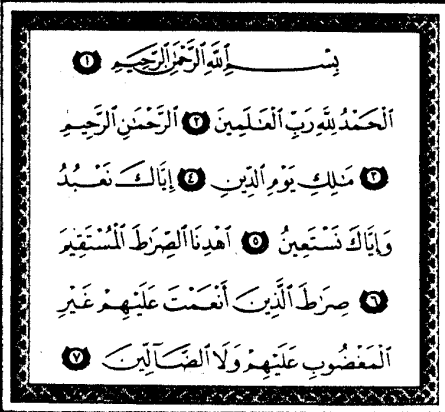
رشاد خلیفه

توسان

۲۶ رمضان ۱۴۰۹ *

* آخرین اوراق این ترجمه در شب قدر سال ۱۴۰۹ هجری تکمیل شد. اگر شماره روز، ماه، و سال این تاریخ را با هم جمع کنیم، ۱۴۴۴، یا (۴ × ۱۹ × ۱۹) بدست می آید:
[۱۴۴۴ = ۹ + ۲۶ + ۱۴۰۹ : سال ۱۴۰۹، روز ۲۶، ماه رمضان.]

سوره ۱ : کلید (الفاتحة)

۱. با نام **خدا**، رحمتگر، بخشایشگر*.
۲. ستایش و سپاس **خدای** را، پروردگار جهان.
۳. رحمتگر، بخشایشگر.
۴. مالک و فرمانده روز داوری.
۵. تنها **تو** را می پرستیم؛
تنها از **تو** یاری می خواهیم.
۶. ما را **براه** راست هدایت کن؛
۷. راه کسانی که به ایشان **نعمت** دادی؛
نه آنان که سزاوار خشم شده اند، و نه گمراهان.

* ۱: نخستین آیه قرآن نشان می دهد که این کتاب دارای معجزه ای است ریاضی که بر پایه عدد نوزده پی ریزی شده است و نوشتار آن بسی فراتر از توان و اندیشه بشر است. این عبارت مهم از نوزده حرف عربی تشکیل شده، و تکرار هر واژه آن در سراسر قرآن مضرب صحیحی از عدد نوزده است (برای آگاهی بیشتر به پیوست های ۱ و ۲۹ نگاه کنید).

* ۷-۱: خداوند سوره شماره یک را به ما هدیه کرده است تا ما هر روز بتوانیم از طریق نماز با آفریدگار خود ارتباط برقرار کنیم. نوشتار ریاضی تکان دهنده ای در تأیید این واقعیت وجود دارد که بسادگی قابل درک است، ولی هیچ کس نمی تواند از آن اقتباس کند، و به همین دلیل بزرگ ترین ریاضی دانان جهان به همانندآوری دعوت شده اند، و آنها از اینهمه عظمت مبہوت مانده اند. آن، بسی فراتر از توان و اندیشه بشر است:

(۱) نخست شماره سوره، سپس شماره آیه ها را به دنبال هم می نویسیم. عدد بدست آمده (۱۱۲۳۴۵۶۷) مضرب صحیحی از نوزده است.

(۲) اینک اگر بجای شماره آیه ها، تعداد حروف هر آیه را بنویسیم، عدد بدست آمده (۱۹ ۱۷ ۱۲ ۱۱ ۱۹ ۱۸ ۴۳) مضرب صحیحی از نوزده است.

(۳) این بار اگر ارزش رقمی هر آیه را بطور جداگانه محاسبه کنیم و آنها را مقابل هر آیه بنویسیم، باز هم عدد بدست آمده (۶۰۰۹ ۴۳ ۱۰۷۲ ۱۸ ۸۳۶ ۱۹ ۲۴۱ ۱۱ ۶۱۸ ۱۲ ۵۸۱ ۱۲ ۶۱۸ ۱۷ ۷۸۶ ۱۹ ۸۳۶ ۱۸ ۱۰۷۲ ۴۳ ۶۰۰۹) مضرب صحیحی از نوزده است.

(۴) عددی که در بالا نشان داده شده شامل تمام پارامترها یا اجزای عددی سوره اول است، و این عدد از ۳۸ یا (۱۹×۲) رقم تشکیل شده است.

(۵) درخور توجه است که اگر این عدد ۳۸ رقمی را از آخر به اول بنویسیم، یعنی اگر آن را به شیوه نگارش تازیان، از راست به چپ بنویسیم، باز هم عدد بدست آمده مضرب صحیحی از نوزده است:

(۱۹ ۱۷ ۷۸۶ ۱۹ ۸۳۶ ۱۸ ۱۰۷۲ ۴۳ ۶۰۰۹)

(۶) آنچه در بالا گفته شد فقط نمونه ای از این پدیده خارق العاده ریاضی است که سهم بسزایی را در تصدیق نمازهای پنجگانه ایفا می کند. با این ریاضیات می توان به درستی تمام جزئیات نماز پی بُرد (پیوست ۱۵).

(۷) درباره این پدیده شگفت انگیز و مبہوت کننده در پیوست ۱ سخن گفته شده است. از اینرو، شواهد قابل لمس از آغاز به خواننده داده شده که ثابت می کند که این، پیام خدا به جهانیان است.

شماره آیه	تعداد حروف	ارزش رقمی
۱	۱۹	۷۸۶
۲	۱۷	۵۸۱
۳	۱۲	۶۱۸
۴	۱۱	۲۴۱
۵	۱۹	۸۳۶
۶	۱۸	۱۰۷۲
۷	۴۳	۶۰۰۹
جمع	۱۳۹	۱۰۱۴۳

حاصل جمع شماره آیه هایی که واژه "الله" دارند

$$۳ = (۱ + ۲)$$

تعداد واژه "الله"

$$۲ =$$

از اول قرآن تا آخر همین صفحه = ۲

سوره ۲ : ماده گاو (البقره)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ا. ل. م. *

۲. این کتابی است که اشتباه ناپذیر است؛

راهنمای پرهیزگاران؛

مردم بر سه گروهند

(۱) پرهیزگاران

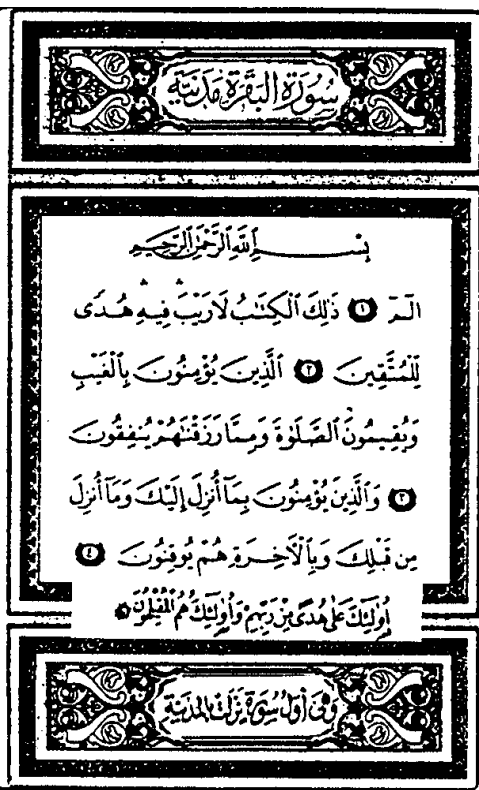
۳. آنان که به نادیده ایمان دارند، نماز را برپا

می دارند،* و از آنچه روزی ایشان کردیم،** انفاق می کنند.

۴. و به آنچه بر تو نازل شد، و به آنچه پیش از تو

نازل شد ایمان می آورند، و به آخرت، یقین دارند.*

۵. این افراد از سوی پروردگارشان هدایت شده اند؛ این افراد برنده هستند.

* ۲:۱ راز این حروف که بعنوان حروف مقطع شناخته شده اند بخواست خدا به مدت ۱۴۰۰ سال پوشیده بود. اکنون، پی برده ایم که آنها اساس کُد معجزه ریاضی قرآن هستند (به پیوست های ۱، ۲، ۲۴، ۲۶ نگاه کنید). آیه ۲ به معنای ا. ل. م. اشاره دارد: "چیزی به اشتباه وارد این کتاب نمی شود." درستی این مطلب بدین گونه ثابت می شود که در این سوره بترتیب ۴۵۰۲ "ا"، ۳۲۰۲ "ل"، و ۲۱۹۵ "م" است که تعداد کل آنها، ۹۸۹۹، مضرب صحیحی از ۱۹ است (۵۲۱ × ۱۹). بنابراین، قدرتی بس توانمندتر از آن بشر، حروف نامبرده را که بیش از سایر حروف در زبان عربی بکار می روند، با زبان ریاضی در این کتاب جای داده است. همین حروف مقطع در آغاز سوره های ۳، ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۲ نیز آمده اند که جمع کل آنها در هر یک از این سوره ها مضرب صحیحی از ۱۹ است.

* ۲:۳ نماز مهم ترین منبع تغذیه روح آدمی است، از اینرو، به ما فرمان داده شده است که روزی ۵ بار نماز بگذاریم. نماز نیز مانند دیگر تکالیف دین تسلیم (اسلام)، نخست بر ابراهیم وحی شد (۲۲:۷۸؛ ۲۱:۷۳). باآنکه نمازهای پنجگانه پیش از نزول قرآن برگزار می شدند، باز هم نام یکایک آنها بطور جداگانه در قرآن آورده شده است (۲:۲۳۸؛ ۱۷:۷۸؛ ۱۱:۱۱۴؛ ۲۴:۵۸). شواهد فیزیکی انکارناپذیری در پیوست های ۱ و ۱۵ گزارش شده است که درستی یکایک جزئیات نماز را - از تعداد رکعت ها گرفته تا رکوع، سجود، و تشهد در هر یک از نمازها- به اثبات می رساند.

** ۲:۳ هرگاه خدا، ضمیر اول شخص جمع را بکار می برد، نشانگر آن است که موجوداتی دیگر، غالباً فرشتگان، به امر خدا وظیفه ای داشتند که آن را به انجام رسانیده اند. آنگاه که خدا با موسی سخن گفت، ضمیر اول شخص مفرد بکار رفته است (۱۴-۱۲:۲۰). به پیوست ۱۰ نگاه کنید.

* ۲:۴ با وجود بعضی از تحریف ها و دستخوردگی های مهم در کتاب های آسمانی پیشین، هنوز هم می توان حقایق را در آنها پیدا کرد. عهد عتیق و عهد جدید، هر دو، به دفعات، فرمان داده اند که هر عبادتی از هر لحاظ فقط باید برای خدا انجام شود (سفر تثنیه، فصل ۶ از ۴ تا ۵ و انجیل مرقس، فصل ۱۲ از بند ۲۹ تا ۳۰). تمام تحریفات به سادگی قابل تمایز و تشخیص هستند.

(۲) کافران

۶. و کسانی که باور ندارند، برایشان یکسان است؛ چه به آنها هشدار بدهی، یا ندهی، نمی توانند ایمان بیاورند.*
۷. **خدا** بر افکارشان و بر شنوایی شان مهر می زند، و بر دیدگانشان پرده ای است. آنها سزاوار عذابی سخت شده اند.

(۳) منافقان

۸. سپس کسانی هستند که می گویند،
”ما به **خدا** و روز بازپسین ایمان داریم،“
و حال آنکه مومن نیستند.
۹. در تلاشند تا **خدا** و کسانی را که ایمان آوردند بفریبند، درحالیکه تنها خود را می فریبند بی آنکه دریابند.
۱۰. در افکارشان نوعی مرض است. در نتیجه، **خدا** بر مرضشان می افزاید. آنها بخاطر دروغ هایشان سزاوار عذابی دردناک شده اند.
۱۱. هنگامی که به آنها گفته شود، ”کار پلید نکنید،“ می گویند، ”ما که از صالحانیم!“
۱۲. در صورتی که بر راستی تباهاکارند، ولی متوجه نیستند.
۱۳. هنگامی که به آنان گفته شود، ”ایمان آورید چنانکه مردم ایمان آورده اند،“ می گویند، ”آیا ایمان آوریم چنانکه بی خردان ایمان آوردند؟“
- در واقع، بی خرد خودشانند، ولی نمی دانند.
۱۴. هنگامی که با مومنان دیدار کنند، می گویند، ”ما ایمان آورده ایم،“ و چون با شیاطین خود تنها شوند، می گویند، ”ما با شما هستیم؛ و فقط مسخره می کردیم.“

۱۵. **خدا** تمسخرشان کند، و آنان را در سرکشی شان سوق دهد، درحالی که از روی نادانی در اشتباه غوطه می خورند.
۱۶. این آنها هستند که گمراهی را به بهای هدایت خریدند. چنین معامله ای هرگز سودی ندارد، و هرگز راه هدایت را نمی یابند.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَأَمَّنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يُخَادِعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا لَيَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ءَامِنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شِيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ﴿١٤﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت بِحُدَّتِهِمْ ۖ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

* ۶-۷: کسانی که تصمیم می گیرند خدا را تکذیب کنند، در همان مسیر سوق داده می شوند؛ و تا زمانی که بر این تصمیم باشند، خدا نمی گذارد که آنها دلایل روشن و راه درست را ببینند. پیامد این تصمیم فاجعه آمیز در آیه ۷ گفته شده است.

۱۷. مثال آنها مانند کسانی است که آتشی برافروزند، پس، همین که هاله ای از نور پیرامونشان را فرا گیرد، **خدا** نورشان را برآید، و آنها را در تاریکی ها رها کند، تا نتوانند ببینند.
۱۸. کر، گنگ، و کور؛ آنها نمی توانند بازگردند.
۱۹. مثالی دیگر: رگباری از آسمان که در آن تاریکی ها و رعد و برق است. آنها انگشتانشان را در گوش هایشان فرومی برند، تا از چنگ مرگ بگریزند. **خدا** از کافران بخوبی آگاه است.

نور ایمان

۲۰. نزدیک است برق بینایشان را برآید.
هرگاه برایشان روشن شود، گامی به پیش برمی دارند، و هنگامی که تاریک شود، در جا می ایستند.

اگر **خدا** بخواهد، می تواند* شنوایی شان و بینایی شان را بگیرد. **خدا** به هر کاری تواناست.

۲۱. ای مردم، فقط پروردگارتان را بپرستید – آنکس که شما و کسانی را که پیش از شما بودند آفرید – باشد که نجات یابید.

۲۲. آنکس که زمین را جای مناسبی برای زندگی شما قرار داد، و آسمان را بنایی.

او از آسمان آب فرومی فرستد، تا انواع میوه ها را برای گذران زندگی شما پدید آورد. حالا که می دانید، دیگر هیچ همتایی برای **خدا** قرار ندهید.

همآورد خواهی در ریاضیات

۲۳. اگر در آنچه بر بنده خود نازل کردیم شک دارید،* پس یک سوره مانند اینها بیاورید، و شاهدان خود را علیه **خدا** فراخوانید، اگر راست می گوئید.

وصف دوزخ بطور تمثیلی

۲۴. اگر نتوانید چنین کنید – که هرگز هم نخواهید توانست – پس پیر هیزید از آتش دوزخی که سوخت آن مردمان و سنگ ها هستند؛ آن در انتظار کافران است.

مَنَاهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ
ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿۱۷﴾ هُمْ
بِكُمْ عَمَىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿۱۸﴾ أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ
ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصْنَعَهُمْ فِيءَآذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ
حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿۱۹﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ
أَبْصَرَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَتْ لَهُمْ مَشْرَافِئِهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ لَئِنِ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۰﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۲۱﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
بِهِ مِنَ الشَّجَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أُندَادًا وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿۲۲﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا
فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۲۳﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَأْزَنُوا
النَّارَ الَّتِي وُفِّدَهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿۲۴﴾

* ۲۰: ۲ در عربی "او" همیشه نشانگر جنسیت نیست (پیوست ۴).

* ۲۴-۲۳: ۲ کد ریاضی قرآن که معجزه این کتاب است دلایل بسیاری در دسترس می گذارد که نشان می دهد "رشاد خلیفه" همان بنده ای است که در اینجا از او نام برده شده است. بعضی از بزرگان ادب عرب امثال المثنبی و طه حسین، به همآورد خواهی قرآن از لحاظ ادبی پاسخ داده اند، ولی آنها هیچ اطلاعی از نوشتار پیچیده ریاضی قرآن نداشتند. منظور از همانند آوری، همانند آوری از لحاظ معجزه ریاضی است که به صورت رمز در قرآن نهفته بود و توسط رسول میثاق خدا، رشاد خلیفه، فاش شد – زیرا این چیزی نیست که کسی بتواند از آن اقتباس کند و مانند آن را بیاورد. برای آگاهی از شواهد مشروح آن به پیوست های ۱، ۲، ۲۴، ۲۶ نگاه کنید.

وصف بهشت بطور تمثیلی

۲۵. به کسانی که ایمان می آورند و درستکار هستند مژده ده که باغ هایی با جوی های روان خواهند داشت. وقتی از میوه های آنجا به ایشان روزی دهند، خواهند گفت، "این از آنهایی است که پیشترها روزی ما بود." بدینسان، بطور تمثیلی برای آنها وصف شده است. در آنجا همسرانی پاک خواهند داشت، و برای همیشه در آنجا ماندگارند.

۲۶. **خدا** از آوردن هیچ مثالی اِبا ندارد،* از پشه ای ریزنقش گرفته تا بزرگ تر از آن. و کسانی که ایمان دارند، می دانند که آن درست بوده و از سوی پروردگارشان است. اما کسانی که باور ندارند، می گویند، "منظور **خدا** از این مثل چه بود؟"

او بسیاری را با آن گمراه، و بسیاری را با آن هدایت می کند. ولی او هرگز کسی را گمراه نمی کند جز تباہکارانی را،
۲۷. که پیمان **خدا** را پس از آنکه متعهد شدند بدان وفا می کنند می شکنند، آنچه را که **خدا** به پیوستنش فرمان داده است می گسلند، و کارهای پلید انجام می دهند. چنین افرادی بازنده هستند.

دو مرگ و دو زندگی برای کافران*

۲۸. چگونه می توانید به **خدا** کافر شوید درحالیکه شما مرده بودید و او به شما زندگی بخشید، سپس شما را می میراند، و باز زنده می کند، سپس، سرانجام نزد او باز می گردید؟

۲۹. اوست که برای شما همه چیز را در زمین آفرید، سپس به آسمان پرداخت و در آن هفت جهان را به حد کمال پدید آورد،* و او از همه چیز بخوبی آگاه است.

وَيَسِّرَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنْ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾
* إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةٌ فَمَا قَوَّهَا قَوْمًا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾ الَّذِينَ يَتَّقُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٢٧﴾
كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

* ۲:۲۶ برای آگاهی بیشتر درباره بهشت و دوزخ به پیوست ۵ نگاه کنید.

* ۲:۲۸ افراد درستکار در حقیقت نمی میرند؛ آنها مستقیم به بهشت می روند. وقتی دوران زندگی این افراد در سیاره زمین به پایان می رسد، فرشتگان مرگ از آنها دعوت می کنند که به همان بهشتی که سابقاً آدم و حوا در آن می زیستند نقل مکان کنند (۳۰-۲۷: ۸۹) (۵۶: ۴۴) (۲۷-۲۰: ۳۶) (۳۲: ۱۶) (۵۸: ۲۲) (۲۴: ۸) (۱۶۹: ۳) (۱۵۴: ۲). از اینرو، افراد درستکار فقط یکبار مزه مرگ را می چشند و این همان مرگ نخستینی است که پس از گناه اصلی شان پیش از این تجربه کرده اند، در صورتی که گناهکاران دو مرگ را تجربه می کنند (۱۱: ۴۰). در لحظه مرگ، کافران از سرنوشت شوم خود آگاه می شوند (۲۷: ۴۷؛ ۵۰: ۸)، سپس دائم کابوس می بینند و این کابوس عذاب آور تا زمانی که جهنم آفریده شود ادامه دارد (۲۳: ۸۹؛ ۴۶: ۴۰، پیوست ۱۷).

* ۲:۲۹ جهان ما با میلیاردها کیهانشان، که پهنای آن به میلیاردها سال نوری می رسد، کوچک ترین و دور افتاده ترین جهان از هفت جهان است (پیوست ۶). لطفاً به ۱۱-۱۰: ۴۱ نگاه کنید.

شیطان در نقش "خدایی" موقت*

۳۰. بیاد داشته باشید که پروردگارت به فرشتگان گفت، "من نماینده ای (خدایی موقت) در زمین می گذارم." آنها گفتند، "آیا می خواهی کسی را در آنجا بگذاری که در آن پلیدی پراکند و خون بریزد، و حال آنکه ما مدح تو می سُراییم، از شکوه و جلال تو یاد می کنیم، و مقام قدوسی تو را پاس می داریم؟" او گفت، "من چیزی می دانم که شما نمی دانید."

شروع آزمایش

۳۱. او همه نام ها را به آدم آموخت* سپس آنها را به فرشتگان نشان داد، و گفت، "نام اینها را به من بگوید، اگر حق با شماست."

۳۲. گفتند، "شکوه و جلال تو یاد باد، ما جز آنچه

تو به ما آموخته ای، چیزی نمی دانیم.

تو بر همه چیز دانا، و حکیمی."

۳۳. گفت، "ای آدم، نام آنها را به ایشان بگو."

و چون نام های آنها را به ایشان گفت،

او گفت، "آیا به شما نگفتم که اسرار آسمان ها

و زمین را من می دانم؟ و از آنچه آشکار

کنید، و از آنچه پنهان کنید آگاهم."

۳۴. هنگامی که به فرشتگان گفتیم، "در برابر آدم

سجده کنید،" همگی سجده کردند، جز ابلیس؛

او سر باز زد، بر خود بالید، و کافر شد.

۳۵. و گفتیم، "ای آدم، با زنت در بهشت زندگی

کن، و در آنجا از آنچه دوست دارید به فراوانی

بخورید، ولی به این درخت نزدیک نشوید،

زنها: گناه نکنید."

۳۶. ولی شیطان آنها را فریب داد، و باعث شد از

آنجا بیرون رانده شوند. گفتیم، "به پایین روید

در حالیکه دشمن یکدیگرید. محل زندگی شما و

روزی شما برای مدتی در زمین خواهد بود."

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً
قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ
سُبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ
﴿٣١﴾ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ
فَقَالَ أُنَبِّئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالُوا
سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ
﴿٣٣﴾ قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ
أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا
تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٤﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا
لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ
﴿٣٥﴾ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُرْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا
حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٦﴾
فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا
بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ ﴿٣٧﴾
فَتَلَقَى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٨﴾

کلمات مخصوص*

۳۷. سپس، آدم کلماتی را از پروردگارش دریافت کرد، که او بواسطه آن توبه اش را پذیرفت.

او توبه پذیر، و بخشایشگر است.

* ۳۷-۳۰: ۲ این آیات به پرسش های مهمی از قبیل اینکه: "چرا ما در اینجا هستیم؟" پاسخ می دهد (به پیوست نگاه کنید).

* ۲:۳۱ این اسامی، نام حیوانات، اتومبیل، زیر دریایی، ماهواره های فضایی، ویدئو، و سایر چیزهایی است که بشر در زمین با آنها سر و کار دارد.

* ۲:۳۷ مشابه آن، خدا کلمات ویژه ای - کلمات سوره الفاتحه - را با کد ریاضی به ما اهدا کرده است تا بتوانیم با او ارتباط برقرار کنیم (به پیوست ۱۵ و پاورقی ۱:۱ نگاه کنید).

۳۸. گفتیم، ”همگی، از آنجا فرود آیید. هرگاه هدایتی از سوی من برای شما آمد، آنهایی که از هدایت من پیروی کنند هیچ ترس و اندوهی نخواهند داشت.
۳۹. ”و کسانی که کافر شوند و آیات ما را تکذیب کنند، ساکنان دوزخ خواهند بود، که برای همیشه در آنجا ماندگارند.“

فرمان الهی به همه یهودیان:
”به این قرآن ایمان بیاورید.“

۴۰. ای بنی اسرائیل، بیاد آورید که شما را مورد لطف قرار دادم، و به عهد خود وفا کنید، تا من هم به عهد خود وفا کنم، و حرمت مرا نگاه دارید.

۴۱. به آنچه من در این نازل کرده ام ایمان بیاورید، که تصدیق کننده چیزی است که شما دارید؛ نخستین کسی نباشید که آن را تکذیب می کند. آیات مرا به بهای اندک مفروشید، و مرا در نظر داشته باشید.

۴۲. حق و باطل را در هم نیامیزید، و دانسته، حقیقت را کتمان نکنید.

۴۳. نماز را برپا دارید و زکات را بدهید، و با رکوع کنندگان رکوع کنید.

۴۴. آیا از مردم درخواست می کنید که پرهیزگار باشند، و خود را فراموش می کنید، با آنکه شما کتاب آسمانی را می خوانید؟ آیا عقل خود بکار نمی برید؟

۴۵. از شکیبایی و نماز یاری جویید.

- بیگمان این کار دشوار است، ولی نه برای حُرمتگزاران،

۴۶. که باور دارند که با پروردگارشان دیدار خواهند کرد؛ و اینکه سرانجام نزد او باز می گردند.

۴۷. ای بنی اسرائیل، بیاد آورید که تا چه اندازه به

شما لطف کردم، و شما را بیش از سایر مردم مورد رحمت قرار دادم.

۴۸. آگاه باشید از روزی که هیچ کس نمی تواند برای دیگری کمترین کاری انجام دهد، نه شفاعت پذیرفته خواهد شد، نه توان می توان پرداخت، و نه می توان از کسی یاری گرفت.

قُلْنَا أَهْبَطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۳۸﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۳۹﴾ يٰٓبَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِنَّيَ فَرِحْتُ بِفَرِحْتُمْ ﴿۴۰﴾ وَءَامِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرِينَ وَلَا تَشْرِكُوا بِيَّتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِنَّيَ فَاتِقُونَ ﴿۴۱﴾ وَلَا تَلْسُوا الْحَقَّ بِالْبَطْلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۴۲﴾ وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿۴۳﴾ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَسْوُنَ الْكُتُبَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۴۴﴾ وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿۴۵﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَوْنَ رَبَّهُمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿۴۶﴾ يٰٓبَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۴۷﴾ وَأَتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْرِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۴۸﴾

۴۹. بیاد داشته باشید که شما را از چنگ فرعونیان رهانیدیم که بدترین آزارها را به شما می‌رسانیدند، پسرانتان را می‌کشند و دخترانتان را زنده می‌گذارند.
 آن آزمایشی سخت از سوی پروردگارتان بود.
۵۰. بیاد داشته باشید که دریا را برای شما شکافتیم؛
 شما را نجات دادیم و فرعونیان را در برابر چشمانتان غرق کردیم.
۵۱. با اینهمه، هنگامی که موسی را برای چهل شب احضار کردیم، در غیاب او
 گوساله را پرستیدید، و ستمگر شدید*.
۵۲. با اینهمه، پس از آن شما را بخشودیم تا شاید سپاسگزار شوید.
۵۳. بیاد داشته باشید که به موسی کتاب آسمانی و مجموعه قانون‌ها را دادیم، تا شما هدایت شوید.

نفس سرکش را در خود بکشید*

۵۴. بیاد داشته باشید که موسی به قوم خود گفت،
 ”ای قوم من، شما با گوساله پرستی به خویشتن
 خویش ستم کرده‌اید. به درگاه آفریدگارتان
 توبه کنید. نفس سرکش را در خود بکشید.
 این کار از نظر آفریدگارتان برای شما بهتر
 است.“ او توبه شما را پذیرفت.
 او توبه پذیر، و بخشایشگر است.

شواهد عینی*

۵۵. بیاد داشته باشید که گفتید، ”ای موسی، ما ایمان
 نمی‌آوریم مگر آنکه خدا را با چشم خود
 ببینیم.“ در نتیجه، همانطور که نگاه می‌کردید،
 صاعقه ای شما را فراگرفت.
۵۶. آنگاه شما را پس از مرگ، زنده کردیم،
 باشد که سپاس‌گزارید.
۵۷. و (در بیابان سینا) با ابر بر شما سایه گسترده،
 و برای شما ثرانگین و بلدرچین فرورستادیم:
 ”بخورید از چیزهای نیکویی که به شما
 روزی دادیم.“

آنها (با عصیان خود) به ما زیانی نرسانیدند؛ و تنها به خویش زیان رسانیدند.

* ۲:۵۱ این رویداد نشانگر آن است که آدمی تا چه اندازه به شرک و بت پرستی گرایش دارد. پیروان موسی، علیرغم آنهمه معجزه بزرگ، در غیاب وی گوساله پرستی کردند، و در پایان موسی ماند و دو تن از مومنان (۵:۲۳). همانطور که در پیشگفتار به آن اشاره شد، انسان‌ها عصیانگرانی هستند که نفس سرکش خود را خدای خود قرار دادند.

* ۲:۵۴ نفس سرکش [منیت] بود که باعث شد شیطان سقوط کند. باز هم نفس سرکش بود که باعث شد ما به این دنیا تبعید شویم، و باز همین نفس سرکش است که مانع از بازگشت اکثریت ما به قلمرو الهی است.

* ۲:۵۵ درخور توجه است که واژه "الله" برای نوزدهمین بار در این آیه آمده است، و این آیه ای است که در آن مردم خواستار شواهد حسی یا فیزیکی شده‌اند. کد ریاضی قرآن که بر پایه ۱۹ استوار است یک مدرک فیزیکی است. توجه شود که: (۲ + ۵۵ = ۵۷ = ۱۹ × ۳).

عدم اعتماد به خدا: از رفتن به اورشلیم خودداری کردند

۵۸. بباد داشته باشید که گفتیم،” به این شهر بروید، که هر اندازه روزی بخواهید در آنجا می یابید. فقط با تواضع از دروازه وارد شوید، و با مردم خوش رفتار باشید.
سپس گناهانتان را می آمرزیم، و بر پاداش دینداران می افزاییم.“
۵۹. ولی ستمگرانشان به دستوراتی عمل کردند که غیر از دستوراتی بود که به ایشان داده شده بود. در نتیجه، بر آنانکه حدود را نگاه نداشتند، به کیفر این انحراف، بلایی از آسمان نازل کردیم.

معجزات بیشتر

۶۰. بباد داشته باشید که موسی برای قوم خود در جستجوی آب بود.

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا
وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ
وَسَتَرِيذُ الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۸﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا
غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنْ
السَّمَاءِ يَمَّا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۵۹﴾ وَإِذْ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ
لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ
أَنْتَاعَ عَشْرَةٍ عَيْنًا قَدَعَهُمْ كُلُّ أَنْثَىٰ مِشْرَبًا ۖ كَلُوا
وَأَشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۶۰﴾
وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاجِدْ لَنَا رَبًّا
يُخْرِجُ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقَائِهَا وَقِيَّاتِهَا وَفُورِهَا
وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ
بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْبَطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَآسًا لَنْتُمْ
وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبِ اللَّهِ
اللَّهُ ذَاكَ يَأْتِيهِمْ كَأَنَّهُمْ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
الَّذِينَ بَغَى الْحَقَّ ذَاكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿۶۱﴾

گفتیم،” با عصای خود به آن تخته سنگ بزن.“
دوازده چشمه از آن فوران کرد. اعضای هر
طایفه محل آب خود را می دانستند.
از روزی های خدا بخورید و بنوشید،
و در زمین به فساد نگردید.

سرکشی اسرائیل

۶۱. بباد داشته باشید که گفتید،” ای موسی، ما
دیگر تاب خوردن یک نوع غذا را نداریم. از
پروردگارت بخواه تا بعضی از فرآورده های
زمینی مانند لوبیا، خیار، سیر، عدس، و پیاز را
برای ما بپویاند.“
گفت،” آیا می خواهید آنچه را که فروتر است
جایگزین آنچه که نیکوست کنید؟ به مصر
بروید، و آنچه می خواهید در آنجا می یابید.“
آنان سزاوار لعنت، حقارت، و ننگ و بدنامی
شده اند، و خود را به خشم خدا گرفتار کردند.
این بدان سبب است که آنها آیات خدا را رد
کردند، و پیامبران را بناحق کشتند.
این کار برای آن است که نافرمانی کردند و
حدود را رعایت نکردند.

همبستگی همه تسلیم شدگان

۶۲. بیگمان، کسانی که ایمان آورده اند، کسانی که یهودی هستند، مسیحیان، و به دین گرویدگان؛ هر کس که

(۱) به **خدا** ایمان داشته باشد، و

(۲) روز بازپسین را باور داشته باشد، و

(۳) درستکار باشد،

پاداش خود را از سوی پروردگار خود دریافت می کنند. آنها نه از چیزی می ترسند، و نه اندوهگین می شوند.

بیمان با اسرائیل

۶۳. و کوه سینا را بر فراز سرتان نگاه داشتیم، و در همان حال با شما پیمان بستیم: "در پیروی از آنچه به شما داده ایم سخت بکوشید، و محتوای آن را بیاد بسپارید، باشد که نجات یابید."

۶۴. ولی شما پس از آن روی گردانیدید،

و اگر لطف **خدا** و رحمتش بر شما نبود،

به سرنوشتی شوم دچار می شدید.

۶۵. شما درباره کسانی از خودتان که حرمت شبان

را نگاه نداشتند باخبر هستید. به آنان گفتیم،

"بسان بوزینگان پست و خوار گردید."

۶۶. و آنها را برای نسل خودشان، و نیز برای

نسل هایی که پس از ایشان می آیند مایه عبرت

کردیم، و پندی برای پرهیزگاران.

ماده گاو*

۶۷. موسی به قوم خود گفت، "خدا به شما فرمان

می دهد که ماده گاوی را قربانی کنید."

گفتند، "آیا ما را به شوخی گرفته ای؟"

گفت، "خدا مگذار، که من مانند نادانان

رفتار کنم."

۶۸. گفتند، "از پروردگارت بخواه تا به ما نشان دهد کدامین را."

گفت، "او می گوید که آن ماده گاو نه چندان پیر است، و نه چندان جوان؛ میانسال است.

اکنون، به دستوری که به شما داده شد عمل کنید."

۶۹. گفتند، "از پروردگارت بخواه تا رنگش را به ما نشان دهد." گفت، "او می گوید که آن ماده

گاو است زرد رنگ، زردی درخشان، که بینندگان را شاد می کند."

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِحِينَ وَالصَّالِحِينَ
مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٣﴾ وَإِذْ
أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ
بِقُوَّةٍ وَآذُكُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ
بَعْدَ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ
فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٦﴾ فَعَمَلْنَاهَا تَكْوِيلًا
بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾ وَإِذْ قَالَ
مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقْرَةً قَالُوا أَتَذْبَحُ
نَا هُرُوقًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا
أَذْءُ لَنَا رَبِّكَ بَيْنَ لَنَا مَاهِي قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ
لَا فَارِضٌ وَلَا يَكْرُ عَوَانٌ بَيْنَكَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٩﴾
قَالُوا أَذْءُ لَنَا رَبِّكَ بَيْنَ لَنَا مَا لَوْ نَهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ
إِنَّهَا بَقْرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقْعُ لَوْ نَهَا تَسْرُ النَّظِيرِينَ ﴿٧٠﴾

* ۲:۶۷ با اینکه این سوره شامل قوانین و دستورات عمده ای از قبیل نماز، روزه، حج، و احکام ازدواج و طلاق و غیره است، ولی تحت عنوان "ماده گاو" نامگذاری شده است. همین نشان می دهد که قاطعیت داشتن در تسلیم به خدا، و اطاعت بی درنگ و تزلزل ناپذیر از خالق تا چه اندازه اهمیت دارد. در پی چنین تسلیمی است که ایمان ما به مقام قدوسی خدا ثابت می شود. به عهد عتیق [تورات]، سفر اعداد، فصل ۱۹ نیز نگاه کنید.

۷۰. گفتند، "از پروردگارت بخواه تا به ما نشان دهد که آن کدامیک است. به نظر ما تمام ماده گاوها شبیه یکدیگرند، و انشاء الله، هدایت خواهیم شد."

۷۱. گفت، "او می گوید که آن ماده گاوی است که هرگز به شخم زدن زمین یا به آبیاری کشتزارها خوار نشده است؛ عاری از لک و پیس." گفتند، "اکنون حقیقت را آورده ای." سرانجام پس از اینهمه کشمکش، با اکراه آن را قربانی کردند.

ماده گاو به چه کار آمد

۷۲. شما یک نفر را کشته بودید، سپس با یکدیگر به ستیزه برخاستید.

خدا بر آن بود تا آنچه را که سعی داشتید پنهان کنید افشا کند.

۷۳. گفتیم، "قطعه ای از آن (ماده گاو) را (به

مقتول) بزنید." در آن هنگام بود که **خدا** مقتول را زنده کرد، و نشانه های خود را به شما نشان داد، تا باشد که بفهمید.

۷۴. با اینهمه، دل های شما مانند سنگ سخت شد،

یا حتی سخت تر از سنگ. چرا که سنگ هایی هست که رودها از آن روان می شود. بعضی

دیگر از سنگ ها می شکافند و چشمه ها به

آرامی از آن روان می شود، و پاره ای دیگر از سنگ ها از هیبت **خدا** فشرده می شوند.

خدا هرگز از آنچه می کنید غافل نیست.

تحریف کلام خدا

۷۵. آیا انتظار دارید که آنها هم مانند شما ایمان

بیاورند، درحالی که بعضی از آنها کلام **خدا** را

می شنیدند و پس از آنکه خوب می فهمیدند،

عمداً، آن را تحریف می کردند؟

کتمان کلام خدا

۷۶. هنگامی که مومنان را ببینند، می گویند، "ما

ایمان آورده ایم، ولی هنگامی که گردهم می-

آیند، می گویند، "مبادا از اخباری که **خدا** به شما داده است (مومنان را) آگاه کنید، و آنها

علیه شما درباره پروردگارتان به استدلال بیردازند. آیا نمی فهمید؟"

قَالُوا آدَعُ لِنَارِكَ يَبِينُ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشْبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا
 إِن سَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذَلُولٌ
 تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا
 أَفَلَن نَّجِدَ بِالْحَقِّ فَذَجُّوهُمَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ وَإِذْ
 قُلْتُمْ نَفْسًا فَاذْرُاْ نُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾
 فَذَلَّلْنَا ضَرْبُوهُ بَعْضُهُمْ كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ
 آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ
 مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشْفَقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ
 مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ
 ﴿٧٤﴾ أَفَنظَمُونَ أَن يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ
 يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ
 وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَإِذْ الْقَوَّالُ الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا
 وَإِذَا خَلَا بِعَضْبُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا اتَّخَذُوا لَهُمْ سِمَاتٍ
 اللَّهُ عَلِيمٌ لِّمَا جُؤِمُ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾

۷۷. مگر آنها نمی دانند که **خدا** از آنچه پنهان، یا آشکار می کنند آگاه است؟
 ۷۸. در میان آنها مردمی هستند که از اهل کتاب نیستند و از کتاب آسمانی چیزی جز آنچه شایع است نمی دانند، سپس گمان می کنند که آن را می دانند.
 ۷۹. بنابراین، وای بحال کسانی که کتاب آسمانی را به دست خود تحریف می کنند، سپس می گویند، ”این چیزی است که **خدا** نازل کرده،“ تا بهایی ناچیز بدست آورند.
 وای بر آنان بخاطر چنین تحریف هایی، و وای بر آنان بخاطر این کسب نامشروع شان.

جاودانگی بهشت و جهنم*

۸۰. بعضی گفته اند، ”جهنم همیشگی نیست، و فقط برای چند روز در آن هستیم.“

بگو، ”آیا از **خدا** چنین پیمانی گرفته اید

– **خدا** هرگز پیمان شکنی نمی کند- یا، از سوی **خدا** چیزی می گویند که نمی دانید؟“

۸۱. بیگمان، کسانی که گناه می کنند

و کردار پلیدشان آنان را احاطه می کند از ساکنان دوزخ خواهند بود؛

آنان برای همیشه در آنجا ماندگارند.

۸۲. و کسانی که ایمان می آورند، و درستکار

هستند، از ساکنان بهشت خواهند بود؛

آنان برای همیشه در آنجا ماندگارند.

فرمان های الهی

۸۳. ما با بنی اسرائیل پیمان بستیم:

”عبادت نکنید مگر **خدا** را.

به پدر و مادرتان احترام بگذارید

و به خویشاوندان، یتیمان، و تهیدستان برسید.

با مردم خوش رفتار باشید.

نماز را برپا دارید و زکات را بدهید.“ ولی

جز تعداد کمی از شما، بقیه رویگردان شدید،

و دوری گزیدید.

أُولَٰئِكَ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُرْسِرُونَ وَمَا يَغْتَابُونَ
 وَمِنْهُمْ أُمَّتٌ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانًا وَإِنَّهُمْ
 إِلَّا يُظُنُّونَ ﴿٧٧﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ
 ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيُشْرُوا بِهِ نَسْنَا قَلِيلًا
 فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ
 ﴿٧٨﴾ وَقَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّارَ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ
 أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَهُمْ أَمْ نَقُولُونَ
 عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٩﴾ بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً
 وَأَحْطَتْ بِهَا حَسِبَتْهَا لَيْسَةً فُؤَادِي لَكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
 فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَإِذْ
 أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ بَلَّ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَيَالُوا لِدِينِ
 إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّكِينِ وَقُولُوا
 لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ
 تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٢﴾

* ۸۲- ۸۰: ۲ مسلمانانی که از راه راست خارج شده اند عقیده دارند که فقط به اندازه گناہانی که کرده اند در جهنم می مانند و بعد، از آنجا نجات پیدا می کنند و به بهشت می روند. در ضمن معتقد هستند که محمد برای آنها شفاعت خواهد کرد، و آنها را از جهنم بیرون خواهد آورد. این اعتقادات بکلی با قرآن مغایر است (پیوست ۸).

۸۴. ما با شما پیمان بستیم، که خون یکدیگر را نریزید، و یکدیگر را از خانه های خود بیرون نرانید. شما پذیرفتید و شهادت دادید.

۸۵. با اینهمه، باز هم یکدیگر را می کشید، و بعضی از خودتان را از خانه هایشان آواره می کنید، و از روی گناه و بدخواهی علیه آنها همدست می شوید. و حتی هنگامی که تسلیم شما شدند، از آنها غرامت خواستید. بیرون راندن آنها از اول بر شما حرام بود.

آیا شما به بخشی از کتاب ایمان دارید و به بخشی دیگر ایمان ندارید؟ جزای کسانی از شما که چنین کنند چه باید باشد، جز خواری در این دنیا،

و عذابی بمراتب بدتر در روز رستاخیز؟ **خدا** هرگز از آنچه می کنید غافل نیست.

۸۶. این آنها هستند که این زندگی فرومایه را به بهای آخرت خریدند. در نتیجه، نه هرگز در عذابشان تخفیف داده می شود، و نه فریاد رسی خواهند داشت.

پیامبران اسرائیل

۸۷. ما به موسی کتاب دادیم، و پس از او رسولان دیگری را فرستادیم، و به عیسی، پسر مریم، معجزاتی شگرف دادیم و توسط روح القدس از او پشتیبانی کردیم. آیا واقعیت جز این است که هرگاه رسولی با آنچه که مورد پسند شما نبود نزدتان آمد، نفس سرکش شما باعث شد متکبر شوید؟ بعضی از آنان را دروغگو خواندید، و بعضی را کشتید.

گفتار فاجعه آمیز:

"تصمیم خود را گرفته ایم!"

۸۸. بعضی می گویند، "ما تصمیم خود را گرفته ایم!"

بلکه، این لعنتی است از سوی **خدا** که در نتیجه ناباوری آنها بوده، و آنها را از ایمان باز می دارد، مگر اندکی از ایشان.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَاسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تَخْرُجُونَ
 أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾
 ثُمَّ أَنْتُمْ هَتُولَاءُ تُنْفِلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتَخْرُجُونَ فَرِيقًا
 مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَطَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِيمَةِ وَالْعُدْوَانِ
 وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أَكْرَبَىٰ تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحْرَمٌ عَلَيْكُمْ
 إِخْرَاجَهُمْ أَفْتُوهُمْ مِنْ بَعْضِ الْكُتُبِ وَتَكْفُرُونَ
 بِبَعْضِ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَسَدِّ الْعَذَابِ
 وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخْفَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ
 يُنصَرُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
 بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ
 بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ
 اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا
 قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

محتوای همه کتاب های آسمانی در قرآن آمده است

۸۹. هنگامی که این کتاب از سوی **خدا** برایشان آمد، که با آنچه دارند مطابقت می کند، و آن را تصدیق می کند، و خودشان هنگام گفتگو با کافران از ظهور آن خبر می دادند، اکنون که پیشگویی شان به تحقق پیوست، منکر آن شدند.

کافران بدینسان به لعنت **خدا** گرفتار می شوند.

۹۰. بیگمان به بد چیزی خویش را فروختند - که منکر آیات **خدا** شدند، از روی غیض که چرا

خدا باید رحمتش را به هر یک از بندگانش که بخواهد عطا کند.

در نتیجه، آنها پی در پی به خشم دچار شدند.

کافران به عذابی خوارکننده دچار شده اند.

۹۱. هنگامی که به آنها گفته شود، "به این آیات **خدا**

ایمان بیاورید،" می گویند، "ما فقط به آنچه بر

ما فرستاده شده ایمان داریم." از اینرو،

به آیات بعدی ایمان نمی آورند، هر چند که آن

حقی از سوی پروردگارشان باشد، و آنچه را

که در دست دارند تصدیق کند!

بگو، "پس چرا پیامبران **خدا** را کشتید،

اگر مومن بودید؟"

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا

مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ

مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۸۹﴾

يَسْمَأُشْتَرُوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَن يَكْفُرُوا بِمَا أَنزَلَ

اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

فَبَاءَ وَبِعَصْبٍ عَلَىٰ عَصَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ

﴿۹۰﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا تَأْتُونَنَا

بِآيَاتٍ بَاطِلَةٍ وَأَنزِلْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا

لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقُولُونَ أَنبِيَاءَ اللَّهِ مِن قَبْلُ إِن كُنْتُمْ

مُؤْمِنِينَ ﴿۹۱﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ

ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿۹۲﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا

مَاءَ آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا

وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ

يَسْمَأُ يَا مُرُكَّم بِهِ إِيمَانُكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۹۳﴾

درسی از سرگذشت اسرائیل

۹۲. موسی با معجزاتی شگرف نزد شما آمد،

با اینهمه در غیاب او گوساله را پرستیدید، و

ستمگر شدید.

۹۳. و در حالی که کوه سینا را بر فراز سرتان

نگاه داشتیم، با شما پیمان بستیم، و گفتیم،

"در پیروی از فرمان هایی که به شما داده ایم

سخت بکوشید، و گوش کنید."

گفتند، "می شنویم، ولی فرمان نمی بریم."

و بر اثر کفرشان، دلباخته گوساله شدند.

بگو، "بیگمان اعتقاد شما، شما را به بد چیزی فرمان می دهد،

البته اگر اعتقادی داشته باشید."

۹۴. بگو، "اگر سرای آخرت نزد **خدا** فقط به شما اختصاص دارد، و دیگران از آن محرومند، پس آرزوی مرگ کنید، اگر راست می گویند."
۹۵. آنها هرگز آن را آرزو نمی کنند، به سبب آنچه با دستان خود از پیش فرستاده اند.
- خدا** از ستمگران بخوبی آگاه است.
۹۶. در واقع، خواهی دید که آنها بیش از همه طمع به زندگی دارند؛ حتی بیشتر از مشرکان. هر یک از آنها آرزو دارد که هزار سال عمر کند. اما این عمر دراز هم نمی تواند او را از عذاب رهایی دهد.
- خدا** به آنچه می کنند بیناست.

جبریل، واسطه وحی

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۹۴﴾
وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ إِلَيْهِمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿۹۵﴾
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۹۶﴾
أَشْرَكُوا يَوْمَئِذٍ أَحَدَهُمْ لَوْ يَعْلَمُ أَنَّهُ لَفِي سَكَنٍ وَمَا هُوَ بِمُرْسِيٍّ عَلَيْهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يَمُرَّ بِهِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ قَدِيرٌ ﴿۹۷﴾
مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيَّنَّ بِيَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرًا لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۹۸﴾
مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿۹۹﴾
وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿۱۰۰﴾
أَوْ كَلِمَاتٍ عَاهَدُوا عَاهِدًا نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۰۱﴾
وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ بَدَّ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَأَوْا ظُهُورَهُمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰۲﴾

۹۷. بگو، "هر کس مخالف جبریل باشد باید بداند که او این (قرآن) را بخواست **خدا**، بر قلب تو نازل کرده است، که کتاب های پیشین را تصدیق می کند، و برای افراد با ایمان راهنما و مرزده است."
۹۸. هر کس با **خدا**، و فرشتگان، و رسولان او، و جبریل و میکائیل مخالف باشد، باید بداند که **خدا** با کافران مخالف است.
۹۹. ما آیاتی چنین روشن بر تو فرو فرستاده ایم، و فقط کسانی که تباهاکار هستند آنها را تکذیب خواهند کرد.
۱۰۰. آیا واقعیت جز این است که هرگاه پیمانی می بندند و متعهد می شوند که به آن وفا کنند، همیشه برخی از ایشان آن را نادیده می انگارند؟ در واقع، بیشتر آنها ایمان ندارند.

بی اعتنایی به کتاب خدا

۱۰۱. اکنون که رسولی از سوی **خدا** برایشان آمده است،* که کتابشان را ثابت، و تصدیق می کند، بعضی از اهل کتاب (یهودیان، مسیحیان، و مسلمانان) به کتاب **خدا** پشت می کنند، و چنان بی اعتنا هستند، که گویی هرگز کتابی نداشتند.

* ۱۰۱: ۲ از پیش درباره ظهور رسول میثاق خدا در عهد عتیق (ملاکی نبی، فصل ۳ از ۱ تا ۳)، در عهد جدید (انجیل لوقا، فصل ۱۷ از ۲۲ تا ۳۷)، و در عهد نهایی (سوره ۳، آیه ۸۱) سخن گفته شده است.

طلسم و جادو حرام است

۱۰۲. و به دنبال چیزی رفتند که شیاطین در مورد سلطنت سلیمان تعلیم دادند.

در صورتی که سلیمان کافر نبود، ولی شیاطین کافر بودند.

آنها بودند که به مردم جادوگری آموختند،

و نیز آنچه را هم که بر دو فرشته بابل نازل شد تعلیم دادند، هاروت و ماروت.

آن دو این دانش را فاش نمی کردند مگر آنکه گوشزد کنند:

” این یک آزمایش است. از این دانش سوء استفاده نکنید.“

ولی مردم برای نیرنگ های اهریمنی از آن استفاده کردند مانند برهم زدن ازدواج ها.

آنها هرگز نمی توانند برخلاف خواست **خدا** به کسی آسیب برسانند.

پس چیزی را یاد می گیرند که به زیان

آنهاست، و به سود آنها نیست،

و خودشان هم خوب می دانند که هرکس که

طلسم و جادو را بکار بندد هیچ بهره ای در

آخرت نخواهد داشت. بیگمان به بد چیزی

خویشتن خویش را می فروشند،

کاش می دانستند.

۱۰۳. اگر ایمان بیاورند و پرهیزگار شوند، پاداش

خدا بسیار بهتر است، کاش می دانستند.

پیچ و تاب دادن کلمات دعا و مناجات

۱۰۴. ای افراد با ایمان، نگویید، "راعنا" *

(چوپان ما باش). بجای آن، بگویید،

" انظرنا" (ناظر ما باش)، و گوش کنید.

کافران مسبب عذابی دردناک شده اند.

حسادت محکوم است

۱۰۵. کافران اهل کتاب، و نیز مشرکان دوست

ندارند ببینند که از سوی پروردگارتان

نعمتی بر شما فرود می آید. در صورتی که،

خدا باران رحمتش را بر هرکس که برگزیند

فرومی فرستد.

خدا دارای لطف و موهبت بیکران است.

وَاتَّبِعُوا مَا نَزَّلْنَا عَلَى الشَّيْطَانِ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرُوا
سُلَيْمَانَ وَلَكِنَّ الشَّيْطَانَ كَفَرُوا يَعْلَمُونَ النَّاسَ
السِّعْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَائِكِينَ بِإِذْنِ هَارُوتَ وَمَرْوَتَ
وَمَا يَعْلَمَانِ مِنَ أَحَدٍ حَقِّ يَقُولَا إِلَّا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ
فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ
وَمَا هُمْ بِضَآئِرِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَعْلَمُونَ
مَا يَصُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ
مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَيْسَ مَا سَكَّرُوا بِهِ
أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰۳﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا
وَأَتَّقُوا لَمَثُوبَةٌ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ
﴿۱۰۴﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رِعْسًا وَفُولُوا
أَنْظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۰۵﴾
مَا يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الَّذِينَ كَفَرُوا
أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۱۰۶﴾

* ۱۰۴: ۲ بعضی از عبری زبان ها از واژه "راعنا" سوء استفاده می کردند و با پیچاندن زبانشان این واژه را به گونه ای تلفظ می کردند که در معنی، مانند یک واژه زشت به گوش می خورد (به ۴:۴۶ نیز نگاه کنید).

بالاترین معجزه:

کد ریاضی قرآن*

۱۰۶. هرگاه معجزه ای را نسخ کنیم، یا کاری کنیم که به دست فراموشی سپرده شود،

معجزه ای بهتر از آن، یا لااقل همتراز آن می آوریم.

آیا از این امر آگاه نیستید که **خدا** به هر کاری تواناست؟

۱۰۷. آیا از این امر آگاه نیستید که سلطنت آسمان ها و زمین از آن **خداست**؛

و اینکه جز **خدا** هیچ مولا و سروری ندارید؟

۱۰۸. آیا می خواهید از رسولتان چیزی را درخواست کنید که در گذشته از موسی درخواست

شد؟ هرکس کفر را بجای ایمان انتخاب کند،

بیگمان از راه راست منحرف شده است.

۱۰۹. عده زیادی از اهل کتاب، پس از اینکه حقیقت

برایشان معلوم شد، بخاطر حسادتی که در دل

دارند، دوست دارند ببینند شما پس از اینکه

ایمان آورده اید، به کفر بازمی گردید.

آنها را ببخشایید، و بحال خود رها کنید، تا

خدا حکمش را بدهد.

خدا به هر کاری تواناست.

۱۱۰. نماز را برپا دارید و زکات را بدهید.

هر کار نیکی که از پیش برای خویش

بفرستید، آن را نزد **خدا** بازمی یابید.

خدا به آنچه می کنید بیناست.

همه مومنان از هر دینی که باشند

بخشوده می شوند

۱۱۱. بعضی گفته اند، "فقط یهودیان و مسیحیان

به بهشت می روند!" این خیال خام آنهاست.

بگو، "دلیل خود را بیاورید، اگر راست می-

گویید."

یگانه دین: دین تسلیم

۱۱۲. بیگمان، کسانی که خود را با تمام وجود فقط به **خدا** تسلیم کنند، و درستکار باشند،

پاداش خود را از سوی پروردگارشان دریافت خواهند کرد؛ آنها نه از چیزی می ترسند،

و نه اندوهگین می شوند.*

﴿ مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا ۗ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبٍ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ أَلْمُوتُ وَلَا نُصِيرُ ۗ أَمْ تُرِيدُونَ أَن تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلُوا مُوسَىٰ مِن قَبْلُ ۗ وَمَن يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۗ ﴿١٠٨﴾ وَذَكَرْنَا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُّوكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَمَا رَأَىٰ أَحْسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْتَفُوا ۗ وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۗ ﴿١٠٩﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ يَّجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۗ ﴿١١٠﴾ وَقَالُوا لَن يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا ۗ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ ۗ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۗ ﴿١١١﴾ بَلَىٰ مَن أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ ۗ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۗ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۗ ﴿١١٢﴾

* ۱۰۶: ۲ معجزه ریاضی قرآن همیشگی است و از معجزات قبلی بزرگ تر است (۷۴:۳۵ ; ۳۴:۴۵).

معجزه قرآن نیز، مانند خود قرآن، تصدیق کننده، به اوج رساننده، و جایگزین معجزات پیشین است.

* ۱۱۲ - ۱۱۱: ۲ به ۲:۶۲ و ۵:۶۹ نگاه کنید.

۱۱۳. یهودیان گفتند، "مسیحیان پایه و اساسی ندارند،" و مسیحیان گفتند، "یهودیان پایه و اساسی ندارند." در صورتی که، هر دوی آنها کتاب آسمانی را می خوانند. این سخن، سخن کسانی است که از دانش بی بهره هستند. **خدا** روز رستاخیز در مواردی که اختلاف کردند داوری خواهد کرد.

پیوسته به مسجد بروید

۱۱۴. چه کسانی پلیدتر از آنان که مساجد **خدا** را، مکانی که نام او در آن ذکر می شود تحریم کنند، و در متروک نگاه داشتنش همکاری کنند؟

چنین افرادی نباید به این اماکن وارد شوند مگر با ترس.

آنها در این دنیا خوار می شوند، و در آخرت به عذابی هولناک گرفتار خواهند شد.

۱۱۵. شرق و غرب از آن **خدا** است؛

هر جا بروید **خدا** در آنجا حضور دارد.

خدا در آن واحد در همه جا حاضر است، و بر همه چیز داناست.

کفر نفرت انگیز

۱۱۶. آنها گفتند، " **خدا** پسری اختیار کرده است!"

هرگز. شکوه و جلال او یاد باد؛

آنچه در آسمان ها و زمین است از آن اوست؛ همه فرمانبردار او هستند.

۱۱۷. هستی بخش آسمان ها و زمین:

برای انجام هر کاری، بسادگی به آن

می گوید، "باشو،" و آن شده است.

۱۱۸. کسانی که دانش ندارند می گویند،

"کاش می شد **خدا** با ما سخن بگوید، یا

می شد معجزه ای برای ما فرورستند!"

کسانی هم که پیش از آنها بودند سخنانی مشابه این گفته اند؛ طرز فکرشان مثل هم است.

ما معجزات را برای کسانی که به یقین رسیده اند آشکار می کنیم.

۱۱۹. ما تو را با حقیقت فرستاده ایم* تا نویدبخش، و هشداردهنده باشی.

تو پاسخگوی کسانی نیستی که سزاوار دوزخ می شوند.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتْ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ لَيْسَتْ الْيَهُودَ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَلْمُوكَ كَذَّابًا قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَاللَّهُ الشَّرِيفُ الْكَرِيمُ ﴿١١٥﴾ فَأَيُّمَا تَمَلَّوْا فِثْمَ وَجْهِ اللَّهِ إِلَيْكَ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٦﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ كُلُّ لَّهُ قٰنِیٰنٌ ﴿١١٧﴾ بَدِيعَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّثْلَ قَوْلِهِمْ تَشٰبَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيٰتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُوْنَ ﴿١١٩﴾ اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا وَّلَا تُسْئَلُ عَنْ اَصْحٰبِ الْبَحْرِیْمِ ﴿١٢٠﴾

* ۲:۱۱۹ این از وظایف من است که نام و نشان این رسول را که "رشاد خلیفه"، رسول میثاق خداست مشخص کنم. اگر ارزش رقومی "رشاد" (۵۰۵)، "خلیفه" (۷۲۵)، را با شماره این آیه (۱۱۹) جمع کنیم، عدد ۱۳۴۹ بدست می آید که مضربی از ۱۹ است. به ۳:۸۱ و پیوست ۲ نگاه کنید.

۱۲۰. نه یهودیان تو را خواهند پذیرفت، و نه مسیحیان، مگر آنکه از دین آنها پیروی کنی. بگو، "هدایت راستین هدایت **خداست**."

اگر تو پس از دانشی که برایت آمد، تسلیم خواست آنها شوی، هیچ یار و یآوری در برابر **خدا** نخواهی یافت.

۱۲۱. کسانی که به آنها کتاب دادیم، و آن را چنانکه باید بدانند می دانند، به این ایمان خواهند آورد. کسانی که ایمان نمی آورند، بازنده هستند.

۱۲۲. ای بنی اسرائیل، بیاد آورید که تا چه اندازه به شما لطف کردم، و شما را بیش از سایر مردم مورد رحمت قرار دادم.

۱۲۳. تمام حواستان به آن روزی باشد که

هیچ کس به دیگری کمک نخواهد کرد، نه غرامتی پذیرفته خواهد شد، نه شفاعت مؤثر خواهد بود، و نه به یاری کسی خواهند شتافت.

ابراهیم

۱۲۴. بیاد داشته باشید که ابراهیم با فرمان هایی از سوی پروردگارش مورد آزمایش قرار گرفت، و او تمام آنها را بجای آورد.

(خدا) گفت، "من تو را برای مردم به امامت برمی گزینم." او گفت، "آیا نوادگان مرا نیز به امامت برمی گزینی؟" گفت، "پیمان من شامل کسانی که ستم کنند نمی شود."

۱۲۵. ما عبادتگاه (کعبه) را کانون همایش مردم، و زیارتگاهی ایمن قرار داده ایم. شما می توانید عبادتگاه ابراهیم را زیارتگاه خود کنید. ما ابراهیم و اسماعیل را مأمور کردیم: "خانه مرا برای کسانی که به زیارت می آیند، و کسانی که در آنجا زندگی می کنند، و کسانی که رکوع و سجده می کنند خالص کنید."

۱۲۶. ابراهیم دست به دعا برداشت: "پروردگارا، اینجا را سرزمینی آرام قرار ده،

و برای اهالی آن میوه فراهم کن. برای کسانی که به **خدا** و روز بازپسین ایمان می آورند روزی فراهم کن." (خدا) گفت، "من به کافران نیز روزی خواهم داد. و اجازه می دهم که آنها نیز اندک زمانی بهره مند شوند، سپس آنان را به عذاب دوزخ، و سرنوشتی شوم دچار می کنم."

وَلَنْ رَضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصْرَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۱۲۱﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ وَأُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۱۲۲﴾ يٰبَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۱۲۳﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْرَىٰ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۱۲۴﴾ وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿۱۲۵﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿۱۲۶﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿۱۲۷﴾

تمام تکالیف دین تسلیم (اسلام) از ابراهیم است

۱۲۷. هنگامی که ابراهیم، همراه اسماعیل پایه های عبادتگاه (کعبه) را برپا می داشتند، (چنین دعا کردند): ”پروردگارا، این را از ما بپذیر. تویی شنوا، بر همه چیز دانا.

۱۲۸. ”پروردگارا، از ما افرادی بساز که به تو تسلیم هستند،

و بگذار از نسل ما امتی پدید آید که به تو تسلیم باشد.

آداب و طرز عبادت در دین را به ما بیاموز، و توبه ما را بپذیر.

تو توبه پذیر، و بخشایشگری.

۱۲۹. ”پروردگارا، و از میان آنها رسولی برانگیز تا آیات تو را برایشان بخواند،

به آنها کتاب و حکمت بیاموزد، و آنها را خالص کند.

تو توانمند، و حکیمی.“

۱۳۰. چه کسی از دین ابراهیم رویگردان است،

جز کسی که خود را می فریبد؟

ما در این دنیا او را برگزیده ایم،

و در آخرت او از درستکاران خواهد بود.

۱۳۱. هنگامی که پروردگارش به او گفت، ”تسلیم

باش،“ گفت، ”من خود را به پروردگار جهان

تسلیم می کنم.“

۱۳۲. در ضمن، ابراهیم فرزندانش را به پیروی از

همان آیین سفارش کرد، و یعقوب نیز چنین

کرد: ”ای فرزندان من، خدا دین را برای

شما مشخص کرده است؛ جز در حال تسلیم

از دنیا نروید.“

۱۳۳. اگر هنگامی که یعقوب در بستر مرگ بود بر

او شاهد بودید؛ او به فرزندان خود گفت،

”پس از مرگ من چه را خواهید پرستید؟“

گفتند، ”خدای تو را می پرستیم؛ خدای پدرانت

ابراهیم، اسماعیل، و اسحاق را؛ خدای واحد

را. ما به او تسلیم هستیم.“

۱۳۴. این شرح حال جامعه ای است که گذشت و رفت.

آنها برای دستاوردهای خودشان مسوول هستند، و شما برای دستاوردهای خودتان مسوول

هستید. شما پاسخگوی هیچ یک از کارهای آنها نیستید.

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۲۷﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِن دُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۲۸﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۲۹﴾ وَمَنْ يَرْغَبْ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۱۳۰﴾ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۳۱﴾ وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَبْنَؤُا إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۲﴾ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهُنَا وَنَحْنُ أَهْلُهُمْ قُلْ لِمَ كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۳۳﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۳۴﴾

اسلام (تسلیم)، دین ابراهیم*

۱۳۵. آنها گفتند، "باید یهودی یا مسیحی شوید، تا هدایت شوید." بگو، "ما از دین ابراهیم پیروی می کنیم - از یگانه پرستی - او هرگز مشرک نبود."

فرقی میان رسولان خدا نگذارید

۱۳۶. بگویید، "ما به **خدا**، و به آنچه بر ما نازل شد، و به آنچه بر ابراهیم، اسماعیل، اسحاق، یعقوب، و اسباط نازل شد ایمان داریم؛ و نیز به آنچه به موسی و عیسی، و همه پیامبران از سوی پروردگارشان داده شد ایمان داریم. ما فرقی میان هیچ یک از آنها نمی گذاریم. ما فقط به او تسلیم هستیم."

۱۳۷. اگر آنها هم مانند شما ایمان بیاورند، پس هدایت شده اند. ولی اگر روی بگردانند، آنگاه در شمار مخالفان هستند. **خدا** شما را از شرّ ستیزه جویی های آنان حفظ می کند؛ او شنوا، و بر همه چیز داناست.

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۳۵﴾ قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۶﴾ فَإِنِ آتَيْنَا بِمِثْلِ مَا آتَيْنَا بِهِ فَقَدْ أَهْتَدُوا وَإِن لَّوَلُوا فَمَا نَأْمُرُ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۳۷﴾ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿۱۳۸﴾ قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلِنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿۱۳۹﴾ أَمْ يَقُولُونَ إِنَّا بِإِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ إِنَّمَا أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ وَمَنْ ظَلَمَ مِن مَّن كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۴۰﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴۱﴾

۱۳۸. این شیوه کار **خدا**ست، و شیوه چه کسی نیکوتر از شیوه **خدا**؟ "ما عبادات خود را فقط برای او انجام می دهیم."

۱۳۹. بگو، "آیا درباره **خدا** با ما جدل می کنید، و حال آنکه او پروردگار ما و پروردگار شماست؟ ما مسوول اعمال خود هستیم، و شما مسوول اعمال خود هستید.

۱۴۰. آیا می گوید که ابراهیم، اسماعیل، اسحاق، یعقوب، و اسباط یهودی یا مسیحی بودند؟ بگو، "آیا شما بهتر از **خدا** می دانید؟ چه کسی ظالم تر از آنکس که شهادتی را که از **خدا** آموخته است کتمان کند؟

خدا هرگز از آنچه می کنید غافل نیست."

۱۴۱. این جامعه ای است که گذشت و رفت. آنان برای آنچه کسب کردند مسوول هستند و شما برای آنچه کسب می کنید مسوول هستید. شما پاسخگوی کارهای آنها نیستید.

* ۲:۱۳۵ قرآن مرتب گوشزد می کند که تسلیم، دین ابراهیم است (۲۲:۷۸؛ ۶:۱۶۱؛ ۴:۱۲۵؛ ۳:۹۵). ابراهیم "کتابی" دریافت کرد که همه تکالیف دین تسلیم و نیز چگونگی بجا آوردن آنها (نماز، زکات، روزه در ماه رمضان، و زیارت حج) در آن آمده بود. همانطور که در ۱۶:۱۲۳ مشاهده می کنیم، محمد پیرو دین ابراهیم بود و قرآن را آورد که آخرین کتاب آسمانی است. سومین رسول دین تسلیم، حجت درستی این دین را آورد (به ۳:۸۱ و پیوست های ۱، ۲، ۲۴، ۲۶ نگاه کنید).

تا که تعصب و خشک مذهبی برجیده شود*

۱۴۲. نابخردانی که در میان مردم هستند می گویند،
” چرا جهت قبله خود را تغییر دادند؟“*

بگو، ” شرق و غرب از آن **خداست**؛

هر کس که بخواد او براه راست هدایتش می کند.“

۱۴۳. و بدینسان شما را جامعه ای بی طرف قرار دادیم،
تا در میان مردم شاهد باشید،

و رسول در میان شما شاهد باشد.

ما جهت اصلی قبله را فقط به این منظور تغییر دادیم که معلوم شود چه کسانی

بی درنگ از رسول پیروی می کنند

و چه کسانی عقبگرد می کنند.

آن آزمایشی سخت بود، ولی نه برای آنهایی

که **خدا** هدایتشان کرده است.

خدا هرگز عبادات شما را تباه نمی کند.

خدا به مردم مهربان، و بخشایشگر است.

جهت قبله دوباره به سوی مکه برگردانده شد

۱۴۴. دیده ایم که تو روی خود را (در جستجوی

جهت درست) به آسمان می گردانی.

اکنون قبله ای برمی گزینیم که تو را

خوشنود می کند. از این پس، روی خود را

به سوی مسجدالحرام بگردان. هر جا که

باشید، همگی روی خود را به آن سو

بگردانید. کسانی که در گذشته به آنها کتاب

دادیم می دانند که این حقیقتی از سوی

پروردگارشان است.

خدا هرگز از آنچه می کنند غافل نیست.

۱۴۵. هر معجزه ای هم که به اهل کتاب نشان

دهی، باز از قبله تو پیروی نخواهند کرد.

تو نیز از قبله ایشان پیروی نکن.

آنها حتی از قبله یکدیگر پیروی نمی کنند.

اگر پس از دانشی که برایت آمد، به خواست هایشان تن دهی، از ستمگران خواهی بود.

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيْتُمْ هَذَا مِن دِينِكُمْ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَالْمُنكَرَ الْعَظِيمَ ۗ وَأَنَّ يَكُونَ عَلَى النَّاسِ عِلْمٌ بِالَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضَيِعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۗ قَدْ زَيَّيْنَا قَلْبَكَ وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُؤَيِّسَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوْهُكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيْلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ۗ وَلَئِن آتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَّا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتِهِمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِن اْتَجَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الْظَالِمِيْنَ ۗ

* ۱۴۵ - ۱۴۲: "قبله" جهتی است که هر کس هنگام نماز روی خود را به آن سو می کند. وقتی جبریل فرمان تعویض قبله از مکه به اورشلیم را به محمد ابلاغ کرد، منافقان افشا شدند. عرب ها تعصب داشتند که "قبله" حتماً باید به سوی کعبه باشد. مومنان راستین، تنها کسانی بودند که توانستند بر تعصب خود غلبه کنند؛ آنها بی درنگ از رسول اطاعت کردند.

سوء استفاده از کتاب آسمانی:

تأکید روی مطلب دلخواه و صرف نظر کردن از سایر مطالب

۱۴۶. کسانی که به آنها کتاب دادیم چنان خوب حقیقت را در این می شناسند، که فرزندان خود را می شناسند. با اینهمه، بعضی از آنها، دانسته، حقایق را کتمان می کنند.
۱۴۷. این حقیقتی از سوی پروردگار تست؛ هیچ شک نکن.
۱۴۸. هریک از شما جهت را برای پیروی انتخاب می کند؛ در پرهیزگاری از یکدیگر سبقت جوئید.
- هر جا که باشید، **خدا** همگی شما را احضار خواهد کرد.
- خدا** به هر کاری تواناست.

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱۴۶﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۱۴۷﴾ وَلِكُلِّ وُجْهٍ هُومٌ لِّهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۴۸﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۴۹﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ إِلَّا لِمَنْ كُنَّ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۵۰﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۱۵۱﴾ فَأذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿۱۵۲﴾ يَتَّخِذُهَا الذِّينَ ءَامَنُوا أَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿۱۵۳﴾

- جهت قبله دوباره به سوی مکه برگردانده شد
۱۴۹. هر جا که می روی، (هنگام نماز) روی خود را به سوی مسجدالحرام بگردان.*
- این حقیقتی از سوی پروردگار تست.
- خدا** هرگز از آنچه می کنید غافل نیست.
۱۵۰. هر جا که می روی، (هنگام نماز) روی خود به سوی مسجدالحرام کن؛ هر جا که باشید، همگی (هنگام نماز) روی خود را به آن سو کنید. بر این پایه، مردم هیچ دلیلی برای مخالفت با شما نخواهند داشت، مگر کسانی از آنها که ستمگرند.
- از آنها نترسید، بلکه از من بترسید. سپس من نعمت های خود را بر شما تمام خواهم کرد، باشد که هدایت شوید.
۱۵۱. (نعمت هایی) همچون فرستادن رسولی از میان خودتان که آیات ما را برای شما بخواند، شما را خالص کند، به شما کتاب و حکمت بیاموزد، و به شما چیزهایی تعلیم دهد که هرگز نمی دانستید.
۱۵۲. بباد من باشید، تا بیادتان باشم، و شکر مرا بجا آورید؛ ناسپاسی نکنید.
۱۵۳. ای کسانی که ایمان آورده اید، از صبر و از نماز کمک بجوئید.
- خدا** با کسانی است که شکبیا هستند و پایداری می کنند.

* ۲:۱۴۹ این واقعیت تلخ که مسلمانان زمان ما از مقبره محمد "مسجد" درست کرده اند ثابت می کند که آنها تا چه اندازه به شرک آلوده شده اند. قرآن، پی در پی، فقط از یک "مسجد" نام می برد: مسجد مقدس.

از اینجا به کجا خواهیم رفت؟

۱۵۴. درباره کسانی که در راه **خدا** کشته شدند نگوئید، "مردگانند".
 آنها نزد پروردگارشان زنده هستند، ولی از درک شما خارج است.*
 ۱۵۵. بیگمان شما را با ترس، گرسنگی، از دست دادن مال و جان، و کشتزارها می آزمایم.
 به شکیبایان مرده ده.*
 ۱۵۶. که هرگاه به گزندی دچار می شوند، می گویند،
 "ما از آن **خدا** هستیم، و به سوی او باز می گردیم."
 ۱۵۷. اینان سزاوار موهبت و رحمت پروردگارشان شده اند.
 این افراد هدایت شده اند.

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَمْيَاتٌ وَلَكِنْ
 لَا تَشْعُرُونَ ﴿۱۵۴﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ
 وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالشَّرِّ وَالْبَشْرِ الصَّابِرِينَ
 ﴿۱۵۵﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ
 ﴿۱۵۶﴾ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ
 هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿۱۵۷﴾ إِنَّ الصَّافِيَاتِ وَالْمَرْوَةَ مِن سَعَائِرِ اللَّهِ
 فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ
 بِهِمَا وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿۱۵۸﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّاتُهَا
 لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ النَّبِيُّ
 ﴿۱۵۹﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّوْنَا فَاُولَئِكَ أَتُوبُ
 عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۶۰﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
 كُفَّارٌ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ
 ﴿۱۶۱﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ
 ﴿۱۶۲﴾ وَإِلَهُكَ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿۱۶۳﴾

- زیارت حج
 ۱۵۸. تپه های صفا و مروه از آیین هایی است که
خدا بدان فرمان داده است.
 هرکس که حج، یا عمره را بجا می آورد
 گناهی نمی کند که مسافت میان آن دو را
 بپیماید. اگر کسی مایل است که بیش از
 فریضه، کار نیک انجام دهد،
 پس **خدا** قدرشناس، و بر همه چیز داناست.

گناه هولناک

۱۵۹. کسانی که آیات و هدایت ما را پس از آنکه در
 کتاب آسمانی برای مردم اعلام کردیم پنهان
 می کنند، به لعنت **خدا** گرفتار می شوند؛
 تمام لعنت کنندگان آنها را لعنت می کنند.
 ۱۶۰. مگر کسانی که توبه کنند، اصلاح کنند، و آن
 را اعلام کنند، من توبه آنان را می پذیرم.
 من توبه پذیر، و بخشایشگرم.
 ۱۶۱. کسانی که ایمان ندارند و کافر از دنیا
 می روند، به لعنت **خدا** و فرشتگان و تمامی
 مردم (در روز داوری) گرفتار شده اند.
 ۱۶۲. آنها محکومند که برای همیشه در آنجا بمانند.
 نه هرگز در عذابشان تخفیف داده می شود، و نه مهلتی می یابند.
 ۱۶۳. معبود شما معبودی است یکتا؛ معبودی جز او نیست، رحمتگر، بخشایشگر.

* ۲:۱۵۴ افراد درستکار در حقیقت نمی میرند؛ بلکه فقط کالبدشان را در این دنیا رها می کنند و به همان بهشتی
 می روند که روزگاری آدم و حوا در آن می زیستند. برای آگاهی بیشتر به پیوست ۱۷ نگاه کنید.

* ۲:۱۵۵ علت امتحان این است که ثابت شود که ما تحت هر شرایطی خدا را موحدانه عبادت می کنیم (۲۹:۲).

نشانه های تکان دهنده و شگفت انگیز از سوی خدا

۱۶۴. در آفرینش آسمان ها و زمین، در گردش پیاپی شب و روز، در کشتی ها که به سود مردم آنها را می شکافند، در آبی که **خدا** از آسمان فرومی فرستد تا زمین مرده را دگر بار زنده کند و انواع موجودات را در آن پخش کند، در هدایت ماهرانه باد، و در ابرهایی که میان آسمان و زمین جای دارند، برای مردمی که می فهمند به اندازه کافی نشانه هست.

تبت ها نسبت به مریدان خود ابراز بیگانگی می کنند *

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَآخْتِلَافِ أَلْيَلِ وَالنَّهَارِ وَالْمَلَائِكَةِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبِحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۱۶۴﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ رَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿۱۶۵﴾ إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَأَرَأَوْا الْعَذَابَ وَنَقَطَعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿۱۶۶﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا كَذَلِكَ يَرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿۱۶۷﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ كُلُّهُمْ مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَلًا لَاطِبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿۱۶۸﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۱۶۹﴾

۱۶۵. ولی باز هم، بعضی از مردم دیگران را مانند **خدا** بالا می برند، و به ایشان چنان مهر می ورزند که گویی **خدا** هستند. کسانی که ایمان دارند **خدا** را بیش از هر کس دوست دارند. کاش ستمگران می توانستند خود را هنگام رویارویی با عذاب ببینند! آنگاه می فهمیدند که هر قدرتی از آن **خدا** است، و اینکه عذاب **خدا** سهمگین است.

۱۶۶. پیروی شدگان مریدان خود را طرد خواهند کرد. * آنها عذاب را خواهند دید،

و تمام وابستگی ها میانشان قطع خواهد شد. مریدان خواهند گفت، ”اگر فرصت دوباره ای به ما داده شود، ما نیز آنها را طرد خواهیم کرد، همانگونه که آنها ما را طرد کردند.“

خدا بدینسان نتایج اعمالشان را که چیزی جز پشیمانی نیست به آنها نشان می دهد؛ آنها هرگز از دوزخ بیرون نمی آیند.

شیطان حلال را حرام می کند

۱۶۸. ای مردم، از تمام فرآورده های زمین آنچه را که خوب و حلال است بخورید، و از گام های شیطان پیروی نکنید؛ او سرسخت ترین دشمن شماست.

۱۶۹. او شما را به پلیدی و انحراف فرا می خواند،

و به شما فرمان می دهد که چیزی را که نمی دانید از قول **خدا** بگویید.

* ۱۶۶- ۱۶۵: ۲ روز رستاخیز عیسی، مریم، محمد، علی، و ائمه، مریدان خود را طرد خواهند کرد. به آیات (۴۶: ۶؛ ۳۵: ۱۴؛ ۱۶: ۸۶)، و نیز انجیل متا (فصل ۷، از ۲۱ تا ۲۳) نگاه کنید.

بافشاری در نگاه داشتن وضع کنونی: یک فاجعه بشری

۱۷۰. هنگامی که به آنها گفته شود، "از آنچه **خدا** در این فرورفتاده پیروی کنید،" می گویند، "ما فقط از آنچه والدینمان انجام می دادند پیروی می کنیم."
اگر والدین آنها چیزی ادراک نکرده، و هدایت نشده بودند، آنوقت چه؟
۱۷۱. مثال چنین کافرانی مانند طوطیانی است که هر بانگ و ندایی را که بشنوند، بی آنکه بفهمند بازگو می کنند. کر، گنگ، و کور؛ آنها نمی توانند بفهمند.

فقط چهار مواد گوشتی حرام است*

۱۷۲. ای کسانی که ایمان آورده اید، بخورید از چیزهای نیکویی که برایتان فراهم کردیم،

و سپاسگزار **خدا** باشید،

اگر فقط او را می پرستید.

۱۷۳. او فقط خوردن حیواناتی را که خودشان (بدون دخالت انسان) بمیرند، خون، گوشت خوک، و حیواناتی را که برای غیر **خدا** نذر یا اهدا شوند بر شما حرام می کند. اگر کسی ناچار شد (از اینها بخورد)، بی آنکه عرض ورزد، یا علاقه ای داشته باشد بر او گناهی نیست. **خدا** آمرزنده، و بخشایشگر است.

پیشوایان فاسد مذهبی معجزه قرآن را

پنهان می کنند*

۱۷۴. کسانی که برای بدست آوردن بهایی ناچیز، آیات **خدا** را که در کتاب آسمانی است پنهان می کنند، چیزی جز آتش در شکم فرو- نمی برند. **خدا** روز رستاخیز با آنها سخن نمی گوید، و آنها را پاک نمی گرداند. آنها به عذابی دردناک دچار شده اند.
۱۷۵. این آنها هستند که گمراهی را به بهای هدایت، و عذاب را بجای آموزش انتخاب کردند.

در نتیجه، چاره ای نیست جز آنکه سختی دوزخ را بر خود هموار کنند.

۱۷۶. این بدان سبب است که **خدا** این کتاب را که حقیقت در آن آمده است، نازل کرده است، و کسانی که کتاب آسمانی را زیر سوال می برند از سرسخت ترین مخالفان هستند.

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ
ءَابَاءَنَا وَأُولَئِكَ نَبْغِضُ وَلَا نَكْرَهُمْ وَلَا يَعْقِلُونَ سَيِّئًا وَلَا
يَهْتَدُونَ ﴿۱۷۲﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَتَعَقَّبُ
بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءَ وَنِدَاءَ صُمُّ بِكُمْ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
﴿۱۷۱﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كَلِمَاتٍ مِنْ طِبِّئِكَ مَا زُنْتَهُمْ
وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۱۷۳﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ
عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَالْحَمَّ الْخَنِزِيرِ وَمَا أَهْلَ بِهِ
لَعَنَ اللَّهُ فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ ذَلِكَ لَوْلَا إِيْمٌ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۷۴﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ
الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ ءَمْنًا قَلِيلًا أَوْ لَتِيكًا مَا يَأْكُلُونَ
فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۷۵﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ
أَشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا
أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿۱۷۶﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ سَرَّلَ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ أُخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿۱۷۷﴾

* ۱۷۳-۱۷۲:۲ در سراسر قرآن، فقط چهار نوع غذای گوشتی حرام شده است (۱۱۵:۱۶؛ ۱۴۵:۶، پیوست ۱۶). غیر از این چهار خوراک که با ذکر نام، صریحاً مشخص و گفته شده است، هرگونه تحریم غذایی- اضافه بر آن- شرک و بُت پرستی محسوب می شود (۳۲:۷؛ ۱۵۰، ۱۴۸، ۱۲۱:۶).

* ۱۷۶-۱۷۴:۲ با آنکه پیشوایان فاسد مذهبی، تشخیص می دهند که معجزه ریاضی خدا در قرآن، درست است، سال ها در تلاش بودند که این معجزه شگرف را کتمان کنند. بسیاری از آنها اعتراف کردند که متغیرند از اینکه چرا این موهبت الهی نصیب آنها نشد و به رشاد خلیفه داده شد.

نیکوکاری در چیست

۱۷۷. کردار نیک آن نیست که روی خود را به سوی شرق یا غرب بگردانید. افراد نیکوکار کسانی هستند که به **خدا**، روز بازپسین، فرشتگان، کتاب آسمانی، و پیامبران ایمان می آورند؛ و پول خود را با خوشرویی به خویشاوندان، یتیمان، نیازمندان، مسافران غریب، خواهندگان، و برای آزاد کردن بردگان انفاق می کنند؛ و نماز را برپا می دارند و زکات را می دهند؛ و هرگاه قولی بدهند به قول خود وفا می کنند؛ و در برابر آزارها، سختی ها، و جنگ شکیبیا هستند و پایداری می کنند. این افراد راستگو هستند؛ این افراد پرهیزگار هستند.

بازداشتن از اعدام*

۱۷۸. ای کسانی که ایمان آورده اید، قانون برابری برای رویارویی با قتل برای شما مقرر شده است - آزاد در برابر آزاد، برده در برابر برده، زن در برابر زن. اگر خانواده مقتول کسی را عفو کنند، لازم است که او مراتب قدردانی خود را ابراز کند، و غرامت منصفانه ای بپردازد. این تخفیف و رحمتی از سوی پروردگارتان است. هرکس از این حد تجاوز کند به عذابی دردناک گرفتار می شود.

۱۷۹. قانون قصاص ضامن حیات شماست، ای هوشمندان، باشد که پرهیزگار شوید.

وصیت نامه بنویسید

۱۸۰. مقرر شد که هرگاه مرگ نزدیک شود، وصیت نامه ای به سود والدین و خویشاوندان بنویسید و انصاف را رعایت کنید. این فریضه بر پرهیزگاران واجب است. اگر کسی وصیتی را که شنیده است تغییر دهد، گناه این تغییر بر دوش کسانی است که

مسئول چنین تغییری بودند. **خدا** شنوا، و بر همه چیز داناست.

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّادِقِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿۱۷۷﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحُرِّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأَنْثَىٰ بِالْأَنْثَىٰ وَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَأَبْسَعِ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدِّئْ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ مِّنْ عَتَدَدِي بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۷۸﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يَتَأَوَّلُونَ وَالْأَلْبَابَ لِمَلِكِكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۷۹﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُنْفِقِينَ ﴿۱۸۰﴾ فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۸۱﴾

* ۲:۱۷۸ قرآن علناً مردم را از اعدام منصرف می کند و سعی دارد به عناوین مختلف جان انسان را از مرگ نجات دهد، حتی جان یک قاتل را. بستگان یک مقتول ممکن است بهتر آن ببینند که در بعضی از موارد با گرفتن خونبهای منصفانه، از جان قاتل بگذرند. در ضمن، حکم اعدام برای زنی که مردی را بکشد، یا بعکس نباید اجرا شود.

۱۸۲. اگر کسی ببیند که وصیت کننده بیعدالتی فاحشی مرتکب شده، و یا تمایل یکسویه از خود نشان داده، و برای استقرار عدالت در جهت اصلاح وصیت نامه گام بردارد گناهی مرتکب نمی شود. **خدا** آمرزنده، و بخشایشگر است.

تأکید در روزه گرفتن و تحول در آن*

۱۸۳. ای کسانی که ایمان آورده اید، روزه برای شما مقرر شده است، همانگونه که برای کسانی که پیش از شما بودند مقرر شده بود، باشد که رستگار شوید.

۱۸۴. روزهای مشخصی (برای روزه تعیین شده است)؛

اگر کسی بیمار یا در راه سفر باشد، می تواند بجای آن، به همان تعداد، از روزهای دیگر را روزه بگیرد.

کسانی که می توانند روزه بگیرند، ولی برایشان بسیار دشوار است، می توانند بجای هر روزی که روزه را می شکنند به یک تهیدست غذا دهند. اگر کسی بخواهد بیش از این (کار نیک) انجام دهد، چه بهتر. ولی بهترینش این است که روزه بگیرد، کاش می دانستید.

۱۸۵. ماه رمضان، همان ماهی است که قرآن در آن

فرود آمد، کتابی است ضامن هدایت مردم، تعالیم روشن، و مجموعه قانون ها.

کسانی از شما که در این ماه شاهد باشند، باید آن را روزه بگیرند. آنهایی که بیمارند یا در راه سفر هستند می توانند بجای آن، به همان تعداد، از روزهای دیگر را روزه بگیرند. **خدا** برای شما آسانی می خواهد، نه دشواری، تا شما تکالیف دینی خود را بجا آورید، و **خدا** را به شکرانه آنکه هدایتتان کرد به بزرگی یاد کنید، و قدردانی خود را ابراز کنید.

خدا به دعای "بندگان" پاسخ می دهد

۱۸۶. هنگامی که بندگان من دربار من از تو بپرسند، من همیشه نزدیک هستم.

هرگاه مرا بخوانند من به دعای آنان پاسخ می دهم.

مردم باید به من پاسخ دهند و به من ایمان آورند، تا ارشاد شوند.

فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾ أَيُّهَا مَعَدُونَ فَلَا تَكُنْ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْتُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

* ۱۸۷-۱۸۳:۲ روزه نیز مانند سایر تکالیف اسلام، از طریق ابراهیم مقرر شد (۲۲:۷۸ و پیوست های ۹، ۱۵). پیش از نزول قرآن، همبستری در طول ماه رمضان حرام بود. ولی این حکم در ۱۸۷:۲ تحول یافت تا آمیزش جنسی در شب های ماه رمضان مجاز شود.

۱۸۷. به شما اجازه داده شد که در شب های روزه داری با زنانان آمیزش داشته باشید.

آنها محرم اسرار شما هستند، و شما محرم اسرار ایشان.

خدا می دانست که شما در گذشته به خویش خیانت می کردید،

و توبه شما را پذیرفته است، و شما را بخشوده است.

از این پس، می توانید با ایشان همبستر شوید،

و آنچه را **خدا** برای شما مجاز کرده است بجویید.

شما می توانید بخورید و بنوشید تا سحرگاه که رشته سپید روشنایی از رشته سیاه شب

مشخص می شود. سپس، تا هنگام غروب روزه را نگاه دارید.

اگر تصمیم دارید (ده روز آخر رمضان را) در مسجد معتکف شوید

آمیزش جنسی ممنوع است. اینها قانون

خداست؛ از حدود آنها خارج نشوید.

خدا به این روشنی آیات خود را برای مردم

بیان می کند، تا بلکه رستگار شوند.

رشوه، و فساد محکوم است

۱۸۸. دارایی یکدیگر را از راه نامشروع تصاحب

نکنید، و به مأموران و مقامات رشوه ندهید

تا دیگران را از بعضی از حقوقشان بناحق

محروم کنید، درحالیکه می دانید.

به اصل مطلب بپردازید و طفره نروید

۱۸۹. از تو درباره منازل ماه می پرسند!

بگو، "آنها شاخص زمان بندی برای مردم،

و نمایانگر موسم حج هستند."

طفره رفتن، پرهیزگاران نیست؛*

با رعایت احکام و صراحت داشتن است که

می توان به پرهیزگاری رسید. **خدا** را در

نظر داشته باشید، تا موفق و رستگار شوید.

مقررات جنگ*

۱۹۰. در راه **خدا** با کسانی می توانید بجنگید که به شما حمله می کنند، ولی تجاوز نکنید.

خدا متجاوزان را دوست ندارد.

أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٍ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَبِينَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُوا الصِّيَامَ إِلَى الْآيِلِ وَلَا تَبْشِرُوا هُنَّ وَأَنْتُمْ عَنْكُمْ فِي الْمَسْجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿۱۸۷﴾ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۸۸﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مِنَ اتَّقَى وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَأَقْوُوا لِلَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۱۸۹﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَقْتُلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّكَ اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۱۹۰﴾

* ۲:۱۸۹ عبارت ادبی قرآن چنین است: "از در پشت وارد خانه ها نشوید." پرسشی که راجع به منازل ماه مطرح شده نمونه ای از حاشیه رفتن است؛ انگیزه ای پلید، در پس این پرسش نهفته بود.

* ۲:۱۹۰ مقررات بنیادی تمام جنگ ها بر پایه قانونی است که در (۹-۸:۶۰) آمده است. جنگ فقط در صورتی مجاز است که جنبه دفاع از خود را داشته باشد؛ قرآن، همیشه هر گونه تهاجم و ستمگری را اکیداً محکوم کرده است.

۱۹۱. می توانید کسانی را که با شما می جنگند بکشید، و آنها را بیرون کنید از همان جا که شما را بیرون راندند. فتنه گری و آزار از قتل بدتر است.

با آنها در مسجدالحرام نجنگید، مگر آنکه در آنجا به شما حمله کنند.

اگر به شما حمله کردند، می توانید آنها را بکشید. این سزای بحق آن کافران است.

۱۹۲. اگر دست بردارند، پس **خدا** آمرزنده، و بخشایشگر است.

۱۹۳. و نیز می توانید برای ریشه کن کردن فتنه و آزار با آنها بجنگید، و **خدا** را آزادانه عبادت کنید. اگر دست بردارند، حق ندارید به حریم آنان تجاوز کنید؛

فقط در صورتی اجازه دارید حمله کنید که به حریم شما تجاوز کرده باشند.

۱۹۴. در طول ماه های مقدس، هر تهاجمی را می توان به همان نسبت پاسخ داد.

اگر آنها به شما حمله کردند، شما هم

می توانید در نهایت انصاف تلافی کنید.

خدا را در نظر داشته باشید و بدانید که **خدا** با پرهیزگاران است.

۱۹۵. در راه **خدا** خرج کنید؛ خود را به دست خود

به هلاکت میفکنید. انفاق کنید؛

خدا انفاق کنندگان را دوست دارد.

زیارت حج و عمره*

۱۹۶. مراسم کامل حج و عمره را برای **خدا**

بجا آورید. اگر مانع شما شدند، قربانی ئی

بفرستید، و موی سرتان را نزنید تا قربانی

شما به مقصدش برسد.

اگر بیمار هستید، یا زخمی در سر دارید (و

ناچارید موی خود را کوتاه کنید)، کفاره آن

این است که روزه بگیرید، یا صدقه دهید، یا

از طریق دیگری که عبادت محسوب می شود

جبران کنید. در ایام حج عادی، اگر میان

عمره و حج، شرط احرام را بشکنید (یعنی

اگر کاری کنید که مُحرم نباید بکند)،

کفاره اش این است که حیوانی را قربانی کنید. اگر توانایی مالی اش را ندارید، سه روز

در ایام حج روزه بگیرید و هفت روز هنگامی که به خانه بازگشتید - که ده تا کامل شود -

مشروط بر آنکه نزد مسجدالحرام زندگی نکنید.

خدا را در نظر داشته باشید، و بدانید که **خدا** سخت کیفر است.

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَفَّضْتُمُوهُمْ وَأَخْرَجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجْتُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْبِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوا أَوْ فِيهِ فَإِنْ قَتَلْتُمْ فَأَقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكٰفِرِينَ ﴿١٩١﴾ فَإِنْ أَنْتَبَوهَا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٢﴾ وَتَقْبِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْتَبَوهَا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ وَصَاصٌ فَمَنْ أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِفُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفَدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَنَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةً إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

* ۱۹۶:۲ برای آگاهی بیشتر از حج و عمره به پیوست ۱۵ نگاه کنید.

منا، آخرین مرحله از مناسک حج

۲۰۳. چند روزی را هم (در منا) به ذکر **خدا** بپردازید؛

هرکس با عجله این کار را در دو روز انجام دهد گناهی نمی کند، و هرکس بیشتر بماند او هم گناهی نمی کند، تا زمانی که شرط پرهیزگاری رعایت شود. همه چیز را آنطور که **خدا** می پسندد انجام دهید، و بدانید که در پیشگاه او گرد خواهید آمد.

ظواهر فریبنده

۲۰۴. ممکن است در میان مردم کسی باشد که با سخنان خود درباره این دنیا تو را تحت تأثیر قرار دهد، و حتی ممکن است **خدا** را برای پندارهای درونی خود شاهد بگیرد، درحالیکه او از سرسخت ترین مخالفان است.

۲۰۵. و به محض اینکه برود، فسادکنان در زمین سیر می کنند، و مال و جان را به تباهی می-افکنند. **خدا** فساد و تباهی را دوست ندارد.

۲۰۶. هنگامی که به او گفته شود، "**خدا** را در نظر داشته باش"، از شدت خشم و تکبر متغیر می شود. در نتیجه، سرنوشتی جز دوزخ در انتظار او نیست؛ چه سرای بدی.

۲۰۷. سپس، کسانی هستند که زندگی خود را برای خدمت به **خدا** وقف می کنند؛ **خدا** نسبت به چنین عبادت کنندگانی مهربان است.

۲۰۸. ای کسانی که ایمان آورده اید، از هر لحاظ تسلیم باشید؛ از گام های شیطان پیروی نکنید، زیرا او سرسخت ترین دشمن شماست.

۲۰۹. اگر پس از این دلایل روشنی که بر شما آمد، بلغزید، پس بدانید که **خدا** توانمند، و حکیم است.

۲۱۰. آیا منتظرند تا **خدا** خودش، همراه با فرشتگان، در توده هایی از ابر نردشان آید؟

هنگامی که چنین چیزی اتفاق بیفتد، همه چیز پایان خواهد گرفت، و همه چیز به **خدا** بازگردانیده می شود.*

﴿وَأذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿۲۰۳﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ الَّذِي الْخَصَامُ ﴿۲۰۴﴾ وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿۲۰۵﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُ لَهُمْ جَهَنَّمُ وَلَسَتْ بِالْمُهَاذِمِ ﴿۲۰۶﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿۲۰۷﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلَاحَةِ أَفْئَةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿۲۰۸﴾ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۰۹﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿۲۱۰﴾

* ۲۱۰: ۲ این دنیا یک آزمایش است؛ و این آخرین فرصتی است که به ما داده شده تا اکیداً از شرک - از هر نوعی که باشد- بپرهیزیم تا بتوانیم دوباره به سلطنت خدا بازگردیم (به پیشگفتار نگاه کنید). اگر خدا و فرشتگانش ظهور کنند، همه ایمان خواهند آورد، و دیگر آزمایشی نخواهد بود.

با معجزات مسوولیت بیشتری همراه است *

۲۱۱. از بنی اسرائیل بپرس که ما چند معجزه شگرف نشانشان داده ایم! کسانی که نعمت هایی را که **خدا** به ایشان ارزانی داشته نادیده می گیرند، بدانند که **خدا** سخت کیفر است.

کوتاه اندیشی

۲۱۲. زندگی دنیا به چشم کافران زبینه است، و آنها افراد با ایمان را مسخره می کنند. گرچه، روز رستاخیز پرهیزگاران بسیار بالاتر از آنها خواهند بود. **خدا** به هر کس که بخواد نعمت می دهد، نعمتی بیکران.

حسادت نابودکننده

۲۱۳. هنگامیکه **خدا** پیامبران را بعنوان مرزده دهنده و هشدار دهنده فرستاد مردم یک گروه بودند. او همراه ایشان کتاب آسمانی را نازل کرد، که حقیقت در آن آمده است، تا میان مردم در آنچه اختلاف می کردند داورى کند. شگفتا، همان کسانی که به ایشان کتاب داده شده بود، کسانی بودند که هر کتاب آسمانی تازه ای را، با وجود دلایل روشنی که به ایشان داده شد تکذیب کردند. این ناشی از حسادت آنهاست. **خدا** بخواست خود، کسانی را که ایمان دارند به سوی آن حقیقتی هدایت می کند که دیگران درباره آن اختلاف دارند. هر کس که بخواد **خدا** او را براه راست هدایت می کند.*

۲۱۴. آیا انتظار دارید که به بهشت بروید بی آنکه مانند گذشتگان آزمایش شوید؟ آنها با سختی ها و مصیبت ها آزمایش شدند، و چنان تکان خوردند که رسول و کسانی که همراه او ایمان آورده بودند گفتند، ”پیروزی **خدا** کجاست؟“ پیروزی **خدا** نزدیک است.

انفاق به چه کسانی تعلق می گیرد

۲۱۵. از تو درباره انفاق می پرسند: بگو، ”آنچه انفاق می کنید باید به پدر و مادر، خویشاوندان، یتیمان، تهیدستان، و مسافران غریب برسد.“ هر کار نیکی که انجام دهید، **خدا** از آن بخوبی آگاه است.

سَلِّ بَنِي إِسْرَائِيلَ يَلَكُمَ آتَيْنَاهُم مِّنْ آيَةٍ بَيْنَهُ وَمَنْ يَدُلْ نِعْمَةً
 اللَّهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾ زَيْنَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْحَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ
 آتَمُوا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ
 ﴿٢١٢﴾ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ
 وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
 فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ
 مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
 لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى
 صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١٣﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا
 يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ
 وَزُلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرَ اللَّهُ
 أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٤﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ
 مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّهِ وَاللَّذِينَ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ
 وَأَيْنَ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾

* ۲:۲۱۱ معجزه ریاضی قرآن موهبتی است بزرگ، که با خود مسوولیتی بزرگ همراه دارد (لطفاً به ۱۱۵: ۵ نگاه کنید).

* ۲:۲۱۳ تمام کسانی که موحدانه خدا را عبادت می کنند، از هر دینی که باشند، حقیقتاً متحد هستند.

مومنان: برندگان نهایی

۲۱۶. ممکن است جنگ را بر شما تحمیل کنند، هر چند که آن را دوست ندارید. بسا چیزی که دوست ندارید و به سود شما باشد. بسا چیزی که دوست دارید و به زیان شما باشد. **خدا** می داند و حال آنکه شما نمی دانید.

فتنه و آزار محکوم است

۲۱۷. از تو درباره ماه های مقدس و جنگ در آن ایام می پرسند: بگو، "جنگیدن در آن توهین به مقدسات است. گرچه، باز داشتن از راه **خدا** و کافر شدن به

او و بی حرمتی به مسجدالحرام،

و بیرون راندن اهالی آن، از نظر **خدا** توهینی بس بزرگ تر به مقدسات است.

فتنه و آزار از قتل بدتر است."

آنها همیشه با شما می جنگند تا اگر بتوانند شما را از دینتان برگردانند. کسانی از شما که از دین خود برگردند، و کافر بمیرند،

تمام کارهای خود را در دنیا و آخرت تباه

کرده اند. اینان ساکنان دوزخ هستند،

و برای همیشه در آنجا خواهند ماند.

۲۱۸. کسانی که ایمان آورده اند، و کسانی که در راه

خدا مهاجرت می کنند و کوشا هستند، سزاوار

رحمت **خدا** شده اند.

خدا آمرزنده، و بخشایشگر است.

مسکرات و قمار حرام است*

۲۱۹. از تو درباره مسکرات و قمار می پرسند:

بگو، "در آن دو گناهی بزرگ است، و

سودهایی برای مردم دارند. ولی گناه آنها

بسیار سنگین تر از سود آنهاست."

و نیز از تو می پرسند که چه انفاق کنند: بگو، "اضافه بر نیاز را."

خدا بدینسان آیات خود را برای شما روشن می کند، تا باشد که بیندیشید -

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كَرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا
شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ النَّهْرِ
الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ
وَكَفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ
عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقِيلُونَكُمْ
حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَظَلُّوْا وَمَن يُرِدْ دِ
مِنْكُمْ عَن دِينِهِ فَمِتًّا وَهُوَ كَافِرٌ أُولَٰئِكَ حَطَّتْ
أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُم فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ
هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ
اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١٨﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ
وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعَةٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا
أَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا وَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْغَفْوُ
كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾

* ۲:۲۱۹ امروز دنیا تشخیص داده است که منافع اقتصادی ناشی از مصرف مشروبات الکلی و مواد مخدر ارزش اینهمه حوادث مرگبار رانندگی، آسیب های مغزی به فرزندان مادران الکلی، بحران های خانوادگی، و دیگر عواقب وخیم آن را ندارد. برای کسب آگاهی بیشتر در این باره، با انجمن "مبارزه با الکل" و "مبارزه با قمار" تماس بگیرید. به (۹۱-۹۰: ۵) نگاه کنید.

۲۲۰. درباره این دنیا و آخرت. و درباره یتیمان از تو می پرسند: بگو، ”بهترین کاری که می توانید برای آنها انجام دهید این است که آنها را پرهیزگار بار آورید. اگر داری آنها را با داری خود درآمیزید، مانند یک عضو خانواده با آنها رفتار کنید.“
خدا آدم درستکار و تباهکار را می شناسد. اگر **خدا** می خواست، می توانست قوانین دشوارتری بر شما تکلیف کند. **خدا** توانمند، و حکیم است.

با مشرکان از دواج نکنید

۲۲۱. با زنان مشرک از دواج نکنید تا زمانی که ایمان بیاورند؛
یک زن با ایمان بهتر از یک زن مشرک است، حتی اگر او را دوست داشته باشید.

و نیز دختران خود را به ازدواج مردان مشرک در نیاورید، تا زمانی که ایمان بیاورند. یک مرد با ایمان بهتر از یک مرد مشرک است، حتی اگر او را دوست داشته باشید. اینان به سوی دوزخ دعوت می کنند، در حالیکه **خدا**، بخواست خود، به بهشت و آمرزش دعوت می کند. او آیات خود را بدینسان برای مردم روشن می کند، تا پند گیرند.

عادت ماهانه

۲۲۲. از تو درباره عادت ماهانه می پرسند: بگو، ”هنگام عادت ماهانه از آمیزش با زنان خودداری کنید که آن زیانبار است؛ با ایشان نزدیکی نکنید تا آن دوره را تمام کنند. هنگامی که تمام شد، می توانید از راهی که **خدا** قرار داده با ایشان آمیزش داشته باشید. **خدا** توبه کنندگان، و پاکیزگان را دوست دارد.“

۲۲۳. زنان شما حامل ذریه شما هستند. بر این پایه، می توانید بدانگونه که دوست دارید، به شرط رعایت پرهیزگاری از این مزیت برخوردار شوید. **خدا** را در نظر داشته باشید، و بدانید که با او دیدار خواهید کرد. به مومنان مژده ده.

نام خدا را بیهوده نبرید

۲۲۴. نام **خدا** را دستاویز سوگندهای عادی خود نکنید، تا خود را زاهد و عابد نشان دهید، و در میان مردم اعتبار بدست آورید. **خدا** شنوا، و بر همه چیز داناست.

• رشاد خلیفه معنی آیه را با استفاده از علامت نقطه بند (که میان دو جمله مستقل که با حرف عطفی به یکدیگر متصل نیستند، گذارده می شود) مشخص کرده است: از تو درباره عادت ماهانه می پرسند: بگو، ”آن زیانبار است؛ هنگام عادت ماهانه از آمیزش با زنان خودداری کنید؛ با ایشان نزدیکی نکنید تا آن دوره را تمام کنند....“ مترجم

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّتِي تَلْمِزُ قُلُوبَ إِصْلَاحٍ لَّهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ سَأَلَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٠﴾
وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّى تُؤْمِنَ وَلَا مَؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَدْنَىٰ فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾
نِسَاءُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنْ يَشْتُمُوا وَقَدْ مَوَّأَلَا نَفْسَكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّكَلَّفُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾ وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصَلِّحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾

۲۲۵. **خدا** شما را بخاطر سوگندهایی که بی اختیار یاد می کنید مسوول نمی داند؛ او شما را برای آنچه در قلب دارید مسوول می داند. **خدا** آمرزنده، و باگذشت است.

احکام طلاق

۲۲۶. کسانی که قصد دارند زنان خود را طلاق دهند باید چهار ماه دست نگهدارند (که آرام شوند)؛ اگر منصرف شوند و آشتی کنند، پس **خدا** آمرزنده، و بخشایشگر است.

۲۲۷. اگر تصمیم به طلاق بگیرند، پس **خدا** شنوا، و بر همه چیز داناست.

۲۲۸. زنان مطلقه (پیش از ازدواج با مردی دیگر) باید سه عادت ماهانه صبر کنند. حلال نیست

که آنچه را **خدا** در رحم هایشان می آفریند

پنهان کنند، اگر به **خدا** و روز بازپسین ایمان دارند. اگر شوهر بخواهد دوباره با او ازدواج کند (هنگام بارداری) خواست شوهر بالاتر و شایسته تر است. زنان در نهایت عدل و انصاف، همانطور که حقوقی دارند، تعهداتی نیز دارند. بنابراین، (هنگام بارداری) خواست مرد برتری دارد.

خدا توانمند، و حکیم است.

۲۲۹. در طلاق دو بار می توان بازگشت.

زن مطلقه می تواند دوستانه در همان خانه زندگی کند، یا دوستانه از آنجا برود. جایز نیست که شوهر چیزی از آنچه را که به او داده است پس بگیرد.

گرچه، ممکن است هر دو بیم آن داشته باشند که نتوانند قانون **خدا** را رعایت کنند.

اگر بیم آن رود که قانون **خدا** رعایت نشود، اشکالی ندارد که زن با میل خود آنچه را که می خواهد پس بدهد. اینها قانون **خدا**ست؛

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبْتُمْ قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۲۲۵﴾ لِلَّذِينَ يُؤَلُّونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۲۲۶﴾ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۲۷﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ شُهورٍ وَلَا يُحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَنْفُسِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَوَعَدُوهُنَّ أَوْحِي بِرِهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۲۸﴾ الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَنٍ وَلَا يُحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۲۲۹﴾ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۲۳۰﴾

از حدود آنها تجاوز نکنید. کسانی که از حدود قانون **خدا** تجاوز کنند بیدادگرند.

۲۳۰. اگر (برای بار سوم) او را طلاق دهد، ازدواج مجدد آن دو غیرقانونی است، مگر آنکه او با مردی دیگر ازدواج کند، سپس، این شوهر نیز او را طلاق دهد.

در این صورت، شوهر اول می تواند باز با او ازدواج کند، مشروط بر آنکه قانون **خدا** را رعایت کنند. اینها قانون **خدا**ست؛ او آنها را برای مردمی که می دانند توضیح می دهد.

زنان مطلقه را به خیابان نیندازید

۲۳۱. اگر زنان را طلاق دهید، هنگامی که عده آنها (سه عادت ماهانه) به پایان رسید،

باید به ایشان اجازه دهید که در همان خانه به وجهی پسندیده زندگی کنند،

یا بگذارید به وجهی پسندیده از آنجا بروند.

مبادا برای انتقام جویی آنها را وادار کنید که آنجا بمانند.

هرکس چنین کند به خویش ستم کرده است.

آیات **خدا** را سبک نگیرید. نعمت های **خدا** را بر خود بیاد آورید، و اینکه او

برایتان کتاب و حکمت فر فرستاد تا شما آگاه شوید و بینش پیدا کنید.

خدا را در نظر داشته باشید، و بدانید که

خدا از همه چیز بخوبی آگاه است.

۲۳۲. اگر زنان را طلاق دادید،

و آنها عده خود را به پایان رسانیدند،

اگر با خوبی و رضایت خواهان آشتی هستند،

آنان را از ازدواج دوباره با شوهران خود منع

نکنید. هرکس از شما که به **خدا** و روز

بازپسین ایمان دارد این کار را انجام می دهد.

این برای شما پاک تر، و پرهیزگاران تر

است. **خدا** می داند، و حال آنکه شما

نمی دانید.

۲۳۳. مادران مطلقه باید دو سال تمام کودکان خود

را شیر دهند، اگر خواست پدر نیز چنین باشد.

خوراک و پوشاک مادر در نهایت انصاف بر

عهده پدر است. به هیچ کس نباید بیش از

اندازه توانش چیزی تحمیل شود.

نه مادر باید بخاطر کودک خود صدمه ببیند،

و نه پدر. (اگر پدر بمیرد)، همین مسوولیت-

ها بر عهده وارث اوست. اگر پدر و مادر

نوزاد، پس از مشورت لازم، تصمیم به جدایی بگیرند، گناهی نمی کنند.

اگر تصمیم گرفتید دایه ای بگیرید گناهی نمی کنید،

به این شرط که حقوق دایه را در نهایت انصاف بپردازید.

خدا را در نظر داشته باشید، و بدانید که **خدا** به آنچه می کنید بیناست.

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمَّا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ
سَرَخُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضُرًّا لِنَعْتِدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ
ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَنْخُدُوا ۚ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوا وَادْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ
يُعِظُكُمْ بِهَا تَتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾
وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمَّا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضَلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ
أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَضُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ ذَٰلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ
مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ ذَٰلِكُمْ أَزْكَ لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۗ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ
حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنِمَّ الرِّضَاعَةُ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ
وَكَسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا أَوْسَعَهَا ۚ لَا تَضَارَّ
وَالِدَةٌ بَوْلِدًا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بَوْلِدَةً ۚ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَٰلِكَ
فَإِنْ أَرَادَ إِفْصَالٌ عَنْ تَرْضِيَّتِهِمَا وَنَشَأُورٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ
أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا
ءَاتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْمُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾

پیش از ازدواج مجدد، عده را به پایان برسانید

۲۳۴. کسانی که بمیرند و زنانی بجا گذارند، لازم است بیوه هایشان (پیش از ازدواج مجدد) چهار ماه و ده روز دست نگهدارند. هنگامی که عده خود را به پایان رساندند، گناهی بر شما نیست که بگذارید هر امر خیری را که می خواهند، انجام دهند. **خدا** خوب می داند که شما چه می کنید.
۲۳۵. گناهی بر شما نیست که نامزدی خود را با زنان به آگاهی دیگران برسانید، یا آن را به کسی نگویید. **خدا** می داند که شما به ایشان می اندیشید. با آنها پنهانی دیدار نکنید، مگر آنکه بخواهید امر خیری را با ایشان در میان گذارید. با آنها همبستر نشوید تا زمان عده شان به پایان برسد.

بدانید که **خدا** از درون اندیشه های شما آگاه است، و او را در نظر داشته باشید. بدانید که **خدا** آمرزنده، و باگذشت است.

شکستن تعهد ازدواج

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٣٤﴾ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْتِنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تَأْوَعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُوٌّ ذَلِيلٌ ﴿١٣٥﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَىٰ الْمَوْسِعِ قَدَرَهُنَّ وَعَلَىٰ الْمُقْتِرِ قَدَرَهُ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَىٰ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٦﴾ وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَوَضَعْتُمَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُوا أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بَيْنَهُمَا عَقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٣٧﴾

۲۳۶. گناهی بر شما نیست که زنان را پیش از نزدیکی، یا پیش از تعیین مهر طلاق دهید. در این صورت، باید به ایشان غرامت بدهید – ثروتمند به اندازه توان خود و تهیدست به اندازه توان خود – غرامتی در نهایت انصاف. این فریضه بر نیکوکاران واجب است.
۲۳۷. اگر زنان را پیش از نزدیکی با ایشان، ولی پس از تعیین مهر طلاق دهید، نیمی از مهریه را بعنوان غرامت به او بدهید، مگر آنکه بخواست خود از آن بگذرند، یا کسی که انگیزه طلاق را پدید آورده از مهر خود بگذرد. گذشت به پرهیزگاری نزدیک تر است. روابط دوستانه را میان خود حفظ کنید. **خدا** بر تمام اعمال شما بیناست.

طالوت*

۲۴۶. آیا سرگذشت سران اسراییل را پس از موسی شنیده‌ای؟ آنها به پیامبر خود گفتند، "اگر پادشاهی برای ما برگزینی که ما را رهبری کند، در راه **خدا** می‌جنگیم." گفت، "آیا مقصودتان این است که اگر به شما فرمان جنگ داده شود، نمی‌جنگید؟" گفتند، "چرا در راه **خدا** نجنگیم، و حال آنکه ما از سرزمین خود، و از فرزندان خود محروم شده ایم؟" با اینهمه، هنگامی که به آنها فرمان جنگ داده شد، همگی روی گردانیدند، مگر تعداد کمی. **خدا** ستمگران را خوب می‌شناسد.

زیر سوال بردن حکمت خدا

۲۴۷. پیامبرشان به آنها گفت، "خدا طالوت را به پادشاهی شما برگزیده است." گفتند، "او چگونه می‌تواند پادشاه ما باشد و حال آنکه ما برای پادشاهی از او سزاوارتر هستیم؛ او حتی ثروتمند نیست؟" گفت، "خدا او را بر شما برگزیده است، و از لحاظ دانش و توانایی جسمی به او برتری داده است." **خدا** پادشاهی خود را به هرکس که بخواهد می‌دهد. **خدا** نعمت افزا، و بر همه چیز داناست.

صندوق پیمان

۲۴۸. پیامبرشان به آنان گفت، "نشانه پادشاهی او این است که صندوق پیمان به شما بازگردانیده خواهد شد، که پروردگار شما بدان وسیله به شما اطمینان می‌دهد، و آثاری است که از آل موسی و آل هارون بیادگار مانده است. فرشتگان آن را می‌آورند. این برای شما نشان قانع‌کننده‌ای خواهد بود، اگر واقعاً مومن هستید."

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلِكِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالَ لِرَبِّي لَهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نَقْتُلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِينِنَا وَأَبْنَاؤَنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿۱۲۷﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَأَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلِكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَسِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۲۸﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَعَالُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمُ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿۱۲۹﴾

* ۲:۲۴۶ همین داستان در عهد عتیق [تورات] نیز آمده است (فصل ۹ و ۱۰ کتاب اول سموئیل).

داود و جالوت

۲۴۹. هنگامی که طالوت فرماندهی لشکر را بر عهده گرفت، گفت، **خدا** شما را با یک جویبار می آزماید. هرکس از آن بنوشد از من نیست - فقط کسانی که از آن ننوشند از من هستند - مگر آنکه فقط جرعه ای از آن را بچشند.^{*} همگی از آن نوشیدند، جز تعداد کمی از ایشان. هنگامی که او همراه با کسانی که ایمان آوردند از آن جویبار گذشتند، گفتند، "اکنون دیگر توان رویارویی با جالوت و سپاهیانش را نداریم." کسانی که حواسشان به روزی بود که با **خدا** دیدار می کنند گفتند، "چه بسیار شده که سپاهی کوچک با اجازه **خدا** بر لشگری بزرگ پیروز شود. **خدا** با کسانی است که شکیبیا هستند و پایداری می کنند."

۲۵۰. هنگامی که با جالوت و لشگریانش رو در رو شدند، چنین دعا کردند، "پروردگارا، به ما شکیبایی و پایداری ده، و گام های ما را استوار کن، و در برابر کافران پشتیبان ما باش."

۲۵۱. پس با اجازه **خدا** آنها را شکست دادند، و داود جالوت را کشت.

خدا به او پادشاهی و حکمت داد، و بدانگونه که می خواست به او تعلیم داد. اگر **خدا** جلوی بعضی از افراد را بوسیله بعضی دیگر نمی گرفت، هرج و مرج زمین را فرا می گرفت.

ولی **خدا** موهبت خود را بر مردم ارزانی می دارد.

۲۵۲. این آیات **خداست**. ما آن را، بحق، از طریق تو تلاوت می کنیم،* زیرا تو یکی از رسولانی.

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُتَبِّعُكُمْ
بِنَهْرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ
مِنِّي إِلَّا مَنِ اعْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا
مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا
لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ
يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْكُوا اللَّهَ كَمِمْ مِنْ فِتْنَةٍ قَلِيلًا
غَلَبَتْ فِئْتَهُ كَثِيرَةٌ يَأِذِنُ اللَّهُ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾
وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبِّنَا آفِرْغْ
عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِآذِنِ اللَّهِ وَقَتَلَ
دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ
وَعَلَّمَهُ مَا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو
فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ
نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

* ۲:۲۵۲ خدا بخواست خود نام رسولی را که در اینجا از او سخن رفته از طریق نوشتار ریاضی قرآن فاش می کند. خدا معجزه ریاضی قرآن را که بر پایه ۱۹ است، تا این زمان از اسرار نگاه داشت تا سرانجام از طریق رسول میثاق کشف شود. اگر شماره این آیه را (۲۵۲)، با ارزش رقمی "رشاد" (۵۰۵)، "خلیفه" (۷۲۵)، جمع کنیم، ۱۴۸۲، (۱۴۸۲ = ۷۲۵ + ۵۰۵ + ۲۵۲) یا ۷۸ × ۱۹ بدست می آید. خواهشمند است برای آگاهی از نام و نشان رسول میثاق خدا که این آیه بطور واضح به او اشاره می کند، به پیوست های ۲ و ۲۶ نگاه کنید.

رسولان بسیار / یک رسالت

۲۵۳. این رسولان؛ ما به بعضی از آنها بیش از بعضی دیگر نعمت دادیم. برای مثال، **خدا** با یکی از آنها سخن گفت، و بعضی از آنان را به رتبه های بلندتری رساندیم. و به عیسی، پسر مریم، معجزاتی شگرف دادیم و او را توسط روح القدس تقویت کردیم. اگر **خدا** می خواست، پیروان آنها، پس از آن دلایل روشنی که برایشان آمده بود، با یکدیگر نمی جنگیدند. در عوض، میان خود اختلاف پدید آوردند؛ بعضی از آنها ایمان آوردند، و بعضی ایمان نیاوردند. اگر **خدا** می خواست، آنها با هم نمی جنگیدند. همه چیز بخواست **خدا**ست.

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ
 وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۗ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
 وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلَ الَّذِينَ
 مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اٰخْتَلَفُوا
 فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلُوا
 وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اٰنْفِقُوا
 مِمَّا رَزَقْتَكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَكُمْ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيْهِ وَلَا خِلَءَ وَلَا
 شَفْعَةً ۗ وَالْكَافِرُوْنَ هُمُ الظَّالِمُوْنَ ﴿٢٥٤﴾ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
 الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّ لَا نَوْمٌ لَّهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا
 فِى الْاَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِى يَشْفَعُ عِنْدَهٗٓ اِلَّا بِاِذْنِهٖ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
 اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُوْنَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهٖ اِلَّا بِمَا
 شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَلَا يَـُٔودُهٗ ۗ حِفْظُهُمَا
 وَهُوَ الْعَلِىُّ الْعَظِيْمُ ﴿٢٥٥﴾ لَا اِكْرَاهَ فِى الدِّيْنِ قَد تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ
 مِنَ الْغَىِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّغُوْتِ وَيُؤْمِنْ بِاللّٰهِ فَقَدْ
 اَسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى لَا اَنْفِصَامَ لَهَا وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٥٦﴾

هیچ شفاعتی در کار نیست*

۲۵۴. ای افراد باایمان، از آنچه به شما روزی داده- ایم انفاق کنید، پیش از آنکه روزی فرا رسد که در آن نه داد و ستدی خواهد بود، نه ارفاقی به سبب خویشاوندی، و نه هیچ شفاعتی. کسانی که باور نمی کنند ستمگر هستند.

۲۵۵. **خدا**: معبودی جز **او** نیست، زنده، پاینده. هرگز لحظه ای بی خبری یا خواب **او** را فرا نمی گیرد. همه چیز در آسمان ها و زمین از **آن او**ست. کیست که بتواند در پیشگاه **او** به شفاعت برخیزد، بی آنکه با خواست **او** مطابقت داشته باشد؟ **او** گذشته آنها، و آینده آنها را می داند. هیچ کس به دانشی دست نمی یابد، مگر بدانگونه که **او** می خواهد. قلمرو **او** آسمان ها و زمین را فرا گرفته است، و گردانیدن آنها هرگز بر **او** دشوار نیست. **او** باریتعالی، و بزرگ است.

در دین هیچ اجباری نیست

۲۵۶. هیچ اجباری در دین نیست: اینک راه **دُرُست** از راه **نادُرُست** مشخص شده است. هرکس شیطان را محکوم کند، و به **خدا** بگردد، به محکم ترین ریسمان چنگ زده است؛ ریسمانی که هرگز پاره نمی شود. **خدا** شنوا، و بر همه چیز داناست.

* ۲:۲۵۴ یکی از حيله های موديانه شيطان اين است که با قائل شدن توانايی شفاعت برای انسان هايی امثال عیسی، و محمد، ایشان را به خدایی می رساند (پیوست ۸).

۲۵۷. **خدا** مولای کسانی است که ایمان آوردند؛

او آنها را از تاریکی ها بیرون می آورد و به روشنایی می رساند.
و اما کسانی که ایمان ندارند، بت هایشان مولای آنها هستند؛ که آنها را
از روشنایی بیرون می آورند و به تاریکی ها می برند - اینان از ساکنان دوزخ خواهند
بود؛ و برای همیشه در آنجا ماندگارند.

مناظره دلیرانه ابراهیم

۲۵۸. آیا کسی را که با ابراهیم درباره پروردگارش مجادله می کرد،

و **خدا** به او پادشاهی داده بود ندیدی؟

ابراهیم گفت، "پروردگار من زندگی

می بخشد و می میراند."

او گفت، "من هم زندگی می بخشم و

می میرانم."

ابراهیم گفت، "خدا خورشید را از مشرق

برمی آورد، آیا تو می توانی آن را از مغرب

برآوری؟" پس کافر مات و مبهوت بماند.

خدا ستمگران را هدایت نمی کند.

درسی درباره مرگ*

۲۵۹. در نظر بگیرید آنکسی را که از شهر ویران

و رها شده ای گذشت و در شگفت بود که،

"**خدا** چگونه می تواند این را پس از مرگش

زنده کند؟" سپس **خدا** یک صد سال او را در

مرگ نگاه داشت، پس از آن او را برانگیخت.

گفت، "چه مدت در اینجا بوده ای؟"

گفت، "یک روز، یا قسمتی از روز را در

اینجا بوده ام." گفت، "نه! صد سال است که

تو اینجایی. با این حال، به خوراک و نوشابه-

ات نگاه کن؛ نگندیده است. به خرت نگاه کن

- پس تو را درسی برای مردم قرار می دهیم. اکنون، ببین چگونه استخوان ها را

می سازیم، سپس آن را با گوشت می پوشانیم."

وقتی فهمید جریان چیست، گفت، "اکنون می دانم که **خدا** به هر کاری تواناست."

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَآءُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ
النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿۲۵۷﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَآجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رِيءِهِ
أَن ءَاتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّىَ الَّذِى يُعْبَدُ
وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحَىء وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِى
بِالسَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِى
كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۲۵۸﴾ أَوْ كَالَّذِى مَرَّ
عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنِى يُحَىء هَذِهِ اللَّهُ
بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ
قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَل لَّبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ
فَأَنْظِرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَأَنْظِرْ إِلَى
حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ ءَايَةً لِّلنَّاسِ وَأَنْظِرْ إِلَى
أَلْعَظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لِحْمًا فَالْمَا
تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۵۹﴾

* ۲:۲۵۹ درسی که می آموزیم این است که دوران مرگ مانند یک روز می گذرد - فقط گناهکاران مرگ را
بمعنی واقعی تجربه می کنند؛ افراد درستکار مستقیم به بهشت می روند(به ۲۵- ۱۸:۱۹ و پیوست ۱۷ نگاه کنید).

هر مومنی احتیاج دارد که خاطر جمع شود

۲۶۰. ابراهیم گفت، ”پروردگارا، به من نشان ده که چگونه مردگان را زنده می کنی.“
او گفت، ”مگر باور نداری؟“ گفت، ”چرا، ولی می خواهم دلم آرام گیرد.“
گفت، ”چهار پرنده را بگیر، نشانه هایشان را بررسی کن،
پاره ای از هر پرنده را بر فراز تپه ای جای ده،
سپس آنها را به سوی خود بخوان.
آنها شتابان به سوی تو خواهند آمد.
این را بدان که **خدا** توانمند، و حکیم است.“

بهترین سرمایه گذاری

۲۶۱. مثال کسانی که پول خود را در راه **خدا** خرج می کنند مانند دانه ای است که از آن هفت خوشه بروید، و در هر خوشه صد دانه باشد.
خدا برای هرکس که بخواد آن را چندین برابر افزایش می دهد.

خدا برکت دهنده، و بر همه چیز داناست.

۲۶۲. کسانی که پول خود را در راه **خدا** انفاق می کنند، و از پس انفاق خود اهانت نمی کنند و نمی رنجانند، پاداش خود را از سوی پروردگارش دریافت خواهند کرد؛
آنها نه ترسی خواهند داشت و نه اندوهگین خواهند شد.

۲۶۳. گفتار محبت آمیز و دلجویی بهتر از انفاقی است که اهانتی به دنبال داشته باشد.

خدا توانگر، و باگذشت است.

۲۶۴. ای کسانی که ایمان آورده اید، انفاق خود را با نکوهش و اهانت بی ثمر نکنید، مانند کسی که پولش را برای خودنمایی انفاق می کند، و به **خدا** و روز بازپسین ایمان ندارد. مثال او

مانند تخته سنگی است که قشر نازکی از خاک بروی آن نشسته باشد؛ همین که رگباری بر آن ببارد، خاک را شسته و رفته، و سنگ را بی ثمر برجای می گذارد. تمام زحماتشان به هدر می رود. **خدا** مردم ناباور را هدایت نمی کند.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أُوَلِّمُ تَوْفِيقًا قَالَ بَلَىٰ وَلَئِن لَّا يَطْمَئِنُّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْمَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ آدَعْهُنَّ يُاتِيَنَّكَ سَعْيًا وَاعْلَمَنَّ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۶۰﴾
مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سَنَابِلَةٍ مِائَةٌ حَبًّا وَاللَّهُ يُضْعِفُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَسِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۶۱﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَمْ يَأْكُلُوا مِمَّا آتَوْا مِنْهَا وَلَا أَذَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۲۶۲﴾ قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذَىٰ وَاللَّهُ عَنِّي حَلِيمٌ ﴿۲۶۳﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَابْطُلُوءًا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿۲۶۴﴾

صدقه و انفاق

۲۶۵. مثال کسانی که پول خود را با خلوص نیت در پی خوشنودی **خدا** می بخشند، مانند باغی است که بر فراز خاکی حاصلخیز باشد؛ و با یک رگیار دو چندان محصول برآورد. اگر باران فراوان در دسترس نباشد، رگه ای از باران کافی خواهد بود.

خدا به آنچه می کنید بیناست.

۲۶۶. آیا هیچ یک از شما دوست دارد که باغی از درختان خرما و انگور، با جوی های روان و فرآورده های فراوان داشته باشد، سپس، همین که پا به سن نهاد، و فرزندانش هنوز به او وابسته اند، فاجعه ای رخ دهد و باغ او را بسوزاند؟

خدا بدینسان آیات را برای شما روشن می کند، تا بلکه بیندیشید.

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُم مَّبْتَغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَكَانَتْ أَكْطُهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِيبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ وَاللَّهُ يَمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾ أَيُّدُ أَحَدِكُمْ أَن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ ضِعْفَاءُ فَاصَابَهَا عَصَابٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِتَاجِرِيهِ إِلَّا أَن تُحِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عِنْدَ حَكِيمٍ ﴿٢٦٧﴾ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٨﴾ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَدْرَأُ كَرًا إِلَّا الْوَالُونَ الْأَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾

چه باید انفاق کرد؟

۲۶۷. ای کسانی که ایمان آورده اید،

از چیزهای خوبی که بدست می آورید، و از آنچه از زمین برای شما برآوردیم ببخشید.

چیزهای بد را برای بخشش جدا نکنید، همانگونه که خودتان هم آن را نمی پذیرید مگر آنکه چشمانتان بسته باشد.

بدانید که **خدا** توانگر است،

و سزاوار بالاترین ستایش هاست.

۲۶۸. شیطان شما را به فقر وعده می دهد و شما را

به کارهای پلید فرمان می دهد، و حال آنکه

خدا شما را به امرزش و موهبت خود

وعده می دهد.

خدا نعمت افزا، و بر همه چیز داناست.

حکمت: گنجی بزرگ

۲۶۹. او حکمت را به هرکس که برگزیند

می بخشد، و هرکس به حکمت دست یابد،

به نعمتی بزرگ دست یافته است.

فقط هوشمندان توجه می کنند.

صدقات پنهانی بهتر است

۲۷۰. هر چه انفاق کنید، یا هر نذری که ادا کنید، **خدا** از آن بخوبی آگاه است. و ستمگران، هیچ یآوری نخواهند داشت.
۲۷۱. اگر صدقه را آشکارا بدهید، باز هم خوب است. ولی اگر آن را پنهانی به تهیدستان بدهید، برای شما بهتر است، و گناهان بیشتری را پاک می کند. **خدا** از آنچه می کنید بخوبی آگاه است.

فقط خداست که هدایت می کند

۲۷۲. هدایت هیچ کس با تو نیست. فقط **خدا** است که هر کس را که خواستار (هدایت) است هدایت می کند. هر انفاقی که می کنید به سود خود کرده اید. هر انفاقی که می کنید باید محض رضای **خدا** باشد. هر انفاقی که می کنید، بی هیچ بیدادگری به شما بازگردانیده خواهد شد. انفاق برای آن تهیدستانی است که در راه **خدا** در تنگنا قرار گرفته اند، و نمی توانند مهاجرت کنند. آنها چنان عزت نفس دارند، که اگر کسی نداند خیال می کند که آنها دارا هستند. ولی نشانه هایی هست که با آن می توانید آنها را بشناسید؛ آنها هرگز به اصرار از مردم درخواست نمی کنند. هر چه انفاق کنید، **خدا** بخوبی از آن آگاه است.

۲۷۴. کسانی که شب و روز، در نهان و آشکار، انفاق می کنند پاداش خود را از سوی پروردگارشان دریافت می کنند؛ آنها نه از چیزی می ترسند، و نه اندوهگین خواهند شد.

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهَا. وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ إِنْ تَبَدُّوا الْأَصْدَاقَ فَإِنَّمَا هِيَ وَاثِقُوهَا وَتُؤْتِيهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧١﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ هُدُوءٌ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا يُنْفِقُكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٢﴾ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَاقًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٧٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْإِتْيَالِ وَاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾

ربا حرام است*

۲۷۵. آنهایی که ربا می خورند در ردیف کسانی هستند که تحت سلطه شیطانند.

این بدان سبب است که آنها ادعا می کنند که ربا همان تجارت است.

و حال آنکه، **خدا** تجارت را مجاز، و ربا را حرام کرده است.

بنابراین، هرکس به این فرمان پروردگارش توجه نشان دهد، و از رباخواری دست بردارد،

می تواند آنچه را در گذشته گرفته نگاه دارد، و داوری آن با **خدا** است.

ولی کسانی که باز هم ربا می گیرند، سزاوار دوزخ شده اند،

و برای همیشه در آنجا خواهند ماند.

۲۷۶. **خدا** ربا را محکوم می کند، و به صدقات برکت می دهد.

خدا هیچ کافر گناهکاری را دوست ندارد.

تضمین خداوندی

۲۷۷. کسانی که ایمان می آورند و درستکار هستند،

و نماز را برپا می دارند، و زکات را

می دهند، پاداش خود را از پروردگارش

می گیرند؛ آنها نه از چیزی می ترسند، و نه

اندوهگین خواهند شد.

۲۷۸. ای کسانی که ایمان آورده اید،

خدا را در نظر داشته باشید و از هرگونه ربا

خودداری کنید، اگر از مومنان هستید.

۲۷۹. اگر چنین نکنید، پس، از سوی **خدا** و رسولش

در انتظار جنگ باشید. ولی اگر توبه کنید،

می توانید سرمایه خود را نگاه دارید،

بی آنکه ستم کنید، یا ستم ببینید.

۲۸۰. اگر بدهکار نتواند بدهی خود را پرداخت کند،

صبر کنید تا گشایشی پدید آید. اگر از طلبی

که دارید بعنوان صدقه چشم ببوشید،

برای شما بهتر است، کاش می دانستید.

۲۸۱. تمام هوش و حواستان را به آن روزی

معطوف کنید که به سوی **خدا** باز می گردید،

و هرکس برای آنچه کرده بود پرداخته می شود و به هیچ کس ستم نمی شود.

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ
مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ
مِّن رَّبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ
قَالَ لَتَكُنَّ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٦﴾ يَمْحَقُ
اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٧﴾
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوْا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٨﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَدَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٩﴾ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا
فَأُدْرَأُ بِالْحَرْبِ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ
أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾ وَإِن كَانَتْ
ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ
إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَىٰ
اللَّهِ تَمَّ نُفُوقُ كُلِّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨٢﴾

* ۲۷۸-۲۷۵: این یک واقعیت اقتصادی است که اگر بهره ای که روی وام ها تعلق می گیرد مبالغه آمیز باشد، می تواند کشور را بکلی نابود کند. در چند سال اخیر دیدیم که بسیاری از کشورها بخاطر مطالبه بهره های سنگین دچار بحران های شدید اقتصادی شدند. بهره معمولی - کمتر از ۲۰٪ - که به هیچ کس اجحاف نشود، و طرفین راضی باشند ربا نیست.

معاملات مالی را بنویسید

۲۸۲. ای کسانی که ایمان آورده اید، هرگاه به کسی وام مدت دار می دهید، باید آن را بنویسید. کاتبی بی طرف باید آن را بنویسد. هیچ کاتبی، بنا بر تعالیم **خدا**، نباید از انجام این خدمت سر باز زند. کسی که وام می گیرد باید شرایط را بگوید، و او آن را بنویسد. او باید **خدا** را که پروردگارش است در نظر داشته باشد و هرگز تقلب نکند. اگر وام گیرنده از لحاظ فکری قادر نباشد، یا ناتوان باشد، یا نتواند دیکته کند، قیم او باید در نهایت عدل و انصاف آن را بگوید تا نوشته شود.

دو مرد باید شاهد باشند؛ اگر نه دو مرد، پس یک مرد و دو زن که شهادت آنها مورد قبول همه باشد.* بدین نحو، اگر یکی از زنان تحت تأثیر قرار بگیرد و تبعیض بگذارد، دیگری به او یادآوری خواهد کرد. شاهدان وظیفه دارند که هرگاه به شهادت فرا خوانده می شوند، حاضر شوند. از نوشتن تمام ریزه کاری ها، هر چند به درازا بکشد، خسته نشوید و تاریخ پرداخت را بنویسید. این کار از نظر **خدا** منصفانه است، و شهادت را مطمئن تر می کند، و هرگونه شک و تردید احتمالی را از میان می برد. معاملات نقدی که در جا انجام می شوند از این دستور جداست و لازم نیست نوشته شوند، ولی شاهد الزامی است. هیچ کاتب یا شاهی نباید در برابر کاری که انجام داده، رنج ببیند. اگر آنها را آزار دهید، شما هستید که ستمگرید. **خدا** را در نظر داشته باشید، و **خدا** به شما تعلیم خواهد داد. **خدا** بر همه چیز داناست.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَحَدٍ مِّنكُمْ فَاكْتُبُوهُ وَإِيكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبًا بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيَمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْطِيعُ أَنْ يُعْلِلَ هُوَ فليَمْلِلْ وليه من العدل واستشهدوا شهيدين من رجالكم فإن لم يكونا رجلين فرجلٌ وامرأتان ومن رَضُونَ مِنَ الشَّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكَّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشَّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَحَدٍ مِّنكُمْ أَوْ قَسَطَ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقَوْمٌ لِّلشَّهَدَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فَسُوفٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٢﴾

* ۲:۲۸۲ معاملات مالی، تنها موردی است که می توان دو زن را بجای یک مرد شاهد گرفت. این کار برای جلوگیری از آن است که اگر یکی از شهود زن با شاهی که مرد است ازدواج کند، تحت نفوذش قرار نگیرد و تبعیض نگذارد. نمی توان این واقعیت را انکار کرد که زنان از لحاظ احساسات نفوذ پذیرتر از مردان هستند.

۲۸۳. اگر در سفر باشید، و کاتبی در دسترس نباشد،

باید وثیقه ای سپرده شود که پرداخت بدهی را تضمین کند.

اگر به کسی وثیقه ای سپردید، او باید وثیقه را در زمان سررسید آن بازگرداند،

و باید **خدا** را، که پروردگارش است در نظر داشته باشد.

با کتمان آنچه شاهدش بودید از شهادت خودداری نکنید.

هرکس شهادتی را کتمان کند قلبی گناهکار دارد.

خدا از آنچه می کنید بخوبی آگاه است.

۲۸۴. همه چیز در آسمان ها و زمین از آن **خداست**.

چه افکار درونی خود را ابراز کنید، یا آن را در خود نگاه دارید،

خدا شما را برای آن مسوول می داند.

او هرکس را که بخواهد می آمرزد،

و هرکس را که بخواهد کیفر می دهد.

خدا به هر کاری تواناست.

میان رسولان خدا استثنا نگذارید

۲۸۵. رسول به آنچه از سوی پروردگارش بر او

فرستاده شد ایمان آورده است، و مومنان هم

همینطور. آنان به **خدا**، فرشتگان، کتاب های

آسمانی، و رسولان او ایمان دارند: "ما فرقی

میان هیچ یک از رسولان او نمی گذاریم."

و می گویند، "ما می شنویم، و اطاعت

می کنیم.* بر ما بیخشای، ای پروردگار ما.

ما سرانجام به سوی تو بازمی گردیم."

۲۸۶. **خدا** هیچ کس را بیش از اندازه توانایی اش

مکلف نمی کند:

هر کار نیکی که انجام دهد به سود اوست،

و هر کار پلیدی که از او سریزند به زیان

اوست.

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنَ مَقْبُوضَةً
فَإِنْ مِنْ بَعْضِكُمْ بَعْضًا فليؤدِّ الَّذِي أَوْثَقَ مِنْ أَمْنَتِهِ، وَلِيَتَّقِ
اللَّهَ رَبَّهُ، وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ
عِندَ اللَّهِ قَلْبُهُ مُخَلَّبٌ، وَأَلَّهِ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿۲۸۳﴾ اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوُوهُ
يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۸۴﴾ ءَأَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ
إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَأَمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَأَتْ كَيْبَهُ
وَرُسُلِهِ، لَا تَفْرُقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ، وَقَالُوا سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿۲۸۵﴾ لَا يُكَلِّفُ
اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ
رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
عَلَيْنَا أَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا
تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ، وَأَعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا
أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۲۸۶﴾

"پروردگارا، اگر فراموش کنیم یا بلغزیم ما را محکوم نکن. پروردگارا، ما را از تمام

مصادیق کفر حفظ فرما، تا مانند کسانی که پیش از ما کافر شدند نباشیم. پروردگارا،

ما را از گناه در امان بدار، تا مبدا برای توبه فرصتی نماند. ما را بیمارز و به ما

رحم کن. تو مولا و سرور ما هستی. ما را بر ناباوران پیروز کن."

* ۲:۲۸۵ یکی از احکام مهم این است: "هیچ فرقی میان رسولان خدا نگذارید" (۴:۱۵۰؛ ۳:۸۴؛ ۲:۱۳۶). واکنش مومنان این است که می گویند، "ما می شنویم و اطاعت می کنیم"، در صورتی که مشرکان بجای اطاعت از این فرمان به دنبال دلیل می گردند تا توجیه کنند که چرا نام محمد را در کنار نام خدا می آورند و نام سایر رسولان را نمی آورند. مسلمین زمان ما که از راه راست منحرف شده اند نام محمد را هنگام ادای تشهد (ابراز ایمان)، و در نمازشان ذکر می کنند (به ۲:۱۸؛ ۷۲: نگاه کنید).

سوره ۳: عمرانیان (آل عمران)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ا. ل. م.*

۲. **خدا**: معبودی جز او نیست؛ همیشه زنده، پاینده.

۳. او این کتاب را بحق بر تو فرو فرستاد، که همه کتاب های پیشین را تصدیق می کند، و تورات و انجیل را فرو فرستاد تا

۴. پیش از آن، راهنمای مردم باشند، و مجموعه قانون ها را فرو فرستاد. کسانی که آیات **خدا** را باور نکنند سزاوار عذابی سخت می شوند.**خدا** توانمند، و کيفر خواه است.۵. هیچ چیز از **خدا** پوشیده نیست، خواه در زمین باشد، یا در آسمان.

۶. اوست که شما را بدانگونه که می خواهد در رجم ها شکل می بخشد.

معبودی جز او نیست؛ توانمند، حکیم.

۷. او این کتاب آسمانی را بر تو فرو فرستاد، دارای آیات صریح و روشن – که اساس کتاب هستند –

و نیز آیاتی که چندین معنی دارند، و یا بطور تمثیلی بیان شده اند. کسانی که در دل شک دارند به دنبال آیاتی خواهند رفت که چند معنی دارند تا ابهام بیافرینند، و معنی خاصی از آنها بیرون بکشند. کسی معنی حقیقی آنها را نمی داند جز

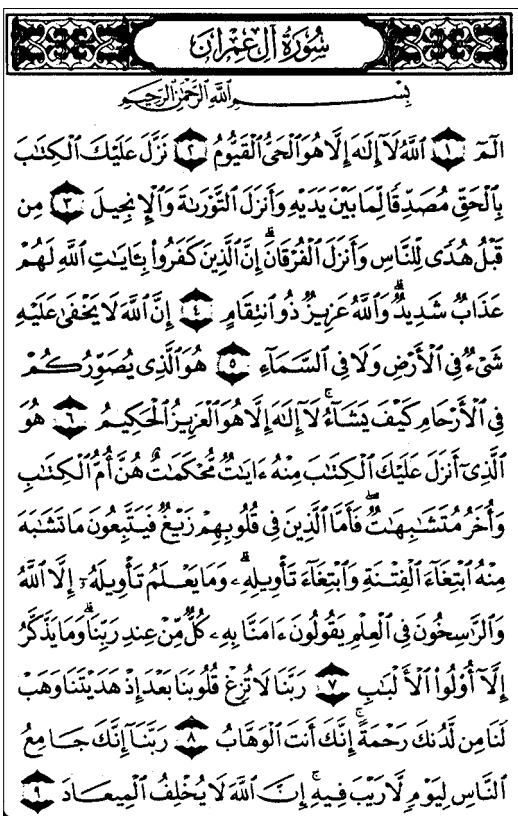
خدا و کسانی که عمیقاً شناخت دارند. آنها

می گویند، ”ما به این ایمان داریم – تمام آن از سوی پروردگار ماست.“

فقط هوشمندان توجه می کنند.

۸. ”پروردگارا، اکنون که ما را هدایت کرده ای، مگذار دل های ما به سستی گراید.

باران رحمت خود را بر ما بباران؛ تو بخشنده ای.

۹. ”پروردگارا، بیگمان تو مردم را در روزی که بی شک فرا می رسد گرد خواهی آورد. **خدا** هرگز وعده اش را نمی شکند.“

* ۳:۱ به پاورقی ۲:۱ و پیوست ۱ نگاه کنید.

۱۰. پول و فرزندان کسانی که کافر شدند، هرگز در برابر **خدا** کمکی به ایشان نخواهند کرد. آنها سوخت دوزخ خواهند بود.
۱۱. آنها مانند فرعونیان و کسانی که پیش از ایشان بودند، آیات ما را تکذیب کردند و، در نتیجه، **خدا** آنها را به کیفر گناهانشان تنبیه کرد. **خدا** سخت کیفر است.
۱۲. به کسانی که کافر شدند بگو، ”شما شکست خواهید خورد، سپس در دوزخ گرد می آید؛ چه جای بدی!“

مومنان، برندگان نهایی

۱۳. در برخورد آن دو سپاه برای شما درس عبرتی بود - سپاهی که در راه **خدا** می جنگید، و سپاهی دیگر که کافر بود. اینان با چشم خود تعداد آنها را دو برابر دیدند. **خدا** با پیروزی خود از هر کس که بخواهد پشتیبانی می کند. این باید مایه دلگرمی کسانی باشد که چشم بینا دارند.

گونگونی در اولویت ها

۱۴. لذت های دنیوی از قبیل زنان، داشتن فرزندان، انباشته هایی از طلا و نقره، اسبان تربیت شده، چارپایان، و فرآورده های کشاورزی برای مردم آراسته شده است. اینها از مادیات این دنیا است. بهترین جایگاه نزد **خدا** است. بگو، ”بگذارید شما را از داد و ستدی بسیار بهتر آگاه کنم: برای کسانی که پرهیزگارند، نزد پروردگارشان، باغ هایی است که جویبارها در آن روان است،

و همسرانی پاک، و بهره مندی از نعمت های **خدا**.“
خدا به پرستندگان خود بیناست.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿١٠﴾ كَذَّابٌ أَلِ
فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ
وَأَلَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١١﴾ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتْغَلِبُونَ
وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٢﴾ قَدْ كَانَ
لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأَى الْعَيْنِ وَاللَّهُ
يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَن يَشَاءُ إِن فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةٌ لِّأُولِي
الْأَبْصَارِ ﴿١٣﴾ زَيْنَ النَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ
وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ
وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَٰلِكَ مَتَعُ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَتَابِ ﴿١٤﴾ قُلْ
أَوْيَيْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ
وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾

۱۶. همان کسانی که می گویند، "پروردگارا، ما ایمان آورده ایم، پس گناهانمان را بر ما ببخشای، و ما را از عذاب آتش دوزخ در امان بدار."
 ۱۷. اینان مردمی ثابت قدم، راستگو، تسلیم، و انفاق کننده هستند، و سحرگاهان به ذکر و نیایش مشغولند.

مهم ترین فرمان *

۱۸. **خدا** شهادت می دهد که معبودی جز **او** نیست، و فرشتگان و کسانی که دانش دارند نیز چنین شهادت می دهند. به حق و انصاف، **اوست** خدای بی چون؛ معبودی جز **او** نیست، توانمند، حکیم.

دین تسلیم: تنها دین

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اِنَّا كُنَّا قٰغُفِرٰلَنَا ذُنُوبَنَا وَ قِنَا
 عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾ الصّٰدِقِيْنَ وَالصّٰدِقَاتِ وَالْمُتَّقِيْنَ
 وَالْمُتَّقَاتِ وَالْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ اُولٰٓئِكَ اَتَىٰ
 اللّٰهُ اَنَّهُمْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُو الْعِلْمِ قٰٓئِمًا
 بِالْقِسْطِ ۗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١٧﴾ اِنَّ
 الَّذِيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ اِلَّا سَلَتْهُ وَاَخْتَلَفَ الَّذِيْنَ
 اٰتَوْا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمْ
 الْعِلْمُ بَيِّنٰتٍ مِّنْهُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيٰتِ اللّٰهِ
 فَاِنَّ اللّٰهَ فَآتٍ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿١٨﴾ فَاِنْ حٰجَبُوكَ
 فَقُلْ اَسَلْتُكُمْ وَاَسَلْتُكُمْ وَاَسَلْتُكُمْ وَاَسَلْتُكُمْ
 وَاَسَلْتُكُمْ فَاِنْ اَسَلْتُمْ فَاِنْ اَسَلْتُمْ فَاِنْ اَسَلْتُمْ
 فَاِنْ اَسَلْتُمْ فَاِنْ اَسَلْتُمْ فَاِنْ اَسَلْتُمْ فَاِنْ اَسَلْتُمْ
 عَلَيْكَ الْبَلٰغُ وَاللّٰهُ بِصِيْرٍ بِالْعِبَادِ ﴿١٩﴾ اِنَّ
 الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ
 النَّبِيَّيْنَ اُولٰٓئِكَ اَعْمَلُوْا سَعْيٰتِهِمْ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٢٠﴾

۱۹. تنها دین مورد تأیید **خدا** "دین تسلیم" است. شگفتا، کسانی که به ایشان کتاب آسمانی داده شده، با وجود دانشی که بر آنان آمده، از روی حسادت، با این حقیقت مخالفت می کنند. برای کسانی که بدینسان آیات **خدا** را تکذیب کنند، **خدا** در حسابرسی سختگیر است.
 ۲۰. اگر با تو مشاجره کند، پس بگو، "من خود را فقط به **خدا** تسلیم کرده ام؛ من و کسانی که از من پیروی می کنند."
 به آنان که کتاب آسمانی دریافت کردند و نیز به آنان که کتاب آسمانی دریافت نکردند، بگو، "آیا تسلیم می شوید؟" اگر تسلیم شوند، پس هدایت شده اند، ولی اگر روی بگردانند، تنها مأموریت تو رساندن این پیام است. **خدا** بر تمام مردم بیناست.
 ۲۱. به کسانی که آیات **خدا** را تکذیب کرده اند، و پیامبران را بناحق کشتند، و مُنادیان عدالت را که از میان مردم برخاستند بقتل رساندند، عذابی دردناک وعده ده.
 ۲۲. کارهای این افراد در دنیا و آخرت تباه شده است، و هیچ فریاد رسی نخواهند داشت.

* ۱۸: ۳ ادای شهادت یا تشهدی که خدا بدان فرمان داده است این است: "هیچ خدایی جز خدا نیست"، که عبری "الاله الاالله" است (به ۳۷: ۳۵ و ۴۷: ۱۹ نیز نگاه کنید). مسلمانانی که از راه راست منحرف شده اند اصرار دارند که "تشهدی دیگر" به آن اضافه کنند که اظهار می دارد محمد رسول خداست. این کار "شُرک" محسوب می شود و نوعی مخالفت علنی با خدا و رسولش است. بعلاوه، این حکم مهم را مبنی بر آنکه هیچ فرقی میان رسولان خدا نگذارید (۱۵۲- ۴: ۱۵۰؛ ۳: ۸۴؛ ۲: ۱۳۶، ۲۸۵) زیر پا می گذارد. اگر شهادت دهیم که "محمد رسول خداست"، و درباره سایر رسولان، از قبیل ابراهیم، موسی، عیسی، صالح، و یونس این شهادت را ندهیم میان آنان فرق گذاشته ایم و از یک دستور بسیار مهم سرپیچی کرده ایم.

۲۳. آیا کسانی را که بهره ای از کتاب آسمانی به ایشان داده شد ندیده ای، و اینکه چگونه از ایشان دعوت می شود که از این کتاب **خدا** پیروی کنند، و طبق آن در زندگی رفتار کنند، سپس بعضی از آنها با بیزاری روی می گردانند؟
۲۴. این کار آنها به این دلیل است که گفتند، ”ما فقط چند روز در آتش دوزخ خواهیم بود.“ بدینسان آنچه در دین بدعت نهادند باعث فریب آنها شد.
۲۵. چه حالی خواهند داشت، هنگامی که آنان را در روزی که قطعاً فرا می رسد احضار کنیم؟ هرکس برای آنچه کرده است جزا داده می شود و به هیچ کس ستم نمی شود.

از ویژگی های خدا

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿۱۴۳﴾
 ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن نَّمَسُكَنَ النَّارَ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَعَرَّهُمُ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْرُتُونَ ﴿۱۴۴﴾ فَكَيْفَ إِذَا جُمِعْتُمُوهُمْ يَوْمَ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوَقَّيْتُمْ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۱۴۵﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ يُبَدِّلُ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۴۶﴾ تَوَلَّجُ الْبَيْتَ فِي النَّهَارِ وَتَوَلَّجُ النَّهَارَ فِي الْبَيْتِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۱۴۷﴾
 لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاتِلُهُمْ وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ. وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿۱۴۸﴾ قُلِ إِن تَخَفُوا مَآ فِي صُدُورِكُمْ أَوْ بُشِدُوهُ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَآ فِي السَّمَوَاتِ وَمَآ فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۴۹﴾

۲۶. بگو، ”بارخدا! ای دارنده همه فرمانروایی ها. هر کس را تو برگزینی فرمانروایی می بخشی، و از هر کس که بخواهی فرمانروایی را باز می ستانی. هر کس را تو برگزینی بزرگ می داری، و هر کس را تو برگزینی خوار می گردانی. تمام روزی ها به دست تست. تو به هر کاری توانایی.“
۲۷. ”تو شب را به روز درمی آوری، و روز را به شب. زنده را از مرده برآوری، و مرده را از زنده، و هر که را برگزینی بی شمار روزی می دهی.“

دوستان خود را با دقت انتخاب کنید

۲۸. افراد با ایمان هرگز کافران را بجای مومنان به یاری و اتحاد نمی گیرند. هرکس چنین کند، از **خدا** دور شده است. به استثنای کسانی که برای جلوگیری از آزار مجبورند چنین کنند.
- خدا** به شما هشدار می دهد تا تنها از او پروا کنید. سرنوشت نهایی به سوی **خدا**ست.

۲۹. بگو، ”چه افکار درونی خود را پنهان کنید، یا آن را بر زبان آورید، **خدا** از آن بخوبی آگاه است.“ او از آنچه در آسمان ها و زمین است بخوبی آگاه است. **خدا** به هر کاری تواناست.

۳۰. روزی خواهد آمد که هر کس تمام کردارهای نیکش را پیش روی خود ببیند. و اما درباره کردارهای اهریمنی، آرزو می کند که کاش فرسنگ ها از او دور بودند. **خدا** به شما هشدار می دهد که تنها از او پروا کنید.

خدا به مردم مهربان است.

۳۱. اعلام کن: ”اگر **خدا** را دوست دارید، از من پیروی کنید.“
آنگاه **خدا** شما را دوست می دارد، و گناهانتان را می بخشاید.

خدا آمرزنده، و بخشایشگر است.

۳۲. اعلام کن: ”از **خدا** و رسول اطاعت کنید.“

اگر رویگردان شدند، **خدا** کافران را دوست ندارد.

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحَضَّرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيَحَدَّرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِينَ ﴿٣٢﴾ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرٰهِيْمَ وَآلَ عِمْرٰنَ عَلَى الْعٰلَمِينَ ﴿٣٣﴾ ذُرِّيَّةً بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَدَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهُمَا مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَرِيءُ أَنِّي لَأَبٌ هٰذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

تولد مریم

۳۳. **خداوند** آدم، نوح، خاندان ابراهیم، و خاندان عمران را (به رسالت) برای مردم برگزیده است.

۳۴. همگی آنها از یک دودمان هستند.

خدا شنوا، و بر همه چیز داناست.

۳۵. زن عمران گفت، ”پروردگارا، این (کودک) را که در شکم من است، از هر لحاظ، برای تو وقف کرده ام، پس تو از من بپذیر.

تویی شنوا، بر همه چیز دانا.“

۳۶. هنگامی که او را زایید، گفت،

”پروردگارا، من دختری زاییده ام.“

– و **خدا** بخوبی آگاه بود که او چه زاییده بود –
”مرد با زن یکسان نیست و من او را مریم نام نهاده ام، و از تو درخواست می کنم که او و فرزندانش را از شر شیطان رانده شده در پناه خود گیری.“

۳۷. پروردگارش او را از سر لطف پذیرفت، و تحت سرپرستی زکریا، از سر لطف پرورش داد. هر بار که زکریا به محراب او می آمد می دید که نزد او روزی مهیاست.

از او می پرسید، ”مریم، تو این را از کجا آورده ای؟“

او می گفت، ”این از سوی **خدا** است. **خدا** به هر کس که بخواهد بی شمار روزی می دهد.“

تولد یحیی

۳۸. در آن هنگام بود که زکریا از پروردگارش درخواست کرد:
 ”پروردگارا، چنین فرزندی که به من ببخش؛ تویی شنونده دعا.“
۳۹. هنگامی که در محراب به نیایش مشغول بود فرشتگان او را ندا دادند: ”**خدا** تو را به یحیی
 مژده می دهد؛ مومنی به کلمه **خدا**، بزرگوار، خویشان دار، و پیامبری درستکار.“
۴۰. گفت، ”چگونه می توانم پسری داشته باشم، حال آنکه پیر شده ام، و زخم نازاست؟“
 گفت، ”**خدا** هرچه بخواهد می کند.“
۴۱. گفت، ”پروردگارا، برای من نشانه ای بگذار.“
 گفت، ”نشانه تو این است که تا سه روز جز
 به ایما و اشاره با مردم سخن نخواهی گفت.
 و پروردگارت را فراوان یاد کن؛
 و شب و روز در اندیشه او باش.“

مریم و عیسی

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً
 طَيِّبَةً ۖ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿۳۸﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلَكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ
 يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنْ
 اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۳۹﴾ قَالَ رَبِّ
 أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ
 كَذَٰلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿۴۰﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً
 قَالَ ۖ آيَتُكَ ۖ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا وَذَكَرَ
 رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿۴۱﴾ وَإِذْ قَالَتِ
 الْمَلَكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ
 عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿۴۲﴾ يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَأَسْجُدِي
 وَأَرْكَبِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿۴۳﴾ ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ
 إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُ أَقْلَمُهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ
 مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿۴۴﴾ إِذْ قَالَتِ
 الْمَلَكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ ۖ اسْمُهُ الْمَسِيحُ
 عِيسَىٰ ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿۴۵﴾

۴۲. فرشتگان گفتند، ”ای مریم، **خدا** تو را برگزیده
 است و تو را پاک گردانیده است. او از میان
 تمام زنان تو را انتخاب کرده است.“
۴۳. ”ای مریم، به پروردگارت تسلیم باش،
 و سجد کن، و با رکوع کنندگان رکوع کن.“
۴۴. این از اخبار گذشته است که بر تو وحی
 می کنیم. تو آنجا حضور نداشتی هنگامی که
 آنها قرعه کشیدند تا سرپرست مریم را انتخاب
 کنند و تو آنجا حضور نداشتی هنگامی که با
 یکدیگر به مشاجره برخاستند.
۴۵. فرشتگان گفتند، ”ای مریم، **خدا** به تو مژده
 می دهد: کلمه ای از سوی خود که نامش
 مسیح، عیسی بن مریم است.
 او در دنیا و آخرت شخصیتی برجسته، و یکی
 از مقرب ترین بندگان درگاه من خواهد بود.“

۴۶. ” او در گهواره، و نیز در بزرگسالی با مردم سخن خواهد گفت؛

او یکی از درستکاران خواهد بود.“

۴۷. او گفت، ”پروردگارا، چگونه می شود که من پسری داشته باشم، با آنکه هیچ مردی به من

دست نزده؟“ گفت، ”چنین است که **خدا** هرچه بخواهد می آفریند.

برای انجام هر کاری، بسادگی به آن می گوید ”بشو،“ و آن شده است.

۴۸. ” و به او کتاب، حکمت، تورات، و انجیل می آموزد.“

۴۹. بعنوان رسولی بر بنی اسرائیل:

” من با نشانه ای از سوی پروردگارتان نزد شما آمده ام –

من از گل پیکر پرنده ای را برای شما درست می کنم، سپس در آن می دمم،

و آن به اراده **خدا** به پرنده ای جاندار تبدیل

می شود. من بینایی را به کور بازمی گردانم،

جذامی را شفا می دهم، و مرده را زنده

می گردانم – همه به اذن **خدا**.

من می توانم به شما بگویم که چه می خورید،

و در خانه هایتان چه ذخیره می کنید.

در این برای شما دلایل روشنی وجود دارد،

اگر از مومنان هستید.

۵۰. ” من کتاب پیشین – تورات را – تصدیق

می کنم و بعضی از چیزهایی را که بعنوان

حرام بر شما تحمیل شد حلال می کنم. من از

سوی پروردگارتان به اندازه کافی برای شما

دلیل روشن آورده ام. بنابراین، **خدا** را در نظر

داشته باشید، و از من اطاعت کنید.

۵۱. ” **خدا** است که پروردگار من و پروردگار

شماست؛ * فقط او را عبادت کنید که راه راست

همین است.“

۵۲. هنگامی که عیسی کفر آنها را احساس کرد،

گفت، ”چه کسانی در راه **خدا** از من پشتیبانی

می کنند؟“ حواریون گفتند، ”ما پشتیبان **خدا** هستیم؛ ما به **خدا** ایمان آوردیم، و شاهد باش

که ما از تسلیم شدگانیم.“

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّبِيِّنَ ﴿٤٦﴾
 قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ
 اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾
 وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنجِيلَ ﴿٤٨﴾
 وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ
 أَنِّي أَخْلَقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنفُخُ فِيهِ
 فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ
 وَأُخِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخُلُونَ
 فِي بُيُوتِكُمْ إِن فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾
 وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيَّنَّتْ يَدَىٰ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَجْلِ لَكُمْ
 بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
 هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥٠﴾ ﴿٥١﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عَيْسَىٰ مِنْهُمْ
 الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ مَن
 أَنْصَارُ اللَّهِ ؕ آمَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّكَ مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾

* ۳:۵۱ این عبارت، عین جمله ای است که در سراسر انجیل، از قول عیسی گفته شده است. برای نمونه به انجیل یوحنا ۲۰:۱۷، و به بخش چهارم از کتاب "اسطوره عیسی و پیام او" نوشته لیسا اسپری، چاپ ۱۹۸۹ – اتحاد جهانی تسلیم شدگان – توسان، آریزونا نگاه کنید. [این کتاب در سال های ۱۹۹۰ و ۱۹۹۲ تجدید چاپ شد. نسخه فارسی آن بحمدالله توسط همین مترجم ترجمه شد و هرکس که بخواهد می تواند از طریق اینترنت آنرا بخواند]

۵۳. ”پروردگارا، ما به آنچه تو فر فرستاده ای ایمان آورده ایم، و از رسول پیروی کرده ایم؛ ما را از شاهدان بشمار آور.“

مرگ عیسی*

۵۴. آنها ترفندی بکار بردند و نیرنگی زدند،

اما **خدا** نیز چنین کرد، بهترین ترفند از آن **خداست**.

۵۵. پس، **خدا** گفت، ”ای عیسی، اینک به زندگی تو پایان می دهم،

تو را نزد خود بالا می برم، و از شر کافران خلاص می کنم.

من کسانی را که از تو پیروی می کنند برتر از کافران قرار می دهم،

تا به روز رستاخیز. سپس بازگشت نهایی

همه شما به سوی **من** است، آنگاه **من**

در مواردی که اختلاف کردید میان شما داوری

خواهم کرد.

۵۶. ”و اما کسانی که کافر شوند، آنها را در دنیا،

و آخرت به عذابی دردناک گرفتار می کنم.

آنان هیچ یآوری نخواهند داشت.“

۵۷. و افراد با ایمانی که درستکار هستند،

او پاداششان را بی کم و کاست خواهد داد.

خدا بیدادگران را دوست ندارد.

۵۸. این آیاتی است که ما بر تو می خوانیم، و

در آن پیامی است که سرشار از حکمت است.

تصدیق ریاضی*

۵۹. عیسی از دیدگاه **خدا** مانند آدم است؛ او را از

خاک آفرید، سپس به او گفت، ”باش،“

و او بود.

۶۰. این حقیقتی است از سوی پروردگار تو؛

هیچ شک نکن.

به چالش خواندن کفار

۶۱. اگر کسی با وجود دانشی که بر تو آمده، با تو مجادله کند، پس بگو، ”بیایید تا فرزندانمان و

فرزندانتان، زنانمان و زنانتان، خودمان و خودتان حاضر شویم، سپس همگی درخواست کنیم

که دروغگویان به لعنت **خدا** گرفتار شوند.“

* ۵۵- ۳:۵۴ از آیه چنین می آموزیم که روح عیسی - که همان شخص حقیقی است - به آسمان صعود کرد، یعنی زندگی عیسی در زمین، پیش از آنکه دستگیر و شکنجه شود و کالبد بدون روح او که از نظر فیزیکی هنوز زنده بود بر صلیب آویخته شود، پایان گرفته بود (برای آگاهی بیشتر به پیوست ۲۲ نگاه کنید).

* ۳:۵۹ "یکسان بودن" خلقت عیسی و آدم، با ریاضی هم تصدیق شده است. از عیسی و آدم به تعداد یکسان در قرآن نام آورده شده است، هر کدام ۲۵ بار.

۶۲. مسلماً، این همان روایت بحق است.
مسلماً، هیچ معبودی جز **خدا** نیست.
مسلماً، **خدا** توانمند، و حکیم است.
۶۳. اگر روی بگردانند، پس **خدا** مردم پلید را خوب می شناسد.

دعوت از همه مومنان

۶۴. بگو، ”ای اهل کتاب، بیایید تا میان خودمان به توافقی دست یابیم که منطقی است:
اینکه جز **خدا** را عبادت نکنیم؛ و هرگز تحت هیچ عنوان به او مشرک نشویم، و هرگز هیچ

انسانی را در کنار **خدا** ارباب خود نکنیم.“
اگر روی بگردانند، بگو، ”شاهد باشید که ما از
تسلیم شدگان هستیم.“

۶۵. ای اهل کتاب، چرا درباره ابراهیم جدل
می کنید، درحالیکه تورات و انجیل

پس از او فرستاده شد؟ آیا نمی فهمید؟

۶۶. شما درباره آنچه می دانستید جدل کرده اید؛
چرا درباره آنچه نمی دانید جدل می کنید؟

خدا می داند، و حال آنکه شما نمی دانید.

۶۷. ابراهیم نه یهودی بود، و نه مسیحی؛

او یگانه پرست و تسلیم شده بود.

او هرگز مشرک نبود.

۶۸. کسانی بیش از همه لیاقت ابراهیم را دارند که

پیرو راه او، و این پیامبر، و افراد با ایمان

باشند. **خدا** مولا و سرور مومنان است.

۶۹. عده ای از اهل کتاب آرزو دارند شما را گمراه

کنند، ولی فقط خود را گمراه می کنند، بی آنکه

دریابند.

۷۰. ای اهل کتاب، چرا این آیات **خدا** را تکذیب

می کنید در صورتی که خودتان شاهد (درستی

آن) هستید؟

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنَّ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۶۲﴾ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿۶۳﴾
قُلْ يَٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ تَمَّالُوا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ
أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
بَعْضًا أَرْبَابًا مِن دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ ﴿۶۴﴾ يَٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي
إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِن بَعْدِهِ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿۶۵﴾ هَٰتَانِ هُمُ اللَّذَيْنِ هُوَ أَشَدُّ بِكُمْ بِرَءِيًّا
عَلِمَ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيْمَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿۶۶﴾ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِن كَانَ
حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۶۷﴾ إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ
بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿۶۸﴾ وَذَاتَ طَلَافِئَةٍ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَضِلُّوكُمْ
وَمَا يَضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿۶۹﴾ يَٰٓأَهْلَ
الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿۷۰﴾

۷۱. ای اهل کتاب، چرا حق را در لباس باطل می پوشانید که مبهم شود، و دانسته، حقیقت را کتمان می کنید؟

۷۲. عده ای از اهل کتاب می گویند، "به آنچه بر مومنان فرستاده شد صبح گاهان ایمان بیاورید، و شام گاهان تکذیبش کنید؛ تا شاید روزی به آنچه بودند باز گردند.

۷۳. "و فقط مانند کسانی ایمان بیاورید که از دین شما پیروی می کنند." بگو، "هدایت راستین هدایت **خداست**."

اگر ادعا کنند که خود نیز همانگونه هدایت شده اند، یا درباره پروردگارتان با شما مجادله کنند،

بگو، "هر موهبتی به دست **خداست**؛ و او آن را به هر کس که بخواهد می بخشد."

خدا نعمت افزا، و بر همه چیز داناست.

۷۴. او رحمت خود را به هر کس که بخواهد اختصاص می دهد؛

خدا دارای موهبتی بیکران است.

با همه مردم امین باشید

۷۵. به بعضی از اهل کتاب می توان مالی هنگفت

به امانت سپرد، و آنها آن را به تو باز می-

گردانند. به بعضی دیگر از آنها دیناری هم

نمی توان به امانت سپرد؛ آن را به تو باز نمی-

گردانند مگر آنکه در مطالبه اش ایستادگی کنی.

علتش این است که آنها می گویند، "لازم نیست

که با غیر اهل کتاب امانتدار باشیم!"*

بنابراین، دانسته، دروغ می گویند و آن را به

خدا نسبت می دهند.

۷۶. بیگمان، کسانی که به وظایف خود عمل کنند و

پرهیزگار باشند، **خدا** پرهیزگاران را دوست

دارد.

۷۷. و کسانی که پیمان **خدا**، و تعهدات خود را، به

بهایبی اندک می فروشند، در آخرت هیچ سهمی ندارند. **خدا** روز رستاخیز با آنها سخن

نخواهد گفت، و به آنها نگاه نخواهد کرد، و آنها را پاک نخواهد کرد.

آنها سزاوار عذابی دردناک شده اند.

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَلْبِسُوۡنَ الْحَقَّ بِالْبٰطِلِ وَتَكْتُمُوۡنَ الْحَقَّ
وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوۡنَ ﴿۷۱﴾ وَقَالَتْ طٰٓيِفَةٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ ؕ اٰمَنُوۡا
بِالَّذِيۡۤ اُنزِلَ عَلٰی الَّذِيۡنَ ؕ اٰمَنُوۡا وَجِهَ النَّهَارِ وَاکْفُرُوۡا ؕ اٰخِرُهٗ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوۡنَ ﴿۷۲﴾ وَلَا تُؤْمِنُوۡا اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِيۡنَكَ ؕ قُلْ اِنَّ
الْهُدٰى هُدٰى اللّٰهِ اَنَّ اللّٰهَ اَنۡ يُؤْتِيَ اَحَدًا مِّمَّۤا اُوۡتَيْتُمْ اَوْ يَحَاجُّوۡكُمْ
عِنۡدَ رَبِّكُمْ ؕ قُلْ اِنَّ الْفَضْلَ بِيۡدِ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنۡ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ
عَلِيۡمٌ ﴿۷۳﴾ يَخۡنُصُ بِرَحۡمَتِهٖ ؕ مَنۡ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ ذُوۡ الْفَضْلِ
الْعَظِيۡمِ ﴿۷۴﴾ وَمِنۡ اَهْلِ الْكِتٰبِ مَنۡ اِنۡ تَاۡمَنۡهُ بِقِنطَارٍ
يُؤَدِّهِۗ اِلَيْكَ وَمِنْهُمۡ مَنۡ اِنۡ تَاۡمَنۡهُ بِدِيۡنَارٍ لَا يُؤَدِّهِۗ اِلَيْكَ اِلَّا
مَا دُمَّتۡ عَلَيْهِۗ قٰٓئِمًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمۡ قَالُوۡا لَيْسَ عَلَيْنَا فِىۤ الْاٰمِيۡنِ
سَكِيۡلٌ وَيَقُوۡلُوۡنَ عَلٰی اللّٰهِ الْكٰذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُوۡنَ ﴿۷۵﴾
بَلۡ مِّنۡ اَوْفٰى بِعَهۡدِهٖ ؕ وَاَتَقٰۤىۤ فَاِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيۡنَ ﴿۷۶﴾ اِنَّ
الَّذِيۡنَ يَشْرُوۡنَ بِعَهۡدِ اللّٰهِ وَاٰمِنَتِهِمۡ ثَمَنًا قَلِيۡلًا اُوۡلٰٓئِكَ لَا
خَلۡقَ لَهُمۡ فِىۤ الْاٰخِرَةِ وَلَا يَكۡلِمُهُمۡ اللّٰهُ وَلَا يَنۡظُرُ اِلَيْهِمۡ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمۡ وَلَهُمۡ عَذَابٌ اَلِيۡمٌ ﴿۷۷﴾

* ۳:۷۵ پیش از پیدا شدن رمز ریاضی قرآن، بعضی از فقها به دروغ مدعی شدند که محمد بیسواد بوده و نمی-
توانسته کتابی چنین ژرف بنویسد. آنها در معنی کلمه "امی" دخل و تصرف کردند و مدعی شدند که این واژه
"بیسواد" معنی می دهد. این آیه ثابت می کند که "امیین" بمعنی کسانی است که کتاب آسمانی ندارند (در ضمن
به ۶۲:۲ و پیوست ۲۸ نگاه کنید).

۷۸. در میان آنها کسانی هستند که زبان خود را به تقلید از کتاب آسمانی می گردانند، تا شما چنین بپندارید که آن از کتاب آسمانی است، درحالیکه آن از کتاب آسمانی نیست، و ادعا می کنند که آن از سوی **خداست**، درحالیکه آن از سوی **خدا** نیست.
- بدینسان، دانسته، دروغ می گویند و آن را به **خدا** نسبت می دهند.
۷۹. هرگز بشری که **خدا** به او کتاب و نبوت داده به مردم نمی گوید، "مرا در کنار **خدا** بُت کنید." بلکه، (می گوید)، "خود را کاملاً مُرید و فدایی پروردگارتان کنید،" که این طبق کتاب آسمانی نئی است که تعلیم می دهید و درس هایی که از آن تعلیم می گیرید.
۸۰. و هرگز به شما فرمان نمی دهد که فرشتگان و پیامبران را ارباب خود کنید. مگر ممکن است که او پس از آنکه تسلیم شدید شما را به کفر تشویق کند؟

پیشگویی مهم انجام گرفت *

رسول میثاق خدا

۸۱. **خدا** از پیامبران میثاقی گرفت، و گفت، "من کتاب و حکمت را به شما خواهم داد. پس از آن، رسولی می آید که همه کتاب های موجود را تصدیق می کند به او ایمان بیاورید و از او پشتیبانی کنید." و گفت، "آیا با این موافق هستید، و پیمان می بندید که این میثاق را به انجام رسانید؟"
- گفتند، "ما موافقیم." گفت، "پس شما شهادت داده اید، و من هم با شما شهادت می دهم."

تکذیب کنندگان رسول میثاق خدا

در صف کفار قرار دارند

۸۲. کسانی که این (پیشگویی قرآنی) را انکار کنند از پلیدان بشمار می آیند.
۸۳. آیا دینی جز دین **خدا** می جویند، و حال آنکه همه چیز در آسمان ها و زمین، خواسته و ناخواسته، در برابر او تسلیم هستند، و به سوی او بازگردانیده خواهند شد؟

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُونَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَاهُوا مِنْهُ مِنَ الْكِتَابِ يَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَاهُوا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّكُمْ عَلِيمًا كَمَا كُنْتُمْ تُعْلَمُونَ الْكِتَابَ وَيَمَا كُنْتُمْ تُدْرَسُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا لِلدِّينِ كَيْدَ الْيَتِيمِ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْآيَاتِ الْبَيِّنَاتِ آيَاتِ اللَّهِ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾ فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾ أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

* ۳:۸۱ این پیش گویی مهم اینک تحقق یافته است. همانطور که در این آیه، و نیز در تورات و انجیل (تورات، ملاکی فصل ۱ از ۱ تا ۲۱) (انجیل لوقا، فصل ۱۷ از ۲۲ تا ۳۶) و (انجیل متا ۲۷:۲۴) پیش گویی شده، رسول میثاق می آید تا پیام های همه پیامبران را، پس از پاکسازی از غبار زوادی که بر آن نشسته، یکی کند، و آن را بعنوان یک پیام واحد به اصل خود بازگرداند. یهودیت، مسیحیت، اسلام، هندو گرایی، بودایی گری و غیره به شدت تحریف شده اند. خواست قادر متعال این است که دوباره همه را زیر پرچم "توحید محض" بیاورد و میان آنان همبستگی ایجاد کند و دین را به اصلش بازگرداند. شواهد زیادی از سوی خدا جهت پشتیبانی از رسول میثاقش که نامش بعنوان "رشاد خلیفه" به صورت رمز از طریق ریاضی در قرآن قرار داده شده، نشان داده شده است. برای نمونه، اگر ارزش رقومی "رشاد" (۵۰۵)، "خلیفه" (۷۲۵) را با شماره این آیه (۸۱) جمع کنیم، ۱۳۱۱، یا (۶۹ × ۱۹) بدست می آید (برای اطلاعات بیشتر به پیوست ۲ نگاه کنید).

میان رسولان خدا فرقی نگذارید

۸۴. بگو، "ما به **خدا**، و به آنچه بر ما فرو فرستاده شد، و به آنچه بر ابراهیم، اسماعیل، اسحاق، یعقوب، و اسباط نازل شد ایمان آورده ایم، و به آنچه به موسی و عیسی و پیامبران از سوی پروردگارشان داده شد ایمان داریم. ما میان هیچ یک از ایشان فرقی نمی گذاریم. ما فقط به او تسلیم هستیم."

تنها دین مورد تأیید خدا

۸۵. هر کس دینی غیر از دین تسلیم برای خود برگزیند، از او پذیرفته نخواهد شد، و در آخرت از بازندگان خواهد بود.

۸۶. از چه رو **خدا** باید مردمی را هدایت کند که پس از آنکه ایمان آوردند، و شاهد بودند که رسول، رسولی راستین است، و دلیل های محکمی به آنها داده شد* کافر شدند؟ **خدا** ستمگران را هدایت نمی کند.

۸۷. اینان به لعنت **خدا**، و فرشتگان، و تمام مردم گرفتار شده اند.

۸۸. تا ابد در آن بمانند؛ نه هرگز از عذابشان کاسته می شود، و نه مهلتی می یابند که نفس تازه کنند.

۸۹. به استثنای کسانی که پس از آن توبه کنند، و اصلاح کنند. **خدا** آمرزنده، و بخشایشگر است.

زمانی که توبه پذیرفته نمی شود

۹۰. توبه کسانی که پس از ایمان به کفر بگردند، سپس در کفر بیشتر فروروند، پذیرفته نخواهد شد؛ آنها واقعاً گمراهند.

۹۱. کسانی که ایمان نمی آورند و کافر بمیرند، اگر می توانستند زمینی از طلا فدیة دهند، از هیچ یک از ایشان پذیرفته نمی شد، حتی اگر چنین فدیة ای امکان پذیر می بود.

آنها به عذابی دردناک گرفتار شده اند؛ و هیچ یآوری نخواهند داشت.

قُلْ ءَاَمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا اُنزِلَ عَلٰى اٰبِرٰهِيْمَ
وَاسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَاَلْاَسْبٰطِ وَمَا اُوْتِيَ
مُوسٰى وَعِيسٰى وَالنَّبِيُّوْنَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ
مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُوْنَ ﴿۸۵﴾ وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْاِسْلٰمِ
دِيْنًا فَلَنْ يَقْبَلَهُ اللّٰهُ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿۸۶﴾
كَيْفَ يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوْا بَعْدَ اٰمٰنِهِمْ وَشٰهَدُوْا
اَنَّ الرّٰسُوْلَ حَقٌّ وَّجَآءَهُمْ الْبَيِّنٰتُ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظّٰلِمِيْنَ ﴿۸۷﴾ اُوْتِيَكَ جَزَاؤُهُمْ اَنْ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ
وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنّٰسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿۸۸﴾ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا لَا يُخَفَّفُ
عَنْهُمْ الْعَذٰبُ وَلَا هُمْ يُنظَرُوْنَ ﴿۸۹﴾ اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْ
بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رّٰحِيْمٌ ﴿۹۰﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا بَعْدَ اٰمٰنِهِمْ ثُمَّ اَزْدٰوْا كُفْرًا لَّنْ نَّقْبَلَ تَوْبَتَهُمْ
وَاُوْتِيَكَ هُمْ الصّٰاَلُوْنَ ﴿۹۱﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَمَاتُوْا وَهُمْ
كٰفِرًا فَلَنْ يَقْبَلَ مِنْ اَحَدِهِمْ مِّلْءُ الْاَرْضِ ذَهَبًا وَّلَوْ
اَفْتَدٰى بِهٖٓ اُوْلٰٓئِكَ لَهُمْ عَذٰبٌ اَلِيْمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿۹۱﴾

* ۳:۸۶ آیه های ۹۰ - ۳:۸۲ به آگاهی می رسانند که کسانی که رسول میثاق خدا را قبول نکنند، در شمار مسلمانان (تسلیم شدگان) محسوب نمی شوند، زیرا دیگر قرآن را قبول ندارند. شواهدی که در ۳:۸۶ ذکر شده، به رمز نهفته ریاضی در قرآن اشاره دارد که توسط رسول میثاق خدا فاش شده است. هر دو آیه ۳:۸۶ و ۳:۹۰ درباره "کفر پس از ایمان" سخن می گوید.

۹۲. هرگز نمی توانید به پرهیزگاری برسید مگر اینکه از اموالی که دوست دارید انفاق کنید. هرچه انفاق کنید، **خدا** از آن بخوبی آگاه است.

حلال را حرام نکنید

۹۳. تمام خوراکی ها برای بنی اسرائیل حلال بود، تا آنکه قوم اسرائیل پیش از نزول تورات بعضی از چیزها را بر خود حرام کردند. بگو، "تورات را بیاورید و آن را بخوانید، اگر راست می گوئید."

۹۴. کسانی که پس از این به دروغ چیزی را حرام کنند، و آن را به **خدا** نسبت دهند، واقعاً ظالم هستند.

۹۵. بگو، "**خدا** حقیقت را اعلام کرده است:

از دین ابراهیم پیروی کنید - از یگانه پرستی. او هرگز مشرک نبود."

۹۶. مهم ترین عبادتگاهی که برای مردم برپا شد همان است که در بکه* است؛

رهنمودی مبارک برای همه.

۹۷. در آن نشانه هایی روشن است: پایگاه ابراهیم. هرکس که به آنجا می رود باید در امان باشد.

مردم به **خدا** مدیون هستند که هرگاه که توانایی مالی دارند به این زیارتگاه بروند و حج را بجا آورند. و کسانی که کافر شوند، **خدا** از همه بی نیاز است.

۹۸. بگو، "ای اهل کتاب، چرا این آیات **خدا** را

تکذیب می کنید، درحالی که **خدا** شاهد بر تمام اعمال شماست؟"

۹۹. بگو، "ای اهل کتاب، چرا کسانی را که

می خواهند ایمان بیاورند از راه **خدا**

باز می دارید، و سعی دارید آن را تحریف کنید، در صورتی که شما شاهد هستید؟"

خدا هرگز از آنچه می کنید غافل نیست.

۱۰۰. ای افراد با ایمان، اگر از بعضی از آنانکه کتاب آسمانی دارند فرمان ببرید، شما را پس از آنکه ایمان آوردید، به کفر بازمی گردانند.

لَنْ نُنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا حُبَبْتُمْ وَمَا يُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ
فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿۹۲﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي
إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ
التَّوْرَةُ ۗ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ
﴿۹۳﴾ فَمَنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۹۴﴾ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۹۵﴾ إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي
بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿۹۶﴾ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مِّمَّا
إِبْرَاهِيمَ ۖ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا ۗ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ
مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ
﴿۹۷﴾ قُلْ يَتَّهِلُّ الْكُفَّابُ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ
عَلَى مَا تَعْمَلُونَ ﴿۹۸﴾ قُلْ يَتَّهِلُّ الْكُفَّابُ لِمَ تَصُدُّونَ عَنِ
سَبِيلِ اللَّهِ مِمَّنْ آمَنَ تَبِعُوا هَذَا وَمَا كُمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا لِلَّهِ
بِعَنِيفٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۹۹﴾ يَتَّهِمُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَن تَطْبَعُوا
فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ﴿۱۰۰﴾

* ۳:۹۶ این سوره دارای حرف مقطع "م" است، و املائی ناشناخته "مکه" به صورت "بکه" باعث می شود که تعداد حرف "م" با کد ریاضی قرآن مطابقت پیدا کند. اگر این واژه به شکل "مکه" نوشته می شد، یک "م" اضافه می آمد (پیوست ۱).

۱۰۱. چگونه می توانید به کفر بگرید، درحالیکه این آیات **خدا** برای شما خوانده شده است، و رسول **او** نزد شما آمده است؟ هرکس به **خدا** متوسل شود براه راست هدایت خواهد شد.
۱۰۲. ای کسانی که ایمان آورده اید، **خدا** را آنگونه که شایسته است در نظر داشته باشید، و مبدا تسلیم نشده از دنیا بروید.

مومنان متحد هستند

۱۰۳. همگان دست در ریسمان **خدا** زنید، و فرقه فرقه نشوید.

نعمت های **خدا** را بیاد داشته باشید -

شما دشمن یکدیگر بودید و **او** دل های شما را بهم آشتی داد.

شما به لطف **او**، با یکدیگر برادر شدید.

شما بر لب پرتگاهی از آتش بودید،

و **او** شما را از آن نجات داد. **خدا** اینسان

آیاتش را برای شما باز می کند، تا باشد که هدایت شوید.

۱۰۴. بگذارید تا در میان شما جمعیتی باشند که به

کار نیک فرامی خوانند، و از کار نادرست بازمی دارند. اینان برنده هستند.

۱۰۵. مانند کسانی نباشید که پس از آنکه دلایل

روشن به آنها داده شد، شاخه شاخه شدند و اختلاف پدید آوردند. زیرا اینان به عذابی هولناک گرفتار شده اند.

۱۰۶. روزی خواهد آمد که بعضی از چهره ها (از

برق شادی) می درخشند، و بعضی دیگر از چهره ها (از فرط بدبختی) تیره می شوند.

از کسانی که چهره هایشان گرفته و تاریک است می پرسند، "آیا شما نبودید که پس از

ایمان آوردن کافر شدید؟ بنابراین، عذاب را به سبب کفرتان متحمل شوید."

۱۰۷. و کسانی که رخسارشان می درخشد، از

رحمت **خدا** شاد و خرسند خواهند شد؛

و برای همیشه در آنجا ماندگارند.

۱۰۸. این آیات **خدا**ست؛ ما بحق، آن را بر تو می خوانیم.

خدا برای مردم سختی نمی خواهد.

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ، وَمَنْ يَعْتَصِمِ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ، وَلَا تَمُونُوا لَأَوْلِيكُمْ
مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا
وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ
فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرٍ مِنَ النَّارِ
فَانْقَذَكُم مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾
وَلَتَكُن مِّنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾ وَلَا
تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ
وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَّتْ
وُجُوهُهُمْ ففِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾ تِلْكَ آيَاتُ
اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

۱۰۹. آنچه در آسمان ها و زمین است از آن **خداست**، و همه چیز تحت فرمان **خداست**.

بهترین جامعه

۱۱۰. شما بهترین جامعه ای هستید که تا کنون از میان مردم بر خاسته است:

شما به کار نیک فرا می خوانید و از کار نادرست باز می دارید، و به **خدا** ایمان دارید. اگر اهل کتاب ایمان می آوردند، برایشان بهتر بود.

بعضی از آنها ایمان دارند، ولی بیشتر آنها پلید هستند.

۱۱۱. آنها هرگز نمی توانند زبانی به شما برسانند، جز اینکه توهین کنند.

اگر با شما بجنگند، پشت می کنند و می گریزند.

آنها هرگز نمی توانند پیروز شوند.

۱۱۲. هرگاه با آنها روبرو شوید، باید سرفکنده و

شرمسار شوند، مگر آنکه به پیمان **خدا**، و نیز

به پیمان صلی که با شما منعقد کردند پایبند

باشند. آنها به خشم **خدا** گرفتار شده اند، و،

در نتیجه، به ننگ و رسوایی محکوم هستند.

علتش این است که آنها آیات **خدا** را تکذیب

کردند، و پیامبران را بناحق کشتند. این به

دلیل آن است که نافرمانی کردند و حدود را

رعایت نکردند.

یهودیان و مسیحیان پرهیزگار

۱۱۳. همه آنها یکسان نیستند؛ در میان اهل کتاب،

کسانی هم هستند که درستکارند. و شبانگاه

آیات **خدا** را می خوانند، و سجده می کنند.

۱۱۴. و به **خدا** و روز بازپسین ایمان دارند،

به کار نیک فرا می خوانند و از کار نادرست

باز می دارند، و در کردار نیک پیشتازند.

این افراد درستکار هستند.

۱۱۵. هر کار نیکی که انجام دهند بدون پاداش

نخواهد بود. **خدا** از پرهیزگاران بخوبی آگاه است.

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿١٠٩﴾
 كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
 وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آتَى
 أَهْلَ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ
 وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١٠﴾ لَنْ يَضُرَّكُمْ إِلَّا أَذًى
 وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُلَاقُواكُمْ أَلَدًا بَارِئًا لَّا يُضْرَبُونَ ﴿١١١﴾ ضُرِبَتْ
 عَلَيْهِمُ الدَّلِيلَةُ أَنَّهُمْ لَآ يَجْعَلُونَ إِلَّا جَعْلًا مِنَ اللَّهِ وَجَعَلَ مِنَ النَّاسِ
 وَبَاءً وَبِعَضْبٍ مِنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكَ
 بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ
 حَقٍّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٢﴾ لَيْسُوا سَوَاءً
 مِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ
 وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ
 فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾ وَمَا يَفْعَلُوا
 مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوا بِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾

۱۱۶. مال و فرزند کسانی که کافر شدند نمی تواند در برابر **خدا** کاری برایشان بکند. اینان گرفتار دوزخ شده اند، و برای همیشه در آنجا می مانند.
۱۱۷. مثال موفقیت هایی که در این دنیا بدست آوردند مانند تند بادی است که به کشتزار مردمی که به خویش ستم کرده اند اصابت کند، و آن را نابود کند.
- خدا** هرگز به آنها ستم نکرد؛ این آنها هستند که به خود ستم کردند.

با منافقان یار نشوید

۱۱۸. ای کسانی که ایمان آورده اید، با بیگانگانی که هرگز از آزار شما دست بر نمی دارند دوست نشوید؛ آنها حتی آرزو دارند شما را در رنج و سختی ببینند. نفرت از زبانشان می بارد و آنچه در سینه ها-یشان پنهان می کنند بسیار بدتر است. بدینسان آیات را برای شما روشن می کنیم، اگر بفهمید.

۱۱۹. این شما هستید که آنها را دوست دارید، و حال آنکه آنها شما را دوست ندارند، و شما به تمام کتاب آسمانی ایمان دارید. وقتی شما را می بینند می گویند، "ما ایمان آورده ایم، ولی همین که از پیش شما بروند، از شدت خشمی که به شما دارند انگشتان خود به دندان می گزند. بگو، "در خشم خود بمیرید."

- خدا** از درون اندیشه ها بخوبی آگاه است. هنگامی که خیری به شما برسد ناراحت می شوند، و چون اتفاق بدی برای شما رخ دهد، خوشحال می شوند.

اگر شکبیا باشید و پایداری کنید، و تا آخر پرهیزگار بمانید، ترندهایشان به شما آسیبی نمی رساند.

خدا خوب می داند که آنها چه می کنند.

جنگ بدر

۱۲۱. بیاد داشته باش که تو (محمد) در میان کسان خود بودی و به عزم صف آرایی مومنان برخاستی. **خدا** شنوا، و بر همه چیز داناست.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ آمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾
مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا
صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتَهُ وَمَا
ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾ يَتَأْتِيَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لَا يَأُولُونَكُمْ خَبْرًا
وَدُوًّا مَاعَيْتُمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي
صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾
هَتَأْتُمْ أَزْوَاجًا تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ
وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ
مِنَ الْفَيْظِ قُلْ مُؤْتُوا بَعْضِكُمْ إِنَّا لِلَّهِ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١١٩﴾
إِن تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ سَوْهُمْ وَإِن تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا
بِهَا وَإِن تَصَبَّرُوا وَتَتَّقُوا لَإِيْضْرُكُمْ كِيدُهُمْ شَيْعًا
إِنَّ اللَّهَ يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾ وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ
نَبِيُّ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدًا لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

۱۲۲. چیزی نمانده بود که دو گروه از شما از پا درآیند، ولی **خدا** مولای آنها بود. مومنان باید به **خدا** توکل کنند.

۱۲۳. **خدا** شما را در بدر، با آنکه ضعیف بودید، پیروز کرد. پس، **خدا** را در نظر داشته باشید، تا سپاسگزاری خود را نشان دهید.

فرشتگان **خدا** به یاری مومنان می آیند

۱۲۴. تو به مومنان گفتی، "آیا این کافی نیست که پروردگارتان با فرورستاندن سه هزار فرشته از شما پشتیبانی کند؟"

۱۲۵. بیگمان، اگر قاطعانه پایداری کنید و پرهیزگار باشید، سپس به شما شبیخون بزنند،

پروردگارتان با پنج هزار* فرشته ی

آموزش دیده از شما پشتیبانی خواهد کرد.

۱۲۶. **خدا** بدینسان شما را آگاه می کند، تا به شما مژده دهد و به قلب هایتان اطمینان بخشد.

پیروزی فقط از سوی **خدا**ست،

آن توانمند، حکیم.

۱۲۷. او بدینسان بعضی از کافران را نابود

می کند، یا تلاش آنها را بی اثر می کند؛

و سرانجام همیشه بازنده خواهند شد.

۱۲۸. به دست تو نیست؛ شاید او توبه آنها را

بپذیرد، یا شاید آنها را به سزای ستمگریشان

تنبيه کند.

۱۲۹. همه چیز در آسمان ها و زمین از آن

خداست. او هر که را بخواهد می آمرزد،

و هر که را بخواهد کیفر می دهد.

خدا آمرزنده، و بخشایشگر است.

ربا حرام است*

۱۳۰. ای کسانی که ایمان آورده اید، ربا نگیرید، تا

بهره روی بهره بخورید.

خدا را در نظر داشته باشید، تا موفق و رستگار شوید.

۱۳۱. پرهیزید از آتش دوزخی که در انتظار کافران است.

۱۳۲. از **خدا** و رسول فرمان برید، تا مورد رحمت قرار گیرید.

إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْسَلَا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا وَعَلَى
 اللَّهُ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۲۲﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ
 أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ ﴿۱۲۳﴾ إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ
 أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدِّلَ رَبُّكُمْ بَشَرَةً نَاظِرَةً مِنَ الْمَلَائِكَةِ
 مُزَلِّينَ ﴿۱۲۴﴾ بَلْ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ
 هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿۱۲۵﴾
 وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِنُظْمِينَ فَلَوْ بَدَّ بِكُمْ وَمَا
 النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿۱۲۶﴾ لِيَقْطَعَ طَرَفًا
 مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ﴿۱۲۷﴾ لَيْسَ لَكَ
 مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿۱۲۸﴾
 وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ بِغَفُورٍ لَمِنٍ يَشَاءُ
 وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۲۹﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمُ الرِّبَا أضعفًا مضاعفًا وَأَتَّقُوا اللَّهَ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۱۳۰﴾ وَأَتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ
 ﴿۱۳۱﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۱۳۲﴾

* ۱۲۵ - ۱۲۴: ۳ سی عدد گوناگون در قرآن آمده است. حاصل جمع این سی عدد (۱۶۲۱۴۶) یا ۸۵۳۴ × ۱۹ است که منعکس کننده معجزه ریاضی قرآن است (به پیوست ۱ نگاه کنید).

* ۱۳۰: ۳ بهره ای که به سپرده های بانکی و بر وام ها تعلق می گیرد، تا جاییکه مبالغه آمیز نباشد (۵ تا ۱۵ درصد) حلال است. بانک ها سرمایه گذاری می کنند و سود آنها به کسانی که سپرده می گذارند داده می شود. نظر به اینکه طرفین خوشنود هستند و به هیچ کس ظلم نمی شود، دریافت اینگونه سود از بانک ها بی اشکال، و حلال است (به ۲: ۲۷۵ نگاه کنید).

از خصوصیات پرهیزگاران

۱۳۳. با شور و اشتیاق به سوی آموزش پروردگارتان و بهشتی که گسترده‌گی آن به اندازه آسمان‌ها و زمین است بشتابید؛ آن در انتظار پرهیزگاران است،
۱۳۴. همان کسانی که در رفاه و تنگدستی انفاق می‌کنند. خشم خود را فرومی‌نشانند، و نسبت به مردم گذشت دارند. **خدا** انفاق‌کنندگان را دوست دارد.
۱۳۵. اگر گناهی از آنان سر بزند یا به خویش ستم کنند، **خدا** را بیاد می‌آورند و برای گناهان خود آموزش می‌طلبند - و جز **خدا** کیست که گناهان را بیامزد - و دانسته، در گناه پافشاری نمی‌کنند.
۱۳۶. پاداش آنها این است که پروردگارشان آنها را می‌آمزد و به آنها اجازه می‌دهد به

﴿ وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۱۳۳﴾ الَّذِينَ يَنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالصَّرَّاءِ وَالْكَنُظْمِ الْعَلِيِّ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۳۴﴾ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرَ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوْا عَلَىٰ مَافَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱۳۵﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاءُ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتُ جَعْدَىٰ مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿۱۳۶﴾ فَذَلَّتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَمِشَرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَنِيبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿۱۳۷﴾ هَذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۱۳۸﴾ وَلَا تَهْتَفُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَانْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۳۹﴾ إِن يَمَسُّكُمْ فَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ فَرْحٌ مِّثْلَهُ ۚ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نَدَاؤُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنكُمُ شُهَدَاءَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿۱۴۰﴾

باغ‌هایی راه یابند که جوی‌ها در آن روان است؛ آنها برای همیشه در آنجا خواهند ماند. چقدر پاداش کسانی که عمل می‌کنند خوب و پُربرکت است!

پیروزی برای پرهیزگاران

۱۳۷. شما می‌توانید از گذشته عبرت بگیرید؛ در زمین بگردید و ببینید که سرانجام کافران به کجا کشید؟
۱۳۸. این آگاهی نامه‌ای است برای مردم، و هدایت، و رهنمودی برای پرهیزگاران.
۱۳۹. سست نشوید، و ناراحت نباشید، زیرا سرانجام شما برنده می‌شوید، اگر مومن باشید.
۱۴۰. اگر به رنج و محنت دچار شدید، دشمن نیز به همان رنج و محنت دچار شده است. ما روزهای پیروزی و شکست را هر دم به مراد کسی می‌گردانیم. تا **خدا** مومنان واقعی را مشخص کند، و بعضی از شما را به درجه رفیع شهادت برساند.
- خدا** بیدادگری را دوست ندارد.

۱۴۱. **خدا** کسانی را که ایمان دارند اینطور محکم می کند و کافران را خوار می کند.

ادعای ما باید تحت آزمون قرار گیرد

۱۴۲. آیا انتظار دارید به بهشت بروید، بی آنکه **خدا** افراد کوشا را از سایرین مشخص کند، و

بی آنکه معلوم کند که چه کسانی ثابت قدم هستند؟

۱۴۳. پیش از آنکه با مرگ روبرو شوید، آن را آرزو می کردید.

اینک آن را در برابر چشمانتان دیدید.

۱۴۴. محمد جز رسولی مانند رسولان پیش از خود نبود.

اگر او بمیرد یا کشته شود، آیا عقبگرد می کنید؟

هر کس عقبگرد کند، کوچک ترین آسیبی به

خدا نمی رساند. **خدا** به سپاسگزاران پاداش

خواهد داد.

زمان مرگ از پیش تعیین شده است

۱۴۵. هیچ کس نمی میرد جز به اذن **خدا**، در زمانی

معین که تاریخ آن از پیش نوشته شده است.

هر کس به دنبال متاع پوشالی این جهان باشد،

از آن به او می دهیم، و هر کس به دنبال

پاداش آخرت باشد، در آنجا او را مورد

رحمت قرار می دهیم.

ما به سپاسگزاران پاداش می دهیم.

۱۴۶. چه بسیار شده که مردان خدا همراه پیامبری

بجنگند، و هرگز در برابر فشارهایی که در راه

خدا به آنها رسید سست نشدند،

دو دل نبودند، و دلسرد نشدند.

خدا افراد قاطع را دوست دارد.

۱۴۷. و تنها گفتارشان این بود: ”پروردگارا، گناهان

ما را بیامرز، و از گزافکاری های ما درگذر،

و گام های ما را استوار بدار، و ما را بر کافران پیروز گردان.“

۱۴۸. در نتیجه، **خدا** پاداش های این دنیا، و پاداش های نیکوتر آخرت را به ایشان داد.

خدا افرادی را که کردار نیک می کنند دوست دارد.

وَلِيْمِحْصَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَيَمْحَقِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٤١﴾ اَمْرٌ
حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوْا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ جٰهَدُوْا
مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١٤٢﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ
قَبْلِ اَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَاَيْتُمُوْهُ وَاَنْتُمْ نٰظِرُوْنَ ﴿١٤٣﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ
اِلَّا رَسُوْلٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهٖ الرُّسُلُ اَفَاِيْنْ مَاتَ اَوْ قُتِلَ
اَنْقَلَبْتُمْ عَلٰى اَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلٰى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ
اللّٰهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللّٰهُ الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٤٤﴾ وَمَا كَانَ
لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوْتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ كَذٰلِكَ يُرْسِلُ اَنْزٰلُ
تُوَابِ الدُّنْيَا تُوَابِيْهِمْ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ تُوَابَ الْاٰخِرَةِ فَلَْيَأْتِ
مِنْهَا وَسَيَجْزِي اللّٰهُ الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٤٥﴾ وَكَآيِنٌ مِّنْ نَّبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ
رِيْبُوْنَ كَثِيْرٌ فَمَا وُهِنُوْا لِمَا اَصَابَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوْا
وَمَا اسْتَكْبَرُوْا وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ
اِلَّا اَنْ قَالُوْا رَبَّنَا اَغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَاِسْرَافَنَا فِيْ اَمْرِنَا وَثَبِّتْ
اَقْدَامَنَا وَاَنْصُرْنَا عَلٰى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٤٧﴾ فَاٰتٰهُمْ اللّٰهُ
تُوَابَ الدُّنْيَا وَحَسْنَ تُوَابِ الْاٰخِرَةِ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٤٨﴾

۱۴۹. ای کسانی که ایمان آورده اید، اگر از کسانی که نگر ویدند فرمان ببرید، شما را به عقب باز می گردانند، و سرانجام بازنده خواهید بود.
۱۵۰. فقط **خدا** مولا و سرور شماست، و **او** بهترین پشتیبان است.

خدا دشمنان شما را تحت کنترل دارد

۱۵۱. ما در قلب کسانی که ایمان نیاوردند بیم می افکنیم، زیرا آنها معبودان ناتوان را در کار **خدا** سهیم می دانند. سرنوشت آنها دوزخ است؛ چه جایگاه بدی برای ستمگران!

جنگ / اُحُد

۱۵۲. **خدا** به وعده اش با شما وفا کرده است، و شما بخواست **او** آنها را شکست دادید. ولی پس از آن سست شدید، در میان خود جدل کردید، و پس از آنکه **او** (پیروزی بی را) به شما نشان داد که آرزوی شما را داشتید، نافرمانی کردید. ولی باز، توجه بعضی از شما به غنایم این دنیا جلب شد، در حالیکه بعضی دیگر حقیقتاً در اندیشه آخرت بودند. سپس **او** شما را از آنها دور کرد تا شما را بیازماید. **او** از گناه شما گذشت.

خدا به مومنان لطف دارد.

۱۵۳. بیاد داشته باشید که شما چنان (در پی غنایم جنگی) شتافتید، که به هیچ کس، حتی به رسول که شما را از پشت سر صدا می کرد توجه نکردید. در نتیجه، **او** غمی را جایگزین غمی دیگر کرد، تا بر آنچه از دست داده بودید اندوه نخورید، و از آسیب ها و سختی هایی که به شما رسید، رنج نبرید.

خدا خوب خبر دارد که شما چه می کنید.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِنْ تُطِيعُوْا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
يَرُدُّوْكُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿١٤٩﴾
بَلِ اللّٰهُ مَوْلٰىكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّصِيْرِيْنَ ﴿١٥٠﴾ سَنُلَقِيْ
فِيْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا الرُّعْبَ بِمَا اَشْرَكُوْا بِاللّٰهِ
مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطٰنًا وَمَا وٰوَدُّهُمْ النَّارُ وَبِئْسَ
مَثْوٰى الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٥١﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللّٰهُ
وَعَدَةً ۗ اِذْ تَحْسُبُوْنَهُمْ يٰۤاَذْنٰبُ ۗ حَتّٰى اِذَا فُجِئْتُمْ
وَتَنَزَّعْتُمْ فِيْ الْاَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا اُرْسِلْتُمْ
مَّا تُحِبُّوْنَ ۗ مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيْدُ اللّٰهَ نِيْكًَا وَمِنْكُمْ
مَّنْ يُرِيْدُ الْاٰخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمُ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ
وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ ۗ وَاللّٰهُ ذُوْ فَضْلٍ عَلٰى الْمُؤْمِنِيْنَ
﴿١٥٢﴾ اِذْ تَصْعَدُوْنَ وَلَا تَكُوْبُوْنَ عَلٰٓى اَحْصٰى
وَالرُّسُوْلُ يَدْعُوْكُمْ فِيْ اٰخِرَتِكُمْ فَاتَّبِعْتُمْ
عَمَّا يَغْمُرُ لِيَكَيَّلًا تَحٰزَنُوْا عَلٰٓى مَا فَاَتَكُمْ
وَلَا مَا اَصْبَحَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٥٣﴾

لحظه مرگ از پیش تعیین شده است

۱۵۴. پس از این ضربه، او شما را به خوابی آرام بخش فرو برد که بعضی از شما تسکین یافتید. بعضی از شما در نهایت خودخواهی به فکر خود بودند. آنها درباره **خدا** پندارهای ناروا به خود راه دادند - مانند افکاری که در روزگار جاهلیت داشتند. از اینرو، گفتند، "آیا چیزی به دست ما هست؟" بگو، "همه چیز به دست **خدا** است." آنها در دل خود چیزهایی پنهان کردند که برای تو فاش نکردند. آنها گفتند، "اگر به دست ما بود، هیچ یک از ما در این جنگ کشته نمی شد."

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنًا نَعَسًا يَتَسَوَّىٰ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِن شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَان لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قَاتَلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَجِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْمَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾ وَلَئِن قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾

بگو، "اگر در خانه های خود هم می ماندید، کسانی که مقدر شده بود کشته شوند به سوی بستر مرگ خود می خزیدند." **خدا** بدینسان شما را می آزماید تا از اعتقادات واقعی شما پرده بردارد، و آنچه را در دل های شماست محک زند. **خدا** از درون اندیشه های شما بخوبی آگاه است. ۱۵۵. بدون شک، کسانی از شما که در روز برخورد دو سپاه پشت کردند، فریب شیطان را خورده اند. این بازتاب بعضی از (کارهای پلیدی) بود که از آنان سر زده بود. **خدا** از آنها درگذشت. **خدا** آمرزنده، و باگذشت است. ۱۵۶. ای کسانی که ایمان آورده اید، مانند کسانی نباشید که کافر شدند و درباره برادران خود که به سفر رفتند یا برای جنگ بسیج شدند گفتند، "اگر نزد ما می ماندند، نمی مردند یا کشته نمی شدند." **خدا** آنها را حسرت به دل رها می کند. زندگی و مرگ به دست **خدا** است. **خدا** به آنچه می کنید بیناست. ۱۵۷. اگر در راه **خدا** کشته شوید یا بمیرید، آمرزش و رحمت **خدا** بهتر از تمام چیزهایی است که آنها می اندوزند.

۱۵۸. چه بمیرید یا کشته شوید، در برابر **خدا** احضار خواهید شد.

مهربانی رسول

۱۵۹. این از رحمت **خدا** بود که تو با آنها دلسوز و مهربانی.

اگر تندخو و سنگدل بودی، از پیرامون تو پراکنده می شدند.

بنابراین، از آنها درگذر و برایشان آمرزش بخواه، و با آنها مشورت کن.

هرگاه تصمیمی گرفتی، برنامه ات را اجرا کن، و به **خدا** توکل کن.

خدا کسانی را که به او توکل می کنند دوست دارد.*

۱۶۰. اگر **خدا** از شما پشتیبانی کند، کسی نمی تواند شما را شکست دهد.

و اگر او شما را رها کند، کیست که بتواند پشتیبان شما باشد؟

مومنان باید به **خدا** توکل کنند.

هیچ کس فراتر از قانون نیست

۱۶۱. حتی پیامبر نمی تواند بیش از حق خود چیزی

از غنایم جنگی بردارد. هرکس بیش از سهم

بحق خود چیزی بردارد در روز رستاخیز

برای آن حساب پس خواهد داد.

این همان روزی است که هرکس حاصل

کارهای خود را برداشت خواهد کرد،

و به هیچ کس ستم نمی شود.

۱۶۲. آیا کسی که در پی خوشنودی **خدا**ست مانند

کسی است که به خشم **خدا** دچار می شود و

دوزخ سرانجام اوست، که بدترین اقامتگاه

است؟

۱۶۳. مسلماً درجات آنها نزد **خدا** متفاوت است.

خدا به آنچه می کنند بیناست.

۱۶۴. **خدا** مومنان را مورد رحمت قرار داده و از

میان خودشان رسولی برایشان برانگیخت،

وَلَيْنَ مِنْكُمْ أَوْ قَاتِلْتُمْ لِآلِ اللَّهِ مُحْسِرُونَ ﴿١٥٨﴾ فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ
 اللَّهُ لَنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَا نَقُضُوا مِنْ حَوْلِكَ
 فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ
 فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾ إِنْ يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ
 فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُ لَكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُمْ مِنْ
 بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ
 يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا عَمِلَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ
 نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾ أَفَمَنْ أَتَّبَعَ رِضْوَانَ
 اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَمَا لَهُ جَهَنَّمَ وَيَسُ الْمَصِيرُ
 ﴿١٦٢﴾ هُمْ فِي رَجْتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيرِهِمْ يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾
 لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ
 يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
 وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٦٤﴾
 أَوْلَمَا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْنَا إِنَّ هَذَا
 قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾

تا آیات او را برایشان بخواند، و ناخالصی ها را از آنان بزداید، و کتاب آسمانی و حکمت را به آنان بیاموزد. پیش از این، آنها بکلی گمراه شده بودند.

۱۶۵. اکنون که ضربه ای متحمل شده اید، و با آنکه خود دو چندان به آنها (دشمن تان) ضربه

زدید، گفتید، ” چرا این اتفاق برای ما رخ داد؟“ بگو، ” این نتیجه کارهایی است که خودتان

کردید.“ **خدا** به هر کاری تواناست.

* ۳:۱۵۹ پول رایج در ایالات متحده امریکا، تنها پولی است که روی آن عبارت " In God we trust " [ما به خدا توکل می کنیم] به چاپ می رسد. این یک واقعیت است که دلار آمریکا قوی ترین پول رایج در دنیا است، و بقیه پول ها نسبت به آن سنجیده می شوند.

۱۶۶. روزی که دو سپاه با هم برخورد کردند، آنچه بر شما وارد آمد به اراده **خدا** بود، تا مومنان مشخص شوند.

۱۶۷. و منافقان افشا شوند؛ که به آنها گفته شد، "بیایید در راه **خدا** بجنگید، یا همکاری کنید." پاسخ دادند، "اگر می دانستیم چگونه بجنگیم، به شما می پیوستیم." در آن هنگام آنها به کفر نزدیک تر بودند تا به ایمان. آنها به زبان خود چیزی گفتند که در قلبشان نبود. **خدا** به آنچه نهفته می دارند داناست.

۱۶۸. کسانی که کنار کشیدند، درباره برادران خود گفتند، "اگر از ما حرف شنوی کرده بودند، کشته نمی شدند." بگو، "مرگ را از خودتان دور کنید، اگر راست می گویند."

پرهیزگاران در واقع نمی میرند*

۱۶۹. کسانی را که در راه **خدا** کشته شدند مرده مینداز؛ آنان نزد پروردگارشان زنده اند، و از روزی های او بهره مند هستند.

۱۷۰. و هم اینک در موهبت **خدا** شادمانند، و برای هم رزمان خود که با آنها کشته نشدند مژده ها دارند، که نه بیمی بر آنهاست، و نه اندوهگین خواهند شد.

۱۷۱. آنها از نعمت ها و موهبت های **خدا** مژده ها دارند، و اینکه **خدا** پاداش شایسته ای به مومنان خواهد داد.

۱۷۲. برای کسانی که با وجود تمام آزارهایی که متحمل می شوند باز هم به دعوت **خدا** و رسول پاسخ می دهند، و به کار نیک خود ادامه می دهند، و پرهیزگاری پیشه می کنند، پاداشی بزرگ خواهد بود.

۱۷۳. هنگامی که مردم به آنها بگویند،

"عده ای علیه شما بسیج شده اند؛ از آنها

بترسید،" این فقط ایمانشان را قوی تر می کند، و می گویند، "خدا برای ما کافی است؛

او بهترین نگاهبان است."

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَيَا ذِينَ اللَّهِ وَيَعْلَمُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٦﴾ وَيَعْلَمُ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَقَالُوا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَافِرِينَ يَوْمِئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ يَا فَوْا بِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٧﴾ الَّذِينَ قَالُوا إِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قَاتَلُوا قُلُوبُهُمْ وَأَعَنَ أَنْفُسَهُمْ أَلَمْ تَوْتُوا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٨﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٦٩﴾ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾ الَّذِينَ قَالُوا لَكُمْ فَأَخْسَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾

* ۳:۱۶۹ از قرآن می آموزیم که افراد درستکار در واقع اسیر مرگ نمی شوند؛ بلکه فقط کالبد خاکی خود را که متعلق به این دنیاست رها می کنند و مستقیم به همان بهشتی می روند که قبلاً آدم و حوا در آن بودند (به ۲۷ - ۳۶:۲۶ ; ۴۴:۵۶ ; ۲۲:۵۸ ; ۱۶:۳۲ ; ۸:۲۴ ; ۲:۱۵۴ و نیز پیوست ۱۷ نگاه کنید).

۱۷۴. این افراد سزاوار نعمت‌ها و موهبت‌های **خدا** شده‌اند. و هیچ‌گزندی به آنها نمی‌رسد، زیرا رضایت **خدا** را بدست آورده‌اند. **خدا** دارای موهبتی بیکران است.

ترس: ابزار شیطان

۱۷۵. شیوه کار شیطان چنین است که اندک‌اندک ترس را در دل عوامل خود القا می‌کند. از آنها نترسید بلکه از **من** بترسید، اگر مومنیند.

۱۷۶. برای کسانی که به سوی کفر می‌شتابند اندوه‌مخور. آنها هرگز کوچک‌ترین زینانی به **خدا** نمی‌رسانند.

بلکه، این خواست **خدا** است که آنها در آخرت بی‌بهره باشند.

آنها عذابی هولناک را متحمل شده‌اند.

۱۷۷. کسانی که کفر را بجای ایمان انتخاب می‌کنند،

کوچک‌ترین زینانی به **خدا** نمی‌رسانند؛

آنها سزاوار عذابی دردناک شده‌اند.

۱۷۸. افراد بی‌ایمان خیال نکنند که آنان را به

سویی که به سودشان است سوق می‌دهیم.

ما فقط به این دلیل آنها را به آن سو

می‌کشانیم که گناهکار بودنشان ثابت شود.

آنها سزاوار عذابی خوارکننده شده‌اند.

۱۷۹. **خدا** بر آن نیست که شما مومنان را بدین‌گونه

که اکنون هستید رها کند، بی‌آنکه بد و خوب

را مشخص کند. و **خدا** شما را از آینده‌باخبر

نمی‌کند، ولی **خدا** این دانش را به هر یک از

رسولانش،* که برگزیند می‌دهد. بنابراین،

به **خدا** و رسولانش ایمان بیاورید.

اگر ایمان بیاورید و پرهیزگار شوید،

پاداشی بزرگ دریافت می‌کنید.

۱۸۰. کسانی که از روزی‌هایی که **خدا** به ایشان داده است، دریغ می‌دارند و همه را برای خود

ذخیره می‌کنند، میندارند که این به سودشان است؛ این به زیان آنهاست.

زیرا همین ذخیره‌ها را روز رستاخیز چون طوقی به گردن حمل خواهند کرد.

وارث‌نهایی آسمان‌ها و زمین **خدا** است. **خدا** از آنچه می‌کنید خبردار است.

فَأَقْبَلُوا بُعْثَةً مِنَ اللَّهِ فَفَضَّلَ لَمْ يَمَسَّهُمْ سُوءٌ وَأَتَّبَعُوا
رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾ إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ
يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ، فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا اللَّهَ إِن كُنُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾
وَلَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يَسُدُّوْنَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ
شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا فِي الْأَخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَسْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا
اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
أَنَّمَا تَمْلِكُ لَهُمْ حَيْرٌ لَّا تَنْفُسُهُمْ إِنَّمَا تَمْلِكُ لَهُمْ لِيَزَادُوا إِتْمَانًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا
أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ
وَرُسُلِهِ، وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٩﴾ وَلَا
يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَاءِ أَنفُسِهِمْ أَنَّ اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ
لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَاللَّهُ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨٠﴾

* ۱۷۹: ۳ تاریخ آخر زمان نمونه‌ای است از چیزی که در آینده روی خواهد داد و دانش آن بر رسول میثاق خدا فاش شد. به پاورقی ۷۲: ۲۷ نگاه کنید.

انسان به سرکشی علیه خدا ادامه می دهد

۱۸۱. **خدا** سخنان کسانی را که گفتند، ”**خدا** فقیر است، و ما ثروتمندیم،“ شنیده است. آنچه را گفتند ثبت می کنیم، همانطور که وقتی پیامبران را بناحق می کشتند ثبت کردیم، و خواهیم گفت، ”بچشید عذاب دوزخ را.

۱۸۲. ” این نتیجه کارهایی است که خودتان کردید.“

خدا هرگز به مردم ستم نمی کند.

۱۸۳. این آنها هستند که گفتند، ”**خدا** با ما پیمان بسته که به رسالت هیچ رسولی ایمان نیاوریم، تا او قربانی ئی بیاورد که طعمه آتش شود.“ بگو، ”پیش از من رسولانی با دلایل روشن، و از جمله همین [قربانی ئی] که گفتید نزد شما آمده اند. پس چرا آنها را کشتید، اگر راست می گوید؟“

۱۸۴. اگر تو را تکذیب کنند، رسولان پیش از تو را نیز تکذیب کرده اند، گرچه آنها دلیل های روشن، زبور و کتابی روشنگر آوردند.

موفقیتی پُرشکوه

۱۸۵. هرکسی مزه مرگ را می چشد، سپس در روز رستاخیز پاداش خود را دریافت میکند. همین قدر که کسی از مرز دوزخ بگذرد و به بهشت پا بگذارد، به موفقیتی پُرشکوه دست یافته است. زندگی این جهان بیش از یک خیال پوچ نیست.

آزمایش الزامی است*

۱۸۶. شما حتماً بوسیله مال و جان خود آزمایش خواهید شد، و از کسانی که کتاب آسمانی دریافت کردند، و از مشرکان اهانت های فراوان خواهید شنید.

اگر شکیبیا و ثابت قدم باشید و تا آخر پرهیزگار بمانید، این کار قدرت ایمان شما را ثابت می کند.

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ
سَكَتُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأُنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ
ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ آيَاتِكُمْ
وَإِنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ
اللَّهَ عَهْدُ إِلَيْنَا أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِنَا بُرْهَانٌ
مِّنَ اللَّهِ إِنَّا لَنَنظِرُ لَكَ مُدًا مَّا نَدَّبْنَا بِاللِّبَنِاتِ
وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٣﴾
فَإِنْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ نَكْتُمُوكُمْ فَكذب رسول من قبلك جاءه وباليننت
والزبر والكتب المنير ﴿١٨٤﴾ كل نفس ذائقة الموت
وإنما نفوس أجوركم يوم الفكمه فمن ربح
عن النار وأدخل الجنة فقد فاز وما الحياة الدنيا
إلا متاع العرور ﴿١٨٥﴾ لتبلون في أموالكم
وأنفسكم ولتسمعن من الذين أوتوا الكتاب
من قبلكم ومن الذين أشركوا أذى كثيراً
وإن نصبروا وتحفوا فإن ذلك من عزم الأمور ﴿١٨٦﴾

* ۳:۱۸۶ پس از قبولی در امتحانات ورودی، کسانی که مؤحد بودندشان از هر لحاظ ثابت شده باشد، از بهترین زندگی برخوردار می شوند، از همین حالا تا ابد الابد. به (۳-۲۹:۲)، سپس (۱۰:۶۲) و (۲۴:۵۵) نگاه کنید.

۱۸۷. **خدا** از اهل کتاب پیمان گرفت:

”کتاب را به آگاهی مردم برسانید، و هرگز آن را کتمان نکنید.“
ولی آنها این پیمان را پشت گوش انداختند، و آن را به بهای اندک فروختند.
چه داد و ستد نامبارکی.

۱۸۸. کسانی که برای کارهایشان به خود می بالند،

و می خواهند برای آنچه واقعاً نکرده اند ستایش شوند،
مپندارند که می توانند از عذاب برهند. اینان سزاوار عذابی دردناک شده اند.

۱۸۹. فرمانروایی آسمان ها و زمین از آن **خداست**. **خدا** به هر کاری تواناست.

کسانی که دارای هوش و درایت هستند

۱۹۰. در آفرینش آسمان ها و زمین، و گردش پیاپی
شب و روز، نشانه هایی برای هوشمندان
است.

۱۹۱. آنها ایستاده، نشسته، و به پهلو آرمیده بیداد

خدا* هستند، و در آفرینش آسمان ها و زمین
می اندیشند: ”پروردگارا، تو این همه را
بیهوده نیافریدی. شکوه و جلال تو یاد باد.

ما را از عذاب دوزخ در امان بدار.

۱۹۲. ”پروردگارا، هر که را تو به دوزخ محکوم
کنی از کسانی است که تو از او دست
شسته ای. چنین افراد متجاوزی

هیچ یآوری ندارند.

۱۹۳. ”پروردگارا، شنیده ایم که کسی با صدای بلند
مردم را به ایمان دعوت می کند و می گوید:

’ به پروردگارتان ایمان بیاورید،‘ و ما ایمان
آورده ایم. پروردگارا، گزافکاریهای ما را
بر ما ببخشای، از گناهان ما درگذر، و بگذار
در شمار مومنان پر هیزگار بمیریم.

۱۹۴. ”پروردگارا، آنچه را که از طریق رسولانت

به ما وعده دادی به ما مرحمت کن، و روز رستاخیز ما را ترک مکن.
تو هرگز وعده ات را نمی شکنی.“

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ
وَلَا تَكْفُرُونَهُ، فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ مَثَلًا
قَلِيلًا فَمَسَّ مَا اشْتَرُوتُمْ ﴿۱۸۷﴾ لَا تَحْسِبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ
بِمَا أُوتُوا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسِبَنَّهُمْ
بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۸۸﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۸۹﴾ إِنَّ فِي
خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ
لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿۱۹۰﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا
وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا تُسَبِّحُكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۱۹۱﴾
رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ، وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
أَنْصَارٍ ﴿۱۹۲﴾ رَبَّنَا إِنَّا أَسْمَعُ مَا نَدِيءُ بِإِسَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ
ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿۱۹۳﴾ رَبَّنَا وَآءَانَا مَا وَعَدْتَنَا
عَلَىٰ رَسُولِكَ وَلَا تَحْنُونا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿۱۹۴﴾

* ۱۹۱:۳ خدای شما همان کس یا همان چیزی است که اکثر اوقات فکر شما را به خود مشغول می کند. مومنان
راستین کسانی هستند که اکثر اوقات بیداد خدا هستند. به (۸۹-۲۳:۸۴) و پیوست ۲۷ نگاه کنید.

خدا پاسخ می دهد

۱۹۵. پروردگارشان به آنها پاسخ داد: ” من هیچ یک از شما کارکنان را برای هر کاری که انجام می دهید بی پاداش نمی گذارم، چه مرد باشید و چه زن – باهم برابرید. بنابراین، آنهایی که مهاجرت می کنند، و از خانه هایشان رانده می شوند، و بخاطر من مورد اذیت و آزار قرار می گیرند، و می جنگند و کشته می شوند، بیگمان از گناهانشان چشم می پوشم و آنها را به باغ هایی راه می دهم که در آن جوی ها روان است.“
این پاداش **خداست**.

بالاترین پاداش نزد **خداست**.

۱۹۶. تحت تأثیر موفقیت های ظاهری کافران قرار نگیر.

۱۹۷. خوشی های آنها پایدار نیست، سپس

جایگاهشان دوزخ است؛ چه پایان شومی!

۱۹۸. و کسانی که در همه حال پروردگارشان را در نظر دارند، سزاوار باغ هایی هستند که در آن جوی ها روان است؛ آنها جاودانه در آنجا ماندگارند. این است سرایی که از سوی **خدا** به آنها داده شده است. آنچه نزد **خداست** برای نیکان بسیار بهتر است.

یهودیان و مسیحیان پرهیزگار

۱۹۹. بیگمان، عده ای از اهل کتاب به **خدا**، و به آنچه بر شما نازل شد، و به آنچه بر خودشان نازل شد ایمان دارند. آنها از **خدا** پروا دارند، و هرگز آیات **خدا** را به بهای ناچیز نمی فروشند. اینان پاداش خود را از سوی پروردگارشان دریافت خواهند کرد.

خدا در نهایت دقت و سرعت به حساب ها رسیدگی می کند.

۲۰۰. ای کسانی که ایمان آورده اید، قاطع باشید، مقاومت کنید، متحد باشید، **خدا** را در نظر داشته باشید، تا که پیروز شوید.

فَأَسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ فَأَلِدِينَهَا جُرُوا وَأُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقُتِلُوا لَأَكْفِرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا ذُلٌّ لَّهُمْ جَنَّتْ بَحْرِي مِّنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَهْتَرُوا بَأَمِّنْ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾
لَا يَغْرَبُكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١٩٦﴾ مَتَّعَ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُرُؤَلَا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾ وَإِن مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَسْتُرُونَ بِكَافِيَةِ اللَّهِ ثُمَّ قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

سُورَةُ آلِ الْاِنْمَانِ

سوره ۴: زنان (النساء)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ای مردم، همه چیز را آنطور که پروردگارتان می خواهد انجام دهید؛ آنکس که شما را از یک تن آفرید، و از آن برای او جفت آفرید، سپس از آن دو، مردان و زنان بسیار پر اکند. توجه خود را به **خدایی** که به او سوگند می خورید، معطوف کنید، به والدین خود توجه داشته باشید، **خدا** مراقب شماست.*

توجه به یتیمان

۲. دارایی یتیمان را که حق آنهاست تحویلشان دهید. بد را جایگزین خوب نکنید، و دارایی شان را با دارایی خود در نیامیزید که بدین ترتیب دارایی آنها را بخورید. این نهایت بی انصافی است.

تعدد زوجات بر چه پایه ای است*

۳. اگر دیدید به صلاح یتیمان است، می توانید با مادرانشان ازدواج کنید - می توانید با دو، سه، یا چهار ازدواج کنید. اگر بیم آن دارید که به عدالت رفتار نکنید، پس تنها به یکی اکتفا کنید، یا با آنچه تا کنون دارید قانع باشید. در ضمن، بدین نحو از مشکلات مالی برکنار می مانید.

۴. مهریه زنان را باید در نهایت انصاف به ایشان بدهید. اگر خودشان با میل خود از چیزی بگذرند، پس می توانید بپذیرید؛ آن بحق از آن شماست.

۵. دارایی یتیمانی را که به رشد فکری نرسیده اند و **خدا** سرپرستی آنها را به شما واگذار کرده به ایشان ندهید. از آن، مایحتاج زندگی، و پوشاک آنها را تهیه کنید، و با مهربانی با آنها رفتار کنید. یتیمان را هنگامی که بالغ شدند بیازمایید. همین که

پی بردید آنها به اندازه کافی به بلوغ فکری رسیده اند، دارایی شان را به ایشان بدهید.

دارایی آنان را، پیش از آنکه بزرگ شوند، بی رویه و با شتاب خرج نکنید.

سرپرست ثروتمند نباید دستمزدی بگیرد، ولی سرپرست تهیدست می تواند در کمال انصاف دستمزدی دریافت کند. هنگامی که دارایی شان را به ایشان می دهید، باید شاهدانی داشته باشید. **خدا** برای حسابرسی کافی است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ
بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾ وَآتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ
وَلَا تَبَدَّلُوا الْخَيْرَ بِالْأَسْفَلِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ
كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ﴿٢﴾ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا
مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِمَّنْ وَرَبَعٌ لَكُمْ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا
فَوَاجِدَةٌ أَوْ مَمْلُوكَةٌ أَوْ مِمَّنْ بَيْنَ يَدَيْكُمْ ذَلِكَ آدْنَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا ﴿٣﴾ وَآتُوا
النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ سَعْيٍ وَمِنْهُ تَفْسَافِكُمْ
هِيَ مَتْرَبَةٌ ﴿٤﴾ وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ
قِيَامًا وَرِزْقُهُمْ فِيهَا وَكُتُوبُهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٥﴾ وَابْتَلُوا
الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا
إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَن يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ
عَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا
دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٦﴾

* ۴:۱ این سوره، پس از سوره بقره، درازترین سوره قرآن است، و نام آن مشخص می کند که هدف این سوره دفاع از حقوق زنان است. هر تعبیر و تفسیری باید در جهت احقاق حقوق زن باشد، نه بعکس.

* ۴:۳ بحث مفصلی درباره چند همسری در پیوست ۳۰ آمده است.

حق وراثت برای زنان

۷. مردان از آنچه والدین و خویشاوندان برجای می گذارند سهمی می برند.
 زنان نیز باید از آنچه والدین و خویشاوندان برجای می گذارند سهمی ببرند.
 خواه ارث کم باشد یا زیاد، (زنان) قطعاً باید سهمی دریافت کنند.
 ۸. اگر خویشاوندان، یتیمان، و نیازمندان هنگام تقسیم ارث حضور داشته باشند، چیزی از آن به ایشان بدهید، و با آنها رفتاری محبت آمیز داشته باشید.
 ۹. کسانی که نگران فرزندانشان هستند، که پس از خود برجای می گذارند، باید **خدا** را در نظر داشته باشند و منصف باشند.
 ۱۰. کسانی که دارایی یتیمان را بناحق مصرف می کنند، آتش در شکم می خورند، و در دوزخ عذاب خواهند کشید.

اگر وصیت نامه ای نباشد *

۱۱. **خدا** به سود فرزندانان وصیتی مقرر می کند؛
 مرد دو برابر زن سهم می برد. * اگر وارثان فقط زن، و بیش از دو نفر باشند، دو سوم از همه ی آنچه را که میراث مانده می گیرند.
 اگر فقط یک دختر بجای مانده باشد، یک دوم می گیرد. هر یک از والدین متوفی یک ششم ارث می برد، این در صورتی است که متوفی فرزندی بجای گذارده باشد. اگر فرزندی بجای نگذارده باشد، و والدین او تنها وارث او باشند، مادر یک سوم می گیرد. اگر او خواهر و برادر داشته باشد، آنگاه مادر یک ششم می گیرد. تمام اینها پس از انجام وصیتی است که متوفی از خود برجای گذارده است، و پس از پرداخت تمام بدهی ها.
 هنگامی که پای والدین و فرزندانان به میان می آید، شما نمی دانید که کدامیک از آنها واقعاً در حق شما بهتر و سودمندترند.

این قانون **خدا**ست.

خدا بر همه چیز دانا، و حکیم است.

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿۷﴾ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْضُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿۸﴾ وَلِيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَةً ضَعِيفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿۹﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿۱۰﴾ يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ الْفِئَةِ لِلنِّسَاءِ فَإِنْ كَانَ نِسَاءٌ فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَتْهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دِينَءِ آبَائِكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفَعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۱۱﴾

* ۴:۱۱ معمولاً، مسوولیت یک خانواده بر عهده پسر است، و دختر تحت حمایت شوهرش است. ناگفته نماند که قرآن در ۲:۱۸۰ به همه فرمان داده است که باید با توجه به وضع خانوادگی خود وصیت نامه ای بنویسند. مثلاً، اگر پسر ثروتمند است، و دختر تهیدست است، شخص می تواند وصیت کند که همه چیز، یا دو برابر سهم پسر به دختر برسد.

ارث همسر

۱۲. نیمی از میراث زنانان از آن شماسست، اگر فرزندی نداشته باشند.
اگر فرزند داشته باشند، یک چهارم از آنچه برجای می گذارند به شما می رسد.
تمام اینها، پس از انجام هر وصیتی است که آنها بدان سفارش کرده بودند،
و پس از پرداخت تمام بدهی ها.
یک چهارم از آنچه شما برجای می گذارید به ایشان می رسد،
چنانچه شما فرزند نداشته باشید.
اگر فرزندی داشته باشید، یک هشتم از تمام آنچه به ارث گذارده اید به ایشان می رسد.
تمام اینها، پس از انجام هر وصیتی است که شما بدان سفارش کرده بودید،
و پس از پرداخت تمام بدهی ها.

اگر متوفی مرد یا زن تنهایی بود، و دو برادر یا دو خواهر داشته باشد، مرد یا زن، هر کدام یک ششم ارث می برند. اگر تعداد برادران و خواهران بیش از این باشد، آنگاه همه از یک سوم ارث بطور مساوی سهم می برند.
تمام اینها، پس از انجام هر وصیتی است که آنها بدان سفارش کردند، و پس از پرداخت تمام بدهی ها، تا کسی زیان نبیند. این وصیتی است که **خدا** مقرر کرده است. **خدا** دانای بی چون، و باگذشت است.

خدا از طریق رسول با ما ارتباط برقرار می کند

۱۳. اینها قانون **خدا**ست. کسانی که از **خدا** و رسولش اطاعت کنند، به آنها اجازه می دهد به باغ هایی راه یابند که در آن جوی ها روان است، و برای همیشه در آنجا خواهند ماند.
این بزرگ ترین پیروزی است.
۱۴. و کسی که از **خدا** و رسولش نافرمانی کند، و قانون او را رعایت نکند، او را به دوزخ و او می گذارد، که برای همیشه در آنجا خواهد بود. او به عذابی شرمبار دچار شده است.

﴿وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِن لَّيْسَ لَكُمْ وَلَدٌ وَلَئِن كَان لَهِنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِن بَعْدٍ وَصِيَّةً يُوْصِيْنَ بِهَا أَوْ دِيْنٌ ﴿١٢﴾ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِن لَّمْ يَكُن لَّكُمْ وَلَدٌ فَإِن كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمْنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِن بَعْدٍ وَصِيَّةً يُوْصَوْنَ بِهَا أَوْ دِيْنٌ وَإِن كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلِّلَةً أَوْ امْرَأَةٌ وَهِيَ آخٌ أَوْ أُخْتُ فَلِكُلِّ وَجِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِن كَانُوا أَكْثَرَ مِن ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ ﴿١٣﴾ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِن بَعْدٍ وَصِيَّةً يُوْصِيْنَ بِهَا أَوْ دِيْنٌ غَيْرِ مِّضَآءٍ وَصِيَّةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٤﴾ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِغِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِمٌ ﴿١٦﴾﴾

قرنطینه بخاطر بهداشت و سلامتی

۱۵. در میان زنان شما آنانکه مرتکب زنا شوند، باید چهار شاهد از میان خودتان علیه آنها داشته باشید. اگر شهادت دهند، پس چنین زنانی را در خانه هایشان نگاه دارید تا مرگشان فرارسد، یا که **خدا** راهی برای خروج آنها پدید آورد.*
۱۶. زوجی که زنا کنند باید تنبیه شوند.* اگر توبه کنند و اصلاح شوند، آنان را رها کنید. **خدا** توبه پذیر، و بخشایشگر است.

توبه

۱۷. **خدا** توبه کسانی را می پذیرد که از روی نادانی گناه می کنند، و پس از آن

زود توبه می کنند. **خدا** توبه آنها را می پذیرد.

خدا دانای بی چون، و حکیم است.

۱۸. توبه کسانی که تا دم مرگ گناه می کنند، و آنگاه

می گویند، "اکنون توبه می کنم"، پذیرفته

نیست. توبه کسانی که در حال کفر بمیرند نیز

پذیرفته نیست. برای این افراد، عذابی دردناک

آماده کرده ایم.

۱۹. ای کسانی که ایمان آورده اید، برای شما حلال

نیست که برخلاف وصیت زانندان، چیزی به

ارث ببرید. کاری نکنید که آنها ناچار شوند از

بعضی از آنچه به ایشان دادید چشم ببوشند،

مگر آنکه ثابت شود زنا کرده اند.

با آنها خوش رفتاری کنید. اگر دوستشان

ندارید، چه بسا چیزهایی که دوست نداشته باشید

و **خدا** در همان خیر فراوان نهاده باشد.

وَالَّذِي يَأْتِيكَ الْفَحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَأَسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ يَتَوَقَّهِنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٥﴾ وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ فَأَتَاهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٦﴾ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي بُتْتُ الْأَنْفَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كَقَارُورٍ مُسْتَكْرَمٍ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَاءِ تِلْمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَمَسَّحٌ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

* ۴:۱۵ زنی که در چهار مورد، با چهار نفر مختلف، توسط چهار نفر در حین زنا دیده شده است خطری برای سلامت جامعه بشمار می آید. چنین زنی میزبان همه گونه میکروب است. و یک قرنطینه، جامعه را در برابر چنین زنانی حفظ می کند. برای نجات زنی که در قرنطینه است، ازدواج می تواند راه حل خوب و مناسبی باشد - شاید کسی بخواهد با آن زن ازدواج کند، و بدین ترتیب او، و جامعه را از فساد حفظ کند.

* ۴:۱۶ همانطور که در ۵:۳۸ و ۲۴:۲ می بینیم، یکی از اهرم های مهمی که آدمی را از گناه بازمی دارد این است که گناهکار در ملأ عام افشا شود.

حمایت از زنان

۲۰. اگر خواستید بجای زن کنونی خود، زنی دیگر بگیرید، و به هر یک از آنها دارایی فراوان بخشیده باشید، نباید از آنچه به او داده بودید چیزی پس بگیرید. آیا با فریبکاری، بدخواهی، و گناه، آن را پس می گیرید؟
۲۱. چگونه می توانید آن را پس بگیرید، پس از آنکه با یکدیگر پیوندی نزدیک داشتید، و آنها از شما پیمانی محکم گرفته بودند؟

احترام به پدر

۲۲. با زنانی که قبلاً همسر پدرانتان بودند ازدواج نکنید - ولی ازدواج هایی را که تا کنون انجام شده بهم نزنید - زیرا آن گناهی بزرگ، و کاری نفرت انگیز است.

ازدواج با محارم حرام است

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَءَأْتَيْتُمْ
 إِحْدَهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَ
 بُهْتَنًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿۲۰﴾ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ، وَقَدْ أَفْضَى
 بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْتُ مِنْكُمْ مِيثَاقًا
 غَلِيظًا ﴿۲۱﴾ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنْ
 النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا
 وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿۲۲﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ
 وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ
 الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ
 وَأَخَوَاتُكُمُ مِنَ الرِّضَاعِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ
 وَرَبِّبَاتِكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ
 اللَّاتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ
 فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ
 مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ
 إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿۲۳﴾

۲۳. برای شما حرام است (ازدواج با) مادرانتان، دخترانتان، خواهرانتان، عمه هایتان، خاله هایتان، دختران برادرانتان، دختران خواهرانتان، دایه های شما، خواهران شیری شما، مادران زنانان، دختران زنانان که با آنها همبستر شده اید - اگر همبستر نشده اید، می توانید با دختر ازدواج کنید. و نیز زنانی که قبلاً با پسران خونی شما ازدواج کرده بودند برای شما حرام شده اند. در ضمن، نمی توانید با دو خواهر هم زمان ازدواج کنید - ولی ازدواج هایی را که تا کنون انجام داده اید بهم نزنید.
- خدا آمرزنده، و بخشایشگر است.

علاقه متقابل، و مهریه الزامی است

۲۴. و نیز زنان شوهردار برای شما حرام شده اند، مگر آنکه از شوهران کافر خود که با شما در جنگ هستند گریخته باشند.*

اینها احکام **خدا** بر شماست.

اجازه ازدواج با سایر دسته ها به شما داده شده است، مشروط بر آنکه مهریه شان را به ایشان بپردازید. اصول اخلاقی را با زنا نکردن رعایت کنید.

بنابراین، به هر یک از آنها که علاقه دارید، مهریه مقرر شده اش را به او بپردازید. گناهی نمی کنید که با توافق طرفین مهریه را تعدیل کنید.

خدا دانای بی چون، و حکیم است.

۲۵. کسانی از شما که توانایی مالی ندارند که با زنان آزاد با ایمان ازدواج کنند،

می توانند با زنان برده باایمان ازدواج کنند.

خدا بهتر از هر کس به ایمان شما آگاه است. از دیدگاه دین، شما هم سطح یکدیگرید.

پیش از ازدواج با ایشان از سرپرستشان اجازه بگیرید، و مهرشان را با انصاف تمام به آنها بپردازید.

آنها باید به اصول اخلاقی پایبند باشند، این به آن معناست که زنا نکنند،

و در نهان معشوق نگیرند. و چون از طریق ازدواج آزاد شدند، اگر زنا کنند، کیفر آنها

نصف کیفر زنان آزاد است.* برای کسانی که نمی توانند صبر کنند آخرین راه حل این است

که با یک برده ازدواج کنند.

اگر صبر کنید برای شما بهتر است.

خدا آمرزنده، و بخشایشگر است.

۲۶. **خدا** می خواهد چیزهایی را برای شما توضیح

دهد، و با آوردن چند نمونه از گذشته شما را راهنمایی کند، و شما را ببخشاید.

خدا دانای بی چون، و حکیم است.

﴿ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كَذَلِكِ اللَّهُ عَلَيكُمْ وَأَجَلَ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَُمْ أَنْ تَسْتَعُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرِ مُسْفِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيكُمْ فِيمَا تَرْضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۲۵﴾ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَنَائِكُمْ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَانْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرِ مُسْفِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصِنْتِ فَإِنَّ أُنثَىٰ بِفَحْشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۲۶﴾ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذَيِّبَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۲۷﴾

* ۴:۲۴ اگر زنان با ایمان، شوهران کافر خود را که با مومنان در جنگ هستند رها کنند، برای ازدواج مجدد لازم نیست سلسله مراتب طلاق انجام شود (به ۶۰:۱۰ نگاه کنید).

* ۴:۲۵ طبق شریعت مسلمانانی که از راه راست منحرف شده اند، کیفر زنا این است که زنا کار را سنگسار می-کنند، ولی حکمی که در این آیه آمده ثابت می کند که امکان ندارد حکم زنا سنگسار باشد (به ۲۴:۲ نگاه کنید).

رحمت خدا

۲۷. **خدا** می خواهد بر شما ببخشد، ولی کسانی که در پی شهوات نفسانی خود هستند می خواهند شما هر چه بیشتر منحرف شوید.

۲۸. **خدا** می خواهد بار شما را سبک کند، زیرا انسان ضعیف آفریده شده است.

قتل، خودکشی، و درآمدهای نامشروع حرام است

۲۹. ای کسانی که ایمان آورده اید، دارایی یکدیگر را بناحق نخورید - فقط معامله هایی که با رضایت دو طرف باشد حلال است. خود را نکشید. **خدا** به شما رحم می کند.

۳۰. هر کس از روی غرض، و دانسته از این دستورات سرپیچی کند، او را به دوزخ محکوم می کنیم.

این برای **خدا** آسان است.

۳۱. اگر از گناهان کبیره ای که از آن نهی شده اید بپرهیزید، از گناهانتان چشم می پوشیم، و شما را با احترام خواهیم پذیرفت.

مردان و زنان، خصوصیات ویژه ای دارند

۳۲. به ویژگی هایی که **خدا** به هر یک از شما ارزانی داشته است رشک مبرید؛

مردان از ویژگی هایی بهره مند هستند،

و زنان از ویژگی های دیگری. شما می توانید

به درگاه **خدا** دعا کنید و از او بخواهید که از موهبت خود شما را بهره مند کند.

خدا از همه چیز بخوبی آگاه است.

به قوانین پیشنهاد شده از سوی خدا درباره ارث

معترض نباشید

۳۳. برای هر یک از شما، از میراثی که والدین و

خویشاوندان بجا می گذارند، سهمیه ای قرار

داده ایم. و نیز سهمیه کسانی را که از طریق

ازدواج با شما خویشاوند شدند به ایشان بدهید.

خدا بر همه چیز گواه است.

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الشَّهَوَاتِ أَنْ يُمِيلُوا مِيلًا عَظِيمًا ﴿٢٧﴾ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ
عَنكُمْ وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا ﴿٢٨﴾ يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ
تَكُونَ تِجَارَةً عَن تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا
وَزُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيه نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
يَسِيرًا ﴿٣٠﴾ إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا نَهَوْنَا عَنْهُ نَكْفُرْ
عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُم مَّدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾
وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ
نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبْنَ
وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمًا ﴿٣٢﴾ وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوْلَىٰ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
وَالْأَقْرَبُونَ ۗ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتَوْهُمْ
نَصِيبَهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

زن خود را نزنید*

۳۴. مردان مسوول زنان ساخته شده اند،** و **خدا** ویژگی هایی به آنها داده، و آنها را نان آور کرده است. زنان درستکار با خوشرویی این هماهنگی را می پذیرند، زیرا آن فرمان **خداست**، و در غیاب شوهران خود آبروی آنان را حفظ می کنند. اگر پی بردید که زنان سرکشی می کنند، نخست باید با ایشان صحبت کنید، سپس (می توانید از محرک های منفی استفاده کنید مثلاً) در بستر از ایشان دوری گزینید، پس از آن (اگر از هیچ راه دیگری نمی توانید کاری بکنید) می توانید آنان را بزنید. اگر از شما فرمان برند، اجازه ندارید به ایشان ستم کنید. **خدا** تعالی، و برتر است.

میانگیری برای نگاه داشتن از دواج

۳۵. اگر زوجی بیم جدایی داشته باشند، حکمی از خانواده مرد و حکمی از خانواده زن انتخاب کنید؛ اگر تصمیم به آشتی بگیرید، **خدا** آنها را یاری می دهد تا بهم بازگردند. **خدا** بر همه چیز داناست، و از همه چیز آگاه است.

مهم ترین فرمان ها

۳۶. فقط **خدا** را عبادت کنید - چیزی را در کار او سهیم نکنید. به والدین، خویشاوندان، یتیمان، تهیدستان، همسایگان خویشاوند، همسایگان غیر خویشاوند، نزدیکان، مسافران غریب، و خدمتکاران توجه داشته باشید.

خدا متظاهران خودپسند را دوست ندارد. ۳۷. کسانی که خسیس هستند، مردم را به خشکدستی تشویق می کنند، و آنچه را که **خدا** از نعمتهای وافر خود به ایشان ارزانی داشته پنهان می کنند. ما برای کافران عذابی شرمبار آماده کرده ایم.

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَإِلَّا فَذَلِكُنَّ حَفِظْنَ لَكُمْ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّي تَخَافُونَ سُورُهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَأَضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿٣٤﴾ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٥﴾ وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَلًا فَخُورًا ﴿٣٦﴾ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَاءً آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٣٧﴾

* ۴:۳۴ خدا با استفاده از بهترین شیوه روان شناسی، زدن زن را منع کرده است. برای مثال، اگر من مایل نباشم که شما از فروشگاه الف خرید کنید، از شما تقاضا می کنم که از فروشگاه ب، سپس از فروشگاه ج خرید کنید، اگر نشد، آنگاه چاره ای جز خرید از فروشگاه الف باقی نمی ماند. این شیوه، عملاً شما را از خرید از فروشگاه الف باز می دارد، بی آنکه به شما اهانتی شده باشد. مشابه آن، خدا چندین راه حل برای جلوگیری از زدن زن آورده است؛ نخست: استدلال با زن. اگر مؤثر واقع نشد، بکار بردن بعضی از محرک های منفی. بیاد داشته باشید که این سوره برای حمایت از حقوق زن، و مقابله با ظلم و فشاری است که علیه زنان معمول است. هر گونه تعبیر و تفسیر از آیه های این سوره باید در جهت حمایت از زن باشد. موضوع این سوره حمایت از زنان است.

** ۴:۳۴ این عبارت، فقط به آن معناست که خدا شوهر را همچون "ناخدای کشتی" تعیین کرده است. ازدواج مانند یک کشتی است که ناخدا آن را پس از مشورت لازم با دست اندرکاران به حرکت می اندازد. یک زن مومن بی درنگ آنچه را که خدا تعیین کرده می پذیرد، و ستیزه جویی نمی کند.

۳۸. آنها پول خود را فقط برای نمایش دادن به دیگران می بخشند، و به **خدا** و روز بازپسین ایمان ندارند.

اگر همزاد کسی شیطانی باشد، آن بدترین همزاد است.

۳۹. چرا به **خدا** و روز بازپسین ایمان نمی آورند،

و از آنچه **خدا** روزی ایشان کرده انفاق نمی کنند؟
خدا آنان را خوب می شناسد.

عدل الهی

۴۰. **خدا**، هم وزن ذره ای ستم نمی کند. بعکس،

پاداش کردار نیک را چندین برابر می افزاید،
و از سوی خود پاداشی بزرگ عطا می کند.

۴۱. از اینرو، هنگامی که روز (داوری) فرا رسد،
از هر جامعه ای شاهدهی بخوانیم،

و تو (رسول) در میان این مردم بعنوان شاهد
حضور خواهی داشت.

۴۲. در آن روز، کسانی که ایمان نیاوردند و از
رسول اطاعت نکردند آرزو می کنند که کاش
با خاک یکسان شوند؛ آنها نمی توانند هیچ
سخنی را از **خدا** پنهان کنند.

مبطلات وضو

۴۳. ای کسانی که ایمان آورده اید، در حال سکر به

نماز نایستید، تا بدانید که چه می گوئید. پس از
ارضای جنسی نیز به نماز نایستید تا حمام کنید،

مگر آنکه برای سفر در راه باشید؛ اگر بیمار یا
در راه سفر هستید، یا ادرار، یا مدفوع

(همچنین گاز) دفع شد، یا با زنان (به طور

تحریک آمیز) برخورد داشتید، و نمی توانید

آب بیابید، تیمم کنید بدین ترتیب که به خاک

تمیز و خشک دست بزنید، سپس آن را به صورت و دستان خود بمالید.

خدا بخشاینده، و آمرزنده است.

۴۴. آیا کسانی را که بهره ای از کتاب آسمانی به ایشان داده شد ندیده ای که چگونه گمراهی را

برمی گزینند، و آرزو دارند که شما هم گمراه شوید؟

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ
قَرِينًا ﴿٣٨﴾ وَمَا ذَاعَ عَلَيْهِمْ لَوْلَا اللَّهُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْفَقُوا
مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يَضْعَفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ
أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ
وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤١﴾ يَوْمَ يُذَيِّدُ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَعَصَوْا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ
اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٤٢﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ
وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي
سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ
أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَايِبِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً
فَتَمَسَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ
الْكِتَابِ يَشْرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٤﴾

۴۵. **خدا** بهتر می داند که چه کسانی دشمنان شما هستند. **خدا** تنها مولای شماست. **خدا** تنها پشتیبان است.

۴۶. در میان یهودیان، کسانی هستند که مفهوم حقیقی کلمات را تغییر می دهند، و می گویند، "ما می شنویم، ولی فرمان نمی بریم،" و "سخنان تو بر گوش های ناشنوا می افتد،" و "راعنا* (چوپان ما باش)،" و زبان خود را می پیچانند تا به دین طعنه زنند. اگر گفته بودند، "ما می شنویم، و اطاعت می کنیم،" و "به تو گوش می دهیم،" و "انظرنا (ناظر ما باش)،" برای آنها بهتر، و درست تر بود. ولی، **خدا** آنان را به سبب کفرشان محکوم کرده است. در نتیجه، بیشتر آنها نمی توانند ایمان بیاورند.

۴۷. ای اهل کتاب، به آنچه در اینجا نازل می کنیم ایمان بیاورید که آنچه را دارید تصدیق

می کند، پیش از آنکه برخی از رخسارها را به تبعیدگاه بفرستیم، یا آنان را مانند لعنت شدگانی که حرمت شبات را شکستند محکوم کنیم. فرمان **خدا** انجام شده است.

گناه نابخشوندی

۴۸. **خدا** شرک را نمی بخشاید،* ولی گناهان کوچک تر را بر هرکس که خواهد می بخشاید.

هرکس به **خدا** شرک ورزد، گناهی بس هولناک مرتکب شده است. هیچ توجه کرده ای به کسانی که خود را بالا می برند؟ بلکه، **خدا** است که هرکس را که بخواهد بالا می برد، و به هیچ کس ستم نمی شود.

۵۰. بنگر که چگونه دروغ می سازند و آن را به **خدا** نسبت می دهند؛ و این خود چه گناه بزرگی است!

۵۱. آیا کسانی را که بهره ای از کتاب آسمانی به ایشان داده شد ندیده ای که چگونه به شرک و مرام های غلط اعتقاد پیدا کردند، سپس می گویند، "کافران بهتر از مومنان هدایت شده اند!"؟

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَابِكُمْ وَكَفَى بِاللّٰهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللّٰهِ نَصِيرًا ﴿٤٥﴾
 مِنَ الَّذِينَ هَادُوا وَمِحْرَفُونَ اَلْكِتَابَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ
 سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمِعْ غَيْرَ مَسْمُوعٍ وَرَاعِنَا لِيَّأْتَا لِسَانَهُمْ
 وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ اَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمِعْ وَانظُرْنَا
 لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاَقْوَمَ وَلٰكِنْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ
 اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٤٦﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ اٰتُوا اَلْكِتَابَ ؕ اٰمِنُوْا بِمَا نَزَّلْنَا
 مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّنْ قَبْلُ اَنْ نُّطَمِسَ وُجُوْهُهَا فَتُرَدَّهَا
 عَلٰى اَذْبَارِهَا اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا اَصْحٰبَ السَّبْتِ وَكَانَ اَمْرُ
 اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ﴿٤٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ
 ذٰلِكَ لِمَنْ يَشَآءُ وَاَمِّنْ يُّشْرِكُ بِاللّٰهِ فَقَدِ افْتَرٰى اِثْمًا عَظِيْمًا
 ﴿٤٨﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يُزَكُّوْنَ اَنْفُسَهُمْ بِلِ اللّٰهِ يُرِيْكَ مِنْ يَشَآءُ
 وَلَا يُظَلِّمُوْنَ فَتِيْلًا ﴿٤٩﴾ اَنْظُرْ كَيْفَ يَقْرَءُوْنَ عَلٰى اللّٰهِ اَلْكِتٰبَ
 وَكَفَىٰ بِهِ اِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿٥٠﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اٰتُوْا نَصِيْبًا
 مِّنَ الْكِتٰبِ يُؤْمِنُوْنَ بِالْحُبِّيْبِ وَالطَّغُوْتِ وَيَقُولُوْنَ
 لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا هٰتُوْا لَآءَ اِهْدٰىنَا مِنَ الَّذِيْنَ ؕ اٰمَنُوْا سَبِيْلًا ﴿٥١﴾

* ۴:۴۶ بعضی از عبری زبان ها با پیچاندن زبان خود طوری کلمه "راعنا" را تلفظ می کردند که مانند یک واژه زشت به گوش می خورد. به ۲:۱۰۴ نگاه کنید.

* ۴:۴۸ شرک، اگر تا زمان مرگ ادامه یابد، غیر قابل بخشش است. از هر گناهی همیشه می توان توبه کرد، از شرک نیز می توان پیش از فرا رسیدن مرگ توبه کرد (به ۴:۱۸ و ۴۰:۶۶ نگاه کنید).

۵۲. این آنها هستند که به لعنت **خدا** گرفتار شدند،

و هر کس را که **خدا** محکوم کند، برای او یآوری نخواهی یافت.

۵۳. آیا در فرمانروایی سهیم هستند؟ اگر بودند، به اندازه ارزنی هم به مردم نمی دادند.

۵۴. آیا برای آنچه **خدا** از لطف خود به مردم بخشیده به ایشان رشک می برند؟

ما کتاب آسمانی، و حکمت را به خاندان ابراهیم داده ایم؛

و به ایشان مجوزی آشکار دادیم.

۵۵. بعضی از آنها به آن ایمان آوردند، و بعضی از آنها از آن برگشتند؛

تنها جزای بحق این افراد دوزخ است.

وصف دوزخ بطور تمثیلی

۵۶. بیگمان، کسانی را که به آیات ما ایمان

نمی آورند، به آتش دوزخ محکوم می کنیم.

هرگاه پوستشان بسوزد، پوستی تازه به ایشان

می دهیم. بدین ترتیب، مدام در عذاب خواهند

بود. **خدا** توانمند، و حکیم است.

۵۷. به کسانی که ایمان می آورند و درستکار

هستند، اجازه می دهیم به باغ هایی راه یابند که

جوی ها در آن روان است؛

آنها برای همیشه در آنجا ماندگارند.

در آنجا همسرانی پاک خواهند داشت. آنها را

زیر سایه ای می بریم که بسیار دلپذیر است.

پشتیبانی از درستی و عدالت

۵۸. **خدا** به شما فرمان می دهد تا هر آنچه را که

مردم نزد شما به امانت سپرده اند به ایشان

بازگردانید. اگر میان مردم داوری می کنید

به انصاف داوری کنید. بیگمان بهترین پند و

اندرز همان است که **خدا** آن را به شما فرمان

می دهد. **خدا** شنوا، و بیناست.

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ مَّجْدَلَهُ. نَصِيرًا. ٥٢
 أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمَالِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَصِيرًا. ٥٣
 يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ. فَقَدْ آتَيْنَا
 آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَءَاتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا. ٥٤
 فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ بِهِ. وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا. ٥٥
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّبُهُمْ نَارًا كَمَا نُصَلِّبُ
 جُلُودَهُمْ بَدَلًا لِّئَلَّهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ. إِنَّ اللَّهَ
 كَانَ غَنِيًّا حَكِيمًا. ٥٦
 سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
 لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا ظِلَالٌ لَبِيبًا. ٥٧
 اللَّهُ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ
 النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ. إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِكُمْ لَشَدِيدٌ. ٥٨
 بَصِيرًا. ٥٩
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي
 الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهٗ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ
 تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا. ٥٩

۵۹. ای کسانی که ایمان آورده اید، از **خدا** اطاعت کنید، و از رسول اطاعت کنید، و از کسانی

که در میان شما سرپرستی کارها را در دست دارند. هرگاه در چیزی اختلاف پیدا کردید،

درباره آن به **خدا** و رسول مراجعه کنید، اگر واقعاً به **خدا** و روز بازپسین ایمان دارید.

این به صلاح شماست، و بهترین راه حل را به شما نشان می دهد.

مومن یا منافق؟

۶۰. هیچ توجه کرده ای به کسانی که ادعا می کنند که به آنچه بر تو فرستاده شد، و به آنچه پیش از تو فرستاده شد ایمان دارند، سپس از احکام نادرست کسانی که بت کرده اند پیروی می کنند؟ به آنها دستور داده شده بود که چنین احکامی را نپذیرند. بیگمان، این آرزوی شیطان است که آنها را هرچه بیشتر گمراه کند.
۶۱. وقتی به آنها گفته می شود، "به آنچه **خدا** فر فرستاده است رو آورید، و نزد رسول بیاوید،" منافقان را می بینی که از تو دوری می گزینند.
۶۲. چه حالی خواهند داشت هنگامی که در نتیجه اعمال خودشان به گزند دچار شوند؟ در آن هنگام نزد تو می آیند و به **خدا** سوگند می خورند:

"نیت ما پاک، و از روی پرهیزگاری بود!"

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَرْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ وَمَا نُزِّلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَكَّمُوا إِلَى الظَّالِمِينَ وَقَدُ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ، وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَكَلًا بَعِيدًا ﴿٦٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ رَأَيْتُ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿٦١﴾ فَكَيْفَ إِذَا صَبَبْتَهُمْ مُصِيبَةً بِمَا قَدَّمْتَ أَيْدِيَهُمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يُخَلِّفُونَ بِاللَّهِ إِنَّ آرْدْنَا إِلَّا أَحْسَنًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٢﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٤﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾

تسلیم بی چون و چرا:

از خصوصیات مومنان راستین

۶۴. هر رسولی که فرستادیم برای آن بود که بخواست **خدا** از او اطاعت شود. اگر هنگامی که به خویش ستم کردند، نزد تو می آمدند و از **خدا** طلب آمرزش می کردند، و رسول هم برای آمرزش آنها دعا می کرد، **خدا** را توبه پذیر، و بخشایشگر می یافتند.
۶۵. هرگز، سوگند به پروردگارت؛ آنها مومن نیستند مگر آنکه نزد تو آیند تا در آنچه اختلاف دارند میانشان داور می کنی، سپس در قبول رأی تو هیچ شکی در دل احساس نکنند. آنها باید از هر لحاظ تسلیم باشند.

آزمایشات خدا هرگز بی دلیل نیست

۶۶. اگر به آنها فرمان داده بودیم: "جان خود فدا کنید"، یا "خانه های خود رها کنید"، چنین نمی کردند، مگر تعدادی انگشت شمار.
 اگر (چنین فرمانی داده شده بود و)، آنها به دستوری که به ایشان داده شده بود عمل می کردند، برایشان بهتر می بود، و قدرت ایمانشان را ثابت می کرد.
 ۶۷. و ما پاداشی بزرگ به آنها می دادیم.
 ۶۸. و آنان را براه راست هدایت می کردیم.

برابری مومنان

۶۹. کسانی که از **خدا** و رسول اطاعت کنند در شمار کسانی هستند که **خدا** به ایشان نعمت داده

وَلَوْ أَنَّا كُنْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوِ اخْرَجُوا مِنْ دِينِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَبِيئًا ﴿٦٩﴾ وَإِذَا لَا تَجِدُ فِيهِمْ مِنْكُمْ لَدُنَا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٠﴾ وَلَهَدَيْنَهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٧١﴾ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴿٧٢﴾ ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿٧٣﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اخذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ انفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧٤﴾ وَإِنْ مِنْكُمْ لَمَنْ يُبْتَغَىٰ الشَّهَادَةُ فَإِنْ أُصِيبَتْكُمْ مِصِيبَةٌ قَالُوا قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا إِذْ لَوْ كُنَّا مَعَهُمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٥﴾ وَلَئِنْ أُصِيبْتُمْ فَضَلُّ مِنْ اللَّهِ لَيَقُولُنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ بَلِيتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٦﴾ فَلْيَقْتُلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقْتَلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٧﴾

- است - پیامبران، پارسایان، شهدا، و افراد درستکار. اینان بهترین همدم یکدیگرند.
 ۷۰. این لطف **خدا** است؛
 و **خدا** از هر کسی داناتر است.
 ۷۱. ای افراد با ایمان، گوش به زنگ باشید، و تک تک بسیج شوید، یا همه با هم بسیج شوید.
 ۷۲. بیگمان، در میان شما کسانی هستند که به سختی قدمی برمی دارند، سپس، اگر گزندی به شما برسد، خواهند گفت، " **خدا** رحم کرد که من با آنها شهید نشدم."
 ۷۳. ولی اگر لطف **خدا** شامل حالتان شود، با لحنی که گویی هیچگونه دوستی و مودتی میان شما نبوده است، خواهند گفت، "کاش من هم با آنها بودم، تا در این پیروزی بزرگ سهیم می شدم."
 ۷۴. آنانکه بی درنگ در راه **خدا** می جنگند کسانی هستند که از این دنیا بخاطر آخرت چشم می پوشند. هرکس در راه **خدا** بجنگد، سپس کشته شود، یا پیروز شود، بیگمان پاداشی بزرگ به او می دهیم.

مومنان، بیمناک نمی شوند

۷۵. چرا نباید در راه **خدا** بجنگید هنگامیکه مردان و زنان و کودکان در مانده فریاد برمی آورند: ”پروردگارا، ما را از این جامعه ای که مردمی ستمکار بر آن مسلط شدند رهایی ده، و خود مولا و سرور ما باش.“
۷۶. کسانی که ایمان آوردند در راه **خدا** می جنگند، و آنها که کافرند در راه ظلم و استبداد می جنگند.
- بنابراین، با هواداران شیطان بجنگید؛ قدرت شیطان هیچ است.
۷۷. هیچ توجه کرده ای به کسانی که به آنها گفته شد، ”لازم نیست بجنگید؛ کافی است نماز بخوانید و زکات بدهید،“ سپس، هنگامی که فرمان جنگ به آنها داده شد،

چنان از مردم ترسیدند که از **خدا** ترسیدند، یا حتی بیشتر؟

و گفتند، ”پروردگارا، چرا این جنگ را بر ما تحمیل کردی؟ کاش چندی به ما مهلت دهی!“

بگو، ”مادیات این دنیا پوچ است، درحالیکه آخرت برای پرهیزگاران بسیار بهتر است، و هرگز کوچک ترین ستمی به شما نخواهد شد.“

گرداننده کل امور خداست*

۷۸. هر جا که باشید، مرگ شما را در برمی گیرد، ولو اینکه در قصرهای مستحکم زندگی کنید.
- هرگاه خیری بر ایشان پیش آید، می گویند، ”این از سوی **خداست**،“ و هرگاه چیز بدی برایشان پیش آید، تو را مقصر می دانند.
- بگو، ”همه از سوی **خداست**.“
- این افراد را چه شده که تقریباً از تمام مطالب استنباطی غلط دارند؟

هیچ چیز بدی از خدا نیست

۷۹. هرچه از خوبی ها به تو می رسد از **خداست**، و هرچه از بدی ها به تو می رسد از خودت است.
- ما تو را به سیمت رسالت نزد مردم فرستاده ایم،* و **خدا** بعنوان شاهد کافی است.

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَنَا مِنَ اللَّهِ وَلِيًّا وَاجْعَل لَنَا مِنَ اللَّهِ نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَنِغَ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾ إِنَّمَا تَكُونُوا يَدْرِكَكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّسَيَّدَةٍ وَإِن تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

* ۴:۷۸ گرچه خدا فاعل تمام کارهاست (۸:۱۷)، ولی چیزهای بد و ناگوار فقط در نتیجه کارهای خودمان است (۴:۱۱؛ ۴۲:۳۰). خدا آتش را خلق کرد که در خدمت ما باشد، ولی شما می توانید دستتان را در آتش بگذارید. با این کار ما به خودمان آسیب می زنیم. این قانون خداست که اگر شما دست خود را در آتش بگذارید، آسیب خواهید دید.

* ۴:۷۹ به محمد هیچ اثباتی برای نبوت داده نشده بود. عبارت ”خدا بعنوان شاهد کافی است“ از همین روست (۵۲-۲۹:۵۱). ارزش رومی ”محمد“ (۹۲) است، و (۹ × ۱۹ = ۱۷۱ = ۷۹ + ۹۲).

۸۰. هرکس از رسول اطاعت کند از **خدا** اطاعت کرده است.
و کسانی که رویگردان شوند، ما تو را بعنوان محافظ آنها نفرستادیم.
۸۱. آنها قول می دهند که اطاعت کنند، ولی همین که از نزد تو می روند، نیت بعضی از آنها برخلاف چیزی است که می گویند. **خدا** نیات درونی آنها را ثبت می کند.
آنان را به خود واگذار، و به **خدا** توکل کن. **خدا** بعنوان حامی و مدافع کافی است.

اثبات آسمانی بودن این کتاب

۸۲. چرا قرآن را با دقت مطالعه نمی کنند؟ اگر از سوی کسی جز **خدا** می بود، در آن ناهماهنگی و اختلاف فراوان می یافتند.*

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَرُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٨١﴾ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفَرِّانَ وَلَوْ كَانُوا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾ فَقَتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تَكْفُفُ إِلَّا نَفْسُكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِ بِأَسِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بِأَسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ﴿٨٤﴾ مَنْ يَشْفَعْ شَفَعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيمًا ﴿٨٥﴾ وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِبَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنِ مِمَّا أوردوها إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾

از شایعات شیطانی برحذر باشید

۸۳. هرگاه شایعه ای بشنوند که امنیت را به خطر می اندازد، آن را پخش می کنند. اگر مراتب را به رسول، و کسانی که میان آنها مسوولند رجوع می دادند، کسانی که به این کارها آگاهند از حقیقت امر آگاهشان می کردند.
اگر **خدا** به لطف خود به شما رحم نمی کرد، همه از شیطان پیروی می کردید، جز تعدادی اندک.

۸۴. پس در راه **خدا** بجنگ؛ تو فقط مسوول شخص خود هستی، و مومنان را به همین کار سفارش کن. **خدا** قدرت کسانی را که ایمان نمی آورند بی اثر خواهد کرد. قدرت **خدا** بسی بیشتر، و مؤثرتر است.

مسئولیت

۸۵. هرکس که در کار خیر وساطت کند در امتیاز آن سهیم است، و هرکس که در کار پلید وساطت کند در جزای آن سهیم است.
همه چیز تحت فرمان **خدا** است.

با ادب و خوش برخورد باشید

۸۶. هرگاه برای ادای احترام به شما سلام کردند، با سلامی بهتر از آن، یا لااقل مانند آن پاسخ دهید. **خدا** همه چیز را حساب می کند.

* ۴:۸۲ با آنکه قرآن در دوران تاریک جاهلیت نازل شد، نمی توانید هیچ چیز غیر منطقی در آن بیابید؛ این هم مدرکی دیگر که ثابت می کند قرآن کتاب خداست (به پیشگفتار و پیوست ۱ نگاه کنید).

هیچ کس را نکشید

۹۲. هیچ مومنی نباید مومنی را بکشد، مگر آنکه اتفاقی باشد.

اگر کسی بر حسب اتفاق مومنی را کشت،

برای جبران آن باید برده باایمانی را آزاد کند،

و به خانواده مقتول نیز خونبهای بپردازد،

مگر اینکه آنها از خونبها بعنوان صدقه گذشت کنند.

اگر مقتول از قومی است که با شما در جنگ است، و خود او مومن بوده،

برای جبران آن باید برده باایمانی را آزاد کنید.

اگر مقتول از قومی است که با ایشان پیمان صلح امضا کرده اید،

علاوه بر آزاد سازی یک برده باایمان،

خونبها را نیز باید پرداخت کنید.

اگر نتوانید برده ای برای آزاد کردن بیابید،*

باید دو ماه پیایی بعنوان تالان روزه بگیرید،

تا توبه شما به درگاه **خدا** پذیرفته شود.

خدا دانای بی چون، و حکیم است.

گناه نابخشودنی

۹۳. هرکس از روی عمد مومنی را بقتل برساند،

کیفر او دوزخ است، و برای همیشه در آنجا

ماندگار است، **خدا** از او خشمگین است، و او

را محکوم می کند، و برای او عذابی هولناک

آماده کرده است.

۹۴. ای کسانی که ایمان آورده اید، اگر در راه **خدا**

ضربه می زنید، باید کاملاً اطمینان حاصل

کنید. به کسی که به شما پیشنهاد صلح می دهد

نگویید، "تو مومن نیستی"، تا در پی غنایم این

دنیا باشید. **خدا** دارای غنایم بیکران است.

فراموش نکنید که خودتان هم قبلاً مثل آنها

بودید، و **خدا** شما را مورد رحمت قرار داد.

بنابراین، (پیش از آنکه ضربه ای بزنید) لازم است خوب اطمینان حاصل کنید.

خدا از آنچه می کنید بخوبی آگاه است.

وَمَا كَانَ لِلْمُؤْمِنِ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ
مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ
أَهْلِيهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ عَدُوِّكُمْ
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَتْ
مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فِدْيَةٌ مُسَلَّمَةٌ
إِلَىٰ أَهْلِيهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَ
اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٣﴾ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا
مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ
اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٤﴾ يَأَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَيَسَّرُوا وَلَا تَقُولُوا
لِمَنْ أَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ
عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ
كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ أَلْفَىٰ عَلَيْكُمْ
فَتَيَسَّرُوا إِلَى اللَّهِ كَمَا تَعْمَلُونَ خَيْرًا ﴿٩٤﴾

* ۴:۹۲ نظر به اینکه دیگر برده داری نیست، کفاره اش این است که دو ماه پیایی روزه بگیرد.

مقامی بس بالاتر برای مبارزان

۹۵. مومنانی که تندرست هستند ولی کنار می نشینند،
با آنهایی که با مال و جان خود در راه **خدا** مبارزه می کنند یکسان نیستند.
خدا رتبه کسانی را که با مال و جان خود می کوشند بر آنهایی که کنار می نشینند
برتری داده است. **خدا** به هر دو گروه، رستگاری را وعده می دهد، ولی **خدا**
مبارزان را بر کسانی که کنار می نشینند برتری بخشیده و به ایشان پاداشی بزرگ می دهد.
۹۶. رتبه های بالا از سوی **اوست**، و آمرزش و رحمت نیز از سوی **اوست**.
خدا آمرزنده، و بخشایشگر است.

بی تفاوتی محکوم است

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسَيْنِ وَفَضَّلَ اللَّهُ
الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً
وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمْ مَالَكُمُ
ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ
قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَسَعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَهُمْ
جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ لَيْسْتَ طَائِفَةً مِنْهُمْ وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾
فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا غَفُورًا ﴿٩٩﴾
وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَافِقًا كَثِيرًا وَسَعَةً
وَمَنْ يُخْرَجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ
فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ
فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ
أَنْ يَفْتِنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ الْكُفْرِينَ كَانُوا كَالْكُرْعَدِ وَأَمْثَلًا ﴿١٠١﴾

۹۷. هنگامی که فرشتگان به زندگی کسانی که به
خویش ستم می کنند پایان می دهند، از آنها
می پرسند، "شما را چه شده بود؟"
خواهند گفت، "ما در زمین تحت فشار بودیم
و استبداد بر ما حاکم بود."
خواهند گفت، "مگر زمین **خدا** به اندازه کافی
برای شما پهناور نبود تا در آن مهاجرت کنید؟"
جایگاه پایانی این افراد دوزخ است،
و سرنوشتی شوم خواهند داشت.
۹۸. به استثنای مردان و زنان و کودکان در مانده که
نه قدرتش را دارند، و نه راهی برای
خروج می یابند.
۹۹. باشد که **خدا** بر آنان ببخشد.
خدا بخشاینده، و آمرزنده است.
۱۰۰. هر کس در راه **خدا** مهاجرت کند در زمین
وفور نعمت و ثروت خواهد یافت.
هر کس از خانه اش دست بکشد، و به سوی
خدا و رسولش مهاجرت کند، سپس مرگش
فرا رسد، پاداش او نزد **خدا** محفوظ است. **خدا** آمرزنده، و بخشایشگر است.
۱۰۱. وقتی در زمان جنگ، سفر می کنید، اگر بیم آن دارید که کافران به شما حمله کنند،
گناهی بر شما نیست که نماز خود را شکسته بخوانید.
بیگمان، کافران دشمن سرسخت شما هستند.

احتیاط در جنگ

۱۰۲. هنگامی که با آنها هستی، و پیش‌نماز شان می‌شوی، بگذار بعضی از شما به نگهبانی بایستند؛ بگذار اسلحه‌های خود را به دست گیرند، و هنگامی که شما سجده می‌کنید، پشت سر شما باشند. سپس، جا عوض کنند و گروهی که نماز نخوانده‌اند بیایند و با تو نماز بگذارند، و دیگران اسلحه به دست نگهبانی دهند. کسانی که کافر شدند می‌خواهند شما از اسلحه و ساز و برگ خود غافل شوید، تا به شما شبیخون بزنند و کار را تمام کنند.

اگر باران مانع کارتان شد یا زخمی شده بودید، گناهی بر شما نیست که اسلحه‌های خود را بر زمین نهدید، به شرط آن که پیوسته در آماده باش بسر برید. **خدا** برای کافران عذابی شرمبار آماده کرده است.

نماز

۱۰۳. هنگامی که نماز خود را بجای آوردید، **خدا** را ایستاده، نشسته، یا به پهلو آرمیده یاد کنید.* هنگامی که جنگ به پایان رسید، نماز را بجا آورید؛ بر مومنان واجب است که نماز را در اوقات تعیین شده بجا آورند.

۱۰۴. در تعقیب دشمن سست نشوید. اگر شما رنج می‌برید، آنان نیز رنج می‌برند. با این تفاوت که، شما از سوی **خدا** چشم‌براه چیزی هستید که آنها هرگز بدان امید ندارند. **خدا** دانای بی‌چون، و حکیم است.

۱۰۵. ما این کتاب را، بحق، بر تو نازل کرده‌ایم، تا به موجب آنچه **خدا** به تو نشان داده است میان مردم حکم کنی.

از خیانت کاران هوا داری نکن.

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلَنْفُتُمْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِن وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَذَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَعَفَّلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًىٰ مِن مَّطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَّرْضَىٰ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٠٣﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا ﴿١٠٤﴾ وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ تَأْمِنُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْمِنُونَ كَمَا تَأْمِنُونَ وَرَجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٥﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ لِيَكُنَّ بِالْحَقِّ لِيَتَحَكَّمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا آرَبَكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنَّ لِلْخَائِبِينَ حَصِيمًا ﴿١٠٥﴾

* ۱۰۳: ۴. خدای شما همان کس یا همان چیزی است که بیش از هر چیز در طول روز فکر شما را به خود مشغول کند. اگر برآستی می‌خواهیم در قلمرو خدا باشیم، و از رحمتش بهره مند شویم، باید همیشه بیاد خدا باشیم (۴۱: ۳۳؛ ۱۹۱: ۳؛ ۲۰۰، ۱۵۲: ۲). از اینرو، قرآن به ما سفارش کرده است که همواره از خدا یاد کنیم. اینک معلوم می‌شود که چرا بیشتر کسانی که به خدا ایمان دارند به جهنم می‌روند؛ آیات زیادی در قرآن هست که گواه این مطلب هستند: (۸۷: ۴۳؛ ۳۸: ۳۹؛ ۲۵: ۳۱؛ ۶۳-۶۱: ۲۹؛ ۸۹-۸۴: ۲۳؛ ۱۰۶: ۱۲). به پاورقی ۱۹۱: ۳ و پیوست ۲۷ نگاه کنید.

۱۰۶. از **خدا** آمرزش بخواه. **خدا** آمرزنده، و بخشایشگر است.

از ستمگران دفاع نکنید

۱۰۷. به هوا داری از کسانی که به خویش ستم کرده اند سخن مگو؛

خدا هیچ خیانتکار گناهکاری را دوست ندارد.

۱۰۸. از مردم پنهان می کنند، و بی باک از اینکه از **خدا** پنهان کنند،

در صورتی که وقتی افکاری در سر راه می دهند که او نمی پسندد اوست که همراه

آنهاست. **خدا** از آنچه می کنند بخوبی آگاه است.

راه کمک به آنها این نیست که "مهربانی"

نشان دهید

۱۰۹. اکنون شما به هوا داری از آنها در این دنیا

مجادله می کنید؛ روز رستاخیز چه کسی به

هوا داری از آنها با **خدا** مجادله خواهد کرد؟

چه کسی مدافع آنها خواهد بود؟

۱۱۰. هرکس کار ناپسندی انجام دهد، یا به خویش

ستم کند، سپس از **خدا** آمرزش بخواهد،

خدا را آمرزنده، و بخشایشگر خواهد یافت.

۱۱۱. هرکس گناهی کسب کند، آن را به زیان خود

کسب می کند. **خدا** بر همه چیز دانا، و

حکیم است.

۱۱۲. هرکس گناهی کسب کند، سپس شخص

بی گناهی را بدان متهم کند، این کار او کفر

بشمار می آید و گناهی هولناک از او سر زده

است.

۱۱۳. اگر لطف **خدا** و رحمتش بر تو نبود،

بعضی از آنها تو را گمراه می کردند.

جز این نیست که فقط خود را گمراه می کنند،

و هرگز نمی توانند کوچک ترین زیانی به تو برسانند.

خدا کتاب و حکمت را بر تو فرستاده است،

و چیزهایی به تو آموخته است که هرگز نمی دانستی.

بیگمان، لطف **خدا** نسبت به تو بسیار زیاد بوده است.

وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٦﴾ وَلَا تُجَادِلْ
عَنِ الَّذِينَ يَخْتَلُونَ أَنفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ
خَوَّانًا أَنِيمًا ﴿١٠٧﴾ يَسْتَحْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَحْفُونَ
مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ
اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾ هَتَانَتْهُ هَتُونًا لَا جَدْلَ لَكُمْ
عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلِ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ أَمْ مَن يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا ﴿١٠٩﴾ وَمَن يَعْمَلْ
سُوءًا أَوْ يَظْلِمِ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿١١٠﴾ وَمَن يَكْسِبِ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾ وَمَن يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا
ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿١١٢﴾ وَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ أَن
يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّوكَ إِلَّا أَنفُسُهُمْ وَمَا يَضُرُّوكَ مِن
شَيْءٍ وَأَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ
مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

۱۱۴. در نشست های خصوصی آنها هیچ خیری مطرح نیست، جز در مورد کسانی که به صدقه، و کار نیک فرا می خوانند، و یا میان مردم صلح ایجاد می کنند.
- هر کس این اعمال را، در پاسخ به تعالیم **خدا** انجام دهد، به او پاداشی بزرگ می دهیم.
۱۱۵. هر کس پس از آنکه راه هدایت به او نشان داده شد، با رسول مخالفت کند، و راهی جز راه مومنان در پیش گیرد، او را به همان سویی روانه می کنیم که خودش انتخاب کرده، و او را به دوزخ محکوم می کنیم. چه فرجام شومی!

گناه نابخشودنی

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ ۱۱۴ ﴿وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ ۖ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ ۱۱۵ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ لِمَن يَشْرِكْ بِهِ ۚ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ ۱۱۶ ﴿إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنشَاءً وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا لِيُشْرِكُوا مَعَهُ ۚ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الَّذِينَ فَكَّرُوا لِأَتَّخِذَنَ مِن عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾ ۱۱۷ ﴿وَلَا صَلَواتُ لَهُمْ وَلَا مَنِيَّةٌ ۚ وَلَا مَرْتَبَةٌ لَهُمْ فَلْيَعْبُرُوا ۚ خَلَقَ اللَّهُ وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا﴾ ۱۱۸ ﴿يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ ۖ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا﴾ ۱۱۹ ﴿أُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا﴾ ۱۲۰

۱۱۶. **خدا** شرک را نمی بخشاید (اگر تا دم مرگ ادامه یابد)،* و گناهان کوچک تر را برای هر کس که بخواهد می آمرزد.
- هر کس به هر نحوی به **خدا** شرک ورزد، در منتهای گمراهی سقوط کرده است.
۱۱۷. و غیر از او معبودان مؤنث را نیز میخوانند؛ در واقع این کار، جز پرستش شیطان نیست، شیطان سرکش.
۱۱۸. **خدا** او را لعنت کرده است، و او گفت، ”من حتماً تعداد مشخصی از عبادت کنندگان تو را به فرمان خود می آورم.*
۱۱۹. ”من آنها را گمراه می کنم، من آنها را به دام می اندازم، من به آنها فرمان می دهم که گوش چارپایان را علامت نهند (تا بدین وسیله بعضی از گوشت ها را حرام کنند)، و به آنها فرمان می دهم که آفرینش **خدا** را در جهت تباهی تغییر دهند.“

- هرکس شیطان را بجای **خدا**، به مولایی قبول کند، زبانی آشکار متحمل شده است.
۱۲۰. او به آنها وعده می دهد و آنان را به دام می اندازد؛ آنچه شیطان بدان وعده می دهد توهمی بیش نیست.
۱۲۱. آنها سزاوار دوزخ شده اند که سرای همیشگی آنهاست، و هرگز نمی توانند از آن رهایی یابند.

* ۴:۱۱۶ تعریف ساده شرک: اعتقاد به اینکه کسی یا چیزی جز خدا بتواند به شما کمک کند.

* ۴:۱۱۸ بیشتر کسانی که به خدا ایمان دارند به دام شرک گرفتار می شوند (۱۲:۱۰۶).

۱۲۲. و کسانی که ایمان آوردند و درستکار هستند، اجازه می‌دهیم به باغ‌هایی راه یابند که جوی‌ها در آن روان است، و برای همیشه آنجا زندگی خواهند کرد. این وعده راستین **خداست**. سخنان چه کسی راست‌تر از سخنان **خدا**؟

قانون

۱۲۳. نه بخواست شماسست، و نه بخواست اهل کتاب: هرکس کار پلید انجام دهد جزای آن را می‌پردازد، و هیچ یار و یآوری در برابر **خدا** نخواهد داشت.
 ۱۲۴. کسانی که کردارشان درست است، مرد یا زن، اگر باایمان باشند، به بهشت می‌روند؛ و به آنها کمترین ستمی نمی‌شود.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَّ
 اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٣﴾ لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ
 وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزِيهِ
 وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٤﴾ وَمَنْ
 يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
 فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٥﴾ وَمَنْ
 أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ
 مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَأَتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٦﴾ وَاللَّهُ مَا
 فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ يُكَلِّمُ شَيْءًا
 مُّحِيطًا ﴿١٢٧﴾ وَاسْتَفْتَوْنَاكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ
 فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمِّي النِّسَاءِ
 الَّتِي لَا تَوْلُونَ هُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَرَغِبْنَ أَنْ يَنْكَحُوهُنَّ
 وَالْمُسْتَضَعِّفِينَ مِنَ الْوَالِدِينَ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ
 بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٢٨﴾

ابراهیم، بنیانگذار دین اسلام*

۱۲۵. چه کسی در دین خود هدایت یافته‌تر از کسی است که از هر لحاظ تسلیم **خداست**، و پرهیزگاران عمل می‌کند، که با آیین ابراهیم مطابق است: یگانه پرستی؟ **خدا** ابراهیم را چو دوستی عزیز برگزیده است.
 ۱۲۶. همه چیز در آسمان‌ها و زمین از آن **خداست**. همه چیز به دست **خداست**.

۱۲۷. از تو درباره زنان فتوا می‌خواهند: بگو، ”همانگونه که در کتاب آسمانی گفته شده، **خدا** درباره آنها شما را راهنمایی می‌کند. مهریه ای را که حق دختران یتیم است و هنگام ازدواج با نیرنگ از آن محروم‌شان می‌کنید به ایشان بازگردانید: از آنها سوء استفاده نکنید. از حقوق پسران یتیم نیز باید حمایت شود. با یتیمان در نهایت انصاف رفتار کنید. هر کار نیکی که انجام دهید، **خدا** بخوبی از آن آگاه است.“

* ۴:۱۲۵ همه رسولان از زمان آدم تا حال فقط یک دین واحد را تبلیغ کرده‌اند. ابراهیم، پرچمدار آیینی بود که "اسلام" نام گرفت (۲۲:۷۸ و پیوست ۲۶). "اسلام" یک اسم نیست، یک تعریف است که بهترین معنی آن "تسلیم" است.

منصرف کردن از طلاق

۱۲۸. اگر زنی از سوی شوهرش مورد ستم قرار گیرد، یا احساس کند که وی از او دوری می‌گزیند، آن دو باید در رفع اختلاف خود بکوشند، و بهتر است آشتی کنند. خودخواهی از خصایص بشری است، و اگر نیکی کنید و پرهیزگار باشید، **خدا** از آنچه می‌کنید بخوبی آگاه است.

منصرف کردن از تعدد زوجات*

۱۲۹. هر قدر هم که بکوشید، هرگز نمی‌توانید با بیش از یک زن به انصاف رفتار کنید. پس، مبدا میان آنها تبعیض بگذارید و یکی از ایشان را در بلا تکلیفی نگاه دارید (که نه از ازدواج بهره مند شود، و نه بتواند به عقد دیگری درآید).

اگر این موقعیت را اصلاح کنید و پرهیزگار باشید، **خدا** آمرزنده، و بخشایشگر است. اگر آن زوج چاره‌ای جز جدا شدن ندارند، **خدا** هر یک از آنها را از خوان نعمت خود بهره‌مند خواهد کرد. **خدا** نعمت افزا، و حکیم است.

۱۳۱. همه چیز در آسمان‌ها و زمین از آن **خدا**ست، و به آنان که پیش از شما کتاب دادیم سفارش کردیم، و به شما نیز سفارش کردیم، که **خدای** را حرمت نهید. اگر ایمان نیاورید، چه باک! آنچه در آسمان‌ها و زمین است از آن **خدا**ست. **خدا** بی‌نیاز است، او سزاوار بالاترین ستایش‌هاست.

۱۳۲. آنچه در آسمان‌ها و زمین است از آن **خدا**ست، و **خدا** تنها محافظ است.

۱۳۳. اگر او بخواهد، می‌تواند شما را نابود کند، ای مردم، و افراد دیگری را بجای شما بیاورد. بیگمان **خدا** بر چنین کاری تواناست.

۱۳۴. هر کس که به دنبال مادیات این دنیاست باید بداند که مادیات دنیا و آخرت همه از آن **خدا**ست. **خدا** شنوا، و بیناست.

وَإِنَّ أُمَّرَأَةً خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ إِعْرَاصًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَمْدُلُوا بَيْنَ النَّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾ وَإِنْ يَنْفَرَا فَيُعِنَ اللَّهُ كَلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾ وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾ وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ بِاللَّهِ وَكَيْلًا ﴿١٣٢﴾ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدِ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

* ۴:۱۲۹ به پیوست ۳۰ تحت عنوان "تعدد زوجات" نگاه کنید.

شهادت دروغ ندهید

۱۳۵. ای کسانی که ایمان آورده اید، هنگامی که شهادت می دهید، باید کاملاً منصف باشید، و **خدا** را در نظر داشته باشید، ولو اینکه به زیان خودتان، یا والدینتان، یا خویشاوندانتان باشد. چه متهم ثروتمند باشد یا تهیدست، **خدا** به هر دو نفر توجه دارد. بنابراین، از روی تمایلات شخصی خود تبعیض نگذارید. اگر (از این دستور) منحرف شوید یا آن را نادیده بگیرید، پس **خدا** از آنچه می کنید بخوبی آگاه است.
۱۳۶. ای کسانی که ایمان آورده اید، به **خدا** و رسولش، و کتابی که بر رسولش نازل کرده، و به کتاب هایی که پیش از این نازل شده ایمان بیاورید.

هر کس به **خدا**، و فرشتگان، و کتاب هایش، و رسولان او، و روز بازپسین ایمان نیاورد مسلماً سخت گمراه شده است.

۱۳۷. بیگمان، کسانی که ایمان می آورند، سپس ناباور می شوند، باز ایمان می آورند، و دیگر بار به کفر می گردند، سپس در کفر بیشتر فروروند، **خدا** آنها را نمی آمرزد، و به هیچ راهی هدایت نمی کند.

۱۳۸. به منافقان اطلاع بده که مسبب عذابی دردناک شده اند.

۱۳۹. آنها کسانی هستند که کافران را بجای مومنان یار خود می گیرند. آیا سربلندی و عزت را نزد آنها می جویند؟ عزت، همه از آن **خدا**ست.

۱۴۰. او در کتاب آسمانی به شما فرمان داده است که: اگر شنیدید آیات **خدا** مورد تمسخر و ریشخند قرار می گیرند، با آنها منشنید، مگر به سخنی جز آن بپردازند. وگرنه، شما هم به اندازه آنها گناهکار خواهید بود.

خدا همه منافقان و کافران را در دوزخ گردهم می آورد.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا هَوَىٰ أَن تَعْدُوا وَإِن تَلَوْا أَوْ تَعْرَضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِن قَبْلُ وَمَن يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾ إِنَّا الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرْنَا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أَدَّوْا كُفْرًا لَّيَكُنَّ اللَّهُ لِعَفْوِكُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ﴿١٣٧﴾ بَشِيرِ الْمُنْفِقِينَ بِأَن لَّهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيْنَ تُغُوتُ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةُ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَن إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَعْدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذًا مِّثْلَهُمْ ﴿١٤٠﴾ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنْفِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤١﴾

۱۵۵. پس بخاطر پیمان شکنی شان، انکار آیات **خدا**، کشتار بناحق پیامبران، و اینکه گفتند، "تصمیم خود را گرفته ایم! (مسبب لعنت شدند)." در واقع، **خدا**ست که بخاطر کفرشان، بر افکارشان مهر زد، و به همین دلیل است که آنها ایمان نمی آورند، مگر بسیار اندک.
۱۵۶. و به سبب کفرشان و بهتانی سهمگین که به مریم بستند (محکوم شدند).

بر صلیب کشیدن پیکر عیسی *

۱۵۷. و به سبب آنکه ادعا می کنند مسیح، عیسی بن مریم، رسول **خدا** را کشتند.

در واقع، هرگز او را نکشتند،

هرگز او را بر صلیب نکشیدند -

بلکه امر بر آنها مشتبه شد که چنین کردند.

این موضوع برای تمام گروه هایی که در این مورد اختلاف دارند مبهم است.

آنها دانشی ندارند؛ و فقط حدس می زنند.

بیگمان، هرگز او را نکشتند.*

۱۵۸. بلکه، **خدا** او را نزد خود بالا برد؛

خدا توانمند، و حکیم است.

۱۵۹. برای اهل کتاب ضروری بود که پیش از

مرگ او به او ایمان آورند. و روز رستاخیز،

او به زیان آنها شاهد خواهد بود.

۱۶۰. و غذاهای پاکیزه ای را که قبلاً برای یهودیان

حلال بود، به سزای تعدی هایی که کردند، بر

آنها حرام کردیم؛ و نیز به سبب آنکه مدام از

راه **خدا** باز می داشتند.

۱۶۱. و بخاطر ربا خواری، که از آن نهی شده

بودند، و بخاطر مصرف نامشروع اموال

مردم. ما برای کسانی از ایشان که کافرند

عذایی دردناک آماده کرده ایم.

۱۶۲. ولی کسانی از ایشان که عمیقاً شناخت دارند،

و افراد مومن، به آنچه بر تو نازل شد، و به

آنچه پیش از تو نازل شد ایمان می آورند.

آنان بر پادارندگان نماز، و دهندگان زکات هستند.

آنان به **خدا** و روز بازپسین مومن هستند.

ما به این افراد پاداشی بزرگ خواهیم داد.

فِيمَا نَقَضْتُمْ مِيثَقَهُمْ وَكَفَرْتُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقْتُلْتُمُ الْأَنْبِيَاءَ
بِعَدْوٍ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَعَّ اللَّهُ عَلَىٰهَا بِكَفَرِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكَفَرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ
بُهْتَانًا عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا أَنْبَاءَ الظَّنِّ
وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
﴿١٥٨﴾ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَأَلْفِينَ مِنْهُ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِدًا ﴿١٥٩﴾ فَيُظَاهَرُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا
حَرَمًا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
كثيرًا ﴿١٦٠﴾ وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْبَهُمْ آمُوالَ النَّاسِ
بِالْبَطْلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لَنَكِينِ
الرَّسُولِ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمَا
أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

* ۱۵۸-۱۵۷:۴ عیسی، روح او که شخص حقیقی است- نه کالبد او- مانند روح سایر افراد پرهیزگار که هنگام مرگ از کالبد جدا می شوند و به بالا برده می شوند، به بالا برده شد. سپس، دشمنان او کالبد زنده، ولی خالی از روح را، دستگیر کردند، شکنجه دادند و بر صلیب آویختند. به پیوست های ۱۷ و ۲۲، و به کتاب "اسطوره عیسی و پیام او"، نوشته لیس اسپری، انتشارات رنسانس، توسان، آریزونا، سال ۱۹۸۹ نگاه کنید. [نسخه فارسی آن بحمدلله توسط همین مترجم ترجمه شد و هرکس که بخواهد می تواند از طریق پایگاه اینترنتی مسجد آنرا بخواند]

رسولان خدا

۱۶۳. ما به تو وحی کرده ایم، همانطور که به نوح و پیامبران پس از او وحی کردیم. و به ابراهیم، اسماعیل، اسحاق، یعقوب، اسباط، عیسی، ایوب، یونس، هارون، و سلیمان وحی کردیم. و به داود زبور دادیم.

۱۶۴. رسولانی که درباره آنها به تو گفته ایم، و رسولانی که هرگز درباره آنها به تو نگفته ایم. و **خدا** مستقیماً با موسی سخن گفت.

۱۶۵. رسولانی که مژده می آورند، و هشدار می دهند. بنابراین، هنگامی که مردم با **خدا** روبرو می شوند، پس از اینهمه رسول که نزدشان رفته است، هیچ عذر و بهانه ای نخواهند داشت.

خدا توانمند، و حکیم است.

۱۶۶. اما **خدا** درباره آنچه بر تو نازل کرده شهادت

می دهد؛ او آن را به دانش خود نازل کرده است. و فرشتگان نیز شهادت می دهند،

ولی **خدا** بعنوان شاهد کافی است.

۱۶۷. بیگمان، کسانی که ایمان نمی آورند و از راه

خدا باز می دارند، سخت گمراه شده اند.

۱۶۸. کسانی که کافر می شوند و ستم می کنند،

خدا آنها را نمی آمرزد، و به هیچ راهی هدایت نمی کند؛

۱۶۹. جز راه دوزخ، که برای همیشه در آنجا

خواهند ماند. این کار برای **خدا** آسان است.

۱۷۰. ای مردم، رسول حقیقت را از سوی

پروردگارتان برای شما آورده است.

پس، ایمان بیاورید که این به صلاح شماست.

اگر ایمان نیاورید، همه چیز در آسمان ها و

زمین از آن **خدا** است.

خدا بر همه چیز دانا، و حکیم است.

﴿ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوشَعَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴾ ﴿١٦٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ﴿١٦٤﴾ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾ لَنْ يَكُنَ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَكُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٦٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا يَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿١٦٨﴾ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ فَدَجَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَتَأْمُرُوا بِالْحَقِّ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

تثلیث: مرام دروغین

۱۷۱. ای اهل کتاب، در دین خود زیاده روی نکنید، و از قول **خدا** غیر از حقیقت چیزی نگویید. مسیح، عیسی بن مریم، رسول **خدا** بود، و کلمه **او** که آن را بر مریم فرستاده بود، و وحی **ئی** از سوی **او**. پس، به **خدا** و رسولانش ایمان بیاورید. نگویید، "سه تن" [تثلیث]. صلاح شما در این است که از این گفتار دست بردارید. **خدا** معبودی است واحد. شکوه و جلال **او** ستایش باد؛ مقام الوهیت **او** بسیار بالاتر از آن است که پسری داشته باشد. آنچه در آسمان ها و زمین است از آن **اوست**. **خدا** به مولایی و سروری کافی است.

۱۷۲. مسیح هرگز از اینکه بنده **خدا** باشد ننگ نداشت، و فرشتگان مقرب نیز ننگ ندارند. کسانی که از بندگی **او** ننگ دارند، و از شدت تکبر تسلیم نمی شوند، **او** همگی آنان را نزد خود احضار خواهد کرد.

۱۷۳. کسانی که ایمان می آورند و درستکار هستند، **او** پاداش آنها را بطور کامل می دهد، و آنان را مورد لطف قرار می دهد. و کسانی که ننگ می شمردند و تکبر می ورزند، **او** آنها را به عذابی دردناک دچار خواهد کرد. و جز **خدا** هیچ ناجی و مولایی ندارند.

کد ریاضی قرآن:

مدرک قابل لمس و انکار ناپذیر

۱۷۴. ای مردم، دلیل روشنی از سوی پروردگارتان برای شما آمده است؛ و رهنمودی گرانمایه برایتان فرستاده ایم.

۱۷۵. کسانی که به **خدا** ایمان می آورند،

و دست در پناه **او** می زنند، آنان را به رحمت خود مورد لطف قرار می دهد، و براه راست به سوی خود هدایت می کند.

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِى دِيْنِكُمْ وَلَا تَقْلُوْا
عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ اِنَّمَا الْمَسِيْحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُوْلٌ
اللّٰهِ وَكَلِمَتُهُ اَلْقِيْلَةُ اِلَى مَرْيَمَ وَرُوْحٌ مِّنْهُ فَمَآ مَوْءَاثُ اللّٰهِ
وَرَسُوْلُهُ وَلَا تَقْلُوْا ثَلٰثَةً اَنْتَهُمْ اٰخِرًا لَّكُمْ اِنَّمَا اللّٰهُ اِلٰهٌ
وَاحِدٌ سُبْحٰنَهُ اَنْ يَّكُوْنَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ
وَمَا فِى الْاَرْضِ وَكَفَى بِاللّٰهِ وَكِىْلًا ﴿۱۷۱﴾ لَنْ يَّسْتَنْكِفَ
الْمَسِيْحُ اَنْ يَّكُوْنَ عَبْدًا لِلّٰهِ وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُوْنَ
وَمَنْ يَّسْتَنْكِفْ عَنِ عِبَادَةِ رَبِّهِۦٓ يَسْتَكْفِرْ فَيَسْحَبُوْهُمْ
اِلَيْهِ جَمِيْعًا ﴿۱۷۲﴾ فَاَمَّا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
فِيْوَفِيْهِمْ اُجُوْرُهُمْ وَيَزِيْدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِۦٓ ؕ وَاَمَّا الَّذِيْنَ
اَسْتَنْكَفُوْا وَاَسْتَكْبَرُوْا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا وَلَا
يَجِدُوْنَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وٰلِيًا وَلَا نَصِيْرًا ﴿۱۷۳﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ
فَدَجَّآءَ كُمْ بُرْهٰنٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَاَنْزَلْنَا اِلَيْكُمْ نُوْرًا مُّبِيْنًا ﴿۱۷۴﴾
فَاَمَّا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا بِاللّٰهِ وَاَعْتَصَمُوْا بِهٖۤ فَسَيُدْخِلُهُمْ
فِيْ رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيْهِمْ اِلَيْهِ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿۱۷۵﴾

۱۷۶. آنها با تو مشورت می کنند؛ بگو، ”خدا درباره شخص مُجَرَّد به شما توصیه می کند. اگر مردی بمیرد و فرزندی بجا نگذارد، و خواهری داشته باشد، نصف میراث از آن اوست. اگر خواهر اول بمیرد، و فرزندی نداشته باشد، ارث او به برادرش می رسد. اگر دو خواهر بودند، دو سوم میراث برای آن دو است. اگر چند برادر و خواهر باشند، مرد دو برابر زن سهم می برد.“
خدا اینسان برای شما روشن می کند، مبادا گمراه شوید.
خدا از همه چیز بخوبی آگاه است.

سوره ۵: خوان آسمانی (المائدة)

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلْبَةِ إِنَّ أُمَّرُؤَهُ أَوْلَىٰ لِمَا وَلَدَتْ لَهُ وَوَلَدٌ لَهُ ۖ وَأُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِن لَّمْ يَكُن لَهَا وَلَدٌ فَإِن كَانَتَا أُتْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلْثَانِ إِنَّمَا تَرَكَ ۖ وَإِن كَانُوا إِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حِظِّ الْأُنثِيَيْنِ ۗ ۱۷۶

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّت لَكُمْ بَهِيمَةُ
 الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرِ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ
 يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١٧٦﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يُحِلُّوا شَعْبِيرَ اللَّهِ
 وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا ءَامِينَ الْبَيْتِ
 الْحَرَامِ يَنْتَعُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا
 وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ أَن تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا
 عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٧٦﴾

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر
 ۱. ای کسانی که ایمان آورده اید، به تعهدات خود پایبند باشید. خوردن چارپایان برای شما جایز است، جز آنهایی که در اینجا بصراحت گفته شده که حرام است. هنگام حج اجازه شکار ندهید.
خدا هر چه بخواد مقرر می کند.
 ۲. ای کسانی که ایمان آورده اید، به آداب دین که **خدا** مقرر کرده است بی حرمتی نکنید، و به ماه های مقدس، و حیواناتی که برای قربانی اهدا می شوند، و حلقه هایی که برای مشخص کردن آنهاست، و به راهیان بیت الحرام (کعبه) که در طلب رحمت و خوشنودی پروردگارشان هستند بی حرمتی نکنید. هرگاه حج را بجا آوردید، می توانید شکار کنید.*
 مبادا کینه توزی با مردمی که در گذشته شما را از ورود به مسجد الحرام بازداشتند باعث شود در حقشان ستم کنید. در نیکی و تقوا با یکدیگر همکاری کنید؛ در گناه و پلیدی همکاری نکنید.
خدا را در نظر داشته باشید،
خدا سخت کیفر است.

* ۵:۲ شکار حیوانات و چیدن گیاهان، بخاطر حفظ منابع طبیعی، در طول حج ممنوع است. با هزاران هزار حاجی که همه ساله به مکه می روند، اگر شکار آزاد بود، تمام منطقه در مدتی کوتاه از منابع طبیعی تهی می شد. از اینرو، بخشی از مناسک حج این است که حیوانی را قربانی کنند، تا برای زوار و همچنین برای اهالی محل غذا تهیه شود، و هر گونه فقدان منابع موجود برطرف شود. به ۲:۱۹۶ نگاه کنید.

فقط چهار عنصر گوشتی حرام شده،
تعریف اینکه "مردار" یعنی چه؟

۳. حیواناتی که خودشان بمیرند، خون، گوشت خوک،* و هر حیوانی که برای غیر خدا نذر و اهدا شده باشد برای شما حرام است. (حیوانات دیگری که مردار محسوب می شوند عبارتند از آنهایی که) خفه شده باشند، با چیزی ضرب دیده باشند، از بلندی افتاده باشند، شاخ خورده باشند، حیوان درنده ای به آنها حمله کرده باشد - مگر آنکه حیوان خود را پیش از آنکه بمیرد نجات دهید - و حیواناتی که برای معابد قربانی شده باشند. تقسیم کردن گوشت از راه قرعه نیز حرام است؛ این کار پلید و نفرت انگیز است. امروز، کافران از (ریشه کن کردن) دین شما قطع امید کرده اند؛ از آنها نترسید بلکه از من بترسید. امروز، من دین شما را کامل کرده ام،

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَنَحْمُ الْخَنزِيرِ وَمَا أَهْلَ لغيرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْحَقَّةُ وَالْمَوْقُودَةُ وَالْمَرْدِيَّةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِأَلْزَلِيمِ ذَلِكَ كَفَرٌ يَوْمَ الْقِيَامِ وَاللَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَحْسَبُوهُمْ وَآخِشِينَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنْ أَضْطَرَّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمِهِ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٠﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَسْكَنَ عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَأَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾ الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَّلٌ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلَّلٌ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرِ مُسَفِّحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْآيَاتِ فَقَدْ حَطَّ عَمَلُهُ، وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٥٢﴾

نعمتم را بر شما تمام کرده ام، و تسلیم را بعنوان دین برای شما مقرر کرده ام. اگر کسی در اثر قحطی و گرسنگی ناچار شود (از غذاهای حرام بخورد)، بی آنکه انگیزه گناه داشته باشد، پس خدا آمرزنده، و بخشایشگر است.

۴. از تو درباره چیزهایی که برایشان حلال است سوال می کنند؛ بگو، "تمام چیزهای نیکو برای شما حلال است، از جمله آنچه که سگ های تربیت شده و بازهای شکاری برای شما می گیرند." شما طبق آموزش های خدا به آنها تعلیم می دهید. می توانید از آنچه آنها برای شما می گیرند بخورید، و نام خدا را بر آن یاد کنید. خدا را در نظر داشته باشید. خدا در نهایت دقت و سرعت همه چیز را حساب می کند.

۵. امروز، تمام خوراکی های نیکو برای شما حلال شده است. خوراک مردمی که کتاب آسمانی دارند برای شما حلال است. در ضمن، می توانید با

زنان پاکدامن از میان مومنان، و نیز زنان پاکدامن از اهل کتاب از دواج کنید، به این شرط که مَهْرِیه آنها را بدهید. نجیب باشید، زنا نکنید، و در نهان معشوقه نگیرید. هر کس منکر ایمان شود، تمام کارهایش بی ثمر خواهد شد، و در آخرت از بازندگان است.

* ۵:۳ "گوشت" خوک حرام شده است، نه "چربی". آن هر چه که حرام بودنش در قرآن با ذکر نام گفته نشده باشد، باید حلال محسوب شود. به ۱۴۶-۶:۱۴۵ نگاه کنید.

وضو

۶. ای کسانی که ایمان آورده اید، هنگامی که به نماز برمی خیزید، باید:

- (۱) صورت هایتان را بشویید،
- (۲) دست هایتان را تا آرنج بشویید،
- (۳) سرهای خود را مسح بکشید، و
- (۴) پاهای خود را تا مچ پا بشویید.

اگر بخاطر ارضای جنسی تمیز نیستید، حمام کنید.

اگر بیمار، یا در راه سفر هستید، یا چیزی از جایگاه قضای حاجت دفع شد (ادرار، مدفوع، گاز)، یا با زنان (به طور تحریک آمیز) برخورد داشتید، و نمی توانید آب پیدا کنید، تیمم کنید.

تیمم بدین ترتیب است که دستان خود را به

خاک خشک و تمیز می زنید، سپس صورت ها و دستانتان را مسح می کشید.

خدا نمی خواهد دین را برای شما دشوار کند؛

او می خواهد شما را پاکیزه گرداند و نعمتش را بر شما تمام کند، تا سپاسگزار باشید.

۷. نعمت **خدا** را بر خود بیاد آورید، و عهد **او** را

که با شما پیمان بست: شما گفتید، ”ما می شنویم و اطاعت می کنیم.“

خدا را در نظر داشته باشید؛

خدا از درون اندیشه ی شما بخوبی آگاه است.

شهادت دروغ ندهید

۸. ای کسانی که ایمان آورده اید، باید کاملاً منصف

باشید، و هنگامی که شهادت می دهید،

خدا را در نظر داشته باشید.

مبادا اختلاف هایی که با بعضی از مردم دارید

باعث شود که در حق کسی ستم کنید. در نهایت

انصاف عمل کنید، زیرا پرهیزگاران تر است.

خدا را در نظر داشته باشید. **خدا** از آنچه می کنید بخوبی آگاه است.

۹. **خدا** به افراد باایمانی که درستکار هستند و عده می دهد که آمرزیده خواهند شد و پاداشی

بزرگ خواهند داشت.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوْا
وُجُوْهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوْا بِرُءُوسِكُمْ
وَارْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِ وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوْا
وَإِنْ كُنْتُمْ مَّرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ
أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا
فَأَمْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللهُ
لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ
وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٦﴾
وَاذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللهِ عَلَيْكُمْ وَمِثْقَلَةَ الذَّرِيَّةِ وَاثْقَمُ
بِهِيَ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللهَ اِنَّ اللهَ عَلِيْمٌ بِذٰتِ
الصُّدُوْرِ ﴿٧﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوَّامِيْنَ لِلَّهِ
شُهَدَآءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَتَآءُ قَوْمٍ عَلٰى
اَلَّا تَعْدِلُوْا اَعْدِلُوْا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى وَاتَّقُوا اللهَ اِنَّ
اللهَ خَبِيْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٨﴾ وَعَدَّ اللهُ الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا
وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَّاَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٩﴾

۱۰. کسانی که ایمان نمی آورند و آیات ما را تکذیب می کنند، از ساکنان دوزخ هستند.

خدا از مومنان دفاع می کند

۱۱. ای افراد باایمان، نعمت **خدا** را بر خود بیاد آورید؛ هنگامی که بعضی از مردم به سوی شما دست یازیدند، او شما را در پناه خود گرفت و دست آنها را کوتاه کرد. **خدا** را در نظر داشته باشید؛ مومنان باید به **خدا** توکل کنند.

شرایط لازم برای ماندن در امان خدا*

۱۲. **خدا** از بنی اسرائیل پیمانی گرفته بود، و دوازده تن از ایشان را بعنوان سران قوم برگزیدیم. و **خدا** گفت، "من با شما هستم، تا زمانی که نماز را برپا دارید، زکات را بدهید، و به رسولان من ایمان بیاورید و آنها را گرامی دارید، و همواره به **خدا** و ام نیکوکاری دهید. سپس من گناهان شما را می بخشم، و شما را به باغ هایی راه می دهم که در آن جوی ها روان است. هرکس پس از این ایمان نیاورد، بیگمان از راه راست منحرف شده است."

نتیجه شکستن پیمان خدا

۱۳. نتیجه پیمان شکنی آنها این شد که ما آنها را محکوم کردیم، و موجب شدیم دل هایشان سخت شود. در نتیجه، معنی دیگری به کلمات دادند، و به بعضی از احکامی که به ایشان داده شد بی اعتنا شدند. و پیوسته شاهد خیانت آنها خواهی بود، مگر تعداد کمی از ایشان. از آنها درگذر، و به آنها اعتنا مکن. **خدا** نیکوکاران را دوست دارد.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَنْ يَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ
فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَتَقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي
إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ
إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ
وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا
حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ
ذَٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾ فِيمَا
نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَدْسِيَةً
يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهَا وَتَسَوَّأ حَظًّا مِمَّا
ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا نَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
فَاعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

* ۱۲: ۵ اگر آنچه را که در این آیه گفته شده انجام دهید، خدا به شما خواهد فهماند که با شماست؛ و شما هیچ شکی در این باره نخواهید داشت. نشانه های ریاضی، برای آنانکه معجزه قرآن را درک می کنند، در شمار برجسته ترین نشانه های خداست (پیوست ۱).

مسیحیان نیز باید از رسول خدا اطاعت کنند

۱۴. و نیز از کسانی که گفتند، "ما مسیحی هستیم"، پیمان گرفتیم. ولی آنها به بعضی از احکام داده شده اعتنا نکردند. در نتیجه، آنان را به دشمنی و نفرت میان خود محکوم کردیم، تا روز رستاخیز. سپس **خدا** آنها را از آنچه کرده بودند باخبر خواهد کرد.

قرآن، پیام خدا به یهودیان و مسیحیان

۱۵. ای کسانی که کتاب آسمانی دارید، رسول ما نزد شما آمده است تا بسیاری از آنچه را که در کتاب آسمانی کتمان کرده اید برای شما اعلان کند، و از بسیاری دیگر از لغزش های شما چشم ببوشد. مشعلی از سوی **خدا** فرا راهتان قرار گرفته، و کتابی شگرف برای شما آمده است.

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيءُ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ، فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٥﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٦﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ، وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٧﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَأُمُّهُ، وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

۱۶. **خدا** بوسیله آن هر کس را که در پی خوشنودی اوست هدایت می کند. او آنان را به راه های صلح هدایت می کند، و بخواست خود، آنان را از تاریکی ها بیرون می آورد و به روشنایی می رساند، و براه راست ارشاد می کند.

کفر نفرت انگیز

۱۷. کسانی که می گویند **خدا** همان مسیح، پسر مریم است قطعاً مرتد هستند. بگو، "اگر **خدا** اراده می کرد که مسیح بن مریم، و مادرش، و همه اهل زمین را نابود کند، چه کسی می توانست در برابر او بایستد؟" فرمانروایی آسمان ها و زمین، و آنچه در میان آنهاست از آن **خدا**ست. او آنچه بخواهد می آفریند. **خدا** به هر کاری تواناست.

رسول خدا برای یهودیان، مسیحیان و مسلمانان

۱۸. یهودیان و مسیحیان گفتند، "ما فرزندان **خدا**، و محبوب او هستیم." بگو، "پس چرا او شما را برای گناهانتان تنبیه می کند؟ شما هم بشری هستید چون دیگر انسان هایی که او آفرید." او هر کس را که بخواد می آمرزد و هر کس را که بخواد کیفر می دهد.
فرمانروایی آسمان ها و زمین، و هر چه میان آنهاست از آن **خدا**ست، و سرنوشت نهایی به سوی اوست.

رسول میثاق خدا

۱۹. ای کسانی که کتاب آسمانی دارید، پس از مدت ها که رسولی نیامد، اینک رسول ما نزد شما آمده است، تا چیزهایی را برای شما توضیح دهد، تا نگویند، "ما هیچ پند دهنده، و هشدار دهنده ای نداشتیم." اینک پند دهنده و هشدار دهنده ای برای شما آمده است.
خدا به هر کاری تواناست.*

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرْ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٩﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ الرَّسُولِ أَن تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَيٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ أَدْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَ لَكُم مَّلُوكًا وَآتَاكُمْ مَّا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢١﴾ يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمَقْدَسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرُدُّوا عِلِّيَّ الْأَرْضِ فَإِنَّهَا قَوْمًا جَابِرِينَ وَإِنَّا لَنَدْخُلُهَا حَتَّىٰ يُخْرِجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخْفَوْنَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا إِذْ جَعَلْنَا دِخْلُوكَ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

۲۰. بیاد داشته باشید که موسی به قوم خود گفت، "ای قوم من، نعمت های **خدا** را بر خود بیاد آورید: او از میان شما پیامبرانی برگزید، شما را به پادشاهی رساند، و به شما چیزهایی داد که هرگز به هیچ یک از جهانیان نداده بود.

خدا سرزمین مقدس را به اسرائیل می دهد

۲۱. "ای قوم من، به سرزمین مقدسی بروید که **خدا** برای شما مقرر کرده است، و سرکشی نکنید، مبدا بازنده شوید."
۲۲. گفتند، "ای موسی، در آنجا مردمی هستند که بسیار نیرومندند، و ما وارد آنجا نمی شویم مگر اینکه آنها از آنجا بیرون بروند.
اگر آنها بیرون بروند، ما وارد می شویم."
۲۳. دو تن از حرمگزاران که **خدا** به ایشان نعمت

داده بود گفتند، "کافی است که از دروازه وارد شوید. فقط اگر قدم بدانجا نهید، قطعاً چیره خواهید شد. به **خدا** توکل کنید، اگر مومن هستید."

* ۱۹:۵ این آیه به تحقق پیوستن پیش گویی تورات، و قرآن را درباره ظهور رسول میثاق خدا گزارش می دهد (ملاکی، فصل ۳ آیه ۱) (قرآن، سوره ۳ آیه ۸۱). نام این رسول - به صورت رمز و از طریق ریاضی - بعنوان "رشاد خلیفه" در قرآن آمده بود. بخصوص این آیه آن را تصدیق می کند. اگر ارزش رقمی "رشاد" (۵۰۵)، "خلیفه" (۷۲۵)، را با شماره این سوره (۵)، و این آیه (۱۹) جمع کنیم، (۱۲۵۴) = ۱۹ + ۵ + ۷۲۵ + ۵۰۵، یا ۶۶ × ۱۹ بدست می آید. عدد نوزده مخرج مشترک قرآن است که توسط رشاد خلیفه فاش شد. شواهد و نکته های ویژه ای در پیوست ۲ گزارش شده است.

با تمام معجزاتی که دیدند

۲۴. گفتند، "ای موسی، تا زمانی که آنها در آنجا هستند، ما هرگز قدم بدانجا نمی گذاریم. بنابراین، برو - تو و پروردگارت - و بجنگید. ما همین جا نشسته ایم."
۲۵. گفت، "پروردگارا، من فقط اختیار خودم و برادرم را دارم. پس بگذار از مردم پلید جدا شویم."
۲۶. او گفت، "از این پس، آن سرزمین تا چهل سال بر آنان حرام شد، و آنها در این مدت در زمین سرگردان خواهند بود. برای چنین مردم ستمگری اندوه مخور."

نخستین قتل*

۲۷. داستان حقیقی دو پسر آدم را برایشان بخوان. آنها قربانی نئی اهدا کردند، و از یکی پذیرفته شد، ولی از دیگری پذیرفته نشد. او گفت، "بیگمان تو را خواهم گشت."
- گفت، "خدا فقط از پرهیزگاران می پذیرد. اگر تو دستت را به سوی من دراز کنی که مرا بگشی، من دستم را به سوی تو دراز نمی کنم که تو را بگشم. زیرا من از خدا، پروردگار جهان پروا دارم."
۲۸. "و می خواهم که گناه من و تو بر دوش تو باشد، نه بر دوش من، و این تویی که سرانجام از دوزخیان خواهی بود. کیفر ستمگران همین است."
۲۹. نفس سرکش او، او را به کشتن برادرش وا داشت. او را گشت، و از بازندگان شد.
۳۰. سپس خدا کلاغی را فرستاد تا زمین را بکاود، و به او پیامزد که چگونه پیکر بی جان برادرش را به خاک بسپارد. گفت، "وای بر من؛ من به اندازه این کلاغ شعور نداشتم که پیکر برادرم را به خاک سپارم."
- پس سراپا پشیمان شد.

قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا لَن نَدُخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ
 أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتَلْنَا إِنَّا هُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ
 إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ
 الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً
 يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾
 ﴿٢٧﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا
 فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ
 قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٨﴾ لَئِن بَسَطْتَ إِلَيْ يَدِكَ
 لِيُقْتَلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطِ يَدِي إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ
 رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوَأَيُّمِي وَإِنَّمَا كُنْتُ
 مِنَ اصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٠﴾ فَطَوَّعَتْ
 لَهُ نَفْسُهُ، قَتَلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ، فَاصْبَحَ مِنَ الخَاسِرِينَ ﴿٣١﴾
 فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ، كَيْفَ يُؤْرِي
 سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يُتَوَلَّى عَجْرُتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا
 الْغُرَابِ فَأُورِي سَوْءَةَ أَخِي فَاصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣٢﴾

* ۳۱-۲۷:۵ نام این دو پسر که درگیر نخستین قتل تاریخ بودند ارتباطی به اصل مطلب ندارد. ولی نام آنها در تورات آمده است - هابیل و قابیل (پیدایش، فصل ۴ از ۲ تا ۹).

پلییدی قتل تا چه حد گسترش دارد

۳۲. از اینرو، بر بنی اسرائیل مقرر کردیم که هر کس شخصی را بکشد که قتلی مرتکب نشده و جنایت سنگین دیگری از او سر نزده، چنان است که گویی همه مردم را کشته باشد. و هر کس از کشتن کسی صرفنظر کند، چنان است که گویی جان تمام مردم را نجات داده است. رسولان ما با آیات و دلایل روشن نزد آنها رفتند، با اینهمه، بیشتر آنها باز هم از فرمان خارج می شوند.

مجازات اعدام: در چه مواردی بحق است؟

۳۳. جزای بحق کسانی که با **خدا** و رسولش می جنگند و جنایات سنگین مرتکب می شوند، این است که کشته شوند، یا بر صلیب آویخته شوند، یا دست ها و پاهایشان، یکی از راست و

یکی از چپ قطع شود، یا از آن سرزمین تبعید شوند. این برای آن است که آنها در این دنیا خوار و رسوا شوند، و عذابی بس سنگین تر را در آخرت متحمل شوند.

۳۴. به استثنای کسانی که پیش از آنکه بر آنان دست یابید توبه کنند. شما باید این را بدانید که **خدا** آمرزنده، و بخشایشگر است.

۳۵. ای کسانی که ایمان آورده اید، از **خدا** پروا کنید و راه او جوید و به او توسل کنید، و در راه او بکوشید، تا رستگار شوید.

بهای کفر

۳۶. بیگمان، اگر همه ی آنچه در زمین است، و حتی دو برابر آن از آن کافران باشد، و همه را برای نجات خود از عذاب روز رستاخیز فدیة دهند، آنها پذیرفته نخواهد شد. آنان به عذابی دردناک گرفتار شده اند.

مِنَ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ
نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ
النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ
جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا
مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾ إِنَّمَا
جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ
فَسَادًا أَن يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ
لَهُمْ جَزَاؤُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ
﴿٣٣﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَن تَقْرَأُ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ
أَوْ آمَنُوا أَنبَأُوا اللَّهَ عَفْوٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٤﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَآتَيْنَهُمْ
مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ
عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

۳۷. و می خواهند از دوزخ بیرون روند، ولی دریغاً، که هرگز نمی توانند از آنجا بیرون آیند؛ عذاب آنها تا ابد ادامه دارد.

مدرک ریاضی در تأیید احکام جزایی قرآن

۳۸. دزد، مرد یا زن، دستشان را به کیفر جرمی که کرده اند علامت بگذارید،* و **خدا** آن را مایه عبرت قرار داده است. **خدا** توانمند، و حکیم است.

۳۹. اگر کسی پس از ارتکاب به این جرم توبه کند، و اصلاح شود، **خدا** توبه اش را می پذیرد. **خدا** آمرزنده، و بخشایشگر است.

۴۰. مگر نمی دانی که فرمانروایی آسمان ها و زمین از آن **خدا**ست؟

او هر کس را که بخواهد کیفر می دهد،

و هر کس را که بخواهد می آمرزد.

خدا به هر کاری تواناست.

۴۱. ای رسول، از کسانی که به سوی کفر می-

شتابند، و به زبان می گویند، "ایمان آورده ایم،"

ولی در دل ایمان ندارد، غمگین مشو.

بعضی از یهودیان به سخنان دروغ گوش دادند.

آنها به مردمی گوش دادند که هرگز با تو دیدار

نکردند، و کلمات را از مفهوم حقیقی خود

تحریف کردند، سپس گفتند، "اگر این به شما

داده شد، بپذیرید، ولی اگر چیزی دیگر به شما

داده شد، بپرهیزید." هر کس که **خدا** او را

منحرف کند، تو به هیچ وجه نمی توانی

در برابر **خدا** برای او کاری بکنی.

خدا نمی خواهد دل های آنان را پاک کند.

آنها سزاوار آن شده اند که در این دنیا خوار

شوند، و در آخرت، به عذابی هولناک گرفتار

خواهند شد.

يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا لَهُمْ بِخُرُوجِهَا مِنهَا
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا
أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
﴿٣٨﴾ مَن تَابَ مِن بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ
عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾ يَتَأْتِيهَا الرَّسُولُ
لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْكَرُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ
قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ
هَادُوا وَسَمِعُوا لِلْكَذِبِ سَمْعًا وَلَقَوْمٍ
ءَاخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُخْرِفُونَ الْكَلِمَ مِن بَعْدِ مَوَاضِعِهِ
يَقُولُونَ إِن أَوْتِينَاهُ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِن لَّمْ تُؤْتُوهُ فَاخْذُرُوا
وَمَن يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَن تَمْلِكَ لَهُ مِن اللَّهِ شَيْئًا
أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَن يَهْتَدِ قُلُوبُهُمْ لَمْ يَلْحَقْ بِهِمْ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

* ۵:۳۸ قطع کردن دست دزد، که افراد باصطلاح مسلمان آن را مقرر کرده اند، کاری است شیطانی که هیچ گونه پایه و اساس قرآنی ندارد. از آنجا که این مورد از اهمیت ویژه ای برخوردار است، خدا از طریق ریاضی نیز تأیید می کند که دست دزد باید علامت گذارده شود، نه اینکه قطع شود. آیه ۱۲:۳۱ به زنانی اشاره دارد که از حُسن یوسف چنان شگفت زده شدند که دستان خود را "بریدند". پر واضح است که ایشان دست خود را "قطع" نکردند؛ هیچ کس نمی تواند چنین کاری بکند. حاصل جمع شماره هر یک از این دو سوره با آیه اش با دیگری مساوی است: ۵:۳۸ و ۱۲:۳۱، حاصل جمع هر یک از آنها ۴۳ است. در ضمن خواست و رحمت خدا چنین بوده که این ارتباط ریاضی با کد قرآن نیز که بر پایه ۱۹ است مطابقت داشته باشد. ۱۹ آیه پس از ۱۲:۳۱، باز همان کلمه را می بینیم (۵۰:۱۲).

۴۲. پذیرای دروغ هستند،

و از درآمدهای نامشروع می خورند.

اگر نزد تو آیند تا در میانشان داوری کنی،

می توانی میانشان داوری کنی، یا از آنان روی برتابی.

اگر به آنها اعتنا نکنی، نمی توانند کوچک ترین زبانی به تو برسانند.

ولی اگر میانشان داوری می کنی، در نهایت انصاف داوری کن.

خدا کسانی را دوست دارد که منصف هستند.

۴۳. چرا تو را به داوری می طلبند، درحالیکه تورات نزد آنهاست،

و احکام **خدا** در آن آمده است، و خودشان تصمیم گرفتند که به آن بی اعتنا باشند؟

آنها مومن نیستند.

سَتَعْمُونَ لِكَذِبِ أَكْثَرُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ
فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرَضْ عَنْهُمْ فَكَنْ
يَصْرُوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَفَّ بِحُكْمُوكَ وَعِنْدَهُمُ
التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
وَمَا أَوْلَيْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا
هُدًى وَنُورٌ يُحْكُمُ بِهَا التَّيْبُوتُ الَّذِينَ آسَلَمُوا لِلَّذِينَ
هَادُوا وَالرَّبَّنِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ
اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ
وَأَخْشَوْنَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ
بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا عَلَيْهِمْ
فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ
بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ
قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ
لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾

احترام به کتاب های آسمانی پیشین

۴۴. ما تورات* را فر فرستاده ایم،

که در آن هدایت و روشنایی است.

پیامبران یهود، و نیز خاخام ها و کشیش ها بر

پایه آنچه در کتاب **خدا** به ایشان گفته شده بود،

و بر آن شاهد بودند، فرمان می راندند.

بنابراین، از انسان ها پروا نداشته باشید،

بلکه از **من** پروا کنید.

و آیات **مرا** به بهای اندک نفروشید.

کسانی که طبق آیات **خدا** حکم نکنند کافرند.

قانون مساوات و برابری

۴۵. و در آن برای ایشان مقرر کردیم که:

جان در برابر جان،

چشم در برابر چشم،

بینی در برابر بینی،

گوش در برابر گوش،

دندان در برابر دندان،

و در برابر هر آسیب و زخمی

آسیب و زخمی برابر آن.

اگر کسی بعنوان صدقه از آنچه بایسته و سزای اوست بگذرد،

تاوانی برای گناهانش خواهد بود.

کسانی که طبق آیات **خدا** حکم نکنند ستمگرند.

* ۵:۴۴ تورات مجموعه ای است از همه کتاب های آسمانی که از طریق همه پیامبران اسراییل، پیش از عیسی مسیح، نازل شد. یعنی همان که امروزه به آن عهد عتیق گفته می شود. در هیچ جای قرآن نیامده است که تورات به موسی داده شده باشد.

انجیل مسیح، هدایت و نور بود

۴۶. به دنبال آنان، عیسی، پسر مریم را فرستادیم، که کتاب آسمانی قبلی، تورات را، تصدیق کرد. ما انجیل را به او دادیم، که در آن هدایت و روشنایی بود، و کتاب های آسمانی قبلی، تورات را، تصدیق می کرد و به نور و هدایت آن می افزود، و بینشی برای پرهیزگاران بود.
۴۷. اهل انجیل باید طبق آیاتی که **خدا** نازل کرده است فرمان دهند. کسانی که طبق آیات **خدا** فرمان نمی دهند از تبهکاران بشمار می آیند.

قرآن، آخرین حکم

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ ۚ وَءَاتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ ۚ وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ ۖ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنكُم شِرْعَةً وَمِنْهَا جَاؤُا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا ءَاتٰكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَأَن أٰحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحِدًا ۖ لَهُم أَن يَقْتُلُوكَ ۖ عَن بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا فَاَعْلَمُ أَنمَارِيْدُ اللَّهِ ۗ إِنَّ يُصِيبُهُم بِبَعْضِ دُورِهِمْ ۗ وَإِن كَثُرُوا مِن النَّاسِ لَفَنَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾ أَفَحُكْمَ الْجَهْلِیَّةِ يَبْغُونَ ۚ وَمَن أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

۴۸. سپس این کتاب را، بحق، بر تو نازل کردیم، که تصدیق کننده کتاب های پیشین، و جایگزین آنهاست. طبق آیات **خدا** میانشان حکم کن، و از خواست های آنها، اگر خلاف حقیقتی است که بر تو آمده، پیروی مکن. برای هر یک از شما، احکامی مقرر کرده ایم، و نیز شما را به آداب دینی متفاوت فرمان داده ایم. اگر **خدا** می خواست، می توانست همه شما را یک اُمت واحد قرار دهد. ولی او از طریق آیاتی که به هر یک از شما داده است شما را می آزماید. در پرهیزگاری با یکدیگر رقابت کنید. سرانجام - شما همگی - به سوی **خدا** باز می گردید. سپس او شما را در آنچه اختلاف داشتید آگاه می کند.

۴۹. طبق آیاتی که **خدا** بر تو فرستاده میانشان حکم کن. از دلخواه آنها پیروی نکن، و مواظب باش که تو را از بعضی از آیات **خدا** منحرف نکنند. اگر روی گردانیدند، پس بدان

که **خدا** می خواهد آنها را برای بعضی از گناهانشان تنبیه کند. بیگمان، بسیاری از مردم ستمگرند.

۵۰. آیا می خواهند از احکام روزگار جاهلیت پیروی کنند؟ شریعت چه کسی بهتر از شریعت **خدا** است برای آنان که به یقین رسیده اند؟

بعضی از یهودیان و مسیحیان نمی توانند دوست باشند*

۵۱. ای کسانی که ایمان آورده اید، با بعضی از یهودیان و مسیحیان متحد نشوید؛ اینان یاران یکدیگرند. کسانی از شما که با این افراد متحد شوند از آنها هستند. **خدا** ستمگران را هدایت نمی کند.

۵۲. افرادی را که در دلشان شک است می بینی که با شتاب به آنها می پیوندند، و می گویند، "از این می ترسیم که مغلوب شویم." باشد که **خدا** پیروزی، یا حکمی از سوی خود بیاورد، که باعث شود از افکار نهفته خود پشیمان شوند.

۵۳. سپس مومنان خواهند گفت، "آیا اینان همان مردمی هستند که با جدیت به **خدا** سوگند یاد کردند که با شما هستند؟" اعمالشان بر باد رفته است؛ آنها بازنده اند.

۵۴. ای کسانی که ایمان آورده اید،

اگر از دین خود برگردید، پس **خدا** مردم دیگری را جایگزین شما خواهد کرد که دوستشان دارد و آنها نیز او را دوست دارند. آنها با مومنان مهربان هستند، و با کافران سختگیر، و در راه **خدا** کوشا خواهند بود، بی آنکه از هیچ سرزنشی بترسند. این نعمت **خدا**ست؛ او آن را به هر کس که بخواهد می بخشد.

خدا نعمت افزا، و بر همه چیز داناست.

۵۵. یاران راستین شما عبارتند از **خدا** و رسولش، و مومنانی که نماز را برپا می دارند، و زکات می دهند، و به رکوع می روند.

۵۶. کسانی که با **خدا** و رسولش، و آنانکه ایمان آورده اند، هم پیمان می شوند، به حزب **خدا** تعلق دارند؛ آنها قطعاً پیروز می شوند.

کدام یهودیان و مسیحیان

۵۷. ای کسانی که ایمان آورده اید، با آن دسته از

اهل کتاب که به دین شما طعنه می زنند و آن را مسخره می کنند دوست نشوید، و با کافران دوستی نکنید. از **خدا** پروا کنید، اگر واقعاً مومن هستید.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا الْيَهُودَ وَالنَّصٰرَىٰ اَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاِنَّهُمْ مِنْهُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذِيْنَ فِي قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ يُسْرِعُوْنَ فِيْهِمْ يَقُوْلُوْنَ نَخْشَىۤ اَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ فَعَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّاتِيَ بِالْفَتْحِ اَوْ اَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهٖ فَيُصِيبُكُمْ عَلٰٓى مَا اَسْرَوْتُمْ فِيْ اَنْفُسِكُمْ تَدْمِيْحًا ﴿٥٢﴾ وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اَهْتَوٰٓا لِلَّذِيْنَ اَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْْمَانِهِمْ اِنَّهُمْ لَعَمْرٰكُمۡ حِيْطًا اَعْمَلْتُمْ فَاَصْبَحُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿٥٣﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا مَنْ يَّرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَن دِيْنِهٖ فَسَوْفَ يَأْتِي اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّوْنَهُ ۗ اَذَلُّ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اَعَزُّ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ يَجْهَدُوْنَ فِي سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا يَخَافُوْنَ لَوْمَةً لَّا يَمُرُّ بِكَ فِضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَن يَشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٥٤﴾ اِنهَا وَلِيْكُمۡ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ ۗ وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُوْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رَاكِعُوْنَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۗ وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا فَاِنَّ حَرْبَ اللّٰهِ هُمُ الْعٰلِيْنَ ﴿٥٦﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنََهُمْ هُوَآ وَاٰلِعَابًا مِّنَ الَّذِيْنَ اٰوْتُوْا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَفٰرَ اَوْلِيَاءَ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٥٧﴾

* ۵:۵۱ بر پایه اصلی که در ۵:۵۷ و ۹-۸:۶۰ آمده می توان پی برد که با چه کسانی می توان معاشرت کرد. مشخصات آن دسته از یهودیان و مسیحیانی که نمی توانند دوست محسوب شوند در ۵:۵۷ گفته شده است؛ آنها کسانی هستند که مومنان را مسخره می کنند و آنها را دست می اندازند، یا به ایشان حمله می کنند.

عصیان اهل کتاب

۵۸. هنگامی که به نماز فرا می خوانید، آن را به مسخره می گیرند و طعنه می زنند. علتش این است که آنها مردمی هستند که نمی فهمند.

۵۹. بگو، "ای اهل کتاب، آیا غیر از این است که شما از ما تنفر دارید زیرا ما به **خدا**، و به آنچه بر ما نازل شده، و به آنچه پیش از ما نازل شده ایمان داریم، و برای اینکه بیشتر شما پرهیزگار نیستید؟"

۶۰. بگو، "بگذارید به شما بگویم که چه کسانی نزد **خدا** از همه بدترند:

کسانی که پس از خشم **خدا** به لعنت او دچار شدند تا اینکه او آنها را مانند میمون ها و خوک ها، و کسانی که در برابر معبودان اظهار عجز و بندگی می کنند (پست و

نکوهش پذیر) کرد. بدترین افراد همین ها

هستند، و از راه راست بسیار دور شده اند."

۶۱. هنگامی که نزد شما می آیند، می گویند، "ما ایمان آورده ایم،" در صورتی که سراپا کفر نزد شما آمدند و سراپا کفر از نزد شما می روند.

خدا از آنچه پنهان می کنند بخوبی آگاه است.

۶۲. بسیاری از آنها را می بینی که به راحتی به کارهای پلید و نافرمانی تن می دهند، و از درآمدهای نامشروع می خورند.

بیگمان آنچه می کنند بسیار بد است.

۶۳. چرا خاخام ها و کشیش ها آنها را از گفتار گناه آلود و درآمدهای نامشروعشان باز نمی دارند! بیگمان بدکاری می کنند.

کفر به خدا

۶۴. یهودیان حتی گفتند، "دست **خدا** بسته است!" این دست آنهاست که بسته است. آنها بخاطر این کفری که به زبان آوردند مورد لعن قرار گرفتند. بلکه، **دستان او** بسیار باز است، و به هر سان که بخواهد می بخشد. بیگمان،

وَإِذْ أَنْذَرْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ أَتَّخَذُوا هُزُومًا وَلِعِبَادِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَقِفُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ أَمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنْ أَكْذَرُكُمْ فَالِقُ لُحْيٍ ﴿٥٩﴾ هَلْ أَتَيْتُمْ بِشَيْءٍ مِّنْ ذَٰلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَن لَعَنَهُ اللَّهُ وَعُضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَإِذْ آجَاءُكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾ وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسِرُّونَ فِي الْأَلْمِزِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْبَاهُمْ السُّحْتِ لَيْتَسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا بَيْنَهُمُ الرِّبَنِيَّاتُ وَالْأَحْبَابُ عَنِ قَوْلِهِمْ إِلَّا نَمُرُوا بِكَلِمَاتِ السُّحْتِ لَيْتَسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُوبَةٌ غَلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلْيَزِدْكُمْ كَيْرًا مِّنْهُم مَّا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طَعِينًا وَكُفْرًا وَالْقَيْسِنَا بَيْنَهُمُ الْعُدُوةَ وَالْبَعْضَةَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كَمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَالَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

آنچه از سوی پروردگارت بر تو فرستاده شده موجب می شود که بسیاری از ایشان در سرکشی و کفر بیشتر فروروند. در نتیجه، آنها را تا روز رستاخیز به دشمنی و نفرت میان خود محکوم کرده ایم. هرگاه آتش جنگی برافروزند، **خدا** آن را فرومی نشاند.

آنها در زمین به فساد می گردند، و **خدا** تباهاکاران را دوست ندارد.

نجات یهودیان و مسیحیان

۶۵. اگر اهل کتاب ایمان بیاورند و پرهیزگار شوند، آنگاه از گناهانشان درمی گذریم، و ایشان را به باغ های فرح بخش راه می دهیم.

باید به این قرآن ایمان بیاورند

۶۶. فقط اگر تورات و انجیل، و آنچه را که در اینجا از سوی پروردگارشان فرستاده شده است پاس می داشتند، نعمت از فراز سرشان و از زیر پایشان بر آنان سرازیر می شد. بعضی از آنها پرهیزگارند، ولی بسیاری از آنها پلید هستند.

رسول باید وحی را اعلام کند

۶۷. ای رسول، آنچه را که از سوی پروردگارت بر تو نازل شده است به آگاهی برسان - تا زمانی که چنین نکنی، پیام او را نرسانده ای - و خدا تو را از دست مردم در پناه خود می گیرد.

۶۸. بگو، "ای اهل کتاب، تا زمانی که طبق تورات، و انجیل، و آنچه در این از سوی پروردگارتان بر شما نازل شده رفتار نکنید هیچ پایه ای ندارید." بیگمان، این آیاتی که از سوی پروردگارت بر تو آمده موجب می شود که بسیاری از آنها در ستم و کفر بیشتر فروروند. بنابراین، برای مردم کافر متأسف نباش.

حداقل شرایط لازم برای نجات

۶۹. به یقین، کسانی که ایمان آوردند، آنانکه یهودی هستند، به دین گرویدگان، و مسیحیان؛ هر یک از آنها که

(۱) به خدا ایمان داشته باشد و

(۲) به روز بازپسین ایمان بیاورد، و

(۳) درستکار باشد، نه از چیزی بترسد، و نه اندوهگین شود.

۷۰. ما از بنی اسرائیل پیمانی گرفته ایم، و رسولانی نزدشان فرستادیم.

هرگاه رسولی با آنچه که نپسندیدند نزدشان رفت،

بعضی از آنها را دروغگو شمردند، و بعضی را کشتند.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَرْنَا عَنْهُمْ سَخَاتِبَهُمْ وَلَآدْخَلْنَاهُمْ جَنَّةَ النَّعِيمِ ﴿۶۵﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكْبَرُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿۶۶﴾ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿۶۷﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُبَيِّنُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيُرِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۶۸﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقُونَ وَالصَّادِقُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلُوا صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۶۹﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ بَلِّغُوا رُسُلَنَا إِلَيْهِمْ رُسُلًا كَمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿۷۰﴾

۷۱. و چنین پنداشتند که آزمایش نخواهند شد، از اینرو کور و کر شدند، سپس **خدا** از آنان درگذشت، ولی باز هم بسیاری از آنها کور و کر شدند.
خدا به آنچه می کنند بیناست.

مسیحیت امروز دین عیسی نیست *

۷۲. کسانی که می گویند **خدا** همان مسیح، پسر مریم است، قطعاً مرتد هستند.
شخص مسیح گفت، "ای بنی اسرائیل، **خدا** را بپرستید؛ پروردگار من* و پروردگار شما."
هر کس به هر نحوی به **خدا** مشرک شود، **خدا** او را از بهشت محروم کرده است، و سرنوشت او دوزخ است. ستمگران هیچ یآوری نخواهند داشت.

۷۳. کسانی که می گویند **خدا** یک ثلث از تثلیث است، قطعاً مرتد هستند.

هیچ معبودی جز خدای واحد نیست. اگر از این سخنان دست بردارند عذابی دردناک به کسانی از ایشان که کافر شدند خواهد رسید.

۷۴. آیا به درگاه **خدا** توبه نمی کنند، و از او آمرزش نمی خواهند؟

خدا آمرزنده، و بخشایشگر است.

۷۵. مسیح، پسر مریم، رسولی بیش نیست، مانند رسولانی که پیش از او بودند،

و مادر او پارسا بود. آن دو غذا می خوردند. بنگر که چگونه آیات را برای آنها توضیح می دهیم، و بنگر که چگونه باز هم در انحراف بسر می برند!

۷۶. بگو، "آیا جز **خدا** در برابر معبودان ناتوان اظهار بندگی می کنید که نه می توانند به شما زیان برسانند، نه سود؟

خدا شنوا، و بر همه چیز داناست."

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةً فَعَمَّوْا وَصَمَّوْا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمَّوْا وَصَمَّوْا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بِبَصِيرٍ يَّمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّهُ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي لِي أَسْرًا يَلْعَبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن أَنْصَارٍ ﴿٧٣﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِن لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٤﴾ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٥﴾ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَأَنَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ أَنْظِرْ كَيْفَ بَيِّنْ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَن يُؤْفَكُوا ﴿٧٦﴾ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾

* ۷۶-۷۷:۵ در انجیل یوحنا ۱۷:۲۰، می بینیم که عیسی همواره چنین تعلیم داده است که او نه خداست، و نه پسر خدا. بسیاری از علمای الهیات، پس از تحقیقات گسترده و بررسی های دقیق، به این نتیجه رسیدند که مسیحیت امروز، آن مسیحیتی نیست که عیسی تعلیم داده بود. دو کتاب برجسته در این زمینه چاپ و منتشر شده است. یکی تحت عنوان "اسطوره حلول خدا در قالب انسان" از انتشارات وست مینستر، فیلادلفیا، سال ۱۹۷۷، و دیگری تحت عنوان "افسانه پرداز" از انتشارات هارپر و رو، نیویورک، ۱۹۸۶. بر جلد کتاب "افسانه پرداز" نوشته شده است: "... هایم مکابی استدلال های تازه ای آورده است که نشان می دهد پولس مؤسس مسیحیت بود، نه عیسی.... پولس بود که مذهبی جدید و خیالی را بر اساس توهمات خود بدعت نهاد؛ او خیال می کرد که عیسی یک منجی ربانی است که بخاطر نجات بشریت جان باخت."

دوستان خود را با دقت انتخاب کنید

۷۷. بگو، ”ای کسانی که کتاب آسمانی دارید، در دین خود زیاده روی نکنید و بیش از حق چیزی نگویند، و از عقاید کسانی تبعیت نکنید که گمراه شده اند، و بسیاری از مردم را نیز گمراه کرده اند؛ آنها از راه راست بسیار دور هستند.“
۷۸. کسانی از بنی اسرائیل که کافر شدند به زبان داود و عیسی، پسر مریم لعنت شدند. علتش این است که آنها نافرمانی کردند و حدود را نگاه نداشتند.

بی تفاوتی محکوم است

۷۹. آنها یکدیگر را از کار پلید و ناروا باز نمی داشتند.

بیگمان بدکاری کردند.

۸۰. بسیاری از آنها را می بینی که با کسانی که کافرند هم پیمان می شوند. بیگمان آنچه دستانشان برای آینده فرستاده است بسیار بد است. **خدا** از آنها خشمگین است و، در نتیجه، همیشه در عذاب خواهند بود.

۸۱. اگر به **خدا**، و پیامبر، و آنچه در این بر او فرستاده شد ایمان آورده بودند، با آنها دوستی نمی کردند. ولی بسیاری از آنها پلید هستند.

بیان یک واقعت

۸۲. بدترین دشمنان مومنان را یهودیان و مشرکان خواهی یافت. و نزدیک ترین مردم را در دوستی با مومنان کسانی خواهی یافت که می گویند، ”ما مسیحی هستیم.“
- علتش این است که آنها کشیشان و راهبانی در میان خود دارند، که متکبر نیستند.

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ
وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا
كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾ لُعِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى
ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾
كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ
مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾ تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ
يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ
أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾
وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ
مَا اتَّخَذُوا لَهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِيفُونَ ﴿٨١﴾
﴿٨٢﴾ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ
آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرُكَ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّ مِنْهُمْ
فَرِيقًا يَلْعَنُونَ ﴿٨٣﴾

۸۳. وقتی آنچه را که بر رسول نازل شد می شنوند،

می بینی که چشمانشان از اشک لبریز می شود زیرا حقیقت را در آن می شناسند، و می گویند، ”پروردگارا، ما ایمان آورده ایم، پس ما را از شاهدان بشمار آور.

۸۴. ” چرا نباید به **خدا**، و به حقیقتی که بر ما آمده است ایمان بیاوریم،

و امیدوار باشیم که پروردگاران ما را در شمار افراد درستکار بپذیرد؟“

۸۵. **خدا** برای همین سخن به آنها پاداش داده است؛

او آنها را به باغ هایی راه می دهد که در آن جوی ها روان است.

آنها برای همیشه در آنجا ماندگارند.

این پاداش کسانی است که درستکار هستند.

۸۶. و کسانی که ایمان نمی آورند و آیات ما را

تکذیب می کنند، از دوزخیان هستند.

حلال را حرام نکنید

۸۷. ای کسانی که ایمان آورده اید، چیزهای نیکویی

را که **خدا** حلال کرده است حرام نکنید،

و از حدود تجاوز نکنید؛

خدا متجاوزان را دوست ندارد.

۸۸. و بخورید از چیزهای نیکو و حلالی که **خدا**

روزی شما کرده است. از **خدایی** که ایمانتان

به **اوست**، پروا کنید.

نام خدا را بیهوده بر زبان نرانید

۸۹. **خداوند** شما را برای سوگندهایی که ناخواسته

به زبان می آورید مسوول نمی داند؛ **او** شما را

بخاطر نیات واقعی تان مسوول می داند.

اگر سوگندی را بشکنید، برای جبران آن باید

به ده تهیدست غذا دهید، از همان غذایی که به

خانواده خود می دهید، یا برای آنها پوشاک تهیه

کنید، یا برده ای را آزاد کنید.

اگر از لحاظ مالی توانایی این کار را ندارید، پس سه روز روزه بگیرید. این کفاره برای

شکستن سوگندهایی است که قسم خوردید بدانها وفا می کنید. به سوگند خود وفا کنید.

خدا بدینسان آیاتش را برای شما توضیح می دهد، باشد که سپاسگزار باشید.

وَإِذْ أَسْمِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾ وَمَا نُنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾ فَأَنْذَرَهُمْ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرَمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْ بِهِ بِإِطْعَامِ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا نَطَعْتُمْ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرِ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفْرَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

مسکرات و قمار حرام است

۹۰. ای کسانی که ایمان آورده اید، مسکرات، و قمار، و معابد کسانی که بُت شدند، و هرگونه شرط بندی و قرعه کشی از کارهای پلید شیطان است؛ آنها را رها کنید، تا به رستگاری برسید.

۹۱. شیطان از طریق مسکرات و قمار می خواهد میان شما دشمنی و نفرت ایجاد کند،

و فکر شما را از یاد **خدا**، و نماز پریشان کند. پس آیا خودداری خواهید کرد؟

۹۲. از **خدا** اطاعت کنید، و از رسول اطاعت کنید، و هوشیار باشید. اگر روی بگردانید،

پس بدانید که تنها وظیفه رسول ما این است که پیام را به بهترین نحو برساند.

۹۳. کسانی که ایمان آوردند و درستکار هستند،

در غذایی که می خورند گناهی بر آنان نیست،

تا جاییکه احکام را رعایت کنند، ایمان داشته

باشند و درستکار باشند، سپس تقوا و ایمان خود

را حفظ کنند، و به پرهیزگاری و دینداری ادامه

دهند. **خدا** پرهیزگاران را دوست دارد.

حفظ حیات وحش

۹۴. ای کسانی که ایمان آورده اید،

خدا با چند شکار که دست شما و تیر شما به آن

می رسد (هنگام حج) شما را می آزمايد. تا

خدا معلوم کند که چه کسانی از شما در خلوت

خود نیز به دستورات او عمل می کنند.

کسانی که از این پس نافرمانی کنند سزاوار

عذابی دردناک شده اند.

۹۵. ای کسانی که ایمان آورده اید، در طول مدت

حج شکار را نکشید. هرکس از روی عمد

شکار را بکشد باید معادل آنچه شکار کرده از

چارپایان تاوان دهد، کار داوری را باید دو تن

از منصفان شما برعهده گیرند. آنها باید

اطمینان حاصل کنند که قربانی ها به کعبه

می رسند. وگرنه، او می تواند این گناه را با طعام دادن به تهیدستان جبران کند، یا معادلش

روزه بگیرد. **خدا** لغزش های گذشته را بخشوده است. ولی اگر باز هم کسی از اینگونه

لغزش ها بکند، **خدا** انتقام آن را خواهد گرفت. **خدا** توانمند، و کیفرخواه است.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَمُ رِجْسٌ
مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ فَاَجْتَنِبُوْهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٩٠﴾ اِنَّمَا يُرِيْدُ
الشَّيْطٰنُ اَنْ يُّوْقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدٰوَةَ وَالْبَغْضَاةَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ فَهَلْ اَنْتُمْ مُنْتَهُوْنَ ﴿٩١﴾ وَاَطِيعُوا
اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُوْلَ وَاَحْذَرُوْا فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاَعْلَمُوْا اَنَّ مَا عَلٰى
رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلٰى الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا
الصَّٰلِحٰتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوْا اِذَا مَا اتَّقَوْا وءَامَنُوْا وَعَمِلُوا
الصَّٰلِحٰتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وءَامَنُوْا ثُمَّ اتَّقَوْا وَاَحْسَنُوْا اللّٰهُ يَحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ
﴿٩٣﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَيْسَ لَكُمْ اَللّٰهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنٰلَهُ
اَيْدِيْكُمْ وَاَنْتُمْ حُرْمٌ لِّعَلَّكُمْ تَعْلَمُوْنَ اَللّٰهُ مِنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنْ اَعْتَدٰى
بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٩٤﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ
وَاَنْتُمْ حُرْمٌ وَّمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعْمِ
يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ اَوْ كَفْرَةٌ طَعَامُ
مَسْكِيْنَ اَوْ عَدْلٌ ذٰلِكَ صِيّٰمًا لِّيَذُوْقَ وَاَلْاَمْرُ لِلّٰهِ عَفَا اللّٰهُ عَمَّا
سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمِ اللّٰهُ مِنْهُ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُوْ اِنْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

تمام موجودات دریایی برای خوردن حلال هستند

۹۶. تمام فرآورده های دریایی برای شما حلال است که بخورید.
در طول حج، همین می تواند توشه راه شما باشد.
در تمام مدت حج حق شکار ندارید.
از **خدا** پروا کنید، که در برابرش احضار خواهید شد.
۹۷. **خدا** کعبه را که بیت الحرام است،* زیارتگاه و حرّم مطهر مردم قرار داده است،
و ماه های مقدس، قربانی (به مسجدالحرام)، و حلقه هایی که برای مشخص کردن آنهاست
نیز از چیزهایی است که او برای مردم مقرر کرده است.
باید بدانید که **خدا** آنچه را که در آسمان ها و زمین است می داند،

و اینکه **خدا** بر همه چیز داناست.

۹۸. بدانید که **خدا** سخت کيفر است،

و اینکه **خدا** آمرزنده، و بخشایشگر است.

۹۹. تنها وظیفه رسول این است که پیام را برساند،

و **خدا** از آنچه آشکار می کنید،

و از آنچه پنهان می کنید باخبر است.

۱۰۰. اعلان کن: "بد و خوب یکسان نیستند، حتی

اگر تعداد بدها به اندازه ای زیاد باشد که تو را

تحت تأثیر قرار دهد. بنابراین، از **خدا**

پروا کنید، ای هوشمندان (حتی اگر در اقلیت

هستید)، تا پیروز شوید."

۱۰۱. ای کسانی که ایمان آورده اید، از چیزهایی

نپرسید که، اگر بی موقع و زود هنگام برای

شما آشکار شوند، شما را آزار می دهد.

اگر به نور قرآن در آن باره بپرسید، برای

شما روشن می شود. **خدا** عمداً از آنها چشم

پوشیده است. **خدا** آمرزنده، و باگذشت است.

۱۰۲. دیگران نیز پیش از شما همین سوالها را

مطرح کرده اند، سپس ایمان خود را به آن

از دست دادند.

۱۰۳. **خدا** هیچ یک از چارپایانی را که مجموعه خاصی از نر و ماده می زاینند حرام نکرد، و

نیز چارپایانی را که با قید سوگند آزاد می شوند، حیوانی که دو نر را پشت سرهم می زاید،

و گاو میشی که پدر ده حیوان است - هیچ یک را حرام نکرد. کافران هستند که چنین

بدعت های دروغینی را به **خدا** نسبت دادند. بیشتر آنها عقل خود را بکار نمی برند.

أَحَلَّ لَكُمْ صَيْدَ الْبَحْرِ وَطَعَامَهُ مَتَّعْنَا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحَرَّمَ
عَلَيْكُمْ صَيْدَ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَأَنْفُوا إِلَيْهِ أَلَيْسَ
بِشُرُوبٍ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ
قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْبَةَ الَّذِي لَكُمْ لَتَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ يَكِلُ
شَيْءًا عَلَيْهِ ﴿٩٧﴾ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا
تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ
وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَأْتِيكُمُ الْإِنبَاءُ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا
عَنْ أَشْيَاءَ إِن بُدِّلَ لَكُمْ دَسُوكُمْ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنزَلُ
الْقُرْآنُ تَبَدَّلَ لَكُمْ عَمَّا اللَّهُ عَنَّا وَاللَّهُ عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ قَدْ
سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾
مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامِرٍ وَلَكِنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

* ۹۷: ۵. مسلمانانی که به شرک آلوده شده اند، مقبره پیامبر را متبرک می دانند، و بدین ترتیب برای خود "دو مسجد مقدس" درست کرده اند. قرآن همواره فقط از یک مسجد مقدس سخن می گوید.

کورکورانه از دین پدرانان پیروی نکنید

۱۰۴. هنگامی که به آنها گفته شود، "بباید ببینیم **خدا** چه فر فرستاده، و نزد رسول برویم،" می گویند، "آنچه از والدینمان آموختیم برای ما کافی است."
اگر والدینشان چیزی نمی دانستند، و هدایت نشده بودند چه؟
۱۰۵. ای کسانی که ایمان آورده اید، فقط نگران خودتان باشید. اگر دیگران گمراه شوند، تا زمانی که شما در راه هدایت گام برمی دارید، گمراهی آنها به شما آسیبی نمی رساند. سرانجام، همگی شما، به سوی **خدا** بازمی گردید، سپس او از آنچه کرده بودید شما را باخبر خواهد کرد.

شاهد بر وصیت نامه

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا
حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَٰئِكَ هُمُ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ
لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرَجِعِكُمْ جَمِيعًا
فِنَبِيِّكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهِدُوا
بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا
عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ
فَأَصَابَتْكُم مُّصِيبَةٌ أَلَمْتُمْ تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الْوَصَايَةِ
فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أَرَبْتُمْ وَلَا تَشْرِي بِهِ تَمَنَّا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
وَلَا تَكُنْتُمْ شَهِدَةً لِلَّهِ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَيْمِينَ ﴿١٠٦﴾ فَإِنْ عُرِيَ
أَنْهَمَا اسْتَحَقَّا إِنَّمَا فَخْرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ
اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهِدْنَا أَحَقُّ
مِنَ شَهِدَتَيْهِمَا وَمَا كُنَّا بِنَا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾ ذَلِكَ
أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهٍ أَوْ يَخَافُونَ أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ
أَيْمَانِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَسْمِعُوا لِلَّهِ الَّذِي لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

۱۰۶. ای کسانی که ایمان آورده اید، هنگامیکه یکی از شما در آستانه مرگ باشد باید دو شخص منصف در میان شما هنگام وصیت شاهد باشند. اگر در سفر باشید، پس دو تن از غیر خودتان می توانند شاهد باشند. برای آنکه میزان شک و تردید کاهش یابد، بگذارید شاهدان پس از برپا داشتن نماز به **خدا** سوگند یاد کنند که: "ما از این بهره برداری شخصی نخواهیم کرد، حتی اگر وصیت کننده از خویشاوندان ما باشد. و شهادت **خدا** را کتمان نخواهیم کرد. وگرنه، گناهکار خواهیم بود."
۱۰۷. اگر معلوم شد که شاهدان از کس خاصی هوا داری کردند، پس باید از دو نفر دیگر خواسته شود که جای آن دو را بگیرند. دو تن از کسانی را انتخاب کنید که شاهدان اولیه در حقشان ستم کردند، و بگذارید به **خدا** سوگند یاد کنند: "شهادت ما درست تر از شهادت آنهاست؛ و ما تبعیض نمی گذاریم. وگرنه، از ستمگران خواهیم بود."

۱۰۸. با این شیوه آنها تشویق می شوند که شهادت را به نحو درست ادا کنند، و بترسند از اینکه مبدا سوگندشان مانند شهود قبلی بی اعتبار شود. **خدا** را در نظر داشته باشید و گوش کنید. **خدا** مردم تباهاکار را هدایت نمی کند.

رسولانی که از این دنیا رفته اند بکلی بی خبرند

۱۰۹. روزی خواهد آمد که **خدا** رسولان را احضار کند و از آنها بپرسد،
”چگونه به شما پاسخ دادند؟“

خواهند گفت، ”ما بکلی بی خبریم. تویی که بر تمام اسرار دانایی.“

۱۱۰. **خدا** خواهد گفت، ”ای عیسی، پسر مریم،

از نعمت هایی که بر تو و بر مادرت ارزانی داشتم یاد کن.

من تو را توسط روح القدس تقویت کردم، تا به تو توانایی دهم که در گهواره، و نیز در
بزرگسالی با مردم سخن گویی. **من** به تو کتاب آسمانی، حکمت، تورات، و انجیل آموختم.

بیاد داشته باش که تو به اراده **من** از گل چیزی به شکل پرنده می ساختی،

سپس در آن می دمیدی، و آن به اراده **من** به
پرنده ای زنده تبدیل می شد. کور و جذامی
را به اراده **من** شفا می دادی، و مرده را به
اراده **من** زنده می کردی. بیاد داشته باش که
پس از آنهمه معجزه شگرف که به

بنی اسرائیل نشان دادی، می خواستند تو را
بیازارند و **من** تو را از دست آنها نجات دادم.
کسانی از آنها که ایمان نیاوردند گفتند،
’ پیداست که این افسون است.‘

۱۱۱. ”بیاد داشته باش که **من** به حواریون الهام
کردم: ’ به **من** و به رسول **من** ایمان آورید.‘
آنها گفتند، ’ ما ایمان آورده ایم، و شاهد باش
که ما تسلیم هستیم.‘“

خوان آسمانی

۱۱۲. بیاد داشته باش که حواریون گفتند،

” ای عیسی، پسر مریم، آیا پروردگار تو می-
تواند از آسمان خوراکی بر ما فرستد؟“

گفت، ”از **خدا** پروا کنید، اگر مومنیند.“

۱۱۳. گفتند، ”می خواهیم از آن بخوریم، تا دل-

هایمان آرام گیرد، و مطمئن شویم که به ما راست گفته ای.

ما بر آن شاهد خواهیم بود.“

﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ
لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمَهُ الْغُيُوبَ ﴿۱۰۹﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَبَدْتُكَ بِرُوحِ
الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ
مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا
بِإِذْنِي وَتَبْرِئُ الْأَكْمَامَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ
الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِلَ عَنكَ إِذْ
جَحَّتْهُمُ بِالْبَيْتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرٌ
مُتَّبِعٌ ﴿۱۱۰﴾ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي
وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿۱۱۱﴾ إِذْ قَالَ
الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ نَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ
يُنزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ أَتَقْوُونَ اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۲﴾ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَنَطْمِئِنَّ قُلُوبُنَا
وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۱۱۳﴾

معجزات بزرگ تر مسوولیت های بیشتر همراه دارد *

۱۱۴. عیسی، پسر مریم گفت، "بارالها، ای پروردگار ما، خوراکی از آسمان بر ما فرود فرست. بگذار آن برای هر کس و هر یک از ما فراوانی آورد، و نشانه ای باشد از سوی تو. به ما روزی ده؛ تو بهترین روزی رسانی."

۱۱۵. **خدا** گفت، "اینک آن را فرومی فرستم. هرکس از شما که پس از آن ناباور شود، او را چنان به کیفر می رسانم که هرگز کسی را بدانسان کیفر نداده ام." *

در روز رستاخیز

۱۱۶. **خدا** خواهد گفت، "ای عیسی، پسر مریم،

آیا تو به مردم گفتی که، ' مرا و مادرم را

در کنار **خدا** بُت کنید؟"

خواهد گفت، "شکوه و جلال تو ستایش باد.

من نمی توانستم چیزی را که درست نبود به

زبان آورم. اگر من آن را گفته بودم، تو از

پیش آن را می دانستی. تو از اندیشه های من

باخبری، و من از اندیشه های تو بی خبرم.

تویی که از تمام اسرار باخبری.

۱۱۷. " من فقط چیزی را به آنها گفتم که تو مرا

بدان فرمان داده بودی، و آن این بود که:

' **خدا** را بپرستید، پروردگار من و پروردگار

شما. ' و تا زمانی که با آنها زندگی می کردم

در میانشان شاهد بودم. و وقتی تو به زندگی

من در زمین پایان دادی، تو بر آنها ناظر

بودی. تویی که بر همه چیز شاهی.

۱۱۸. " اگر آنها را کیفر دهی، آنها بندگان تو

هستند. اگر آنها را بیامرزی، تو توانمند،

و حکیم هستی."

۱۱۹. **خدا** اعلام خواهد کرد، " امروز روزی است

که راستگویان بخاطر راستگویی شان نجات

می یابند. " آنها سزاوار باغ هایی شده اند که در آن جوی ها روان است.

آنها برای همیشه در آنجا ماندگارند. **خدا** از آنها خوشنود است، و آنها از او خوشنودند.

این بزرگ ترین پیروزی است.

۱۲۰. فرمانروایی آسمان ها و زمین، و آنچه در آنهاست از آن **خدا**ست، و او به هر کاری

تواناست.

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ
تَكُونَ لَنَا عَيْدًا لِأَوْلِيَانَا وَأَخْرِنَا وَأَعِزَّنَا بِمَنْزِلَتِكَ وَأَنْتَ
خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿۱۱۴﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَنَّتُ عَلَيْكُمْ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ
مِنْكُمْ فَأِنِّي أَعِزُّهُ بِعَدَابِي وَلَا أَعِزُّهُ بِأَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿۱۱۵﴾
وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ مَا أَنتَ لِلنَّاسِ لِتَتَّخِذُوَنِي
وَأُمَّيِّمِي النَّهْيِينَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ
أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي
نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿۱۱۶﴾ مَا
قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ
عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَادُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ
عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۱۱۷﴾ إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَأَتُهُمْ عِبَادُكَ
وَإِنْ تُغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۱۸﴾ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ
يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۱۹﴾
لِلَّهِ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۲۰﴾

* ۱۱۴-۱۱۵: ۵ از معجزه بزرگ قرآن در آیه ۷۴:۳۵ بعنوان "یکی از بزرگ ترین معجزات"، نام برده شده است (پیوست ۱)، و با خود مسوولیتی خطیر همراه می آورد.

* ۱۱۶: ۵ درخور توجه است که قرآن همیشه عیسی را "پسر مریم" می نامد، و انجیل او را "پسر انسان". خدا می دانست که بعضی ها در آینده کفر خواهند گفت و عیسی را "پسر خدا" خواهند نامید!

سوره ۶: چارپایان (الانعام)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ستایش **خدا**ی را، که آسمان ها و زمین را آفرید، و تاریکی ها و روشنایی را پدید آورد.
- با اینهمه، کسانی که به پروردگارشان ایمان ندارند به انحراف ادامه می دهند.
۲. **اوست** که شما را از گِل آفرید، سپس طول عمر شما را از پیش تعیین کرد، طول عمری که فقط **او** آن را می داند، با اینهمه، هنوز به شک خود ادامه می دهید.

۳. **او تنها خدا**ی آسمان ها و زمین است.

او به آنچه پنهان، و آشکار می کنید آگاه است،

و از آنچه کسب می کنید باخبر است.

۴. فرقی نمی کند که چه نوع مدرکی از سوی پروردگارشان برایشان بیاید، با بیزاری، از آن روی می گردانند.

۵. هنگامی که حقیقت برای آنها آمد آن را تکذیب

کردند، از اینرو به عواقب بی توجهی خود

گرفتار شده اند.

۶. آیا ندیده اند که چه نسل هایی را پیش از آنها نابود کرده ایم؟ به آنان بیش از شما در زمین امکانات دادیم، و نعمت های فراوانی به ایشان دادیم، و برایشان جوی های روان پدید آوردیم. سپس آنها را بخاطر گناهانشان نابود کردیم، و نسلی دیگر را جایگزین شان کردیم.

۷. حتی اگر کتابی، نوشته بر کاغذ، برایشان

فرومی فرستادیم، و با دستان خود آن را

لمس می کردند، کسانی که کافر شدند می گفتند،

”این جز افسونی زیرکانه نیست.“

۸. و نیز گفتند، ”کاش می شد که فرشته ای با او

فرود آید!“ اگر فرشته ای فرستاده بودیم،

کار تمام بود، و دیگر مهلتی نمی یافتند.

سُورَةُ الْاِنْعَامِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي
خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ
تَمُرُّونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ
وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٣﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ
آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ
لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٥﴾ أَلَمْ
يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّهِمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ
نُمْكِنْ لَهُمْ لَكَرُّمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ
تَجْرِيًّا مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا
آخَرِينَ ﴿٦﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ
لَقَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ
عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكَ لَقُضِيَ الْآمْرُ لَكُمْ لَا يَنْظُرُونَ ﴿٨﴾

لازمه آزمایش

۹. اگر هم فرشته ای فرستاده بودیم، او را به صورت یک مرد می فرستادیم،

و آنان را چنان سر در گم نگاه می داشتیم که اکنون سر در گم هستند.

۱۰. رسولان پیش از تو مورد تمسخر قرار گرفته اند.

کسانی که آنها را مسخره کردند در نتیجه تمسخر خود گرفتار شدند.

۱۱. بگو، ”در زمین بگردید و ببینید که سرانجام تکذیب کنندگان چگونه بود.“

۱۲. بگو، ”آنچه در آسمان ها و زمین است از آن کیست؟“

بگو، ”از آن **خدا**.“ او مقرر کرده است که رحمت از ویژگی های او است.

بیگمان او همگی شما را در روز رستاخیز که حتماً فرا می رسد احضار خواهد کرد.

افرادی که خویشتن خویش را به زیان افکندند
کسانی هستند که ایمان نمی آورند.

۱۳. هر چه در شب و روز آرام گیرد از آن او است.

او شنوا، و داناست.

۱۴. بگو، ”آیا غیر از **خدا** کسی را به مولایی و

سروری قبول کنم و حال آنکه او پدید آورنده

آسمان ها و زمین است، او است که خوراک

می دهد ولی خوراک داده نمی شود؟“ بگو،

”به من امر شده که با اخلاص هر چه تمام تر

تسلیم باشم، و، فرموده که ’مشرک نباش.‘“

۱۵. بگو، ”اگر از پروردگارم نافرمانی کنم، من،

از عذاب آن روز سهمگین بیمناکم.

۱۶. ”هر کس که در آن روز (از عذاب) رهایی

یابد، به رحمت او دست یافته است.

و این بزرگ ترین پیروزی است.“

خداست که شادی را تحت کنترل دارد

۱۷. اگر **خدا** گزندی به تو برساند، هیچ کس جز او

نمی تواند آن را برطرف کند.

و اگر خیری به تو برساند، او به هر کاری تواناست.

۱۸. او بر تمام مخلوقات خود چیره است. او حکیم، و آگاه است.

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِ مَا يَلْبَسُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ آسَيْنَاهُ بَرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالذِّبْنَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهٖءِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾ قُل سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظِرُوا كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿١١﴾ قُل لِّمَن مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ قُل لِّلَّهِ كَنَبَ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةِ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ ﴿١٣﴾ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٤﴾ قُلْ أَغْيَرَ اللَّهُ وَجْهًا لِّيَأْتِيَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُهُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسَاءَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٥﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٦﴾ مَن يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾ وَإِن يَمَسَّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِن يَمَسَّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٩﴾

قرآن، تمام قرآن، و هیچ چیز جز قرآن

۱۹. بگو، "بالاترین شهادت، شهادت کیست؟" بگو، "شهادت **خدا**. او میان من و شما گواه است که این قرآن* بر من وحی شده، تا آن را به شما و به هر کس که به آن دسترسی پیدا کند موعظه کنم. در واقع، شما به وجود معبودانی دیگر* در کنار **خدا** شهادت می دهید." بگو، "من مانند شما تشهد ادا نمی کنم؛ فقط یک معبود وجود دارد، و من از شرک شما بری و برکنارم."
۲۰. کسانی که به آنها کتاب آسمانی داده ایم چنان خوب این را تشخیص می دهند که فرزندان خود را تشخیص می دهند. کسانی که خویشان خویش را در زیان می افکنند آنهاهی هستند که ایمان نمی آورند.
۲۱. چه کسی پلیدتر از آنکس که از قول **خدا** دروغ بگوید، یا آیات او را تکذیب کند؟ ستمگران هرگز پیروز نمی شوند.
۲۲. مشرکان شرک خود را انکار می کنند روزی که همه آنها را احضار کنیم، از مشرکان خواهیم پرسید، "کجا هستند شریکانی که می گرفتید؟" پاسخ مصیبت بارشان چنین خواهد بود، "به **خدایی** که پروردگار ماست، ما هرگز مشرک نبودیم."*
۲۳. بنگر که چگونه به خود دروغ گفتند، و چگونه بت هایی که علم کرده بودند آنان را به خود وا گذاشته اند.
۲۴. بعضی از آنها به تو گوش می دهند، ولی ما بر دل هایشان پرده می افکنیم، و در گوش هایشان ناشنوایی تا آن را نفهمند. بنابراین، هر دلیل روشنی هم که ببینند، نمی توانند ایمان بیاورند. از اینرو، هرگاه نزد تو آیند که با تو به جدل برخیزند، کافران می گویند، "این داستان هایی از گذشته است."
۲۵. و دیگران را از این (قرآن) بازمی دارند، و خودشان هم کنار می کشند، و بدین ترتیب، تنها خود را نابود می کنند بی آنکه دریابند.
۲۶. کاش می توانستی آنان را هنگامی که با آتش دوزخ روبرو می شوند ببینی! در آن هنگام است که خواهند گفت، "وای بر ما. آه، کاش می شد بازگردیم، و دیگر آیات پروردگارمان را تکذیب نکنیم، و به مومنان بپیوندیم."

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْتَكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنْتَ مَعَ اللَّهِ إِلَهَهُ الْآخِرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ اللَّهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢١﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَاءُكُمْ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ لَنْ نَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٣﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَّبُوا عَلَى أَنفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كُلاًّ مَاءٍ يَوَدُّ أَنْ يُوَسْوِسُوا بِهَا خِيَةَ إِذَا جَاءَهُمْ لِيُجَادِلُوكَ يُقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْعَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ رَأَوْا إِذْ وَقَعُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا إِلَيْنَا نُزِّلْ وَإِنَّا نَكْذِبُ بِآيَاتِنَا وَنَنَا وَنَكُونُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾

* ۶:۱۹ این آیه قرآن را بعنوان تنها مرجع هدایت کننده در دین معرفی می کند. کسانی که علاوه بر این مرجع، از مأخذی چون حدیث و سنت (دروغ هایی که به پیامبر نسبت داده شده) پیروی کنند، مشرک معرفی شده اند.

* ۶:۲۳ مشرکان، اینک و همیشه منکر شرک خود هستند.

٢٨. حقیقت امر این است که، (آنها به این دلیل چنین حرفی می زنند که) اسرارشان برملا شده است. اگر بازگردند، همان گناهان را دوباره انجام خواهند داد. * آنها دروغگو هستند.

٢٩. (بی آنکه به زبان آورند، در ضمیر ناخود آگاه) می گویند، ”زندگی فقط در همین دنیا است؛ ما برانگیخته نخواهیم شد.“

٣٠. کاش می توانستی آنان را هنگامی که نزد پروردگارشان می ایستند ببینی!

او خواهد گفت، ”آیا این حقیقت ندارد؟“
می گویند، ”آری، به پروردگاران سوگند.“
خواهد گفت، ”شما در نتیجه ناباوری هایتان سزاوار عذاب شده اید.“

٣١. بیگمان بازندگان کسانی هستند که به دیدار با **خدا** ایمان ندارند، تا ساعت بناگاه برایشان

فرا رسد، آنگاه می گویند، ”ما سخت پشیمانیم که عمر خود را در دنیا به هدر دادیم.“
آنها بار گناهانشان را بر دوش می کشند؛
چه بار سنگینی!

بازنگری و ارزیابی اولویت ها

٣٢. زندگی این دنیا سرابی بیش نیست و پوشالی است، و حال آنکه سرای آخرت برای پرهیزگاران بسیار بهتر است.
آیا نمی فهمید؟!

٣٣. ما می دانیم که آنچه می گویند ممکن است تو را ناراحت کند. این را بدان که این تو نیستی که آنها تکذیب می کنند؛ بلکه این آیات **خداست** که ستمگران نادیده می انگارند.

٣٤. رسولان پیش از تو نیز تکذیب شده اند، و در برابر آن شکیبا بودند و قاطع عمل کردند. ایشان آزارها دیدند تا سرانجام پیروزی ما فرا رسید. این روش **خداست** که هرگز تغییر نمی کند. از اینرو، سرگذشت رسولان **من** باید برای تو سرمشق باشد.

٣٥. اگر تکذیب آنان بر تو گران است، بدان که حتی اگر تونلی حفر می کردی که از این سوی زمین تا آن سوی زمین می رفت، یا از نردبانی به سوی آسمان بالا می رفتی، و معجزه ای برایشان می آوردی (باز هم ایمان نمی آورند). اگر **خدا** می خواست، می توانست همه را، بدون استثنا، هدایت کند. بنابراین، تو مانند نادانان رفتار مکن.

بَلْ بَدَأَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا مُمُواَعَتْهُ
وَإِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ
بِمُعْتَبِرِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا
بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ
بَغْتَةً قَالُوا أَنَحْسِرْنَا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ
عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ ۖ أَلَسَاءَ مَا يَرْزُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا
لَعِبٌ وَهُوَ وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ
وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَيَّاتُوا اللَّهَ وَيَحْجِدُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَتْ
رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَنَّهُمْ نَصَرْنَا
وَلَا مَبْدَلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّئِ الْمُرْسَلِينَ
﴿٣٤﴾ وَإِنْ كَانَ كِبْرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اَسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ
نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بَيَاتِيَةٌ وَلَوْ شَاءَ
اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

* ٦:٢٨ علتش این است که قوای حسی ما بلافاصله پس از ورود به ابعاد دنیوی، حس خود را نسبت به ماوراء الطبیعه - آنجا که خدا و فرشتگان و بهشت و دوزخ را می توان دید - از دست می دهند. از اینرو، گناهکاران حتی پس از مشاهده بُعد جاوید، رفتارشان را تغییر نخواهند داد.

۳۶. فقط کسانی پاسخ خواهند داد که گوش شنوا دارند. **خدا** مردگان را برمی انگیزد؛

آنها سرانجام به سوی او باز می گردند.

۳۷. گفتند، ”کاش می شد نشانه ویژه ای از سوی پروردگارش بر او فرود آید!“

بگو، ”**خدا** قادر است نشانه ای فرورستد، ولی بیشتر آنان نمی دانند.“

حیوانات و پرندگان، مخلوقات تسلیم شده*

۳۸. تمام مخلوقات روی زمین، و تمام پرندگانی که با بالهای خود پرواز می کنند، جوامعی مانند

شما هستند. ما در این کتاب از بیان هیچ نکته ای، فروگذار نکرده ایم.* تمام این موجودات،

نزد پروردگارش حاضر خواهند شد.

معجزه فراگیر قرآن

۳۹. کسانی که دلایل روشن ما را رد می کنند، کر و

گنگ هستند، و در تاریکیهای مطلق بسر می برند.

خدا هر که را خواهد، به بیراهه می فرستد،

و هر که را خواهد، براه مستقیم هدایت می کند.

۴۰. بگو، ”اگر عذاب **خدا** بر شما فرود می آمد،

یا ساعت بر شما فرا می رسید چه می کردید:

آیا غیر از **خدا** به کس دیگری التماس می کردید،

اگر راست می گوید؟“

۴۱. واقعیت این است که: فقط او را می خوانید، و

او است که اگر بخواهد، به دعای شما پاسخ میدهد،

و شما کسانی را که سهیم دانستید از یاد می برید.

۴۲. و برای امت هایی که پیش از تو بودند (رسولانی)

فرستاده ایم، و آنها را با سختی ها و مصیبت ها

آزمودیم، تا دست به دعا بردارند.

۴۳. کاش هنگامی که آزمایش شدند دعا و درخواست

می کردند! در عوض، دل هایشان سخت شد، و

شیطان اعمالشان را در نظرشان زیبا جلوه داد.

شبهه کار*

۴۴. بنابراین وقتی به پیامی که به آنها دادیم بی اعتنایی کنند، تمام درها را برویشان می گشاییم.

سپس، همین که از آنچه به ایشان داده شد شاد و خرسند شدند، بناگاه ایشان را به کیفر

می رسانیم؛ آنها سراپا متحیر و بهت زده می شوند.

* ۶:۳۸ حیوانات در شمار مخلوقاتی بودند که به توصیه خدا گوش دادند و پس از ارتکاب به گناه اصلی، فرصت را غنیمت شمردند و توبه کردند (به پیشگفتار نگاه کنید).

** ۶:۳۸ تمام اطلاعات مربوط به زندگی جاوید ما در آخرت، در قرآن آمده است. وقتی خدا اطمینان می دهد که: ”از بیان هیچ نکته ای در این کتاب دریغ نکرده ایم“ مومنان راستین بدون کوچک ترین شک و تردیدی آن را می پذیرند. اهمیت این عبارت، و عباراتی نظیر آن، در این واقعیت انعکاس می یابد که هر یک از آن عبارات دارای ۱۹ حرف الفبای عربی است (پیوست ۱۹).

* ۶:۴۴ پیش از اینکه گناهکاران را از پنجره پرت کنند، آنها را به طبقات بالا می برند.

۴۵. پس تباهاکاران بدینسان نابود شدند. ستایش **خدا**ی را، پروردگار جهان.

اظهار عبد و بندگی جز برای خدا زبیده نیست

۴۶. بگو، ”اگر **خدا** شنوایی و بینایی شما را می گرفت، و قدرت تفکر را از شما بازمی داشت،

چه می کردید؛ کدام معبود، جز **خدا** قادر است آنها را به شما بازگرداند؟“

بنگر که چگونه آیات را باز می کنیم، و بنگر که چگونه به بیراهه می روند!

۴۷. بگو، ”چه می کنید اگر عذاب **خدا** بناگاه، یا پس از هشدار بر شما آید،

آیا این تباهاکاران نیستند که سزاوار هلاکت می شوند؟“

نقش رسولان

۴۸. و رسولان را نمی فرستیم مگر بعنوان

مژده دهنده و هشداردهنده.

کسانی که ایمان می آورند و اصلاح می کنند،

هیچ بیمی ندارند، و اندوهگین نخواهند شد.

۴۹. کسانی که آیات ما را نمی پذیرند، به سزای

تباهاکاری هایشان به کیفر می رسند.

۵۰. بگو، ”من به شما نمی گویم که گنجینه های

خدا در اختیار من است. من نه از آینده خبر

دارم و نه به شما می گویم که فرشته ام.

من فقط از آنچه بر من وحی شده است پیروی

می کنم.“ بگو، ”آیا کور با بینا یکسان است؟

آیا نمی اندیشید؟“

۵۱. و با این (قرآن) به کسانی پند ده که از محشور

شدن نزد پروردگارشان می ترسند – جز او

هیچ مولا، و شفיעی ندارند – باشد که رستگار

شوند.

۵۲. و از کسانی که روز و شب پروردگارشان را

می خوانند، و فقط مرید و مخلص او هستند

کناره نگیر. نه تو مسوول حساب آنها هستی،

و نه آنها مسوول حساب تو. اگر از آنها کناره بگیری، از ستمگران خواهی بود.

فَقُطِعَ دَائِرَةُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَمَّ عَلَى قُلُوبِكُمْ
 مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظِرْ كَيْفَ نَصَرَفَ الْآيَاتِ
 ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْكَمَ عَذَابُ اللَّهِ
 بَعْتَهُ أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَمَا
 نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ
 فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ
 عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ
 إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا نُوحِيَ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ
 أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا
 إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ
 ﴿٥١﴾ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ
 وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ
 عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

۵۳. ما بدینسان مردم را بوسیله یکدیگر می آزماییم، تا (با تمسخر) بگویند،
 ” آیا از میان ما، اینان هستند مردمی که لطف **خدا** شامل حالشان شده؟“
 آیا **خدا** از سپاسگزاران آگاه نیست؟
۵۴. هرگاه کسانی که به آیات ما ایمان دارند نزد تو آیند، بگو، ” سلام علیکم (صلح بر شما).
 پروردگار شما مقرر کرده است که رحمت از ویژگی های **اوست**.
 بنابراین، هر یک از شما که از روی نادانی ستم کند، و بعد توبه کند و خود را درست کند،
 پس **او** آمرزنده، و بخشایشگر است.“
۵۵. ما بدینسان آیات را توضیح می دهیم، تا راه مردم گناهکار شناخته شود.
۵۶. بگو، ” من از عبادت آنچه شما بجز **خدا**

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَذَا لَمَّا مَنَّا اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِن بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلِّمُوا عَلَيَّمْ كَمَا سَلِّمُوا عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةِ أَنَّهُ مَن عَمِلَ مِنكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٧﴾ وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ لَّا يُعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ إِنِّي نَهَيْتُ أَن أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ قُلْ لَّا أُنْبِئُكُمْ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُمْ إِذَا مَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٩﴾ قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُم بِهِ مَا عَنِيدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقْضِ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ﴿٦٠﴾ قُلْ لَوْ أَن عَندي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ، لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٦١﴾ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦٢﴾

- می خوانید نهی شده ام.“
 بگو، ” من از عقاید شما پیروی نخواهم کرد.
 اگر بکنم، گمراه خواهم شد، و هدایت نخواهم یافت.“
۵۷. بگو، ” من دلیل محکمی از سوی پروردگارم دارم، و شما آن را نپذیرفته اید. عذابی که مرا برای آن چالش می کنید به دست من نیست.
 دآوری فقط از آن **خداست**. **او** حق را می گوید، و **او** بهترین داور است.“
۵۸. بگو، ” اگر عذابی که مرا برای آن چالش می کنید به دست من بود، همه چیز از مدت ها پیش پایان گرفته بود.
خدا بهتر می داند که چه کسانی ستمگرند.“

خدای توانمند

۵۹. کلید تمام اسرار نزد **اوست**؛ جز **او** کسی آنها را نمی داند. **او** به هر چه در خشکی و دریاست داناست.

بی دانش **او** برگی فرو نمی افتد.
 یا دانه ای در عمق خاک وجود ندارد.
 و هیچ تر و خشکی نیست، که در پرونده ای شگرف ثبت نشده باشد.

هر روز می میریم و برانگیخته می شویم*

۶۰. **اوست** که در طول شب شما را می میراند، و حتی از کوچک ترین حرکت شما در طول روز آگاه است. **او** هر بامداد شما را برمی خیزاند، تا زمانی که عمرتان به پایان برسد، سپس بازگشت نهایی شما به سوی **اوست**. آنگاه **او** شما را از آنچه کرده بودید باخبر خواهد کرد.
۶۱. **او** بر بندگانش چیره است، و نگهبانانی برای حفاظت از شما تعیین می کند. هنگامی که زمان مرگ هر یک از شما فرا رسد، رسولان ما بی درنگ جانث را می ستانند.
۶۲. سپس همگی به سوی **خدا**، که مولا و سرور حقیقی آنهاست بازگردانیده می شوند. بیگمان، **او** داور نهایی است؛ و **او** دقیق ترین حسابرس است.
۶۳. بگو، "چه کسی می تواند شما را از تاریکی های خشکی و دریا برهاند؟" شما **او** را به بانگ بلند و در نهان می خوانید: "اگر **او** این بار نجاتمان دهد، برای همیشه سپاسگزار خواهیم بود."
۶۴. بگو، "خدا این بار، و نیز دفعات دیگر شما را نجات می دهد، با اینهمه شما باز هم دیگران را با **او** سهیم می دانید."
۶۵. بگو، "بیگمان **او** می تواند از بالای سرتان، یا از زیر پایتان بر شما عذاب بفرستد. یا می تواند شما را به چندین گروه تقسیم کند تا جور و استبداد یکدیگر را بچشید. بنگر که چگونه آیات را توضیح می دهیم، تا بلکه بفهمند."
۶۶. قوم تو این را تکذیب کرده اند، در صورتی که این حق است. بگو، "من حافظ شما نیستم."
۶۷. هر چه در این پیش گویی شده است روی خواهد داد، و بیگمان شما خواهید دانست.

احترام به کلام خدا

۶۸. اگر کسانی را دیدی که آیات ما را مسخره می کنند، از آنها دوری کن تا به گفتاری دیگر پردازند. اگر شیطان باعث شود فراموش کنی، پس، همین که بیاد آوردی، با چنین مردم پلیدی منشین.

* ۶:۶۰ افراد پرهیزگار، در واقع نمی میرند؛ آنها مستقیم به همان بهشتی می روند که روزگاری آدم و حوا در آن می زیستند. کسانی که کافر هستند می رانده می شوند و تا روز رستاخیز کابوس می بینند. به این آیات: (۴۴:۵۶؛ ۴۰:۴۶؛ ۲۷-۲۶:۳۶؛ ۵۸:۲۲؛ ۱۶:۳۲؛ ۸:۲۴؛ ۳:۱۶۹؛ ۲:۱۵۴) و پیوست ۱۷ نگاه کنید.

۶۹. پرهیزگاران مسوول سخنان چنین مردمی نیستند، ولی شاید یادآوری سودمند باشد؛ تا بلکه نجات یابند.

۷۰. رها کن کسانی را که دین خود را به بیهودگی می گیرند، و گویی بیشتر به جنبه اجتماعی آن توجه دارند، و بکلی جذب زندگی دنیا شده اند.

با این (قرآن) به آنها یادآوری کن، تا مبدا کسی در نتیجه دستاوردهای پلید خود عذاب بکشد. او جز **خدا** هیچ مولا و شفيعی نخواهد داشت.

اگر می توانست انواع غرامت ها را اهدا کند، باز از او پذیرفته نمی شد.

اینان در نتیجه کارهای پلیدشان عذاب می کشند؛ و بخاطر کفرشان سزاوار آن شده اند که نوشابه های جهنمی، و عذابی دردناک را متحمل شوند.

۷۱. بگو، "آیا جز **خدا** را بخوانیم، که نمی تواند به

ما سود یا زبانی برساند، و پس از آنکه **خدا**

ما را هدایت کرده است به عصر جاهلیت

بازگردیم؟ اگر چنین کنیم، به کسانی پیوسته ایم

که تحت نفوذ شیاطین هستند، و بکلی گنج و

سر در گمند، و در آن حال دوستانشان برای

نجات آنها می کوشند:

'بیایید با ما در راه راست بمانید.' "

بگو، "هدایت راستین هدایت **خدا** است.

به ما فرمان داده شده است که در برابر

پروردگار جهان تسلیم باشیم.

۷۲. "و نماز را برپا داریم، و او را حرمت نهیم -

در حضور **اوست** که (برای حسابرسی)

احضار خواهید شد."

۷۳. **اوست** که آسمان ها و زمین را، بحق آفرید.

هرگاه بگوید، "باش،" هست. کلام او حقیقت مطلق است.

روزی که در صور دمیده شود، فرمانروایی مطلق از آن **اوست**.

دانای نمان و آشکار. او حکیم، و آگاه است.

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَئِنْ ذُكِّرُوا لَعَلَّهُمْ يَنْفِقُونَ ﴿٦٩﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذُكِّرُوا بِهِنَّ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَئِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ وَإِنْ تَعَدَلَ كُلُّ قَدْلٍ لَدَى اللَّهِ لَأُلْقَى فِي الْإِنجَالِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٠﴾ قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَىٰ أَتَيْنَا قُلُوبًا هُدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ وَأَمَّا إِنَّا لَنُسَلِّمُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا زَكَاةً وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُن فَيَكُونُ قَوْلَهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يَنْفَعُ فِي الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾

مناظره ابراهیم با مشرکان

۷۴. بیاد داشته باشید که ابراهیم به پدرش، آزر، گفت، "چگونه می توانی مجسمه ها را چون خدا عبادت کنی؟ می بینم که تو و قومت سخت گمراه شده اید."

۷۵. ما شگفتی های آسمان ها و زمین را به ابراهیم نشان دادیم، تا او را از کسانی کنیم که یقین دارند:

۷۶. هنگامی که شب فرا رسید، ستاره ای درخشان را دید. گفت، "شاید این پروردگار من باشد."

و چون ناپدید شد، گفت، "خدایانی را) که ناپدید می شوند دوست ندارم."

۷۷. هنگامی که دید ماه می تابد، گفت، "شاید این پروردگار من باشد!"

و چون ناپدید شد، گفت، "اگر پروردگارم مرا هدایت نکند، از گمراهان خواهم بود."

۷۸. هنگامی که دید خورشید چهره می گشاید،

گفت، "این باید پروردگار من باشد. این از

همه بزرگ تر است." ولی چون غروب کرد،

گفت، "ای قوم من، من شرک شما را محکوم می کنم و از آن بری و برکنارم."

۷۹. "و خود را از هر لحاظ برای آن کسی خالص کرده ام که آسمان ها و زمین را پدید آورد؛ من هرگز مشرک نخواهم بود."

۸۰. قوش با او به مجادله برخاستند. او گفت، "آیا

درباره **خدا** با من مجادله می کنید، پس از آنکه

او مرا هدایت کرده است؟ من از معبودانی که

شریک می کنید ترسی ندارم. هیچ اتفاقی برای

من رخ نمی دهد، مگر بخواست پروردگارم.

دانش پروردگار من همه چیز را فرا گرفته

است. آیا متوجه نمی شوید؟

۸۱. "چرا باید از بت های شما بترسم؟

این شما هستید که باید بترسید، زیرا بجای آنکه

به عبادت **خدا** بپردازید به عبادت معبودانی

می پردازید که نمی توانند به شما یاری دهند.

کدامیک از دو گروه به امنیت نزدیک تر است،

اگر بدانید؟"

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ إِذْ رَأَىٰ تَجِدُ أَصْنَامًا ۗ إِلَهًا إِنِّي ۖ أَرَأَيْتَ وَقَوْمَكَ فِي صَلَاتٍ مُّبِينٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ ۖ مَلَكَوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَىٰ كَوْكَبًا ۖ قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفَلِينَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَيْنَ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَأَى السَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَنْفَوْرٌ إِنِّي رَبِّي ۗ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾ إِنِّي وَجْهَتُ وَجْهِي لِلذِّكْرِ الَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا ۗ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾ وَحَاجَّةُ قَوْمِهِ ۗ قَالَ أَنَحَجُّوكَ فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ ۗ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ ۗ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۗ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ ۗ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ ۖ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

امنیت کامل برای مومنان

۸۲. کسانی که ایمان می آورند، و ایمان خود را به شرک آلوده نمی کنند، سزاوار آن شده اند که کاملاً در امان باشند، و اینان بر راستی هدایت شده اند.
۸۳. این بود استدلال ما، که با آن از ابراهیم در برابر قومش پشتیبانی کردیم. ما هر کس را که بخواهیم به درجات بالاتر می رسانیم. پروردگار تو حکیم، و بر همه چیز داناست.
۸۴. و به او اسحاق و یعقوب را بخشیدیم، و هر دو را هدایت کردیم. به همین ترتیب، پیش از آن نوح را هدایت کردیم، و از نسل او داود، سلیمان، ایوب، یوسف، موسی، و هارون را (هدایت کردیم). نیکوکاران را بدینسان پاداش می دهیم.

۸۵. و نیز، زکریا، یحیی، عیسی، و الیاس را؛

همگی ایشان درستکار بودند.

۸۶. و اسماعیل، الیسع، یونس، و لوط؛ یکایک آنان را بر جهانیان برتری دادیم.

۸۷. از میان نیاکانشان، نوادگانشان، و برادران و خواهرانشان، تعداد بسیاری را برگزیدیم، و براه راست هدایت کردیم.

۸۸. این هدایت خداست، که با آن هر یک از بندگان را که برگزیند هدایت می کند.

اگر هر یک از آنها به شرک آلوده می شد، تمام اعمالش باطل می شد.

۸۹. آنها کسانی بودند که به ایشان کتاب، حکمت، و نبوت داده ایم. اگر این مردم ایمان نیاورند، کسان دیگری را جایگزینشان می کنیم، و مردم جدید بی ایمان نخواهند بود.

۹۰. اینان کسانی هستند که خدا هدایتشان کرده است؛ تو در همان راستا برو تا هدایت شوی. بگو، "من از شما مزدی نمی خواهم. بلکه این پیامی است برای همه مردم."

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾ وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُوسُفَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾ وَمِن آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِن عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَلَيْهِمَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هُنَّ لِآءٌ فَفَدَّوْكَانَ بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَتْهُمْ أَقْتَدَةٌ قُلْ لَّا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾

پیام های خدا به جهانیان

۹۱. هرگز قدر **خدا** را چنانکه شایسته اوست ندانستند. از اینرو، گفتند، ”**خدا** بر هیچ بشری چیزی نازل نمی کند.“ بگو، ”پس چه کسی کتابی را که موسی آورد که نور و راهنمای مردم بود، نازل کرد؟“ شما آن را به روی کاغذ آوردید که اعلام کنید، درحالیکه بسیاری از آن را پنهان می کنید. به شما چیزهایی آموخته شد که هرگز نمی دانستید - شما، و پدرانتان. بگو، ”**خدا** (کسی است که آن را وحی کرد)،“ پس آنها را به حال خود رها کن تا بازی کنان، در غفلت بمانند.
۹۲. این هم کتاب مبارکی است که ما آن را نازل کرده ایم، تا کتاب های پیشین را تصدیق کند، و به مهم ترین جامعه* و مردم پیرامون آن هشدار دهی.

کسانی که به آخرت ایمان دارند به این (کتاب آسمانی) ایمان می آورند، و مراقب نمازهای خود هستند.

رسولان دروغین محکومند

۹۳. چه کسی پلیدتر از آنکس که از خود دروغ بسازد و آن را به **خدا** نسبت دهد، یا بگوید، ”به من وحی الهی رسیده،“ درحالی که چنین وحیی به او نرسیده باشد، یا بگوید، ”من هم می توانم عین آیات **خدا** را بنویسم؟“ کاش می توانستی این ستمگران را هنگام مرگ ببینی! فرشتگان دستان خود را به سوی آنها دراز می کنند، و می گویند، ”کالبد تهی کنی. شما امروز، سزاوار عذابی شرمبار شده اید، زیرا درباره **خدا** سخنانی گفتید که درست نبود، و از شدت تکبر از پذیرفتن آیات او سر باز زدید.

۹۴. ”اینک تک و تنها نزد ما بازگشته اید، همانگونه که نخستین بار شما را آفریدیم، و آنچه را به شما داده بودیم پشت سر نهادید.

شفیعی را که ادعا داشتید در شفاعت سهیم اند و به یاری تان می آیند با شما نمی بینیم. تمام پیوندها میان شما قطع شده است؛ تمام کسانی که تکیه گاه تصور می کردید ترکتان کرده اند.“

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْنَا مِنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ جَعَلُونَهُ قُرْآنًا طَبِيسٌ تُدْوِنُوهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ نَزَّاهٌ عَنْ دَرَجِهِمْ فِي حَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبَازِكًا مُصَدِّقًا لِّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوْحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْرَزُونَ عَذَابَ آلِهَتِهِمْ يَمَّا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْتُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرْكُمَا خَوْلًا نَكْمُ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ لَقَدْ نَقَطَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾

* ۶:۹۲ "مهم ترین جامعه" در دنیای امروز ایالات متحده امریکاست، که پیام خدا در آنجا به اصل خود بازگشت. زمانی که قرآن نازل شد، مکه مهم ترین جامعه بود.

عظمت خدا

۹۵. **خداست** که موجب می شود دانه ها و هسته ها شکافته شوند و جوانه زنند.

او زنده را از مُرده پدید می آورد، و مرده را از زنده.

چنین است **خدا**؛ چگونه توانستید منحرف شوید!

۹۶. هنگام سپیده دم، **اوست** که آن را می شکافد و صبح را پدیدار می کند.

او شب را آرام قرار داد، و خورشید و ماه را ابزاری برای شمارش زمان.

این طرح آن توانمند، داناست.

۹۷. و **اوست** که ستارگان را برای شما پدید آورد تا در تاریکی های خشکی، و دریا راهنمای

شما باشند. ما بدینسان آیات را برای مردمی که

می دانند روشن می کنیم.

۹۸. **او** شما را از یک تن پدید آورد، و درباره راه

و سرانجام نهایی شما تصمیم گرفت.

ما بدینسان آیات را برای مردمی که می فهمند

روشن می کنیم.

۹۹. **اوست** که از آسمان آب فرومی فرستد، تا با آن

انواع گیاهان را برویانیم. ما از سبزینه ها

انواع دانه های مرکب را پدید می آوریم،

و درختان نخل را با خوشه های آویخته،

و باغ های انگور، زیتون و انار می پرورانیم؛

میوه هایی که مانند هم هستند، ولی گوناگونند.

به میوه هایشان بنگرید که چگونه رشد می کنند

و به ثمر می رسند. در آنها برای مردمی که

ایمان دارند نشانه هاست.

۱۰۰. با اینهمه، برای **خدا** شریکانی از جن قرار

می دهند، حال آنکه **اوست** که آنها را آفرید.

و بی هیچ دانشی پسران و دخترانی نیز

برای **او** برمی گزینند. شکوه و جلال **او**

ستایش باد. **او** برتر و بالاتر است.

بسی فراتر از آنچه ادعا می کنند.

۱۰۱. پدید آورنده آسمان ها و زمین.

چگونه می تواند پسری داشته باشد، درحالیکه هرگز جفتی نداشته است؟

او همه چیز را آفرید، و **او** از همه چیز بخوبی آگاه است.

﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَى مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَى ذَلِكَ اللَّهُ فَالِقُ تُوْفِكُونَ ﴿۹۵﴾ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۹۶﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۹۷﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿۹۸﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنَ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُشْتَبِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۹۹﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ ﴿۱۰۰﴾ يَدْبِقُ السَّمَانُ وَالْأَرْضَ أَلَيْسَ إِنَّهُ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۱۰۱﴾

خدا

۱۰۲. چنین **خدایی**، پروردگار شماست، معبودی جز **او** نیست، آفریننده همه چیز. عبادات خود را فقط به **او** اختصاص دهید. همه چیز تحت فرمان **اوست**.

۱۰۳. هیچ دیده ای نمی تواند **او** را دریابد، ولی **او** همه دیده ها را درمی یابد. **او** بنده نواز، و آگاه است.

۱۰۴. نور هدایت از سوی پروردگارتان برای شما آمده است. هرکس که ببیند، به سود خود **اوست**، و هرکس که نابینا شود، به زیان خود **اوست**. من نگهدار شما نیستم.

۱۰۵. ما آیات را بدینسان باز می کنیم، و آنها را برای مردمی که می دانند روشن می کنیم، تا ثابت شود که تو از دانش بهره مند شده ای.

۱۰۶. از آنچه از سوی پروردگارت بر تو وحی شده پیروی کن، هیچ معبودی جز **او** نیست، و از مشرکان دوری گزین.

۱۰۷. اگر **خدا** می خواست، آنها به شرک دچار نمی شدند. ما تو را نگهدارنده آنها تعیین نکردیم، و تو وکیل مدافع آنها نیستی.

۱۰۸. کسانی را که در کنار **خدا** می خوانند لعن و ناسزا نگویند، تا مبدا از سر جهالت، کفر بگویند و به **خدا** لعن و ناسزا گویند.

کارهای هر گروه را در نظر آنها آراسته کرده ایم. سرانجام، آنها به سوی پروردگارشان باز می گردند، سپس **او** از آنچه کرده اند آگاهشان خواهد کرد.

۱۰۹. و با جدیت به **خدا** سوگند می خورند که اگر معجزه ای برایشان می آمد حتماً ایمان

می آوردند. بگو، ”معجزات فقط از سوی **خدا** است.“

برای آگاهی شما، اگر هم معجزه ای برایشان می آمد، به کفر خود ادامه می دادند.

۱۱۰. ما بر افکار آنها و بر دل های آنها تسلط داریم. بنابراین، از آنجایی که خودشان تصمیم گرفتند که ایمان نیاورند، آنها را در عصیانشان رها می کنیم، تا کورکورانه ادامه دهند.

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾ لَا تَدْرِكُهُ
الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾
قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ. وَمَنْ عَمِيَ
فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾ وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ أَدْرَسَتْ وَلِبَيِّنَةٍ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾
أَنْبِئْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ
الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
حَفِيظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٧﴾ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ
يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَٰلِكَ زَيْنًا
لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ فَجَعَلَهُمْ فِتْنَةً لِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ
لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا
جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾ وَنُقَلِّبُ أَقْسَامَهُمْ وَنُصَرِّفُهُمْ كَمَا لَمْ
يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَدْرُهُمْ فِي طُعْنِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾

نتیجه تصمیم خودشان

۱۱۱. حتی اگر فرشتگان را نزدشان می فرستادیم؛ حتی اگر مردگان با آنها سخن می گفتند؛ حتی اگر تمام معجزات را در برابرشان می آوردیم؛ باز هم نمی توانند ایمان بیاورند مگر آنکه **خدا** بخواهد. بیگمان، اکثریت در نادانی بسر می برند.

حدیث و سنت، ساخته دشمنان پیامبر

۱۱۲. و به دشمنان هر پیامبر - از شیاطین انس و جن - اجازه داده ایم کلمات آراسته را به یکدیگر الهام کنند، تا یکدیگر را بفریبند. اگر پروردگار تو می خواست، آنها چنین نمی کردند. رها کن آنان را و سخنان ساختگی شان را.

بهترین ملاک

۱۱۳. این برای آن است که دل های کسانی که به آخرت ایمان ندارند به این سخنان ساختگی گوش دهند، و آنها را بپذیرند، و بدین ترتیب اعتقادات واقعی خود را آشکار کنند.*

قرآن، کامل با تمام جزئیات*

۱۱۴. آیا غیر از قانون **خدا** به مأخذ دیگری رجوع کنم، درحالیکه او این کتاب را با تمام جزئیات برای شما نازل کرده است؟* کسانی که به آنها کتاب دادیم تشخیص می دهند که این از سوی پروردگار تو، بحق، نازل شده است. هیچ شکی به خود راه مده.

۱۱۵. کلام پروردگارت در درستی و عدالت، کامل است.* هیچ چیز کلمات او را لغو نمی کند. او شنوا، و بر همه چیز داناست.

۱۱۶. اگر به حرف اکثر مردم روی زمین عمل کنی، تو را از راه **خدا** منحرف خواهند کرد. آنها فقط از گمان پیروی می کنند؛ و فقط حدس می زنند.

۱۱۷. پروردگار تو خوب می داند که چه کسانی از راه او خارج شده اند، و او خوب می داند که چه کسانی هدایت شده اند.

۱۱۸. اگر حقیقتاً به آیات **خدا** معتقد هستید، از آنچه نام او بر آن یاد شده بخورید.

﴿لَوْ أَنزَلْنَا لِنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَئِنْ كُنَّا أَكْثَرَهُمْ يَبْهَلُونَ ﴿۱۱۱﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَفْسٍ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿۱۱۲﴾ وَلِنَصِّحَنَّ إِلَيْهِ أَفْعَادُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرِضُوهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿۱۱۳﴾ أَفَعَيَّرَ اللَّهُ أَتَّبَعِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۱۱۴﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۱۵﴾ وَإِنْ تَطَّعَ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿۱۱۶﴾ إِنْ رَبُّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿۱۱۷﴾ فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۸﴾

* ۱۱۳: ۶: قرآن، معیارهایی به ما داده است که معلوم می کنند که آیا ما حقیقتاً به آخرت ایمان داریم یا اینکه فقط به زبان می گوئیم که به آن معتقدیم. این معیارهای حیاتی در این آیه و نیز در (۴۶-۴۵: ۱۷)، و (۴۵: ۳۹) گفته شده است.

* ۱۱۵-۱۱۳: ۶: پیروی از هر مرجع دیگری، ضمن پیروی از قرآن، کفر یا ناباوری به قرآن محسوب می شود (پیوست ۱۸).

یک شانس دیگر برای آنکه بپاید خدا باشید:
پیش از خوردن، نام خدا را نکر کنید

۱۱۹. چرا از آنچه نام **خدا** بر آن یاد شده نخورید؟

او آنچه را که برای شما حرام است، با همه جزئیات آن گفته است، مگر آنکه ناچار شوید. در واقع، بسیاری از مردم با عقاید شخصی خود، بی آنکه دانشی داشته باشند، دیگران را گمراه می کنند. پروردگار تو افراد متجاوز را خوب می شناسد.

۱۲۰. از گناهان پیدا و ناپیدا بپرهیزید.

بیگمان کسانی که گناه کسب کرده اند به سزای خروج از فرمان کیفر داده می شوند.

۱۲۱. از آنچه نام **خدا** بر آن یاد نشده نخورید، زیرا

نافرمانی است. شیاطین به عوامل خود الهام می کنند تا با شما مجادله کنند؛ اگر از آنها اطاعت کنید، شما هم مشرک خواهید بود.*

۱۲۲. آیا کسی که مُرده بود و ما به او زندگی

بخشیدیم، و برایش نوری فراهم کردیم تا بتواند با آن در میان مردم راه برود، با کسی که در تاریکی های مطلق بسر می برد و هرگز نمی تواند از آن بیرون بیاید، برابر است؟ کارهای ناباوران اینگونه در نظرشان جلوه گر شده است.

۱۲۳. و می گذاریم پیشوایان گناهکار در هر

جامعه ای ترفندی بکار برند و نیرنگ زنند. ولی تمام ترفندها و نیرنگ ها به زیان خودشان تمام می شود، بی آنکه متوجه باشند.

زیر سوال بُردن حکمت خداوندی*

۱۲۴. هرگاه مدرک معتبری برایشان بیاید،

می گویند، ”ما ایمان نمی آوریم، مگر آنکه

آنچه به رسولان **خدا** داده شده است به ما داده شود!“ **خدا** دقیقاً می داند که چه کسی برای

رساندن پیام او بیشتر صلاحیت دارد.* چنین گناهکارانی در پیشگاه **خدا** خوار می شوند، و در نتیجه ترفندهای شیطانی خود، به عذابی هولناک گرفتار می شوند.

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾
وَذُرُوا ظَاهِرًا لِأَنَّهُمْ وَبِاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيَجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحِيَ إِلَيْكُمْ أَوْلِيَاءَ بِهِمْ لِيَجْذِبُوا إِلَيْكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾
أَوْ مَنْ كَانَ مِثْلًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مِثْلَهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُجْرِمِينَ لِيَمْلِكُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَى مِنْ أَوْفَى السَّمَاءِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

* ۶:۱۲۱ حرام دانستن غذاهایی که خدا حرام نکرده، نشانگر شرک است.

* ۶:۱۲۴ حسادت، و غرور نفسانی از صفات مشخصه آدمی است که بعضی از مردم را تحریک می کند که حکمت خدا را برای انتخاب رسولانش زیر سوال ببرند. وقتی رمز ریاضی قرآن توسط رسول میناق پیدا شد، فقها و طلاب مسلمانی که از راه راست منحرف شده اند نیز سخنی را که در این آیه آمده به زبان آوردند.

علوم قرآنی بسی فراتر از پیشرفت های بشری*

۱۲۵. کسی را که **خدا** بخواهد هدایت کند، سینه اش را برای تسلیم بودن می گشاید. و هر آنکس را که بخواهد گمراه کند، سینه اش را در تنگنا و فشار می گذارد، مانند کسی که به سوی آسمان بالا می رود.*

خدا کسانی را که نمی خواهند ایمان بیاورند بدینسان لعنت می کند. این است آن راه مستقیم به سوی پروردگار تو.

ما آیات را برای مردمی که توجه می کنند باز کرده ایم.

۱۲۷. آنها سزاوار آن شده اند که نزد پروردگارشان در صلح بسر ببرند-

او ولی آنها و سالار آنهاست - به پاس آنچه انجام می دهند.

۱۲۸. آن روز خواهد آمد که **او** همگی آنان را

احضار کند (و بگوید): "ای جن ها، شما

تعداد بسیاری از آدمیان را در اختیار

گرفته اید." انسان های همزاد آنها خواهند

گفت، "پروردگارا، ما از همنشینی یکدیگر

بهره مند شدیم، تا عمری را که تو برای ما

تعیین کرده بودی به هدر دادیم."

او خواهد گفت، "دوزخ سرانجام شماست."

آنها بخواست **خدا**، برای همیشه در آنجا

می مانند. پروردگار تو حکیم، و

بر همه چیز داناست.

۱۲۹. و بدینسان ستمگران را به کیفر نافرمانی شان

همزاد یکدیگر می کنیم.

۱۳۰. ای جن ها و آدم ها، آیا از میان شما رسولانی

نزد شما نیامدند تا آیات مرا برای شما

بخوانند، و شما را از چنین روزی هشدار

دهند؟ خواهند گفت، "ما علیه خود شهادت

می دهیم." آنها بکلی سرگرم زندگی این دنیا

شدند، و به زیان خود شهادت خواهند داد که

کافر بودند.

۱۳۱. تا نشان داده شود که پروردگار تو هرگز جامعه ای را که مردمش آگاه نیستند، بناحق

نابود نمی کند.

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ أَلْسِنَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾ وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا فَذَلَّلْنَا آلَآئِكَ لِقَوْمٍ يَدْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾ لَمْ دَارِ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾ وَيَوْمَ يُحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَمْعَشِرَ الْجِنِّ قَدْ أَسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَلْبَابَ الَّذِينَ أَجَلْتُمْ لَنَا قَالِ النَّارُ مَثْوًى لَكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾ وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾ يَمْعَشِرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ الَّذِينَ يَأْتِيَكُمْ رَسُولٌ مِنْكُمْ يَفْضُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُذَرُّوكُمْ لِقَاءِ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾ ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾

* ۱۲۵:۶ قرن ها پس از نزول قرآن، آموخته ایم که هر چه بیشتر به طرف آسمان بالا برویم، درصد اکسیژن در هوا کمتر می شود، و به نفس تنگی دچار می شویم.

۱۳۲. هر کس به نسبت کاری که کرده است به درجه ای دست می یابد.
 پروردگار تو هرگز از آنچه می کنند غافل نیست.
 ۱۳۳. پروردگار تو غنی است؛ صاحب تمام رحمت ها.
 اگر بخواهد، می تواند شما را از میان بردارد، و پس از شما هر کس را که بخواهد بیاورد، درست همانگونه که شما را از نسل مردمی دیگر پدید آورد.
 ۱۳۴. آنچه به شما وعده داده شده حتماً عملی خواهد شد، و شما هرگز نمی توانید از آن بگریزید.
 ۱۳۵. بگو، "ای قوم من، تمام سعی خود را بکنید، و من نیز چنین خواهم کرد. بیگمان خواهید دید که سرانجام چه کسانی برنده می شوند." بیگمان، ستمگران هرگز پیروز نمی شوند.

سوء استفاده از روزی های خدا

وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخِرِينَ ﴿١٣٣﴾ إِنْ يَشَاءُ يُغَيِّرْ لَكُمْ أَسْمَاءَكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ يَسْمَعُوا فُتُورًا مِمَّا سَمَوْا وَلَكُمْ قُلُوبٌ لَنْ يَسْمَعُوا أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِبِكُمْ إِنْ عَمِلْتُمْ فَعَلُوا مِمَّا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٣٤﴾ وَمَا أُنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٥﴾ قُلْ يَتَقَوَّمُ عَمَلُهُمْ عَلَيْهِمْ أَلْفُ مِائَةٍ أَوْ سَائِرٌ مِنْ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣٦﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَأَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٧﴾ وَكَذَلِكَ زَيَّنَّا لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ لِيُرْذُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾

۱۳۶. و حتی مقداری از فرآورده ها و چارپایانی را که **خدا** روزی آنها کرده، برای او اهدا می کنند، و به تصور خود، گفتند، "این سهم برای **خدا**،" و "این سهم برای معبودان ماست." در هر حال، آنچه برای معبودان خود اهدا کردند هرگز به **خدا** نرسید، و حال آنکه آنچه برای **خدا** دادند همه برای معبودانشان مصرف شد.
 چه بد داوری می کنند.
 ۱۳۷. مشرکان اینچنین از طریق معبودان خود فریب خوردند، به حدی که از کشتن فرزندان* خود دریغ نکردند. در واقع، معبودانشان آنها را به مصیبتی بزرگ دچار می کردند، و دین آنها را برایشان پیچیده و مبهم می کنند.
 اگر **خدا** می خواست، آنها چنین نمی کردند. رها کن ایشان را، و بدعت های ساختگی شان را.

* ۶:۱۳۷ بهترین نمونه اش اعدام یکی از شاهزاده خانم های عربستان سعودی بود که در سال ۱۹۷۸ به اتهام زنا سنگسار شد و چنان رسوایی بیار آورد که در جهان صدا کرد. طبق قانون خدا، مجازات زنا تازیانه است، نه اعدام (۲- ۲۴:۱)، ولی مشرکین می گویند که حکم آن اعدام است. همانطور که در ۲۱:۲۱ اشاره شده، مسلمانان سنت گرا از دینی پیروی می کنند که خدا هرگز آن را تأیید نکرده است.

بدعت در دین حرام است

۱۳۸. گفتند، "این چارپایان و این فرآورده ها حرام هستند؛ هیچ کس نباید از آنها بخورد مگر آنکه ما برای او جایز بدانیم،" این ادعای آنها بود.
در ضمن، سواری بر بعضی از چارپایان را حرام کردند.
و هرگز نام **خدا** را هنگام قربانی چارپایانی که می خوردند یاد نمی کردند، این نمونه ای است از بدعتهایی که به او نسبت دادند.
بیگمان او آنها را بخاطر بدعتهایشان کیفر خواهد داد.

۱۳۹. و نیز گفتند، "آنچه در شکم این چارپایان است به ما مردان اختصاص دارد، و برای زنان ما حرام است." ولی اگر مرده متولد می شد، برای زنان جایز می شمردند که از آن سهمی داشته باشند. بیگمان او آنها را بخاطر بدعتهایشان کیفر خواهد داد.

وَقَالُوا هَذِهِ أَمْعَةٌ وَّحَرَّتْ حَجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَأَ بِرَعْمِهِمْ وَأَنْعَمَ حَرَمَتٌ ظُهُورُهَا وَأَنْعَمَ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتُرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَمِ خَالِصَةٌ لَّذِكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَرْوَاحِنَا وَإِنْ يَكُن مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصَفِهِمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا أَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْثَرُهُ، وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾ وَمِنَ الْأَنْعَمِ حَمُولَةٌ وَفَرَسَاتٌ كُلُوا مِنْ مَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَبْغُوا خَطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٤٢﴾

او حکیم، و بر همه چیز داناست.
۱۴۰. مسلماً بازندگان کسانی هستند که از سر جهل و نادانی، فرزندان خود را کشتند، و آنچه **خدا** روزیشان کرده بود حرام شمردند، و از بدعتهایی که به **خدا** نسبت داده شده بود پیروی کردند. آنها گمراه شده اند؛ آنها هدایت نشده اند.

زکات باید "روز برداشت" داده شود*

۱۴۱. اوست که باغ هایی با داربست و بی داربست، و درختان نخل، و فرآورده هایی با مزه های گوناگون، و زیتون، و انار پدید آورد - میوه هایی که مانند هم هستند، ولی گوناگونند. از ثمرات آنها بخورید، و حق مقرر شده را روز برداشت بدهید،* و چیزی اسراف نکنید، او اسراف کنندگان را دوست ندارد.

۱۴۲. بعضی از چارپایان وسیله بارکشی و حمل و نقل شما هستند، و نیز وسایل خواب شما را فراهم می کنند. بخورید از آنچه **خدا** روزیتان کرده است، و از گام های شیطان پیروی نکنید؛ او سرسخت ترین دشمن شماست.

* ۶:۱۴۱ زکات بقدری مهم است که خدا عنایت مخصوص خود را به کسانی اختصاص داده که زکات می دهند (۷:۱۵۶). ولی مسلمانان گمراه زمان ما فرمان به این مهمی را زیر پا گذارده اند؛ و فقط سالی یک بار زکات می دهند. در آیه بالا مشاهده می کنیم که زکات باید "در روزی که درآمد خود را دریافت می کنیم" پرداخته شود. سهم زکات، که از ابراهیم به ما رسیده، دو و نیم درصد (۲/۵٪) از درآمد خالص است.

هرگونه بدعت و حرام کردن مواد غذایی محکوم است

۱۴۳. هشت نوع از چارپایان: درباره دو نوع گوسفند، و دو نوع بز، بگو، "آیا او دو نر را حرام کرد، یا دو ماده را، یا آنچه را که در رجم های دو ماده است؟ به من بگوید چه می دانید، اگر راست می گوید."

۱۴۴. و درباره دو نوع شتر، و دو نوع گاو، بگو، "آیا او دو نر را حرام کرد، یا دو ماده را، یا آنچه را که در رجم های دو ماده است؟ آیا شما شاهد بودید که **خدا** این چیزها را برای شما حرام کند؟ چه کسی پلیدتر از آنانکه چنین دروغ هایی را بدعت نهند و آنها را به **خدا** نسبت دهند؟ و بدینسان، بی آنکه دانشی داشته باشند، مردم را گمراه می کنند.

خدا چنین مردم ستمگری را هدایت نمی کند.

تنها غذاهای حرام شده*

۱۴۵. بگو، "در آنچه بر من وحی شده غذایی نمی یابم که خوردن آن برای کسی حرام شده باشد به استثنای: (۱) مُردار، (۲) خون جهنده، (۳) گوشت خوک* زیرا آلوده است، و (۴) گوشت حیواناتی که از روی کفر برای کسی جز **خدا** نذر یا اهدا شده باشند." اگر کسی مجبور شد (از اینها بخورد)، بی آنکه علاقه ای داشته باشد، یا غرض ورزد، پس پروردگار تو آمرزنده، و بخشایشگر است.

۱۴۶. برای کسانی که یهودی هستند تمام حیواناتی را که سُم آنها یکپارچه است حرام کردیم؛ و از گاو و گوسفند چربی شان را حرام کردیم، جز چربی هایی که بر پشت آنها حمل می شود، یا در اندرون شکم است، یا به استخوان آمیخته است. این کیفری بود برای ستمگری شان، و ما راستگو هستیم.

ثُمَّ نَبِّئِ أَزْوَاجَهُ مِنَ الصَّانِئِينَ وَمِنَ الْمَعْرِائِينَ قُلْ أَلَّذَكَرِينَ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثِيَّاتِ أَمْ أَشْتَمَلْتُمْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثِيَّاتِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾
وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ أَلَّذَكَرِينَ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثِيَّاتِ أَمْ أَشْتَمَلْتُمْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثِيَّاتِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْكُمْ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خنزير فَإِنَّهُ رَجَسٌ أَوْ فِسْقًا أَوْ لَحْمَ لَيْلِيٍّ أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خنزير فَإِنَّهُ رَجَسٌ أَوْ فِسْقًا أَوْ لَحْمَ لَيْلِيٍّ أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الذِّبْنِ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ طُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِغَنِيمٍ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾

* ۱۴۵-۱۴۶ فقط چهار نوع از فرآورده های حیوانی حرام شده اند: حیواناتی که خود بخود می میرند، خون جهنده (نه خونی که در گوشت است)، گوشت خوک، و حیواناتی که برای کسی جز آفریدگار یگانه نذر و اهدا شده باشند. آیه ۱۴۶ ما را آگاه می کند که آنچه حرام است بصراحت تمام مشخص شده است؛ خدا - اگر بخواهد- یا "گوشت" را حرام می کند، یا "چربی" را حرام می کند، و یا "هر دو" را حرام می کند.

۱۴۷. اگر تو را باور نکنند، پس بگو، ”پروردگار شما دارای رحمت بی پایان است، ولی عذاب او برای گناهکاران اجتناب ناپذیر است.“

۱۴۸. مشرکان می گویند، ”اگر خدا می خواست، ما و پدرانمان شرک نمی ورزیدیم، و چیزی را حرام نمی کردیم.“ کسانی هم که پیش از آنها بودند همین طوری کافر شدند، تا مستحق عذاب ما شدند. بگو، ”آیا هیچ دانش ثابت شده ای دارید که بتوانید به ما نشان دهید؟ شما فقط از گمان پیروی می کنید؛ و فقط حدس می زنید.“

قوی ترین استدلال*

۱۴۹. بگو، ”محکم ترین استدلال از آن خداست؛

اگر او بخواهد می تواند همه شما را هدایت کند.“

۱۵۰. بگو، ”شاهدان خود را بیاورید تا گواهی دهند

که خدا این یا آن را حرام کرده است.“

اگر گواهی دادند، تو با آنها گواهی مده.

در ضمن از عقاید کسانی پیروی نکن که آیات ما را انکار می کنند، و کسانی که به آخرت ایمان ندارند، و کسانی که از راه پروردگارشان خارج شده اند.

فرمان های بزرگ

۱۵۱. بگو، ”بیایید تا آنچه را که پروردگارتان واقعا

برای شما حرام کرده است به شما بگویم:

به هیچ وجه به او شرک نورزید.

به پدر و مادر خود احترام بگذارید.

فرزندان خود را از ترس تهیدستی نکشید -

این ما هستیم که برای شما و برای آنها روزی

فراهم می کنیم. از گناهان بزرگ، چه علنی

باشد یا پنهان، بپرهیزید. هیچ کس را نکشید

- خدا زندگی را مقدس قرار داده است - مگر

برای اجرای عدالت. این فرمان های او بر شماست، باشد که بفهمید.“

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبِّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاءَنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِيغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْتُكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلَمْ شَهِدَتْكُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا إِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾ قُلْ تَعَالَوْا أَنزَلْ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ تَحْنُ نَزُفُكُمْ وَإِيْسَاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَٰلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥١﴾

* ۶:۱۴۹ کد ریاضی قرآن دلیل قابل لمس و انکارناپذیری است که ثابت می کند این، پیام خدا به دنیاست. ضرورت ایجاب می کند که خدا با دخالت خود مانع از آن شود که هر خواننده ای، به ارزش این پدیده خارق العاده پی ببرد، در برابر آن به سجده افتد، و پذیرای این معجزه شگرف شود (به ۵۶:۷۹ ; ۱۸:۵۷ ; ۴۶ - ۱۷:۴۵ و پیوست ۱ نگاه کنید).

دیگر فرمان ها

۱۵۲. به مال یتیمان دست نزنید مگر به درست ترین وجه، تا به بلوغ فکری برسند. هنگامی که معامله می کنید وزن و اندازه کامل را منصفانه بدهید. ما هیچ کس را بیش از توانش مکلف نمی کنیم. هنگامی که شهادت می دهید به انصاف تمام شهادت دهید، حتی اگر به زیان خویشاوندانتان باشد. به عهد خود با **خدا** وفا کنید.

این فرمان های **او** بر شماست، تا متوجه باشید.

۱۵۳. این است راه من - راهی مستقیم. از آن پیروی کنید، و از راه های دیگر پیروی نکنید، تا

مبادا از راه **او** منحرف شوید.

این است آنچه **او** شما را بدان فرمان داده است، باشد که نجات یابید.

۱۵۴. و به موسی کتابی دادیم، کامل با بهترین فرمان ها، و با تمام جزئیات، و راهنما و رحمتی، تا باشد که به دیدار با پروردگارش ایمان بیاورند.

۱۵۵. این نیز کتابی مبارک است که ما آن را نازل کرده ایم؛ از آن پیروی کنید و پرهیزگار شوید، تا به رحمت دست یابید.

۱۵۶. اکنون دیگر نمی توانید بگویید، "کتاب آسمانی بر دو گروه پیش از ما فرستاده شده بود، و ما از تعالیم آنها بی اطلاع بودیم."

ریاضیات، مدرک نهایی*

۱۵۷. و نمی توانید بگویید، "اگر بر ما هم کتابی نازل می شد، بهتر از آنها هدایت می شدیم." اکنون کتابی اثبات شده از سوی پروردگارتان برای شما آمده است، که راهنما و رحمت است. اینک چه کسی پلیدتر از آنکس که این

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ
وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَأَنْكَلِفُ نَفْسًا إِلَّا
وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ
اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَّانِكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾
وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَّانِكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي
أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ
رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ
وَأَتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ
عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَنِيَلِينَ
﴿١٥٦﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أَنْزَلْنَا الْكِتَابَ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ
فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَجَّرَى الْإِنِّ
بَصْدِفُونَ عَنَّا إِنَّا لَسَاءُ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

دلایل روشن را که از سوی **خدا**ست انکار کند، و به آنها بی اعتنا باشد؟

کسانی که به دلایل روشن ما بی اعتنا باشند، آنها را بخاطر این بی توجهی به بدترین عذاب محکوم می کنیم.

* ۶:۱۵۷ نقش کد ریاضی از آنجا آشکار می شود که از حاصل جمع شماره این آیه (۱۵۷) و ارزش رقمی "رشاد خلیفه" (۱۲۳۰)، که رمز ریاضی قرآن از طریق او فاش شد، عدد ۱۳۸۷ بدست می آید که مضرب صحیحی از نوزده است (۱۹ × ۷۳).

شرایط آزمایش

۱۵۸. آیا منتظرند تا فرشتگان نزدشان آیند، یا پروردگارت؟، یا بعضی از نشان های فیزیکی پروردگارت نمایان شود؟ روزی که چنین اتفاقی بیفتد، دیگر کسی از ایمان آوردن بهره ای نخواهد بُرد، مگر آنکه از قیل ایمان آورده باشد و ثمره ایمان را با اعمال پر هیزگارانه کسب کرده باشد. * بگو، ”انتظار بکشید؛ ما هم انتظار می کشیم.“

فرقه های مذهبی محکومند

۱۵۹. کسانی که خود را به فرقه های مختلف تقسیم کنند از تو نیستند. حُکم آنها با خداست.

سپس او آنان را از آنچه کرده بودند باخبر خواهد کرد.

۱۶۰. هر کس که کار نیکی انجام دهد ده برابر

پاداش می گیرد، و هر کس گناهی بکند

فقط برای همان کیفر داده می شود.

به هیچ کس کوچک ترین ستمی نخواهد شد.

۱۶۱. بگو، ”پروردگارم مرا براه راست هدایت

کرده است - به دین پاک و درست ابراهیم،

دین یگانه پرستی. او هرگز مشرک نبود.“

۱۶۲. بگو، ”نماز من، اعمال عبادی من، زندگی من

و مرگ من، همه منحصرأ برای خداست،

پروردگار جهان.

۱۶۳. ”او شریک ندارد. این است آنچه به من

فرمان داده شده که بدان ایمان بیاورم،

و من در تسلیم پیشگام هستم.“

۱۶۴. بگو، ”ایا جز خدا ارباب دیگری بجویم،

حال آنکه او پروردگار همه چیز است؟

هرکس فقط از اعمال خودش ثواب می برد،

و هیچ کس بار دیگری را بر نمی دارد؟

سرانجام، نزد پروردگارتان باز می گردید.

سپس او شما را در آنچه اختلاف کردید آگاه

می کند.“

۱۶۵. اوست که شما را وارث زمین کرد، و مقام بعضی از شما را بالاتر از بعضی دیگر قرار

داد، تا شما را نسبت به آنچه به شما داده است بیازماید.

بیگمان، پروردگار تو در حسابرسی سختگیر است، و او آمرزنده، و بخشایشگر است.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ
بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا
لَمْ تَكُنْ مِنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلْ انظُرُوا
إِنَّمَا تُنظِرُونَ ﴿١٥٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيْعًا لَسْتَ
مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
﴿١٦٠﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مِثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ
فَلَا يَجْرِي إِلَّا مِثْلُهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾ قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رِبِّي
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنْ
الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦٢﴾ قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٣﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ
﴿١٦٤﴾ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أُبَدِّعُ رِبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ
نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا نُزِرُ وَأَنْزَرُ وَرُزُّنَا لَكُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ إِنَّ رَبَّكُمْ لَمَرْجِعُهُمْ
فِيئْتِسُّكُمْ لِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ ﴿١٦٥﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
خَلْقَافَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوكُمْ
فِي مَاءٍ أَنْتُمْ كَرِيمٌ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

* ۱۵۸: ۶ پس از ایمان آوردن، روح آدمی باید با انجام عباداتی که خدا تجویز کرده، رشد کند و وسعت یابد.

سوره ۷: برزخ (الاعراف)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ا. ل. م. ص.*
۲. این کتاب بر تو فرستاده شده است - درباره آن شکی به دل راه مده - تا با آن هشدار دهی، و تذکری برای مومنان است.
۳. همگی شما باید از آنچه از سوی پروردگارتان بر شما فرستاده شده است پیروی کنید؛ از هیچ اولیایی جز او تبعیت نکنید.

- چه کم پند می گیرید.
۴. ما بسیاری از جامعه ها را نابود کردیم؛ عذاب ما هنگام خواب، یا در بیداری آنان را درگرفت.
۵. هنگامی که عذاب ما بر آنها آمد گفتارشان این بود: "بیگمان ما ستمگر بوده ایم."
۶. بیگمان از کسانی که پیام را دریافت کردند سوال می کنیم، و از رسولان نیز سوال خواهیم کرد.
۷. و با آگاهی کامل آنها را باخبر خواهیم کرد.
- زیرا ما هرگز غایب نبودیم.
۸. در آن روز ترازوها در نهایت انصاف گذارده خواهند شد. کسانی که وزنشان سنگین باشد برنده خواهند بود.
۹. و کسانی که وزنشان سبک است، همانهایی هستند که در اثر بی اعتنایی ستمگرانه به آیات ما، به خویشتن خویش زیان زدند.*
۱۰. و شما را در زمین مستقر کرده ایم، و آنچه را که وسیله گذران زندگی است برای شما در آن فراهم کرده ایم. چه کم سپاس می گزارید.
۱۱. و شما را آفریدیم، سپس به شما شکل دادیم، آنگاه به فرشتگان گفتیم، "در برابر آدم سجده کنید." آنها سجده کردند، جز ابلیس (شیطان)؛ او از سجده کنندگان نبود.

سُورَةُ الْاَعْرَافِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَلصّٰدِقِیْنِ ﴿۱﴾ اَلَّذِیْنَ اَنْزَلْنَا عَلَیْكَ الْكِتٰبَ وَفَلَا یَكْفُرُ بِفِیْ صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ
 لِنُنذِرَیْهِمْ وَذِكْرًا لِلْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۲﴾ اَتَّبِعُوا مَا اُنزِلَ اِلَیْكُمْ
 مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُوْنِهِۦٓ اَوْلِیَآءَ قَلِیْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ﴿۳﴾
 وَكَمْ مِّنْ قَرْیَةٍ اَهْلَكْنٰهَا فَجَآءَهَا بَاسُنَاۤیِنَاۤ اَوْ هُمْ قَابِلُوْنَ
 ﴿۴﴾ فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ اِذْ جَآءَهُمْ اَسْتَاۤیْلًا اَنْ قَالُوْا اِنَّا كُنَّا
 ظٰلِمِیْنَ ﴿۵﴾ فَلَنَسْتَعِزَّ بِالَّذِیْنَ اُرْسِلَ اِلَیْهِمْ وَلَنَسْتَلْتَنَّ
 الْمُرْسَلِیْنَ ﴿۶﴾ فَلَنَقْضِیَنَّ عَلَیْهِمْ بَعْدَ مَا كُنَّا عَلَیْهِمْ
 وَالْوَزْنَ یَوْمَیْذِ الْحَقِّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِیْنُهُۥ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ
 الْمُفْلِحُوْنَ ﴿۷﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِیْنُهُۥ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِیْنَ خَسِرُوْا
 اَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوْا یَعْبُدُوْنَ اِیْنَانًا یَّظْلُمُوْنَ ﴿۸﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ
 فِی الْاَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِیْهَا مَعِیْشًا قَلِیْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ﴿۹﴾
 وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اَسْجُدُوْا
 لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْا اِلَّا اِبْلِیْسَ لَمْ یَكُنْ مِنَ السَّٰجِدِیْنَ ﴿۱۰﴾

* ۷:۱ برای پی بردن به نقش این حروف مقطع در معجزه ریاضی قرآن به پیوست ۱ نگاه کنید.

* ۷:۹ بی اعتنایی نسبت به خالقمان، باعث گرسنگی و ضعف شدید روحی است که سرانجام به "باخت خویشتن خویش" منتهی می شود.

آزمایش شروع می شود

۱۲. او گفت، ” هنگامی که به تو فرمان دادم سجده کن، چه باعث شد این کار را نکنی؟“

گفت، ” من از او بهترم؛ تو مرا از آتش آفریدی، و او را از گل آفریدی.“

۱۳. او گفت، ” پس، به پایین برو، زیرا تو را نرسد که در اینجا خود را بزرگ شمری.

بیرون شو؛ تو پست و کوچکی.“

۱۴. گفت، ” به من مهلت ده، تا روز رستاخیز.“

۱۵. او گفت، ” به تو مهلت داده شد.“

۱۶. گفت، ” اینک که تو خواسته ای من گمراه شوم،*

من در راه مستقیم تو در کمین آنها خواهم نشست.

۱۷. ” من از پیش روی آنها، و از پشت سر آنها،

و از سمت راست آنها، و از سمت چپ آنها

به سراغشان خواهم رفت، و بیشتر آنها را

ناسپاس خواهی یافت.“

۱۸. او گفت، ” از آنجا بیرون شو،

حقیر و شکست خورده.

کسانی از ایشان که از تو پیروی کنند،

دوزخ را از همه شما پُر خواهم کرد.

۱۹. ” و اما تو، ای آدم، با زنت در بهشت ماندگار

شو، و در آنجا از هر چه دوست دارید بخورید،

ولی به این یک درخت نزدیک نشوید، تا مبادا

در دام گناه گرفتار شوید.“

۲۰. شیطان آنها را وسوسه کرد، تا بدنهایشان را که

بر آنها پوشیده بود، نمایان کند. او گفت،

” پروردگارتان فقط به این دلیل شما را از این

درخت منع کرد، که شما را از فرشته شدن و

دست یافتن به حیات جاوید بازدارد.“

۲۱. و برایشان سوگند خورد، ” من این را از روی

خیر خواهی به شما می گویم.“

۲۲. و بدینسان آنها را با دروغ خود فریب داد.

پس همین که از آن درخت چشیدند، بدنهایشان برایشان نمایان شد، و آنها سعی کردند خود را

با برگ های بهشت بپوشانند. پروردگارشان بر آنها بانگ بر آورد: ” مگر من شما را از آن

درخت منع نکردم، و به شما هشدار ندادم که شیطان سرسخت ترین دشمن شماست؟“

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ
وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ﴿١٤﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ
فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٥﴾ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ
﴿١٦﴾ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ فِيمَا أُغْوِيَنِي لِأَقْعُدَنَّ لَهُمْ
صِرَاطَكَ الْمَسْتَقِيمَ ﴿١٨﴾ ثُمَّ لَا يَنبَغِي لَهُمْ أَنْ يُدْرِكَهُمْ وَمِن خَلْفِهِمْ
وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٩﴾ قَالَ
أَخْرَجْ مِنْهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا لَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٢٠﴾ وَيَتَذَكَّرُ لِمَنْ يَرَىٰ رَزَقَهُ أَجْنَةً فَلَا يَمُنُّ مِنْ حَيْثُ
يَشْتُمُوا وَلَا يُقْرَبُوا هَذِهِ الشَّجَرَةُ فَتَكُونُوا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾ فَوَسَّوَسَ
لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِن سَوْءِئِهِمَا وَقَالَ
مَا نَهَاكُمْ رَبُّكُمْ عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونُوا مَلَائِكَةً أَوْ تَكُونُوا
مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢٢﴾ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لِنَاصِحٍ ﴿٢٣﴾ فَدَلَّهُمَا
بِعُرْوٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءُهُمَا وَطَفِقَا
بِخَصْفَانٍ عَلَيْهِمَا مِنْ رَرَقِ الْجَنَّةِ وَوَادَّهُمَا رَبُّهُمَا أَلَّا يَأْتِيَهُمَا
عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُل لَّكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٤﴾

* ۷:۱۶ در اینکه شیطان و ایادی او دروغگو هستند هیچ شکی نیست (به ۲۲-۲۰:۷؛ ۲۳-۲۲:۶؛ ۳۶:۲ نگاه کنید).

۲۳. گفتند، ”پروردگارا، ما بر خویش ستم کرده ایم، و اگر تو ما را نیامرزی و به ما رحم نکنی، از بازندگان خواهیم بود.“

۲۴. او گفت، ”به پایین فرود آید، درحالیکه دشمن یکدیگرید.“

شما تا چندی در زمین زندگی خواهید کرد و روزی شما در آنجا خواهد بود.“

۲۵. و گفت، ”در آنجا زندگی خواهید کرد، در آنجا خواهید مُرد، و از آن بیرون آورده می شوید.“

۲۶. ای فرزندان آدم، ما برای شما لباس هایی فراهم کرده ایم، که بدن هایتان را بپوشانید، و نیز برای زیبایی است. ولی بهترین لباس، لباس پرهیزگاری است.

این از نشانه های **خداست**، تا شاید توجه کنید.

۲۷. ای فرزندان آدم، نگذارید شیطان شما را بفریبد،

چنانکه پدر و مادر شما را فریب داد و باعث

شد از بهشت بیرون شوند، و لباسشان را برکند

تا بدنهایشان را بنمایاند. او و قماش او شما را

می بینند، و حال آنکه شما آنها را نمی بینید. ما

شیاطین را همزاد کسانی که ایمان نمی آورند

قرار می دهیم.

درباره تمام اطلاعاتی که از گذشتگان رسیده

تحقیق کنید

۲۸. آنها گناهی بزرگ مرتکب می شوند، سپس

می گویند، ”پدرانمان را دیدیم که چنین

می کردند، و **خداست** که ما را بدان فرمان داده

است.“ بگو، ”**خدا** هرگز به گناه فرمان

نمی دهد. آیا چیزی را به **خدا** نسبت می دهید

که نمی دانید؟“

۲۹. بگو، ”پروردگار من به عدالت فرمان می دهد،

و اینکه در تمام اماکن عبادی توجه خود را به

او معطوف کنید، توجهی خالص و پاک از

شرك. هر عبادتی را منحصرأ به **او** اختصاص

دهید. همانگونه که **او** در آغاز شما را پدید آورد، عاقبت نیز به سوی **او** باز می گردید.“

آگاه باش: آنها معتقدند که هدایت شده اند

۳۰. بعضی را هدایت کرد، درحالیکه بعضی دیگر به گمراهی کشیده شدند.

آنها شیاطین را بجای **خدا** سرور خود گرفته اند، ولی خیال می کنند که هدایت شده اند.

هنگامی که به مسجد می روید، لباس تان مرتب باشد

۳۱. ای فرزندان آدم، هنگامی که به مسجد می روید باید تمیز باشید و مرتب لباس بپوشید. و در حد اعتدال بخورید و بیاشامید؛ بیگمان، او افراد پُرخور را دوست ندارد.

هیچ کس حق ندارد چیزی را که حرام نشده حرام کند

۳۲. بگو، "چه کسی چیزهای نیکو، و روزی های خوب را که **خدا** برای بندگانش آفریده، حرام گردانید؟" بگو، "این نعمت ها برای آن است که مومنان در این دنیا از آنها لذت ببرند. از این گذشته، در روز رستاخیز روزی های نیکو مخصوص آنهاست." آیات را اینطور برای مردمی که می دانند باز می کنیم.

۳۳. بگو، "پروردگار من فقط کارهای پلید را حرام

می کند، خواه آشکار باشد، خواه پنهان، و نیز گناهان را، و تعدی ناروا را، و اینکه در کنار **خدا** شریکائی قرار دهید که قدرتی در توان ندارند، و اینکه از قول **خدا** چیزی بگوئید که نمی دانید."

۳۴. هر جامعه ای، حیاتی دارد که مدت آن از پیش مقدر شده است. هنگامی که دورانشان بسر آید، یک ساعت هم نمی توانند آن را پس و پیش کنند.

رسولانی از میان شما

۳۵. ای فرزندان آدم، هرگاه از میان شما رسولانی نزدتان آیند، و آیات مرا برای شما بخوانند، کسانی که توجه کنند و اعمالشان را درست کنند، نه از چیزی می ترسند و نه اندوهگین می شوند.

۳۶. و کسانی که آیات ما را انکار می کنند، و متکبرتر از آن هستند که آن را بپذیرند، گرفتار دوزخ شده اند، که برای همیشه در آن ماندگارند.

۳۷. چه کسانی ستمکارتر از آنانکه بدعت ها را به **خدا** نسبت دهند، یا

از قبول آیات او امتناع ورزند؟

اینها بهره خود را به حکم کتاب آسمانی، دریافت خواهند کرد، سپس، وقتی رسولان ما به سراغشان روند که جانیشان را بستانند، خواهند گفت، "کجا هستند کسانی که جز **خدا** می خواندید و از آنها درخواست می کردید؟" پاسخ می دهند، "آنان ما را وا گذاشته اند." و به زیان خود شهادت خواهند داد که از کافران بودند.

يٰۤاٰدَمُ خُذْ وَاٰزِيۡتَكَ عِنۡدَ كُلِّ مَسۡجِدٍ وَكُلُوۡا وَشَرِبُوۡا
وَلَا تُسْرِفُوۡا اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيۡنَ ﴿۳۱﴾ قُلۡ مَنۡ حَرَّمَ زِيۡنَةَ اللّٰهِ
الَّتِيۡ اَخۡرَجَ لِعِبَادِهٖۙ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزۡقِ قُلۡ هِيَ لِلَّذِيۡنَ ءَامَنُوۡا
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كَذٰلِكَ نَفۡصِلُ الْاٰيٰتِ
لِقَوْمٍ يَعۡلَمُوۡنَ ﴿۳۲﴾ قُلۡ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا
بَطَّنَ وَاَلۡاِثۡمَ وَاَلۡبَغِيۡءَ بَعِيۡرَ الْحَقِّ وَاَنۡ تَشۡرُكُوۡا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يَنۡزِلۡ بِهٖ
سُلۡطٰنًا وَاَنۡ تَقُوۡلُوۡا عَلٰى اللّٰهِ مَا لَا نَعۡلَمُوۡنَ ﴿۳۳﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ
فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسۡتَآخِرُوۡنَ سَاعَةً وَّلَا يَسۡتَقۡدِمُوۡنَ ﴿۳۴﴾
يٰۤاٰدَمُ اِمَّا يٰۤاٰتِيۡتَكُمۡ رُسُلٌ مِّنۡكُمْ يَقۡضُوۡنَ عَلَيۡكُمۡ اٰيٰتِيۡ فَمَنۡ
اَنۡفَىٰ وَاَصۡلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيۡهِمْ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُوۡنَ ﴿۳۵﴾ وَاَلَّذِيۡنَ
كَذَّبُوۡا بِآيٰتِنَا وَاَسۡتَكۡبَرُوۡا عَنۡهَاۙ اُولٰٓئِكَ اَصۡحٰبُ النَّارِ هُمۡ
فِيۡهَا خٰلِدُوۡنَ ﴿۳۶﴾ فَمَنۡ اَظۡلَمُ مِمَّنۡ اَفۡترَىٰ عَلٰى اللّٰهِ كَذِبًا وَاَوۡكَذَبَ
بِآيٰتِيۡهِۙ اُولٰٓئِكَ يَنۡاۡهَمۡ نَصِيۡبُهُمۡ مِّنۡ الْكٰتِبِ حَتّٰىۤ اِذَا جَآءَهُمۡ
رُسُلُنَا يَتَوَفَّوۡنَهُمۡ قَالُوۡا آٰئِنۡ مَا كُنۡتُمۡ تَدَّعُوۡنَ مِنۡ دُوۡرِ اللّٰهِ
قَالُوۡا صَلُّوۡا عَنَّا وَاَعۡنَا وَاَعۡلَىٰۤ اَنۡفُسِهِمۡ اَنۡهَمۡ كَاۡنُوۡا كٰفِرِيۡنَ ﴿۳۷﴾

سرزنش متقابل

۳۸. او خواهد گفت، ” شما هم با گروه های جن و انس که پیش از شما بودند به دوزخ بروید.“
 هر بار گروهی وارد شود، گروهی را که از نیاکانشان بودند لعنت خواهد کرد.
 وقتی همگی در آنجا بهم پیوستند، هر گروهی که از نسل جدیدتر است درباره گروه پیش از خودش خواهد گفت، ” پروردگارا، اینها بودند که ما را گمراه کردند. عذاب دوزخ را برای آنان دو چندان کن.“
- او خواهد گفت، ” برای هر کدام دو چندان است، ولی شما نمی دانید.“
۳۹. گروه نیایی به گروهی که از نسل جدیدتر است خواهد گفت، ” نظر به اینکه شما امتیازاتی داشتید که ما نداشتیم، عذاب را بخاطر گناهانتان بجشید.“

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا آذَرْتُمْ كُفْرًا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرِبْنَهُمْ لِأُولِنَاهُمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَصْلُ قَوْمِنَا إِنَّمَا سَعَتِ عَذَابُكُمْ عَنْ قَوْمِنَا إِنَّ النَّارَ قَالِ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْمَلُونَ ﴿٣٨﴾
 وَقَالَتْ أُولِنَاهُمْ لِأَخْرِبْنَهُمْ فَمَا كَانَتْ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتِّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ هُمْ مِنْ جَهَنَّمَ وَمَا فِيهَا مِنْ فَوْجٍ عَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلِيٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ أَنْهَرُوا قَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولَنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورَثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

تکذیب آیات خدا، گناهی نابخشودنی

۴۰. بیگمان، کسانی که آیات ما را دروغ می شمردند و خود را بزرگ تر از آن می بینند که آن را بپذیرند، دروازه های آسمان هرگز به رویشان گشوده نخواهد شد، و هرگز به بهشت راه نمی یابند تا شتر از سوراخ سوزن رد شود.
 گناهکاران را بدینسان کیفر می دهیم.
۴۱. آنها سزاوار آن شده اند که برای همیشه در دوزخ باشند؛ بر فراز سرشان دیوارهایی است. ستمگران را بدینسان کیفر می دهیم.
۴۲. و کسانی که ایمان می آورند و درستکار هستند – و هرگز کسی را بیش از توانایی اش مکلف نمی کنیم – اینان از بهشتیان خواهند بود. و برای همیشه در آنجا ماندگارند.

به لطف خدا

۴۳. هر حسادتی را از دل هایشان می زداییم.
 روده ها از زیر پایشان روان است، و خواهند گفت، ” ستایش **خدا**ی را که ما را هدایت کرد.
 اگر **خدا** ما را هدایت نکرده بود، ممکن نبود

هدایت شویم. رسولان پروردگار ما واقعاً حقیقت را آوردند.“ به آنها ندا خواهند داد:
 ” این بهشت شماست. شما آن را به پاس اعمال خود، به ارث برده اید.“

۴۴. بهشتیان دوزخیان را ندا خواهند داد: "ما دیدیم که وعده پروردگار مان راست بود، آیا شما هم وعده پروردگارتان را راست یافتید؟" خواهند گفت، "آری."
 آنگاه کسی با صدای بلند میانشان بانگ برمی آورد:
 "ستمگران به لعنت **خدا** گرفتار شده اند؛

۴۵. "همانها که از راه **خدا** باز می دارند، و سعی می کنند آن را کژ بنمایانند، و، به آخرت کافرند."

۴۶. حایلی آن دو را از هم جدا می کند، و برزخ* آکنده از مردمی است که هر دو طرف را از چهره هایشان می شناسند. آنها به بانگ بلند به بهشتیان می گویند: "صلح بر شما."
 آنها بدلیل خوش باوری شان به (بهشت) نرفتند.

۴۷. هنگامی که نگاهشان را به سوی ساکنان دوزخ می گردانند، خواهند گفت، "پروردگارا، ما را با این مردم ستمگر قرار مده."

اکثر مردم از محکومین هستند

۴۸. برزخیان مردمی را که از روی رخسارشان می شناسند آوا می دهند، و می گویند،
 "جمعیت گسترده شما و تکبری که داشتید سودی برای شما نداشت.

۴۹. "آیا آنها همان افرادی نیستند که شما سوگند خوردید که هرگز مورد رحمت **خدا** قرار نخواهند گرفت؟" (بعدها به برزخیان گفته خواهد شد،) "به بهشت بروید؛ شما هیچ بیم و اندوهی نخواهید داشت."

۵۰. دوزخیان با بانگ بلند به بهشتیان می گویند:
 "بگذارید اندکی از آب شما، یا اندکی از آنچه **خدا** روزی شما کرده، به سوی ما فروریزد."
 آنها خواهند گفت، "خدا آن چیزها را برای کفرگرویدگان حرام کرده است."

۵۱. کسانی که دین خود را جدی نمی گیرند، و کاملاً سرگرم زندگی این دنیا هستند، در آن روز آنها را فراموش می کنیم،

زیرا آنها آن روز را فراموش کردند، و آیات ما را انکار کردند.

وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدِ جَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ جَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَإِذَنْ مَوَّذِنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٥﴾ وَبَيْنَهُمَا جَبَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَتِهِمْ وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْهِمْ لَعَلَّكُمْ تَرِيدُ خُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا لَا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تُسْتَكَرِّمُونَ ﴿٤٨﴾ أَهْتُوا لَوْلَا الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا بِنَا لَهُمْ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخَلُوا الْجَنَّةَ لَا يَخُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا أَنْتُمْ تُحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾ وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مَرَارِزِ قَوْمِكُمْ اللَّهُ قَالَ الْآيَاتِ اللَّهُ حَرَّمَهَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسَهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾

* ۴۹-۷:۴۶ نخست، چهار مکان وجود خواهد داشت: (۱) بهشت برین، (۲) بهشت زیرین، (۳) اعراف = برزخ، (۴) جهنم. اعراف سرانجام به بهشت زیرین می چسبند.

قرآن با تمام جزئیات بیان شده

۵۲. ما به آنها کتابی داده ایم که تمام جزئیات در آن آمده است، تا دانش، و هدایت، و رحمتی باشد برای کسانی که ایمان می آورند.

۵۳. آیا منتظرند که همه (پیشگویی ها) رخ بدهد؟

روزی که این وعده انجام شود، کسانی که در گذشته به آن اعتنا نکردند خواهند گفت، ”رسولان پروردگار ما حقیقت را آورده اند. آیا واسطه ای هست که برای ما شفاعت کند؟ آیا ما را باز می گردانی، تا رفتار خود را تغییر دهیم، و این بار بهتر از گذشته عمل کنیم؟“ پس به خویش زیان زده اند، و بدعت هایشان باعث نابودیشان شد.

۵۴. پروردگار شما **خدا**ی یکتاست؛ آنکه آسمان ها و زمین را در شش روز آفرید،* سپس بر

جهان هستی مسلط شد. شب، در پی روز است و آن را می پوشاند. و خورشید، ماه، و

ستارگان متعهد شدند تا به فرمان او خدمت کنند. بیگمان، تمام آفرینش و تمام فرمان به

دست اوست. والا و کبریاست **خدا**،

پروردگار جهان.

۵۵. پروردگارتان را در جمع و در خلوت بخوانید؛

او متجاوزان را دوست ندارد.

۵۶. زمین را پس از آنکه اصلاح شد به فساد

نکشید. و او را با حالتی برخاسته از بیم و امید

بخوانید. بیگمان، پرهیزگاران می توانند به

رحمت **خدا** دست یابند.

۵۷. اوست که بادهای نویدبخش را می فرستد تا از

رحمت او خبر دهند. هنگامی که بادهای ابرهای

گرانبار را گرد می آورند، ما آنها را به سوی

سرزمین های مرده می رانیم، و از آن آب

فرومی فرستیم، تا با آن انواع میوه ها را پدید

آوریم. همین گونه است که مردگان را زنده

می کنیم، تا توجه کنید.

وَلَقَدْ جَعَلْنَاهُمْ بِكُنُبٍ فَوَلَّانَهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ
 يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ
 الَّذِينَ كَسَبُوا مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا
 مِنْ شَفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ
 قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٥٣﴾
 إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
 أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا
 وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مَسْحُورَاتٌ آمْرًا وَلَا لَهَ الْخَالِقِ
 وَالْأَمْرِ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾ ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا
 وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا تَفْسِدُوا فِي
 الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ
 اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ
 الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا
 نَفَا لَا سُقْنَهُ لِيَكْدِرَ مَيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ
 الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

* ۷:۵۴ آفرینش بطور تمثیلی در شش روز انجام شد؛ ما می توانیم با این معیار نسبت پیچیدگی آفرینش زمین را بسنجیم - همین سیاره بسیار کوچک ما در "چهار روز" خلق شد (به ۴۱:۱۰ نگاه کنید).

۵۸. زمین خوب بی درنگ گیاهش را به اراده پروردگارش ببار می آورد، درحالیکه زمین نامرغوب مشکل بتواند چیز قابل مصرفی ببار آورد.
بدینسان آیات را برای افراد سپاسگزار توضیح می دهیم.

نوح

۵۹. ما نوح را نزد قومش فرستادیم، که گفت، ”ای قوم من، خدا را عبادت کنید؛

معبودی جز او ندارید. من از عذاب روزی سهمگین بر شما بیمناکم.“

۶۰. پیشوایان قومش گفتند، ”می بینیم که تو سخت در گمراهی هستی.“

۶۱. گفت، ”ای قوم من، من گمراه نیستم؛ من فرستاده پروردگار جهان هستم.

۶۲. ”و پیام های پروردگارم را به شما می رسانم،

و به شما پند می دهم، و از سوی خدا چیزهایی

می دانم که شما نمی دانید.

۶۳. ”آیا این خیلی عجیب است که مردی از میان

شما یادآوری هایی از سوی پروردگار شما

برایتان بیاورد، تا به شما هشدار دهد،

و شما را به سوی تقوا راهنمایی کند،

تا به رحمت دست یابید؟“

۶۴. او را دروغگو شمردند، در نتیجه، او و کسانی

را که با او در کشتی بودند نجات دادیم، و

کسانی را که آیات ما را تکذیب کردند غرق

کردیم؛ آنها کور بودند.

هود

۶۵. نزد عاد، برادرشان هود را فرستادیم.

او گفت، ”ای قوم من، خدا را عبادت کنید؛

معبودی جز او ندارید. آیا از این پس پرهیزگار

می شوید؟“

۶۶. پیشوایان قوم او که انکار می کردند گفتند،

”می بینیم که تو نابخردانه رفتار می کنی،

و فکر می کنیم که تو دروغ می گویی.“

۶۷. او گفت، ”ای قوم من، هیچ کم خردی در من نیست؛ من رسول پروردگار جهان هستم.

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ وَالَّذِي خَبَثَ لَاجِحٌ
إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٩﴾
لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَنْقُرُوا عِبَادًا لِلَّهِ مَا لَكُمْ
مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٦٠﴾
قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُوكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦١﴾ قَالَ
يَنْقُرُوا لَيْسَ بِي ضَالُّةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٢﴾
أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأُنصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٣﴾ أَوْ عَجِبْتَ أَنْ جَاءَكَ كَذِبٌ مِّن رَّبِّكَ عَلَن
رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٤﴾ فَكَذَّبُوهُ
فَأَجْحَنَهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَصِيْبًا ﴿٦٥﴾ وَإِلَىٰ عَادِ إِخَاهُمْ
هُودًا قَالَ يَنْقُرُوا عِبَادُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ
﴿٦٦﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُوكَ فِي
سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٦٧﴾ قَالَ يَنْقُرُوا
لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾

۶۸. ” من پیام های پروردگارم را به شما می رسانم، و از روی صداقت به شما پند می دهم.
 ۶۹. ” آیا این خیلی عجیب است که پیامی از جانب پروردگارتان، توسط مردی از خودتان برایتان
 بیاید، تا به شما هشدار دهد؟ بیاد داشته باشید که او شما را پس از قوم نوح وارث کرد، و
 تعداد شما را چندین برابر کرد. از نعمت های **خدا** یاد کنید، تا پیروز شوید.“

بدبختی بزرگی که گریبانگیر بشر است:
 تقلید کورکورانه از والدین

۷۰. گفتند، ” آیا آمده ای که وادارمان کنی تا تمام عبادات را فقط به **خدا** اختصاص دهیم، و آنچه
 را پدرانمان می پرستیدند رها کنیم؟

از تو می خواهیم که آن سرنوشت شومی که ما
 را بدان تهدید می کنی بیاوری، اگر راست
 می گویی.“

۷۱. او گفت، ” شما سزاوار لعنت و خشم
 پروردگارتان شده اید.

آیا به دفاع از آنچه - خود و پدرانتان - بدعت
 نهاده اید، و **خدا** هیچ مشروعیتی بدانها
 نبخشیده، با من جدل می کنید؟ پس، در انتظار
 بمانید که من هم با شما در انتظار هستم.“

۷۲. سپس او و همراهانش را به رحمت خود نجات
 دادیم، و کسانی را که آیات ما را تکذیب کردند
 و نخواستند ایمان بیاورند نابود کردیم.

صالح

۷۳. نزد ثمود برادرشان صالح را فرستادیم.

او گفت، ” ای قوم من، **خدا** را عبادت کنید؛
 معبودی جز او ندارید. دلیلی روشن از سوی
 پروردگارتان برای شما آمده است:

این شتر **خداست**، تا برای شما نشانه ای باشد.
 بگذارید در زمین **خدا** بچرد، و هیچ آسیبی به
 آن نرسانید، تا مبادا به عذابی دردناک گرفتار شوید.

أَتَلِفُكُمْ رَسُولِي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾ أَوْ عَجِبْتُمْ
 أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ
 وَأَذَكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ
 فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً فَاذْكُرُوا أَلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
 ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ، وَنُذَرَّ مَا كَانُوا
 يَعْبُدُونَ أَبَاؤَنَا فَإِنَّمَا تَوَدُّنَا إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
 ﴿٧٠﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَعَصَبٌ
 أَنْتُمْ جَدُّونِي فِي أَسْمَاءِ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ
 مَا نَزَلَ اللَّهُ بِهِمَا مِنْ سُلْطَانٍ فَاَنْظُرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
 الْمُنْظَرِينَ ﴿٧١﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالذَّبَّيْنِ مَعَهُ، بِرَحْمَةٍ مِنَّا
 وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ
 ﴿٧٢﴾ وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَنْقُورُوا عِبُدُوا اللَّهَ
 مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ، قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ
 رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ
 فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ ﴿٧٣﴾

۷۴. ”بیاد داشته باشید که او پس از عاد شما را وارث کرد، و شما را در زمین مستقر کرد، شما در دشت های آن خانه های مجلل می سازید، و از کوه هایش خانه ها می تراشید. از نعمت های **خدا** یاد کنید، و در زمین به فساد نگرید.“

پیام، مدرک رسالت

۷۵. پیشوایان متکبر قوم به مردم عادی که ایمان آورده بودند گفتند، ”شما از کجا می دانید که صالح از سوی پروردگارش به رسالت فرستاده شده؟“

گفتند، ”پیامی که او آورد ما را مومن کرد.“

۷۶. کسانی که خود را بزرگ می شمردند گفتند،

”ما به آنچه شما ایمان آورده اید، ناباوریم.“

۷۷. سپس، آن ماده شتر را به طرز فجیعی کشتند،

از فرمان پروردگارشان سرپیچیدند، و گفتند،

”ای صالح، اگر تو واقعاً رسول هستی، آن

سرنوشت شومی که ما را بدان تهدید می کنی

بیاور.“

۷۸. در نتیجه، زلزله ای آنان را از پای در آورد،

و آنان را بی جان در خانه های خود برجای

گذارد.

۷۹. او از آنها روی گردانید، و می گفت، ”ای قوم

من، من پیام پروردگارم را به شما رسانده ام،

و به شما پند داده ام، ولی شما

هیچ پند دهنده ای را دوست ندارید.“

لوط: همجنس بازی محکوم شده است

۸۰. لوط به قوم خود گفت، ”شما کاری بسیار

چندش آور مرتکب می شوید؛ هیچ کس در دنیا

پیش از شما چنین کاری نکرده است!

۸۱. ”شما بجای زنان، با مردان آمیزش دارید.

شما واقعاً مردمی تجاوزکار هستید.“

وَأذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْجُونَ الْجِبَالَ بِيُوتًا فَآذْكُرُوا آيَةَ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٧٦﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٧﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٨﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصَلِّحْ أئْتِنَا بِمَا نَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٩﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمِينَ ﴿٨٠﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَلْقَوْنَ لَيًّا لَقَدْ أَتَلَقْتُكُمْ رَسُولًا مِنْ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تَحِبُّونَ النَّصِيحَةَ ﴿٨١﴾ وَلَوْ طَأ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَنَحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٢﴾ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ الْبَنَاتِ أَلَيْسَ بَلِّ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨٣﴾

۸۲. پاسخ قومش جز این نبود که گفتند، ” آنها را از شهر خود بیرون کنید. آنها مردمی هستند که می خواهند پاک باشند.“
۸۳. در نتیجه، او و خانواده اش را نجات دادیم، جز زنش را؛ که از محکوم شدگان بود.
۸۴. و بر آنان بارانی خاص فر فرستادیم؛ بنگر که پایان کار مجرمان چگونه است.

شعیب: هرگونه تقلب و حقه بازی محکوم است

۸۵. نزد مدین برادرشان شعیب را فرستادیم.
او گفت، ” ای قوم من، **خدا** را عبادت کنید؛

- معبودی جز **او** ندارید. دلیل روشنی از سوی پروردگارتان برای شما آمده است.
هرگاه معامله می کنید وزن و اندازه را تمام بدهید. تقلب نکنید و حق مردم را بدهید.
زمین را پس از آنکه اصلاح شد تباہ نکنید.
این برای شما بهتر است اگر مومن باشید.
۸۶. ” سزای هر راهی نشوید، تا ایمان آورندگان را از راه **خدا** بازدارید، و آن را کژ بنمایانید.
بیاد داشته باشید که قبلاً تعداد شما کم بود و **او** تعداد شما را چند برابر کرد.
عاقبت تباہکاران را بیاد بسپارید.
۸۷. ” اکنون که بعضی از شما به آنچه که من بدان رسالت داشته ام ایمان آورده اید، و بعضی دیگر ایمان نیاورده اند، منتظر باشید تا **خدا** میان ما داوری کند؛ **او** بهترین داور است.“

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّظَاهِرُونَ ﴿٨٢﴾ فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٨٣﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرَكُمْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَ تَكْوِينَهُ مِّن رَّبِّكُمْ فَآوُوا إِلَىٰ الْكَيْلِ وَالْمِيزَانِ وَلَا تَبْخُسُوا الْبِئْسَ الْأَشْيَاءُ هُنَّ وَلَا تَنْفُسُوهَا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرْتُمْ وَأَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

۸۸. پیشوایان قوم او که خود را بزرگ می شمردند گفتند، "تو را، ای شعیب، با تمام افرادی که همراه تو ایمان آوردند، از شهرمان بیرون می کنیم، مگر آنکه به دین ما بازگردید." گفت، "آیا با زور می خواهید آن را به ما بقبولانید؟"

۸۹. "اینک که **خدا** ما را از دین شما نجات داده، اگر بدان بازگردیم، به **خدا** کافر شده ایم. چگونه می توانیم برخلاف خواست **خدا**، پروردگارانمان، به آن بازگردیم؟ وسعت دانش پروردگار همه چیز را دربرمی گیرد. ما به **خدا** توکل کرده ایم. پروردگارا، پیروزی قطعی را از آن ما کن. تو بهترین پشتیبانی."

۹۰. پیشوایان قومش که باور نداشتند گفتند، "اگر از شعیب پیروی کنید، بازنده خواهید شد."

۹۱. زلزله ای آنان را از پای درآورد، و بی جان در خانه های خود برجای گذارد.

۹۲. کسانی که شعیب را تکذیب کردند، چنان تار و مار شدند که گویی هرگز وجود نداشتند.

۹۳. کسانی که شعیب را تکذیب کردند بازنده شدند. او از آنها روی گردانید، و گفت، "ای قوم من، من پیام های پروردگارم را به شما رسانده ام، و به شما پند داده ام. چگونه می توانم غمخوار مردمی باشم که به کفر می گروند."

رحمتی که به شکل دیگری ظاهر شده

۹۴. هرگاه برای جامعه ای پیامبری فرستادیم، قومش را به سختی و رنج دچار کردیم، تا دست به دعا بردارند و درخواست کنند.

۹۵. سپس صلح و رفاه را جایگزین سختی ها کردیم. ولی افسوس، آنها بی توجه شدند و گفتند، "این والدین ما بودند که سختی ها را پیش از رفاه به خود دیدند."

در نتیجه، آنها را ناگهان تنبیه کردیم، درحالیکه هیچ انتظار نداشتند.

﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنْ نَخْرُجَكَ بِشُعَيْبٍ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَوْمِنَا وَلَتَعْمُدُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أُولَئِكَ
كُنَّا كَاهِنِينَ ﴿٨٨﴾ قَدْ أَفْتَرْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ
بَعْدَ إِذْ جَعَلْنَا اللَّهُ مَبْنًى وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعْبُدَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ
بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ أَتَيْتُمْ شُعَيْبًا إِتَّكُمُ إِذًا الْخَسِرُونَ ﴿٩٠﴾
﴿فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمًا ﴿٩١﴾
الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا لَمْ يَكُنُوا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا
كَانُوا هُمُ الْخَسِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَنُؤَلِّقُ عَنْهُمْ وَقَالَ يَنْقُورُ لَقَدْ
أَبْلَغْنَاكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَأْتُمْ
عَلَى قَوْمٍ كَفَرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّبِيٍّ إِلَّا
أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ
بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ
آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾﴾

بیشتر مردم در انتخاب خود اشتباه می کنند

۹۶. اگر مردم آن جوامع ایمان می آوردند و پرهیزگار می شدند، برکات آسمان و زمین را بر آنان می گشودیم.
۹۷. ولی چون تصمیم گرفتند که ایمان نیاورند، آنان را به کيفر آنچه کسب کردند جزا دادیم.
۹۸. آیا مردم جوامع حاضر هیچ تضمینی دارند که عذاب ما شبانگاه که در خوابند به ایشان نرسد؟
۹۸. آیا مردم جوامع امروز هیچ تضمینی دارند که عذاب ما در طول روز، که به بازی سرگرمند، به ایشان نرسد؟
۹۹. آیا ترفند **خدا** را ناچیز شمرده اند؟

فقط افراد زیانکار از ترفند **خدا** خاطر آسوده داشته اند.

۱۰۰. آیا کسانی که زمین را پس از اهالی قبلی آن به ارث بردند هیچ به فکرشان رسیده که اگر بخواهیم، می توانیم آنان را به سزای گناهانشان کيفر دهیم، و بر دل هایشان مهر زنیم، تا از شنیدن عاجز شوند؟
۱۰۱. ما سرگذشت آن جوامع را برای تو حکایت می کنیم: رسولانشان با دلایل روشن نزدشان رفتند، ولی آنها نمی خواستند به چیزی ایمان بیاورند که قبلاً آن را تکذیب کرده بودند.
- خدا** بدینسان بر قلب کافران مهر می زند.
۱۰۲. و بیشتر آنها را به عهد خود وفادار نیافتیم؛ و دیدیم که بیشتر آنان تباهاکار هستند*.

موسی

۱۰۳. پس (از آن رسولان)، موسی را با نشانه های خود نزد فرعون و قومش فرستادیم، ولی آنها نافرمان شدند.
- بنگر که عاقبت ستمگران چگونه است.
۱۰۴. موسی گفت، "ای فرعون، من رسول پروردگار جهان هستم.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَنَحْنَاهُمْ بَرَكَاتٍ
مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنًا
وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾ أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا
صُحْحًا وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ
مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ
يَرْتَابُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّو نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾
تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقِصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنبِيَآئِهَا وَقَدْ جَاءَتْهُمْ رِسَالُهَا
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ
كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا
لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٢﴾
ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
فَظَلَمُوا بِهَا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾
وَقَالَ مُوسَىٰ يَنْفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

* ۷:۱۰۲: این زندگی آخرین فرصت ماست که بتوانیم توبه کنیم و دوباره مورد عفو و بخشایش قرار گیریم، ولی از قرار معلوم، بیشتر مردم، عصیانگر و اهریمن منش هستند (به پیشگفتار نگاه کنید).

۱۰۵. ”بر من واجب است که از سوی **خدا** سخنی جز حق نگویم.
من با نشانه ای از سوی پروردگارتان نزد شما آمده ام؛ بگذار بنی اسرائیل بروند.“
۱۰۶. گفت، ”اگر نشانه ای داری، آن را بیاور، اگر راست می گویی.“
۱۰۷. او چوبدست خود را بر زمین افکند، و آن به اژدهایی هولناک تبدیل شد.
۱۰۸. و دست خود را بیرون آورد، و برای بینندگان سپید بود.
۱۰۹. سران قوم فرعون گفتند،
”او افسونگری زیرک است، نه بیش.“
۱۱۰. ”او می خواهد شما را از سرزمین تان بیرون کند؛ چه پیشنهاد می کنید؟“
۱۱۱. گفتند، ”به او و برادرش مهلت ده،
و گماشتگانی به تمام شهرها بفرست.“
۱۱۲. ”تا هر افسونگر چیره دستی را بیاورند.“
۱۱۳. افسونگران نزد فرعون آمدند و گفتند،
”اگر ما برنده شویم، آیا دستمزدی دریافت خواهیم کرد؟“
۱۱۴. گفت، ”بله البته؛ در ضمن شما از نزدیکان من خواهید شد.“
۱۱۵. گفتند، ”ای موسی، آیا تو می افکنی یا ما بیفکنیم.“
۱۱۶. گفت، ”شما بیفکنید.“ هنگامی که افکندند،
دیدگان مردم را به خطا انداختند،
آنان را به هراس افکندند،
و شعبده ای بزرگ پدید آوردند.
۱۱۷. سپس به موسی وحی کردیم: ”چوبدست خود را بیفکن،“ که در دم بساط ساختگی آنان را بلعید.
۱۱۸. کسانی که در کار استاد بودند حق را تشخیص دادند
بدین ترتیب، حق چیره شد،
و آنچه کردند باطل شد.
۱۱۹. و درجا شکست خوردند؛ و خوار شدند.
۱۲۰. افسونگران به سجده افتادند.

حَقِيقٌ عَلَيَّ اَنْ لَا اَقُوْلَ عَلٰى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ
بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَارْسِلْ مَعِيَ بَنِي اِسْرٰٓءِيْلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ اِنْ كُنْتَ
جِئْتَ بِآيٰتٍ فَاْتِ بِهَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١٠٦﴾ قَالَ لَقَدْ
عَصٰهُ فَاِذَا هِيَ نُعْمٰنٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٠٧﴾ وَرَزَعَ يَدَهٗ فَاِذَا هِيَ بَيْضَةٌ
لِّلنَّظْرِ ﴿١٠٨﴾ قَالَ الْمَلٰٓئِكُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسِحْرٌ
عَلِيْمٌ ﴿١٠٩﴾ يُرِيْدُ اَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ اَرْضِكُمْ فَمَا ذَا نَا مُرُوْا
قَالُوْا اَرْجِهْ وَاخَاهُ وَاَرْسِلْ فِي الْمَدٰٓئِنِ حٰشِرِيْنَ ﴿١١٠﴾ يٰٓاَتُوْكَ
بِكُلِّ سِحْرٍ عٰلِيْمٍ ﴿١١١﴾ وَجَآءَ السّحْرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوْا اِنَّ
لَنَا لَاجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿١١٢﴾ قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ
لِمِنَ الْمُقْرَبِيْنَ ﴿١١٣﴾ قَالُوْا يٰمُوسٰٓى اِنَّمَا اَنْ تُلْقٰى وَاِنَّمَا اَنْ
تَكُوْنَ نَحْنُ الْمُتْلِقِيْنَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اَلْقُوْا فَلَمَّا اَلْقَوْا سَحَرُوْا
اَعْيَبَ النَّاسَ وَاَسْتَرْهَبُوْهُمْ وَجَآءَ وَبِسِحْرٍ عَظِيْمٍ ﴿١١٥﴾
﴿١١٦﴾ وَاَوْحٰٓىٓ اِلٰى مُوسٰٓى اَنْ اَلْقِ عَصَاكَ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا
يَا فُكُوْنٌ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَيَطْلُ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١١٨﴾ فَعَلِبُوْا
هٰنَالِكَ وَاَنْقَلَبُوْا صٰغِرِيْنَ ﴿١١٩﴾ وَاَلْقٰى السّحْرَةَ سَجْدِيْنَ ﴿١٢٠﴾

۱۲۱. و گفتند، ”ما به پروردگار جهان ایمان می آوریم.
 ۱۲۲. ”به پروردگار موسی و هارون.“
 ۱۲۳. فرعون گفت، ”آیا بدون اجازه من به او ایمان آوردید؟ این حتماً توطئه ای است که شما در شهر ترتیب داده اید، تا اهالی آن را از آنجا برانید. بیگمان به زودی خواهید دانست.
 ۱۲۴. ”من دست و پای شما را یکی از راست و یکی از چپ خواهم بُرید، سپس همه شما را بر صلیب می کشم.“
 ۱۲۵. آنها گفتند، ”آنگاه ما نزد پروردگارمان بازمی گردیم.
 ۱۲۶. ”تو فقط به این دلیل ما را شکنجه می دهی که وقتی دلیل روشن پروردگارمان بر ما آمد، ما به آن ایمان آوردیم.“ ”پروردگارا، ما را ثابت قدم بدار و به ما شکیبایی عطا کن، و بگذار تسلیم شده چشم از جهان فروبندیم.“

قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١٢٢﴾ قَالَ
 فِرْعَوْنُ ءَامَنْتُ بِهِ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكَ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكْرُومُهُ
 فِي الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجُوا مِنْهَا ءَٰهْلَهَا فَيَسُوفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾ لَأَقْطَعَنَّ
 أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ ثُمَّ لَأَضِلَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٤﴾
 قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُقْبِلُونَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا نُنْقِمُ مِنْهَا إِلَّا ءَامَنَّا
 بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَجَاءِ تَنَارِنَا أَفَرِحَ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ
 ﴿١٢٦﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنَ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا
 فِي الْأَرْضِ وَيَذُرُكَ ءَوَّاهْتَكَ قَالَ سَنَقْبِلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي
 نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿١٢٧﴾ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ
 اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ
 يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٨﴾ قَالُوا أَوْذَيْنَا
 مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ
 أَنْ يُهْلِكَ عُدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ
 فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ
 بِالسِّينِ وَنَقَصْنَا مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾

۱۲۷. سران قوم فرعون گفتند، ”آیا موسی و قومش را رها می کنی تا در زمین فساد کنند، و تو و خدایانت را رها کند؟“
 گفت، ”پسرانشان را می کشیم، و دخترانشان را زنده می گذاریم. ما نیرومندتر از آنها هستیم.“

۱۲۸. موسی به قوم خود گفت، ”از **خدا** یاری بجوید، و با صبر و تحمل ایستادگی کنید.
 زمین از آن **خدا**ست، و آن را به هر یک از بندگان که برگزیند می دهد.
 پیروزی نهایی از آن پرهیزگاران است.“
 ۱۲۹. آنها گفتند، ”ما را پیش از آنکه تو نزد ما بیایی می آزرند، و اکنون هم که تو نزد ما آمده ای می آزرند.“ گفت، ”پروردگارتان دشمنان شما را نابود خواهد کرد و شما را در زمین مسقر خواهد کرد، تا ببیند که شما چگونه رفتار می کنید.“

بلاها

۱۳۰. سپس فرعونیان را به خشکسالی و کمبود محصول دچار کردیم، تا شاید متوجه شوند.

۱۳۱. هرگاه شگونی خوش به آنان روی می آورد می گفتند، "ما سزاوار آن بوده ایم،" و اگر به بلایی دچار می شدند، موسی و همراهانش را مقصر می دانستند.
در واقع، فقط خداست که درباره شگون آنها تصمیم می گیرد، ولی بیشتر آنها نمی دانند.
۱۳۲. و گفتند، "هر نشانه ای که نشانمان دهی، تا ما را با آن مسحور کنی بی فایده است و ما ایمان بیار نیستیم."

بی توجهی به هشدارها

۱۳۳. در نتیجه، بر آنان سیل، ملخ، شپش، قورباغه، و خون فرستادیم - نشانه هایی شگرف. ولی باز هم به تکبر خود ادامه دادند.
آنها مردمانی پلید بودند.

۱۳۴. هرگاه به بلایی گرفتار شدند، گفتند، "ای موسی، از پروردگارت درخواست کن - تو به او نزدیک هستی. اگر ما را از این بلا برهانی با تو ایمان می آوریم، و بنی اسرائیل را با تو خواهیم فرستاد."

۱۳۵. با این همه، وقتی بلا را تا موعدی که معین شد، از آنها دور کردیم، پیمان خود را شکستند.

عذاب حتمی

۱۳۶. در نتیجه، انتقام این کارها را گرفتیم، و آنان را در دریا غرق کردیم. زیرا آنها نشانه های ما را دروغ پنداشتند، و نسبت به آنها بکلی بی توجه بودند.

۱۳۷. ما به مردم ستمدیده اجازه دادیم که وارث کرانه های خاوری و باختری سرزمینی شوند که در آن برکت نهادیم. فرمان مبارک پروردگارت بدینسان بر بنی اسرائیل تحقق یافت، و این به پاس شکیبایی ها و پایداری-های آنها بود، و ما کارهای فرعون و

فرعونیان، و آنچه را در بدست آوردنش توفیق یافته بودند نابود کردیم.

فَإِذَا جَاءَهُمْ أَحْسَنُ مَا لَوَا لَنَا هَدِيَّةٌ وَإِنْ تُصِيبِهِمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ۗ أَلَا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِيَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ ۗ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَىٰ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بَلَغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿١٣٥﴾ فَانفَقْنَا مِنْهُمْ غَوَّافًا ﴿١٣٦﴾ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٧﴾ وَأَوْثَرْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا الَّتِي بَدَرْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

پس از آنهمه معجزه

۱۳۸. و بنی اسرائیل را از دریا گذرانیدیم، هنگامی که به قومی برخوردند که در جوار تندیس ها برای عبادت گرد آمده بودند، گفتند، ”ای موسی، برای ما هم معبودی مانند معبودان آنها بساز.“ گفت، ”بیگمان شما مردمی هستی که خود را به جهالت می زنیید.“
۱۳۹. ”عمل این مردم کفر است، از اینرو آنچه انجام می دهند فاجعه آمیز است.“
۱۴۰. ”آیا معبودی جز **خدا** برای شما بجویم، حال آنکه او شما را بیش از هرکس در جهان مورد لطف قرار داد؟“

تذکری به بنی اسرائیل

۱۴۱. بیاد داشته باشید که شما را از چنگ فرعونیان رهانیدیم که شما را به بدترین نحو آزار

می دادند، پسرانتان را می کشتند و دخترانتان را زنده می گذاردند. آن از سوی پروردگارتان برای شما آزمایشی سخت بود.

از ظرفیت دنیای ما خارج است که در برابر حضور فیزیکی خدا دوام آورد

۱۴۲. و موسی را برای سی * شب احضار کردیم، و آن را با افزودن ده * شب دیگر کامل کردیم. پس، دیدار او نزد پروردگارش چهل * شب به درازا کشید. موسی به برادرش هارون گفت، ”تو با قوم من در اینجا بمان، و پرهیزگار باش، و از شیوه تباه کاران پیروی مکن.“

۱۴۳. هنگامی که موسی به میعادگاه ما آمد، و پروردگارش با او سخن گفت، عرض کرد، ”پروردگارا، **خود** را به من نشان ده تا تو را ببینم.“ گفت، ”تو نمی توانی مرا ببینی، به آن کوه نگاه کن؛ اگر توانست بر جای خود بماند، آنگاه تو می توانی مرا ببینی.“

سپس، پروردگارش **خود** را بر کوه نمایان کرد. و همین باعث شد که کوه متلاشی شود. موسی از هوش رفت.

هنگامی که به هوش آمد، گفت، ”شکوه و جلال تو سنایش باد. من به درگاه تو توبه می کنم، و از معتقدترین مومنانم.“

* ۷:۱۴۲ طرز بیان این اعداد بسیار پر معناست. همانطور که در پیوست ۱، گزارش شده است، حاصل جمع تمام اعدادی که در قرآن از آنها نام برده شده (۸۵۳۴ × ۱۹ = ۱۶۲۱۴۶) است.

۱۴۴. گفت، "ای موسی، من از میان تمام مردم تو را با پیام های خود، و با سخن گفتن با تو، برگزیده ام. پس آنچه را به تو داده ام بگیر و سپاسگزار باش."
۱۴۵. و در الواح هر پند و اندرزی را با شرح جزئیات برای او نوشتیم: "با تمام نیرو و جدیت از این تعلیمات پیروی کن، و به قوم خود سفارش کن که طبق آن عمل کنند - اینها از بهترین تعلیمات است. من به شما نشان خواهم داد که سرانجام تباهاکاران چگونه است."

مداخله خداوندی کافران را در تاریکی نگاه می دارد

۱۴۶. من کسانی را که در زمین، بناحق، تکبر می ورزند از آیاتم منصرف خواهم کرد. در نتیجه، هر معجزه ای هم که ببینند ایمان نمی آورند. و چون راه هدایت را ببینند، آن را راه خود نمی گیرند،

ولی اگر گمراهی را ببینند، آن را در پیش می گیرند. این در نتیجه آن است که آیات ما را تکذیب می کنند و بکلی از آنها غافلند.

۱۴۷. کسانی که آیات ما و دیدار آخرت را دروغ می شمردند، اعمالشان بر باد رفته است. آیا جز این است که برای آنچه کردند کیفر داده شدند؟

گوساله طلایی

۱۴۸. قوم موسی، در غیاب او، از جواهرات خود تندیس گوساله ای را ساختند، تکمیل با صدای گوساله.* آیا ندیدند که آن قادر نیست با آنها سخن بگوید، یا به راهی هدایتشان کند؟ آنها به عبادت آن پرداختند، و بدین ترتیب از ستمگران شدند.

۱۴۹. سرانجام، چون از کرده خود پشیمان شدند، و به انحراف خود پی بردند، گفتند، "ما از بازندگان خواهیم بود، مگر اینکه پروردگار ما به لطف خود توبه ما را بپذیرد، و ما را بیامرزد."

قَالَ يٰمُوسَىٰ اِنِّىٓ اصْطَفَيْتَكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِى وَبِكَلِمٰى
فَخَذَ مَآءَ اٰتِىَّتِكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا
لَهُمْ فِى الْاَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيْلًا لِّكُلِّ
شَيْءٍ فَخَذُوْهَا بِقُوَّةٍ وَاْمُرْ قَوْمَكَ يٰاَحْسَنُ اَسْأُوْبِكُمْ
دَارَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿١٤٥﴾ سَاَصْرِفُ عَنْ اٰيٰتِىَ الَّذِيْنَ يَتَكَبَّرُوْنَ
فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاِنْ يَرَوْا كَلٰٓءَآءَآءَآءَ لَا يُؤْمِنُوْا
بِهَا وَاِنْ يَرَوْا سَبِيْلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا وَاِنْ يَرَوْا
سَبِيْلَ الْغٰى يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا
وَكَانُوْا عَنْهَا غٰفِلِيْنَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا وَلِقَاءِ
الْآخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمٰلُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٧﴾ وَاَتَّخَذَ قَوْمٌ مُّوسٰى مِنْۢ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ
عَجَلًا جَسَدًا لَّهُمْ خُوَارٌ اَلَيْسَ لَّهُمْ اَلْوَانٌ اَنْ لَا يَكْتُمُوْهُمْ وَلَا يَهْدِيْهِمْ
سَبِيْلًا اَتَّخَذُوْهُ وَكَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿١٤٨﴾ وَاِنَّا سَقَطْنَا
فِىْ اَيْدِيْهِمْ وَاَرَاوْا اَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوْا قَالُوْا لَئِنْ لَّمْ يَرْحَمْنَا
رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿١٤٩﴾

* ۷:۱۴۸ اینکه چطور آن گوساله طلایی صدا پیدا کرد در پاورقی ۲۰:۹۶ شرح داده شده است.

۱۵۰. و چون موسی نزد قوم خود بازگشت، خشمگین و مأیوس شد، و گفت، "چه کار هولناکی در غیاب من انجام داده اید! آیا نمی توانستید در انتظار فرمان های پروردگارتان باشید؟" او الواح را به زمین انداخت، و سر برادرش را گرفت و به سوی خود کشید. (هارون) گفت، "ای پسر مادر من، مردم از ضعف من سوء استفاده کردند، و نزدیک بود مرا بکشند. نگذار دشمنانم شاد شوند، و مرا از ستمگران بشمار میاور." ۱۵۱. (موسی) گفت، "پروردگارا، من و برادرم را بیمارز، و به ما رحم کن. تو از هر بخشاینده ای بخشاینده تری." ۱۵۲. بدون شک، کسانی که گوساله را معبود خود کردند، سزاوار خشم پروردگارشان شده اند، و در این دنیا خوار شده اند. ما بدعت گذاران را بدینسان کیفر می دهیم.

۱۵۳. و افرادی که گناه کردند، و سپس توبه کردند و ایمان آوردند، پروردگار تو - پس از آن - آمرزنده، و بخشایشگر است.

۱۵۴. و چون خشم موسی فرونشست، الواح را برداشت، که در آن برای کسانی که به پروردگارشان حرمت می نهند هدایت و رحمت بود.

۱۵۵. سپس موسی از میان قومش هفتاد تن از مردان را برگزید، تا همراه او به میعادگاه ما حضور یابند. هنگامی که زلزله آنان را تکان داد، گفت، "پروردگارا، اگر می خواستی، می توانستی همگی آنها را با من، پیش از این نابود کنی. آیا ما را بخاطر کارهایی که افراد نادان ما کردند نابود می کنی؟

این باید آزمایشی باشد که تو برای ما مقرر کرده ای. تو بدین وسیله، هرکه را خواهی محکوم می کنی، و هرکه را خواهی هدایت می کنی. تو مولا، و سرور مایی، پس ما را بیمارز، و به ما رحم کن؛ تو بهترین آمرزنده ای.

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِن بَعْدِي ۖ أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَابَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي وَكَادُوا يَفْعَلُونِي فَلَا تُشْمِتْ فِيكَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَادْخُلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَخَذُوا الْعِجَلَ سَيَنَّا لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٣﴾ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَآمَنُوا بِرَبِّكَ مِن بَعْدِهَا لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٤﴾ وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَابَ وَفِي نُسُخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٥﴾ وَأَخْبَارَ مُّوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلِ وَإِنِّي لَأَمْلِكُنَّ بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنِّي إِن هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾

شرایط لازم برای بهره مند شدن از رحمت خدا:

اهمیت زکات

۱۵۶. ”و برای ما در این دنیا، و در آخرت نیکی و تقوا مقرر کن. ما به تو روی آورده ایم.“

او گفت، ”عذاب من به هر کس که بخواهم می رسد. ولی رحمت من همه چیز را دربرمی گیرد. گرچه، آن را به کسانی اختصاص می دهم که (۱) پرهیزگاران زندگی می کنند، (۲) زکات می دهند،* (۳) به آیات ما ایمان می آورند، و

۱۵۷. ”از (۴) رسول پیروی می کنند،

پیامبری که از اهل کتاب نبود (محمد)،

همان که آن را در تورات و انجیل خود نوشته شده می یابند.*

او آنان را به کار نیک سفارش می کند،

از کار نادرست باز می دارد،

تمام خوراکی های نیکو را برای آنان جایز

می شمرد، و چیزهای بد را حرام می کند،

و بار تکالیف سنگین و قید و بندهایی را که بر

آنها تحمیل شده بود، برمی دارد.

کسانی که به او ایمان آورند، او را گرامی

دارند، از او پشتیبانی کنند، و از نوری که

همراه او نازل شده پیروی کنند پیروز هستند.“

۱۵۸. بگو، ”ای مردم، من از سوی خدا برای همه

شما به رسالت فرستاده شدم. فرمانروایی

آسمان ها و زمین از آن اوست.

معبودی جز او نیست. زندگی و مرگ به

دست اوست.“ بنابراین، به خدا و رسولش

ایمان بیاورید، پیامبری که از اهل کتاب نبود،

و به خدا و کلمات او ایمان دارد.

از او پیروی کنید، باشد که هدایت شوید.

یهودیان هدایت شده

۱۵۹. درمیان پیروان موسی کسانی هستند که بر پایه

حق هدایت می کنند، و حق آنان را پرهیزگار می کند.

﴿وَأَكْتَبْنَا لَكَ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدًىٰ نَاقِلُونَ﴾ قَالَ عِدَاؤِي أُصِيبُ بِهِمْ مِنْ أَسَاءِ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُمْتُهُمُ الَّذِينَ يَنْقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ﴿١٥٧﴾ قَالَ الَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٨﴾ قُلْ يَتَّبِعُوا النَّاسَ إِلَىٰ رَسُولِ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۗ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ ۗ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٩﴾ وَمِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْتَدُونَ بِالْحَقِّ وَيُبْغِلُونَ ﴿١٦٠﴾

* ۷:۱۵۶ هر قدر هم که بر اهمیت زکات تأکید شود کم است. همانطور که در ۶:۱۴۱ مقرر شده است، هرگاه درآمدی داشته باشیم باید زکات آن را بپردازیم که مقدار آن - دو و نیم درصد (۲ / ۵ %) از درآمد خالص است که باید به ترتیبی که در آیه گفته شده پرداخته شود: پدر و مادر، خویشاوندان، یتیمان، تهیدستان، و مسافران غریب داده شود (به ۲:۲۵۱ نگاه کنید).

* ۷:۱۵۷ از پیش درباره محمد در سفر تثبیه ۱۹-۱۸:۱۵، و انجیل یوحنا ۱۳:۱۶-۱۷؛ ۱۴:۱۶ خبر داده شده بود.

معجزات در سینا

۱۶۰. ما جامعه آنها را به دوازده قبیله تقسیم کردیم.

و آنگاه که قوم موسی از آب خواستند به او وحی کردیم: "با چوبدستی خود به آن سنگ بزن،" که در نتیجه دوازده چشمه از آن جوشید.

پس، هر قبیله آب خود را شناخت.

و با ابرها بر آنها سایه گسترديم،

و برای آنها ترانگین و بلرچین فرودستادیم:

"از چیزهای نیکویی که روزیتان کردیم بخورید."

آنها به ما ستم نکردند؛

آنها به خویشان خویش ستم کردند.

سرکشی علیرغم معجزاتی که دیدند

۱۶۱. بیاد داشته باشید که به آنها گفته شد، "به این

شهر بروید و در آنجا زندگی کنید، و از آنچه

دوست دارید بخورید، با مردم دوستانه رفتار

کنید، و با فروتنی از دروازه وارد شوید.

آنگاه گناهانتان را می آمرزیم.

و پاداش نیکان را چندین برابر می کنیم."

۱۶۲. ولی ستمگرانشان، بجای احکام داده شده از

احکامی غیر آن پیروی کردند. در نتیجه،

به کیفر این ستمگری، لعنتی از آسمان

بر آنان فرودستادیم.

بجا آوردن فرمان های خدا خوشبختی می آورد

۱۶۳. مردم آن شهرکی را بیادشان آور که کنار دریا

بودند، و حرمت شبات را نگاه نداشتند.

هنگامی که حرمت شبات را نگاه می داشتند،

ماهی های فراوان برایشان آمد.

و هنگامی که حرمت شبات را نگاه

نمی داشتند، ماهی نمی آمد. ما بدینسان آنها

را در نتیجه نافرمانی شان گرفتار کردیم.

وَقَطَعْنَهُمْ اثْنَيْ عَشَرَ نَبِطًا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
إِذْ أَسْتَسْقَمَهُ قَوْمُهُ وَأَنْ أَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
فَأَنْجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
مَشْرِبَهُمْ وَظَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْعَنَمَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّاتِ
وَأَسْلَوْنَ كُلُّوا مِنْ طَبِيبَاتٍ مَا رَزَقْتَهُمْ وَمَا
ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾ وَإِذْ
قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ
شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَعْفِرْ
لَكُمْ خَطِيئَتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦١﴾
فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا
يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾ وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ
حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ
حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ
لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ بَلُّوهُم بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

طعنه و تمسخر به پیام خدا

۱۶۴. بیاد داشته باشید که گروهی از آنها گفتند، "چرا برای مردمی مو عظه می کنید که خدا قطعاً هلاکشان خواهد کرد، یا آنان را به سختی کیفر خواهد داد؟"
پاسخ دادند، "از پروردگارتان عذرخواهی کنید،" ممکن است ایشان رستگار شوند.
۱۶۵. وقتی به یادآوری هایی که به آنها داده شد توجه نکردند،
آنهايي را که از پلیدی نهي می کردند نجات دادیم،
و بیدادگران را بخاطر تباهکاریشان به سختی کیفر دادیم.
۱۶۶. و چون به نافرمانی ادامه دادند، به آنها گفتیم،
"بوزینگانی باشید زبون شده و نکوهش پذیر."

۱۶۷. علاوه بر آن، پروردگارت مقرر کرده است
که مردمی را برضد آنها برانگیزد که تا روز
رستاخیز به شدت آزارشان دهند. پروردگار
تو در حسابرسی دقیق و سختگیر است،

و بیگمان او آمرزنده، و بخشایشگر است.

۱۶۸. و آنان را، جامعه جامعه، در هر گوشه از
زمین پخش کردیم. بعضی از آنها درستکار
بودند، و برخی کمتر از درستکار. ما آنان را
با رفاه و تنگدستی آزمودیم، تا شاید بازگردند.

۱۶۹. پس از آنها، او نسل های جدیدی را جایگزین
کرد که وارث کتاب آسمانی شدند. ولی آنها
زندگی دنیا را بجای آن برگزیدند، و گفتند،
"ما بخشوده خواهیم شد."

لیک باز هم در پی امور دنیوی بودند.

مگر آنها پیمان نبستند که به کتاب آسمانی

عمل کنند، و درباره خدا جز حقیقت چیزی
نگویند؟ مگر آنها کتاب آسمانی را مطالعه
نکردند؟ بیگمان، سرای آخرت برای کسانی
که تا آخر پرهیزگار بمانند، بسیار بهتر است.
آیا درک نمی کنید؟

۱۷۰. کسانی که به کتاب آسمانی تمسک می جویند، و نماز را برپا می دارند،
هرگز پاداش دینداران را تباه نخواهیم کرد.

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ نَعْطُونَ قَوْمًا لَّهُمْ مَّهْلِكُهُمْ أَوْ مَعْدِيَّتُهُمْ
عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا لَوْ مَا مَعْدِرَةٌ لِّإِنِّ رَبِّكُمْ وَعَلَهُمْ يُنْقَوْنَ ﴿١٦٤﴾
فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ
وَآخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ يَمَّا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾
فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦٦﴾
وَإِذْ تَأَذَّتْ رَجُبُكَ لِيُبَعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْبَيْعَةِ مَن
يَسُوهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٧﴾ وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِّنْهُمْ
الضَّالِّينَ حُوتٌ وَمِنْهُمْ دُونِ ذَلِكَ وَبَلَّوْنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ
وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعدِهِمْ خَلْفٌ
وَرَثُوا الْكُتُبَ يَا خُدُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا
وَإِن يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِّمَّنْهُ الْكُتُبِ
أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالذَّارُ الْآخِرَةُ
خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَنْقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾ وَالَّذِينَ يَمْسِكُونَ
بِالْكُتُبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾

۱۷۱. و کوه را همچون چتری بر فراز سرشان نگاه داشتیم، و گمان کردند که الان است که بر سرشان فروآفتد: ”از آنچه به شما داده ایم، با تمام نیرو و جدیت پیروی کنید، و محتوای آن را بیاد بسپارید، باشد که نجات یابید.“

ما با علم ذاتی به خدا متولد می شویم*

۱۷۲. بیاد داشته باشید که پروردگارت تمام نوادگان آدم را احضار کرد، و آنان را بر خودشان گواه گرفت: ”آیا من پروردگار شما نیستم؟“ همه گفتند، ”آری. ما شهادت می دهیم.“

پس، روز رستاخیز نمی توانید بگویید، ”ما از این جریان بی اطلاع بودیم.“

۱۷۳. و نمی توانید بگویید که، ”پدرانمان بودند که خود را به شرک آلودند، و ما هم از گام های

آنان پیروی کردیم. آیا ما را بخاطر آنچه دیگران بدعت نهادند کیفر می دهی؟“

۱۷۴. آیات را به این روشنی توضیح می دهیم، تا مردم بتوانند خود را از گناه برهانند.*

۱۷۵. اخبار کسی را برای آنها بخوان که دلایل

روشن ما به او داده شده بود، ولی او تصمیم گرفت به آنها اعتنا نکند. در نتیجه، شیطان به دنبال او رفت تا آنکه او گمراه شد.

۱۷۶. اگر می خواستیم، می توانستیم او را به

واسطه آن بلندمرتبه گردانیم، ولی او اصرار داشت به زمین بچسبد، و از عقاید شخصی خود پیروی کند. از اینرو، او مانند سگ

است؛ چه او را نوازش کنی یا به او پرخاش کنی، زبان به له له برون می آورد. این مثال مردمی است که دلایل روشن ما را تکذیب

می کنند. این حکایت ها را بازگویی، باشد که به فکر فروروند.

۱۷۷. مثال افرادی که دلایل روشن ما را رد

می کنند چقدر بد است؛

آنها فقط به خویشتن خویش ستم می کنند.

۱۷۸. هر کس را **خدا** هدایت کند حقیقتاً هدایت شده است،

و هر که را او به گمراهی محکوم کند، این افراد بازنده هستند.

وَإِذْ نَفَخْنَا الْجِبِلَّ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾
وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْ بُنَىٰ آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا أَوَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ إِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ فَسَلَوْنَ كَيْدَهُمْ مِنِّي وَأَكْرَمَهُم بِأَسْمَائِهِمْ فَكَفَرُوا بَعْدَ ذَلِكَ وَكَانَ صِغَارًا فَخَلَقْنَا لَهُمْ مِن دُونِ آلِهِم مَّا يَمْشُونَ ﴿١٧٢﴾ وَكَذَلِكَ نَقُصُّكَ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٣﴾ وَأَتَلُّوا مِنْهَا وَاتَّلَّ عَلَيْهَا فِئَةٌ مِّنَ النَّاسِ مَا حَبَسَتْ عَنْهَا آلِهَةٌ لَّهُمْ لِئَلَّا يَتَذَكَّرَ فِيهَا مَن فَتَنَّا وَتَلَّهَا لِبَطْنِ أَدَمَ الَّذِي حَبَسَ فِيهَا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَجْزِيكَ اللَّهُ مَن يَشَاءُ لَئِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٧٤﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَئِنَّكَ لَإِلَىٰ الْأَرْضِ وَآتِيعٌ هُوَ فِئَتُهُ كَمَا يَمْشِي الْكَلْبُ إِذَا تَحَمَّطَ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَلَيْسَ بِذَلِكَ مَثَلًا الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصْ لَّهُمْ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٥﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنفُسُهُمْ كَانُوا بِآيَاتِنَا كَالْحَمِيمِينَ ﴿١٧٦﴾ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَن يُضِلِلْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٧﴾

* ۷:۱۷۲ بنابراین، هر انسانی با علم ذاتی به یگانگی خدا به دنیا می آید.

* ۷:۱۷۴ این زندگی آخرین فرصتی است که ما برای بازگشت به قلمرو الهی داریم (به پیشگفتار نگاه کنید).

شیطان پیروانش را هیبتنیزم می کند

۱۷۹. بسیاری از جن ها و آدم ها را به دوزخ محکوم کرده ایم.

آنها عقل هایی دارند که با آن در نمی یابند،

چشمانی دارند که با آن نمی بینند،

و گوش هایی که با آن نمی شنوند.

آنها مانند حیوانات هستند؛ نه، آنها بمراتب بدترند - آنها بکلی غافلند.

۱۸۰. زیباترین نام ها از آن **خداست**؛ او را با آن نام ها بخوانید، و از کسانی که نام های او را

تغییر می دهند دوری کنید. اینان بخاطر گناهان خود به کیفر می رسند.

۱۸۱. و در میان بندگان ما، کسانی هم هستند که حق را وسیله هدایت قرار می دهند،

و حق آنها را پرهیزگار می کند.

۱۸۲. و کسانی که آیات ما را تکذیب می کنند،

آنان را چنان سوق می دهیم، که هرگز متوجه

نمی شوند.

۱۸۳. و حتی دلگرمشان خواهم کرد؛

ترفند من حرف ندارد.

۱۸۴. چرا درباره دوست خود (رسول)

نمی اندیشند؟ او دیوانه نیست.

او آشکارا به شما هشدار می دهد.

۱۸۵. آیا به نظام حاکم بر آسمان ها و زمین، و آنچه

خدا آفریده است نگاه نکرده اند؟ آیا هیچ به

فکرشان رسیده که ممکن است اجلشان

نزدیک باشد؟ به کدام حدیث، غیر از این،

ایمان می آورند؟

۱۸۶. هر که را **خدا** به گمراهی محکوم کند،

هیچ کس راهی برای هدایتش نمی یابد.

او آنها را در گناهانشان رها می کند،

و آنها کورکورانه به راهشان ادامه می دهند.

۱۸۷. از تو درباره آخر دنیا (ساعت) می پرسند،*

و اینکه در چه زمانی فرا خواهد رسید.

بگو، "دانش آن با پروردگار من است. تنها اوست که زمان آن را فاش می کند.*"

آن [واقعۀ آخر دنیا] بر آسمان ها و زمین سنگین است. بر شما جز بناگاه نمی آید.**

و چنان از تو سوال می کنند که گویی آن به دست توست. بگو، "دانش آن نزد **خداست**،"

ولی بیشتر مردم این را نمی دانند.

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ
لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا وَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا وَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ
بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾
وَاللَّهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذُرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي
أَسْمَائِهِ سَبِيحًا مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمَنْ خَلَقْنَا أُمَّةً
يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِن
كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾ أَوَلَمْ يَنْفَكُوا مَّا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جَنَّةٍ إِن
هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٤﴾ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ
أَجَلُهُمْ فَيَأْتِي حَدِيثٌ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾ مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَسَادًا
هَادِي لَهُ وَيُذَرِّهِمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ
آيَاتٍ مَّرْسُومًا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّسُهَا لَوْ قُبِحَ الْأَهْوَاتُ نَقَلَتْ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْنَةً يَسْتَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ
عَنَّا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

* ۱۸۷: ۷ از قبل مقدر شده بود که سال ۱۹۸۰، زمان مناسبی است، تا رسول میثاق خدا این اطلاعات را فاش کند (به ۷۲: ۲۷؛ ۸۷: ۱۵ و پیوست های ۲، ۱۱ نگاه کنید).

** ۱۸۷: ۷ "ساعت" فقط برای کافران بناگاه فرا می رسد (به پیوست ۱۱ نگاه کنید).

از دست رسولان کاری ساخته نیست؛ آنان از آینده بی خبرند

۱۸۸. بگو، ”من به خودم هم نمی توانم سود، یا زیانی برسانم. فقط آنچه **خدا** بخواهد برای من پیش می آید. اگر از آینده خبر داشتیم، بر ثروتم می افزودم، و گزندی به من نمی رسید. من بیم دهنده، و مرده دهنده ای بیش نیستم برای آنان که ایمان می آورند.“

فرزندان ما می توانند بُت ما بشوند

۱۸۹. او شما را از یک تن آفرید (آدم).

پس از آن، به هر مردی همسری می دهد تا در کنار او آرام بگیرد. سپس او باری سبک برمی دارد که خود به زحمت متوجه اش می شود. و چون بار سنگین و سنگین تر شود، آن دو از

خدا، که پروردگارشان است، درخواست

می کنند: ”اگر فرزند خوبی به ما بدهی، سپاسگزار خواهیم بود.“

۱۹۰. ولی وقتی او فرزندی نیکو به آنها می دهد، هدیه او را به بُتی تبدیل می کنند که همتای او شود. تعالی باد **خدا**، بسی فراتر از آنکه برای او شریک قرار دهند.

۱۹۱. آیا این واقعیت ندارد که آنها معبودانی را

شریک او قرار می دهند که چیزی

نمی آفرینند و خودشان، آفریده شده اند؟

۱۹۲. معبودانی که نه آنان را می توانند یاری دهند، و نه خود را؟

۱۹۳. هنگامی که آنها را به هدایت دعوت می کنید، از شما پیروی نمی کنند. بنابراین، چه آنها را دعوت کنید، یا سکوت اختیار کنید به حالشان یکسان است.

۱۹۴. اینهایی که جز **خدا** دست حاجت به سویشان

دراز می کنید بندگان چون شما هستند.

بروید و ایشان را بخوانید؛ بگذارید به شما

پاسخ دهند، اگر راست می گویید.

۱۹۵. آیا آنها پا دارند که با آن راه بروند؟ آیا دست دارند که با آن از خود دفاع کنند؟

آیا چشم دارند که با آن ببینند؟ آیا گوش دارند که با آن بشنوند؟ بگو، ”شریکانی را که

قرار داده اید بخوانید، و از آنها بخواهید تا بی درنگ مرا شکست دهند.

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ
 أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا سَتَكُنَّ رِثَةٌ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسْنِيَ السُّوءُ إِنْ
 أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ
 مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا
 تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمَلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَفَلَتْ دَعَا
 اللَّهُ رَبَّهُمَا لَئِن آتَيْتَنَاهُمَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾
 فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَلَى
 اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾ أَيَشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
 ﴿١٩١﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمُ نَصْرًا وَلَا أَنفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾
 وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سِوَاءَ عَلَيْهِمْ أَدْعَاؤُهُمْ
 أَمْ أَنْتُمْ صَاهِبُونَ ﴿١٩٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 عِبَادٌ أَشْبَاهُكُمْ فَأَدْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩٤﴾ أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آيِدٍ
 يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يَبْصُرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ
 يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ أَدْعُوا شُرَكَاءَ كُمُ كُفُّوا أَعْيُنَكُمْ فَالْيَوْمَ لَا تَنْظُرُونَ ﴿١٩٥﴾

۱۹۶. ”تنها ولی و مولای من **خداست**؛ آنکه این کتاب را نازل کرد.

او درستکاران را در پناه خود حفظ می کند.

۱۹۷. ”و معبودانی که جز **او** می خوانید، نه تنها از دستشان کاری برای شما ساخته نیست،

بلکه برای خودشان هم نمی توانند کاری از پیش برند.“

۱۹۸. وقتی آنان را به سوی هدایت دعوت می کنید، نمی شنوند.

و می بینی که به تو نگاه می کنند، ولی نمی بینند.

۱۹۹. راه گذشت و بخشایش در پیش گیر، به مُدارا تشویق کن، و به نادانان اعتنا نکن.

۲۰۰. و اگر شیطان وسوسه ات کند، هر وسوسه ای که باشد، به **خدا** پناه بر؛

او شنوا، و بر همه چیز داناست.

۲۰۱. افراد پرهیزگار، هرگاه با یک طیف شیطانی

روبرو شوند، بیاد می آورند، و در اثر آن

بینا می شوند.

۲۰۲. برادرانشان یکدم از فریب آنها دست برنمی-

دارند تا گمراهشان کنند.

۲۰۳. اگر معجزه ای را که درخواست می کنند

نیاوری، می گویند، ”چرا آن را درخواست

نکنیم؟“ بگو، ”من، فقط از آنچه پروردگارم

بر من وحی کرده پیروی می کنم.“

این رهنمودهای بیدار کننده از سوی

پروردگار شماسست، و هدایت و رحمتی است

برای مردمی که ایمان می آورند.

۲۰۴. هنگامی که قرآن خوانده می شود، به آن گوش

دهید و توجه کنید، تا به رحمت دست یابید.

۲۰۵. پروردگارت را، روز و شب، در درون خود،

در جمع، در خلوت، و به آهستگی یاد کن؛

غافل مباش.*

۲۰۶. کسانی که نزد پروردگارت هستند، هیچگاه

متکبر نیستند که **او** را عبادت نکنند؛ آنها **او**

را ستایش می کنند، و **او** را سجده می کنند.

إِنِّى وَرِىُّ اللّٰهُ الَّذِى نَزَلَ الْكِتٰبَ وَهُوَ تَوَلٰى الصّٰلِحِىْنَ ﴿۱۹۶﴾
 وَالَّذِىۡنَ تَدْعُوۡنَ مِنْ دُوۡنِہٖۡ لَا یَسْتَجِیۡبُوۡنَکَ نَصْرَکَۡمْ وَلَا
 اَنْفُسَہُمۡ یَبْصُرُوۡنَ ﴿۱۹۷﴾ وَاِنْ تَدْعُوۡہُمْ اِلَیۡ الٰہٰدِیۡ لَا یَسْمَعُوۡا
 وَتَرٰہُمۡ یَنْظُرُوۡنَ اِلَیۡکَ وَہُمْ لَا یَبْصُرُوۡنَ ﴿۱۹۸﴾ خُذِ الْعَفْوَۡ اٰمُرًا
 بِالْعُرْفِ وَاَعْرِضْ عَنِ الْجٰہِلِیۡنَ ﴿۱۹۹﴾ وَاِمَّا یَنْزَغْنٰکَ مِنَ
 الشَّیْطٰنِ نَزْغًا فَاَسْتَعِذْ بِاللّٰہِ اِنَّہٗ سَمِیۡعٌ عَلِیۡمٌ ﴿۲۰۰﴾ اِنَّ
 الَّذِیۡنَ اٰتَقُوۡا اِذَا مَسَّہُمۡ ظَلَمٰتٌ مِنَ الشَّیْطٰنِ تَذٰکُرًا
 فَاِذَا ہُمْ مُبْصِرُوۡنَ ﴿۲۰۱﴾ وَاِخْوٰنُہُمْ یَمُدُّوۡہُمْ فِی الْعِیۡ ثُمَّ
 لَا یَبْصُرُوۡنَ ﴿۲۰۲﴾ وَاِذَا لَمْ تَأْتِہُمْ بَآیٰةٌ قَالُوۡا لَوْلَا اَجْتَبٰیۡتَہَا
 قُلۡ اِنَّمَا اتَّبَعُ مَا یُوۡحٰی اِلَیَّ مِنْ رَبِّیۡ ہٰذَا بَصَآئِرٌ مِنْ رَبِّکُمْ
 وَہٰذِیۡ وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ یُّؤْمِنُوۡنَ ﴿۲۰۳﴾ وَاِذَا قُرِیۡتِ الْقُرْۡاٰنَ
 فَاسْتَمِعُوۡا لَہٗ وَاَنْصِتُوۡا لَعَلَّکُمْ تُرْحَمُوۡنَ ﴿۲۰۴﴾ وَاذْکُرۡ نَکَّ
 فِیۡ نَفْسِکَ تَضَرُّعًا وَخِیۡفَةً وَدُوۡنَ الْجَہْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
 وَالْاَصٰلِ وَلَا تَکُنۡ مِنَ الْغٰفِلِیۡنَ ﴿۲۰۵﴾ اِنَّ الَّذِیۡنَ عِنۡدَ رَبِّکَ
 لَا یَسْتَكْبِرُوۡنَ عَنْ عِبَادَتِہٖۡ وَیَسْجُدُوۡنَ لَہٗ وَلَہٗ رِیۡسَاجُدُوۡنَ ﴿۲۰۶﴾

* ۷:۲۰۵. خدای شما همان کس یا همان چیزی است که اغلب اوقات فکر شما را به خود مشغول می دارد. همین امر بیانگر این واقعیت است که چرا اکثر کسانی که به خدا ایمان دارند به جهنم خواهند رفت (به ۱۲:۱۰۶، و نیز به ۹۰:۸۴-۲۳ و پیوست ۲۷ نگاه کنید).

سوره ۸: غنائم جنگی (الانفال)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. از تو درباره غنائم جنگی می پرسند. بگو، "غنائم جنگی از آن **خدا** و رسول است." **خدا** را در نظر داشته باشید، یکدیگر را به درستکار بودن سفارش کنید، و از **خدا** و رسولش اطاعت کنید، اگر مومن هستید.

مومنان راستین

۲. مومنان راستین کسانی هستند که چون نام **خدا** برده شود دل هایشان به لرزه می افتد،

و چون آیات او بر آنان خوانده شود،

ایمانشان محکم تر می شود،

و به پروردگارشان توکل می کنند.

۳. آنان نماز را برپا می دارند، و از آنچه به ایشان

روزی می دهیم، انفاق می کنند.

۴. اینان مومنان راستین هستند.

اینان نزد پروردگارشان به درجات بالا

می رسند، و آمرزیده می شوند،

و روزی های فراوان خواهند داشت.

مومنان سست ایمان

۵. هنگامی که پروردگارت از تو خواست تا برای

انجام برنامه ای از خانه ات بیرون روی،

معلوم شد که بعضی از مومنان سست ایمانند.

۶. با تو درباره حق مجادله کردند، حتی پس از آنکه

همه چیز برایشان توضیح داده شد.

رفتارشان چنان بود که گویی قطعاً به سوی مرگ

رانده می شوند.

۷. بیاد داشته باشید که **خدا** به شما وعده داد که بر

گروه خاصی پیروز می شوید، ولی شما باز هم

می خواستید با گروهی که ضعیف تر بود

رویاروی شوید.

برنامه **خدا** این بود که با کلمات خود حق را تثبیت کند، و کافران را مغلوب کند.

۸. زیرا او مقرر کرده است که حق چیره شود، و باطل نابود شود، هر چند که گناهکاران

دوست نداشته باشند.

سربازان نامریی خدا

۹. بنابراین، وقتی برای نجات خود به درگاه پروردگارتان دعا کردید، او به شما پاسخ داد: **”من با هزار فرشته که پشت سر هم فرود می آیند از شما پشتیبانی می کنم.“**

پیروزی برای مومنان تضمین شده است

۱۰. **خدا** این مژده را به شما داد تا به شما قوت قلب دهد. پیروزی فقط از سوی **خدا** است. **خدا** توانمند، و حکیم است.

۱۱. از سوی او خوابی آرام بخش شما را فرا گرفت تا تسکین یابید، و از آسمان بر شما آبی فرورستاد که شما را با آن پاکیزه کند.

او شما را از لعنت شیطان حفظ کرد،

به دل هایتان اطمینان داد و گام های شما را استوار گرداند.

درس هایی از تاریخ*

۱۲. بیاد داشته باش که پروردگارت به فرشتگان وحی کرد: **”من با شما هستم؛ بنابراین، از کسانی که ایمان آوردند پشتیبانی کنید. من در دل آنان که ناباور شدند هراس می اندازم. شما می توانید بر فراز گردنشان، و حتی بر هر یک از انگشتانشان ضربه زنید.“**

۱۳. این سزای بحق کسانی است که با **خدا** و

رسولش می جنگند. عذاب **خدا** برای آنان که با **خدا** و رسولش می جنگند جان فرساست.

۱۴. این برای آن است که کافران گوشمالی شوند؛ آنان سزاوار عذاب دوزخ شده اند.

۱۵. ای کسانی که ایمان آورده اید، اگر با کافرانی که برضد شما بسیج شده اند رویاروی شوید، پشت نکنید و فرار نکنید.

۱۶. هرکس در آن روز جز برای تاکتیک جنگی، یا

پیوستن به گروهان خود، پشت کند، به خشم **خدا** گرفتار شده است، و جایگاهش دوزخ است؛ چه سرانجام شومی!

إِذْ تَسْتَعِينُونَ رَبَّكُمْ فَأَسْتَجِبَ لَكُمْ أَنِّي مُدْكِمٌ بِالْفِ
مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَوِّفِينَ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى
وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ إِذْ يُغِيثُكُمْ النَّعَاسَ أَمْنَةً مِنْهُ وَيُنزِلُ
عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْسَ
الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١١﴾
إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا
سَأَلْتِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَضْرِبُوا فَوْقَ
الْأَعْنَاقِ وَأَضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
شَقَوْا اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، فَكَرِهَ اللَّهُ
شَدِيدَ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذَلِكَ كَمَا فُذِّقُوا وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يُولُوهُمْ يَوْمَئِذٍ
دُبْرُهُمْ إِلَّا مَتَحَرِّفًا لِقِنَالٍ أَوْ مَتَحَرِّرًا إِلَى فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ
بِعَضْبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَا وَنَهُ جَهَنَّمَ وَيَسُ الْمَصِيرَ ﴿١٦﴾

* ۱۶-۱۲: ۸: ۹-۸: ۶۰ آمده است.

خدا گرداننده امور است *

۱۷. شما نبودید که آنها را کشتید؛ **خدا** است که آنها را کشت. شما نبودید که هنگام افکندن، افکندید؛ **خدا** است که افکند. ولی **او** بدینسان به مومنان فرصت می دهد که امتیاز فراوان بدست آورند. **خدا** شنوا، و بر همه چیز داناست.
۱۸. در ضمن، **خدا** اینسان تر فند کافران را نقش بر آب می کند.
۱۹. شما پیروزی می جُستید (ای کافران)، و پیروزی فرا رسید؛ آن متعلق به مومنان بود. اگر (از تعرض و ستم) دست بردارید، به صلاح خودتان است، ولی اگر بازگردید، ما نیز چنین خواهیم کرد. سپاهیان شما، هر چند که از لحاظ نفرات، بسیار باشند، هرگز برای شما سودمند نخواهد بود. زیرا **خدا** با مومنان است.

۲۰. ای کسانی که ایمان آورده اید، از **خدا** و رسولش اطاعت کنید، و به او بی اعتنا نباشید در حالیکه می شنوید.

کافران در کفر خود حبس شده اند

۲۱. مانند آنهایی نباشید که می گویند، "می شنویم"، در حالیکه نمی شنوند.

۲۲. بدترین آفریدگان در نظر **خدا** کرانند و گنگانند، که نمی فهمند.

۲۳. اگر **خدا** کوچک ترین نیکی در آنها می یافت، آنها را شنوا کرده بود. حتی اگر آنها را شنوا می کرد، باز هم با بیزاری رویگردان می شدند.

پرهیزگاران در واقع نمی میرند *

۲۴. ای کسانی که ایمان آورده اید، هنگامی که **خدا** و رسول شما را به چیزی فرا می خوانند که به شما زندگی می بخشد، دعوتشان را پاسخ دهید. این را بدانید که **خدا** از قلب شما به شما نزدیک تر است، و اینکه نزد **او** احضار خواهید شد.

۲۵. آگاه باشید از عذابی که فقط دامان ستمگران را نخواهد گرفت. این را بدانید که عذاب **خدا** سخت است.

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ
وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِئِذَا لَمْ يَأْتِكَ مِنَ الْأُمَمِينَ بَلَاءٌ حَسَنًا
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كِيدِ
الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ إِنَّ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ
وَإِنْ تَنْهَوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَعُدُّوا نَعْدُو لَنْ نَعْفَىٰ عَنْكُمْ
فِيَتَّكُمُ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ يَتَأْتِيهَا
الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ وَتَشَء
تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ
لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضَّمُّ إِلَيْكُمُ
الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ
وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا أَسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَهِهُ
مُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَأَتَقُوا فِتْنَةَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْكُمْ خَاصَّةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

* ۸:۱۷ لازمه ایمان به خدا، ایمان به ویژگی ها و صفات اوست. یکی از ویژگی های او این است که همه کارها را او انجام می دهد. بدون شناخت خدا، ایمانی نیست (۹۰-۲۳:۸۴). باعث و بانی چیزهای بد خودمان هستیم، که شیطان مجری آن است، طبق قانونمندی خدا (۳۰:۴۲؛ ۷۹-۴:۷۸).

* ۸:۲۴ به پیوست ۱۷ نگاه کنید. هنگامی که افراد درستکار از کالبدشان بیرون بروند، مستقیم به سوی بهشت رهسپار می شوند.

* ۸:۲۵ برای مثال، جامعه ای که با همجنس بازی مدارا کند و در این باره سازش نشان دهد، ممکن است به زمین لرزه گرفتار شود.

خدا از مومنان پشتیبانی می کند

۲۶. بیاد آورید که شما در آغاز عده ای کم و ستمدیده بودید، و می ترسیدید که مبادا مردم شما را بگیرند و ببرند، و او به شما پناهگاهی داد که ایمن باشد، با پیروزی خود از شما پشتیبانی کرد، و از آنچه نیکوست به شما روزی داد، تا سپاسگزار باشید.

۲۷. ای کسانی که ایمان آورده اید، به خدا و رسول خیانت نکنید، به کسانی که به شما اعتماد می کنند خیانت نکنید، اکنون که می دانید.

مال و فرزند برای آزمایش است

۲۸. بدانید که دارایی و فرزندان شما برای آزمایش شماست، و اینکه خدا دارای پاداشی بزرگ است.

۲۹. ای کسانی که ایمان آورده اید، اگر خدا را حرمت نهید، او به شما بینشی خواهد داد که در پرتو آن حقایق را تشخیص می دهید، و گناهانتان را می زداید، و شما را می آمرزد. خدا دارای موهبتی بیکران است.

خدا، نگهدار رسول است*

۳۰. کافران ترفندی بکار می برند و نیرنگ می زنند تا تو را بی اعتبار کنند، یا بکشند، یا بیرون کنند. گرچه، آنها ترفند و نیرنگی بکار می برند، ولی خدا نیز چنین می کند. بهترین ترفند از آن خداست.

۳۱. وقتی آیات ما بر آنان خوانده می شود، می گویند، "شنیده ایم. اگر می خواستیم، می توانستیم همانها را بگوییم. این جز افسانه های کهن نیست!"

۳۲. و نیز گفتند، "بارخدا، اگر واقعاً این همان حقیقتی است که از سوی تو نازل شده، پس، از آسمان بر ما سنگ بباران، یا عذابی دردناک بر سرمان فروریز."

۳۳. هرچند، خدا بر آن نیست که آنها را تا زمانی که تو در میان آنها هستی، تنبیه کند؛ خدا بر آن نیست که آنها را تا زمانی که آمرزش می طلبند، تنبیه کند.

وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَخَطَفَكُمْ الْإِنْسَانُ فَأَوْرَاقَكُمْ وَاتَّخَذْتُمْ مِمَّنْ بَيْنَ يَدَيْكُمْ أَوْلِيَاءَ آمَنُوا لَا تَحُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَحُونُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ وَعَلِمُوا أَنَّ مَوَالِيَهُمْ وَأَوْلَادَهُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنفَرُوا اللَّهُ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُبْسِتُوا أَوْ يُنْفِتُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَكْرِينَ ﴿٣٠﴾ وَإِذْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْبُرْهَانَ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٣١﴾ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٣٢﴾ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٣٣﴾

* ۸:۳۰ خدا آخرین پیامبرش، محمد را، از با نفوذترین قبیله عربستان انتخاب کرد. رسم و رسومات قبیله ای، بخواست خدا، مانع از این شد که کافران محمد را بقتل برسانند. مشابه آن، خواست خدا چنین بود که رسول میثاقش را از خاورمیانه، که بی شک در آنجا کشته می شد، به ایالات متحده انتقال دهد - کشوری که پیام خدا می تواند در آنجا شکوفا شود و به گوش سایر مردم جهان برسد. این مطلب با ریاضی تصدیق شده است: شماره سوره و شماره آیه = (۲ × ۱۹ = ۳۸ = ۸ + ۳۰).

۳۴. آیا سزاوار عذاب **خدا** نشده اند، که دیگران را از مسجد الحرام بازمی دارند؟ و حال آنکه، آنها متولی آن نیستند. متولیان راستین آن پرهیزگاران هستند، ولی بیشتر آنها نمی دانند.

نماز، پیش از نزول قرآن وجود داشت *

۳۵. نماز آنها در زیارتگاه (کعبه) تمسخری بیش نبود و وسیله ای بود که مردم بخاطر (ازدحام و جنجال) آنها رانده شوند. بنابراین، عذاب را بخاطر کفرتان بچشید.

پول خود را برای جنگ با خدا خرج می کنند *

۳۶. افراد بی ایمان پول خود را خرج می کنند تا دیگران را از راه **خدا** بازدارند. آنها از پول خود خرج می کنند، ولی بعد مایه حسرت و پشیمانی شان خواهد شد.

انها سرانجام مغلوب خواهند شد، و تمام کافران در دوزخ حاضر می شوند.

۳۷. **خدا** بد را از خوب الکی می کند، سپس بدها را روی هم انباشته می کند، همه در یک توده، سپس آن را به دوزخ می افکند.

این افراد بازنده هستند.

۳۸. به کسانی که کافر شدند بگو:

اگر دست بردارند، هرچه در گذشته کرده اند بخشوده خواهد شد. اما اگر دست بردارند، به همان سرنوشتی دچار می شوند که امثال آنها در گذشته بدان دچار شدند.

۳۹. با آنها بکنگید تا فتنه و آزار برچیده شود،

و تمام برنامه های دینی و عبادی انحصاراً برای **خدا** انجام شود. اگر از تجاوزگری

دست بردارند، پس **خدا** به آنچه می کنند بیناست.

۴۰. اگر روی بگردانند،

پس بدانید که **خدا** مولا و سرور شماست؛ بهترین مولا و سرور، بهترین یار و پشتیبان.

وَمَا لَهُمْ آلَا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ إِلَّا الْمُنَافِقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاةً وَتَصَدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ فَيُصْنَفُونَهَا ثَمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٣٦﴾ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٧﴾ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُعْفَر لَهُمْ مِمَّا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ وَقَلِيلٌ مِنْهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا لَللَّهِ فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَانَكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤٠﴾

* ۸:۳۵ تمام تکالیف دین اسلام، از طریق ابراهیم به ما رسیده است؛ تمام آداب دین اسلام (تسلیم)، پیش از آنکه قرآن وحی شود، وجود داشت ۲۲:۷۸؛ ۲۱:۷۳.

* ۸:۳۶ پیشوایان مشرک یک اسلام تحریف شده در عربستان سعودی، همه ساله مبالغ هنگفتی را برای مبارزه با خدا و معجزه اش اختصاص داده اند. برای نمونه، یکی از رسانه های معروف لبنانی بنام "دار العلم للملايين" (دانش و معرفت برای میلیون ها نفر)، در ماه مارس ۱۹۸۳، ترجمه عربی "معجزه قرآن" را به چاپ رساند. سعودی ها تمام نسخه های این رسانه را خریدند و از میان بردند.

۴۱. بدانید که اگر در جنگ غنائمی بدست آوردید، یک پنجم آن [یعنی خمس غنائم جنگی] برای **خدا** و رسول است، تا به خویشاوندان، یتیمان، تهیدستان، و مسافران غریب داده شود. شما در صورتی چنین خواهید کرد که به **خدا** و به آنچه بر بنده خود در روز تصمیم گیری - روز مقابله دو سپاه - نازل کردیم، ایمان داشته باشید. **خدا** به هر کاری تواناست.

خدا همه چیز را تحت فرمان دارد و برای مومنان برنامه ریزی می کند
۴۲. بیاد داشته باشید که شما در این سوی دره بودید، و آنها در آن سو. از اینرو، کاروان آنها می بایست به طرف پایین تر حرکت می کرد. اگر شما چنین تدبیری اندیشیده بودید، نمی توانستید از عهده اش برآیید.

ولی خواست **خدا** این بود که کاری که از پیش مقدر شده بود، انجام شود، تا کسانی که باید نابود شوند، از روی دلیل نابود شوند، و کسانی که باید نجات یابند، از روی دلیل نجات یابند. **خدا** شنوا، و بر همه چیز داناست.

۴۳. **خدا** تعداد آنها را در خواب به تو کمتر نشان داد (ای محمد). اگر تعداد آنها را بیشتر نشان داده بود، شکست می خوردید، و میان خودتان اختلاف پیدا می کردید. ولی **خدا** موقعیت را حفظ کرد. او از درون اندیشه ها آگاه است.

۴۴. و وقتی زمانش فرا رسید و شما با آنها روبرو شدید، تعداد آنها را در نظر شما کمتر نشان داد، و تعداد شما را نیز در نظر آنها کمتر نشان داد. زیرا **خدا** می خواست برنامه خاصی انجام شود. همه تصمیم ها با **خدا** است.

۴۵. ای کسانی که ایمان آورده اید، هرگاه با سپاهی روبرو می شوید، مقاومت کنید و **خدا** را بسیار یاد کنید، باشد که پیروز شوید.

﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ مِنْهُمُ مُمُوسَةٌ لِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَآبِئِ السَّبِيلِ إِن
كُنتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَيْنَا مِنْ رَبِّكَ فَنَافِقِينَ
يَوْمَ النَّفْيِ الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾ إِذْ
أَنْتُمْ بِالْمُدُورَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْمُدُورَةِ الْفُصُوءِ وَالرَّكْبُ
أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَا خَلْفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ
وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ
هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ
لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ إِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ فِي مَنَايِكٍ قَلِيلًا
وَلَوْ أَنزَلْنَاهُمْ كَثِيرًا لَفِشَلْتُمْ وَلَتَنْزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ
وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾ وَإِذْ
يُرِيكُمْهُمْ إِذْ تَقِفْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ
فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ
تَرْجِعُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾ يَتَذَكَّرُ الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً
فَاتَّبَعُوا وَادَّكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

۴۶. از **خدا** و رسولش اطاعت کنید، از اختلاف و کشمکش درونی بپرهیزید، تا شکست نخورید و نیرویتان پراکنده نشود. استقامت داشته باشید.

خدا با کسانی است که شکیبا هستند و پایداری می کنند.

۴۷. مانند کسانی نباشید که تنها برای خودنمایی خانه های خود را رها کردند، و زیر لب ناخوشنودی خود را اظهار می کردند، و در واقع، دیگران را از پیروی از راه **خدا** دلسرد کردند. **خدا** از آنچه می کنند بخوبی آگاه است.

شیطان سربازان نامریی خدا را می بیند

۴۸. شیطان اعمالشان را در نظرشان نیک جلوه داده بود، و گفته بود،

”امروز کسی نمی تواند شما را شکست دهد،“

و ”من همراه شما خواهم جنگید.“

ولی همین که دو سپاه با هم روبرو شدند،

او عقبگرد کرد و گریخت، و گفت، ”من شما

را طرد می کنم. من چیزی می بینم که شما

نمی بینید. من از **خدا** می ترسم.

عذاب **خدا** سهمگین است.“

۴۹. منافقان و کسانی که در دل شک داشتند گفتند،

”دین این مردم اینان را فریب داده است.“

در صورتی که، اگر کسی به **خدا** توکل کند،

پس **خدا** توانمند، و حکیم است.

۵۰. اگر می دیدی که فرشتگان چگونه جان کسانی

را که کافرند می ستانند! آنان بر رخسار و بر

نشیمنگاهشان می زنند:

”عذاب دوزخ را بچشید.

۵۱. ”این است نتیجه آنچه که از پیش با دستان خود

فرستاده اید. **خدا** هرگز به بندگان ستم

نمی کند.“

۵۲. این همان سرنوشتی است که فرعونیان و

کسانی که پیش از آنها ایمان نیاوردند به آن

دچار شدند. آنها آیات **خدا** را انکار کردند، و **خدا** آنان را به کیفر گناهانشان تنبیه کرد.

خدا نیرومند، و سخت کیفر است.

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَتزَوَّغُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْتَدَّهَبَ رِجْوَاهُ
وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَرَثَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾ وَإِذْ زَيْنَ لَهُمْ
الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَأَغْلِبَنَّكُمْ الْيَوْمَ مِنَ
النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌّ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَ آيَاتِ الْفِتْنَانِ كَخَصَّ
عَلَى عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ
إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ إِذْ يَقُولُ
الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّهُمْ ذَلِكَ
وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾
وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ
وُجُوهُهُمْ وَأَدْبُرَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾ ذَلِكَ
بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنْتَ اللَّهُ لَيْسَ بِظَلْمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾
كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

عذاب، نتیجه گناه است

۵۳. **خدا** نعمتی را که بر هر مردمی ارزانی داشته تغییر نمی دهد مگر آنکه آنها خودشان تصمیم بگیرند که عوض شوند. **خدا** شنوا، و بر همه چیز داناست.
۵۴. فرعونیان و کسانی که پیش از آنها بودند همین مورد را داشتند. نخست، نشانه های پروردگارشان را تکذیب کردند. در نتیجه، آنها را بخاطر گناهانشان نابود کردیم. ما فرعونیان را غرق کردیم؛ ستمگران یکی پس از دیگری به کیفر رسیدند.
۵۵. از دید **خدا** بدترین مخلوقات کسانی هستند که کافرند؛ آنها نمی توانند ایمان بیاورند.

۵۶. شما با آنها به توافق هایی دست می یابید، ولی آنها هر بار پیمانشان را می شکنند؛ آنها پرهیزگار نیستند.

۵۷. بنابراین، اگر در میدان جنگ با آنها روبرو شدید، آنها را درس عبرتی قرار دهید برای کسانی که پس از آنها می آیند، تا بلکه پند گیرند.

۵۸. هرگاه گروهی از مردم به شما خیانت کنند، شما نیز همان گونه برضد آنها بسیج شوید.

خدا خیانتکاران را دوست ندارد.

۵۹. مبدا کسانی که باور ندارند گمان کنند که از آن رهایی یافته اند؛ آنها هرگز نمی توانند بگریزند.

آماده باش، از فرمان های خداست

۶۰. تا آنجا که می توانید برای مقابله با آنها به تجهیز قوا بپردازید و خود را به نیرومندترین جنگ افزارها مجهز کنید، تا دشمنان **خدا**، و دشمنان خود و دشمنان بعضی دیگر را که نمی شناسید بترسانید؛ **خدا** آنها را می شناسد.

هرچه در راه **خدا** هزینه کنید، چند برابر به شما پرداخته خواهد شد، و به هیچ کس ستم نمی شود.

۶۱. اگر به صلح چاره جستند، تو نیز صلح کن، و به **خدا** توکل کن. او شنوا، و بر همه چیز داناست.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ فِرْعَوْنَ وَلَا يُغَيِّرُ مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٣﴾ كَذَّابٌ ءَالِ فِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا ءَالَ فِرْعَوْنَ وَكُلَّ كَاذِبٍ ۖ لَمَّا جَاءَ لَأُولَٰئِكَ إِذْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٤﴾ إِنَّ شَرَّ الْأَشْيَاءِ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾ الَّذِينَ عَاهَدتْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾ فَمَا تَتَّقَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرٌّ بِهِمْ مِّنْ خَلْفِهِمْ يُغَيِّرُ عَهْدَهُمْ يَدْعُوكَ ﴿٥٧﴾ وَإِنَّمَا تَخَافُونَ فِي قَوْمٍ مَّخِيانَةٌ فَأُنذِرُ الْبِغْيَةَ عَلَىٰ سِوَايَ اللَّهِ لَا يَحِبُّ الْخَائِبِينَ ﴿٥٨﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُعْزِزُونَ ﴿٥٩﴾ وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَءَاخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۗ وَمَا تُنْفِقُوا مِن شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾ وَإِن جُنَحُوا لِلْسَّلَامِ فَأَجْزَحْ لَهُم وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

خدا برای مومنان کافی است

۶۲. اگر بخواهند به تو نیرنگ زنند، پس **خدا** برای تو کافی خواهد بود.

اوست که با پشتیبانی خود، و با مومنان تو را یاری خواهد داد.

۶۳. او دل‌ها (ی مومنان) را بهم آشتی داده است. اگر تمام ثروت روی زمین را خرج

می کردی، نمی توانستی دل هایشان را بهم آشتی دهی. ولی **خدا** آنها را آشتی داد.

او توانمند، و حکیم است.

۶۴. تو ای پیامبر، **خدا** و پیروان با ایمانت برای تو کافی است.

۶۵. تو ای پیامبر، مومنان را به مبارزه تشویق کن.

اگر بیست تن از شما قاطع باشند،

می توانند بر دویست تن غلبه کنند،

و صد نفر از شما می توانند بر هزار تن از

کسانی که کافرند غلبه کنند.

زیرا آنها مردمی هستند که نمی فهمند.

۶۶. اکنون (که عده زیادی از مردم به تازگی به شما

پیوسته اند)، **خدا** کار را برای شما آسانتر کرد،

زیرا او می داند که شما مانند گذشته قوی

نیستید. از این پس، بخواست **خدا** یکصد مومن

ثابت قدم می توانند بر دویست نفر غلبه کنند،

و هزار نفر از شما می توانند بر دو هزار نفر

غلبه کنند. **خدا** با کسانی است که قاطع هستند

و پایداری می کنند.

۶۷. هیچ پیامبری حق ندارد اسیر بگیرد، مگر آنکه

وی در جنگ شرکت کرده باشد. شما مردم،

در پی امور مادی این دنیا هستید، در صورتی

که **خدا** آخرت را توصیه می کند.

خدا توانمند، و حکیم است.

۶۸. اگر بخاطر حکم **خدا** نبود که از پیش مقدر شد،

شما برای آنچه برداشتید، به عذابی هولناک دچار می شدید.

۶۹. بنابراین، از غنائمی که بدست آورده اید، آنچه را که حلال و نیکوست بخورید،

و **خدا** را در نظر داشته باشید. **خدا** آمرزنده، و بخشایشگر است.

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آتَاكَ
بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ وَالْفَبِّكَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقَتْ
مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ
اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٣﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ
اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ
الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ
يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ
اللَّهَ عَاثَمَكُمْ وَعَلَّمَ آتَ فِيكُمْ ضَعْفًا إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ
صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ
بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَتْ لِيَنْبَغَ أَنْ يَكُونَ
لَهُ أَسْرَى حَتَّى يَتَخَيَّرَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا
وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٧﴾ لَوْلَا كُنْتُ مِنَ
اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾ فَكُلُوا مِمَّا
غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٩﴾

۷۰. تو ای پیامبر، به اسیرانی که در دست شما هستند بگو، "اگر **خدا** کوچک ترین خیری در دل های شما می دید، بهتر از آنچه از دست داده اید به شما می داد، و شما را می آمرزید. **خدا** آمرزنده، و بخشایشگر است."

۷۱. و اگر بخواهند به تو خیانت کنند، پیش از این هم که به **خدا** خیانت کرده اند. به همین دلیل است که او آنها را بازنده کرد.

خدا دانای بی چون، و حکیم است.

۷۲. بی شک، کسانی که ایمان آوردند، و مهاجرت کردند،

و با مال و جان خود در راه **خدا** مبارزه کردند،

و نیز کسانی که میزبانان بودند و به آنها پناه

دادند و از آنها پشتیبانی کردند، یاران یکدیگرند

و اما کسانی که ایمان آورده اند، ولی با شما

مهاجرت نمی کنند، ضرورتی ندارد که از آنها

پشتیبانی کنید، تا زمانی که مهاجرت کنند.

ولی اگر بعنوان برادران دینی به کمک شما

نیاز داشتند، وظیفه دارید به آنها کمک کنید،

مگر آنکه این کمک برضد مردمی باشد که شما

با آنها پیمان صلح بسته اید.

خدا به هر چه می کنید بیناست.

۷۳. کسانی که کافر شدند یاران یکدیگرند.

اگر به این فرمان ها عمل نکنید،

زمین به هرج و مرج می افتد،

و فسادی هولناک پدید می آید.

۷۴. کسانی که ایمان آوردند و مهاجرت کردند،

و در راه **خدا** مبارزه کردند، و نیز کسانی که

میزبانان بودند و به آنها پناه دادند و از آنها

پشتیبانی کردند، مومنان راستین هستند.

آنها سزاوار بخشودگی و پاداشی بس بزرگ

شده اند.

۷۵. کسانی که بعداً ایمان آوردند، و مهاجرت کردند، و همراه شما مبارزه کردند، با شما هستند.

خویشاوندان اولین کسانی هستند که به فرمان **خدا** باید به یکدیگر برسند.

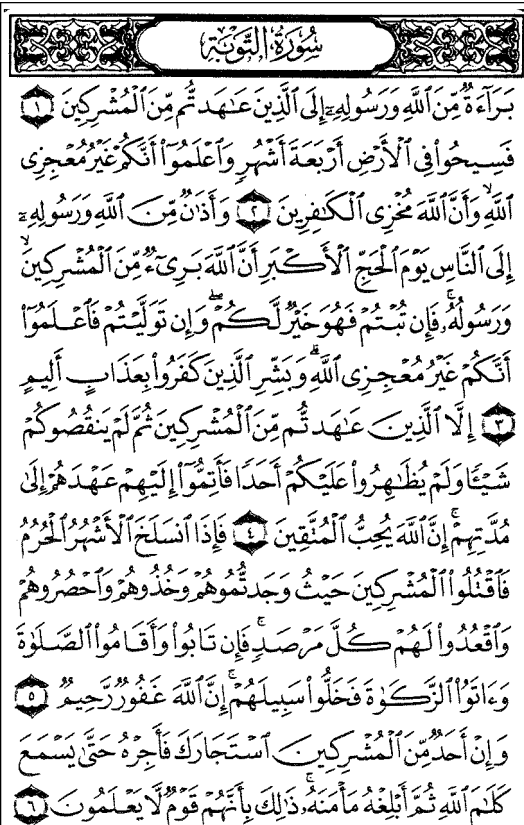
خدا از همه چیز بخوبی آگاه است.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ قُلْنَا لَمَنْ فِيْۤ اَيْدِيْكُمْ مِنَ الْاَسْرِيَٰنِ اِنۡ يَّعْلَمِ اللّٰهُ
فِيْ قُلُوْبِكُمْ خَيْرًا يُّؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا اُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ
وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٧٠﴾ وَاِنْ يُّرِيْدُوْا خِيٰنَتَكَ فَقَدْ خٰنُوْا
اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ فَاَمٰكُنْ مِنْهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٧١﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ
ءَامَنُوْا وَهٰجَرُوْا وَجٰهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِيْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ ءَاوَوْا وَنَصَرُوْا اُولٰٓئِكَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيٰٓءُ بَعْضٍ
وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَلَمْ يٰهٰجَرُوْا مَا لَكُم مِّنۡ شَيْءٍ حَتّٰى يٰهٰجَرُوْا
وَ اِنۡ اَسْتَنْصَرُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ اِلَّا عَلٰى قَوْمٍ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيثَاقٌ وَاللّٰهُ يَمَّا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٧٢﴾ وَالَّذِيْنَ
كَفَرُوْا بَعْضُهُمْ اَوْلِيٰٓءُ بَعْضٍ اِلَّا تَفْعَلُوْهُ تَكُنۡ فِتْنَةٌ فِيْ
الْاَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيْرٌ ﴿٧٣﴾ وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَهٰجَرُوْا
وَجٰهَدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ ءَاوَوْا وَنَصَرُوْا اُولٰٓئِكَ هُمُ
الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا هُمْ مَغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا مِنْ
بَعْدِ وَهٰجَرُوْا وَجٰهَدُوْا مَعَكُمْ فَاُولٰٓئِكَ مِنْكُمْ وَاُولُو الْاَرْحَامِ
بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَكْتُبُ شَيْءًا عَلِيْمٌ ﴿٧٥﴾

سوره ۹: اتمام حجت (برائة)

بِسْمِ اللَّهِ*

۱. در اینجا، از طرف **خدا** و رسولش با مشرکانی که برای عقد قرارداد با شما وارد مذاکره می شوند اتمام حجت شد.
۲. بنابراین، تا چهار ماه آزادانه در زمین بگردید، و بدانید که نمی توانید از **خدا** بگریزید، و اینکه **خدا** کافران را خوار می کند.
۳. در روز بزرگ حج از سوی **خدا** و رسولش برای تمام مردم آگاهی نامه ای داده شده است، که **خدا**، و نیز رسولش مشرکان را طرد کرده اند. بنابراین، اگر توبه کنید، برای شما بهتر خواهد بود. ولی اگر روی بگردانید، پس بدانید که هرگز نمی توانید از **خدا** بگریزید.
۴. به آنان که کافر شدند عذابی دردناک وعده ده. اگر مشرکان با شما پیمان صلح امضا کنند، و پیمان شکنی نکنند، و با دیگران برضد شما همدست نشوند، باید به پیمانی که با آنها بسته اید تا سرآمد آن وفادار باشید.
۵. **خدا** پرهیزگاران را دوست دارد. هنگامی که ماه های مقدس سپری شد، (و آنها حاضر به صلح نباشند) هرگاه با مشرکان برخورد پیدا کردید می توانید آنان را بکشید، تنبیه کنید، و در برابر هر حرکتشان ایستادگی کنید. اگر توبه کنند و نماز را برپا دارند و زکات را بدهند، بگذارید بروند.
۶. **خدا** آمرزنده، و بخشایشگر است. اگر یکی از مشرکان از تو امان خواست، به او امان ده تا بتواند کلام **خدا** را بشنود، سپس او را به مکانی برسان که او در آنجا امنیت دارد. این به دلیل آن است که آنها مردمی هستند که نمی دانند.

* ۹:۱ غیبت "بسم الله" در این سوره، بسیار پر معناست و خدا در کتاب خود، قرآن، بدین وسیله نشانه ای نهاده تا بفهماند که این سوره دستخوش تغییراتی خواهد شد؛ در ضمن، غیبت بسم الله، به سهم خود از معجزه ای بس شگرف حکایت دارد. برای آگاهی بیشتر به پیوست های ۲۴ و ۲۹ نگاه کنید.

۷. مشرکان چگونه می توانند خواستار پیمانی با **خدا** و رسولش باشند؟
به استثنای کسانی که نزد مسجدالحرام با شما قرارداد صلح امضا کردند.
اگر آنها این قرارداد را محترم شمرند، و به آن پایبند باشند، شما نیز باید به آن پایبند باشید.
خدا پرهیزگاران را دوست دارد.
۸. چگونه می توانند (خواستار پیمانی باشند) در صورتی که حتی اگر بر شما پیروز می شدند، هرگز آنچه را که سزای خویشاوندی است انجام نمی دادند، و به هیچ پیمانی پایبند نبودند.
با زبان خود شما را آرام می کردند، درحالیکه در دل از مخالفین بودند،
و بیشتر آنها تباهاکار هستند.
۹. آیات **خدا** را به بهای اندک فروختند.

در نتیجه، مردم را از راه او بازداشتند.

بیگمان آنچه کردند بسیار بد است!

۱۰. آنها هرگز آنچه را که سزای خویشاوندی است دربارہ هیچ مومنی انجام نمی دهند، و به تعهدات خود پایبند نیستند؛
تجاوزگران واقعی همین ها هستند.

توبه: پاک کننده آلودگی ها و پلیدی ها

۱۱. اگر توبه کنند و نماز را برپا دارند و زکات را بدهند، در آن صورت برادران دینی شما هستند. بدینسان آیات را برای مردم دانا توضیح می دهیم.
۱۲. اگر سوگندشان را پس از آنکه متعهد شدند بدان وفا کنند بشکنند، و به دین شما بتازند، شما می توانید با این سردمداران مرتد بجنگید – دیگر لازم نیست به پیمانی که با آنها دارید پایبند باشید – تا آنها باشند که دیگر پیمان شکنی نکنند.
۱۳. آیا با مردمی نمی جنگید که پیمان خود را شکستند، و سعی کردند رسول را بیرون کنند، و آنها بودند که اول جنگ را شروع کردند؟

آیا از آنها می ترسید؟ **خدا** است که باید از او بترسید، اگر مومنیند.

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلاَّ الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقْتُمُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلاَّ ذِمَّةً يَرْضَوْنَ كَيْفَ يَفْقَهُمْ وَتَأْتِي قُلُوبُهُمْ وَأكْثُرُهُمْ فاسِقُونَ ﴿٨﴾ أَشْرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾ لا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلاَّ وَلا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفُصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ وَإِنْ كَفَرُوا أَيْمَنَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرَانِ لَهُمْ لا أَيْمَنَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾ أَلَا تَقْتُلُونَ قَوْمًا نَكَتُمْوا أَيْمَنَهُمْ وَهَكُمُا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدءُكُمْ أُولَئِكَ مَرءٌ أَنْتُمْ لَهُمْ فَأَلَّاهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

۱۴. با آنها بجنگید، زیرا **خدا** آنها را به دست شما تنبیه، و خوار خواهد کرد، و شما را بر آنان پیروز می کند، و بر دل مومنان مرهم می نهد.
۱۵. و نیز خشم را از دل مومنان برمی دارد. **خدا** توبه هرکس را که بخواد می پذیرد. **خدا** دانای بی چون، و حکیم است.

آزمایش الزامی است

۱۶. آیا گمان کردید که به امان خود رها خواهید شد، بی آنکه **خدا** مبارزانی را که هرگز با دشمنان **خدا**، و دشمنان رسول، و دشمنان مومنان همراه نمی شوند از سایرین متمایز کند؟ **خدا** از آنچه می کنید بخوبی آگاه است.

فَتَلُوهُمْ يَعِدُ بِهِمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخِزُّهُمْ وَبَصُرِكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَسْفِئُ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾ وَيُذْهِبَ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ أُولَٰئِكَ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْثَرُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

۱۷. مشرکان را نشاید که در مساجد **خدا** پیوسته رفت و آمد کنند، در حالیکه عملاً به کفر خود اقرار می کنند. اینان اعمال خود را باطل کرده اند، و برای همیشه در دوزخ خواهند بود.
۱۸. تنها کسانی که می توانند پیوسته در مساجد **خدا** رفت و آمد کنند آنهایی هستند که به **خدا** و روز بازپسین ایمان می آورند، و نماز را برپا می دارند، و زکات را می دهند، و از کسی جز **خدا** نمی ترسند. بیگمان، این افراد در شمار هدایت یافتگان خواهند بود.

پرسش از عرب ها

۱۹. آیا گمان کرده اید که آب دادن به زائران و رسیدگی به مسجدالحرام را می توان با ایمان به **خدا** و روز بازپسین، و مبارزه در راه **خدا** جایگزین کرد؟ آنها از دید **خدا** یکسان نیستند. **خدا** ستمگران را هدایت نمی کند.

مژده

۲۰. کسانی که ایمان می آورند، و مهاجرت می کنند، و با مال و جان خود در راه **خدا** مبارزه می کنند، نزد **خدا** رتبه بسیار بالاتری دارند. این افراد برنده هستند.

۲۱. پروردگارشان به آنها مژده می دهد:

رحمت و رضایت او، و باغ هایی که در آن از نعمت های جاوید لذت ببرند.

۲۲. جاودانه در آن ماندگارند. پاداش بزرگ نزد خداست.

اگر ناگزیرید انتخاب کنید

۲۳. ای کسانی که ایمان آورده اید، با کسی که کفر را بر ایمان ترجیح می دهد متحد نشوید، حتی اگر از والدین شما، خواهران شما یا برادران شما باشد. هر یک از شما که آنها را به هم پیمانی بگیرید، ستمگر است.

از مهم ترین ملاک ها *

۲۴. اعلام کن: "اگر والدین شما، فرزندان شما، خواهران و برادران شما، همسران شما، خانواده شما، اموالی که بدست آورده اید، تجارتی که نگرانش هستید، و خانه هایی را که بدانها دل بسته اید، برای شما از خدا و رسولش، و تلاش در راه او عزیزتر است،** پس فقط منتظر باشید تا خدا فرمانش را تحقق بخشد." خدا افراد پلید را هدایت نمی کند.

۲۵. خدا در بسیاری از موقعیت ها به شما پیروزی داده است. ولی در روز حنین، بدلیل آنکه تعدادتان زیاد بود به خود مغرور شدید. در صورتی که، زیادی نفرات برای شما بی فایده بود، و زمین پهناور چنان بر شما تنگ شد، که پشت کردید و گریختید.

۲۶. سپس خدا بر رسولش و بر مومنان آرامش و خوشنودی فروفرستاد. و سربازان نامریی فروفرستاد؛ و بدینسان کسانی را که مومن نبودند تنبیه کرد. این جزای کافران است.

يُبَيِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ فِيهَا
 نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾ خَلِيدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ
 عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْخَدُوا ءِآبَاءَكُمْ
 وَإِخْوَانَكُمْ أُولَآئِكَ إِن آسْتَحَبُوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ
 وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنكُمْ فَأُولَآئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ إِن
 كَانَ ءِآبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ
 وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكَنٌ
 تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ
 فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ الْوَعْدَ بِاللَّهِ لَا يَهْدِي
 الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ
 كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ
 تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ
 بِمَا رَحَّبْتُمْ وَلَيْسَتُم مُّدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
 عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَّا تَرَوُهَا
 وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

* ۹:۲۴ کمتر اتفاق می افتد که کسی ایمان بیاورد و همه طاعات و عبادات را از هر لحاظ فقط به خدا اختصاص دهد، و به هیچ یک از مصادیق شرک گرفتار نشود (۱۰۶، ۱۰۳: ۱۲)؛ به همین دلیل می توان گفت که تقریباً غیرممکن است که تمام افراد یک خانواده، بدون استثنا، ایمان بیاورند. از اینرو، اکثر مومنان با چنین انتخابی روبرو هستند: "یا من، یا خدا و رسولش". مومنان این سخن را مدام از همسر، والدین، فرزندان، و دیگران می شنوند. مومنان، همیشه، تصمیم درست را اتخاذ کرده اند. این آزمایش برای تمام مومنان الزامی است ۲: ۲۹.

** ۹:۲۴ شواهد ریاضی قرآن، در اینجا بطور مشخص به رسول میثاق خدا اشاره دارد. اگر ارزش رقومی "رشاد" (۵۰۵)، "خلیفه" (۷۲۵) را با شماره این آیه (۲۴) جمع کنیم، $1254 = 725 + 24 + 505$ بدست می آید که مضرب ۱۹ است ($1254 = 19 \times 66$).

۲۷. سرانجام، **خدا** توبه هرکس را که بخواد می پذیرد.
خدا آمرزنده، و بخشایشگر است.
 ۲۸. ای کسانی که ایمان آورده اید، مشرکان فکراً آلوده هستند.
 از سال آینده، دیگر اجازه ندارند به مسجدالحرام نزدیک شوند.
 اگر نگران کمبود درآمد هستید، **خدا** بخواست خود، از هر سو برای شما روزی می رساند.
خدا دانای بی چون، و حکیم است.
 ۲۹. با کسانی - از اهل کتاب - متقابلاً بجنگید که به **خدا** و روز بازپسین ایمان ندارند، و آنچه را **خدا** و رسولش حرام کرده اند حرام نمی شمردند، و در دین حق پایدار نیستند تا جزیه را بپردازند، چه بخواهند چه نخواهند.

ثُمَّ تَوْبَةُ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ
 رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
 نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَمَلِهِمْ هَكَذَا
 وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ
 شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾ قَاتِلُوا الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ
 اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ
 ﴿٢٩﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى
 الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ
 يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَنَالَهُمْ
 اللَّهُ أَنفٌ يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾ اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ
 وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ
 مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا
 لَأِلهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

مصادیق کفر

۳۰. یهودیان گفتند، "عزیر پسر **خدا** است"،
 و مسیحیان گفتند، "عیسی پسر **خدا** است!"
 این سخنان کفر است که بر زبان می رانند.
 و شبیه به سخنان کفرآمیز کسانی است که در
 گذشته کافر شدند. **خدا** آنان را محکوم می کند.
 بی شک آنها منحرف شده اند.

پیروی از تعلیمات رهبران مذهبی بجای

پیروی از تعالیم خدا

۳۱. آنها پیشوایان و علمای دینی خود را
 بجای **خدا**، ارباب خود کرده اند.*
 عده ای دیگر برای مسیح، پسر مریم مقام
 الوهیت قائل شدند.
 به همه فرمان داده شده بود که فقط معبود واحد
 را بندگی کنند. معبودی جز او نیست.
 شکوه و جلال او یاد باد، بسی فراتر از آنکه
 شریکی داشته باشد.

* ۹:۳۱ اگر شما موضوع عبادت توحیدی را که در قرآن آموزش داده شده، با "فقهای مسلمان" در میان بگذارید، آنها شما را به کاری فرمان می دهند که با آن منافات دارد. اگر درباره هویت عیسی، با پاپ مشورت کنید، شما را به تبعیت از تثلیث تشویق می کند. اگر شما به فتوای طلاب مسلمان - که غالباً مغایر با تعالیم خداست- عمل کنید، یا اگر بجای پذیرفتن پند خدا، به آنچه پاپ می گوید گوش دهید، مثل این است که رهبران مذهبی را در کنار خدا بندگی کنید یا آنها را نوعی خدا / بت کرده باشید.

۳۲. می خواهند نور **خدا** را با دهان خود خاموش کنند، ولی **خدا** برخلاف خواست کافران، نور خود را به تمامی می تاباند.

دین تسلیم چیره خواهد شد *

۳۳. اوست که رسولش را* با هدایت و دین حق فرستاد، و آن را بر تمام ادیان چیره خواهد کرد، هر چند که مشرکان دوست نداشته باشند.

مواظب مذهبیون حرفه ای باشید

۳۴. ای کسانی که ایمان آورده اید، بسیاری از رهبران مذهبی و واعظان، پول مردم را بطور نامشروع می گیرند، و از راه **خدا** بازمی دارند. به آنانکه طلا و نقره می اندوزند، و آن را در راه **خدا** خرج نمی کنند عذابی دردناک

و عده ده.

۳۵. آن روز خواهد آمد که طلا ها و نقره هایشان در آتش دوزخ گداخته شود، سپس با همان، بر پیشانی ها، پهلوها، و پشت هایشان داغ نهند: ” این است آنچه برای خود می اندوختید، پس طعم اندوخته هایتان را بچشید.“

سیستم خدا: هر سال دارای دوازده ماه *

۳۶. تعداد ماه ها، در نزد **خدا**، دوازده است.*

قانون **خدا** از روزی که آسمان ها و زمین را آفرید، همین بوده است. چهار ماه از آنها مقدس است. این دین درست و کامل است؛ در طی ماه های مقدس (ن جنگید و بدینگونه) به خویش ستم نکنید. گرچه، هرگاه مشرکان با تمام قوا به شما اعلان جنگ دهند، شما نیز می توانید (حتی در ماه های مقدس) با تمام قوا به آنان اعلان جنگ دهید، و بدانید که **خدا** با پرهیزگاران است.

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَاءَ
 أَنْ يُمْسِقَ نُورَهُمْ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾ هُوَ الَّذِي
 أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ
 كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَخْبَارِ وَالرَّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ
 أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبُطْلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُحْمَى
 عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَيَتَكَوَّىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُحُوبُهُمْ
 وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَرْتُمْ أَنْ تُنْفِسُوكُمْ فذُقُوا مَا كُنْتُمْ
 تَكْتُمُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ عَذَابَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ أَشَدُّ عَذَابِ
 شَهْرٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الَّذِينَ يُقِيمُونَ فَلَا تَنْظِلُوا فِيهِنَّ
 أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا
 يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

* ۹:۳۳ یکایک حروف این بیانیه در ۶۱:۹ نیز آمده است. اگر ارزش رقمی "رشاد" (۵۰۵)، "خلیفه" (۷۲۵) را بنویسیم، و شماره هر دو سوره و آیه هایی را که این بیانیه در آنها آمده است (۶۱:۹ ; ۹:۳۳) به دنبال آن بنویسیم، عددی بدست می آید که مضربی از نوزده است (۶۱ ۹ ۳۳ ۶۱ ۹ ۷۲۵ ۵۰۵). همین، تصدیق می کند که رسولی که در اینجا از او نام برده شده رشاد خلیفه است. در ضمن، از ۹:۳۳ تا ۶۱:۹، دقیقاً ۳۹۰۲ آیه وجود دارد. اینک اگر این دو عدد را با شماره دو سوره نامبرده، و همان دو آیه جمع کنیم، و ارزش رقمی رشاد خلیفه (۱۲۳۰) را به آن اضافه کنیم، عدد بدست آمده (۵۲۴۴ = ۱۲۳۰ + ۹ + ۶۱ + ۳۳ + ۹ + ۳۹۰۲)، مضربی از نوزده است. این دو آیه دارای ۱۲۰ حرف می باشند، که حاصل جمع ارزش رقمی این ۱۲۰ حرف، ۷۸۵۸ است. اگر تعداد حروف، و حاصل جمع کل، و عدد ۳۹۰۲ را (تعداد آیه ها از ۹:۳۳ تا ۶۱:۹) با ارزش رقمی رشاد خلیفه (۱۲۳۰) جمع کنیم، عدد بدست آمده (۱۳۱۱۰ = ۱۲۳۰ + ۳۹۰۲ + ۷۸۵۸) است. به پیوسته های ۱، ۲، ۲۶ نگاه کنید.

* ۹:۳۶ واژه "ماه" ۱۲ بار، و واژه "روز" ۳۶۵ بار در قرآن آمده است.

جابجایی ماه های حرام (ماه های مقدس)*

۳۷. هرگونه جابجایی در ماه های مقدس نشانه ای از کفر بی اندازه است؛ این کار میزان گمراهی کسانی را که کافر شده اند افزایش می دهد. آنها ماه های مقدس را با ماه های عادی جابجا می کنند، گرچه تعداد آن را با تعداد ماه هایی که **خدا** مقدس قرار داده تطبیق می دهند. بنابراین، آنچه را که **خدا** مقدس نهاده است نقض می کنند. کار پلیدشان در نظرشان نیکو جلوه می کند. **خدا** مردم کافر را هدایت نمی کند.

۳۸. ای کسانی که ایمان آورده اید، چرا وقتی به شما گفته می شود، ”در راه **خدا** بسیج شوید“،

إِنَّمَا النَّسِيحُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِعُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَجْلُؤا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَّهُمْ سَوْءَ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾ بِتَأْيِيدِهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْتَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٣٨﴾ إِنْ أَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ إِنْ أَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيًا إِذْ هُمْ فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

مُحَكِّمًا بِهٖ زَمِينًا مِي چسبید؟ آیا زندگی دنیا را بجای آخرت برگزیده اید؟ مادیات این دنیا در مقایسه با آخرت هیچ است.

۳۹. اگر بسیج نشوید، او شما را به عذابی دردناک گرفتار خواهد کرد، و مردم دیگری را بجای شما می آورد؛ شما هرگز نمی توانید کمترین زبانی به او برسانید. **خدا** به هر کاری تواناست.

سربازان نامریی خدا

۴۰. اگر از او (رسول) پشتیبانی نکنید، **خدا** از قبل از او پشتیبانی کرده است. از اینرو، زمانی که کافران به دنبال او رفتند، و او یکی از دو تنی بود که در غار بود، به دوست خود گفت، ”نگران نباش؛ **خدا** با ماست.“ سپس **خدا** آرامش و امنیت را بر او فر فرستاد، و با سربازان نامریی از او پشتیبانی کرد. او کلمه کافران را پست کرد. کلمه **خدا** با برتری حکم فرماست.

خدا توانمند، و حکیم است.

* ۹:۳۷ طبق آیین مسلمین زمان ما که نافرمان شده اند، ماه های مقدس عبارتند از: رجب، ذیقعد، ذیحجه، و محرم. (هفتمین، یازدهمین، دوازدهمین، و نخستین ماه از تقویم اسلامی). با یک مطالعه دقیق در قرآن، روشن می شود که این ماه ها باید ذیحجه، محرم، صفر، و ربیع الاول باشند. (یعنی دوازدهمین، اولین، دومین، و سومین ماه). به پیوست ۱۵ نگاه کنید.

کسانی که مومن ترند در راه خدا مبارزه می کنند

۴۱. بی درنگ بسیج شوید، سبک یا سنگین، و با مال و جان خود در راه خدا تلاش کنید. این برای شما بهتر است، کاش می دانستید.

کنارنشستگان

۴۲. اگر منفعتی زودرس به ارمان می آورَد، و سفری کوتاه در پیش بود، به دنبال تو می آمدند. ولی مبارزه برای آنان بسیار دشوار است.

به خدا سوگند می خورند: "اگر می توانستیم، با شما بسیج می شدیم." بدینسان به خود زیان می زنند، و خدا می داند که آنها دروغگو هستند.

۴۳. خدا تو را بخشوده است: چرا پیش از آنکه بتوانی راستگویی را از دروغگوییان بازشناسی به آنان اجازه دادی (که معاف شوند)؟

۴۴. کسانی که برآستی به خدا و روز بازپسین ایمان دارند، از تو اجازه نمی خواهند تا این فرصت را برای تلاش با مال و جانشان از دست بدهند. خدا پرهیزگاران را خوب می شناسد.

۴۵. تنها مردمی که از تو معافی می خواهند کسانی هستند که واقعاً به خدا و روز بازپسین ایمان ندارند. و دل هایشان آکنده از شک است، و شک آنها باعث تزلزل آنهاست.

۴۶. اگر واقعاً می خواستند بسیج شوند، ساز و برگی برای آن آماده می کردند. ولی خدا همکاری آنان را دوست نداشت، از اینرو آنان را دلسرد کرد؛ به آنها گفته شد، "همراه با کسانی که عقب می نشینند عقب بنشینید."

۴۷. اگر با شما بسیج می شدند، اغتشاش می آفریدند، و باعث می شدند که میان شما اختلاف و جدایی افتد. و بعضی از شما

آماده بودند به آنها گوش دهند. خدا افراد ستمگر را خوب می شناسد.

أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾
 لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ
 عَلَيْهِمُ الشَّقَّةُ وَسَيَّحِلَفُونَ بِاللَّهِ لَوْ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا
 مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾
 عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَّبِعَ لَكَ الَّذِينَ
 صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿٤٣﴾ لَا يَسْتَفِذُكَ الَّذِينَ
 يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
 وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا يَسْتَفِذُكَ الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَزَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَمَا
 فِي رَيْبِهِمْ تَرَدُّدٌ ﴿٤٥﴾ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ
 لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ
 وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوا فِئَكُمْ
 مَارَادُوا كُمْ لِإِخْبَالٍ لَا وَلَا وُضِعُوا لِخَلْقِكُمْ يَبْغُونَكُمْ
 أَلْقَيْنَهُمْ فِيكُمْ سَمْعُوكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

۴۸. در گذشته نیز می خواستند میان شما اغتشاش پدید آورند، و مطالب را برای شما مبهم کنند. هرچند، سرانجام حق چیره می شود، و آنچه **خدا** می خواهد انجام می شود، گرچه آنها نخواهند.

۴۹. بعضی از آنها می گویند، "به من اجازه بده (که در جنگ شرکت نکنم)؛ و مرا به دشواری مینداز." در واقع با این کار دچار بدترین دشواری ها شده اند؛ دوزخ کافران را احاطه کرده است.

۵۰. اگر خیری برای تو پیش آید، ناراحت می شوند، و اگر چیز بدی برای تو پیش آید، می گویند، "ما که به تو گفته بودیم،" و با خوشحالی بازمی گردند.

۵۱. بگو، "هیچ اتفاقی برای ما رخ نمی دهد، مگر آنچه **خدا** برای ما مقرر کرده است.

او مولا و سرور ماست. مومنان باید به **خدا** توکل کنند."

۵۲. بگو، "شما فقط می توانید یکی از دو چیز خوب را برای ما انتظار داشته باشید (پیروزی یا شهادت را)، درحالیکه ما منتظریم که **خدا** شما را از سوی خود، یا به دست ما محکوم و مجازات کند. پس، انتظار بکشید، و ما هم با شما انتظار می کشیم."

۵۳. بگو، "چه با رغبت انفاق کنید، چه با اکراه، از شما پذیرفته نخواهد شد، زیرا شما مردمی پلید هستید."

نماز قبل از محمد وجود داشت *

۵۴. آنچه باعث شد انفاقشان پذیرفته نشود این است که آنها به **خدا** و رسولش ناباور شدند، و هرگاه نماز را برپا می داشتند،* با تنبلی برپا می داشتند، و هرگاه انفاق می کردند، با بی رغبتی انفاق می کردند.

لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَكَلَبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّىٰ
جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٤٨﴾
وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَضُدُّكَ وَلَا نَفِيَّتِي وَلَا فِي الْفِتْنَةِ
سَكَنُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ
﴿٤٩﴾ إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ
مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَيَسْتَوَلُوا
وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ
اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
﴿٥١﴾ قُلْ هَلْ تَرَىٰ صَوْتَ بِنَا إِلَّا أَحَدَى الْحَسَنِينَ وَمَنْ
نَرَىٰ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ
أَوْ يَأْتِيَنَّكُمْ فَرَبُّكُمْ إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ
أَفْعُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُنْقَلِ مِنْكُمْ إِلْتِكُمْ كُنْتُمْ
قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ
إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ
إِلَّا وَهُمْ كَسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٥٤﴾

* ۹:۵۴ این هم مدرکی دیگر که نشان می دهد نماز قبل از قرآن وجود داشت، و نسل به نسل از ابراهیم به ما رسیده است (به ۲۱:۷۳ نگاه کنید). در ضمن، برای کسانی که درستی گفتار خدا را - که قرآن کامل است و تمام جزئیات در آن آمده - زیر سوال می برند، گنج کننده است و می پرسند، "جزئیات نماز در کجای قرآن آمده است؟" (۱۱۴، ۳۸، ۱۹:۶).

موقفیت های ظاهری این دنیا

۵۵. تحت تأثیر مال و فرزندانشان قرار نگیر. **خدا** همین ها را وسیله عذابشان در این دنیا می کند، و (هنگام مرگ) روح آنان در حال کفر از دنیا می رود.
۵۶. و به **خدا** سوگند می خورند که با شما هستند، در صورتی که با شما نیستند؛ آنها مردمی هستند که تفرقه می اندازند.
۵۷. اگر می توانستند پناهگاه، غار، یا مخفیگاهی بیابند، شتابزده، به آنجا روی می آوردند.
۵۸. بعضی از آنها در تقسیم صدقات از تو انتقاد می کنند؛ اگر چیزی از آن به ایشان داده شود، راضی و خوشنودند، ولی اگر از آن به ایشان داده نشود، گله دارند.
۵۹. باید به آنچه **خدا** و رسولش به آنها داده اند خرسند باشند.

و باید می گفتند، ”**خدا** برای ما کافی است.

خدا از نعمت های وافر خود برای ما فراهم خواهد کرد، و رسولش نیز [از نعمت های او برای ما فراهم خواهد کرد]. ما فقط **خدا** را می جوئیم.“

چگونگی تقسیم صدقات

۶۰. صدقات باید به تهیدستان، نیازمندان، کسانی که آن را وصول و جمع آوری می کنند، کسانی که تازه به دین گرویده اند، برای آزاد کردن بردگان، به کسانی که هزینه های ناگهانی متحمل شدند، در راه **خدا**، و به مسافران غریب برسد. این فرمان **خدا**ست.

- خدا** دانای بی چون، و حکیم است.
۶۱. بعضی از آنها پیامبر را با این سخن که ” او سراپا گوش است!“ می رنجانند، بگو، ” برای شما بهتر است که او به شما گوش دهد. او به **خدا** ایمان دارد، و به مومنان اعتماد می کند. و رحمتی است برای کسانی از شما که ایمان آورده اند.“

کسانی که رسول **خدا** را برنجانند به عذابی دردناک گرفتار شده اند.

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
 فِيهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ أَنْفُسَهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾
 وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ بِمِنْكُمْ وَلَا يَحْتَسِبُ
 قَوْمٌ بِبُصْرَتِهِ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأًا وَغُرُزَاتٍ
 أَوْ مَدَّخَلًا لَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَحْمَحُونَ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ
 فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا
 هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
 وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
 وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ
 لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهِ وَالْمَوْلَاتِ لِمَنْ هُنَّ
 وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَدِيرِ مِنَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ
 فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾ وَمِنْهُمْ
 الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أذنٌ خَيْرٌ
 لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ
 آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾

۶۲. به **خدا** سوگند یاد می کنند، تا شما را خوشنود کنند، در صورتی که اگر واقعاً مومن هستند، حق این بود که **خدا** و رسولش را خوشنود کنند.

عذاب به دلیل مخالفت با خدا و رسولش

۶۳. آیا نمی دانستند که هرکس که با **خدا** و رسولش مخالفت کند، برای همیشه به آتش دوزخ گرفتار شده است؟ و این بدترین تحقیر است.

منافقان

۶۴. منافقان نگران آن هستند که مبدا سوره ای نازل شود و آنچه را در دل هایشان نهفته است افشا کند. بگو، ”بروید و مسخره کنید، **خدا** همان را که از آن بیمناک هستید فاش خواهد

کرد.“

۶۵. اگر از آنها بپرسی، خواهند گفت، ”فقط داشتیم شوخی می کردیم و جدی نمی گفتیم.“

بگو، ”آیا هیچ متوجه هستید که **خدا** و آیات او، و رسولش را به شوخی می گیرید؟“

۶۶. عذرخواهی نکنید. شما پس از آنکه ایمان آوردید کافر شده اید. اگر هم بر بعضی از شما بیخشاییم، بقیه را به سبب گناهانشان تنبیه خواهیم داد.

۶۷. مردان منافق و زنان منافق برای یکدیگرند - به کار ناشایست فرا می خوانند و از کار نیک بازمی دارند، و خسیس هستند. آنها **خدا** را فراموش کردند، از اینرو، او هم آنها را به فراموشی سپرد. منافقان واقعاً تبهکارند.

۶۸. **خدا** به مردان و زنان منافق، و نیز به کافران آتش دوزخ را وعده می دهد، آنها برای همیشه در آنجا ماندگارند. آن برایشان بس است.

خدا آنها را لعنت کرده است؛ آنها به عذاب جاوید گرفتار شده اند.

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
 أَنْ يُرْضَوْهُ إِنَّكُمْ أَتَمُّ مَوْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ
 مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا
 ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ
 أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَزِرُوا
 إِنِّي اللَّهُ مُخْرِجُ مَا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ
 لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ
 وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ
 بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنَّ نَعْفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ يُعَذِّبُ طَائِفَةٌ
 بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ
 بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ
 عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ سُوا اللَّهِ فَتَسِيحُ
 إِنِّي الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَّ اللَّهُ
 الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتُ وَالْكٰفِرَاتُ نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِينَ
 فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَةُ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٦٨﴾

روش خدا تغییر نمی کند

۶۹. بعضی از کسانی که پیش از شما بودند، از شما نیر و مندتر بودند، و بیش از شما مال و فرزند داشتند.
 آنها با مادیات خود سرگرم شدند. همانند آن، شما هم با مادیات خود سرگرم شده اید، درست مانند کسانی که پیش از شما سرگرم بوده اند.
 شما بکلی بی توجه شده اید، همانطور که آنها بی توجه بودند.
 این افراد اعمال خود را در دنیا، و آخرت تباه می کنند؛ آنها بازنده هستند.

بازندگان

۷۰. آیا از نسل های گذشته چیزی نیاموخته اند؛
 از قوم نوح، عاد، ثمود، قوم ابراهیم، ساکنان
 مدین، و تباہکاران (سدوم و گومورا)؟
 رسولانشان با دلایل روشن نزدشان رفتند.
خدا هرگز به آنها ستم نکرد؛ این آنها هستند که
 به خویشان خویش ستم کردند.

برندگان

۷۱. مردان و زنان باایمان یار و پشتیبان یکدیگرند.
 به کار نیک فرا می خوانند، و از کار نادرست
 باز می دارند، نماز را برپا می دارند، و زکات
 می دهند، و از **خدا** و رسولش اطاعت میکنند.
خدا به ایشان رحم خواهد کرد.
خدا توانمند، و حکیم است.

۷۲. **خدا** به مردان و زنان باایمان باغ هایی را
 وعده می دهد که در آن جوی ها روان است،
 و تا ابد در آنجا ماندگارند، و قصرهایی باشکوه
 در باغ های عدن (خواهند داشت). و رحمت و
 خوشنودی **خدا** از تمام اینها ارزشمندتر است.
 این بزرگ ترین پیروزی است.

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ
 أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ
 كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ
 كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حِطَّةُ آثِمِهِمْ فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَمْ يَأْتِهِمْ
 نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ
 إِبْرٰهِيْمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَةَ كَتَبَتْ أُنْفُسَهُمْ
 رُسُلَهُمْ يَا لَيْتَنِي فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ
 كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ
 أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾
 وَعَدَّ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ
 وَرِضْوَانٍ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

با کافران سرسخت باش

۷۳. تو ای پیامبر، با کافران و منافقان مبارزه کن، و با آنها سختگیر باش. سرنوشت آنها دوزخ است؛ چه سرای بدی!

۷۴. به **خدا** سوگند می‌خورند که هرگز کلامی کفرآمیز نگفتند،

در صورتی که آن را به زبان آورده اند.

آنها پس از اسلام آوردن به کفر گرویده اند.

در واقع، از آنچه هرگز نداشتند صرف نظر کردند.

و با آنکه **خدا** و رسولش از موهبت و نعمت او به ایشان داده اند، سرکش شده اند.

اگر توبه کنند، بهترین کار است.

ولی اگر روی بگردانند، **خدا** آنان را در دنیا و آخرت به عذابی دردناک دچار خواهد کرد. آنها در زمین هیچ مولا و سروری نخواهند یافت.

۷۵. بعضی از آنها حتی متعهد شدند:

”اگر **خدا** ما را از موهبت خود بهره مند

کرده بود صدقه می‌دادیم، و زندگی درستی را در پیش می‌گرفتیم.“

۷۶. ولی همین که او آنها را از موهبت خود

بهره مند کرد، خسیس شدند، و با بیزاری

روی گردانیدند.

۷۷. این شد که، او هم دل هایشان را به نفاق مبتلا

کرد، تا آن روز که او را ببینند. زیرا آنها به

تعهدات خود با **خدا** وفا نکردند، و به این دلیل که دروغ می‌گفتند.

۷۸. آیا نمی‌دانند که **خدا** اسرارشان، و دسیسه‌ها-

یشان را می‌داند، و اینکه **خدا** دانای تمام

اسرار است؟

۷۹. کسانی که از مومنان سخاوتمند به دلیل

فراخ دستی انتقاد می‌کنند، و مومنان تهیدست را به دلیل اندک بخشیدن مسخره می‌کنند،

خدا آنان را پست و کوچک می‌کند. اینان به عذابی دردناک دچار شده اند.

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكٰفِرَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَاَعْلَظْ عَلَيْهِمْ
وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَاَنْتَ بِالْمُصِيْرِ ﴿٧٣﴾ يَخْلِفُوْنَ بِاَللّٰهِ
مَا قَالُوْا وَلَقَدْ قَالُوْا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوْا بَعْدَ اِسْلٰمِهِمْ
وَهُمْ اِيْمَانًا لَّمْ يَنْتَالُوْا وَمَا نَفَعُوْا اِلَّا اَنْ اٰغْنٰهُمْ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهُ
مِنْ فَضْلِهٖ ؕ فَاِنْ يَتُوْبُوْا لِيَكْ خَيْرًا لَّهُمْ وَاِنْ يَسْتَوِلُوْا بَعْدَ جِهَنَّمَ
اللّٰهُ عَذَابًا اَلِيْمًا فِى الدُّنْيَا وَاَلْآخِرَةِ ؕ وَمَا لَهُمْ فِى الْاَرْضِ
مِنْ وٰلِيٍّ وَّلَا نٰصِيْرٍ ﴿٧٤﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهُ لَئِنْ
ءَاتٰنَا مِنْ فَضْلِهٖ ؕ لَنَصَّدَّقَنَّ وَّلَنَكُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٧٥﴾
فَلَمَّآ ءَاتٰهُمْ مِنْ فَضْلِهٖ ؕ يَخْلُوْا بِيْهٖ وَاَتُوْا وَّهُمْ مُّعْرِضُوْنَ
﴿٧٦﴾ فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِى قُلُوْبِهِمْ اِلٰى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ ؕ يَمَّا اَخْلَفُوْا
اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَيَمَّا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ﴿٧٧﴾ اَلَّذِيْنَ
اَنْتَ اللّٰهُ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَاَنْتَ اللّٰهُ عَلٰمُ
الْغُيُوْبِ ﴿٧٨﴾ الَّذِيْنَ يَلْمِزُوْنَكَ الْمَطُوْرِيْنَ مِنْ
الْمُؤْمِنِيْنَ فِى الصَّدَقٰتِ وَاَلَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ اِلَّا
جَهْدَهُمْ فَيَسْخَرُوْنَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْ وَّهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٩﴾

مؤثرترین دام شیطان: افسانه شفاعت*

۸۰. چه برای آنان آمرزش بخواهی، یا برای آنان آمرزش نخواهی – حتی اگر هفتاد بار برایشان آمرزش بخواهی – **خدا** آنها را نمی بخشاید. علتش این است که آنها به **خدا** و رسولش ایمان نمی آورند. **خدا** مردم تبهکار را هدایت نمی کند.
۸۱. کنارنشستگان از اینکه به دنبال رسول **خدا** در جنگ شرکت نکردند خوشحال بودند، و دوست نداشتند با مال و جان خود در راه **خدا** مبارزه کنند. آنها گفتند، ”بگذار در این گرما بسیج نشویم!“ بگو، ”آتش دوزخ بسیار سوزان تر است،“ کاش می توانستند درک کنند.
۸۲. بگذار کمی بخندند، و بسیار بگریند.
این کيفر گناهانی است که کسب کرده اند.

أَسْتَغْفِرُكُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُكُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرُكُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ عَنْكُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾ فَسِرْحَ الْمَخْلُوقَاتِ يَمَعَدِيَهُمْ خَلَفَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً لِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَدْنَوْكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَلَا تَصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨٤﴾ وَلَا تَعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا أَنْزَلْتَ سُورَةَ آءِ مَنُورٍ يَا اللَّهُ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطُّولِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَعْمُكَ مَعَ الْفَاعِلِينَ ﴿٨٦﴾

۸۳. اگر **خدا** باز هم تو را در موقعیتی قرار دهد که آنها برای بسیج از تو اجازه بخواهند، بگو، ”دیگر هرگز با من بسیج نخواهید شد، و هرگز همراه من با دشمن نخواهید جنگید. زیرا شما از اول خواستید که با کنارنشستگان باشید. بنابراین، باید با کنارنشستگان بمانید.“
۸۴. برای هیچ یک از آنها، چون بمیرد، مراسم دعای میت را برگذار مکن، و بر سر گور او نایست. آنها به **خدا** و رسولش کافر شده اند، و هنگام مرگ از تباهکاران بودند.

مال دنیا ارزش ندارد

۸۵. تحت تأثیر مال یا فرزندانشان قرار نگیر؛ **خدا** آنها را مایه عذابشان در این دنیا قرار می دهد، و روح آنان در حال کفر از دنیا می رود.
۸۶. و چون سوره ای نازل شود، که بگوید: ”به **خدا** ایمان آورید، و همراه رسولش مبارزه کنید،“ حتی نیرومندانشان می گویند، ”بگذار عقب بنشینیم!“

* ۹:۸۰ اگر محمد نتوانست برای عمو، و پسر عموهایش شفاعت کند، چه چیز باعث شده که غریبه هایی که هرگز او را ندیده اند خیال کنند که او شفاعت شان را خواهد کرد؟ ابراهیم نتوانست برای پدرش شفاعت کند، و نوح نتوانست برای پسرش شفاعت کند (۴:۶۰؛ ۴۶:۱۱).

۸۷. خودشان خواستند که با کنارنشستگان بمانند. در نتیجه، بر دل هایشان مهر زده شد، از اینرو، نمی توانند درک کنند.

مومنان واقعی مشتاق جهد و کوشش هستند

۸۸. و رسول و کسانی که با او ایمان آوردند، مشتاقانه با مال و جان خود تلاش می کنند. آنها سزاوار همه نیکویی ها شده اند؛ این افراد پیروز هستند.

۸۹. **خدا** برای آنان باغ هایی آماده کرده است که در آن جوی ها روان است، و برای همیشه در آنجا ماندگارند. این بزرگ ترین کامیابی است.

۹۰. عرب ها با عذر و بهانه نزد تو آمدند، تا معافی بگیرند. همین نشان می دهد که آنها **خدا** و

رسولش را تکذیب می کنند - آنها عقب می نشینند. بیگمان، کسانی از ایشان که ایمان ندارند به عذابی دردناک گرفتار شده اند. بر افراد ضعیف، یا مریض، یا کسانی که چیزی نمی یابند که اهدا کنند سرزندی نیست، تا زمانی که به **خدا** و رسولش وفادار باشند. بر کسانی از ایشان که نیکوکار هستند سرزندی نیست.

خدا آمرزنده، و بخشایشگر است.

۹۲. کسان دیگری که عذرشان پذیرفته می شود آنهایی هستند که با امید به اینکه به تو بپیوندند نزد تو می آیند، و تو به آنها می گویی، "من چیزی ندارم که شما را بر آن سوار کنم." سپس آنها با چشمانی پر از اشک باز می گردند، و از اینکه نتوانستند شرکت کنند واقعاً غمگین شدند.

۹۳. سرزنش بر کسانی است که گرچه عذر موجهی ندارند، از تو معافی می خواهند. آنها خواسته اند با کنارنشستگان باشند.

در نتیجه، **خدا** بر دل هایشان مهر زده است، از اینرو، به هیچ دانشی دست نمی یابند.

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾ لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَوْلِيَّتِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأَوْلِيَّتِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾ وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولَهُ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾ وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَعَيْنُهُمْ تَفِيضٌ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

روزهای سخت، منافقان را افشا می کند

۹۴. هنگامی که (از جنگ) نزد آنان بازگردید، از شما عذرخواهی می کنند. بگو، "عذرخواهی نکنید؛ ما دیگر به شما اعتماد نمی کنیم. **خدا** ما را درباره شما آگاه کرده است."

خدا، و رسول اعمال شما را خواهند دید، سپس به سوی دانای نهان و آشکار بازمی گردید، سپس او شما را از آنچه کردید باخبر خواهد کرد.

۹۵. هنگامی که نزدشان باز آید،

برای شما به **خدا** سوگند می خورند، تا از آنها بگذرید.

از آنها بگذرید. آنها ناپاک هستند،

و به کیفر گناهی که کسب کرده اند،

سرنوشتشان دوزخ است.

۹۶. برای شما سوگند یاد می کنند، تا بر آنها

بخشایید. حتی اگر شما از آنها بگذرید،

خدا چنین مردم تبهکاری را نمی آمرزد.

عرب ها

۹۷. عرب ها در کفر و نفاق از همه بدترند.

و بیش از سایرین گرایش دارند که احکامی را

که **خدا** بر رسولش نازل کرده نادیده انگارند.

خدا دانای بی چون، و حکیم است.

۹۸. بعضی از عرب ها آنچه را که (در راه خدا)

انفاق می کنند نوعی زیان می شمردند، و

بی صبرانه منتظرند تا به شما گزندی برسد.

آنان خود به بدترین بلایا گرفتار خواهند شد.

خدا شنوا، و بر همه چیز داناست.

۹۹. بعضی دیگر از عرب ها به **خدا** و روز

بازپسین ایمان دارند، و انفاق خود را وسیله ای

برای تقرب به **خدا**، و وسیله ای برای پشتیبانی

از رسول می دانند. مسلماً این وسیله تقرب آنها

خواهد بود؛ **خدا** باران رحمتش را بر آنان فرومی فرستد.

خدا آمرزنده، و بخشایشگر است.

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ
تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ أَنْبَارِكُمْ وَسِيرَى
اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُوَدُّونَ إِلَىٰ عَسِيرِ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةُ فَيَتَّبِعُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾ سَيَحْلِفُونَ
بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتَعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا
عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَا وَنَهُمْ جَهَنَّمُ جُزَاءً بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾ يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَيَنْ
تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
﴿٩٦﴾ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَنْ لَا يَعْلَمُوا
حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾ وَمِنَ
الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمُ الدَّوَابِرَ
عَلَيْهِمْ دَابِرَةُ السُّوءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾ وَمِنَ
الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ
مَا يُنْفِقُ قُرْبًا عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَّا يَأْتِيَ قُرْبَةً
لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾

۱۰۰. بیشتازان اولیه ای که مهاجرت کردند (مهاجرین)، و کسانی که به آنها پناه دادند (انصار) و کسانی که در کردار نیک از آنها پیروی کردند، **خدا** از آنها خوشنود است، و آنها از او خوشنودند. او برای آنها باغ هایی آماده کرده است که در آن جوی ها روان است، و برای همیشه در آنجا ماندگارند. این بزرگ ترین پیروزی است.

عذاب برای منافقان دو برابر است*

۱۰۱. بعضی از عرب هایی که پیرامون شما هستند منافقند.

و از اهالی شهر هم، کسانی هستند که به نفاق عادت دارند. تو آنها را نمی شناسی، ولی ما آنها را می شناسیم. ما عذاب آنها را دو چندان می کنیم، سپس به عذابی هولناک دچار می شوند.

۱۰۲. کسان دیگری هستند که به گناهان خود

اعتراف کرده اند؛ آنها کردار نیک را با کردار ناشایست آمیخته اند.

خدا توبه آنان را خواهد پذیرفت، زیرا **خدا** آمرزنده، و بخشایشگر است.

۱۰۳. از پول آنها صدقه ای بگیر تا آنان را تطهیر کنی و وارسته گردانی. و آنها را تشویق کن. زیرا تشویق تو به آنها اطمینان می بخشد.

خدا شنوا، و بر همه چیز داناست.

۱۰۴. مگر نمی دانند که **خدا** توبه عبادت کنندگانش را می پذیرد، و صدقات را می گیرد، و اینکه

خدا توبه پذیر، و بخشایشگر است؟

۱۰۵. بگو، ”پرهیزگاری کنید؛ **خدا**، و رسولش، و مومنان کار شما را خواهند دید.

سرانجام، به سوی دانای نهان و آشکار

بازگردانیده می شوید، سپس او شما را از آنچه کرده اید باخبر خواهد کرد.“

۱۰۶. دیگران در انتظار تصمیم **خدا** هستند؛ شاید او آنها را کیفر دهد، یا بر آنها ببخشد.

خدا دانای بی چون، و حکیم است.

وَالسَّيْفُوتِ الْأَوْلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ
لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠١﴾ وَمَنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ
مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ
نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابِ
عَظِيمٍ ﴿١٠٢﴾ وَآخَرُونَ اعترفوا بذنوبهم خَطُوا أَعْمَالًا صَالِحًا
وَآخَرٌ سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٣﴾
خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ
إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ
اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٥﴾ وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ
وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلِّيِّ الْعَالِيْنَ وَالشَّهَادَةُ
فَيُنْتَقِظُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٦﴾ وَآخَرُونَ مَرْجُونَ لِأَمْرِ
اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

* ۹:۱۰۱ منافقان با مومنان می نشینند و به پیام و دلایل روشن گوش می دهند، سپس، با اشاعه شک خود جو را مسموم می کنند. این افراد، به حکم قرآن، از همین حالا و برای همیشه دو چندان مجازات می شوند.

مساجدی که بر ضد خدا و رسول هستند*

۱۰۷. و هستند کسانی که از مسجد سوء استفاده می کنند و در آن به شرک می پردازند، و میان مومنان تفرقه می اندازند، و برای کسانی که با **خدا** و رسولش مخالفت می کنند آسایش فراهم می کنند. و با جدیت سوگند می خورند که: "نیت ما پاک است!" **خدا** شهادت می دهد که آنها دروغگو هستند.

در اینگونه مساجد نیایش نکنید

۱۰۸. هرگز در چنین مسجدی به عبادت مپرداز. مسجدی که از روز نخست بر پایه پرهیزگاری بنا شده است برای عبادت شایسته تر است. در آن، مردمی هستند که دوست دارند خود را از غبار شرک و ناخالصی پاک کنند.

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِزْوَاجًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفْنَ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٍ أُتِيَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أُولَىٰ يَوْمٍ رَاحٍ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّخِذُوا مِنَّا وَنَا مِنَ اللَّهِ يَحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ﴿١٠٨﴾ أَفَمَنْ أَتَسَسَ يَتَّكِنُهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَتَسَسَ يَتَّكِنُهُ عَلَىٰ شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَاتَّهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾ لَا يَزَالُ بَيِّنَتُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾ إِنْ أَلَّ اللَّهُ أَشْرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَنِّلُونَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْنَلُونَهُ وَيَقْنَلُونَهُ وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِيَعِّكُمْ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

خدا اخلاص گرایان را دوست دارد. آیا کسی که بنای خود را بر پایه حرمت به **خدا** و بدست آوردن خوشنودی او برپا کند بهتر است، یا کسی که بنای خود را بر لبه صخره ای که در حال ریزش است برپا می کند، تا با خودش به دوزخ فرو افتد؟ **خدا** مردم ستمگر را هدایت نمی کند.

۱۱۰. این بنایی که آنها بنا کرده اند در دل هایشان مایه شک و شبهه است، و این شک و شبهه بر طرف نمی شود تا آنکه قلبشان از حرکت باز ایستد. **خدا** دانای بی چون، و حکیم است.

سودمندترین سرمایه گذاری

۱۱۱. **خدا** مال و جان مومنان را در برابر بهشت از ایشان خریده است. از اینرو، آنها در راه **خدا** می جنگند، آماده اند بکشند و کشته شوند. این وعده راستین او در تورات، انجیل، و

قرآن است - و چه کسی بهتر از **خدا** به وعده اش وفا می کند؟ از این داد و ستد شادمان باشید. این بزرگ ترین پیروزی است.

* ۹:۱۰۷ اگر اعمال عبادی که در مسجدی انجام می شود، از هر لحاظ، به خدا اختصاص نداشته نباشد، آن مسجد متعلق به شیطان است، نه خدا. برای مثال، آوردن نام ابراهیم، محمد، و علی در اذان، یا در نماز، زیاده روی در احکام خداست که قرآن در این باره گوشزد کرده است (۷۲:۱۸؛ ۸۴:۳؛ ۲۸۵:۲؛ ۱۳۶:۲). در نهایت تأسف اینگونه اعمال شرک آمیز، و توأم با بُت پرستی در دنیای اسلام تحریف شده بسیار متداول است.

مومنان

۱۱۲. این افراد توبه کنندگان، عبادت کنندگان، ستایش کنندگان، تعمق کنندگان، رکوع کنندگان، سجده کنندگان، حامیان پرهیزگاری و نهی کنندگان از پلیدی، و پاسداران احکام خدا هستند. به چنین افراد مومنی مژده ده.

دشمنان خدا را طرد کنید:

ابراهیم پدرش را طرد کرد

۱۱۳. پیامبر و کسانی که ایمان آورده اند نباید برای مشرکان آمرزش بخواهند، حتی اگر آنها از نزدیک ترین کسانشان باشند، آنگاه که برایشان روشن شد که آنها از دوزخیان هستند.

۱۱۴. تنها دلیلی که ابراهیم برای پدرش آمرزش خواست این بود که او چنین قولی به وی داده بود. ولی همین که برایش روشن شد که او دشمن خداست، از او کناره گرفت. ابراهیم بیش از اندازه مهربان، و باگذشت بود.

۱۱۵. خدا مردمی را که هدایت کرده بود، به گمراهی نمی فرستد، مگر آنکه از همان اول برایشان روشن کند که چه در انتظار آنهاست. خدا از همه چیز بخوبی آگاه است.

۱۱۶. فرمانروایی آسمان ها و زمین از آن خداست. زندگی و مرگ به دست اوست.

هیچ کس جز خدا مولا و سرور شما نیست. ۱۱۷. خدا توبه پیامبر، و مهاجران، و انصار را (کسانی که به مهاجران جا دادند و میزبان آنها بودند)، که در دوران سخت از او پیروی کردند پذیرفت. در آن زمان دل های بعضی از آنها در آستانه لغزش بود.

ولی او توبه آنها را پذیرفت، زیرا او نسبت به آنها مهربان، و بخشایشگر است.

الَّتِي هُوَ الْمَكِيدُونَ الْحَمِيدُونَ السَّيِّئُونَ
الرَّكُوعُونَ السَّاجِدُونَ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾ مَا كَانَتِ لِلَّهِ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ
أُمَّةٌ إِلَّا لَمْ يَأْتِكُمْ نَبِيٌّ إِلَّا قَدْ يَأْتِيكُمُ الْغَيْبُ
بِقَوْلِهِمْ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا عَنْهُمْ آيَاتِنَا
وَمَا كَانُوا يَنْتَظِرُونَ ﴿١١٤﴾ أَسْتَغْفِرُكُمْ
لِذُنُوبِكُمْ وَلَئِنَّكُمْ لَفِي عِندِ اللَّهِ كَانُوا
لَعَنَةً مُنَادَيْنِ لَهُمْ وَأَسْفَاهُ يُحَدِّثُونَ
فِي الصَّلَاةِ إِذْ يُقَالُ لَهُمْ سُبُّ اللَّهِ كَبِيرٌ
وَمَا كَانُوا يَتَذَكَّرُونَ ﴿١١٥﴾ إِنَّا أَنزَلْنَاهُ
عَلَيْكَ الْقُرْآنَ فَاسْمِعْ لَهُ أَصْفًا مِّنْ
عِنْدِكَ وَاسْمِعْ لَهُ أَصْفًا مِّنْ عِنْدِكَ
وَمَا كَانُوا يَنْتَظِرُونَ ﴿١١٦﴾ أَسْتَغْفِرُكُمْ
لِذُنُوبِكُمْ وَلَئِنَّكُمْ لَفِي عِندِ اللَّهِ كَانُوا
لَعَنَةً مُنَادَيْنِ لَهُمْ وَأَسْفَاهُ يُحَدِّثُونَ
فِي الصَّلَاةِ إِذْ يُقَالُ لَهُمْ سُبُّ اللَّهِ كَبِيرٌ
وَمَا كَانُوا يَتَذَكَّرُونَ ﴿١١٧﴾ إِنَّا أَنزَلْنَاهُ
عَلَيْكَ الْقُرْآنَ فَاسْمِعْ لَهُ أَصْفًا مِّنْ
عِنْدِكَ وَاسْمِعْ لَهُ أَصْفًا مِّنْ عِنْدِكَ
وَمَا كَانُوا يَنْتَظِرُونَ ﴿١١٨﴾ أَسْتَغْفِرُكُمْ
لِذُنُوبِكُمْ وَلَئِنَّكُمْ لَفِي عِندِ اللَّهِ كَانُوا
لَعَنَةً مُنَادَيْنِ لَهُمْ وَأَسْفَاهُ يُحَدِّثُونَ
فِي الصَّلَاةِ إِذْ يُقَالُ لَهُمْ سُبُّ اللَّهِ كَبِيرٌ
وَمَا كَانُوا يَتَذَكَّرُونَ ﴿١١٩﴾

رسول را رها نکنید

۱۱۸. و نیز (توبه) آن سه نفری که عقب نشستند (پذیرفته شد). زمین پهناور چنان بر آنان تنگ شد، که تقریباً تمام امیدشان را از دست دادند. سرانجام، متوجه شدند که در برابر **خدا** هیچ پناهی جز خودش نیست. پس او آنها را بخشود تا توبه کنند. **خدا** توبه پذیر، و بخشایشگر است.
۱۱۹. ای کسانی که ایمان آورده اید، از **خدا** پروا کنید، و با راستروان همگام باشید.
۱۲۰. (هنگامی که رسول برای جنگ به بسیج فرا می خواند) شهرنشینان و عرب هایی که پیرامونشان هستند نباید از رسول **خدا** معافی بخواهند.

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا صَافَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَصَافَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَن نَّفْسِهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْغُونَ مَوْطِنًا يَغِيظَ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنَ عَدُوِّ تَيْلَانًا إِلَّا لَكُنِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًّا إِلَّا لَكُنِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾ وَمَا كَانُ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَآفَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

- شهرنشینان و عرب هایی که پیرامونشان هستند نباید از رسول **خدا** معافی بخواهند. آنها نباید بجای پشتیبانی از او به کارهای شخصی خود تقدم دهند. این بخاطر آن است که اگر در راه **خدا** هر تشنگی، رنج، و گرسنگی نی به ایشان برسد، یا گامی بردارند که موجب خشم کافران شود، یا ضربه ای به دشمن وارد آورند، امتیازی به حسابشان نوشته خواهد شد. **خدا** هرگز کسانی را که کردار نیک می کنند بی پاداش نمی گذارد. و هزینه ای نیست که متحمل شوند، چه کوچک یا بزرگ، و منطقه ای نیست که عبور کنند، مگر آنکه امتیازی به حسابشان نوشته می شود. بیگمان **خدا** به پاس اعمالشان پاداشی بزرگ به آنان خواهد داد.

اهمیت تعلیمات دینی

۱۲۲. و چون مومنان بسیج می شوند، قرار نیست همه در یکجا بسیج شوند. چند نفری از هر گروه باید در جهت فراگیری معارف دین بسیج شوند و وقت خود را صرف این کار کنند. پس هنگامی که دیگران بازگشتند، می توانند معلومات خود را به ایشان انتقال دهند، تا آنها نیز از نظر دینی آگاه باشند.

کافران

۱۲۳. ای کسانی که ایمان آورده اید، با کافرانی که به شما حمله می کنند بجنگید - بگذارید در شما قاطعیت احساس کنند - و بدانید که **خدا** با پرهیزگاران است.

منافقان

۱۲۴. و چون سوره ای نازل می شد، بعضی از آنها می گفتند، "آیا این سوره بر ایمان هیچ یک از شما افزود؟"

بیگمان، بر ایمان آنانکه ایمان داشتند افزود، و آنها از هر چه که وحی شود خوشحال می شوند.

۱۲۵. و اما کسانی که در دل شک داشتند،

بر ذات تهی از روحانیت شان،

خبثت افزوده شد. و در حالی چشم از جهان فرو بستند که کافر بودند.

۱۲۶. آیا نمی بینند که هر سال یک یا دو بار

از نتیجه آزمایشات رنج می برند؟

با اینهمه، باز هم توبه نمی کنند،

و توجه نمی کنند؟

از یک جنایت تاریخی پرده برداشته شد:

دستبرد در کلام خدا*

خدا شواهد انکار ناپذیر نشان می دهد

۱۲۷. هرگاه سوره ای نازل شد، بعضی از آنها

چنان به یکدیگر نگاه کردند که انگار

می گویند: "آیا کسی شما را می بیند؟"

سپس از آنجا رفتند.

پس، **خدا** دل هایشان را منصرف کرده است،

زیرا آنها مردمی هستند که نمی فهمند.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا قِنُوْا الَّذِيْنَ يَلُوْنَكُمْ مِنَ الْكُفٰرِ
وَلِيَجِدُوْا فِيْكُمْ غُلٰظَةً وَّاعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿١٢٤﴾
وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةً فَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُوْلُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هٰذِهِ
إِيْمَانًا فَأَمَّا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا فَزَادَتْهُمْ إِيْمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ
﴿١٢٥﴾ وَأَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا
إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَا تَوَّأَوْهُمْ كَافِرُوْنَ ﴿١٢٦﴾ أَوَلَا يَرَوْنَ
أَنَّهُمْ يُفْتَنُوْنَ فِيْ كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ
لَا يَتُوبُوْنَ وَلَا هُمْ يَذَكَّرُوْنَ ﴿١٢٧﴾ وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ
سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرَيْنَكُمْ مِنْ أَحَدٍ
ثُمَّ انصَرَفُوْا صِرَافَ اللّٰهِ قُلُوْبِهِمْ يٰۤاَيُّهَا قَوْمٌ لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿١٢٧﴾

* ۹:۱ و ۹:۱۲۷ این تنها سوره ای است که با بسم الله آغاز نمی شود. این پدیده به مدت ۱۴ قرن برای شاگردان قرآن یک معمای پیچیده بود، و هر کس فرضیه ای آورد تا آن را توجیه کند. اینک برای ما روشن شده است که غیبت آشکار بسم الله، سه دلیل عمده داشته است: (۱) خدا که آینده را می دانست بدین وسیله در قرآن نشانه ای نهاد که مشرکان می خواهند با اضافه کردن ۲ شبهه آیه (۱۲۸-۹:۱۲۹) در قرآن دخل و تصرف کنند. (۲) یکی از کاربردهای کد ریاضی خدا را، علناً، نمایش می دهد تا معلوم شود که این کد چگونه قرآن را از هر تغییر یا تحریفی حفظ می کند. (۳) ترکیبات معجزه آسای دیگری نیز از کد ریاضی قرآن نشان می دهد. با توجه به اهمیت فوق العاده ای که این مطلب دارد، جزئیات آن در پیوست های ۲۴ و ۲۹ گزارش شده است. می توان با یک نگاه فوراً متوجه شد که تا پایان سوره نهم، ۱۲۷۳ یا ۶۷ × ۱۹ بار واژه "الله" آمده است. اگر دو شبهه آیه ۱۲۸ و ۱۲۹ به آن اضافه شوند، این پدیده - و نیز بسیاری دیگر از پدیده ها - از میان می رود.

سوره ۱۰: یونس (یونس)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ا. ل. ر. * این (حروف) اثبات این کتاب حکیم است.
۲. آیا برای مردم شگفت آور است که به مردی مانند خودشان وحی کردیم؟ به او (وحی شد که بگوید)، "به مردم هشدار ده، و به آنانکه ایمان می آورند مژده ده که نزد پروردگارشان به مقامی برجسته دست یافته اند." کافران گفتند، "این افسونگری زیرک است!"
۳. یگانه پروردگار شما **خدا** است؛

آنکه آسمان ها و زمین را در شش روز آفرید، سپس بر جهان هستی مسلط شد.

همه چیز تحت فرمان **او** است.

هیچ شفيعی نیست، غیر از قرار و اراده **او**.

چنین **خدایی**، پروردگار شماست. **او** را بندگی کنید. آیا متوجه نمی شوید؟

۴. بازگشت نهایی همه شما به سوی **او** است.

این وعده راستین **خدا** است. **او** آفرینش را آغاز می کند، سپس آن را تکرار می کند، تا به کسانی که ایمان می آورند و درستکار هستند به انصاف تمام پاداش دهد. و کسانی که ایمان نمی آورند، به سبب کفرشان، سزاوار آن شده اند که نوشیدنی های جهنمی، و عذابی دردناک را تحمل کنند.

۵. **او** است که خورشید را نورافشان، و ماه را تابان

قرار داد، و برای آن منزلی طرح کرد تا شمارش سال ها و محاسبه را بیاموزید.

خدا تمام اینها را برای هدفی خاص آفرید.

او آیات را برای مردمی که می دانند

باز می کند.

۶. بیگمان، در گردش پیاپی شب و روز، و آنچه **خدا** در آسمان ها و زمین آفریده است، نشانه هایی است برای آنان که پرهیزگار هستند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّيَّةَ أَيُّهَا الْكَلْبُ الْكَبِيرُ ﴿١﴾ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
 أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا
 أَنْ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا
 لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ بِدُرِّ الْأَمْرِ مَنِ شَفِيعٌ
 إِلَّا مَنِ بَعْدَ إِذْنِهِ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا
 تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ
 يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ
 أَلِيمٌ يَمَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ
 ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
 وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ
 لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ إِنَّ فِي آخِنَافِ الْأَيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ
 اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾

* ۱۰:۱ این حروف، بخش عمده ای از رمز ریاضی قرآن هستند که ثابت می کنند قرآن کتاب خداست. برای آگاهی بیشتر به پیوست ۱ نگاه کنید.

سرگرم بودن با زندگی دنیا

۷. کسانی که انتظار دیدار ما را ندارند، و زندگی دنیا آنان را به خود سرگرم و خوشنود نگاه داشته، و از آیات ما غافل هستند؛

۸. گرفتار دوزخ شده اند که اقامتگاه همیشگی آنهاست و در نتیجه کارهایی است که خودشان انجام دادند.

خدا مومنان را هدایت می کند

۹. کسانی که ایمان می آورند و درستکار هستند،

پروردگارشان آنها را بخاطر ایمانشان هدایت می کند.

آنها به باغ های پُر نعمتی راه می یابند که رودها از زیر پایشان روان است.

۱۰. در آنجا برای نیایش می گویند:

”بارالها، شکوه و جلال تو ستایش باد،“

و برای خوش آمد گویی، ”سلام“ می کنند،

و آخرین و بالاترین نیایش شان این است:

”ستایش خدای را، پروردگار جهان.“

۱۱. اگر با همان شتابی که مردم به دنبال روزی

می روند خدا آنها را به سزای کار هایشان

می رساند، مدت ها پیش نابود شده بودند.

کسانی را که به دیدار ما ایمان ندارند،

در سرکشی خود سرگردان رها می کنیم.

۱۲. هنگامی که گزندی به انسان می رسد، به پهلو

خفته، یا نشسته، یا ایستاده به ما التماس می کند.

ولی همین که گرفتاری را از او برطرف کنیم،

چنان به راه خود ادامه می دهد که گویی هرگز

برای رهایی از آن ما را نخوانده است!

اعمال ستمگران چنین در نظرشان جلوه داده

شده است.

درس هایی از گذشته

۱۳. بسیاری از نسل ها را پیش از شما در نتیجه

ستمگری شان نابود کرده ایم. رسولانشان دلیل های روشنی برای آنها آوردند،

ولی آنها نمی خواستند ایمان بیاورند. گناهکاران را اینسان به کیفر می رسانیم.

و حالا نوبت شماست

۱۴. پس از آن، زمین را به شما میراث دادیم، تا ببینیم که شما چگونه رفتار می کنید.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا
بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ
أَلَا تَرَىٰ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾ دَعَوْتُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ
اللَّهُمَّ وَحَمْدُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَأَجْرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ بِحَمْدِ اللَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ وَلَوْ يَعْلَمُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَلْسِنَ
أَسْتَعِجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَفُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجْلُهُمْ فَنَذَرَ الَّذِينَ
لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١﴾ وَإِذَا مَسَّ
الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا
عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّكَانَ لِمَ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ كَذٰلِكَ زَيَّنَ
لِلْمُتَّسِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا الْقُرُونِ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا
لِيُؤْمِنُوا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ
خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

خدا یکایک حروف را محاسبه و تنظیم کرده است

۱۵. وقتی آیات ما برای آنها خوانده می شود، کسانی که انتظار دیدار با ما را ندارند می گویند، "قرآنی جز این بیار،* یا آن را تغییر ده!" بگو، "من هرگز نمی توانم خودسرانه آن را تغییر دهم. من فقط از آنچه بر من وحی می شود پیروی می کنم. اگر جز دستور پروردگارم کاری بکنم، من، از عذاب روزی سهمگین می ترسم."
۱۶. بگو، "اگر **خدا** می خواست، آن را برای شما نمی خواندم، و شما چیزی از آن نمی دانستید. پیش از این، یک عمر در میان شما زندگی کرده ام (و شما مرا بعنوان شخصی با عقل سلیم و راستگو شناخته اید). آیا نمی فهمید؟"

۱۷. چه کسی تباهکارتر از آنکس که سخنان دروغین را به **خدا** نسبت دهد، یا آیات او را تکذیب کند. مسلماً کسانی که فراروی کنند هرگز پیروز نمی شوند.

وَإِذَا تَنَزَّلَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا إِنَّتِ بِشْرَةٌ أَوْ بَشِيرَةٌ أَوْ بَدَّلْتَهُمْ آيَاتِنَا أَنْ أَسْبَدَلْنَاهُمْ نَفْسًا يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْعَىٰ إِلَيْنَا إِنَّا أَخَافُ إِن عَصَيْتَ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُمْ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَأْتُكُمْ فِيهِ فَمَا كُنْتُمْ فِيكُمْ عُمَرَاءَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعُواَنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُشْرِكُونَ اللَّهُ بِمَا لَا يَكْفُرُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحٰنَهُ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾ وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ إِلَيْهِمْ فِي مَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾ وَيَقُولُونَ لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةً مِنْ رَبِّهِ فَقُلْنَا إِنَّمَا الْعَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢٠﴾

۱۸. و جز **خدا** معبودانی را عبادت می کنند که قدرتی ندارند تا به آنها سود یا زیان برسانند، و می گویند، "اینان نزد **خدا** شفیع ما هستند!" بگو، "آیا **خدا** را به چیزی خبر می دهید که او در آسمان ها و زمین نمی داند." شکوه و جلال او یاد باد. تعالی باد او. بسی فراتر از آنکه به شریک نیاز داشته باشد.

۱۹. مردم همه یک امت واحد بودند، سپس با هم اختلاف پیدا کردند. اگر بخاطر کلمه ای نبود که از پیش از سوی پروردگار مقرر شده بود، بی درنگ در آنچه مورد اختلاف آنهاست میانشان دآوری می شد.

معجزه قرآن می بایست پس از محمد آشکار می شد*

۲۰. و می گویند، "چرا معجزه ای از سوی پروردگارش بر او نازل نشد؟" بگو، "آینده متعلق به **خدا**ست؛ پس منتظر باشید، که من نیز منتظرم."

* ۱۰:۱۵ واژه "قرآن" ۵۸ بار در سراسر قرآن آمده است، ولی با توجه به اینکه این آیه، به "قرآنی دیگر" اشاره دارد، در این محاسبه حذف می شود؛ بنابراین، در سراسر قرآن، ۵۷ بار ۱۹×۳ از قرآن نام برده شده است.

* ۱۰:۲۰ با نظری به گذشته، اکنون می بینیم که خدا از پیش مقدر کرده بود که معجزه قرآن، که حقیقتاً "یکی از بزرگ ترین معجزات است" (۳۵-۷۴:۳۰)، چهارده قرن پس از محمد فاش شود. با در نظر گرفتن وضع موجود مسلمانان سنت گرا، اگر چنین معجزه ای به محمد داده می شد، یک همچو مسلمانانی که هم اکنون نیز محمد را در کنار خدا بُت کرده اند، چنان مشرک وار در مقام تقدیس او برمی آمدند که گویی خدایی است که در قالب بشر حلول کرده است. بعلاوه، واضح است که این معجزه برای عصر کامپیوتر در نظر گرفته شده بود، تا نسل هایی که در ریاضی پیشرفته هستند، آن را درک کنند و به ارزش آن پی ببرند.

انسان های سرکش

۲۱. هرگاه پس از رنجی که به مردم رسیده، رحمتی به ایشان بدهیم، بی درنگ برضد آیات ما نیرنگ می زنند! بگو، "نیرنگ **خدا** بسیار مؤثرتر است. زیرا رسولان ما تمام نیرنگ های شما را ثبت می کنند."

۲۲. اوست که شما را از میان خشکی و دریا عبور می دهد. شما در کشتی ها می نشینید، و آنها در نسیمی دلپذیر شناورند. سپس، درحالیکه از آن لذت می برند، بادی سهمگین بوزد، و امواج از هر سو آنها را محاصره کند. در این هنگام است که آنها به **خدا** التماس می کنند، و خالصانه فقط از او درخواست می کنند: "اگر فقط این بار ما را برهانی، از این پس همیشه سپاسگزار خواهیم بود."

۲۳. ولی همین که او آنها را نجات می دهد، در زمین تعدی می کنند، و با حق مخالفت می کنند. ای مردم، تعدی های شما فقط به زیان خودتان تمام می شود. شما با زندگی مادی این دنیا سرگرم شدید، سپس بازگشت نهایی شما به سوی ماست، آنگاه شما را از آنچه کرده بودید باخبر می کنیم.

۲۴. مثال زندگی این دنیا چنین است:

ما آب را از آسمان فرومی فرستیم تا بوسیله آن همه گونه گیاهان را از زمین برویانیم، و برای مردمان و حیوانات غذا فراهم کنیم. سپس، درست موقعی که زمین سراسر آراسته شد، و اهالی آن گمان کردند که همه چیز را تحت کنترل دارند، فرمان ما در شب یا در روز فرا می رسد،* و آن را سراسر بایر می کنیم، چنانکه گویی روز پیش چیزی وجود نداشت. آیات را برای مردمی که می اندیشند چنین باز می کنیم.

۲۵. **خدا** به سرای صلح فرا می خواند، و هر کس را که بخواهد براه راست هدایت می کند.

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِن بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسْتَمِرٍّ إِذَا هُمْ مَكْرُوفٍ
 ءَايَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ
 ﴿٢٣﴾ هُوَ الَّذِي يُسِرُّكَ فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّى إِذَا كُنْتَ فِي الْفَلَاقِ
 وَجَرَيْنَ بِهَمٍ يَبِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَ تَهَارِيجٌ عَاصِفٌ
 وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا
 اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِن أُجِبتْنَا مِن هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ
 الشَّاكِرِينَ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا أَجَسَّهُمْ إِذَا هُمْ يَبْعُونَ فِي الْأَرْضِ بَعِيرَ
 الْحَقِّ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيِكُمْ عَلَي أَنْفُسِكُمْ مَتَّعَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾
 إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْتَلَطَ بِهِ
 نَبَاتُ الْأَرْضِ وَمِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ
 زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُوا رَبَّ عَلَيْهِمُ
 آتِيهَا أَمْرٌ نَالِيًّا أَوَّلَهَا لَوْ فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَعْنِ
 بِأَلَامِسِ كَذَلِكَ نَقُصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ وَاللَّهُ
 يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٧﴾

* ۱۰:۲۴ خدا، مسلماً، می داند که فرمائش در روز فرا خواهد رسید یا در شب. ولی وقتی دنیا به آخر می رسد، نیمی از زمین روز است و نیمی دیگر شب. این یکی دیگر از معجزات علمی قرآن است.

بهشت و دوزخ جاودانه هستند

۲۶. پادشاه پرهیزگاران چندین برابر خواهد شد.
هرگز غبار محرومیت یا خجالت بر چهره های آنان نخواهد نشست.
انان ساکنان بهشت هستند؛ و برای همیشه در آنجا می مانند.
۲۷. و کسانی که گناه کسب کردند، کیفرشان برابر با گناهانشان است.
ذلت ارزانی آنهاست، و کسی جز **خدا** نمی تواند پشت و پناهشان باشد.
چهره هایشان چنان است که گویی با پاره هایی از شب تار پوشیده شده است.
آنها از دوزخیان خواهند بود؛ و برای همیشه در آنجا می مانند.

کسانی که بُت شده اند شیفتگان خود را طرد می کنند

۲۸. روزی که همگی آنها را احضار کنیم، به کسانی که شرک ورزیدند خواهیم گفت، ” شما را همراه با کسانی که بُت کرده بودید احضار کرده ایم.“ و آنها را با یکدیگر روبرو خواهیم کرد، کسانی که بُت شده بودند به آنها خواهند گفت، ” ما هیچ خبر نداشتیم که شما ما را بُت کرده بودید.“
۲۹. ” **خدا** بعنوان شاهد میان ما و شما کافی است، که ما از عبادات شما بکلی بی خبر بودیم.“
۳۰. در آن زمان است که هر کس آنچه را که کرده بود بررسی خواهد کرد. آنها به سوی **خدا**، مولا و سرور حقیقی خود، باز می گردند، و کسانی را که معبود خود کرده بودند طردشان می کنند.
۳۱. بگو، ” کیست که از آسمان و زمین برای شما روزی فراهم می کند؟
کیست که بر هر چه شنوایی و بینایی است تسلط دارد؟
کیست که زنده را از مرده پدید می آورد، و مرده را از زنده؟
کیست که همه چیز را تحت فرمان دارد؟“
- خواهند گفت، ” **خدا**.“ بگو، ” پس چرا فرمان ها را بجا نمی آورید؟“
۳۲. چنین **خدایی**، پروردگار حقیقی شماست. پس از حق چیست، جز باطل؟ چگونه توانستید تمام اینها را نادیده بگیرید؟
۳۳. تصمیم پروردگار با کسانی که پلیدی را انتخاب کنند چنین می کند: آنها نمی توانند ایمان بیاورند.

﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۶﴾ وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ مِّثْلُهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِن عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۷﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ ﴿۲۸﴾ فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ إِن كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلِينَ ﴿۲۹﴾ هُنَالِكَ تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتُرُونَ ﴿۳۰﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدْبِرُ الْأُمُورَ فَيَسْئَلُونَ اللَّهَ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۳۱﴾ فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿۳۲﴾ كَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۳﴾﴾

در باره کسانی که بُت کرده اید تأمل کنید

۳۴. بگو، ”آیا هیچ یک از معبودان شما می تواند آفرینش را آغاز کند، سپس آن را تکرار کند؟“
 بگو، ”**خدا** آفرینش را آغاز می کند، سپس آن را تکرار می کند.“
 ۳۵. بگو، ”آیا هیچ یک از کسانی که شریک قرار داده اید می تواند به سوی حقیقت هدایت کند؟“
 بگو، ”**خدا** به سوی حقیقت هدایت می کند. آیا کسی که به سوی حقیقت هدایت می کند برای پیروی شایسته تر است، یا کسی که هدایت نمی کند، و خود نیازمند هدایت است؟
 شما را چه می شود؟ چگونه داوری می کنید؟“
 ۳۶. بیشتر آنها تابع گمانند، و گمان جایگزین حقیقت نیست.
خدا از آنچه می کنند بخوبی آگاه است.

قرآن فقط می تواند کتاب خدا باشد

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَدْعُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَسْبُدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَمَا نَى تَوْفِكُونَ ﴿٣٧﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَن يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَن يُنَبِّئَ أَمَّن لَّا يَهْدِي إِلَّا أَن يَهْدِيَ فَمَا لَكُمُ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا يَنْبَغُ أَكْثَرُهُمْ لِلْأَطْطَانِ إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٩﴾ وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَن يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٠﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَعْظَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤١﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَا أَنَّهُمْ تَأْوِيلَهُ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَمِنْهُمْ مَن يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَن لَّا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٣﴾ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلٌ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيْعُونَ مِمَّا عَمَلْتُمْ وَأَنَا بَرِيْعٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾ وَمِنْهُمْ مَن يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَسْمِعُ الصَّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٥﴾

۳۷. ممکن نیست که قرآن از سوی کسی جز **خدا** باشد. تمام پیام های قبلی را تصدیق می کند، و تمام جزئیات در این کتاب آمده است.
 هیچ لغزشی در آن نیست؛ زیرا آن از سوی پروردگار جهانیان است.
 ۳۸. اگر بگویند، ”آن را از خود ساخته است،“
 بگو، ”پس یک سوره نظیر اینها بسازید و بیاورید، و جز **خدا** از هرکس که می خواهید دعوت کنید، اگر راست می گویند.“
 ۳۹. در واقع، آن را بدون مطالعه و بررسی، و پیش از آنکه بفهمند، تکذیب کرده اند. کسانی هم که پیش از ایشان بودند به همین ترتیب کافر شدند.
 پس، ببین که عاقبت ستمگران به کجا کشید.
 ۴۰. بعضی از آنها به این (کتاب آسمانی) ایمان می آورند، درحالیکه بعضی دیگر ایمان نمی آورند. پروردگار تو از افراد پلید بخوبی آگاه است.
 ۴۱. اگر تو را دروغگو شمردند، پس بگو، ”عمل من از آن من است، و عمل شما از آن شما.
 آنچه من می کنم به گردن شما نیست، و آنچه شما می کنید به گردن من نیست.“
 ۴۲. بعضی از آنها به تو گوش می دهند، ولی آیا تو می توانی کر را بشنوانی، ولو اینکه نتوانند بفهمند؟

انسان در کمال آزادی راه خود را انتخاب می کند

۴۳. بعضی از آنها به تو نگاه می کنند، ولی آیا تو می توانی نابینا را، اگر نتواند ببیند، راه بنمایی؟
۴۴. **خدا** هرگز به مردم ستم نمی کند؛ این مردم هستند که به خویش ستم می کنند.
۴۵. روزی که **او** همگی آنها را احضار کند، احساس خواهند کرد که فقط ساعتی از روز را در این دنیا بسر برده اند، و در آن فاصله یکدیگر را دیده اند.
- بیگمان، بازندگان کسانی هستند که دیدار با **خدا** را منکر شدند؛ و گمراهی را انتخاب کردند.
۴۶. خواه بخشی (از عذابی) را که به آنها وعده می دهیم به تو نشان دهیم، و یا پیش از آن به زندگی تو پایان دهیم، بازگشت نهایی آنها به سوی ماست.

خدا بر آنچه می کنند شاهد است.

وَمِنْهُمْ مَّن يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعَعْمَىٰ وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾ وَإِنَّمَا تَرِيكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتُوبُكَ فَالْيَوْمَ نَجْمُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قَضَىٰ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَسْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَعِيدُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن آتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتٍ أَوْ تَهَارًا مَاذَا يَسْتَعِجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾ أَتَمَرًا إِذَا مَا وَقَعْنَا مِنْكُمْ بِهِمْ أَلْتَنُّ وَقَدْ كُنتُمْ بِهِ تَسْتَعِجِلُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَبِشِرُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ لِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَاحِقٌ وَمَا أَنتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾

۴۷. برای هر جامعه ای، رسولی. پس از آنکه رسولشان بیاید، در نهایت عدل و انصاف میانشان دآوری خواهد شد، و به هیچ کس ستم نمی شود.

۴۸. و چالش می کنند: ”این پیشگویی در چه زمانی فرا خواهد رسید، اگر راست می گویی؟“

رسول هیچ قدرتی ندارد

۴۹. بگو، ”من این قدرت را ندارم که حتی به خودم زیان، یا سود برسانم؛ فقط آنچه **خدا** بخواهد انجام می شود.“ دوران حیات هر جامعه ای از پیش تعیین شده است. هنگامی که دوران حیاتشان بسر آید، ساعتی آن را پس و پیش نتوانند کرد.

۵۰. بگو، ”عذاب **او** چه در شب به شما برسد یا در روز، از چه رو ستمگران انقدر عجله دارند؟“

۵۱. ”اگر فرا رسد، آنگاه ایمان خواهید آورد؟“

چرا آن هنگام ایمان بیاورید؟ شما که می خواستید آن هرچه زودتر فرا رسد؟“

۵۲. به ستمگران گفته خواهد شد، ”عذاب جاوید را بچشید.

آیا جز برای آنچه کرده اید جزا داده می شوید؟“

۵۳. درستی پیشگویی تو را زیر سوال می برند: ”آیا واقعاً چنین چیزی روی خواهد داد؟“

بگو، ”بله البته، به پروردگارم سوگند، که آن درست است،

و شما هرگز نمی توانید از آن بگریزید.“

بهای ایمان چیست

۵۴. اگر کسی که ستمگر است مالک آنچه در زمین است می بود، بی درنگ تمام آن را بعنوان فدیة می بخشید. هنگامی که عذاب را ببینند پشیمانی سراپای وجودشان را فرا خواهد گرفت. میان آنها به عدالت حکم خواهد شد، و به هیچ کس ستم نمی شود.
۵۵. قطعاً، آنچه در آسمان ها و زمین است از آن **خداست**. قطعاً، وعده **خدا** راست است، ولی بیشتر مردم نمی دانند.
۵۶. زندگی و مرگ به دست **اوست**، و به سوی **او** بازگردانیده خواهید شد.
۵۷. ای مردم، نور هدایت از سوی پروردگارتان در این برای شما آمده است، و شفایابی است برای آنچه که دل هایتان را می آزارد، و هدایت و رحمتی برای مومنان است.

خوشنود بودن مومنان

۵۸. بگو، ”باید به لطف و رحمت **خدا** شاد باشند.“ این از هر ثروتی که ببندوزند بسیار بهتر است.
- حرام هایی که انسان ها بدعت نهاده اند
۵۹. بگو، ”آیا دیدید که **خدا** چگونه انواع روزی ها را برای شما پایین می فرستد، سپس شما بعضی از آنها را حرام می کنید، و بعضی را حلال؟“ بگو، ”آیا **خدا** اجازه چنین کاری را به شما داده؟ یا، بدعت پدید می آورد و آن را به **خدا** نسبت می دهید؟“
۶۰. آیا کسانی که سخنان دروغین را به **خدا** نسبت می دهند، هیچ به فکرشان رسیده که باید روز رستاخیز با **او** روبرو شوند؟ بیگمان، **خدا**وند مردم را بسیار مورد لطف قرار داده است، ولی اکثریت ناسپاس هستند.

خدا شناسی

۶۱. شما در هیچ موقعیتی قرار نمی گیرید، و چیزی از قرآن نمی خوانید، و کاری نیست که انجام دهید، بی آنکه ما در لحظه انجام آن شاهدش باشیم. چیزی نیست که مهار هستی آن به دست پروردگار نباشد، حتی اگر هم وزن ذره ای، در آسمان ها یا در زمین باشد. و چیزی نیست که از یک ذره کوچک تر، یا بزرگ تر باشد، و در پرونده ای شگرف ثبت نشده باشد.

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ. وَأَسْرُوا
 النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ. وَفُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ. وَهُمْ
 لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ. أَلَا إِنَّ
 وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا. وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
 وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِدَةٌ
 مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ. وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ
 ﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ. فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا
 يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ
 فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا. قُلْ ءَأَلَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ
 تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ. إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ. وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ
 لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ
 وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كَأَنَّكُمْ شُوهَدَاءُ إِذْ تُفِيضُونَ
 فِيهِ. وَمَا يُعْزَبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
 السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ. وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦١﴾

شادی: از همین حالا و برای همیشه*

۶۲. بیگمان، یاران **خدا** نه از چیزی می ترسند، و نه اندوهگین خواهند شد.
 ۶۳. آنها کسانی هستند که ایمان می آورند و پرهیزگار می شوند.
 ۶۴. برای آنان، هم در این دنیا شادی و خرسندی است و هم در آخرت.
 این قانون تغییرناپذیر **خداست**. این بزرگ ترین پیروزی است.
 ۶۵. از گفتار آنها غمگین مشو. تمام قدرت ها از آن **خداست**.
او شنوا، و بر همه چیز داناست.
 ۶۶. بیگمان، هرکس که در آسمان هاست و هر کس که در زمین است از آن **خداست**.

کسانی که جز **خدا** را می خوانند به **او** مشرک شده اند و از هیچ پیروی می کنند.

آنها خیال می کنند که پیرو چیزی هستند. آنها فقط حدس می زنند.

۶۷. **اوست** که شب را برای استراحت شما قرار داد، و روز را روشن کرد. در اینها نشانه - هایی است برای مردمی که می توانند بشنوند.

کفر نفرت انگیز

۶۸. آنها گفتند، "**خدا** پسری اختیار کرده است!"

تسبیح **او** را. **او** توانگر است.

آنچه در آسمان ها و زمین است از آن **اوست**. شما هیچ برهانی در تأیید این کفر ندارید.

آیا درباره **خدا** چیزی می گوید که نمی دانید؟

۶۹. اعلام کن: "کسانی که سخنان دروغین را به

خدا نسبت می دهند هرگز پیروز نمی شوند."

۷۰. آنها سهم موقت خود را در همین دنیا می گیرند،

سپس بازگشت نهایی آنها به سوی ماست،

و در آن هنگام آنان را به سزای کفرشان به

سخت ترین عذاب ها محکوم می کنیم.

الْآيَاتِ أُولِيَآءَ اللَّهِ لَأَخَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾
 الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ
 فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَبْدِلُ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ
 ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾ وَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ اِنَّ
 الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾ الْآيَاتِ لِلَّهِ
 مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ
 يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَآءَ اِنْ يَسْتَعِينُوا اِلَّا
 الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَحْزَنُونَ ﴿٦٦﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 الْاَيْلَآءَ لِتَسْكُنُوْا فِيْهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
 لَآيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوْا اَتَّخَذَ اللهُ وَلَدًا
 سُبْحٰنَهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحْمٰنُ ﴿٦٨﴾ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
 اِنَّ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا اَتَقُوْلُوْنَ عَلٰى اللّٰهِ مَا
 لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٩﴾ قُلْ اِنَّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلٰى اللّٰهِ الْكٰذِبُ
 لَا يَفْلِحُوْنَ ﴿٧٠﴾ مَتَّعْ فِي الدُّنْيَا مِمَّا كَفَرْنَا جَعَلْنٰهُمْ
 نُذٰقِيْهِمُ الْعَذَابَ الشَّدِيْدَ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ﴿٧١﴾

* ۶۲-۱۰: بیشتر مردم گمان می کنند که برای دریافت پاداش کردارهای خوب، یا جزای کردارهای اهریمنی باید تا قیامت صبر کنند، ولی قرآن به دفعات به مومنان اطمینان می دهد که شادی و خوشبختی از همین دنیا در انتظارشان است، و تا ابد ادامه خواهد یافت. وقتی عمر افراد درستکار در اینجا به پایان می رسد، مستقیم به بهشت می روند (به پیوست ۱۷ نگاه کنید).

نوح

۷۱. سرگذشت نوح را برای آنها بخوان.
 او به قوم خود گفت، ”ای قوم من، اگر مقام من، و آنچه درباره آیات خدا به شما یادآوری می‌کنم بیش از اندازه برای شما سنگین است، پس به خدا توکل می‌کنم. بنابراین با پیشوایان خود جمع شوید، و تصمیم نهایی خود را بگیرید، و فوراً مرا در جریان بگذارید.“
۷۲. ”اگر رویگردان شوید، به هر حال من از شما مزدی درخواست نکرده‌ام. مزد من از سوی خداست. به من فرمان داده شده است که از تسلیم شدگان باشم.“
۷۳. او را دروغگو شمردند و، در نتیجه، او و کسانی را که در کشتی به او پیوستند نجات دادیم؛ و آنان را وارث کردیم. و کسانی که آیات ما را انکار کردند غرق کردیم. به پیامد آن توجه کن؛ به آنها هشدار داده شده بود.

﴿وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِن كَانُ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذَكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ ﴿٧١﴾ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَن أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾ فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلْقًا يُعَذِّبُ وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٦﴾ قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِنَا عِوَابًا وَعَدَّ عَلَيْنَا آيَةً نَا وَتَكُونُ لَكُمْ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾

- انسان‌ها در گناه نخستین خود پافشاری می‌کنند پس از او رسولانی برای قومشان فرستادیم، و دلیل‌های روشنی به ایشان نشان دادند. ولی آنها بر آن نبودند که به چیزی ایمان بیاورند که قبلاً تکذیب کرده بودند. بر قلب تعدی‌گران چنین مهر می‌زنیم.

موسی و هارون

۷۵. پس از آنها موسی و هارون را با دلایل روشن خود به سوی فرعون و گروهش فرستادیم، ولی آنها متکبر شدند؛ و مردمانی متجاوز بودند.
۷۶. وقتی حقیقت از سوی ما برایشان آمد، گفتند، ”پیداست که این افسون است!“
۷۷. موسی گفت، ”آیا هنگامی که حقیقت برای شما می‌آید، آن را چنین وصف می‌کنید؟ آیا این افسون است؟ چگونه ممکن است افسونگران چیره شوند؟“
۷۸. گفتند، ”آیا آمده‌اید ما را از آنچه والدین ما انجام می‌دادند منحرف کنید، و برای خود جاه و مقام کسب کنید؟ ما هرگز شما را باور نداریم و به شما نمی‌پیونديم.“

حق چیره می شود

۷۹. فرعون گفت، ”هر افسونگر ماهری را نزد من آورید.“
 ۸۰. هنگامی که افسونگران آمدند، موسی به آنها گفت، ”آنچه را که می خواهید بیفکنید، بیفکنید.“
 ۸۱. و چون بیفکنند، موسی گفت، ”آنچه آورده اید افسون است، و **خدا** آن را باطل خواهد کرد.
خدا از کارهای مردم تباهاکار پشتیبانی نمی کند.“
 ۸۲. **خدا** حق را با کلمات خود مستقر می کند، هر چند که گناهکاران دوست نداشته باشند.
 ۸۳. هیچ کس با موسی ایمان نیاورد جز عده کمی از قوم او، آنها با ترس بسیار از عذاب و شکنجه فرعون و بزرگان کشورش. بیگمان، فرعون بیش از اندازه در زمین متکبر بود، و فرمانروایی مستبد بود.

۸۴. موسی گفت، ”ای قوم من، اگر شما واقعاً به **خدا** ایمان آورده اید، و واقعاً از تسلیم شدگان هستید، پس به او اعتماد کنید.“

۸۵. آنها گفتند، ”ما به **خدا** توکل می کنیم.

پروردگارا، ما را از آزارهای این مردم ستمکار رهایی بخش.

۸۶. ”و به رحمت خود، ما را از دست قومی که ایمان ندارند نجات ده.“

۸۷. ما به موسی و برادرش وحی کردیم: ”در حال حاضر خانه های خود را در مصر نگاه دارید، خانه هایبان را کنیسه کنید، و همواره نماز را برپا دارید. به مومنان مژده ده.“

۸۸. موسی گفت، ”پروردگارا، تو به فرعون و بزرگان در این دنیا تجملات و ثروت داده ای. پروردگارا، آنها بوسیله این نعمت ها دیگران را از راه تو منحرف می کنند. پروردگارا، ثروتشان را نابود کن، و دل هایشان را سخت کن، تا آنها را از ایمان آوردن بازدارد، تا عذاب دردناک را ببینند.“

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
 قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ
 مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ
 عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ
 الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾ فَمَاءٌ آمِنٌ لِّمُوسَى إِذْ أَدْرَاةٌ مِّنْ قَوْمِهِ عَلَى
 خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ
 فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَى يُقَوْمُ إِن كُنْتُمْ
 ءَامِنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ
 تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَجَنَّبْنَا
 بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى وَأَخِيهِ
 أَنْ تَوَكَّلَا عَلَى الْقَوْمِ كَمَا بَعَثْنَا لِيُونَا وَأَجْعَلُوا لِيُونَا قِبْلَةً
 وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَكَ مُوسَى
 رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَيَّ أَمْوَالِهِمْ
 وَاشْدُدْ عَلَيَّ قُلُوبَهُمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾

۸۹. او گفت، "دعای شما دو نفر مستجاب شده است (ای موسی و هارون)، پس صبور باشید، و از راه های کسانی که نمی دانند پیروی نکنید."
۹۰. و بنی اسرائیل را از دریا گذرانیدیم. فرعون و سپاهیان او از سر تهاجم و گناه آنها را تعقیب کردند. هنگامی که برای او مسلم شد که غرق می شود، گفت، "ایمان آوردم که خدایی نیست جز آنکه بنی اسرائیل به او ایمان آورده اند؛ و من از تسلیم شدگانم."
۹۱. "اکنون دیگر دیر است!" زیرا تا کنون سرکشی کرده ای، و تصمیم گرفته بودی که از نافرمانان باشی.

پیکر فرعون حفظ شده است *

۹۲. "امروز، پیکر تو را حفظ خواهیم کرد، تا تو را برای نسل های آینده* درس عبرت قرار دهیم." در نهایت تأسف، بسیاری از مردم نسبت به نشانه های ما بکلی بی توجه اند.
۹۳. و به بنی اسرائیل مقامی محترم داده ایم، و از روزی های نیکو روزیشان دادیم. با اینهمه، هنگامی که این دانش بر آنها آمد به اختلاف پرداختند. پروردگار تو روز رستاخیز در آنچه اختلاف کردند داورى خواهد کرد.

شک رسول

۹۴. اگر درباره آنچه از سوی پروردگارت بر تو نازل شد در شکی، از کسانی که کتب آسمانی پیشین را خوانده اند بپرس. بیگمان، حق از سوی پروردگار برای تو آمده است. از شک کنندگان مباش.
۹۵. و به آنان که آیات خدا را تکذیب کردند ملحق نشو، مبدا از بازندگان شوی.
۹۶. بیگمان، کسانی که به حکم پروردگارت محکوم شدند، نمی توانند ایمان بیاورند.
۹۷. هر دلیل روشنی هم که به آنها نشان دهی بی فایده است، (آنها نمی توانند ایمان بیاورند)، تا عذاب دردناک را ببینند.

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمْ مَا فَاسْتَقِيمُوا وَلَا تَبْغَا سُبُلَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۸۹﴾ وَجُوزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ
فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودَهُ بَعْثًا وَعَدُوًّا حَتَّىٰ إِذَا أَذْرَكَهُ
الْعُرْفُ قَالَ ءَأَمِنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَأَمَنْتُ بِهِ مِنُورِ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۹۰﴾ ءَأَلْتَنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ وَكُنْتَ
مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿۹۱﴾ فَأَلَيْكُم نُنَجِّيكُمْ يَوْمَ لَتُكُونَنَّ لِمَن
خَلَّفَكُمْ ءَايَةٌ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنِ ءَأَيْتِنَا لَغٰفِلُونَ ﴿۹۲﴾
وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبُوءًا صٰدِقٍ وَرَزَقْنَهُم مِّنَ الطَّيِّبٰتِ
فَمَا اٰخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعٰمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۹۳﴾ فَإِن كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ
فَسْئَلِ الَّذِينَ يُقْرءُونَ الْكِتٰبَ مِن قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ
الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۹۴﴾ وَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيٰتِ اللَّهِ فَتَكُونَنَّ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿۹۵﴾
إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمٰتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۹۶﴾
وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ ءَايَةٍ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿۹۷﴾

* ۱۰:۹۱ ایمان به خدا، نخستین گام است. پس از آن، شخص احتیاج دارد که با بجا آوردن اعمال دینی و عبادی روح خود را تغذیه کند و پرورش دهد (پیوست ۱۵).

* ۱۰:۹۲ خدا، علم مومیایی کردن را منحصرأ به مصریان آموخت. امروز، پیکر مومیایی شده فرعون، در موزه قاهره به نمایش گذارده شده است.

ملت های مومن مرفه و خوشبخت خواهند شد

۹۸. هر جامعه ای که ایمان بیاورد بدون شک بخاطر ایمانش پاداش خواهد گرفت. برای مثال، قوم یونس: هنگامی که ایمان آوردند، آنان را از عذاب خوارکننده ای که در دنیا از آن رنج می بردند رهانیدیم، و آنان را مرفه و خوشبخت کردیم.

۹۹. اگر پروردگار تو می خواست، تمام مردم روی زمین ایمان آورده بودند.* آیا می خواهی مردم را مجبور کنی که مومن شوند؟

کافران در تنگنا قرار می گیرند*

۱۰۰. هیچ کس نمی تواند ایمان بیاورد مگر آنکه با خواست خدا مطابقت کند.

زیرا او کسانی را که نمی خواهند بفهمند

لعنت می کند.

۱۰۱. بگو، "به این همه نشانه در آسمان ها و زمین نگاه کنید." تمام این شواهد و هشدارها به

حال مردمی که تصمیم گرفته اند ایمان نیاورند بی فایده است.

۱۰۲. آیا می توانند سرنوشتی جز آنچه بر پیشینیان گذشت داشته باشند؟ بگو، "انتظار بکشید، و، من هم با شما انتظار می کشم."

پیروزی تضمین شده

۱۰۳. سرانجام رسولان خود و کسانی را که ایمان می آورند نجات می دهیم.

این قانون تغییرناپذیر ماست که مومنان را نجات دهیم.

۱۰۴. بگو، "ای مردم، اگر در دین من شک دارید،

من کسانی را که شما مادون خدا عبادت

می کنید، عبادت نمی کنم. من تمام عبادت-

هایم را به خدا اختصاص می دهم؛

همان کسی که به زندگی شما پایان می دهد.

به من فرمان داده شده است که از مومنان

باشم."

۱۰۵. و به من فرمان داده شد: "رو به سوی دین توحیدی داشته باش؛ و از شرک بپرهیز.

۱۰۶. "و جز خدا کسی را مخوان که قدرت ندارد به تو سود یا زیان برساند.

اگر چنین کنی، در شمار ستمگران خواهی بود."

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةً ءَامَنَتْ فَنفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمٌ يُّؤَسُّسُ لِمَا ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ ءَازَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَعَنَّا لَهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾ قُلْ أَنْظِرُوا مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُعْنِي الْآيَاتُ وَالنَّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا مِثْلَ آيَاتِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانظُرُوا إِلَىٰ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا سُبْحَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ قُلْ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّكُم وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾ وَأَنْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبِّي أَنَّكَ إِذَا مَنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمَشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾

* ۱۰۱-۹۹: ۱۰. لازمه این آزمایش این است که هر کس تصمیم اولیه اش را خودش بدون دخالت خدا بگیرد، و شرک را تکذیب کند. خدا، راه کسانی را که تصمیم می گیرند ایمان نیاورند مسدود می کند.

تمام قدرت ها از آن خداست

۱۰۷. اگر **خدا** تو را به سختی افکند، کسی جز **او** نمی تواند آن را برطرف کند. و چون **او** برای تو نعمتی بخواهد، هیچ نیرویی نمی تواند مانع از لطف **او** شود. **او** به هر یک از بندگان که برگزیند لطف می کند. **او** آمرزنده، و بخشایشگر است.
۱۰۸. اعلام کن: "ای مردم، در اینجا، حق از سوی پروردگارتان برای شما آمده است. هر کس هدایت شود، به سود خود هدایت شده است. و هر کس گمراه شود، به زیان خود گمراه شده است. من وکیل شما نیستم."
۱۰۹. از آنچه بر تو وحی شده پیروی کن، و صبر داشته باش تا **خدا** حکمش را صادر کند؛ **او** بهترین داور است.

سوره ۱۱: هود (هود)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ا. ل. ر. این کتابی است که آیه های آن به کمال رسیده است، و سپس بروشنی بیان شده است.* این از سوی آن حکیم آگاه می آید.

قرآن، رسول خدا

۲. اعلام می کند: "از هر عبادتی دست بردارید جز عبادت **خدا**. من بعنوان یک هشدار دهنده و نیز مژده دهنده از سوی **او** نزد شما آمده ام.
۳. "از پروردگارتان آمرزش بخواهید، سپس به درگاه **او** توبه کنید. آنگاه **او** از نعمت های فراوان خود تا سرآمدی معین شما را بهره مند می کند، و به هر کس که لیاقت داشته باشد از موهبتش ارزانی می دارد.
- اگر رویگردان شوید، پس برای شما از عذاب روزی سهمگین بیمناکم."
۴. بازگشت نهایی شما به سوی **خدا**ست، و **او** به هر کاری تواناست.

وَإِن يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِن يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١١﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٢﴾ وَأَتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٣﴾

سوره هود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّكُنْتُ أَحْكَمَتَ آيَاتِهِ ثُمَّ فَصَّلْتُ مِنْ لَدُنِّ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿١﴾
أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُرْمَةٌ بَدِيرٌ وَيَسِّرٌ ﴿٢﴾ وَأَن تَسْتَغْفِرُوا
رَبَّكُمْ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ يُعْطِكُمْ مِّنْعَاحَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ
كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
كَبِيرٍ ﴿٣﴾ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤﴾ أَلَا إِنَّهُمْ
يَتَّبِعُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَعْفِفُونَ يُنَابِهَهُمْ
يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلَيْهِمْ بَدَاتُ الصُّورِ ﴿٥﴾

۵. بیگمان، آنها اندیشه های درونی خود را کتمان می کنند، گویی **او** را از دانستن آنها باز می دارند. در واقع، همان دم که ردهایشان را بر دوش می کشند، **او** از تمام اسرار و گفته هایشان باخبر است. **او** از درون اندیشه ها آگاه است.

* ۱۱:۱ نسل ما به اندازه ای خوشبخت است که توانسته شاهد دو پدیده بزرگ قرآنی باشد؛ (۱) کد ریاضی خارق العاده (پیوست ۱)، و (۲) معجزه ای ادبی با ابعادی باور نکردنی. اگر آدمیان بخواهند کتابی با ساختار ریاضی بنویسند، بی شک نظم عددی آن بر کیفیت ادبی آن تأثیر منفی خواهد گذارد. قرآن همواره بعنوان یک شاهکار ادبی ملاک بوده است.

روزی تضمین شده است

۶. هیچ موجودی در زمین نیست که روزی اش از سوی **خدا** تضمین نشده باشد.
او مسیر و سرنوشت نهایی آن را می داند. همه چیز در پرونده ای شگرف ثبت است.
۷. **اوست** که آسمان ها و زمین را در شش روز آفرید - * و قلمرو (خاکی) **او** سراسر پوشیده از آب بود- ** تا شما را بیازماید، و کسانی از شما را که پرهیزگارانۀ رفتار کنند مشخص کند.
 ولی باز هم، وقتی که می گویی، "پس از مرگ برانگیخته خواهید شد،" کسانی که ایمان ندارند خواهند گفت، "روشن است که این جادوست."
 ۸. و اگر عذابی را که مسبب آن شده اند به تأخیر اندازیم - زیرا آن را برای جامعه ای خاص در نظر گرفته ایم - می گویند، "پس چه چیز مانع **او** شده است؟"

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
 وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ
 عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتَ
 إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَابٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَى
 أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ
 مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٨﴾
 وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ
 لَيَكْفُرُ كُفْرًا ﴿٩﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ
 مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتِ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١٠﴾
 إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
 وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾ فَلَمَّا كَثُرَ بَعْضُ مَا يُوْحَىٰ إِلَيْكَ
 وَضَاقَ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كِتَابٌ أَوْ جَاءَ
 مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾

- بیگمان، روزی که عذاب به ایشان برسد،
 هیچ چیز نمی تواند آن را متوقف کند،
 و تمسخرشان به خودشان باز می گردد و آنان را
 گرفتار می کند.
۹. هرگاه از سوی خود به انسان رحمتی بچشانیم،
 و بعد آن را از او بگیریم، مایوس و ناسپاس
 می شود.
۱۰. هرگاه پس از گزندی که به او رسیده بود،
 نعمتی به او بچشانیم، می گوید، "تمام
 ناملایمات از من دور شده است؟"
 او هیجان زده، و مغرور می شود.
۱۱. اما کسانی که شکیبیا، و درستکار هستند،
 سزاوار آمرزش و پاداشی بزرگ شده اند.

آیات خدا سنگین است

۱۲. شاید بخواهی بعضی از آنچه را که بر تو وحی
 می شود نادیده بگیری، و چه بسا که از آن
 آزرده شوی. و نیز، ممکن است بگویند، "چرا
 گنجی یا فرشته ای بر او فرستاده نمی شود؟"
 تو هشدار دهنده ای بیش نیستی؛
 همه چیز تحت فرمان **خدا** است.

* ۱۱:۷ شش روز، معیاری بیش نیست که مطالب زیادی را به ما می فهماند. از روی آن، می فهمیم که این جهان پهناور، که فاقد حیات فیزیکی است، در دو روز آفریده شد. در صورتی که سیاره بسیار کوچکی بنام "زمین" در چهار روز آفریده شد (۱۲- ۱۰:۴۱). مقدار غذا، آب، و اکسیژن برای اهالی زمین می بایست با دقت محاسبه، و تهیه می شد.

** ۱۱:۷ در آغاز، سراسر کره زمین پوشیده از آب بود. سپس، خشکی هایی پدیدار شد، و کم کم قاره ها از هم جدا شدند.

هیچ کس نمی تواند کتابی مانند قرآن بیاورد

۱۳. اگر بگویند، ” او (قرآن را) از خودش ساخته،“ به آنها بگو، ” شما هم ده سوره نظیر اینها بسازید و بیاورید، و جز **خدا** از هر کس که می خواهید برای این کار دعوت کنید، اگر راست می گویند.“*

۱۴. اگر نتوانند به این هم‌آوردخواهی پاسخ دهند، پس بدانید که این به دانش **خدا** نازل شده، و اینکه معبودی جز **او** نیست. پس آیا تسلیم خواهید شد؟

۱۵. کسانی که در پی زندگی دنیا و مادیات پوشالی آن هستند، پاداش اعمالشان را بی کم و کاست در همین دنیا به آنان می دهیم.

۱۶. این آنها هستند که از سهم خود در آخرت دست کشیدند، و، در نتیجه، دوزخ ارزانی آنهاست.

تمام اعمالشان بی حاصل است؛ و آنچه کرده اند بر باد رفته است.

کد ریاضی قرآن

۱۷. کسانی که از سوی پروردگارشان دلیلی روشن و محکم به آنها داده شده،* که شاهدهی از سوی **او** آن را گزارش داده، و پیش از آن، کتاب موسی در آن باره مقدم و رحمت بود،**
حتماً ایمان خواهند آورد.

کسانی که ایمان نمی آورند - از هر دسته و گروهی که باشند، دوزخ در انتظار آنهاست. هیچ شکی به خود راه مده؛ آن حق و از سوی پروردگار تست، ولی بیشتر آنها باور ندارند.

۱۸. چه کسانی ستمکارتر از آنانکه سخنان دروغین را به **خدا** نسبت می دهند؟

آنها نزد پروردگارشان حاضر خواهند شد، و شاهدان خواهند گفت، ” اینان هستند که به پروردگارشان دروغ بستند.

لعنت **خدا** بدرقه راه ستمگران است.“

۱۹. آنها از راه **خدا** باز می دارند و می خواهند آن را کژ بنمایانند، و به آخرت کافرند.

أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَنَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مَفْرُودَاتٍ
وَأَدْعُوا مَنْ أَسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾
فَإِذَا لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوْفِ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُخْسُونَ
﴿١٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ
مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَطُلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ أَفَمَنْ كَانَ
عَلَىٰ بَيْتِهِ مِنْ رَبِّهِ يَوْتِلُوهُ شَاهِدًا مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كُتِبَ
مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ. وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ
مِنَ الْأَحْزَابِ فَاَلْتَأَرْ مَوْعِدُهُ. فَلَا تَكُ فِي مِرْيَقٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ
مِنْ رَبِّكَ وَلَٰكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ
عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ أَلَّا شَهِدْتُمْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَيَّ
رَبَّهُمْ أَلَّا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾

* ۱۳: ۱۱ کسی نمی تواند از معجزه ریاضی قرآن اقتباس کند و چیزی مانند آن بسازد (پیوست ۱).

* ۱۱: ۱۷ کد ریاضی قرآن بر پایه ۱۹، دلیل روشنی است که آسمانی بودن این کتاب را ثابت می کند. درخور توجه است که واژه "بینه" (حجت / دلیل روشن)، ۱۹ بار در قرآن آمده است.

** ۱۱: ۱۷ از قرار، کتاب موسی نیز با نوشتار ریاضی نگاشته شده بود، و مخرج مشترک آن نیز ۱۹ بود (به پاورقی ۱۰: ۴۶ و پیوست ۱ نگاه کنید).

کافران

۲۰. آنها هرگز نمی توانند بگریزند، و در برابر **خدا** هیچ مولا و سروری نخواهند یافت که یاری-شان دهد. عذاب برای آنها دو چندان خواهد شد. آنها نتوانستند بشنوند، آنها نتوانستند ببینند.
۲۱. اینان کسانی هستند که به خویش زیان می زنند، و بُت هایی که عَلم کرده بودند، طردشان خواهند کرد.
۲۲. شک نیست که آنها، در آخرت، از بدترین بازندگان خواهند بود.

مومنان

۲۳. کسانی که ایمان می آورند و کارهای پرهیزگارانه می کنند، و مُرید پروردگارشان هستند، از بهشتیان هستند؛ آنها برای همیشه در آنجا ماندگارند.

۲۴. مقایسه این دو گروه با یکدیگر، مانند کور و کر است با بینا و شنوا. آیا آنها برابرند؟ چرا پند نمی گیرید؟

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعِفُ لَهُمْ الْعَذَابَ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَاجِرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِذِي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْيَوْمِ ﴿٢٦﴾ فَقَالَ الْمَلَائِكَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرْتَدَّ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا تَرْتَدُّكَ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ أَزْدَانُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا تَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ يَدَيْكُمْ مِنْ رَبِّي وَءَانِسِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعَمِيَّتْ عَلَيْكُمْ أَنْزَلُكُمْ مَكُوهًا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ﴿٢٨﴾

- نوح
۲۵. ما نوح را نزد قومش فرستادیم، که می گفت، ”من بعنوان هشدار دهنده ای آشکار نزد شما آمده ام.

۲۶. ”از هر عبادتی دست بکشید جز عبادت **خدا**. من از عذاب آن روز درناک بر شما بیمناکم.“
۲۷. پیشوایان قوم او که نگر ویدند گفتند، ”می بینیم که تو جز بشری مانند ما نیستی، و نخستین پیروان تو را از بدترین مردم می بینیم. و می بینیم که شما هیچ امتیازی بر ما ندارید. در واقع، چنین می پنداریم که شما دروغگو هستید.“

۲۸. گفت، ”ای قوم من، اگر من از سوی پروردگارم دلیل روشنی داشته باشم چطور؟ اگر او به لطف خود مرا مورد رحمت قرار داده باشد، و شما نتوانید آن را ببینید چطور؟ آیا شما را مجبور کنیم که به آن ایمان آورید؟

۲۹. ” ای قوم من، من از شما هیچ پولی نمی خواهم؛ مزد من فقط از سوی **خداست**.
من از کسانی که ایمان آوردند کنار نمی کشم؛ آنها با پروردگارشان دیدار خواهند کرد
(و فقط **اوست** که درباره آنها داوری خواهد کرد). می بینم که افراد نادانی هستید.
۳۰. ” ای قوم من، اگر آنها را از خود برانم چه کسی می تواند در برابر **خدا** از من پشتیبانی کند؟
آیا پند نمی گیرید؟

همه قدرت ها متعلق به خداست

۳۱. ” من ادعا نمی کنم که گنجینه های **خدا** نزد من است،

نه از آینده خبر دارم، و نه ادعا می کنم که فرشته هستم.

و به کسانی که در نظر شما حقیرند نمی گویم

که **خدا** آنان را مورد رحمت قرار نخواهد داد.

خدا بهتر می داند که در اعماق اندیشه های

آنان چه می گذرد. (اگر جز این می کردم،) از

ستمگران می بودم.“

۳۲. گفتند، ” ای نوح، تو با ما جدل کرده ای، و به

جدل ادامه داده ای. اینک از تو درخواست

می کنیم که آن سرنوشت شومی که ما را

از آن می ترسانی بر ما بیآوری،

اگر راست می گویی.“

۳۳. او گفت، ” **خداست** که، اگر بخواهد، آن را

بر شما می آورد، و شما راه گریزی نخواهید

داشت.

۳۴. ” حتی اندرز من، اگر اراده **خدا** بر این باشد

که شما به بیراهه روید، سودی برای شما

نخواهد داشت. **او** مولای شماست،

و به سوی **او** بازگردانیده خواهید شد.“

۳۵. اگر بگویند، ” او این داستان را از خود ساخته،“

پس بگو، ” اگر من آن را از خود ساخته باشم،

پس گناهش بر گردن من است، و من از گناه شما بی تقصیرم.“

۳۶. به نوح وحی شد: ” جز کسانی که تا کنون ایمان آورده اند، دیگر کسی از قوم تو ایمان

نخواهد آورد. از آنچه می کنند اندوهگین مباش.

۳۷. ” کشتی را زیر نظر ما، و با وحی ما بساز، و بخاطر کسانی که ستم کرده اند مرا بخوان؛

قرار است آنها غرق شوند.“

وَيَقُولُوا لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَنَا مِنْ شَيْءٍ إِنَّا نَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا
أَنَابُوا إِلَّا لِيَوْمٍ إِلَهُتِهِمْ لَمَّا نَسُوا مَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٢٩﴾
وَيَقُولُوا لِمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٣٠﴾ وَيَقُولُوا لِمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣١﴾ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا
أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي
أَعْيُنُهُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا
لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٢﴾ قَالُوا يَنْبَغُ لَكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَ
إِنَّمَا يَأْتِيكُمُ بِهِ اللَّهُ إِن شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٤﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ
نُصْحِي إِنِ ارْتَدْتُمْ أَن نَّصَحَ لَكُمْ إِن كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ
هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرْتَهُ
قُلْ إِن أَفْتَرْتَهُ فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾
وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدَّ أَمَنَ
فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾ وَأَصْنَعِ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا
وَوَحِّسْنَا وَلَا تَحْطَبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٣٨﴾

تا ببینیم که در پایان چه کسی می خندد

۳۸. در طول مدتی که او کشتی را می ساخت، هرگاه بعضی از مردم از کنار او می گذشتند به او می خندیدند. او می گفت، "شاید اینک شما به ما بخندید، ولی ما نیز به شما خواهیم خندید، درست همانگونه که شما می خندید."

۳۹. "بدون شک خواهید دانست که چه کسی به عذابی شرمبار دچار خواهد شد، و برای همیشه عذاب خواهد کشید."

۴۰. هنگامی که فرمان ما داده شد، و جو لبریز شد، گفتیم، "یک جفت از هر نوع بردار،* و با خانواده ات در آن سوار کن، جز کسانی که محکوم هستند. افراد باایمان را با خود سوار کن،" و فقط تعداد کمی با او ایمان آورده بودند.

۴۱. او گفت، "بیایید سوار شوید."

حرکت، و لنگر انداختنش باید با نام خدا باشد. پروردگار من آمرزنده، و بخشایشگر است."

۴۲. همانطور که (کشتی) سر نشینانش را در میان امواجی کوه پیکر پیش می برد، نوح پسرش را که از آنها کناره گرفته بود صدا کرد:

"پسرم، بیا با ما سوار شو؛ با کافران مباش." گفت، "من بر فراز تپه ای پناه خواهم گرفت، تا مرا از آب در امان دارد." گفت، "امروز

هیچ چیز نمی تواند کسی را از فرمان خدا در امان دارد؛ فقط کسانی که شایسته رحمت او باشند (نجات خواهند یافت). امواج میان آن دو جدایی افکند، و او از غرق شدگان بود.

مطی که کشتی در آنجا پهلو گرفت

۴۴. اعلام شد: "ای زمین، آب خود فروبر،" و "ای آسمان، باز ایست."

سپس آب فرونشست؛ حکم اجرا شد.

سرانجام کشتی بر تپه جودی آرام گرفت.* سپس اعلام شد: "ستمگران نابود شده اند."

۴۵. نوح به پروردگارش التماس کرد:

"پروردگارا، پسرم عضوی از خانواده من است، و وعده تو راست است. تو از تمام حکیمان حکیم تری."

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾ فَسَوْفَ نَعْلَمُوكَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ مُخْتَلِفٌ وَّيَحْمِلُ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٣٩﴾ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ ءَامَنَ وَمَا ءَامَنَ مَعَهُ إِلا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللّٰهِ جَعَزَ لَهَا وَمَرَسْنَا إِنَّ رَبِّي لَفَتُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٤١﴾ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوْحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَب مَعَنَا وَلا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ سَتَأْتِي إِلَى جِبَلٍ يَعْصِي لِي أَمْرًا قَالَ لا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللّٰهِ إِلا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿٤٣﴾ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَبَسِّمَاءَهُ أَقْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَفُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدَ الْمَوْجِ الزَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ وَنَادَى نُوْحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٤٥﴾

* ۱۱:۴۰، ۴۴ حقیقت ثابت شده خدا این است: کشتی نوح از کنده های درخت ساخته شده بود که با ریسمان های بسیار ابتدایی بهم وصل شده بود (۱۳:۵۴). برخلاف باور عموم مردم، این سیل فقط در محدوده بحرالمیت اتفاق افتاد. حیوانات، فقط احشام نوح بود؛ نه هر حیوانی که روی سیاره زمین زندگی می کرد.

شفاعت، اسطوره ای بیش نیست *

۴۶. گفت، "ای نوح، او از خانواده تو نیست." این پرهیزگاران نیست که از من چیزی درخواست کنی که نمی دانی. من تو را راهنمایی می کنم، تا مانند نادانان رفتار نکنی.
۴۷. گفت، "پروردگارا، من به تو پناه می برم تا مبادا باز از تو چیزی بخواهم که نمی دانم. اگر تو مرا نیامرزی، و به من رحم نکنی، در شمار بازندگان خواهم بود."
۴۸. اعلام شد: "ای نوح، با صلح و برکات بر تو، و بر ملت هایی که از نسل همراهان تو خواهند بود، پیاده شو. و اما ملل دیگری که از نسل تو هستند، تا جندی به ایشان نعمت می دهیم، سپس آنان را به عذابی دردناک دچار می کنیم."
۴۹. این از اخبار گذشته است که بر تو وحی می کنیم.

پیش از این - تو و قومت - درباره آنها چیزی نمی دانستید. پس، صبر داشته باش. پیروزی نهایی از آن پرهیزگاران است.

هود، همان پیام را آورد

قَالَ يَنْوُحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنَّ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْتَعْلِنَ
مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعْظَمُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٦﴾
قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْتَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا
تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٤٧﴾ قِيلَ يَنْوُحُ
أَهْبِطْ بِسَلْمٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ
وَأُمَّمٌ سَنَمِتَعُهُمْ ثُمَّ يَمْسُهُمْ مَتَاعُ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ
مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ
مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَقِيبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِلَى عَادٍ
أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَنْقُورُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ
غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ يَنْقُورُ لَا أَسْأَلُكَ عَلَيْهِ
أَجْرًا إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾
وَيَنْقُورُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
عَلَيْكُمْ مَدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
بِتَارِكِي آلِ هَارُونَ عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

۵۰. نزد عاد برادرشان هود را فرستادیم.

او گفت، "ای قوم من، خدا را عبادت کنید؛
معبودی جز او نیست.

شما از خودتان بدعت می نهید.

۵۱. "ای قوم من، من از شما مزدی نمی خواهم.
مزد من فقط از سوی کسی است که مرا پدید
آورد. آیا نمی فهمید؟

۵۲. "ای قوم من، از پروردگارتان طلب آمرزش
کنید، سپس به درگاه او توبه کنید.

سپس او از آسمان به فراوانی به شما روزی
می دهد، و بر نیروی شما می افزاید.
به تباهاکاری باز نگردید."

۵۳. گفتند، "ای هود، تو به ما هیچ دلیل روشنی
نشان ندادی، و ما معبودان خود را به حرف
تو رها نخواهیم کرد.

و هرگز همراه تو ایمان نمی آوریم.

* ۱۱:۴۶ هیچ یک از نیرنگ های شیطان برای گرفتار کردن مردم به دام شرک، به اندازه شفاعت مؤثر نبوده است. حال آنکه ابراهیم نتوانست به پدرش کمک کند، و نوح نتوانست برای بستگان خودش کاری انجام دهد (۱۱۴، ۹:۸۰؛ ۲:۲۵۴).

۵۴. ” ما معتقدیم که بعضی از معبودان ما تو را لعنت کرده اند.“
گفت، ” من **خدا** را شاهد می گیرم، و شما نیز شاهد باشید، که من بیزارم از شرک شما –
۵۵. ” به **او**. پس، همگی موضع خود را روشن کنید، و بی درنگ مرا در جریان بگذارید.
۵۶. ” من به **خدا** توکل کرده ام، پروردگار من و پروردگار شما.
هیچ موجودی نیست که مهار هستی اش به دست **او** نباشد.
پروردگار من براه راست است.
۵۷. ” اگر شما رویگردان شوید، من آنچه را که بخاطر آن فرستاده شدم به شما رسانده ام.
پروردگار من قوم دیگری را بجای شما خواهد آورد؛

شما نمی توانید کوچک ترین زیانی به **او**
برسانید. همه چیز به دست پروردگار من
است.“

۵۸. هنگامی که فرمان ما در رسید، هود و کسانی را
که با او ایمان آوردند، به رحمت خود نجات
دادیم. ما آنان را از عذابی سهمناک رهانیدیم.
۵۹. این بود عاد – آنها به آیات پروردگارشان اعتنا
نکردند، و از رسولان **او** نافرمانی کردند،
و از راه هر مستبد خیره سری پیروی کردند.
۶۰. در نتیجه، آنها در این دنیا و در روز رستاخیز
محکوم هستند.
بیگمان، عاد پروردگار خود را تکذیب کرد.
بیگمان، عاد، قوم هود نابود شده است.

صالح، همان پیام را آورد

إِنْ تَقُولُ إِلَّا اعْتَرَبَكَ بَعْضُ الْعَالَمِينَ بِسْمِ اللَّهِ قَالَ إِنْ أَشْهَدُ اللَّهَ
وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِهِ فَكَيْدُ بَنِي
جَمِيْعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونَ ﴿٥٥﴾ إِنْ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ ربي وَرَبِّكُمْ مَا
مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
﴿٥٦﴾ إِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَبَسَّخَلْفَ
رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ
﴿٥٧﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ
مِنَّا وَبِجَنَّتِ لَهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ آيَاتُ جَعْدٍ وَابْتِائَاتٍ
رَبِّهِمْ وَعَصَاوُا رُسُلَهُ، وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾ وَأَتَّبَعُوا
فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةَ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا إِنْ عَادُوا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا
بَعْدَ الْعَادِ قَوْمٌ هُودٌ ﴿٦٠﴾ وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ
يَقَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَإِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ
﴿٦١﴾ قَالُوا لِيُصَلِّحْ فَذَكَرْنَا فِيمَا مَرَجُوا قَبْلَ هَذَا أَنَّهُمْ إِنَّا أَنْ
تَعْبُدُوا مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦٢﴾

- توبه کنید. پروردگار من همیشه نزدیک است، و پاسخ می دهد.“
۶۱. ” ای صالح، تو پیش از این در میان ما محبوب بودی. آیا ما را از پرستش آنچه والدین
ما عبادت می کردند منع می کنی؟ ما درباره چیزهایی که گفته ای سخت در شکیم.“

کافران همیشه بازنده اند

۶۳. گفت، "ای قوم من، اگر من از سوی پروردگارم دلیل روشنی داشته باشم، و مورد رحمت او باشم چطور؟ اگر من از **خدا** نافرمانی می کردم، چه کسی می توانست در برابر او از من پشتیبانی کند؟ شما که جز زیان چیزی به من نمی افزایید.
۶۴. "ای قوم من، این شتر **خدا**ست که در آن دلیل روشنی برای شما وجود دارد. بگذارید در زمین **خدا** بچرد، و هیچ آسیبی به آن نرسانید، که اگر برسانید فوراً به مجازات می رسید."
۶۵. آنها آن را به طرز فجیعی کشتند. سپس او گفت، "شما فقط تا سه روز دیگر زنده اید. این پیشگویی حتماً روی خواهد داد."
۶۶. هنگامی که فرمان ما در رسید،

- صالح و کسانی را که با او ایمان آوردند، به رحمت خود، از خواری آن روز نجات دادیم. پروردگار تو مقتدر، و توانمند است.
۶۷. بلایی مهلک کسانی را که ستم کردند از پای در آورد، و آنان را بی جان، در خانه هایشان برجای گذارد.
۶۸. چنان بود که گویی هرگز در آن دیار ساکن نبوده اند. بیگمان، قوم ثمود پروردگارشان را تکذیب کردند. بیگمان، ثمود نابود شده است.

ابراهیم و لوط

۶۹. هنگامی که رسولان ما با خبرهای خوش نزد ابراهیم رفتند، گفتند، "صلح." گفت، "صلح،" و دیری نپایید که گوساله ای بریان آورد.
۷۰. هنگامی که دید به آن دست نزدند، بدگمان شد و از ایشان بیمی به دل گرفت. گفتند، "نترس، ما به سوی قوم لوط روانه شده ایم."
۷۱. زن او ایستاده بود، و وقتی او را به اسحاق مژده دادیم، و پس از اسحاق، به یعقوب، خنده اش گرفت.

قَالَ يَنْقَوْمُ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَءَاتَانِي
مِنْهُ رَحْمَةً فَمَن يَضُرِّي مَنكَ اللَّهُ إِنْ عَصَيْتُهُ، فَمَا تَزِيدُونِي
غَيْرَ تَحْسِيرٍ ﴿٦٣﴾ وَيَنْقَوْمُ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ
فَذُرُّوهَا تَأْكُلْ فِي أََرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا سَوْءًا فَيَأْخُذْكُمْ
عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿٦٤﴾ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ
ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعَدُّ غَيْرُ مَكْدُوبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ
أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
وَمِن خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٦٦﴾ وَأَخَذَ
الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جِثْمِينَ
﴿٦٧﴾ كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا الْإِن شِئِمُوا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا
لِّشِئْمِهِمْ ﴿٦٨﴾ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَىٰ قَالُوا
سَلِّمْنَا قَالَ سَلِّمُوا فَمَا لَيْتَ أَن جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِئِدٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا
رَأَىٰ آيَاتِهِمْ لَا نُصَلِّ إِلَيْهِ نَكَّرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً
قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٠﴾ وَأَمْرَاتُهُ قَائِمَةٌ
فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾

۷۲. و گفت، ”وای بر من، چگونه می توانم در این سن و سال فرزندی داشته باشم، و این هم شوهر من، که یک پیرمرد است؟ این برآستی عجیب است!“

۷۳. گفتند، ”آیا گمان می کنی که این از **خدا** بعید است؟

خدا رحمت و برکات خود را بر شما ارزانی داشته است، ای ساکنان زیارتگاه.

او سزاوار بالاترین ستایش هاست، بالاترین تجلیل ها.“

۷۴. هنگامی که ترس ابراهیم فرونشست، و به او مژده رسید،

به وساطت از قوم لوط با ما چون و چرا می کرد.

۷۵. بیگمان، ابراهیم باگذشت بود، او بی اندازه مهربان و فرمانبردار بود.

۷۶. ”ای ابراهیم، به وساطت از آنها چون و چرا نکن.

حکم پروردگارت صادر شده است؛ آنها به

عذابی دچار شده اند که برگشت ندارد.“

همجنس بازی محکوم است

۷۷. هنگامی که رسولان ما نزد لوط رفتند،

با آنها بد رفتاری شد،

و او از حضور ایشان شرمنده شد.

و گفت، ”امروز، روز سختی است.“

۷۸. قوم او شتابان آمدند؛ آنها به رفتار گناه آلود خود

عادت کرده بودند. او گفت، ”ای قوم من، برای

شما پاکیزه تر است که بجای آن،

دختران مرا بگیرید. از **خدا** پروا کنید؛

و مرا نزد میهمانانم شرمنده نکنید.

آیا یک مرد عاقل در میان شما نیست؟“

۷۹. گفتند، ”تو خوب می دانی که ما نیازی به

دختران تو نداریم؛ تو خوب می دانی که ما

چه می خواهیم؟“

۸۰. گفت، ”کاش به اندازه کافی قوی بودم، یا

یاوری نیرومند داشتم!“

۸۱. (فرشتگان) گفتند، ”ای لوط، ما رسولان

پروردگار تو هستیم، و این مردم نمی توانند به تو دست بزنند.

در پاسی از شب با خانواده ات راه بیافت، و نگذار هیچ یک از شما به پشت سر نگاه کند،

جز زنت؛ او نیز مانند سایر محکومین محکوم شده است.

موعد آنها صبح است. آیا صبح به اندازه کافی نزدیک نیست؟“

قَالَتَ يَا لَئِي آءُ الدُّوَانَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخَانٌ هَذَا لَشَىءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحْمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنِ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبَشَرَىٰ بِيَدِنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴿٧٥﴾ يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرَ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئِئًا أَن يَهْبِطَ بِهِمْ ذُرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمَ عَصِيبٍ ﴿٧٧﴾ وَجَاءَهُمْ قَوْمُهُ بِهَرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَنْفِقُوا مَهْطُولَاءٍ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿٧٨﴾ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَالَنَا فِي بَنَاتِكُمْ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكُمْ لَنَعْلَمُ مَا تُرِيدُوا ﴿٧٩﴾ قَالَ لَوْ أَن لِي بَكُمْ قُوَّةٌ أَوْ إِيَّايَ إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾ قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْنَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرًا إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾

سدوم و گومورا ویران شدند

۸۲. هنگامی که فرمان ما در رسید، آنجا را زیر و رو کردیم، و با سنگ هایی سخت، و ویرانگر آنجا را سنگباران کردیم.
۸۳. پروردگارت آن سنگ ها را برای ستمگران تخصیص داده بود تا آنان را هدف قرار دهند.

شعیب، همان پیام واحد را آورد

۸۴. نزد مدین برادرشان شعیب را فرستادیم.
او گفت، "ای قوم من، خدا را عبادت کنید؛ معبودی جز او ندارید.
وقتی اندازه می گیرید یا وزن می کنید تقلب نکنید.
من شما را در ناز و نعمت می بینم، و از روزی می ترسم که عذاب

از هر سو شما را احاطه کند.

۸۵. "ای قوم من، وزن و اندازه را کامل بدهید،
و با انصاف باشید. حق مردم را نخورید،
و در زمین تباهاکارانه نگردید.

۸۶. "آنچه خدا برای شما فراهم می کند،
هر قدر هم کم باشد،

برای شما بسیار بهتر است،
اگر واقعاً مومن هستید.

من نگهدار شما نیستم."

۸۷. گفتند، "ای شعیب، آیا دین تو به تو فرمان

می دهد که ما از دین ابا اجدادی خود دست
بکشیم، یا کسب و کار خود را به دلخواه خود
نگردانیم؟ بیگمان، تو در گذشت و خردمندی
زبانزد همگان بودی."

۸۸. او گفت، "ای قوم من، اگر دلیل روشنی از

سوی پروردگارم داشته باشم چطور؛

اگر او نعمتی بزرگ به من داده باشد چطور؟
من نمی خواهم کاری را مرتکب شوم که خودم
شما را از آن منع می کنم. تنها قصد من این

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَيْهِمْ سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنصُورٍ ﴿٨٢﴾ مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ
وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾ وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُ
شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ
وَلَا تَنْقُضُوا الْمِيثَاقَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أُرِيدُكُمْ بِخَيْرٍ
وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ تُحِيطُونَ ﴿٨٤﴾ وَيَقُومُ
أَوْفُوا الْمِيزَانَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا
الْأَنفُسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْمُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾
يَقِيْتُ اللَّهُ خَيْرَ لَكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوا يَشْعِيبُ أَسْلَوْنَاكَ تَأْمُرُكَ أَنْ
تَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَأَنْ نَّفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ
إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن
كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقْنِي مِّنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ
أُخَالِفَكُم إِلَىٰ مَا أَنهَيْتُكُمْ عَنْهُ إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ
مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾

است که تا آنجا که از دستم برمی آید اشتباهات را درست کنم. هدایت من در این کار فقط با
خداست؛ من به او توکل کرده ام. و از هر لحاظ به او تسلیم شده ام.

۸۹. ” و، ای قوم من، نگذارید مخالفت شما با من باعث شود که شما به همان مصیبتی دچار شوید که قوم نوح، یا قوم هود، یا قوم صالح به آن دچار شدند؛ و قوم لوط از شما چندان دور نیست.

۹۰. ” از پروردگارتان آمرزش بخواهید، سپس به درگاهش توبه کنید.

پروردگار من بخشایشگر، و مهربان است.“

۹۱. گفتند، ” ای شعیب، بسیاری از گفته هایت را درک نمی کنیم، و تو را در میان خود ضعیف

می بینیم. اگر بخاطر قبیله ات نبود، سنگسارت کرده بودیم. تو در نزد ما ارزشی نداری.“

۹۲. او گفت، ای قوم من، آیا قبیله من بیش از **خدا** برای شما احترام دارد؟ آیا به همین دلیل است

که به **او** بی اعتنا هستید؟ پروردگار من از آنچه می کنید بخوبی آگاه است.

۹۳. ” ای قوم من، بروید و هر چه می خواهید بکنید،

و من نیز چنین خواهم کرد. بیگمان خواهید

دانست که کدام یک از ما به عذابی شرمبار

دچار خواهد شد؛ و خواهید دانست که دروغگو

کیست. بی صبرانه منتظر باشید، و من هم

بی صبرانه منتظرم.“

۹۴. هنگامی که فرمان ما در رسید، شعیب و کسانی

را که با او ایمان آوردند، به رحمت خود

نجات دادیم. و اما ستمگران، به آنها ضربه ای

مُهلک وارد شد که آنان را بی جان، در

خانه های خود بر جای گذارد.

۹۵. چنان بود که گویی هرگز وجود نداشتند. پس،

مدین نابود شد، درست بدانگونه که نمود پیش

از آن نابود شده بود.

موسی

۹۶. و موسی را با نشانه های خود

و مجوزی آشکار فرستادیم.

۹۷. نزد فرعون و بزرگان کشورش.

ولی آنها پیرو دستورهای فرعون بودند،

و دستورهای فرعون خردمندانه نبود.

وَيَقُولُوا لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلَ مَا أَصَابَ
 قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمَ لُوطٍ مِّنْكُمْ
 بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾ وَأَسْتَغْفِرُكُمْ ثُمَّ تَوَبَّ إِلَى اللَّهِ إِنَّ رَبِّي
 رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾ قَالُوا يَشْعَبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا أَمْ تَقُولُ
 وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أُنْتِ
 عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾ قَالَ يَقُولُوا نَرْهَطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِّنَ
 اللَّهِ وَاتَّخَذَ شُومُهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِي أَلَيْسَ رَبِّي بِمَتَّعِلُونَ
 مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾ وَيَقُولُوا أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ
 سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ
 كَذِبٌ وَأَرْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا جَاءَهُ
 أَمْرُنَا جِئْنَا شُعَيْبًا وَآلِدِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جُثِيثًا ﴿٩٤﴾
 كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ؕ الْأَبْعَادُ الْمَدِينِ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ ﴿٩٥﴾ وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٩٦﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
 وَمَلَإِيهِ ؕ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾

۹۸. او در روز رستاخیز قوم خود را یگراست به سوی دوزخ راهنمایی خواهد کرد؛ چه سرای بدی برای زندگی!
 ۹۹. آنها، هم در این دنیا محکوم شده اند، و هم روز رستاخیز؛ چه راه بدی برای پیروی!

درس هایی که باید آموخت

۱۰۰. این از اخبار جوامع گذشته است که برای تو حکایت می کنیم. بعضی هنوز پا برجا هستند، و بعضی ناپدید شده اند.
 ۱۰۱. ما هرگز به آنها ستم نکردیم؛ آنها خودشان به خویش ستم کردند. هنگامی که فرمان پروردگارت فرا رسید،

- معبودانی که در کنار خدا می خواندند نتوانستند کمترین کاری برایشان انجام دهند. در واقع، فقط نابودی خود را قطعی کردند.
 ۱۰۲. هرگاه جامعه ای ستم می کرد اینسان از سوی پروردگارت به کیفر می رسید. بیگمان، کیفر او دردناک، و ویران کننده است.
 ۱۰۳. این باید برای کسانی که از عذاب آخرت می ترسند عبرت آمیز باشد. این همان روزی است که تمام مردم احضار خواهند شد - روزی که شاهدش خواهند بود.
 ۱۰۴. و زمان معینی را برای این رویداد در نظر گرفته ایم.
 ۱۰۵. آن روز که آن فرا رسد، هیچ کس، جز بخواست او کلمه ای بر زبان نخواهد آورد. بعضی ها نگون بخت خواهند بود، و بعضی ها نیک بخت.
 ۱۰۶. و اما نگون بختان، آنها در دوزخ خواهند بود، و در آنجا آه و ناله سر می دهند.
 ۱۰۷. و آنها بخواست پروردگارت، برای همیشه در آنجا ماندگارند، تا زمانی که آسمان ها و زمین پا برجاست. پروردگار تو آن کند که خواهد.
 ۱۰۸. و اما نیک بختان، آنها در بهشت خواهند بود. و بخواست پروردگارت، برای همیشه در آنجا ماندگارند، تا زمانی که آسمان ها و زمین پا برجاست - پاداشی همیشگی.

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَيَسَّ آلُورِدُ
 الْمُرُودُ ﴿٩٨﴾ وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَسَّ
 الرَّفْدِ الْمُرُودُ ﴿٩٩﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقِصُهُ عَلَيْكَ
 مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْتَهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا
 أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتَابِعٌ ﴿١٠١﴾
 وَكَذَلِكَ أَخَذَ رَبُّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخَذَهُ
 أَلَسَّ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ
 ذَلِكَ يَوْمٌ يَجْمَعُ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾ وَمَا
 تُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُعَدَّدٍ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ يَأْتُ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ
 إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ سُقِيَ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِي
 النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهيقٌ ﴿١٠٦﴾ خَلِيلِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
 السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ
 ﴿١٠٧﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فِي الْجَنَّةِ خَلِيلِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
 السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرٌ مَجْذُورٍ ﴿١٠٨﴾

بدبختی بزرگی که گریبانگیر بشر است:

پیروی کورکورانه از والدین

۱۰۹. درباره آنچه این مردم عبادت می کنند تردید نداشته باش؛ عبادات آنها دقیقاً به همان شیوه- ای است که والدینشان عبادت می کردند. ما جزای بحق آنها را تمام، و ناکاسته خواهیم داد.
۱۱۰. ما به موسی کتاب داده ایم، ولی در آن اختلاف شد، و اگر بخاطر کلمه ای نبود که از پیش از سوی پروردگارت مقرر شده بود، فوراً درباره آنها داوری می شد.
- انها در این باره سخت مشکوک، و بدگمان هستند.
۱۱۱. پروردگار تو قطعاً سزای عمل هرکس را خواهد داد.

او از آنچه می کنند بخوبی آگاه است.

۱۱۲. از اینرو، همانطور که دستور داده شد، خودت همراه با کسانی که با تو توبه کردند، از راهی پیروی کن که به تو فرمان داده شد، و قرا روی نکنید.

او به آنچه می کنید بیناست.

۱۱۳. به سوی کسانی که از حدود خارج شده اند گرایش پیدا نکنید، که گرفتار آتش خواهید شد و هیچ کس نیست که در برابر خدا به شما یاری دهد، سپس بازنده می شوید.

سه نماز از نمازهای پنجگانه

۱۱۴. در دو انتهای روز، و در شب نماز بگزار. کردار نیک کردار بد را پاک می کند. این برای آنان که توجه کنند یک یادآوری است.
۱۱۵. شکیباً باش و پایداری کن، زیرا خدا پاداش نیکوکاران را تباه نمی کند.
۱۱۶. کاش چند نفری از نسل های گذشته به اندازه کافی خردمند بودند که از پلیدی باز دارند! فقط تعداد کمی از آنها سزاوار نجات ما بودند. ستمگران با تجملات دنیوی خود سرگرم شدند؛ آنها گناهکار بودند.

۱۱۷. پروردگار تو هرگز جامعه ای را که مردمانش درستکار هستند، بناحق نابود نمی کند.

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُونَ أَهْلًا كَمَا يَعْبُدُ
 ءَابَاءَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوفُونَ مَن نَّصِبِهِمْ غَيْرَ مَن مَّقُوسٍ ﴿١٠٩﴾
 وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
 سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ
 ﴿١١٠﴾ وَإِن كُنَّا لَمَّا لَيُّوْفَيْنَهُمْ رَبُّكَ أَعْمَلُنَاهُمْ إِتْمَامًا يَعْمَلُونَ
 خَيْرٌ ﴿١١١﴾ فَاسْتَفْتِمُ كَمَا أَمَرْتُ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
 إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
 فَمْتَسِكُمْ بِنُزُورٍ وَمَالِكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَآءٍ ثُمَّ
 لَا تُنصِرُونَ ﴿١١٣﴾ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَرُكُوعًا
 وَيَلِيلًا إِن الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّكِرِينَ
 ﴿١١٤﴾ وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾ فَلَوْلَا
 كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَمَهُوتَ عَنِ الْفَسَادِ
 فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾ وَمَا كَانَ
 رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

چرا آفریده شدیم

۱۱۸. اگر پروردگار تو می خواست، همه مردم یک امت (از مومنان) می شدند. ولی آنها همیشه (درباره حقیقت) اختلاف خواهند داشت.
۱۱۹. فقط کسانی که مورد رحمت پروردگارت هستند (درباره حقیقت اختلاف نخواهند داشت). و او به همین دلیل آنها را خلق کرد.*
- حکم پروردگار تو از پیش صادر شده است:
- ”دوزخ را از جن و انس، همگی با هم پُر خواهیم کرد.“**
۱۲۰. ما به اندازه کافی داستان رسولان را برای تو بازگو می کنیم تا به تو قوت قلب بخشیم. حقیقت در اینجا برای تو آمده است، و در آن پند، و تذکری است برای افراد باایمان.

۱۲۱. به آنهایی که ایمان نمی آورند بگو، ”هر چه در توان دارید بکنید، و ما نیز چنین خواهیم کرد.

۱۲۲. ”سپس منتظر باشید؛

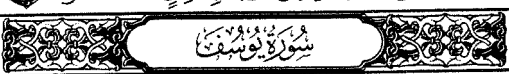
ما نیز منتظر خواهیم بود.“

۱۲۳. آینده ی آسمان ها و زمین از آن خداست، و همه چیز به دست او است.

او را عبادت کن و به او توکل کن.

پروردگار تو هرگز از آنچه می کنی غافل نیست.

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَرَاكَ مُخْتَلِفِينَ
 ﴿١١٨﴾ إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ
 لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾ وَكُلًّا نَقُصُّ
 عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَشِئْتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ
 الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 أَعْمَلُوا عَلَيَّ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَمِلُونَ ﴿١٢١﴾ وَانظُرْ إِلَى إِلَهِ الْمُؤْمِنِينَ
 فِي سَمَاءٍ بَاطِنَةٍ هِيَ أَعْزَمُ عِلْمًا مِّنْ ذَلِكَ وَتَلَاوُفًا وَأَلَّا تَأْتُوا
 بِلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأُمُورُ كُلُّهَا
 فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

سوره یوسف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّتِلَا ءَايَاتِ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
 لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ
 بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِن كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ
 لَمِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣﴾ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ
 أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿٤﴾

سوره ۱۲: یوسف (یوسف)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ا. ل. ر. این (حروف) آسمانی بودن این کتاب
 گرانمایه را ثابت می کنند.*

۲. ما قرآن را به زبان عربی نازل کرده ایم،
 باشد که بفهمید.*

۳. و با وحی این قرآن درست ترین خبرهای تاریخ
 را بر تو حکایت می کنیم.

پیش از این، تو بکلی بی خبر بودی.

۴. بیاد داشته باش که یوسف به پدرش گفت، ”ای پدر، من یازده سیاره، و خورشید، و ماه را
 دیدم؛ من دیدم که آنها در برابر من سجده می کنند.“

* ۱۱:۱۱۹ آن وجود بخشایشگر ما را آفرید تا یک فرصت دیگر در زمین به همه بدهد که گناه اصلی خود را
 محکوم کنیم تا دوباره مورد بخشایش قرار بگیریم (به پیشگفتار و به پیوست ۷ نگاه کنید).

** ۱۱:۱۱۹ خدا حتی یک نفر را هم در جهنم نمی اندازد؛ آنها به انتخاب خود اصرار می کنند که به جهنم
 بروند.

* ۱۲:۱ حروف مقطع قرآنی یکی از اجزای اصلی تشکیل دهنده این معجزه بزرگ است (پیوست ۱).

* ۱۲:۲ چرا قرآن به زبان عربی نازل شد؟ به ۴۱:۴۴، و پیوست ۴ نگاه کنید.

۵. او گفت، ”پسرم، از این خواب به برادرانت چیزی نگو، مبادا برضد تو با هم تیبانی کنند و نیرنگی بکار برند.

۶. ”پروردگارت بدینسان نعمتش را بر تو ارزانی داشته، و از طریق خوابت به تو مرزده داده است.

او نعمتش را بر تو و بر خاندان یعقوب تمام کرده است، همانگونه که در گذشته نیز برای نیاکان تو، ابراهیم و اسحاق، چنین کرد. پروردگار تو دانای بی چون، و حکیم است.“

۷. در داستان یوسف و برادرانش درس های آموزنده ای برای پژو هسگران است.

۸. آنها گفتند، ”یوسف و برادرش نزد پدر محبوب ترند، در صورتی که ما در اکثریت هستیم. بیگمان، پدر ما کاملاً در اشتباه است.

۹. ”بیایید یوسف را بکشیم، یا او را دور کنیم، تا توجه پدرتان تا اندازه ای به سوی شما جلب شود. پس از آن، می توانید مردم درستکاری شوید.“*

۱۰. یکی از آنها گفت، ”یوسف را نکشید؛

اگر تصمیم دارید کاری بکنید، بیایید او را در ته چاه بیندازیم، تا شاید کاروانی او را بگیرد و با خود ببرد.“

۱۱. گفتند، ”ای پدر، چرا یوسف را به ما نمی -

سپاری؟ ما از او خوب نگهداری خواهیم کرد. ”فردا او را با ما بفرست تا بدود و بازی کند.

۱۲. ما مواظبش هستیم.“

۱۳. گفت، ”من نگران آن هستم که مبادا شما او را با خود ببرید، سپس لحظه ای از او غافل شوید و گرگ او را بدرد.“

۱۴. گفتند، ”بیگمان، اگر گرگ او را بدرد،

درحالیکه ما همه در اطراف او هستیم، پس واقعاً بازنده ایم.“

قَالَ يَبْنَئِي لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا ۗ إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٥﴾ وَكَذَلِكَ يَجْنِبُكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيَسُدُّ بِعَمَتِهِ عَلَيْنِكَ وَعِلْمَهُ الْإِلَّهِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِن قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ ۗ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ ۖ آيَاتٌ لِّلْمُتَسَابِلِينَ ﴿٧﴾ إِذْ قَالَ الْيُوسُفُ لِأَخُوهُ أَحْسِبُ إِلَىٰ أَيِّنَا مَنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ آبَاءَنَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨﴾ أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ طَرْحُوهُ فِي الْأَرْضِ يَحْتَلِلُ لَكُمْ وَجْهَ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِن بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي الْغُيُوبِ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ يَلْقَاهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَنصِحُونَ ﴿١١﴾ أَرْسَلَهُ مَعَاظِدًا يَّرْتَعُونَ وَيَلْعَبُونَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنَّ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَن يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا لَئِن لَّمْ يَكُنِ الْغَيْبُ لَمِنَ عِلْمِ رَبِّنَا لَأَنزَلْنَاهُ فِي الْأَرْضِ مَيِّتًا ۚ فَسُوفَ نَعْلَمُ ﴿١٤﴾

* ۱۲:۹ از خواب یوسف چنین می آموزیم که آینده ای درخشان در انتظار او بود. از اینرو، وقتی برادران او به خیال خود درباره سرنوشتش با هم تصمیم می گرفتند، خدا سرنوشت او را از پیش تعیین کرده بود. همه چیز به دست خداست ۸:۱۷، و از پیش ثبت شده است (۲۲: ۵۷).

خدا به مومنان اطمینان می بخشد

۱۵. هنگامی که با او به راه افتادند، و همگی تصمیم گرفتند که او را در چاه بیفکنند، به او الهام کردیم: ”روزی، تو تمام اینها را برایشان تعریف خواهی کرد، درحالیکه آنها فکرش را هم نمی کنند.“

۱۶. شب هنگام، گریه کنان نزد پدر بازگشتند.

۱۷. گفتند، ”ای پدر، ما رفتیم که با هم مسابقه دهیم، و یوسف را نزد بار و بنه خود گذاشتیم، و گرگ او را درید. تو سخن ما را باور نمی کنی، حتی اگر راست گفته باشیم.“

۱۸. و پیراهنش را به خونی دروغین آغشته کردند.

او گفت، ”بیگمان، شما با یکدیگر تباری کرده اید تا نیرنگی بکار بندید.

تنها کاری که از دست من ساخته است این

است که آرام صبر کنم. باشد که **خدا** در برابر

این نیرنگ مرا یاری دهد.“

یوسف به مصر برده می شود

۱۹. کاروانی از آنجا می گذشت، و زود آب آور

خود را فرستادند. او دلو خود را انداخت،

سپس گفت، ”مژده باد! پسری اینجاست!“

و او را چون کالایی با خود بردند،

و **خدا** از آنچه کردند بخوبی آگاه بود.

۲۰. و او را به بهایی اندک فروختند – به چند

درهم – زیرا نیازی به او نداشتند.

۲۱. کسی که در مصر او را خرید به زنش گفت،

”از او خوب نگهداری کن. شاید او بتواند به

ما کمک کند، یا شاید او را به فرزندی قبول

کنیم.“ بدینسان یوسف را در زمین مستقر

کردیم، و به او تعبیر خواب آموختیم.

فرمان **خدا** همیشه انجام می شود،

ولی بیشتر مردم نمی دانند.

۲۲. هنگامی که به بلوغ فکری رسید، به او حکمت

و دانش دادیم. به نیکوکاران اینطور پاداش می دهیم.

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ، وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا
إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾ وَجَاءَ وَ
أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَا بَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ
وَتَرَكَتَنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَآكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ
بِمُعْتَابٍ لَنَا وَلَكُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ وَجَاءَ وَعَلَى قَمِيصِهِ
يَدٌ مِرْكَبٌ قَالِ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً فَصَبْرٌ جَمِيلٌ
وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَسْلَمُوا
وَارِدَهُمْ فَادَّلُوا دَلْوَهُ قَالِ يَبْنَشْرَى هَذَا عَظْمٌ وَأَسْرُوه بَضْعَةً
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَرَّوهُ بِمَنْ بَحْسِ
دَرَاهِمٍ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَالَ
الَّذِي اشْتَرَتْهُ مِنْ مِصْرَ لَأَمْراً يُبَشِّرُكُمْ بِمَثْوَاهُ عَسَى
أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَوَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي
الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى
أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ
أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢﴾

خدا مومنان را از گناه حفظ می کند

۲۳. بانوی خانه ای که او در آن زندگی می کرد سعی کرد او را اغوا کند. او درها را بست و گفت، "من کاملاً در اختیار تو هستم."
او گفت، "امید که **خدا** مرا در پناه خود گیرد. او ارباب من است، که به من خانه ای نیک داد.* ستمگران هرگز پیروز نمی شوند."
۲۴. آن زن تقریباً خود را در اختیار او گذارد، و او نیز اگر نشان پروردگارش را نمی دید، نزدیک بود خود را در اختیار وی بگذارد.
سپس ما پلیدی و گناه را از او دور کردیم، زیرا او از بندگان مخلص درگاه بود.
۲۵. هر دو به سوی در شتافتند، و، در طی این جریان، زن پیراهن او را از پشت پاره کرد.
آنها شوهر او را در آستانه در یافتند.

- زن گفت، "کیفر کسی که قصد تعرض به زنت را داشته است چه باید باشد، جز آنکه زندانی شود یا به نحوی دردناک مجازات شود؟"
۲۶. (یوسف) گفت، "او بود که سعی کرد مرا اغوا کند." شاهدهی از خانواده زن گفت:
"اگر پیراهن او از جلو پاره شده، پس زن راست می گوید و او دروغ می گوید."
۲۷. "و اگر پیراهن او از پشت پاره شده، پس زن دروغ گفته است، و او راست می گوید."
۲۸. وقتی شوهرش دید که پیراهن او از پشت پاره شده، گفت، "این نیرنگ یک زن است. بیگمان، نیرنگ شما هولناک است."
۲۹. "یوسف، این پیشامد را نادیده بگیر. و اما تو (ای زن من)، برای گناه خود آمرزش بخواه. تو گناهکار بوده ای."
۳۰. بعضی از زنان در شهر به سخن چینی پرداختند: "زن فرماندار سعی می کند از خدمتکارش کام بگیرد. و سخت به او دل بسته است. ما می بینیم که او گمراه شده است."

وَرَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ. وَعَلَّقَتِ الْأَبْيَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنُ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾. وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ. وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنَّ رَجُلًا بَرَّهْنًا رَرَاهُ. كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُتَّحِصِينَ ﴿٢٤﴾. وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ. مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾. قَالَ هِيَ رَوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي. وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَتْ قَمِيصُهُ. قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ. وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٦﴾. وَإِنْ كَانَتْ قَمِيصُهُ. قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ. وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾. فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ. قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ. إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾. يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا. وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ. إِنَّكِ أَنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾. وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ. امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَوِّدُ فَتَاهَا. عَنْ نَفْسِهِ. قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا. إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٠﴾.

* ۱۲:۲۳ نحوه جمله بندی یوسف طوری بود که زن فرماندار تصور کرد که منظور یوسف از "ارباب من" شوهر اوست، در صورتی که یوسف درباره خدا حرف می زد.

۳۱. وقتی سخن چینی آنها به گوشش رسید، از آنها دعوت کرد، و تکیه گاهی برای آنها مهیا کرد، و به هر یک از آنها کاردی داد. سپس به یوسف گفت، "به اتاقی که در آن هستند وارد شو." هنگامی که او را دیدند، چنان محو تحسین او شدند، که دستان خود بُریدند.*
- و گفتند، "شکوه و جلال **خدا** ستایش باد، این یک بشر نیست؛ این فرشته ای محترم است." ۳۲. زن گفت، "این همان کسی است که مرا بخاطر عشق به او سرزنش کردید. بیگمان، من سعی کردم از او کام بگیرم، ولی او نپذیرفت. اگر آنچه به او می فرمایم نکند، بی شک به زندان خواهد افتاد، و خوار خواهد شد." ۳۳. (یوسف) گفت، "پروردگارا، زندان بهتر از این است که خود را در اختیار آنها بگذارم. اگر تو نیرنگ آنها را از من بازگردانی، ممکن است به آنها تمایل پیدا کنم و مانند نادانان رفتار کنم."

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَأً وَآتَتْ كُلَّ وَجْدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّارَأَيْتَهُنَّ أَكْبَرْتَهُنَّ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿۳۱﴾ قَالَتِ فَذَلِكَ الَّذِي كُنْتُ فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا آمُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا مِّنَ الصَّغِيرِينَ ﴿۳۲﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ وَمَا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ إِلَّا لِأَتَصَرَّفَ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصَبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ ﴿۳۳﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُ فَصَرَّفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۴﴾ ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِن بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيَسْجُنَّهُنَّ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿۳۵﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٌ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أُحْمَلُ فَوْقَ رَأْسِ خَيْرَاتٍ تَأْكُلُ الطَّيْمُنَةَ نَيْشَابُورًا وَإِلَيْهِ إِنَّا نَرْجِعُ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۶﴾ قَالَ لَا يَا تُتَمَكَّمَا طَعَامُ تُزْفَقَاهُ إِلَّا نَبَاتُكُمْ بَأْتِ وَإِلَيْهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمْ ذَلِكُمْ مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿۳۷﴾

۳۴. پروردگارش به دعای او پاسخ داد و نیرنگ آنها را از او دور کرد. او شنوا، و بر همه چیز داناست.
۳۵. پس از چندی، علیرغم شواهد آشکار بهتر آن دیدند که او را برای مدتی زندانی کنند.
۳۶. دو مرد جوان با او در زندان بودند. یکی از آن دو گفت، "من (خواب) دیدم که شراب می گیرم،" و دیگری گفت، "من خودم را دیدم که نان روی سرم می بُردم، و پرندگان از آن می خوردند. ما را از تعبیر این خواب ها آگاه کن. اینطور که می بینیم تو از درستکاران هستی."
۳۷. او گفت، "اگر برای شما غذایی تهیه شود، من می توانم شما را پیش از آنکه آن را نزدتان آورند از آن باخبر کنم. این بخشی از دانشی است که پروردگارم به من ارزانی داشته است. من دین مردمی را که به **خدا** ایمان ندارند، و در واقع به آخرت کافرند، رها کرده ام.

* ۱۲:۳۱ این، همان لغتی است که در ۵:۳۸ درباره دست دزد بکار رفته است، حاصل جمع شماره هر یک از این دو آیه با سوره اش با حاصل جمع شماره آیه و سوره دیگری برابر است: ۴۳ = ۴۳ (۳۸ + ۵ و ۳۱ + ۱۲). پس، دست دزد باید علامت گذارده شود، نه اینکه طبق حکم مسلمین منحرف زمان ما، قطع شود. (به پاورقی ۵:۳۸ نگاه کنید.)

۳۸. ” و بجای آن، از دین نیاکانم، ابراهیم، اسحاق، و یعقوب پیروی کردم. ما هرگز به **خدا** شرک نمی ورزیم. و این رحمتی است که **خدا** بر ما و بر مردم ارزانی داشته است، ولی بیشتر مردم ناسپاس هستند.
۳۹. ” ای هم زندانی های من، آیا خدایان متعدد بهترند، یا **خدای** واحد، آن یگانه، چیره دست؟
۴۰. ” هرکس را در کنار **او** به هر اسمی که عبادت کنید، بدعتی است که از خود پدید آورده اید، شما و پدران شما. **خدا** هرگز به این معبودان مشروعیت نبخشیده است. حکم، حکم **خدا**ست، و **او** فرموده است که جز **او** را نپرستید. دین درست چنین دینی است، ولی بیشتر مردم نمی دانند.

۴۱. ” ای هم زندانی های من، یکی از شما پیاله گردان خواجه اش خواهد شد، و حال آنکه دیگری بر صلیب کشیده خواهد شد – و پرندگان از سرش خواهند خورد. امری که درباره اش پرسیده بودید چنین سرانجام می یابد.“
۴۲. سپس به آنکس که قرار بود رهایی یابد گفت، ” نزد خواجه ات از من یاد کن.“* بدینسان، شیطان باعث شد که او پروردگارش را فراموش کند، و، در نتیجه، چند سالی بیشتر در زندان ماند.

خواب پادشاه

۴۳. پادشاه گفت، ” من هفت گاو فربه را دیدم که هفت گاو لاغر آنها را می خوردند، و هفت خوشه (گندم) سبز، و بقیه خشک بودند. ای بزرگان من، درباره این خواب چه نظر می دهید، اگر تعبیر خواب می دانید.“

وَاتَّبَعَتْ مَلَكَةً أَبَاءَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَتْ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۳۸﴾ يَصْحَجِي السِّجْنَءَ أَنْ يَأْتِيَنَّ مَنَفَرٍ قَوِيٍّ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿۳۹﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۴۰﴾ يَصْحَجِي السِّجْنَءَ أَمَّا أَحَدُكُمْ فَيَسْقِي رِيَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَنَأْكُلُ لَطْيَرًا مِنْ رَأْسِهِ فُضِيَ الْأَمْرُ لِلَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿۴۱﴾ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنْسَهُ الشَّيْطَانُ ذَكَرَ رِيَّهُ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ﴿۴۲﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنْ أَرَى سَعَةً بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُرُهُنَّ سَعْبٌ عَجَافٌ وَسَعْبٌ سُنْبُلَاتٍ خَضِرٌ وَأَخْرُ يَأْسَدَتِ يَتَأْتِيهَا الْمَلَأُ أَفْتُونٍ فِي رُءُوسِهِنَّ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءُوسِ يَتَعَفَّرُونَ ﴿۴۳﴾

* ۱۲:۴۲ وقتی یوسف دست تمنا به سوی دوستش دراز کرد که نزد پادشاه برای وی وساطت کند، نشان داد که برای رهایی از زندان به غیر خدا اتکا کرده است. این کار از یک مومن واقعی بعید است، همین لغزش جدی و مهم باعث شد که یوسف چند سال بیشتر، در زندان بماند. قرآن به ما تعلیم می دهد که فقط خداست که می تواند ما را از هر گزند یا گرفتاری رهایی بخشد. یک مومن واقعی به خدا توکل دارد و تمام اتکای او فقط به خداست (۱۰:۱۰۷؛ ۸:۱۷؛ ۶:۱۷؛ ۱:۵).

۴۴. گفتند، "خواب های بی ربط. ما به علم تعبیر خواب، واقف نیستیم."
 ۴۵. آنکس که (از زندان) رهایی یافته بود، تازه بیدار آورد، و گفت، "من می توانم تعبیر آن را به شما بگویم، پس مرا (نزد یوسف) بفرستید."

یوسف خواب پادشاه را تعبیر می کند

۴۶. "یوسف، دوست من، درباره هفت گاو فربه که هفت گاو لاغر آنها را می خوردند، و هفت خوشه سبز، و بقیه خشک به ما خبر ده. می خواهم با خبرهایی نزد مردم بازگردم."
 ۴۷. گفت، "آنچه در طی هفت سال آینده می کارید، وقتی زمان برداشت فرا می رسد، دانه ها را در خوشه اش واگذارید، مگر اندکی که می خورید.
 ۴۸. "پس از آن، هفت سال خشکسالی در پیش است، که بیشتر چیزهایی را که برای آن سال ها

ذخیره کرده اید به مصرف می رساند.

۴۹. "پس از آن، سالی خواهد آمد که برای مردم رهایی می آورد، و آنان، بار دیگر، آب میوه خواهند گرفت."
 ۵۰. پادشاه گفت، "او را نزد من آورید." هنگامی که رسول نزد او آمد، گفت، "نزد خواجه ات بازگرد و از او بخواه تا از زنانی که داستان خود را بریدند پرس و جو کند. پروردگار من از نیرنگ آنها بخوبی آگاه است."

۵۱. (پادشاه به زنان) گفت، "وقتی که شما سعی کردید از یوسف کام بگیرید چه شد؟"
 آنها گفتند، "خدا مانع شد؛ ما ندیدیم که کاری ناشایست از وی سر بزند."
 زن فرماندار گفت، "اکنون حقیقت چیره شد. این من بودم که سعی کردم او را اغوا کنم. و او راست می گفت.

۵۲. "امیدوارم که او بداند که من هرگز در غیابش به او خیانت نکردم، زیرا خدا نیرنگ خیانتکاران را با شکست مواجه می کند.

قَالُوا أَضَعَفْتُ أَحْلَمٌ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾
 وَقَالَ الَّذِي نَجَّا مَتَهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنْتَبِهُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ
 فَأَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ
 سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ
 وَأُخْرٍ بَأْسَنَ لَعَلَّ أَرْجِعَ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ
 تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا
 قَلِيلًا مِمَّا نَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ بَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٍ يَأْكُلْنَ
 مِمَّا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ بَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصُرُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتَنْوِينِي
 بِهِ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسَعَلَهُ مَا بَأْسَ
 النَّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ آيِدِيَهُنَّ إِنِّي بِيَكِيدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾ قَالَ
 مَا خَطْبُكَ إِذْ رَوَدْتَنُّ يَوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ ۖ قُلْتُ خَشِيَ لِلَّهِ
 مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْقَنْ حَصْحَصَ
 الْحَقُّ أَنَا رَوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ ۖ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾ ذَلِكَ
 لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٢﴾

۵۳. ” و ادعا نمی کنم که بی گناه هستم. نفس به بدی فرمان می دهد، مگر در مورد کسانی که از رحمت پروردگار بهره مند شده اند. پروردگار من آمرزنده، و بخشایشگر است.“

یوسف از صاحب منصبان می شود

۵۴. پادشاه گفت، ” او را نزد من آورید، تا وی را به کار گمارم.“

و چون با او به گفتگو نشست، گفت، ” امروز، تو در نزد ما ارجمند و صاحب منزلتی.“

۵۵. او گفت، ” مرا خزانه دار کن، زیرا من در این زمینه با تجربه و آگاهم.“

۵۶. بدینسان یوسف را در زمین مستقر کردیم، تا بدانگونه که می خواست فرمان براند.

ما باران رحمت خود را بر هر کس که بخواهیم فرومی فرستیم،

و هرگز پادشاه نیکان را تباه نمی کنیم.

۵۷. علاوه بر آن، پادشاه آخرت برای افراد باایمانی

که پرهیزگار باشند از آن هم بهتر است.

۵۸. برادران یوسف آمدند؛ هنگامی که وارد شدند،

او آنها را شناخت، درحالیکه آنها او را

نشناختند.

۵۹. پس از آنکه خواربار آنها را برایشان آماده

کرد، گفت، ” دفعه دیگر، برادر ناتنی تان را

همراه خود بیاورید. آیا نمی بینید که من پیمانانه

را تمام می دهم، و تا چه اندازه نسبت به شما

دست و دلبازم؟

۶۰. ” اگر او را نزد من نیاورید، هیچ سهمیه ای به

شما نخواهم داد؛ و حتی نزدیک هم نیایید.“

۶۱. گفتند، ” ما با پدرش درباره او گفتگو خواهیم

کرد. ما حتماً این کار را خواهیم کرد.“

۶۲. سپس به کسانی که برای او کار می کردند

گفت: ” کالای آنان را به کجاوه هایشان

بازگردانید. هنگامی که نزد خانواده خود

برگردند و آن را بیابند، شاید زودتر باز آیند.“

۶۳. هنگامی که نزد پدرشان بازگشتند، گفتند،

” ای پدر، از این پس به ما خواربار نمی دهند، مگر آنکه برادرمان را با ما بفرستی.

ما از او خوب مواظبت خواهیم کرد.“

﴿ وَمَا أَرْبِيْ نَفْسِيْ ۚ اِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوْءِ ۗ اِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّيْ ۚ اِنَّ رَبِّيْ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿ ٥٣ ﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ اَنْتَ نُوْنِيْ بِهٖ ۗ اَسْتَخْلِصُكَ لِنَفْسِيْ ۚ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ اِنَّكَ اَلْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِيْنٌ اٰمِيْنٌ ﴿ ٥٤ ﴾ قَالَ اَجْعَلْنِيْ عَلٰٓى خَزَايِنِ الْاَرْضِ ۗ اِنِّيْ حَفِيْظٌ عَلِيْمٌ ﴿ ٥٥ ﴾ وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوْسُفَ فِي الْاَرْضِ يَتَّبِعُوْا مِنْهَا حَيْثُ شَاءَ ۗ نُصِيْبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ شَاءَ ۗ وَلَا نُضَيِّعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿ ٥٦ ﴾ وَلَا جُرْ اٰلَاخِرَةَ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿ ٥٧ ﴾ وَجَاءَ اِخْوَةُ يُوْسُفَ فَدَخَلُوْا عَلَيْهِ فَعَرَفُوْهُمْ وَهُمْ لَمْ يُمَكِّرُوْنَ ﴿ ٥٨ ﴾ وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهٰزِهِمْ قَالَ اَتُّوْنِيْ بِاِحْ كُمْ مِّنْ اٰيِكُمْ اَلَا تَرَوْنَ اَنِّيْ اُوْفِي الْكَيْلَ وَاَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِيْنَ ﴿ ٥٩ ﴾ فَاِنْ لَّمْ تَأْتُوْنِيْ بِهٖ ۗ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِيْ وَلَا تَقْرَبُوْنِيْ ۗ قَالُوْا سَرُوْدُ عَنْتِهٖ اَبَاهُ وَاِنَّا لَفَاعِلُوْنَ ﴿ ٦٠ ﴾ وَقَالَ لِفَتْيٰنِهٖ اَجْعَلُوْا بَضْعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُوْنَهَا اِذَا اُنْقَلَبُوْا اِلَى اٰهْلِهَا ۗ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿ ٦١ ﴾ فَلَمَّا رَجِعُوْا اِلَى اٰبِيْهِمْ قَالُوْا يَا اَبَانَا ۗ مَنَعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَاَرْسِلْ مَعَنَا اَخَانًا نَّكْتَلُ وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ﴿ ٦٢ ﴾

۶۴. او گفت، "آیا او را به شما بسپارم، چنانکه قبلاً برادرش را به شما سپردم؟

خدا بهترین نگهدارنده است، و، او از هر بخشاینده ای بخشاینده تر است."

۶۵. هنگامی که بارهای خود را باز کردند، دیدند کالاهایشان به ایشان بازگردانیده شده است.

و گفتند، "ای پدر، دیگر چه خواهیم بهتر از این؟

این کالای ماست که به ما بازگردانیده شده است.

بدین ترتیب می توانیم برای خانواده خود خواربار فراهم کنیم،

از برادر خود محافظت کنیم،

و یک بار شتر هم بیشتر بگیریم.

بی شک این داد و ستدی سودمند است."

۶۶. گفت، "من او را با شما نخواهم فرستاد،

مگر آنکه در برابر **خدا** به من قول مؤکد بدهید

که او را باز آورید، مگر آنکه از هر سو

گرفتار شوید." هنگامی که به او قول مؤکد

دادند، گفت، "**خدا** بر آنچه می گوئیم گواه

است."

۶۷. و گفت، "ای پسران من، همه از یک در وارد

نشوید؛ از درهای جداگانه وارد شوید. گرچه،

من نمی توانم شما را از قضا و قدر **خدا** حفظ

کنم. فقط **خدا** حکم می کند. من به او توکل

می کنم، همه توکل کنندگان باید به او توکل

کنند."

حسن یعقوب درباره یوسف

۶۸. هنگامی که (سوی یوسف) رهسپار شدند، با

شیوه ای که پدرشان فرموده بود وارد شدند.

هرچند که این کار نمی توانست چیزی از آنچه

را که **خدا** مقدر کرده بود تغییر دهد، و یعقوب

برای این درخواست خود دلیلی خاص داشت.

زیرا او از دانش ویژه ای برخوردار بود که ما

به او آموختیم، ولی بیشتر مردم نمی دانند.

بازگشت به مصر

۶۹. هنگامی که به جایگاه یوسف وارد شدند، برادرش را نزدیک خود بُرد و گفت،

"من برادر تو هستم؛ از رفتار آنها ناراحت نشو."

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا ءَامَنُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِن قَبْلُ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضْعَئِهِمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا بَلَىٰ بَلَىٰ مَا تَبِعِيَ هَذِهِ ۚ بِضْعَنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلِنَا وَنَحْفَظُ أَخَانًا وَنَزِدَادُ كَيْلٍ بَعِيرٍ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٦٥﴾ قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنِّي ۖ اللَّهُ لَتَأْتُنِّي بِهِ إِلَّا أَن يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّآ ءَاتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ يَبْنَئِي لَأَتَدَخُلُوا مِن بَابٍ وَجِدُوا دَخُلُوا مِن آتُونِ بٍ مَّتَفَرِّقَةً ۖ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ ۗ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَتْ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنَّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

یوسف برادرش را نگاه می‌دارد

۷۰. وقتی خواربارشان را آماده کرد، جام آب را در کجاوه برادرش نهاد، سپس جارچی بانگ برآورد: "صاحبان این کاروان دزد هستند."
 ۷۱. در حالی که به طرف آنها می‌رفتند، گفتند، "چه گم کرده اید؟"
 ۷۲. گفتند، "جام پادشاه را گم کرده ایم. هرکس آن را بازگرداند، یک بار شتر اضافه دریافت خواهد کرد؛ خودم شخصاً این را تضمین می‌کنم."
 ۷۳. گفتند، "به خدا، شما خوب می‌دانید که ما نیامدیم تا در اینجا فساد کنیم، و ما دزد نیستیم."
 ۷۴. آنها گفتند، "کیفر دزد چیست، اگر دروغ گفته باشید؟"
 ۷۵. گفتند، "کیفر آن، اگر در کجاوه او پیدا شد، این است که دزد از آن شماس است.
 ما مجرمان را بدینسان کیفر می‌دهیم."

۷۶. پس به بازرسی بارها پرداخت، و بارهای آنان را پیش از بار برادرش تفتیش کرد، و سرانجام آن را از بار برادرش بیرون آورد.
 بدینسان ترفند را برای یوسف کامل کردیم؛ اگر او به موجب قانون پادشاه رفتار می‌کرد، نمی‌توانست برادرش را نگاه دارد.
 ولی خدا چنین خواسته بود.

ما هرکس را که برگزینیم به درجات بالاتر می‌رسانیم. برتر از هر دانشمندی، کسی هست که از او هم داناتر است.

۷۷. گفتند، "اگر او دزدی کرد، برادرش نیز در گذشته دزدی کرد." یوسف از احساسات خود دم برنیاورد، و چیزی به آنها بروز نداد.
 و (در دل) گفت، "شما واقعاً بد هستید.
 خدا از تهمت‌های شما بخوبی آگاه است."
 ۷۸. گفتند، "بزرگ، او پدری دارد که سالمند است؛ آیا یکی از ما را بجای او می‌گیری؟
 اینطور که می‌بینیم تو مرد مهربانی هستی."

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَتَتْهَا آلُ عِمْرَانَ لَكُم لَسَدٌ قَوْمٌ قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَهُونَ ﴿٧٦﴾ قَالُوا نَفَقْدُ صُوعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٧﴾ قَالُوا تَأَلَّه لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْتُمَا لِتُنْفِسُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سِرْقِينَ ﴿٧٨﴾ قَالُوا فَمَا جِرْتُمُوهُ وَإِنْ كُنْتُمْ كَذَّابِينَ ﴿٧٩﴾ قَالُوا جِرْتُمُوهُ مِنْ وُجِدٍ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جِرْتُمُوهُ كَذَلِكَ يَحْزَى الظَّالِمِينَ ﴿٨٠﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٨١﴾ قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَفَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوْسُفَ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانٍ وَأَلَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبَاسِيحًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدًا مَكَّانَهُ وَإِنَّا نرَبُّكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٣﴾

۷۹. گفت، ”خدا مگذار که بجز کسی که کالای خود را نزد او یافتیم، کسی را بگیریم. اگر چنین کنیم، از بیدادگران خواهیم بود.“
۸۰. هنگامی که دیدند نمی توانند تصمیم او را عوض کنند، با یکدیگر به مشورت پرداختند. برادر بزرگشان گفت، ”آیا هیچ متوجه هستید که پدر شما در برابر خدا از شما قول مؤکد گرفته است؟ و در گذشته نیز یوسف را گم کردید. من این محل را ترک نمی کنم تا پدرم به من اجازه دهد، یا آنکه خدا درباره من داوری کند؛ او بهترین داور است.“
۸۱. ”نزد پدرتان بازگردید و به او بگویید...“

بازگشت به فلسطین

- ’ ای پدر، پسرت دزدی کرده است. ما این را بطور قطع می دانیم، زیرا این چیزی است که شاهدش بوده ایم. این پیشامدی بود پیش بینی نشده.
۸۲. ’ تو می توانی از اهل محلی که در آن بودیم، و از کاروانی که با آن بازگشتیم بپرسی. ما راست می گوئیم. ‘“
۸۳. گفت، ”حتماً، خودتان این دسیسه را از قبل برنامه ریزی کرده بودید. چاره کار در این است که آرام صبر کنم. امید است که خدا همگی ایشان را به من بازگرداند.
- او بر همه چیز دانا، و حکیم است.“
۸۴. و از آنها روی گردانید، و گفت، ”من غم یوسف دارم.“ چشمان او از اندوه زیاد سپید شد؛ او واقعاً غصه دار بود.
۸۵. گفتند، ”به خدا، که تو آنقدر غصه یوسف بخوری که بیمار شوی، یا بمیری.“
۸۶. گفت، ”من شکایت درد و اندوه خود را فقط نزد خدا می برم، زیرا من از سوی خدا چیزی می دانم که شما نمی دانید.

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَّعَيْنًا عِنْدَهُ إِذْنَا إِذًا لَظَلِمُوا رَبِّ ۗ فَلَمَّا آسَفَتْهُ مِمَّا ظَلَمُوا فِجْيَاءً
 قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ آبَاءَكُمْ قَدْ أَخَذُوا عَلَيْكُمْ
 مَوْتًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ
 الْأَرْضَ حَتَّىٰ يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ
 ۸۱ ﴿۸۱﴾ أَرْجِعُوا إِلَيَّ أَبِيكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّكَ سَرَقْتَ
 وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا لِيَمَاعِلِنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَفِظِينَ
 ۸۲ ﴿۸۲﴾ وَسَأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْلَنَّا فِيهَا
 وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ۗ ۸۳ ﴿۸۳﴾ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا
 فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ
 الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۗ ۸۴ ﴿۸۴﴾ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفِي عَلَى
 يُوسُفَ وَأَبْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ۗ ۸۵ ﴿۸۵﴾
 قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتُونَ تَذَكَّرْ يَوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا
 أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ۗ ۸۶ ﴿۸۶﴾ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِي
 وَحُرِّيَ إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۗ ۸۶ ﴿۸۶﴾

۸۷. ” ای پسران من، بدنبال یوسف و برادرش بگردید، و هرگز از رحمت **خدا** نومید نشوید. هیچ کس از لطف **خدا** نومید نمی شود جز مردم بی ایمان.“

قوم اسرائیل به مصر می رود

۸۸. وقتی به اقامتگاه (یوسف) وارد شدند، گفتند، ”بزرگا، خود و خانواده مان رنج بسیار متحمل شده ایم، و کالایی آورده ایم که چندان مرغوب نیست. ولی امیدواریم که به ما پُرپیمانانه دهی و انفاق کنی. **خدا** به انفاق کنندگان پاداش می دهد.“

۸۹. او گفت، ”آیا بیاد می آورید که آن زمان که نادان بودید، با یوسف و برادرش چه کردید؟“
۹۰. گفتند، ”تو باید یوسف باشی.“ گفت، ”من یوسف هستم، و این هم برادر من است.“

خدا به ما نعمت داده است. این برای آن است که اگر کسی درستکار باشد، صبر داشته باشد و پایداری کند،

خدا بیگمان پاداش نیکان را تیباه خواهد کرد.“

۹۱. گفتند، ”به **خدا**، که **خدا** حقیقتاً تو را بر ما

برتری داده است. بی شک ما گناه کردیم.“

۹۲. گفت، ”امروز سرز نشی بر شما روا نیست.

باشد که **خدا** شما را بیامرزد.

او از هر بخشاینده ای بخشاینده تر است.

۹۳. ”این پیراهن مرا بگیرید؛

هنگامی که آن را بر چهره پدرم بیفکنید،

بینایی او باز خواهد گشت. این بار با تمام

اعضای خانواده خود نزد من باز آیدید.“*

۹۴. حتی پیش از آنکه کاروان برسد، پدرشان

گفت، ”من بوی یوسف را احساس می کنم.

آیا کسی مرا در جریان می گذارد؟“

۹۵. گفتند، ”به **خدا**، که تو هنوز در سرگشتگی

دیرین خود بسر میبری.“

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَحَسَّسُوْا مِنْ يُّوسُفَ وَاٰخِيْهِ وَلَا تَأْتِسُوْا
مِنْ رُّوْحِ اللّٰهِ اِنَّهٗ لَا يَأْتِيْسُ مِنْ رُّوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ
﴿٨٧﴾ فَلَمَّآ دَخَلُوْا عَلَيْهِ قَالُوْا يَا اَيُّهَا الْمُرِيْزُ سَنَا وَاَهْلَنَا الضُّرُّ
وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُّزَجَّلَةٍ فَاَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا
اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِيْنَ ﴿٨٨﴾ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ
بِیُّوسُفَ وَاٰخِيْهِ اِذْ اَنْتُمْ جٰهِلُوْنَ ﴿٨٩﴾ قَالُوْا اِنَّكَ
لَاَنْتَ یُّوسُفُ قَالَ اَنَا یُّوسُفُ وَهٰذَا اَخِيْ قَدْ مَنَّ اللّٰهُ
عَلَيْنَا اِنَّهٗ مِنْ یَّتَقِ وَيَصِيْرُ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِیْعُ اَجْرَ
الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٩٠﴾ قَالُوْا تَاللّٰهِ لَقَدْ اَشْرَكْنَا اللّٰهَ عَلَيْنَا
وَإِن كُنَّا لَخٰطِیْبِيْنَ ﴿٩١﴾ قَالَ لَا تَثْرِیْبَ عَلَیْكُمْ
الْيَوْمَ یَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّحِیْمِ ﴿٩٢﴾
اِذْ هَبُوْا بِقَمِيصِیْ هٰذَا فَاَلْقُوْهُ عَلٰی وَجْهِ اَبِيْ بَصِيْرًا
وَاَتُوْنِیْ بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِیْنَ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا فَصَلَتِ
الرَّحِيْرُ قَالَتْ اَبُوْهُمُ اِنِّیْ لَاجِدُ رِیْحَ یُّوسُفَ لَوْلَا اَنْ
تَفِیْدُوْنِیْ ﴿٩٤﴾ قَالُوْا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِیْ ضَلٰلٍ اَقْدِیْمٍ ﴿٩٥﴾

* ۱۲:۹۳ در اینجا به ورود بنی اسرائیل به مصر اشاره دارد. چندین قرن پس از آن، موسی آنان را از مصر بیرون آورد.

۹۶. هنگامی که مژده آور از راه رسید، (پیراهن را) بر چهره اش انداخت، که بدان بینایی او بازگشت. گفت، ”آیا به شما نگفتم که من از سوی **خدا** چیزی می دانم که شما نمی دانید؟“
۹۷. گفتند، ”ای پدر، برای آمرزش ما دعا کن؛ بیگمان ما گناه کردیم.“
۹۸. او گفت، ”من از پروردگارم برای شما آمرزش خواهم خواست؛
او آمرزنده، و بخشایشگر است.“

در مصر

۹۹. هنگامی که به اقامتگاه یوسف وارد شدند، او پدر و مادرش را در آغوش کشید، و گفت، ”به مصر خوش آمدید. انشاء **الله** در اینجا امنیت خواهید داشت.“

۱۰۰. و پدر و مادرش را بر بالای تخت نشانید.

آنها در برابر او سجده کردند.

او گفت، ”ای پدر، آن خوابی که من در

گذشته دیدم اکنون به واقعیت پیوست.

پروردگار من آن را تحقق بخشید.

او مرا مورد رحمت قرار داده است،

مرا از زندان رهایی داد،

و شما را از بیابان به اینجا آورد، پس از آنکه

شیطان میان من و برادرانم جدایی افکنده بود.

پروردگار من سایه مهر خود را بر هر کس

که بخواهد می گستراند.

او دانا، و حکیم است.“

۱۰۱. ”پروردگارا، تو به من پادشاهی داده ای و

به من تعبیر خواب آموخته ای.

ای پدید آورنده آسمان ها و زمین؛

تویی که در دنیا و آخرت مولا و سرور منی.

بگذار تسلیم شده بمیرم.

و مرا در شمار پرهیزگاران قرار ده.“

۱۰۲. این از اخبار گذشته است که بر تو وحی

می کنیم. تو آنجا نبودی هنگامی که آنها با

یکدیگر تباری کردند، و همه با هم تصمیم گرفتند (یوسف را به چاه اندازند).

اکثر مردم مومن نیستند

۱۰۳. بیشتر مردم، هر چند هم که تلاش کنی، ایمان نخواهند آورد.

فَلَمَّا أَن جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ۚ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا يَتَّبِعُنَا مَا نَشَاءُ إِنَّنَا كُنَّا خٰطِئِينَ ﴿٩٧﴾ قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مَعِيَ فِي الدَّارِ الَّتِي أَنَا فِيهَا مِنْ قَبْلِ هٰذَا وَأُوذِ مِنْ قَبْلِ هٰذَا كَمَا جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم مِّنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطٰنُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي ۚ إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٩٩﴾ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمْتَنِي مَا كُنْتُ آتِيهِ فَالْآنَ أَتِيكَ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَن تَوْفَىٰ ۚ مُسْلِمًا وَالْحَقَّقِي بِالصَّلٰحِينَ ﴿١٠٠﴾ ذٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠١﴾ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾

۱۰۴. تو که پولی از آنها درخواست نمی کنی؛ و فقط این یادآوری را به تمام مردم می رسانی.
 ۱۰۵. نشانه های بسیاری در آسمان ها و زمین به آنها داده شده است، ولی آنها بی توجه از کنارشان می گذرند!

اکثر مردم با ایمان به جهنم خواهند رفت

۱۰۶. بیشتر کسانی که به **خدا** ایمان دارند ایمانشان توأم با شرک و بت پرستی است.
 ۱۰۷. آیا به ایشان ضمانت شده است که از سوی **خدا** عذابی فراگیر بر آنها نازل نشود، یا ساعت بناگاه بر آنان نرسد، درحالیکه هیچ انتظار ندارند؟
 ۱۰۸. بگو، "این راه من است: من بر اساس دلیلی روشن به سوی **خدا** دعوت می کنم،

و آنهایی که از من پیروی کنند نیز چنین می کنند. شکوه و جلال **خدا** ستایش باد.
 من مشرک نیستم."

۱۰۹. و پیش از تو فقط مردانی فرستادیم که به آنها وحی کردیم، و آنها از جوامع گوناگون انتخاب شده بودند. آیا در زمین نمی گردند تا ببینند که سرانجام کسانی که پیش از ایشان بودند چه شد؟ سرای آخرت برای آنان که پرهیزگارند بسیار بهتر است. پس آیا عقل خود بکار می برید؟

پیروزی، سرانجام از آن مومنان است

۱۱۰. همین که رسولان مایوس می شوند، و گمان می کنند که تکذیب شده اند، پیروزی ما برایشان فرا می رسد.
 آنگاه هر کس را که برگزینیم نجات می دهیم، درحالیکه عذاب ما برای مردم گناهکار حتمی است.

قرآن، تنها چیزی است که ما به آن نیاز داریم

وَمَا تَشَاءُ لَهُمْ عَلَيْهِمْ مِنْ آجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾
 وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَنْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مِنْ نَشَأِهِمْ وَلَا يَرُدُّ بِأَسْنَانٍ الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾ لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

۱۱۱. در سرگذشت آنها، برای کسانی که دارای هوش و درایت هستند درسی است.

این یک حدیث ساختگی نیست؛ این (قرآن) تمام کتاب های آسمانی پیشین را تصدیق می کند، جزئیات هر نکته ای در آن آمده است، و رهنمودی و رحمتی است برای آنان که ایمان دارند.

سوره ۱۳: بانگ ابر (الرعد)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ا. ل. م. ر. * این (حروف) نشانه های روشنی است که آسمانی بودن این کتاب را ثابت می کنند. آنچه از سوی پروردگارت بر تو وحی شده حق است، ولی بیشتر مردم باور نمی کنند.
۲. **خداست** که آسمان ها را بی هیچ ستونی که بتوانید ببینید بر افراشت. سپس بر جهان هستی مسلط شد.
- او خورشید و ماه را متعهد کرد، هرکدام تا سرآمدی معین (در مدار خود) در گردش است.

سُورَةُ الرَّعْدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَرْتَلَاءَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ
 وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ
 عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلَّ
 يَجْرِى لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يَدَّبَّرَ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بَلِقَاءَ
 رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رِوْسَى
 وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الشَّجَرِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجِينَ مِثْلَيْنِ يَعْشَى الْأَيْلَ
 النَّهَارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَفِي الْأَرْضِ
 قِطْعٌ مُّتَجَوِّرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَزُرُوعٌ وَخَيْلٌ صَوْنَانٌ
 وَعَيْرٌ صَوْنَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَجِدٍ وَنُفُضِلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ
 فِي الْأَكْثَلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾
 وَإِنْ تَعَجَّبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا أَمْ نَأْتِيهِ خَلْقٌ
 جَدِيدٌ أَوْ لَيْتَكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَعْلَى
 فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥﴾

- او همه چیز را تحت فرمان دارد، و آیات را توضیح می دهد، تا شما یقین پیدا کنید که با پروردگارتان دیدار خواهید کرد.
۳. **اوست** که زمین را بنا کرد و کوه ها و رودها را در آن جای داد. و از انواع گوناگون میوه ها، جفت پدید آورد - نر و ماده. شب، روز را می پوشاند. در اینها برای مردمی که می اندیشند دلایلی روشن است.
۴. در زمین، قطعه هایی کنار هم وجود دارد که تاک های انگور، کشتزارها، و درختان نخل - یک پایه و دو پایه بعمل می آورند. با اینکه همه از یک آب آبیاری شده اند، ولی از لحاظ غذایی بعضی را بر بعضی دیگر برتری دادیم. در این برای مردمی که عقلشان را بکار می برند دلایلی روشن وجود دارد.

ایمان به آخرت، لازمه نجات است

۵. اگر هم زمانی به شکفت آبی، شکفتی واقعی گفتار آنهاست: "آیا پس از آنکه خاک شدیم، دیگر بار آفریده خواهیم شد؟"

اینان هستند کسانی که به پروردگارشان کافر شده اند.

اینان هستند کسانی که خودشان باعث شدند بر گردنشان غل و زنجیر نهاده شود.

اینان هستند کسانی که دوزخ را متحمل شده اند، و برای همیشه در آنجا خواهند بود.

* ۱۳:۱ حروف مقطع، که بخش عمده ای از معجزه قرآن را تشکیل می دهند ثابت می کنند که کتابی با چنین اعجاز ریاضی فقط می تواند از سوی خدا نازل شده باشد. به پیوست ۱ نگاه کنید.

۶. و بجای آنکه نیکوکار شوند، از تو می خواهند که عذاب را هر چه زودتر به ایشان نشان دهی! به اندازه کافی از گذشتگان برای آنها نمونه آورده شده است. بیگمان، پروردگار تو علیرغم تمام ستمگری های مردم، باز هم نسبت به آنها سرشار از بخشایش است، در ضمن، پروردگار تو سخت کیفر نیز هست.
۷. کسانی که ناباور شدند می گویند، ”کاش می شد معجزه ای از سوی پروردگارش بر او فرود آید (آنگاه ایمان می آوریم).“
تو فقط یک هشدار دهنده ای - برای هر جامعه ای معلم ارشاد کننده ای فرستاده می شود.

۸. **خدا** می داند که هر ماده ای چه در شکم دارد، و هر رجمی چه خارج می کند، یا چه آبستن می شود. هر چه **او** می کند، دقیقاً اندازه گیری شده است.

۹. دانای نهران و آشکار؛ والامقام، و برتر.
۱۰. یکسان است که شما اندیشه هایتان را نهفته دارید، یا بر زبان آورید، یا در تاریکی های شب پنهان شوید، و یا در روز روشن عمل کنید.
۱۱. (فرشتگان) جای خود را به یکدیگر می دهند، تا در کنار هر یک از شما باشند -

آنها روبروی شما و پشت سر شما هستند.
آنها همراه شما می مانند، و به فرمان **خدا** از شما نگاهبانی می کنند. پس، **خدا** وضع هیچ مردمی را تغییر نمی دهد مگر آنکه خودشان تصمیم بگیرند که عوض شوند.

- اگر **خدا** برای مردمی سختی بخواهد، هیچ نیرویی نمی تواند آن را بازدارد.
زیرا **او** هیچ مولا و سروری ندارند.
۱۲. **اوست** که برق آسمان را چون سرچشمه ای از بیم و امید به شما نشان می دهد، و ابرهای پربار را پدید می آورد.

۱۳. بانگ ابر در ستایش از شکوه و جلال **او** تسبیح می گوید،

و ملائک نیز به ستایش از شکوه و حرمت **او** بانگ برمی دارند.

او صاعقه ها را می فرستد، تا بخواست **او** برخورد کنند.

با اینهمه، آنها درباره **خدا** جدل می کنند، گرچه قدرت **او** هیبت انگیز است.

وَيَسْتَعِجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلَاتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿٧﴾ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾ عَلَيْهِ الْغَيْبُ وَالشَّهَادَةُ الْكُبْرَى الْمُتَعَالَى ﴿٩﴾ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَأَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾ لَهُ مَعْقِبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُعَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ آلٍ ﴿١١﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنزِلُ السَّحَابَ الثَّقَالَ ﴿١٢﴾ وَيَسْبِغُ الرِّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ ﴿١٣﴾

۱۴. هرگونه دعا و درخواست جز به درگاه او جایز نیست، معبودانی که جز او می خوانند تا ابد هم نمی توانند پاسخ دهند. بنابراین، آنها مانند کسانی هستند که دستان خود را به سوی آب می گشایند، ولی چیزی به دهانشان نمی رسد. التماس کافران کار بیهوده ای است.

همه آفرینش به خدا تسلیم هستند

۱۵. تمام کسانی که در آسمان ها و زمین هستند، خواسته یا ناخواسته، خود و سایه هایشان، صبح گاهان و شام گاهان، به خدا سجد می کنند.*

۱۶. بگو، "پروردگار آسمان ها و زمین کیست؟" بگو، "خدا."

بگو، "پس چرا علاوه بر او مولایانی برای خود می گیرید که اختیار سود و زیان خودشان را هم ندارند؟" بگو، "آیا نابینا و بینا برابر

است؟ آیا تاریکی ها و روشنایی برابر است؟"

آیا در کنار خدا شریکانی یافته اند که مخلوقاتی

همسان مخلوقات او آفرینند، تا جایی که نتوان میان دو آفرینش تمایز قائل شد؟

بگو، "خداست که همه چیز را آفریده است، و اوست آن یگانه، چیره دست."

مقایسه حق و باطل

۱۷. او آب را از آسمان فرومی فرستد، تا دره ها

لبریز شوند، سپس جریان آب کفی بلند پدید می آورد. همانند آن، وقتی فلزات را در آتش می گذازند که جواهرات، یا هر ابزار دیگری

بسازند، کفی پدید می آید. خدا اینطور برای مقایسه حق با باطل مثال می زند.

اما کف از بین می رود، ولی آنچه برای مردم سودمند است در سطح زمین باقی می ماند.

خدا اینطور با آوردن مثال مقایسه می کند.

۱۸. کسانی که به دعوت پروردگارشان پاسخ گویند، سزاوار پاداشی نیک هستند. و کسانی که به

دعوت او پاسخ ندادند، اگر آنچه در زمین است - و حتی دو برابرش - از آن ایشان باشد،

همه را بی درنگ فدی می دهند. حساب اینان سنگین است، و آخرین اقامتگاه آنها دوزخ

است؛ چه سرنوشت شومی.

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبْسِطٍ كَفِيَّةٍ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَلِيغٍ إِلَى السَّمَوَاتِ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۗ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۗ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ يَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشْبِهُ الْخَلْقَ عَلَيْهِمْ قُلْ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۗ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلَهُ ۗ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ ۗ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ۗ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ ۗ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ ۗ أُولَٰئِكَ هُمْ سُوءَ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۗ

* ۱۳:۱۵ حتی کسانی که هیچ ایمانی ندارند سجد می کنند؛ برای مثال، آنها نمی توانند ضربان قلب شان، ریه- هایشان، یا حرکات حلقوی معده شان را به فرمان خود آورند. خدا از قبل برنامه ریزی کرده بود که سایه ها چگونه طبق حرکت دورانی خورشید و ماه حرکت کنند، و زمین را نیز به شکلی درست کرد که در آن چهار فصل پدید آید. امروزه با اختراع ساعت خورشیدی و سایه های آنها ثابت می شود که چه دقتی در محاسبه رابطه ی "خورشید/ زمین" بکار رفته است.

مقایسه مومنان با کافران

(۱) مومنان

۱۹. آیا کسی که تشخیص می دهد آنچه از سوی پروردگارت بر تو نازل شده حق است با آنکس که کور است برابر است؟ فقط هوشمندان توجه می کنند.
۲۰. آنان کسانی هستند که به عهد خود با **خدا** وفا می کنند، و عهد شکنی نمی کنند.
۲۱. و به آنچه **خدا** فرمان داده است بپیوندید، می پیوندند، از پروردگارشان پروا دارند، و از سختی حساب بیمناکند.
۲۲. آنها بخاطر پروردگارشان شکيبا هستند و پایداری می کنند، نماز را برپا می دارند، از آنچه روزیشان داده ایم در نهان و آشکار انفاق می کنند، و اعمال بد را با نیکی خنثی می کنند.

اینان سزاوار بهترین جا و مکان شده اند.

۲۳. باغ های عدنی که خودشان و والدینشان و همسران و فرزندانشان که درستکار باشند بدانجا راه می یابند.

فرشتگان از هر دری بر آنان وارد می شوند.

۲۴. ”صلح بر شما باد، زیرا شما شکيبا بودید و پایداری کردید. چه سرنوشت شادمانه ای.“

(۲) کافران

۲۵. کسانی که پیمان **خدا** را پس از آنکه متعهد شدند بدان وفا کنند می شکنند، و آنچه را که **خدا** به پیوستنش فرمان داده می گسلند، و کارهای پلید انجام می دهند، سزاوار لعنت شده اند؛ آنها سزاوار بدترین سرنوشت شده اند.

همه روزی ها به دست خداست

۲۶. **خداست** که روزی هر کس را که بخواهد زیاد، یا کم می کند.

آنها سرگرم این زندگی شده اند، و زندگی دنیا، در مقایسه با آخرت هیچ است.

۲۷. کسانی که ایمان نمی آورند می گویند، ”کاش می شد از سوی پروردگارش معجزه ای بر او فرود آید (تا ایمان آوریم).“ بگو، ”**خدا** هر کس را که بخواهد به بیراهه می فرستد، و فقط کسانی را به سوی خود هدایت می کند که مطیع هستند.“

۲۸. آنها کسانی هستند که دل هایشان با یاد **خدا** از شور و شغف لبریز می شود. قطعاً، دل ها، با یاد **خدا** شاد می شوند.

﴿۱۳﴾ أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقَّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ ۖ إِنَّمَا يَذَّكُرُ
أُولَئِكَ الْأَلْبَابِ ﴿۱۴﴾ الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ ۖ وَلَا يَنْقُضُونَ الْعَيْثَ ۚ
﴿۱۵﴾ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ ۖ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿۱۶﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَدْرُسُونَ
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ ۚ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿۱۷﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا
وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ ۚ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ
عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿۱۸﴾ سَلَامٌ عَلَيْهِمْ بِمَا صَبَرْتُمْ ۖ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ
﴿۱۹﴾ وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ ۖ وَيَقْطَعُونَ مَا
أَمَرَ اللَّهُ بِهِ ۖ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۚ أُولَئِكَ لَهُمُ الْعَنَةُ ۚ
وَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿۲۰﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ وَفَرِحُوا
بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ﴿۲۱﴾ وَيَقُولُ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ ۚ قُلْ إِنْ أَلَّفَ اللَّهُ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ ﴿۲۲﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ
قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ ۚ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿۲۳﴾

۲۹. کسانی که ایمان می آورند و کارهایشان درست است سزاوار خوشبختی و سرنوشتی لذت بخش شده اند.

رسول ميثاق خدا*

۳۰. (ای رشاد)* تو را برای این جامعه فرستاده ایم، درست همانگونه که در گذشته برای امت های دیگر کسی را فرستادیم. آنچه را که بر تو وحی می کنیم برای آنها بخوان، زیرا آنها به رحمتگر ناباور شده اند. بگو، ”او پروردگار من است. معبودی جز او نیست. تنها به او توکل می کنم؛ سرنوشت نهایی من به سوی اوست.“

معجزه ریاضی قرآن

۳۱. حتی اگر قرآنی سبب می شد که کوه ها براه افتند، یا زمین شکافته شود، یا مردگان به سخن آیند (باز هم ایمان نمی آورند). همه چیز تحت فرمان خداست. آیا زمان آن نرسیده است که مومنان دست بردارند و بدانند که اگر خدا می خواست، می توانست تمام مردم را هدایت کند؟ کافران به سبب آنچه کرده اند، پی در پی به مصیبت دچار می شوند، و یا مصیبت در نزدیکی شان اصابت می کند، تا وعده خدا تحقق یابد. خدا هرگز سرنوشت از پیش مقدر شده را تغییر نخواهد داد.

همه رسولان باید ریشخند شوند

۳۲. رسولان پیش از تو نیز مورد تمسخر قرار گرفته اند؛ من به ناباوران چند گاهی مهلت دادم، سپس آنها را تنبیه کردم.

عذاب من چه هولناک بود!
۳۳. آیا برای کسی که مهار هستی تمام مردم را در دست دارد همتایی می توان یافت؟ با این همه، معبودانی را همتای خدا قرار می دهند. بگو،

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحُسْنُ مَآبٍ ﴿٣١﴾ كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لِّتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَآبٍ ﴿٣٢﴾ وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَغْرَبْنَا بِهِ الْمَوْتَىٰ بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِئِسَ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا لَئِذَا لَأَذُنُ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُصِيبَهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئُوا بِرُسُلِنَا مِن قَبْلِكَ فَأَمَلْنَا لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَن نَّأخذَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٤﴾ أَفَمَن هُوَ أَقْبَرُ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّهُمْ أَمْ يَتَّبِعُونَهُمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَم يَظُنُّهُمِنَ الْقَوْلِ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصَدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَن يَضِلِّ اللَّهُ فَهَلْ هَادِيَ لَهُ ﴿٣٥﴾ هُم عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَأْتَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَاقٍ ﴿٣٦﴾

” آنها را چه می نامید. آیا در زمین چیزی هست که او نمی داند و شما می خواهید به آگاهی اش برسانید؟ یا، سخنانی بر زبان می رانید که محتوا ندارند؟“ بیگمان، نیرنگ کسانی که باور ندارند به نظرشان بسیار هم نیکوست. آنها بدینسان از راه راست منحرف شدند. هرکس را که خدا به بیراهه فرستد هرگز معلم ارشاد کننده ای برای خود نمی یابد.
۳۴. در این دنیا سزاوار عذاب شده اند، و عذاب آخرت بسیار بدتر است.
هیچ چیز نمی تواند آنها را در برابر خدا حفظ کند.

* ۱۳:۳۰ اگر ارزش رقمی نام "رشاد" (۵۰۵) "خلیفه" (۷۲۵) را با شماره این سوره (۱۳) و آیه (۳۰) جمع کنیم، (۱۹×۶۷=۱۲۷۳=۱۳+۷۲۵+۵۰۵) بدست می آید. خدا اینطور نام رسولش را مشخص کرده است (برای آگاهی بیشتر به پیوست ۲ نگاه کنید).

وصف بهشت بطور تمثیلی

۳۵. بهشتی که به پرهیزگاران وعده شده، بطور تمثیلی این است:

چشمه ها روان، روزی ها بی پایان، و سایه ها خُنک.

این سرنوشت کسانی است که پرهیزگار شدند، و حال آنکه سرنوشت کافران دوزخ است.

۳۶. کسانی که کتاب آسمانی دارند، از آنچه بر تو نازل شده است خوشحال می شوند؛ بعضی

دیگر منکر بخشی از آن هستند. بگو، "به من فرمان داده شده که **خدا** را عبادت کنم، و

هرگز کسی را با او شریک نگردانم. من به سوی او دعوت می کنم،

و سرنوشت نهایی من به سوی او است."

مجوز الهی برای کد ریاضی قرآن*

۳۷. ما این احکام را به زبان عربی نازل کردیم،

و اگر پس از دانشی که بر تو آمده است،

به خواست های آنها تن دهی، هیچ یار و یآوری

در برابر **خدا** نخواهی داشت.

۳۸. (ای رشاد) پیش از تو رسولانی فرستاده ایم، و

ایشان را شوهرانی قرار دادیم که زن و فرزند

داشتند. هیچ رسولی نمی تواند بدون مجوز از

سوی **خدا** معجزه ای بیاورد،

و زمان آن از قبل مکتوب است.

۳۹. **خدا** هر چه را بخواهد حذف، و تصحیح

می کند. نسخه اصلی کتاب نزد او است.

۴۰. چه آنچه را که به آنها وعده می دهیم، به تو

نشان دهیم، چه پیش از آن به زندگی تو پایان

دهیم، تنها مأموریت تو این است که (پیام) را

برسانی. این ما هستیم که به حسابشان

رسیدگی خواهیم کرد.

۴۱. آیا نمی بینند که هر روزی که در زمین

می گذرد، آنها را به پایان نزدیک تر می کند،

و اینکه **خدا** طول عمر هر کس را معین

می کند، و نمی توان آن را تغییر داد؟ او شایسته ترین حسابرس است.

۴۲. کسانی که پیش از ایشان بودند ترفندها بکار بردند، ولی بهترین ترفند از آن **خدا** است.

او می داند که یکایک مردم چه می کنند.

کافران خواهند دید که سرانجام چه کسانی برنده می شوند.

﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
أُكُنْهَآ دَآئِمًا وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى
الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿۳۷﴾ وَالَّذِينَ آمَنَتْهُمْ أَكْتَبَ بِفِرْحَتِهِمْ
يَمَّا أَنْزَلَ إِلَيْنَا مِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرْ بَعْضَهُ فُلَانًا لَمَّا نَزَتْ
أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكْ بِهِ إِلَهُ آدَعُوا وَإِلَيْهِ مَعَابِدُ ﴿۳۸﴾
وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حَكَمًا عَرَبِيًّا وَلِيُنَبِّئَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا
جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿۳۹﴾ وَلَقَدْ
أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ
لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِبَيِّنَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿۴۰﴾
يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴿۴۱﴾
وَإِنْ مَا نَرِيكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَفَّيْتَهُ فَإِنَّمَا عَلَيْنَا
الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿۴۲﴾ أُولَئِكَ يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا
مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ، وَهُوَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ ﴿۴۳﴾ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا
يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسِعَعْنَا لِكُفْرِهِمْ مِنْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿۴۴﴾

* ۳۸-۳۷: ۱۳ شماره آیه (۳۸) = ۱۹ × ۲. دیگر آنکه، اگر ارزش رقمی "رشاد" (۵۰۵) "خليفة" (۷۲۵) را بنویسیم، و به دنبال آن، "شماره این سوره و این دو آیه" (۳۸ - ۳۷ : ۱۳) را بنویسیم، عدد ۳۸ ۳۷ ۱۳ ۷۲۵ ۵۰۵ یا (۲۰۲۳۱۷۱۱۲۳ × ۱۹) بدست می آید. پیوست ۲.

۴۳. کسانی که نگر ویدند خواهند گفت، ”تو رسول نیستی!“ بگو، ”**خدا** میان من و شما بعنوان شاهد کافی است، و هر کس که به علم کتاب آسمانی داناست.“

سوره ۱۴: ابراهیم (ابراهیم)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ا. ل. ر. * کتابی که بر تو وحی کردیم، تا مردم بخواست پروردگارشان از تاریکی ها بیرون آیند و به روشنایی برسند – به راه آن توانمند، سزاوار بالاترین ستایش ها.

۲. (راه) **خدا**؛ آنکس که هر چه در آسمان ها و زمین است از آن اوست.

وای بر نابوران؛ آنها به عذابی هولناک گرفتار شده اند.

چه چیز را در الویت قرار می دهید؟

۳. همان کسانی که زندگی دنیا را بر آخرت مقدم

می شمرند، از راه **خدا** بازمی دارند،

و می خواهند آن را کژ بنمایانند؛

آنها سخت گمراه شده اند.

زبان رسول

۴. ما هیچ رسولی نفرستادیم مگر آنکه به زبان

قومش (پند دهد)، و چیزهایی را برایشان روشن

کند. سپس **خدا** هر کس را که بخواهد به بیراهه

می فرستد، و هر کس را که بخواهد هدایت

می کند. او توانمند، و حکیم است.

موسی

۵. پس، موسی را با معجزات خود فرستادیم،

و گفتیم، ”قوم خود را از تاریکی ها بیرون آر

و به سوی روشنایی راه بنمای،

و روزهای **خدا** را به ایشان یادآوری کن.“

این برای هر آدم با استقامت و سپاسگزار عبرت انگیز است.

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾

سُورَةُ اِبْرَاهِيمَ ﴿١٤﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الرَّكَعَاتِ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ

إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ

لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا

مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُبَلِّغَ قَوْمَهُ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلَّ اللَّهُ

مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

﴿٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ

قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكَرَهُمْ بِآيَاتِنَا

اللَّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾

* ۱۴:۱ این حروف به اراده خدا تا سال ۱۹۷۴ که تاریخ کشف آن است از اسرار الهی بود. برای پی بردن به اهمیت حروف مقطوع به پیوست ۱ نگاه کنید.

اهمیت سپاسگزار بودن

۶. بیاد داشته باش که موسی به قوم خود گفت، ”نعمت های **خدا** را بر خود بیاد آورید. **او** شما را از فرعونیان رهایی داد، که به بدترین نحو شما را عذاب می دادند، پسرانتان را به طرز فجیع می کشتند و دخترانتان را زنده می گذاردند. این از سوی پروردگارتان آزمایشی سخت بود.“

سپاسگزار در برابر ناسپاس

۷. پروردگارتان مقرر کرده است: ”هر چه بیشتر **مرا** شکر کنید، بیشتر به شما می بخشم.“ ولی اگر ناسپاس شوید، پس عذاب **من** شدید است.
۸. موسی گفت، ”اگر شما و تمام مردم روی زمین

جملگی کافر شوید، **خدا** بی نیاز است، و سزاوار بالاترین ستایش هاست.“

از ویژگی های آدمی:

نافرمانی بخاطر خودبینی

۹. آیا خبر کسانی را که پیش از شما بودند نشنیده اید- قوم نوح، عاد، ثمود، و کسانی که پس از ایشان آمدند و فقط **خدا** از آنها آگاه است؟ رسولان نشان دلیل های روشن برای آنها آوردند، ولی آنها با رفتاری اهانت آمیز به ایشان گفتند، ”ما به آنچه شما بدان رسالت دارید ایمان نمی آوریم. ما به پیام شما شک داریم؛ و به آن بدگمان هستیم.“

پیروی کورکورانه از والدین:

بدبختی بزرگی که گریبانگیر بشر است

۱۰. رسولان نشان گفتند، ”آیا به **خدا** شک دارید؛ به پدید آورنده آسمان ها و زمین؟

جز این نیست که **او** شما را دعوت می کند تا گناهانتان را بیامرزد، و به شما یک فرصت دیگر می دهد که خود را نجات دهید.“

گفتند، ”شما جز بشری مانند ما نیستید، که می خواهید ما را از روش عبادی پدرانمان بازدارید. **مُجَوِّز** خود را به ما نشان دهید.“

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُوكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيُدْيَحُونَ أَنْسَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴿١١﴾ وَقَالَ مُوسَى إِنَّ تَكْفُرًا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٢﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَعْيُنَهُمْ فِي آفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ ﴿١٣﴾ قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَتْ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَآتُونَا سُطْرِينَ مِنْهُنَّ ﴿١٤﴾

۱۱. رسولانشان به آنها گفتند، "ما جز بشری مانند شما نیستیم، ولی **خدا** به هر یک از بندگان که بخواهد لطف می کند. ممکن نیست که ما بدون اجازه **خدا** بتوانیم مجوزی به شما نشان دهیم. مومنان باید به **خدا** اعتماد کنند.
۱۲. "چرا که به **خدا** اعتماد نکنیم، و حال آنکه او ما را به راه خود هدایت کرده است؟ ما در برابر آزارهای شما مقاومت می کنیم و ثابت قدم هستیم. تمام توکل کنندگان باید به **خدا** توکل کنند."
۱۳. کسانی که ایمان نیاوردند به رسولان خود گفتند، "شما را از سرزمینمان بیرون خواهیم کرد، مگر آنکه به دین ما بازگردید." پروردگارشان به آنها وحی کرد: "ما بیگمان ستمگران را نابود می کنیم.
۱۴. "و به شما اجازه می دهیم که پس از آنها در سرزمین شان سکونت کنید. این (پاداش) کسانی است که به جلال و جبروت من ارج می نهند، و وعده مرا محترم می شمردند."
۱۵. دو طرف برای پیروزی کوشیدند، و نتیجه آن شد که هر مستبد خیره سری نابود شد.
۱۶. دوزخ در انتظار اوست، که در آنجا از آبی متعفن می نوشند.
۱۷. گرچه تاب نوشیدنش را ندارد، ولی آن را فرو خواهد داد، و مرگ از هر سو بر او می تازد، ولی هرگز نخواهد مُرد. عذابی بس هولناک در انتظار اوست.*
۱۸. این هم مثال کسانی که به پروردگارشان ایمان ندارند: اعمال آنها به خاکستری می ماند که در یک روز توفانی بادی تند به آن بوزد. آنها از آنچه بدست می آورند چیزی عایدشان نمی شود؛ این منتهای گمراهی است.

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِن نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَمَا كُنَّا لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ
بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
﴿١١﴾ وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا
وَأَنْصُرِيكَ عَلَىٰ مَا تُدِينُونَا وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ
﴿١٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّسُلُ هُمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ
أَرْضِنَا أَوْ لَنَعُوذَنَّ فِي مَلِئْنَا فَوْحِي إِلَيْهِمْ رَبِّهِمْ لَنُكَلِّفَنَّ
الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾ وَلَنَسْكَنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ
ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾ وَأَسْتَفْتَحُوا
وَخَافَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾ مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ
مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ
وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ
وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾ مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَمْثَلُ
أَعْمَاهُمْ كَرَّمَادٍ أَسْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ
مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ۗ ذَٰلِكَ هُوَ الصَّلْوُ الْعَبِيدِ ﴿١٨﴾

* ۱۴:۱۷ وقتی ما بر علیه خدا عصیان کردیم، و در آن بلوای بزرگ با شیطان همصدا شدیم ۳۸:۶۹، فرشتگان پیشنهاد کردند که خدا همه ما را به جهنم تبعید کند (پیوست ۷). ولی آن وجود بخشایشگر [الرحیم]، به ما رحم کرد و اراده کرد که یک مهلت دیگر به ما بدهد تا خود را نجات دهیم. او به فرشتگان گفت، "من چیزهایی می دانم که شما نمی دانید" (۲:۳۰). خدا می دانست که بسیاری از آدمیان به این تبعید اعتراض می کنند و می گویند ما نمی دانستیم که جهنم چه جای دهشتناکی است. آیاتی از قبیل ۱۴:۱۷ و ۲۲-۲۲:۱۹، جهنم را مکانی چنان هولناک تعریف می کنند که دیگر جای هیچ گونه اعتراضی باقی نمی ماند. همگی ما اینک می توانیم تصور کنیم که جهنم تا چه اندازه باید بد و هولناک باشد.

فقط قادر متعال را عبادت کنید

۱۹. آیا درک نمی کنی که **خدا** آسمان ها و زمین را به دلیلی خاص آفریده است؟
اگر او بخواهد، می تواند شما را بردارد، و مخلوق تازه ای را جایگزین کند.
۲۰. این کار برای **خدا** چندان دشوار نیست.

در روز رستاخیز

۲۱. هنگامی که همه در پیشگاه **خدا** بایستند،* پیروان به پیشوایان خواهند گفت، "ما پیرو شما بودیم. آیا می توانید اندکی از عذاب **خدا** را از ما بازدارید؟" خواهند گفت، "اگر **خدا** ما را هدایت کرده بود، ما هم شما را هدایت می کردیم. اکنون دیگر دیر شده، چه اندوه خوریم، یا به صبر چاره جوئیم، هیچ راهی برای خروج نیست."

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ
يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿۱۹﴾ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ
﴿۲۰﴾ وَسِرُّوْا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ الَّذِينَ آسَتْكُمْ رُؤُوسُهُمْ
إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَمَا هَلَكَ أُنْتُمْ مُعْتَدُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا
أَجْرُ عَنَّا أَمْ صَبْرًا مَا لَنَا مِنْ مَّحْجِبٍ ﴿۲۱﴾ وَقَالَ الشَّيْطَانُ
لَمَاقُضِي الْأَمْرِ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقُّ وَعَدْتُكُمْ
فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ
فَأَسْتَجِبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا
بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنَا بِمُصْرِخِيكُمْ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا
أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
﴿۲۲﴾ وَأَدْخِلْ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ
فِيهَا سَلَامٌ ﴿۲۳﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً
كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿۲۴﴾

شیطان پیروان خود را طرد می کند

۲۲. پس از آنکه حکم صادر شد، شیطان خواهد گفت، "خدا به شما وعده داده است، وعده ای راستین، و من هم به شما وعده دادم، ولی من به وعده خود وفا نکردم. من هیچ قدرتی بر شما نداشتم؛ من فقط شما را دعوت کردم، و شما دعوت مرا پذیرفتید. پس، مرا سرزنش نکنید، و فقط خود را سرزنش کنید. هرچه از من شکوه و گلایه کنید بی فایده است، و گلایه های من از شما نیز بی نتیجه است. من به آنکه در گذشته مرا شریک می دانستید ناباور بوده ام. ستمگران به عذابی دردناک گرفتار شده اند."

۲۳. کسانی که ایمان آورده اند و درستکار هستند، به باغ هایی راه می یابند که در آن جوی ها روان است. آنها بخواست پروردگارشان، برای همیشه در آنجا خواهند بود. و برای خوش آمد گویی، "سلام" می کنند.

مقایسه حق و باطل

۲۴. آیا ندیده ای که **خدا** کلمه نیک را به درخت نیک تشبیه کرده که ریشه اش استوار، و شاخه هایش سر به آسمان کشیده است؟

* ۱۴:۲۱ قرآن، به دفعات، افعال را در رابطه با روز قیامت به زمان گذشته صرف می کند. علتش این است که خدا از پیش بر تمام وقایع آینده شاهد است و آنها قطعاً پیش می آیند.

۲۵. و میوه اش را در هر فصل طبق برنامه ریزی پروردگارش ببار می آورد.

خدا بدینسان برای مردم مثال می زند، باشد که توجه کنند.

۲۶. و کلمه بد به درخت بد می ماند که در سطح خاک برکنده شده است؛ ریشه ای ندارد که آن را بر جای نگاه دارد.

۲۷. **خدا** افراد باایمان را بوسیله کلمه اثبات شده، در همین دنیا و در آخرت استوار می کند.

و **خدا** ستمگران را به گمراهی می فرستد.

همه چیز طبق قانونمندی **خداست**.

خانواده خود را از حمایت خدا محروم می کنند

۲۸. آیا کسانی که نعمت های **خدا** را با کفر پاسخ

دادند، و بدین ترتیب خانواده خود را به مصیبت دچار کردند ندیده ای؟

۲۹. سرنوشت آنها دوزخ است، که در آن

می سوزند؛ چه پایان شومی!

شرک، مادر تمام پلیدی ها

۳۰. و برای **خدا** همتایانی می گیرند و دیگران را

از راه او منحرف می کنند. بگو، "موقتاً

خوش باشید؛ سرنوشت نهایی شما دوزخ است."

دستورات حیاتی

۳۱. به آن بندگان که ایمان آورده اند سفارش کن که

نماز را برپا دارند، و از آنچه روزی شان

کرده ایم، در نهان و آشکار انفاق کنند، پیش از

آنکه روزی برسد که در آن نه داد و ستدی

انجام شود، و نه ارفاقی بخاطر اصل و نسب.

۳۲. **خداست** که آسمان ها و زمین را آفرید، و آب

را از آسمان فرومی فرستد تا انواع میوه ها را

برای گذران زندگی تان برویاند.

او کشتی ها را به فرمان خود در خدمت به شما متعهد کرده است.

او رودها را نیز متعهد کرده است تا به شما خدمت کنند.

۳۳. او خورشید و ماه را، پیوسته، در خدمت به شما متعهد کرده است.

او شب و روز را در خدمت به شما متعهد کرده است.

تَوَقَّيْ أَكْلَهَا كُلِّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَصْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَمِثْلَ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ
كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ
﴿٢٦﴾ يَثْبُتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ
اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿٢٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كَفْرًا
وَأَحْلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا وَيَنَسُّ
أَنْصَارُ ﴿٢٩﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ ءَقُلْ
تَمَتَّعُوا فَإِن مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا يَخْلَلُ ﴿٣١﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
الْسَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ
فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ءَسَخَّرَ لَكُمْ الْوَلْجُحَ الْبَاسِ فِي السَّيْرِ
وَالسَّمْسُ وَالْقَمَرُ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٢﴾

۳۴. او انواع چیزهایی را که از او درخواست می کنید به شما می دهد.
اگر نعمت های خدا را بشمارید، هرگز نمی توانید شمارش آن را تمام کنید.
بیگمان، انسان ستم می کند، و ناسپاس است.

ابراهیم

۳۵. بیاد داشته باشید که ابراهیم گفت، ”پروردگارا، اینجا را سرزمینی آرام قرار ده،
و مرا و فرزندانم را از بندگی بت ها محفوظ دار.

۳۶. ”پروردگارا، آنها بسیاری از مردم را به گمراهی کشانده اند.
کسانی که از من پیروی کنند، با من هستند.
کسانی که از من نافرمانی کنند، تو آمرزنده،
و بخشایشگری.

۳۷. ”پروردگارا، چند تن از افراد خانواده ام را
در این وادی بی گیاه، نزد حرم مقدس تو مسکن
داده ام. پروردگارا، ایشان بر آنند که نماز را
برپا دارند، پس بگذار انبوه مردم با آنها همدل و
یکصدا شوند، و از انواع میوه ها به آنها روزی
ده، باشد که سپاسگزار شوند.

۳۸. ”پروردگارا، تو به آنچه پنهان کنیم یا آشکار
کنیم دانایی- هیچ چیز از خدا پوشیده نیست،
نه در زمین، و نه در آسمان ها.

۳۹. ”ستایش خدای را که با وجود سالمندی من،
اسماعیل و اسحاق را به من بخشید.
پروردگارا من به دعاها پاسخ می دهد.

نماز، هدیه ای از سوی خدا

۴۰. ”پروردگارا، مرا و فرزندانم را از کسانی
قرار ده که نماز را پیوسته و مرتب برپا
می دارند. پروردگارا، خواهش می کنم به
دعای من پاسخ ده.

۴۱. ”پروردگارا، مرا و پدر و مادرم را و مومنان را در آن روز که حساب ها رسیدگی
می شود، بیخشای و بیامرزش.

۴۲. هرگز مپندار که خدا از آنچه ستمگران می کنند غافل است.

جز این نیست که او به آنها مهلت می دهد تا آن روز که چشم ها از وحشت خیره شوند.

وَأَتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ
لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿۳۴﴾ وَإِذْ
قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ
أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿۳۵﴾ رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِمَّنَ النَّاسِ
فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳۶﴾
رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ بَيْنَ يَدَيْكَ
الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ
تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿۳۷﴾
رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا نَخْفِي عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿۳۸﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي
عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿۳۹﴾
رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ
دُعَاءَ ﴿۴۰﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ
الْحِسَابُ ﴿۴۱﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهُ غَفْلًا عَمَّا يَعْمَلُ
الظَّالِمُونَ ﴿۴۲﴾ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿۴۲﴾

۴۳. در حالی که (از گورها به بیرون) هجوم می آورند، رخسارها همه رو به بالا می نگرند. چشمانشان حتی مُژّه نخواهد زد، و دل ها در هراس خواهند بود.

خدا دستورانش را از طریق رسولانش می فرستد

۴۴. مردم را از آن روزی که عذاب بر آنان آید هشدار ده.
کسانی که ستمگر شدند خواهند گفت، "پروردگارا، یک فرصت دیگر به ما بده. آنگاه به دعوت تو پاسخ خواهیم داد و از رسولان پیروی خواهیم کرد."
آیا شما نبودید که پیش از این سوگند خوردید که برای همیشه پاینده خواهید ماند؟
۴۵. شما در خانه های کسانی اقامت گزیدید که پیش از شما به خویش ستم کردند، و شما علناً دیدید که ما با آنها چه کردیم. ما از گذشته نمونه های بسیار برای شما آوردیم.

مُهَطِّعِينَ مَقْنَعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ ﴿٤٣﴾ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا لَعَلَّ لَنَا أَجَلٌ قَرِيبٌ نُجِيبُ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعَ الرَّسُولَ لَعَلَّ نُنْفِقُ مِنْ قَبْلُ مَا لَكُم مِّنْ زَوَالٍ ﴿٤٤﴾ وَسَكَنتُمْ فِي مَسْكَنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَتْ مَكْرُهُمْ لَئِيْلًا ﴿٤٦﴾ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِيفَ وَعْدِهِ رُسُلُهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ تَبَدَّلَ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبُرُزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقْرَنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾ سَرَّابِلُهُمْ مِّنْ فِطْرَانٍ وَتَعْسَىٰ وَجُوهُهُمْ النَّارُ ﴿٥٠﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾ هَذَا بَلَّغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ ۖ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ الْوَاحِدُ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٥٢﴾

۴۶. آنها ترفندها بکار بردند، و **خدا** از ترفندها و نیرنگ های آنان بخوبی آگاه است. بیگمان، نیرنگ هایشان برای نابودی کوه ها کافی بود.

پیروزی برای رسولان خدا تضمین شده است

۴۷. هرگز مپندار که **خدا** برخلاف وعده ای که به رسولانش داده رفتار می کند.
خدا توانمند، و کیفر خواه است.

آسمان های تازه و زمینی تازه*

۴۸. آن روز خواهد آمد که زمینی تازه جایگزین این زمین شود، و آسمان ها نیز جایگزین شوند، و یکایک افراد در برابر **خدا** احضار شوند، آن یگانه، چیره دست.

۴۹. و در آن روز گناهکاران را غل و زنجیر شده خواهی دید.

۵۰. لباس آنها از قیر خواهد بود،

و آتش چهره هایشان را احاطه خواهد کرد.

۵۱. زیرا **خدا** به هرکس در ازای آنچه بدست آورده پرداخت خواهد کرد؛

خدا لایق ترین حسابرس است.

۵۲. این آگاهی نامه ای برای مردم است، تا بدین وسیله به ایشان هشدار داده شود، و بدانند که او تنها معبود یگانه است، و هوشمندان توجه کنند.

* ۱۴:۴۸ همین پیشگویی، در عهد عتیق (اشعیا نبی ۶۶:۲۲ ; ۶۵:۱۷) ، و در عهد جدید (نامه دوم پطرس ۳:۱۳) یافت می شود: "ما با امید و اشتیاق در انتظار آسمان های جدید و زمین جدیدی بسر می بریم که خدا وعده داده است، و فقط عدالت خدا در آن حکمفرماست."

سوره ۱۵: وادی حجر (الحجر)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ا. ل. ر. * این (حروف) نشانه های روشنی است که آسمانی بودن این کتاب گرانمایه را ثابت می کنند.
  ۲. مسلماً، کسانی که کافر شدند آرزو می کنند که کاش از تسلیم شدگان بودند.
  ۳. بگذار بخورند، لذت ببرند، و از روی نادانی در خوش باوری بسر ببرند؛ آنها خواهند فهمید.
  ۴. ما هرگز جامعه ای را نابود نکردیم، مگر در زمانی معین که از پیش مقدر شده بود.
  ۵. پایان هیچ جامعه ای را هرگز نمی توان پس و پیش کرد.
  ۶. و گفتند، "ای کسی که این یادآوری کننده را دریافت کردی، تو دیوانه ای.
  ۷. "چرا فرشتگان را فرود نمی آوری، اگر راست می گویی؟"
  ۸. ما فرشتگان را فرو نمی فرستیم مگر برای کارهایی ویژه. وگرنه، به هیچ کس مهلتی داده نمی شد.
- رسول میثاق خدا*
۹. بیگمان، ما این یادآوری کننده را فرود فرستاده-ایم، و، بیگمان خودمان حافظ آن خواهیم بود.
  ۱۰. و پیش از تو برای جوامع پیشین (رسولانی) فرستاده ایم.
  ۱۱. هرگاه رسولی نزدشان رفت، او را مسخره کردند.
  ۱۲. بدینسان افکار گناهکاران را کنترل می کنیم.
  ۱۳. در نتیجه، آنها نمی توانند به او ایمان بیاورند.
  ۱۴. این شیوه از نسل های گذشته دنبال شده است. حتی اگر برای آنها دروازه ای به سوی آسمان می گشودیم که از آن بالا روند؛
  ۱۵. می گفتند، "دیدگان ما را به خطا انداخته اند. ما را طلسم کرده اند."

* ۱۵:۱، ۹ کد ریاضی قرآن ثابت می کند که این کتاب از سوی خدا وحی شده است و از سوی خدا حفظ می شود (پیوست ۱). از پیش مقدر شده بود که رسول میثاق خدا از این معجزه بزرگ برده بردارد. واژه "ذکر" در بسیاری از آیات به رمز قرآن اشاره دارد (۷۴:۳۱ ; ۸ , ۱ ; ۳۸ ; ۲۶:۵ ; ۲۱:۲ ; ۱۵:۶). اگر ارزش رقمی نام "رشاد خلیفه" را با شماره این آیه و سوره جمع کنیم، (۱۲۵۴ = ۱۵ + ۹ + ۱۲۳۰)، یا ۱۹×۶۶ بدست می آید.

۱۶. ما کهکشان ها را در آسمان جای دادیم، و آن را برای بینندگان آراستیم.
 ۱۷. و آن را از هر شیطان رانده شده ای حفظ کردیم.
 ۱۸. اگر کسی از آنها مخفیانه به آن اطراف نزدیک شود که گوش دهد،
 شهابی نیرومند او را هدف قرار می دهد.
 ۱۹. و اما زمین، ما آن را بنا کردیم، و در آن وسیله ای جای دادیم که از لرزش ها و تکان ها
 جلوگیری کند (کوه)، و در آن همه چیز را با تناسب کامل رویاندیم.
 ۲۰. و آن را جایی مناسب برای زندگی شما قرار دادیم،*
 و برای زندگی موجوداتی که شما روزی آنها را فراهم نمی کنید.
 ۲۱. چیزی نیست که ما از آن به مقدار بی پایان نداشته باشیم.

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٦﴾
 وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٧﴾ إِلَّا مَنْ أَسْرَفَ أَتَسَعَ
 فَأَنْبَعُهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ﴿١٨﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا
 رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴿١٩﴾ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا
 مَعِيشًا وَمَنْ أَسْتَمْتُمْ لَهُ بُرُوجًا مُبِينًا ﴿٢٠﴾ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا
 خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِّلُ إِلَّا لِأَيْدِي مَعْلُومٍ ﴿٢١﴾ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ
 لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ
 بِخَادِرِينَ ﴿٢٢﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِيهِ وَنُمِيتُهُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾
 وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٢٤﴾
 وَإِن رَيْكُمْ هُوَ بِحُشْرِهِمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ
 مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَلٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٦﴾ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ
 السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ
 صَلْصَلٍ مِنْ حَمَلٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٨﴾ فَاذْأَسْوَيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ
 رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ
 أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ ابْنُ أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾

- ولی آن را به مقدار معین فرومی فرستیم.
 ۲۲. و بادها را برای گرده افشانی می فرستیم، و از
 آسمان آب می بارانیم تا شما بنوشید. وگرنه
 شما نمی توانستید آن را گوارا نگاه دارید.
 ۲۳. زندگی و مرگ در دست ماست، و سرانجام
 ما بیم که همه چیز را به ارث می بریم.
 ۲۴. و بخوبی می دانیم چه کسانی در میان شما
 پیشرفت می کنند، و بخوبی می دانیم
 چه کسانی در میان شما واپس می روند.
 ۲۵. و بی تردید پروردگار تو آنان را احضار خواهد
 کرد. او حکیم، و بر همه چیز داناست.

نژاد بشر

۲۶. ما انسان را از گِل کهنه آفریدیم،
 مانند گِل سفالگری.
 ۲۷. و پیش از آن، جن ها را از آتش شعله ور
 آفریدیم.
 ۲۸. پروردگار تو به فرشتگان گفت، ”من از گِل
 کهنه، که مانند گِل سفالگری است بشری را
 می آفرینم.“

۲۹. ”هرگاه او را کامل کردم، و از روح خود در او دمیدم، در برابرش سجده کنید.“
 ۳۰. فرشتگان سجده کردند؛ همه آنها،
 ۳۱. جز ابلیس (شیطان). او نپذیرفت که از سجده کنندگان باشد.

* ۱۵:۲۰ وقتی ما فضانوردان را به فضا می فرستیم، مقدار غذا، آب، و اکسیژن مورد نیاز آنها را فراهم می کنیم. خدا فضا پیمایی بنام زمین را، با میلیارد ها فضانورد آفرید تا در آنجا کار کنند، و تولید مثل کنند؛ او نظامی پدید آورد که خود بخود برای آنها، اکسیژن، آب گوارا، و انواع بی شمار خوراکی ها و نوشیدنی های دلپذیر را تولید کند.

۳۲. او گفت، "ای ابلیس (شیطان)، چرا تو با سجده کنندگان نیستی؟"
۳۳. گفت، "من بر آن نیستم که انسانی را سجده کنم، که تو او را از گلی کهنه، مانند گل سفالگری آفریدی."
۳۴. او گفت، "پس، بیرون شو؛ تو تبعید هستی."
۳۵. "و تا روز داوری سزاوار لعنت من شده ای."
۳۶. گفت، "پروردگارا، تا روزی که برانگیخته می شوند مرا مهلت ده."
۳۷. او گفت، "تو از مهلت یافتگانی."
۳۸. "تا آن روز و زمان معلوم."
۳۹. گفت، "پروردگارا، اکنون که تو خواسته ای من گمراه شوم، بیگمان من آنان را در زمین به دام خواهم انداخت؛ همگی آنان را گمراه خواهم کرد."
۴۰. "جز آن دسته از عبادت کنندگان تو که بنده و مطیع بی چون و چرای تو هستند."
۴۱. او گفت، "این قانونی است غیر قابل نقض."
۴۲. "تو بر بندگان من هیچ قدرتی نداری. قدرت تو محدود به گمراهانی است که از تو پیروی کنند."
۴۳. "و دوزخ در انتظار همگی آنهاست."
۴۴. "آن هفت دروازه خواهد داشت."
۴۵. هر دروازه برای بعضی از ایشان خواهد بود."
۴۶. پرهیزگاران در باغ بهشت و کنار چشمه ها خواهند بود.
۴۷. با صلح و امنیت، به آنجا وارد شوید.
۴۸. و هر رشک و کینه ای را از دل هایشان می زداییم. همه مثل یک خانواده، بر تخت های کنار هم تکیه می زنند.
۴۹. هرگز در آنجا احساس خستگی نخواهند کرد؛ هرگز از آنجا بیرون رانده نمی شوند.
۵۰. به بندگان من خبر ده که من آمرزنده، و بخشایشگرم.
۵۱. و اینکه عذاب من، دردناک ترین عذاب هاست.

ملاقات فرشتگان با ابراهیم

۵۱. از میهمانان ابراهیم به ایشان خبر ده.

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ أَكُن لِسُجْدٍ لِّبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِن صَلَـٰلٍ مِّن حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٣٣﴾ قَالَ فَأَخْرِجْهَا فَإِنَّكَ رَـٰجِيءٌ ﴿٣٤﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿٣٧﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ إِلَّا مَن أَتٰبَكَ مِنَ الْعٰوِينَ ﴿٤٢﴾ وَإِن جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾ لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِّنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ﴿٤٤﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾ أَذْخُلُوهَا بِسَلٰمٍ وَأَمِينٍ ﴿٤٦﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍ إِخْوَانًا عَلٰى سُرُرٍ مُّنْقَلَبِينَ ﴿٤٧﴾ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٨﴾ ﴿٤٩﴾ نَبِيٌّ عِبَادِيٓ أَتَىٰ أَنَا الْعَفْوَٰرُ الرَّجِيمِ ﴿٥٠﴾ وَأَنَّ عِدَائِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥١﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَن صَيْفِٓ ابْرٰهِيْمَ ﴿٥٢﴾

۵۲. هنگامی که به اقامتگاه او وارد شدند، گفتند، ”صلح.“ گفت، ”ما را بیمناک کردید.“
 ۵۳. گفتند، ”بیمناک مشو. ما برای تو مژده آورده ایم: پسری روشن بین.“
 ۵۴. گفت، ”چگونه می توانید چنین مژده ای به من دهید، درحالیکه من بسیار پیر شده ام؟ آیا باز هم مرا به چنین چیزی مژده می دهید؟“
 ۵۵. گفتند، ”مژده ای که به تو می دهیم، راست است؛ نو مید مشو.“
 ۵۶. گفت، ”هیچ کس از رحمت پروردگارش نو مید نمی شود، مگر گمراهان.“
 ۵۷. گفت، ”مأموریت شما چیست، ای رسولان؟“
 ۵۸. گفتند، ”ما را به سوی قومی گناهکار روانه کرده اند.
 ۵۹. ”و اما خانواده لوط، ما همه آنها را نجات خواهیم داد.
 ۶۰. ”جز زنش را؛ او از محکوم شدگان است.“

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِئُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا
 لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ أَبَشْرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ
 مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمَهُ بَشِيرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا بَشْرُكَ بِالْحَقِّ
 فَلَا تَكُن مِّنَ الْقَانِطِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ
 رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ
 ﴿٥٧﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا آلَ لُوطٍ
 إِنَّا لَمُنَجِّوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ فَذَرَرْنَا إِلَىٰ لَيْلٍ
 الْعَذِيبِ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ
 إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّكْرُونَ ﴿٦٢﴾ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ
 يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾ وَأَتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾ فَأَسْرِ
 بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْفِتْ مِنْكَ أَحَدٌ
 وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَاتِ
 دَائِرَهُتَوْلَاءَ مَقْطُوعٍ مُّصْحِحِينَ ﴿٦٦﴾ وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ
 يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾ قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾ وَانْقُوا
 اللَّهُ وَلَا تُخْرَبُوا ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَوْلَمْ نُنهَكْ عَنِ الْعُلَمِيَّةِ ﴿٧٠﴾

- لوط
 ۶۱. رسولان به شهر لوط رفتند.
 ۶۲. او گفت، ”شما مردمی ناشناس هستید.“
 ۶۳. گفتند، ”ما آنچه را که به آن شک دارند
 برای تو می آوریم.
 ۶۴. ”ما حق را برای تو می آوریم؛
 ما راست می گوئیم.
 ۶۵. ”شب هنگام خانواده ات را بردار. تو خود،
 پشت سر دیگران باش، و اطمینان حاصل کن
 که هیچ یک از شما به پشت سر نگاه نکند.
 در مسیری که به شما فرمان داده می شود
 مستقیم بروید.“
 ۶۶. ما این فرمان را به او رسانیدیم؛
 این قوم صبح گاهان ریشه کن می شوند.
 ۶۷. مردم شهر شاد و سرمست آمدند.
 ۶۸. گفت، ”اینان میهمانان من هستند؛
 آبروی مرا مریزید.
 ۶۹. ”از خدا بترسید، و مرا شرمسار نکنید.“
 ۷۰. گفتند، ”مگر ما تو را از تماس با دیگران نهی
 نکردیم؟“

۷۱. گفت، "اینان دختران من هستند، اگر شما را [همسری] باید."
 ۷۲. دریغا، که بر اثر شهوت خود حس تشخیص را از دست داده بودند.
 ۷۳. در نتیجه، بلایی مهلک، هنگام برآمدن آفتاب بر آنان نازل شد.
 ۷۴. ما آنجا را زیر و رو کردیم، و بر آنان بارانی از سنگ های مهلک فرستادیم.
 ۷۵. این مایه عبرت هوشمندان است.
 ۷۶. این شیوه، همیشه برپا خواهد بود.
 ۷۷. این نشانه ای برای مومنان است.
 ۷۸. اصحاب چوب نیز از ستمگران بودند.
 ۷۹. در نتیجه، از آنها انتقام گرفتیم، سرگذشت هر دو جامعه بطور کامل منعکس شده است.
 ۸۰. اصحاب حجر به رسولان ناباور شدند.

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتُ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٧١﴾ لَعْنَةُ اللَّهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ سَأَلُوا مِنْ رَبِّهِمْ أَنْ تُبَدِّلْ لَهُمْ آيَاتِهِمْ فَبَدَّلَ اللَّهُ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّمَا لِسَبِيلِ مُقِيمٍ ﴿٧٣﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٤﴾ وَإِنْ كَانُوا أَصْحَابَ الْأَيْكَةِ لظَالِمِينَ ﴿٧٥﴾ فَانقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّمَا لِيَا مَارِثِينَ ﴿٧٦﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾ وَعَٰلِيْنَهُمْ ءَايَاتُنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٧٨﴾ وَكَانُوا يُنَجِّتُونَ مِنَ الْجِبَالِ يَبُوتًا ءَامِينِينَ ﴿٧٩﴾ فَآخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ مُضْحِينَ ﴿٨٠﴾ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨١﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآيَةٌ لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٨٢﴾ فَاصْفَحْ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٣﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلِيقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَٰلِي وَالْقُرْءَانَ الْعَظِيمَ ﴿٨٥﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٦﴾ وَقُلِ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٧﴾ كَمَا أَنزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٨٨﴾

۸۱. ما آیات خود را به آنها دادیم، ولی آنها به آن بی اعتنایی کردند.
 ۸۲. و از کوه برای خود خانه هایی می تراشیدند که ایمن باشد.
 ۸۳. صبح گاهان بلایی مرگبار بر آنان نازل شد.
 ۸۴. و آنچه اندوخته بودند برایشان چاره ساز نشد.

تاریخ آخر زمان آشکار شد*

۸۵. ما آسمان ها و زمین، و آنچه را میان آنهاست نیافریدیم مگر به دلیلی خاص.
 دنیا به آخر خواهد رسید، پس با ملایمت از آنها دوری کن.
 ۸۶. پروردگار تو آفریننده، و بر همه چیز داناست.
 ۸۷. ما هفت جفت، و قرآن عظیم را به تو داده ایم.
 ۸۸. به آنچه ما بر دیگر (رسولان) ارزانی داشتیم چشم مدار، و (از ناباوران) غمگین مشو، و بال خود را برای مومنان فروگستر.
 ۸۹. و اعلام کن:
 "من آشکارا به شما هشدار می دهم."
 ۹۰. ما خود، به حساب فرقه گرایان خواهیم رسید.

* ۸۸-۱۵: ۸۵ یکی از وظایف رسول میثاق خدا این است که اعلان کند که به استناد علاماتی که در قرآن وجود دارد نتیجه گرفته است که دنیا در سال ۲۲۸۰ میلادی به آخر می رسد. (۲۷: ۷۲؛ ۱۵: ۲۰ و پیوست ۲۵).

۹۱. آنها فقط بخش هایی از قرآن را می پذیرند.
 ۹۲. به پروردگارت، که ما از همگی ایشان بازخواست خواهیم کرد،
 ۹۳. از آنچه کرده اند.
 ۹۴. پس، به فرمان هایی که به تو داده شده عمل کن، و به مشرکان اعتنا مکن.
 ۹۵. ما شرّ استهزا کنندگان را از تو دور می کنیم،
 ۹۶. همانان که معبودانی دیگر در کنار **خدا** علم می کنند. به یقین خواهند دید.
 ۹۷. ما بخوبی می دانیم که ممکن است از سخنانشان به ستوه آیی.
 ۹۸. در ستایش از پروردگارت مدح سُرّاء و با سجده کنندگان باش.
 ۹۹. و برای آنکه بتوانی به یقین بررسی، پروردگارت را عبادت کن.*

سوره ۱۶: زنبور عسل (النحل)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. فرمان **خدا** از پیش صادر شده است (و همه چیز از پیش نوشته شده است)، پس در آن عجله نکنید.* شکوه و جلال **او** ستایش باد؛ تعالی، و بسی فراتر از آنچه با **او** شریک می کنند.
 ۲. **او** فرشتگان را با وحی می فرستد تا فرمان هایش را به هر یک از بندگانش که برگزیند برسانند: "اندرز دهید که معبودی جز **من** نیست. مرا حرمت نهید."
 ۳. **او** آسمان ها و زمین را به منظوری خاص آفرید. **او** بسیار برتر است، بسی فراتر از آنچه با **او** شریک می کنند.
 ۴. **او** انسان را از قطره ای کوچک آفرید، سپس **او** به یک مخالف سرسخت تبدیل می شود.
 ۵. و چارپایان را برای شما آفرید، تا برای شما گرما فراهم کنند، و سودهای دیگری نیز برای شما دارند، و غذای شما هستند.
 ۶. در ضمن، هنگام فراغت شما، و نیز هنگامی که سفر می کنید، آنها وسیله رفاه و باعث خوشی شما هستند.

الَّذِينَ جَعَلُوا الْفُرْعَانَ عِضِينَ ﴿١٦﴾ فَوَرَّيكَ لِنَشْتَانَهُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿١٧﴾ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ
 عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٩﴾ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٢٠﴾ الَّذِينَ
 يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ نَعَّمْنَا
 أَنْكَ بِضَبِّكَ صَدْرَكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٢٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ
 مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٢٣﴾ وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٢٤﴾

سُورَةُ النَّحْلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَمْرًا لِلَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١﴾
 نَزَّلَ الْمَلَكُ الْكِتَابَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرٍ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
 أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾ خَلَقَ
 الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٤﴾ وَاللَّعْنَةُ
 خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دَفءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٥﴾
 وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْمَعُونَ وَحِينَ يُسْرَحُونَ ﴿٦﴾

* ۱۵:۹۹ طاعات و عبادات، تنها وسیله رسیدن به یقین است (پیوست ۱۵).

* ۱۶:۱ همه چیز از پیش ضبط شده است ۵۷:۲۲. به پیوست ۱۴ نیز نگاه کنید.

۱۵. و در زمین استحکاماتی (کوه ها) برای توازن قرار داد، تا آن (زمین) شما را نلرزاند، و نیز رودها و جاده ها قرار داد، تا شما راه یابید.
۱۶. و نشانه های زمینی، و ستارگان را نیز پدید آورد؛ تا برای جهت یابی بکار گرفته شوند.
۱۷. آیا آنکس که می آفریند مانند کسی است که نمی آفریند؟ اینک آیا پند می گیرید؟
۱۸. اگر نعمت های **خدا** را بشمارید، هرگز نمی توانید شمارش آن را تمام کنید.
- خدا** آمرزنده، و بخشایشگر است.
۱۹. و **خدا** از آنچه پنهان می کنید و از آنچه آشکار می کنید آگاه است.

پیامبران و امامانی که مرده اند

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوْسًا أَنْ يَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَرَ سُبُلًا
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ وَعَلَّمَتِ الْوَيْلَةَ وَالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ
﴿١٦﴾ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ
تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾
وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُوتُ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ هُمْ
أَحْيَاءُ وَمَا تُشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالنَّجْمِ
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ
﴿٢٢﴾ لَاجِرْمَ أَنْتَ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُوتُ وَمَا تُعْلِنُونَ إِنَّهُ
لَإَيُّبُ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنزِلَ رُبُّكُمْ
قَالُوا أَسْطِيرٌ الْأُولَئِكَ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّوهُمْ بَغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا
سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَأَقْبَهُ اللَّهُ بُيُوتَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

۲۰. و کسانی که بجز **خدا** می خوانند، چیزی نمی آفرینند؛ آنها آفریده شده اند.
۲۱. آنها مرده اند، زنده نیستند، و هیچ نمی دانند که چگونه یا در چه زمانی برانگیخته می شوند.
۲۲. معبود شما معبودی یگانه است.
- کسانی که به آخرت ایمان ندارند، دل هایشان منکر است، و تکبر می ورزند.
۲۳. قطعاً، **خدا** می داند که آنان چه ها نهفته می دارند و چه ها بر زبان می آورند.
- او متکبران را دوست ندارد.
۲۴. وقتی از آنها بپرسند، ”درباره این آیتی که از سوی پروردگارتان نازل شده چه می پندارید،“ می گویند، ”افسانه هایی است از گذشته.“
۲۵. همگی آنها، روز رستاخیز مسوول گناهان خود خواهند بود، و علاوه بر آن بار گناه منحرف کردن کسانی را هم که از روی نادانی گمراه کردند بر دوش می کشند. چه بار سنگینی!
۲۶. دیگران هم در گذشته مانند آنها نیرنگ زده اند، و در نتیجه، **خدا** بناهایشان را از پایه ویران کرد، تا سقف بر سرشان فرود آید.
- عذاب هنگامی بر آنان نازل شد که هیچ فکر نمی کردند.

۲۷. سپس، روز رستاخیز، آنان را رسوا می کند و از آنها می پرسد، "کجا هستند شریکانی که در کنار من می خواندید، و بخاطر آنها با من به مخالفت برخاستید؟" کسانی که به ایشان دانش داده شد خواهند گفت، "امروز، ننگ و بدبختی نصیب کافران شده است."

مرگ برای کافران

۲۸. فرشتگان جان آنان را در حال ستم به خویش می ستانند. در آن هنگام بالاخره تسلیم می شوند، و می گویند، "ما که کار بدی نمی کردیم!" چرا، می کردید.

خدا از آنچه کرده اید بخوبی آگاه است.

۲۹. بنابراین، از دروازه های دوزخ وارد شوید، و برای همیشه در آنجا بمانید.

چه سرنوشت شومی برای متکبران.

مومنان در حقیقت نمی میرند *

۳۰. هنگامی که از پرهیزگاران بپرسند، "درباره این آیات پروردگارتان چه می اندیشید،" می گویند، "نیکوست."

برای کسانی که پرهیزگار باشند،

خرسندی، و سرای آخرت بسیار بهتر است.

چه سرای فرح بخشی برای پرهیزگاران.

۳۱. باغ های عدن برایشان در نظر گرفته شده است، که جوی ها در آن روان است.

در آنجا هر چه آرزو کنند خواهند داشت.

خدا به پرهیزگاران اینسان پاداش می دهد.

آنان مستقیم به بهشت می روند

۳۲. فرشتگان جان آنان را در حال پرهیزگاری

می ستانند، و به ایشان می گویند، "صلح بر

شما باد. به پاس اعمالتان (هم اکنون) به بهشت

بروید."

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُدْعَوْنَ لَهُمْ فَمِمَّ قَالُوا الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْآخِرَىٰ أَلْوَمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنفُسِهِمْ فَأَلْفَوْا لَسَآءَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءِ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَأَدْخَلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلِلَّذِينَ تَابُوا خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٠﴾ جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فِيهَا مِن مَّاءٍ شَاءَ وَنَبْذُكَ كَذَلِكَ بُجِزَىٰ اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتٌ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٤﴾

کافران

۳۳. آیا منتظرند که فرشتگان نزدشان آیند، یا حکم پروردگارت فرا رسد؟

کسانی هم که پیش از آنها بودند همین کار را کردند.

این **خدا** نیست که به آنها ستم کرد؛ این آنها هستند که به خویش ستم کردند.

۳۴. آنها به عواقب کارهای پلید خود گرفتار شده اند،

و آنچه را که مسخره می کردند به خودشان بازگشت و گرفتارشان کرد.

* ۳۲-۳۰:۱۶ پرهیزگاران، فقط اولین مرگ را تجربه می کنند، همان مرگی که همه قبلاً تجربه کرده ایم (به ۴۴:۵۶ نگاه کنید). وقتی عمر پرهیزگاران در دنیا به پایان می رسد، فرشتگان مرگ از آنها دعوت می کنند که به سوی همان بهشتی که آدم و حوا در آن بودند حرکت کنند (۲۷:۳۶؛ ۵۸:۲۲؛ ۲۴:۸؛ ۱۶۹:۳؛ ۱۵۴:۲).

عُذْرٌ مَعْرُوفٌ

۳۵. مشرکان می گویند، "اگر **خدا** می خواست، نه ما، و نه والدین ما هیچ معبودی را جز او نمی پرستیدیم. و جز آنچه او حرام کرده است چیزی را حرام نمی کردیم."

کسانی هم که پیش از آنها بودند همین کار را کرده اند. آیا از دست رسولان کاری ساخته است جز اینکه پیام را خوب برسانند؟
۳۶. و برای هر جامعه ای رسولی فرستاده ایم، تا بگوید، "خدا را عبادت کنید، و از پرستش هر گونه بُت اجتناب کنید." سپس، **خدا** بعضی از آنها را هدایت کرد، درحالیکه بعضی دیگر به گمراهی محکوم شدند.
در زمین بگردید و عاقبت کسانی را که انکار کردند ببینید.

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ يَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ تَحْرِيصَ عَلَيَّ هَدَيْتُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٧﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مِنْ يَمُوتَ بَلَى وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ لِبَيْنِهِمْ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ﴿٣٩﴾ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَاهَرُوا لِنَبِيِّنَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جَزَاءَ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

۳۷. هر اندازه برای هدایتشان بکوشی، **خدا** کسانی را که به گمراهی محکوم کرده است هدایت نمی کند. از اینرو، هیچ کس نمی تواند آنان را یاری دهد.

حاضر نیستند افکار خود را تغییر دهند

۳۸. و با جدیت به **خدا** سوگند می خورند: "خدا مردگان را بر نمی انگیزد." آری، این وعده راستین اوست، ولی بیشتر مردم نمی دانند.
۳۹. سپس او آنچه را که درباره اش اختلاف داشتند روشن خواهد کرد، تا آنهایی که کافر شدند بدانند که دروغ می گفتند.

رستخیز مردگان

۴۰. برای انجام هر کاری بسادگی به آن می گوئیم، "باشو،" و آن شده است.

۴۱. بیگمان کسانی که مورد ستم قرار گرفتند، و سپس بخاطر **خدا** مهاجرت کردند،

در همین دنیا برای ایشان جبران می کنیم، و پاداش آخرت از آن هم بزرگ تر است، کاش بدانند.

۴۲. این بخاطر آن است که آنها شکبیا هستند و پایداری می کنند، و به پروردگارش اعتماد دارند.

۴۳. و پیش از تو نفرستادیم مگر مردانی که به آنها وحی کردیم. اگر خودتان نمی دانید، از آنهایی که کتاب آسمانی را می دانند بپرسید.
۴۴. و به آنها دلایل روشن، و کتاب دادیم. و این پیام را بر تو فروفرستادیم، تا آنچه را که برای مردم فرستاده شده است به آگاهی شان برسانی، تا شاید بیندیشند.
۴۵. آیا کسانی که ترندهایشان اهریمنی است هیچ تضمینی دارند که زمین به امر **خدا** آنها را در کام خود فرو نبرد، یا عذاب بناگاه برایشان نیاید؟
۴۶. ممکن است هنگامی که در خواب هستند بر آنها بیاید؛ و هیچ راه فراری ندارند.
۴۷. یا ممکن است هنگامی که با نگرانی در انتظار آن بسر می برند دامنگیرشان شود. پروردگار تو مهربان، و بخشایشگر است.

۴۸. آیا تمام چیزهایی را که **خدا** آفریده است ندیده اند؟ سایه هایشان با میل، و تسلیم کامل به **خدا** آنها را از راست و از چپ احاطه می کند. هر آنچه در آسمان هاست و

۴۹. هر آنچه در زمین است به **خدا** سجده می کند - یکایک موجودات- و فرشتگان نیز چنین می کنند؛ بی هیچ تکبری.*

۵۰. و از پروردگارشان که بسیار فراتر از آنهاست، پروا دارند، و به هر چه فرماید گردن می نهند.

۵۱. **خدا** اعلام کرده است: "دو معبود را بندگی مکن؛ فقط یک معبود وجود دارد.

فقط از من پروا کنید."

۵۲. آنچه در آسمان ها و زمین است از آن اوست، و، از اینرو، دین باید تماماً به او اختصاص

یابد. آیا شما به بندگی غیر **خدا** تن می دهید؟

۵۳. هر نعمتی که از آن بهره مند هستید از سوی **خدا**ست.

با اینهمه، هرگاه به گزندی دچار می شوید،

اناً به او اعتراض می کنید.

۵۴. با اینحال، همین که شما را از گرفتاری رهایی دهد، بعضی از شما به شرک باز می گردید.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا لَّا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَسَتُوا أَهْلَ
الَّذِ كُرِينَ كُفْرًا لَا تَعْمُونَ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
الذِّكْرَ لَتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾
﴿٤٤﴾ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكْرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ
أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٥﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ
فِي تَقَابُئِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٦﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ
رَبَّكُمْ لَرءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٤٧﴾ أَوْلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ
يَنْفِيوْنَ ظِلَالَهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ
﴿٤٨﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ
وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ
وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا الِلهِينَ
أَنْبِيَاءَ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُهُ وَحْدَهُ فَاَنْتُمْ قَارِعُونَ ﴿٥١﴾ وَلَمْ يَكُنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾ وَمَا يَكُفُّمِنْ
نِعْمَةِ فَمَنْ لِّلَّهِ إِذَا مَا كُفُّمُ الضَّرِّ فَإِنَّهُ يُخَشِرُونَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ
إِذَا كُفِّ الضَّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

* ۱۶:۴۹ بدن انسان، چه از آن یک مومن باشد، یا از آن یک کافر، تسلیم خداست؛ ضربان قلب، عمل دستگاه تنفسی، حرکت حلقوی معده، نشانگر این تسلیم است.

۵۵. بگذار تا به آنچه به ایشان داده ایم کافر شوند.
بروید و چند گاهی خوش باشید؛ بدون شک خواهید دید.
۵۶. و بخشی از آنچه را که روزی ایشان می کنیم، از سر جهالت، برای معبودانشان اختصاص می دهند. به **خدا** قسم، که بخاطر بدعتی که پدید آوردید حساب پس خواهید داد.

از تجاعی فکر کردن درباره نوزاد دختر

۵۷. و حتی برای **خدا** دخترانی بشمار می آورند، شکوه و جلال او ستایش باد، و برای خودشان آنچه را دوست دارند برمی گزینند.
۵۸. هرگاه نوزاد یکی از آنها دختر باشد، چهره اش از فرط اندوه تیره می شود.
۵۹. شرمسار، از این خبر ناگوار که به او داده

- شده، خود را از مردم پنهان می کند،
و با خود می اندیشد: آیا نوزاد را با اکراه نگاه دارد، یا او را به خاک بسپارد.
چه داوری بیدادگرانه ای.
۶۰. کسانی که به آخرت ایمان ندارند نمونه ای از بدترین ها هستند، در حالیکه برجسته ترین نمونه ها از آن **خداست**.
او توانمند، و حکیم است.

گناه اصلی

۶۱. اگر **خدا** مردم را بخاطر ستم هایشان تنبیه می کرد، تمام موجودات روی زمین را نابود کرده بود. ولی او تا سرآمدی معین به آنها مهلت می دهد. همین که مهلتشان بسر آید، یک ساعت هم نمی توانند آن را پس و پیش کنند.
۶۲. و آنچه را برای خود ناپسند می شمردند به **خدا** نسبت می دهند، سپس با زبان خود به دروغ می گویند که از نیکوکارانند!
بی شک، آنها گرفتار دوزخ شده اند، زیرا سرکشی کرده اند.

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمْتَعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُونَ
لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَشَتَّىٰ لِمَا كُنْتُمْ
تَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتَ سَبْحَنَهُ لَهُنَّ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ
﴿٥٧﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ
﴿٥٨﴾ يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ أَيَسْكَرُ عَلَىٰ هُونٍ
أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿٦٠﴾ وَلَوْ يَوَازِئُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ
يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَفْخِرُونَ
سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ
وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكُذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَاجِرَمٍ إِنَّ
لَهُمُ النَّارَ وَآتَهُمْ مُّغْرَبُونَ ﴿٦٢﴾ تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
مِن قَبْلِكَ فَرَزِنَ لَهُمُ الشَّيْطَانَ أَعْمَلَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَهُمْ
عَدَابُ آيَمٍ ﴿٦٣﴾ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ
الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾

۶۳. به **خدا**، که به سوی جوامع پیش از تو (رسولانی) فرستاده ایم،
ولی شیطان اعمالشان را در نظرشان نیکو جلوه داد.
در نتیجه، اکنون او مولای آنهاست، و آنها سزاوار عذابی دردناک شده اند.
۶۴. ما این کتاب آسمانی را بر تو فرورفستاده ایم، تا آنچه را که در آن اختلاف دارند برایشان روشن کند، و تا هدایت، و رحمتی باشد برای مردمی که ایمان می آورند.

دلایل آشکار از سوی خدا

۶۵. **خدا** آب را از آسمان فرومی فرستد تا زمین را پس از مرگش زنده کند.
این دلیل روشن برای مردمی که می شنوند (کافی) است.
۶۶. و در چارپایان برای شما درسی است: ما از شکم آنها برای شما نوشیدنی فراهم می کنیم.
شما از میان غذایی هضم شده و خون، شیر ناب بدست می آورید، که برای نوشندگان گواراست.
۶۷. و از میوه نخل خرما و تاک انگور، هم مسکرات بدست می آورید، و هم روزی های نیکو.
این دلیل روشن برای مردمی که می فهمند (کافی) است.

زنبور عسل

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَإِنَّ لَكَ فِي الْأَعْيُنِ لَعِبْرَةً لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٦﴾ فِي بُطُونِهِمْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَأَنْحَاءِ أَعْيُنِهِمْ لِلشَّرِبِ مِنْ حَيْثُ شَاءُوا وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٦٧﴾ وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلَالًا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ نَوَقَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ ذُلِّ الْعُمُرِ لَكُمْ لَا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِي كَفَرُوا بِرَأْيِي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِعِزَّةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ بَيْنِينَ وَحَفَدَهُ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِالنَّعْمَةِ اللَّهُ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

۶۸. و پروردگار تو به زنبور عسل الهام کرد:
در کوه ها و درختان، لانه بساز، و در (کندوهایی) که برای شما می سازند.
۶۹. سپس از تمام میوه ها بخور، و طرح پروردگارت را با دقت دنبال کن.
از شکم آنها، شهدی به رنگ های گوناگون تراوش می کند، که در آن برای مردم شفاست.
این دلیل روشن برای مردمی که می اندیشند (کافی) است.
۷۰. **خدا** شما را آفرید، سپس به زندگی شما پایان می دهد. او اجازه می دهد تا بعضی از شما به غایت پیری برسید، تا بدانند که دانشی که می توانند فرا گیرند محدود است.
خدا بر همه چیز دانا، و تواناست.

خدا شریک ندارد

۷۱. **خدا** برای بعضی از شما بیش از بعضی دیگر روزی فراهم کرده است. کسانی که از روزی های فراوان بهره مند شده اند هرگز از دارایی خود بدان اندازه به زیردستانشان نمی دهند که آنها شریک شان شوند.
آیا از نعمت های **خدا** طمع می بُرند؟ *
۷۲. و **خدا** برای شما از خودتان همسرانی پدید آورد، و از همسرانتان برای شما فرزندان، و نوادگان پدید آورد، و از آنچه نیکوست به شما روزی داد.
آیا به نادرست ایمان می آورند، و به نعمت های **خدا** ناسپاس می شوند؟

* ۱۶:۶۹ از نظر علمی ثابت شده است که عسل علاوه بر فوائد شناخته شده از نظر غذایی، دارای خاصیت دارویی برای بسیاری از آلرژی ها و برخی از بیماریهای مزمن است.

* ۱۶:۷۱ اگر آدمیان حاضر نمی شوند تا این حد از قدرت خود چشم ببوشند، پس چرا و چگونه انتظار دارند که خدا چنین کند، و برای خود شریک بیافریند؟

جهل، حامی شرک

۷۳. ولی باز هم، در کنار **خدا** چیزی را عبادت می کنند که نه در آسمان ها به ایشان روزی می دهند، و نه در زمین، و نمی توانند چیزی برایشان فراهم کنند.
۷۴. بنابراین، شما برای **خدا** مثال نزنید؛ **خدا** می داند و حال آنکه شما نمی دانید.

مومن دارا بهتر است تا مومن ندار

۷۵. **خدا** برده ای را مثال می آورد که از خودش اختیار ندارد، و توانایی هیچ کاری را ندارد، در مقایسه با کسی که به او روزی های نیکو دادیم، که در نهان و آشکار از آن انفاق می کند. آیا آنها یکسان هستند؟ ستایش **خدای** را، بیشتر آنها نمی دانند.

۷۶. و **خدا** دو مرد را مثال می آورد: یکی از آن دو گنگ است، و توانایی هیچ کاری را ندارد، و کاملاً به خواجه اش وابسته است - به هر سو که او را راهنمایی کند، خیری به ارمغان نمی آورد. آیا او با آنکس که به عدالت فرمان می دهد، و براه راست هدایت شده است یکسان است؟

این زندگی بسیار کوتاه است

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾ فَلَا تَضُرُّوهُ بِالْمَثَلِ
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا
مَّمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَن رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا
فَهُوَ يَنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوِيكُمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ
أَحَدُهُمَا أَبْكُمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى
مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَن
يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ وَاللَّهُ غَيْبُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ
أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ رَبَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾ وَاللَّهُ
أَخْرَجَكُمْ مِّن بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ
لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
﴿٧٨﴾ أَلَمْ يَرْوِا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ
مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

۷۷. آینده آسمان ها و زمین از آن **خدا** است.

از نظر **او**، تا پایان دنیا جز بقدر یک چشم بهم زدن باقی نمانده است، یا از آن هم کمتر. **خدا** به هر کاری تواناست.

۷۸. **خدا** شما را از شکم مادرانتان بیرون آورد، در حالیکه چیزی نمی دانستید، و به شما شنوایی، بینایی، و عقل داد، باشد که سپاسگزار باشید.

۷۹. آیا پرندگان را که متعهد شده اند در فضای آسمان به پرواز در آیند نمی بینند؟

کسی جز **خدا** آنها را در هوا نگاه نمی دارد.

این دلایل روشن برای مردمی که ایمان دارند (کافی) است.

۸۰. و **خدا** برای شما خانه هایی قرار داد که ثابت هستند و می توانید در آنها زندگی کنید. او از پوست چارپایان برای شما خانه هایی فراهم کرد که قابل انتقال است، تا هنگام مسافرت، و نیز هنگامی که در جایی ماندگار می شوید از آنها استفاده می کنید. و تا چندی از پشم، از پوستین، و از موی آنها اثاث و تجملات درست می کنید.
۸۱. و **خدا** از طریق چیزهایی که آفرید برای شما سایه هایی فراهم آورد، و در کوه ها برای شما پناهگاه هایی پدید آورد، و برای شما لباس هایی فراهم کرد که شما را از گرما حفظ کند، و لباس هایی که شما را در جنگ محفوظ دارد.
- او بدینسان نعمتش را بر شما تمام می کند، باشد که تسلیم شوید.

۸۲. اگر باز هم رویگردان شدند، پس تنها مأموریت تو این است که (پیام را) بطور واضح برسانی.

ناسیاسی کافران

۸۳. آنها نعمت های **خدا** را بخوبی تشخیص می دهند، سپس آن را انکار می کنند؛ بیشتر آنها کافرنند.

در روز رستاخیز

۸۴. آن روز خواهد آمد که از هر جامعه ای شاهی برانگیزیم، سپس به کسانی که کافر شدند اجازه (سخن) داده نمی شود، و عذرشان پذیرفته نخواهد شد.

۸۵. وقتی ستمگران عذاب را مشاهده کنند،

دیگر خیلی دیر خواهد بود؛ نه عذاب بر ایشان سبک می گردد، و نه مهلتی خواهند یافت.

کسانی که بُت شده اند مُریدانشان را از خود می رانند

۸۶. وقتی مشرکان معبودان خود را ببینند، خواهند گفت، ”پروردگارا، اینها معبودانی هستند که جز تو می خواندیم.“

سپس معبودان با آنها روبرو می شوند و می گویند، ”شما دروغگو هستید.“

۸۷. در آن روز آنها کاملاً به **خدا** تسلیم خواهند شد،

بُت شدگان اینان را از خود نمی دانند و طردشان می کنند.

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ
الْاَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ اِقَامَتِكُمْ
وَمِنْ اَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَا وَمِثْعَالًا حَبِيبٍ
﴿٨٠﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ
مِنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيَكُمُ
الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيَكُمُ بَاسِكُمْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ نِعْمَتَهُ
عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨١﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ
الْبَلٰغُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللّٰهِ ثُمَّ يَنْكُرُونَهَا
وَاَكْثَرُهُمْ الْكٰفِرُونَ ﴿٨٣﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ
شٰهيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ
﴿٨٤﴾ وَاِذَا رَاَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا الْعَذَابَ فَلَا يَخْفَفُ عَنْهُمْ وَاِنَّهُمْ
يُنظَرُونَ ﴿٨٥﴾ وَاِذَا رَاَ الَّذِيْنَ اٰشْرَكَ اٰشْرَكَ اٰهًا هُمْ
قَالُوْا رَبَّنَا هٰؤُلَاءِ شُرَكَآؤُنَا الَّذِيْنَ كُنَّا نَدْعُوْا مِنْ دُوْنِكَ
فَاَلْقُوْا اِلَيْهِمُ الْقَوْلَ اِنَّكُمْ لَكُمْ بِذٰلِكَ ﴿٨٦﴾ وَالْقَوْلُ
اِلَى اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ السَّمْعُ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٨٧﴾

۸۸. بر عذاب کسانی که ایمان نمی آورند و از راه **خدا** بازمی دارند، بخاطر ستمگری هایشان، عذاب بیشتری می افزاییم.
۸۹. آن روز خواهد آمد که از هر جامعه ای شاهی برانگیزیم، و تو را بعنوان شاهد برای این مردم می آوریم.
- ما این کتاب را بر تو نازل کرده ایم تا همه چیز را توضیح دهد، و هدایت، و رحمت، و مژده ای برای تسلیم شدگان باشد.
۹۰. **خدا** به عدل، انفاق، و توجه به خویشاوند فرمان می دهد. و از پلیدی، فسق و فجور، و نافرمانی بازمی دارد.
- او ذهن شما را روشن می کند، باشد که توجه کنید و پند گیرید.

به عهد خود وفا کنید

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَيَّ هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبَيِّنًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمْ اللَّهُ بِهِمْ وَلِيَبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنتُمْ فِيهِ تَخَالِفُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يَضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتَسْلُنَ عَمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

۹۱. هرگاه با **خدا** عهد می بندید، به عهد خود وفا کنید. پیمان های خود را، پس از آنکه (به خدا) سوگند یاد کردید که بدانها وفا می کنید نشکنید، زیرا **خدا** را برای انجام آن گواہ گرفته اید. **خدا** می داند که شما چه می کنید.
۹۲. مانند بافنده ای نباشید که بافته محکم خود را می شکافد و به رشته هایی از الیاف سست تبدیل می کند. شما هم اگر سوگندانان را برای سودجویی از یکدیگر دستاویز قرار دهید مانند آن هستید. هر چند که یک گروه نسبت به گروه دیگر در اکثریت باشد، **خدا** بدینسان شما را می آزماید. او بی شک روز رستاخیز موارد اختلاف شما را به شما نشان می دهد.
۹۳. اگر **خدا** می خواست، می توانست شما را امتی واحد قرار دهد. ولی هر آنکس که گمراهی را برگزیند، او را به گمراهی می فرستند. و هرکس که خواستار هدایت است، او را هدایت می کند.*

به یقین شما برای آنچه کرده اید بازخواست خواهید شد.

* ۱۶:۹۳ خدا، مومنان راستین را که سزاوار بخشایش او هستند می شناسد، و طبق این شناخت، آنان را هدایت می کند، ولی در هدایت را بروی کسانی که کفر را انتخاب کنند می بندد.

سوگند شکستن: گناهی جدی

۹۴. سوگندانان را میان خود دستاویز قرار ندهید، مبادا پس از آنکه گامی استوار برداشتید واپس روید، و بدبخت شوید. پیامد بازداشتن از راه **خدا** (اگر شما نمونه ای از بدی باشید) همین است؛ شما به عذابی هولناک دچار می شوید.
۹۵. تعهدات و سوگندانان را که در برابر **خدا** یاد کرده اید به بهای اندک مفروشید. آنچه نزد **خدا** است برای شما بسیار بهتر است، کاش می دانستید.
۹۶. آنچه نزد شماست پایان می پذیرد، ولی آنچه نزد **خدا** است برای همیشه می ماند. بیگمان به کسانی که شکیبیا هستند و پایداری می کنند پاداش خواهیم داد؛ ما بخاطر اعمال پرهیزگاران ای که می کردند به آنها پاداش می دهیم.

شادی تضمین شده،

اکنون و برای همیشه

۹۷. هر کس، مرد یا زن، که کردارش درست باشد، و ایمان داشته باشد، بیگمان زندگی شادمانه ای در همین دنیا به او خواهیم داد، و بیگمان پاداش کامل ایشان را به پاس کارهای پرهیزگاران شان (در روز داور) می پردازیم.

یک فرمان بسیار مهم*

۹۸. هرگاه قرآن می خوانی، از شیطان رانده شده به **خدا** پناه بر. هرگاه قرآن می خوانی، از شیطان رانده شده به **خدا** پناه بر.
۹۹. او بر کسانی که ایمان آورده اند و بر پروردگارشان توکل می کنند قدرتی ندارد.
۱۰۰. قدرت او محدود به کسانی است که او را بعنوان سرور خود برمی گزینند؛ همان کسانی که او را خدای خود می کنند.
۱۰۱. هرگاه وحیی را جایگزین وحیی دیگر کنیم، و **خدا** به آنچه وحی می کند بخوبی آگاه است، می گویند، "این را از خود ساخته ای!" بیگمان بیشتر آنها نمی دانند.

۱۰۲. بگو، "روح القدس آن را از سوی پروردگارت، بحق، فرود آورده است تا به افراد باایمان اطمینان دهد، و هدایت، و مژده ای برای تسلیم شدگان باشد."

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَزَلَ قدم بعد ثبوتها
وَتَذَرُوا السُّوءَ يَمَاصِدًا ثُمَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ
هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ
وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ
أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ
عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ إِنَّمَا
سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ
﴿١٠٠﴾ وَإِذَا بَدَأْنَا آيَةً مَّكَانَ ءَايَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا يُنزَلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفَرِّقٌ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
﴿١٠١﴾ فَلَنَنْزِلَهُ رُوحَ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ
الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

* ۱۶:۹۸ نجات ما فقط در صورتی امکان پذیر است که ما بتوانیم پیامی را که خدا در قرآن برای ما فرستاده تشخیص دهیم، و شیطان، نهایت سعی و کوشش خود را خواهد کرد که نگذارد ما نجات پیدا کنیم. از اینرو، این فرمان داده شده است.

قرآن از روی تورات و انجیل نوشته نشده

۱۰۳. ما خوب می دانیم که آنها می گویند، "بشری به او تعلیم می دهد!"
 زبان مرجعی که آنها بدان اشاره می کنند عربی نیست، و این به زبان عربی کامل است.
۱۰۴. بیگمان، کسانی که به آیات **خدا** ایمان نمی آورند، **خدا** آنان را هدایت نمی کند.
 آنان مسبب عذابی دردناک شده اند.
۱۰۵. تنها کسانی که مرام های دروغین عقیدتی می سازند آنهاهی هستند که آیات **خدا** را باور
 ندارند؛ آنها دروغگویان واقعی هستند.

زبان بازی به حساب نمی آید

۱۰۶. کسانی که پس از ایمان به **خدا** کافر شوند،

و به کفر راضی شوند، سزاوار خشم **خدا**
 شده اند. تنها کسانی که عذرشان پذیرفته است
 کسانی هستند که مجبور به ادای کفر شده اند،
 درحالیکه دل هایشان سرشار از ایمان است.*

- سرگرم شدن با زندگی دنیا باعث دوری از خداست
 ۱۰۷. این برای آن است که آنها زندگی این دنیا را
 بر آخرت مقدم شمرده اند، و **خدا** چنین افراد
 کافری را هدایت نمی کند.

۱۰۸. آنها کسانی هستند که **خدا** بر دل هایشان، و
 شنوایی شان، و بینایی شان مهر زده است.

- در نتیجه، آنها در غفلت بسر می برند.
 ۱۰۹. شک نیست، که در آخرت از بازندگان
 خواهند بود.

۱۱۰. پروردگار تو نسبت به آنهایی که پس از
 آزار دیدن مهاجرت می کنند، سپس به مبارزه
 ادامه می دهند و شکیبا هستند و پایداری
 می کنند، آمرزنده، و بخشایشگر است.

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ
 الَّذِي يَلْحَدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبِي وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ
 مُبِينٌ ﴿١٠٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بَيَّانَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ
 اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ بَيَّانَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿١٠٥﴾
 مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ لَا مَنْ أَكْرَهَ
 وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكَفْرِ صَدْرًا
 فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
 وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾ أُولَئِكَ
 الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ
 وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٠٨﴾ لَاجِرَمَ أَنَّهُمْ فِي
 الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٩﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ
 لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا
 وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٠﴾

* ۱۶:۱۰۶ حکمت خدایی چنین حکم می کند که اگر کسی برای شما اسلحه کشید و فرمان داد به خدا کفر
 بگویند، شما می توانید خواستش را برآورید. زیرا در چنین مواقعی، آنچه در دل نهفته داشته آید حساب است.

۱۱۱. آن روز خواهد آمد که هرکس به دفاع از خود برخیزد و به هرکس برای آنچه کرده بود بطور کامل پرداخته شود و به هیچ کس ستم نشود.

حرام کردن غذا هایی که حرام نشده محرومیت می آورد

۱۱۲. **خدا** جامعه ای را مثال می آورد که در امنیت و رفاه بسر می بردند، و روزی هایی که از هر سو بدانجا می رسید. ولی پس از چندی، به نعمت های **خدا** ناسپاس شدند.

این شد که **خدا** رنج گرسنگی، و نا امنی را به آنها چسانید. این کیفر کاری است که کردند.

۱۱۳. رسولی از میانشان برایشان آمده بود، ولی او را دروغگو شمردند. در نتیجه، بخاطر ستمگری هایشان عذابی بر آنان نازل شد.

۱۱۴. بنابراین، از روزی های **خدا** آنچه را که حلال و نیکوست بخورید، و برای نعمت های **خدا** سپاسگزار باشید، اگر واقعاً فقط او را می پرستید.

فقط چهار نوع غذا حرام است

۱۱۵. آنچه او بر شما حرام کرده است منحصرأ عبارتند از: مردار، خون، گوشت خوک،* و هر چه برای غیر **خدا** نذر یا اهدا شده باشد.

اگر کسی ناچار شود (از اینها بخورد)، بی آنکه علاقه ای داشته باشد، یا غرض ورزد، آنگاه **خدا** آمرزنده، و بخشایشگر است.

۱۱۶. با زبان خود به دروغ نگوید: "این حلال است، و آن حرام"، که در این صورت دروغ گفته آید و آن را به **خدا** نسبت داده آید.

بیگمان، کسانی که دروغ می سازند و آن را به **خدا** نسبت می دهند هرگز رستگار نمی شوند.

۱۱۷. اندک بهره ای ببرند، و آنگاه به عذابی دردناک گرفتار شوند.

۱۱۸. ما پیشتر از این برای تو گفتیم که برای یهودیان چه چیزهایی را حرام کردیم.* ما به آنها ستم نکردیم، بلکه خودشان به خویش ستم کردند.

﴿يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ جُنْدِلًا عَن نَّفْسِهَا وَتُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ ﴿١١١﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرِيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَّةً بِأَيْتِهَا رِزْقَهَا رَعْدًا مِّن كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَقَهَا اللَّهُ لِيَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِن كُنتُمْ إِتْيَاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزِرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَن اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكُذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ لَا يَفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾ مَتَّعْنَاهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا مَّا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِن قَبْلٍ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

* ۱۱۸-۱۱۵: انگل تریشینلا، Trichinella spiralis و انگل خوکی تاننیا سلیوم، Taenia solium از خطرناک ترین انگل هایی هستند که در گوشت خوک رشد می کنند، نه در چربی خوک. سالانه بیش از ۱۵۰۰۰۰ نفر در امریکا به این انگل مبتلا می شوند. به آیه های (۱۴۶-۱۴۵: ۶) و پیوست ۱۶ نگاه کنید.

۱۱۹. با اینهمه، کسانی که از روی نادانی گناه کنند، سپس توبه کنند و اصلاح شوند، پروردگار تو، پس از آنکه این انجام شد، آمرزنده، و بخشایشگر است.

ابراهیم

۱۲۰. بیگمان ابراهیم در تسلیم به **خدا** یک نمونه، و پیشتاز بود،

یگانه پرستی که از سابقه شرک مبرا بود.

۱۲۱. و چون شکرگزار نعمت های پروردگارش بود،

او را برگزید و براه راست هدایت کرد.

۱۲۲. ما در این دنیا به او شادی بخشیدیم،

و در آخرت او از درستکاران خواهد بود.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّعُوبَ بجهلَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ
بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢١﴾
إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
﴿١٢٢﴾ شَاكِرًا لِّأَنْعَمِهِ آجِبْتَهُ وَهَدَيْتَهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
﴿١٢٣﴾ وَءَاتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ
﴿١٢٤﴾ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٥﴾ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ
اختلفوا فيه وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا
كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٦﴾ ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ
وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِ لَهُمْ بِآلَتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ
هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٧﴾
وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوِفْتُمْ بِهِ وَإِنْ صَبَرْتُمْ
لَهُمْ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ ﴿١٢٨﴾ وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ
وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي صَبَقِ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٩﴾
﴿١٣٠﴾ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٣١﴾

محمد، از پیروان ابراهیم*

۱۲۳. سپس به تو (محمد) وحی کردیم که از دین

ابراهیم پیروی کن،* از یگانه پرستی؛

او هرگز مشرک نبود.

نسخ شبات

۱۲۴. شبات، فقط برای کسانی فرمان داده شده بود

که سرانجام درباره اش اختلاف پیدا کردند

(یهودیان و مسیحیان). پروردگار تو کسی

است که روز رستاخیز در موارد اختلافشان

میانشان داوری خواهد کرد.

پیام خدا را چگونه باید تبلیغ کرد

۱۲۵. با حکمت و اندرز محبت آمیز به راه

پروردگارت دعوت کن،

و با بهترین شیوه ای که ممکن است

با آنها به گفتگو بنشین.

پروردگار تو بهتر می داند که چه کسی از

راه او منحرف شده است، و هم او بهتر

می داند که چه کسانی هدایت شده اند.

۱۲۶. و اگر تنبیه می کنید، در نهایت انصاف تنبیه کنید.

ولی اگر (بجای انتقام گرفتن) به صبر چاره کنید، برای صابران بهتر است.

۱۲۷. به صبر چاره کن - که صبر تو جز به یاری **خدا** میسر نیست.

برای آنها غم مخور، و از نیرنگ هایشان اندوهگین مشو.

۱۲۸. **خدا** با کسانی است که پرهیزگاران رفتار کنند، و کسانی که نیکوکار هستند.

* ۱۶:۱۲۳ این آیه به آگاهی می رساند که تمام تکالیف دینی که از ابراهیم به ما رسیده، در زمان محمد رایج بود و تحریف نشده بود (به ۲۲:۷۸ و پیوست ۹ نگاه کنید).

سوره ۱۷: فرزندان اسرائیل (بنی اسرائیل)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. والاترین ستایش ها از آن کسی است که شبانگاه بنده خود (محمد) را از مسجد الحرام (در مکه) به دورترین سجده گاه احضار کرد،* محلی که پیرامون آن را برکت داده ایم، تا بعضی از نشانه های خود را به او نشان دهیم. او شنوا، و بیناست.

۲. همانند آن، به موسی کتاب دادیم،

و آن را رهنمودی برای بنی اسرائیل کردیم که:

”در کنار من هیچ معبودی را بعنوان مولا و سرور قرار ندهید.“

۳. آنها نوادگان کسانی هستند که با نوح انتقال دادیم؛

او بنده ای سپاسگزار بود.

۴. و در کتاب خطاب به بنی اسرائیل گفتیم:

”شما در زمین دو بار کارهای پلید خواهید کرد.

و سرانجام به منتهای تکبر خواهید رسید.

۵. ”هنگامی که بار نخست فرا رسد،

بعضی از بندگان خود را که نیرویی عظیم دارند

برضد شما خواهیم فرستاد، و آنها به خانه های

شما دست می یازند.

این یک پیشگویی است که باید روی دهد.

۶. ”پس از چندی، اوضاع برمی گردد و شما را

بر آنها غالب می گردانیم، و با ثروت های

هنگفت و فرزند یاری تان می دهیم؛

و شما را بالادست قرار می دهیم.

۷. ”اگر پرهیزگاران عمل کنید، به سود خود

پرهیزگاری می کنید، ولی اگر کردار پلید انجام

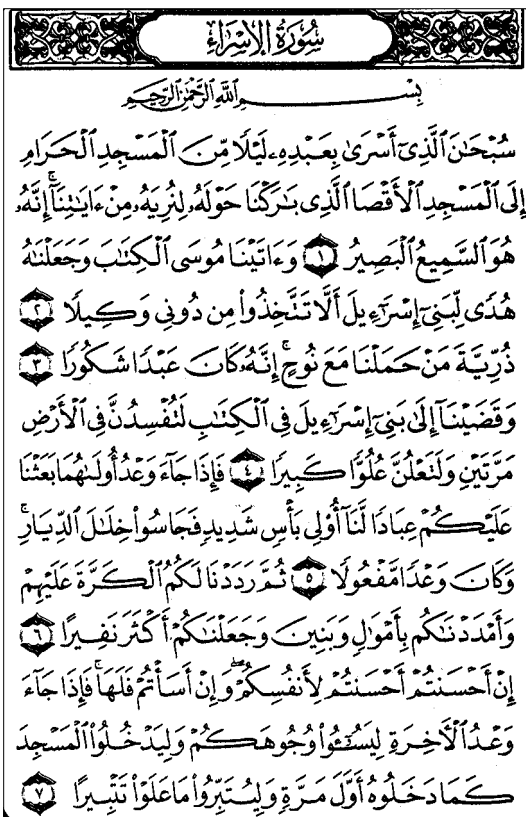
دهید به زیان خود چنین می کنید. بنابراین،

هنگامی که دومین بار فرا رسد، آنها شما را

شکست می دهند و به مسجد وارد می شوند،

درست همانطور که بار نخست چنین کردند.

و آنچه را در بدست آوردنش توفیق یافته بودید از میان می برند.“

* ۱۷:۱ مسجد الأقصا یعنی "دورترین جای سجده"؛ این محل میلیاردها سال نوری از ما فاصله دارد. این آیه به آگاهی ما می رساند که روح پیامبر - که شخص اصلی است - برای دریافت قرآن به بالاترین آسمان برده شد: (۹۷:۱؛ ۱۸-۱؛ ۵۳:۱؛ ۴۴:۳؛ ۲:۱۸۵).

۸. پروردگارتان از باران رحمتش بر شما فرومی فرستد. ولی اگر نافرمانی کنید، با عذاب تلافی خواهیم کرد. ما جهنم را اقامتگاه همیشگی کافران تعیین کرده ایم.

قرآن، وسیله نجات ما

۹. این قرآن به بهترین راه هدایت می کند، و به مومنانی که درستکار هستند مرزده می دهد که سزاوار پاداشی بزرگ شده اند.
۱۰. و برای آنانکه به آخرت ایمان ندارند، عذابی دردناک آماده کرده ایم.
۱۱. انسان اغلب برای چیزهایی دعا می کند که ممکن است به زیانش باشد، ولی به خیال خود برای چیزی دعا می کند که خوب است.
انسان ناشکیباست.

۱۲. و شب و روز را دو نشانه قرار دادیم.
شب را تاریک کردیم، و روز را روشن، تا در آن به دنبال روزی های پروردگارتان بروید. درضمن، این یک زمان سنج است، و وسیله ای است برای محاسبه شما. بدینسان هر نکته ای را با جزئیات شرح می دهیم.

نوار ویدیو*

۱۳. ما سرنوشت هر انسانی را ثبت کرده ایم؛ آن به گردنش آویخته شده است.
روز رستاخیز پرونده ای را که در دسترس است به دست او خواهیم داد.

۱۴. پرونده ات را بخوان. امروز، تو برای رسیدگی به حساب خود کافی هستی.
۱۵. هرکس هدایت شود، به سود خود هدایت شده است، و هرکس گمراه شود، به زیان خود گمراه شده است.

هیچ گناهکاری بار گناه دیگری را بر نمی دارد. ما، هرگز کسی را تنبیه نمی کنیم مگر آنکه اول رسولی بفرستیم.

۱۶. وقتی بخواهیم جامعه ای را از میان برداریم، رهبران را به حال خود رها می کنیم تا بی اندازه در آنجا فساد کنند.

پس همین که سزاوار عذاب شوند، آن را بکلی نابود می کنیم.

۱۷. ما بسیاری از نسل ها را پس از نوح نابود کرده ایم. پروردگار تو در نهایت دقت به گناهان بندگان رسیدگی می کند؛ او از همه چیز خبردار، و بر همه چیز بیناست.

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدتُمْ عَلَيْنَا جَهَنَّمَ لَمَّا كُفِرْتُمْ مِنْهَا
حَصِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾
وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٠﴾
وَيَلْعَنُ الْإِنسَانُ إِذَا سُئِرَ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنسَانُ مُجُولًا ﴿١١﴾
وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ لِّمَن حِوَّنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ
النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ
السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلُّ شَيْءٍ وَفَضْلُنَا نَفْصِيلًا ﴿١٢﴾ وَكُلَّ
إِنسَانٍ أَلْمَنَّا طَبْعَهُ فِي عُرْفِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا
يَلْقَاهُ مَنْشُورًا ﴿١٣﴾ أَقْرَأَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا
﴿١٤﴾ مَن أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ
عَلَيْهَا وَلَا نُزِرْ وَأُزِرْ وَأُزِرْ أَرْضًا وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ
رَسُولًا ﴿١٥﴾ وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا
فَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فَمَرَرْنَا بِهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن
الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

* ۱۷:۱۳ زندگی شما درست مثل یک نوار ویدیو، از لحظه تولد تا مرگ، قبلاً ثبت شده است. این نوار هنگام رستاخیز در دسترس ما نهاده می شود. به ۵۷:۲۲ و پیوست ۱۴ نگاه کنید.

اولویت های خود را با دقت برگزینید
زندگی دنیا

۱۸. هرکس این زندگی زودگذر را انتخاب کند و به آن اولویت دهد، به زودی آنچه را اراده کنیم به او خواهیم داد، سپس او را راهی جهنم می کنیم، که حقیر شده، و شکست خورده، تا ابد در آنجا زجر می کشد.

آخرت

۱۹. کسانی که آخرت را برگزینند و به آن اولویت دهند، و درستکار باشند، و ایمان داشته باشند، از زحماتشان قدردانی خواهد شد.

۲۰. ما برای هر یک از آنها روزی فراهم می کنیم؛ و از نعمت های فراوان پروردگارت به آنان و اینان می دهیم. نعمت های پروردگارت بی پایان است.

۲۱. بنگر که چگونه (در دنیا) مقام بعضی از مردم را بالاتر از بعضی دیگر کردیم. این تفاوت ها در آخرت بسی بیشتر، و بگونه ی چشمگیری مهم تر است.

فرمان های حیاتی

۲۲. معبود دیگری در کنار خدا قرار مده، مبدا سرانجام نکوهیده، و سرافکنده بنشین.

۲۳. پروردگار تو فرموده است که جز او را نپرست، و به پدر و مادرت احترام بگذار. تا زمانی که یکی از آن دو، یا هر دو زنده هستند، هرگز به آنها "اف" مگو (کوچک ترین حرکت ناراحت کننده)، و به آنها پرخاش مکن؛ با آنها خوش رفتار باش.

۲۴. و نزد ایشان بال خاکساری، و مهربانی را فروگستر، و بگو، "پروردگار، ایشان را مورد رحمت قرار ده، زیرا آنها از کودکی مرا بزرگ کرده اند."

۲۵. پروردگار شما از درون اندیشه های شما بخوبی آگاه است.

اگر تا آخر درستکار بمانید، او توبه کنندگان را می آمرزد.

۲۶. حق تعیین شده خویشاوند، نیازمند، تهیدست، و مسافر غریب را بده، ولی از اعتدال خارج نشو، و غیرمعقول خرج نکن.

۲۷. کسانی که غیرمعقول خرج می کنند برادران شیطانند، و شیطان به پروردگارش ناسپاس است.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلِيهَا مِذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كَلَّا نُمَدُّ هَتُوْلَاءَ وَهَتُوْلَاءَ مِنْ عَطَاةِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاؤُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَالْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿٢٢﴾ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا نَهْرَهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ لَهُمَا جَنَاحُ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴿٢٤﴾ رَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأُولَٰئِكَ عَفْورًا ﴿٢٥﴾ وَمَا ذَا الْقُرْآنِ حَقَّهُ وَالْمُسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَلَا تُبْدِرْ تَبْدِيرًا ﴿٢٦﴾ إِنْ الْمَيْدَنَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

۲۸. حتی اگر در پی رحمت پروردگارت، ناگزیری از ایشان دوری کنی، باید با بهترین شیوه ی ممکن، با ایشان رفتار کنی.

خشکدستی محکوم است

۲۹. نه دست خود از سر خستت به گردن بند، و نه ابلهانه گشاده دستی کن.

مبادا عاقبت ملامت زده، و متأسف بنشینی.

۳۰. زیرا پروردگارت روزی هرکس را که بخواد زیاد، و یا کم می کند.

او به بندگانش آگاه، و بیناست.

سقط جنین، قتل است

۳۱. فرزندان خود را از بیم فقر نکشید. ما برای

آنها، و نیز برای شما روزی فراهم می کنیم.

کشتن آنها گناهی بزرگ است.

۳۲. زنا نکنید؛ آن گناهی بزرگ، و کاری

اهریمنی است.

۳۳. هیچ کس را نکشید - زیرا خدا زندگی را

مقدس نهاده است - مگر برای اجرای عدالت.

اگر کسی بناحق کشته شود، پس برای اجرای

عدالت به وارث او اختیار می دهیم. پس، او

نباید در انتقام گیری برای قتل زیاد روی کند؛

او یاری داده می شود.

۳۴. به مال یتیمان دست نزنید مگر آنکه به صلاح

آنها باشد، تا به بلوغ فکری برسند.

به عهد خود وفا کنید، زیرا هر عهدی

مسئولیتی بزرگ همراه دارد.

۳۵. هرگاه معامله می کنید پیمانانه را تمام دهید، و

درست وزن کنید. این بهتر و نیکوکارانه تر

است.

بند بسیار مهم

۳۶. هیچ خبری را نپذیر، مگر آنکه شخصاً از

درستی آن اطلاع حاصل کنی.

من به تو شنوایی و بینایی و عقل داده ام، و تو مسوولی که از آنها استفاده کنی.

۳۷. در زمین با تکبر و تفاخر راه مرو -

تو نمی توانی زمین را از میان بشکافی، و در بلندی به کوه ها نمی رسی.

۳۸. پروردگار تو تمام رفتارهای ناپسند را محکوم کرده است.

وَأَمَّا عَرْضَ عَنْهُمْ فَمَا عَرَضَ مِنْ رَبِّكَ تَرَجُّهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا
مِيسُورًا ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
كُلَّ الْبَسِطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ بِسَطِّ الرِّزْقِ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْتُلُوا
أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنْ قَتَلْتُمْ مَا
خَطَا كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ
سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ
قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفُ فِي
الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَا لَيْسَ بِكُمْ إِلَّا بِالنِّبْتِ
هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَاتِبٌ
مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كَلَّمْتُمْ مَرْزُوقًا بِالْقِسْطِ أَلَمْ تَسْفِهْ
ذَلِكَ خَيْرًا وَأَحْسَنَ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾
وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ
الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

قرآن، حکمت است

۳۹. این بخشی از حکمتی است که پروردگارت بر تو وحی کرد. هیچ معبودی در کنار خدا قرار مده، که عاقبت نکوهیده و شکست خورده، اسیر جهنم خواهی شد.
۴۰. آیا پروردگارتان پسران را به شما بخشید، و فرشتگان را به دختری به خود اختصاص داد؟! چگونه جرأت می کنید چنین کفری به زبان آورید؟
۴۱. ما در این قرآن (هر گونه مثالی را) بیان کرده ایم، تا باشد که متوجه شوند. ولی فقط بر نفرتشان می افزاید.
۴۲. بگو، "اگر همانطور که ادعا می کنند، خدایان دیگری با او بودند، سعی می کردند صاحب عرش را براندازند."

۴۳. تسبیح او را، او برتر و بالاتر است، بسی فراتر از آنچه به زبان می آورند.

همه کس و همه چیز خدا را می ستاید

۴۴. هفت جهان، زمین، و هر کس که در آنهاست از شکوه و جلال او یاد می کنند. چیزی نیست که او را تسبیح نکوید، ولی تسبیح آنها از درک شما خارج است. او باگذشت، و آمرزنده است.

کافران نمی توانند قرآن را بفهمند

۴۵. وقتی قرآن می خوانی، میان تو و کسانی که به آخرت ایمان ندارند حجابی نامریی قرار می دهیم.

قرآن، تنها مرجع

۴۶. و بر افکارشان پوشش می نهیم، تا آن را نفهمند، و در گوش هایشان ناشنوایی. و هنگامی که فقط از روی قرآن* درباره پروردگار پند می دهی، با بیزاری می گریزند. ما خوب می دانیم که وقتی به تو گوش می دهند چه می شنوند، و وقتی پنهانی دسیسه می کنند - کافران می گویند، "شما از یک دیوانه پیروی می کنید."

۴۸. بنگر که چگونه تو را وصف می کنند، و همین چگونه سبب می شود از راه منحرف شوند.

۴۹. و گفتند، "آیا پس از آنکه استخوان شدیم و به اجزای متلاشی شده تبدیل شدیم، از نو برانگیخته می شویم؟!"

ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ۚ
 آخَرًا فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾ أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُمُ
 بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنثًا إِنَّكُمْ لَقَوْمٌ قَوَلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾
 وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾
 قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَأَبْعَثُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا
 ﴿٤٢﴾ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ عَلَٰوًا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾ تَسْبِيحُ لَهُ السَّمَوٰتُ
 السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِيحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِن
 لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ
 الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا
 مَّسْتُورًا ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ
 وَقْرًا وَإِذَا ذُكِّرْتُمْ فِي الْقُرْآنِ وَحَدَّهُ وَلَوْ أَن عَلَّآدْبُرْهِمْ نُفُورًا
 ﴿٤٦﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ يُخَرِّجُونَ
 إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا لَرَجُلٍ مَّسْحُورًا ﴿٤٧﴾ أَنْظِرْ
 كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٨﴾
 وَقَالُوا أَيُّذَا كُنَّا عِظْمًا وَرَفْنَا أَيْنَا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾

* ۱۷:۴۶ واژه عربی "واحد" در آیات (۶۰:۴ ، ۸۴ ، ۴۰:۱۲ ، ۳۹:۴۵ ، ۷۰:۷۰) به خدا عطف می شود. حاصل جمع تمام این اعداد = ۳۶۱، یا ۱۹ × ۱۹ است. اما اگر ۱۷:۴۶ را که به قرآن اشاره دارد به آنها اضافه کنید، عدد بدست آمده مضرب ۱۹ خواهد بود. این یکبار دیگر ثابت می کند که واژه عربی "واحد" در ۱۷:۴۶ به قرآن عطف می شود (پیوست ۱۸).

۵۰. بگو، "حتی اگر به صورت سنگ یا آهن در آید.
 ۵۱. "حتی اگر به نوعی دیگر از خلقت تبدیل شوید که به نظر شما [رستاخیزش] غیر ممکن است." سپس خواهند گفت، "چه کسی ما را باز می گرداند؟"
 بگو، "همان کسی که نخستین بار شما را آفرید."
 آنگاه، سرشان را تکان می دهند و می گویند، "در چه زمانی؟"
 بگو، "شاید نزدیک تر از آن باشد که می پندارید."
 ۵۲. آن روز که شما را احضار کند، ستایش کنان به او پاسخ خواهید داد،
 آنگاه متوجه می شوید که جز مدتی کوتاه در این دنیا نبوده اید.

با یکدیگر خوش رفتار باشید

۵۳. به بندگان من بگو که با یکدیگر به بهترین شیوه رفتار کنند، زیرا شیطان همیشه سعی دارد میان آنها کدورت ایجاد کند. بی شک، شیطان سرسخت ترین دشمن انسان است.
 ۵۴. پروردگارتان شما را به بهترین وجه می شناسد. او طبق شناخت خود، ممکن است شما را مورد رحمت قرار دهد، یا شما را به کیفر برساند.
 ما تو را نفرستادیم که مدافع آنها باشی.
 ۵۵. پروردگار تو یکایک کسانی را که در آسمان ها و زمین هستند بهتر می شناسد. و طبق این شناخت، بعضی از پیامبران را بر بعضی دیگر برتری دادیم. برای مثال، زبور را به داود، عطا کردیم.
 ۵۶. بگو، "کسانی را که جز او عَلم کرده اید بخوانید." آنها توانایی اینکه گزندی را از شما بردارند، یا از وقوع آن جلوگیری کنند ندارند.
 افراد مومنی را که بُت کرده اید، فقط خدا را می پرستیند

﴿قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْفُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِن لِّئِنَّهُمْ إِلَّا قُلِيًّا ﴿٥٢﴾ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّا لَلْإِنْسَانَ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٥٣﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنِّي أَمَّا آيَاتِي فَسَاءَ يُعَذِّبُكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٤﴾ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿٥٥﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا جُوعِيًّا ﴿٥٦﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾ وَإِنْ مِنْ قَرِيبَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ آلِ قِيَامَةٍ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾﴾

۵۷. کسانی که این افراد آنها را می خوانند، خود در جستجوی راه و وسیله ای به سوی پروردگارشان هستند. آنها خودشان، دست به دعا برمی دارند تا رحمت او شامل حالشان شود، و از عذاب او می ترسند. بی شک، عذاب پروردگار تو هولناک است.
 ۵۸. جامعه ای نیست که ما پیش از روز رستاخیز آن را نابود نکنیم، یا آن را به عذابی سخت گرفتار نکنیم. این از پیش در کتاب نوشته شده است.

معجزات به سبک کهن از رواج افتاد

۵۹. آنچه ما را از فرستادن معجزات بازداشت این بود که نسل های گذشته آنها را تکذیب کرده- اند. برای مثال، ما به ثمود شتر را نشان دادیم، (معجزه ای) شگرف، ولی آنها به آن ستم کردند. ما معجزات را فقط برای این فرستادیم که اندک اندک در آنها حرمت پدید آوریم.
۶۰. و به تو اطلاع دادیم که مهار هستی مردم به دست پروردگار تست، و آن رویایی را که به تو نشان دادیم، و درخت نفرین شده در قرآن را آزمونی برای مردم کردیم.*
- ما دلایل محکم را به آنها نشان دادیم تا اندک اندک حرمتگزار شوند، ولی جز بر سرکشی شان نیفزود.

شیطان مردم را فریب می دهد

۶۱. هنگامی که به فرشتگان گفتیم، "در برابر آدم سجده کنید،" آنها سجده کردند، بجز ابلیس. او گفت، "آیا به کسی که تو از گل آفریدی سجده کنم؟"
۶۲. گفت، "حال که او را بر من محترم شمرده ای، اگر تا روز رستاخیز مهلتم دهی، تمام فرزندانش را تحت سلطه خود می گیرم، مگر تعدادی انگشت شمار را."
۶۳. او گفت، "پس برو؛ تو و کسانی که از تو پیروی کنند اسیر دوزخ خواهید شد؛ کیفری در نهایت عدالت."
۶۴. "تو می توانی با ندای خود ایشان را بفریبی، و تمام نیروها و مردانت را برضد آنها بسیج کنی، و در دارایی و فرزندانشان شریک باشی، و به ایشان وعده دهی. آنچه شیطان وعده می دهد خیالی بیش نیست."
۶۵. "و اما بندگان من، تو بر آنان هیچ تسلطی نداری."
- پروردگار تو بعنوان حامی و مدافع کافی است.
۶۶. پروردگار شما کسی است که کشتی را برای شما در آب ها شناور می کند،* تا بتوانید به دنبال نعمت های او بروید. او نسبت به شما بخشایشگر است.

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوْلُونَ
وَمَا إِنَّا نَتَمُودُ النَّافَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ
إِلَّا تَخْوِيفًا ۝ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا
جَعَلْنَا الرُّءْيَا إِلَّا آيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ
فِي الْقُرْآنِ وَنُوحًا فَهُمْ فَأَمَّا يُرِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ۝
وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
قَالَ مَا أَجْسَدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ۝ قَالَ أَرَأَيْتَ هَذَا الَّذِي
كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنِ أَخَّرْتَنِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأُحْتَنِكَنَّ
ذُرِّيَّتَهُ ۝ إِلَّا قَلِيلًا ۝ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ
جَهَنَّمَ جَزَاءُ وَاكْرَجَاءُ مَوْفُورًا ۝ وَأَسْتَفْزِرُّ مِنْ أَسْطِطَعَتِ
مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبُ عَلَيْهِمْ بِخِيَلِكِ وَرَجِلِكَ وَشَارِكُهُمْ
فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدَّتِهِمْ وَمَا يَعْبُدُهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا
عُرُورًا ۝ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى
بِرَبِّكَ وَكِيلًا ۝ رَبُّكُمْ الَّذِي يُرِيكُمْ لِكُمْ الْفَلَكَ
فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝

* ۱۷:۶۰ همانطور که در آیات (۱۸-۱۷:۱؛ ۵۳:۱) آمده، داستان رفتن محمد به بالاترین آسمان برای دریافت قرآن، آزمایشی برای مردمان بود، تا او را به صرف ایمان بپذیرند.

* ۱۷:۶۶ علم فیزیک و شیمی طبیعی به ما می آموزد که آب از کیفیت های ویژه ای برخوردار است که کاملاً متناسب با نیازهای گوناگون ماست.

بیاران بد

۶۷. اگر در دل دریا به گزندی گرفتار شوید، تمام کسانی را که می خوانید فراموش می کنید، و با اخلاص تمام فقط از او درخواست می کنید. ولی همین که او شما را به ساحل نجات می رساند، به اعتقادات گذشته خود بازمی گردید. بیگمان، انسان ناسپاس است.

۶۸. آیا تضمینی دارید که زمین به امر او شما را، در ساحل، فرو نبرد؟ یا، کولاکی همراه با رگبار شدید بر شما نفرستد؟ سپس هیچ محافظی برای خود نمی یابید.

۶۹. آیا تضمینی دارید که او یک بار دیگر شما را به دریا بازنگرداند، و توفانی بر شما نفرستد که شما را به سزای نابوری هایتان غرق کند؟ هنگامی که این پیشامد روی دهد، دیگر فرصتی به شما نخواهیم داد.

۷۰. ما فرزندان آدم را گرامی داشته ایم، و بر ایشان در خشکی و دریا وسیله حمل و نقل فراهم کردیم. و برای آنها روزی های نیکو فراهم کردیم، و به ایشان بیش از بسیاری از مخلوقات خود مزیت دادیم.

۷۱. آن روز خواهد آمد که ما همه مردم را، با کارنامه هایشان احضار کنیم.

کسانی که به آنها کارنامه پرهیزگاری داده شود، کارنامه شان را می خوانند و کمترین ستمی به آنها نمی شود.

۷۲. کسانی که در این دنیا کور هستند، در آخرت هم کور خواهند بود؛ و بسی بدتر از آن.

خداوند به رسول ثبات می بخشد

۷۳. نزدیک بود که تو را از آنچه بر تو وحی کرده ایم بلغزانند. و می خواستند چیزهایی

غیر از آن بگوئی، تا تو را دوست خود گیرند.

۷۴. اگر ما تو را محکم نکرده بودیم، نزدیک بود اندکی به سوی ایشان گرایش پیدا کنی.

۷۵. اگر چنین کرده بودی، تو را در این دنیا، و نیز پس از مرگ دو چندان عذاب می کردیم، و در برابر ما هیچ یآوری برای خود نمی یافتی.

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهَهُمْ فَلَمَّا نَجَّكُمُ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا يَجِدُوا لَكُمْ وَكَيلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيَغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَجَعَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ رِزْقًا لَهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْئَاتِهِمْ فَمَنْ أُوْفِيَ كِتَابُهُ بِرِسْمِهِ فَأُولَٰئِكَ يَفْرَهُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يَظْلَمُونَ قِيلًا ﴿٧١﴾ وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾ وَإِنْ كَادُوا لِيَفْتَنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَةً وَإِذَا لَا تَجِدُوكَ حَلِيلًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرُكُّنَ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

۷۶. چیزی نمانده بود که تو را از این سرزمین تبعید کنند تا از دست تو آسوده شوند، و بتوانند به محض رفتن تو بازگردند.
۷۷. همین مورد برای تمام رسولانی هم که پیش از تو فرستادیم، بود، و در شیوه کار ما تغییری نمی یابی.

نماز ظهر

۷۸. هنگام ظهر که خورشید از بالاترین نقطه خود به سوی مغرب پایین می آید نماز را برپا دار. و سحرگاهان نیز به (خواندن) قرآن پرداز. (خواندن) قرآن در سحرگاه مشهود است.

راز و نیاز با خدا

۷۹. پاسی از شب را با خود خلوت کن و به (خدا) پرداز تا امتیاز فراوان کسب کنی، و پروردگارت تو را به مقامی پسندیده برساند.
۸۰. و بگو، ”پروردگارا، مرا وارد کن، ورودی با احترام و بگذار بروم، رفتنی با احترام، و از من سخت پشتیبانی کن.“
۸۱. اعلام کن، ”راستی و درستی چیره شده است، و نادرست نابود شده است؛ هرچه نادرست است باید نابود شود.“

شفا و رحمت

۸۲. و در قرآن برای مومنان شفا و رحمت فرومی فرستیم. و هم زمان، فقط بر شرارت ستمگران می افزاید.
۸۳. هنگامی که به انسان نعمت می دهیم، سرگرم، و بی توجه می شود. ولی همین که به گزندی دچار شود، نومید می گردد.
۸۴. بگو، ”هرکس بر حسب ایمانش عمل می کند، و پروردگار شما بهتر می داند که چه کسانی براه راست هدایت شده اند.“

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلافَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةٌ مَن قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِن رُّسُلِنَا وَلَا يَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ أَقْبِرِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ السَّمْسِ إِلَى عَسْقِ اللَّيْلِ وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْءَانَ الْفَجْرِ كَأَنَّكَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ وَأَجْعَلْ لِي مِن لَّدُنكَ سُلْطٰنًا نَّصِيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَرَهَقَ الْبٰطِلُ إِنَّ الْبٰطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾ وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْءَانِ مَاهُو شِفَاءً وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾ وَأَنصِتْ عَلٰى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ وَنَسٰى جَانِبَهُ وَإِذًا مَسَّهُ الشَّرْكَانِ يَتُوسَا ﴿٨٣﴾ قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلٰى شَاكِرَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَن هُوَ أَهْدٰى سَبِيلًا ﴿٨٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِن سَأَلْتُمُوهُنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَهُنَّ عَلَيْهِنَّ وَكِيلًا ﴿٨٦﴾

هر دانشی از وحی الهی سرچشمه می گیرد

۸۵. از تو درباره وحی می پرسند. بگو، ”وحی از سوی پروردگارم می آید. دانشی که به شما داده شده بسیار کم است.“
۸۶. اگر بخواهیم، می توانیم آنچه را بر تو وحی کردیم بازستانیم، آنگاه در برابر ما هیچ مدافعی نمی یابی.

۸۷. این نیست مگر رحمتی از سوی پروردگار تو.
او موهبتی بزرگ بر تو ارزانی داشته است.

نوشتار ریاضی قرآن

۸۸. بگو، "اگر همه آدمیان و جن ها دست به دست یکدیگر می دادند تا قرآنی مانند این بیاورند، هرگز نمی توانستند چیزی نظیر این بیاورند، هرچند نهایت همکاری را با یکدیگر داشته باشند."

۸۹. و در این قرآن انواع مثال ها را برای مردم بیان کرده ایم، ولی بیشتر مردم در ناباوری پافشاری می کنند.

چالش با رسولان خدا

۹۰. آنها گفتند، "ما تو را باور نخواهیم کرد

مگر آنکه از زمین چشمه ای بجوشانی.

۹۱. "یا باغی از درختان خرما و انگور داشته باشی، که از میان آن رودها روان کنی.

۹۲. "یا همانطور که ادعا کردی،

قطعاتی را از آسمان بر ما فرواندازی.

یا خدا و فرشتگان را در برابر چشمانمان

حاضر کنی.

۹۳. "یا کاخی مجلل داشته باشی،

یا به آسمان روی. حتی اگر به معراج روی،

باور نخواهیم کرد، مگر آنکه کتابی بیاوری که

بتوانیم آن را بخوانیم."*

بگو، "شکوه و جلال پروردگارم ستایش باد.

آیا من بیش از بشری هستم که رسولم؟"

رسالت، آزمایشی خطیر

۹۴. پس از آنکه هدایت برای مردم آمد، آنچه باعث

شد ایمان نیاورند، این بود که گفتند،

"آیا خدا یک بشر را به سمت رسول

فرستاده است؟"

۹۵. بگو، "اگر فرشتگان در زمین زندگی می کردند،

از آسمان، فرشته ای را به رسالت برایشان فرومی فرستادیم."

خدا شاهد من است

۹۶. بگو، "خدا بعنوان شاهد میان من و شما کافی است.

او به عبادت کنندگان خود آگاه، و بیناست."

إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَیْرًا ۝۸۷ قُلْ لَیْنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَیْكَ أَنْ یَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَآ یَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِیرًا ۝۸۸ وَلَقَدْ صَرَفْنَا لِلنَّاسِ فِی هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مِثْلِ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ۝۸۹ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ یَنْبُوعًا ۝۹۰ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجْوٍ وَعَنْبٍ فَنفَجِرَ الْأَنْهَارَ خَلَالَهَا تَفْجیرًا ۝۹۱ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتْ عَلَیْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِیَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبَیْلًا ۝۹۲ أَوْ یَكُونَ لَكَ بَیْتُ مِّنْ زُخْرَفٍ أَوْ تَرْفِیَ فِی السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُفِیكَ حَتَّى تَنْزِلَ عَلَیْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّیْ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ۝۹۳ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ یُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ۝۹۴ قُلْ لَوْ كَانَتْ فِی الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ یَّمشُونَ مُطْمَئِنِّینَ لَنَزَّلْنَا عَلَیْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًَا رَسُولًا ۝۹۵ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِدًا بَیْنِی وَبَیْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِیرًا بَصِیرًا ۝۹۶

* ۱۷:۹۳ از رسول میثاق "رشاد خلیفه" نیز چالشگرانه خواستند تا کتاب تازه ای بیاورد، یا کاری کند که از آسمان، قطعاتی، فروافتد. آیه ۸۱:۳ وظایف رسول میثاق را مشخص کرده است. شواهد مبهوت کننده ای در پیوست های ۲ و ۲۶ آورده شده است.

۹۷. هرکس را که **خدا** هدایت کند واقعاً هدایت یافته است.

و هرکس را به گمراهی فرستد، هرگز برای آنها مولا و سروری جز او نمی یابی. و روز رستاخیز آنها را، باجبار، احضار خواهیم کرد؛ کور، گنگ، و کر. مقصد آنها دوزخ است؛ هرگاه آتش آن فروکش کند، بر لهیب آن می افزاییم.

در اعماق اندیشه هایشان

۹۸. این کیفر بحق آنهاست، زیرا آیات ما را انکار کردند. آنها گفتند، "آیا پس از آنکه استخوان شدیم و به اجزای متلاشی شده تبدیل شدیم، به شکل تازه ای از خلقت برانگیخته می شویم؟"

۹۹. آیا نمی توانستند ببینند که **خدایی** که آسمان ها و

زمین را آفرید، می تواند همان آفرینش را

دوباره انجام دهد؟ و اینکه او برایشان طول

عمری مقرر کرده است که قابل تغییر نیست؟

با اینهمه، کافران در ناباوری پافشاری می کنند.

۱۰۰. اعلام کن، "اگر شما گنج های رحمت

پروردگام را در اختیار می داشتید، از بیم

آنکه مبادا تمام شود، از آن دریغ می کردید.

انسان خسیس است."

موسی و فرعون

۱۰۱. و با نه معجزه شگرف از موسی پشتیبانی

کردیم - از بنی اسرائیل بپرس.

هنگامی که او نزد ایشان رفت، فرعون به او

گفت، "من چنین می پندارم، ای موسی، که تو

را جادو کرده اند."

۱۰۲. گفت، "تو خوب می دانی که کسی نمی تواند

چنین چیزهایی را آشکار کند، جز پروردگار

آسمان ها و زمین. من چنین می پندارم که

تو، ای فرعون، به شکست محکوم شده ای."

۱۰۳. هنگامی که او در تعقیب آنها می رفت، تا آنها را از آن سرزمین بیرون براند،

او و تمام هوادارانش را، یکجا، غرق کردیم.

۱۰۴. پس از آن به بنی اسرائیل گفتیم، "بروید در این سرزمین زندگی کنید. هنگامی که آخرین

پیشگویی انجام شود، همه شما را، در یک گروه، احضار خواهیم کرد."

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ
مِنْ دُونِهِ. وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِيَائًا وَبِكَمَا
وَصَمًا مَا وَنَبَهُمْ جَهَنَّمَ كَمَا خَبَتْ زِدْنَهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾
ذَلِكَ جَزَاءُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا آلَاءَ ذَاكَ عَظَمْنَا
وَرَفَعْنَا أَعْيُنًا لَمُبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فَادْرُجُ عَلَيَّ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَأَرْبَبٍ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾
قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ
الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ
آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسْتَلَّ بِحِي إِسْرَائِيلَ يَلِ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ
إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ
هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَافِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ
يَنْفِرَعُوثَ مَسْجُورًا ﴿١٠٢﴾ فَأَرَادَ أَنْ يَنْفِرَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ
فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾ وَقَلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ
أَسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذْ جَاءَهُ وَعَدَا الْآخِرَةَ فِجْتَانًا لَكُمْ لَفِيئًا ﴿١٠٤﴾

قرآن کم کم رها شد تا به آسانی بیاد سپرده شود

۱۰۵. ما بحق آن را فرو فرستادیم، و آن بحق فرود آمد.
و تو را جز بعنوان مژده دهنده، و هشدار دهنده نفرستادیم.
۱۰۶. قرآنی که ما آن را به تدریج رها کرده ایم، تا تو آن را در دراز مدت برای مردم بخوانی، گرچه تمام آن را یکباره نازل کردیم.
۱۰۷. اعلام کن، "چه به آن ایمان بیاورید، یا به آن ایمان نیاورید."
کسانی که به دانش کتاب های آسمانی پیشین دست یافته اند، وقتی برایشان خوانده شود، سجده کنان، به چانه هایشان می افتند.
۱۰۸. و می گویند، "شکوه و جلال پروردگار ما ستایش باد.

این، تحقق پیشگویی پروردگار ماست."

۱۰۹. آنها سجده کنان، و اشک ریزان بر چانه ها-
یشان می افتند. زیرا آن بر خشوع شان
می افزاید.

۱۱۰. بگو، "او را خدا بخوانید،

یا او را رحمتگر بخوانید؛ هر کدام را
بخوانید، بهترین نام ها از آن اوست."

صدای نمازگزار

نمازت را نه بسیار بلند بخوان، و نه در دل؛
صدایی متوسط اختیار کن.

۱۱۱. و اعلام کن: "ستایش خدای را، که هرگز
پسری برای خود اختیار نکرده است، و در
سلطنت خود هیچ شریکی نگرفته است، و
ضعیف نبوده که به ولی ئی نیاز داشته باشد،"
و مُدام او را تکبیر گو.

سوره ۱۸: غار (الکھف)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ستایش خدای را، که بر بنده خود این کتاب را فرو فرستاد،
و آن را بی نقص کرد.

۲. (کتابی) کامل، تا از سوی او به عذابی سخت هشدار دهد،

و به مومنانی که درستکار هستند نوید بخشد، که پاداشی بزرگ کسب کرده اند.

۳. و برای همیشه در آنجا ماندگارند.

۴. و تا هشدار می باشد برای آنان که گفتند، "خدا پسری اختیار کرده است!"

و بِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾
وَقُرْءَانًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَلْنَاهُ نَزْلًا سَلِيلًا ﴿١٠٦﴾
قُلْ ءَامِنُوا بِهِ ءَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْآذِقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْآذِقَانِ يَسْجُودُونَ ﴿١٠٩﴾ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿١١٠﴾ قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُوهَا وَتُتَمَكَّنَ مِنْهَا فَيَكُونَ مِنْكُمْ سَبِيحًا ﴿١١١﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ وَلِيٌّ مِنَ الدُّنْيَا وَكَرِهَ تُكْبِرًا ﴿١١٢﴾

سُورَةُ الْكَافِرَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ﴿١﴾
فَيَمَّا يَسُدُّرَ بِأَسَاسٍ يَدِيدًا ﴿٢﴾ مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ
يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿٣﴾ مَتَّكِنِينَ
فِيهِ أَبَدًا ﴿٤﴾ وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴿٥﴾

۵. آنها در این باره هیچ دانشی ندارند، و پدرانشان هم هیچ دانشی نداشتند.
چه کفری از دهانشان بیرون می آید! آنچه می گویند دروغی است نفرت انگیز.
۶. شاید خود را سرزنش کنی که چرا این سخن را باور ندارند؛ شاید ناراحت شوی.

آخر دنیا*

۷. ما همه چیز را در زمین آراسته ایم، تا آنها را بیازماییم،
و کسانی از ایشان را که پرهیزگاران عمل می کنند متمایز کنیم.
۸. بیگمان، همه چیز را در آن نابود خواهیم کرد، و آن را کاملاً بایر می کنیم.*

اصحاب کهف

۹. فکر می کنی چرا داستان اصحاب کهف، و اعدادی را که به ایشان مربوط می شود برای تو می گوئیم؟ آنها از نشانه های شگفت انگیز ما هستند.

۱۰. هنگامی که آن جوانان در غار پناه گرفتند، گفتند، ”پروردگارا، ما را مورد رحمت خود قرار ده، و کار ما را با راهنمایی خود سامان بخش.“

۱۱. سپس در آن غار برای سالیانی معین بر گوش هایشان مهر زدیم.

۱۲. سپس آنها را برانگیختیم تا ببینیم که کدامیک از آن دو گروه می تواند مدت اقامت آنها را در آنجا حساب کند.

۱۳. ما سرگذشت آنها را برآستی برای تو حکایت می کنیم. آنها جوانانی بودند که به پروردگارشان ایمان آوردند، و ما بر هدایتشان افزودیم.

۱۴. و قلب هایشان را محکم کردیم هنگامی که بپاخواستند و اعلام کردند: ”تنها پروردگار ما،

پروردگار آسمان ها و زمین است و ما هرگز به عبادت معبودی جز او تن نمی دهیم.
چون در آن صورت، سخت گمراه شده ایم.

۱۵. ” این قوم ما معبودانی جز او اختیار کرده اند.

چرا نمی توانند در تأیید مرام خود دلیل روشنی بیاورند!

کیست ستمکارتر از آنکس که دروغ بسازد و آن را به خدا نسبت دهد؟

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿۵﴾ فَلَمَّا لَكَ بِرَبِّكَ نَفْسَكَ عَلَى آثَرِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ﴿۶﴾ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿۷﴾ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿۸﴾ أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ﴿۹﴾ إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿۱۰﴾ فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿۱۱﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْسَنُ لِمَا لَمْ نُوَِّدْ ﴿۱۲﴾ لَمَّا نَفَّسْنَا مِنْ نَجْمِهِمُ الْوَحْيَ إِتْمَمْتُمُ فَتْيَةَ عِبَادِنَا إِبْرَاهِيمَ وَرَبِّطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطًا ﴿۱۳﴾ هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيْنَ يَدَيْهِمْ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿۱۴﴾

* ۹- ۱۸:۸ از قرار، همانطور که در آیات ۲۱، ۱۸:۹ گفته شده، سرگذشت این مسیحیان مومن، ” هفت خفته افسوس“، با پایان دنیا ارتباط مستقیم دارد. در پیوست ۲۵ شرح داده شده که این مومنان چه نقشی در فاش شدن تاریخ آخر زمان دارند.

هفت خفته افسوس*

۱۶. ” اکنون که می خواهید از آنها، و از آنچه جز **خدا** می پرستند کناره بگیرید،* پس بیاید در آن غار پناه گیریم. باشد که پروردگارتان شما را مورد رحمت خود قرار دهد و به شما توفیق دهد که درست تصمیم بگیرید.“

لزوم یک معلم ارشاد کننده

۱۷. می توانستی خورشید را ببینی که هنگام طلوع از سمت راست غارشان بالا می آمد، و هنگام غروب، از سمت چپ بر آنان پرتو می افکند، و آنها در فرورفتگی غار به خواب رفته بودند. این یکی از نشانه های مهم **خداست**.*

هر کس را که **خدا** هدایت کند واقعاً هدایت شده است، و هر کس را که او به گمراهی فرستد، هرگز معلم ارشاد کننده ای برای او نمی یابی. چنین می پنداشتی که آنها بیدارند، درحالیکه واقعاً خواب بودند.

۱۸. هنگامی که آنها را به پهلوی راست و به پهلوی چپ می گرداندیم، سگ آنها نیز در میان آنها دو دست خود را دراز کرده بود. اگر آنها را می دیدی، وحشت زده می شدی، و از ایشان می گریختی.

۱۹. هنگامی که آنها را برانگیختیم، از یکدیگر پرسیدند، ” چه مدت در اینجا بوده اید؟“ پاسخ دادند، ” یک روز یا بخشی از روز را در اینجا بوده ایم.“

” پروردگارتان بهتر می داند که شما چه مدت در اینجا بوده اید، اکنون بیاید یکی از خودمان را با این پول به شهر بفرستیم. پس او برود و پاک ترین خوراک ها را بیاورد، و اندکی برای ما خرید کند. او باید کاری کند که شناخته نشود، و توجه کسی را به خود جلب نکند.

۲۰. ” اگر شما را بیابند، شما را سنگسار می کنند، یا وادارتان می کنند که به دین شان بازگردید، سپس هرگز پیروز نخواهید شد.“

وَإِذْ أَعْرَضْنَا عَنْهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوَّا إِلَى الْكَهْفِ
يَنْشُرُ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا
﴿١٦﴾ وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزُورُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ
الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ
مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّ اللَّهُ فَيَهْدِيَهُمْ لِقَتَّةٍ
يُضِلُّ فَلَئِنْ تَحَدَّثْتُمْ بِهِ لَمَا تَلْمِزُوهُنَّ وَمَنْ أَتَقَاتِلَ
وَهُمْ رُفُودٌ وَقَلْبُهُمْ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ
بَسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ
فِرَارًا وَلَمُلَمِّتَ مِنْهُمْ رُجْبًا ﴿١٧﴾ وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ
لَيْسَاءَ لَوْلَا رَحْمَتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ لَسَاءَ مَا يَكُونُ لَكُمْ لَيْسَاءَ
يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَالْوَارِثُ كَمَا أَعْلَمُ بِمَا لَيْسْتُمْ فَاَبْعَثُوا
أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هُنَا إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى
طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ
بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٨﴾ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا ﴿١٩﴾

* ۲۰-۱۶:۱۸ شهر باستانی افسوس در ساحل جنوبی ترکیه، در ۲۰۰ مایلی جنوب نیقیه قدیم، و ۳۰ مایلی جنوب از میر امروز قرار دارد. اصحاب کهف، چند جوان مسیحی بودند که می خواستند از تعالیم عیسی پیروی کنند، و خدای یگانه را به وحدانیت عبادت کنند. آنها بخاطر اذیت و آزار تازه مسیحیانی که سیصد سال پس از عیسی، به دنبال کنفرانس نیقیه، دین مسیح را تحریف کردند و مرام "تثلیث" را بدعت نهادند، به غار گریختند. آرامگاه هفت خفته افسوس در سال ۱۹۲۸، توسط یک باستان شناس اتریشی بنام "فرانتس میلنر" پیدا شد. سرگذشت اصحاب کهف به داستان "هفت خفته" شهرت دارد، و در بسیاری از کتاب های دایرة المعارف به ثبت رسیده است.

* ۱۷: ۱۸ از این نشانه، یا سر نخ، می فهمیم که غار رو به شمال بوده است.

ارتباط با آخر دنیا*

۲۱. و کاری کردیم که آنها را پیدا کنند، تا به همه بفهمانیم که وعده **خدا** راست است، و اینکه هر شک و تردیدی درباره آخر زمان برطرف شود.*
سپس مردم درباره آنها با یکدیگر به مشاجره پرداختند.
بعضی گفتند، "بیایید پیرامونشان بنایی بسازیم."
پروردگارشان به حال آنها داناتر است.
کسانی که غلبه کردند گفتند، "محلّی برای عبادت در پیرامونشان بنا خواهیم کرد."
۲۲. بعضی می گویند، "سه نفر بودند؛ سگشان چهارمین بود،" در حالیکه بعضی دیگر می گویند، "پنج نفر؛ ششمیشان سگشان بود،" و آنها حدس زده اند.

بعضی دیگر گفتند، "هفت نفر،" و هشتمیشان سگشان بود. بگو، "پروردگار من تعداد آنها را بهتر می داند." فقط عده کمی عدد درست را می دانستند. پس، با آنان جرّ و بحث نکن؛ فقط مدارا کن. لازم نیست در این باره از کسی نظر بخواهی.

از هر فرصتی استفاده کنید و از خدا یاد کنید

وَكَذَلِكَ أَعْرَضْنَا عَنْهُمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّهُ وَعدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُيُوتًا رُبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا ﴿١٧﴾ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كُذِّبُوا وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كُذِّبُوا رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كُذِّبُوا قُل رُبِّيَ أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تَحْتَسِبُ فِيهِمْ إِلَّا مِرَّةً يَنْظُرُونَ وَلَا تَحْتَسِبُ فِيهِمْ مَنَّهُمْ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَلَا تَقُولَنَّ لَشَأْنِي إِذْ أَنْسَيْتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبٍ مِنْ هَذَا رَشَدًا ﴿١٩﴾ وَلْيَسْأَلُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ﴿٢٠﴾ قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿٢١﴾ وَأَتْلُ مَا أوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُتَسَحِّبًا ﴿٢٢﴾

۲۳. نگو کاری را در آینده انجام خواهی داد،
۲۴. بی آنکه بگویی، "انشاء الله.* اگر فراموش کردی، زود پروردگارت را بیدار آور و بگو، "امید است که پروردگارم مرا ارشاد کند تا بار دیگر بهتر از این عمل کنم."

[۳۰۰ + ۹] *

۲۵. آنها در غار خود سیصد سال ماندند،
بعلاوه نه سال.*
۲۶. بگو، "خدا بهتر می داند که آنها چه مدت در آنجا ماندند." او تمام اسرار را در آسمان ها و زمین می داند. به لطف او می توانید ببینید؛

به لطف او می توانید بشنوید. جز او کسی مولا و سرور نیست،

و او هرگز به کسی اجازه نمی دهد که در قلمرو پادشاهی او سهیم شود.

۲۷. آنچه را که از کتاب پروردگارت بر تو وحی شده بخوان،

هیچ چیز نباید کلمات او را لغو کند، و غیر از آن به مأخذ دیگری مراجعه نکن.

* ۱۸:۲۱ همانطور که در پیوست ۲۵ شرح داده شده، داستان اصحاب کهف نقش مهمی در مشخص کردن تاریخ پایان دنیا داشت.

* ۱۸:۲۴ با این فرمان مهم، این شانس را پیدا می کنیم که همیشه بیدار خدا باشیم.

* ۱۸:۲۵ تفاوت ۳۰۰ سال خورشیدی و ۳۰۰ سال قمری، نه سال است. بنابراین، خدا از پیش، تاریخ کشف این خبر را برای سال ۱۹۸۰ میلادی (برابر با ۱۴۰۰ هجری قمری)، یعنی ۳۰۰ سال خورشیدی یا ۳۰۹ سال قمری - تعیین کرده بود (به ۷۲:۲۷ و پیوست ۲۵ نگاه کنید).

مطالعه قرآن به طور دسته جمعی

۲۸. خود را وادار کن تا با کسانی باشی که روز و شب به ذکر و نیایش پروردگارشان مشغولند، و تنها او را می جویند. در پی متاع پوچ این دنیا از آنها چشم بردار. مطیع کسی نباش که قلبش را از پیام خود غافل کردیم؛ کسی که خواست های خود را دنبال می کند، و نمی داند که به چه کاری باید حق تقدم بدهد.

آزادی مطلق در دین

۲۹. اعلام کن: "این حقیقتی از سوی پروردگار شمایست،" پس بگذار تا هر کس که می خواهد ایمان بیاورد، و هر کس که می خواهد کافر شود. ما برای ستمگران آتشی آماده کرده ایم که آنها را از هر سو محاصره خواهد کرد.

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ، وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ، عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ، وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿۲۸﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ، فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَن شَاءَ فَلْيُكْفُرْ، إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا، وَإِن يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ، بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿۲۹﴾ إِن الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَن أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿۳۰﴾ أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ، يُحْمَلُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِن سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ، نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿۳۱﴾ وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ، وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا ﴿۳۲﴾ كُنَّا الْجَنَّتَيْنِ، إِنَّتَ أَكْلَاهَا، وَلَمْ نَطْعَمْ مِنْهُ شَيْئًا، وَفَجَّرْنَا خِلْفَاهُمَا نَهْرًا ﴿۳۳﴾ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ، وَهُوَ يُحَاوِرُهُ، أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا، وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿۳۴﴾

هرگاه فریاد کمک بر آورند، مایعی به آنها داده می شود که مانند اسیدی غلیظ صورت ها را می سوزاند. چه نوشابه بدی! چه سرانجام شومی!

۳۰. و کسانی که ایمان می آورند و درستکار هستند، ما پاداش کسانی را که کردار نیک می کنند تباه نمی کنیم.

۳۱. آنان سزاوار آن هستند که در باغ های عدن باشند که در آن جوی ها روان است. آنها خود را با دستبندهایی از زر می آرایند، و لباس های سبز فام از ابریشم و مخمل می پوشند؛ و بر تخت های راحت تکیه می زنند. چه پاداش نیکویی؛ چه سرای شگفت انگیزی!

ملک پرستی*

۳۲. برای آنها آن دو مرد را مثال آور: به یکی از آنها دو باغ انگور دادیم، که دور تا دور آن نخل خرما بود، و میان آنها کشتزارهای دیگری قرار دادیم.

۳۳. هر یک از این دو باغ محصول خود را بموقع،

و به مقدار فراوان بعمل می آورد، زیرا ما جویباری در میان آن روان کردیم.

۳۴. یک روز، او پس از برداشت محصول، با فخر و مباهات به دوست خود گفت: "من از تو بسیار مرفه ترم، و در میان مردم از احترام بیشتری برخوردارم."

* ۴۲-۳۲:۱۸ در قرآن مثال های فراوانی از انواع گوناگون خدایانی که مردم در کنار خدا می پرستند نام برده شده است؛ از قبیل فرزند (۷:۱۹۰)، پیشوایان مذهبی و فقها (۹:۳۱)، ملک و املاک (۱۸:۴۲)، امامان و پیامبرانی که فوت کرده اند (۵-۶: ۴۶؛ ۱۴: ۳۵؛ ۲۱-۲۰: ۱۶)، و نفس سرکش (۲۳: ۴۵؛ ۴۳: ۲۵).

۳۵. وقتی به باغ خود قدم نهاد، با گفتن این حرف به خویش ستم کرد: ” من فکر نمی کنم که این باغ هیچگاه از میان برود.“
۳۶. ” از این گذشته، فکر می کنم هر چه هست همین است؛ گمان نمی کنم که ساعت (آخرت) هرگز برپا شود. اگر هم نزد پروردگارم بازگردانیده شوم (تا بدان اندازه باهوش هستم که) بهتر از این را در آنجا داشته باشم.“
۳۷. دوستش که با او به بحث پرداخته بود، گفت، ” آیا به کسی کافر شده ای که تو را از خاک، سپس از قطره ای کوچک آفرید، و سپس تو را به صورت مردی کامل در آورد؟“
۳۸. ” و اما برای من، **خدا** پروردگار من است، و من هیچ کس و هیچ چیز را شریک پروردگارم نمی کنم.

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ
 أَبَدًا ﴿٣٥﴾ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُودَتْ إِلَى رَبِّي
 لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
 أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا
 ﴿٣٧﴾ لَيْكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَا إِذْ
 دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرَبِّنَا نَا
 أَقَلَّ مِنْكَ مَا لَا وَوَلَدًا ﴿٣٩﴾ فَعَسَى رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّن
 جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا
 زَلَقًا ﴿٤٠﴾ أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَاهَا غُورًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ مُطَلَبًا ﴿٤١﴾
 وَأُحِيط بِشَمْرِهِ فَاصْبِحْ يَتَلَبَّثُ كَفَيْهِ عَلَى مَا أَفْتَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ
 عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ بَلِّغْنِي لِمَ أَشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٤٢﴾ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ
 فِتْنَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْصَرًّا ﴿٤٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلِيَّةُ
 لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾ وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلِ الْحَيَوَةِ
 الَّتِي كَانَتْ آتَتْهَا مَاءٌ أُنزِلَتْ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ
 فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

فرمان مهم

۳۹. ” و هنگامیکه به باغ خود وارد شدی، باید می-
 گفتی، این را **خدا** به من داده است (ماشاءالله).
 هیچ کس جز **خدا** قدرتی ندارد (لا قوه الا بالله).
 شاید ببینی که من کمتر از تو پول و فرزند
 دارم.
 ۴۰. ” چه بسا که پروردگارم بهتر از باغ تو به من
 ببخشد. چه بسا که او توفانی سخت از آسمان
 بفرستد تا باغ تو را از میان ببرد، و آن را بکلی
 بایر کند.
 ۴۱. ” یا، آب آن به اندازه ای در ژرفای زمین
 فرورود، که در دسترس تو نباشد.“
 ۴۲. آری، کشتزار او از میان رفت، و غم و اندوه
 او را فرا گرفت، اکنون که باغش بایر شده بود،
 از آنچه بیهوده در آن هزینه کرده بود لابه و
 زاری می کرد. و سرانجام گفت، ” ای کاش
 هرگز املاکم را همچون خدا در کنار
 پروردگارم قرار نمی دادم.“
 ۴۳. هیچ نیرویی در زمین قادر نبود او را در برابر
خدا یاری دهد، و دست خودش نیز از همه جا کوتاه بود.
 ۴۴. این برای آن است که تنها ولایت بحق، ولایت **خدا** است؛
 بهترین پادشاه نزد **اوست**، و بهترین سرنوشت نزد **اوست**.
 ۴۵. زندگی این دنیا را برای آنها مثال بزن که مانند آبی است که از آسمان فرومی فرستیم تا
 گیاهانی در زمین برویانیم، سپس آن به کاه تبدیل می شود و باد آن را به هر سو می پراکند.
خدا به هر کاری تواناست.

چیزی را که مهم تر است در اولویت قرار دهید

۴۶. مال و فرزند از لذت های این دنیا است، ولی اعمال پر هیزگاران تا ابد از سوی پروردگارت بازدهی دارد، و بسیار امیدبخش تر است.
۴۷. آن روز خواهد آمد که کوه ها را از میان برداریم، و زمین را بایر ببینی. ما همگی آنها را احضار می کنیم، و حتی یک نفر جا نمی ماند.
۴۸. همه در یک صف در برابر پروردگارت حاضر خواهند شد. شما تک و تنها نزد ما بازگشته اید، درست همانطور که در آغاز شما را آفریدیم. آری، این همان است که ادعا می کردید هرگز اتفاق نمی افتد.
۴۹. کار نامه ها نشان داده می شوند، و گناهکاران را ببینی که از محتوای آن هراسانند.

و خواهند گفت، "وای بر ما. چگونه است که این کتاب هیچ ریز و دُرشتی را از قلم نینداخته، و همه را حساب کرده است؟" آنچه کرده اند همه را پیش رو خواهند یافت. پروردگار تو هرگز به کسی ستم نمی کند.

طبقه بندی مخلوقات خدا

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿۴۶﴾ وَيَوْمَ نُسِرُّ الْجِبَالَ تُرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿۴۷﴾ وَعَرَضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْتُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿۴۸﴾ وَوَضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظُنُّ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿۴۹﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿۵۰﴾ مَا أَشْهَدْتُهُم خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مَتَّخِذًا الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ﴿۵۱﴾ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا ﴿۵۲﴾ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُم مُّوَافِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرَفًا ﴿۵۳﴾

۵۰. ما به فرشتگان گفتیم، "در برابر آدم سجده کنید،" همه سجده کردند، جز ابلیس. او به جن تبدیل شد، زیرا از فرمان پروردگارش سرپیچید. * آیا او و فرزندان او بجای من به سروری انتخاب می کنید، با اینکه آنها دشمن شما هستند؟ چه جایگزینی ناشایستی!
۵۱. من هرگز به آنها اجازه ندادم شاهد آفرینش آسمان ها و زمین باشند، و بر آفرینش خودشان نیز شاهد نبودند. من هرگز اجازه نمی دهم اهریمن صفتان در قلمرو من کار کنند.
۵۲. آن روز خواهد آمد که او بگوید، "بخوانید کسانی را که شریک من کرده بودید، و ادعا می کردید معبودانی جز من هستند؛" آنها را صدا می کنند، ولی آنها پاسخی نمی دهند.
- گردابی از نفرت اینان را در کام خود فرو خواهد بُرد.
۵۳. گناهکاران دوزخ را می بینند، و متوجه می شوند که در آن خواهند افتاد. و هیچ راه گریزی از آن نخواهند داشت.

* ۱۸:۵۰ هنگامی که بلوای عظیم در جمع ملکوت اعلی در گرفت ۳۸:۶۹، تمام مخلوقات طبقه بندی شدند: فرشتگان، جن ها، آدمیان، و حیوانات (پیوست ۷).

* ۱۸:۵۱ خدا می دانست که شیطان و هواخواهانش (یعنی جن ها و آدم ها)، تصمیم درست را بر نمی گزینند. در نتیجه، آنها از مشاهده مراحل آفرینش منع شدند.

کافران نمی پذیرند که قرآن کامل است

۵۴. ما هرگونه مثالی را در این قرآن آورده ایم، ولی انسان بیش از هر موجودی اهل مجادله است.
۵۵. وقتی هدایت به مردم نشان داده شد، تنها چیزی که آنها را از ایمان آوردن، و آمرزش خواستن از پروردگارشان بازداشت این بود که تقاضا کردند همان (سبک از معجزات) را ببینند که نسل های گذشته دیدند، و یا خواستند عذاب هرچه زودتر فرا رسد.
۵۶. و رسولان را جز بعنوان مژده دهنده و هشداردهنده نمی فرستیم. کسانی که ایمان نمی آورند توسط باطل مجادله می کنند تا حق را مغلوب کنند، و دلایل روشن و هشدارهای مرا بیهوده می انگارند.

دخالت خداوندی

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَشَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ آلَاءِ رَبِّينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا تُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مَبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَمَجْدِلِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَطْلِ لِيُدْخِلُوا بِهِ الْعُقُوبَةَ وَالْخُذُولَ وَإِنِّي وَمَا أُنذِرُوا هُرُوقًا ﴿٥٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ الْعَفْوَورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلَهُمْ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيَلًا ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتْنِهِ لَا آتِيحُ حَقَّكَ أَبْلَغَ مَجْمَعِ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

۵۷. چه کسی ظالم تر از آنانکه آیات پروردگارشان به آنها یادآوری شود، سپس بی آنکه بفهمند که چه می کنند، آنها را نادیده گیرند. در نتیجه، ما بر دل هایشان پرده می نهیم، و در گوش هایشان سنگینی، تا مفهوم (قرآن) را درنیابند. از اینرو، هر کاری برای هدایت آنها انجام دهی، هرگز نمی توانند هدایت شوند.
۵۸. با اینهمه، پروردگار تو آمرزنده است، و از رحم و بخشایش سرشار.
- اگر او آنان را به سزای کار هایشان مؤاخذه می کرد، در جا و در دم نابودشان می کرد.
- ولی، او تا زمانی معین به آنها مهلت می دهد؛ سپس هیچ راهی برای فرار از آن نمی یابند.
۵۹. بسیاری از جامعه ها را به سزای ستمگری-شان نابود کردیم، و زمان معینی را برای نابودی شان در نظر گرفته بودیم.

چند درس ارزشمند از موسی و معلم اش

۶۰. موسی به خدمتکار خود گفت، "من از پای نمی نشینم، تا به محل برخورد دو رودخانه برسم، هر اندازه هم که به درازا بکشد، مهم نیست."
۶۱. هنگامی که به محل برخورد رسیدند، ماهی خود را فراموش کردند، ماهی، به گونه ای مرموز، راه خود را به رودخانه باز یافت.

۶۲. پس از آنکه از آن محل گذشتند، به خدمتکار خود گفت، ”بیا نهار بخوریم. از اینهمه سفر خسته و بی رمق شدیم.“

۶۳. گفت، ”آیا بیاد می آوری، هنگامی که کنار آن تخته سنگ نشستیم؟ من به ماهی توجه نکردم. شیطان باعث شد آن را فراموش کنم، و آن به طرزی شگفت آور راه خود را به رودخانه باز یافت.“

۶۴. (موسی) گفت، ”این همان جایی بود که دنبالش بودیم.“ پس رد پای خود را گرفتند و از همان راه بازگشتند.

۶۵. سپس یکی از بندگان ما را یافتند، که او را مورد لطف خود قرار دادیم، و به او دانشی از دانش های خود ارزانی داشتیم.

۶۶. موسی به او گفت، ”آیا می توانم به دنبال تو بیایم، تا اندکی از دانش و هدایتی را که به تو ارزانی شده، به من بیاموزی؟“

۶۷. گفت، ”تو به اندازه کافی شکیبیا نیستی که بتوانی همراه من باشی.“

۶۸. ”چگونه ممکن است در برابر چیزی تاب بیاوری که آن را درک نمی کنی؟“

۶۹. گفت، ”انشاء الله، مرا، شکیبیا خواهی یافت. و هر چه به من فرمان دهی انجام می دهم.“

۷۰. گفت، ”اگر به دنبال من بیایی، نباید درباره چیزی از من بپرسی، مگر آنکه خود بخوادم در آن باره چیزی به تو بگویم.“

۷۱. پس براه افتادند. هنگامی که به کشتی نشستند، آن را سوراخ کرد. گفت، ”آیا آن را سوراخ کردی تا سرنشینانش را غرق کنی؟“

۷۲. گفت، ”نگفتم تو یارای آن نداری که همراه من باشی و شکیبیا بمانی؟“

۷۳. او گفت، ”پوزش می خواهم.“

مرا بخاطر فراموش کاری ام مؤاخذه مکن؛ زیاد به من سخت مگیر.“

۷۴. باز براه افتادند. هنگامی که با پسری جوان روبرو شدند، جوانک را گشت.

گفت، ”چرا بی گناهی را کشتی که کسی را نکشته بود؟“

چه کار هولناکی مرتکب شده ای.“

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنَّا عَدَاءُ نَا لِقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْوَحْيَ وَمَا أُنسِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ، وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبِغُ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ اثَارِهِمَا فَصَبَّأهُمَا ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَيْتَكَ عَلَيَّ أَنْ تَعْلِمَ مِنْ مِمَّا عَلَّمْتَ رُسُلَنَا ﴿٦٦﴾ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ نَصْبِرُ عَلَى مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ صَبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحَدِّثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾ فَأَنْطَلَقَا حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخْرَقْنَاهَا لِنُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٧٣﴾ فَأَنْطَلَقَا حَتَّى إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ، قَالَ أَقْتَلْتَنِي سَازِئَةً يَعْتَرِفْ سِرِّي لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٧٤﴾

۷۵. گفت، ”نگفتم تو یارای آن نداری که همراه من باشی و شکیبیا بمانی؟“
 ۷۶. او گفت، ”اگر باز هم درباره چیزی از تو پرسیدم، دیگر مرا همراه خود نگاه مدار.
 تو به اندازه کافی از من غُذر دیده ای.“
 ۷۷. باز براه افتادند. سپس به شهرکی رسیدند، و از مردم غذا خواستند، ولی آنها از میهمان
 کردن ایشان امتناع ورزیدند. به زودی، دیواری یافتند که در آستانه ریزش بود، و او آن را
 مرمت کرد. او گفت، ”می توانستی برای آن مزدی بخواهی!“

در هر چیز حکمتی نهفته است

﴿۷۵﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿۷۶﴾ قَالَ إِن
 سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هَذَا فَلَا تُصَبِّحْتَنِي قَدْ بَلَغْتَ مِن لَدُنِّي عُذْرًا
 ﴿۷۷﴾ فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَنَّىٰ أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَمَا أَهْلَهَا فَأَبْوَأُوا
 أَن يَضِيفَهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَاقَامَهُ
 قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿۷۸﴾ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي
 وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِمَا أُوَيْلَ مَا لَمْ تَسْتَطِيعَ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿۷۹﴾ أَمَّا
 السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدَتْ أَنْ أَعْيِبَهَا
 وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿۸۰﴾ وَأَمَّا الْجِدَارُ
 فَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا
 أَشَدَّهُمَا وَيُخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُمْ
 عَنْ أَمْرِ ذَلِكُمْ فَأُوَيْلَ مَا لَمْ تَسْتَطِيعَ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿۸۱﴾ وَتَسْأَلُونَكَ
 عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿۸۲﴾

۷۸. گفت، ”اینک وقت جدایی میان من و تست.
 ولی آنچه را که نتوانستی در برابر آن تاب آوری برایت شرح می دهم.
 ۷۹. ”درباره آن کشتی، آن متعلق به ماهیگیران
 تهیدست بود، و من خواستم آن را معیوب کنم.
 پادشاهی از پشت سر آنها می آمد، که تمام
 کشتی ها را، با زور می گرفت.
 ۸۰. ” و درباره آن پسر، پدر و مادر او بسیار مومن
 بودند، و ما دیدیم که او با سرکشی و کفر خود
 آنان را به ستوه خواهد آورد.*
 ۸۱. ” و خواستیم که پروردگار تو پسری دیگر
 بجای او به آنها بدهد؛ فرزندی درستکار تر و
 مهربان تر.
 ۸۲. ” و درباره آن دیوار،
 آن متعلق به دو پسر یتیم در شهر بود. زیر آن،
 گنجی نهفته بود که به آنها تعلق داشت. و چون
 پدر آنها آدم درستی بود، پروردگار تو خواست
 که آن دو بالغ و نیرومند شوند، آنگاه گنج خود
 را بیرون آورند. این از رحمت پروردگار
 تست. من هیچ یک از این کارها را خودسرانه
 انجام ندادم. این هم شرح چیزهایی که تو تاب
 تحملش را نداشتی.“

ذوالقرنین: دو نسل، یا کسی با دو شاخ

۸۳. از تو درباره ذوالقرنین می پرسند.
 بگو، ”گوشه ای از سرگذشت او را برای شما حکایت می کنم.“

* ۱۸:۸۰ آدلف هیتلر بچه ای دوست داشتنی، و بی گناه بود. اگر او در کودکی می مرد، خیلی ها از مرگ او ناراحت می شدند، و حتی ممکن بود حکمت الهی را مورد سوال قرار دهند. از این درس های ارزشمند نتیجه می-گیریم که در پس هر چیز خیری نهفته است.

۸۴. ما او را در زمین به قدرت رساندیم، و انواع وسایل را برای او فراهم کردیم.

۸۵. سپس، راهی را در پیش گرفت.

۸۶. وقتی به باختر دور رسید، خورشید را دید که بر اقیانوس پهناوری فرومی نشیند،

و در آنجا مردمی را یافت. گفتیم، "ای ذوالقرنین، هر طور که می خواهی فرمان بران؛ یا به کیفر برسان، یا با آنها مهربان باش."

۸۷. گفت، "کسانی را که ستم کنند، به کیفر می رسانیم؛ سپس،

وقتی به سوی پروردگارشان بازگردند،

او آنان را به عذاب بیشتری گرفتار می کند.

۸۸. "و کسانی که ایمان می آورند، و درستکار می شوند،

پاداشی نیکو دریافت می کنند؛ و با مهربانی

با آنان رفتار می کنیم."

۸۹. سپس راهی دیگر در پیش گرفت.

۹۰. وقتی به خاور دور رسید،

دید خورشید بر قومی می تابد که در برابر

تابش آفتاب هیچ پوششی نداشتند تا از آن

محفوظ باشند.

۹۱. طبیعتاً، از آنچه او به آن پی بُرد بخوبی آگاه

بودیم.

۹۲. سپس راهی دیگر در پیش گرفت.

۹۳. وقتی به وادی میان دو صخره رسید، مردمی

را یافت که زبانشان به سختی قابل فهم بود.

یاچونگ و ماچونگ*

۹۴. آنها گفتند، "ای ذوالقرنین، یاچونگ و ماچونگ

در زمین فساد می کنند. آیا می توانیم چیزی به

تو بپردازیم تا میان ما و آنها سدی بسازی؟"

۹۵. گفت، "پروردگار من نعمت های فراوانی به

من بخشیده است. اگر با من همکاری کنید،

میان شما و آنها سدی می سازم.

۹۶. "قطعاتی از آهن برای من بیاورید."

وقتی فاصله میان دو صخره را پُر کرد، گفت، "بدمید."

هنگامی که گذاخته شد، گفت، "کمکم کنید که روی آن قبر بریزیم."

۹۷. پس، آنها نتوانستند از آن بالا روند، و نتوانستند در آن سوراخ ایجاد کنند.

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَايَاتِنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَأَتَى سَبَبًا ﴿٨٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قَلِيلًا يُدْعَوْنَ الْأَلْقَرْنَينَ إِمَّا أَنْ نَعُذِبَ وَإِمَّا أَنْ نَمُنَّ بِهِمْ حَسَنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا مُّكْرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ أَعْلَىٰ وَسَنُقَدِّمُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا إِسْرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ أَنبَأَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُم مِّن دُونِهَا سَبَبًا ﴿٩٠﴾ كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِمْ خَبْرًا ﴿٩١﴾ ثُمَّ أَنبَأَ سَبَبًا ﴿٩٢﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّينَ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوا يُدْعَوْنَ الْأَلْقَرْنَينَ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُّقْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ يُجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾ نَءَاتُوْنِي زُبْرًا حَدِيدًا حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَأَتُونِي أُفْرِغَ عَلَيْهِ قَطْرًا ﴿٩٦﴾ فَمَا اسْطَٰنَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٩٧﴾

* ۹۸-۹۴: یکی از وظایف من بعنوان رسول میثاق خدا این است که اعلام کنم یاچونگ و ماچونگ، آخرین نشانه آخر زمان هستند، و آنها دوباره در سال ۲۲۷۰ میلادی (مقارن با ۱۷۰۰ هجری قمری) ظاهر خواهند شد، یعنی درست ده سال پیش از پایان دنیا. توجه کنید که نام یاچونگ و ماچونگ فقط در سوره های ۱۸ و ۲۱، درست ۱۷ آیه قبل از پایان این دو سوره ظاهر شده است، که به قرن ۱۷ هجری قمری اشاره دارد (به ۲۷:۲۷ و پیوست ۲۵ نگاه کنید).

۹۸. گفت، "این از رحمت پروردگار من است. هنگامی که پیشگویی پروردگار من انجام شود، او سد را فرومی‌پاشد. پیشگویی پروردگار من راست است."
۹۹. در آن زمان، آنان را رها خواهیم کرد تا به یکدیگر بتازند، سپس در صور دمیده خواهد شد، و ما همگی آنها را یکجا احضار خواهیم کرد.
۱۰۰. دوزخ را، در آن روز، به کافران نشان خواهیم داد.
۱۰۱. آنها کسانی هستند که دیدگانشان از پیام من در پرده بود، و نمی‌توانستند بشنوند.
۱۰۲. آیا آنهایی که نمی‌گروند پنداشته‌اند که اگر بندگان مرا بجای من اولیای خود بگیرند می‌توانند از عذاب بجهند؟
- ما دوزخی تدارک دیده‌ایم که منزلگاه همیشگی کافران است.

خود آزمایی

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٩٨﴾ وَتُرْكَأُ بَعْضُهُمْ يَوْمَئِذٍ بِبَعْضٍ وَّيُفْجِعُ فِي الصُّورِ جَمْعَهُنَّ جَمْعًا ﴿٩٩﴾ وَعَرْضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٠٠﴾ الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غَطَاةٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿١٠١﴾ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِن دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُم بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا يُبَايِعُونَ رَبَّهُمْ وَلِقَائِهِمْ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا ﴿١٠٥﴾ ذَلِكَ جَزَاءُكُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿١٠٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَكُنْتُ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ نَفِدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَجِدْتُ قَوْمًا يُشْرِكُونَ بِإِلَهِهِمْ لِقَاءَ رَبِّهِمْ فليعمل عملًا صليحًا ولا يشركوا بعبادي شيءًا أحدًا ﴿١١٠﴾

۱۰۳. بگو، "آیا به شما بگویم که بدترین بازندگان چه کسانی هستند؟"
۱۰۴. "آنها کسانی هستند که در این دنیا از روی گمراهی عمل می‌کنند، ولی خیال می‌کنند که کارهایشان درست است."
۱۰۵. چنین هستند کسانی که به آیات پروردگارشان، و دیدار با او ایمان ندارند. بنابراین، اعمالشان بیهوده است؛ و روز رستاخیز، وزنی ندارند.
۱۰۶. دوزخ کیفر بحق آنهاست، زیرا ایمان نیاوردند، و آیات مرا و رسولان مرا مسخره کردند.
۱۰۷. کسانی که ایمان می‌آورند و درستکارانه زندگی می‌کنند سزاوار جایگاهی در فردوس فرح بخش شده‌اند.
۱۰۸. و برای همیشه در آنجا می‌مانند؛ و هرگز حاضر نیستند آن را با چیز دیگری عوض کنند.

قرآن تنها چیزی است که به آن نیاز داریم

۱۰۹. بگو، "اگر اقیانوس برای کلمات پروردگارم جوهر بود، پیش از آنکه کلمات پروردگارم به پایان برسد، اقیانوس تمام می‌شد، حتی اگر دو چندان جوهر به آن می‌افزودیم."
۱۱۰. بگو، "من بشری فراتر از شما نیستم، که به من وحی رسیده که خدای شما یک خداست. کسانی که به دیدار پروردگارشان امیدوار هستند، باید درستکار باشند، و هرگز کسی را در پرستش پروردگارش شریک نکنند."

سوره ۱۹: مریم (مریم)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ک. ه. ی. ع. ص. * (کاف ها یا عین صاد)

زکریا

۲. حکایتی از رحمت پروردگارت بر بنده اش، زکریا.

۳. او پروردگارش را ندا داد، ندایی بود پنهانی.

۴. گفت، ”پروردگارا، استخوان در بدنم سست شده است، و موهای من فروغ خاکستری به خود گرفت. و چون از تو درخواست می کنم، پروردگارا، هرگز نومید نمی شوم.

۵. ”من، پس از خود، نگران بستگان خود هستم، و زن من نازا شده است. تو از سوی خود، وارثی، به من ده.

۶. ”بگذار او وارث من و وارث خاندان یعقوب باشد، و او را، ای پروردگار من، از پذیرفته شدگان کن.“

یحیی

۷. ”ای زکریا، به تو مژده می دهیم؛ پسری که نامش یحیی است. و تا کنون کسی را مانند او نیافریدیم.“

۸. گفت، ”پروردگارا، آیا پسری خواهم داشت،

درحالیکه زنم نازاست، و خودم هم پیر شده ام؟“

۹. گفت، ”پروردگارت چنین گفت: ”این کار برای من آسان است. من تو را پیش از آن آفریدم، و تو چیزی نبود.“

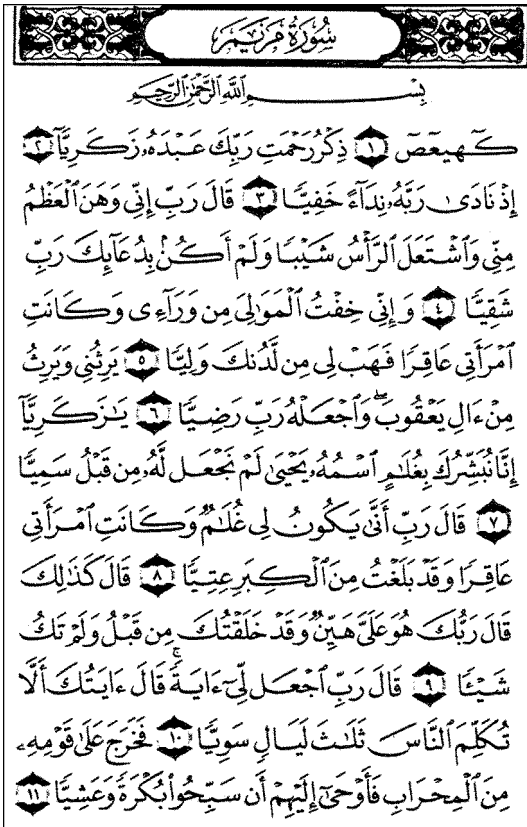
۱۰. گفت، ”پروردگارا، نشانه ای برای من بگذار.“

گفت، ”نشانه تو این است که سه شب پیاپی با مردم سخن نخواهی گفت.“

۱۱. او از محراب، نزد خانواده اش رفت،

و با اشاره به آنها فهماند: ”روز و شب در

اندیشه (خدا) باشید و (با او) راز و نیاز کنید.“

* ۱۹:۱ این آیه بیشترین تعداد حروف مقطع را در قرآن داراست، زیرا در این سوره موضوعاتی بسیار حساس مانند تولد معجزه آسای یحیی، و تولد اعجاز آمیز عیسی از یک زن باکره مطرح است، و ضمناً این کفر نفرت- انگیز را که عده ای عیسی را پسر خدا می نامند، شدیداً و قویاً محکوم می کند. این حروف مقطع پنجگانه، دلیل روشن و محکمی برای پشتیبانی از این موضوعات حساس است (به پیوست های ۱، ۲۲ نگاه کنید).

۱۲. ” ای یحیی، کتاب را بگیر و نیرومندان به پاس دار.“

ما به او حکمت بخشیدیم، حتی در جوانی.

۱۳. و از سوی خود به او مهربانی و اخلاص (بخشیدیم)، زیرا او پرهیزگار بود.

۱۴. و به پدر و مادر خود احترام می گذارد، و هرگز نافرمان و ستمگر نبود.

۱۵. صلح بر او روزی که زاده شد، روزی که بمیرد، و روزی که زنده شود.

مریم

۱۶. در کتاب آسمانی از مریم نام ببر.

او از خانواده اش جدا شد، و در جایی به سوی شرق خلوت گزید.

۱۷. درحالی که حجابی او را از ایشان جدا می کرد،

روح خود را نزد او فرستادیم.

وی به شکل بشری نزد او رفت.

۱۸. گفت، ” من به رحمتگر پناه می برم،

باشد که تو پرهیزگار باشی.“

۱۹. او گفت، ” من رسول پروردگار تو هستم، تا به

تو پسری پاک ببخشم.“

۲۰. گفت، ” چگونه ممکن است که من پسری داشته

باشم، درحالیکه دست هیچ بشری به من

نرسیده؛ من همیشه پاکدامن بوده ام.“

۲۱. گفت، ” پروردگارت چنین گفت،^۱ این برای من

آسان است. و او را نشانه ای برای مردم قرار

می دهیم، و رحمتی از سوی ماست. این امر

از پیش مقدر شده است.“

تولد عیسی

۲۲. هنگامی که او را حامله شد،

در محلی دور دست خلوت گزید.

۲۳. درد زایمان در پای تنه درخت خرمایی شروع

شد. او گفت، ”(من بی اندازه شرمسارم؛)

کاش پیش از این جریان مُرده بودم، و بکلی

از یادها رفته بودم.“

۲۴. (کودک) از زیر او، وی را ندا داد، و گفت،

” اندوهگین مباش. پروردگارت برای تو چشمه ای فراهم کرده است.

۲۵. ” اگر تنه این نخل را تکان دهی، خرماهای رسیده را بر تو فرومی ریزد.*

يٰۤيَحْيٰى خُذِ الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ وَاٰتَيْنٰهُ الْحِكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾
 وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكٰوَةً وَّكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ
 يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾ وَسَلٰمٌ عَلَیْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوْتُ
 وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾ وَاذْكُرْ فِی الْكِتٰبِ مَرْيَمَ اِذْ اَنْبَدَتْ
 مِّنْ اٰهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾ فَاْتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا
 فَأَرْسَلْنَا اِلَیْهَا رُوْحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ اِنِّیْ
 اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَتْ اِنَّمَا اَنَا رَسُوْلٌ
 رَبِّكَ لِاَهْبَ لَكَ عَلٰمًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ اَنِّیْ يَكُوْنُ لِيْ
 عَلٰمٌ وَّلَمْ يَمَسُّسْنِیْ بِشَرٍّ وَّلَمْ اَكُ بَعِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَتْ كَذٰلِكَ
 قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلٰی هٰٓئِنٍ وَّلَیْنَجْعَلُهَا اٰیَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً
 مِّنَّا وَكَانَ اَمْرًا مَّقْضٰیًّا ﴿٢١﴾ فَحَمَلَتْهَا فَانْتَبَدَتْ
 بِهٖ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَاَجَآءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰی جَذْعِ النَّخْلَةِ
 قَالَتْ بِلَدَاتِیْ مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ﴿٢٣﴾
 فَتَادَبَهَا مِنْ تَحْتِهَا اَلَّا تَحْرَبِیْ فَجَعَلَ رَبُّكَ تَحْتِكَ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾
 وَهَزِيْۤیۡۤا لِّیْكَ بِجَذْعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَیْكَ رَطْبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾

* ۱۹:۲۵ بنابراین، تاریخ تولد عیسی اواخر شهریور و یا اوایل مهر است. در این هنگام است که در خاورمیانه، خرما بقدری می رسد که خود بخود از درخت می افتد.

۲۶. ” بخور و بنوش، و شاد باش. هر گاه کسی را دیدی بگو، ’ من نذر کرده ام که سکوت کنم؛ و امروز با کسی سخن نمی گویم. ‘ “
۲۷. و در حالی که او را در آغوش گرفته بود، نزد خانواده اش آمد.
۲۸. ” ای نواده هارون، پدرت مرد بدی نبود، و مادرت نیز همیشه پاکدامن بود.“

کودک سخن می گوید

۲۹. مریم به او اشاره کرد.
- گفتند، ” چگونه می توانیم با نوزادی که در گهواره است سخن بگوییم؟“

۳۰. (نوزاد زبان گشود و) گفت، ” من بنده **خدا**

هستم. او به من کتاب داده است، و مرا به پیامبری برگزیده است.

۳۱. ” او در همه جا به من برکت داد، و به من سفارش کرد که تا زمانی که زنده هستم نماز بگذارم و زکات بدهم.

۳۲. ” من بر آنم که به مادرم احترام بگذارم؛

او مرا نافرمان و سرکش نکرد.

۳۳. ” و صلح بر من، روزی که زاده شدم، روزی که بمیرم، و روزی که دگر بار زنده شوم.“

حقیقت اثبات شده

۳۴. این بود عیسی، پسر مریم، و این است حقیقت این امر، که هنوز درباره اش شک دارند.

۳۵. در شأن **خدا** نیست که پسری اختیار کند،

شکوه و جلال او یاد باد. چون به کاری اراده کند، فقط بدان می گوید، ” بشو، “ و آن شده است.

۳۶. او همچنین اعلام کرد، ” **خدا** پروردگار من و

پروردگار شماست. فقط او را عبادت کنید.

که این است راه راست.“*

۳۷. گروه های مختلف (درباره اینکه عیسی که بود) میان خود اختلاف پدید آوردند.

پس، وای بر آنانکه کافر می شوند از مشاهده روزی هولناک.

۳۸. صبر کن تا هنگامی که می آیند و با ما روبرو می شوند، ایشان را بشنوی و ببینی.

ستمگران در آن روز بکلی بازنده خواهند بود.

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَأَمَّا تَرِينَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي
إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٣٠﴾
فَأْتَتْ بِهِ فَوْمَهَا نَحْمَلُهُ، قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا
فَرِيًّا ﴿٣١﴾ يَتَّخِذَ هُدُودَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوِيًّا وَمَا كَانَتْ
أُمُّكَ بَغِيًّا ﴿٣٢﴾ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي
الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٣٣﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي
نَبِيًّا ﴿٣٤﴾ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ
وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣٥﴾ وَبَرًّا بِوَالِدِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي
جَبَّارًا سَفِيًّا ﴿٣٦﴾ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ
وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٧﴾ ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ
الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٨﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَخْذَلَ مَنْ وُلِدَ سَبْحَنَهُ
إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٩﴾ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤٠﴾ فَأَخْلَفَ الْأَحْزَابَ مِنْ
بَيْنِهِمْ قَوْلًا لِيَلْذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٤١﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ
وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونََنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٢﴾

* ۱۹:۳۶ این شبیه جمله ای است که در انجیل یوحنا ۱۷:۲۰ از قول عیسی گفته شده است.

۳۹. به آنها درباره روز پشیمانی که داوری در آن انجام می شود، هشدار ده.
 آنها بکلی غافلند؛ و باور نمی کنند.
 ۴۰. این ما هستیم که زمین را با هرکس که در آن است میراث می بریم؛
 همه نزد ما بازگردانیده خواهند شد.

ابراهیم

۴۱. در کتاب آسمانی از ابراهیم نام ببر؛ او مردی پارسا، و یک پیامبر بود.
 ۴۲. او به پدرش گفت، ”ای پدر من، چرا چیزی را عبادت می کنی که نه می تواند بشنود، و نه می تواند ببیند، و از هیچ طریقی نمی تواند به تو کمک کند؟
 ۴۳. ”ای پدر من، به من دانشی داده شده که به تو داده نشده.

از من پیروی کن، و من تو را براه راست راهنمایی می کنم.

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِنَّا يُرْجِعُونَ ﴿٤٠﴾ وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٢﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾ يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنِ اللَّهِ تَتَّبِعُ إِبْرَاهِيمَ لِيْن لَمْ تَنْتَه لَأَرْجَمَنَّكَ وَأَهْجُرُنِي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾ قَالَ سَلِّمْ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ فِي حَقِّيًّا ﴿٤٧﴾ وَأَعِزَّنِيكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا أَعْرَضْتُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُمُ اسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾ وَوَهَبْنَا لَهُمُ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾ وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾

۴۴. ”ای پدر من، شیطان را عبادت نکن.
 شیطان در برابر رحمتگر سرکش می کرده است.
 ۴۵. ”ای پدر من، می ترسم عذابی از سوی رحمتگر به تو برسد، و تو از یاران شیطان بشمار آبی.“
 ۴۶. گفت، ”آیا معبودان مرا رها کرده ای، ای ابراهیم؟ اگر باز نایستی، تو را سنگسار خواهم کرد. دست از سرم بردار.“
 ۴۷. او گفت، ”صلح بر تو. من از پروردگارم درخواست خواهم کرد که تو را بیامرزد؛ من همواره از نهایت مهربانی او بهره مند بوده ام.
 ۴۸. ”من از شما و از آنچه جز خدا می خوانید کناره می گیرم.
 من فقط پروردگارم را می خوانم.
 مسلماً اگر فقط از پروردگارم درخواست کنم، گناهی نکرده ام.“

۴۹. چون از آنها و از آنچه جز خدا بندگی

می کردند کناره گرفت، اسحاق و یعقوب را به او دادیم، و هر یک از ایشان را به پیامبری رسانیدیم.

۵۰. و آنان را در پرتو رحمت خود قرار دادیم، و در تاریخ بلند آوازه کردیم.

موسی

۵۱. در کتاب آسمانی از موسی نام ببر. او مخلص درگاه، و رسولی پیامبر بود.

۵۲. و او را از سمت راست کوه سینا ندا دادیم.
و او را نزدیک آوردیم، تا با او گفتگو کنیم.
۵۳. و به رحمت خود، برادرش هارون را به پیامبری، به او دادیم.
۵۴. و در کتاب آسمانی از اسماعیل نام ببر.
او هرگاه وعده ای می داد، بدان وفا می کرد.
و رسولی پیامبر بود.

۵۵. و خانواده اش را به نماز و زکات سفارش می کرد؛
و نزد پروردگارش پذیرفته شده بود.

۵۶. و در کتاب آسمانی از ادريس نام ببر.
او مردی پارسا، و یک پیامبر بود.

۵۷. و ما او را بلند رتبه گردانیدیم.

۵۸. اینان تنی چند از پیامبران هستند که **خدا** به
ایشان نعمت داد. آنها از میان نوادگان آدم،
و نوادگان کسانی که همراه نوح بردیم،
و از نوادگان ابراهیم و اسراييل، و از میان
کسانی که ما آنها را هدایت کردیم و برگزیدیم
انتخاب شده بودند.

هنگامی که آیات آن رحمتگر برایشان خوانده
می شود، با چشمانی پر از اشک، به سجده
می افتند.

تباه کردن نماز

۵۹. پس از ایشان، او نسل هایی را جایگزین کرد
که نماز را تباه کردند، و از تمایلات خود
پیروی کردند. آنها عواقب دردناک این کار را
خواهند دید.

۶۰. فقط کسانی که توبه می کنند، و ایمان می آورند
و درستکار می شوند به بهشت خواهند رفت،
و هیچ ستمی به آنها نمی شود.

وَنَدَبْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ۝۵۲ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ
رَحْمِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۝۵۳ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ
صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۝۵۴ وَكَانَ يَا مُرَاهِمَ بِالصَّلَاةِ
وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝۵۵ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيْسَ
إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۝۵۶ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۝۵۷ أُولَئِكَ الَّذِينَ
أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ
وَمِنْ ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجَبْتِنَا إِذْ أَنْزَلْنَا عَلَيْنَا
آيَاتِ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۝۵۸ خَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ
خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ۝۵۹
إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۝۶۰ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ
بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ۝۶۱ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا
وَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝۶۲ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ
عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ۝۶۳ وَمَا نُنزِلُ إِلَّا بِالْمُرْسَلِ لَهُ مَا بَيْنَ
أَيْدِينَا وَمَا خَلْفُنَا وَمَا يَنْبَغِيكَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۝۶۴

۶۱. باغ های عدن، بنا بر وعده رحمتگر، در انتظار آنهايي است که حتی در خلوت خود او را
بندگی می کنند. بیگمان، وعده او باید انجام شود.

۶۲. در آنجا هیچ سخن بیهوده ای نخواهند شنید؛ فقط صلح است صلح.
در آنجا روز و شب، روزی خود را دریافت می کنند.

۶۳. چنین است بهشت؛ آن را به بندگان پرهیزگار خود هدیه می کنیم.

۶۴. ما فقط به امر پروردگار تو نازل می شویم. گذشته ما، آینده ما، و آنچه در این فاصله
می گذرد، به اراده اوست. پروردگار تو هرگز فراموش نمی کند.

۶۵. پروردگار آسمان ها و زمین، و آنچه در میان آنهاست؛

او را عبادت کن و در عبادت او ثابت قدم باش.

آیا کسی را می شناسی که با او برابر باشد؟

۶۶. انسان می پرسد، ” آیا پس از مرگ، دوباره زنده می شوم؟“

۶۷. آیا انسان فراموش کرد که ما پیش از این او را آفریدیم، و او چیزی نبود؟

هشدار ویژه به پیشوایان

۶۸. به پروردگارت سوگند، که بیگمان آنها را، همراه با شیاطین احضار خواهیم کرد، و ایشان را

با ذلت و خواری پیرامون دوزخ گرد می آوریم.

۶۹. سپس، از هر گروهی گستاخ ترین مخالفان

آن رحمتگر را جدا می کنیم.

۷۰. و بخوبی می دانیم که چه کسانی سزاوارترند که

در آن بسوزند.

همه مردم دوزخ را می بینند*

۷۱. یکایک شما باید آن را ببیند؛

این تصمیم تغییرناپذیر پروردگار تست.

۷۲. سپس پرهیزگاران را نجات می دهیم، و

ستمگران را با حقارت در آن، رها می کنیم.

اکثریت

۷۳. هنگامی که آیات ما، به وضوح، بر آنان خوانده

می شود، کسانی که ایمان نمی آورند به

کسانی که ایمان می آورند می گویند،

” کدامیک از ما مرفه تر است؟“

کدامیک از ما در اکثریت است؟“

۷۴. نسل های بسیاری را پیش از آنها نابود کردیم؛

آنها بمراتب نیرومندتر، و مرفه تر بودند.

۷۵. بگو، ” کسانی که گمراهی را انتخاب کنند،

رحمتگر به همان جهت سوق شان خواهد داد،

تا آنچه را که به ایشان وعده داده شده ببینند - عذاب، یا ساعت را.

آنوقت می دانند که جای چه کسی واقعاً بدتر است، و قدرتش ضعیف تر.“

۷۶. **خدا** بر هدایت کسانی که بخواهند هدایت شوند می افزاید. زیرا اعمال نیک، از سوی

پروردگارت تا ابد پاداش می یابد، و بازدهی آن بسیار بهتر است.

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَقَوْلُ الْإِنْسَانِ إِذْ آمَمْتُ لَسَوْفَ أَخْرَجُنِيًّا ﴿٦٦﴾ أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عَيْنًا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَإِنْ يَنْكُرُوا لِآوَارِدْهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٧١﴾ ثُمَّ نَنْجِي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَإِذَا نُنزِلُ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا يَنْبَغِي قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾ وَكَرِهُوا أَنَّا نُذَارُ وَأَرْسَلْنَا مُوسَىٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَاذْهَبْ إِلَىٰ الْفِرْعَوْنَ إِنَّهُ أَبَدَىٰ قَلْبًا مِّنْ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٧٤﴾ وَإِنَّمَا يُجِيبُكَ رَبُّكَ بِمَا تَكُونُ فِي الْأَرْضِ وَمَا تَكُونُ فِي السَّمَاءِ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ إِنَّكَ بِنَظَرِنَا أَنتَ الْبَاقِي ﴿٧٥﴾ وَإِنَّمَا يُجِيبُكَ رَبُّكَ بِمَا تَكُونُ فِي الْأَرْضِ وَمَا تَكُونُ فِي السَّمَاءِ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ إِنَّكَ بِنَظَرِنَا أَنتَ الْبَاقِي ﴿٧٦﴾

* ۱۹:۷۱ همانطور که در پیوست ۱۱ گفته شد، قبل از اینکه خدا - خودش- روز رستاخیز به جهان ما بیاید، همه زنده می شویم. از آنجا که دور بودن از خدا جهنم است، آن فاصله ای که هنوز خدا نیامده یک جهنم موقت است که همه مزه اش را خواهیم چشید. سپس، هنگامی که خدا بیاید (۸۹:۲۲)، پرهیزگاران نجات می یابند. به آیه ۱۹:۷۲ نگاه کنید.

۷۷. آیا کسی را که منکر آیات ما شد دیدی، که می گفت، ”به من مال و فرزند داده خواهد شد!“؟
 ۷۸. مگر او آینده را دیده؟ یا از رحمتگر چنین قولی گرفته؟
 ۷۹. مسلماً، آنچه را که می گوید ثبت می کنیم، سپس عذاب او را رفته رفته افزایش می دهیم.
 ۸۰. سپس آنچه را که دارد به ارث می بریم، و او یکه و تنها نزد ما بازمی گردد.
 ۸۱. آنها جز **خدا** معبودانی اختیار کرده اند تا شاید یاری شان دهند.

کسانی که بُت شده اند مریدان خود را طرد می کنند

۸۲. بعکس؛ آنان عبادات کفرآمیز اینان را تکذیب خواهند کرد، و دشمنشان خواهند شد.
 ۸۳. آیا ندیدی که شیاطین را چگونه از بند رها کردیم تا کافران را به جان هم اندازند؟
 ۸۴. ناشکیبا مباش؛ ما در حال تدارک دیدنیم،

چه تدارکی.

۸۵. آن روز خواهد آمد که پرهیزگاران را در یک گروه به پیشگاه رحمتگر احضار کنیم.
 ۸۶. و گناهکاران را روانه دوزخ خواهیم کرد، تا منزلگاه ابدی شان باشد.
 ۸۷. هیچ کس قدرت شفاعت نخواهد داشت، مگر کسانی که تابع قوانین آن رحمتگر باشند.

کفر فاحش

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرْنَا بِئِنَّا وَقَالَ لَأَوْ تَبَّ مَا لَوْ وُلِدَا ﴿٧٧﴾ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَوْ أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾ كَلَّا سَتَكُنُّبُ مَأْيُوقُلُ وَنَمْدُلُهُ مِنْ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾ وَنُرْثُهُ مَأْيُوقُلُ وَيَأْتِنَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾ أَلَمْ تَرَأْنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَوْرُثُهُمْ إِذَا ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾ يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾ وَسَوْفَ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِدًّا ﴿٨٦﴾ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ﴿٨٩﴾ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

۸۸. گفتند، ”رحمتگر پسری گرفته است!“
 ۸۹. شما کفری ناهنجار به زبان آورده اید.
 ۹۰. نزدیک است آسمان ها متلاشی شوند، زمین شکافته شود، و کوه ها در هم شکنند.
 ۹۱. از اینکه ادعا می کنند که رحمتگر پسری گرفته است.
 ۹۲. در شأن رحمتگر نیست که پسری اختیار کند.
 ۹۳. یکایک کسانی که در آسمان ها و زمین هستند بنده آن رحمتگر هستند.
 ۹۴. همه در احاطه او هستند،
 و او آنها را یک به یک شمرده است.
 ۹۵. روز رستاخیز همگی تک و تنها نزد او می آیند.

۹۶. بیگمان، کسانی که ایمان می آورند و درستکار می شوند، رحمتگر با بارانی از عشق و محبت آنان را سیراب می کند.
۹۷. این (قرآن) را چنین به زبان تو آسان و واضح کردیم، تا به پرهیزگاران مژده دهی، و به مخالفان هشدار دهی.
۹۸. چه بسیار نسل هایی که پیش از آنها برانداختیم؛ آیا یک تن از ایشان را می بینی، یا آوایی از ایشان می شنوی؟

سوره ۲۰: ط. ه. (طه)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ
الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴿۹۶﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ
الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لَدُنَّا ﴿۹۷﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم
مِّن قَرْنٍ هَلْ يُحِشُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿۹۸﴾

سُورَةُ طه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
طه ﴿۱﴾ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْءَانَ لِتَشْقَى ﴿۲﴾ إِلَّا نَذْكُرُهُ
لِمَنْ يَحْشَى ﴿۳﴾ تَنزِيلًا مِّنْ خَلْقِ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ﴿۴﴾
الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴿۵﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ﴿۶﴾ وَإِنْ يُجْهَرُ بِالْقَوْلِ
فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ﴿۷﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى ﴿۸﴾ وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿۹﴾ إِذْ رَأَىٰ نَارًا
فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُؤْا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ
أَوْ آجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿۱۰﴾ فَلَمَّا أَنْهَا نُودِيَ بِمُوسَى ﴿۱۱﴾
إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿۱۲﴾

۱. ط. ه. * (طاها)
۲. ما قرآن را بر تو نازل نکردیم، که تو را به سختی دچار کنیم.
۳. تنها برای آن است که به حرمتگزاران یادآوری کنیم.
۴. وحیی است از سوی آفریدگار زمین و آسمان های برین.
۵. رحمتگر؛ او بر جهان هستی مسلط شد.
۶. از آن اوست آنچه در آسمان هاست، آنچه در زمین است، آنچه میان آن دو است، و آنچه که زیر زمین است.
۷. چه اعتقادات خود را به زبان آوری (یا به زبان نیآوری) او به آنچه نهفته است، و حتی به پنهان تر از آن داناست.
۸. خدا: معبودی جز او نیست.
۹. زیباترین نام ها از آن اوست.
۱۰. آیا به سرگذشت موسی توجه کرده ای؟
۱۱. آنگاه که آتشی دید، به خانواده اش گفت، "همین جا بمانید. من آتشی دیده ام.
- شاید بتوانم پاره ای از آن را برای شما بیاورم، و یا در پرتو آن راهی بیابم."
۱۲. "من پروردگار تو هستم؛ پای افزار خود به درآور. تو در وادی مقدس طوی هستی.

* ۲۰:۱ نقش این حروف مقطوع که اجزای معجزه ریاضی قرآن هستند در پیوست ۱ آمده است.

۱۳. ” من تو را برگزیده ام، پس به آنچه بر تو وحی می شود گوش ده.

۱۴. ” من خدا هستم؛ معبودی جز من نیست.

فقط مرا عبادت کن، و نماز را برپا دار تا از من یاد کنی.

تاریخ پایان دنیا مخفی نمی ماند*

۱۵. ” بیگمان ساعت (آخر دنیا) دارد می آید؛ من آن را تقریباً مخفی نگاه می دارم.

زیرا به هرکس باید برای آنچه کرده است سزا داده شود.

۱۶. ” مبادا کسانی که به آن ایمان ندارند - و از عقاید خود پیروی می کنند - تو را از توجه به

آن بازدارند، مبادا به هلاکت افتی.

۱۷. ” آن چیست که در دست راست تست، ای

موسی؟“

۱۸. گفت، ” این چوبدست من است. بر آن تکیه

می دهم، با آن گوسفندانم را می چرانم،

و از آن استفاده های دیگر نیز می کنم.“

۱۹. گفت، ” آن را بینداز، ای موسی.“

۲۰. او آن را انداخت که به ماری متحرک تبدیل شد.

۲۱. گفت، ” آن را بردار؛ نترس.

ما آن را بحالت اولش باز می گردانیم.

۲۲. ” و دستت را در بغلت فرو بر؛ که سپید و

بی لک و پیس بیرون می آید؛ نشانه ای دیگر.

۲۳. ” پس بعضی از نشانه های بزرگ خود را به

تو نشان می دهیم.

۲۴. ” نزد فرعون برو، زیرا او سرکشی کرده

است.“

۲۵. گفت، ” پروردگارا، مرا خونسرد نگاه دار.

۲۶. ” و این کار را برای من آسان کن.

۲۷. ” و گره از زبان من بگشای.

۲۸. ” تا بتواند سخنان مرا بفهمند.

۲۹. ” و از خانواده ام دستیاری برای من برگزین.

۳۰. ” برادرم هارون را.

۳۱. ” پشتم را بدو محکم کن.

۳۲. ” بگذار در این کار شریک من باشد.

۳۳. ” تا پیوسته تو را ستایش گویم.

۳۴. ” و مدام در ذکر تو باشیم.

۳۵. ” تو بر ما بینایی.“

۳۶. گفت، ” درخواست تو برآورده شد، ای موسی.

۳۷. ” و بار دیگر تو را مورد لطف قرار دادیم.

وَأَنَا أَخَذْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٣﴾ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا سَعَىٰ ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٦﴾ وَمَا تَلَاكُ بِمِيزَانِكَ ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مِثْرَابٌ أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾ قَالَ أَلْقِهَا يَا مُوسَىٰ ﴿١٩﴾ فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حِجَابٌ مُّسْتَعْتَبٌ ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَتُعِيدُهُمَا سِيرَتَهُمَا الْأُولَىٰ ﴿٢١﴾ وَأَضْمَمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ ؕ آيَةٌ أُخْرَىٰ ﴿٢٢﴾ لِتُرِيدَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَىٰ ﴿٢٣﴾ أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَأَخْلَلْ عُقَدَةَ مِنَ لَسَانِي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ لِي زَوْجًا مِّنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾ هَارُونَ أَخِي ﴿٣٠﴾ أَشَدُّ بِهِ أَزْرَىٰ ﴿٣١﴾ وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾ كُنْ تُسْمِعُكَ كَثِيرًا ﴿٣٣﴾ وَتَذَكِّرُكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَاصِرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٣٧﴾

* ۲۰:۱۵ تاریخ آخر زمان، در آخرین کتاب خدا که قرآن است داده شده است (۸۷ : ۱۵).

۳۸. ” هنگامی که به مادرت وحی کردیم آنچه را که وحی کردیم.
۳۹. ” گفتیم: ” او را در صندوقی بگذار، سپس او را به رودخانه بیفکن.
رود او را به ساحل می اندازد، تا دشمن من و دشمن وی او را بگیرد.“
و تو را در پرتو مهر خود قرار دادم، تا با نظارت خودم ساخته شوی.
۴۰. ” خواهرت نزد ایشان رفت و گفت، ” من دایه ای سراغ دارم که می تواند به بهترین نحو از او نگهداری کند.“ بدین ترتیب تو را به مادرت بازگرداندیم تا او خوشحال شود و دیگر نگران نباشد. و آنگاه که کسی را گشتی، تو را از پیامدهای اندوهناک آن رهانیدیم؛ بیگمان تو را از هر لحاظ آزمودیم.
تو سال ها در میان اهالی مَدَین بسر بردی، و اکنون طبق برنامه ای حساب شده باز آمده ای.
۴۱. ” من تو را برای خود ساختم و بس.
۴۲. ” تو با برادرت برو، و نشانه های من پشتیبان شماس، و در یاد کردن من سستی نکنید.
۴۳. ” نزد فرعون بروید،
زیرا او سرکشی کرده است.
۴۴. ” با نرمی و ملایمت با وی سخن بگوئید؛
شاید پند بگیرد، و از حرمتگزاران شود.“
۴۵. ” گفتند، ” پروردگارا، می ترسیم به ما حمله کند،
یا به ما ستم کند.“
۴۶. ” گفت، ” نترسید، زیرا من با شما خواهم بود،
می شنوم و می نگرم.
۴۷. ” نزد او بروید و بگوئید، ” ما دو رسول از سوی پروردگار تو هستیم. بگذار بنی اسرائیل بروند. آنان را بیش از این عذاب مده.
ما با نشانه ای از سوی پروردگارت آمده ایم،
صلح از آن کسانی است که به رهنمودها توجه می کنند.
۴۸. ” ” به ما وحی شده است که عذاب برای کسانی که ایمان نمی آورند و رویگردان می شوند حتمی است.“
۴۹. ” او گفت، ” پروردگار شما کیست، ای موسی؟“
۵۰. ” گفت، ” پروردگار ما کسی است که به هر چیز هستی بخشید، و هدایتش را به آن داد.“
۵۱. ” او گفت، ” پس تکلیف نسل های گذشته چه می شود؟“

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٣٨﴾ أَنْ أَقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَآذِنِيهِ
فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوِّي وَعَدُوْلُهُ وَأَلْقَيْتُ
عَلَيْكَ حَبَّةَ مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٣٩﴾ إِذْ تَسْتَفِيحُ أَجْنُكَ
فَنَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۖ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ
عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَدْ جِئْتَ نَفْسًا فَاجِئْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفُتِنًا فُتِنًا
فَلْيَسْتَ سَيْنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمْؤَسُونَ ﴿٤٠﴾
وَأَصْطَفَعْنَاكَ لِنَفْسِي ﴿٤١﴾ أَذْهَبَ أَنتَ وَأَخُوكَ بِأَيْدِي وَلَا نَبِيًّا
فِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾ أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾ فَقَوْلَا لَهُ قَوْلَا لِنَا
أَعْلَاهُ يَبْتَذِرْكُمَا أَوْ يَحْشُرْكُمَا ﴿٤٤﴾ قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا
أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ
﴿٤٦﴾ فَأَنبَأَهُ قَوْلَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَلَا تَعْذِِبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْنَا مَنْ أَتَبَعَ
الْهُدَىٰ ﴿٤٧﴾ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ
وَتَوَلَّىٰ ﴿٤٨﴾ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَمْؤَسُونَ ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ
كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ﴿٥٠﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ﴿٥١﴾

۵۲. گفت، ”دانش آن در پرونده ای نزد پروردگار من است.
پروردگار من هرگز اشتباه نمی کند، و هرگز فراموش نمی کند.“
۵۳. اوست که زمین را جای مناسبی برای زندگی شما قرار داد، و در آن برای شما جاده هایی گسترده و او از آسمان آب می فرستد که ما با آن انواع گوناگون گیاهان را می پرورانیم.
۵۴. بخورید و چارپایانتان را بچرانید. این نشانه ها برای هوشمندان کافی است.*
۵۵. شما را از آن آفریدیم، شما را در آن بازمی گردانیم، و یک بار دیگر شما را از آن بیرون می آوریم.
۵۶. تمام نشانه های خود را به او نشان دادیم، ولی او ایمان نیاورد و تکذیب کرد.
۵۷. و گفت، ”آیا به اینجا آمده ای تا با افسون خود ما را از سرزمینمان بیرون کنی، ای موسی؟“
۵۸. ”بیگمان ما نیز افسونی همانند آن به تو نشان خواهیم داد. بنابراین، موعدی برگزین که نه ما آن را خلاف کنیم، و نه تو؛ در جایی بی طرف.“
۵۹. گفت، ”موعد شما، روز جشنواره است. بیایید همگی پیش از ظهر جمع شویم.“
۶۰. فرعون نیروهای خود را احضار کرد، و سپس آمد.
۶۱. موسی به آنها گفت، ”وای بر شما! آیا بساط دروغین پهن می کنید که با خدا بجنگید و بدین ترتیب به عذاب او دچار شوید؟ چنین دروغگویانی حتماً شکست می خورند.“
۶۲. و ضمن یک مشورت محرمانه، میان خود به مشاجره برخاستند.
۶۳. گفتند، ”این دو، افسونگرانی بیش نیستند که می خواهند با افسون خود شما را از سرزمینتان بیرون کنند، و روش ایده آل زندگی شما را از میان ببرند.“
۶۴. ”پس بیایید شگردهایمان را یکی کنیم و در یک صف متفق با آنها روبرو شویم. برنده امروز، هرکس که باشد برتری خواهد یافت.“

قَالَ عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى ﴿٥٤﴾
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَوَّاكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ
 مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى ﴿٥٥﴾ كَلُوا
 وَأَرْعَوْا وَاعْلَمُوا أَنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٥٦﴾ وَمِنْهَا
 خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ﴿٥٧﴾ وَلَقَدْ
 آرَبْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ﴿٥٨﴾ قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا
 مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكُ يَا مُوسَى ﴿٥٩﴾ فَلَمَّا آيَاتِنَاكَ بِسِحْرٍ مُثَلِّهِ
 فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا تُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا
 سَوِيًّا ﴿٦٠﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُحْشِرَ الْنَّاسَ سُبْحَى
 ﴿٦١﴾ فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ﴿٦٢﴾ قَالَ لَهُمْ
 مُوسَى وَيَلَكُمْ لَاتَفْتَرُوا عَلَيَّ اللَّهُ كَذَّابًا فَيسْحِرْكُمْ بِعَذَابٍ
 وَقَدْ خَابَ مِنْ آفَاتِي ﴿٦٣﴾ فَنَزَعُوا أَمْرَهُمْ مِنْ بَيْنِهِمْ وَأَسْرَوْا
 النَّجْوَى ﴿٦٤﴾ قَالُوا إِنْ هَذَا إِلَّا لَسِحْرَانِ بُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ
 مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرَفَيْكُمْ الْمَثَلِ ﴿٦٥﴾ فَاجْمَعُوا
 كَيْدَكُمْ ثُمَّ أَتُوا صَفًا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مِنْ أَسْتَعْلَى ﴿٦٦﴾

* ۲۰:۵۴ این واقعیت که ما فضاوردانی هستیم که در سفینه فضایی زمین به فضا فرستاده شده ایم موجب تحسین خردمندان است. گرچه این سفر فضایی، سفری است روحانی و موقت، خدا انواع چیزهای قابل تجدید مانند غذا، آب، حیوانات خانگی، حیات وحش، و چارپایان را برای ما فراهم آورد. رزقی را که خدا در سفینه ای بنام زمین برای ما فراهم کرده با آنچه ما برای فضاوردان خود تدارک می بینیم مقایسه کنید (پیوست ۷).

۶۵. گفتند، "ای موسی، نخست تو می اندازی، یا ما بیندازیم."
 ۶۶. گفت، "شما بیندازید." وقتی ریسمان ها و عصاهایشان را انداختند، با شعبده ای که کرده بودند، چنین به نظرش آمد که آنها حرکت می کنند.
 ۶۷. موسی ترسی به دل راه داد.
 ۶۸. گفتیم، "نترس. تو چیره خواهی شد."
 ۶۹. "آنچه را که در دست راست تست بینداز، تا آنچه را که ساخته اند ببعد. کاری که کرده اند جز یک تردستی افسونگرانه نیست. کار افسونگران بی اثر خواهد شد."

اهل فن حقیقت را تشخیص می دهند

۷۰. افسونگران به سجده افتادند، و گفتند، "ما به پروردگار هارون و موسی ایمان آوردیم."
 ۷۱. او گفت، "آیا بدون اجازه من به او ایمان آوردید؟ حتماً او استاد شماست؛ همان که به شما افسونگری آموخت. بیگمان دست ها و پاهایتان را یکی از راست و یکی از چپ جدا می کنم. من شما را بر تنه های نخل به دار می آویزم. خواهید دید که عذاب کدامیک از ما شدیدتر است، و چه کسی پاینده تر از دیگری است."
 ۷۲. گفتند، "هرگز تو را بر آن دلایل روشنی که بر ما آمد، و بر آنکس که ما را افرید ترجیح نخواهیم داد. بنابراین، هر فرمانی که می خواهی، بده. تو فقط در این دنیای حقیر می توانی فرمان برانی."
 ۷۳. "ما به پروردگارمان ایمان آورده ایم، تا گناهانمان را، و شعبده ای که تو ما را به نمایش آن وا داشتی بر ما ببخشاید.
خدا بسی بهتر، و پاینده است."
 ۷۴. هرکس که گناهکار نزد پروردگارش حضور یابد، گرفتار دوزخ خواهد شد، که در آنجا نه می میرد، و نه زنده است.
 ۷۵. و کسانی که مومن نزد او حضور یابند و درستکار باشند، به درجات بلند دست می یابند.
 ۷۶. جا و مکان همیشگی آنها باغ های عدنی است که در آن جوی ها روان است. این پاداش کسانی است که شرک زدایی می کنند.

قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوْلَىٰ مَنْ أَلْقَىٰ قَالَ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِكَ يَا هَارُونَ وَعَصِيبُهُمْ يُجِئُ إِلَيْهِمْ مِنْ سِحْرِهِمْ إِنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ قَالُوا حَسْبُ فِي نَفْسِهِ خَيْفَةُ مُوسَىٰ قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا نَكِيدُ سِحْرٌ وَلَا يَفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَقْبَلَ قَالُوا لَقِيَ السَّحْرَةَ مُجَدًّا قَالُوا أَمْ آتَانَا رَبِّ هَارُونَ وَمُوسَىٰ قَالُوا أَمْ أَنْتُمْ لَهُ بِقُلُوبِكُمْ أَنْ تَأْتِيَهُمْ مِنْ سِحْرِهِمْ فَلَا قَطْعَ أَنْ يَأْتِيَكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَا صَلْبَتَكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَنْتَعْلَمَنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ قَالُوا لَنْ نُؤْتِيَكَ عَلَيَّ مَا جَاءَنَا مِنْ آيَاتِنَا وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا إِنَّمَا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيُعَذِّبَنَا خَطِيئَتِنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَبِيرٌ وَأَبْقَىٰ إِنَّهُ مِنْ يَأْتِي رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ

۷۷. ما به موسی وحی کردیم: ”بندگان مرا بیرون ببر، و برای آنها راهی خشک در دریا باز کن. بیم آن نداشته باش که به چنگشان افتی، و نگران نباش.“
۷۸. فرعون با لشگریانش به دنبال آنها رفت، ولی همانطور که مقدر بود، دریا آنها را در خود غرق کرد.
۷۹. بدینسان، فرعون قوم خود را گمراه کرد؛ او آنها را هدایت نکرد.
۸۰. ای بنی اسرائیل، ما شما را از دست دشمنان نجات دادیم، و شما را در سمت راست کوه سینا احضار کردیم، و برای شما ترانگین و بلدرچین فر فرستادیم.
۸۱. از چیزهای خوبی که برایتان فراهم کردیم بخورید، و قرا روی نکنید،

تا مبادا به خشم من دچار شوید. هر کس به خشم من دچار شود، نابود شده است.

۸۲. و بیگمان کسانی را می آمرزم که توبه کنند، ایمان آورند، کردارشان درست باشد، و در هدایت ثابت قدم بمانند.

سرکشی بنی اسرائیل

۸۳. ”چرا با شتاب از قوم خود دور شدی، ای موسی؟“
۸۴. گفت، ”ایشان در همین نزدیکی هستند، پشت سر من. و من به سوی تو شتافتم، ای پروردگار من، تا تو خوشنود شوی.“
۸۵. گفت، ”ما قوم تو را پس از عزیمت تو آزمودیم، ولی سامری آنها را گمراه کرد.“
۸۶. هنگامی که موسی نزد قومش بازگشت، خشمگین و مایوس شد، و گفت، ”ای قوم من، آیا پروردگارتان به شما وعده نداد، و وعده ای نیکو؟ آیا نمی توانستید صبر کنید؟ آیا خواستید به خشم پروردگارتان دچار شوید؟ آیا به همین دلیل عهد خود را با من شکستید؟“
۸۷. گفتند، ”ما عمداً عهد خود را با تو نشکستیم.

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى ۗ فَاَتَّبَعَهُمْ فَرَعُونُ يَبْجُودُونَ ۗ فَغَشِيَهُمْ مِنَ اللَّيْلِ مَا عَاشَهُمْ ۗ ۷۸ ۗ وَأَضَلَّ فَرَعُونَ قَوْمَهُ ۗ وَمَا هَدَىٰ ۗ ۷۹ ۗ يَبْنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَجْمَعْتُمْ مَن عَدُوَّكُمْ وَوَعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ ۗ ۸۰ ۗ كَلُوا مِن طَيْبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۗ وَمَن يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَد هَوِيَ ۗ ۸۱ ۗ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ۗ ۸۲ ۗ وَمَا أَعْجَلَكَ عَن قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ ۗ ۸۳ ۗ قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ۗ ۸۴ ۗ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِن بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ۗ ۸۵ ۗ فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَقُولُونَ لَا نَبَأَ لِّرَبِّكُمْ وَعَدَّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِي ۗ ۸۶ ۗ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا ۗ ۸۷ ۗ

ولی بار سنگینی از جواهرات حمل می کردیم، و تصمیم گرفتیم بار خود را ببندازیم. این پیشنهاد سامری بود.“

۸۸. پس برای آنان تندیس گوساله ای را ساخت، تکمیل با صدای گوساله* آنها گفتند، "این معبود شما، و معبود موسی است." بدینسان، او فراموش کرد.
۸۹. آیا نمی توانستند ببینند که آن، نه پاسخی به ایشان می داد، و نه قدرتی داشت که به آنها سود یا زیانی برساند؟
۹۰. و هارون به آنها گفته بود، "ای قوم من، این برای شما یک آزمایش است. رحمتگر، تنها پروردگار شماست، بنابراین از من پیروی کنید، و از فرمان من اطاعت کنید."
۹۱. گفتند، "ما در جوار او به عبادت ادامه خواهیم داد، تا موسی باز گردد."
۹۲. (موسی) گفت، "ای هارون، هنگامی که دیدی آنها به انحراف می روند، چه چیز مانع از این شد که تو،
۹۳. "از دستورهای من پیروی کنی؟

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَأَقْبَلُوا هَذَا إِلَهُهُمْ
 وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ ۗ أَفَلَا يَرَوْنَ إِلَىٰ رُجْعِ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا
 يَمْلِكُ لَهُمْ صَرْعًا وَلَا نَفْعًا ۗ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ
 يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا
 أَمْرِي ۗ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْكَ عِدَابَ اللَّهِ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ
 ۗ قَالَ يَهْتَدُونَ مَأْتِعَكَ إِذْ رَأَيْنَهُمْ صُلُوعًا ۗ أَلَا تَتَذَكَّرُ
 أَفْصَحْتَ أَمْرِي ۗ قَالَ يَسْتَوُونَ لَا تَأْخُذْ بِعِجْبِي وَلَا بَرَأْسِي
 إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ
 قَوْلِي ۗ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يُسْمِعُ ۗ قَالَ بَصُرْتُ
 بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ ۗ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ
 فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ۗ قَالَ
 فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ
 مَوْعِدًا لَنْ نُخْلِفَهُ ۗ وَأَنْظُرْ إِلَىٰ إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ
 عَاكِفًا لَنْ نَحْرِقَهُ ۗ ثُمَّ لِنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ۗ إِنَّكُمْ
 إِلَهُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۗ

- آیا علیه من بلند شده ای؟"
۹۴. گفت، "ای پسر مادر من، ریش و سر مرا مگیر. من از این ترسیدم که تو بگویی، 'میان بنی اسرائیل تفرقه افکندی، و از دستورهایم سرپیچیدی.'"
۹۵. گفت، "تو را چه شده، ای سامری؟"
۹۶. گفت، "من چیزی دیدم که آنها نمی توانستند ببینند. من مُشتی (خاک) از محلی که رسول در آنجا ایستاده بود برداشتم، و آن را بکار بردم (تا با گوساله طلایی مخلوط کنم).
- ذهن من این را به من الهام کرد."*
۹۷. گفت، "پس برو، و، تا زنده ای، حتی نزدیک هم مشو. وقت معینی برای (داوری نهایی) تو تعیین شده است که هرگز نمی توانی از آن بگریزی. اینک به آن خدایی که خود را بنده او کرده بودی نگاه کن؛ آن را می سوزانیم و به دریا می افکنیم، تا برای همیشه در آن ته بماند."

فقط یک خدا دارید

۹۸. تنها معبود شما **خداست**؛ معبودی جز او نیست. او همه چیز را درباره هر چیزی می داند.

* ۲۰:۸۸، ۹۶ سامری به مکانی رفت که خدا با موسی سخن گفته بود و مُشتی از خاک را که پژواک صدای خدا همچنان در آن بود برداشت. وقتی این خاک با طلای ذوب شده مخلوط شد، مجسمه طلایی به صدا در آمد.

۹۹. بدینسان اخباری از گذشتگان را برای تو حکایت می کنیم.

و از سوی خود پیامی بر تو وحی کرده ایم.

۱۰۰. کسانی که به آن اعتنا نکنند، روز رستاخیز باری سنگین (از گناه) بر دوش می کشند.

۱۰۱. تا ابد در آنجا می مانند؛ چه بار گرانی در روز رستاخیز!

۱۰۲. این همان روزی است که در صور دمیده خواهد شد،

و در آن روز گناهکاران را کبود احضار می کنیم.

۱۰۳. آنها آهسته با یکدیگر زمزمه می کنند و می گویند،

” شما (در زندگی اول) بیش از ده روز نمانده اید!“

۱۰۴. ما از گفتارشان بخوبی آگاهیم. کسی که دقیق تر از همه نظر می دهد خواهد گفت،

” شما فقط یک روز در آنجا بسر بردید.“

در روز رستاخیز

۱۰۵. از تو درباره کوه ها می پرسند. بگو،

” پروردگارم آنها را از میان خواهد بُرد.

۱۰۶. ” و آنها را به صورت زمینی بایر، و هموار

بجا می گذارد.

۱۰۷. ” بطوری که حتی کوچک ترین تپه، و یا

فرورفتگی در آن نخواهی دید.“

۱۰۸. در آن روز، همه، بدون کوچک ترین

انحرافی، به دنبال مُنادی خواهند رفت.

هر آوایی در برابر رحمتگر پایین می آید؛ و

چیزی جز زمزمه نخواهی شنید.

۱۰۹. در آن روز، شفاعت تأثیری نخواهد داشت،

مگر برای کسانی که رحمتگر به ایشان اجازه

داده باشد، و گفتارشان پیرو خواست او باشد.

۱۱۰. او گذشته و آینده آنها را می داند، درحالیکه

هیچ کس به دانش او احاطه ندارد.

۱۱۱. تمام رخسارها به آن زنده، پاینده تسلیم خواهند

شد، و کسانی که بار ستم هایشان را بر دوش

می کشند سقوط خواهند کرد.

۱۱۲. و کسانی که کارهای پرهیزگاران را انجام دادند، و ایمان داشتند،

از هیچ ستم یا گزندی بیم نخواهند داشت.

۱۱۳. آن را چنین نازل کردیم، قرآنی به زبان عربی، و انواع پیشگویی ها را در آن آوردیم،

باشد که نجات یابند، یا باعث شود توجه کنند.

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا
ذِكْرًا ۚ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا
مِثْلَ خَلْدَيْنِ فِيهِ ۚ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ۚ يَوْمَ يُنْفَخُ
فِي الصُّورِ وَتَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ۚ يَتَخَفَتُونَ
بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۚ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ
أَمْثَلُهُمْ طَرِيفَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۚ وَسْتَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ
فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۚ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۚ لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۚ يَوْمَئِذٍ تَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ
لَا عِوَجَ لَهُ ۚ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ۚ
يَوْمَئِذٍ لَا نَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ ۚ
قَوْلًا ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ ۚ
عَلَّمَآ ۚ وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ ۚ وَقَدْ خَابَ مَنْ
حَمَلَ ظُلْمًا ۚ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا
يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ۚ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
وَصَرَفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحَدِّثُ لَهُمْ ذِكْرًا ۚ

۱۱۴. تنها پادشاه راستین خداست، که والا و برتر است. پیش از آنکه وحی قرآن تمام شود، در گفتن آن، عجله نکن، و بگو، ”پروردگارا، دانش مرا زیاد کن.“

انسان در تصمیم خود مردد بود*

۱۱۵. ما آدم را در گذشته آزمودیم، ولی او فراموش کرد، و او را غیر مصمم یافتیم.

۱۱۶. بیاد داشته باشید که به فرشتگان گفتیم، ”در برابر آدم سجده کنید.“

همگی سجده کردند، جز ابلیس؛ او نپذیرفت.

۱۱۷. پس گفتیم، ”ای آدم، این دشمن تو و دشمن همسر توست.

نگذار شما را از بهشت بیرون کند، مبادا نگون بخت شوی.

۱۱۸. ”به تو اطمینان داده شده است که در بهشت

نه گرسنه می مانی، نه بی پناه.

۱۱۹. ”و هرگز تشنگی نمی کشی،

و از گرما رنج نمیبری.“

۱۲۰. ولی شیطان او را وسوسه کرد، و گفت، ”ای

آدم، بگذار تا درخت جاودانگی و آن سلطنتی

را که منقرض نشود به تو نشان دهم.“

۱۲۱. آنها از آن خوردند، که در نتیجه بدن هایشان

برایشان نمایان شد، و سعی کردند خود را با

برگ های بهشت بپوشانند. آدم بدینسان از

پروردگارش نافرمانی کرد، و به بازندگان

پیوست.

۱۲۲. پس از آن، پروردگارش او را برگزید،

از او درگذشت، و او را هدایت کرد.

۱۲۳. او گفت، ”همگی از آنجا به پایین بروید. شما

دشمن یکدیگرید. هرگاه از سوی من هدایتی

برایتان آید، هرکس از هدایت من پیروی کند،

گمراه، و بدبخت نمی شود.

زندگی فلاکت بار برای کافران حتمی است

۱۲۴. ”و کسی که پیام مرا نادیده بگیرد،

زندگی فلاکت باری خواهد داشت،

و روز رستاخیز، او را نابینا برمی انگیزیم.“

۱۲۵. او خواهد گفت، ”پروردگارا، چرا مرا کور برانگیختی، من که بینا بودم؟“

فَنَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ
يُفَضَّلَ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٥﴾ وَقَدْ عاهدْنَا
إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَتْنَىٰ وَلَمْ يُخِدْ لَهُ، عَزَمْنَا ﴿١١٥﴾ وَإِذْ قُلْنَا
لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ
﴿١١٦﴾ فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا تَخْرُجْ
مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى ﴿١١٧﴾ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى ﴿١١٨﴾
وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى ﴿١١٩﴾ فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ
الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ
لَا يَبُلَىٰ ﴿١٢٠﴾ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لهُمَا سَوْءٌ تَهُمَا وَطَافَا
بِخَيْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ﴿١٢١﴾
ثُمَّ اجْنَبْهُ رَبُّهُ، فَثَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ﴿١٢٢﴾ قَالَ أَهبطَا مِنْهَا
جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى
فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن
ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
أَعْمَى ﴿١٢٤﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾

* ۲۰:۱۱۵ وقتی شیطان مقام قدوسی خدا را زیر سوال برد ۶۹: ۳۸، شما و من در برابر شیطان به آن محکمی که باید و شاید، ایستادگی نکردیم. خدا یک فرصت دیگر در زمین به ما داد تا شیطان را محکوم کنیم و معترف شویم که مقام قدوسی خاص خداست و به حمایت از آن بایستیم، تا دوباره به ملکوت اعلیٰ بازگردیم (پیوست ۷).

۱۲۶. خواهد گفت، "به این دلیل که وقتی آیات من بر تو آمد، تو آنها را به فراموشی سپردی، اینک تو به دست فراموشی سپرده شده ای."
۱۲۷. کسانی که حدود را رعایت نمی کنند و آیات پروردگارشان را نمی پذیرند اینسان کیفر می دهیم. عذاب آخرت بسیار سنگین تر و همیشگی است.
۱۲۸. آیا هرگز به فکرشان رسیده است که ما چند نسل از پیشینیان را نابود کرده ایم؟ آنها اکنون در خانه های کسانی که پیش از ایشان بودند راه می روند.
- در این برای هوشمندان نشانه هایی است.
۱۲۹. اگر بخاطر برنامه از پیش مقدر شده پروردگارت نبود، بی درنگ درباره آنها داوری می شد.

۱۳۰. بنابراین، در برابر آنچه می گویند صبر داشته باش، و پیش از طلوع آفتاب و پیش از غروب آفتاب، پروردگارت را ستایش و سپاس گو و از او تجلیل کن. و در پاسی از شب، و در دو انتهای روز هم به ذکر او پرداز، باشد که شاد و خرسند شوی.
۱۳۱. و به آنچه بر دیگران ارزانی داشتیم، چشم مدوز. اینها زینت های ناپایدار این دنیاست، تا آنها را بدان وسیله بیازماییم.
- آنچه پروردگارت برای تو فراهم می کند، بسیار بهتر و جاودانه است.

مسوولیت والدین

۱۳۲. به خانواده ات تأکید کن که نماز را برپا دارند، و خود نیز در بجا آوردن آن ثابت قدم باش. ما از تو هیچ روزی نمی خواهیم؛ روزی تو را هم ما می دهیم.
- پیروزی نهایی از آن پرهیزگاران است.

رسول برای چه؟

۱۳۳. گفتند، "کاش او می توانست معجزه ای از سوی پروردگارش به ما نشان دهد!"

آیا با پیام های قبلی به اندازه کافی به ایشان معجزه نشان ندادیم؟

۱۳۴. اگر آنها را پیش از این نابود کرده بودیم، می گفتند، "پروردگارا، اگر برای ما رسولی فرستاده بودی، از آیات تو پیروی می کردیم، و از این ننگ و ذلت دوری می جستیم."
۱۳۵. بگو، "همه منتظریم، پس منتظر بمانید؛ مسلماً خواهید دانست که آنان که راهشان درست است، و واقعاً هدایت شده اند چه کسانی هستند؟"

قَالَ كَذَلِكَ أَنْتَ أَيْتِنَا فَنَسِينَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ نُنسِيكَ ۖ وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ ۖ وَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ۖ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۖ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَكَانَ لِزِمَامِ وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ۖ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ۖ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۖ وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ۖ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَاتٍ مِّن رَّبِّهِ ۚ أَوَلَمْ تأْتِهِمْ بَيْنَهُ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ۖ وَلَوْ أَنَا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ لَقَالُوا إِنَّا لَوَلَّاءُ لَآلِهَتِنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِن قَبْلِ أَنْ نُنزِّلَ وَنَخْزِي ۖ قُلْ كُلُّ مَتْرَبٍصٌّ فَتَرَاصُوا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ مَن أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ ۖ

سوره ۲۱: پیامبران (الانبیاء)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. زمان حسابرسی مردم بسرعت نزدیک می شود، ولی آنها غافل هستند، و رویگردانند.

مخالفت با شواهد جدید

۲. هنگامی که دلیل روشنی از سوی پروردگارشان به آنها نشان داده شود، که تازگی دارد، با بی اعتنایی به آن گوش می دهند.

۳. دل هایشان بی اعتناست. و ستمگران در پنهان تبادل نظر می کنند:

”آیا او بشری مانند شما نیست؟ آیا افسونی را که به شما داده شده می پذیرید؟“*

۴. او گفت، ”پروردگار من از هر اندیشه ای در آسمان و زمین آگاه است.

او شنوا، و بر همه چیز داناست.“

۵. و حتی گفتند، ”وهم و هذیان،“ ”او آن را از خود ساخته است،“ و، ”او یک شاعر است.

بگذارید معجزه ای مانند معجزات رسولان پیشین به ما نشان دهد.“

۶. در گذشته نیز هرگز یک جامعه باایمان را نابود نکردیم. آیا این مردم مومن هستند؟

۷. و پیش از تو نفرستادیم مگر مردانی که به آنها وحی کردیم. اگر خود نمی دانید، از کسانی که کتاب آسمانی را می دانند بپرسید.

۸. و به آنها کالبدی ندادیم که نیاز به غذا نداشته باشد، و عمر جاودان هم نداشتند.

۹. ما به وعده خود با ایشان وفا کردیم؛ و آنان را همراه با کسانی که می خواستیم، نجات دادیم و کسانی را که از فرمان خارج شدند نابود کردیم.

۱۰. و برایتان کتابی فرستاده ایم که در آن پیامی برای شماست. آیا عقل خود بکار نمی برید؟

سُورَةُ الْاَنْبِيَاءِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿۱﴾
 مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُّحَدِّثٍ اِلَّا اَسْتَمِعُوهُ وَهُمْ
 يَلْعَبُونَ ﴿۲﴾ لَاهِبَةً قُلُوبُهُمْ وَاَسْرُوْا النَّجْوَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا
 هَلْ هُنَّ اِلَّا الْاَبَشْرُ مِثْلَكُم مَّا فَتَّخُوْا السَّحَرَ وَاَنْتُمْ
 تَبْصُرُوْنَ ﴿۳﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ
 وَهُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ﴿۴﴾ بَلْ قَالُوْا اَضْفَعَتْ اَحْلَامُ بَلِ
 اَفْتَرَنَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَاْتِنَا بآیَةٍ كَمَا اُرْسِلَ الْاَوْلُوْنَ
 ﴿۵﴾ مَا اَمْنَتْ قِبَالُهُمْ مِنْ قَرْیَةٍ اَهْلَكْنَاهَا اَفْهُمْ يُؤْمِنُوْنَ
 ﴿۶﴾ وَاَمَّا اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوحِیْ اِلَيْهِمْ فَمَسَلُوْا اَهْلَ
 الْاَلْدِكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۷﴾ وَاَجْعَلْنَاهُمْ جَسَدًا
 لَا يَأْكُلُوْنَ الطَّعَامَ وَاَكُنُوْا خٰلِدِيْنَ ﴿۸﴾ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمْ
 الْوَعْدَ فَاَنْجَيْنَاهُمْ وَمِنْ نَّشَاۗءِ وَاَهْلَكْنَا الْمُسْرِیْنَ ﴿۹﴾
 لَقَدْ اَنْزَلْنَا اِلَيْكُمْ كِتٰبًا فِيْهِ ذِكْرُكُمْ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۱۰﴾

* ۲۱:۳ با اینکه ظهور رسول میثاق در کتاب مقدس (ملاکی، فصل ۳ آیه ۱)، و در قرآن ۳:۸۱، پیش گویی شده است، هنگامی که او ظهور کرد و با ”یکی از بزرگ ترین معجزات ۳۵-۷۴:۳۰“، از وی پشتیبانی شد، با بی اعتنایی و مخالفت روبرو شد. درستی سخن خدا که ”با هر مدرکی که تازه است مخالفت می کنند، یکبار دیگر هنگامیکه اعراب با معجزه قرآن مخالفت کردند ثابت شد (به پیوست ۱ و ۲ نگاه کنید).

۱۱. ما بسیاری از جامعه ها را به سزای ستمگری شان ریشه کن کردیم، و مردم دیگری را جایگزینشان کردیم.
۱۲. هنگامی که دیدند عذاب ما فرا می رسد، پا به فرار گذاردند.
۱۳. فرار نکنید، و به سوی نعمت ها و ساختمان های مجلل خود بازگردید، زیرا باید حساب پس دهید.
۱۴. گفتند، "وای بر ما. ما واقعاً ستمگر بودیم."
۱۵. همیشه حرفشان همین بود، تا سرانجام بنیادشان را بر انداختیم.
۱۶. ما آسمان ها و زمین، و آنچه را میان آنهاست، برای سرگرمی نیافریدیم.
۱۷. اگر به سرگرمی نیاز داشتیم، و هدف آن بود، می توانستیم آن را بی هیچ یک از اینها پدید آوریم.

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَبْلِهِ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
 آخَرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّا أَحْسَبُوا أَنَّ بَدَأْنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يُرْضُونَ ﴿١٢﴾
 لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكَنِكُمْ لَعَلَّكُمْ
 تُشْكِرُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا بَلْ لَنَا آيَاتٌ أَنْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زِلْتَ تِلْكَ
 دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا
 السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِلْعِبَادِ ﴿١٦﴾ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَهُنَّ
 آيَاتٍ لَتَّخَذْنَهُنَّ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ
 عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾
 وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
 عَنْ عِبَادَتِهِ ۗ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
 لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ اتَّخَذُوا أَلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ
 ﴿٢١﴾ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسَبِّحْ لِلَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ
 عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْتَلَّ عَنْهُ يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْتَلُونَ ﴿٢٣﴾ أَمْ
 اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مِنْ مَعِيَ
 وَذِكْرٌ مِنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

۱۸. بلکه، هدف این است که از راستی و درستی پشتیبانی کنیم، و آنچه را که نادرست است شکست دهیم.
- وای بر شما از آنچه بر زبان می رانید.
۱۹. هرکس که در آسمان ها و زمین است از آن اوست، و کسانی که نزد او هستند هیچگاه متکبر نیستند که او را عبادت نکنند، و هرگز متزلزل نمی شوند.
۲۰. آنها شب و روز، بی آنکه ذره ای احساس خستگی کنند به ستایش، و تسبیح مشغولند.
- یک خدا
۲۱. آیا خدایانی در زمین یافته اند که می توانند بیافرینند؟
۲۲. اگر خدایانی جز **خدا** در آنها (آسمان ها و زمین) می بود، هرج و مرج می شد.
- شکوه و جلال **خدا** یاد باد؛ پروردگاری با مقام قدوسی. بسی فراتر از آنچه بر زبان می رانند.

هرگز حکمت خدا را مورد سوال قرار ندهید

۲۳. او برای آنچه می کند مورد سوال قرار نمی گیرد، درحالیکه دیگران همه مورد سوال قرار می گیرند.
۲۴. آیا جز او خدایان دیگری یافته اند؟ بگو، "دلایلتان را بیاورید. این پیامی است برای نسل من، که تمام پیام های قبلی را دربرمی گیرد." بیگمان، بیشتر مردم تشخیص نمی دهند که چه چیز درست است؛ به همین دلیل است که چنین خصمانه رفتار می کنند.

یک خدا، یک پیام، یک دین

۲۵. و پیش از تو هیچ رسولی نفرستادیم مگر با این وحی:

”خدایی جز من نیست؛ تنها مرا عبادت کنید.“

۲۶. با اینهمه، گفتند، ”رحمتگر پسری گرفته است!“

تسبیح او را. همه (رسولان) بندگان گرامی (او) هستند.

۲۷. آنها هرگز از خود سخنی نمی گویند، و دستورات او را مو به مو انجام می دهند.

افسانه شفاعت

۲۸. او آینده آنها و گذشته آنها را می داند. آنها شفاعت نمی کنند، مگر برای کسانی که او پیش

از این پذیرفته باشد، و آنها نگران خودشان

هستند.*

۲۹. اگر کسی از ایشان ادعا کند که خودش هم

معبودی است مادون او، او را به دوزخ

می اندازیم؛ جزای ستمگران همین است.

تأیید تئوری انفجار بزرگ*

۳۰. آیا بی اعتقادان در نمی یابند که آسمان و زمین

در آغاز به صورت یک توده فشرده بود که ما

آن را منفجر کردیم تا هستی پدید آید؟

و تمام موجودات زنده را از آب پدید آوردیم.

آیا ایمان می آورند؟

۳۱. و استحکاماتی برای توازن در زمین جای

دادیم، که از لرزش آن جلوگیری کند.

و جاده های راست در آن نهادیم،

تا باشد که راه خود را بیابند.

۳۲. و آسمان را سقفی محافظ قرار دادیم. با اینهمه،

از تمام نشانه هایی که در آن است بکلی غافلند.

۳۳. و اوست که شب و روز، و خورشید و ماه را

آفرید؛ هر یک در مدار خود شناور است.

۳۴. و پیش از تو نیز هرگز به کسی عمر جاودان ندادیم؛ آیا با مرگ تو، آنها جاودان می مانند؟

۳۵. هرکسی مزه مرگ را خواهد چشید، سرانجام، پس از آنکه شما را به سختی و رفاه از مودیم

به سوی ما باز می گردید.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرَادَ مِنْهُمْ مِنْ شَيْءٍ مُّشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كَانَا نَفْقًا فَفَنَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِي أَنْ نَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرَضُونَ ﴿٣٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِلشَّرِّ مِنْ قَبْلِكَ الْخَلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ﴿٣٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبَلَّوْكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾

* ۲۱:۲۸ افسانه شفاعت، مؤثرترین طعمه شیطان است (به پیوست ۸ نگاه کنید).

* ۲۱:۳۰ درستی تئوری انفجار بزرگ [Big Bang] با کد ریاضی خدا که اشتباه ناپذیر است تصدیق شده است (پیوست ۱). بنابراین، دیگر نمی توان آن را "تئوری" نامید؛ بلکه آن یک قانون است، یک واقعیت به اثبات رسیده.

همه ی رسولان را مسخره کردند

۳۶. هرگاه کسانی که ایمان نمی آورند تو را ببینند، مسخره ات می کنند: ”آیا این همان کسی است که به معبودان شما اعتراض دارد؟“
در ضمن، بکلی به پیام آن رحمتگر بی توجه هستند.
۳۷. طبع بشری ناشکیباست. من حتماً نشانه هایم را به شما نشان خواهم داد؛ انقدر عجله نکنید.
۳۸. و چالش می کنند: ”آن (عذاب) کجاست، اگر راست می گویید؟“
۳۹. کاش کافران می توانستند خود را مجسم کنند که چگونه برای دفع آتش می کوشند – تا آن را از چهره ها و پشت خود دور کنند! در آن هنگام هیچ کس نمی تواند به دادشان برسد.
۴۰. آری، چنان غافلگیرشان خواهد کرد، که بکلی بهت زده خواهند شد.
نه می توانند آن را بازگردانند،

و نه مجال می یابند.

وَإِذْ أَرَأَيْتَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا
أَهَذَا الَّذِي يَذَّكَّرُ إِلَيْهِ أَلَسْتُمْ بِهِم بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ
هُم كَفَرُوا ﴿٣٦﴾ خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ
آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ
لَا يَكْفُرُونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارُ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا
هُم يُبْصَرُونَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا
يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ أَسْرَيْنَا
بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤١﴾ قُلْ مَنْ يَكْفُرْكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنْ
الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ
هُمُ الْهَيْهَاتَ تَمَنَعَهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ
أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِتَّائِضُونَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَنَعَهَا تَوَلَّاءٌ
وَأَبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَا نَأْتِي
الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

۴۱. رسولان پیش از تو مورد تمسخر قرار گرفته اند، و، در نتیجه، کسانی که مسخره کردند به سزای تمسخرشان گرفتار عذاب شدند.
- نمی دانند که چه کسی را باید در رأس قرار دهند
۴۲. بگو، ”چه کسی می تواند شما را در شب یا روز از رحمتگر حفظ کند؟“
بیگمان، بکلی از پیام پروردگارشان غافلند.
۴۳. آیا معبودانی دارند که می توانند ایشان را در برابر ما مصون دارند؟ آنها حتی نمی توانند برای خود کاری از پیش ببرند.
و هنگامی که در برابر ما احضار شوند نمی توانند همراه یکدیگر باشند.
۴۴. ما برای این مردم و نیاکانشان روزی فراهم کرده ایم، تا به کهنسالی رسیدند.
آیا نمی بینند که هر روز که در زمین می گذرد ایشان را به پایان نزدیک تر می کند؟
آیا می توانند این روند را وارونه کنند؟

۴۵. بگو، "من طبق وحی الهی به شما هشدار می دهم."
گرچه، کران چو هشدار داده شوند، از شنیدن ناتوانند.
۴۶. هنگامی که نمونه ای از عذاب پروردگارت را بچشند، فوراً می گویند، "بیگمان ما ستمگر بودیم."
ترازوهای عدالت را روز رستاخیز برپا می کنیم. حق هیچ کس پایمال نمی شود.
همه چیز به حساب می آید، حتی اگر به خردی یک دانه خردل باشد.
ما موشکاف ترین حسابرسان هستیم.

نبوت موسی و هارون

۴۸. و به موسی و هارون مجموعه قانون ها را دادیم،
که راهنما، و تذکری برای پرهیزگاران است.
۴۹. آنانکه حتی در تنهایی خود، به پروردگارشان حرمت می نهند، و نگران ساعت هستند.
این نیز تذکری است مبارک که ما آن را فروفرستادیم. آیا منکرش هستید؟

ابراهیم

۵۱. هدایت و درک ابراهیم را از پیش به وی دادیم،
زیرا او را خوب می شناختیم.*
۵۲. او به پدر، و قوم خود گفت، "این مجسمه ها چیست که خود را شیفته و سرسپرده آنها کرده اید؟"
گفتند، "ما دیدیم که والدین ما در برابر آنها اظهار عبودیت می کردند."
گفت، "واقعاً که شما و والدینتان بکلی گمراه شده اید."
گفتند، "آیا حقیقتاً می گویی، یا شوخی می کنی؟"
گفت، "تنها پروردگار شما، پروردگار آسمان ها

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصَّمْرُ الدُّعَاءَ إِذَا مَا بُدْرُوا لَهَا ۗ وَلَئِن مَسَّتْهُمُ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يُبَوِّئُنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۗ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكُنَّا بِهَا حَسِيبِينَ ۗ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ۗ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ۗ وَهَذَا ذِكْرٌ مَّبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ۗ وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ۗ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ۗ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ۗ قَالُوا لَقَدْ كُنتُمْ أَتَمَّ آبَاءَؤُكُمْ فِي صُلْبِكُمْ تُبْغُونَ أَنِجْتُنَا بِالْحَقِّ أَمَّا نْتُمِنَ مِنَ اللَّعِينِينَ ۗ قَالُوا بَلْ رُبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ۗ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ۗ

و زمین است، که آنها را آفرید. این است آن شهادتی که من ادا می کنم.

۵۷. "به خدا سوگند، همین که بروید، برای مجسمه های شما برنامه ای ریختم."

* ۲۱:۵۱ آیا ابراهیم آنقدر باهوش بود که توانست خدا را پیدا کند، یا، خدا چنین هوشی را به او داد چون می دانست که او لیاقت نجات را دارد؟ اینطور که پیداست، این دنیا برای بخشوده شدن کسانی که سزاوار نجات هستند خلق شد. وقتی فرشتگان پیشنهاد کردند که خدا تمام عصیانگران را - اعم از انس و جن- از قلمروش بیرون کند، خدا گفت، "من چیزی می دانم که شما نمی دانید" (۲:۳۰). در عین حال، وضع این جهان نشانگر آن است که شیطان تا چه اندازه برای خدایی کردن بی کفایت است (پیوست ۷).

۵۸. پس آنها را شکست و ریز ریز کرد، جز بُتی بزرگ را، تا به آن رجوع کنند.
 ۵۹. گفتند، "هر کس با معبودان ما چنین کرده، واقعاً یک ستمگر است."
 ۶۰. گفتند، "شنیدیم جوانی آنها را تهدید می کرد؛ نامش ابراهیم است."
 ۶۱. گفتند، "او را در برابر دیدگان تمام مردم بیاورید، تا آنها شهادت دهند."
 ۶۲. گفتند، "آیا تو با معبودان ما چنین کردی، ای ابراهیم؟"

ابراهیم دیدگاهش را ثابت می کند

۶۳. گفت، "کار، کار، کار آن بُت بزرگ است. بروید و از آنها بپرسید، اگر می توانند سخن بگویند."
 ۶۴. پس به خود آمدند، و به یکدیگر گفتند، "بیگمان شما ستمگر شده بودید."
 ۶۵. با اینهمه، به اعتقادات گذشته خود بازگشتند:

"تو خوب می دانی که اینها نمی توانند سخن بگویند."

۶۶. گفت، "پس آیا در کنار **خدا** در برابر چیزی اظهار عبودیت می کنید که نمی تواند به شما سود یا زیان برساند؟

۶۷. "ننگ بر شما که جز **خدا** را عبادت می کنید. آیا عقل خود بکار نمی برید؟"

معجزه شگرف

۶۸. گفتند، "اگر تصمیم دارید از معبودانتان حمایت کنید، او را بسوزانید."

۶۹. گفتیم، "ای آتش، برای ابراهیم سرد شو و ایمن باش."*

۷۰. چنین، برضد او نیرنگ زدند،

ولی ما آنها را بازنده کردیم.

۷۱. او و لوط را نجات دادیم، و آنها را به سرزمینی بردیم که در آن برای جهانیان برکت نهادیم.

۷۲. و اسحاق و یعقوب را بعنوان هدیه به او بخشیدیم، و هر دو را مردمی درستکار کردیم.

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَيْدَ إِبْرَاهِيمَ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿۵۸﴾
 قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۵۹﴾
 قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يذُكِّرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿۶۰﴾ قَالُوا فَأْتُوا بِهِ
 عَلَى آعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿۶۱﴾ قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ
 هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿۶۲﴾ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ
 هَذَا فَاسْتَؤْمَرُوا مِنْهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْظُرُونَ ﴿۶۳﴾ فَرَجَعُوا إِلَى
 أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۶۴﴾ ثُمَّ نَكَسُوا عَلَيَّ
 رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَلِكُوا لَكُمْ يَنْظُرُونَ ﴿۶۵﴾ قَالَ
 أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا
 يَضُرُّكُمْ ﴿۶۶﴾ أَفَبِلَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا
 تَعْقِلُونَ ﴿۶۷﴾ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 فَاعِلِينَ ﴿۶۸﴾ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ ﴿۶۹﴾
 وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿۷۰﴾ وَنَجَّيْنَاهُ
 وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿۷۱﴾ وَوَهَبْنَا
 لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿۷۲﴾

* ۲۱:۶۹ "سرما"، بدون "ایمنی" باعث می شد که ابراهیم منجمد شود.

ابراهیم، همه تکالیف دین اسلام را آورد

۷۳. و آنها را امامانی کردیم که طبق احکام ما راهنمایی می کردند، و به ایشان آموختیم که کارهای نیک را چگونه انجام دهند، و نماز و زکات را چگونه بجا آورند.* از دید ما، آنها مردمی بودند که با اخلاص عبادت می کردند.

لوط

۷۴. و به لوط حکمت و دانش دادیم، و او را از جامعه ای که کارهای چندانش آور انجام می دادند نجات دادیم؛ آنها مردمی تبهکار، و پلید بودند.

۷۵. و او را به رحمت خود پذیرفتیم، زیرا او از درستکاران بود.

نوح

۷۶. و، پیش از آن، نوح درخواست کرد و ما پاسخ گفتیم. او و خانواده اش را از مصیبتی بزرگ نجات دادیم.

۷۷. و از او در برابر مردمی که آیات ما را تکذیب کردند پشتیبانی کردیم. آنها مردمانی پلید بودند، از اینرو، همه ایشان را غرق کردیم.

داود و سلیمان

۷۸. و داود و سلیمان، یک روز آنها درباره محصول کسی که بوسیله گوسفندان دیگری از میان رفته بود فرمان می راندند، و ما شاهد داوری آنها بودیم.

۷۹. ما به سلیمان درک درست عطا کردیم، هر چند که به هر دوی آنها حکمت و دانش بخشیدیم. و کوه ها و نیز پرندگان را متعهد کردیم که با داود، به تسبیح (خدا) بپردازند. این کاری بود که ما کردیم.

۸۰. و صنعت زره سازی را جهت حفاظت شما در جنگ به او آموختیم. پس آیا سپاس می گزارید؟

۸۱. برای سلیمان، باد را متعهد کردیم که تحت

فرمان او به شدت بوزد، یا چو نسیم ملایم باشد. او می توانست آن را به هر نحوی که می خواست و به سوی هر سرزمینی که می خواست جریان دهد، و ما آنجا را برای او برکت می دادیم. ما از همه چیز بخوبی آگاهیم.

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَلُوطًا ءَأْتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغُرُبَاتِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَاتِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَنَسِينَهُ ﴿٧٤﴾ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾ وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا آيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَخْتَصِمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لَعَلِكُمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾ فَهَمَمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكَلَّمْنَا دَاوُدَ الْحَكِيمَ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِنُخَصِّنَكُمْ مِنَ الْبَاسِ كَمَا فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٧٩﴾ وَالسَّلِيمَانَ الَّتِي حَاصِفَةٌ تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَدَرْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ ﴿٨٠﴾

* ۲۱:۷۳ ابراهیم، پیش از نزول قرآن، تمام تکالیف دین را بنیان گذارده بود (۲۲:۷۸؛ ۱۶:۱۲۳؛ ۲:۱۲۸).

۸۲. و از شیاطین کسانی بودند که برای او غواصی می کردند (تا فرآورده های دریا را بیرون آورند)، و یا هر کار دیگری که او بدان فرمان می داد، انجام می دادند. ما آنها را در خدمت او درآوردیم.

ایوب

۸۳. و ایوب به درگاه پروردگارش دعا کرد:

”مصیبت گریبانگیر من شده است، و، تو از هر بخشاینده ای بخشاینده تری.“

۸۴. ما به او پاسخ دادیم، و آسیبی را که به او رسیده بود برطرف کردیم، و خانواده اش را به او بازگردانیم، و دو چندان کردیم. آن، رحمتی از سوی ما بود، و برای عابدان یک یادآوری بود.

۸۵. و نیز، اسماعیل، ادریس، ذوالکفل؛

همه قاطع، و شکیبیا بودند.

۸۶. و باران رحمت خود را بر آنان فرستادیم.

زیرا درستکار بودند.

یونس

۸۷. و ذوالنون (یونس)، ”کسی که در نامش . ن.

است“، مأموریت خود را با اعتراض رها

کرد، و می پنداشت که ما نمی توانیم از پس او

برآییم. سرانجام در تاریکی های (شکم آن

بزرگ ماهی) به التماس افتاد: ”معبودی جز تو

نیست. شکوه و جلال تو ستایش باد.

گناهی بزرگ از من سر زده است.“

۸۸. پس به او پاسخ دادیم، و او را از آن وضع

بحرانی نجات دادیم؛ مومنان را اینسان

نجات می دهیم.

زکریا و یحیی

۸۹. و زکریا به درگاه پروردگارش دعا کرد:

”پروردگارا، مرا بدون وارث مگذار،

گرچه تو بهترین وارثی.“

۹۰. ما* به او پاسخ دادیم و یحیی را به او عطا کردیم؛ و زنش را برای او بهبود بخشیدیم.

زیرا آنها در کار نیک می شتافتند، و در شادی و بیم، ما را می خواندند.

و از دید ما، خاشع بودند.

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَن يَغْوُصُونَ لَهُ، وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا
 دُونَ ذَلِكَ، وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾ وَأَيُّوبَ إِذْ
 نَادَى رَبَّهُ، وَأَنَّى مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾
 فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ، وَءَاتَيْنَاهُ أَهْلَهُ،
 وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَمِنَ الضُّرِّ الَّذِي كُنَّا لِلْعَبِيدِ
 وَإِسْكَعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ ﴿٨٤﴾
 وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾
 وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَن لَّنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ
 فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي
 كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، وَجَعَلْنَاهُ
 مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُفَصِّحُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَزَكَرِيَّا
 إِذْ نَادَى رَبَّهُ، رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٨﴾
 فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَاهُ
 لَهُ، وَزَكَرِيَّا إِتْمَمْنَا كَانُوا إِسْرَعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ
 وَيَدْعُونَنَا رِعَابًا وَرَهَابًا وَكَانُوا الْوَالِدِينَ الْخَاشِعِينَ ﴿٨٩﴾

* ۲۱:۹۰ بکارگیری از ضمیر اول شخص جمع، در سراسر قرآن، نشان دهنده این است که فرشتگان در آن مورد خاص نقشی داشته اند. از آیه ۳۹:۳ در قرآن، و نیز از تورات و انجیل بخوبی روشن است که فرشتگان به دفعات با زکریا گفتگو کردند؛ یک نمونه اش این است که فرشتگان او را به تولد یحیی مژده دادند (پیوست ۱۰).

مریم و عیسی

۹۱. و آنکس که دامن خود را پاک نگاه داشت، ما از روح خود در او دمیدیم، و بدینسان، او و پسرش را آیتی برای مردم سراسر گیتی قرار دادیم.

یک خدا / یک دین

۹۲. اُمت شما یک امت واحد است، و من تنها پروردگار شما هستم؛ تنها مرا عبادت کنید.

۹۳. با اینهمه، خود را به چندین مذهب تقسیم کردند که هر یک با دیگری مخالف است.

همگی آنها (برای داوری) نزد ما بازمی گردند.

۹۴. کسانی که درستکار، و بالیمان باشند، اعمالشان بی حاصل نخواهد بود؛

ما آنها را ثبت می کنیم.

۹۵. برای هر جامعه ای که نابودش کرده ایم

حرام است که باز گردد.

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ زُرُوجِكَ
وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ إِنَّ هَذِهِ
أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾
وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كَلَّالِيتَانِ رِجُوعُونَ ﴿٩٣﴾
فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَكْفُرْ
لِسَعِيهِ وَإِنَّا لَهُ كَنُيُوتٌ ﴿٩٤﴾ وَحَرَامٌ عَلَى قَرْبَةٍ
أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا فُجِّحَتْ
يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾
وَأَقْرَبَ الْوَعْدِ الْحَقِّ فَإِذَا هِيَ شِخْصَةٌ أَبْصُرُ الَّذِينَ
كَفَرُوا يُنَادُونَكَ كُنَّا فِي عَفْوَهِمْ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا
ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾ إِنَّا كُنَّا وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ ﴿٩٨﴾ لَوْ كَانَتْ
هَتُولَاءَ إِلَهَةً مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾
لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ
سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾

آخر نبیا *

۹۶. تا زمانی که یاچونگ و ماچونگ،* دوباره

ظاهر شوند، سپس آنها بازمی گردند - و از

هر سو می آیند.

۹۷. این، آن زمانی است که پیشگویی ما که قطعاً

درست است روی خواهد داد، و کافران از

وحشت خیره خواهند شد:

”وای بر ما؛ ما در غفلت بوده ایم.

بیگمان، ما از ستمگران بوده ایم.“

آخرت

۹۸. شما و آنچه جز خدا عبادت می کنید، سوخت

دوزخ خواهید بود؛ این سرنوشت اجتناب ناپذیر

شماست.

۹۹. اگر اینها خدا بودند، پایان کارشان به دوزخ

منتهی نمی شد؛ همه دوزخیان برای همیشه در

آنجا خواهند ماند.

۱۰۰. در آن آه و فغان سر می دهند، و به هیچ

اخباری دسترسی ندارند.

۱۰۱. کسانی که شایسته پاداش چشمگیر ما شده اند، از دوزخ در امان می مانند.

* ۲۱:۹۶ از برکت وجود معجزه ریاضی خدا در قرآن (پیوست ۱)، امریکا تا سال ۲۲۷۰ میلادی، قلب اسلام خواهد بود، و میلیارد ها نفر در سراسر زمین به قرآن ایمان خواهند آورد (۹:۶۱ ; ۲۸:۴۸ ; ۵۳:۴۱ ; ۳۳:۹). یاچونگ و ماچونگ (نمونه ای از نام های تمثیلی است که برای جوامع پلید بکار رفته است) تنها جماعت کافر در زمین خواهند بود، و در آخر زمان به تسلیم شدگان حمله خواهند کرد. در آن هنگام است که دنیا پایان می گیرد (۹۴:۱۸ ; ۸۷:۱۵ و پیوست ۲۵). نام آنها، در آیه ۹۴ سوره کهف، و آیه ۹۶ سوره انبیاء آمده است یعنی درست ۱۷ آیه پیش از پایان گرفتن این دو سوره؛ همین می تواند بیانگر زمان ظهور آنها باشد.

پرهیزگاران

۱۰۲. آنها صدای جلز و ولز آتش را نخواهند شنید.
و تا ابد، می توانند در سرای دلپذیر خود هرچه می خواهند داشته باشند.
۱۰۳. وحشت بزرگ آنان را نگران نخواهد کرد، و فرشتگان به گرمی از ایشان استقبال خواهند کرد: "این روز شماسست، که به شما وعده داده شده بود."

روز رستاخیز

۱۰۴. در آن روز، آسمان را می بندیم، مانند بستن یک کتاب.
همانگونه که نخستین آفرینش را آغاز کردیم، باز هم آن را تکرار می کنیم.
این وعده ماست؛ که البته به آن وفا خواهیم کرد.

۱۰۵. در زبور، و نیز در دیگر کتاب های آسمانی
نوشته ایم، که زمین را پرستندگان درستکار
من میراث می برند.

۱۰۶. این آگاهی نامه برای کسانی است که از
پرستندگان هستند.

۱۰۷. و از رحمت ماست که تو را برای جهانیان
فرستاده ایم.

۱۰۸. اعلام کن، "به من وحی الهی رسیده که
معبود شما معبودی یگانه است.

پس آیا تسلیم خواهید بود؟"

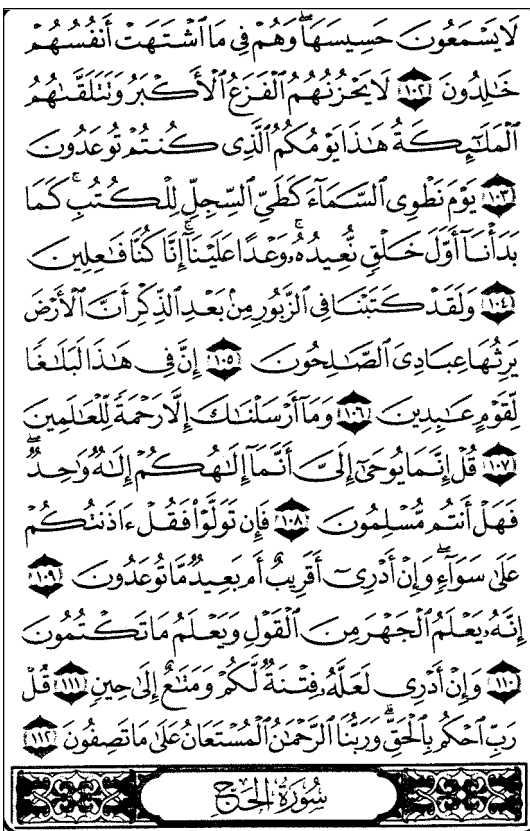
۱۰۹. اگر روی بگردانند، پس بگو، "من به اندازه
کافی به شما هشدار داده ام، و هیچ نمی دانم
که تا چه حد زمان (عذاب) شما نزدیک یا
دور است.

۱۱۰. "او از سخنانی که آشکارا می گوید، و از
آنچه پنهان می کنید بخوبی آگاه است.

۱۱۱. "تا آنجا که من می دانم، این دنیا برای شما
یک آزمایش است، و خوشی های گذرا."

۱۱۲. بگو، "پروردگارا، داوری تو عدالت محض
است. رحمتگر، پروردگار ماست؛

در برابر ادعاهای شما فقط از او یاری می خواهیم."

سوره ۲۲: حج (الحج)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ای مردم، از پروردگارتان پروا کنید، زیرا زلزله ساعت چیزی هولناک است.
۲. روزی که آن را مشاهده کنید، حتی مادر شیرده کودک خود را رها خواهد کرد، و زن باردار سقط جنین خواهد کرد. مردم را خواهی دید که تلو تلو می خورند، گویی مست هستند، درحالیکه مست نیستند. این بخاطر آن است که عذاب خدا بسیار سهمگین است.
۳. و بعضی از مردم بدون هیچ دانشی درباره خدا جدل می کنند، و از هر اهریمن سرکشی پیروی می کنند.
۴. چنین مقرر شده است که هرکس که با او متحد شود، (شیطان) او را گمراه کند و به سوی عذاب دوزخ هدایت کند.

ما از کجا آمده ایم؟

۵. ای مردم، اگر درباره رستاخیز کوچک ترین شکی دارید، (بیاد آورید که) ما شما را از خاک آفریدیم، و پس از آن از قطره ای کوچک، که به (رویانه) معلقی تبدیل می شود، سپس آن به جنین تبدیل می شود که به آن جان داده می شود، یا جان داده نمی شود. بدینسان همه چیز را برای شما روشن می کنیم. ما آنچه را بخواهیم تا دورانی معین در رحم ها قرار می دهیم.* سپس شما را به صورت طفلی بیرون می آوریم، آنگاه شما به بلوغ فکری می رسید. بعضی از شما در جوانی می میرند، و حال آنکه بعضی دیگر به بدترین سنین می رسند، تا بفهمند که نمی توان بیش از حد معینی دانش کسب کرد. و نیز، به زمینی که مرده است نگاه می کنی، سپس همین که بر آن آب فرو فرستیم،

زنده و پویا می شود و انواع گیاهان زیبا را می رویاند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ كَمَا بَدَأْتُمْ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾ يَوْمَ تَرَوُنَّهَا تُنْزَلُ عَلَيْكُمُ الْمَوَاطِنُ تُبْصِرُ بَدَأْتَ السَّاعَةَ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿٢﴾ يَوْمَ تَرَوُنَّهَا تُنْزَلُ عَلَيْكُمُ الْمَوَاطِنُ تُبْصِرُ بَدَأْتَ السَّاعَةَ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿٣﴾ يَوْمَ تَرَوُنَّهَا تُنْزَلُ عَلَيْكُمُ الْمَوَاطِنُ تُبْصِرُ بَدَأْتَ السَّاعَةَ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿٤﴾ يَوْمَ تَرَوُنَّهَا تُنْزَلُ عَلَيْكُمُ الْمَوَاطِنُ تُبْصِرُ بَدَأْتَ السَّاعَةَ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿٥﴾

* ۲۲:۵ معجزه ریاضی قرآن بر پایه عدد ۱۹ است. معلوم شده که این عدد در حکم امضای خالق است که بر آثاری که خلق کرده پدیدار می شود. از اینرو، شما و من ۲۰۹ استخوان در بدن داریم، (۱۱ × ۱۹ = ۲۰۹). دوران بارداری برای رشد کامل جنین ۲۶۶ روز است (۱۴ × ۱۹). به Langmans Medical Embryology، T.W. Sadler چاپ سال ۱۹۸۵، صفحه ۸۸ نگاه کنید.)

۶. این ثابت می کند که **خدا** حق است، و اینکه او مردگان را زنده می کند، و اینکه او به هر کاری تواناست.
۷. و اینکه ساعت دارد می آید، هیچ شکی در آن نیست، و اینکه **خدا** کسانی را که در گورها هستند برمی انگیزد.

واقعه رایج

۸. در میان مردم کسی پیدا می شود که بدون دانش، و بدون هدایت، و بدون کتابی روشنگر درباره **خدا** مجادله می کند.
۹. و گستاخانه می کوشد که مردم را از راه **خدا** منحرف کند.

از اینرو، او در این دنیا خوار و رسوا می شود، و روز رستاخیز عذاب سوزان را به او می چشانیم.

۱۰. این چیزی است که دستان خودت از پیش برای تو فرستاده است. **خدا** هرگز به مردم ستم نمی کند.

یاران مصلحتی

۱۱. در میان مردم کسی هست که **خدا** را با شرط و شروط عبادت می کند. اگر امور بر وفق مرادش پیش رود، خوشنود است. ولی چون گزندی به او برسد، چهره در هم می کشد. پس او، دنیا و آخرت، هر دو را از دست می دهد. چنین است آن باخت واقعی.
۱۲. او جز **خدا** کسی را می خواند که قدرت ندارد به او سود یا زیان برساند؛ گمراهی واقعی یعنی همین.
۱۳. آنچه را که او می خواند بیشتر به او زیان می رساند تا سود.
- چه مولای مفلوکی! چه مونس بیچاره ای!

۱۴. **خدا** کسانی را که ایمان می آورند و درستکار می شوند به باغ هایی راه می دهد که در آن جوی ها روان است. همه چیز بخواست **خدا** است.

شادی، از همین حالا و برای همیشه

۱۵. اگر کسی چنین بپندارد که **خدا** نمی تواند وی را در دنیا و آخرت یاری دهد، بگذار تا کاملاً به (آفریننده خود در) آسمان رو آورد، و (اتکای خود را از هر کس دیگر) قطع کند. سپس خواهد دید که این تدبیر چگونه تمام نگرانی هایش را برطرف خواهد کرد.

إِنَّكَ يَا اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَأَنْتَهُ يُحْيِي الْمَوْتِينَ وَأَنْتَهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٨﴾ ثَابِتٍ عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْبِدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١١﴾ يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا نُنْفَعُهُ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾ يَدْعُوا لِمَن صَرَّهُمْ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَيْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٣﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَن لَّنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ﴿١٥﴾

۱۶. بدینسان آیاتی واضح در اینجا نازل کرده ایم، سپس **خدا** هرکس را که بخواد هدایت می کند.

خدا: تنها داور

۱۷. **خدا** روز رستاخیز میان کسانی که ایمان می آورند، کسانی که یهودی هستند، تازه به دین گرویدگان، مسیحیان، زردشتیان، و مشرکان، داوری خواهد کرد. **خدا** بر همه چیز گواه است.

۱۸. آیا در نمی یابی که هرکس که در آسمان ها و زمین است، و خورشید، و ماه، و ستارگان، و کوه ها، و درختان، و حیوانات، و بسیاری از مردم به **خدا** سجده می کنند؟ و بسیاری دیگر از مردم به نابودی محکوم شده اند.

هر کس را که **خدا** سرافکنده کند، هیچ کس او را گرامی نخواهد داشت.
همه چیز بخواست **خدا** است.

جهنم تا چه اندازه وحشتناک است!*

۱۹. اکنون دو گروهند که درباره پروردگارشان با یکدیگر به ستیز برخاسته اند.
کسانی که کافرنند، لباس هایی خواهند داشت که از آتش برایشان دوخته شده است.

و مایعات جهنمی بر سرشان ریخته می شود.
که در اثر آن، درویشان و نیز پوستشان گداخته خواهد شد.

۲۱. و در دیگ های آهنین حبس خواهند شد.

۲۲. هرگاه بکوشند از چنین فلاکتی رها شوند،

ناچار بدان بازمی گردند:

”بچشید عذاب سوزان را.“

نعمت ها و لذت های بهشتی

۲۳. **خدا** کسانی را که ایمان می آورند و درستکار می شوند به باغ هایی راه می دهد که در آن

جوی ها روان است. در آنجا خود را با دستبندهایی از طلا و مروارید می آریند، و لباس هایشان از ابریشم است.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ﴿١٦﴾
إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِحِينَ وَالنَّصْرَى
وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧﴾
الْقُرْآنَ اللَّهُ
سَجَّذَلَهُمْ فِي السَّمَوَاتِ وَمِنَ الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ
وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ
إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُشَاءُ ﴿١٨﴾ هَذَا نَحْصَانٌ أَخْصَمُوا
فِي رِيحِهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ نِيَابٌ مِّن نَّارٍ يُصَبُّ
مِن فَوْق رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ
وَالْجُلُودُ ﴿٢٠﴾ وَلَهُمْ مَقْلِعٌ مِّن حديدٍ ﴿٢١﴾ كُلَّمَا أَرَادُوا
أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ
﴿٢٢﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُكْرَمُونَ فِيهَا مِنْ
أَسْوَدٍ مِّن ذَهَبٍ وَلؤلؤةٍ ولباسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾

* ۲۲-۱۹:۲۲ مردمی که برای رفتن به جهنم اصرار کرده اند زبان به شکایت می گشایند که: ”اگر ما می دانستیم که جهنم تا چه اندازه بد است، طور دیگری رفتار می کردیم.“ به آنها گفته خواهد شد که وحشتناکی جهنم، بطور تمثیلی، برای آنها گفته شد تا بتوانند آن را مجسم کنند. این نکته درخور توجه است که قرآن به تعداد یکسان از بهشت و جهنم سخن گفته است.

۲۴. آنها به گفتار نیک هدایت شده اند؛

آنها به راه آنکس که بالاترین ستایش ها از آن اوست هدایت شده اند.

۲۵. بیگمان، افراد بی ایمانی که مردم را از راه خدا و رفتن به مسجدالحرام که آن را برای همه مردم - چه ساکن چه زائر- اختصاص دادیم، باز می دارند، و می خواهند آن را آلوده کنند و به انحراف کشانند، به عذابی دردناک گرفتار خواهیم کرد.

مانند دیگر تکالیف دین اسلام

حج نیز از طریق ابراهیم مقرر شد*

۲۶. و ابراهیم را برای ساختن زیارتگاه برگزیدیم: "چیزی را با من شریک مگردان، و زیارتگاه مرا برای زیارت کنندگان، کسانی که در حوالی

آن زندگی می کنند، و کسانی که رکوع و سجده می کنند از غبار شرک بزدا.

۲۷. " و اعلام کن که مردم باید حج را بجا آورند.* آنها پیاده یا سوار بر هر وسیله ای (از وسایل حمل و نقل) نزد تو خواهند آمد.

آنها از دورترین نقاط خواهند آمد."

۲۸. آنها می توانند به دنبال منافع بازرگانی باشند،

و در روزهای معینی نام خدا را یاد کنند که چارپایان را روزیشان کرد.

" از آنها بخورید و درماندگان و تهیدستان را غذا دهید."

۲۹. آنها باید تمام وظایف خود را انجام دهند،

نذرهای خود را ادا کنند،

و بر گرد آن زیارتگاه باستانی طواف کنند.

۳۰. کسانی که آیین های مقرر شده از سوی خدا را

پاس می دارند سزاوار آن شده اند که از سوی پروردگارشان به پاداشی نیکو دست یابند.

تمام چارپایان برای خوراک شما حلال هستند، جز آنهایی که حرام بودنشان با ذکر نام برای

شما گفته شده است. از کار زننده معبود پرستی [شرک] بپرهیزید، و از شهادت دروغ برحذر باشید.

وَهُدُوا إِلَى الصَّالِحِينَ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطٍ الْحَمِيدِ ﴿٢٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَنكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَن يُرِدْ فِيهِ بِالْحَافِدِ يُضَلُّ نَذِقَهُ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾ وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَاتِ الْبَيْتِ أَن لَّا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿٢٦﴾ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَا أُولِي الْأَرْبَابِ كُلِّ مَن يَأْتِيَنَّكَ مِنْ كُلِّ فِجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَمْرَ الْفَقِيرِ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نَدْوَاهُمْ وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْبَهِيمَةُ إِلَّا مَا يَتْلَى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٠﴾

* ۲۶-۲۷: ۲۲: رسولی که دین اسلام (دین تسلیم) را بنیان گذارد، ابراهیم بود؛ به ۲۲: ۷۸ و پیوست ۹ نگاه کنید.

۳۱. در اخلاص به **خدا** تا آخر موحد باقی بمانید، و به شرک گرایش پیدا نکنید.
هر کس به **خدا** شرک ورزد مانند کسی است که از آسمان بیفتد، سپس لاشخورها او را بربایند، یا باد او را به دره ای تنگ و گود پرت کند.
۳۲. بیگمان، کسانی که شعائر مقرر شده از سوی **خدا** را پاس می دارند تقوای قلبی خود را ابراز می کنند.

اهدای قربانی در حج *

۳۳. پیش از آنکه (چارپایان) به زیارتگاه باستانی اهدا شوند، تا مدتی به شما سود فراوان می رسانند.

۳۴. برای هر امتی مناسکی مقرر کرده ایم تا نام **خدا** را به شکرانه آنکه چارپایان را روزیشان کرده است یاد کنند. خدای شما یک خدا و همان خداست؛ همه باید به او تسلیم شوید.
به فرمانبرداران مژده ده.

۳۵. آنها کسانی هستند که هرگاه نام **خدا** آورده می شود دل هایشان به لرزه می افتد، و هرگاه گزندی به ایشان برسد با صبر و تحمل در برابر آن می ایستند، نماز را برپا می دارند، و از آنچه روزیشان کرده ایم، انفاق می کنند.

۳۶. اهدای قربانی از آن آیین هایی است که **خدا** به سود شما فرمان داد. * هنگامی که آنها در صف ایستاده اند نام **خدا** را بر آنها یاد کنید.
هنگامی که قربانی شدند، از آنها بخورید و به تهیدستان و نیازمندان غذا دهید. به همین دلیل است که ما آنها را برای شما رام کردیم، باشد که سپاسگزار شوید.

۳۷. نه گوشت آنها به **خدا** می رسد، و نه خون آنها. آنچه به او می رسد تقوای شماست.

حَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخَطَّفَهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوَى بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيبٍ ﴿٣١﴾ ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ شَعْرَةَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحْمِلُهَا إِلَىٰ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾ وَإِكْلٌ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ فَالْتَمِذُوا لَهُ وَحَدُّهُ فَلَهُمْ أَسْلَمُوا وَيُشِرُّ الْمُخْتَبِينَ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجِلَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعَمُوا الْقَانِعِ وَالْمُعْتَرِّ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَنْ نَبَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَنْ يَكُن يَبَا لَهِ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكْرِمُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْكُمْ وَيُشِرُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾

او آنها را برای شما رام کرده است، تا **خدا** را به شکرانه آنکه هدایتتان کرد یاد کنید و از این طریق قدردانی خود را ابراز کنید. به انفاق کنندگان مژده ده.

خدا از مومنان دفاع می کند

۳۸. **خدا** از کسانی که ایمان آورده اند دفاع می کند.
خدا هیچ خیانتکار ناسپاسی را دوست ندارد.

* ۲۲:۳۶ اهدای قربانی از سوی زوار باعث حفظ منابع طبیعی در سرزمین حج است. توجه داشته باشید که همه ساله نزدیک به ۲۰۰۰۰۰۰ نفر هنگام حج به مکه می روند.

کنیسه ها، کلیسا ها، و مساجد

۳۹. اجازه به کسانی داده شد که تحت فشار و ستم بوده اند، زیرا در حق آنها بیعدالتی شد، و البته **خدا** قادر است از ایشان پشتیبانی کند.
۴۰. آنها فقط برای آنکه گفتند، ”پروردگار ما **خدا**ست،“ بناحق از خانه هایشان رانده شدند. اگر بخاطر پشتیبانی **خدا** از بعضی از مردم برضد بعضی دیگر نبود، صومعه ها، کلیساها، کنیسه ها، و مسجدها – که نام **خدا** در آنها بسیار بُرده می شود – ویران شده بود. مسلماً، **خدا** از کسانی که از او پشتیبانی کنند پشتیبانی می کند. **خدا** نیرومند، و توانمند است.

۴۱. آنها کسانی هستند که، اگر آنها را بعنوان حاکم در زمین منصوب می کردیم، نماز و زکات را رواج می دادند، به نیکوکاری فرا می خواندند، و از پلیدی بازمی داشتند. **خدا** حاکم نهایی است.

۴۲. اگر تو را تکذیب کنند، قوم نوح، عاد، و ثمود نیز پیش از ایشان کافر شده اند.

۴۳. و نیز قوم ابراهیم، و قوم لوط.

۴۴. و ساکنان مدین. موسی را نیز تکذیب کردند.

- من همه آن مردم را سوق دادم، سپس آنها را برای حسابرسی فراخواندم؛

- کیفر من چه (ویران کننده) بود!

۴۵. جوامع بسیاری بودند که آنان را بخاطر

- ستمگری شان نابود کردیم.

- پایان کار آنها این شد که همه چیز ویران گشت،

- چاه ها متروک ماند، و قصرهای باشکوه

- تهی شدند.

۴۶. آیا در زمین نگشتند، تا از عقل خود برای

- فهمیدن، و از گوش خود برای شنیدن استفاده

- کنند؟ بیگمان، کوری واقعی نابینایی چشم

- نیست، بلکه کوری دل هاست که در سینه ها نهفته است.

أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذُنُوبِهِمْ
 لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ
 يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ
 الصَّوَامِعُ وَبُيعَ وَصَلَوَاتُ مَسْجِدٍ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ
 كَثِيرًا وَلَمْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ
 عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَلِلَّهِ عَنَقَبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ
 قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿٤٢﴾ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٣﴾
 وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ
 أَخَذْتَهُمْ كَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾ فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ
 أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فِيهَا خَاوِبَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا
 وَبِئْرٍ مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ ﴿٤٥﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
 فَتَكُون لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَأَيُّهَا
 لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

۴۷. تو را چالش می کنند تا عذاب را بر آنان بیاوری،
و **خدا** قطعاً به آنچه از پیش گفته است تحقق می بخشد.
یک روز پروردگار تو مانند هزار سال شماسست.
۴۸. جوامع بسیاری در گذشته بودند که کارهای پلید انجام دادند،
و **من** تا چندی آنها را سوق دادم، سپس تنبیه شان کردم.
سرنوشت نهایی به سوی **من** است.

رسول میثاق خدا

۴۹. بگو، "ای مردم، من هشدار دهنده ای هستم که نزد شما فرستاده شدم تا بروشنی هشدار دهم."
۵۰. کسانی که ایمان آورده اند و درستکار هستند
سزاوار آمرزش، و پاداشی بزرگ شده اند.
۵۱. کسانی که سعی می کنند از آیات ما خرده
بگیرند، سزاوار دوزخ می شوند.

شیوه کار*

۵۲. پیش از تو هیچ رسول، و پیامبری نفرستادیم،
بی آنکه به شیطان اجازه دهیم که در آنچه او
آرزو داشت دخالت کند. سپس **خدا** کار شیطان
را باطل می کند. **خدا** آیاتش را کامل می کند.
خدا بر همه چیز دانا، و حکیم است.*

مناقضات و می دهند

۵۳. او بدینسان نیرنگ شیطان را مایه آزمایش
کسانی می کند که در دل هایشان شک دارند،
و نیز آنها که دل هایشان به سختی گریبده
است. ستمگران باید با مخالفان بمانند.
۵۴. کسانی که از دانش بهره مند شدند حقیقت را از
سوی پروردگار تشخیص می دهند، سپس به
آن ایمان می آورند، و قلب شان بی درنگ آن
را می پذیرد. بی شک، **خدا** مومنان را براه
راست هدایت می کند.

۵۵. کسانی که باور ندارند، به شک خود ادامه می دهند تا ساعت بناگاه غافلگیرشان کند،
یا عذاب روزی سهمناک بر آنان نازل شود.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا
عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَأَن مِّنْ
قَرِيْبَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَى الْمَصِيْرِ
﴿٤٨﴾ قُلْ يَكْفُرُ النَّاسُ إِذْمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٩﴾ فَأَلَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾
وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ
﴿٥١﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى
أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
ثُمَّ يُصْحِكُمْ اللَّهُ ءَايَاتِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾ لِيَجْعَلَ
مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ
قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَلِيَعْلَمَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ
فَتُخَيَّرَ لَهُمْ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

* ۲۲:۴۹ این دستور خطاب به رسول میثاق خداست. این واقعیت، و نیز نام این رسول با ریاضی و به صورت
رمز، در قرآن آمده است. در پیوست های ۲ و ۲۶ اطلاعات بیشتر، و دلیل های انکار ناپذیری گزارش شده است.
* ۲۲:۵۲ در طول این آزمایش دنیایی، شیطان اجازه دارد دیدگاهش را ابراز کند (ما با نماینده ای از طرف
شیطان در بدن خود متولد می شویم). بدین ترتیب مردم آزاد هستند که میان شواهد خدا، و شواهد شیطان یکی را
انتخاب کنند. شواهد شیطان بی شک بر پایه دروغ است. عوامل شیطان بر اساس همین روش، مدام با مسموم-
ترین دروغ ها، اهانت ها، و اتهامات علیه رسولان خدا در تلاش بوده اند. به این آیات نگاه کنید - از راست به
چپ - بترتیب سوره، آیه (۲۷:۷۰ ; ۷۷-۷۶:۱۷; ۸:۳۰; ۳۴-۳۳:۶).

سلطنت موقت شیطان

۵۶. در آن روز تمام فرمانروایی از آن **خداست**، و او میان آنها داوری خواهد کرد.
 کسانی که ایمان آورده اند و درستکار هستند، سزاوار باغ هایی فرح بخش شده اند.
 ۵۷. کسانی که ایمان نمی آورند و آیات ما را تکذیب می کنند به عذابی شرمبار گرفتار شده اند.

کوشش در راه خدا

۵۸. کسانی که در راه **خدا** مهاجرت کنند، سپس کشته شوند، یا بمیرند،
خدا مسلماً به آنها روزی های نیکو خواهد داد.

قطعاً **خدا** بهترین روزی دهنده است.

۵۹. بیگمان، او آنها را می پذیرد،
 پذیرشی که بیسندند.

خدا دانای بی چون، و باگذشت است.

کمک الهی به ستمدیدگان

۶۰. چنین مقرر شده است که اگر کسی به همان
 اندازه ای که به او ظلم شده، منصفانه انتقام
 بگیرد، سپس بخاطر آن آزار ببیند،
خدا حتماً از او پشتیبانی کند.

خدا بخشاینده، و آمرزنده است.

قدرت خدا

۶۱. این یک واقعیت است که **خدا** شب را به روز
 درمی آورد، و روز را به شب،
 و اینکه **خدا** شنوا، و بیناست.

۶۲. این یک واقعیت است که **خدا** حق است،
 درحالیکه جز او هر کس را که بخوانید
 باطل است،

و اینکه **خدا** تعالی، و بلندمرتبه است.

۶۳. آیا نمی بینید که **خدا** آب را از آسمان

فرومی فرستد تا زمین را سرسبز کند؟ **خدا** باریک بین، و آگاه است.

۶۴. همه چیز در آسمان ها و همه چیز در زمین از آن **اوست**.

بیگمان، **خدا** بی نیاز و توانگر است، سزاوار بالاترین ستایش ها.

الْمَلَأُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قَتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٥٨﴾ لِيَدْخُلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾ ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بَغَىٰ عَلَيْهِ لَيَنْصُرْنَاهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ﴿٦٠﴾ ذَلِكَ يَأْتِ اللَّهُ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦١﴾ ذَلِكَ يَأْتِ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَأَنْتَ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنْتَ اللَّهُ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٣﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾

۶۵. آیا نمی بینید که **خدا** آنچه را که در زمین است در خدمت به شما متعهد کرده است؟ کشتی ها به فرمان **او** در آب ها شناورند.

او از برخورد اجسام آسمانی با زمین جلوگیری می کند، مگر به فرمان **او**. **خدا** با مردم مهربان، و بخشایشگر است.

۶۶. **اوست** که به شما زندگی بخشید، سپس شما را می میراند، پس از آن شما را دوباره زنده می کند. بیگمان، انسان ناسپاس است.

۶۷. برای هر امتی، شریعتی مقرر کردیم که باید آن را پاس دارند. پس، نباید با تو مجادله کنند. باز هم همگان را به سوی پروردگارت دعوت کن. بیگمان، تو براه راست هستی.

۶۸. اگر با تو مجادله کنند، پس بگو، ”**خدا** از آنچه می کنید بخوبی آگاه است.“

۶۹. **خدا** روز رستاخیز در آنچه اختلاف کردید میان شما داوری خواهد کرد.

۷۰. آیا نمی دانید که **خدا** از همه چیز در آسمان ها و زمین آگاه است؟ تمام اینها در پرونده ای ثبت شده است. این برای **خدا** آسان است.

۷۱. ولی باز هم، بجای آنکه **خدا** را عبادت کنند به عبادت بت هایی می پردازند که **او** هیچ قدرتی به آنها نبخشیده، و آنها درباره اینان چیزی نمی دانند. ستمگران هیچ یآوری ندارند.

تهاجم و پرخاشگری از نشانه های کفر

۷۲. هنگامی که آیات ما بطور واضح، برای آنها خوانده می شود، ستمگری را در چهره کسانی که ایمان نمی آورند تشخیص می دهی. نزدیک است به کسانی که آیات ما را برایشان می خوانند حمله برآند.

بگو، ”آیا شما را به چیزی بدتر از آن خبر دهم؟ آتشی که **خدا** آن را به کسانی که ناباور شدند وعده داده است؛ چه سرانجام شومی.“

الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ سَخِرَ لَكُمْ مِمَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفَلَكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٦٥﴾ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنْزِعُ عَنْكَ فِي الْأُمْرِ وَاذْعًا إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٧﴾ وَإِنْ جَدَلُواكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُم بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٧١﴾ وَإِذْ أَنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُرُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ بِشِرِّينَ ذَلِكُمْ النَّارُ وَعَدَّهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَسَّ الْمَصِيرَ ﴿٧٢﴾

آیا می‌توانند مگسی بیافرینند؟

۷۳. ای مردم، در اینجا مثالی آورده ایم که باید با دقت به آن فکر کنید: کسانی را که جز **خدا** می‌خوانید هرگز نمی‌توانند یک مگس خلق کنند، هر چند همگی برای این کار همدست شوند. از این گذشته، اگر مگس چیزی از آنها برآید، نمی‌توانند آن را از او پس بگیرند؛ کسی که طلب می‌کند، و کسی که از او طلب می‌کنند، هر دو ناتوان هستند.
۷۴. **خدا** را چنانکه باید و شاید، قدر نمی‌دانند. **خدا** نیرومند، و توانمند است.
۷۵. **خدا** از میان فرشتگان، و نیز از میان مردم رسولانی برمی‌گزیند.
- خدا** شنوا، و بیناست.

۷۶. **او** گذشته آنها و آینده آنها را می‌داند.

فرمان نهایی همه کارها از آن **خدا**ست.

۷۷. ای کسانی که ایمان آورده اید، به رکوع روید، سجده کنید، پروردگارتان را عبادت کنید، و کارهای پرهیزگارانه انجام دهید، تا توفیق یابید.

ابراهیم نخستین رسول دین اسلام بود*

۷۸. در راه **خدا** چنان بکوشید که باید در راه **او** کوشید. **او** شما را برگزیده است و در تکالیف دین هیچ دشواری برای شما قرار نداده - دین پدرتان ابراهیم. اوست که در اصل شما را "تسلیم شدگان" نامید.
- پس، رسول باید در میان شما شاهی باشد، و شما در میان مردم شاهد باشید.
- پس، نماز را برپا دارید و زکات را بدهید، و به **خدا** توسل کنید؛ **او** مولای شماست، بهترین مولا و بهترین پشتیبان.

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاَسْتَعْمَلُوا ۗ اِنَّ الَّذِيْنَ
تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَنْ يَخْلُقُوْا ذِكْرًا وَّلَوْ اَجْتَمَعُوْا لَهٗ
وَ اِنْ يَسْئَلُوْهُمْ الذُّكْبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَفِيْدُوْهُ مِنْهُ ضَعْفٌ
اَطْلَابٌ وَّ الْمَطْلُوْبُ ﴿٧٣﴾ مَا كَدَرُوْا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ اِنَّ
اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿٧٤﴾ اللّٰهُ يَصْطَفِيْ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
رُسُلًا وَّ مِنَ النَّاسِ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ بَصِيْرٌ ﴿٧٥﴾ اِيْعَازُ
مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَّ مَا خَلْفَهُمْ وَّ اِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿٧٦﴾
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَرْكَعُوْا وَّ اَسْجُدُوْا وَّ اعْبُدُوْا
رَبَّكُمْ وَّ افْعَلُوْا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٧٧﴾
وَجَاهِدُوْا فِيْ اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ ۗ هُوَ اَحْتَبَّكُمْ وَّ مَا جَعَلَ
عَلَيْكُمْ فِيْ الدِّيْنِ مِنْ حَرَجٍ ۗ قَوْلَةٌ اِيْكُمُ الْبُرْهِيْمُ ۗ هُوَ سَمْتُكُمْ
اَلْمُسْلِمِيْنَ مِنْ قَبْلُ وَّ فِيْ هٰذَا لِيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُوْنُوْا شُهَدَاءَ عَلَي النَّاسِ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاْتُوا الزَّكٰوةَ
وَاعْتَصِمُوا بِاللّٰهِ هُوَ مَوْلٰكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ﴿٧٨﴾

سُوْرَةُ الْحٰجِّ مَبْرُوْرًا

* ۲۲:۷۸ گرچه تمام رسولان یک پیام واحد را تبلیغ کرده اند، "خدا را موحدانه عبادت کنید"، ولی ابراهیم اولین رسولی بود که مفاهیم "تسلیم" (اسلام)، و "تسلیم شده" (مسلمان) را معرفی کرد (۲:۱۲۸). نقش ابراهیم در "دین تسلیم" چه بود؟ آیه ۱۶:۱۲۳ به ما می‌آموزد که تمام تکالیف دین تسلیم توسط ابراهیم بنیان گذارده شد. (به پیوست های ۹ و ۲۶ نگاه کنید).

سوره ۲۳: مؤمنان (المؤمنون)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. بیگمان مؤمنان پیروز هستند؛
۲. افرادی که در نماز خود خاشع اند.
۳. و از گفتار بیهوده می پرهیزند.
۴. و زکات خود را می دهند.
۵. و پاکدامنی شان را حفظ می کنند.
۶. آنها فقط با همسران خود، یا کسانی که بحق از آن ایشان هستند همبستر می شوند؛ آنها سرزنش نمی شوند.
۷. کسانی که از این حدود تجاوز کنند نافرمانند.
۸. اگر چیزی به آنها سپرده شود، یا درباره چیزی توافق کنند، قابل اعتماد هستند.
۹. آنها نماز را بطور مرتب و منظم برپا می دارند.
۱۰. این افراد وارث هستند.
۱۱. آنها وارث بهشت خواهند بود، و برای همیشه در آنجا ماندگارند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾
 وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ
 فَاعِلُونَ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَى
 أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾
 فَمَنْ ابْتَغَى زَوَاةَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
 لِأَمْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ
 يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾ أُولَئِكَ هُمُ الَّذِينَ يَرْتُونَ ﴿١٠﴾
 الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِنْ
 سُلْطَانٍ طِينٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ
 خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
 الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا
 آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ
 لَمَيْتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ
 خَلَقْنَاكُمْ فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٧﴾

جنین شناسی درست

۱۲. ما انسان را از نوعی گل مخصوص آفریدیم.
۱۳. و پس از آن، او را از قطره ای کوچک پدید آوردیم، که در محیطی کاملاً محفوظ جای گرفته است.
۱۴. سپس آن قطره را پروراندیم تا به علقه تبدیل شود (رویانی)، سپس علقه (رویانی) را پروراندیم تا به (جنین) کوچک تبدیل شود، سپس از (جنین) کوچک استخوان را آفریدیم، سپس استخوان را با گوشت پوشاندیم. بدینسان، مخلوق تازه ای پدید می آوریم.
- خدا از برکت سرشار، و بهترین خلاق است.
۱۵. پس از چندی، شما می میرید.
۱۶. سپس، روز رستاخیز، برانگیخته خواهید شد.

هفت جهان

۱۷. ما بر فراز شما هفت جهان را، لایه لایه آفریدیم، و هرگز از یک مخلوق هم غافل نیستیم.

نعمت های بی شمار خدا

۱۸. ما از آسمان آب را به اندازه معین فر فرستادیم، سپس آن را در زمین انبار می کنیم. بیگمان می توانیم آن را رها کنیم تا به هرز رود.
۱۹. با آن، برای شما باغ هایی از نخل خرما، تاک انگور، انواع و اقسام میوه ها، و خوراکی های گوناگون پدید می آوریم.
۲۰. و نیز، آن درخت بومی که در سینا می روید که روغن ببار می آورد، و آن را بعنوان چاشنی غذا می خورید.
۲۱. و در چارپایان برای شما عبرتی است. شما از شکم آنها (شیر) می نوشید، و از آنها استفاده های دیگری نیز می برید، و بعضی از آنها را می خورید.
۲۲. و بر آنها، و بر کشتی ها، سوار می شوید.

نوح

۲۳. نوح را نزد قومش فرستادیم، که می گفت، ”ای قوم من، **خدا** را عبادت کنید. معبودی جز او نیست. آیا نمی خواهید پرهیزگار شوید؟“
۲۴. پیشوایان قوم او که باور نکردند گفتند، ”این جز بشری مانند شما نیست، که می خواهد در میان شما برتری بدست آورد. اگر **خدا** می خواست، می توانست فرشتگان را فر فرستد. ما هرگز چنین چیزی را از پدران خود نشنیدیم. ” جز این نیست که این مرد، دیوانه شده است. تا چندی به او اعتنا نکنید.“
۲۶. او گفت، ”پروردگارا، به من پیروزی بده، زیرا آنها مرا باور نکردند.“
۲۷. سپس به او وحی کردیم: ”آب پیما* را زیر نظر ما، و طبق وحی ما بساز. هنگامی که فرمان ما برسد، و جو لبریز شود، یک جفت از هر نوع (حیوان اهلی خود) بردار، و همراه با خانواده ات در آن سوار کن، بجز آنهایی که محکوم هستند. به هوا داری از کسانی که ستم کردند با من سخن مگو؛ آنها غرق خواهند شد.“

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْآرْضِ وَنَا عَلَى ذَهَابٍ
بِهِ لَقَدِيرُونَ ﴿١٨﴾ فَأَنْشَأْنَا لَكَرْبِهِ جَنَّاتٍ مِنْ تَحْتِهَا أَنْجَابٌ
لَكَرْمِهَا فَوَوَّكَةٌ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُومُونَ ﴿١٩﴾ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ
طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبِغٍ لِلَّذِينَ كَلِمَاتٌ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ لَكَرْمِ فِي
الْآنَعَامِ لَعِبْرَةٌ لِيُفَكِّرَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهَا وَكَرْمِهَا مَنْفَعٌ كَثِيرٌ
وَمِنْهَا تَأْكُومُونَ ﴿٢١﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفَالَكِ تَحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ
أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ
غَيْرِهِ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ الْمَلَأُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا
إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ
مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا
رَجُلٌ بِهٖ جِنَّةٌ فَتَرْتَبِصُونَ بِهٖ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي
بِمَا كَذَّبْتَنِي ﴿٢٦﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفَالَكَ بِأَعْيُنِنَا
وَوَحَيْنَا إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَكَانَ الْتَوَارُفُ فَاَسْأَلْ فِيهَا مِنْ
كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
مِنْهُمْ وَلَا تَخْطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِلَهُهُمْ مَعْرِفُونَ ﴿٢٧﴾

* ۲۳:۲۷ افسانه پردازان، افسانه تمسخر آمیزی از داستان نوح ساخته اند. مرکب نوح، کشتی مسطحی بود که از الوار، و طناب های بسیار ابتدایی و متصل بهم ساخته شده بود (۱۳:۵۴)، وسعت سیل به حوالی بحرالمیت محدود می شد، و آن حیوانات، حیوانات اهلی و خانگی نوح بودند.

۲۸. ” همین که تو و همراهانت، در آب پیمان جای گرفتید، بگو، ’ ستایش **خدا**ی را که ما را از مردم پلید رهایی داد.‘
۲۹. ” و بگو، ’ پروردگارا، بگذار در محلی پُربرکت پیاده شوم؛ تو بهترین رهاننده ای.‘ “
۳۰. این دلایل روشن باید برای شما کافی باشد. ما مسلماً شما را می آزماییم.
۳۱. سپس، از پی ایشان نسلی دیگر آوردیم.
۳۲. و از میان آنها رسولی برایشان فرستادیم، که گفت، ” **خدا** را عبادت کنید. معبودی جز او نیست. آیا نمی خواهید پرهیزگار شوید؟“
۳۳. رهبران قوم او که ایمان نیاوردند و اعتقاد به آخرت را تکذیب کردند – گرچه در این دنیا برای آنها روزی های فراوان فراهم کردیم – گفتند، ” این جز بشری مانند شما نیست. او از همان غذایی که شما می خورید می-خورد، و از آنچه شما می نوشید می نوشد.“
۳۴. ” اگر از بشری مانند خود اطاعت کنید، پس واقعاً بازنده خواهید بود.
۳۵. ” آیا او به شما وعده می دهد که، پس از آنکه مُردید و به خاک و استخوان تبدیل شدید، دوباره بیرون آورده می شوید؟
۳۶. ” محال است محال آنچه به شما وعده داده شده.
۳۷. ” ما فقط در همین دنیا زندگی می کنیم – ما زندگی می کنیم و می میریم – و هرگز برانگیخته نمی شویم.
۳۸. ” جز این نیست که او مردی است که از خود دروغ ساخته است و آن را به **خدا** نسبت داده است. ما که هرگز به او ایمان نخواهیم آورد.“
۳۹. او گفت، ” پروردگارا، به من پیروزی ده، زیرا آنها مرا باور نکرده اند.“
۴۰. گفت، ” به زودی از کرده خود پشیمان خواهند شد.“
۴۱. عذاب، در نهایت عدالت بر آنان نازل شد، و بدینسان، آنها را مُنهدم کردیم. ستمگران نابود شدند.
۴۲. پس از ایشان، نسل هایی دیگر آوردیم.

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أُنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَخْلَأَ مِنَّا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۳۸﴾ وَقُلْ رَبِّ أَرِنِي مِثْلَ مَا كُنَّا نَعْبُدُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَإِنَّ كُنَّا لَلْغَاثِبِينَ ﴿۳۹﴾ ثُمَّ أَنشَأْنَا مِن بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿۴۰﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۴۱﴾ وَقَالَ الْمَلَأَمِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا الْآخِرَةَ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿۴۲﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخٰسِرُونَ ﴿۴۳﴾ أَيْدِيكُمْ أَنتُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا أَنتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿۴۴﴾ هَتَّاتِ هَتَّاتِ لِمَا تُوَعَّدُونَ ﴿۴۵﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿۴۶﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿۴۷﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ ﴿۴۸﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِّصَاحِبِنَا نَرْدِيكُمْ ﴿۴۹﴾ فَآخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ عِشَاءً فَبَعَدَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۵۰﴾ ثُمَّ أَنشَأْنَا مِن بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿۵۱﴾

۴۳. هیچ جامعه ای نمی تواند اجالش را لحظه ای پس و پیش کند.
 ۴۴. سپس، رسولان خود را پشت سر هم فرستادیم.
 هر گاه رسولی نزد قوم خود رفت، رسالتش را انکار کردند. در نتیجه، آنها را، یکی پس از دیگری، نابود کردیم، و از آنها تاریخ ساختیم. مردمی که باور نکردند نابود شدند.

موسی و هارون

۴۵. سپس موسی و برادرش هارون را با آیات خود و دلایل شگرف فرستادیم.
 ۴۶. نزد فرعون و بزرگانش، ولی آنها متکبر شدند. آنها مردم استعمارگری بودند.
 ۴۷. آنها گفتند، "آیا به دو مردی ایمان بیاوریم که قوم آنها بردگان ما هستند؟"
 ۴۸. پس آن دو را تکذیب کردند، و در نتیجه، نابود شدند.
 ۴۹. ما به موسی کتاب دادیم، باشد که هدایت شوند.
 ۵۰. پسر مریم و مادرش را نشانه ای قرار دادیم، و آن دو را بر فراز تپه ای هموار که غذا و نوشیدنی داشت پناه دادیم.

یک خدا / یک دین

۵۱. شما، ای رسولان، از روزی های نیکو بخورید، و درستکار باشید.
 من از آنچه می کنید بخوبی آگاهم.
 ۵۲. چنین است امت شما - یک امت واحد - و من پروردگار شما هستم؛ حرمت مرا نگاه دارید.
 ۵۳. ولی آنها خود را به فرقه های مخالف تقسیم کردند؛ هر فرقه به آنچه دارد دلخوش است.
 ۵۴. بنابراین، چند صباحی، در سرگشتگی خود رهایشان کن.
 ۵۵. آیا می پندارند که چون به آنها پول و فرزند دادیم،
 ۵۶. الزاماً نعمت است که به آنها می دهیم؟ بیگمان هیچ نمی دانند.
 ۵۷. بیگمان، کسانی که از پروردگارشان پروا دارند، و از خدایی خبر نیستند،
 ۵۸. و به آیات پروردگارشان ایمان می آورند،
 ۵۹. و به پروردگارشان ابداً شرک نمی ورزند،

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا يَسْتَجِرُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رَسُولَنَا تَتْرًا
 كُلَّ مَاجَاءٍ أُمَّةٍ رَسُولًا كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ
 أَحَادِيثَ فَبَعَدَ الْقَوْمَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ
 هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٤٥﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
 فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوا أَنزَلْنَا لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا
 وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٨﴾
 وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا
 بَيْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهَا وَآيَةً وَأَوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾
 يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا
 تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَإِنْ هَدَيْتُمُ أُمَّةَ وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
 فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّ عَوْنُ رَبِّهِمْ فِيقَةً زُجْرًا كُلَّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ
 فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾ فَذَرَهُمْ فِي عَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٤﴾ أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا
 نُمِدُّهُم بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ ﴿٥٥﴾ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾
 إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
 بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

۶۰. و با دلی سرشار از بیم و احترام صدقه می دهند.
 زیرا بخوبی می دانند که نزد پروردگارشان احضار خواهند شد،
 ۶۱. آنها برای کار خیر مشتاق هستند؛ و در اینگونه کارها رقابت می کنند.

ناسپاسی کافران

۶۲. ما هر کس را فقط به اندازه توانایی اش موظف می کنیم.
 ما پرونده ای داریم که حقایق را می گوید. به هیچ کس کوچک ترین ستمی نمی شود.
 ۶۳. چون افکارشان از این (قرآن) غافل است، اعمالی انجام می دهند که با این (قرآن) مطابقت ندارد؛ کارهای آنها اهریمنی است.
 ۶۴. سپس، هنگامی که رهبرانشان را کیفر دهیم، شکوه و گلایه می کنند.

۶۵. اکنون هنگام شکوه و گلایه نیست؛

شما به تمام کمک های ما دست رد زدید.

۶۶. دلایل روشن من به شما نشان داده شد، ولی شما پشت کردید.

۶۷. شما خود بزرگ بین تر از آن بودید که آن را بپذیرید، و با جسارت و بدگمانی آن را نادیده گرفتید.

۶۸. چرا درباره این کتاب آسمانی نمی اندیشند.

آیا درک نمی کنند که به ایشان چیزی داده شده است که به نیاکانشان داده نشد؟

۶۹. آیا رسولشان را تشخیص نداده اند؟

آیا به همین دلیل است که رسالت او را منکرند؟

۷۰. آیا به این نتیجه رسیده اند که او دیوانه است؟

بیگمان او حق را برایشان آورده است،

ولی بیشتر آنها از حق بیزارند.

۷۱. بیگمان، اگر حق از دلخواه آنها پیروی

می کرد، در آسمان ها و زمین هرج و مرج

می شد؛ و هر چه در آنهاست تباه می شد.

ما دلایل روشن شان را برای آنها آورده ایم،

ولی آنها به این دلایل روشن بی اعتنا هستند.

۷۲. مگر تو از ایشان مزدی می خواهی؟ مزد پروردگارت بسیار بهتر است.

او بهترین روزی دهنده است.

۷۳. بیگمان، تو آنها را براه راست دعوت می کنی.

۷۴. کسانی که به آخرت ایمان ندارند حتماً از راه راست منحرف خواهند شد.

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَاءً تَوْأَمًا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾
 أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْحَيَاتِ وَهُمْ لَهَا سُوقُونَ ﴿٦١﴾ وَلَا تَكُلِفُ
 نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظَاهَمُونَ ﴿٦٢﴾
 بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرٍ قَرِيبٍ هَذَا وَهَلُمَّ أَعْمَلُ مِن دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا
 عَمِلُونَ ﴿٦٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْتَرُونَ
 ﴿٦٤﴾ لَا يُجْتَرُونَ الْيَوْمَ أَنكُمْ مِمَّا لَا تُنصَرُونَ ﴿٦٥﴾ فَذَكَرْنَاكَ يَا نَبِيَّ
 نُتَلِّىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تُنكصُونَ ﴿٦٦﴾ مُسْتَكْبِرِينَ
 بِهِ سَمِرًا تَهْجُرُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَلَمْ يَذَرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ
 آبَاءَهُمْ الْأُولِينَ ﴿٦٨﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ
 ﴿٦٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَأَكْبَرُ هُمُ لِلْحَقِّ
 كَذِبُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ
 وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ بَلْ أَنزَلْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ
 ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧١﴾ أَمْ تَشَاءُ لَهُمْ جَزَاءً فَجْرًا يَا خَيْرُ
 وَهُوَ خَيْرُ الرَّزِقِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾
 وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَوِّنُونَ ﴿٧٤﴾

۷۵. و وقتی ایشان را در پرتو رحمت خود قرار دادیم، و مشکلاتشان را برطرف کردیم، بیش از پیش سرکش شدند، و کورکورانه به اشتباه ادامه دادند.

۷۶. و هنگامیکه آنان را به عذاب گرفتار کردیم، هرگز برای دعا به پروردگارشان رو نیاوردند.

۷۷. سپس، وقتی آنان را به عذابی سخت که خود مسبب آن بودند گرفتار کردیم، شگفت زده شدند.

۷۸. اوست که به شما شنوایی، بینایی، و عقل داد. چه کم سپاس می گزارید.

۷۹. اوست که شما را در زمین مستقر کرد، و شما نزد او احضار خواهید شد.

۸۰. اوست که زندگی می بخشد و می میراند، و

اوست که شب و روز را به نوبت می گرداند.

آیا درک نمی کنید؟

۸۱. آنها همان سخنی را گفتند که پیشینیان شان گفته بودند.

۸۲. آنها گفتند، ”آیا پس از آنکه بمیریم و به خاک و استخوان تبدیل شویم، برانگیخته خواهیم شد؟“

۸۳. ”این وعده ها در گذشته نیز به ما و پدران ما داده شده بود. اینها مثنی افسانه است که کهنه شده.“

اکثر کسانی که ایمان دارند سرانجام به جهنم می روند*

۸۴. بگو، ”زمین و هرکس که در آن است از آن کیست، اگر می دانید؟“

۸۵. خواهند گفت، ”از آن خدا.“

بگو، ”پس چرا توجه نمی کنید؟“

۸۶. بگو، ”چه کسی پروردگار هفت جهان است؛ پروردگار عرش عظیم؟“

۸۷. خواهند گفت، ”خدا.“

بگو، ”پس چرا پرهیزگار نمی شوید؟“

۸۸. بگو، ”کیست که فرمانروایی همه چیز به دست

اوست، و تنها کسی است که می تواند کمک کند، ولی به هیچ کمکی نیاز ندارد، اگر بدانید؟“

۸۹. خواهند گفت، ”خدا.“

بگو، ”پس کجا اشتباه کردید؟“

﴿لَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرِّ الْجَوِّ فِي طَعْنِهِمْ يَعْهَوْنَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَضُرُّوْنَ ﴿٧٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذْأَهُمْ فِيهِ مُبْسَوْنَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُوا أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا إِذْنَا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِن هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا نَعْبُدُكَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مَلَكَوَتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

* ۲۳:۸۴-۸۹ ایمان به خدا وقتی ارزش پیدا می کند که انسان بتواند صفات و ویژگی های خدا را تشخیص دهد، برای مثال باید دانست که خدا همه چیز را زیر نگرش گسترده ی خود دارد (۸:۱۷). مومنانی که درباره خدا شناخت ندارند مومنان راستین محسوب نمی شوند. اکثر مومنان ایمان خود را خنثی می کنند زیرا چنان به پیامبران و امامان ارادت می ورزند که با شرک و بت پرستی هیچ فرقی ندارد (۶:۱۰۶).

۹۰. ما حقیقت را به آنها داده ایم، درحالیکه آنها دروغگو هستند.
۹۱. **خدا** هرگز پسری نگرفته است. و هرگز خدایی دیگر در کنار او نبوده است. وگرنه، هر خدایی با آفریدگان خود اعلام استقلال می کرد، و برای فرمانروایی با هم رقابت می کردند. شکوه و جلال **خدا** ستایش باد؛ بسی فراتر از آنچه می گویند.
۹۲. دانای نهران و آشکار؛ کبریا باد او، بسی فراتر از آنکه شریکی داشته باشد.
۹۳. بگو، ”پروردگارا، چه آن (عذابی) را که آنها سزاوارش هستند به من نشان دهی [یا نشان ندهی]،

۹۴. ”پروردگارا، نگذار من در شمار ستمگران باشم.“

۹۵. ما به راحتی می توانیم آن (عذابی) را که برای آنها در نظر گرفته ایم به تو نشان دهیم.

۹۶. بنابراین، کارهای پلیدشان را با نیکی دفع کن؛ ما از آنچه ادعا می کنند بخوبی آگاهیم.

چگونه از شر شیطان در امان باشیم

۹۷. بگو، ”پروردگارا، من از وسوسه های شیاطین به تو پناه می آورم.
۹۸. ”و پناه بر تو، ای پروردگار من، از اینکه آنان حتی نزدیک من شوند.“

مردگان هرگز باز نمی گردند تا روز رستاخیز

۹۹. هنگامی که مرگ یکی از آنها فرا رسد، می گوید، ”پروردگارا، مرا بازگردانید.
۱۰۰. ”آنگاه اعمال درستی را که انجام نداده بودم، بجا می آورم.“ چنین نیست. ادعایی است دروغین. حایلی تا روز رستاخیز روح او را از این دنیا جدا می کند.
۱۰۱. هنگامی که در صور دمیده شود، در آن روز هیچ رابطه و نسبتی میانشان نخواهد بود، و هیچ کس به دیگری اهمیت نخواهد داد.
۱۰۲. کسانی که وزنشان سنگین است، از برندگانند.

۱۰۳. کسانی که وزنشان سبک است کسانی هستند که به خویشان خویش زیان زدند؛ و برای همیشه در دوزخ ماندگار هستند.

۱۰۴. آتش چهره هایشان را احاطه می کند، و با بدبختی در آن بسر می برند.

بَلْ أَنشَأْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۹۰﴾ مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَتْ مَعَهُ مَعَةٌ مِنْ إِلَهِ إِذَا لَدَّهَبَ كُلُّ إِلَهِ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿۹۱﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَمَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۹۲﴾ قُلْ رَبِّ إِنَّمَا تَرِيَّتِي مَا يُوعَدُونَ ﴿۹۳﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۹۴﴾ وَإِنَّا عَلِيمٌ أَنْ تُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدْ رَوْنَاهُ أَدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ مَن أَعْلَمُ بِمَا يُصِفُونَ ﴿۹۵﴾ وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿۹۶﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿۹۷﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿۹۸﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِن وَرَائِهِم بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿۹۹﴾ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿۱۰۰﴾ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۱۰۱﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿۱۰۲﴾ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿۱۰۳﴾

۱۰۵. آیا آیات من برای شما خوانده نمی شد، و شما مرتب آنها را تکذیب می کردید؟
 ۱۰۶. خواهند گفت، ”پروردگارا، ستمگری ما بر ما غلبه کرد، و ما مردمی گمراه بودیم.
 ۱۰۷. ”پروردگارا، ما را از اینجا بیرون آر؛
 اگر باز هم (به روش گذشته خود) بازگردیم، پس واقعاً ستمگریم.“
 ۱۰۸. او خواهد گفت، ”با ذلت و خواری در آن بسر برید، و با من سخن نگوئید.

آنها مومنان را مسخره می کردند

۱۰۹. ”بودند عده ای از بندگان من که می گفتند،
 ’ پروردگارا، ما ایمان آورده ایم، پس ما را بیمارز، و به ما رحم کن.
 تو از هر بخشاینده ای بخشاینده تری.’

۱۱۰. ”ولی شما آنها را دست می انداختید و مسخره می کردید، تا جایی که مرا فراموش کردید.
 شما به آنها می خندیدید.

۱۱۱. ”امروز من به پاداش شکیبایی ها و

- پایداری هایشان، آنها را پیروز کرده ام.“
 ۱۱۲. گفت، ”چه مدت در زمین بسر بردید؟
 چند سال؟“

۱۱۳. گفتند، ”یک روز یا بخشی از روز درنگ کردیم. از کسانی که شمرندن بپرس.“

۱۱۴. گفت، ”در واقع، شما جز مدتی کوتاه درنگ نکردید، کاش می دانستید.

۱۱۵. ”آیا گمان کردید که شما را بیهوده آفریدیم؛
 و اینکه نزد ما بازگردانیده نمی شوید؟“

۱۱۶. **خدا**، آن فرمانروای راستین، بلندپایه و والا.
 معبودی جز او نیست؛ پروردگاری در نهایت احترام، و مسلط بر جهان هستی.

۱۱۷. هر کس با **خدا** معبودی دیگر بخواند، نهی از هر گونه برهان، حسابش با پروردگارش خواهد بود. کافران پیروز نمی شوند.

۱۱۸. بگو، ”پروردگارا، بر ما ببخشای و به ما رحم کن.
 تو از هر بخشاینده ای بخشاینده تری.“

أَلَمْ تَكُنْ مِنْ آيَاتِنَا عَلِيمًا ۚ كُنْتُمْ تَهَاكُذِبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالُوا خُذُوا فِيهَا وَلَا تَتَكَلَّمُونَ ﴿١٠٨﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَأَمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سَخِرَاتٍ حَتَّىٰ أُنسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَٰسِقُونَ ﴿١١١﴾ قُلْ كَمْ لِيئْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا لَيْسَ بِنَا وَمَا أَوْبَعُضُ يَوْمٍ فَسَلِ الْعَادِينَ ﴿١١٣﴾ قُلْ إِنْ لَيْسَ إِلَّا قَلِيلًا لَّوَأَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَبِيرِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١١٨﴾

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ

سوره ۲۴: روشنائی (النور)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. سوره ای که ما فر فرستاده ایم، و بعنوان قانون به آن فرمان داده ایم. و در آن آیات را واضح نازل کرده ایم، تا شاید توجه کنید.

زنا

۲. زن زناکار و مرد زناکار، هر یک از آنها را صد تازیانه بزنید.

اگر واقعاً به **خدا**، و روز بازپسین ایمان دارید،

دستخوش ترخُم نشوید و طبق قانون **خدا** رفتار کنید.

و بگذارید گروهی از مومنان شاهد تنبیه آنها

باشند.*

۳. یک مرد زناکار سرانجام با یک زن زناکار یا

مشرك ازدواج خواهد کرد، و یک زن زناکار

سرانجام با یک مرد زناکار یا مشرك ازدواج

خواهد کرد. این برای مومنان حرام است.

۴. کسانی که زنان شوهردار را به زنا متهم کنند،

سپس نتوانند چهار شاهد بیاورند، هشتاد تازیانه

بزنیدشان، و هیچ شهادتی را از ایشان نپذیرید؛

این افراد خودشان تباهاکار هستند.

۵. اگر پس از آن توبه کنند و اصلاح شوند، پس

خدا آمرزنده، و بخشایشگر است.

۶. کسانی که همسرانشان را به زنا متهم می کنند،

و شاهدان دیگری ندارند، شهادتشان در صورتی

پذیرفته می شود که مرد چهار بار به **خدا** سوگند

یاد کند که راست می گوید.

۷. و پنجمین سوگند این باشد که اگر دروغ گفته

است، به لعنت **خدا** گرفتار شود.

۸. زن بی گناه شناخته می شود، اگر که چهار بار

به **خدا** سوگند یاد کند که مرد دروغ می گوید.

۹. پنجمین سوگندش، او را به خشم **خدا** گرفتار خواهد کرد، اگر مرد راست می گفته است.

۱۰. این از موهبت و رحمت **خدا** بر شماست. **خدا** توبه پذیر، و حکیم است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةُ النُّورِ مَكِّيَّةٌ مِنْ ثَمَانِيَةِ آيَاتٍ وَأَمْرٌ بِالْإِيمَانِ وَالْإِحْسَانِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

* ۲۴:۲ هدف از این مجازات آن است که مردم از مکافات عمل بترسند، از اینرو زناکاران بطور علنی مجازات می شوند (و نیز به ۵:۳۸ نگاه کنید). تازیانه باید جنبه نمایشی داشته باشد، نه اینکه با شدت زده شود.

در برابر شایعات و اتهامات ثابت نشده چه باید کرد

۱۱. دسته ای از شما بُهتانی بزرگ ساختند. * نپندارید که آن برای شما بد شد؛ بسا که، برای شما خوب شد. در ضمن، هر یک از آنها سهم خود را از آن گناه بدست آورده است.
و کسی که اصل ماجرا را شایع کرد، به عذابی هولناک دچار خواهد شد.
۱۲. هنگامی که آن را شنیدید، مردان بالیمان و زنان بالیمان می بایست درباره خود حُسن ظن می داشتند، و باید می گفتند، "واضح است که این یک دروغ بزرگ است."
۱۳. فقط در صورتی که چهار شاهد می آوردند (می توانستید حرفشان را باور کنید).
اگر نتوانند شاهدانی بیآورند، پس آنها از نظر **خدا**، دروغگو بشمار می آیند.

۱۴. اگر بخاطر موهبت **خدا**، و رحمتش نبود که در این دنیا و در آخرت شامل حالتان شده، بخاطر همین شایعه به عذابی بزرگ دچار می شدید.
۱۵. شما آن را با زبان خود ساختید، و بقیه شما بی آنکه مدرکی داشته باشید، آن را با دهان خود بازگو کردید. شما آن را ساده پنداشتید، درحالیکه آن، از نظر **خدا**، سهمگین بود.

چه باید کرد

۱۶. هنگامی که آن را شنیدید، باید می گفتید، "ما آن را بازگو نخواهیم کرد. شکوه و جلال تو یاد باد. آن دروغی بزرگ است."
۱۷. **خدا** به شما گوشزد می کند که اگر ایمان دارید، هرگز چنین کاری را تکرار نکنید.
۱۸. **خدا** بدینسان آیات را برای شما توضیح می دهد. **خدا** دانای بی چون، و حکیم است.
۱۹. کسانی که دوست دارند فساد اخلاقی میان مومنان شایع شود در دنیا و آخرت به عذابی دردناک دچار شده اند.
خدا می داند، و حال آنکه شما نمی دانید.

۲۰. **خدا** شما را مورد لطف قرار داد و به شما رحم کرد.

خدا مومنان را از مُنتهای مهر خود، و منتهای بخشایش خود بهره مند کرده است.

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ تَوَلَّى إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾ تَوَلَّى جَاءَهُ عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ فَأَوَّلَيْكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَكَوَلَا فَضَّلُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾ إِذْ تَلَقَّوهُ بِالَّذِينِ لَكُمْ مَالٌ لَّيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَكَوَلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾ وَإِنَّ لِلَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفُحْشَةُ فِي الدُّنْيَا آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَكَوَلَا فَضَّلُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

* ۲۴:۱۱ این مربوط به آن واقعه تاریخی است که عایشه، زن پیامبر، اشتباهاً در بیابان جا مانده بود، و چندی بعد یک مرد جوان او را یافت و به او کمک کرد تا خود را به کاروان پیامبر برساند. همین باعث شد که این "بهتان" معروف علیه عایشه بر سر زبان ها افتد.

شیطان اتهامات بی اساس را تشویق می کند

۲۱. ای کسانی که ایمان آورده اید، از گام های شیطان پیروی نکنید. هرکس گام های شیطان را دنبال کند، باید بداند که او به گناه و پلیدی فرا می خواند. اگر لطف و رحمت **خدا** شامل حال شما نبود، هیچ یک از شما از گناه پاک نمی شد. ولی **خدا** گناه هرکس را که بخواهد، می زداید. **خدا** شنوا، و داناست.
۲۲. کسانی از شما که امکانات و ثروت دارند باید به خویشاوندان خود، تهیدستان، و کسانی که در راه **خدا** مهاجرت کرده اند انفاق کنند. باید با آنها مهربان باشند و با آنها مدارا کنند؛ آیا دوست ندارید که **خدا** شما را بیمارزد؟ **خدا** آمرزنده، و بخشایشگر است.

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتِلُ أَوْلُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا يُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعْنَةُ اللَّهِ وَإِنَّ لِذُنُوبِكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٣﴾ يَوْمَ تُشْهِدُهُمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ يَوْمَ لَا يُؤْمِرُ فِيهِمْ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾ أَلْقَيْتُ لِلْحَيِثِّينَ وَالْحَيِثُوتِ لِلْحَيِثِثِ وَالطَّيِّبَاتِ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾﴾

گناه سهمگین

۲۳. بیگمان، کسانی که زنان شوهردار باایمان و دیندار را به زنا متهم می کنند، به لعنت دنیوی و اخروی گرفتار شده اند؛ آنها خود را به عذابی هولناک دچار کرده اند.
۲۴. روزی خواهد آمد که زبان ها، دست ها، و پاهای خودشان به آنچه کرده اند گواهی خواهند داد.
۲۵. در آن روز، **خدا** جزای کامل اعمالشان را به آنها خواهد داد، و آنها خواهند فهمید که **خدا** حق است.
۲۶. زنان بد برای مردان بد، و مردان بد برای زنان بد، زنان خوب برای مردان خوب، و مردان خوب برای زنان خوب. گروه آخر از چنین تهمت هایی مبرا هستند. آنها به آمرزش و پاداشی بزرگ دست یافته اند.

آداب معاشرت الهی

۲۷. ای کسانی که ایمان آورده اید، به خانه هایی جز خانه های خود نروید مگر آنکه از ساکنانش اجازه بگیرید، و سلام کنید. این برای شما بهتر است، باشد که پند گیرید.

۲۸. اگر در آنها کسی را نیافتید، بدانجا وارد نشوید تا اجازه کسب کنید.
اگر به شما گفته شد، "بازگردید"، باید بازگردید. این برای شما پاک تر است.
خدا از آنچه می کنید بخوبی آگاه است.
۲۹. گناهی بر شما نیست که به خانه های غیرمسکونی که در آنها چیزی هست که متعلق به شماست وارد شوید. **خدا** از آنچه آشکار، و یا پنهان می کنید آگاه است.

اصول لباس پوشیدن برای مومنان*

۳۰. به مردان باایمان بگو که نگاه خود را کنترل کنند (و به زن ها خیره نشوند)، و نجابت خود را حفظ کنند. این برایشان پاک تر است.

خدا از آنچه می کنند بخوبی آگاه است.

۳۱. و به زنان باایمان بگو که نگاه خود را کنترل کنند، و نجابت خود را حفظ کنند.

آنها نباید هیچ قسمت از اندام خود را جز آنچه لازم است نمایان کنند. آنها باید سینه های خود را بپوشانند، و اصول لباس پوشیدن را در

حضور دیگران رعایت کنند جز برای

شوهران خود، پدران خود، پدر شوهران خود،

پسران خود، پسران شوهر خود، برادران خود،

پسران برادر خود، پسران خواهر خود، سایر

زنان، و خدمتکاران و یا کارگران مردی که

دیگر گرایش جنسی ندارند، یا بچه هایی که بالغ

نشده اند. آنها نباید هنگام راه رفتن

طوری قدم بردارند که بعضی از اعضای

پیکرشان تکان بخورد و نمایان شود.

همه به درگاه **خدا** توبه کنید، شما ای مومنان،

باشد که رستگار شوید.*

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ تُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ
قِيلَ لَكُمْ أَنْ جِعُوا فَأَرْجِعُوا هُوَ أَزْكىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
عَلِيمٌ ﴿٣٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
فِيهَا مَتَعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٣٩﴾
قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ بَعْضُهُمْ مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ
ذَٰلِكَ أَزْكىٰ لَهُمْ إِنْ اللَّهُ خَيْرٌ لِّمَنْ يَصْنَعُونَ ﴿٤٠﴾ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ
بَعْضُهُنَّ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ
وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ
أَبَائِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ
أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ
أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّاجِرِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَابِ مِنَ
الرِّجَالِ أَوْ الْطِفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَطْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ
وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا
إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤١﴾

* ۳۱-۳۰:۲۴ یکی از علائم مشخص زنان و مردان مومن این است که آنها خیلی سنگین و با متانت لباس می-پوشند. حداقل چیزی که زنان باید رعایت کنند این است که دامن خود را بلندتر بگیرند (۵۹:۳۳) و تا بالای سینه شان را بپوشانند. بدبختانه سنت ستمگرانه اعراب این تصور نادرست را بر جای گذارده که زن باید خود را از فرق سر تا نوک پا بپوشاند. چنین لباسی، لباس اسلامی یا قرآنی نیست.

برای جلوگیری از فساد اخلاقی به ازدواج تشویق کنید

۳۲. در میان خودتان کسانی را که مجرد هستند به ازدواج تشویق کنید. اگر تهیدست باشند، می توانند با زنان یا مردان خدمتکاری از شما که درستکار هستند ازدواج کنند.

خدا از نعمت خود آنها را توانگر می کند.

خدا نعمت افزا، و بر همه چیز داناست.

۳۳. کسانی که از لحاظ مالی توانایی ازدواج ندارند باید پاکدامنی خود را حفظ کنند تا **خدا** از

نعمت خود برای آنها فراهم کند. از خدمتکاران شما آنهایی که می خواهند آزاد شوند تا ازدواج کنند، همین که فهمیدید راست می گویند، باید خواستشان را برآورید.

و از پولی که **خدا** به شما ارزانی داشته به ایشان بدهید.

دخترانتان را که عزم پاکدامنی دارند، در پی متاع این دنیا به خود فروشی و اندارید.

اگر کسی آنان را وادار کند، پس **خدا** که

می بیند ایشان مجبور شده اند،

آمرزنده، و بخشایشگر است.

۳۴. و برای شما آیاتی روشن کننده نازل کرده ایم،

و مثال هایی از نسل های گذشته، و نور هدایت

برای پرهیزگاران.

خدا

۳۵. **خدا** نور آسمان ها و زمین است. مثال تابندگی

او مانند چراغی است که پشت آن آینه مقعری

است که در ظرفی بلورین جای گرفته باشد.

آن ظرف مانند ستاره ای، مرواریدگون

و درخشان است. مایه روشنایی آن، از درخت

با برکتی است که روغن بیارمی آورد، که آن

نه خاوری است و نه باختری. نزدیک است که

روغنش خود بخود پرتو افشانی کند؛ بی آنکه

برای برافروختنش به آتشی نیاز باشد. نور بر

فراز نور. و این همان نوری است که **خدا** هر

کس را که خواستار (هدایت) است به سوی آن راهنمایی می کند.

خدا اینگونه برای مردم مثال می زند. **خدا** بر همه چیز داناست.

۳۶. (هدایت الهی) در خانه هایی (یافته می شود) که **خدا** آنها را ارزشمند کرده است،

زیرا نام او در آنجا ذکر می شود. و آنها روز و شب، از شکوه و جلال او یاد می کنند -

وَأَنْكِحُوا الْأَيْمَانَ مِنَكُمُ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنَّ
يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾
وَلَيْسَتِ الْفِتْنَةُ لِلَّذِينَ لَا يُحِدُونَ ذِكْرًا حَتَّىٰ يَغْنِمُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِنَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَمَا تَبُوهُمْ إِنْ
عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَءَاثُوهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا
تُكْرَهُوا فَنِيَّتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْتُمْ حَصْنًا لَتَبْتَغُوا عَرْضَ الْحَيَوةِ
الدُّنْيَا وَمَنْ يَكْرِهْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِهِمْ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٣﴾
وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا
مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾ اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ
الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ
لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ
نُّورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ
لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾ فِي بُيُوتٍ أُذِنَ لِلَّهِ أَنْ تَرْفَعَ
وَيَذَكَرَ فِيهَا أَسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْقُدُوءِ وَالْأَصْوَالِ ﴿٣٦﴾

کسانی که مرتب مسجد می روند

۳۷. مردمی که مشغله یا کسب و کار هرگز آنها را از یاد **خدا** غافل نمی کند؛ آنها نماز را برپا می دارند، و زکات را می دهند، و نگران روزی هستند که دل ها و دیده ها در آن به هراس می افتند.
۳۸. **خدا** مسلماً پاداش آنها را به پاس کردار نیکشان خواهد داد، و ایشان را از موهبت خود سیراب خواهد کرد. **خدا** به هرکس که بخواد بی شمار روزی می بخشد.

به دنبال سراب

۳۹. کسانی که کافرنند، کارهایشان مانند سرابی در بیابان است. تشنه آن را آب می پندارد. ولی چون بدانجا رسد، تازه می فهمد که چیزی نیست، و بجای آن، **خدا** را در آنجا خواهد یافت که جزای کامل کار هایش را به او می دهد.
- خدا** دقیق ترین حسابرس است.

دوری از خدا: تاریکی مطلق

رِجَالٌ لَا لِيَهُمْ تِجْرَةٌ وَلَا يَبِيعُونَ ذِكْرَ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٧﴾
 لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلَهُمْ كَسْرَابٍ بِقَيْعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْثَانُ مَاءً حَلِيًّا إِذَا جَاءَهُ فَلَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَّوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾ أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لَّجِيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ ۗ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ ۗ سَحَابٌ طُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَكْدُهُ لَمْ يَكْدِ بِرَبِّهَا ۗ وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ﴿٤٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْخَرُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَدَتْ كُلُّ قَدِّ عِلْمٍ صِلَانَهُ ۗ وَتَسْبِيحَهُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ ۗ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِن جِبَالٍ فِيهَا مِن بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَصِرْفَةٌ ۗ عَن مِّن يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِيقَهُ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٤٢﴾

۴۰. مثال دیگر، مانند بودن در تاریکی هاست، در دل دریایی خروشان، همراه با امواج پی در پی، و مه غلیظ. تاریکی بر تاریکی - اگر به دست خود نگاه می کرد، با زحمت می توانست آن را ببیند. هر کس را که **خدا** از نور محروم کند، نوری نخواهد داشت.
۴۱. آیا نمی بینی که تمام موجودات در آسمان ها و زمین، به ستایش **خدا** مشغولند و حتی پرندگان که به صف پرواز می کنند به نیایش او مشغولند؟ هر یک نیایش و ستایش خود را می داند. **خدا** از آنچه می کنند بخوبی آگاه است.
۴۲. فرمانروایی آسمان ها و زمین از آن **خدا**ست، و سرنوشت نهایی به سوی **خدا**ست.
۴۳. آیا نمی بینی که **خدا** ابرها را می راند، سپس آنها را بهم پیوند می دهد، و به شکل توده ابر انباشته می کند، سپس باران را ببینی که از میان آن بیرون می آید؟ او برفی سنگین از آسمان فرومی فرستد تا هرکس را که بخواد بپوشاند، و از هرکس که بخواد بازدارد. نزدیک است که درخشندگی برف نور چشمان را برآید.

۴۴. **خدا** شب و روز را تحت فرمان دارد. این باید برای آنان که چشم دارند عبرت انگیز باشد.
۴۵. و **خدا** هر موجود زنده ای را از آب آفرید. بعضی از آنها بروی شکم خود راه می روند، بعضی بر دو پا راه می روند، و بعضی بر چهار راه می روند.
- خدا** هر چه بخواهد می آفریند. **خدا** به هر کاری تواناست.
۴۶. ما آیاتی روشنگر بر تو فرستاده ایم. سپس هر کس که بخواهد، **خدا** او را براه راست هدایت می کند.

خدا از طریق رسولش تعلیم می دهد

۴۷. می گویند، ”به **خدا** و رسول ایمان آورديم، و اطاعت می کنیم،“ ولی پس از چندی بعضی از آنها به عقب بازمی گردند. اینان مومن نیستند.

يَقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾
 وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنَيْهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾ لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾ وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ تَوَلَّى فِرْقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فِرْقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعَبِينَ ﴿٤٩﴾ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحْيِفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ أَلَّا يَكُونَ لَهُمُ الْفُتُورُ ﴿٥٠﴾ إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَخَشِيَ اللَّهَ وَسَتَقَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٥٢﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلُوبَهُمْ لَأَنْتُمْ سَمِعْتُمْ مَعْرُوفَةً إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

۴۸. وقتی از آنها دعوت می شود که به سوی **خدا** و رسولش بیایند تا میانشان داوری شود، بعضی از آنها ناراحت می شوند.
۴۹. با اینهمه، اگر داوری به نفعشان باشد، بی درنگ آن را می پذیرند!
۵۰. آیا در دل هایشان نوعی مرض است؟ آیا شک دارند؟ آیا از این می ترسند که **خدا** و رسولش با آنها از روی انصاف رفتار نکنند؟ در واقع، این آنها هستند که انصاف ندارند.

- مومنان بی درنگ از خدا و رسولش اطاعت می کنند
۵۱. وقتی از افراد باایمان دعوت می شود که به سوی **خدا** و رسولش بیایند تا او در کارشان داوری کند، تنها سخنشان این است که می گویند، ”می شنویم و اطاعت می کنیم.“ اینان برنده هستند.
۵۲. آنانکه از **خدا** و رسولش اطاعت کنند، **خدا** را حرمت نهند،

و همه چیز را آنطور که او می پسندد انجام دهند، پیروز هستند.

۵۳. و با جدیت به **خدا** سوگند یاد می کنند که اگر به آنها فرمان بسیج داده بودی، بسیج می شدند. بگو، ”سوگند نخورید. اطاعت، یک وظیفه است. **خدا** از آنچه می کنید خبردار است.“

۵۴. بگو، "از **خدا** اطاعت کنید، و از رسول اطاعت کنید." اگر نپذیرفتند، پس او مسوول وظایف و تعهدات خویش است، و شما مسوول وظایف و تعهدات خود. اگر از او اطاعت کنید، هدایت خواهید شد. تنها وظیفه رسول این است که (پیام را) برساند.

وعدۀ خدا: پادشاه و ملکه روی زمین

۵۵. **خدا** به کسانی از شما که ایمان می آورند و درستکار می شوند و عده می دهد که در زمین به آنها پادشاهی بدهد، همانگونه که برای کسانی که پیش از ایشان بودند چنین کرد، و دینی را که برای آنها برگزیده است برقرار می کند، و صلح و امنیت را جایگزین ترس می کند. تمام اینها بخاطر آن است که آنها فقط مرا عبادت می کنند و به هیچ طریقی به من شرک نمی ورزند. کسانی که پس از این کافر شوند واقعا ستمگرند.

فرمول موفقیت

۵۶. نماز را برپا دارید و زکات را بدهید، و از رسول اطاعت کنید، تا به رحمت دست یابید.
۵۷. مپندار کسانی که کافر شدند رهایی خواهند یافت. آخرین اقامتگاه آنها دوزخ است؛ چه سرانجام شومی.

آداب معاشرت

در اینجا دو نماز را با ذکر نام گفته است

۵۸. ای کسانی که ایمان آورده اید، خدمتکاران شما و فرزندان که هنوز بالغ نشده اند باید (پیش از ورود به اتاق شما) اجازه بگیرند.
این اجازه در سه هنگام الزامی است - پیش از نماز پگاه، هنگام ظهر که لباس خود را برای استراحت عوض می کنید، و پس از نماز شب. این سه وقت، از اوقات خصوصی شماست.
در ساعات دیگر، هیچ گناهی بر شما یا بر آنان نیست که با هم باشید.

خدا بدینسان آیات را برای شما روشن می کند.
خدا دانای بی چون، و حکیم است.

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿۵۴﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۵۵﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۵۶﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ مِنَ النَّارِ وَلَا يَسَّرُ اللَّهُ لَكُمْ إِتْيَانَهَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيَسَّزَنَكُمُ اللَّهُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهْرِ وَمِن بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ طَوْفُورًا عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۵۸﴾

۵۹. هنگامی که بچه ها بالغ می شوند، باید (پیش از ورود) اجازه بگیرند همانطور که کسانی که پیش از آنها بالغ شدند (پیش از ورود) اجازه گرفته اند.
خدا بدینسان آیات خود را برای شما روشن می کند. **خدا** بر همه چیز دانا، و حکیم است.

با متانت لباس بپوشید

۶۰. برای زنان سالمندی که دیگر انتظار از دواج ندارند گناهی نیست که اصول لباس پوشیدن را کمتر رعایت کنند، مشروط بر آنکه اندام خود را زیاده از حد نمایان نکنند.
حفظ متانت برای ایشان بهتر است. **خدا** شنوا، و داناست.

اطمینان حاصل کنید که غذایتان حلال است

۶۱. بر نابینا سرزنشی نیست،
بر لنگ سرزنشی نیست،
بر معلول سرزنشی نیست،
همانگونه که بر شما سرزنشی نیست که از

خانه های خود، یا

خانه های پدران خود، یا

خانه های مادران خود، یا

خانه های برادران خود، یا

خانه های خواهران خود، یا

خانه های عموهای خود، یا

خانه های عمه های خود، یا

خانه های دایی های خود، یا

خانه های خاله های خود، یا

خانه هایی که از آن شماست و

کلید شان را در دست دارید، یا

خانه های دوستانتان چیزی بخورید.

سرزنشی بر شما نیست که با هم غذا بخورید

یا جدا گانه.

هرگاه به خانه ای وارد شدید به یکدیگر سلام

کنید، سلامی از سوی **خدا** که مبارک و نیکوست.

خدا اینسان آیات را برای شما توضیح می دهد، تا بلکه بفهمید.

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَضُوا كَمَا أَسْتَضُوا
اللَّيْلِ مِنَ قِبَلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ
نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ
غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ
حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا
مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ حَمَلَاتِكُمْ أَوْ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَمَنْ
أَوْصَدَ بِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا
جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ
تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

۶۲. مومنان راستین کسانی هستند که به **خدا** و رسولش ایمان می آورند،* و هنگامی که با او در جلسه ای هستند، بدون کسب اجازه وی را ترک نمی کنند.
کسانی که اجازه می گیرند کسانی هستند که به **خدا** و رسولش ایمان آورده اند.
اگر از تو اجازه بخواهند که به بعضی از کارهای خود برسند، به هر یک از آنها که خواستی می توانی اجازه دهی، و از **خدا** برایشان آمرزش بخواه.
خدا آمرزنده، و بخشایشگر است.

۶۳. درخواست های رسول را مانند درخواست های یکدیگر تلقی نکنید. **خدا** می داند که چه کسانی از شما پنهانی جلسه را ترک می کنند، و عذر غیرموجه می آورند. پس بگذار –
آنهایی که برخلاف دستور او رفتار می کنند – این را بدانند زیرا ممکن است بلایی بر آنان نازل شود، یا به عذابی سخت گرفتار شوند.

۶۴. **خدا** است. او خوب می داند که شما در چه موقعیتی هستید. روزی که نزد او بازگردانیده شوید، او آنان را از آنچه کرده بودند باخبر خواهد کرد. **خدا** از همه چیز بخوبی آگاه است.

سوره ۲۵: مجموعه قانون ها (الفرقان)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. سرشار از برکت است آنکه مجموعه قانون ها* را بر بنده خود نازل کرد، تا به جهانیان هشدار دهد.
۲. آنکس که تمام فرمانروایی آسمان ها و زمین از آن اوست. او هرگز پسری نگرفته، و در فرمانروایی شریکی نداشته است.
او همه چیز را به اندازه معینی آفرید؛
او همه چیز را با دقت طرح کرد.*

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوا الْإِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَأْذِنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنَ لِمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٥﴾ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكُمْ لَوْ أَدَّاءٌ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ ۚ أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٦﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَبِوَرِّهِ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنْتِهِمُ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٧﴾

سُورَةُ الْفُرْقَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
تَبٰرَكَ الَّذِیْ نَزَلَ الْفُرْقَانَ عَلٰی عَبْدِهِ لِيَكُوْنُ لِلْعٰلَمِیْنَ نَذِیْرًا ﴿١﴾ الَّذِیْ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ یَكُنْ لَهُ شَرِیْكٌ فِی الْمَلِكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ مَقْدِرًا ﴿٢﴾

* ۲۴:۶۲ این آیه به رسول میثاق خدا اشاره دارد؛ اگر ارزش رقومی نام "رشاد" (۵۰۵)، "خلیفه" (۷۲۵) را با شماره این آیه (۶۲) جمع کنیم، ۱۲۹۲ بدست می آید که مضربی از ۱۹ است (۱۹ × ۶۸ = ۱۲۹۲)؛ پیوست ۲.
* [۲۵:۱ فرقان: کتابی که تمام قوانین خدا در آن آمده است؛ قانون دائمی که خدا مقرر می کند تا به استناد آن محتوای کتاب آسمانی که حق است حاکم شود و باطل کنار رود. رشاد خلیفه آن را "The Statute Book" ترجمه کرده است. این کلمه در قرآن، هم برای تورات بکار رفته است و هم برای قرآن. مترجم]

* ۲۵:۲ وقتی ما فضانوردان را به فضا می فرستیم، مقدار غذا، آب، اکسیژن، و دیگر نیازمندی های آنان را برای این سفر با دقت اندازه می گیریم. مشابه آن، خدا ما را به فضا فرستاده است – زمین سفینه ماست – و انواع روزی ها را برای ما و نیز برای دیگر مخلوقات فراهم کرده و نظامی پدید آورد که این روزی ها تجدید شوند، او همه چیز را با دقت تدبیر کرده است. برای مثال، به چرخه حیاتی میان ما و گیاهان بیندیشید؛ ما از اکسیژنی که گیاهان از طریق فتوسنتز تولید می کنند استفاده می کنیم، و گیاهان از دی اکسید کربنی که ما در اثر تنفس تولید می کنیم استفاده می کنند.

۳. ولی باز هم، معبودانی جز او می گیرند که چیزی نمی آفرینند - آنها آفریده شده اند - و حتی نمی توانند به خودشان زیان یا سود برسانند، و زندگی، مرگ، یا رستاخیز به اراده آنها نیست.

کد ریاضی قرآن ثابت می کند که کافران در اشتباه هستند

۴. کسانی که ایمان نیاوردند گفتند، "این دروغی است که او بر ساخته، و بعضی دیگر از مردم او را در این کار یاری داده اند." آنها کفر گفته اند، و بهتان بسته اند.

۵. و نیز گفتند، "افسانه هایی است از گذشته که او نوشته است؛

و روز و شب آن را به او دیکته کرده اند."*

۶. بگو، "آن از سوی کسی نازل شده است که راز را* در آسمان ها و زمین می داند.

او آمرزنده، و بخشایشگر است."

نمونه ای از سخن کافران

۷. و گفتند، "این چه رسولی است که غذا می خورد،

و در بازارها راه می رود؟ کاش می شد

فرشته ای همراه او فرود آید، تا بعنوان پند دهنده

با او خدمت کند!"

۸. یا، "کاش می شد گنجی به او داده شود!"

یا، "کاش می شد باغ میوه ای داشته باشد که از

آن بخورد!"

ستمگران در ضمن گفتند، "شما از مردی

پیروی می کنید که جادویش کرده اند."

۹. بنگر که چگونه تو را به هر اسمی خواندند،

و همین چگونه باعث شد که گمراه شوند،

تا هرگز راه بازگشت خود را نیابند.

۱۰. سرشار از برکت است آنکه اگر بخواهد،

می تواند بسی بهتر از آنچه در خواست

می کنند به تو ببخشد - باغ هایی که در آن

جوی ها روان است، و چندین کوشک.

دلیل واقعی

۱۱. در واقع، به ساعت (روز رستاخیز) ایمان نیاورده اند، و برای کسانی که ساعت را باور

نمی کنند دوزخ زبانه کش را آماده کرده ایم.

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا آفَاكُ
أَقْرَبُ وَأَمَانَةٌ عَلَيْهِمْ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا
﴿٢٦﴾ وَقَالُوا أَأَسْطِيزًا أَوْلِيَاءُ أَكْتَبَبْنَا فِيهَا تَمَلُّنَ
عَلَيْهِمْ بِكُفْرَةٍ وَأَصْبِلًا ﴿٢٧﴾ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا
مَا لِهَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَسْتَبِشِي فِي الْأَسْوَاقِ
لَوْلَا أَنْزَلِ إِلَيْنَا مَلَكٌ فَيَكُتُبُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٢٩﴾ أَوْ يُنْفِثْ
إِلَيْهِ كِتَابًا فَكُونَ لَهُ جَنَّةً يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا أَرْجُلًا مَسْحُورًا ﴿٣٠﴾ أَنْظِرْ
كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَل فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا ﴿٣١﴾ تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ فُضُورًا ﴿٣٢﴾ بَلْ
كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿٣٣﴾

* ۲۵:۵ کسانی که زمان پیامبر زندگی می کردند می دانستند که او باسواد است و خواندن و نوشتن را می داند؛ پیامبر شخصاً تمام آیات خدا را هنگام وحی به دست خود می نوشت (به پیوست ۲۸ نگاه کنید).

* ۲۵:۶ نظام شگرف معجزه ریاضی قرآن، که بخواست خدا برای ۱۴۰۰ سال از اسرار الهی بود، پاسخی ندان شکن به ادعای کافران است. از پیش مقدر شده بود که رسول میثاق خدا بخواست خدا از آن پرده بردارد (پیوست های ۱، ۲، ۲۶).

عذاب برای کافران

۱۲. هنگامی که دوزخ آنها را از دور ببیند، بانگ خشم و خروشش را خواهند شنید.
۱۳. و وقتی تمام زنجیر شده، از جایی تنگ، در آن پرت شوند، فریاد و اویلای آنها بلند خواهد شد.
۱۴. در آن روز، فریاد پشیمانی شما یکی دو تا نیست؛ شما به دفعات بسیار اظهار پشیمانی خواهید کرد.

پادشاه برای پرهیزگاران

۱۵. بگو، ”آیا این بهتر است یا بهشت جاوید که به پرهیزگاران و عده داده شده؟ پاداشی است که بحق شایسته آن شده اند؛ سرنوشتی که بحق لایق آن هستند.“

۱۶. و برای همیشه، هر چه آرزو کنند در آنجا می گیرند. این وعده حتمی و قطعی پروردگار تست.

۱۷. روزی که او آنها را همراه با معبودانی که در کنار خدا علم کرده بودند احضار کند، خواهد گفت، ”آیا شما این بندگان مرا گمراه کرده اید، یا آنکه خودشان گمراه شدند؟“

۱۸. خواهند گفت، ”شکوه و جلال تو ستایش باد، درست نبود که ما مولایی جز تو برگزینیم. ولی تو اجازه دادی که آنها، و والدینشان دلخوش باشند. پس، پیام را نادیده گرفتند و بدینسان به مردمی ستمگر تبدیل شدند.“

۱۹. آنها به پیامی که به ایشان داده اید کافر شده اند، و، در نتیجه، نمی توانید آنها را از عذابی که گرفتار آن شده اند حفظ کنید، و هیچ راهی نیست که بتوانید به ایشان کمک کنید. هر یک از شما که ستم کند، او را به شدت تنبیه خواهیم کرد.

رسولان بشری بیش نیستند

۲۰. و پیش از تو رسولی نفرستادیم که غذا نخورد و در بازارها راه نرود. بدینسان شما را توسط یکدیگر می آزماییم؛ آیا ثابت قدم می مانید و پایداری می کنید؟ پروردگار تو بیناست.

إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهُمْ أَعْيَظًا وَ رَفِيرًا ﴿١٢﴾ وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّبِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٣﴾ لَئِن دَعَوْا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَجَدُوا دَعْوَاهُمْ ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾ قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ كَأَنَّ لَهُمْ جَزَاءً وَصِيرًا ﴿١٥﴾ لَمْ يَكُنْ فِيهَا مَا يَشَاءُ عِبَادٌ يَتَّبِعُونَ عَلَى رَبِّكَ وَعَدَاءٌ مُسْتَوْلُونَ ﴿١٦﴾ وَ يَوْمَ يَخْشَرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَءَابَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يظَلِمِ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِتْمَعْتُمْ يَأْتِيهِمْ لُكُوتٌ الطَّعَامِ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢١﴾

۲۱. کسانی که انتظار دیدار با ما را ندارند گفتند، "کاش می شد فرشتگان بر ما فرود آیند، یا می توانستیم پروردگاران را ببینیم (آنگاه ایمان می آوردیم)!"
 بیگمان به خود بزرگ بینی دچار شده اند و آنچه می گویند کفری فاحش است.
۲۲. آن روز که فرشتگان را ببینند، برای گناهکاران نویدبخش نیست؛ و خواهند گفت، "اینک چنان حبس شده ایم که هیچ راهی برای خلاص شدن از آن نیست."
 ما به تمام کارهایشان نگاه خواهیم کرد، و همه را باطل و بی اثر می کنیم.
۲۳. در آن روز، حال و روز بهشتیان بسیار بهتر است؛ و اخبار بهتری خواهند شنید.
۲۴. آسمان از هم خواهد پاشید، و به شکل توده هایی از ابر درمی آید،
 و فرشتگان، دسته دسته، فرود می آیند.
۲۵. در آن روز تمام فرمانروایی از آن رحمتگر است. برای کافران، روزی بس دشوار خواهد بود.

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةُ
 أَوْ نُرَىٰ رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِيٓ أَنفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا
 ﴿٢١﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ
 حَجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٢٢﴾ وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنۡ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ
 هَبَاكًا مَّنشُورًا ﴿٢٣﴾ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقْرًا
 وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٤﴾ وَيَوْمَ تَشَقُّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمِّمِ نَزِلَ الْمَلٰٓئِكَةُ
 تَنْزِيلًا ﴿٢٥﴾ الْمَلٰٓئِكُ يَوْمَئِذٍ لِّلرَّحْمٰنِ وَكَانَ يَوْمَآعْلَىٰ
 الْكٰفِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٦﴾ وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ
 يٰلَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾ يٰوَيْلَيْتَنِي لِمَ اتَّخَذْتُ
 فَلَانًا خَلِيلًا ﴿٢٨﴾ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي
 وَكَانَ الشَّيْطٰنُ لِلْإِنسٰنِ خَدُوْلًا ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الرَّسُوْلُ
 يٰرَبِّ إِن قَوْمِي اتَّخَذُوا هٰذَآ الْقُرْءَانَ مَهْجُوْرًا ﴿٣٠﴾ وَكَذٰلِكَ
 جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هٰدِيًا
 وَنَصِيْرًا ﴿٣١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوْا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْءَانُ جُمْلَةً
 وَاحِدَةً كَذٰلِكَ لِنُتَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيْلًا ﴿٣٢﴾

رسول میثاق خدا/ *

۲۶. در آن روز تمام فرمانروایی از آن رحمتگر است. برای کافران، روزی بس دشوار خواهد بود.
۲۷. آن روز خواهد آمد که ستمگر (از شدت اندوه) دست خود به دندان گزند و بگویند، "آه، کاش همگام با رسول در همان راستا ادامه می دادم."
 "آه، وای بر من، کاش فلان کس را دوست خود نمی گرفتم."
۲۸. "هنگامی که پیام بر من آمد، او بود که مرا از آن منحرف کرد. بیگمان، شیطان قربانیان انس خود را تنها می گذارد."
 رسول* گفت، "پروردگارا، قوم من از این قرآن دوری جسته اند."
 و نیز از میان گناهکاران، برضد هر پیامبری دشمنی قرار دادیم.
 پروردگار تو بعنوان راهنما، و سرور کافی است.

۳۰. کسانی که باور ندارند گفتند، "چرا همه قرآن یکباره بر او نازل نشد؟"
 ما آن را به تدریج بر تو رها کرده ایم، تا آن را به حافظه ات وارد کنیم.
 ما آن را به ترتیبی خاص خوانده ایم.

* ۳۰-۲۷:۲۵ این آیه همچنین به رسول میثاق خدا اشاره دارد که نامش با ریاضی و به صورت رمز بعنوان "رشاد خلیفه" در قرآن آمده است. اگر ارزش رقمی "رشاد" (۵۰۵) را بنویسید، و به دنبال آن ارزش رقمی "خلیفه" (۷۲۵)، و به دنبال آن شماره (۲۵)، و به دنبال آن شماره آیات ۲۷، ۲۸، ۲۹، ۳۰ را بنویسید، عدد بدست آمده (۵۰۵۷۲۵۲۵۲۷۲۸۲۹۳۰) مضربی از ۱۹ است. (برای آگاهی بیشتر به پیوست های ۲ و ۲۶ نگاه کنید). محمد پیامبر نیز آنچه را که در این آیه گفته شده (۳۰ : ۲۵) روز قیامت به زبان خواهد آورد.

شواهد خدا آدمی را به زانو درمی آورد

۳۳. هر دلیلی بیاورند، ما حق را، با بهترین درک و فهم به تو می دهیم.
 ۳۴. کسانی که ناچار به دوزخ احضار می شوند در بدترین جایگاه هستند؛ آنها در دورترین نقطه از راه راست جای دارند.
 ۳۵. ما به موسی کتاب داده ایم، و برادرش هارون را دستیار او کردیم.
 ۳۶. گفتیم، "شما دو نفر، نزد قومی بروید که آیات ما را تکذیب کردند،" و سپس، تکذیب کنندگان را بکلی نابود کردیم.
 ۳۷. همانند آن، وقتی قوم نوح به رسولان ایمان نیاوردند آنها را غرق کردیم، و نشانه ای برای مردم قرار دادیم.
 ما برای ستمگران عذابی دردناک آماده کرده ایم.

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾
 الَّذِينَ يُحْسِرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ سُكَّرَ
 مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ
 وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾ فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَى
 الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾ وَقَوْمَ
 نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَا لِلنَّاسِ
 آيَةً ۗ وَاعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾ وَعَادَ أَوْثَمُودًا
 وَأَحْصَبَ الرَّسِّ وَفَرُونًا بَيْنَ ذَٰلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾ وَكَأَضْرَبْنَا
 لَهُ الْأَمْثَلَ وَكَأَلَّا تَبْرَأَ تَنْبِيرًا ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ
 الْقُرْآنَ فَأَمْرًا إِلَىٰ أَهْلِ عِلْمٍ يُكُونُوا يَرُودُونَهَا عَلَىٰ
 كَعْبٍ لَّا يُرْجَوْنَ شُورًا ﴿٤٠﴾ وَإِذَا رَأَوْكَ إِذَا يَخْذُونَكَ
 إِلَّا هُرُؤًا أَهْدَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾ إِنْ كَادَ
 لِيُضِلَّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ
 يَعْلَمُونَ حَيْثُ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ أَرَأَيْتَ
 مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ ۗ هُوَ مِنْ أَفْئَتٍ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَيْلًا ﴿٤٣﴾

نفس سرکش را خدای خود کردن

۳۸. و نیز عاد، ثمود، ساکنان رس، و نسل های بسیاری که در این میان بودند.
 ۳۹. برای هر یک از این گروه ها، پیش از آنکه نابودشان کنیم، به اندازه کافی مثال آوردیم.
 آنها از جامعه ای گذر کرده اند که بارانی مرگبار بر سرشان باریده شد (سدوم).
 آیا آن را ندیدند؟ واقعیت این است که، آنها هرگز به رستخیز ایمان نداشتند.
 رسولان را مسخره می کنند
 ۴۱. هرگاه تو را می دیدند، همیشه مسخره ات می کردند: "آیا این است کسی که از سوی خدا به رسالت انتخاب شده؟"
 ۴۲. "اگر به هوا داری از معبودانمان ایستادگی نمی کردیم، نزدیک بود او ما را از آنها منحرف کند." وقتی عذاب را ببینند، مسلماً خواهند فهمید که گمراهان واقعی چه کسانی هستند.

نفس سرکش را خدای خود کرده است

۴۳. آیا آنکس را دیده ای که نفس سرکش خود را خدای خود کرده است. آیا به دفاع از او برمی خیزی؟

۴۴. آیا گمان می کنی که بیشتر آنها می شنوند، یا می فهمند؟
آنها درست مانند حیوانات هستند؛ نه، آنها بسیار بدترند.

نعمت های بی پایان خدا

۴۵. آیا ندیده ای که پروردگارت سایه را چگونه طرح کرد؟ اگر می خواست، می توانست آن را ثابت قرار دهد، سپس خورشید را طبق آن طراحی می کردیم.

۴۶. ولی ما آن را به گونه ای طرح کردیم که آرام آرام حرکت کند.

۴۷. اوست که شب را پدید آورد تا پوششی باشد،

و شما بتوانید در طی آن بخوابید و بیارامید.

و روز را یک رستاخیز کرد.

۴۸. اوست که بادها را می فرستد تا از رحمت

او نوید دهند، و از آسمان آب پاک را

فرومی فرستیم.

۴۹. با آن، سرزمین های مُرده را دگر بار زنده می-

کنیم و برای مخلوقات خود - تعداد بسیاری از

حیوانات و آدمیان - نوشیدنی فراهم می کنیم.

۵۰. و آن را به اندازه معین میانشان تقسیم کرده ایم،

باشد که پند گیرند. ولی بیشتر مردم در کفر

پافشاری می کنند.

۵۱. اگر می خواستیم، می توانستیم برای هر جمعی

هشدار دهنده ای بفرستیم.

۵۲. بنابراین، از کسانی که به کفر گرویدند پیروی

نکن، و بوسیله این (قرآن) با آنها به جهاد

برخیز، جهادی بزرگ.

۵۳. اوست که دو دریا را بهم آمیخت؛ این یکی

شیرین و گواراست و آن یکی شور و غیر قابل

نوشیدن. و او میان آن دو حایلی استوار، و

نمود ناپذیر گذارد (تبخیر) تا از هم جدا باشند.

۵۴. اوست که بشر را از آب آفرید، سپس از طریق

ازدواج و جفت گیری به تکثیر او پرداخت.

پروردگار تو به هر کاری تواناست.

۵۵. با اینهمه، باز هم جز خدا کسانی را بُت می کنند که نمی توانند به آنها سود یا زیانی برسانند.

آری، آنکس که به کفر می گزرد دشمن پروردگارش است.

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا
كَا لَا نَعْلَمُ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾ أَلَمْ تَرَ إِنْ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ
الْظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا
﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ
لَكُمْ الَّيْلَ لِيَأْسَوا وَالنُّومَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾
وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾ لِنُخْسِيَ بِهِ بَلَدَةً مَيْتًا وَنُشْفِيَهُ
مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَمًا وَنَأْسًا كَبِيرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ
لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كَثُورًا ﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا
لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾ فَلَا تَطِعِ الْكُفْرِيْنَ
وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَّ
الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
وَحِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٥٣﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ
نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾

۵۶. ما تو را (رشاد) بعنوان مژده دهنده، و نیز هشدار دهنده فرستاده ایم.*
 ۵۷. بگو، "من از شما پولی نمی خواهم. تنها چیزی که در پی آن هستم این است که به شما کمک کنم تا راه درست را به سوی پروردگارتان پیدا کنید، اگر این انتخاب شماست."

پیامبران و ائمه مُرده اند

۵۸. توکل کن به آنکس که همیشه زنده است - همان که هرگز نمی میرد - و در مدح او زبان به ستایش بگشای و از او تجلیل کن.
 او از گناهان بندگانش کاملاً باخبر است.

۵۹. اوست که آسمان ها و زمین، و آنچه را میان آنهاست، در شش روز آفرید، سپس بر جهان هستی مسلط شد. رحمتگر؛
 درباره او از آنان که عمیقاً شناخت دارند بپرس.

انسان ناسپاس

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَيْنَا سَبِيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَى بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ﴿٥٨﴾ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسْئَلُ بِهِ خَبِيرًا ﴿٥٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾ نَبَارِكُ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦١﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٥﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

۶۰. وقتی به آنها گفته شود، "در برابر رحمتگر سجده کنید،" می گویند، "رحمتگر چه باشد؟ آیا در برابر آنچه تو بدان فرا می خوانی سجده کنیم؟" بنابراین، فقط بر بیزاری آنها می افزاید.
 ۶۱. سرشار از برکت است آنکس که نگاره های آسمانی را در آسمان جای داد، و در آن چراغ، و ماهی تابان گذارد.
 ۶۲. اوست که شب و روز را به گونه ای طرح کرد که به دنبال یکدیگر پدید آیند؛ دلایلی کافی برای آنانکه می خواهند پند گیرند، یا سپاسگزار باشند.

از خصوصیات پرهیزگاران

۶۳. آنانکه برآستی رحمتگر را بندگی می کنند در زمین با نرمی گام برمی دارند، و هنگامی که نادانان با ایشان سخن گویند، در جواب می گویند، "صلح".
 ۶۴. آنان در خلوت شب، اندیشه را از هر فکری رها می کنند و به پروردگارشان می پردازند، و به سجده می افتند.
 ۶۵. و می گویند، "پروردگارا، عذاب دوزخ را از ما بگردان؛ عذاب آن هولناک است."
 ۶۶. "آن بدترین جایگاه است؛ بدترین سرانجام."
 ۶۷. و چون انفاق کنند، نه زیاده روی می کنند، و نه خشکدستی؛ آنها در حد اعتدال انفاق می کنند.

* ۲۵:۵۶ از حاصل جمع ارزش رومی "رشاد خلیفه" (۱۲۳۰) با شماره این سوره و آیه (۵۶ + ۲۵)، چنین بدست می آوریم: (۱۹ × ۶۹ = ۱۳۱۱ = ۵۶ + ۲۵ + ۱۲۳۰).

۶۸. و هرگاه دست حاجت به سوی **خدا** دراز کنند هرگز کسی را با او نمی خوانند، و هیچ کس را نمی کشند - زیرا **خدا** زندگی را مقدس قرار داد - مگر برای اجرای عدالت. آنها زنا نمی کنند. کسانی که این گناهان را مرتکب شوند برای آن پرداخت خواهند کرد.

۶۹. عذابشان در روز رستاخیز دو چندان است، و با ذلت و تحقیر در آنجا بسر می برند.

۷۰. به استثنای کسانی که توبه می کنند، ایمان می آورند، و زندگی درستی را در پیش می گیرند.

خدا گناهان این افراد را به اعتبار تبدیل می کند.

خدا آمرزنده، و بخشایشگر است.

۷۱. آنان که توبه کنند و درستکار شوند،

توبه شان نزد **خدا** بطور کامل پذیرفته

می شود.

از دیگر خصوصیات مومنان

۷۲. آنها شهادت دروغین ادا نمی کنند.

و هرگاه با سخنان بیهوده مواجه شوند،

از آن می پرهیزند.

۷۳. و هرگاه آیات پروردگارشان به ایشان یادآوری

شود، و واکنش آنها به گونه ای نیست که پنداری

کر و کور باشند.

۷۴. و می گویند، "پروردگارا، بگذار تا همسران ما

و فرزندان ما مایه خوشی و شادمانی ما باشند،

و ما را در صف اول پرهیزگاران قرار ده."

۷۵. اینان هستند که به پاس شکیبایی و پایداری خود

به بهشت دست می یابند؛ در آنجا به گرمی از

ایشان استقبال خواهند کرد و آنها در صلح و

آرامش خواهند بود.

۷۶. و جاودانه در آنجا ماندگارند؛

چه سرانجام نیکی؛ چه سرای نیکی.

۷۷. بگو، "فقط از طریق طاعات و عباداتتان است

که نزد پروردگار من ارزش پیدا می کنید.

اما اگر ایمان نیاورید، الزاماً پیامدهای آن را متحمل می شوید."

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ
الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ
أَنَّامًا ۖ يُضْعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ
مُهَانًا ۖ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
فَأُولَٰئِكَ يَدْعُلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا ۖ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ
مَتَابًا ۖ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
مَرُّوا كِرَامًا ۖ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ۖ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا
هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا
لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ۖ أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا
صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ۖ خَالِدِينَ
فِيهَا حَسَنَاتٍ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۖ قُلْ مَا يَعْجُبُكُمْ فِي
تِلْكَ آيَاتِنَا وَلَٰكِن لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۖ

سُورَةُ الْفُرْقَانِ

سوره ۲۶: شاعران (الشعراء)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ط. س. م.*
۲. این (حروف) نشانه های روشنی است که آسمانی بودن این کتاب روشنگر را ثابت می کنند.
۳. شاید از اینکه ایمان نمی آورند خود را مقصر بدانیم.
۴. اگر بخواهیم، می توانیم نشانه ای از آسمان بفرستیم که گردن هایشان را به تعظیم وا دارد.

کد ریاضی قرآن

۵. هرگاه تذکری از سوی رحمتگر برایشان می آید، که تازگی دارد، با بیزاری روی می گردانند.

۶. اکنون که ایمان نیاوردند،

به عواقب بی توجهی خود گرفتار شده اند.

۷. آیا زمین را ندیده اند، و اینکه انواع گیاهان زیبا

را به چه فراوانی در آن رویانیده ایم؟

۸. این دلیل روشن باید برای آنها کافی باشد،

ولی بیشتر آنها مومن نیستند.

۹. مسلماً، پروردگار تو توانمند، و بخشایشگر است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسّر ﴿١﴾ تَكَ ءَايَةُ الْكِتَابِ الْعِمِينِ ﴿٢﴾ لَعَلَّكَ بِنِعْمِ رَبِّكَ
 أَتَى كُتُوبًا مُّؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ إِنَّ نَاشِئَةَ نَزْلِ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ ءَايَةٌ فَظَلَّتْ
 أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ﴿٤﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدِّثٍ
 إِلَيْكَ ءَايَةً مَّعْرُوضِينَ ﴿٥﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَتْبَغُوءًا مَا كَانُوا
 بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَأْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
 كَرِيمٍ ﴿٧﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ وَإِنَّ
 رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٩﴾ وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ أَنْتَ الْقَوْمَ
 الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلا يَتقُونَ ﴿١١﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ
 أَنْ يُكَذَّبُونِ ﴿١٢﴾ وَيَضْمِقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ
 إِلَيَّ هَنْرُونَ ﴿١٣﴾ وَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٤﴾ قَالَ
 كَلَّا فَادْهَابًا يَأْتِينَا أَنَا مَعَكُمْ مُّسْتَمْعِنُونَ ﴿١٥﴾ فَآتِيََا فِرْعَوْنَ
 فَقَوْلَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
 ﴿١٧﴾ قَالَ أَلَمْ تُرَبِّبْنَا وَلِيدًا وَلِئْسَتْ فِيْنَا مِنْ عَمْرِكَ سِنَّينِ ﴿١٨﴾
 وَفَعَلْتَ فَعَلْتَكِ الْتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

موسی

۱۰. بیاد داشته باش که پروردگارت موسی را ندا

داد: ” نزد قوم ستمکار برو.

۱۱. ” قوم فرعون؛ شاید خود را درست کنند.“

۱۲. گفت، ” پروردگارا، می ترسم مرا باور نکنند.

۱۳. ” ممکن است خونسردی خود را از دست بدهم.

زبان من می گیرد؛ به برادرم هارون رسالت

ده.

۱۴. ” در ضمن، آنها مرا یک فراری قلمداد

می کنند؛ می ترسم مرا بکشند.“

۱۵. گفت، ” نه، (این کار را نخواهند کرد).

با دلایل روشن من بروید.

ما با شما هستیم، و می شنویم.

۱۶. ” نزد فرعون بروید و بگویید، ’ ما رسولان پروردگار جهان هستیم.

۱۷. ” ’ بگذار بنی اسرائیل بروند. “

۱۸. او گفت، ” آیا ما تو را از کودکی نپروردیم، و تو سالیان سال نزد ما بسر بردی؟

۱۹. ” سپس جنایتی را مرتکب شدی که مرتکب شدی، و تو نمک شناس بودی.“

* ۲۶:۱ برای پی بردن به معنا و اهمیت این حروف که قبلاً از اسرار بود به پیوست ۱ نگاه کنید.

۲۰. گفت، ”بیگمان، آن کار هنگامی از من سرزد که من از گمراهان بودم.
۲۱. ”سپس، گریختم، چون از شما ترسیدم، و پروردگارم به من حکمت بخشید، و مرا یکی از رسولان کرد.
۲۲. ”اینک، تو به خود می بالی که به من لطف کردی، درحالیکه بنی اسرائیل را به بردگی کشیده ای!“
۲۳. فرعون گفت، ”پروردگار جهان چیست؟“
۲۴. گفت، ”پروردگار آسمان ها و زمین، و آنچه میان آنهاست. در این باره یقین داشته باش.“
۲۵. او به اطرافیانش گفت، ”شنیدید چه گفت؟“
۲۶. گفت، ”پروردگار شما و پروردگار نیاکان شما.“
۲۷. گفت، ”این رسول شما که برای شما فرستاده شده، دیوانه است.“
۲۸. گفت، ”پروردگار شرق و غرب، و آنچه میان آنهاست، اگر بفهمید.“
۲۹. گفت، ”اگر خدایی جز من بپذیری، تو را به زندان خواهم انداخت.“
۳۰. گفت، ”اگر چیزی شگرف به تو نشان دهم، چطور؟“
۳۱. گفت، ”پس نشان بده، اگر راست می گویی.“
۳۲. آنگاه چوبدست خود را افکند، که در دم به ماری بس بزرگ تبدیل شد.
۳۳. و دستش را بیرون آورد، که برای بینندگان سپید بود.
۳۴. او به اطرافیانش گفت، ”افسونگر چیره دستی است.“
۳۵. ”و می خواهد با افسون خود شما را از سرزمین تان بیرون کند. چه پیشنهاد می کنید؟“
۳۶. گفتند، ”به او و برادرش مهلت ده، و گماشتگانی به تمام شهرها بفرست.“
۳۷. ”تا هر افسونگر چیره دستی را فرا خوانند.“
۳۸. افسونگران در زمان گفته شده، در روز یاد شده گرد آمدند.
۳۹. به مردم گفته شد: ”همگی بیایید؛ تا در اینجا جمع شویم.

قَالَ فَعَلْنَهَا إِذَا أَوْنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿۲۰﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۲۱﴾ وَتَوَكَّلْ بِرَحْمَةِ رَبِّكَ عَلَىٰ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿۲۲﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۲۳﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿۲۴﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَعِينُونَ ﴿۲۵﴾ قَالَ رَبُّكُمْ رَبُّ آبَائِكُمْ الْأَوَّلِينَ ﴿۲۶﴾ قَالَ إِنْ رَسُولُكُمْ أَلَّذِي أَرْسَل إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿۲۷﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَقُولُونَ ﴿۲۸﴾ قَالَ لِيِن أَخَذتَّ إِلَهُهَا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُورِينَ ﴿۲۹﴾ أَوْ لَوْ جِئْتِكَ بِبَشَرٍ مِّنْ مِّيَمِينَ ﴿۳۰﴾ قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۳۱﴾ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿۳۲﴾ وَنَزَع يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بِيضَاءٌ لِلنَّظِيرِينَ ﴿۳۳﴾ قَالَ لِلْمَلَآئِكَةِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ﴿۳۴﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿۳۵﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَتَّبِعْ فِي الدِّانِ حَشِيرِينَ ﴿۳۶﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِي نُفِي بِكَ سِحْرَ عَلِيمٍ ﴿۳۷﴾ فَجَمَعَ السَّحَرَةَ لِيَمِقتَ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿۳۸﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُّجْتَبِعُونَ ﴿۳۹﴾

۴۰. "تا اگر افسونگران پیروز شدند، از آنان پیروی کنیم."
 ۴۱. هنگامی که افسونگران آمدند، به فرعون گفتند،
 "آیا مزدی به ما داده می شود، اگر برنده شویم؟"
 ۴۲. گفت، "بله، البته؛ در ضمن از نزدیکان من خواهید شد."
 ۴۳. موسی به آنها گفت، "هر چه می خواهید بیفکنید، بیفکنید."
 ۴۴. ریسمان ها و عصاهایشان را بیفکندند،
 و گفتند، "به عزت فرعون، که برنده خواهیم شد."
 ۴۵. موسی چوبدست خود را انداخت، که آنچه را ساخته بودند در کام خود فروبرد.

اهل فن به حقیقت پی برند

۴۶. افسونگران به سجده افتادند.
 ۴۷. و گفتند، "ما به پروردگار جهان ایمان آوردیم."
 ۴۸. "پروردگار موسی و هارون."
 ۴۹. گفت، "آیا پیش از آنکه من به شما اجازه دهم او را باور کردید؟ حتماً او استاد شماست، که به شما افسونگری آموخت. به یقین خواهید دید. من دست و پای شما را یکی از راست و یکی از چپ می بُرم. من همه شما را بر صلیب می کشم."
 ۵۰. گفتند، "این هم تصمیم ما را عوض نخواهد کرد؛ ما به سوی پروردگارمان باز می گردیم."
 ۵۱. "ما امیدواریم که پروردگارمان گناهانمان را بیامزد، به ویژه که ما نخستین کسانی هستیم که ایمان آوردیم."
 ۵۲. و به موسی وحی کردیم: "با بندگان من رهسپار شو؛ شما تحت تعقیب قرار خواهید گرفت."
 ۵۳. فرعون جارچسانی به شهرها فرستاد.
 ۵۴. (که اعلام کنند)، "آنها گروهی کوچکنند."
 ۵۵. "که اکنون با ما به مخالفت برخاسته اند."
 ۵۶. "بیایید همگی ما، آنها را تحت نظر بگیریم."

عذاب اجتناب ناپذیر

۵۷. در نتیجه، ایشان را از باغ ها و چشمه ها محروم کردیم.
 ۵۸. و از گنج ها، و مقامی محترم.
 ۵۹. سپس آن را میراثی برای بنی اسرائیل کردیم.
 ۶۰. آنها به سوی شرق در تعقیب ایشان رفتند.

لَعَلَّآ نَتَّبِعَ السَّحْرَةَ إِن كَانُوا هُمْ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةُ
 قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِن لَّنَا لَأَجْرٌ إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ نَعَمْ
 وَإِن لَّكُمْ إِذَا لِمَنِ الْمَقْرَبِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَ مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ
 ﴿٤٣﴾ قَالُوا أَجَاهُمْ وَعِصِيَّتَهُمْ وَقَالُوا لِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ
 الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ
 ﴿٤٥﴾ فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا يَا مَرْيَمُ الْقَائِلِينَ
 رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٤٧﴾ قَالُوا يَا مَرْيَمُ قَبْلِ أَنْ نَأْذَنَ لَكَ بِإِنَّهُ
 لَكِبْرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السَّحْرَ فَلَسَوْفَ نَعَامُونَ لَا قَطْعَانَ لَكُمْ
 وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْخَالِفِينَ ﴿٤٨﴾ قَالُوا لَأَصْبِحَنَّ
 إِلَى رَبِّنَا مُتَقَلِّبُونَ ﴿٤٩﴾ إِنَّا نَنْطَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا أَن كُنَّا
 أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٠﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِلَيْكُمْ
 مُتَّبَعُونَ ﴿٥١﴾ فَأَرْسَلْنَا فِرْعَوْنَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٢﴾ إِن هَؤُلَاءِ
 لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٣﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ
 ﴿٥٥﴾ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعَيْوُنٍ ﴿٥٦﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٧﴾
 كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٨﴾ فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٥٩﴾

۶۱. وقتی دو گروه همدیگر را دیدند، اصحاب موسی گفتند، "به چنگ شان افتادیم."
 ۶۲. گفت، "محال است. پروردگار من با من است؛ او مرا راهنمایی خواهد کرد."
 ۶۳. سپس به موسی وحی کردیم: "با چوبدست خود به دریا بزن،"
 در نتیجه، دریا به دو قسمت شکافته شد. هر قسمت چون تپه ای بزرگ بود.
 ۶۴. سپس همگی ایشان را از آنجا گذرانیدیم.
 ۶۵. بدینسان، موسی و تمام کسانی را که همراه او بودند نجات دادیم.
 ۶۶. و دیگران را غرق کردیم.
 ۶۷. در این دلایل کافی وجود دارد، ولی بیشتر مردم ایمان بیار نیستند.
 ۶۸. بیگمان، پروردگار تو توانمند، بخشایشگر است.

فَلَمَّا تَرَاهُ الْجَمْعَانَ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ
 كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَضْرِبْ
 بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾
 وَأَزْلَفْنَا ثَمَ الْآخِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾
 ثُمَّ آخَرْنَا الْآخِرِينَ ﴿٦٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
 مُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَمَوْلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٦٨﴾ وَأَنْتَ عَلَيْهِمْ
 نَبَأٌ بَرَهِيمٌ ﴿٦٩﴾ إِذْ قَالَ لِأَيُّهَا قَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا
 نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُ لَهَا مِنْ سَمَوَاتِكُمْ فَأَنْزِلُنَا إِذْ
 نَدْعُونَ ﴿٧١﴾ أَوْ نَفْعَعُونَكُم بِأَوْصُرُونَ ﴿٧٢﴾ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا
 كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٣﴾ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٤﴾ أَنْتُمْ
 وَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٥﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٦﴾
 الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يُهْدِينِ ﴿٧٧﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٨﴾
 وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٧٩﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ
 يُحْيِينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨١﴾
 رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٢﴾

ابراهیم

۶۹. داستان ابراهیم را برای ایشان بازگویی.
 ۷۰. او به پدر و قوم خود گفت، "این چیست که شما عبادت می کنید؟"
 ۷۱. گفتند، "ما مجسمه ها را می پرستیم؛ و کاملاً مخلص آستان آنها هستیم."
 ۷۲. گفت، "آیا وقتی از آنها درخواست می کنید، می توانند بشنوند؟"
 ۷۳. "آیا می توانند به شما سود یا زیان برسانند؟"
 ۷۴. گفتند، "نه؛ ولی دیده ایم که والدینمان چنین می کردند."
 ۷۵. گفت، "آیا این بت هایی را که می پرستید می بینید."
 ۷۶. "شما و نیاکان شما."
 ۷۷. "من با آنها مخالفم، زیرا من فقط مخلص پروردگار جهان هستم."
 ۷۸. "آنکه مرا آفرید، و مرا هدایت کرد."
 ۷۹. "آنکه به من غذا و آب می دهد."
 ۸۰. "و چون بیمار شوم، او مرا شفا می دهد."
 ۸۱. "آنکه مرا می میراند، سپس مرا زنده می کند."
 ۸۲. "آنکه امیدوارم که روز داوری گناهام را بر من ببخشد."
 ۸۳. "پروردگارا، به من حکمت ده، و مرا در شمار افراد درستکار قرار ده."

۸۴. ” بگذار تا برای آیندگان سر مشقی نیکو باشم.
 ۸۵. ” مرا از وارثان بهشت پُر نعمت کن.
 ۸۶. ” و پدرم را بیمارز، که او گمراه شده است.
 ۸۷. ” و روز رستاخیز مرا تنها مگذار.“
 ۸۸. همان روزی که مال و فرزند کسی برایش سودمند نیست.
 ۸۹. فقط کسانی که از صمیم قلب نزد **خدا** آیند (نجات خواهند یافت).
 ۹۰. بهشت به پرهیزگاران پیشکش خواهد شد.
 ۹۱. دوزخ برای گمراهان پدید خواهد آمد.

- آنها افرادی را که مانند خدا بُت کردند رها می کنند
 ۹۲. از آنها خواهند پرسید، ” کجا هستند کسانی که مانند خدا می پرستیدید
 ۹۳. ” مادون **خدا** ؟
 آیا اکنون می توانند به شما کمک کنند؟
 آیا می توانند برای خودشان کاری کنند؟“
 ۹۴. و در آن پرت می شوند، همراه با تمام گمراهان.
 ۹۵. و تمام سربازان ابلیس.
 ۹۶. در آنجا ضمن اینکه با هم می ستیزند، می گویند،
 ۹۷. ” به **خدا**، که ما در منتهای گمراهی بودیم.
 ۹۸. ” چگونه توانستیم شما را در حد پروردگار جهان قرار دهیم؟
 ۹۹. ” گناه از کسانی است که ما را منحرف کردند.
 ۱۰۰. ” حالا نه شفاعت کننده ای داریم.
 ۱۰۱. ” و نه یک دوست نزدیک.
 ۱۰۲. ” کاش عمر دوباره ای می یافتیم، آنگاه ایمان می آوردیم.“
 ۱۰۳. این، باید عبرت انگیز باشد.
 ولی بیشتر مردم مومن نیستند.
 ۱۰۴. پروردگار تو توانمند، و بخشایشگر است.

نوح

۱۰۵. قوم نوح رسولان را باور نکردند.
 ۱۰۶. برادرشان نوح به آنها گفت، ” آیا نمی خواهید پرهیزگار شوید؟
 ۱۰۷. ” من برای شما رسولی درخور اعتمادم.
 ۱۰۸. ” از **خدا** پروا کنید، و از من اطاعت کنید.
 ۱۰۹. ” من از شما هیچ مزدی نمی خواهم؛ مزد من از سوی پروردگار جهان است.
 ۱۱۰. ” از **خدا** پروا کنید، و از من اطاعت کنید.“
 ۱۱۱. گفتند، ” چگونه می توانیم به تو ایمان بیاوریم، و حال آنکه بدترین افراد ما از تو پیروی کرده اند؟“

وَأَجْعَلِ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَأَجْعَلَنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَأَغْفِرْ لِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأَزَلَفْتِ الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبَرَزْتَ الْجَحِيمَ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمْ آتِنَا مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَصْرِفُهُمْ أَوْ يَنْصُرُهُمْ أَوْ يَنْصُرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكَبَّوْا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾ وَحَسِبُوا إِلَهُي أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٩٧﴾ إِذْ نَسُوْكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمَجْرُمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صِدِّيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةٌ فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١٠٩﴾ قَالُوا أَنْتُمْ لَكُمْ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١١٠﴾

۱۱۲. او گفت، ”من از کجا بدانم که آنها چه کردند؟“
 ۱۱۳. ”داوری آنها فقط با پروردگار من است، کاش می توانستید دریابید.“
 ۱۱۴. ”من هرگز مومنان را از خود نمی رانم.“
 ۱۱۵. ”من جز هشداردهنده ای روشنگر نیستم.“
 ۱۱۶. گفتند، ”اگر دست برنداری، ای نوح، سنگسارت می کنیم.“
 ۱۱۷. گفت، ”پروردگارا، قوم من مرا دروغگو شمرده اند.“
 ۱۱۸. ”مرا پیروز کن، و من و افراد مومنی را که همراه من هستند رهایی ده.“
 ۱۱۹. او، و کسانی را که در آن کشتی پُر بار همراه او بودند نجات دادیم.
 ۱۲۰. سپس دیگران را غرق کردیم.

۱۲۱. این باید عبرت انگیز باشد،

ولی بیشتر مردم مومن نیستند.

۱۲۲. بیگمان، پروردگار تو توانمند، و بخشایشگر است.

هود

۱۲۳. عاد رسولان را باور نداشتند.

۱۲۴. برادرشان هود به آنها گفت، ”آیا نمی خواهید برهیزگار شوید؟“

۱۲۵. ”من برای شما رسولی درخور اعتمادم.“

۱۲۶. ”از خدا پروا کنید، و از من اطاعت کنید.“

۱۲۷. ”من از شما هیچ مزدی نمی خواهم؛“

مُزد من از سوی پروردگار جهان است.

۱۲۸. ”شما بر فراز هر تپه ای ساختمانی مجلل

بنا می کنید تا به یکدیگر فخر بفروشید.

۱۲۹. ”و بناهایی می سازید که گویی تا ابد زنده

می مانید.

۱۳۰. ”و هنگامی که ضربه می زنید،

بی رحمانه می زنید.

۱۳۱. ”از خدا پروا کنید و از من اطاعت کنید.“

۱۳۲. ”کسی را حرمت نهید که تمام آنچه را که می دانید برایتان فراهم کرد.“

۱۳۳. ”او برای شما چارپایان و فرزندان فراهم کرد.“

۱۳۴. ”و باغ ها و چشمه ساران.“

۱۳۵. ”من از عذاب آن روز سهمگین بر شما بیمناکم.“

۱۳۶. گفتند، ”چه اندرز بدهی، یا ندهی یکسان است.“

قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾ إِنَّ حِسَابَهُمْ إِلَىٰ عَلِيِّ رَبِّي
 لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ
 ﴿١١٥﴾ قَالُوا لَنْ نَمُرَّتْ بِبَنِيكَ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾ قَالَ
 رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾ فَأَفْنِعْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتَحَاوِيحِي وَمَنْ
 مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾ فَأَجْمِنْتَهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَاحِ الْمَشْحُونِ
 ﴿١١٩﴾ ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَتْ
 أَكْثَرَهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾ كَذَّبَتْ
 عَادَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ إِنِّي لَكُمْ
 رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي الْعَلِيمِ ﴿١٢٦﴾ أَتَجْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ
 ءَأَيَّةَ تَعْبَثُونَ ﴿١٢٧﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلَدُونَ ﴿١٢٨﴾
 وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٢٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ
 وَأَتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٠﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَيْنَ
 وَجْهَتِ وَعُيُونٍ ﴿١٣١﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
 ﴿١٣٢﴾ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعظمت أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَالِعِظِينَ ﴿١٣٣﴾

۱۳۷. ” آن بلايا فقط برای نياکان ما بود.
 ۱۳۸. ” هيچ عذابی بر ما نازل نخواهد شد.“
 ۱۳۹. آنها بدینسان تکذیب کردند و، در نتیجه، آنها را نابود کردیم.
 این باید برای شما عبرت انگیز باشد، ولی بیشتر مردم مومن نیستند.
 ۱۴۰. بیگمان، پروردگار تو توانمند، و بخشایشگر است.

صالح

۱۴۱. ثمود، رسولان را باور نکردند.
 ۱۴۲. برادرشان صالح به آنان گفت،
 ” آیا نمی خواهید پرهیزگار شوید؟“
 ۱۴۳. ” من برای شما رسولی درخور اعتمادم.
 ۱۴۴. ” از خدا پروا کنید، و از من اطاعت کنید.
 ۱۴۵. ” من از شما هیچ مزدی نمی خواهم؛
 مُزد من فقط از سوی پروردگار جهان است.
 ۱۴۶. ” آیا می پندارید که این وضع برای همیشه
 پایدار است، و هرگز هیچ چیز عوض
 نمی شود؟
 ۱۴۷. ” شما از باغ ها و چشمه ها بهره مند هستید.
 ۱۴۸. ” و از کشتزارها و نخل خرما با میوه های
 خوشمزه.
 ۱۴۹. ” شما از کوه ها عمارت های باشکوه
 می تراشید.
 ۱۵۰. ” از خدا پروا کنید، و از من اطاعت کنید.
 ۱۵۱. ” از افراد متجاوز اطاعت نکنید.
 ۱۵۲. ” از آنهایی که اهریمنی رفتار می کنند،
 و کردارشان نیک نیست.“
 ۱۵۳. گفتند، ” تو را جادو کرده اند.
 ۱۵۴. ” تو جز بشری مانند ما نیستی.
 معجزه ای بیاور، اگر راست می گویی.“
 ۱۵۵. گفت، ” این شتری است که فقط در روزی که برای او تعیین شده است آب می خورد.
 آن روز با روزهایی که نوبت شماست فرق دارد.
 ۱۵۶. ” به او هیچ گزندی نرسانید، تا مبدا به عذاب روزی سهمگین دچار شوید.“
 ۱۵۷. آنها او را به طرز فجیعی کشتند، و بدینسان مایه اندوه آنها شد.
 ۱۵۸. و عذاب آنها را دربرگرفت. این باید عبرت انگیز باشد، ولی بیشتر مردم مومن نیستند.
 ۱۵۹. بیگمان، پروردگار تو توانمند، و بخشایشگر است.

إِنَّ هَذَا إِلَّا خَلْقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾ وَمَنْحَنُ يُعَدِّبِينَ ﴿١٣٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
 فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ وَإِنَّ
 رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾ إِذْ قَالَ
 لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَالْتَقُونَ ﴿١٤٢﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ
 وَأَطِيعُوا أَمْرًا رَبِّي وَمَا أُسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَعْرَفْتُمْ
 إِلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٤﴾ أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هَلَنْتُمْ مِنْكُمْ وَأَنْتُمْ
 كَاذِبُونَ ﴿١٤٥﴾ وَرَزَقُوا فِيهَا مِنْ لَدُنَّا أَنْجُوتَ مِنْ حَتَمِ الْوَيْطَانِ ﴿١٤٦﴾
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا رَبِّي وَلَا تَطِيعُوا أَمْرَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤٧﴾ الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
 وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٤٨﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٤٩﴾ مَا أَنْتَ
 إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بَآيَاتِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ
 هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿١٥١﴾ وَلَا تَمْسُوهَا
 بِسَوْءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ يُومِرُكُمْ ﴿١٥٢﴾ فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا
 نَدِيمِينَ ﴿١٥٣﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
 أَكْثَرَهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٥﴾

لوط

۱۶۰. قوم لوط رسولان را باور نکردند.
 ۱۶۱. برادرشان لوط به آنها گفت، "آیا نمی خواهید پرهیزگار باشید؟"
 ۱۶۲. "من برای شما رسولی درخور اعتمادم."
 ۱۶۳. "از **خدا** پروا کنید و از من اطاعت کنید."
 ۱۶۴. "من از شما هیچ مزدی نمی خواهیم؛ مزد من فقط از سوی پروردگار جهان است."
 ۱۶۵. "آیا از میان تمام مردم، با جنس مذکر آمیزش دارید؟"
 ۱۶۶. "و زنان را که پروردگارتان برای شما آفریده رها می کنید!
 بیگمان، شما مردمی متجاوز هستید."
 ۱۶۷. گفتند، "اگر دست برداری، ای لوط، تو را

تبعید می کنیم."
 ۱۶۸. گفت، "من از رفتار شما سخت متأسفم."
 ۱۶۹. "پروردگارا، مرا و خانواده ام را از کارهای آنها برهان."
 ۱۷۰. پس او و تمام خانواده اش را نجات دادیم.
 ۱۷۱. ولی نه آن پیر زن را؛ او از محکوم شدگان بود.
 ۱۷۲. سپس دیگران را نابود کردیم.
 ۱۷۳. و بارانی مرگبار بر سرشان فروبار اندیم؛ چه باران بدی برای کسانی که به آنها هشدار داده شده بود!
 ۱۷۴. این باید عبرت انگیز باشد، ولی بیشتر مردم مومن نیستند.
 ۱۷۵. بیگمان، پروردگار تو توانمند، و بخشایشگر است.
 ۱۷۶. اصحاب چوب رسولان را باور نکردند.
 ۱۷۷. شعیب به آنها گفت، "آیا نمی خواهید پرهیزگار شوید؟"
 ۱۷۸. "من برای شما رسولی درخور اعتمادم."
 ۱۷۹. "از **خدا** پروا کنید، و از من اطاعت کنید."
 ۱۸۰. "من از شما هیچ مزدی نمی خواهیم؛ مزد من فقط از سوی پروردگار جهان است."
 ۱۸۱. "هرگاه معامله می کنید، اندازه تمام را بدهید؛ تقلب نکنید."
 ۱۸۲. "با ترازوی درست وزن کنید."
 ۱۸۳. "حق مردم را نخورید، و در زمین فسادکنان نگردید."

شعیب

۱۸۴. "کسی را حرمت نهید که شما، و نسل های گذشته را آفرید."
 ۱۸۵. گفتند، "تو را جادو کرده اند."
 ۱۸۶. "تو جز بشری مانند ما نیستی. در واقع، گمان می کنیم که تو دروغ می گویی."
 ۱۸۷. "بگذار قطعاتی از آسمان بر ما سقوط کند، اگر راست می گویی."
 ۱۸۸. او گفت، "پروردگار من کسی است که به هر چه می کنید داناست."
 ۱۸۹. او را دروغگو شمردند و، در نتیجه، به عذاب روز سایبان دچار شدند.
 آن، عذاب روزی سهمگین بود.
 ۱۹۰. این باید عبرت انگیز باشد، ولی بیشتر مردم ایمان بیار نیستند.
 ۱۹۱. بیگمان، پروردگار تو توانمند، و بخشایشگر است.

قرآن

۱۹۲. این وحیی از سوی پروردگار جهان است.
 ۱۹۳. روح الامین (جبرئیل) با آن فرود آمد.
 ۱۹۴. تا آن را در قلب تو وحی کند،
 تا تو یکی از هشداردهندگان باشی.
 ۱۹۵. به زبان عربی درست و کامل.
 ۱۹۶. در این باره از قبل در کتاب های پیشینیان
 خبر داده شده است.
 ۱۹۷. آیا این نشانه برای آنها کافی نیست که علمای
 بنی اسرائیل از آن اطلاع داشتند؟

قرآن باید ترجمه شود

۱۹۸. اگر این را برای مردمی که عربی نمی دانند
 نازل می کردیم.
 ۱۹۹. و از او می خواستیم آن را (بعربی) بخواند،
 هرگز نمی توانستند به آن ایمان بیاورند.
 ۲۰۰. بدینسان آن را در قلب گناهکاران (همچون
 زبانی بیگانه) قرار می دهیم.
 ۲۰۱. بنابراین، نمی توانند به آن ایمان بیاورند؛
 تا زمانی که آن عذاب دردناک را ببینند.
 ۲۰۲. آن بناگاه غافلگیرشان خواهد کرد.
 ۲۰۳. آنگاه خواهند گفت، "آیا مهلتی به ما داده می شود؟"
 ۲۰۴. آیا آنها نبودند که خواستند عذاب ما هرچه زودتر فرا رسد؟
 ۲۰۵. همانطور که می بینی، اجازه دادیم سالیان سال خوش باشند.
 ۲۰۶. سپس همانطور که وعده داده بودیم، به عذاب گرفتار شدند.

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْحَيَلَةَ الْأُولَىٰ ۖ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمَسْحُورِينَ ۝ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَطْنُكَ لَمِنْ الْكَذِبِينَ ۝ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ قَالَ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُم عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلُمَاتِ ۖ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ وَإِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ۝ عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ۝ لِيَلْسَنَ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ۝ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأُولَىٰ ۝ أَوْ لَوْ كُنْهُمْ آيَةً أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ۝ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُّؤْمِنِينَ ۝ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۝ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ ۝ أَفِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ۝ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ۝ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ۝

۲۰۷. و منابع عظیم آنها کوچک ترین کمکی به آنها نکرد.
 ۲۰۸. ما هرگز جامعه ای را نابود نمی کنیم، بی آنکه هشدار دهنده ای بفرستیم.
 ۲۰۹. بنابراین، این یک یادآوری است، زیرا ما بیدادگر نیستیم.

رسولان دروغین قادر نیستند به توحید همه جانبدار فرمان دهند *

۲۱۰. شیاطین هرگز نمی توانند این را نازل کنند.
 ۲۱۱. آنها نه می خواهند که چنین کاری بکنند، و نه توانایی انجام آن را دارند.
 ۲۱۲. زیرا از شنیدن آن محرومند.
 ۲۱۳. پس، با خدا معبودی دیگر مخوان، که مستوجب عذاب خواهی شد.

رسول میثاق خدا *

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَمُونَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيْبَةٍ إِلَّا
 لَهَا مُنْذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾ وَذَكَرْنَا وَمَا كُنَّا نَظْلِمِيْنَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ
 الشَّيْطَانُ ﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنْبَغِيْ لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيْعُونَ ﴿٢١١﴾ إِنَّهُمْ
 عَنِ السَّمْعِ لَمَعْرُؤُونَ ﴿٢١٢﴾ فَلَا نَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُوْنُ
 مِنَ الْمَعْدِيْنَ ﴿٢١٣﴾ وَأَنْذِرْ عَشِيْرَتَكَ الْأَقْرَبِيْنَ ﴿٢١٤﴾ وَأَخْفِضْ
 جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢١٥﴾ فَإِنْ عَصَاكَ فَقُلْ إِنِّي
 بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحِيْمِ ﴿٢١٧﴾ الَّذِي
 يَرِيْكَ حِيْنَ تَقُوْمُ ﴿٢١٨﴾ وَتَقْلِبُكَ فِي السَّجْدِيْنَ ﴿٢١٩﴾ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيْعُ
 الْعَلِيْمُ ﴿٢٢٠﴾ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ الشَّيْطَانُ ﴿٢٢١﴾ تَنَزَّلُ عَلَىٰ
 كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيْمٍ ﴿٢٢٢﴾ يَلْقَوْنَ السَّمْعَ وَأَكْتُرُهُمْ كِذْبًا وَّكِبْرًا ﴿٢٢٣﴾
 وَالشَّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٤﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ
 يَّهِيْمُونَ ﴿٢٢٥﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾ إِلَّا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيْرًا وَانصَبُوا مِنْ
 بَعْدِ مَا ظَلَمُوا وَسِعَعُوا لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوا أَيُّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

سُوْرَةُ الشُّعْرَاءِ

۲۱۴. مردمی را که بیش از همه به تو نزدیک هستند اندرز ده.
 ۲۱۵. و بال خود را برای مومنانی که از تو پیروی می کنند بگستر.
 ۲۱۶. اگر از تو نافرمانی کنند، پس بگو، ” من از آنچه می کنید مبرا هستم.“
 ۲۱۷. و توکل کن به آن توانمند، به آن بخشایشگر.
 ۲۱۸. که شبانگاه تو را در ذکر و نیایش می بیند.
 ۲۱۹. و سجده های فراوان تو را (می بیند).
 ۲۲۰. او شنوا، و بر همه چیز داناست.
 ۲۲۱. آیا می خواهید به شما خبر دهم که شیاطین بر چه کسانی فرود می آیند؟
 ۲۲۲. آنها بر هر بدعتگذار گناهکاری فرود می آیند.
 ۲۲۳. آنها وانمود می کنند که گوش می دهند، ولی بیشتر آنها دروغ می گویند.
 ۲۲۴. و اما شاعران، کسی جز گمراهان مرید آنها نمی شود.

۲۲۵. آیا نمی بینی که آنها بنا بر موقعیت روز رنگ عوض می کنند و هر دم به کسی ابراز وفاداری می کنند؟
 ۲۲۶. و اینکه خود به آنچه می گویند عمل نمی کنند؟
 ۲۲۷. به استثنای کسانی که ایمان می آورند، درستکار هستند، پی در پی از خدا یاد می کنند، و برای حق خود بپا می خیزند.
 آری، ستمگران خواهند دانست که سرنوشت نهایی شان چیست؟

* ۲۶:۲۱۰ یک رسول دروغین، رسول شیطان است، زیرا او سهمگین ترین دروغ را ساخته است. چنین رسولی هرگز قادر نیست شرک را محکوم کند، یا به عبادت خالص و توحیدی برای خدا فرمان دهد.

* ۲۲۳-۲۶:۲۱۴ این آیه ها به رسول میثاق اشاره دارد. اگر ارزش رقومی "رشاد خلیفه" (۱۲۳۰) را با شماره این آیه (۲۱۴) جمع کنیم، $(4 \times 19 \times 19 = 1444 = 1230 + 214)$ بدست می آید. در ضمن، اگر شماره تمام آیه ها را از آیه ۲۱۴ تا آیه ۲۲۳ جمع کنیم، ۲۱۸۵، یا 19×115 بدست می آید (پیوست ۱).

سوره ۲۷: مورچه (النمل)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ط.س.* این (حروف) نشانه های روشنی است که آسمانی بودن این کتاب گرانمایه را ثابت می کنند.
۲. راهنما، و مزده ای برای مومنان.
۳. که نماز را برپا می دارند، و زکات را می دهند، و به آخرت کاملاً یقین دارند.
۴. کسانی که به آخرت ایمان ندارند، اعمالشان را در نظرشان نیک جلوه می دهیم.
- از اینرو، از روی نادانی به اشتباه ادامه می دهند.
۵. آنها کسانی هستند که به بدترین عذاب گرفتار می شوند، و در آخرت، از بدترین بازندگان هستند.
۶. بیگمان، تو قرآن را از سوی آن حکیم دانا دریافت می کنی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَّ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ﴿١﴾ هُدًى وَبُشْرَى
 لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
 بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زِنَانُهُمْ
 أَعْمَاهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ﴿٤﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ
 وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخِضَرُونَ ﴿٥﴾ وَإِنَّكَ لَلْقَلْبِ الْقُرْآنِ مِنَ
 لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ﴿٦﴾ إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَائِبِغًا
 مِنْهَا خَبِيرًا وَأَوْأَتِيكُمْ بِسَهَابٍ مَبِينٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾ فَلَمَّا
 جَاءَهُمْ نُورُهَا نُبُؤِي أَنْ بُورِكِ مِنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٨﴾ يَمْوَسِي إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾ وَأَلْقِ عَصَاكَ
 فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْرِكًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْوَسِي لَا تَخَفْ
 إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَ ﴿١٠﴾ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَلْ حُسْنًا بَعْدَ
 سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ
 مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتِ إِلَى فِرْعَوْنَ وَفُؤَيْدِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ
 ﴿١٢﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾

موسی

۷. بیاد داشته باش که موسی به خانواده اش گفت،
” من آتشی می بینم؛ بگذارید خبری از آن برای
شما بیاورم، یا مشعلی که شما را گرم کند.“
۸. هنگامی که به آن نزدیک شد، به وی ندا دادند:
” مبارک است آنکه از درون این آتش (سخن
می گوید)، و آنانکه پیرامون آن هستند.“
- شکوه و جلال خدا ستایش باد، پروردگار جهان.
۹. ” ای موسی، این من هستم، خدا،
آن توانمند، حکیم.
۱۰. ” چوبدست خود را بیفکن.“
هنگامی که دید مانند اژدهایی در حرکت است،
پشت کرد و گریخت.
” ای موسی، نترس. رسولان من نمی ترسند.
” مگر کسانی که ستم کنند، سپس کردار نیک
را جایگزین گناهان کنند؛ من آمرزنده، و بخشایشگرم.
۱۱. ” دستت را در جیب خود بگذار؛ هنگامی که بیرون آوری، سفید و بی لک و پیس خواهد
بود. اینها از معجزات تهنه گانه ای است که با آن نزد فرعون و قومش می روی،
زیرا آنها مردمی تباهاکار هستند.“
۱۲. هنگامی که معجزات شگرف ما، آشکارا، به آنها نشان داده شد گفتند، ” پیداست که این
افسون است.“

* ۲۷:۱ برای پی بردن به معنای این حروف مقطع در قرآن به پیوست ۱ نگاه کنید.

۱۴. و از روی تکبر آنها را تکذیب کردند، و در شیوه غلط خود کاملاً متقاعد شده بودند. بنگر که سرانجام پلیدان چگونه بود.

داود و سلیمان

۱۵. ما به داود و سلیمان دانش دادیم، و آن دو گفتند، "سپاس و ستایش **خدای** را که به ما بیش از بسیاری از بندگان باایمان خود نعمت داد."
۱۶. سلیمان وارث داود بود. او گفت، "ای مردم، به ما نعمتی ارزانی شده که زبان پرندگان را بفهمیم، و از هر نعمتی بهره مند شده ایم. برآستی که این یک موهبت حقیقی است؟"
۱۷. سربازانی فرمانبردار از جن و انس، و نیز پرندگان، در خدمت سلیمان بسیج شدند؛ همگان در خدمت او.

۱۸. هنگامی که به وادی مورچگان نزدیک شدند، مورچه ای گفت، "ای مورچگان، به خانه ها-یتان بروید، مبادا سلیمان و سربازانش، ندانسته، شما را لگدمال کنند." *

۱۹. او از گفتار آن مورچه ماده خنده اش گرفت،* و لبخندی زد و گفت، "پروردگارا، مرا توفیق ده که شکر نعمت هایی را که بر من و بر پدر و مادرم ارزانی داشته ای بجا آورم، و کارهای پرهیزگارانۀ ای را که مورد پسند تست انجام دهم. مرا به رحمت خود در جمع بندگان درستکارت پذیرا باش."

۲۰. او حضور پرندگان را یکایک بررسیید، و متوجه شد: "چرا هُدهُد را نمی بینم؟ چرا نیست؟"

۲۱. "پس به شدت او را تنبیه، یا قربانی خواهم کرد، مگر آنکه عُدُرش موجه باشد."

۲۲. دیری نپایید. (هدهد) گفت، "من از چیزی خیر دارم که تو از آن بی خبری. من از سبا گزارش مهمی برای تو آورده ام.

وَحَمْدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾ وَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا
وَقَالَ آلَ الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلْنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾
وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عِلْمًا مِّنطِقِ الطَّيْرِ
وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَإِنَّ هَذَا هُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَحِشْرَ
لِسُلَيْمَانَ جُنُودَهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾
حَتَّىٰ إِذَا تَوَآءَىٰ وَادِ النَّعْمِ قَالَتْ نَمَلَةٌ يَتَأَيُّهَا النَّعْمُ ادْخُلُوا
مَسْكِنَكُمْ لَا يَحْطُمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
﴿١٨﴾ فَنَبَسْرَضَّا جَكَا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ
نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾
وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهُدَ أَمْ كَانَ مِنَ
الْفَاكِهِينَ ﴿٢٠﴾ لِأَعَذِبْتُهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ
أَوْ لِيَأْتِنِي بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ
أَحْطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾

* ۱۹-۱۸:۲۷ هر چه وقایع مورد بحث در سوره ای شگفت انگیزتر باشند، با شواهد ریاضی محکم تری از آنها پشتیبانی می شود. این به ما کمک می کند تا اطمینان پیدا کنیم که اینگونه پدیده های عجیب و غریب، نشانی از نمایش قدرت خداست. حروف مقطع این سوره "ط. س." بخش پیچیده ای از معجزات ریاضی حروف مقطع قرآن است. تولد غیر عادی عیسی، و معجزات او در سوره ۱۹ آمده است که با پنج حرف مقطع شروع می شود. برای کسب آگاهی از جزئیات به پیوست ۱ نگاه کنید.

۲۳. ” من زنی را یافتم که بر آنان حکومت می کند، و از هر نعمتی به وی داده شده است، و کاخی با شکوه دارد.

۲۴. ” و دیدم که او و قومش بجای **خدا**، به خورشید سجده می کنند. شیطان این کارشان را در نظرشان نیک جلوه داده، و آنها را از راه منحرف کرده است؛ در نتیجه، آنها هدایت نشده اند.“

۲۵. آنها باید به **خدا** سجده کنند، آنکس که اسرار آسمان ها و زمین را آشکار می کند، و از آنچه پنهان، یا آشکار می کنید آگاه است.

۲۶. **خدا**: معبودی جز او نیست؛

پروردگاری با قلمروی عظیم.

۲۷. (سلیمان) گفت، ” خواهیم دید که آیا راست گفته ای، یا از دروغگویانی.

۲۸. ” این نامه را از من بگیر، و به آنها بده، پس ببین چه پاسخ می دهند.“

بازگشت به سبأ

۲۹. او گفت، ” ای مشاوران من،

نامه ای بس محترم دریافت کرده ام.

۳۰. ” پیکی است از سوی سلیمان، و،

با ’ بسم الله الرحمن الرحيم‘*.

۳۱. ” و می گوید: ’ سرکشی نکنید؛ مسلمان نزد من آید. ‘ “

۳۲. گفت، ” ای مشاوران من، چه پیشنهاد می کنید. من بدون رایزنی با شما تصمیمی نمی گیرم.“

۳۳. گفتند، ” ما نیرو در اختیار داریم، و در جنگیدن

استادیم، و فرمان نهایی به دست تست.

تو تصمیم بگیر که چه باید کرد.“

۳۴. گفت، ” پادشاهان هرگاه به سرزمینی بتازند،

آنجا را به تباهی می کشند، و مردم گرامی اش

را به خواری می نشانند.

آنها معمولاً چنین می کنند.

۳۵. ” من هدیه ای برایشان می فرستم؛ تا ببینیم رسولان با چه بازمی گردند.“

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَهِيَ
عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهُمْ وَقَوْمَهُمْ يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلُهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾ أَلَا يَسْجُدُونَ لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَتُنظُرُ
أَصْدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا
قَالَ لَهُ الْيَهُودُ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا
الْمَلَأُؤْتِيَ الْقَبْضِيقَ إِلَىٰ الْقَيْ إِلَىٰ كَيْفَ كَرِهْتَ إِنَّهُ مِنْ مُلْكِنَ وَإِنَّهُ بِسْمِ
اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٢٩﴾ أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَأُتُوْنِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٠﴾
قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُؤْتِيَ فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَرَّمَ
تَشْهَدُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوا لَنْحْنُ أَوْلُوؤُا قُوَّةٍ وَأَوْلُوؤُا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ
فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً
أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَءَ أَهْلِهَا آذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٣﴾
وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمِ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٤﴾

* ۲۷:۳۰ این "بسم الله" در این آیه، خلأ "بسم الله" را در ۱۹ سوره پیش، یعنی سوره نهم، جبران می کند. و تعداد کل "بسم الله" ها را به ۱۱۴ یا ۱۹ × ۶ می رساند. برای کسب آگاهی از جزئیات این معجزه گسترده که ارتباطی تنگاتنگ با "بسم الله" دارد، به پیوست ۲۹ نگاه کنید.

۳۶. هنگامی که هدهد نزد سلیمان بازگشت (اخبار را برای او گفت)، و او (به ملت سبا) پاسخ داد: "آیا به من پول می دهید؟ آنچه **خدا** به من داده بسیار بهتر از چیزی است که به شما داده. این شما را با چنین هدایایی خوشنود می شوید."

۳۷. (و به هدهد گفت،) "نزدشان بازگرد (و بگذار بدانند که) ما با چنان نیرویی به سراغشان خواهیم رفت که تصورش را هم نمی کنند. و آنها را با خواری و پستی، بیرون می رانیم."

سرّیع تر از سرعت نور

۳۸. او گفت، "ای بزرگان، کدامیک از شما می تواند قصر او را، پیش از آنکه آنها مسلمان * بدینجا رسند، نزد من آورد؟"

۳۹. عفریتی از جن ها گفت، "من می توانم پیش از آنکه تو از جای خود برخیزی آن را نزد تو آورم، من توانایی لازم را برای این کار دارم."

۴۰. کسی که از کتاب، دانش آموخته بود گفت، "من می توانم آن را در یک چشم برهم زدن نزد تو آورم." وقتی آن را در برابر خود دید، گفت، "این از موهبت پروردگار من است، که بدین وسیله مرا می آزماید، تا نشان دهد که من سپاسگزارم، یا ناسپاس. هرکس سپاسگزار باشد به سود خود سپاسگزار است، و اگر کسی ناسپاس شود، پس پروردگار من از او بی نیاز است، بالاترین احترامات از آن اوست."

۴۱. گفت، "قصر او را برایش بازسازی کنید. تا ببینیم که آیا هدایت خواهد شد، یا به گمراهی ادامه خواهد داد."

۴۲. وقتی از راه رسید، از او پرسیدند، "آیا قصر تو به این شباهت دارد؟" گفت، "به گمان من این همان است." (سلیمان گفت،) "ما از پیش می دانستیم که او چه خواهد کرد، و ما از دیرباز تسلیم بودیم."

۴۳. او بجای آنکه **خدا** را عبادت کند، به غیر او پرداخته بود، و همین منجر به انحراف او شد؛ او کافر بشمار آمد.

۴۴. به او گفته شد، "درون کاخ برو." وقتی درون آن را دید، پنداشت استخری پُر از آب است، (پس لباسش را بالا زد،) و ساق پاهایش را برهنه کرد. (سلیمان) گفت، "این تالار با قطعات بلور سنگفرش شده است." (ملکه سبا) گفت، "پروردگارا، من به خویش ستم کرده ام. و هم اکنون با سلیمان در برابر **خدا**، پروردگار جهان، تسلیم می شوم."

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتَيْدُ مِنِّي مَعَالِ تِلْكَ فَمَا آتَيْدُكَ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَيْتُكَ بَلْ أَنتُمْ بِمِدْبَيْتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٨﴾ أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُم بِجُنُودٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُم مِّنْهَا آذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٩﴾ قَالَ يَتَأْتِيَ الْاَمْلُؤُاُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ يَأْتُوْنِي مُسْلِمِينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ عَفْرَيْتُ مِّنَ الْجِنِّ اَنْأَأَ اَيْنِكَ بِهِ قَبْلَ اَنْ تَقُومَ مِن مَّقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ اَمِيْنٌ ﴿٤١﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ اَنَا اَيْنِكَ بِهِ قَبْلَ اَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِن فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ؕ اَشْكُرُ اَمْ اَكْفُرُ وَمِن شُكْرِي اَنْ اَتِيَنِي بِشُكْرٍ لِّنَفْسِي ؕ وَمِن كُفْرِي اَنْ رَّبِّي عَنِّي كَرِيْمٌ ﴿٤٢﴾ قَالَ نَكُرُوْا لَهَا عَرْشَهَا نَنظُرْ اَنْ نَهْتَدِيَ اَمْرًا نَكُوْنُ مِنَ الَّذِيْنَ لَا يَهْتَدُوْنَ ﴿٤٣﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ اَهَٰذَٰكَ اَعْرَٰشُكَ قَالَتْ كَاٰنَهُ هُوَ وَاُوْتِيْنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكَاٰ مُسْلِمِيْنَ ﴿٤٤﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنَّمَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ ﴿٤٥﴾ قِيلَ لَهَا اَدْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَاَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا قَالَتْ اِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيْرٍ قَالَتْ رَبِّ اِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمٰنَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٦﴾

* [۲۷:۳۸] رشاد خلیفه این آیه و نیز آیه ۳۱ را submitters / تسلیم شدگان ترجمه کرده است ولی چون در فارسی در اینجا دو پهلوی معنی می داد، همان واژه "مسلمان" را گذاشتم. در ضمن نمونه بسیار خوبی است که مردم بمعنی کلمه "مسلمان" دقت کنند. مترجم]

صالح

۴۵. و نزد ثمود، برادرشان صالح را فرستاده بودیم، که می گفت، ” **خدا** را عبادت کنید.“ ولی به ستیزه جویی پرداختند و دو گروه شدند.
۴۶. او گفت، ” ای قوم من، چرا بجای کردار نیک در کردار پلید می شتابید؟ کاش از **خدا** آمرزش بخواهید، تا مورد رحمت قرار گیرید.“
۴۷. گفتند، ” تو و کسانی را که به تو پیوسته اند، برای خود بدشگون می دانیم.“ گفت، ” شگون شما، به دست **خدا** است. بیگمان شما مردمی منحرف هستید.“
۴۸. در آن شهر نه نفر او باش بودند که فساد می کردند، و هرگز کار نیک انجام نمی دادند.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَتَّبِعُونَ آلَ سَيْثَةَ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَعْفِفُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا أَطِئْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طِعْتُمْكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّفْتِنُونَ ﴿٤٧﴾ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ شَعْبَةٌ رَهَطٌ يُْمَسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصَلُّونَ ﴿٤٨﴾ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَمَكْرُومًا كَرًّا وَمَكْرَئِمًا كَرًّا وَهُمْ لَا يُشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ مُّكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾ فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِيَّاكَ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفُلُوحَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ أَيْبُكُمْ لَنَا تُونَ الرِّجَالِ شَهْوَةٌ مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ بِجَهَلُونَ ﴿٥٥﴾

۴۹. آنها گفتند، ” بیایید به **خدا** سوگند یاد کنیم که او و اصحابش را بکشیم، سپس به قبیله اش بگوییم، ما از مرگ آنها چیزی نمی دانیم، و ما راستگو هستیم.“

خدا، حافظ مومنان است

۵۰. آنها ترفندی بکار بردند و نیرنگی زدند، ولی ما نیز ترفندی بکار بردیم و نیرنگی زدیم، و ایشان بی خبر بودند.
۵۱. بنگر که سرانجام نیرنگشان چگونه بود؛ آنها و قومشان، همه را نابود کردیم.
۵۲. این خانه های آنهاست که بخاطر ستمگریشان، بکلی ویران شده است. این باید برای مردمی که می دانند عبرت انگیز باشد.
۵۳. ما کسانی را که ایمان می آورند، و کارهای پرهیزگاران را انجام می دهند نجات می دهیم.

لوط

۵۴. لوط به قوم خود گفت، ” چگونه می توانید در ملاء عام، کاری چنین زننده انجام دهید، درحالیکه می بینید؟

۵۵. ” شما بجای زنان، از روی شهوت، با مردان می آمیزید. بیگمان شما مردمی هستید که خود را به نادانی می زنید.“

۶۴. کیست آنکس که آفرینش را آغاز می کند، سپس آن را تکرار می کند؟ کیست آنکس که از آسمان و زمین به شما روزی می دهد؟ آیا معبود دیگری با خدا هست؟ بگو، ”بُرهان خود را نشانم دهید، اگر راست می گوئید.“
۶۵. بگو، ”جز خدا هیچ کس در آسمان ها و زمین آینده را نمی داند. آنها حتی در نمی یابند که چگونه، یا در چه زمانی برانگیخته می شوند.“

ایمان به آخرت، مانع بزرگی برای بیشتر مردم

۶۶. در واقع، دانش آنها درباره آخرت مبهم است.

در واقع، آنها درباره آن شک دارند.

در واقع، نسبت به آن بکلی بی توجه هستند.

۶۷. کسانی که کافر شدند گفتند، ”آیا پس از آنکه ما، و پدرانمان به خاک تبدیل شدیم، بیرون آورده می شویم؟“

۶۸. ”این وعده ها پیش از این هم به ما داده شده بود. اینها چیزی جز افسانه های کهن نیست.“

۶۹. بگو، ”در زمین بگردید و پایان کار گناهکاران را ببینید.“

۷۰. برای آنان غم مخور،

و از نیرنگ آنها آزرده مشو.

۷۱. می گویند، ”این عذابی که بدان وعده می دهید کی خواهد بود، اگر راست می گوئید؟“

۷۲. بگو، ”شما همین حالا هم نمونه ای از

عذاب هایی را که می خواهید هر چه زودتر ببینید، متحمل شده اید.“

۷۳. پروردگار تو از موهبت فراوان خود به مردم ارزانی داشته است، ولی بیشتر آنها ناسپاس هستند.

۷۴. پروردگار تو آنچه را که در سینه ها پنهان

می کنند و آنچه را که آشکار می کنند خوب می داند.

۷۵. هیچ چیز در آسمان ها و زمین (از خدا) پوشیده نیست؛

همه چیز در پرونده ای شگرف ثبت شده است.

۷۶. این قرآن، بسیاری از موضوعات را برای بنی اسرائیل حل و فصل می کند؛

چیزهایی که هنوز درباره اش اختلاف دارند.

أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
 أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾
 قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ
 أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلِ أَذْرَاكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ
 فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 آءِذَا كُنَّا تُرَابًا وَءِذَا بَآؤُنَا أَبْنَاءَ الْمُحْرَجِينَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا
 هَذَا نَحْنُ وَءِآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِن هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأُولِينَ ﴿٦٨﴾
 قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾
 وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾
 وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسَى
 أَنْ يَكُونَ رَدْفٌ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ
 لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ
 رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمِمَّنْ غَابَتْ
 فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كَنْبٍ مُّبِينٍ ﴿٧٥﴾ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ
 لِنُفُوسٍ عَلِيَّةٍ لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرِ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

۷۷. و قطعاً، راهنما، و رحمتی برای مومنان است.
۷۸. پروردگار تو کسی است که طبق احکام خود میان آنان داوری خواهد کرد. او توانمند، و بر همه چیز داناست.
۷۹. بنابراین تکیه و اعتمادت بر **خدا** باشد؛ تو از حقیقتی روشن پیروی می کنی.
۸۰. تو نمی توانی ندا را به مردگان، و به ناشنویانی که پشت می کنند، بشنوانی.
۸۱. و تو نمی توانی نابینایانی را که در ضلالت فرورفته اند، هدایت کنی.
- فقط آن عده از مردمی که به آیات ما ایمان دارند، و تصمیم می گیرند تسلیم باشند تو را می شنوند.

این موجود کامپیوتر است *

وَإِنَّهُ هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾ إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمُوَفَّقِينَ وَلَا تَسْمَعُ الدَّعَاءَ إِذَا وَلُوا مَدْيَنَ ۚ وَمَا آتَىٰ بِهَدْيٍ الْعَنِيِّ عَنِ ضَلَالَتِهِمْ ۚ إِذَا تَسْمَعُ إِلَّا مَن يُوْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨١﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٢﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ قَالَ أَكَذَّبْتُم بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا عِلْمًا أَمْ آذَانًا لَّمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٣﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَظْفِقُونَ ﴿٨٤﴾ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا الْإِلَّهَ لَيْسَ كُنُوفِيهِ وَالنَّهَارُ مُبْصِرٌ ۖ إِنَّكَ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٥﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوِّهٍ دَاخِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَمَادًا وَهِيَ تَمْرٌ مِّنَ السَّحَابِ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي لَيْسَ أَتَقَنُ كُلُّ شَيْءٍ ۚ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨٧﴾

۸۲. در زمان مناسب، موجودی برای آنان پدید می-آوریم، که از مواد زمینی ساخته شده، و اعلان می کند که مردم به آیات ما یقین ندارند.
۸۳. روزی خواهد آمد که از هر جامعه ای، بعضی از افرادی را که به دلایل روشن ما ایمان نیاوردند، باجبار احضار کنیم.
- کد ریاضی قرآن را مورد مطالعه قرار دهید*
۸۴. هنگامی که بیایند، او خواهد گفت، ” شما آیات مرا پیش از آنکه درباره آنها دانشی بدست آورید، تکذیب کرده اید. آیا چنین نکردید؟“
۸۵. پس به سبب ستمگری هایشان به کیفر خواهند رسید؛ و چیزی نخواهند گفت.
۸۶. آیا ندیده اند که ما شب را پدید آوردیم تا در آن بیاسایند، و روز را روشن؟ این دلایل روشن برای مردمی که ایمان دارند کافی است.
۸۷. روزی که در صور دمیده شود، هر کس که در آسمان ها و زمین است به هراس می آفتد، جز کسانی که **خدا** آنان را برگزیده است.
- همگان، باجبار نزد او خواهند آمد.

حرکت زمین: معجزه علمی

۸۸. و چون به کوه ها بنگری، می پنداری که آنها بر جای خود ایستاده اند. حال آنکه آنها در حرکتند، مانند ابرها. این از هنرهای **خدا**ست، او همه چیز را در حد کمال پدید آورده است. او از آنچه می کنی خبردار است.

* ۲۷:۸۲ (۱۹ = ۲ + ۷ + ۸ + ۲) وجود کامپیوتر برای پرده برداشتن از معجزه اسرارآمیز قرآن الزامی بود، و ثابت کرد که بیشتر مردم به پیام خدا ناباورند (به پیوست ۱ و ۱۹ نگاه کنید).

روز حساب

۸۹. کسانی که کردار نیک (در پرونده خود) بیاورند، پاداشی بسیار بهتر دریافت می کنند، و از وحشت آن روز بکلی در امان خواهند بود.
۹۰. کسانی که کردار پلید بیاورند، ناچار به سوی دوزخ رانده می شوند.
- آیا جز برای آنچه کردید جزا داده می شوید؟
۹۱. به من فرمان داده شده است که پروردگار این شهر را عبادت کنم – او آن را زیارتگاهی ایمن قرار داده است – و همه چیز از آن اوست.
- به من فرمان داده شده که از تسلیم شدگان باشم.
۹۲. و قرآن را بخوانم.

هرکس هدایت شد به سود خود هدایت شده است، و اگر گمراه شوند، پس بگو، ”من هشدار دهنده ای بیش نیستم.“

۹۳. و بگو، ”ستایش و سپاس **خدا**ی را؛ او دلایل روشنش را به شما نشان خواهد داد، تا شما آنها را بشناسید. پروردگار تو هرگز از آنچه می کنیدی غافل نیست.“

سوره ۲۸: تاریخ (القصص)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ط. س. م.*
۲. این (حروف) نشانه های روشنی است که آسمانی بودن این کتاب گرانمایه را ثابت می کنند.
۳. در اینجا، بخشی از سرگذشت موسی و فرعون را، بحق، بر تو می خوانیم، تا مردمی که ایمان دارند بهره مند شوند.
۴. فرعون، در زمین به یک فرمانروای مستبد تبدیل شد، و میان مردم تبعیض می گذاشت. گروهی از آنها را که ضعیف بودند عذاب می داد، پسرانشان را به طرز فجیع می کشت، و دخترانشان را زنده می گذارد. او واقعاً تباهکار بود.

خدا برای ستمدیدگان جبران می کند

۵. و اراده کردیم تا برای کسانی که در زمین ستم دیده بودند تلافی کنیم، و آنها را به رهبری برسانیم، و وارث گردانیم.

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَرَجٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿٨٩﴾
وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكَيْتٌ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ يُجْزَوْنَ
إِلَّا مَا كَسَبُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ
الْبَلَدَةِ الَّتِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾ وَأَنْ أَتْلُو الْقُرْآنَ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي
لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ
لِلَّهِ سُبْحَانَ كَرَمِ بَيْتِهِ فَعَرَفُوا بِهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَفِيلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

سُورَةُ الْقَصَصِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
طَسَمَ ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ نَتْلُو عَلَيْكَ
مِنْ نَبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ
فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ
طَائِفَةً مِنْهُمْ يَتَّبِعُ أَبْنَاءَ هِمٍّ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ
مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٤﴾ وَفُرِيدَ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا
فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أُمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾

* ۲۸:۱ برای پی بردن به جزئیات معجزه ریاضی قرآن، و نیز برای آگاهی از معنا و اهمیت این حروف مقطع به پیوست ۱ نگاه کنید.

۶. و در زمین مستقر کنیم، و به فرعون، هامان، و سپاهیان مزه درد و رنجی را که به دیگران وارد آوردند بچشانیم.

اعتماد به خدا

۷. و به مادر موسی الهام کردیم: "به او شیر ده، و هرگاه جاننش را در خطر دیدی، بی هیچ ترس و اندوهی او را به رودخانه بینداز.

ما او را به تو بازمی گردانیم، و او را یکی از رسولان می کنیم."

۸. خانواده فرعون او را گرفتند، تا سرانجام او را رهبر مخالفان کنیم و مایه اندوه شان قرار دهیم. این به دلیل آن است که فرعون، هامان، و لشگریانش نافرمان بودند.

در دهان شیر

۹. زن فرعون گفت، "این یافته شده می تواند مایه شادی من و تو باشد. او را نکش، چه بسا برای ما سودمند باشد، یا او را به فرزندی بگیریم." آنها فکرش را هم نمی کردند.

۱۰. مادر موسی به اندازه ای دل نگران بود که نزدیک بود نام و نشان او را فاش کند. ولی ما قلب او را نیرومند کردیم، تا او را مومن کنیم.

۱۱. او به خواهر موسی گفت، "رکش را دنبال کن." و خواهرش از دور مراقب او بود، بطوری که آنها متوجه نشدند.

کودک به مادرش بازگردانیده شد

۱۲. و او را از پذیرفتن شیر هر دایه ای بازداشتیم. سپس (خواهرش به آنها) گفت، "من می توانم خانواده ای را به شما نشان دهم که می توانند او را برای شما بزرگ کنند، و از او خوب نگهداری کنند."

۱۳. بدین ترتیب، او را به مادرش بازگردانیم، تا او را خوشحال کنیم، نگرانی هایش را برطرف کنیم، و او بداند که وعده خدا راست است. هرچند که بیشتر آنها نمی دانند.

وَتَمَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيْ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُم مَّا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيْهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَاَلْقِيْهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي ۗ إِنَّا رَاوَدُوهُ إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾ فَالْقَطْعُ لَهُ أَل فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِبِينَ ﴿٨﴾ وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتْ عَيْنِي لِوَلَدِكِ لِأَنْتَ لَأَتَقَتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٩﴾ وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَدَرِيًّا كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتِ لِأُخْتِي هِـٰٓءِ فَصِيَّةٌ فَصَّرْتُ بِهٖ ۗ عَنْ جُحُبٍ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١١﴾ وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ﴿١٢﴾ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهٖ كَمَا نَقَرْنَا عَلَيْهِمْ لَوْلَا نَحْنُ وَتِلْكَ أُمَّتٌ أَدَّتْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

۱۴. وقتی او به بلوغ فکری رسید و نیرومند شد، به او حکمت و دانش دادیم. نیک مردان را بدینسان پاداش می دهیم.

موسی یک نفر را کشت

۱۵. یکبار او بطور غیرمنتظره وارد شهر شد، و مردم او را نشناختند. و دید که دو مرد با هم گلاویز شده اند؛ این یک از قوم خودش (یهود) بود، و دیگری از دشمنانش (مصری). آن یک که از قوم خودش بود در برابر دشمن خود از او یاری خواست. موسی مُشتی به او زد، به طوری که او کشته شد. گفت، "این کار شیطان است؛ او واقعاً یک دشمن است، و بیگمان آدمی را گمراه می کند." ۱۶. و گفت، "پروردگارا، من به خویش ستم کرده ام.

خواهش می کنم مرا بیمارز،" و او وی را بخشود. او آمرزنده، و بخشایشگر است.

۱۷. گفت، "پروردگارا، به پاس لطفی که به من کردی، هرگز پشتیبان گناهکاران نخواهم بود."

۱۸. صبح گاهان، او در شهر بود، بیمناک و مراقب. کسی که روز گذشته از او کمک خواسته بود، باز هم از او کمک خواست. موسی به او گفت،

"تو واقعاً مایه دردسری."

جرم موسی فاش شد

۱۹. پیش از آنکه او بخواهد با دشمن مشترکشان برخوردی داشته باشد، وی گفت، "ای موسی، آیا می خواهی مرا بگشی، چنانکه دیروز هم یکی را گشتی؟ پیداست که تو می خواهی در زمین مستبد باشی؛ تو نمی خواهی درستکار باشی."

۲۰. مردی از آن سوی شهر دوان دوان آمد،

و گفت، "ای موسی، مردم تبنانی کرده اند که تو را بکشند. بهتر است فوراً از اینجا بروی. من خیر تو را می خواهم."

۲۱. او بیمناک و مراقب، از شهر گریخت.

و گفت، "پروردگارا، مرا از دست مردم ستمکار نجات ده."

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ؕ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَةِ هَذَا وَمِنْ شِيعَةِ هَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثُ الَّذِي مِنْ شِيعَةِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَن أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ تَمُوتَ وَأَنْ تَرِيدَ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنَّكَ الْمَلَأَ يَا أَمْرُونَ بِكَ لَيَقْتُلُونَكَ فَأَخْرِجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

در مَثَبین

۲۲. و هنگامی که به سوی مَدین رهسپار شد، گفت، "باشد که پروردگارم مرا براه راست هدایت کند."

۲۳. هنگامی که به آب مَدین رسید، انبوهی از مردم را دید که آب بیرون می کشند، و دید دو زن در گوشه ای منتظرند. گفت، "شما به چه چیز نیاز دارید؟" گفتند، "ما نمی توانیم آب بیرون بکشیم، تا جمعیت متفرق شود، پدر ما مردی سالمند است."

۲۴. او برای آنان آب بیرون کشید، سپس به سایه بازگشت، و گفت، "پروردگارا، به هر روزی ئی که برای من بفرستی، بدان نیاز مُبرم دارم."

۲۵. چندی نپایید، که یکی از آن دو زن، با شرم و حیا نزدیک شد، و گفت،

"پدرم از تو دعوت می کند تا بخاطر آبی که برای ما بیرون کشیدی، به تو دستمزد دهد." وقتی با او ملاقات کرد، و داستانش را برای او تعریف کرد، وی گفت، "هیچ نترس. تو از دست مردم ستمکار نجات پیدا کرده ای."

از دواج موسی

۲۶. یکی از آن دو زن گفت، "ای پدر، او را به کار بگمار. او بهترین کسی است که می توان به کار گماشت، زیرا نیرومند، و درستکار است." او گفت، "من می خواهم به تو پیشنهاد کنم که با یکی از دو دخترانم ازدواج کنی،

و در برابر آن هشت سفر حج برای من کار کنی؛ اگر خودت بخواهی آن را به ده برسانی، چه بهتر. من نمی خواهم در این باره بر تو سخت بگیرم. انشاء الله مرا آدم پرهیزگاری می یابی."

۲۸. او گفت، "این توافقی است میان من و تو.

هر یک از این دو مدت را که به پایان برسانم، تو بدان راضی هستی. خدا بر آنچه گفتیم وکیل است."

وَلَمَّا تَوَجَّهَ بَلَقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصَدَرَ الرِّعَاءُ وَأُبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقَتَا لهُمَا ثُمَّ تَوَلَّيَا إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّكِ ابْنَةُ بَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَفَضَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَأْتِيكِ اسْتِجْرَاءُ ابْنِكِ حَيْرٌ مِّنْ اسْتِجْرَاءِ الْقَوْمِ الْأَمِينِ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ بِكَ بِحَدِيثِ رَبِّي عَلَىٰ أَن تَأْخُذَنِي ثُمَّ نَنفِيَّ حَجَّجْتُ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكَ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلِيمٌ أُنْفِقُ لَكُمْ وَكَيْلٌ ﴿٢٨﴾

بازگشت به مصر

۲۹. هنگامی که او به تعهدات خود عمل کرد، همراه با خانواده اش (به سوی مصر) سفر کرد. او از سرایشی کوه سینا آتشی را دید. و به خانواده اش گفت، "همین جا بمانید. من آتشی دیده ام. شاید بتوانم خبری برایتان بیاورم، و یا پاره ای آتش بیاورم که گرم شوید."

بعثت موسی

۳۰. هنگامی که به آنجا رسید، از کرانه راست وادی، در جایی مبارک که بوته فروزان در آنجا بود ندا داده شد: "ای موسی، این من هستم. **خدا**؛ پروردگار جهان.

۳۱. "چو بدست خود را ببنداز." پس چون دید که مانند دیوی در حرکت است، پشت کرد و گریخت. "ای موسی، برگرد؛ نترس. تو کاملاً در امان هستی.

۳۲. "دستت را در جیب خود بگذار؛ تا سپید و

بی لک و پیس بیرون آید. بر خویشان مسلط شو و ترس خود را فرو نشان. این دو، دو دلیل روشن از سوی پروردگار تست تا به فرعون و بزرگان کشورش نشان داده شود؛ آنها مردمی تباہکار بوده اند."

۳۳. گفت، "پروردگارا، من یک تن از ایشان را کشتم، و می ترسم مرا بکشند.

۳۴. "و نیز، برادرم، هارون از من سخنورتر است. او را بعنوان کمک با من بفرست تا مرا تصدیق کند و پشت من باشد. می ترسم مرا باور نکنند."

۳۵. گفت، "تو را توسط برادرت تقویت خواهیم کرد، و به هر دوی شما قدرتی می دهیم که آشکار است. از اینرو، آنها نمی توانند به هیچ یک از شما آسیب برسانند. شما دو نفر، همراه با کسانی که از شما پیروی کنند، با معجزات ما پیروز خواهید شد."

﴿ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنسك من جانب الطورِ نارا قال لأهله أمكثوا إني آتيت نارا لعلي آتيكم منها بخبر أو وحذوة من النار لعلكم تصطلون ﴿٢٩﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِن شَاطِئِ الْأَوْدَايِمِينَ فِي النَّعْمَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَن يَمْسُكَ إِبْرَأَ أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾ وَأَن أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رآها تهزَّزَ كَانَهَا جَانٌّ وَلِي مُدَبِّرًا لَّمْ يَعْقِبْ يَمْسُكَ أَقْبَلُ وَلَا تَخَفْ إناك من الأمنين ﴿٣١﴾ أَسألك يدك في جيبك تخرج بيضاء من غير سوءِ وأضمم إليك جناحك من الرهب فلذالك برهتان من ربك إلى فرعون وملائه إنهم كانوا قومًا فسقيين ﴿٣٢﴾ قال رب إني قتلُ منهم نفسًا فإخاف أن يقتلوني ﴿٣٣﴾ وأخي هرون هو أفصح مني لسانا فأرسله معي ردءًا يصدقني إني أخاف أن يكذبون ﴿٣٤﴾ قال سنشد عضدك بأخيك وتجعل لكما سلطانا فلا يصلون إليكما يابئنا أنما ومن أتبعكما الغلبون ﴿٣٥﴾

تکبیر فرعون

۳۶. هنگامی که موسی با دلایل روشن و شگرف ما، نزدشان رفت، گفتند، "این یک افسون ساختگی است. ما هرگز از نیاکان خود چنین چیزهایی نشنیده ایم."
۳۷. موسی گفت، "پروردگار من بهتر می داند که چه کسی هدایت را از سوی او آورد، و چه کسانی سرانجام پیروز خواهند شد. مسلماً، ستمگران هرگز پیروز نمی شوند."
۳۸. فرعون گفت، "شما، ای بزرگان کشور، خدایی جز خود برای شما نمی شناسم. بنابراین، ای هامان، خشت در آتش بپز، تا بُرجی بسازی، و من به خدای موسی نگاهی بیندازم. من مطمئنم که او دروغ می گوید."
۳۹. بدینسان، او و لشگریانش، بناحق، در زمین به سرکشی ادامه دادند، و پنداشتند که نزد ما بازگردانیده نمی شوند.

۴۰. در نتیجه، او و لشگریانش را به دریا افکندیم، تا آنها را تنبیه کنیم. بنگر که پایان کار ستمگران به کجا کشید.

۴۱. و آنان را امامانی کردیم که مردم خود را به سوی دوزخ رهبری کردند، در ضمن، روز رستاخیز، هیچ فریاد رسی نخواهند داشت.

۴۲. آنها در این دنیا محکوم شدند، و روز رستاخیز از خوارشدگان خواهند بود.

کتاب موسی*

۴۳. پس از آنکه پیشینیان را نابود کردیم، و سرمشق قرار دادیم - به موسی کتاب آسمانی دادیم تا برای مردم وسیله روشنی ذهن، و هدایت و رحمت فراهم کنیم، باشد که توجه کنند.

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا أَسْحَرٌ
مُفْتَرٍ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولَىٰ ۗ وَقَالَ
مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا لَهْدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ ۗ وَمَنْ تَكُونُ
لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۗ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
يَبْنَؤُهَا أَلْمَأْمَأَعَلِمْتُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ
لِي يَهْمُنُنَّ عَلَى الْعُلَاقِ فَأَجْعَلَ لِي صَرَحًا لَعَلِّي أُطِيعُ الْإِلَٰهَ
إِلَهُ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۗ وَأَسْتَكْبِرُ
هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا
لَا يُرْجَعُونَ ۗ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي
الْبَحْرِ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ۗ
وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَدْعُونَ إِلَى التَّكْوِينِ وَالْيَوْمِ الْقِيَامَةِ
لَا يُبْصَرُونَ ۗ وَأَتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً
وَالْيَوْمِ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ۗ وَقَدْ آتَيْنَا
مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ
بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۗ

* ۲۸:۴۳ تورات مجموعه ای است از تمام کتاب های آسمانی که به تمام پیامبران یهود وحی شده، از جمله کتاب موسی. قرآن پی در پی گفته است که به موسی، کتاب آسمانی، یا "فرقان (مجموعه قانون ها)" داده شد. در هیچ جای قرآن مشاهده نمی شود که تورات به موسی داده شده باشد. بنابراین، آنچه را امروزه عهد عتیق می نامند، همان تورات است (به ۵:۴۶؛ ۳:۵۰ نگاه کنید).

خطاب به رسول ميثاق خدا

۴۴. تو در سرانشیبی کوه غربی حضور نداشتی، آنگاه که به موسی فرمان دادیم؛ تو شاهد نبودی.*

۴۵. ولی ما نسل های بسیاری را مستقر کردیم، و، آنها بر اثر گذشت زمان (منحرف شدند). و تو در میان اهالی مدین نبودی، که آیات ما را برایشان بخوانی. ولی ما رسولانی را فرستادیم.

۴۶. تو در سرانشیبی کوه سینا نبودی آنگاه که (موسی را) ندا دادیم. ولی این رحمتی از سوی پروردگار تست (بر مردم)، تا مردمی را که پیش از تو هشداردهنده ای برایشان نیامده است هشدار دهی، بسا که توجه کنند.

هیچ غری پذیرفته نیست

۴۷. از اینرو، وقتی در نتیجه کارهای خودشان، گزندی به ایشان برسد، دیگر نمی توانند بگویند، ”پروردگارا، اگر رسولی برای ما فرستاده بودی، از آیات تو پیروی می کردیم، و از مومنان می شدیم.“

تورات و قرآن

۴۸. اینک که حق از سوی ما برایشان آمده است، گفتند، ”ای کاش آنچه به موسی داده شد به ما هم داده شود!“ آیا به آنچه در گذشته به موسی داده شده بود کافر نشدند؟

آنها گفتند، ”هر دو (کتاب آسمانی) از اعمال جادوست که از هم رونویسی شده است.“ و نیز گفتند، ”ما هر دو را انکار می کنیم.“
۴۹. بگو، ”پس کتابی از سوی خدا بیاورید که بهتر از این دو هدایت کند، تا از آن پیروی کنم، اگر راست می گوئید.“

خدا از طریق رسولانش به ما تعلیم می دهد

۵۰. اگر نتوانند به درخواست تو پاسخ دهند، پس بدان که فقط از عقاید خود پیروی می کنند.

چه کسی گمراه تر از آنانکه بی هیچ هدایتی از سوی خدا از عقاید خود پیروی کند؟
خدا چنین مردم ستمگری را هدایت نمی کند.

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْعَرَبِ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾ وَلَنَكُنَّ أُنشَاءً قَرُوفًا نَطَّأُوا وَعَلَيْهِمُ الْعَمْرُ وَمَا كُنْتَ تَأْوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتَلَوُا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا وَلَنَكُنَّ كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَٰكِن رَّحِمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْلَا أَن نُّصِيبَهُمْ مُّصِيبَةً بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءَايَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أَوْفَىٰ مِثْلَ مَا أَوْفَىٰ مُوسَىٰ أَوْلَمَ يَكْفُرُوا بِمَا أَوْفَىٰ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَيْفٍ وَرَن ﴿٤٨﴾ قُلْ فَآتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَن تَتَّبِعُهُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾ فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّكَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾

* ۲۸:۴۴ نام این رسول، از طریق کد ریاضی تصدیق شده است. اگر نخست ارزش رقمی "رشاد خلیفه" (۱۲۳۰) و سپس شماره این آیه (۴۴) را بنویسیم، (۶۴۷۶ × ۱۹ = ۱۲۳۰۴۴) بدست می آید.

همه مومنان راستین قرآن را می پذیرند

۵۱. ما پیام را به آنها داده ایم، تا باشند که پند گیرند.
 ۵۲. کسانی که بدانها کتاب های پیشین را دادیم، به این ایمان می آورند.
 ۵۳. و هنگامی که برایشان خوانده شود، خواهند گفت، "ما به آن ایمان داریم. این درست است و از سوی پروردگار ماست. و حتی پیش از اینکه آن را بشنویم از تسلیم شدگان بودیم."

دو چندان پاداش برای مسیحیان و یهودیانی که حق را تشخیص دهند

۵۴. ما به اینان دو چندان پاداش می دهیم، زیرا شکیبا و ثابت قدم هستند.
 آنها کار بد را با کار نیک خنثی می کنند، و از آنچه روزیشان کرده ایم، انفاق می کنند.
 ۵۵. هنگامی که با سخنان بیهوده مواجه شوند، آن را نشنیده می گیرند و می گویند، "ما مسوول

کارهای خودمان هستیم و شما مسوول کارهای خودتان هستید. صلح بر شما. ما نمی خواهیم مانند نادانان رفتار کنیم."

هدایت فقط با خداست

۵۶. تو نمی توانی افرادی را که دوست داری هدایت کنی. فقط خداست که بخواست خود، و طبق شناخت خود، کسانی را که شایستگی دارند، هدایت می کند.

۵۷. گفتند، "اگر از هدایت تو پیروی کنیم، مورد اذیت و آزار قرار خواهیم گرفت."
 آیا ما برایشان زیارتگاهی مقدس دایر نکردیم، که انواع میوه ها، که روزی هایی است از سوی ما، به آنجا آورده می شود؟
 بیگمان، بیشتر آنها نمی دانند.

۵۸. بسیاری از جامعه ها را نابود کردیم زیرا به زندگی خود ناسپاس شدند.

در نتیجه، این خانه های آنهاست که پس از ایشان چیزی از آن برجای نمانده جز خرابه هایی که نمی توان در آن زندگی کرد، مگر یک چند تایی. ما وارث بودیم.

۵۹. زیرا پروردگار تو هرگز جامعه ای را نابود نمی کند مگر آنکه نخست از قلب آن جامعه رسولی بفرستد، تا آیات ما را برایشان بخواند. ما هرگز جامعه ای را نابود نمی کنیم، مگر آنکه مردمش ستمگر باشند.

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ الَّذِينَ
 آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذْ أَنْبَأْنَا عَلَيْهِمُ
 قَالُوا أَمْ آتَيْنَاهُ آيَةً الْحَقِّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّكُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾
 أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرُءُونَ بِالْحَسَنَةِ
 السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذْ أَسْكَبْنَا اللَّعْنَ
 أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَّمْ عَلَيْكُمْ
 لَا نَبْنِي الْجَهَنَّمَ إِنَّا لَنَكُ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ
 اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَقَالُوا إِن
 نَبِّعْ أَهْدَىٰ مَعَكَ نُنْخِطُفَ مِنْ أَرْضِنَا أَوْلَمْ نَمَكِّنْ لَهُمْ
 حَرَمَاءَ آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ نُمرْتُ كُلِّ شَيْءٍ رَزَقْنَا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ
 أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرَبَةٍ
 بَطَرْتُمْ مَعِيشَتَهَا فَيَلَاكُ مَسْكَنُهُمْ لَمْ تَمْسُكُوا مِنْ بَعْدِهَا
 إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٧﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ
 الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَمَةٍ رَسُولًا لِيَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا
 كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٨﴾

۶۰. هر آنچه به شما داده شده است، جز مادیات، و ظواهر پوچ این دنیا نیست.

آنچه نزد **خداست** بسیار بهتر، و پایدار است. آیا نمی فهمید؟

۶۱. آیا کسی که وعده ای نیکو به او داده ایم که حتماً فرا خواهد رسید، همتراز کسی است که از متاع موقت دنیا برخوردارش کرده ایم، و روز رستاخیز به لعنت ابدی گرفتار می شود؟

کسانی که بُت شده اند مُریدان خود را طرد می کنند

۶۲. آن روز خواهد آمد که او آنها را بخواند، و بگوید، ”کجا هستند کسانی که با من سهیم می کردید؟“

۶۳. کسانی که سزاوار آن حُکم شدند خواهند گفت، ”پروردگارا، اینان همان کسانی هستند که ما گمراهشان کردیم؛ ما آنان را گمراه کردیم زیرا خودمان گمراه بودیم.

اکنون خود را مخلص آستان تو می کنیم.

آنها که واقعاً ما را نمی پرستیدند.“

۶۴. گفته خواهد شد، ”کسانی را که معبود خود

کرده بودید بخوانید (تا به دادتان برسند).“

آنها را خواهند خواند، ولی آنها پاسخی به ایشان نمی دهند. آنان گرفتار عذاب خواهند شد، و آرزو می کنند که کاش هدایت شده بودند!

پاسخ ما به رسولان

۶۵. در آن روز، او از یکایک مردم می پرسد، ”به رسولان چگونه پاسخ دادید؟“

۶۶. در آن روز، چنان از حقایق حیرت زده می شوند، که زبانشان بند می آید.

۶۷. کسانی که توبه کنند، ایمان بیاورند، و زندگی درستی را در پیش گیرند، سرانجام با برندگان خواهند بود.

۶۸. پروردگار تو کسی است که آنچه بخواد می آفریند، و برمی گزیند؛ دیگران اختیار گزینش ندارند. شکوه و جلال **خدا** یاد باد،

تعالی باد او. بسی فراتر از آن است که به شریکی نیاز داشته باشد.

۶۹. پروردگار تو از اندیشه های درونی شان که در سینه ها نهفته می دارند آگاه است، و نیز از آنچه می گویند بخوبی آگاه است.

۷۰. او **خدا**ی یکتاست؛ معبودی جز او نیست.

تمام سپاس ها و ستایش ها از آن **اوست**، چه در زندگی اول، چه در آخرت. هر گونه حُکم یا داوری از آن **اوست**، و به سوی او بازگردانیده خواهید شد.

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّا لَهَا وَمَا عِنْدَ
اللّٰهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعَدَا حَسَنًا
فَهُوَ لَنَقِيهٖ كَمَنْ مَنَعْنَاهُ مَتَّعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
مِنَ الْمُحْضَرِيْنَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآئِيَ الَّذِينَ
كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ
الَّذِينَ آغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا آيَاتِنَا
يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَآءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا
لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ
فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٦٥﴾ فَعَمِيَّتْ عَلَيْهِمُ الْآنِيَاءُ
يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾ فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ
صٰلِحًا فَعَسَىٰ أَن يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِيْنَ ﴿٦٧﴾ وَرَبُّكَ
يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سَخَّرَ
اللّٰهُ وَتَعَلَّىٰ عَمَّا يَشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ
صُدُورُهُمْ وَمَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللّٰهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ لَهُ
الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

نعمت های خدا

۷۱. بگو، ”چه می کردید اگر **خدا** شب را تا روز رستاخیز همچنان نگاه می داشت؟
 کدامین معبود جز **خدا** می تواند برای شما روشنایی فراهم کند؟ آیا نمی شنوید؟“
۷۲. بگو، ”چه می کردید اگر **خدا** روشنایی روز را تا روز رستاخیز همچنان نگاه می داشت؟
 کدامین معبود جز **خدا** می تواند شبی فراهم کند که در آن بیاسایید؟ آیا نمی بینید؟“
۷۳. این از رحمت **اوست** که شب و روز را برای شما آفرید تا (در شب) استراحت کنید، سپس (در روز) به دنبال روزی های **او** بروید. باشد که سپاس گزارید.

کسانی را که بُت کرده اید هیچ قدرتی ندارند

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْمِثْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
 مِنْ إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَاءٍ أَوْ لَيْلٍ تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى
 يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ
 فِيهَا أَوْ لَيْلٍ تَبْصُرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ
 وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ يُولَعِكُمْ تَشْكُرُونَ
 ﴿٧٣﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِي الَّذِينَ كُنتُمْ
 تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا
 هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
 يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾ إِنْ قُلْتُمْ كُنَّا مِنْ قَوْمٍ مُّؤَسَّسِينَ
 عَلَيْهِمْ وَعَائِنُهُمْ مِنَ الْكُفْرِ مَا إِن مَفَاحِهِمْ لَسُنُوءًا بِالْعَصْبَةِ
 أَوْ لِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ
 ﴿٧٦﴾ وَاتَّبَعَ فِيمَا أَتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
 نَصِيحَتَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ
 وَلَا تَتَّبِعِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾

۷۴. آن روز خواهد آمد که **او** از آنها بپرسد،
 ”کجا هستند کسانی را که شریک و همدیف
 من کرده بودید؟“
۷۵. و از هر جامعه ای شهادی برمی گزینیم،
 سپس می گوییم، ”دلیل خود را بیاورید.“ آنگاه
 متوجه خواهند شد که حق، همه از آن **خداست**،
 و کسانی را که معبود کرده بودند، اینان را تنها
 می گذارند.

قارون

۷۶. قارون (نظار تگر برده ها) از قوم موسی بود
 که به آنها خیانت و ستم کرد. ما به اندازه ای
 گنج به او داده بودیم که حمل کلیدهای آن حتی
 برای نیرومندترین دسته تقریباً بیش از اندازه
 سنگین بود. قوم او به وی گفتند، ”آنقدر متکبر
 نباش؛ **خدا** مردم متکبر را دوست ندارد.“
۷۷. ”از نعمت هایی که **خدا** به تو داده استفاده کن
 تا سرای آخرت را بجویی، بی آنکه از سهم
 خود در این دنیا چشم ببوشی.“

بیخش، همانطور که **خدا** به تو بخشیده.

و در زمین به فساد ادامه مده. **خدا** فسادگران را دوست ندارد.“

۷۸. او گفت، ”من تمام اینها را از روی هوش و دانایی خودم بدست آوردم.“ آیا نمی دانست که **خدا** نسل هایی را پیش از او نابود کرده بود که نیرومندتر و پرشمارتر از او بودند؟ از گناهکاران (هلاک شده) نپرسیدند که گناهشان چه بود.

۷۹. یک روز، با کبکبه و دَبْدَبَه فراوان به میان قومش آمد. کسانی که زندگی این دنیا را ترجیح می دادند گفتند، ”آوخ، کاش ما ثروت قارون را داشتیم. واقعاً که او بسیار متمول است.“

ثروت حقیقی

۸۰. کسانی که دانش به آنها عطا شده بود، گفتند، ”وای بر شما، پاداش **خدا** برای آنانکه ایمان می آورند و درستکار هستند، بسیار بهتر است.“ هیچ کس به این پایه نمی رسد جز کسی که شکیبیا و پایدار است.

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي وَأَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ فَدَاهَكَ
مِن قَبْلِهِ مِمَّنَ الْفُرُونَ مَن هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْبَرُ جَمْعًا
وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ
فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا إِنَّا لِلَّهِ
مِثْلُ مَا أُوْفِيَ قَدْرُونَ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَذُّونَ الْآيَاتِ نُوَابِ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَن آمَنَ
وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا الصَّادِقُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا
بِهِمُ وَبَدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُم مِّن فَتَّةٍ يُنصُّرُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَمَا كَانُوا مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا
مَكَانَهُ بِأَلَامٍ مُّسِيئَةٍ يَقُولُونَ وَيَكَذَّبُ اللَّهُ بِسُطِّ الرَّزْقِ لِمَن
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْ لَا أَن مِّنَ اللَّهِ عَلِيمًا لَخَسَفَ بِسَاءِ
وَيَكَانَهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا
لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ
﴿٨٣﴾ مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا
يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

سرنوشت تغییرناپذیر ستمگران

۸۱. سپس کاری کردیم که زمین او و قصرش را در کام خود فروبرد. هیچ نیرویی نمی توانست در برابر **خدا** به او کمک برساند. مقدر نبود که او پیروز شود.

۸۲. کسانی که روز پیش به او حسرت می خوردند گفتند، ”حالا می فهمیم که فقط **خدا** است که روزی هر یک از بندگانش را که بخواهد فراوان می کند، و یا کاهش می دهد. اگر **خدا** به ما رحم نکرده بود، می توانست کاری کند که زمین ما را نیز در کام خود فروبرد. حالا می فهمیم که کافران هرگز پیروز نمی شوند.“

برندگان نهایی

۸۳. ما سرای آخرت را برای کسانی نگاه می داریم که در زمین خواستار برتری، و فساد نباشند. پیروزی نهایی از آن پرهیزگاران است.

۸۴. هر کس کردار نیک انجام دهد پاداشی بسیار بهتر از آن دریافت می کند.

و کسانی که گناه کنند کیفرشان فقط به اندازه گناهانشان خواهد بود.

۸۵. بیگمان، آنکس که قرآن را بر تو مقرر کرد، تو را به وعده گاه معلوم احضار خواهد کرد. بگو، ”پروردگار من خوب می داند که چه کسی پیرو هدایت است، و چه کسی گمراه شده است.“

۸۶. تو هرگز انتظار نداشتی که این کتاب آسمانی فرا راه تو قرار گیرد؛

ولی این رحمتی از سوی پروردگار تست. بنابراین، جانب کافران را نگیر.

۸۷. و پس از آنکه آیات **خدا** بر تو آمد، از آن منحرف مشو، و دیگران را به سوی پروردگارت دعوت کن، و هرگز خود را به شرک آلوده نکن.

۸۸. هرگز معبود دیگری را با **خدا** مخوان.

معبودی جز **او** نیست. همه چیز نابود می شود جز وجود **او**. تمام فرمانروایی ها از آن

اوست، و به سوی **او** بازگردانیده می شوید.

سوره ۲۹: تارتنک (العنکبوت)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ا. ل. م.*

آزمایش الزامی است

۲. آیا مردم می پندارند که با گفتن ”ایمان آوردیم“، به حال خود رها می شوند، بی آنکه آزمایش شوند؟

۳. کسانی را که پیش از ایشان بودند آزموده ایم،

زیرا **خدا** باید کسانی را که راستگو هستند مشخص کند، و دروغگویان را افشا کند.

۴. آیا کسانی که گناه می کنند می پندارند که می توانند ما را بفریبند؟

بیگمان، چه غلط دآوری می کنند.

۵. هر کس که به دیدار **خدا** امید داشته باشد (باید

بداند که) چنین دیداری با **خدا** قطعاً انجام خواهد شد. **او** شنوا، و بر همه چیز داناست.

۶. کسانی که کوشا هستند، به سود خود می کوشند. **خدا** از همه بی نیاز است.

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلِّ رَبِّي
أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۸۵﴾ وَمَا كُنْتَ
تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ
فَلَا تَكُونَنَّ ظَهيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿۸۶﴾ وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ
اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلَتْ إِلَيْكَ وَأَدْخُ إِلَيْ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ﴿۸۷﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۸۸﴾

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْعَنْكَبُوتِ ﴿۱﴾ أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يَتْرُكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا
يُفْقَهُونَ ﴿۲﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ ﴿۳﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْفُتُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۴﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا
لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۵﴾ وَمَنْ
جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿۶﴾

* ۲۹:۱ برای آگاهی از نوشتار ریاضی قرآن، و معنای این حروف مقطع قرآنی که در گذشته از اسرار بود به پیوست ۱ نگاه کنید.

۷. کسانی که ایمان آورده اند و درستکار هستند، مسلماً گناهانشان را می زداییم، و به پاس کردار پرهیزگارانۀ شان پاداشی بهتر از آنچه کردند به ایشان می دهیم.

به والدین خود احترام بگذارید

۸. و به آدمی سفارش کردیم که به پدر و مادرش احترام بگذارد. ولی اگر آنها تو را به شرک

وا دارند، از آنان اطاعت نکن. بازگشت نهایی شما به سوی من است، سپس من شما را از آنچه کرده اید باخبر می کنم.

۹. مسلماً کسانی را که ایمان می آورند و درستکار هستند، در جمع درستکاران می پذیریم.

بیان مصلحتی

۱۰. از میان مردم کسانی هستند که می گویند،

” به **خدا** ایمان آورده ایم،“ اما همین که در راه

خدا رنجی ببینند، آزار مردم را با کيفر **خدا**

یکی می شمارند. ولی اگر از سوی

پروردگارت رحمتی به شما برسد می گویند،

” ما با شما بودیم.“ آیا **خدا** از درون اندیشه

مردم بخوبی آگاه نیست؟

۱۱. **خدا** یقیناً کسانی را که ایمان آورده اند مشخص

می کند، و او بیگمان منافقان را افشا خواهد

کرد.

۱۲. کسانی که ایمان نیاوردند به کسانی که ایمان

آوردند گفتند، ” اگر از راه ما پیروی کنید، ما

گناهانتان را به گردن می گیریم.“ چنین نیست؛

آنها نمی توانند هیچ یک از گناهان ایشان را به

گردن گیرند. آنها دروغ می گویند.

۱۳. در واقع، آنها علاوه بر بار گناه خود بار گناه

منحرف کردن دیگران را نیز بر دوش

می کشند. مسلماً، روز رستاخیز بخاطر این

ادعای دروغین از آنها بازخواست خواهد شد.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ
بِرُؤْيُوبِهِ حَسَنًا وَإِنْ جَهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ
﴿٩﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَأَمَّنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ
فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ
إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْلَىٰ ءَأَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ
﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَأَمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿١١﴾
﴿١٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَأَمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
وَلْنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ ﴿١٣﴾ مِن خَطِيئَتِهِمْ مِن
شَيْءٍ ءَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٤﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنْفَالًا
مَّعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسْتَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ
﴿١٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ ءَفَلَيْتَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ
إِلَّا حَمِيسِينَ ءَأَمَّا فَآخِذَهُمُ الطُّوفَاتُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٦﴾

نوح

۱۴. ما نوح را نزد قومش فرستادیم، و او هزار سال، منهای پنجاه* در میان آنها بسر بُرد.

سپس، سیل آنها را فرا گرفت زیرا ستم کرده بودند.

* ۲۹:۱۴ از آنجا که معجزه قرآن، یک معجزه ریاضی است، بخش عمده آن به اعدای اختصاص دارد که بر پایه ۱۹ گذ شده اند. از اینرو، حاصل جمع اعدادی که در قرآن آمده ۱۶۲۱۴۶، یا ۸۵۳۴ × ۱۹ است (برای آگاهی از جزئیات به پیوست ۱ نگاه کنید).

۱۵. او و کسانی را که در آن کشتی به او پیوسته بودند نجات دادیم، و آن را عبرتی برای همه مردم کردیم.

ابراهیم

۱۶. ابراهیم به قوم خود گفت، «**خدا** را عبادت کنید، و از او پروا کنید. این برای شما بهتر است، کاش می دانستید.

۱۷. «آنچه بجای **خدا** می پرستید، معبودانی هستند که قدرتی ندارند؛ شما چیزی دروغین بدعت نهاده اید.»

خدا، تنها منبع رزق و روزی

فَأَيُّكُمْ فَأَيُّكُمْ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ تَكْذِبُوا فَعَذَابُ كَذِبٍ أُمَرَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُدْخِلُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَئِكَ يَسْأَوْنَ مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

انتهایی را که غیر از **خدا** بندگی می کنید، هیچگونه روزی نی برای شما در اختیار ندارند. بنابراین، فقط از **خدا** روزی بخواهید. فقط او را عبادت کنید، و سپاسگزار او باشید؛ بازگشت نهایی شما به سوی او است.

۱۸. اگر کافر شوید، نسل های پیش از شما هم کافر شده اند. تنها مأموریت رسول رساندن (پیام) است.

مطالعه درباره پیدایش حیات *

۱۹. آیا ندیده اند که **خدا** چگونه آفرینش را آغاز می کند، سپس آن را تکرار می کند؟ این کار برای **خدا** آسان است.

۲۰. بگو، «در زمین بگردید و ببینید که زندگی چگونه آغاز شد.»* زیرا بدینسان است که **خدا** در آخرت آفرینش را آغاز خواهد کرد. **خدا** به هر کاری تواناست.

۲۱. او هر که را بخواهد به عذاب محکوم می کند، و هر که را بخواهد در پرتو رحمتش قرار

می دهد. سرانجام، شما به او بازگردانیده می شوید.

۲۲. هیچ یک از شما نمی تواند از این واقعیت احتراز کند، چه در زمین و چه در آسمان، و هیچ مولا و سروری جز **خدا** ندارید.

۲۳. کسانی که آیات **خدا** و دیدار با او را منکر می شوند، از رحمت من نومید شده اند. آنها به عذابی دردناک گرفتار شده اند.

* ۲۰-۱۹:۲۹ ما از قرآن می آموزیم که خدا روند تکامل را هدایت می کند (برای پی بردن به جزئیات بیشتر به پیوست ۳۱ نگاه کنید).

بازگردیم به ابراهیم

۲۴. تنها پاسخ قوم او این بود که گفتند، ”او را بکشید، یا بسوزانید.“

ولی **خدا** او را از آتش رهانید.

این باید برای آنانکه ایمان دارند عبرت انگیز باشد.

یک بدبختی بزرگ: فشار از سوی مردم

۲۵. او گفت، ”شما بخاطر فشار از سوی همقطاران خود، معبودان بی قدرت را در کنار **خدا**

می پرستید، تا در این دنیا دوستی خود را با بعضی ها حفظ کنید. ولی در روز رستاخیز

یکدیگر را طرد، و لعن می کنید. سرانجام شما دوزخ است،

و در آنجا نمی توانید یکدیگر را یاری دهید.“

۲۶. لوط با او ایمان آورد و گفت، ”من به سوی

پروردگارم مهاجرت می کنم.

او توانمند، و حکیم است.“

۲۷. و اسحاق و یعقوب را به او دادیم، و نبوت و

کتاب آسمانی را به نوادگان او واگذار کردیم، و

پاداش لازم را در این دنیا به او ارزانی کردیم،

و بیگمان در آخرت از درستکاران خواهد بود.

لوط

۲۸. لوط به قوم خود گفت، ”شما کاری چنین زننده

انجام می دهید، که هیچ کس پیش از شما در

دنیا چنین نکرده است.

۲۹. ”شما با مردان همبستر می شوید، راهزنی

می کنید، و هرگونه فسادی را به جامعه خود

راه می دهید.“

تنها پاسخ قوم او این بود که گفتند، ”عذاب **خدا**

را بر ما بیاور، اگر راست می گویی.“

۳۰. او گفت، ”پروردگارا، مرا بر این مردم

تباهکار پیروز کن.“

فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
﴿٢٤﴾ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم
بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَىٰكُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٢٥﴾ ﴿٢٥﴾ فَمَنْ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ
إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ وَوَهَبْنَا
لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ
وَأَيَّدْنَاهُ بِآجُرِهِ فِي الدُّنْيَا إِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ
﴿٢٧﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ
مَا سَبَقَتْكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ ﴿٢٨﴾
أَيُّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقَاطِعُونَ السَّكْبِيلَ وَتَأْتُونَ
فِي نَكَاحِكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا
أَنْ قَالُوا أَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾ ﴿٣٠﴾

فرشتگان به ملاقات ابراهیم و لوط می روند

۳۱. هنگامی که رسولان ما با مژده (به تولد اسحاق) نزد ابراهیم رفتند، همچنین گفتند، "ما می رویم که مردم آن شهر (سدم) را نابود کنیم. زیرا اهالی آن ستمکار شده اند."
۳۲. گفت، "ولی لوط در آنجا زندگی می کند."
- آنها گفتند، "ما از یکایک کسانی که آنجا زندگی می کنند بخوبی آگاهیم. بیگمان او و خانواده اش را نجات خواهیم داد، جز زنت را؛ او محکوم است."
۳۳. هنگامی که رسولان ما نزد لوط رسیدند، با ایشان بدرفتاری شد، و او از حضور آنها شرمنده شد. ولی آنها به او گفتند، "هیچ نترس، و نگران نباش. تو و خانواده ات را نجات خواهیم داد، جز زنت را؛ او محکوم است."
۳۴. "ما بر مردم این شهر بخاطر گناهانشان عذابی از آسمان نازل می کنیم."
۳۵. و بعضی از آثارشان را برجای گذاردیم، تا برای مردمی که عقل خود را بکار می برند عبرت انگیز باشد.

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا
 أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾
 قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ مِنْ فِيهَا لَنَنْجِيَنَّهُ
 وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٢﴾ وَلَمَّا
 أَن جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سُوًى بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا
 وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجِيكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أُمَّرَأَتَكَ
 كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا مُزَلُّونَ عَلَىٰ أَهْلِ
 هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
 ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
 ﴿٣٥﴾ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَنْقُورُوا عِبُدُوا
 اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
 ﴿٣٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي
 دَارِهِمْ جَنِينًا ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودَ وَقَدْ تَبَيَّنَ
 لَكُمْ مِنْ مَسَكِنِهِمْ وَزَيِّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
 أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾

شعیب

۳۶. نزد مدین، برادرشان شعیب را فرستادیم. او گفت، "ای قوم من، خدا را عبادت کنید، و جویای روز بازپسین باشید، و در زمین به فساد نگردید."
۳۷. او را دروغگو شمردند و، در نتیجه، زمین لرزه ای ایشان را از پای درآورد؛ صبح گاهان، بی جان در خانه های خود افتاده بودند.
۳۸. مشابه آن، عاد و ثمود (نابود شدند). ویرانه هایی که از ایشان بجای مانده گویای این نکته است. شیطان کارهایشان را در نظرشان نیک جلوه داده بود، و آنها را از راه منحرف کرده بود، با آنکه چشم داشتند.

شیوه کار خدا تغییر نمی کند

۳۹. قارون، فرعون، و هامان نیز (نابود شدند)؛ موسی با نشانه هایی روشن نزد آنها رفت. ولی آنها به ظلم و استبداد در زمین ادامه دادند. در نتیجه، نتوانستند (از عذاب) بگریزند.
۴۰. تمام آن کافران در نتیجه گناهانشان به سرنوشتی شوم دچار شدند. بعضی از آنها را با بادهای سهمگین نابود کردیم، بعضی با زلزله نابود شدند، و بعضی دیگر را زمین در کام خود فروبرد، و بعضی را غرق کردیم. این **خدا** نیست که به آنها ستم کرد؛ این آنها هستند که به خویش ستم کردند.

عنکبوت

۴۱. مثال آنانکه مولایی جز **خدا** می پذیرند مانند عنکبوت ماده و خانه اش است؛ سست ترین خانه ها، خانه عنکبوت است، کاش می دانستند.*
۴۲. **خدا** بخوبی می داند که آنچه را که جز او می خوانند برآستی هیچ است. او توانمند، و حکیم است.
۴۳. ما این مثال ها را برای مردم می آوریم، و جز دانشوران کسی ارزش آنها را نمی داند.*
۴۴. **خدا** آسمان ها و زمین را بحق آفرید. این دلیل روشن برای مومنان کافی است.

نماز

۴۵. آنچه را که از کتاب آسمانی بر تو وحی شد بخوان، و نماز را برپا دار، زیرا نماز از فساد و کردار های اهریمنی بازمی دارد. ولی مهم ترین هدف (در نماز) یاد **خدا**ست.* **خدا** می داند که شما چه می کنید.

وَقَرُّونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَارُونَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى
بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ
﴿٣٩﴾ فَكَلَّمْنَا بَدِئَةَ رَبِّهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ
الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ
أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ
أَخَذَتْ بِتَنَائِبِ أَوْهَنْ الْبُيُوتِ لَيْسَتْ الْعَنْكَبُوتُ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ
دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾ وَإِلَّا
الَّذِينَ نَصَرِبُهُمُ لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ
﴿٤٣﴾ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾ أَتَى مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
وَأَقْرَأَ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ
وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

* ۴۳-۴۱:۲۹ انسان باید اهل دانش باشد تا بداند که عنکبوت سیاه ماده که به او بیوه سیاه می گویند، جفت نر خود را می کشد. از اینرو، این نکته که در ۴۱:۲۹ جنس عنکبوت را ماده ذکر کرده بسیار حائز اهمیت است. درضمن، این نیز یک واقعیت فیزیکی است که تار عنکبوت بسیار سست است.

* ۴۵:۲۹ خدای شما همان کس یا همان چیزی است که اکثر اوقات فکر شما را به خود مشغول می دارد (به ۲۰:۱۴ و پیوست ۲۷ نگاه کنید).

یک خدا / یک دین

۴۶. با اهل کتاب (یهودیان، مسیحیان، و مسلمانان) جز به بهترین شیوه گفتگو نکنید - مگر آنکه آنها از حد تجاوز کنند - و بگویید، "ما به آنچه بر ما نازل شده، و به آنچه بر شما نازل شده ایمان داریم، و خدای ما و خدای شما یک خدا و همان خداست؛ ما به او تسلیم هستیم."
۴۷. ما این کتاب را بر تو فرستاده ایم، و اهل کتاب به این ایمان می آورند.
و از قوم تو نیز، بعضی به آن ایمان می آورند.
بیگمان، کسانی که به آیات ما اعتنا نمی کنند، کافران واقعی هستند.

قرآن، معجزه محمد*

۴۸. تو کتاب های آسمانی پیشین را نخوانده بودی، و آنها را با دست خود نوشته بودی.

در آن صورت، جا داشت که تکذیب کنندگان به شک افتند.

۴۹. در واقع، این آیات در سینه کسانی که دانش دارند روشن است.

فقط ستمگران به آیات ما بی اعتنا هستند.

۵۰. گفتند، "کاش می شد از سوی پروردگارش معجزاتی* بر او نازل شود!"

بگو، "تمام معجزات فقط از سوی خداست؛ و من هشدار دهنده ای بیش نیستم که بروشنی هشدار می دهم."

۵۱. آیا این معجزه* کافی نیست که ما این کتاب را

بر تو فرستادیم، که بر ایشان خوانده

می شود؟ بر راستی که این رحمت، و تذکری است برای مردمی که ایمان می آورند.

۵۲. بگو، "خدا بعنوان شاهد میان من و شما کافی

است. او آنچه را در آسمان ها و زمین است

می داند. بیگمان، آنهایی که به نادرست ایمان دارند و به خدا ناباور می شوند بازندگان واقعی هستند."

﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ إِلَيْكُمْ وَاللَّهُنَّ وَاللَّهُمَّ وَجِدْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ ﴿٤٦﴾
 ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آءَانَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ﴾ ﴿٤٧﴾ ﴿وَمَا كُنْتَ تَسْأَلُ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطئهُ بَيِّنَاتِكَ إِذَا لَا رَبَّ إِلَّا الْمُبْطِلُونَ﴾ ﴿٤٨﴾ ﴿قُلْ هُوَ آيَاتُ يَتَنَزَّلُ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ﴾ ﴿٤٩﴾ ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ ﴿٥٠﴾ ﴿أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ ﴿٥١﴾ ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ﴿٥٢﴾

* ۵۱- ۲۹:۴۸ حکمت خدای حکیم چنین بود که میان قرآن و معجزه شگفت انگیز ریاضی اش ۱۴۰۰ سال فاصله اندازد. نظر به اینکه فرقه های مختلف اسلامی چگونه محمد را بُت کرده اند، واضح است که اگر معجزه ریاضی قرآن نیز از طریق محمد وحی می شد، بسیاری از مردم او را بعنوان نماد انسانی خدا می پرستیدند. همانطور که مشاهده می شود، خواست خدا این بود که کشف معجزه بزرگ قرآن را (۳۵-۳۰: ۷۴) به عصر کامپیوتر موکول کند، و از طریق رسول میثاقش پرده از آن راز برافکند (به پیوست های ۱، ۲، ۲۶ نگاه کنید).

آنها در جهنم هستند

۵۳. از تو می خواهند که عذاب هرچه زودتر نازل شود!
اگر نه این بود که موعد آن از پیش تعیین شده است، عذاب فوراً بر آنها نازل می شد.*
بیگمان، آن به یکباره بر آنان خواهد آمد و غافلگیرشان خواهد کرد.
۵۴. از تو می خواهند که عذاب هرچه زودتر نازل شود!
دوزخ از هم اکنون ناباوران را احاطه کرده است.
۵۵. آن روز خواهد آمد که عذاب از بالای سرشان، و از زیر پایشان آنان را احاطه کند؛
او خواهد گفت، "نتایج کارهایتان را بچشید."

در راه خدا مهاجرت کنید

۵۶. ای بندگان من که ایمان آوردید، زمین من
پهنور است، پس مرا عبادت کنید.
۵۷. هر کسی مزه مرگ را می چشد، سپس
سرانجام نزد ما بازگردانیده می شوید.
۵۸. کسانی که ایمان می آورند و درستکار هستند،
بیگمان آنها را مقیم بهشتی می کنیم، که در آن
قصرهایی است که جویباران از فرودست شان
جاری است. آنها برای همیشه در آنجا خواهند
بود. چقدر پاداش این کارگزاران خوب و مبارک
است.
۵۹. آنها کسانی هستند که شکیبیا و استوار هستند،
و به پروردگارشان توکل می کنند.
۶۰. چه بسیارند موجوداتی که روزی خود را به
دست خود تهیه نمی کنند، و **خدا** روزی آنها،
و نیز روزی شما را می دهد.
او شنوا، و بر همه چیز داناست.
- سرانجام بیشتر مردمی که ایمان دارند جهنم است
۶۱. اگر از آنها بپرسی، "چه کسی آسمان ها و
زمین را آفرید، و خورشید و ماه را در خدمت
به شما متعهد کرد،" می گویند، "**خدا**." پس چرا به انحراف رفتند؟
۶۲. **خدا** است که روزی هر یک از آفریدگانش را که بخواهد فراوان، یا کم می کند.
خدا از همه چیز بخوبی آگاه است.
۶۳. اگر از آنها بپرسی، "چه کسی آب را از آسمان می فرستد، تا زمین مرده را زنده کند،"
می گویند، "**خدا**." بگو، "ستایش و سپاس **خدای** راست." بیشتر آنها نمی فهمند.

وَسْتَغْلِبُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ
وَلِيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَغْلِبُونَكَ بِالْعَذَابِ
وَأِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُو قُوَّةٍ أَمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
﴿٥٥﴾ يَبْعَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَسِعَةٌ فَإِنِّي فَاعْبُدُونِ
﴿٥٦﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا يُجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٥٨﴾ الَّذِينَ
صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ
رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِنَّا كَافٍ بِهَا وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ وَلَئِن
سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
لَيَقُولنَّ اللَّهُ فَأَن يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ
مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا
لَيَقُولنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

* ۲۹:۵۳ هر کس که پیش از چهل سالگی بمیرد به بهشت می رود، و همه این شایستگی را ندارند. بعضی مواقع مردم گلابیه می کنند که چرا هر چه زودتر حکم اعدام فلان جنایتکار را صادر نمی کنند، و انقدر آهسته پیش می روند. خداست که می داند چه کسانی سزاوار بهشت هستند (به آیه ۴۶:۱۵ و پیوست ۳۲ نگاه کنید).

در اولویت های خود تجدید نظر کنید

- ۶۴. زندگی این دنیا پوشالی است و بازیچه ای بیش نیست، درحالیکه سرای آخرت زندگی واقعی است، کاش می دانستند.
- ۶۵. هنگامی که در کشتی می نشینند، **خدا** را می خوانند، و فقط از او درخواست می کنند. ولی همین که آنان را به ساحل نجات می رساند، به شرک باز می گردند.
- ۶۶. بگذار تا به آنچه به ایشان داده ایم کافر شوند، و بگذار چند صبحی خوش باشند؛ بیگمان خواهند دانست.
- ۶۷. آیا ندیده اند که ما حرم مقدسی دایر کرده ایم و آن را ایمن کردیم، و حال آنکه مردمی که در پیرامون آنها هستند پیوسته در خطرند؟ آیا باز هم به نادرست ایمان دارند،

و نعمت های **خدا** را تکذیب می کنند؟

- ۶۸. کیست پلیدتر از آنکس که از خود دروغ بسازد و آن را به **خدا** نسبت دهد، یا حق را آنگاه که به او برسد نپذیرد؟ آیا دوزخ کیفر بحق کافران نیست؟
- ۶۹. قطعاً، کسانی را که در راه ما می کوشند، به راه های خود ارشاد می کنیم. مسلماً، **خدا** با دینداران است.

وَمَا هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوَ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ لَئِهيَ الْحَيَوةُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ تَحْلِصِينَ لَهُ الْآيِينَ فَلَمَّا بَجَّسْتَهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَسْتَمْتِعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مَاءً آمِنًا وَإِن كَلَفُفُوا النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفِيَا الْبَطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

سوره ۳۰: رومیان (الروم)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ۱. غَلَبَتِ الرُّومُ ﴿١﴾ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿٢﴾ فِي بِضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾ بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤﴾

- ۱. ا. ل. م.*
- ۲. بیگمان، رومیان شکست خواهند خورد.
- ۳. در نزدیک ترین سرزمین. پس از این شکست، دوباره برمی خیزند و پیروز می شوند.
- ۴. در چند سال.
- تصمیم **خدا** چنین بود، هم در پیشگویی اول، و هم دوم. در آن روز، مومنان شاد می شوند
- ۵. از پیروزی **خدا**. او به هرکس که بخواهد پیروزی می بخشد. او توانمند، و بخشایشگر است.

* ۳۰:۱ برای پی بردن به جزئیات این حروف مقطع که قبلاً از اسرار بوده اند به پیوست ۱ نگاه کنید.

سرگرم بودن با زندگی فانی

۶. چنین است وعده **خدا** - و **خدا** هرگز وعده اش را نمی شکند - ولی بیشتر مردم نمی دانند.
 ۷. آنها فقط به چیزهایی که در این دنیا می توانند ببینند اهمیت می دهند، درحالیکه از آخرت بکلی غافل هستند.
 ۸. چرا درباره خود نمی اندیشند؟
خدا آسمان ها و زمین و آنچه را میان آنهاست جز به منظوری خاص، و تا مدتی معین نیافرید.
 هرچند که بیشتر مردم باور ندارند که با پروردگارشان دیدار خواهند کرد.
 ۹. آیا در زمین نگشته اند تا پایان کار کسانی را که پیش از ایشان بودند ببینند؟
 آنان نیرومندتر، و مرفه تر از اینان بودند، و بیش از اینان به آبادی زمین پرداختند.

وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾
 يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غٰفِلُونَ ﴿٧﴾
 أَوَلَمْ يَنْفَكُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَآئِ رَبِّهِمْ لَكَٰفِرُونَ ﴿٨﴾
 أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضِ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانُوا لِّلَّهِ لِيظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾
 ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسْتَوٰا السَّمٰوٰاتِ أَن كَذَّبُوا بِآيٰتِنَا وَلِئِن كَانُوا يَاسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾
 اللَّهُ يَبْدُؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ يُبٰلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَآئِهِمْ شُفَعٰةٌ وَكَانُوا بِشُرَكَآئِهِمْ كٰفِرِينَ ﴿١٣﴾ وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ يُؤْمِدُ بِنَفَرٍ قَوِيٍّ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾

- رسولانشان نشانه های روشن برای آنها آوردند.
 پس، **خدا** نبود که به آنها ستم کرد؛ این آنها بودند که به خویشتن خویش ستم کردند.
 ۱۰. سرانجام کسانی که بدی کردند، باید بد باشند.
 این برای آن است که آنها آیات **خدا** را انکار کردند و آن را به تمسخر گرفتند.
 مشرکان از کسانی که بُت کردند دوری می گزینند
 ۱۱. **خدا**ست که آفرینش را آغاز می کند و آن را تکرار می کند، سرانجام، به سوی او بازگردانیده خواهید شد.
 ۱۲. آن روز که ساعت فرا رسد، گناهکاران بُهت زده خواهند شد.
 ۱۳. هیچ یک از معبودان آنها قدرتی ندارند که به هوا داری از ایشان شفاعت کنند؛ بعکس، به معبودان خود بی اعتقاد می شوند.
 ۱۴. روزی که ساعت فرا رسد، از یکدیگر جدا خواهند شد.
 ۱۵. و کسانی که ایمان آورده اند و درستکار بوده اند، شاد و سرخوش، در بهشت خواهند بود.

۱۶. و کسانی که ایمان نمی آورند، و آیات ما، و دیدار آخرت را دروغ می شمردند، برای همیشه در عذاب حاضر خواهند بود.

تمام مدت، بیاد خدا باشید

۱۷. پس، شکرانه گوی **خدا** باشید، شب هنگام که از کار دست می کشید، و صبح گاهان که برمی خیزید.

۱۸. در سراسر شب، و نیز در دل روز، هر مدح و ستایشی در آسمان ها و زمین حق **اوست**.

۱۹. **او** زنده را از مُرده برآرد، و مُرده را از زنده، و زمین را پس از آنکه مُرده بود زنده می کند؛ شما هم به همین ترتیب برانگیخته می شوید.

از دواج، شیوه ای که خدا قرار داده

۲۰. از دلایل روشن **او** این است که شما را از خاک آفرید، سپس شما انسان هایی شدید که زاد و ولد می کنید.

۲۱. از دلایل روشن **او** این است که از میان خودتان همسرانی برای شما آفرید، تا در کنار یکدیگر آرامش، و خرسندی یابید، و عشق و توجه به همسر را در دل هایتان جای داد. این دلیل روشن برای مردمی که می اندیشند کافی است.

اثبات بیشتر

۲۲. از دلایل روشن **او** آفرینش آسمان ها و زمین، و گوناگونی زبان های شما، و رنگ های شماسست. در این برای دانشوران نشانه هاست.

۲۳. از دلایل روشن **او** این است که شما در شب یا روز می خوابید، و برای بدست آوردن روزی- های **او** کار می کنید. این دلیل روشن برای مردمی که می توانند بشنوند کافی است.

۲۴. و از دلایل روشن **او** این است که برق آسمان را چون سرچشمه ای از بیم و امید به شما نشان می دهد، سپس آب را از آسمان فرومی فرستد تا زمینی را که مُرده بود زنده کند. این دلیل روشن برای مردمی که می فهمند کافی است.

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ
فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ
وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ
الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ
﴿١٩﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ
تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْلَافُ الْأَسْنَانِ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ
مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَآبِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ
خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْجِي بِهِ الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

۲۵. و از دلایل روشن او این است که آسمان و زمین به فرمان او برپاست. سرانجام، با یک آوای او، همگان بی درنگ از زمین خارج می شوید.
۲۶. هر کس که در آسمان ها و زمین است از آن اوست؛ همه فرمانبردار او هستند.
۲۷. و اوست آنکه آفرینش را آغاز می کند، سپس آن را تکرار می کند؛ این کار، برای او آسانتر نیز است. برجسته ترین مثال ها و تشبیه ها در آسمان ها و زمین از آن اوست، او توانمند، و حکیم است.

شرک، نامعقول است

۲۸. او در اینجا از میان خودتان برای شما مثالی می آورد: آیا هیچگاه خدمتکاران یا زیردستان

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَلْبُونَ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَتْ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَمْلُوكَاتٍ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَ هُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْرِبْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَنْ يُكْرِهَ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعَابًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾

- خود را تا بدانجا بالا می برید که همتر از شما شوند، و آیا از آنها طوری فرمان می برید که آنها از شما فرمان می برند؟ آیات را برای مردمی که می فهمند اینطور باز می کنیم.
۲۹. بیگمان، ستمگران بی آنکه دانشی داشته باشند از نظریات خود پیروی کرده اند.
- چه کسی می تواند آنهایی را که خدا به گمراهی فرستاده، هدایت کند؟
- هرگز کسی نمی تواند آنان را یاری دهد.

یگانه پرستی، غریزه ای است طبیعی*

۳۰. پس، به دین یگانه پرستی محض روی آور.
- این یک غریزه طبیعی است که خدا در نهاد مردم گذارده است. این آفرینش خدایی هرگز تغییر نخواهد کرد. دین درست چنین دینی است، ولی بیشتر مردم نمی دانند.
۳۱. تسلیم او باشید، از او پروا کنید، نماز را برپا دارید، و - هر چه می کنید - هرگز به شرک و بت پرستی آلوده نشوید.

فرقه گرایی محکوم است

۳۲. (به شرک و بت پرستی آلوده نشوید)، مانند کسانی که دین خود را به فرقه های مختلف تقسیم می کنند؛ هر فرقه به آنچه دارد، دلخوش است.

* ۳۰:۳۰ اینکه فقط خدا را بعنوان مولا، ولی، سالار، و سرور مان بپذیریم، یک غریزه طبیعی است. ما با این غریزه به این دنیا می آییم (به ۱۷۳-۱۷۲: ۷ و بیوست ۷ نگاه کنید).

بیان بد

۳۳. هنگامی که به مردم گزندی برسد، به پروردگارشان روی می آورند، و فقط از او درخواست می کنند. ولی همین که او از سوی خود رحمتی به آنها بچشاند، بعضی از آنها به شرک بازمی گردند.*

۳۴. بگذار به آنچه به ایشان داده ایم ناسپاس باشند.

اندک زمانی خوش باشید؛ بیگمان خواهید دانست.

۳۵. آیا به ایشان مجوزی داده ایم که شرک آنها را توجیه می کند؟

۳۶. هرگاه رحمتی به مردم بچشانیم، از آن شاد و سرمست می شوند.

ولی هرگاه در نتیجه کارهایی که کرده اند، گزندی به آنها برسد، مأیوس می شوند.

۳۷. آیا نمی بینند که خدا روزی هرکس را که

بخواهد زیاد، یا کم می کند؟ این باید برای

مردمی که ایمان دارند عبرت انگیز باشد.

۳۸. پس، سهم بحق خویشاوند، و نیز تهیدست،

و مسافر غریب را (از انفاق) بده. [زکات]

این برای کسانی که با خلوص نیت در پی

خوشنودی خدا هستند بهتر است؛

اینان پیروز شده اند.

۳۹. هر ربایی که به ثروت بعضی از مردم

اضافه کند، نزد خدا بی بهره است.

ولی اگر در طلب خوشنودی خدا انفاق کنید،

چنین مردمی کسانی هستند که پاداش خود را

چندین برابر دریافت می کنند.

چه کسی بر استی سزاوار پرستش است؟

۴۰. خداست که شما را آفرید. اوست که به شما

روزی می دهد. اوست که شما را می میراند.

اوست که شما را برمی انگیزد.

آیا هیچ یک از کسانی که شریک کرده اید

می توانند یکی از این کارها را انجام دهند؟

شکوه و جلال او یاد باد. بسیار فراتر از آن است که شریکی داشته باشد.

۴۱. بلا و مصیبت، به سبب آنچه مردم کرده اند، در خشکی و دریا پدیدار شده است. پس او

اجازه می دهد تا پیامد بعضی از کارهایشان را بچشند، باشد که (به درستکاری) بازگردند.

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْهُمْ مُبِينِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا آذَاهُمْ
مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا
ءَاتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ
سُلْطٰنًا فَهَوِيَ كَلِمًا كَانُوا بِهِ يَشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾ وَإِذَا أَذَقْنَا
النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ نَضِبْنَاهُمْ سِنِيَةً يَأْتِيهِمْ
إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾ فَتَاتَ ذَا الْقُرْبَىٰ
حَقَّهُ، وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّبِيلَ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ
وَجْهَ اللَّهِ وَأَوْلِيَّكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَاءَ أَنْتُمْ مِنْ رَبِّا
لَيْرَبُّوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرُبُّوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَاءَ أَنْتُمْ مِنْ ذَكْوَرٍ
تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾ اللَّهُ الَّذِي
خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ
شَرِّكَائِكُمْ مَن يَفْعَلُ مِنْ ذَٰلِكُمْ مَن شَأْنٍ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

* ۳۰:۳۳ یک نمونه متداول آن، در ستون اعلان و آگهی روزنامه ها دیده می شود که مردم، مراتب سپاسگزاری خود را از ائمه و دیگر مقربان درگاه بخاطر شفای خود ابراز می کنند!! همین مردم - پیش از اینکه زیر چاقوی جراح بروند - خالصانه فقط از خدا درخواست می کردند و از او شفا می خواستند. ولی همین که عمل جراحی با موفقیت پایان گرفت، به پاپوس ائمه و امثال آن می روند تا سپاسگزاری خود را نشان دهند!

درسی از تاریخ

۴۲. بگو، ”در زمین بگردید و ببینید که سرانجام کسانی که پیش از شما بودند چه شد.“ بیشتر آنها مشرک بودند.
۴۳. بنابراین، به این دین درست رو آور، پیش از آنکه روزی فرا رسد که **خدا** آن را برگشت ناپذیر کرده است، در آن روز بُهت زده خواهند شد.
۴۴. هر کس که کافر شود، به زیان خویش کافر می شود، و کسانی که درستکار هستند، برای تقویت و پرورش خویش چنین می کنند.
۴۵. زیرا **او** به کسانی که ایمان می آورند و درستکار هستند از خوان نعمتش پاداش خواهد داد. **او** نگر ویدگان را دوست ندارد.

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ
 كَانُوا أَكْثَرُ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾ فَأَقْرَجَهُكَ لِلَّذِينَ الْأَقْبِمِ مِنْ
 قَبْلُ أَنْ يَأْتِيَهُمْ يَوْمَ لَا مَرَدَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٣﴾ مَنْ
 كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ، وَمَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلَا نَفْسَ لَهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٤﴾
 لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
 الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيَذِيقَكُمْ
 مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِيَجْزِيَ الْفَالِقَ بِالْمَرْوَةِ وَلِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ
 تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنْقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُومُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُبْرِسُ سَحَابًا فَأَبْسُطُهُ
 فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَيَنْزِلُ الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ
 خَلْقِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبِشِرُونَ ﴿٤٨﴾
 وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ أَنْ يَنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ قَبْلِهِ لَمْ يُبْسِكِ
 ﴿٤٩﴾ فَانظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
 مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتِ وَهُوَ عَلِيمٌ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

۴۶. از دلایل روشن **او** این است که بادهای نویدبخش را می فرستد تا شما را از رحمتش سیراب کند، و کشتی ها به فرمان **او** دریا را بشکافند، و شما (از راه بازرگانی) در طلب نعمت های **او** برآیید، باشد که سپاسگزار باشید.

پیروزی تضمین شده برای مومنان

۴۷. و پیش از تو رسولانی با نشانه هایی شگرف نزد قومشان فرستاده ایم. پس از آن، کسانی را که از فرمان خارج شدند تنبیه کردیم. این بر عهده ماست که به مومنان پیروزی بخشیم.
۴۸. **خدا** است که بادهای او را می فرستد، و ابرها را به حرکت درمی آورد، و هر طور که بخواهد آنها را در پهنه آسمان پخش می کند. سپس آن ها را بر فراز هم انباشته می کند، آنگاه باران را ببینی که از آن فرومی ریزد. وقتی بر هر یک از بندگانش که بخواهد، ببارد، شاد می شوند.
۴۹. گرچه پیش از بارش آن، نومید شده بودند.
۵۰. پس به شکرانه رحمت های پیایی **خدا** سپاسگزار باش، و اینکه **او** چگونه زمینی را که مرده بود زنده می کند. رستاخیز مردگان به فرمان **او** نیز تا این اندازه قطعی و مسلم است. **او** به هر کاری تواناست.

۵۱. اگر بجای آن، توفانی از شین زرد بر آنها می فرستادیم، باز به ناباوری ادامه می دادند.
 ۵۲. تو نمی توانی کاری کنی که مردگان ندا را بشنوند،
 و نمی توانی کاری کنی که ناشنویانی که پشت می کنند ندا را بشنوند.
 ۵۳. تو نمی توانی نابینایانی را که در ضلالت فرورفته اند هدایت کنی.
 تنها افرادی که به تو گوش می دهند، کسانی هستند که به آیات ما ایمان می آورند، و تصمیم می گیرند که تسلیم باشند.

زندگی دنیا بسیار کوتاه است

۵۴. **خداست** که شما را ناتوان آفرید، و پس از ناتوانی شما را نیرومند کرد، و پس از نیرومند شدن دوباره شما را پیر و ناتوان

می کند. او هر چه بخواهد می آفریند.

او بر همه چیز دانا، و به هر کاری تواناست.

۵۵. روزی که ساعت (قیامت) فرا رسد،

گناهکاران سوگند می خورند که جز ساعتی (در این دنیا) درنگ نکرده اند.

آری آنها تا این اندازه در اشتباه بودند.

۵۶. کسانی که از موهبت علم و ایمان بهره مند شدند

خواهند گفت، "شما به فرمان **خدا** تا روز

رستاخیز پایدار مانده اید.

اینک، روز رستاخیز است،

ولی شما به شناخت آن توفیق نیافتید."

۵۷. بنابراین، در آن روز، هیچ عذری، از ستمگران

پذیرفته نخواهد شد، و بخشوده نمی شوند.

۵۸. بدینسان، برای مردم هرگونه مثالی را در این

قرآن آورده ایم. بالینهمه، فرقی نمی کند که تو

چه مدرکی به ناباوران نشان دهی، می گویند،

"شما یاوه گویان هستید."

وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ﴿٥١﴾
 فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْكَلِمَةَ لَئِنْ أَتَىكَ الْمُصِطَبُ لَتَدْعَاهُ إِذَا دُعِيَ
 مُدْعِيًّا ﴿٥٢﴾ وَمَا أَنْتَ بِبَهْدٍ الْعَمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تَسْمَعُ إِلَّا
 مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾ * اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
 مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ
 قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٤﴾
 وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لِنُؤَاغِبَكُمْ سَاعَةً
 كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ
 لَقَدْ لَبِئْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمَ الْبَعْثِ
 وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُنْفَعُ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا
 لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَكِنْ حَسَبَتْ بَابِئِهِ
 لَيَقُولُنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطَلُونَ ﴿٥٨﴾ كَذَلِكَ
 يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾ فَأَصْبِرْ إِنَّ
 وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُؤْفِكُونَ ﴿٦٠﴾

دخالت خداوندی

۵۹. **خدا** اینطور بر دل نادانان مهر می زند.

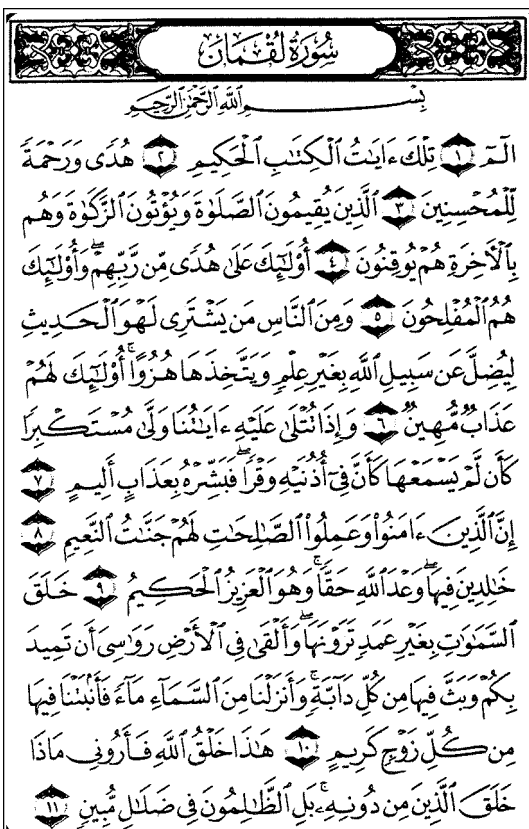
۶۰. بنابراین، ثابت قدم باش و پایداری کن - زیرا وعده **خدا** راست است -

مبادا کسانی که به یقین نرسیده اند تو را به رعب و وحشت اندازند.

سوره ۳۱: لقمان (لقمان)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ا. ل. م.*
۲. این (حروف) نشانه های روشنی است که آسمانی بودن این کتاب حکیم را ثابت می کنند.
۳. راهنما و رحمتی برای نیکوکاران است.
۴. همان کسانی که نماز را برپا می دارند، و زکات را می دهند، و به آخرت یقین دارند.
۵. آنها از هدایت پروردگارشان پیروی می کنند، و رستگار هستند.
۶. در میان مردم، کسانی هستند که از احادیث بی اساس پیروی می کنند، و بدین ترتیب

- بی هیچ دانشی مردم را از راه **خدا** منحرف می کنند، و آن را بیهوده می گیرند.
- اینان به عذابی شرمبار دچار شده اند.
۷. هنگامی که آیات ما برای یکی از این افراد خوانده شود، چنان با تکبر روی می گرداند، که گویی هرگز آن را نشنیده است، مانند کسی که گوشش ناشنواست. او را به عذابی دردناک و عده ده.
۸. بیگمان، کسانی که ایمان می آورند، و درستکار می شوند سزاوار باغ های پر نعمت شده اند.
۹. و جاودانه در آنجا ماندگارند.
- این و عده راستین **خدا** است.
- او توانمند، و حکیم است.
۱۰. او آسمان ها را بدون ستونی که بتوانید ببینید آفرید. او وسیله ای در زمین جای داد که از نوسانات و تکان ها جلوگیری می کند (کوه) تا زمین شما را نلرزاند.
- و انواع مخلوقات را در آن پراکند.
- ما آب را از آسمان فرومی فرستیم تا انواع گیاهان زیبا را برویانیم.
۱۱. این است آفرینش **خدا**؛ به من نشان دهید که معبودانی که در کنار او گرفته اید چه آفریده اند.
- بیگمان، ستمگران سخت گمراه شده اند.

* ۳۱:۱ برای پی بردن به اهمیت نقش این حروف مقطع به پیوست ۱ نگاه کنید.

حکمت لقمان

۱۲. ما به لقمان حکمت داده ایم: **خدا** را سپاس بگزار. کسی که سپاسگزار است به سود خود سپاسگزار است. و کسانی که ناسپاسی می کنند،

خدا بی نیاز، و سزاوار بالاترین ستایش هاست.

۱۳. بیاد داشته باشید که لقمان در حالی که به پسرش اندرز می داد گفت، **”پسرم، هرگز به خدا شرک نیاور؛ شرک ظلم بزرگی است.“***

دومین فرمان

۱۴. ما به آدمی سفارش کردیم که به پدر و مادرش احترام بگذارد.

مادرش او را باردار شد،

و بار سنگین و سنگین تر شد. تا دو سال

(مراقبت بسیار لازم) است تا از شیر گرفته

شود. از **من** و از پدر و مادران قدردانی کنید.

سرنوشت نهایی به سوی **من** است.

۱۵. اگر بخواهند تو را وادارند که به **من** شرک

ورزی، از آنان اطاعت نکن. ولی در این دنیا

به خوش رفتاری با آنها ادامه بده. فقط از راه

کسانی پیروی کن که به **من** تسلیم شده اند.

سرانجام، همگی شما به سوی **من**

بازمی گردید، سپس **من** شما را از آنچه

کرده اید باخبر می کنم.

پند لقمان

۱۶. **”پسرم، این را بدان که اگر چیزی به کوچکی**

یک دانه خردل باشد، و در دل سنگی نهفته

باشد، چه در آسمان ها یا در زمین، **خدا** آن را

رو می کند. **خدا** باریک بین، و آگاه است.“

۱۷. **”پسرم، نماز را برپا دار.**

به کار نیک فرا خوان و از کار نادرست بازدار، و در برابر سختی ها شکیبا باش.

اینها از برجسته ترین خصلت هاست.

۱۸. **”با تکبر با مردم رفتار نکن، و در زمین با غرور راه مرو.**

خدا افراد خودپسند و خودنما را دوست ندارد.

۱۹. **”با تواضع قدم بردار، و صدایت را پایین آور – ناخوشایندترین صدا، بانگ الاغ است.“**

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٢﴾ وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا اشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهَذَا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفَصَّلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَى الْمَصِيرِ ﴿١٤﴾ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَنَا تَكَرُّمٌ مِثْقَالِ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَاوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٦﴾ يَا بُنَيَّ أَقْرِ الصَّلَاةَ وَامُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصِرْ عَلَىٰ مَا أَمَّاكَ بِإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٧﴾ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٨﴾ وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَأَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿١٩﴾

* ۳۱:۱۳ اگر کودکی را که شما بزرگ کرده اید، تربیت کرده اید، و برای زندگی آماده کرده اید، از دیگری تشکر کند چه احساسی خواهید داشت؟ شرک هم همینطور است؛ ظلم.

فقط خدا شایسته پرستش است

۲۹. آیا نمی بینی که **خدا** شب را به روز درمی آورد، و روز را به شب، و خورشید و ماه را که هر یک برای مدتی معین در مدار خود در گردش است، در خدمت به شما متعهد کرده است، و اینکه **خدا** از آنچه می کنید بخوبی آگاه است؟

۳۰. این ثابت می کند که **خدا** حق است، و آنچه جز **او** می خوانند نادرست و بیهوده است، و **خدا** باری تعالی، و بزرگ است.

۳۱. آیا نمی بینی که کشتی ها در دریا شناورند، و روزی های **خدا** را با خود می برند، تا بعضی از نشانه های خود را به شما نشان دهد؟

بیگمان، این دلایل روشن برای هر کس که ثابت قدم و شکرگزار است کافی است.

۳۲. هرگاه امواج خروشان آنها را احاطه کند، **خدا** را می خوانند، و نیایش های خود را فقط به **او**

اختصاص می دهند. ولی همین که **او** آنها را به ساحل نجات می رساند، بعضی از آنها در دین می لغزند. هیچ کس این آیات ما را پشت گوش نمی اندازد، مگر کسانی که خیانتکار و ناسپاس هستند.

۳۳. ای مردم، از پروردگارتان پروا کنید، و از روزی بترسید که هیچ پدری نمی تواند به فرزند خود کمک کند، و هیچ فرزندی نمی تواند به پدر خود کمک کند. بیگمان، وعده **خدا** راست است. فریب این دنیا را نخورید؛ با خوش باوری از **خدا** غافل نشوید.

چیزهایی که ممکن است به علم آن

دست یابیم، یا دست نیابیم*

۳۴. دانش ساعت (دانستن اینکه دنیا کی به پایان می رسد) با **خداست*** اوست که باران را

فرومی فرستد، و از آنچه در رحم هاست آگاه است. هیچ کس نمی داند که فردا چه برایش رخ خواهد داد، و هیچ کس نمی داند که در چه سرزمینی خواهد مُرد.

خدا بر همه چیز دانا، و از همه چیز آگاه است.

الْقُرْآنَ اللَّهُ يُوَلِّجُ الْاَيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي الْاَيْلِ
 وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ اَجَلٍ مُّسَمًّى وَاَنَّ اللَّهَ
 بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُونَ
 مِنْ دُونِهِ الْبَطْلُ وَاَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ﴿٣٠﴾ الْقُرْآنَ
 الَّذِي كَتَبْنَا فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ اٰيَاتِنَا اِنَّ
 فِيْ ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ﴿٣١﴾ وَاِذَا غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ
 كَالظُّلْمِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُم مِّنَ الْغَمِّ فَلَمَّا بَلَغْنَهُمْ اِلَى الْبَرِّ
 فَمِنْهُمْ مُّقْنَصِدٌ وَّمَا يُجْحَدِيْنَ اٰيَاتِنَا اِلَّا كُلُّ خٰتِرٍ كَفُوْرٍ ﴿٣٢﴾
 يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِيْ وَالِدٌ
 عَنِ وَّلَدِهِ وَّلَا مَوْلُوْدٌ هُوَ جَاوِزٌ عَنِ الْوَالِدِ شَيْئًا وَاِنَّ اللَّهَ
 حَقٌّ فَلَا تَغْرِبْكُمْ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغْرِبْكُمْ بِاللَّهِ
 الْغُرُوْبُ ﴿٣٣﴾ اِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْعَنِيَّتَ
 وَيَعْلَمُ مَا فِي الْاَرْحَامِ وَاَتَدْرِى نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ عِندًا
 وَاَتَدْرِى نَفْسٌ يَّأْتِيْ اَرْضَ تَمُوْتُ اِنَّ اللَّهَ عَلِيْمٌ خَبِيْرٌ ﴿٣٤﴾

سُورَةُ الْاَنْعَامِ

* ۳۱:۳۴ خدا در هر زمان که اراده کند، دانشش را فاش می کند. از این آیه می آموزیم که ما می توانیم بارش باران، و نیز جنسیت جنین را پیش گویی کنیم. ولی هرگز نمی توانیم زمان، یا مکان مرگ را پیش گویی کنیم. طبق ۷۲:۲۷ خدا از طریق رسول می‌تواند تاریخ پایان گرفتن دنیا را فاش کرده است (برای آگاهی بیشتر به ۱۵:۲۰؛ ۸۷:۱۵ و پیوست ۲۵ نگاه کنید).

سوره ۳۲: سجده (السجدة)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ا. ل. م.*
۲. این کتاب، بی هیچ شکی، از سوی پروردگار جهان وحی شده است.
۳. آنها گفتند، "آن را از خود ساخته است." بیگمان، این حق و از سوی پروردگار تست، تا به مردمی که پیش از تو هشداردهنده ای نداشتند هشدار دهی، تا باشد که هدایت شوند.

هیچ واسطه ای میان خدا و شما نیست

۴. خداست که آسمان ها و زمین و آنچه را که میان آنهاست در شش روز آفرید، سپس بر جهان هستی مسلط شد.

جز او هیچ مولا و شفيعی ندارد.

چرا متوجه نیستید؟

۵. همه چیز از آسمان گرفته تا زمین تحت فرمان اوست. برای او، مقدار یک روز به حساب شما هزار سال است.
۶. دانای نهان و آشکار؛ توانمند، بخشایشگر.

آفرینش انسان چگونه آغاز شد

۷. اوست که هر چه را که آفرید در حد کمال پدید آورد، و آفرینش انسان را از گل آغاز کرد.
۸. سپس، از طریق مایعی پست به تکثیر او ادامه داد.
۹. و به او شکل داد و از روح خود در او دمید. و به شما شنوایی، بینایی، و عقل داد؛ چه کم سپاسگزاری می کنید.
۱۰. آنها در شگفت هستند، "پس از آنکه در زمین ناپدید شدیم، آیا از نو آفریده خواهیم شد؟" پس، باور ندارند که با پروردگارشان دیدار می کنند.

۱۱. بگو، "فرشته ای که مأمور شماست جان شما را می گیرد، سپس به سوی پروردگارتان بازگردانیده خواهید شد."

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْقُرْآنُ نَزِيلٌ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا
 مَّا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣﴾ اللَّهُ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
 ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا
 تَتَذَكَّرُونَ ﴿٤﴾ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ
 إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٥﴾ ذَلِكَ
 عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦﴾ الَّذِي أَحْسَنَ
 كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ، وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ﴿٧﴾ ثُمَّ جَعَلَ
 نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ﴿٨﴾ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ
 مِنْ رُوحِهِ، وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا
 مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٩﴾ وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي
 خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَفِرُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ نُوَفِّقُكُمْ
 مَلَكَ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

* ۳۲:۱ آیه بعدی از معنای این حروف خبر می دهد: "این کتاب، بی شک، از سوی پروردگار جهان وحی شده است." (برای آگاهی از جزئیات به پیوست ۱ نگاه کنید).

دیگر خیلی دیر شده

۱۲. اگر می توانستی گناهکاران را در آن هنگام که در پیشگاه پروردگارشان سر تعظیم فرود می آورند ببینی: "پروردگارا، اکنون دیده ایم و شنیده ایم. ما را بازگردان و ما اعمال خود را درست خواهیم کرد. اکنون دیگر یقین پیدا کرده ایم."*
۱۳. اگر می خواستیم، می توانستیم به هر کس آنچه را که ضامن هدایت اوست بدهیم، ولی از پیش معلوم شده است که دوزخ را از جن ها و آدم ها، یکجا، پُر می کنم.*
۱۴. پیامد فراموش کردن این روز را بچشید؛ اکنون ما شما را به فراموشی می سپاریم. شما بخاطر کارهایی که کردید به عذاب ابدی گرفتار شده اید.
۱۵. تنها مردمی که برآستی به آیات ما ایمان می آورند کسانی هستند که با شنیدن آنها، به سجده می افتند. آنها پروردگارشان را،

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُو رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿۱۲﴾ وَلَوْ يَشَاءُنَا لَأَلْبَسْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَنَهَأْنَا لَكِنَ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿۱۳﴾ فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۴﴾ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا حُورًا وَسَجَدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿۱۵﴾ نَتَجَافَىٰ جُنُوبَهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿۱۶﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۷﴾ أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا لَّا يَسْتَوُونَ ﴿۱۸﴾ أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمُونِ لِيَسْلَمَ لَهُم وَرَحْمَةٌ مِنَّا وَنُزُلًا لِّمَن نَّزَلْنَا بِهِ الْكِتَابَ لِيُذَكِّرَ الَّذِينَ لَمْ يَرْجِعُوا إِلَى الْذِكْرِ ﴿۱۹﴾ أَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَعَسَىٰ أَعْهَابُكَ أَنَّكَ تُبَدِّلُ أَهْلَ الْبُيُوتِ كَمَا بُدِّلَ نَادِبَ الْأَعْرَابِ لَمَّا كَانُوا فِي الْوَادِعِ الْغَابِغَةِ إِذْ يَقُولُ لِغُصَّةٍ بِهَا كُنَّا كَارِبِينَ ﴿۲۰﴾

- بی هیچ تکبری، می ستایند و مدح می گویند.
۱۶. پهلوهایشان بی درنگ بستر را رها می کند، تا پروردگارشان را با بیم و امید بخوانند، و از آنچه روزیشان داده ایم انفاق می کنند.
- زیبایی بهشت، غیر قابل وصف است
۱۷. هرگز در تصور شما نمی گنجد که چه شادی و خوشبختی بزرگی به پاس کارهای (پرهیزگاران) شما در انتظار شماست.
۱۸. آیا کسی که مومن است با کسی که گناهکار است یکسان است؟ آنها یکسان نیستند.
۱۹. کسانی که ایمان آورده اند و درستکار هستند، سزاوار بهشت جاوید شده اند. چنین است سرای آنان، به پاس آنچه انجام دادند.
۲۰. و اما گناهکاران، سرنوشت آنها دوزخ است. هرگاه سعی کنند از آن خارج شوند، ناچار به آن باز می گردند. به آنها گفته خواهد شد، "بچشید عذاب دوزخی را که دروغ می شمردید."

* ۳۲:۱۲ اگر بازگردانده شوند، باز هم همان گناهان را دوباره مرتکب می شوند (به پاورقی ۶:۲۸ نگاه کنید).

* ۳۲:۱۳ اکثر مردم به دعوت خدا برای آمرزش بی اعتنا هستند، و همین بی اعتنایی نشان می دهد که آنها "اصرار دارند" به دوزخ بروند. خدا، حتی یک نفر را هم در جهنم نمی اندازد. کسانی که از بت پرستی دست برنمی دارند و شرک زدایی نمی کنند، و از هر لحاظ موحد نمی شوند، و با انجام فریضی که آفریدگار آن را برای ما تجویز کرده، روح شان را پرورش نمی دهند، ناچار بخواست خود به جهنم می روند. [زیرا] آنها ضعیف تر از آن خواهند بود که بتوانند در برابر انرژی فیزیکی خدا تاب آورند.

به خود آید

۲۱. و پیش از آنکه به عذاب بزرگ تر (در آخرت) دچار شوند، اجازه می دهیم که عذاب کوچک تر را (در این دنیا) بچشند، تا بلکه (به خود آیند و) درست شوند.
۲۲. چه کسی پلیدتر از آنکس که آیات پروردگارش را به او یادآوری کنند، ولی او در انکار آنها پای فشرد؟ بیگمان گناهکاران را به کیفر می رسانیم.
۲۳. ما به موسی کتاب داده ایم - شک نداشته باش که با او دیدار خواهی کرد - و آن را هدایتی برای بنی اسرائیل کردیم.
۲۴. و از میان آنها امامانی تعیین کردیم، که طبق احکام ما راهنمایی می کردند، زیرا آنان ایستادگی کردند و به آیات ما یقین داشتند.
۲۵. پروردگار تو روز رستاخیز

وَلَنذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَأَعْلَمَهُم بِرَجْعَتِ رَبِّهِمْ ﴿۳۱﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ آيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْقِمُونَ ﴿۳۲﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿۳۳﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَمَةً يَهْتَدُونَ يَا مَرْيَمُ الْمَا صَبِرُوا وَكَانُوا آيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿۳۴﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۳۵﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿۳۶﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا سَوَّيْنَا الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿۳۷﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۸﴾ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿۳۹﴾ فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ وَانظُرْ إِلَيْهِمْ مَتَّظِرُونَ ﴿۴۰﴾

سُورَةُ السَّجْدَةِ

- در موارد اختلافشان داوری خواهد کرد.
۲۶. آیا هیچ به فکرشان رسیده که پیش از آنها چند نسل را نابود کرده ایم؟ اکنون، اینان در خانه های نیاکان آنها زندگی می کنند و راه می روند. این دلایل روشن باید کافی باشد. مگر نمی شنوند؟
۲۷. آیا نمی بینند که ما آب را به سوی سرزمین های بایر می رانیم، و با آن فرآورده هایی پدید می آوریم که چارپایانشان، و نیز خودشان از آن می خورند؟ آیا نمی بینند؟
۲۸. و چالشگرانه می گویند: ”آن پیروزی چه شد، اگر راست می گویند؟“
۲۹. بگو، ”روزی که آن پیروزی فرا رسد، ایمان آوردن کسانی که از قبل ایمان نیاوردند سودی برایشان نخواهد داشت، و فرصت دیگری به آنها داده نخواهد شد.“
۳۰. بنابراین، به آنها اعتنا نکن و منتظر باش، که آنها نیز منتظرند.

سوره ۳۳: احزاب (الاحزاب)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ای پیامبر، از **خدا** پروا داشته باش، از کافران و منافقان اطاعت مکن. **خدا** دانای بی چون، و حکیم است.
۲. از آنچه از سوی پروردگارت بر تو وحی شده پیروی کن. **خدا** از آنچه می کنی بخوبی آگاه است.
۳. و به **خدا** توکل کن. **خدا** برای حمایت کافی است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۱﴾ وَأَتَّبِعْ مَا يوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿۲﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿۳﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ ۖ وَمَا جَعَلَ أَرْوَاحَكُمْ الَّتِي تَنْظُرُونَ مِنْهُنَّ أَهْمَةً كُمْ ۖ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۖ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۖ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ﴿۴﴾ ادْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ ۖ وَلَٰكِنْ مَاتَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿۵﴾ الَّتِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجَهُمْ أَمْهَنَهُمْ وَأُولَٰئِكَ الْأَرْحَامُ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿۶﴾

۴. نمی توان هم مخلص خدا بود و هم مخلص دیگری **خدا** در سینه هیچ مردی دو قلب جای نداد. و زنانان را که (طبق سنت خود) از ایشان دوری می کنی به مادرانتان تبدیل نکرد.* و فرزندخواندگان شما را به فرزندان خونی (ژنتیکی) شما تبدیل نکرد. اینها مُشتی سخن پوچ است که از خود ساخته اید. **خدا** حقیقت را می گوید، و براه (راست) هدایت می کند.

نام خود را عوض نکنید

۵. فرزند خواندگان خود را طوری نامگذاری کنید که نسبت ایشان را با کسانی که از نظر خونی والدینشان هستند حفظ می کند. این نزد **خدا** منصفانه تر است. اگر والدین آنها را نمی شناسید، آنگاه، برادران دینی شما هستند و باید مانند عضوی از خانواده خود با ایشان رفتار کنید. اگر در این مورد اشتباه کرده اید، گناهی بر شما نیست؛ شما برای نیت های تعمدی خود مسوول هستید. **خدا** آمرزنده، و بخشایشگر است.

۶. پیامبر به مومنان نزدیک تر است تا ایشان به یکدیگر، و زنان او مانند مادران ایشانند. طبق کتاب **خدا** کسانی که با یکدیگر خویشاوند هستند باید بهم برسند. از اینرو، مومنان باید به خویشاوندان خود که نزدشان مهاجرت می کنند برسند، مشروط بر آنکه اول به خانواده خود رسیده باشند. این از دستورهای این کتاب است.

* ۳۳:۴ در میان اعراب رسم بود که هرگاه مردان تصمیم به قطع رابطه زناشویی می گرفتند، همسرشان را مادر خود می نامیدند و رابطه زناشویی را با ایشان حرام اعلام می کردند. در این آیه، خدا حکم لغو این رفتار ستمگرانه را صادر کرده است.

محمد پیمان می بندد که از رسول میثاق خدا پشتیبانی کند *

۷. بیاد داشته باش که ما از پیامبران میثاق گرفتیم، از جمله، تو (ای محمد)، نوح، ابراهیم، موسی، و عیسی پسر مریم. ما از ایشان پیمانی محکم گرفتیم.*
۸. سپس، او بیگمان از راستگویان درباره راستگویی شان می پرسد، و برای کسانی که (این حقیقت قرآنی را) باور ندارند، عذابی دردناک آماده کرده است.

جنگ احزاب

۹. ای کسانی که ایمان آورده اید، نعمت خدا را بر خود بیاد آورید؛ هنگامی که سربازان به شما حمله کردند، ما بر آنان بادی سخت، و سربازان نامریی فرودستادیم. خدا به آنچه می کنید بیناست.
۱۰. وقتی آنها از بالا و پایین به شما حمله کردند، چشمانتان وحشت زده شد، و کاسه صبر شما لبریز شد، و درباره خدا گمان هایی ناپسند به خود راه دادید.
۱۱. آنجا بود که مومنان بر استی امتحان شدند؛ و سخت تکان خوردند.
۱۲. منافقان و آنهایی که در دل هایشان شک داشتند گفتند، "آنچه خدا و رسولش به ما وعده دادند، خواب و خیالی بیش نبود!"
۱۳. گروهی از آنها گفتند، "ای اهالی یثرب، شما نمی توانید پیروز شوید؛ برگردید."
- عده ای دیگر برای پیامبر عذر می آوردند: "خانه های ما آسیب پذیر است،" درحالیکه آسیب پذیر نبود. آنها قصدی جز فرار نداشتند.
۱۴. اگر دشمن حمله می کرد و از آنها می خواست به ایشان ملحق شوند، بی درنگ به دشمن ملحق می شدند.

۱۵. پیش از آن با خدا عهد بسته بودند که پشت نکنند و نگریزند؛ عهد با خدا مسوولیتی بزرگ همراه دارد.

وَاِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ يَا نوحُ وَإِبْرَاهِيمَ
وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾
لَيْسَلِ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا
﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ
جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ
يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٩﴾ إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ
مِنْكُمْ وَإِذْ زَعَمْتَ الْأَبْصُرُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ
وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا ﴿١٠﴾ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَوُزِّلُوا
زُلْفًا لَاشِدِيدًا ﴿١١﴾ وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَّرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾ وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ
مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ
مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا
فِرَارًا ﴿١٣﴾ وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوا الْفِتْنَةَ
لَأَنفَكُوا وَمَا تَلَبَّسُوا بِهَا إِلَّا سِيْرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا
اللَّهَ مِنْ قَبْلِ لَا يُؤْتُونَكَ الْاَدْبَرَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿١٥﴾

* ۳۳:۷ جزئیات این میثاق در ۳:۸۱ گفته شده است. خدا از پیامبران میثاق گرفت که رسول میثاقش را، که پس از محمد، برای پاکسازی و وحدت بخشیدن پیام ایشان خواهد آمد تأیید کنند. این میثاق، پیش از آفرینش زمین بسته شد، و روز سوم ذیحجه سال ۱۳۹۱ هجری (برابر با ۲۱ دسامبر ۱۹۷۱) در مکه روی داد. ذیحجه، دوازدهمین ماه از تقویم اسلامی است؛ از حاصل جمع شماره این ماه (۱۲)، روز (۳)، و سال (۱۳۹۱)، چنین بدست می آید (۱۴۰۶، ۷۴ × ۱۹). شواهد انکارناپذیر بسیار در قرآن وجود دارد که نشان می دهد نام و نشان رشاد خلیفه با رسول میثاق تطبیق می کند (پیوست های ۲ و ۲۶).

۱۶. بگو، "اگر فرار کنید، هرگز نمی‌توانید از مرگ یا از کشته شدن بگریزید. هر اتفاقی هم که رخ دهد، فقط اندکی بیشتر زندگی خواهید کرد."
۱۷. بگو، "اگر **خدا** بخواهد به شما آسیبی یا رحمتی برساند چه کسی شما را در برابر او نگاه می‌دارد؟" و جز **خدا** هیچ مولا و سروری پیدا نمی‌کنند.
۱۸. **خدا** کسانی از شما را که سدر راه دیگران می‌شوند، و نیز کسانی را که به رفقای خود می‌گویند، "بگذارید کنار بنشینیم،" خوب می‌شناسد. چه اندک برای دفاع بسیج می‌شوند.
۱۹. و نیز، با شما از روی خست رفتار می‌کنند. اگر چیزی جامعه را تهدید کند، خواهی دید که چشمانشان از ترس در حلقه می‌گردد،

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِن فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تَسْعَوْنَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمَعْوِفِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلْمْ إِلَيْتَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾ أَشْحَةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدْوِرًا عَن عَيْنِهِمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَفُوا ﴿١٩﴾ بِالسِّنَةِ حَدَادٍ أَشْحَةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمَرُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٢٠﴾ يَحْسِبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُوا فِي الْأَعْرَابِ يَسْتَلُوتَ عَنْ أَنْبِئِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قُنْتُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢١﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَذِكْرًا ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٣﴾

- چنانکه گویی مرگشان فرا رسیده است. چون بفران فرو نشیند، با زبان تند خود شما را می‌رنجانند. آنها با تمام ثروتی که دارند بسیار خسیس هستند. اینها مومن نیستند، و در نتیجه، **خدا** اعمالشان را بی‌ثمر کرده است. این کار برای **خدا** آسان است.
۲۰. آنها گمان می‌کردند که ممکن است گروه‌ها دوباره برگردند. در چنین صورتی، آرزو می‌کردند که کاش در بیابان گم شده بودند و از دور درباره شما خبر می‌گرفتند. زمانی که با شما بودند، اگر گروه‌ها به شما حمله می‌کردند، کمتر می‌شد، که از شما پشتیبانی کنند.

شهامت پیامبر*

۲۱. رسول **خدا** برای کسانی از شما که در پی **خدا** و روز بازپسین هستند و مدام از **خدا** یاد می‌کنند، بهترین سرمشق است.
۲۲. هنگامی که مومنان واقعی گروه‌ها را (آماده

حمله) دیدند، گفتند، "این همان است که **خدا** و رسولش به ما وعده داده اند و **خدا** و رسولش راستگو هستند." این (موقعیت خطرناک) فقط ایمانشان را قوی‌تر کرد، و بر تسلیم بودنشان افزود.

* ۳۳:۲۱ شیطان این آیه را از مفهوم بیرون کشید، و به کمک کسانی که از پیغمبر خدا، محمد، بت ساختند یک مشت احکام غیر شرعی، و غیر منطقی بعنوان "سنت پیامبر" بدعت نهاد. این کار باعث شد دین جدیدی پدید آید که بکلی با دین اصلی منافات دارد (به ۴۲:۲۱ و پیوست ۱۸ نگاه کنید).

۲۳. در میان مومنان کسانی هستند که به عهد خود با **خدا** وفا می کنند.
 بعضی از آنها مُردند، و بقیه آماده هستند، و هرگز سست نمی شوند.
۲۴. بدون شک **خدا** پادشاه راستگویان را به پاس راستگویی شان خواهد داد،
 و منافقان را اگر بخواهد به کیفر می رساند، یا بر آنان می بخشاید.
خدا آمرزنده، و بخشایشگر است.

در زمان محمد

۲۵. **خدا** کافران را با تمام خشمی که داشتند عقب راند، و آنها دست خالی بازگشتند.
 بدینسان **خدا** مومنان را از جنگ حفظ کرد.

خدا نیرومند، و توانمند است.

۲۶. در ضمن، کسانی از اهل کتاب را که از
 متحدان آنها بودند از جایگاه ایمن شان
 فرود آورد، و در دل هایشان بیم افکند.
 بعضی از آنها را کشتید،

و بعضی دیگر را به اسارت گرفتید.

۲۷. او شما را وارث سرزمین آنها کرد،
 و خانه ها، اموال، و زمین های آنها را که
 هرگز در آن پا نگذاشته بودید به شما داد.
خدا کاملاً بر همه چیز مسلط است.

مسئولیت ویژه به دلیل نزدیک بودن

۲۸. ای پیامبر، به زنانت بگو، ”اگر شما زندگی
 دنیا و تجملات آن را می خواهید، پس بگذارید
 تاوان آن را بپردازم، و دوستانه بروید.

۲۹. ”اما اگر **خدا** و رسولش، و سرای آخرت را
 می جویید، پس **خدا** برای نیکوکاران پاداشی
 بزرگ آماده کرده است.“

مسئولیت ویژه

۳۰. ای زنان پیامبر، اگر کسی از شما گناهی بزرگ مرتکب شود،
 عذابش دو چندان خواهد بود. این برای **خدا** آسان است.

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَن
 قَتَلَ نَفْسَهُ وَمِنْهُمْ مَن يَنْظُرُ وَمَا بَدَلُوا تَدْيِيلًا ﴿٢٣﴾ لِيَجْزِيَ
 اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنْفِقِينَ إِن شَاءَ
 أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٤﴾ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا بِعَيْثِهِمْ لَمَّا نَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ
 وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيمًا ﴿٢٥﴾ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوا هُمْ
 أَهْلَ الْكُتَيْبِ مِنْ صِيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ
 فَرِيقًا نَقَتُوا وَالرُّعْبَ وَتَأْسُرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٦﴾ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ
 وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطْعَمُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا
 كَلِمَةً وَقَدِيرًا ﴿٢٧﴾ يَتَأَيَّمْنَ النَّبِيُّ قُلٌّ لَأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُمْ تُرِيدُونَ
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْتُمْ وَأَسْرَحْتُمْ
 سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾ وَإِن كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ
 الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾
 يٰنِسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَحْشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَعَفْ
 لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

۳۱. هر یک از شما که از **خدا** و رسولش اطاعت کند، و درستکار باشد، پاداش او را دو چندان خواهیم داد، و برایش روزی های فراوان آماده کرده ایم.

نمونه بودن

۳۲. ای زنان پیامبر، شما مانند دیگر زنان نیستید، اگر تقوا را رعایت کنید. (شما بیش از سایر زنان مسوول هستید). پس، به نرمی و ناز سخن نگوئید، تا مبادا کسانی که در دل هایشان مرض است پندارهای نادرست در سر پیورراندند؛

به شیوه ای سخن بگوئید که پرهیزگاران است.

۳۳. در خانه هایتان آرام گیرید، و مانند روزگار جاهلیت بیش از اندازه با مردم درنیامیزید.

نماز را برپا دارید، و زکات را بدهید، و از

خدا و رسولش اطاعت کنید.

خدا می خواهد تمام ناپاکی ها را از شما، ای

کسانی که پیرامون عبادتگاه مقدس زندگی می-

کنید، دور کند، و شما را پاک و وارسته کند.

۳۴. آنچه را که از آیات **خدا** در خانه های شما

خوانده می شود، و حکمتی را که در آن

نهفته است، بیاد بسپارید.

خدا باریک بین، و آگاه است.

برابری زن و مرد

۳۵. مردان تسلیم شده، زنان تسلیم شده،

مردان بالیمان، زنان بالیمان،

مردان فرمانبردار، زنان فرمانبردار،

مردان راستگو، زنان راستگو،

مردان ثابت قدم، زنان ثابت قدم،

مردان حرمتگزار، زنان حرمتگزار،

مردان صدقه دهنده، زنان صدقه دهنده،

مردان روزه بگیر، زنان روزه بگیر،

مردان نجیب، زنان نجیب، و

مردانی که مُدام ذکر **خدا** می گویند، و زنانی که ذکر می گویند؛

خدا برای آنها آمرزش و پاداشی بزرگ آماده کرده است.

وَمَنْ يَّقْنُتْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ لَسْنَا نَعْلَمُ كَمَا عَمِلْتَ مِنَ الْاِسَاءِ اِنْ اَنْتَ تَقِيْتُنَّ فَلَا تَحْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعُ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٣٢﴾ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْاُولَىٰ وَاَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَءَاتِينَ الزَّكَاةَ وَاَطِعْنَ اِلٰهَ وَرَسُولَهُ اِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ ءَايَاتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ لَطِيْفًا خَبِيْرًا ﴿٣٤﴾ اِنَّ الْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَنِيْنَ وَالْقَنِيْنَ وَالصّٰدِقِيْنَ وَالصّٰدِقَاتِ وَالصّٰبِرِيْنَ وَالصّٰبِرَاتِ وَالْخٰشِعِيْنَ وَالْخٰشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِيْنَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصّٰتِمِيْنَ وَالصّٰتِمَاتِ وَالْحٰفِظِيْنَ وَالْحٰفِظَاتِ فَرُوْجَهُمْ وَالْحٰفِظَاتِ وَالذّٰكِرِيْنَ اللّٰهَ كَثِيْرًا وَالذّٰكِرَاتِ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَّ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٣٥﴾

اشتباه بزرگی که محمد مرتکب شد -

محمد بعنوان یک انسان از محمد بعنوان رسول خدا نافرمانی کرد

۳۶. اگر **خدا** و رسولش به کاری فرمان دهند، هیچ مرد یا زن باایمانی درباره آن فرمان راهی جز اطاعت ندارد. هر کس از **خدا** و رسولش نافرمانی کند سخت گمراه شده است.
۳۷. بیاد داشته باش که تو به آنکس که **خدا** به او نعمت داده بود، و از سوی تو نیز نعمت یافته بود گفتی، "زنت را نگاه دار و از **خدا** پروا داشته باش"، و آنچه را **خدا** می خواست اعلام کند در خود نهان داشتی. بنابراین، تو از مردم ترسیدی، درحالیکه باید فقط از **خدا** بترسی. هنگامی که همه چیز میان زید و زنش تمام شد، ما تو را به ازدواج او درآوردیم، تا به استناد سابقه یک مرد بتواند با زن مطلقه پسر خوانده-

اش ازدواج کند. فرمان **خدا** باید انجام شود.

۳۸. پیامبر با انجام کاری که **خدا** آن را قانونی کرده گناهی نمی کند. شیوه کار **خدا** از نسل های نخستین چنین بوده است.

فرمان **خدا** یک وظیفه مقدس است.

۳۹. کسانی که پیام های **خدا** را می رسانند، و فقط از او پروا دارند، هرگز نباید از کسی جز **خدا** بترسند. **خدا** دقیق ترین حسابرس است.

خاتم المرسلین نیست *

۴۰. محمد پدر هیچ یک از مردان شما نبود.

او یک رسول **خدا** بود و آخرین پیامبر.

خدا از همه چیز بخوبی آگاه است.

۴۱. ای کسانی که ایمان آورده اید،

خدا را فراوان یاد کنید.*

۴۲. روز و شب از شکوه و جلال او یاد کنید.

۴۳. اوست که همراه با فرشتگانش به شما کمک

می کند، تا شما را از تاریکیها بیرون آورد و به

روشنایی برساند. او به مومنان رحم می کند.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا ﴿٣٦﴾ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتُخْفِي النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَنْزَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾ مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٨﴾ الَّذِينَ يَلْبِغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَنْ يَكُنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

* ۳۳:۴۰ با اینکه خدا به این واضحی "محمد" را معرفی کرده است، اکثر مسلمانان اصرار دارند که او را نه تنها خاتم النبیین، بلکه خاتم المرسلین نیز بنامند. همانطور که در ۴۰:۳۴ مشاهده می کنیم، این یکی از ویژگی های ناپسند آدمی است. کسانی که مشتاقانه و بدون تأمل خدا را باور دارند متوجه می شوند که خدا پس از محمد که آخرین پیامبر است، رسول میثاق را برای پاکسازی و اتحاد می فرستد (۳۳:۷؛ ۳:۸۱).

* ۳۳:۴۱-۴۲. خدای شما همان است که اکثر اوقات فکر شما را به خود مشغول می دارد. به همین دلیل است که فرمان داده شده است که مدام بیاد خدا باشید و روز و شب او را بستانید (به پیوست ۲۷ نگاه کنید).

۴۴. روزی که با او دیدار کنند، با "سلام" به آنان خوش آمد گفته می شود.
و او برای ایشان پاداشی بزرگ آماده کرده است.
۴۵. ای پیامبر، تو را بعنوان شاهد، مژده دهنده، و نیز هشدار دهنده فرستاده ایم.
۴۶. که به اراده او، به سوی خدا دعوت کنی، و چراغی تابناک باشی.
۴۷. به مومنان مژده ده، که از سوی خدا سزاوار موهبتی بزرگ شده اند.
۴۸. از کافران و منافقان حرف شنوی نکن، به اهانت هایشان اعتنا نکن، و به خدا توکل کن؛
خدا برای پشتیبانی بس است.

قوانین ازدواج

۴۹. ای کسانی که ایمان آورده اید،
اگر با زنان باایمان ازدواج کردید، سپس
پیش از آنکه با ایشان همبستر شوید، طلاقشان
دادید، آنها نباید (پیش از ازدواج با مردی
دیگر) عده نگاه دارند. باید در نهایت انصاف
برای آنها جبران کنید، و بگذارید دوستانه
بروند.
۵۰. ای پیامبر، زنان را که مهریه شان را
پرداخته ای یا، زنانی را که از قبل داشتی و
خدا آنها را به تو داد بر تو حلال کردیم. و نیز
ازدواج با دختر عموهایت، دختر عمه هایت،
دختر دایی هایت، دختر خاله هایت که با تو
مهاجرت کرده اند بر تو حلال است. و نیز،
اگر زن باایمانی بخواهد - با گذشتن از مهریه -
خود را به پیامبر هدیه کند، پیامبر اگر بخواهد،
می تواند بی آنکه مهریه ای بپردازد با او
ازدواج کند. گرچه، گذشتن از مهریه از سوی
زن، ویژه پیامبر است، و برای دیگر مومنان
نیست. ما پیش از این حقوق دیگران را درباره
همسرانشان یا زنانی که از قبل داشتند مقرر
کرده ایم. این برای آن است که تو را از خجالت آنها در آوریم.
خدا آمرزنده، و بخشایشگر است.

تَمِيعَتِهِمْ يَوْمَ يَقُومَةُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾ يَتَأْتِيهَا
النَّبِيُّ إِذَا أُرْسِلْتَكَ شَهِدًا أَوْ مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا
إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّهُمْ
مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَدَعِ أَذْنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾
يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ
مِن قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا
فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَخُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾ يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا
أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي ءَاتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ مِمَّا آفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عِمِكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ
وَبَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ خَالَتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً
مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا
خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا
عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا
يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾

۵۱. تو می توانی با نرمی و متانت از هر یک از آنها دوری کنی، و هر کدام را که خواستی به خود نزدیک تر کنی. اگر با هر یک از ایشان که از او دوری کرده بودی، مُصالحه کنی، گناهی بر تو نیست. آنها با این کار خوشنود می شوند، و اندوه نمی خورند، و به آنچه منصفانه به همگی شان می دهی خرسند می شوند.

خدا می داند که در دل های شما چه می گذرد.

خدا دانای بی چون، و باگذشت است.

۵۲. غیر از دسته هایی که گفته شد، دیگر هیچ زنی برای ازدواج با تو حلال نیست، در ضمن نمی توانی (از دسته ای که باز داشته شده است) زنی تازه را جایگزین یکی از ایشان کنی، حتی اگر زیبایی آنها تو را به تحسین وا دارد.

باید با همانهایی که تا کنون برایت حلال شده خوشنود باشی.

خدا بر همه چیز ناظر است.

﴿ تَرْجِي مَن تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤْوِي إِلَيْكَ مَن تَشَاءُ وَمِنَ ابْنَعِبَتِ بَيْنَ عَزَلَتِ فَلَاحِنَاحَ عَلَيْكَ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَن تَقْرَأُ عَيْتَهُنَّ ۖ لَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَآءِ أَيْتِهِنَّ كَمَا هُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ نَافِي قُلُوبِكُمْ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ لِنِسَاءٍ مِّن بَعْدِ وَلَا أَن تَبَدَّلَ بَيْنَ مَن أَرْوَجَ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حَسَنًا إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَّقِيبًا ﴿٥٢﴾ يَتَأَيَّأُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لِأَن يَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَن يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَظِيرِ بْنِ إِسْنَهُ وَلَٰكِن إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَسِينِينَ لِجَدِيثِ إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيَّ فَيَسْتَجِيءُ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَجِيءُ مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسَأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَن تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَن تُنْكِرُوا آيَاتِهِ مِن بَعْدِهِ ۚ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾ إِن تَبَدُّوا شَيْعًا أَوْ تَخَفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَاتِبٌ كُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾

آداب معاشرت

۵۳. ای کسانی که ایمان آورده اید، به خانه های پیامبر وارد نشوید مگر آنکه برای صرف غذا به شما اجازه داده شود، و نباید کاری کنید که او ناچار شود شما را دعوت کند. اگر دعوت شدید، می توانید وارد شوید. پس از اینکه غذا خوردید، بروید؛ او را با گفتگوهای طولانی مشغول نکنید. این کار پیامبر را می آزرده، و او خجالت می کشید به شما بگوید. ولی **خدا** از گفتن حقیقت شرم ندارد. اگر لازم است از زنان او چیزی بخواهید، از پشت پرده بخواهید. این برای دل های شما و دل های آنها پاک تر است. بر آن نباشید که رسول **خدا** را برنجانید. پس از او با زناش ازدواج نکنید، زیرا این کار از نظر **خدا** گناهی بزرگ خواهد بود.*

۵۴. اگر چیزی را آشکار کنید، یا آن را پنهان کنید، **خدا** از همه چیز بخوبی آگاه است.

* ۳۳:۵۳ در ۴:۲۲ بر ما حرام شد که با همسران پیشین پدرانمان ازدواج کنیم. در ضمن، پدر هم نمی تواند با زن مطلقه پسری که از پشت اوست ازدواج کند (۴:۲۳). این فرمان الهی، احترام ما را نسبت به پدرانمان و خصوصی ترین امر زندگی شان حفظ می کند. به همین ترتیب، پیامبر نیز برای مومنان. زمان خودش نقش یک پدر را داشت. خدا مومنان را بخاطر مصلحت خودشان، از ازدواج با زنانی که قبلاً در نکاح پیامبر بودند منع کرد. ازدواج امری مقدس و رابطه ای خصوصی است، و بهتر بود که زندگی خصوصی پیامبر خصوصی بماند.

۵۵. زنان می توانند در حضور پدران خود، پسران خود، برادران خود، برادر زادگان خود، خواهر زادگان خود، سایر زنان، و خدمتکاران (زن) خود، (اصول لباس پوشیدن را) کمتر رعایت کنند. باید به **خدا** حرمت نهید. **خدا** بر همه چیز گواه است.

در زمان حیات پیامبر *

۵۶. **خدا** و فرشتگان به پیامبر کمک می کنند و از او پشتیبانی می کنند. ای کسانی که ایمان آورده اید، او را یاری دهید و از او پشتیبانی کنید، و ملاحظه اش را بکنید، بدانگونه که باید او را ملاحظه کرد.*

۵۷. بدون شک، کسانی که با **خدا** و رسولش مخالفت کنند، در دنیا، و آخرت به لعنت **خدا** گرفتار

می شوند؛ او برای آنها عذابی شرمبار آماده کرده است.

۵۸. کسانی که مردان باایمان و زنان باایمان را، بی آنکه گناهی کرده باشند، می آزارند، نه تنها بُهتان بسته اند، بلکه گناهی بزرگ نیز از آنها سر زده است.

اصول لباس پوشیدن برای زنان

۵۹. ای پیامبر، به زنان خود، و دختران خود، و زنان مومنان بگو که لباس های خود را بلندتر کنند. تا، (بعنوان زنانی پرهیزگار) شناخته شوند، و از اهانت مصون باشند. **خدا** آمرزنده، و بخشایشگر است.

۶۰. اگر منافقان، و کسانی که در دل هایشان مرض است، و دروغگویان شرور شهر (از آزار شما) دست برندارند، بیگمان تو را بر آنها مسلط خواهیم کرد، سپس آنها مجبور می شوند در مدتی کوتاه از آنجا بروند.

۶۱. آنها به هر جا بروند ملعون هستند؛ (اگر از حمله دست بردارند،) دستگیر و کشته خواهند شد.

۶۲. شیوه کار **خدا** همیشه همین بوده است،

و خواهی دید که شیوه کار **خدا** هرگز تغییر نمی کند.

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي آبَائِكُمْ وَلَا أَبْنَائِكُمْ وَلَا إِخْوَانِكُمْ وَلَا أُمَّهَاتِكُمْ وَلَا إِخْوَانِكُمْ وَلَا أَبْنَاءَ أَخَوَاتِكُمْ وَلَا نِسَاءَ إِخْوَانِكُمْ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَأَتَقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٥﴾ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيًا مَا كُنْتُمْ تَسْمَعُونَ فَاقْتُلُوا أَوْلِيَاءَهُمْ وَإِنَّمَا يُبَيِّنُ اللَّهُ لِيَأَيُّهَا النَّبِيُّ قَوْلَ لَازِجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبِيسِهِنَّ ذَلِكَ آدْنَىٰ أَنْ يَعْرِفَنَّ فَلَا يُؤْذِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا رَحِيمًا ﴿٥٨﴾ لَيْنَ لَزِينَهُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجُفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٩﴾ مَلْعُونًا أَيْنَمَا تُقِفُوا أَخَذُوا وَقَتَلُوا نَفْسِيًّا ﴿٦٠﴾ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٦١﴾

* ۳۳:۵۶ واژه "پیامبر" (نبی) همیشه به محمد اشاره دارد و این تا زمانی بود که محمد زنده بود. شیطان با سوء استفاده از این آیه مسلمانان را فریب داد تا بجای آنکه به فرمان خدا پی در پی از خدا یاد کنند (۴۲-۴۱:۳۳)، مرتب از محمد یاد کنند.

زمان آخر دنیا آشکار شد*

۶۳. مردم درباره ساعت (آخر دنیا) از تو می پرسند. بگو، ”دانش آن تنها نزد **خداست**. فقط بدانید، که ممکن است ساعت نزدیک باشد.“

پیروان برضد پیشوایان خود بلند می شوند

۶۴. **خدا** کافران را محکوم کرده است، و دوزخ را برایشان آماده کرده است.
 ۶۵. آنها برای همیشه در آنجا ماندگارند. و هیچ مولا، و پشتیبانی نخواهند داشت.
 ۶۶. روزی که به دوزخ پرت شوند، خواهند گفت، ”آه، کاش از **خدا** اطاعت کرده بودیم، و از رسول پیروی کرده بودیم.“

۶۷. و خواهند گفت، ”پروردگارا، ما از سادات و پیشوایان خود اطاعت کرده ایم، ولی آنها ما را گمراه کردند.“

۶۸. ”پروردگارا، عذاب آنها را دو چندان کن، و لعنت شان کن، لعنتی سهمگین.“

۶۹. ای کسانی که ایمان آورده اید، مانند کسانی نباشید که موسی را آزار دادند، سپس **خدا** او را از آنچه درباره اش گفتند تبرئه کرد.

او نزد **خدا** آبرومند بود.

۷۰. ای کسانی که ایمان آورده اید،

از **خدا** پروا کنید و فقط سخنانی را که درست است به زبان آورید.

۷۱. سپس او اعمالتان را درست خواهد کرد، و از

گناهانتان چشم می پوشد. کسانی که از **خدا** و رسولش اطاعت کنند، پیروز شده اند و به موفقیتی شکوهمند دست یافته اند.

آزادی انتخاب

۷۲. ما به آسمان ها و زمین، و کوه ها بار مسوولیت (آزادی انتخاب) را پیشنهاد کرده ایم،

ولی آنها بار این مسوولیت را نپذیرفتند، و از آن ترسیدند. ولی انسان آن را پذیرفت؛ او نافرمانی کرد، و نادان بود.*

۷۳. زیرا **خدا** قطعاً مردان منافق و زنان منافق، و مردان مشرک و زنان مشرک را کیفر میدهد. **خدا** از مردان باایمان و زنان باایمان درمی گذرد. **خدا** آمرزنده، و بخشایشگر است.

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكٰفِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خٰلِدِينَ فِيهَا اَبَدًا لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا يُنصَرَفُونَ ﴿٦٥﴾ يَوْمَ تَقْلَبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا اَطَعْنَا اللَّهَ وَاَطَعْنَا الرَّسُوْلًا ﴿٦٦﴾ وَقَالُوْا رَبَّنَا اِنَّا اَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِبَرَاءَنَا فَاَضَلُّوْنَا السَّبِيْلًا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَا اِنْتُمْ اَضَعْتُمْنَا فِي السَّعَةِ وَاَلْعَنْتُمْ لَعْنَةً كَبِيْرًا ﴿٦٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ ءَاذُوْا مُوسٰى فَبَرَّءَهُ اللهُ مِمَّا قَالُوْا وَكَانَ عِنْدَ اللهِ وَجِيْهًا ﴿٦٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اتَّقُوا اللهَ وَقُوْلُوْا قَوْلًا سَدِيْقًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ اَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللهَ وَرَسُوْلَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيْمًا ﴿٧١﴾ اِنَّا عَرَضْنَا الْاٰمَانَةَ عَلِي السَّمَوٰتِ وَاْلْاَرْضِ وَاْلجِبٰلِ فَاَبِيْنَ اَنْ يَّحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْاِنْسٰنُ اِنَّهٗ كَانَ ظَلُوْمًا جَهُوْلًا ﴿٧٢﴾ لِيُعَذِّبَ اللهُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَاْلْمُنٰفِقِيْنَ وَاْلْمُشْرِكِيْنَ وَاْلْمُشْرِكِيْنَ وَبِئْسَ اَللّٰهُ يَعْزِزُ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧٣﴾

* ۳۳:۶۳ برای مثال، تا کمتر از یک قرن پیش، فقط خدا از دانش مربوط به تلویزیون و ماهواره های فضایی باخبر بود. و خدا در زمانی که تاریخ آن را از پیش معین کرده بود از این علوم پرده برداشت. مشابه آن، خدا از پیش زمان خاصی را برای فاش کردن تاریخ پایان دنیا مقرر کرده بود (پیوست ۲۵).

* ۳۳:۷۲ حیوانات، درختان، ستارگان، و بعضی دیگر از موجودات فرصت را غنیمت شمردند و از این پیشنهاد پر از لطف و ترحم استفاده کردند (به پیوست ۷ نگاه کنید).

سوره ۳۴: سبا (سبا)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ستایش **خدا**ی را – که آنچه در آسمان ها و زمین است از آن **اوست**؛
و در آخرت نیز هر حمد و ستایشی مخصوص **اوست**.
او حکیم، و آگاه است.

۲. **او** به آنچه در زمین فرومی رود، و آنچه از زمین بیرون می آید،
و آنچه از آسمان فرود می آید، و آنچه به آسمان بالا می رود – داناست.
او بخشایشگر، و آمرزنده است.

۳. افراد بی ایمان گفته اند،

”ساعت هرگز فرا نخواهد رسید!“

بگو، ”آری – به پروردگارم – که بیگمان

بر شما خواهد آمد. **او** از آینده باخبر است.

هیچ چیز در آسمان ها و زمین از **او** پوشیده

نیست، حتی اگر هم وزن یک ذره باشد. حتی

کوچک تر از آن، یا بزرگ تر از آن هم (پنهان)

نیست. همه چیز در پرونده ای دقیق منعکس

شده است.“

۴. بیگمان، **او** به کسانی که ایمان آورده اند و

درستکار هستند پاداش می دهد. اینان سزاوار

آمرزش و روزی های فراوان شده اند.

۵. و کسانی که مُدام به آیات ما می تازند،

به عذابی دچار می شوند که از شدت تحقیر،

دردناک است.

۶. برای کسانی که دانش دارند واضح و مسلم است

که این آیات از سوی پروردگار تو نازل شده و

درست است، و به راه قادر متعال هدایت

می کند، آنکه سزاوار بالاترین ستایش هاست.

۷. کسانی که کافرند گفته اند، ”بگذارید مردی را به شما نشان دهیم که می گوید پس از آنکه

تکه و پراکنده شدید از نو آفریده خواهید شد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ
فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾ يَعْلَمُ مَا يَلِيحُ فِي الْأَرْضِ
وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ
الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ
قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَأَتِينَنَّكُمْ عِلْمِ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ
ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْفَرُ مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٣﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
كَرِيمٌ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا عَلَيْنَا مَعْجِرِينَ أُولَئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رَجْزِ آيَةٍ ﴿٥﴾ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْنَا مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَى رَجُلٍ
يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مَرَّ فَتَرَكُوكُمْ مُدْبِرِينَ لَئِن لَّمْ يَكُنِ لَكُمْ لَئِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٧﴾

۸. ” او سخنان دروغین را به **خدا** نسبت می دهد، یا آنکه عقلش را از دست داده است.“ بیگمان، کسانی که به آخرت ایمان ندارند سزاوار بدترین عذاب شده اند؛ آنها سخت گمراه شده اند.
۹. آیا تمام این چیزها را که پیش روی آنهاست و پشت سر آنهاست در آسمان ها و زمین ندیده اند؟ اگر می خواستیم، می توانستیم کاری کنیم که زمین آنها را فروبرد، یا قطعاتی از آسمان بر سرشان فرافتد. این دلیل روشن برای هر بنده فرمانبردار کافی است.

داود و سلیمان

۱۰. و به داود از سوی خود نعمتی و موهبتی ارزانی داشتیم: ” ای کوه ها، با او تسلیم شوید، و شما نیز چنین کنید، ای پرندگان.“

ما آهن را برای او نرم کردیم.

۱۱. ” زره هایی بساز که درست اندازه باشند، و کارهای پرهیزگارانه انجام دهید. من به آنچه می کنید بینا هستم.“

نخستین منطقه نفت خیز

۱۲. و باد را در خدمت سلیمان درآوردیم تا به فرمان او باشد، یک ماه در مسیر می آمد و یک ماه از مسیر برمی گشت.

و چشمه ای از نفت برای او جوشانیدیم.

جن ها نیز، به فرمان پروردگار نزد او کار می کردند. هر یک از آنها که از دستورات ما سر می پیچید، او را به سختی کیفر می دادیم.

۱۳. آنها هر چه که او می خواست برایش

می ساختند - تاقچه ها، تندیس ها، استخرهای عمیق، و دیگ های سنگین آشپزی.

ای خاندان داود، کار (نیک) کنید تا

سپاسگزاری خود را نشان داده باشید.

فقط تعداد کمی از بندگان من سپاسگزار هستند.

دانش جن ها محدود است

۱۴. هنگامی که زمان مرگش فرا رسید،

آنها هیچ نفهمیدند که او مُرده است. تا آنکه یکی از جانوران خواست چوبدستی او را

بخورد، و او نقش بر زمین شد، در آن هنگام بود که جن ها فهمیدند او مُرده است.

بدینسان برای جن ها روشن شد که اگر واقعاً از نادیده خبر داشتند، پس از مرگ او،

بی درنگ از آن کار دشوار دست می کشیدند.

أَفَتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَمَا خَلْفَهُمْ مِمَّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ شَأْنَهُمْ خَفِيفٌ ﴿٩﴾
الْأَرْضِ أَوْ سَقَطَ عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ ﴿١٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا مَاضِيًا
بِنِجَالِ أُورُشَلِيمَ مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَالنَّالَةَ الْحَدِيدَ ﴿١١﴾ أَنْ أَعْمَلَ
سَبْعَ نَجَاتٍ وَقَدَّرَ فِي السَّرْدِ وَأَعْمَلُوا صِلِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿١٢﴾ وَسَلَّمْنَا لِرِيحِ عُدُوِّهَا شَهْرًا وَرَوْحَهَا شَهْرًا
وَأَسْلَمْنَا لَهُ عَيْنَ الْقَطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ
رَبِّهِ وَمَن يَزِغْ مِنْهُم عَنْ أَمْرِنَا نَذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٣﴾
يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحْرُوبٍ وَتَمَثِيلٍ وَجَفَانٍ كَأَجْوَابِ
وَقُدُورٍ رَّاسِيَتٍ أَعْمَلُوا أَلْ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ
الشُّكُورِ ﴿١٤﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ
إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ
أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٥﴾

۱۵. سبأ، سرزمینی شگفت انگیز بود، با دو باغستان از راست و از چپ.
از روزی های پروردگارتان بخورید، و شکر او را بجای آورید -
سرزمینی نیک، و پروردگاری آمرزنده.
۱۶. آنها روی گردانیدند و، در نتیجه، سیلی ویرانگر بر آنها فرستادیم، و دو باغستان شان را به
دو باغ با میوه های بدمزه، گیاهان خاردار، و کم محصول تبدیل کردیم.
۱۷. و بدینسان آنان را بخاطر انکارشان تنبیه کردیم.
آیا جز این است که فقط کافران را کیفر می دهیم؟
۱۸. ما، میان آنها و جوامعی که بدانها برکت دادیم، آبادی های دیگری قرار دادیم، و رفت و آمد
میان شهرها را ایمن کردیم: "روز و شب در امنیت کامل سفر کنید."

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّاتٍ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ
كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ
﴿١٥﴾ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثَلٍ وَشَجَرٍ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ
﴿١٦﴾ ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجْزِي إِلَّا الْكَافِرِينَ ﴿١٧﴾
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَدَرْنَا فِيهَا قَرْيَ ظَهْرَةَ
وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴿١٨﴾
فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مَضْرُوفٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ
شَكُورٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا
فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ
إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَوْمَئِذٍ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢١﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شَرْكٍَ وَمَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾

۱۹. ولی آنها (ناسپاسی کردند و) چالشگرانه گفتند:
"پروردگارا، اگر راه سفر را طولانی کنی (و)
کاروانسرای هم نباشد) برای ما مهم نیست."
بدینسان به خویش ستم کردند. در نتیجه، ما
از آنها تاریخ ساختیم، و آنها را به صورت
جوامع کوچک در سراسر زمین پراکندیم.
این باید برای افراد ثابت قدم و سپاسگزار
عبرت انگیز باشد.

- شیطان ادعا دارد که اکثریت از او پیروی می کنند
۲۰. و شیطان دید که آنها به آسانی انتظارش را
برآورده می کنند.
همه از او پیروی کردند،
جز چند تن از مومنان.

- منظور: آیا خود ما آخرت را باور داریم؟*
۲۱. او هرگز قدرتی بر آنها نداشت. ولی ما
بدینسان کسانی را که به آخرت ایمان دارند* از
کسانی که به آن شک دارند متمایز می کنیم.
همه چیز تحت فرمان پروردگار تست.
۲۲. بگو، "هر معبودی را که جز خدا می خواهید،
بخوانید. آنها صاحب کوچک ترین چیزی در آسمان ها و زمین نیستند.
انها هیچ سهمی در آن ندارند، او به آنها اجازه نمی دهد که دستیارش باشد."

* ۳۴:۲۱ برای آنکه بدانیم آیا واقعاً به روز رستاخیز ایمان داریم یا نه، به (۳۹:۴۵؛ ۴۶؛ ۱۷:۴۵؛ ۶:۱۱۳) نگاه کنید و خود را با آنها محک بزنید. ممکن است که ما به زبان خیلی چیزها بگوییم، ولی این سه علامت، آنچه را که در دل به آن اعتقاد داریم برای ما را آشکار می کنند.

شفاعتی در کار نیست

۲۳. شفاعت به درگاه او بی تأثیر است، مگر آنکه اتفاقاً با خواست او مصادف شود. زمانی که افکارشان آرام گرفت و از نگرانی بیرون آمدند، از آنها می پرسند، "پروردگار شما چه گفت"، پاسخ می دهند، "حقیقت را." او باریتعالی، و بزرگ است.
۲۴. بگو، "چه کسی از آسمان ها و زمین برای شما روزی فراهم می کند؟" بگو، "خدا،" و "از ما و شما یکی هدایت شده است، و دیگری سخت گمراه است."
۲۵. بگو، "نه شما مسوول گناه ما هستید، و نه ما مسوول اعمال شما هستیم."
۲۶. بگو، "پروردگار ما همه را با هم در پیشگاه خود احضار خواهد کرد، سپس، او میان ما بحق داوری خواهد کرد. او داور، و بر همه

- چیز داناست."
۲۷. بگو، "کسانی را که همچون بُت با او شریک کرده اید به من نشان دهید!"
- بگو، "نه؛ اوست خدای یکتا،
توانمند، حکیم."

رسول ميثاق خدا

وَلَا نَنْفَعُ الشَّفَعَةَ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ، حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٣﴾ قُلْ مَنْ يَرْفُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ أِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًىٰ أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٤﴾ قُلْ لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أَعْرَمْنَا وَلَا تَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبَّنَا فَتَضَحَّكُوا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا قَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٩﴾ قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَجِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَفِيدُونَ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ أَتَّضَعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنَّمْ لَكُم مَّؤْمِنِينَ ﴿٤١﴾

۲۸. (ای رشاد)* تو را بعنوان یک مژده دهنده، و یک هشدار دهنده برای همه مردم فرستاده ایم. اما بیشتر مردم نمی دانند.
۲۹. آنها چالش می کنند، "این وعده در چه زمانی فرا می رسد، اگر راست می گویند؟"
۳۰. بگو، "میعادگاه شما، روز ویژه ای است که نمی توانید ساعتی آن را پس و پیش کنید."
۳۱. افراد بی ایمان گفته اند، "ما نه به این قرآن ایمان می آوریم، و نه به کتاب های آسمانی پیش از آن." کاش این ستمگران را هنگامی که در پیشگاه پروردگارشان می ایستند مجسم می کردی! آنها مدام با هم مجادله خواهند کرد. پیروان به پیشوایان شان خواهند گفت، "اگر بخاطر شما نبود، اینک ما از مومنان بودیم."

* ۳۴:۲۸ همانطور که در پیوست ۲ آمده است، نام این رسول به صورت رمز از طریق ریاضی بعنوان "رشاد خلیفه" در قرآن نهفته بود. اگر ارزش رقمی "رشاد" (۵۰۵)، "خلیفه" (۷۲۵) را با شماره این سوره (۳۴) و این آیه (۲۸) جمع کنیم، عددی بدست می آید که با معجزه ریاضی قرآن بر پایه ۱۹ که توسط رشاد خلیفه کشف شد تطبیق می کند ($19 \times 68 = 1292 = 28 + 34 + 725 + 505$). برای کسب آگاهی بیشتر به آیه ۱۹ از سوره مائده و پاورقی اش نگاه کنید.

در روز رستاخیز

۳۲. پیشوایان به کسانی که پیرو آنها بودند خواهند گفت، ”آیا وقتی هدایت برای شما آمد، ما شما را از آن برگرداندیم؟ نه؛ گناه از خودتان بود.“
۳۳. پیروان به پیشوایانشان خواهند گفت، ”این شما بودید که شب و روز با ترفند خود، به ما فرمان دادید تا به **خدا** ناسپاس شویم، و دیگران را در حدّ او قرار دهیم.“
- هنگامی که عذاب را ببینند پشیمان خواهند شد، زیرا غل ها را در گردن کافران می نهیم. آیا جز این است که در نهایت عدالت برای آنچه که کردند کیفر داده می شوند؟

هر بار و هر بار!

۳۴. هر بار که هشدار دهنده ای را برای جامعه ای فرستادیم، پیشوایان آن جامعه گفتند، ”ما به پیامی که شما به رسالت آن فرستاده شده اید ناپاوریم.“
۳۵. و نیز گفتند، ”ما قدرتمندتر هستیم، و دارای مال و فرزند بیشتری هستیم، و ما تنبیه نخواهیم شد.“
۳۶. بگو، ”تمام روزی ها به دست پروردگار من است؛ او روزی هر کس را که بخواهد افزایش می دهد، یا تنگ می گیرد، ولی بیشتر مردم نمی دانند.“

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوهُمُ لَنْ نَسْتَكْبِرُ عَنْ هُدًى بَعْدَ إِذْ جَاءَ كُرْبًا لَكُمْ تُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعُّوهُمُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرٌ أَيْلٍ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَعْدَلَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾ وَقَالُوا لَنْ نَكُونَ مَكْرُومِينَ ﴿٣٥﴾ وَمَا نَكُونُونَ لَقُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُفَرِّقُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّمِيرِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ ؕ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَتِنًا يُعَذِّبُهُمْ فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٣٩﴾

۳۷. این، مال و فرزند شما نیست که شما را به ما نزدیک تر می کند. فقط کسانی که ایمان می آورند و درستکار هستند پاداش کردارشان را چندین برابر دریافت می کنند.
۳۸. آنها در سرای بهشت در آرامش مطلق زندگی خواهند کرد.
۳۹. و کسانی که مُدام به آیات ما می تازند، در عذاب بسر خواهند بُرد.
۳۹. بگو، ”تمام روزی ها به دست پروردگار من

است؛ او روزی هر یک از بندگان را که برگزیند افزایش و یا کاهش می دهد. هر چه (در راه خدا) خرج کنید، او اجرش را به شما خواهد داد؛ او بهترین روزی دهنده است.“

۴۰. در آن روز که او همگی آنها را احضار کند، به فرشتگان خواهد گفت،
 ”آیا این مردم شما را می پرستیدند؟“

۴۱. خواهند گفت، ”شکوه و جلال تو ستایش باد. تویی که مولای ما هستی، نه آنها.
 بلکه، آنها جن ها را می پرستیدند؛ و بیشترشان به آنها اعتقاد داشتند.“

۴۲. در آن روز، شما هیچ قدرتی ندارید که به یکدیگر سود یا زیان برسانید،
 و به ستمگران خواهیم گفت، ”بچشید عذاب دوزخی را که دروغ می شمردید.“

معجزه ریاضی قرآن*

۴۳. هنگامی که آیات ما بروشنی برایشان خوانده شد، گفتند، ”این مرد می خواهد شما را از نحوه
 عبادت پدرانتان بازدارد.“ و نیز گفتند، ”اینها

مُشْتی دروغ ساختگی است.“
 کسانی که ایمان نیاوردند درباره حقیقتی که بر
 آنها آمد گفتند، ”پیداست که این افسون است.“
 ۴۴. ما کتاب دیگری به آنها ندادیم که از آن درس
 بگیرند، و پیش از تو هشدار دهنده دیگری
 برای آنها نفرستادیم.
 ۴۵. کسانی هم که پیش از آنها بودند تکذیب کردند،
 و با اینکه حتی یک دهم* (معجزه ای) را که ما
 به این نسل داده ایم ندیده بودند، وقتی رسولان
 مرا انکار کردند، به چه عذاب سختی دچار
 شدند!

رسول میثاق خدا*
 ۴۶. بگو، ”من شما را به یک کار سفارش می کنم:
 دو به دو، و یا تک به تک برای خدا بپا خیزید،
 سپس بیندیشید. دوست شما (رشاد) دیوانه
 نیست. جز این نیست که او پیش از رسیدن
 عذابی دردناک به شما هشدار می دهد.“
 ۴۷. بگو، ”من هیچ مزدی از شما نمی خواهم؛ از
 آن خودتان باد. مزد من تنها از سوی خداست.
 او بر همه چیز گواه است.“

۴۸. بگو، ”پروردگار من حق را پیروز می کند. او بر تمام اسرار داناست.“

* ۳۴:۴۳ اگر ارزش رقومی "رشاد" (۵۰۵) را با ارزش رقومی "خلیفه" (۷۲۵) ، و شماره این آیه (۴۳) جمع کنیم، (۱۹ × ۶۷ = ۱۲۷۳ = ۴۳ + ۷۲۵ + ۵۰۵) بدست می آید. به پیوست های ۱ و ۲ توجه کنید.

* ۳۴:۴۵ معجزات بزرگی که به موسی و عیسی داده شده بود، از نظر زمانی و مکانی محدود بودند. فقط عده بسیار کمی از مردم که در آن زمان و در آن مکان بودند آنها را مشاهده کردند. اما معجزه ریاضی قرآن، همیشگی است. به (۳۵-۳۰ : ۷۴) و پیوست ۱ نگاه کنید.

* ۳۴:۴۶ اگر ارزش رقومی نام "رشاد" (۵۰۵) را بنویسیم، و به دنبال آن، ارزش رقومی "خلیفه" (۷۲۵) ، سپس شماره این سوره (۳۴) ، و آیه (۴۶) را بنویسیم، این عدد (۱۹ × ۲۶۶۱۷۱۲۳۴ = ۴۶ + ۷۲۵ + ۵۰۵) بدست می آید.

۴۹. بگو، "حق آمده است؛ و حال آنکه باطل نه می تواند چیزی را آغاز کند،

و نه می تواند آن را از نو پدید آورد."

۵۰. بگو، "اگر گمراه شوم، بر اثر کوتاهی خودم گمراه می شوم.

و اگر هدایت شده ام، از برکت وحی پروردگار من است.

او شنوا، و نزدیک است."

۵۱. کاش می توانستی آنان را هنگامی که وحشت زده می شوند ببینی؛

در آن هنگام نمی توانند بگریزند، و آنها را با زور خواهند بُرد.

۵۲. سپس خواهند گفت، "اکنون به آن ایمان می آوریم،" ولی دیگر خیلی دیر خواهد بود.

۵۳. آنها قبلاً منکر آن شده بودند؛ و تصمیم گرفته اند بجای آن، از حدس و گمان پیروی کنند*.

۵۴. در نتیجه، از آنچه آرزو داشتند محروم شدند.

این همان سرنوشتی است که امثال آنها

در گذشته به آن دچار شدند.

آنها سخت در شک و تردید بودند.

سوره ۳۵: آغازگر (فاطر)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ستایش **خدا**ی را، آغازگر آسمان ها و زمین، و

کسی که فرشتگان را رسول کرد؛ فرشتگانی که

دارای بال هستند - دو، سه، و چهار (بال).

او آفرینش را به هر نحو که بخواهد افزایش

می دهد. **خدا** به هر کاری تواناست.

۲. هرگاه **خدا** در رحمت را بروی مردم بگشاید،

هیچ نیرویی نمی تواند آن را بازدارد. و اگر او

آن را بازدارد، هیچ نیرویی، جز او نمی تواند آن

را بفرستد. او توانمند، و حکیم است.

۳. ای مردم، از نعمت هایی که **خدا** به شما ارزانی

داشته است یاد کنید. آیا جز **خدا** خالق دیگری

هم هست که از آسمان و زمین به شما روزی دهد؟

معبودی جز او نیست. چگونه می توانید منحرف شوید؟

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبَدِّلُ الْبَاطِلَ وَمَا يَعْبُدُ ۙ قُلْ إِن ضَلَلْتُ
فَإِنَّمَا ضَلُّتُ عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُرْسِلُ إِلَيَّ رَيْبٌ إِنَّهُ
سَمِيعٌ قَرِيبٌ ۙ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ فِرْعَوْنَ أَقْبَلَتْ وَأَخَذُوا مِنَ
مَكَانٍ قَرِيبٍ ۙ وَقَالُوا أَمْ آتَاهُ مِنْ رَبِّهِمْ الْتَنَاهَا ۙ وَتَنَزَّلُ
مَكَانٍ بَعِيدٍ ۙ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْدِرُونَ
بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ۙ وَجِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ
كَأَفْعَلُ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ كَأَنُوفٍ شَكٍّ مَرِيبٍ ۙ

سُبْحَانَكَ يَا وَهَّابُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِ كَرِيْمًا رُسُلًا أُولَئِكَ
أَجْنِحُهُ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبْعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنْ لَلَّهِ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ۙ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا
وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۙ يَا أَيُّهَا
النَّاسُ أذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ
مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآفٍ تُؤْفِكُونَ ۙ

* ۳۴:۵۳ غالب مردم - از هر دینی که باشند - به رها کردن کلام خدا و چسبیدن به کلام بشر گرایش نشان می دهند. یهودیان و مسلمانان به میشنا (حدیث) و گمارا (سنت) چسبیده اند، و مسیحیان به تئلیتی دل بسته اند که ۳۲۵ سال پس از عیسی، در کنفرانس نیقیه بدعت گذارده شد.

۴. اگر تو را دروغگو خواندند، رسولان پیش از تو نیز دروغگو خوانده شدند. همه چیز تحت فرمان **خداست**.
۵. ای مردم، وعده **خدا** راست است؛ بنابراین، فریب این زندگی فرومایه را نخورید. بخاطر پندارهایی که درست نیست از **خدا** منحرف نشوید.
۶. شیطان دشمن شماست، پس مانند یک دشمن با او رفتار کنید. جز این نیست که او از حزب خود دعوت می کند تا از دوزخیان شوند.
۷. کسانی که کافر شوند سزاوار عذابی سخت شده اند، و کسانی که ایمان می آورند و درستکار هستند، سزاوار آمرزش و پاداشی بزرگ شده اند.
۸. آیا به کسی که کار پلیدش چنان در نظرش آراسته شد، که آن را درست می پندارد توجه کردی.

وَأِنْ يَكْذِبُونَكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤﴾
يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
وَلَا يَغُرَّكُمْ بِاللَّهِ الْعُرُودُ ﴿٥﴾ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُفْرٌ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ
عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾ الَّذِينَ
كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا
فَأَنْ يَكْفُرْ أَفَمَنْ يَضِلُّ مِنْ يَشَاءِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ نَفْسُكَ
عَلَيْهِمْ حَسْرَتٌ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ
الرِّيحَ فَتُتَبَّرُ سَحَابًا فَيَسْقِيَنَّ إِلَىٰ بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَاهُ الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ ﴿٩﴾ مَنْ كَانَ يَرْيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا
إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ
يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبْورُ ﴿١٠﴾
وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَوْجَادًا
وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعْمِرُ مِنْ مُعَمَّرٍ
وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

- خدا** بدینسان هرکس را که خواستار (گمراهی) است گمراه می کند، و هرکس را که خواستار (هدایت) است هدایت می کند. بنابراین، برای آنها اندوه مخور. **خدا** از آنچه می کنند بخوبی آگاه است.
۹. **خداست** که بادها را می فرستد تا ابرها را به حرکت آورد، سپس آنها را به سوی زمین های بایر می رانیم، و این سرزمین ها را پس از مرگشان زنده می کنیم. رستاخیز هم همینطور است.

عزت، همه از آن *خداست*

۱۰. هر کس خواهان عزت است باید بداند که عزت، همه از آن **خداست**.
گفتار نیک به سوی او بالا می رود؛
و او کردار نیک را تحسین می کند.
و کسانی که در کارهای اهریمنی همراهی می شوند، سزاوار عذابی دردناک شده اند؛
نیرنگ چنین افرادی با شکست روبرو می شود.

همه چیز تحت کنترل *خداست*

۱۱. **خدا** شما را از خاک، و سپس از قطره ای کوچک آفرید، سپس چنین مقرر کرد که شما از طریق همسرانتان زاد و ولد کنید. هیچ ماده ای بی دانش او باردار نمی شود، و بار خود نمی نهد. عمر هیچ کس زیاد نمی شود، و از عمر هیچ کس کاسته نمی شود، مگر آنکه از پیش در پرونده ای ثبت شده باشد. این برای **خدا** آسان است.

بزرگی خدا را دریافتن و ستودن*

۱۲. دو دریا یکسان نیستند؛ یکی شیرین و گواراست، و آن یک شور و غیر قابل نوشیدن است. از هر یک از آنها گوشتی لطیف می خورید، و جواهراتی بیرون می آورید که به خود می آویزید. و کشتی ها را ببینی که در پی روزی های او، آبها را می شکافند، باشد که سپاسگزار شوید.
۱۳. او شب را به روز درمی آورد، و روز را به شب. او خورشید و ماه را متعهد کرده است تا هر یک برای مدتی معین در گردش باشند. چنین خدایی، پروردگار شماست؛ همه ی پادشاهی از آن اوست. معبودانی که جز او می خوانید، مالک پوست دانه ای هم نیستند.

کسانی که بت شدند هیچ قدرتی ندارند*

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلِّ تَاكْلُونَ لِحِمَاتٍ رِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفَلَاحَ فِيهِ مَوَآخِرَ لَيْتِنُونَ مِنْ قَضَائِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلَّ يَوْمٍ فِي لَاجِلِ مُسَمًّى ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٥﴾ إِنَّ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُونَ دُعَاءَهُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَهُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٦﴾ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ اسْمَاءَ الْفُقَرَاءِ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْعَنِيُّ ﴿١٧﴾ الْحَمِيدُ ﴿١٨﴾ إِنَّ بَشَائِرَ بَشَرِكُمْ وَبَاتٍ بِخَلْقِ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾ وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمَلِهَا لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ﴿٢١﴾ إِنَّمَا نُذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٢﴾

۱۴. اگر آنها را بخوانید، نمی توانند صدای شما را بشنوند. بر فرض هم که بشنوند، نمی توانند به شما پاسخ دهند. و روز رستاخیز، شما را طرد می کنند. هیچ کس نمی تواند مثل آن آگاه تو را آگاه کند.
۱۵. ای مردم، این شما هستید که به خدا نیاز دارید، درحالیکه خدا از همه بی نیاز است، و سزاوار بالاترین ستایش هاست.
۱۶. اگر بخواهد، می تواند شما را از میان بردارد و مخلوق تازه ای جایگزین کند.
۱۷. این کار برای خدا چندان دشوار نیست.
۱۸. هیچ کس نمی تواند بار گناه دیگری را بر دوشش کشد. اگر کسی که بار گناهش سنگین است از دیگران بخواهد که اندکی از گناه او را بردارند، هیچ کس نمی تواند ذره ای از آن را بردارد، حتی اگر خویشاوند باشند.
- هشدارهای تو فقط در کسانی اثر می کند که در خلوت خود نیز به پروردگارشان حرمت می نهند، و نماز را برپا می دارند.
- هر کس خویشتن خویش را پاک کند، به سود خود چنین کرده است.
- سرنوشت نهایی به سوی خداست.

* ۱۲-۱۳: ۳۵: ۱۲-۱۳ هنگامی که ما فضانوردان خود را به فضا می فرستیم، حداقل نیاز هایشان را از نظر غذا، آب، و اکسیژن تأمین می کنیم. میلیارد ها سال پیش، هنگامی که ما در آن کفر بزرگ با شیطان همصدا شدیم (پیوست ۷)، خدا ما را سوار بر سفینه ای بنام زمین کرد و به فضا فرستاد. خدا انواع گسترده ای از غذاهای خوب، آب، و اکسیژن را برای ما فراهم کرده است، و نظامی پدید آورده است که این روزی ها در این سفینه قابل تجدید باشند و نظامی پدید آورد که فضانوردان بتوانند تولید مثل کنند.

* ۳۵: ۱۴ مردم عیسی، مریم، محمد، علی، و/یا امامان را بت کرده اند؛ تمامی این معبودان (بت شدگان) مُرده اند، بی خبرند، و در نهایت هیچ قدرتی ندارند. حتی زمانی هم که زنده بودند قدرتی نداشتند.

۱۹. نابینا و بینا یکسان نیستند.
 ۲۰. تاریکی ها و روشنایی نیز یکسان نیستند.
 ۲۱. خنکی، سایه و آفتاب داغ نیز یکسان نیست.
 ۲۲. زنده ها و مرده ها هم یکسان نیستند؛ **خدا** هر کس را که بخواهد شنوا می کند.
 تو نمی توانی کسانی را که در گور خفته اند شنوا کنی.
 ۲۳. تو هشدار دهنده ای بیش نیستی.

رسول میثاق خدا*

۲۴. ما تو را با حقیقت فرستاده ایم،*
 تا مرزده دهی و هشدار دهی.

- هر جامعه ای باید هشدار دهنده ای داشته باشد.
 ۲۵. اگر تو را تکذیب کنند، کسانی هم که پیش از ایشان بودند تکذیب کرده اند. رسولانشان با نشانه های روشن نزدشان رفتند، و زبور، و کتاب های آسمانی روشنگر آوردند.
 ۲۶. سپس، کسانی را که ایمان نیاوردند تنبیه کردم؛ عذاب **من** چه سهمناک بود!

مخلوقات رنگارنگ خدا

۲۷. آیا ندیدی که **خدا** از آسمان آب فرومی فرستد، که با آن میوه هایی به رنگ های گوناگون می رویانیم؟ حتی رنگ کوه ها با یکدیگر فرق دارد؛ قله ها به رنگ سفید، یا سرخ، یا دیگر رنگ ها هستند. و کلاغ سیاه است.
 ۲۸. و نیز، مردمان، جانوران، و چارپایان به رنگ های گوناگون هستند. به همین دلیل است که مردمی که واقعا به **خدا** حرمت می نهند، مردمانی دانا هستند.
خدا توانمند، و آمرزنده است.

۲۹. بی شک، کسانی که کتاب **خدا** را می خوانند، و نماز را برپا می دارند، و از آنچه روزیشان کرده ایم - در نهان و آشکار - انفاق می کنند، در جایی سرمایه گذاری کرده اند که هرگز زیان ندهد.
 ۳۰. او پاداش آنها را چند برابر خواهد داد، و نعمت هایش را برای آنان چندین برابر می کند. او آمرزنده، و سپاسگزار است.

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾ وَلَا الظُّلُّ وَلَا الْحُرُورُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ أَنتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾ وَإِن يَكذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَأَلْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ، كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ﴿٢٨﴾ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تَجْرَةً لَّن تَكْثُرَ ﴿٣٠﴾ لِيُوفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣١﴾

* ۳۵:۲۴ اگر ارزش رقمی "ارشاد خلیفه" را با شماره این آیه (۲۴) جمع کنیم، (۱۲۵۴ = ۲۴ + ۱۲۳۰) بدست می آید که مضرب ۱۹ است (۱۹×۶۶).

قرآن: مجموعه ای از همه ی کتاب های آسمانی

۳۱. آنچه در این کتاب بر تو وحی کردیم راست و درست است، و محتوای تمام کتاب های آسمانی در آن آمده است. **خدا** بر بندگانش آگاه، و بیناست.
۳۲. و کتاب را از نسلی به نسل دیگر منتقل کردیم، و اجازه دادیم تا بندگان برگزیده ما آن را دریافت کنند.
- سپس، بعضی از آنها به خویش ستم کردند، دیگران فقط گاهی از آن پیروی کردند، و بعضی دیگر بخواست **خدا** در انجام کار پر هیزگاران مشتاق بودند؛ این بزرگ ترین پیروزی است.

مومنان

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣٦﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٧﴾ جَنَّاتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرٍ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٨﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٩﴾ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَوْتُوًّا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ﴿٤١﴾ وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَدَقَاتٍ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٤٢﴾ إِنَّ رَبَّكَ اللَّهُ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾

۳۳. ایشان به باغ های عدن راه می یابند، و در آنجا خود را به دستبندهایی از طلا و مروارید می آریند، و لباس هایشان از ابریشم خواهد بود.
۳۴. و خواهند گفت، ”ستایش **خدا**ی را که تمام نگرانی های ما را برطرف کرد.
- پروردگار ما آمرزنده، و سپاسگزار است.
۳۵. ” او به لطف خود، ما را در سرای لذت بخش ابدی پذیرفته است.
- در اینجا هرگز بی حوصله نمی شویم، و هرگز احساس خستگی نمی کنیم.“

کافران

۳۶. کسانی که ایمان نمی آورند، ناچارند به آتش دوزخ تن سپارند، و هرگز حکم مرگ بر آنها جاری نمی شود، و هیچ تخفیفی در مجازاتشان داده نمی شود.
- ناسپاس ها را چنین کیفر می دهیم.
۳۷. و در آنجا فریاد برمی آورند، ”پروردگارا، اگر ما را از اینجا بیرون آوری، اعمال درست را جایگزین اعمالی می کنیم که در گذشته انجام می دادیم.“
- آیا ما یک عمر به شما فرصت ندادیم، همراه با یادآوری های پیاپی، برای کسانی که می خواستند پند بگیرند؟ آیا برای شما هشدار دهنده نیامد؟ پس، (پیامد آن را) بچشید.
- ستمگران هیچ یآوری ندارند.
۳۸. **خدا** به آینده آسمان ها و زمین داناست.
- اوست** که به درون اندیشه ها داناست.

بیزندگان و بازندگان

۳۹. اوست که شما را در زمین وارث کرد.
سپس، هرکس کفر را انتخاب کند، به زیان خود چنین کرده است.
کفر کافران فقط بر بیزاری پروردگارشان می افزاید.
کفر کافران فقط به زیان آنان می افزاید.
۴۰. بگو، ”معبودانی را که در کنار **خدا** می خوانید، در نظر بگیرید؛
به من نشان دهید که در زمین چه آفریده اند. آیا در آسمان ها شراکتی دارند؟“
آیا از سوی ما کتابی به آنها داده شده که در آن شکی نیست؟
بیگمان، آنچه ستمگران به یکدیگر و عده می دهند بیش از یک خیال پوچ نیست.

۴۱. **خدا**ست که آسمان ها و زمین را نگاه می دارد،
تا نابود نشوند.

اگر قرار بود کسی جز او آنها را نگاه دارد،
مسلماً همه از میان می رفت.
او باگذشت، و آمرزنده است.

در بوته آزمايش نهاده می شوند

۴۲. مؤکداً به **خدا** سوگند یاد کردند که اگر

هشدار دهنده ای برایشان می رفت،

بهتر از هر امتی هدایت می شدند!

ولی اکنون که هشدار دهنده ای برایشان آمد،

فقط بر بیزاریشان افزود.

۴۳. و در زمین متکبر شدند، و به نیرنگ های

اهریمنی متوسل شدند، و نیرنگ پلید دامان

صاحبش را خواهد گرفت. پس آیا می توانند

سرنوشتی جز آنچه بر پیشینیان گذشت داشته

باشند، پیشینیانی که مثل آنها رفتار کردند؟

خواهی دید که شیوه کار **خدا** هرگز تغییر

نمی پذیرد؛ خواهی دید که شیوه کار **خدا**

همیشه همین بوده است.

۴۴. آیا در زمین نگشته اند تا پایان کار پیشینیان را ببینند؟

آنها نیرومندتر از ایشان بودند.

هیچ چیز در آسمان ها یا زمین از **خدا** پوشیده نیست،

او بر همه چیز دانا، و بر همه کار تواناست.

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْخَلْقَ فِي الْأَرْضِ مِمَّنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ، وَلَا
يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ
كُفْرَهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ كُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ
أَمْ آتَيْنَهُم كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِّنْهُ بَلْ إِنَّا بِعَدْلِ الظَّالِمِينَ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا الْآخِرُونَ ﴿٤٠﴾ إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِن زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ
إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ
جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
مَّا زَادَهُمْ إِلَّا تَفُورًا ﴿٤٢﴾ أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرُ السَّيِّئِ
وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّمَاءَ
الْأُولَىٰ فَلَنْ نَّجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ نَّجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَحْوِيلًا
﴿٤٣﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ وَكَلُوا أَسْدًا مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ
فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٤﴾

۴۵. اگر خدا مردم را به سبب گناهانشان تنبیه می کرد، هیچ موجودی را در زمین باقی نمی گذارد. ولی او تا مدتی معین به آنها مهلت می دهد. هرگاه این مدت بسر آید، پس خدا به بندگان خود بیناست.

سوره ۳۶: ی. س. (یس)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ی. س.*

۲. و قرآن که سرشار از حکمت است.

۳. بیگمان، تو (رشاد) یکی از رسولانی.*

۴. و براه راست هستی.

۵. این از سوی آن توانمند، و بخشایشگر

وحی شده است.

۶. تا به مردمی هشدار داده شود که هرگز به

پدرانشان هشدار داده نشده بود،

و به همین دلیل، ناآگاه هستند.

۷. از پیش مشخص شده بود که بیشتر آنها

ایمان نمی آورند.

۸. زیرا در گردن هایشان زنجیری می نهیم که تا

چانه هایشان می رسد. در نتیجه، در کفر خود

اسیر شده اند.

۹. در برابر آنها پرده ای، و در پشت سرشان

پرده ای می افکنیم، و بدینسان، آنها را

می پوشانیم؛ آنها نمی توانند ببینند.

۱۰. چه به ایشان هشدار بدهی، یا هشدار ندهی

یکسان است، آنها نمی توانند ایمان بیاورند.*

۱۱. فقط کسانی به تو توجه خواهند کرد که از این

پیام پشتیبانی می کنند، و از رحمتگر پروا

دارند - حتی زمانی که در خلوت خود تنها باشند.

به چنین کسانی مژده ده که آمرزیده می شوند و پاداشی بزرگ می گیرند.

۱۲. بیگمان، ما مُردگان را زنده خواهیم کرد، و آنچه را که در این دنیا انجام داده اند،

و نیز پیامدهایی که پس از مرگشان ادامه دارد، همه را ثبت کرده ایم.

ما همه چیز را در پرونده ای دقیق به حساب آورده ایم.

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكُوا عَلَى
ظَهْرِهِمَا مِنْ ذَنْبَةٍ وَلَا كُنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَأَنَّ اللَّهَ كَانَ بَعِيدًا بَصِيرًا ﴿٤٥﴾

سُورَةُ الْيَسْتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَسْ ﴿١﴾ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣﴾ عَلَن
صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤﴾ نَزِيلِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٥﴾ لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا
أُذِرُوا أَبَاؤَهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ﴿٦﴾ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَیْكَ أَكْثَرَهُمْ
فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْيُنِهِمْ أَغْشَاءً فَهُمْ إِلَىٰ
الْآذِقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا
وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾ وَسَوَاءٌ
عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ إِنَّمَا نُنذِرُ
مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ
وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتُونَ وَنَكْتُبُ
مَا قَدَّمُوا وَآخَرَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٢﴾

* ۳۶:۱ برای آگاهی بیشتر درباره این حروف مقطع به پیوست ۱ نگاه کنید.

* ۳۶:۳ برای درک این شواهد فیزیکی و انکارناپذیر به پیوست های ۲ و ۲۶ نگاه کنید.

* ۳۶:۱۰ مَهر ایمان، و یا مَهر کفر از پیش بر همگان زده شده است (به پیوست ۱۴ نگاه کنید).

از ویژگی های تأسف بار آدمی:
تکذیب کردن رسولان*

۱۳. برای آنها مردم جامعه ای را نمونه بیاور که رسولانی نزدشان رفتند.
۱۴. هنگامی که دو (رسول) برای آنها فرستادیم، آن دو را تکذیب کردند. سپس با سومی از آنها پشتیبانی کردیم. آنها گفتند، "ما رسولان (خدا) هستیم که نزد شما فرستاده شده ایم."
۱۵. آنها گفتند، "شما جز بشری مانند ما نیستید. رحمتگر چیزی نازل نکرده است. شما دروغ می گوید."
۱۶. گفتند، "پروردگار ما می داند که ما به سوی شما فرستاده شده ایم."
۱۷. "تنها مأموریت ما این است که پیام را برسانیم."
۱۸. آنها گفتند، "ما شما را بدشگون می شماریم، اگر دست برندارید حتماً شما را سنگسار می کنیم، یا به عذابی دردناک دچار می کنیم."
۱۹. "گفتند، اکنون که به شما یادآوری شده، دیگر شگون شما بستگی به پاسخ شما دارد. بیگمان، شما مردمی هستید که زیاده روی کردید."
۲۰. مردی از آن سوی شهر آمد، و سخنش این بود، "ای قوم من، از رسولان پیروی کنید."
۲۱. "از کسانی پیروی کنید که از شما مزدی نمی خواهند، و هدایت شده اند."
۲۲. "چرا کسی را عبادت نکنم که مرا پدید آورد، و سرانجام، همه نزد او بازمی گردید؟"
۲۳. "آیا معبودانی جز او اختیار کنم؟ اگر رحمتگر گزندی برای من بخواید، شفاعت آنها کوچک ترین اثری برای من ندارد، و آنها نمی توانند مرا نجات دهند."
۲۴. "در آن صورت، کاملاً گمراه خواهم شد."
۲۵. "من به پروردگار شما ایمان آورده ام؛ خواهش می کنم به من گوش دهید."

وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾
 إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَهُكُم مَّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا كَاذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ إِنَّا إِلَهُكُم لَمَرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾ قَالُوا إِنَّا نَطِّيرُكَ يَا كَافِرٌ كُنَّا لَنْ نَنْتَهُوا لِرَجْمِكَ وَلِيَمَسَّنَكَ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَرِكُكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَالِي لَا آعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿٢٣﴾ إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ إِنِّي آمَنُتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

درستکاران بیکراست به بهشت می روند*

۲۶. (هنگام مرگش) به او گفته شد، "به بهشت وارد شو." گفت، "کاش قوم من می دانستند."
۲۷. "که پروردگارم مرا آمرزیده است، و مرا گرامی داشته است."

* ۲۷-۱۳:۳۶ رسولان خدا مدرک دارند، به عبادت موحّدانه امر می کنند، و پول نمی گیرند.

* ۲۶:۳۶ پرهیزگاران در حقیقت نمی میرند؛ بلکه به همان بهشتی انتقال داده می شوند که روزگاری آدم و حوا در آن می زیستند. آنها به پیامبران، مومنان پارسا، و شهدا که از یک زندگی فعال، و فراتر از رؤیا بهره مند هستند می پیوندند (به پیوست ۱۷ نگاه کنید).

۲۸. پس از او، بر قومش، سربازان را از آسمان به پایین فرستادیم؛ نیازی نبود که آنان را به پایین بفرستیم.

۲۹. یک دمیدن بود و بس، که بدان خاموش گشتند.

از ویژگی های ناپسند آدمی: استهزای رسولان*

۳۰. چقدر وضع مردم تأثر انگیز است! هرگاه رسولی نزدشان رفت، مسخره اش کردند.

۳۱. آیا ندیدند که ما چندین نسل را پیش از ایشان نابود کردیم، و اینکه چگونه هرگز نزدشان باز نمی گردند؟

۳۲. یکایک ایشان نزد ما احضار خواهند شد.

نشانه های خدا

۳۳. زمین مُرده برای آنها یک نشانه است:

ما آن را دوباره زنده می کنیم و دانه هایی از آن می رویانیم که می خورند.

۳۴. در آن باغ هایی از نخل خرما، و تاک انگور می رویانیم، و در آن چشمه ها روان می کنیم.

۳۵. تا برای آنها میوه فراهم کنیم، و آنها بتوانند به دست خود نیازمندی های خود را بر آورند.

آیا سپاسگزار می شوند؟

۳۶. شکوه و جلال کسی شایسته ستایش است که

انواع گوناگون گیاهان را از زمین آفرید، و نیز خودشان را، و مخلوقات دیگری را آفرید که از آن خبر ندارند.

۳۷. شب برای آنها یک نشانه دیگر است:

ما روشنایی روز را از آن برمی داریم، که بدان در تاریکی فرومی روند.

۳۸. خورشید طبق طراحي آن توانمند دانا

در جایی مشخص غروب می کند.

۳۹. و ماه را به گونه ای طراحي کردیم که در چندین مرحله پدیدار شود، تا همچو غلاف کهنه

و خمیده ای درآید.

۴۰. هرگز خورشید بر آن نیست که به ماه برسد - شب و روز هرگز انحراف نمی ورزند -

هر یک از آنها در مدار خود شناور است.

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِن بَعْدِهِ مِن جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ﴿٢٩﴾ يَحْضَرُهُ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَإِن كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾ وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّن نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجْرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِن أَنفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

* ۳۶:۳۰ اگر رسول دلیلی محکمی برای رسالتش نشان دهد، و به توحید همه جانبه دعوت کند، و از ما پولی نخواهد، چرا که به او ایمان نیاوریم؟ (به پیوست ۲ نگاه کنید).

اختراع نخستین کشتی

۴۱. یک نشانه دیگر برای آنها این است که ما نیاکانشان را در آن کشتی پُر بار بُردیم.
 ۴۲. سپس، مانند آن را برایشان آفریدیم تا بر آن سوار شوند.
 ۴۳. اگر می خواستیم، می توانستیم همگی آنها را غرق کنیم، پس نه فریادشان شنیده می شد، و نه می توانستند نجات پیدا کنند.
 ۴۴. در عوض، به ایشان رَحْم می کنیم، و تا چندی بهره مندشان می کنیم.
 ۴۵. با اینهمه، چون به ایشان گفته شود، ”از گذشته خود عبرت بگیرید، تا در آینده پرهیزگارانۀ رفتار کنید، تا مورد رحمت قرار بگیرید،“
 ۴۶. با بی اعتنایی به راه خود ادامه می دهند و هر دلیل روشنی هم که از سوی پروردگارشان به آنها داده شود برایشان بی تأثیر است.

وَأَيُّهُمْ أَتَىٰ حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِنْ نَشَاءُ نَغْرِقْهُمْ فَلَا يَصْرِحُوا لَهُمْ وَلَا هُمْ يَنْقُذُونَ ﴿٤٣﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ نَطْعِمَ مِنْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ أَنْ نَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا الصَّيْحَةَ وَحَدَّةَ تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾ وَيُنْفِخُ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا إِنَّا نَبِئْنَا مِنْ بَعْثِنَا مِنْ مَرْقَدٍ نَأْتِيْنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا صَاحِقَةٌ وَحَدَّةٌ فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا تُظَلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

۴۷. و چون به آنها گفته شود، ”از آنچه خدا به شما روزی داده است انفاق کنید،“ کسانی که ایمان ندارند به کسانی که ایمان دارند می گویند، ”چرا باید به کسانی انفاق کنیم که اگر خدا می خواست، می توانست به آنها طعام دهد؟ بیگمان شما بسیار گمراه هستید.“
 ۴۸. و چالش می کنند، ”این وعده در چه زمانی فرا خواهد رسید، اگر راست می گویند؟“
 ۴۹. دمیدنی بیش نیست، که هنگامی که به مشاجره مشغولند غافلگیرشان کند.
 ۵۰. نه فرصتی برای وصیت کردن پیدا می کنند، و نه می توانند نزد کسان خود بازگردند.
 ۵۱. در صور دمیده خواهد شد، و سپس از گور برمی خیزند و به سوی پروردگارشان می روند.
 ۵۲. خواهند گفت، ”وای بر ما. چه کسی ما را از بستر مرگ برانگیخت؟ این همان است که رحمتگر و عده داده بود. رسولان راست می گفتند.“
 ۵۳. دمیدنی بیش نیست، که نزد ما احضار شده اند.
 ۵۴. در آن روز، به هیچ کس کوچک ترین ستمی نمی شود. به شما برای آنچه کردید پرداخته می شود.

۵۵. ساکنان بهشت، در آن روز، به شادمانی مشغولند.
 ۵۶. و با همسرانشان در زیر سایه های دلپذیر، بر تخت ها تکیه می زنند.
 ۵۷. در آنجا میوه ها خواهند داشت؛ و هر چه آرزو کنند دریافت می کنند.
 ۵۸. پروردگاری بخشایشگر با سلام به آنها خوش آمد می گوید.
 ۵۹. و اما شما، ای گناهکاران، حساب شما جداست و خودتان نیز جدا هستید.

شیطان، انتخاب دیگر است

۶۰. آیا من شما را متعهد نکردم، ای فرزندان آدم، که شیطان را بندگی نکنید؟ که او سرسخت ترین دشمن شماست؟

۶۱. و اینکه هر عبادتی که می کنید منحصرأ برای من انجام شود؟ که این است راه راست.

۶۲. او بسیاری از شما را گمراه کرده است.

آیا خرد نداشتید که پی ببرید؟

۶۳. این است آن دوزخی که به شما وعده داده شده بود.

۶۴. امروز، در نتیجه کفرتان، در آن خواهید سوخت.

۶۵. در آن روز بر دهان هایشان مهر می زنیم؛

دست ها و پاهایشان به آنچه کرده بودند

شهادت خواهند داد.

۶۶. اگر بخواهیم، می توانیم دیدگانیشان را در پرده

بگذاریم و، در نتیجه، وقتی راه را بجویند،

نخواهند دید.

۶۷. اگر بخواهیم، می توانیم آنها را در جای خود

میخکوب کنیم؛ آنگاه نه می توانند گامی به پیش

بردارند، نه به پس.

۶۸. به هر کس که عمر دراز دهیم، او را به ناتوانی

باز می گردانیم. آیا نمی فهمند؟

۶۹. آنچه به او (رسول) آموختیم شعر و شاعری

نیود، و او (شاعر) نیست.

ولی این نشانه ای است اعجاز انگیز،*

و قرآنی ارزشمند.

۷۰. تا به کسانی که زنده هستند پند دهد، و کافران را افشا کند.

إِن أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمِ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ
 فِي ظِلِّلٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكِعُونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَهُمْ
 مَائِدَعُونَ ﴿٥٧﴾ سَلَّمَ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَأَمْتُوا الْيَوْمَ
 أَيُّهَا الْمَجْرُمُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ نَعْهَدْ إِلَيْكُمْ بِنَبِيِّ أَدَمَ أَنْ لَا
 تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمُ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَأَنْ اعْبُدُونِي
 هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا
 أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
 ﴿٦٣﴾ أَصَلُّوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ
 عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَنُكَلِّمُنَا أَيْدِيَهُمْ وَنَشْهَدُ أَرْجُلَهُمْ بِمَا كَانُوا
 يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا
 الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ
 عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾
 وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾
 وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْءَانٌ مُّبِينٌ
 ﴿٦٩﴾ لِيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

* ۳۶:۶۹ واژه " ذکر " به دفعات به کد ریاضی قرآن اشاره دارد، که مسلماً نه از گفتارهای ادیبانه است، و نه از اشعار. لطفاً این آیات را بررسی کنید: (۸ ، ۱ : ۳۸) (۵ : ۲۶) (۲۴ ، ۲ : ۲۱) (۴۴ : ۱۶) (۹ ، ۶ : ۱۵).

۷۱. آیا ندیده اند که ما به دست خود، چارپایانی برای آنان آفریدیم که دارنده آن هستند؟
 ۷۲. و آنها را برایشان رام کردیم؛ بر بعضی سوار می شوند، و بعضی را می خورند.
 ۷۳. از آنها منافعی دیگر، و نیز نوشیدنی بدست می آورند. آیا سپاس نمی گزارند؟

معبودان فاقد قدرت

۷۴. و جز **خدا** معبودان دیگری می گیرند، به این امید که آنها بتوانند کمکشان کنند!
 ۷۵. بعکس، از دست هیچ یک از آنها کاری ساخته نیست؛ ولی اینان همچو سربازان جانباز همیشه در خدمت آنها هستند.

۷۶. بنابراین، از سخنانشان ناراحت مشو.
 ما از آنچه نهفته می دارند و از آنچه آشکارا

بر زبان می آورند بخوبی آگاهیم.

۷۷. آیا انسان نمی بیند که او را از قطره ای کوچک آفریدیم، سپس او به دشمنی سرسخت تبدیل می شود؟

۷۸. او از ما می پرسد - درحالیکه آفرینش نخستین خود را از یاد برده است - "کیست که بتواند این استخوان ها را پس از آنکه پوسیده شد زنده کند؟"

۷۹. بگو، "همان کسی که نخستین بار آنها را پدید آورد، باز هم آن را برمی انگیزد.

او به هر آفرینشی داناست."

۸۰. اوست که از درختان سبز، برای شما سوخت می آفریند، و شما آن را برای روشنایی می آفریند.

۸۱. آیا کسی که آسمان ها و زمین را آفرید، قادر نیست همان را دوباره بیافریند؟ آری؛

او آفریننده است، و بر همه چیز داناست.

۸۲. چون به چیزی اراده کند همین بس که به آن بگوید، "بشو"، و آن شده است.

۸۳. بنابراین، شکوه و جلال او یاد باد که فرمانروایی همه چیز به دست اوست، و به سوی او بازگردانیده می شوید.*

أُولَئِكَ يَرَوْنَ أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِيئُنَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا
 مَلَائِكَةٌ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾
 وَهُمْ فِيهَا مَنَّعٌ وَمَشَارِبٌ أَفْلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَأَتَّخِذُوا
 مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ
 نصرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُخَضَّرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ
 إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾ أُولَئِكَ يَرَوْنَ أَنَّا
 خَلَقْنَاهُمْ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبْنَا
 مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ، قَالَ مَنْ يُعِيبُ الْعَظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾
 قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ
 ﴿٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ
 مِنْهُ نُوقَدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾
 إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾
 فَسَبِّحْنِ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

سُورَةُ الْصَّافَاتِ

* ۳۶:۸۳ درخور توجه است که عدد بدست آمده از حاصل جمع ارزش رقمی "رشاد" (۵۰۵)، "خلیفه" (۷۲۵)، و شماره این سوره (۳۶)، و آیه (۸۳) مضرب ۱۹ است (۱۹ × ۷۱ = ۱۳۴۹ = ۸۳ + ۳۶ + ۷۲۵ + ۵۰۵). در ضمن، از ۲۹ سوره ای که با حروف مقطع آغاز می شوند، سوره یاسین نوزدهمین سوره ای است که دارای حروف مقطع است.

۲۵. ” چرا یکدیگر را یاری نمی دهید؟“
 ۲۶. آنها، در آن روز، کاملاً تسلیم خواهند بود.
 سرزنش نوجانبه
 ۲۷. آنها نزد یکدیگر خواهند رفت، و یکدیگر را مورد سوال و سرزنش قرار می دهند.
 ۲۸. (و به پیشوایان خود) می گویند، ” شماها بودید که از سمت راست به سراغ ما می آمدید.“
 ۲۹. پاسخ می دهند، ” این شما بودید که مومن نبودید.
 ۳۰. ” ما هیچ قدرتی بر شما نداشتیم؛ شما خودتان سرکش بودید.
 ۳۱. ” سزای ما همین است که پروردگار ما فرمان داد؛ اینک باید عذاب بکشیم.
 ۳۲. ” ما شما را گمراه کردیم، زیرا خودمان گمراه بودیم.“
 ۳۳. بنابراین، همه با هم در عذاب آن روز سهیم خواهند بود.
 ۳۴. گناهکاران را بدینسان کیفر می دهیم.

مَا لَكُمْ لَا تَنصُرُونَ ﴿۲۵﴾ بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْمِرُونَ ﴿۲۶﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
 عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿۲۷﴾ قَالُوا إِنَّا كُنَّم تَأْتُونَنَا مِنَ الْيَمِينِ ﴿۲۸﴾
 قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿۲۹﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
 بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ ﴿۳۰﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَأَقْبِرُونَ ﴿۳۱﴾
 فَأَعْوَبْتَكُمْ إِنَّا كُنَّا عَلَاوِينَ ﴿۳۲﴾ فَأَنَّهُمْ يُؤَمِّدُونَ ﴿۳۳﴾ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ
 ﴿۳۴﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿۳۵﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿۳۶﴾ وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَارِكُوا آلَ الْهَيْبَتَا
 لِشَاعِرٍ يَجْحُونَ ﴿۳۷﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۳۸﴾ إِنَّا كُرِّ
 لَدَاقِبُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿۳۹﴾ وَمَا يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۴۰﴾
 ﴿۴۱﴾ الْإِعْبَادَ لِلَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿۴۲﴾ أَوَّلِيكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ﴿۴۳﴾
 فَوَكَّهُ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿۴۴﴾ فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿۴۵﴾ عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ
 ﴿۴۶﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ ﴿۴۷﴾ بِيضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّرْبِ
 ﴿۴۸﴾ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفَوْنَ ﴿۴۹﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ
 الطَّرْفِ عِينٌ ﴿۵۰﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿۵۱﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ
 بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿۵۲﴾ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿۵۳﴾

نخستین فرمان

۳۵. وقتی به آنها گفته شد، ” [لا اله الا الله]

- معبودی نیست جز **خدا**، ” تکبر ورزیدند.
 ۳۶. و گفتند، ” مگر ما آنیم که معبودانمان را بخاطر
 شاعری دیوانه رها کنیم؟“
 ۳۷. در واقع، او حق را آورده است و رسولان را
 تصدیق کرده است.
 ۳۸. بدون هیچ شک و شبهه ای،
 شما مزه دردناک ترین عذاب را خواهید چشید.
 ۳۹. جز این نیست که برای آنچه کردید کیفر می بینید.
 ۴۰. تنها آن عده از بندگان **خدا** که فقط رو به سوی
او دارند (نجات خواهند یافت).
 ۴۱. آنها سزاوار روزی هایی شده اند که مخصوص
 ایشان در نظر گرفته شده است.
 ۴۲. انواع و اقسام میوه ها.
 آنها مورد احترام خواهند بود.
 ۴۳. در باغ های فرح بخش.
 ۴۴. بر تخت هایی نزدیک یکدیگر.
 ۴۵. جام هایی از نوشیدنی های ناب در برابرشان بگردانند.
 ۴۶. که برای نوشندگان زلال و لذت بخش است.
 ۴۷. نه آلودگی می پذیرد، و نه پایان می یابد.
 ۴۸. نزدشان، همدمانی خیال انگیز خواهند بود.
 ۴۹. که همچون تخم مرغ های لطیف و شکننده، نگهداری می شوند.

بیدار بهشتیان از دوزخیان

۵۰. آنها نزد یکدیگر می روند، و با هم گفتگو می کنند.
 ۵۱. یکی از ایشان خواهد گفت، ” من سابقاً دوستی داشتم.

۵۲. " که مسخره می کرد: " آیا تو به این چیزها معتقدی؟
 ۵۳. " پس از آنکه بمیریم و به مُشتی خاک و استخوان تبدیل شویم،
 ما را برای حسابرسی فرا می خوانند؟"
 ۵۴. خواهد گفت، " فقط نگاهی بینداز!"
 ۵۵. و چون نگاه کند، دوست خود را در دل دوزخ خواهد دید.*
 ۵۶. او (نزد دوستش می رود و) می گوید، " به **خدا** که چیزی نمانده بود تو مرا نابود کنی.
 ۵۷. " اگر لطف پروردگارم نبود، من نیز اکنون با تو می بودم.
 ۵۸. " (آیا هنوز هم معتقدی) که ما می میریم،
 ۵۹. " فقط مرگ نخستین، و هرگز به کیفر نمی رسیم؟"

- بزرگ ترین پیروزی: آمرزیده شدن
 ۶۰. این بزرگ ترین موفقیت است.
 ۶۱. هر کس که اهل عمل است باید برای آن کار کند.
 ۶۲. آیا این سرنوشت بهتر است، یا درخت تلخ؟
 ۶۳. ما آن را کيفری برای ستمگران کردیم.
 ۶۴. آن، درختی است که در گنه دوزخ می روید.
 ۶۵. گل هایش مانند سرهای شیاطین است.
 ۶۶. و آنقدر از آن می خورند تا شکمشان پُر شود.
 ۶۷. سپس، روی آن از نوشابه های جهنمی می نوشند.
 ۶۸. پس به دوزخ باز می گردند.
 از والدین خود کورکورانه پیروی کردند
 ۶۹. آنها پدرانشان را گمراه یافتند.
 ۷۰. و خود نیز کورکورانه از گام های آنان پیروی کردند.
 ۷۱. اکثر گذشتگان نیز از همین طریق گمراه شدند.
 ۷۲. ما هشدار دهندگانی نزد ایشان فرستاده بودیم.
 ۷۳. ببین پایان کار هشدار داده شدگان به کجا کشید.
 ۷۴. تنها آن عده از بندگان **خدا** که فقط رو به سوی او دارند (نجات پیدا می کنند).

نوح

۷۵. پس، نوح ما را ندا داد، و بهترین پاسخ دهنده بودیم.
 ۷۶. و او و خانواده اش را از گزند بزرگ نجات دادیم.

* ۳۷:۵۵ بهشتیان بی آنکه آسیبی به ایشان برسد می توانند برای دیدن بستگان و دوستان قبلی خود به جهنم بروند. در آخرت، همه می توانند به سمت پایین حرکت کنند، ولی نمی توانند از مرز تعیین شده به سمت بالا بروند. ظرفیت هر کس، بسته به میزان درجه رشد و تکامل اوست (پیوست ۵).

۷۷. و همراهان او را از نجات یافتگان کردیم.
 ۷۸. و داستان او را برای نسل های بعد زنده نگاه داشتیم.
 ۷۹. از میان جهانیان، صلح بر نوح.
 ۸۰. ما به نیکوکاران چنین پاداش می دهیم.
 ۸۱. او یکی از بندگان باایمان ماست.
 ۸۲. و دیگران را غرق کردیم.
 ابراهیم
 ۸۳. ابراهیم از پیروان او بود.
 ۸۴. او با تمام وجود به سوی پروردگارش آمد.

۸۵. او به پدر و قوم خود گفت، ” اینها چیست که شما عبادت می کنید؟

۸۶. ” آیا این خدایان ساختگی را، بجای **خدا** می خواهید؟

۸۷. ” درباره پروردگار جهان چگونه می اندیشید؟“

۸۸. او با دقت به ستارگان نگاه کرد.

۸۹. سپس، دست برداشت و گفت، ” دیگر از این خسته شدم!“

۹۰. از او روی گردانیدند.

۹۱. سپس، او رو به سوی بتانشان کرد و گفت، ” آیا مایلید غذا بخورید؟“

۹۲. ” چرا سخن نمی گوید؟“

۹۳. سپس آنها را درهم شکست.

۹۴. آنان، خشمگین و برآشفته نزد او رفتند.

۹۵. او گفت، ” چگونه می توانید چیزی را که به دست خود می تراشید عبادت کنید؟“

۹۶. ” با اینکه **خدا** شما و آنچه را که می سازید آفریده است!“

۹۷. گفتند، ” بیایید آتشی بزرگ برپا کنیم، و او را در آتش اندازیم.“

۹۸. و بر ضد او همدست شدند، ولی ما آنها را بازنده کردیم.

۹۹. او گفت، ” من به سوی پروردگارم می روم؛ او مرا هدایت خواهد کرد.“

۱۰۰. ” پروردگارا، فرزندان درستکار به من ببخش.“

۱۰۱. پس به فرزندی نیکو مرده اش دادیم.

خواب شیطانی*

۱۰۲. وقتی او به اندازه کافی بزرگ شد که با وی به کار مشغول شود، به او گفت، ” پسر، در خوابی چنین می بینم که تو را قربانی می کنم. نظر تو چیست؟“ گفت، ” پدرم، آنچه را

فرمان یافته ای انجام ده. انشاء **الله**، مرا شکیبای خواهی یافت.“

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَرَكَعًا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلَّمَ عَلَيْنَا مَوْجٌ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَبْنَا تَجْرِي الْمَسِينِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخِرِينَ ﴿٨٢﴾ وَإِن مِنْ شَيْعَةٍ لَّابْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾ إِذْ جَاءَهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ أَفَكُلَّاءِ الْهَيْهَةَ دُونَ اللَّهِ تَرْبُدُونَ ﴿٨٦﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَظَنَرْنَا فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَأَى إِلَهُ الْهَيْمَمِ ﴿٩١﴾ فَقَالَ الْآلَاءُ كَلُونَ ﴿٩٢﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٣﴾ فَرَأَى عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٤﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَرْفُُونَ ﴿٩٥﴾ قَالَ اتَّعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٦﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ قَالُوا أَبْنَاءُ اللَّهِ بَيْنَنَا فَالْقَوْمُ فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٨﴾ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٩﴾ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيِّدِينَ ﴿١٠٠﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾ فَسَرَّزْنَاهُ بِعِلْمٍ حَلِيمٍ ﴿١٠٢﴾ فَأَمَّا بَلْعُ مَعَهُ السَّعَىٰ فَكَالَ يَبْنَىٰ إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ﴿١٠٣﴾ قَالُوا يَا أَبَتِ أَعْمَلُ مَا تُوَمَّرُ سَجِدُ فِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٤﴾

* ۳۷:۱۰۲ آن وجود بخشایشگر [الرحیم] هرگز به کار نادرست فرمان نمی دهد (۷:۲۸)، علاقه ابراهیم به پسرش باعث شد که شیطان ادعا کند که وی فرزندش را بیش از اندازه دوست دارد و اجازه یافت با این آزمایش سخت او را تحت آزمون قرار دهد، همانند داستان ایوب.

۱۰۳. سپس هر دو تسلیم شدند، و او پیشانی وی را (برای قربانی) بر زمین نهاد.

خدا دخالت کرد تا ابراهیم و اسماعیل را از ارتکاب به گناه نجات دهد

۱۰۴. ما او را ندا دادیم: ”ای ابراهیم.

۱۰۵. ”تو خواب را باور کرده ای.“

و افراد نیکوکار را چنین پاداش می دهیم.

۱۰۶. بیگمان، آزمائشی بود حساس.

۱۰۷. ما، حیوانی را برای قربانی شدن جایگزین کردیم تا بدین وسیله (اسماعیل را)

نجات دهیم.

۱۰۸. و داستان او را برای آیندگان زنده نگاه داشتیم.

۱۰۹. صلح بر ابراهیم.

۱۱۰. افراد نیکوکار را چنین پاداش می دهیم.

۱۱۱. او یکی از بندگان بالیمان ماست.

تولد اسحاق

۱۱۲. سپس او را به تولد اسحاق مژده دادیم،

تا یکی از پیامبران درستکار باشد.

۱۱۳. و به او، و به اسحاق برکت دادیم.

از نوادگان ایشان، بعضی درستکار هستند،

و بعضی، از ستمگران پلید.

موسی و هارون

۱۱۴. و به موسی و هارون نیز برکت دادیم.

۱۱۵. و آن دو و قومشان را از بلای بزرگ

نجات دادیم.

۱۱۶. و از آنها پشتیبانی کردیم، تا پیروز شدند.

۱۱۷. و کتاب آسمانی گرانمایه را به هر دو دادیم.

۱۱۸. و هر دو را براه راست هدایت کردیم.

۱۱۹. و داستان آن دو را برای آیندگان

زنده نگاه داشتیم.

۱۲۰. صلح بر موسی و هارون.

۱۲۱. افراد نیکوکار را چنین پاداش می دهیم.

۱۲۲. آن دو از بندگان مومن ما بودند.

الیاس

۱۲۳. الیاس یکی از رسولان بود.

۱۲۴. او به قومش گفت، ”مگر نمی خواهید پرهیزگاران عمل کنید؟

۱۲۵. ”آیا بعل را می خوانید، بجای اینکه بهترین خالق را بخوانید؟

۱۲۶. ”خدای را، که پروردگار شما، و پروردگار نیاکان شماست!“

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ۝ وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ۝ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّكَ هَذَا هُوَ الْبَلْتَأُ الْمُمِينُ ۝ وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝ سَلَامٌ عَلَيَّ إِِبْرَاهِيمَ ۝ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَقَ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ ۝ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝ وَجَعَلْنَاهُمَا قَوْمَهُمَا مِنْ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ ۝ وَنَصَرْنَاهُمْ فَاكُونُوا لَهُمُ الْعَلِيلِينَ ۝ وَءَاتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ۝ سَلَّمْنَا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّا لِيَاسِ لِمَنِ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ۝ أَأَنْذَعُونَ بَعْلًا وَّنَذْرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ۝ اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝

۱۲۷. او را دروغگو شمردند. در نتیجه، لازم شد که حساب پس دهند.
۱۲۸. تنها آن عده از بندگان **خدا** که فقط رو به سوی او دارند (نجات پیدا می کنند).
۱۲۹. ما داستان او را برای آیندگان زنده نگاه داشتیم.
۱۳۰. صلح بر الیاس، و بر تمام کسانی که مانند الیاس هستند.
۱۳۱. ما افراد نیکوکار را چنین پاداش می دهیم.
۱۳۲. او یکی از بندگان باایمان ما بود.

لوط

۱۳۳. لوط یکی از رسولان بود.
۱۳۴. او، و تمام خانواده اش را نجات دادیم.
۱۳۵. غیر از آن پیرزن که محکوم شده بود.
۱۳۶. و بقیه را نابود کردیم.
۱۳۷. شما هنوز هم از ویرانه های آنها می گذرید،

در روز

۱۳۸. و در شب. آیا نمی فهمید؟

یونس

۱۳۹. یونس یکی از رسولان بود.
۱۴۰. او به کشتی پُر باری گریخت.
۱۴۱. او سرکشی کرد، و به بازندگان پیوست.
۱۴۲. پس، ماهی او را بلعید، و او مقصر بود.
۱۴۳. اگر به ذکر و نیایش (خدا) متوسل نشده بود،
۱۴۴. تا روز رستاخیز در شکم ماهی می ماند.
۱۴۵. و او را که خسته و بی رمق شده بود،
- به بیابان افکندیم.
۱۴۶. و برای او درختی که میوه اش خوردنی بود
- رویاندیم.

۱۴۷. سپس او را نزد صد هزار نفر،* یا بیشتر
- فرستادیم.

۱۴۸. آنها ایمان آوردند، و اجازه دادیم که از این
- زندگی بهره مند شوند.

۱۴۹. از آنها پیرس، آیا پروردگارت دختر دارد و آنها پسر دارند!
۱۵۰. آیا فرشتگان را مؤنث آفریدیم؟ آیا آنها شاهدش بودند؟
۱۵۱. بیگمان، کفری فاحش بر زبان می رانند که می گویند -
۱۵۲. ”**خدا** پسری گرفته است.“ بیگمان، آنها دروغگو هستند.
۱۵۳. آیا او دختران را بر پسران برگزید؟

فَكَذَّبُوهُ فَأْتَاهُم مَّحْضُرُونَ ﴿١٢٧﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمَخْلُصِينَ ﴿١٢٨﴾
 وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَّمْنَا عَلَىٰ إِلَىٰ يَاسِينَ ﴿١٣٠﴾ إِنَّا كَذَّلْنَاكَ
 بِجَزَى الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ وَإِن لُّوطًا
 لَّمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾ إِذْ جَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾ إِلَّا عَجُوزًا
 فِي الْعَذَابِينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ ﴿١٣٦﴾ وَإِن كُورَ لُنَمِرُونَ عَلَيْهِم
 مُّصِيبَاتٌ ﴿١٣٧﴾ وَيَأْتِلُ أَفَالًا تَعْفُلُونَ ﴿١٣٨﴾ وَإِن يُونُسَ لَمِنَ
 الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾ إِذْ أُنقِيَ إِلَى الْفَالِكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾ فَسَاهَمَ فَكَانَ
 مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ
 كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾
 ﴿١٤٥﴾ فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٦﴾ وَأَلْبَسْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً
 مِّن يَّفْطِينٍ ﴿١٤٧﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٨﴾
 فَآمَنُوا فَامْتَغَنَاهُمْ بِسَاتِرٍ ﴿١٤٩﴾ فَاسْتَفْتَاهُمُ الرَّبُّكَ الْبَتَاتِ
 وَلَهُمُ الْبُشُورُ ﴿١٥٠﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنْدَانًا وَهُمْ
 شَاهِدُونَ ﴿١٥١﴾ أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ أَفْكَهَمَ لِيَقُولُونَ ﴿١٥٢﴾ وَلَدَّ
 اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٣﴾ أَصْطَفَى الْبَتَاتِ عَلَى الْبَسِينِ ﴿١٥٤﴾

* ۳۷:۱۴۷ سی عدد در قرآن آمده است: ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵، ۲۶، ۲۷، ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۲، ۳۳، ۳۴، ۳۵، ۳۶، ۳۷، ۳۸، ۳۹، ۴۰، ۴۱، ۴۲، ۴۳، ۴۴، ۴۵، ۴۶، ۴۷، ۴۸، ۴۹، ۵۰، ۵۱، ۵۲، ۵۳، ۵۴، ۵۵، ۵۶، ۵۷، ۵۸، ۵۹، ۶۰، ۶۱، ۶۲، ۶۳، ۶۴، ۶۵، ۶۶، ۶۷، ۶۸، ۶۹، ۷۰، ۷۱، ۷۲، ۷۳، ۷۴، ۷۵، ۷۶، ۷۷، ۷۸، ۷۹، ۸۰، ۸۱، ۸۲، ۸۳، ۸۴، ۸۵، ۸۶، ۸۷، ۸۸، ۸۹، ۹۰، ۹۱، ۹۲، ۹۳، ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۹۷، ۹۸، ۹۹، ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۰۷، ۱۰۸، ۱۰۹، ۱۱۰، ۱۱۱، ۱۱۲، ۱۱۳، ۱۱۴، ۱۱۵، ۱۱۶، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۱۹، ۱۲۰، ۱۲۱، ۱۲۲، ۱۲۳، ۱۲۴، ۱۲۵، ۱۲۶، ۱۲۷، ۱۲۸، ۱۲۹، ۱۳۰، ۱۳۱، ۱۳۲، ۱۳۳، ۱۳۴، ۱۳۵، ۱۳۶، ۱۳۷، ۱۳۸، ۱۳۹، ۱۴۰، ۱۴۱، ۱۴۲، ۱۴۳، ۱۴۴، ۱۴۵، ۱۴۶، ۱۴۷، ۱۴۸، ۱۴۹، ۱۵۰، ۱۵۱، ۱۵۲، ۱۵۳، ۱۵۴، ۱۵۵، ۱۵۶، ۱۵۷، ۱۵۸، ۱۵۹، ۱۶۰، ۱۶۱، ۱۶۲، ۱۶۳، ۱۶۴، ۱۶۵، ۱۶۶، ۱۶۷، ۱۶۸، ۱۶۹، ۱۷۰، ۱۷۱، ۱۷۲، ۱۷۳، ۱۷۴، ۱۷۵، ۱۷۶، ۱۷۷، ۱۷۸، ۱۷۹، ۱۸۰، ۱۸۱، ۱۸۲، ۱۸۳، ۱۸۴، ۱۸۵، ۱۸۶، ۱۸۷، ۱۸۸، ۱۸۹، ۱۹۰، ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۳، ۱۹۴، ۱۹۵، ۱۹۶، ۱۹۷، ۱۹۸، ۱۹۹، ۲۰۰.

حاصل جمع این سی عدد، ۱۶۲۱۴۶ یا ۸۵۳۴ × ۱۹ است (به پیوست ۱ نگاه کنید).

۱۵۴. شما را چه شده؟ چرا منطقی نیستید؟
خطاب به کافران

۱۵۵. چرا متوجه نمی شوید؟

۱۵۶. آیا دلیل روشنی دارید؟

۱۵۷. کتابتان را نشانمان دهید، اگر راست می گوئید.

۱۵۸. حتی میان او و جن ها نوعی رابطه قائل شدند.

هرچند که جن ها خودشان می دانند که از زیردستان هستند.

۱۵۹. شکوه و جلال **خدا** یاد باد؛ بسی فراتر از آن است که ادعا می کنند.

۱۶۰. تنها آن عده از بندگان **خدا** که فقط رو به سوی او دارند (نجات پیدا می کنند).

۱۶۱. بیگمان، شما و کسانی که خود را بنده ی
استانسان می کنید.

۱۶۲. نمی توانید برای او تعیین تکلیف کنید.

۱۶۳. جز این نیست که در دوزخ خواهید سوخت.

فرشتگان

۱۶۴. هر یک از ما کار ویژه ای دارد.

۱۶۵. ما سامان دهندگان هستیم.

۱۶۶. ما (پروردگار مان را)

آنطور که شایسته و بایسته بود تقدیس کردیم.

پیروی کورکورانه از والدین

۱۶۷. آنها می گفتند،

۱۶۸. ” اگر والدین ما تعلیمات درست را به ما

آموخته بودند،

۱۶۹. ” از عابدان می شدیم؛

و فقط رو به سوی **خدا** می داشتیم.“

۱۷۰. ولی ناباور شدند، و البته خواهند فهمید.

پیروزی برای رسولان تضمین شده است

۱۷۱. فرمان ما درباره بندگان که رسول هستند

از پیش مقدر شده است.

۱۷۲. ایشان بدون شک پیروز هستند.

۱۷۳. سربازان ما چیره می شوند.

۱۷۴. پس تا چندی به آنها اعتنا نکن.

۱۷۵. باش تا آنها را ببینی؛ خودشان هم خواهند دید.

۱۷۶. آیا میخواهند عذاب ما را هرچه زودتر ببینند؟

۱۷۷. روزی که عذاب بر آنها نازل شود،

روزی اسفناک خواهد بود؛ به اندازه کافی

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ أَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِينٌ ﴿١٥٦﴾ فَأْتُوا بِكِتٰبِكُمْ إِن كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿١٥٧﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسْبًا وَلَقَدْ عَلِمْتِ الْجِنَّةُ أَنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٥٩﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٦٠﴾ فَاِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾ مَا اَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفٰئِزِينَ ﴿١٦٢﴾ اِلَّا مَن هُوَ صٰلِحٌ جَمِيْعًا ﴿١٦٣﴾ وَمَا مَنَّا اِلَّا لَهٗ مُقَامٌ مَّعْلُوْمٌ ﴿١٦٤﴾ وَاِنَّا لَنَحْنُ الصّٰفُّوْنَ ﴿١٦٥﴾ وَاِنَّا لَنَحْنُ الْمُسْتَبْسِحُوْنَ ﴿١٦٦﴾ وَاِن كَانُوْا لَيَقُوْلُوْنَ ﴿١٦٧﴾ لَوْ اَنْ عِنْدَنَا ذِكْرٌ مِّنْ اِلٰهٍ وَّالِيْنَ ﴿١٦٨﴾ لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِيْنَ ﴿١٦٩﴾ فَكُفِّرُوْا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٧٠﴾ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمٰتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٧١﴾ اِنَّهُمْ لَمُهْمٌ اَلْمَنْصُوْرُوْنَ ﴿١٧٢﴾ وَاِن جُنْدًا لَّهُمْ الْعٰلِيُوْنَ ﴿١٧٣﴾ فَاَقُوْلْ عَنْهُمْ حَتّٰى جِيْنَ ﴿١٧٤﴾ وَاَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُوْنَ ﴿١٧٥﴾ اَفَعِدَايُنَا يَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿١٧٦﴾ فَاِذَا نَزَلَ بِسٰحِحِهِمْ فَسَاةٌ صٰبِحَ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿١٧٧﴾ وَقُوْلْ عَنْهُمْ حَتّٰى جِيْنَ ﴿١٧٨﴾ وَاَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُوْنَ ﴿١٧٩﴾ سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿١٨٠﴾ وَسَلٰمٌ عَلٰى الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٨٢﴾

سُوْرَةُ الصّٰفّٰتِ

به آنها هشدار داده شده بود.

۱۷۸. تا چندی از ایشان روی بگردان.

۱۷۹. باش تا آنها را ببینی؛ خودشان هم

خواهند دید.

۱۸۰. شکوه و جلال پروردگارت ستایش

باد، پروردگار بزرگ؛ بسی فراتر

از آنچه می گویند.

۱۸۱. صلح بر رسولان باد.

۱۸۲. ستایش **خدای** را، پروردگار جهان.

سوره ۳۸: ص. (ص)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ص. * و قرآن که حامل مدرک است.**
۲. کسانی که باور ندارند به خود بزرگ بینی دچار شده اند و اعتراض دارند.
۳. بسیاری از نسل ها را پیش از آنها نابود کردیم.
- و فریادشان برای کمک بیهوده بود.
۴. و در شگفت شدند که چگونه هشدار دهنده ای از میان خودشان برایشان آمده است.
- ناباوران گفتند، "یک افسونگر است؛ یک دروغگو.
۵. " آیا تمام معبودان به کنار، و فقط خدای واحد؟

واقعا که عجیب است.

۶. پیشوایان اعلام کردند، " بروید و با صبر و استقامت در برابر معبودانتان اظهار بندگی کنید.
- این چیزی است که از شما خواسته شده.
۷. " ما چنین چیزی را هرگز از دین پدرانمان نشنیده ایم. این دروغ است.
۸. " چرا این دلیل روشن به او داده شد و به ما داده نشد؟ در واقع، آنها به دلیل روشن من شک دارند. در واقع، هنوز عذاب مرا نچشیده اند.
۹. آیا آنها صاحب گنج های رحمت پروردگارت هستند، آن توانمند، بخشنده؟

آیا فرمانروایی آسمان ها و زمین،

و آنچه میان آنهاست از آن ایشان است؟

بگذار به یکدیگر یاری دهند.

۱۱. پس، هر قدر هم که نیرو جمع کنند - حتی اگر تمام گروه ها با هم متحد شوند - باز هم شکست می خورند.

۱۲. قوم نوح، عاد، و فرعون قدرتمند پیش از آنها تکذیب کردند.

۱۳. و نیز، ثمود، قوم لوط، و اصحاب چوب (اهل مدین)؛ همه از مخالفان بودند.

۱۴. همگی ایشان رسولان را دروغگو شمردند و در نتیجه، عذاب من واجب آمد.

۱۵. جز دمینی در انتظار این مردم نیست، که از آن جان به در نبرند.

۱۶. چالشگرانه گفتند: "پروردگارا، چرا پیش از فرا رسیدن روز حسابرسی، هر چه زودتر ما را تنبیه نمی کنی."

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ص وَالْقُرْآنَ الَّذِي نُنزِّلُ بِالَّذِينَ كَفَرُوا فِي عَذَابٍ مُّشْتَقٍ ۚ
 كَرَاهِلْكَانِ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَ وَأَوَّلَاتٍ حِينَ مَنَاصٍ ۚ وَجَبُوا
 أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذٰبٌ ۚ
 أَجْعَلُ الْآلِهَةَ إِلٰهًا وَجِدًّا إِنْ هٰذَا شَيْءٌ إِلَّا عَجَابٌ ۚ ۝۵ وَأَنْطَلِقُ الْمَلَأُ
 مِنْهُمْ أَنْ أَمْشُوا وَأَصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ إِنْ هٰذَا شَيْءٌ إِلَّا رِيَادٌ ۚ ۝۶
 مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِي الْآيَةِ الْآخِرَةِ إِنْ هٰذَا إِلَّا آخِلَقٌ ۚ ۝۷ أَمْ نَزَّلُ
 عَلَيْهِ الذِّكْرَ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابَ
 ۝۸ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ۚ ۝۹ أَمْ لَهُمْ
 مَلَكٌ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ۚ ۝۱۰
 جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ۚ ۝۱۱ كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ
 نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْنَادِ ۚ ۝۱۲ وَنَمُودٌ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ
 لَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ ۚ ۝۱۳ إِنْ كُلُّ إِلَّا كَذَبَ الرُّسُلِ
 فَحَقَّ عِقَابٌ ۚ ۝۱۴ وَمَا يَنْظُرُ هُنَّ إِلَّا الصَّيْحَةَ وَجِدَّةً مَأْلَهَا
 مِنْ فَوْقٍ ۚ ۝۱۵ وَقَالُوا رَبَّنَا جَعَلْنَا قِطْنًا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ۚ ۝۱۶

* ۳۸:۱ این حرف مقطع (ص) در سوره های ۷، ۱۹، ۳۸ جمعاً ۱۵۲ بار آمده است، ۸×۱۹ (بیوست ۱).

** ۳۸:۱ واژه "ذکر" در قرآن از اهمیت ویژه ای برخوردار است و آشکارا به معجزه ریاضی قرآن اشاره دارد (۶۹، ۳۶:۱۱؛ ۲۶:۵؛ ۲۴:۲، ۲۱:۲؛ ۱۶:۴۴؛ ۹:۶؛ ۱۵).

۱۰۹۶۳۹

۲۱۱۳

۱۷. در برابر گفتارشان شکبیا باش، و خدمتگزار ما، داود را بیاد آور، آن کاردان را؛ او فرمانبردار بود.
۱۸. ما کوه ها را در خدمت به او متعهد کردیم، که شب و روز با او به ستایش مشغول بودند.
۱۹. پرندگان نیز در خدمت به او متعهد بودند؛ همه از او فرمان می بردند.
۲۰. ما سلطنتش را استوار کردیم، و به او حکمت و منطق درست عطا کردیم.
۲۱. آیا اخبار آن دو مردی را که پنهانی و در حال نزاع به محراب او وارد شدند شنیده ای؟
۲۲. هنگامی که به سرای او وارد شدند، او از جا پرید. گفتند، "ترس. ما با یکدیگر اختلاف داریم، و می خواهیم از روی انصاف میان ما داوری کنی. در حق ما ستم مکن، و ما را براه راست راهنمایی کن.

۲۳. "این برادر من است که نود و نه* گوسفند دارد، و من یک گوسفند دارم. او می خواهد گوسفند مرا با گوسفندان خود در هم آمیزد، و مدام به من فشار می آورد."

سر مشقی از تقوای داود

۲۴. گفت، "او در حق تو بی انصافی می کند که می خواهد گوسفند تو را با گوسفندان خود قاطی کند. بیشتر مردمی که در دارایی یکدیگر شریک می شوند، با یکدیگر به انصاف رفتار نمی کنند، به استثنای کسانی که ایمان می آورند و درستکار هستند، و تعداد اینان بسیار کم است." پس از مدتی، داود در این اندیشه بود که آیا درست داوری کرده است یا نه.
- و چنین پنداشت که ما او را می آیم. سپس از پروردگارش طلب بخشایش کرد، به رکوع رفت، و توبه کرد*.
۲۵. ما در این باره او را بخشودیم. و نزد خود، وی را مقام و منزلتی محترم، و سرایی نیکو بخشیده ایم.

۲۶. ای داود، تو را در زمین به فرمانروایی رسانده ایم.

پس، میان مردم به عدالت حکم کن، و از عقاید شخصی خود پیروی نکن، تا تو را از راه خدا منحرف نکند. بیگمان، کسانی که از راه خدا منحرف شوند و روز حسابرسی را فراموش کنند سزاوار عذابی سخت می شوند.

أَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿١٧﴾
 إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحُن بِالْعَشِيِّ وَالْإشْرَاقِ ﴿١٨﴾ وَالطَّيْرَ
 مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ﴿١٩﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَوْعَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ
 وَفَصَّلْنَا الْخِطَابَ ﴿٢٠﴾ وَهَلْ أَنْتَكَ نَبَأُ الْحَصَمِ إِذْ سَوَّرُوا
 آلَ حِرَابٍ ﴿٢١﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ
 حَصَمَانِ بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ
 وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ هَذَا آخِرُ لَهٗ وَسِعَ وَسِعُونَ نَجْمَةً
 وَلِي نَجْمَةٍ وَجِدَّةٌ فَقَالَ أَكْفَلْنِيَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ
 لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجْمِكَ إِلَى نَجْمِهِ وَإِنْ كَبِيرًا مِنَ الْخَطَإِ لِيُنَجِّي
 بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ
 مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَحَرَّكَ لَکُمَا وَأَنَابَ
 ﴿٢٤﴾ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَٰلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لِرُفْعِي وَحُسْنِ مَقَابِ
 ﴿٢٥﴾ بِنْدَاوُدَ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ
 بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ
 عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾

* ۳۸:۲۳ عدد ۹۹ فقط در اینجا آمده است. سی عدد در قرآن آمده است، که اگر این سی عدد را با هم جمع کنیم (۱۶۲۱۴۶)، یا ۸۵۳۴ × ۱۹ بدست می آید (به پیوست ۱ نگاه کنید).

* ۳۸:۲۴ با آنکه حکم این موضوع بسیار روشن است، ۹۹ در یک طرف، و ۱ در طرف دیگر، ولی داود به قدری مواظب کارهایش بود که از ترس آنکه مبادا اشتباه کرده باشد توبه کرد. آیا ما تا این حد مواظب هستیم که چه می کنیم؟

۲۷. ما آسمان و زمین و آنچه را میان آنهاست، بیهوده نیافریدیم. کسانی که ایمان ندارند چنین تصویری دارند. پس، وای بر کسانی که باور نکنند؛ آنها در دوزخ عذاب می کشند.
۲۸. آیا با کسانی که ایمان آورده اند و درستکار هستند مانند کسانی رفتار کنیم که در زمین کارهای پلید انجام می دهند؟ آیا با پرهیزگاران چون گناهکاران رفتار کنیم؟
۲۹. این کتابی است مقدس که بر تو فرو فرستادیم - شاید در آیه های آن ببیندیشند. هوشمندان از آن پند می گیرند.

سرمشقی از اخلاص سلیمان

۳۰. و سلیمان را به داود بخشیدیم؛ بنده ای خوب و فرمانبردار.

۳۱. یک روز، او با اسبان زیبا سرگرم شد، تا اینکه شب فرا رسید.

۳۲. پس گفت، "من از مادیات بیشتر از عبادت

پروردگار لذت بُردم، و اینک خورشید

رخ برتافت.*

۳۳. "اسبان را بازگردانید." او (برای وداع)،

پاها و گردن هایشان را نوازش کرد.

۳۴. سلیمان را چنین آزمودیم؛ و ثروتی هنگفت به

او دادیم، ولی او با قاطعیت تسلیم بود.*

۳۵. و گفت، "پروردگارا، مرا بیمارز، و به من

چنان سلطنتی ببخش که هرگز کسی به آن

دست نیافته است. تو بخشنده ای."

۳۶. ما (به دعای او پاسخ گفتیم و) باد را در

اختیارش گذاردیم، و او هر جا که می خواست

باران می بارانید.

۳۷. و شیاطین، بنایی و غواصی می کردند.

۳۸. و دیگران نیز در خدمت او گمارده شدند.

۳۹. "این بخشش ما به تست؛ خواهی به فراوانی

ببخش، یا نگاه دار، آزاد از محدودیت."

۴۰. او نزد ما، سزاوار مقامی محترم،

و سرایی خیال انگیز و رؤیایی است.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا
فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٣٧﴾ أَمْ جَعَلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ جَعَلَ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ
﴿٣٨﴾ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّكَ مَبْرُوكٌ يُدَبَّرُوهُ إِنَّهُمْ وَلَدَكِرُّوا
أَلَّا يُؤْتُوا ﴿٣٩﴾ وَوَهَبْنَا لِذَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ
﴿٤٠﴾ إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشيِّ الصَّفِينَةُ الَّتِي آتَى ﴿٣١﴾ فَقَالَ إِنِّي
أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي حَقًّا تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾
رُدُّوهُا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا
سُلَيْمَانَ وَالْقَيْنَ عَلَى كُرْسِيِّهٖ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ
لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾
فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾ وَالشَّيَاطِينَ
كُلَّ بَنَاءٍ وَعَوَاصٍ ﴿٣٧﴾ وَآخِرِينَ مَفْرُوقِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هَذَا
عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَإِن لَّهُ عِندَنَا لَظُلْفٌ وَحَسَنٌ
مَّثَابٍ ﴿٤٠﴾ وَآذِ كُرْعَبَدْنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ وَآتَى مَسْجِدَ الشَّيْطَانِ
يُنْصَبُ وَعَذَابٍ لَّهُكَ أَزْكُضٍ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤١﴾

شیطان ایوب را گرفتار می کند*

۴۱. بنده ما، ایوب را بیدار آور: او پروردگارش را خواند،

"شیطان مرا به درد و رنج دچار کرده است."

۴۲. "پای خود را بر زمین کوب. چشمه ای تو را شفا و نوشیدنی خواهد داد."

* ۳۸:۳۲ سلیمان نماز عصرش را بخاطر اسبانش فراموش کرد. به همین دلیل فوراً خودش را از اسبانش خلاص کرد تا شیطان نتواند ادعا کند که علاقه او به اسب بیش از علاقه او به خداست.

* ۳۸:۳۴، ۴۱ سلیمان و ایوب در دو جهت کاملاً مخالف، نمونه های بارز آزمایشات الهی هستند. ما با داشتن ثروت، سلامتی، یا نداشتن آنها امتحان می شویم، تا روشن شود که آیا همیشه و تحت هر شرایطی خدا را موحدانه عبادت می کنیم یا دست به دامان این و آن می زنیم.

خدا برای مومنان جبران می کند

۴۳. و خانواده اش را به او بازگرداندیم، و آن را دو چندان کردیم.

این از رحمت ماست؛ و برای هوشمندان یک یادآوری است.

۴۴. ”اینک، در زمین سفر کن و پیام را جار بزن، تا به عهد خود وفا کنی.“

ما او را قاطع یافتیم. چه بنده خوبی! او از تسلیم شدگان بود.

۴۵. و نیز بندگان ما ابراهیم، اسحاق، و یعقوب را بیاد آور.

ایشان کاردان بودند، و بینش داشتند.

۴۶. ما به آنها موهبتی بزرگ ارزانی داشتیم: توجه به آخرت.

۴۷. آنها از برگزیدگان بودند، زیرا در شمار نیکوترین افراد بودند.

۴۸. بیاد آور اسماعیل، الیسع، و ذوالکفل را؛

همه از نیکوترین افراد.

پرهیزگاران

۴۹. این یک یادآوری است:

پرهیزگاران سزاوار سرنوشتی برتر شده اند.

۵۰. باغ های عدن دروازه هایش را بروی آنها

می گشاید.

۵۱. در آنجا آسوده خاطر خواهند بود،

و انواع و اقسام میوه ها و نوشیدنی ها

به ایشان داده خواهد شد.

۵۲. و همسرانی خوش سیما خواهند داشت.

۵۳. این است آنچه در روز حسابرسی سزاوار آن

شده اید.

۵۴. روزی های ما تمام شدنی نیست.

کافران با هم در جنگ و جدال هستند

۵۵. کسانی که از فرمان خارج شدند،

به سرنوشتی شوم دچار شده اند.

۵۶. دوزخ جایی است که در آن بسوزند؛

چه سرای بدی!

۵۷. در آنجا مزه نوشیدنی های جهنمی را خواهند چشید، و خوراکی های تلخ.

۵۸. و بسیاری دیگر از همین قبیل چیزها.

۵۹. ”این گروه با شما به دوزخ پرت می شوند.“

(دوزخیان) مقدم ایشان را گرامی نمی دارند.

اینان سزاوار آن شده اند که در آتش جهنم بسوزند.

۶۰. تازه آمدگان در پاسخ خواهند گفت، ”مقدم شما هم گرامی مباد. شما پیش کسوت ما بودید،

و ما را گمراه کردید. بنابراین، این پایان شوم را متحمل شوید.“

۶۱. و نیز خواهند گفت، ”پروردگارا، اینان هستند که ما را به این روز انداختند؛

عذاب دوزخ را برای آنان دو چندان کن.“

ووهبتنا لله أهله، ومنزلهم معهم رحمة منا وذكرى لأولى الألباب ﴿٤٣﴾
 وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْتًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا
 نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
 أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴿٤٥﴾ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى
 الدَّارِ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٧﴾ وَأَذْكُرْ
 إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلًّا مِنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٨﴾ هَذَا ذِكْرٌ
 وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَنَابٍ ﴿٤٩﴾ جَنَّاتٍ عِدْنٍ مِّنْ مَّغْنَمٍ لَهُمُ الْآبُوتَابُ
 ﴿٥٠﴾ مُتَّكِفِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفِكَهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾
 ﴿٥٢﴾ وَعِنْدَهُمْ قَصْرِاتٌ عُظْمَى الْأَرْبَابِ ﴿٥٣﴾ هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ
 الْحِسَابِ ﴿٥٤﴾ إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لِلْمُؤْمِنِينَ فَنَادَى ﴿٥٥﴾ هَذَا وَإِنِ
 لِلطَّالِعِينَ لَشَرَّ مَنَابٍ ﴿٥٦﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَسْأَلُهَا هَذَا
 فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَعَسَاقٌ ﴿٥٧﴾ وَءَاخِرُ مِنْ سُكَّالِهِ أَرْوَاحٌ ﴿٥٨﴾
 هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَضِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْجَاؤَ لَهُمْ أَنَّهُمْ صَلَوَاتُ النَّارِ ﴿٥٩﴾
 قَالُوا بَلْ أَنشَرَكُم مَّرْجَاؤُكُمْ أَنشَرَكُم مَّرْجَاؤُكُمْ لَنَا قَيْسٌ الْفَرَارُ ﴿٦٠﴾
 قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرِزْدُهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦١﴾

بسی دور از انتظار

۶۲. و خواهند گفت، ”چگونه است که ما مردمی را که از اشرار می شمردیم (در دوزخ) نمی بینیم؟“

۶۳. ”ما آنها را مسخره می کردیم؛ و نگاه خود را از ایشان می گردانیدیم.“

۶۴. این واقعیتی است که از پیش معلوم است: دوزخیان با یکدیگر در جنگ و جدال خواهند بود.

۶۵. بگو، ”من به شما هشدار می دهم؛ معبودی جز خدا نیست، آن یگانه، چیره دست.

۶۶. ”پروردگار آسمان ها و زمین، و آنچه میان آنهاست؛ توانمند، و آمرزنده.“

نزاع بزرگ

۶۷. بگو، ”این خبری است حیرت آور.

۶۸. ”که شما بکلی از آن غافلید.

۶۹. ”من پیش از این درباره نزاعی که در

ملکوت اعلی رخ داد، دانشی نداشتم.*

۷۰. ”به من وحی شده است که تنها مأموریت من

این است که به شما هشدار دهم.“

۷۱. پروردگار به فرشتگان گفت،

”من بشری را از گل می آفرینم.

۷۲. ”هنگامی که او را شکل بخشیدم، و از روح

خود در او دمیدم، در برابر او سجده کنید.“

۷۳. فرشتگان سجده کردند، همگی ایشان،

۷۴. غیر از ابلیس؛ او نپذیرفت،

و بسیار متکبر، و ناسپاس بود.

۷۵. او گفت، ”ای ابلیس، چه باعث شد که از

سجده در برابر آنچه من به دست خود آفریدم

خودداری کنی؟ آیا خود را بزرگ شمرده ای؟

آیا سرکشی کرده ای؟“

۷۶. گفت، ”من از او بهترم؛ تو مرا از آتش

آفریدی، و او را از گل.“

۷۷. او گفت، ”بنابر این، تو باید تبعید شوی،

تو رانده خواهی شد.

۷۸. ”و تا روز داوری به لعنت من گرفتار شده ای.“

۷۹. گفت، ”پروردگار، تا روز رستاخیز به من مهلت ده.“

۸۰. او گفت، ”به تو مهلت داده شد.

۸۱. ”تا آن روز معلوم.“

۸۲. گفت، ”سوگند به عزت تو، که من همگی آنان را به بیراهه می کشانم.

۸۳. ”غیر از آن دسته از عبادت کنندگان تو که جز تو رو به سوی کسی ندارند.“

وَقَالُوا مَا لَنَا لَنْزِيلِكِ إِلَّا حُرُوفٌ عُجُوبٌ وَمَا يَتَّبِعُهُمْ الْبُحْرَانُ أَلَمْ نُجِيبِكُمْ بِالْأَسْمَاءِ أَنْ تَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٥﴾
 سَخِرْنَا مِنْهُمْ الْأَبْصَارَ ﴿٦٦﴾ إِنَّ ذَلِكَ لِحَقِّ تَخَاصُّمِ الْهَيْلِ
 النَّارِ ﴿٦٧﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ وَمَنْ مِّنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٨﴾
 رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٦٩﴾ قُلْ هُوَ نُبُوًّا
 عَظِيمٌ ﴿٧٠﴾ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٧١﴾ مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ إِذْ
 أُنزِلَتْ عَلَيْكُمْ إِلَّا بِوَحْيٍ إِلَىٰ آلِ الْأَنْبِيَاءِ أَن نَّذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٢﴾ إِذْ قَالَ رَبُّكَ
 لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِقُ بَشَرًا مِّنْ طِينٍ ﴿٧٣﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ
 مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٤﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ
 أَجْمَعُونَ ﴿٧٥﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٦﴾ قَالَ
 يَا بَلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكْبَرْتَ أَتَمَّ كُنْتَ
 مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٧﴾ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ
 ﴿٧٨﴾ قَالَ فَأَخْرِجْهُ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَاجِعٌ ﴿٧٩﴾ وَإِنْ عَلَيَّ لَعْنَتِي إِلَىٰ يَوْمِ
 الدِّينِ ﴿٨٠﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْني إِلَى الْيَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٨١﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ
 الْمُنظَرِينَ ﴿٨٢﴾ إِلَى الْيَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨٣﴾ قَالَ فِعْرَنُكَ
 لَا تُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٤﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلِصِينَ ﴿٨٥﴾

* ۳۸:۶۹ بلوا در ملکوت اعلی به این دلیل شروع شد که شیطان مقام قدوسی خدا را زیر سوال برد. قطعاً، این مهم ترین رویداد تاریخ بشریت است. ما، مقام قدوسی خدا را پاس نداشتیم، و با قاطعیت برای آن نایستادیم. این زندگی سومین و آخرین مهلتی است که برای بازگشت به درگاه الهی به ما داده شده است (پیشگفتار و پیوست ۷).

۸۴. او گفت، "این درست است، و هر چه من می گویم درست است."
 ۸۵. "من دوزخ را از تو و از تمام کسانی که از تو پیروی کنند انباشته خواهم کرد."
 ۸۶. بگو، "من از شما هیچ مزدی نمی خواهم، و به دروغ ادعایی نکرده ام."
 ۸۷. "این برای مردم جهان یک یادآوری است."
 ۸۸. "و قطعاً، پس از چندی خواهید دانست."

سوره ۳۹: انبوهان (الزمر)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ ﴿۸۴﴾ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ
 مِنْهُمْ أجمعين ﴿۸۵﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّمِينَ ﴿۸۶﴾
 إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿۸۷﴾ وَلَنَعْلَمَنَّ نَبَاهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿۸۸﴾

سُورَةُ الزُّمَرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿۱﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ
 الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَأَعْبُدِ اللَّهَ تَخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿۲﴾ أَلَا
 لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
 مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
 فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۳﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ
 كَفَّارٌ ﴿۴﴾ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا
 يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحٰنَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿۵﴾
 خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكْوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ
 وَيُكْوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
 كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿۶﴾

۱. این کتاب از سوی **خدا** وحی می شود،
 آن توانمند، حکیم.
 ۲. ما این کتاب را بحق، بر تو فرو فرستادیم؛
خدا را در حالی عبادت کن، که دین خود را از
 هر لحاظ برای او خالص کرده باشی.

توسل به اولیا: یک اسطوره رایج

۳. دین باید منحصرأ به **خدا** اختصاص داده شود.
 کسانی که جز او اولیایی می گیرند می گویند،
 "ما که آنها را عبادت نمی کنیم و فقط بخاطر
 تقرب به **خدا**ست که آنها را معبود خود کردیم؛
 زیرا آنها مقرب هستند و مقام بالایی دارند!"
خدا درباره اختلافشان داوری خواهد کرد.
خدا چنین دروغگویان کافری را هدایت
 نمی کند.

۴. اگر **خدا** می خواست پسری داشته باشد،
 می توانست هر کس را که می خواهد از میان
 مخلوقات خود برگزیند. شکوه و جلال او
 ستایش باد؛ او **خدا**ست، واحد، و چیره دست.

شکل سیاره زمین*

۵. او آسمان ها و زمین را بحق آفرید. او شب را به روز می گرداند، و روز را به شب.*
 او خورشید و ماه را متعهد کرد، و هر یک برای دوره ای معین در گردشند.
 بیگمان، او توانمند، و آمرزنده است.

* ۳۹:۵ این آیه، به روشنی به ما خیر می دهد که زمین گرد است. لغت عربی (یکور) "او می گرداند"، از ریشه ی (کره) بمعنی "توپ" گرفته شده است. نظر به اینکه شکل زمین کاملاً هم گرد نیست، اطلاعات ویژه ای در این باره در ۷۹:۳۰ داده شده است. قرآن آکنده از اطلاعات علمی است که قرن ها پس از نزول این کتاب آسمانی بر ما آشکار شد. به پیوست ۲۰ نگاه کنید.

۶. او شما را از یک تن آفرید، سپس زوج او را از او آفرید. او برای شما هشت نوع از چارپایان فرورستاد. او شما را در شکم های مادرانتان می آفریند، آفرینش پس از آفرینش، در سه دوره ی سه ماهه از تاریکی ها. چنین **خدایی**، پروردگار شماست. تمام فرمانروایی از آن اوست. معبودی جز او نیست. چگونه می توانید منحرف شوید؟

بخاطر خونتان ایمان بیاورید

۷. اگر ایمان نیاورید، **خدا** از همه بی نیاز است.

ولی او دوست ندارد ببیند که بندگان غلط تصمیم می گیرند.

اگر تصمیم بگیرید که سپاسگزار باشید، آن را برای شما می پسندد.

هیچ کس بار گناه دیگری را بر نمی دارد.

سرانجام، بازگشت شما به سوی پروردگارتان

است، سپس او شما را از آنچه کرده بودید

باخبر خواهد کرد. او از اندیشه های درونی

شما بخوبی آگاه است.

۸. هنگامی که انسان گرفتار می شود دست حاجت

به سوی پروردگارش دراز می کند، و از ته دل

به او روی می آورد. ولی همین که او را مورد

لطف قرار می دهد، دعای پیشین خود را

فراموش می کند، و معبودان را همدیف **خدا**

قرار می دهد و دیگران را از راه او منحرف

می کند. بگو، "تا چندی به کفر خود خوش باش؛

تو از کسانی هستی که به آتش دوزخ گرفتار

شده ای."

۹. آیا بهتر نیست که یکی از کسانی باشید که

شب هنگام، اندیشه را از هر چیزی رها می کنند

و به (خدا) می پردازند، سجده می کنند، و بیدار

می مانند، به آخرت توجه دارند، و جویای

رحمت پروردگارشان هستند؟ بگو، "آیا کسانی

که می دانند با آنان که نمی دانند برابرند؟"

فقط هوشمندان پند می گیرند.

۱۰. بگو، "ای بندگان من که ایمان آوردید، از پروردگارتان پروا کنید."

برای کسانی که در این دنیا نیکو عمل کردند، پاداشی نیکوست.

زمین **خدا** پهناور است، و کسانی که شکبیا و قاطع هستند پاداشی بزرگ و بی پایان دارند.

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَانزَلَ لَكُمْ
مِنْ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً أَنْزَلَ مِنْهَا بَقَرَةً لَكُمْ فِي بَطْنِ مَدْيَنَ
حَلَقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقِ فِي ظُلْمَتٍ نَدَبَتْ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ
الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنْ تَصْرَفُونَ ﴿٦﴾ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ
اللَّهَ عَنِّي وَعَنْكُمْ وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ
لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾
وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ
نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلٍ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا
لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ
النَّارِ ﴿٨﴾ أَمَنْ هُوَ فَنَبِّئْهُ أَنَّ الْبِلَّ سَاجِدًا وَقَابِئًا يُحَدِّرُ
الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْمَلُونَ وَالَّذِينَ
لَا يَعْمَلُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٩﴾ قُلْ يَعْبادُ الَّذِينَ
ءَامَنُوا أَنْفُسَكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ
وَأَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّادِقُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾

فقط خدا

۱۱. بگو، "به من فرمان داده شده که **خدا** را در حالی عبادت کنم که دین را یکسره خاص او کرده باشم.
۱۲. "به من فرمان داده شده که به مُنتها درجه تسلیم باشم."
۱۳. بگو، "اگر از پروردگارم اطاعت نکنم، من، از عذاب آن روز بزرگ می ترسم."
۱۴. بگو، "من فقط **خدا** را عبادت می کنم، و این در حالی است که دین خود را فقط به او اختصاص می دهم.
۱۵. "بنابر این، هر چه می خواهید جز **او** عبادت کنید." بگو، "بازندگان واقعی کسانی هستند که خویشتن خویش، و خانواده شان را روز رستاخیز به زیان دچار می کنند."

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۗ وَإِنِّي لَأَكُونُ
 أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ۗ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
 قُلْ لِلَّهِ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ۗ فاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ
 قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا
 ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۗ لَمْ يَنْفَعِهِمْ ظُلْمٌ مِنَ النَّارِ
 وَمَنْ تَحْنَبُ ۗ ظَلَّلَ ذَلِكَ يَخُوفُ اللَّهِ بِهِ عِبَادَهُ يَعْجَبُونَ فَأَنْفَعُونَ ۗ
 وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ السَّخَرَىٰ
 فَبَشِّرْ عِبَادَ ۗ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۗ
 أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْأُولَىٰ ۗ
 أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ۗ
 لَكِنَّ الَّذِينَ أَنْفَعُوا رَبَّهُمْ هُمْ عَرَفُوا مِنْ قُوَّهَا عَرَفَ مَبْنِيَةَ بَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَّ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْمِيثَاقَ ۗ لَمْ تَرَ
 أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ
 يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيَجُ فَتَرَاهُ مُصْفًّ رَائِبًا
 يَجْعَلُهُ حُطَلًا ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۗ

از کلام خدا پیروی کنید

۱۶. مسلماً این آن باخت واقعی است.
 توده های آتش است که از بالا و پایین بر آنان
 می بارد. **خدا** بندگان را از این طریق
 هوشیار می کند: ای بندگان من، حرمت مرا
 نگاه دارید.
۱۷. کسانی که از هر چه که بوی شرک و بُت پرستی
 می دهد خودداری می کنند، و از هر لحاظ
 فقط به **خدا** روی می آورند، سزاوار خوشبختی
 شده اند. پس به بندگان من مژده ده.
۱۸. از کلام خدا پیروی کنید
 آنها کسانی هستند که هر سخنی را می سنجند،
 سپس از بهترین آن پیروی می کنند. آنها
 کسانی هستند که **خدا** هدایتشان کرده است؛
 این افراد، باهوش هستند.
۱۹. درباره کسانی که سزاوار عذاب شده اند،
 آیا می توانی کسانی را که از هم اکنون گرفتار
 دوزخ هستند نجات دهی؟

پرهیزگاران

۲۰. کسانی که به پروردگارشان حرمت می نهند،
 قصر بر فراز قصر خواهند داشت که برای آنها ساخته شده است، و جویبارانی که از زیر آن
 روان است. این وعده **خدا** است، **خدا** هرگز خلاف وعده اش رفتار نمی کند.
۲۱. آیا نمی بینی که **خدا** آب را از آسمان فرومی فرستد، سپس آن را در چاه های زیر زمینی
 جای می دهد، سپس با آن گیاهانی به رنگ های گوناگون می رویند، پس رشد می کنند تا
 زرد می شوند، سپس آن را به کاه تبدیل می کند؟ در این تذکری برای هوشمندان است.

۲۲. اگر **خدا** قلب کسی را برای تسلیم بودن راضی کند، پیرو نوری خواهد شد که از سوی پروردگارش پرتو می افکند. بنابراین، وای بر آنانکه دل هایشان در برابر پیام **خدا** سخت شده است؛ آنها بسیار گمراه شده اند.

بهترین حدیث

۲۳. **خدا** بهترین حدیث را در اینجا فرستاده است؛ کتابی بدون تناقض، که هر دو راه را مشخص می کند (راه بهشت و راه جهنم را). پوست کسانی که به پروردگارشان حرمت می نهند از آن موی خیز می شود، سپس پوست ها و دل هایشان برای پیام **خدا** نرم می شود.

هدایت **خدا** چنین هدایتی است؛ او هر کس را که بخواهد هدایت می کند. هیچ چیز نمی تواند کسانی را که **خدا** به گمراهی می فرستد، هدایت کند.

۲۴. چه چیز بهتر از نجات دادن روی خود از عذاب سهمگین روز رستاخیز؟ به نافرمانان گفته خواهد شد، ”بچشید پیامد آنچه را که بدست آوردید.“

۲۵. کسانی هم که پیش از آنها بودند تکذیب کردند و، در نتیجه، به عذابی دچار شدند که هرگز انتظارش را نداشتند.

۲۶. **خدا** آنان را در این دنیا به خواری محکوم کرده است، و عذاب آخرت بسیار بدتر است، کاش می دانستند.

قرآن، بدون تضاد و ابهام

۲۷. ما در این قرآن انواع مثال ها را برای مردم آورده ایم، تا شاید توجه کنند.

۲۸. قرآنی به زبان عربی، دور از هرگونه تضاد و ابهام، تا که پرهیزگار شوند.

۲۹. **خدا** مردی را مثال می آورد که سر و کارش با چند شریک است که با هم اختلاف دارند (حدیث)، در مقایسه با مردی که فقط با یک مأخذ بدون تناقض (قرآن) سر و کار دارد. آیا این دو برابرند؟ ستایش **خدای** را؛ بیشتر آنها نمی دانند.

حدیث، کفری سهمگین

۳۰. بیگمان تو (محمد) خواهی مرد، همانگونه که آنان خواهند مُرد.

۳۱. روز رستاخیز، شما مردم، در برابر پروردگارتان با یکدیگر نزاع خواهید کرد.

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ، لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ، فَوَيْلٌ
لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبِهِمْ مِّن ذِكْرِ اللَّهِ، أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾
اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ
جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ، ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ
إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ، ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ، مَن يَشَاءُ، وَمَن يُضَلِلِ
اللَّهُ، فََمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٢٣﴾ أَفَمَنْ يَتَّبِعِ بَوَاجِهَهُ، سُوءَ
الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ
﴿٢٤﴾ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ، فَأَنذَرْتَهُمُ الْعَذَابَ مِن حَيْثُ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٥﴾ فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، وَالْعَذَابُ
الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي
هَذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
عَرَضِيًّا عَوجَ لَعَلَّهُمْ يَنْقَوْنَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ
شُرَكَاءُ مُتَشَابِهُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا
الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ
﴿٣٠﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِندَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣١﴾

۳۲. چه کسی ستمکارتر از آنکس که دروغ ها را به **خدا** نسبت دهد، و حقیقتی را که بر او آمده است باور نکند؟ آیا دوزخ کیفر بحق این کافران نیست؟

قرآن، حقیقت محض

۳۳. کسانی که راستی و درستی را رواج می دهند، و به آن ایمان دارند، پرهیزگار هستند.

۳۴. آنان هرچه آرزو کنند نزد پروردگارشان خواهند داشت. نیکان چنین پاداش می گیرند.

۳۵. **خدا** کارهای گناه آلودشان را پاک می کند، و به پاس کردار نیکشان به آنها پاداشی بزرگ می دهد.

یک سوال عمیق

۳۶. آیا **خدا** برای بنده اش کافی نیست؟ تو را از معبودانی که جز او قرار می دهند می ترسانند.

هر کس را **خدا** به گمراهی فرستد، هیچ چیز نمی تواند او را هدایت کند.

۳۷. و هیچ چیز نمی تواند کسی را که **خدا** هدایت کرده است، گمراه کند.

آیا **خدا** توانمند، و کیفرخواه نیست؟

آنها به خدا ایمان دارند، با اینحال به جهنم می روند

۳۸. اگر از آنها بپرسی، ”چه کسی آسمان ها و

زمین را آفرید؟“ خواهند گفت، ”**خدا**.“

بگو، ”پس چرا غیر **خدا** را می خوانید؟

اگر **خدا** گزندی برای من بخواهد،

آیا آنها می توانند مرا از آن رهایی دهند؟

و اگر او رحمتی برای من بخواهد،

آیا آنها می توانند مانع از رحمت او شوند؟“

بگو، ”**خدا** برای من کافی است.“

توکل کنندگان باید به او توکل کنند.

۳۹. بگو، ”ای قوم من، تمام سعی خود را بکنید،

و من نیز تمام سعی خود را خواهم کرد؛ بیگمان خواهید دانست.

۴۰. ”(خواهید دانست که) چه کسی به تنبیه شرم آوری دچار شده و سزاوار عذاب ابدی است.“

﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ ۗ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ۗ وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۗ ﴿٣٦﴾ هُمْ مَا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ۗ ﴿٣٧﴾ لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۗ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۗ ﴿٣٨﴾ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْفِقَارٍ ۗ ﴿٣٩﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللهُ قُلْ اَفَرءَ بَشَرًا مَّاتَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللهِ اِنْ اَرَادَنِي اللهُ بِضَرْحٍ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضَرْحِهِ ۗ اَوْ اَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هِيَ مُمْسِكَةٌ بِرَحْمَتِهِ ۗ قُلْ حَسْبِيَ اللهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ۗ ﴿٤٠﴾ قُلْ يَلْقَوُا اَعْمَالَهُمْ عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّي عَمِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۗ ﴿٤١﴾ مَنْ يَأْتِ بِعَدَابٍ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَدَابٌ مُّقِيمٌ ۗ ﴿٤٢﴾

۴۱. ما کتاب آسمانی را از طریق تو، بحق، برای مردم فرستاده ایم. سپس، هر کس که هدایت شود به سود خود هدایت شده است، و هر کس که گمراه شود به زیان خود گمراه شده است. تو وکیل مدافع آنها نیستی.

۴۲. **خدا** روح آدمی را هنگامی که عمرشان به پایان می رسد، و نیز هنگام خواب می گیرد. سپس، روح کسانی را که حکم مرگشان جاری شده در خواب قبضه می کند، و آنهایی را که هنوز مرگشان نرسیده رها می کند و این تکرار می شود تا اجلشان فرا رسد. این باید برای مردمی که می اندیشند عبرت انگیز باشد.

اسطوره شفاعت

۴۳. آیا شفیعانی گرفته اند که میان آنها و **خدا** واسطه شوند؟ بگو، ”چه می کنید اگر آنها هیچ قدرتی نداشته باشند، و در نیابند؟“
۴۴. بگو، ”تمام شفاعت ها از آن **خداست**.“
تمام فرمانروایی در آسمان ها و زمین از آن **اوست**، سپس نزد او باز می گردید.

بهترین ملاک*

۴۵. هنگامی که فقط نام **خدا** برده شود، دل های کسانی که به آخرت ایمان ندارند با بیزاری می گیرد. اما همین که نام دیگران در کنار نام او برده شود، شاد می شوند.*
۴۶. بگو: ”بارخدا، ای پدید آورنده آسمان ها و زمین، ای دانای نهان و آشکار، تنها تویی که میان بندگانت در آنچه اختلاف می کنند دوری می کنی.“
۴۷. اگر آنچه در روی زمین است، و حتی دو برابر آن، از آن کسانی بود که ستم کردند، بی درنگ از تمامی آن چشم می پوشیدند تا از عذاب هولناک روز رستاخیز در امان بمانند.

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهِ ۖ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٤٣﴾ اللَّهُ يَتَوَقَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَاللَّهُ لَمَّ تَمَّتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأَخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَوْلَوْكَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٥﴾ قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٧﴾ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِيمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَأَهُم مِّنَ اللَّهِ مَا لَهُمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٩﴾

خدا چیزی را به آنها نشان خواهد داد که هرگز انتظارش را هم ندارند.

* [۴۴ : ۳۹ ترجمه ساده تر این جمله به فارسی چنین است: ”فقط خداست که می تواند شفاعت کند. (توجه داشته باشید که) فقط اوست که در آسمان ها و زمین فرمان می راند.“ مترجم]

* ۳۹:۴۵ برخلاف فرمان صریح خدا در ۳:۱۸، که می فرماید اولین ستون دین اسلام، تشهد توحیدی است: ”اشهد ان لا اله الا الله (هیچ خدایی نیست جز خدا)،“ اکثر مسلمانان اصرار دارند که نام محمد را نیز به آن اضافه کنند. با توجه به این معیار مهم می فهمیم که اگر با افزودن نام محمد، یا هر کس دیگر، رضایت خاطر بدست آوریم، معرف آن است که به آخرت ایمان نداریم. به پاورقی ۱۷:۴۶ نگاه کنید.

۴۸. کارهای گناه آلودی که کرده بودند به ایشان نشان داده خواهد شد، و آنچه را که مسخره می کردند به خودشان بازمی گردد و گرفتارشان می کند.

بی ثباتی انسان

۴۹. اگر آدمی به گزند دچار شود، به ما التماس می کند، اما همین که نعمتی به او ببخشیم، می گوید، "من آن را با هوش و تدبیر خودم بدست آوردم!"

در واقع، این فقط یک آزمایش است، ولی بیشتر آنها نمی دانند.

۵۰. کسانی هم که پیش از آنها بودند همین را گفته اند،

و اندوخته هایشان کوچک ترین فایده ای برایشان نداشت.

۵۱. آنها از نتایج کارهای پلید خود رنج خواهند برد.

مشابه آن، ستمگران نسل حاضر نیز از نتایج

کارهای پلید خود رنج خواهند برد؛

آنها نمی توانند بگریزند.

۵۲. آیا نمی دانند که خداست که روزی را برای

هرکس که بخواهد افزایش، و یا کاهش می دهد؟

در همین برای مردمی که ایمان دارند درس

عبرت است.

رحمت بی انتهای خدا

۵۳. اعلام کن: "ای بندگان من که از حد فراتر

رفتید، هرگز از رحمت خدا نومید نشوید.

زیرا خدا همه گناهان را می بخشاید.

او آمرزنده، و بخشایشگر است."

۵۴. از پروردگارتان فرمان برید، و از هر لحاظ

تسلیم او باشید، پیش از آنکه عذاب شما را

احاطه کند، و کسی نتواند به یاریتان آید.

۵۵. و از بهترین راه که پروردگارتان آن را به شما

نشان داده است پیروی کنید، پیش از آنکه عذاب

بناگاه غافلگیرتان کند.

۵۶. تا کسی نگوید، "افسوس که دستورات خدا را

نادیده گرفتم؛ بیگمان من از کسانی بودم که ریشخند می کردم."

وَيَذَاهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا يَهِيمُونَ
 يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤٨﴾ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا نَحْمًا إِذَا حَوَّلَتْهُ
 نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ، عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِن
 أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَا أَعْنَىٰ
 عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتٌ مَا كَسَبُوا
 وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِن هُنَّ لَآءٌ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتٌ مَا كَسَبُوا
 وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
 لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾
 ﴿٥٣﴾ قُلْ يَعْبَادِي الَّذِينَ أُسْرَفُوا عَلَيَّ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن
 رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
 ﴿٥٤﴾ وَأَنبِئُوا آلَ رَيْحِكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ، مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ
 الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصِرُونَ ﴿٥٥﴾ وَأَتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ
 إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
 بَغْتَةً وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾ أَن تَقُولَ نَفْسٌ بِحَسْرَتٍ
 عَلَيَّ مَا قَرَّرْتُ فِي حَتْبِ اللَّهِ وَإِن كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿٥٧﴾

۵۷. یا بگوید، ”اگر **خدا** مرا هدایت کرده بود، اکنون من از پرهیزگاران بودم.“
 ۵۸. یا وقتی عذاب را ببیند، بگوید، ”اگر مهلتی دیگر به من داده شود، پرهیزگاران عمل خواهم کرد.“
 ۵۹. آری. بیگمان (به اندازه کافی به تو مهلت داده شد).
 دلایل روشن من برای تو آمد، ولی تو آنها را تکذیب کردی، با تکبر رویگردان شدی، و باور نکردی.
 ۶۰. روز رستاخیز رخسار کسانی را که به **خدا** دروغ بستند پوشیده از بدبختی خواهی دید.
 آیا دوزخ کيفر بحق متکبران نیست؟
 ۶۱. و **خدا** پرهیزگاران را نجات می دهد.

أَوْ تَقُولُ لَوَأَنَّكَ اللَّهُ هَدَيْتَنِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾
 أَوْ تَقُولُ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوَأَنَّكَ لِي كَرَّةٌ فَآكُوتُ
 مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ بَلَىٰ قَدْ جَاءَ تَكَءَايَاتِي فَاكْذَبْتُ بِهَا
 وَأَسْتَكْبَرْتُ وَكُنْتُ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
 تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي
 جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا
 بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ
 خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾ لَهُ مَقَالِيدُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ
 هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٣﴾ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا
 الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ
 أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللَّهُ
 فَعَّادٌ وَكَانَ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ
 وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ
 مَطْوِيَّاتٌ بِمَيمِنِهِ ۗ سُبْحٰنَهُ ۗ وَنَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

- او به آنها پاداش خواهد داد. هیچ آسیبی به آنها نخواهد رسید، و هیچ اندوهی نخواهند داشت.
 ۶۲. **خدا** آفریدگار هر چیزی است، و او همه چیز را یکسره تحت فرمان دارد.
 ۶۳. همه تصمیم ها در آسمان ها و زمین از آن **اوست**، و کسانی که آیات **خدا** را باور نکنند، بازندگان واقعی هستند.
 ۶۴. بگو، ”آیا بندگی غیر **خدا** را به من توصیه می کنید، ای نادانان؟“

شرک، همه اعمال را خنثی می کند

۶۵. بر تو، و بر کسانی که پیش از تو بودند وحی شده است که اگر روزی به شرک آلوده شوی، تمام اعمالت بر باد خواهد رفت، و از بازندگان خواهی بود.
 ۶۶. بنابراین، فقط **خدا** را بپرست، و سپاسگزار باش.

عظمت خدا *

۶۷. آنها هرگز نمی توانند عظمت **خدا** را درک کنند. روز رستاخیز تمام زمین در مشت **اوست**. در واقع، همه جهان هستی در دست راست او جای گرفته است.*
 شکوه و جلال او ستایش باد؛ بسی فراتر از آنکه به شریکی نیاز داشته باشد.

* ۳۹:۶۷ جهان ما با میلیاردها کهکشان، یک بیلیون تریلیون ستاره، دسلیون اجسام آسمانی غیر قابل شمارش، که میلیاردها سال نوری از هم فاصله دارند، کوچک ترین و دور افتاده ترین جهان از هفت جهان است؛ این جهان پهناور با چنین وسعت غیر قابل درکی، در دست خدا جای دارد. عظمت خدا چنین عظمی است. به پیوست ۶ نگاه کنید.

روز رستاخیز

۶۸. در صور دمیده خواهد شد، که پس از آن هر کس که در آسمان ها و زمین است از هوش برود، جز کسانی که **خدا** آنان را معاف کند.
سپس بار دیگر دمیده خواهد شد، که پس از آن همگی بپا می خیزند، و می نگرند.*
۶۹. سپس زمین به نور پروردگارش می درخشد.
کارنامه ها را رو خواهند کرد، و پیامبران و شاهدان را می آورند.
سپس درباره هرکس در نهایت انصاف داوری خواهد شد،
و به هیچ کس کوچک ترین ستمی نمی شود.
۷۰. به هرکس برای آنچه کرده است سزا داده می شود،
زیرا او از آنچه کرده اند بخوبی آگاه است.

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾
وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجَاءَ
بِالتَّائِبِينَ وَالشَّاهِدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾
وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾
وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۚ إِذَا جَاءَهُمْ
فَتَحَّتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ
يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾
قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَوْجِ
الْمَثَلِ كَرِيمًا ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى
الْجَنَّةِ زُمَرًا ۚ إِذَا جَاءَهُمْ فَتَحَّتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ رَبِّكُمْ فَاَدْخُلُواهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَّهُ وَأَوْثَقْنَا الْأَرْضَ
نَتَّبِعُوا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

کافران

۷۱. کسانی که کافر شدند، انبوه انبوه به سوی دوزخ رانده می شوند. هنگامی که بدانجا می رسند،
و دروازه هایش گشوده می شود،
نگهبانان دوزخ خواهند گفت، "آیا رسولانی از خودتان نزد شما نیامدند، تا آیات پروردگارتان را برایتان بخوانند، و شما را از دیدار چنین روزی هشدار دهند؟"
خوایند گفت، "چرا. ولی کلمه "عذاب" از پیش بر کافران مهر زده شد."
۷۲. گفته خواهد شد، "از دروازه های دوزخ وارد شوید، و برای همیشه در آنجا بمانید."
چه سرانجام شومی برای متکبران.

مومنان

۷۳. کسانی که حرمتگزار پروردگارش بودند انبوه انبوه به سوی بهشت راهنمایی خواهند شد.
وقتی بدانجا برسند، و دروازه هایش گشوده شود، نگهبانان آن خواهند گفت، "سلام بر شما؛ شما برنده شده اید. پس، برای همیشه در اینجا بمانید."
۷۴. آنها خواهند گفت، "ستایش **خدا**ی را، که به وعده ای که به ما داده بود عمل کرد، و ما را وارث زمین کرد، تا از بهشت هرطور که خواهیم لذت ببریم."
چه پاداش نیکویی برای اهل عمل!

* ۳۹:۶۸ مراحل برگذاری روز قیامت با دمیدن نمایشی در صور (شیبور) آغاز می شود. سپس مخلوقی که از هوش نرفته است برای دومین بار در شیبور می دمَد و تمام مردم برانگیخته می شوند؛ آنها روی همین زمینی که هست برانگیخته می شوند. سپس هنگامی که خدا به زمین می آید، زمین نابود خواهد شد، و به دنبال آن زمینی تازه و آسمانی تازه آفریده خواهد شد (۱۴:۴۸). سپس همه نسبت به درجه رشد و تکامل خود طبقه بندی خواهیم شد (پیوست ۱۱).

۷۵. فرشتگان را خواهی دید که پیرامون عرش شناورند، و پروردگارشان را تسبیح می گویند و به ستایش او مشغولند. پس از آنکه همه در کمال عدل و انصاف داوری شدند، اعلام خواهد شد: "ستایش **خدای** را، پروردگار جهان."

سوره ۴۰: آمرزنده (غافر)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ح. م.*

۲. این کتاب از سوی **خدا** وحی شده است،

آن توانمند، و دانای بی چون.

۳. آمرزنده ی گناه، پذیرنده ی توبه، سخت کيفر،

صاحب تمام قدرت ها. معبودی جز او نیست.

سرنوشت نهایی به سوی اوست.

۴. هیچ کس در آیات **خدا** جدل نمی کند جز آنهایی

که ایمان ندارند. تحت تأثیر موفقیت های

ظاهری آنها قرار نگیر.

۵. پیش از آنها قوم نوح ایمان نیاورد، و بسیاری

دیگر از مخالفان نیز پس از آنها تکذیب کردند.

هر جامعه ای به نحوی رسولش را آزار داد تا

رسالتش را بی اعتبار نشان دهد. و با توسل به

نادرست مجادله کردند، تا آنچه را که درست

است پامال کنند. در نتیجه، **من** آنها را به کيفر

رساندم؛ عذاب **من** چه سهمگین بود!

۶. از اینرو، فرمان بحق پروردگار درباره

نگرویدگان از پیش مشخص شده است، که آنها

از ساکنان دوزخ هستند.

فرشتگان برای مومنان دعا می کنند

۷. کسانی که در خدمت عرش هستند، و تمام کسانی

که پیرامون آن حلقه زده اند، به تسبیح و تقدیس پروردگارشان مشغولند، و به او ایمان دارند.

و برای افراد باایمان آمرزش می طلبند: "پروردگارا، دامنه رحمت و دانش تو همه چیز را

فرا گرفته است. کسانی را که توبه می کنند و از راه تو پیروی می کنند بیامرز، و آنها را از

عذاب دوزخ حفظ کن.

* ۴۰:۱ دو حرف رمز "ح. م." در سوره های ۴۰ تا ۴۶ آمده است. در این هفت سوره جمعاً ۲۱۴۷، یا (۱۱۳ × ۱۹) بار حرف "ح"، "م" آمده است (پیوست ۱).

۸. ”پروردگارا، و آنها را به باغ های عدنی که به ایشان و والدین، و همسران، و فرزندان درستکارشان وعده داده ای وارد کن. تو توانمند، و حکیم هستی.
 ۹. ” و آنها را از گناه حفظ فرما. هر کس را که تو از گناه حفظ کنی، در آن روز، به رحمت تو دست یافته است. این بزرگ ترین پیروزی است.“

کافران اعتراف می کنند: **فقط خدا**

۱۰. به کسانی که نگر ویدند گفته خواهد شد، ”نفرت **خدا** از شما، بیش از نفرتی است که شما از خود دارید. زیرا از شما دعوت شد که ایمان بیاورید، ولی شما ناباوری را انتخاب کردید.“

کافران طعم دو مرگ را می چشند:*

فقط خدا

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۸﴾ وَفِيهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَوَلَّى السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۹﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُسَادُونَ لِمَقْتِ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿۱۰﴾ قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا آتَيْنَاكَ الْبَيْتَ وَآحْيَيْنَا وَأَمَاتَيْنَا فَأَعْرَفْنَا بِدُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿۱۱﴾ ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تَوَلَّيْتُمْ فَأَلْحَمْنَا اللَّهُ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿۱۲﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿۱۳﴾ فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿۱۴﴾ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْزِلَ عَلَيْهِ الْكِتَابَ يَوْمَ تَبُورُ ﴿۱۵﴾ يَوْمَ هُمْ كَارِبُونَ لَا يَخْتَنُونَ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿۱۶﴾

۱۱. خواهند گفت، ”پروردگارا، تو ما را دو بار می رانده ای،* و به ما دو زندگی دادی؛ اینک به گناهان خود اعتراف کرده ایم. آیا هیچ راهی برای خروج هست؟“
 توجه به دلیل:
فقط خدا
 ۱۲. این برای آن است که هرگاه **فقط خدا** خوانده می شد، ایمان نیاوردید، ولی وقتی نام دیگران علاوه بر نام **او** آورده می شد، ایمان می آوردید. از اینرو، فرمان **خدا** داده شده است؛ **او** باری تعالی، و بزرگ است.
 ۱۳. **اوست** که دلایل روشن خود را پی در پی به شما نشان می دهد، و از آسمان برای شما روزی فرومی فرستد. فقط کسانی که از هر لحاظ تسلیم هستند متوجه می شوند.
 ۱۴. از اینرو، **فقط خدا** را بخوانید و عبادات خود را به **او** اختصاص دهید، هر چند که کافران دوست نداشته باشند.

۱۵. دارای بالاترین درجات، و فرمانروای سراسر جهان هستی. **او** وحی آسمانی را، که حامل دستور آتش است، بر هریک از بندگان که برگزیند می فرستد، تا از روز محشر هشدار دهد.
 ۱۶. این همان روزی است که همه چیز درباره همگان افشا خواهد شد؛ هیچ یک از آنها چیزی را از **خدا** پنهان نخواهد کرد.
 تمام فرمان از آن کیست در آن روز؟ از آن **خدا**، آن یگانه، چیره دست.

* ۱۲-۱۱: ۴۰ کافران دو مرگ را پشت سر می گذارند، درحالیکه مومنان پرهیزگار، پس از مرگی که همه پیش از این تجربه کردیم، دیگر مزه مرگ را نمی چشند (۴۴:۵۶). لطفاً به پیوست ۱۷ نگاه کنید. دلیل رفتن به جهنم خیلی واضح است؛ حتی کسانی که به خدا ایمان دارند خود را به نحوی به شرک آلوده کرده اند (به ۳۹:۴۵ دقت کنید).

خود را برای آن روز بزرگ آماده کنید

۱۷. در آن روز، هر کس برای آنچه بدست آورده بود سزا داده می شود. در آن روز به هیچ کس ستم نخواهد شد. **خدا** در نهایت دقت و سرعت همه چیز را حساب می کند.

هیچ شفاعتی در کار نیست

۱۸. به آنها درباره آن روزی که به زودی فرا می رسد هشدار بده، هنگامی که دل ها در هول و هراس افتند، و اکثریت پشیمان شوند. ستمگران نه دوستی خواهند داشت، و نه شفיעی که سخنش پذیرفته شود.

۱۹. **او** از آنچه دیدگان نمی توانند ببینند، و از آنچه در افکار نهفته است بخوبی آگاه است.

۲۰. **خدا** در کمال انصاف داوری می کند،

درحالیکه معبودانی که جز **او** می خوانند

حق داوری ندارند. **خدا** شنوا، و بیناست.

۲۱. آیا در زمین نگشتند تا پایان کار پیشینیان را ببینند؟ آنها در زمین نیرومندتر، و سازنده تر

از اینان بودند. ولی **خدا** آنها را بخاطر

گناهانشان تنبیه کرد، و هیچ کس نبود که

در برابر **خدا** بتواند به ایشان پناه دهد.

۲۲. این بدان سبب بود که رسولانشان با دلایلی

روشن نزدشان رفتند، ولی آنها ایمان نیاوردند.

در نتیجه، **خدا** آنها را تنبیه کرد.

او نیرومند، و سخت کیفر است.

موسی

۲۳. موسی را با نشانه های خود

و مجوزی آشکار فرستادیم.

۲۴. نزد فرعون، هامان، و قارون.

ولی گفتند، "یک افسونگر؛ یک دروغ پرداز."

۲۵. و هنگامی که حق را از سوی ما به ایشان نشان

داد، گفتند، "پسران کسانی را که با او ایمان

آوردند بکشید، و دخترانشان را زنده بگذارید."

باری، ترفندهای کافران همیشه اهریمنی است.

الْيَوْمَ نُجْزِي كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظْمِينَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمِيمٍ وَلَا شَفِيعَ يُطَاعُ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ يُدَوِّبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٢٣﴾ إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾

موسی در برابر فرعون

۲۶. فرعون گفت، "بگذارید موسی را بکشیم، و او پروردگارش را بخواند. من نگران آنم که مبادا او دین شما را تحریف کند، یا در زمین فساد پراکند."
 ۲۷. موسی گفت، "من از شرّ هر متکبری که به روز حساب ایمان ندارد به پروردگار خود و پروردگار شما پناه می برم."

خدا دروغگویان را هدایت نمی کند

۲۸. مردی مومن از فرعونیان، که ایمان خود را نهان می داشت، گفت، "چگونه می توانید مردی را بکشید که می گوید، 'پروردگار من **خدا**ست'، و دلایل روشنی از سوی پروردگارتان به شما نشان داده است؟ اگر او دروغگو باشد، بر خودش است، و اگر راست گفته باشد، از آنچه به شما وعده می دهد بهره مند می شوید.

بیگمان، **خدا** کسی را که گزافکار و دروغگوست هدایت نمی کند.

۲۹. "ای قوم من، امروز پادشاهی و چیره دستی از آن شماست. ولی اگر به حکم **خدا** گرفتار شویم، کیست که در برابر آن ما را یاری دهد؟" فرعون گفت، "باید آن کنید که من مصلحت می بینم؛ من شما را جز براه راست ارشاد نخواهم کرد."

۳۰. آنکس که ایمان آورده بود گفت، "ای قوم من، می ترسم شما به همان سرنوشتی دچار شوید که مخالفان پیشین به آن دچار شدند.

۳۱. "مخالفان نوح، عاد، ثمود، و کسانی که پس از آنها آمدند.

خدا هیچ ستمی برای مردم نمی خواهد.

۳۲. "ای قوم من، من از روز احضار شدن برای شما بیمناکم.

۳۳. "همان روزی که همه آرزو می کنید بازگردید و بگریزید. ولی در آن هنگام هیچ کس نیست که بتواند شما را در برابر **خدا** حفظ کند.

هرکس را که **خدا** به گمراهی فرستد، هیچ چیز نمی تواند او را هدایت کند."

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ
 أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾
 وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ
 لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ
 فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّي
 اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا
 فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي
 يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ ﴿٢٨﴾ يَقْوَمُ
 لَكُمْ الْمَلَائِكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَبْصُرْنَا مِنْ
 بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَ نَأَقَالَ فِرْعَوْنَ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا
 أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَنْقُومُ إِنِّي
 أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ
 وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾
 وَيَنْقُومُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ النَّارِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُؤَلَّفُونَ مَدِيرِينَ
 مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

آخرین رسول کیست؟*
تراژدی بشر

۳۴. پیش از آن یوسف با آیاتی روشن نزد شما آمده بود، ولی شما پیوسته از پیام او در شک بودید. سپس، وقتی او از دنیا رفت، گفتید، "خدا پس از او رسول دیگری نخواهد فرستاد. (او آخرین رسول است)!"** خدا کسانی را که گزافکار و شکاک باشند اینطور به گمراهی می فرستد.

۳۵. آنها درباره آیات خدا بی هیچ پایه و اساسی مجادله می کنند. این خصلتی است که خدا و کسانی که ایمان دارند از آن بیزارند. خدا بر دل هر عصیانگر ستمگری اینطور مهر می زند.

۳۶. فرعون گفت، "ای هامان، برچی بلند برای من بساز، تا از آن بالا روم و شاید به چیزی پی ببرم.

۳۷. "من می خواهم به آسمان برسم، و به خدای موسی نگاه می بیندازم. من معتقدم که او یک دروغگوست." چنین بود کارهای پلید فرعون، که به نظرش نیک می آمد، و مانع از آن شد که او از راه راست پیروی کند. نیرنگ فرعون واقعاً یک نیرنگ اهریمنی بود.

۳۸. آنکس که ایمان آورده بود، گفت، "ای قوم من، از من پیروی کنید، تا شما را براه راست ارشاد کنم.

۳۹. "ای قوم من، زندگی این دنیا پوچ و ناپایدار است، درحالیکه سرای آخرت همیشگی است."

بهترین داد و ستد

۴۰. هرکس گناهی مرتکب شود، فقط برای همان کیفر می بیند، و هرکس کارهای پرهیزگارانه انجام دهد - مرد یا زن - اگر با ایمان باشد، به بهشت خواهد رفت، و در آنجا روزی های بی شمار دریافت می کند.

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكِّ
مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ، حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ نَبْعَثَ اللَّهَ
مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
مُرْتَابٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ
أَتَتْهُمْ كَمَا مَقَّعْنَاهُ لِلَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ
يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
يَهْمَنُنَّ ابْنَ لِي صِرَاحًا لَعَلِّي أَتَّبِعُ الْأَسْبَابُ ﴿٣٦﴾ أَسَدَبَ
السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعُ إِلَى اللَّهِ مُوسِيًّ وَإِنِّي لِأَظُنُّهُ كَذِبًا
وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ
وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا يَنْقُورُ أَنبِعُونَ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾
يَنْقُورُ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَّعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ
دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا
وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِمَّنْ ذَكَرْنَا وَأَنَّى وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

* ۴۰:۳۴ هنگامی که مسیح نزد یهودیان رفت، رسالتش را باور نکردند، وقتی محمد نزد مسیحیان رفت، رسالتش را باور نکردند، و بیشتر مسلمانان زمان ما هم عقیده دارند که محمد آخرین رسول خدا بوده است. و بخاطر همین اشتباه، رسالت رسول میثاق را باور ندارند. از آیات (۳۳:۷ ; ۹۰ - ۳:۸۱) یاد می گیریم که آنهايي که دستور قرآن را که فرموده "به رسول میثاق خدا ایمان بیاورید و از او حمایت کنید" قبول ندارند، دیگر از مومنان محسوب نمی شوند (به پیوست های ۲ و ۲۶ نگاه کنید).

** ۴۰:۳۴ درخور توجه است که نام "رشاد" در متن عربی قرآن دقیقاً در ۴ آیه قبل، و ۴ آیه پس از صحبت درباره "آخرین رسول" آمده است.

مناظره یک مومن مصری با قوم خود

۴۱. ” ای قوم من، من شما را به سوی نجات دعوت می کنم، و حال آنکه شما مرا به سوی دوزخ دعوت می کنید.
۴۲. ” شما از من دعوت می کنید که به **خدا** ناسپاس شوم، و معبودانی که سراغ ندارم در کنار او شریک گردانم. من شما را به سوی آن قادر متعال، و آمرزنده دعوت می کنم.
۴۳. ” شکی نیست که آنچه شما مرا به سوی دعوت می کنید، نه در این دنیا بر پایه ای استوار است، و نه در آخرت، و اینکه بازگشت نهایی ما به سوی **خدا** است، و اینکه زیاده روی کنندگان به آتش دوزخ گرفتار شده اند.
۴۴. ” یک روز، آنچه را که اکنون به شما می گویم بیاد خواهید آورد.

من داوری این امر را به **خدا** وا می گذارم؛

خدا بر تمام مردم بیناست.“

۴۵. سپس، **خدا** او را از نیرنگ های اهریمنی شان حفظ کرد، و حال آنکه فرعونیان به سخت ترین عذاب گرفتار شده اند.

در گور: کابوس همیشگی

۴۶. دوزخ روز و شب به آنها نشان داده خواهد شد، و روز رستاخیز: ” فرعونیان را به بدترین عذاب گرفتار کنید.“

۴۷. هنگامی که در دوزخ با هم جدل می کنند، پیروان به پیشوایان خود خواهند گفت، ” ما پیرو شما بودیم، آیا می توانید اندکی از این آتش را از ما باز دارید؟“

۴۸. پیشوایان خواهند گفت، ” همه ما با هم در اینجا هستیم. **خدا** میان مردم داوری کرده است.“

دیگر خیلی دیر شده

۴۹. کسانی که در آتش دوزخ هستند به نگهبانان دوزخ خواهند گفت، ” از پروردگارتان بخواهید تا برای یک روز هم که شده، از عذاب ما بکاهد.“

وَيَقَوْمٍ مَا إِلَىٰ آذُنُكُمْ إِلَىٰ النَّجْوَىٰ وَتَدْعُونَ إِلَىٰ النَّارِ ﴿٤١﴾ تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَىٰ الْعَزِيمِ الْمَعْتَرِ ﴿٤٢﴾ لَآجِرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَرَدْنَا إِلَى اللَّهِ وَالْأَنْبِيَاءِ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٣﴾ فَسَتَذَكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفْوِضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقَّهَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِقَالِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾ وَإِذْ يَتَحَاوَرُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ أُسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَبَرُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾ قَالَ الَّذِينَ أُسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْحَكَم بِبَيْتِ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

۵۰. خواهند گفت، ” مگر رسولان شما نزد شما نیامدند تا پیام های واضح را به شما برسانند؟ پاسخ می دهند، ” آری، آمدند. ” خواهند گفت، ” پس (تا می خواهید) التماس کنید؛ التماس کافران همیشه بیهوده است. ”

پیروزی تضمین شده، در اینجا و برای همیشه

۵۱. بیگمان، به رسولان خود، و کسانی که ایمان آوردند، هم در این دنیا پیروزی می بخشیم، و هم در آن روز که شاهدان احضار شوند.
۵۲. در آن روز، عذرخواهی کافران فایده ای نخواهد داشت.
آنها محکوم شده اند؛ آنها به بدترین سرنوشت دچار شده اند.

درسی از تاریخ

۵۳. و به موسی هدایت عطا کرده ایم،
و فرزندان اسراییل را میراث دار کتاب کردیم.
۵۴. (سرگذشت آنها) برای خردمندان مایه عبرت و یادآوری است.
۵۵. بنابراین، صبر داشته باش، زیرا وعده **خدا** راست است، و برای گناهان خود آمرزش بخواه، و در مدح پروردگارت شب و روز تسبیح گوی.
۵۶. بیگمان، کسانی که بی هیچ مدرکی با آیات **خدا** می ستیزند، تکبری را که در سینه هایشان نهفته است افشا می کنند، تکبری که حتی خودشان هم از آن آگاه نیستند. از اینرو، به **خدا** پناه بر؛ او شنوا، و بیناست.

بنای حیرت انگیز کائنات

۵۷. آفرینش آسمان ها و زمین از آفرینش انسان نیز شگفت انگیزتر است، ولی بیشتر مردم نمی دانند.

۵۸. کور با بینا یکسان نیست.

و افراد باایمان و درستکار با گناهکاران یکسان نیستند.
چه کم توجه می کنید.

قَالُوا أَوَلَمْ نَكُ تَأْتِيكُمْ رَسُولُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَى قَالُوا فَادْعُوا وَمَادَعَوْا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٥٣﴾ إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٥﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٦﴾ هُدَىٰ وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٥٧﴾ فَأَصْرَأَيْتَ وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَاسْتَفْهَرُوا لِدُنْيَاكَ وَسَجَّحَ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعِشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ إِن فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِيَلْبِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٥٩﴾ لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٠﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا تَدَّكَّرُونَ ﴿٦١﴾

۵۹. بیگمان، ساعت (روز داوری) در پیش است و فرا می رسد، هیچ شکی در آن نیست، ولی بیشتر مردم باور ندارند.

دعا، نوعی عبادت است*

۶۰. پروردگارتان می گوید، "مرا بخوانید، و من به شما پاسخ خواهم داد. بیگمان، کسانی که از عبادت من تکبر می ورزند، بناچار وارد جهنم خواهند شد."

۶۱. خداست که شب را برای شما پدید آورد تا بتوانید در آن بیارامید، و روز را روشنی بخش کرد. لطف خدا به مردم بسیار زیاد است، ولی بیشتر مردم سپاسگزار نیستند.

۶۲. چنین خدایی، پروردگار شماست، و آفریدگار هر چیزی است. معبودی جز او نیست.

چگونه توانستید منحرف شوید؟

۶۳. افرادی که به آیات خدا اعتنا نمی کنند منحرف می شوند.

۶۴. خداست که زمین را جای مناسبی برای زندگی شما قرار داد، و آسمان را همچو بنایی محکم بیافراشت. او شما را نگارگری کرد، و چه

خوب نگارگری کرد. اوست که برای شما روزی های نیکو فراهم می کند.*

چنین خدایی، پروردگار شماست؛ تعالی باد خدا، پروردگار جهان.

۶۵. اوست که زنده است؛ خدایی جز او نیست.

فقط او را بخوانید، و دین خود را از هر لحاظ به او اختصاص دهید. ستایش خدای را، پروردگار جهان.

پیش از لطف خدا بر محمد، وی مشرک بود

۶۶. بگو، "از زمانی که آیات روشن پروردگارم به من وحی شد، از بندگی معبودانی که جز خدا

می خوانید نهی شدم. به من فرمان داده شده است که به پروردگار جهان تسلیم باشم."*

إِنَّ السَّاعَةَ لَأَيُّبَةٌ لَّآرَبِّ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ آيَاتٍ لِيَتَسَكَّنُوا فِيهَا وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلِيقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّقُوا كُونَ ﴿٦٢﴾ كَذَلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا يَدْعُونَ اللَّهَ بِحَمْدِهِ ﴿٦٣﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فَارًا وَالسَّمَاءَ بِسَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾ قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْكِتَابُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

* ۴۰:۶۰ دعا و درخواست از خدا برای هر چه که باشد، حتی برای چیزهای مادی نوعی عبادت است. به همین دلیل فرمان داده شده که هرگاه به کوچک ترین چیزی نیاز داریم آن را از خدا بخواهیم. کسی که منکر خداست (Atheist) هرگز از خدا چیزی درخواست نمی کند.

* ۴۰:۶۴ به پاورقی های (۱۳-۱۲:۳۵؛ ۲:۲۵؛ ۵۴:۲۰؛ ۲۰:۱۵) نگاه کنید.

* ۴۰:۶۶ واژه عربی "نهی" که در این آیه آمده، گویای آن است که این کار در گذشته انجام می شده ولی از ادامه آن جلوگیری بعمل آمده است. در ۱۷۱:۴ و نیز ۹۳:۷ نمونه ای دیگر از همین واژه را مشاهده کنید.

۶۷. اوست که شما را از خاک آفرید، و پس از آن از قطره ای کوچک، سپس از رویان معلق، و آنگاه شما را به صورت طفل بیرون می آورد، سپس اجازه می دهد به سن بلوغ برسید، آنگاه پیر می شوید - بعضی از شما زودتر می میرند. شما باید به طول عمری که از پیش برایتان مقدر شده است برسید، باشد که دریا بید.

۶۸. فقط اوست که زنده می کند و می میراند.

برای انجام هر کاری بسادگی به آن می گوید "بشو،" و آن شده است.

۶۹. هیچ توجه کرده ای که کسانی که با دلیل روشن **خدا** می ستیزند، تا کجا به انحراف رفته اند؟

۷۰. آنها کسانی هستند که به کتاب آسمانی، و به پیام هایی که از طریق رسولانمان فرستاده ایم ایمان نیاورده اند. پس، بیگمان خواهند دانست.

۷۱. و آنان را با غل و زنجیری که در گردنشان

خواهد بود می کشانند.

۷۲. نخست در سوزانه،* سپس در آتش،

گداخته می شوند.

۷۳. از آنها خواهند پرسید، "کجا هستند کسانی که

سابق بر این در عبادت شریک می کردید،

عبادت هیچ

۷۴. "با **خدا**؟" خواهند گفت، "ما را تنها و بی پناه

گذاشته اند. در واقع، قبلاً هم که آنان را

می خواندیم، چیزی را عبادت نمی کردیم."

خدا کافران را اینطور به گمراهی می فرستد.

۷۵. این بخاطر آن است که شما در زمین،

با مرام های دروغین عقیدتی دلشاد بودید،

و آنها را رواج می دادید.

۷۶. از دروازه های جهنم وارد شوید، که برای

همیشه در آنجا می مانید.

چه سرانجام شومی برای متکبران.

۷۷. پس صبر داشته باش، زیرا وعده **خدا** راست

است. چه بعضی (از عذاب) را که به آنها

و وعده داده ایم به تو نشان دهیم، یا زندگی تو را پیش از آن به پایان برسانیم، به سوی ما

باز می گردند.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِيَرتَّكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلٍ وَلِنَبْلُغُوا أَجْلاً مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّهُمْ يُصِرُّونَ ﴿٦٩﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَذَّبَتْ وَيَمَآ أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾ إِذِ الْأَعْلَىٰ فِي آعْتَقِهِمْ وَالسَّلْسَلِ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾ فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَل لَّئِن كُنَّا نَدْعُو مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ ذَٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾ أَذْخَلُوا أَتْرَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾ فَأَصْرَبِينَ وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا فَمَا مَا تَرَيْنَا كَبُضَ الَّذِي نَعُدُّهُمْ أَوْ تَوَفَّيْنَاكَ فَإِنَّا يَرْجِعُونَ ﴿٧٧﴾

* ۴۰:۷۲ کسانی که خود را برای روز قیامت آماده نکرده باشند، در آن روز از حضور خدا در سوز و گداز خواهند بود. این افراد به دلیل عدم رشد و تکامل روح خود نمی توانند یعنی تحملش را ندارند که به خدا نزدیک باشند. من برای وصف این موقعیت ویژه از واژه "سوزانه" [Inferno] استفاده کرده ام (۵۵:۴۴). این آمادگی فقط در صورتی امکان پذیر است که ما تکالیفی مانند نماز را که خدا بدان فرمان داده انجام دهیم.

مجوز الهی برای معجزه ریاضی قرآن*

۷۸. و پیش از تو رسولانی فرستاده ایم - که سرگذشت بعضی از ایشان را برای تو حکایت کردیم، و از بعضی دیگر نامی نیاوردیم. هیچ رسولی نمی تواند بدون مجوز از سوی خدا معجزه ای بیاورد.* هنگامی که فرمان خدا داده شود، حق چیره می شود، و بدعتگذاران افشا و خوار می شوند.
۷۹. خداست که چارپایان را برای شما آفرید؛ بر بعضی سوار می شوید، و بعضی را می خورید.
۸۰. علاوه بر آن، آنها فوائد دیگری برای شما دارند که پاسخگوی بسیاری از نیازمندی های شماست. شما بر آنها، و نیز بر کشتی ها سوار می شوید.
۸۱. او دلایل روشن خود را بدینسان به شما نشان می دهد.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمِنْهَا تَكْتُمُونَ ﴿٨٠﴾ وَاللَّيْلِ لَكُمْ نَجْوً وَالْيَوْمِ النَّهَارِ لَكُمْ نَجْوً ﴿٨١﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٨٢﴾ وَاللَّيْلِ لَكُمْ نَجْوً وَالْيَوْمِ النَّهَارِ لَكُمْ نَجْوً ﴿٨٣﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٨٤﴾ وَاللَّيْلِ لَكُمْ نَجْوً وَالْيَوْمِ النَّهَارِ لَكُمْ نَجْوً ﴿٨٥﴾

- کدامیک از آیت های خدا را انکار می کنید؟
۸۲. آیا در زمین نگشته اند تا پایان کار کسانی را که پیش از ایشان بودند ببینند؟ تعداد آنها، قدرت آنها، و آثار آنها در زمین بیش از اینان بود. با اینهمه، هیچ یک از آن پیشترفت ها سودی برایشان نداشت.
۸۳. هنگامی که رسولان نشان دلیل های روشن برایشان آوردند، آنها با اخباری که از گذشتگان به ایشان رسیده بود دلخوش بودند، و آنچه را که به تمسخر گرفتند اسباب سقوط شان را فراهم کرد.

فقط خدا

۸۴. سپس، هنگامی که عذاب ما را دیدند گفتند، ” حالا دیگر اعتقاد ما فقط به خداست، و به اعمال شرک آمیزی که پیش از این انجام می دادیم معتقد نیستیم.“

دیگر خیلی دیر است

۸۵. وقتی عذاب را مشاهده کردند، دیگر از ایمان خود سودی نبردند.

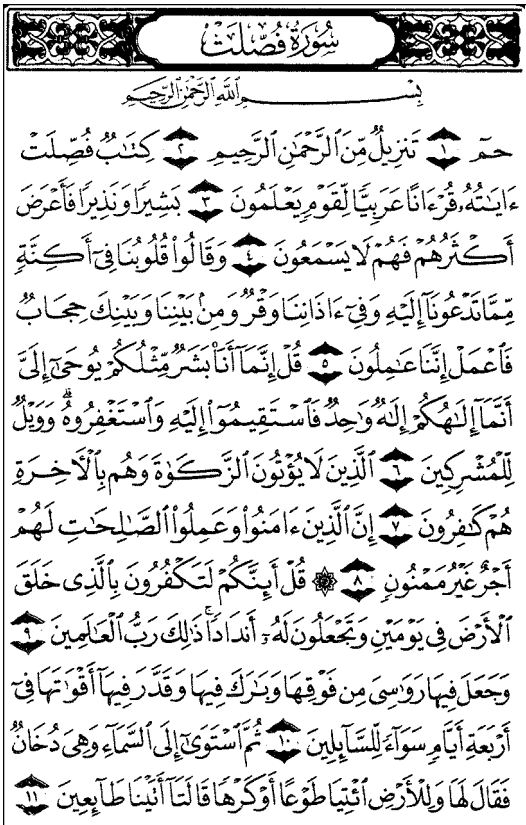
این شیوه ای است که خدا قرار داده است تا با مخلوقاتش طبق آن رفتار کند؛ کافران همواره به شکست محکوم می شوند.

* ۴۰:۷۸ آیه های (۴۶-۱۷:۴۵)، (۱۸:۵۷)، و (۵۶:۷۹) به ما تعلیم می دهند که کافران به هیچ وجه نمی توانند به مفاهیم قرآن دست یابند. فقط مومنان و جویندگان راستین اجازه دارند آن را درک کنند؛ کد ریاضی قرآن، ” یکی از بزرگ ترین معجزات“ است (۳۵-۷۴:۳۰)، که با اجازه خدا از طریق رسول میثاقش فاش شده است (پیوست ۲).

سوره ۴۱: مفصل (فصلت)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ح. م.*
۲. از سوی آن رحمتگر، و بخشایشگر وحی شده است.
۳. کتابی که آیه های آن تمام جزئیات را دربردارد؛ قرآنی است به زبان عربی، و برای مردم دانا.
۴. مژده دهنده، و نیز هشداردهنده است.
- گرچه، بیشتر آنها رویگردانند؛ و نمی شنوند.
۵. و گفتند، "ما تصمیم خود را گرفتیم، گوش های ما پیام تو را نمی شنوند، و پرده ای ما را از تو جدا می کند. تو کار خود کن، و ما نیز کار خود می کنیم."
۶. بگو، "جز این نیست که من هم بشری چون شما هستم، که به من وحی شده که معبود شما معبودی یگانه است. تمام توجه خود را به او معطوف دارید، و از او آمرزش بخواهید. وای بر مشرکان.
۷. "کسانی که زکات نمی دهند، و به آخرت، ناباورند."
۸. افراد باایمانی که درستکار هستند، پاداش شایسته ای دریافت می کنند.
۹. بگو، "شما به کسی کافر می شوید که زمین را در دو روز آفرید،* و معبودان را همتای او می گیرید، در صورتی که او پروردگار جهان است."
۱۰. او استحکاماتی برای توازن در آن جای داد (کوه)، و آن را برکت بخشید، و روزی های آن را در چهار روز برآورد کرد، تا نیازمندی های تمام ساکنان آن را تأمین کند.
۱۱. سپس، به آسمان پرداخت، که هنوز به صورت گاز بود، و به آن، و به زمین گفت، "هستی پیدا کنید، خواسته یا ناخواسته." آنها گفتند، "ما با کمال میل می آییم."

* ۴۱:۱ برای پی بردن به اهمیت این حروف مقطع قرآنی به پاورقی ۴۰:۱ نگاه کنید.

* ۱۰-۹:۴۱ تعداد "روزهای آفرینش" یک معیار است. بنابراین، سراسر جهان فیزیکی در دو روز آفریده شد، درحالیکه محاسبه روزی برای همه موجودات روی زمین چهار روز به درازا کشید. از همین جا می فهمیم که زندگی فقط در زمین وجود دارد.

۱۲. پس او* هفت جهان را در دو روز کامل کرد، و برای هر جهان، فرمان هایی نوشت. و ما* پایین ترین جهان را با چراغ هایی آراستیم، و در اطراف آن نگاهبانانی گذاریم. این طرح قادر متعال، و دانای کل است.

هشدار

۱۳. اگر روی بگردانند، پس بگو، ”من شما را از مصیبتی مانند مصیبت عاد و ثمود هشدار می دهم.“

۱۴. رسولانشان نزدشان رفتند، همانطور که پیش از آنها و پس از آنها نیز چنین بود، و گفتند، ”از هر عبادتی دست بکشید جز عبادت خدا.“

پاسخ دادند، ”اگر پروردگار ما می خواست، می توانست فرشتگان را بفرستد. ما به آنچه می گوئید نیاوریم.“

۱۵. و عاد، در زمین تکبر ورزیدند، در برابر حق ایستادند، و گفتند، ”چه کسی از ما قدرتمندتر؟“

آیا نمی دانستند که خدایی که آنان را آفرید، از آنها مقتدرتر است؟ آنها قدر آیات ما را نمی دانند.

۱۶. در نتیجه، آن باد کشنده را در چند روز ناگوار بر آنها فرستادیم. بدینسان، آنان را در زندگی

این دنیا به عذابی خوارکننده دچار کردیم، و عذاب آخرت بسی خوارکننده تر است؛ و آنها هرگز نمی توانند پیروز شوند.

۱۷. و اما ثمود، ما اسباب هدایت را برای آنها فراهم کردیم، ولی آنها نابینایی را بر هدایت ترجیح دادند. در نتیجه، عذابی ناگوار و

شرمبار آنان را برای آنچه کردند، از پای در آورد.

۱۸. ما، همیشه کسانی را که ایمان می آورند و پرهیزگار می شوند نجات می دهیم.

۱۹. آن روز خواهد آمد که دشمنان خدا بناچار، در آتش دوزخ احضار شوند.

۲۰. هنگامی که به آنجا می رسند، گوش آنها، چشم آنها، و پوست آنها به آنچه کردند شهادت می دهند.

فَقَضَيْنَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا
 وَزَيْنًا أَلَمًا لِّدُنْيَاهُمْ فِي صَبِيحٍ وَحِفْظًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
 الْعَلِيمِ ﴿١٤﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِّثْلَ صَاعِقَةِ
 عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٥﴾ إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
 خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مِنْ سَمَاءٍ
 مَاءً مَلِيحًا لِيُغْرِقَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَٰكِنَّمَا نَزَّلْنَا الذُّهَبَ لِيُكَفِّرَ
 عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَفَرُوا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي
 الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مَقَامَةً أَوْلِيَٰ تَبَرَّأْنَا لِلَّهِ
 الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٧﴾
 فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ مِّن مَّوْجِبَاتٍ لِّيَذِيقَهُمْ
 عَذَابَ الْخِزْيَانِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلِعَذَابِ الْأَخْرَىٰ وَهُمْ لَا
 يُبْصِرُونَ ﴿١٨﴾ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَهُمْ فَاسْتَحَبُوا الْعَمَىٰ عَلَىٰ
 الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهَوْنِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٩﴾
 وَبَجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٢٠﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ
 أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٢١﴾ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءَهُمْ شَهِدَ
 عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَعُلُوْدُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

* ۴۱:۱۲ خدا جهان را به تنهایی آفرید (۱۸:۵۱) ولی فرشتگان بعضی از کارها را در آفرینش جهان زیرین برعهده داشتند. دنیای ما این ظرفیت را ندارد که بتواند در برابر حضور فیزیکی خدا تاب آورد (۷:۱۴۳). ضمیر اول شخص جمع "ما" به نقش فرشتگان در جهان ما اشاره دارد (پیوست ۱۰).

نوار ویدیو

۲۱. آنها به پوستشان خواهند گفت، ”چرا برضد ما شهادت دادید؟“
پاسخ می دهند، ”خدا ما را به سخن واداشت؛ او همه چیز را به سخن می آورد.
اوست که نخستین بار شما را آفرید، و اکنون نزد او بازگشته اید.“
۲۲. هیچ راهی نیست که شما بتوانید چیزی را از گوش خود، از چشم خود، یا از پوست خود
کتمان کنید. در واقع، شما گمان می کردید که خدا از بسیاری از اعمالتان بی خبر است.
۲۳. چنین پندارهایی درباره پروردگارتان باعث انحراف شما خواهد شد، سپس بازنده می شوید.
۲۴. اگر به همین روال ادامه دهند، سرنوشتشان دوزخ خواهد بود،
و اگر عذری بیاورند، پذیرفته نخواهد شد.

جن همزاد

وَقَالُوا لَجُودِهِمْ لَمْ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۱﴾
وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرْوْنَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۲۲﴾
وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۲۳﴾ فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا لَهُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿۲۴﴾ وَقِيضْنَا لَهُمْ قُرْآنًا فَزَيَّنَّا لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ مِنْ آيَاتِهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمْرِ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿۲۵﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْافِ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۲۶﴾ فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۷﴾ ذَلِكَ جزَاءُ أعداءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جزَاءُ بما كانوا يتبجحون ﴿۲۸﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أُضْلَانَا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلَهُمَا صحت أقدامنا ليكونا من الأستغين ﴿۲۹﴾

۲۵. و برای ایشان همزادانی گماردیم که آنچه را که
انجام می دهند در نظرشان نیک جلوه دهند.
بنابراین، آنها به همان سرنوشتی دچار می شوند
که بر پیشینیان – جن و انس – گذشت، که آنها
نیز بازنده شدند.
۲۶. کسانی که کافر شدند، گفتند، ”به این قرآن گوش
ندهید و آن را تحریف کنید، تا پیروز شوید.“
۲۷. بیگمان، چنین کافرانی را به سختی کیفر خواهیم
داد. بیگمان سزای کارهای پلیدشان را خواهیم
داد.
۲۸. آری این است کیفری که در انتظار دشمنان
خداست. دوزخ منزلگاه همیشگی آنها خواهد
بود؛ کیفری بجا به سبب بی اعتنایی به آیات ما.
- در روز داوری
۲۹. کسانی که کافر شدند خواهند گفت، ”پروردگارا،
افرادی از دو گروه – جن و انس – را که باعث
شدند ما گمراه شویم به ما نشان بده،
تا لگد کوبشان کنیم، و آنها را زبون تر کنیم.“

خوشبختی کامل در دنیا و آخرت

۳۰. کسانی که بگویند: "پروردگار ما **خداست**،" و کارهای پرهیزگارانه انجام دهند، فرشتگان بر آنها فرود می آیند: "هیچ ترس و اندوهی نداشته باشید. از این مژده خوشحال باشید که بهشت موعود در انتظار شماست."

۳۱. "ما در همین زندگی، و نیز در آخرت یار و پشتیبان شما هستیم.

هرچه آرزو کنید در آن خواهید داشت؛ هر چه بخواهید از آن شما خواهد بود.

۳۲. "اقامتگاه همیشگی (شما چنین جایی است)، از سوی آمرزنده ای بخشایشگر."

تسلیم شدگان

۳۳. گفتار چه کسی بهتر از گفتار کسی به سوی **خدا** دعوت می کند، و کردارش درست است، و

می گوید، "من یکی از تسلیم شدگانم؟"

۳۴. پاسخ نیک با پاسخ بد یکسان نیست.

به بهترین نحو پاسخ ده. تا شاید کسی که قبلاً دشمن تو بود، به بهترین دوست تو تبدیل شود.

۳۵. هیچ کس نمی تواند به این پایه برسد،

جز کسانی که شکیبیا هستند.

هیچ کس نمی تواند به این پایه برسد،

جز کسانی که بی اندازه نیک بخت باشند.

هنگام برخورد با یک طیف شیطانی

۳۶. هرگاه شیطان تو را به چیزی وسوسه کرد، به

خدا پناه ببر. او شنوا، و بر همه چیز داناست.

دلایل آشکار از سوی خدا

۳۷. شب و روز، و خورشید و ماه از نشانه های

روشن **اوست**. نه به خورشید سجده کنید، نه به

ماه؛ اگر واقعاً یکتاپرست هستید، به **خدا** سجده

کنید که آنها را آفرید.

۳۸. اگر متکبرتر از آن باشند که چنین کنند،

به هر حال کسانی که نزد پروردگار تو هستند

شب و روز به ستایش از شکوه و جلال او مشغولند، و هرگز خسته نمی شوند.

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ
الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ مَن أُولِيَكُمْ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾ نَزَّلْنَا مِنْ عَفْوَ رَبِّحِمِ ﴿٣٢﴾
وَمَنْ أَحْسَنُ فَوْلاً مِمَّن دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ
إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ
ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ
وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِنَهَا
إِلَّا ذُو حِظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ
فَأَسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ
الْيَلُّ وَالنَّهَارُ وَاللَّيْلُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ
وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنْتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ
رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْتَمِعُونَ ﴿٣٨﴾

۳۹. از دیگر نشانه های روشن او این است که تو زمین را مُرده می بینی، سپس، همین که آب را بر آن فروریزیم، زنده و پویا می شود. بیگمان، کسی که آن را زنده کرد مردگان را هم می تواند زنده کند. او به هر کاری تواناست.

۴۰. بیگمان، کسانی که آیات ما را تحریف می کنند از ما پوشیده نیستند. آیا آنکس که به دوزخ پرت می شود بهتر است، یا کسی که روز رستاخیز در امان است؟ هر چه می خواهید، بکنید؛ او به آنچه می کنید بیناست.

معجزه ریاضی قرآن*

۴۱. کسانی که دلیل روشن قرآن* را که برایشان آمد تکذیب کرده اند، کتابی ارزشمند را نیز تکذیب کرده اند.

۴۲. هیچ چیز نادرستی نمی تواند در آن راه یابد، در گذشته یا در آینده؛* از سوی آن حکیمی وحی می شود که سزاوار بالاترین ستایش هاست.

رسول میثاق خدا*

۴۳. آنچه به تو گفته شد دقیقاً همان است که به رسولان پیش از تو گفته شد. پروردگار تو هم صاحب امرزش است، و هم صاحب عذابی دردناک.

وابسته به زبان نیست

۴۴. اگر قرآن را به زبانی غیر از زبان عربی نازل می کردیم می گفتند، "چرا به آن زبان فرود آمد؟" بگو، "چه به زبان عربی باشد یا به غیر عربی، برای آنانکه ایمان می آورند، هدایت و شفاست. کسانی که ایمان نمی آورند، در برابر آن کر و کور خواهند بود، چنانکه گویی از راه دور با آنها سخن می گویند."

۴۵. و به موسی کتاب (را به عبری) داده ایم و در آن هم اختلاف شده بود. اگر بخاطر تصمیم از

پیش نوشته شده پروردگارت نبود، بی درنگ درباره آنها داوری می شد. بیگمان، آنها سخت در شک و تردیدند.

۴۶. هرکس کردار درست انجام دهد به سود خود چنین می کند، و هرکس کار پلید انجام دهد به زیان خود چنین می کند. پروردگار تو هرگز به مردم ستم نمی کند.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ
 اهْبَرَّتْ وَرَبَّتْ إِنَّ الَّذِينَ أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ
 يُلْقَىٰ فِي النَّارِ خَيْرًا مِّنْ يَأْتِيهِمُ الْيَوْمَ الْقِيَامَةُ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ
 إِنَّهُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرُونَ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَاجَاءَهُمْ
 وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤١﴾ لَا يَأْتِيهِمُ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ
 خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَد قِيلَ
 لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾
 وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَهِيَ الْعَجَمِيَّةُ
 وَعَرَبِيَّةٌ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 فِي آذَانِهِمْ وَقُرْ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍ
 بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَأَخْتَلَفَ فِيهِ
 وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ
 لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ
 وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾

* ۴۱:۴۱ همانطور که در ۳۸:۱ توضیح داده شد، واژه "ذکر" به کد ریاضی قرآن اشاره دارد.

* ۴۱:۴۲ یکی از مهم ترین نقش های معجزه قرآن این است که از هر حرف، و از هر مورد قرآنی حفاظت کند، تا، کوچک ترین دخل و تصرفی، فوراً مشخص / افشا شود (پیوست های ۱ و ۲۴).

* ۴۱:۴۳ شواهد ریاضی نشان می دهند که این آیه به رسول میثاق خدا اشاره دارد. اگر ارزش رقمی "رشاد" (۵۰۵)، "خلیفه" (۷۲۵) را با شماره این آیه (۴۳) جمع کنیم، (۶۷ × ۱۹ = ۱۲۷۳ = ۴۳ + ۷۲۵ + ۵۰۵) بدست می آید. به پیوست ۲ نگاه کنید.

کسانی که بُت شده اند، مُریدانشان را از خود نمی دانند

۴۷. دانش ساعت (پایان دنیا) با **اوست**. * هیچ میوه ای از پوسته اش بیرون نمی آید، هیچ ماده ای بی دانش **او** باردار نمی شود یا نمی زاید. روزی خواهد آمد که **او** از آنها بپرسد:

” کجا هستند کسانی که با **من** شریک گرفته بودید؟“

خواهند گفت، ” ما بروشنی به **تو** می گوئیم که هیچیک از ما به چنین چیزی شهادت نمیدهد.“

۴۸. کسانی را که بت کرده بودند اینان را طرد خواهند کرد،

و تازه متوجه خواهند شد که راه گریزی نیست.

یاران بد

۴۹. انسان هرگز از دعا برای چیزهای خوب خسته نمی شود.

و هرگاه گزندی به او برسد، افسرده، و نومید می شود.

۵۰. و هرگاه پس از گزندی که به او رسیده، رحمتی به او بچشانیم می گوید، ” این حق من است.

و باور ندارم که ساعت هرگز فرا رسد.

اگر هم نزد پروردگارم بازگردانیده شوم، بهتر

از اینها را نزد **او** خواهم یافت.“ بیگمان،

کافران را از تمام اعمالشان آگاه خواهیم کرد،

و آنها را به سختی کیفر خواهیم داد.

۵۱. وقتی به انسان نعمت می دهیم، رویگردان

می شود، و هرچه بیشتر دوری می گزیند،

و چون گزندی به او برسد،

به بانگ بلند التماس می کند.

۵۲. اعلام کن: ” چه می کنید اگر این براستی از

سوی **خدا** باشد، و شما تصمیم بگیرید که به آن

ایمان نیاورید؟ چه کسانی گمراه تر از آنان که

تصمیم بگیرند با این مخالفت کنند؟“

پیشگویی بزرگ*

۵۳. ما دلایل روشن خود را در افق ها، و در وجود

خودشان به آنها نشان خواهیم داد، تا برای آنها روشن شود که این حق است.*

آیا این کافی نیست که پروردگارت بر همه چیز گواه است؟

۵۴. بیگمان، آنان به دیدار با پروردگارشان شک دارند. **او** از همه چیز بخوبی آگاه است.

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ شَمْرَتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا
وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۗ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ آتَيْنَ
شُرَكَاءَی قَالُوا ءَاذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ۗ وَضَلَّ
عَنهُم مَّا كَانُوا يَدْعُونَ مِن قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُم مِّن مَّجِیصٍ ۗ
لَا یَسْمَعُ إِلَّا نِدْنَ مِنَ دُعَاءِ الْخَیْرِ وَإِن مَّسَّهُ الشَّرُّ فَیُوسِسْ
فَنُطْوِ ۗ وَلَیِّنْ أذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِن بَعْدِ ضَرَاءٍ مَّسَّتْهُ
لَیْقُولَنَّ هَذَا لِی وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَیِّنْ رَّجَعْتُ إِلَىٰ
رَبِّیَ إِن لِّی عِنْدَهُ لِّلْحَسَنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا
وَلَنُبَدِّقَنَّهُم مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۗ وَإِذَا أُنْمِتْنَا عَلَى الْإِنسَنِ
أَعْرَضَ وَنَأَىٰ جَانِبَهُ ۗ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُودُ عَاةٍ عَرِیضٍ
ۗ قُلْ أَرَأَیْتُمْ إِن كَانَ مِن عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ
بِهِ مِّنْ أُمَّةٍ مِّنْهُ فِی شِقَاقِ بَعِیدٍ ۗ سَأُرِیهِمْ
ءَايَاتِنَا فِی الْأَفَاقِ وَفِی أَنفُسِهِمْ حَتَّىٰ یَبَیِّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ۗ
أَوَلَمْ یَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَیْءٍ شَهِیدٌ ۗ إِلَّا إِنَّهُمْ
فِی مِرَیةٍ مِّن لِّقَاءِ رَبِّهِمْ ۗ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَیْءٍ مُّحِیطٌ ۗ

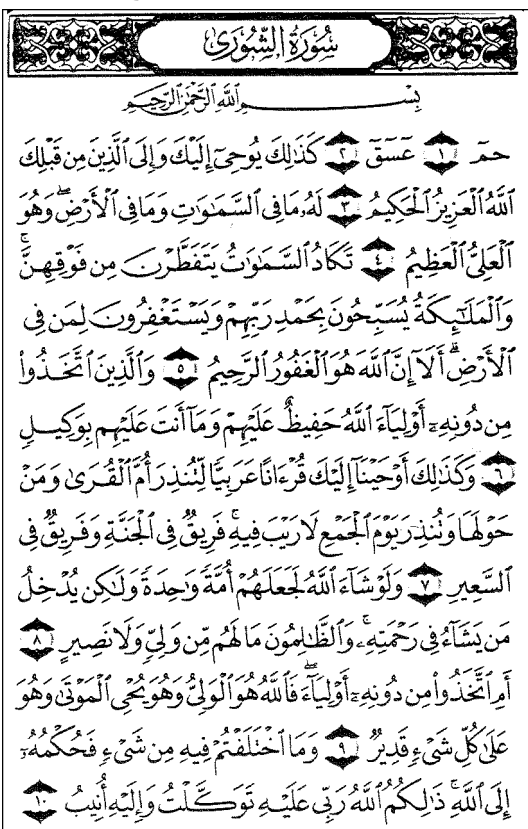
* ۴۷:۴۱ خداوند این دانش را از طریق رسول میثاقش فاش ساخته است (پیوست ۲۵).

* ۴۱:۵۳ فقط ۱۹ حرف عربی [غیر تکراری] در این آیه بکار برده شده است، که حاصل جمع ارزش رقمی آنها ۱۳۸۷، یا ۷۳ × ۱۹ است. این پیش گویی بزرگ همراه با چند آیه دیگر (۲:۱۱۰ ; ۹:۶۱ ; ۲۸:۴۸ ; ۳۳:۹) به ما خبر می دهد که چنین مقدر شده که مردم سراسر گیتی قرآن را بعنوان تنها پیام دست نخورده خدا خواهند پذیرفت (به پیوست ۳۸ نگاه کنید).

سوره ۴۲: مشورت (الشوری)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ح. م. *
۲. ع. س. ق. *
۳. **خدای** توانمند حکیم است که بر تو، و بر کسانی که پیش از تو بودند وحی می کند.
۴. همه چیز در آسمان ها و همه چیز در زمین از آن **اوست**،
و او بارینتعالی، و بزرگ است.
۵. نزدیک است آسمان های بالا سرشان از عظمت او متلاشی شوند، و فرشتگان در مدح

- پروردگارشان به ستایش مشغولند، و برای کسانی که در زمین هستند آموزش می طلبند.
- بیگمان، **خدا** آمرزنده، و بخشایشگر است.
۶. کسانی که جز او مولایی برای خود گرفته اند، **خداست** که به حسابشان خواهد رسید؛
تو وکیل آنها نیستی.
۷. قرآن را اینطور به زبان عربی به تو وحی می کنیم تا جامعه مرکزی و بقیه را در اطراف آن هشدار دهی، و درباره روز احضار که بی شک فرا می رسد بیم دهی.
بعضی به بهشت خواهند رفت،
و بعضی به دوزخ.
۸. اگر **خدا** می خواست، می توانست همه را یک امت واحد قرار دهد. ولی او هرکس را که بخواهد به رحمت خود رهایی می بخشد.
ستمگران، نه مولایی خواهند داشت و نه فریاد رسی.
۹. آیا جز او اولیایی یافتند؟
تنها مولا و تنها سرور فقط **خداست**.

اوست که مردگان را برمی انگیزد، و اوست که به هر کاری تواناست.

۱۰. اگر هر قسمتی از این پیام را زیر سوال ببرید، داوری آن با **خداست**.
چنین **خدایی**، پروردگار من است. من به او اعتماد می کنم، و به او تسلیم هستم.

* ۴۲:۱ این حروف بخش مهمی از معجزه قرآن می باشند (پاورقی ۴۰:۱).

* ۴۲:۲ این تنها سوره ای است که حروف مقطع "ع. س. ق." (عین. سین. قاف) در آن مشاهده می شود، و این سه حرف جمعاً ۲۰۹ یا ۱۹×۱۱ بار در این سوره آمده است. در ضمن، حرف "ق"، ۵۷ بار در این سوره آمده است، (۱۹×۳). تنها سوره دیگری که حرف مقطع "ق" در آن دیده می شود، سوره ۵۰ است، که در آن سوره نیز حرف "ق" ۵۷ بار آمده است (به پیوست ۱ نگاه کنید).

خدا بی مانند و بی همتاست

۱۱. پدید آورنده آسمان ها و زمین. او از میان خودتان همسرانی برای شما آفرید - و نیز برای حیوانات. او بدین گونه بر شمار شما می افزاید. هیچ چیز همتا و همانند او نیست. او شنوا، و بیناست.
۱۲. رشته گردش آسمان ها و زمین در دست اوست. اوست که روزی را برای هرکس که بخواهد افزایش می دهد، یا از آن می کاهد. او از همه چیز بخوبی آگاه است.

فقط یک دین

۱۳. او همان دینی را برای شما مقرر کرد که برای نوح مقرر کرد، و آنچه به تو وحی کردیم، و آنچه برای ابراهیم، موسی، و عیسی مقرر کردیم: "شما باید این دین واحد را پاس دارید، و آن را فرقه فرقه نکنید."

یگانه پرستی در برابر شرک

- مشرکان از این دعوت شما سخت بیزار می شوند. خدا هرکس را که بخواهد به سوی خود رهایی می بخشد؛ او فقط کسانی را به سوی خود هدایت می کند که از هر لحاظ تسلیم باشند.
۱۴. شگفتا، فرقه گری از زمانی میانشان پدید آمد که دانش بر آنها آمد، و این حاصل حسادت و غیضی بود که میانشان ریشه دوانیده بود. اگر بخاطر تصمیم از پیش نوشته شده پروردگارت نبود که تا سرآمدی معین به ایشان مهلت داده است، بی درنگ درباره ایشان داوری می شد. بیگمان، نسل هایی که پس از ایشان وارث کتاب شدند، سخت در شک و تردید هستند.

پیام به مسیحیان و یهودیان

۱۵. این است آنچه باید بدان پند دهی، و در انجام آنچه به تو فرمان داده شده است ثابت قدم باش، و از نظرات آنها پیروی مکن. و بگو: "من به هر کتابی که خدا فرو فرستاده است ایمان دارم. به من فرمان داده شده است که در نهایت انصاف میان شما داوری کنم. خدا پروردگار ما و پروردگار شماست. اعمال ما از آن ما و اعمال شما از آن شماست. میان ما و شما هیچ بحثی نیست. خدا همه ما را یکجا گرد خواهد آورد؛ سرنوشت نهایی به سوی اوست."

فَاطْرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُكُمْ فِيهِ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿۱۱﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۱۲﴾
﴿۱۳﴾ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا
إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ
وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ
يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ ﴿۱۴﴾ وَمَا
تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعَثْنَا فِيهِمْ رَسُولًا لَّهُمْ
كَلِمَةً ﴿۱۵﴾ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَيْنَ أَعْمَالُكُمْ وَإِنِ الَّذِينَ
أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مِرْيَبٌ ﴿۱۶﴾
فَلْيَذُكِّبْكُمَا فَادْعُكُمْ بِمَا أَخْتَارْتُمْ وَلَا تُنْبِغُوا هَوَاهُمْ
وَقُلْ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ لَكُمْ شَيْئًا أَن يَقُولَ إِنَّكُمْ
يُنِيبُونَ إِلَيْكُمْ رَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُكُمْ وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ ﴿۱۷﴾
لَا حِجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿۱۸﴾

۱۶. کسانی که درباره **خدا**، پس از اینکه پیام او را دریافت کردند، مجادله می کنند، دلیلی که می آورند نزد پروردگارشان پذیرفتنی نیست. اینان محکوم شده اند، و به عذابی سخت دچار شده اند.
۱۷. **خدا** است که کتاب آسمانی را فرو فرستاد، تا به راستی و درستی فرمان دهد و قانون را ابلاغ کند. برای آگاهی شما، شاید ساعت (داوری) بسیار نزدیک باشد.

همه حواس مومنان به قیامت است

۱۸. افرادی که به آن ایمان ندارند می خواهند آن هر چه زودتر فرا رسد. کسانی که ایمان دارند، از بابت آن نگران هستند، و می دانند که آن راست است. بیگمان کسانی که ساعت را انکار کنند، سخت گمراه شده اند.

۱۹. **خدا** از تمام آفریدگانش بخوبی آگاه است؛ او برای هر کس که بخواهد روزی فراهم می کند. او نیرومند، و توانمند است. هر کس در جستجوی پاداش آخرت باشد، پاداش او را چند برابر می کنیم. هر کس که در جستجوی مادیات این دنیا باشد، از آن به او می دهیم، سپس در آخرت سهمی دریافت نمی کند.

شرک در قانونگذاری در دین *

۲۱. آنها از شریکانی تقلید می کنند که برایشان احکام مذهبی مقرر می کنند که **خدا** هرگز اجازه نداده است. اگر بخاطر تصمیم از پیش نوشته شده پروردگارت نبود، بی درنگ درباره ایشان داوری می شد. بیگمان، ستمگران سزاوار عذابی دردناک شده اند.*
۲۲. خواهی دید که ستمگران از آنچه کرده بودند سخت نگران هستند؛ همه چیز به خودشان باز می گردد و آنها را گرفتار می کند.

افراد بالیمانی که درستکار بودند، در باغ های بهشت خواهند بود.

هر چه آرزو کنند از سوی پروردگارشان دریافت خواهند کرد. این موهبتی بزرگ است.

وَالَّذِينَ يَحْكُمُونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُمْ حُجَّتْهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾
 اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ الْأَيْنَ الَّذِينَ يُمارُؤُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾
 اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٩﴾ مَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَتْ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِّبَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢١﴾ تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُمْ وَقِعَ بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

* ۴۲:۲۱ اسلام امروز بقدری تغییر شکل پیدا کرده که به صورت یک آیین شیطانی درآمده است. علما و طلاب علمیه، احکام نامربوط بسیار درباره آنچه نباید کرد، آنچه باید پوشید، خوراکی های حرام، مکروه، و سایر تکالیف و آداب دینی بدعت نهاده اند که تمام آنها سراسر ساختگی است و خدا هرگز بدانها مشروعیت نبخشیده است. یکی از دلایل مهمی که خدا رسول میثاق را فرستاده است همین است (۳۳:۶۷؛ ۹:۳۱ و پیوست ۳۳).

۲۳. این چیزی است که **خدا** به آن دسته از بندگان با ایمانش که درستکار هستند مرزده می دهد. بگو، "من از شما مزدی نمی خواهم. من از هر یک از شما می خواهم که به خویشاوندان خود برسید." هرکس کردار نیک انجام دهد، چندین برابر به پاداش آن می افزاییم. **خدا** آمرزنده، و سپاسگزار است.

خدا باطل را پاک می کند و حق را تثبیت می کند*

۲۴. آیا می گویند که، "او (رشاد) سخنان دروغین را به **خدا** نسبت داده است!"
اگر **خدا** می خواست، می توانست بر اندیشه ات مهر زند، ولی **خدا** آنچه را که نادرست است پاک می کند و آنچه را که درست است با کلمات خود تثبیت می کند.

او از درون اندیشه ها بخوبی آگاه است.

۲۵. اوست که توبه را از بندگان می پذیرد، و گناهان را می زداید. او از آنچه می کنید بخوبی آگاه است.

۲۶. افراد باایمان و درستکار به دعوت او پاسخ می دهند. او به لطف خود به آنها رحم می کند. و کافران، به عذابی سخت گرفتار شده اند.

۲۷. اگر **خدا** روزی بندگان را افزایش می داد، در زمین فرا روی می کردند. به همین دلیل است که او آن را بمیزان دقیق بر هرکس که بخواد فرومی فرستد. او به بندگان آگاه، و بیناست.

۲۸. اوست که باران را پس از آنکه نومید شدند فرومی فرستد، و رحمتش را می گستراند.

او تنها سرور شماست،

و شایسته بالاترین ستایش هاست.

۲۹. از دلایل روشن او آفرینش آسمان ها و زمین، و مخلوقاتی است که در آنها می پراکند.

او در هر زمان که بخواد، می تواند آنها را احضار کند.

از ماست که بر ماست

۳۰. هر بدی که به شما می رسد در نتیجه کاری است که خود کردید، و او از بسیاری (از گناهان شما) چشم می پوشد.

۳۱. شما هرگز نمی توانید بگریزید، و جز **خدا** هیچ مولا و سروری ندارید.

ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَيِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا
أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْرَفْ حَسَنَةً نَّزِدْ
لَّهُ فِيهَا حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا فَإِن يَشِئِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ
بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٤﴾ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ
عَن عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٣٥﴾
وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ
وَٱلْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٣٦﴾ وَلَوْ سَظَ ٱللَّهُ الرِّزْقَ
لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي ٱلْأَرْضِ وَلَٰكِن يُنزِل بِقَدَرٍ مَّآئِدًا إِنَّهُ بِعِبَادِهِ
خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣٧﴾ وَهُوَ الَّذِي يُنزِلُ الغَيْثَ مِن بَعْدِ مَا قَنَطُوا
وَيَنشُرُ رَحْمَتَهُ ۖ وَهُوَ ٱلْوَلِيُّ ٱلْحَمِيدُ ﴿٣٨﴾ وَمِن آيَاتِهِ خَلْقُ
ٱلسَّمَوَاتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِن دَابَّةٍ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ
إِذِ ٱنشَأَ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ وَمَا أَصْبَحُكُمْ مِن مِّصْبِكَةٍ فِيمَا
كَسَبْتُمْ أَتَدْرِكُكُمْ وَيَعْفُوا عَن كَثِيرٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا أُنشِرُ بِمُعْجِزِنَا
فِي ٱلْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٤١﴾

* ۴۲:۲۴ کافران دو عبارت دروغین به پایان سوره ۹ اضافه کردند تا از بُت خود - پیامبر محمد - یاد کرده باشند. خدا شواهد شگرف بسیاری آشکار کرده است تا این کفر را پاک کند و حق را تثبیت کند. اگر ارزش رقمی "رشاد خلیفه" (۱۲۳۰) را با شماره این آیه (۲۴) جمع کنیم، ۱۲۵۴، یا (۶۶ × ۱۹) بدست می آید. برای آگاهی بیشتر خواهشمند است به پیوست های ۲ و ۲۴ نگاه کنید.

۳۲. از دلایل روشن او کشتی هایی است که با بادبان هایی چون پرچم در دریا شناورند.
۳۳. اگر او می خواست، می توانست باد را از جریان ببندازد، و آنها را بی حرکت بروی آب رها کند. در همین برای هر شکیبای سپاسگزار دلایلی روشن وجود دارد.
۳۴. او می تواند آنان را در نتیجه کارهای خودشان نابود کند. ولی بجای آن، از بسیاری (از گناهانشان) چشم می پوشد.
۳۵. کسانی که با دلایل روشن ما می ستیزند خواهند دانست که هیچ پایه و اساسی ندارند.
۳۶. آنچه به شما داده شده چیزی جز مادیات موقت این دنیا نیست. آنچه نزد خداست برای مومنانی که به پروردگارشان اعتماد دارند، بسیار بهتر و پاینده است.

از ویژگی های مومنان

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٢﴾ إِنَّ شَاءَ مُسْكِنِ الرِّيحِ
فَظَلَّلَنَّا رَوْادِكَهُمْ عَلَيْنَا لِيُقْبَلَنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ وَأَكْبَرَتْ كَلِمَاتُ الصَّابِرِينَ ﴿٣٣﴾
أَوْ يُؤَيِّبَهُنَّ يَمَا كَسَبُوا وَيَعْفَعُنَّ كَثِيرٌ ﴿٣٤﴾ وَيَعْلَمُ الَّذِينَ
يَجْعَلُونَ فِيهِ آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٣٥﴾ هَذَا آيَاتُنَا مِنْ نَحْنُ وَمَنْعُ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ يَجْعَلُونَ كِتَابَ الْإِسْلَامِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا
عَضُّوا لَهُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُقْفُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ
الْبَغْيُ هُمْ يَنْصَرُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا
وَأَصْلَحَ فَاجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَلَمَنْ أَنْصَرَ
بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ
يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْعُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَعَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ
﴿٤٣﴾ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ
لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾

۳۷. آنها از گناهان بزرگ و از آنچه پلید است می پرهیزند، و هنگامی که خشمگین می شوند گذشت می کنند.

۳۸. و با بجا آوردن نماز به دعوت پروردگارشان پاسخ می گویند. و در کارها پس از مشورت با یکدیگر تصمیم می گیرند، و از آنچه روزیشان کردیم انفاق می کنند.

۳۹. و اگر در حقشان ظلم شود، برای حق خود بپا می خیزند.

۴۰. گرچه کیفر بحق هر ستم، جزایی است برابر آن، کسانی که گذشت کنند و پرهیزگاری را رعایت کنند از خدا پاداش می گیرند.

او ستمگران را دوست ندارد.

۴۱. بیگمان، کسانی که پس از ستم دیدن، برای احقاق حق خود بپا می خیزند، گناهی نمی کنند.

۴۲. کسانی گناهکار هستند که با مردم منصفانه رفتار نمی کنند، و بی هیچ دلیل موجهی به پرخاشگری متوسل می شوند.

اینان به عذابی دردناک دچار شده اند.

۴۳. توسل به صبر و گذشت حاکی از شخصیتی است براستی برجسته.

۴۴. هرکس را که خدا به گمراهی فرستد مولایی جز او نمی یابد، و چنین افراد متجاوز را ببینی که وقتی عذاب را مشاهده می کنند، می گویند، ”آیا یک بار دیگر به ما مهلت داده خواهد شد؟“

۴۵. آنها را خواهی دید که سرافکنده و شرمسار با آن روبرو خواهند شد، و در حالی که نگاه می کنند، سعی دارند نگاه از آن بردارند. کسانی که ایمان آوردند خواهند گفت: "بازندگان واقعی کسانی هستند که خویشتن خویش و خانواده شان را روز رستاخیز به زیان دچار کردند. ستمگران سزاوار عذابی جاودانه شده اند."

۴۶. و هیچ فریاد رسی نیست که در برابر **خدا** به یاریشان برخیزد.

هرکس را که **خدا** به گمراهی فرستد، هرگز نمی تواند هدایت شود.

۴۷. دعوت پروردگارتان را بپذیرید،

پیش از آنکه روزی بیاید که **خدا** آن را برگشت ناپذیر کرده است.

در آن روز هیچ کس نیست که به شما پناه دهد،

و هیچ کس نیست که از شما پشتیبانی کند.

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشَعَتِ مِنَ الذَّلِيلِ يَنْظُرُونَ
مِنْ طَرَفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَسِرِينَ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ
فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتُمْ مِنْ أَوْلِيَاءِ يَنْصُرُوهُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾ أَسْتَجِيبُوا
لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ
مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿٤٧﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا
فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا
أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَحَيَّاهَا وَإِنْ نُصِيبَهُمْ صَيْحَةً
يَمَاقِدَ مَاتَ آيِدِيَهُمْ فَإِنْ أَتَيْنَاهُم بِكَوْفٍ ﴿٤٨﴾ اللَّهُ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنشَاءً
وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ ﴿٤٩﴾ أَوْ ذُرِّيَّةً ذَكَرْنَا وَإِنشَاءً
وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا كَانَ
لِإِنشَاءِ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ
رَسُولًا فَيُوحِي بآذُنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ ﴿٥١﴾

تنها مأموریت رسول

۴۸. اگر رویگردان شوند، ما تو را نفرستادیم که نگاهبان آنها باشی. تنها مأموریت تو این است که پیام را برسانی. هرگاه انسان را مورد رحمت قرار دهیم، به خود مغرور می شود، و هرگاه در نتیجه اعمالش گزندی به او برسد، به فردی بی اعتقاد تبدیل می شود.

۴۹. فرمانروایی آسمان ها و زمین از آن **خدا**ست.

او هر چه بخواهد می آفریند، به هرکس بخواهد دختر می دهد، و به هرکس بخواهد پسر می دهد.

۵۰. یا، مرد و زن را به ازدواج یکدیگر درمی آورد، سپس هرکس را که مشیتش قرار گیرد نازا می گذارد. او بر همه چیز دانا، و تواناست.

خدا چگونه با ما تماس برقرار می کند

۵۱. هیچ بشری را نرسد که **خدا** با او تماس برقرار کند، مگر به صورت الهام، یا از پس پرده ای، یا رسولی مبعوث می کند و از طریق او آنچه را که بخواهد وحی می کند. او باریتعالی، و حکیم است.

۵۲. پس، آیتی بر تو وحی کردیم که دستورهای ما را اعلام می کنند. تو نمی دانستی که کتاب آسمانی چیست، یا ایمان کدام است؟ اکنون ما آن را رهنمودی کردیم تا بدان وسیله یکایک بندگان منتخب خود را هدایت کنیم. بی شک، تو براه راست راهنمایی می کنی.
۵۳. براه **خدا**، که آنچه در آسمان ها و زمین است از آن اوست. بیگمان، همه چیز تحت فرمان **خداست**.

سوره ۴۳: پیرایه (الزخرف)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ح. م.* و کتابی روشنگر.
۲. ما آن را قرآنی عربی کردیم، تا به آن پی ببرید.*
۳. نسخه اصلی آن نزد ما محفوظ است، گر آنقدر و پُر از حکمت است.
۴. آیا به این سادگی از این واقعیت بگذریم که شما از حدود خارج شده بودید؟*

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾ صِرَاطَ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾

سُورَةُ الزَّخْرُفِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 حَمْ ﴿٤٣﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِیْنِ ﴿٤٤﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٤٥﴾ وَإِنَّهُ فِي أُنْحَاةٍ لِّدَبَابٍ لَعَلَّ حَكِيمٌ ﴿٤٦﴾ أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَن كُنتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ﴿٤٧﴾ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِن نَّبِیِّیْنَ فِي الْأَوَّلِیْنَ ﴿٤٨﴾ وَمَا یَأْتِیهِمْ مِّن نَّبِیٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ یَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤٩﴾ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِیْنَ ﴿٥٠﴾ وَلَیِّن سَأَلْنَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ یَقُولُنَّ خَلَقْنَهُنَّ الْعَزِیْزُ الْعَلِیْمُ ﴿٥١﴾ الَّذِی جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمُ فِیهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٢﴾

برنامه ای برای امرزش

۵. ما پیامبران بسیاری نزد نسل های گذشته فرستاده ایم.
۶. هرگز نشد که پیامبری نزدشان برود، و او را مسخره نکنند.
۷. در نتیجه، افرادی را که قدرتمندتر از ایشان بودند نابود کردیم. بدینسان جوامع گذشته را مایه عبرت می کنیم.
۸. اگر از آنها بپرسی، ”چه کسی آسمان ها و زمین را آفرید،“ می گویند، ”آن توانمند آگاه آنها را آفریده است.“

۱۰. اوست که زمین را جای مناسبی برای زندگی شما قرار داد، و در آن جاده هایی برای شما آفرید، تا در راه درست گام بردارید.

* ۴۳:۱ به پاورقی ۴۰:۱ توجه کنید. دو حرف "ح" (حا) ، "م" (میم) ، در هر هفت سوره ای که با حروف مقطع "ح" ، "م" شروع می شوند، بترتیب ۲۹۲ و ۱۸۵۵ بار بکار رفته اند که جمع آنها ۲۱۴۷ ، یا ۱۱۳ × ۱۹ می باشد.

* ۴۳:۳ زبان عربی، به ویژه برای توضیح دستورات، احکام، و قوانین دقیق، کامل ترین زبان است. به همین دلیل قرآن به زبان عربی وحی شد تا همه مردم، علیرغم زبان مادریشان آن را خوب بفهمند. برای آگاهی بیشتر به پیوست ۴ نگاه کنید.

* ۴۳:۵ این آیه، همانطور که در پیشگفتار و پیوست ۷ شرح داده شده، به گناه اصلی و اولیه ما اشاره دارد.

۱۱. اوست که از آسمان به اندازه معین آب فرومی ریزد تا با آن زمین های مرده را زنده کند. شما هم همینطور زنده و خارج می شوید.
۱۲. اوست که همه چیز را، جفت (مرد و زن) آفرید، و برای شما کشتی ها و چارپایان را آفرید تا بر آنها سوار شوید.
۱۳. وقتی بر آنها سوار می شوید، پروردگارتان را برای چنین نعمتی شکر کنید، و بگویید، ”ستایش او را که این را تحت فرمان ما آورد. ما خود به تنهایی نمی توانستیم آنها را تحت فرمان آوریم.
۱۴. ” و سرانجام به سوی پروردگارتان باز می گردیم.“

فرشتگان را ”دختر“ فرض کردن، کفر است

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا
كَذَلِكَ نُخْرِجُكَ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَرْوَاحَ كُلَّهَا وَجَعَلَ
لَكُمْ مِنَ الْمَالِكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرَكُونَ ﴿۱۱﴾ لَسْتُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِ
شُرَكَاءُ وَإِن كُنْتُمْ لَهُ شُرَكَاءُ فَتَدْعُونَ عَلَيْهِمْ وَيَقُولُوا سُبْحٰنَ
الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿۱۲﴾ وَإِنَّا لَإِلٰهٌ رَبَّنَا
لَمُتَّقُونَ ﴿۱۳﴾ وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنِ الْإِنْسَانُ
لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ﴿۱۴﴾ أَمْ أَخَذْنَا مِمَّا خَلَقْنَا بَنَاتٍ وَاصْطَفَيْنَا
بِالْبَنِينَ ﴿۱۵﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا
ظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿۱۶﴾ أَوْ مَن يَسْتَوْفِي
الْحَلِيَةَ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿۱۷﴾ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ
الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنثًا أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ
شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ﴿۱۸﴾ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ
مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِن هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿۱۹﴾ أَمْ أَنبِئْتُم
كَتَبْنَا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَسْمِكُونَ ﴿۲۰﴾ بَلْ قَالُوا
إِنَّا وَجَدْنَاهُ آبَاءَ نَا عَلِيٍّ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ ﴿۲۱﴾

۱۵. و برای او از میان مخلوقاتش سهمی قرار دادند! بیگمان، انسان بسیار ناسپاس است.
۱۶. آیا از میان تمام مخلوقاتش دختران را برای خود برگزیده است، و پسران را برای شما؟
۱۷. هرگاه یکی از آنها را به (دختری) خبر دهند که خودشان برای رحمتگر ادعا کردند، چهره اش از فرط خشم و بدبختی تیره می شود!
۱۸. (آنها می گویند،) ”در زاده شده ای که برای زیبایی پرورش داده می شود، و نمی تواند در جنگ کمک کند چه خیری نهفته است؟“
۱۹. و ادعا کردند فرشتگان که بندگان آن رحمتگر هستند، مؤنث اند! آیا شاهد آفرینش آنها بوده اند؟ ادعای آنها ثبت شده است، و از آنها بازخواست می شود.
۲۰. و حتی گفتند، ”اگر رحمتگر می خواست، ما آنها را عبادت نمی کردیم.“
- ادعای آنان در این باره بی اساس است؛ و فقط حدس می زنند.*

۲۱. آیا پیش از این کتابی به آنها داده ایم که در این مورد به آن استناد می کنند؟

دنباله روی از آدابی که بطور موروثی به ما رسیده کاری است قابل سرزنش

۲۲. واقعیت این است که: گفتند، ”پدرانمان را دیدیم که آداب مخصوصی را بجا می آوردند، و ما از گام های ایشان پیروی می کنیم.“

* ۴۳:۲۰ از آنجاییکه هر کس آزاد است که یگانه پرستی و یا چندگانه پرستی را انتخاب کند، مشرکان نمی توانند خدا را برای شرک خود مقصر بدانند.

۲۳. طبق معمول، هرگاه هشداردهنده ای را نزد جامعه ای فرستادیم، پیشوایان آن جامعه گفتند، ”پدرانمان را پیرو آداب خاصی یافتیم، و ما راه و روش آنها را ادامه می دهیم.“
۲۴. (رسول) می گفت، ”اگر من هدایتی بهتر از آنچه از پدرانتان به شما رسید برای شما آورده باشم، آنوقت چه؟“ گفتند، ”ما به پیامی که تو آوردی ایمان نداریم.“
۲۵. در نتیجه، آنان را به کیفر رساندیم. بنگر که پایان کار تکذیب کنندگان چگونه بود.

سرمشق از ابراهیم

۲۶. ابراهیم به پدرش و قومش گفت، ”من از آنچه شما عبادت می کنید مُبرا هستم.

۲۷. ” فقط آنکس که مرا هستی بخشید، می تواند مرا هدایت کند.“

۲۸. (ابراهیم) این سرمشق را برای همیشه از خود

باقی گذاشت تا برای نسل هایی که پس از او

می آیند درسی باشد؛

باشد که خویش را نجات دهند.

۲۹. بیگمان، من به اندازه کافی به این مردم و

نیاکانشان مهلت داده ام، سپس حق، و رسولی

روشنگر برای آنها آمد.

۳۰. وقتی حق برای آنها آمد، گفتند، ”این افسون

است، و ما آن را باور نداریم.“

محمد را مسخره کردند

۳۱. گفتند، ”کاش قرآن بر یکی از بزرگان دو جامعه

(مکه یا یثرب) نازل می شد!“

۳۲. آیا آنها هستند که رحمت پروردگارت را تعیین

می کنند؟ ما سهم ایشان را در این دنیا تعیین

کرده ایم، و مقام بعضی از آنها را بالاتر از

بعضی دیگر قرار دادیم، تا به یکدیگر خدمت

کنند. رحمت پروردگار تو از تمام مادیاتی که

می اندوزند بهتر است.

مادیات دنیوی، تنها نصیب کافران

۳۳. اگر بخاطر آن نبود که همه مردم به یک اُمت (کافر)

تبدیل می شدند، به یکایک کسانی که به رحمتگر کافرانند قصرهایی با سقف های نقره

می دادیم، و پله هایی که می توانستند از آن بالا روند.

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا
إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾
﴿٢٤﴾ قُلْ أُولَٰئِكَ حُكْمُ يَاهُدَىٰ وَمَا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا
إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٥﴾ فَإِنَّ قَوْمًا مِنْهُمْ فَاظُنُّوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِبِينَ ﴿٢٦﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ
إِنِّي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٧﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ
﴿٢٨﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٩﴾ بَلْ
مَتَّعْتَهُمْ هَوَاهُ وَعَبَّأَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُبِينٌ ﴿٣٠﴾
وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣١﴾ وَقَالُوا
لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣٢﴾ أَهَرَمْ
يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ لَنْ نَحْنُ فَسْمًا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ
بَعْضًا سَخِرِيًّا وَرَحْمَتَ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَوْلَا
أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ
لَبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٤﴾

۳۴. قصرهایشان دروازه هایی خیال انگیز، و مبلمانی مجلل می داشت.
 ۳۵. و وسایل زینتی بسیار. تمام اینها از مادیات ناپایدار این زندگی فرومایه است.
 و آخرت - نزد پروردگار تو - برای پرهیزگاران بسیار بهتر است.

همزادان نامریی شیطان گرا *

۳۶. هرکس پیام آن رحمتگر را نادیده بگیرد، شیطانی برایش می گماریم تا همزاد دائمی او باشد.
 ۳۷. و چنین همزادانی آنها را از راه منحرف می کنند،
 ولی امر بر آنها مشتبه می شود که هدایت شده اند.
 ۳۸. و هنگامی که نزد ما حاضر شود خواهد گفت،
 ”آه، کاش میان من و تو به اندازه دو مشرق

فاصله بود.* چه همزاد بدی!

۳۹. در آن روز هر دوی شما ستمگرانی هستید که
 در عذاب شریک یکدیگرید، و این که (در
 جهنم) تنها نیستید باعث تسلی شما نخواهد بود.

رسول ميثاق خدا

۴۰. آیا تو می توانی ناشنوا را به شنیدن وا داری؛
 آیا می توانی نابینایان را، یا کسانی را که سخت
 در گمراهی هستند به دیدن وا داری؟
 ۴۱. چه بگذاریم پیش از آن بمیری یا پس از آن،
 مسلماً سزای آنان را خواهیم داد.
 ۴۲. یا، ممکن است (عذابی) را که به آنها وعده
 دادیم به تو نشان دهیم.
 ما کاملاً بر آنها تسلط داریم.
 ۴۳. بنابراین، با پشتکار فراوان آنچه را که بر تو
 وحی شده به آنها برسان؛ تو براه راست هستی.*
 ۴۴. این پیغامی است برای تو و برای قوم تو؛
 از همگی شما سوال خواهد شد.
 ۴۵. درباره رسولانی که پیش از تو بودند بپرس و
 ببین: ”آیا هیچ شده که - غیر از رحمتگر -
 معبودی برای عبادت تعیین کرده باشیم؟“

۴۶. برای مثال، موسی را با دلایل روشن خود نزد فرعون و بزرگان کشورش فرستادیم، که
 اعلام کرد: ”من فرستاده پروردگار جهان هستم.“
 ۴۷. هنگامی که او دلایل روشن ما را به ایشان نشان داد، به آن خندیدند.

وَلْيُسْوِتِهِمْ أَزْوَاجَهُمْ وَأَسْرَارَهُمْ وَعِبَائَهُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٣٦﴾ وَزُخْرُهُمْ قُلُوبُهُمْ
 كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ
 لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٧﴾ وَمَنْ يَقْسُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضْ لَهُ شَيْطَانًا
 فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٨﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ
 أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ
 بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَيَنْسِفَ الْقَرِينَ ﴿٤٠﴾ وَلَنْ نَبْعَثَكَ عَلَيْهِمْ
 إِذْ ظَلَمْتُمْ أَتَكْفُرُ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٤١﴾ أَفَأَنْتَ تَسْمِعُ
 الْأَعْمَىٰ أَوتَهْدِي الْعُمْىٰ وَمَنْ كَانَتْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٢﴾
 فَإِنَّمَا نَذِيرٌ لِّكَ فَإِنَّمَا نُنَقِصُوكَ ﴿٤٣﴾ أَوْتُرِيكَ الَّذِي
 وَعَدْتَهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٤﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ
 إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ
 وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٤٦﴾ وَسَلِّ مِنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا
 أَجْعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ ﴿٤٧﴾ وَقَدْ أَرْسَلْنَا
 مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٩﴾

* ۳۹-۳۶: هر یک از ما همزادی دارد که همیشه با اوست و نماینده شیطان است (پیوست ۷).

* ۳۸:۳۳ "مشرق ها" از محل طلوع خورشید، طلوع ماه، و طلوع دیگر اجسام آسمانی حکایت دارد.

* ۴۳:۴۳ اگر ارزش رقومی "رشاد خلیفه" (۱۲۳۰) را با شماره این آیه (۴۳) جمع کنیم، ۱۲۷۳، یا ۶۶×۱۹ بدست می آید.

موسی و فرعون

۴۸. هر نشانه ای که به آنها نشان دادیم از نشانه های قبلی بزرگ تر بود.
ما به چندین بلا گرفتارشان کردیم، تا شاید توبه کنند.
۴۹. آنها گفتند، ”ای افسونگر، پروردگارت را مطابق پیمانی که با او داری (برای رفع این بلا) بخوان؛ آنگاه ما هدایت خواهیم شد.“
۵۰. ولی همین که بلا را برطرف کردیم، به کیش نخست خود بازگشتند.
۵۱. فرعون به مردمش اعلام کرد، ”ای قوم من، مگر نه این است که سلطنت مصر از آن من است، و این جوی های روان به من تعلق دارد؟ آیا نمی بینید؟“
۵۲. ”کدامیک از ما بهتر است؛ من یا آنکس که فرودست است و به سختی می تواند سخن بگوید؟“

وَمَا نُزِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَا هَذَا السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادِبِينَ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أَلْقَى عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَهُ مَعَهُ الْمَلَأَتُكُمُ مَقْتَرِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّا أَسْمَوْنَا أَنْفُسَنَا مِنْهُمْ فَأَعْرَفْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوا أَمْ آلهِئْنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِجْدَالًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ ﴿٦٠﴾

۵۳. ”چرا گنجی از طلا ندارد؛ چرا فرشتگان همراه او نیستند؟“
۵۴. پس قومش را فریب داد، و آنها از او اطاعت کردند؛ آنها مردمی تباهاکار بودند.
۵۵. هنگامی که در مخالفت با ما سماجت کردند، آنها را به کیفر رساندیم و همگی شان را غرق کردیم.
۵۶. آنها به تاریخ پیوستند و سرگذشت آنها را عبرتی برای دیگران کردیم.
- عیسی، مثالی دیگر
۵۷. هنگامی که پسر مریم را مثال آوردیم، قوم تو به آن اعتنا نکردند.
۵۸. و گفتند، ”آیا بهتر است معبودان خود را عبادت کنیم، یا او را عبادت کنیم؟“ آنها فقط به این دلیل این را می گویند که با تو جدل کرده باشند. در واقع، آنها مردمی هستند که به مخالفان پیوسته اند.
۵۹. او جز بنده ای نبود که مورد لطف قرارش دادیم، و او را برای فرزندان اسرائیل فرستادیم تا مثالی باشد.
۶۰. اگر می خواستیم، می توانستیم از شما فرشتگانی بسازیم که زمین را در تصرف خود درآورند و زاد و ولد کنند.

عیسی و پایان دنیا*

۶۱. او علامتی برای پی بردن به آخر دنیا است،* تا، دیگر در آن باره شک نداشته باشید.
از من پیروی کنید که راه راست این است.
۶۲. اجازه ندهید شیطان مانع شما شود؛ او سرسخت ترین دشمن شماست.
۶۳. هنگامی که عیسی با دلایل روشن نزدشان رفت، گفت، ”من برای شما حکمت آورده ام، و بعضی از مواردی را که در آن اختلاف دارید برایتان روشن می کنم.
از خدا پروا کنید و از من اطاعت کنید.
۶۴. ”خدا پروردگار من و پروردگار شماست، فقط او را عبادت کنید. این است راه راست.“
۶۵. مخالفان در میان خود اختلاف پیدا کردند. وای بر آنانکه ستم می کنند از عذاب روزی

در دناک.

۶۶. آیا منتظرند که ساعت (روز داوری)، بناگاه، غافلگیرشان کند؟

۶۷. در آن روز دوستان نزدیک دشمنان یکدیگر خواهند شد، به استثنای پرهیزگاران.

پرهیزگاران

۶۸. ای بندگان من، در آن روز نه بیمی بر شماست، و نه اندوهگین می شوید.

۶۹. آنها کسانی هستند که به آیات ما ایمان آوردند، و تسلیم بودند.

۷۰. همراه همسران خود، به بهشت بروید، و شادمانه زندگی کنید.

۷۱. در سینی ها و جام هایی از طلا، از آنچه دل بخواهد و دیده آرزو کند تعارفشان کنند.

شما برای همیشه در آنجا زندگی خواهید کرد. این است آن بهشتی که در برابر کارهایتان به ارث می برید.

۷۳. در آنجا از انواع میوه ها بهره مند هستید، و از آنها می خورید.

وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأَيِّنٍ لَّكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ الَّذِي يُحَدِّثُ بِالْحَقِّ وَهُوَ صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦٣﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا مِن عَذَابٍ يَوْمَ إِلْيَاسَ ﴿٦٤﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٥﴾ الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾ يَتَعَبَّدُونَ لِّمَا كَانُوا عَلَىٰ يَوْمَ الْيَوْمِ وَلَا أَنتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٧﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٦٨﴾ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ﴿٦٩﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا شِئْتُمْ مِثْلَهُ لَّا تُنْفَسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنتُمْ فِيهَا كَانِتُمْ ﴿٧٠﴾ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾

* ۴۳:۶۱ همانطور که در پیوست ۲۵ شرح داده شده است، تاریخ پایان دنیا در قرآن داده شده است، و تاریخ تولد عیسی یکی از نشانه های مهم مبنی بر درست بودن محاسبات است. ما متوجه می شویم که دنیا در سال ۲۲۸۰ (۱۲۰ × ۱۹)، یعنی ۲۲۸۰ سال پس از تولد عیسی مسیح به پایان خواهد رسید (به ۴۷:۱۸ نگاه کنید). در ضمن، هم سال قمری (۱۷۱۰) و هم سال میلادی (۲۲۸۰)، هر دو، به ۵۷۰ تقسیم می شوند (۱۹ × ۳۰). حد فاصل تولد عیسی تا تولد محمد ۵۷۰ سال است. پس، تاریخ تولد عیسی یک علامت است.

۷۴. بیگمان، گناهکاران برای همیشه در عذاب جهنم بسر می برند.
 ۷۵. هرگز در مجازاتشان تخفیفی داده نخواهد شد؛ و در آنجا حبس خواهند بود.
 ۷۶. این ما نیستیم که به آنها ستم کردیم؛ این آنها هستند که به خویش ستم کردند.
 ۷۷. و به التماس خواهند افتاد: ”ای مالک، بگذار پروردگارت ما را تمام کند.“
 او خواهد گفت، ”شما تا ابد ماندنی هستید.“

آنها از حقیقت بیزارند

۷۸. ”ما حق را به شما داده ایم، ولی بیشتر شما از حق بیزار هستید.“
 ۷۹. آیا ترفندی بکار برده اند؟ ما هم ترفند می زنیم.
 ۸۰. آیا گمان می کنند که اسرار و دسیسه هایشان را نمی شنویم؟ چرا؛ رسولان ما همراه آنها

هستند، و ثبت می کنند.
 ۸۱. بگو: ”اگر هم رحمتگر پسری می داشت، من باز هم در عبادت او پیشگام می شدم [نه در عبادت دیگری].“
 ۸۲. شکوه و جلال او ستایش باد؛ او پروردگار آسمان ها و زمین است، پروردگاری با عرش عظیم، بسی فراتر از آنچه می گویند.
 ۸۳. بگذار در اشتباه بمانند و بازی کنند تا روز خود را که در انتظارشان است ببینند.
 ۸۴. مقام الوهیت در آسمان و زمین خاص اوست.
 او حکیم، و بر همه چیز داناست.
 ۸۵. والا و کبریاست آن کس که فرمانروایی آسمان ها و زمین، و آنچه میان آنهاست از آن اوست. آگاهی از ساعت (آخر دنیا) با اوست، و به سوی او بازگردانیده می شوید.
 ۸۶. هیچ یک از کسانی که جز او می خوانند نمی توانند شفاعت کنند، مگر کسانی که شفاعتشان با حقیقت مصادف شود، و خود از این امر بخوبی آگاهند.
 ۸۷. اگر از ایشان می پرسیدی که چه کسی آنها را آفرید، می گفتند، ”خدا.“
 پس چرا به انحراف رفتند؟
 ۸۸. اعلام خواهد شد: ”پروردگارا، این مردم ایمان نمی آورند.“
 ۸۹. از آنها چشم پپوش و بگو، ”صلح“؛ بیگمان خواهند فهمید.

سوره ۴۴: دود (الدخان)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

سُورَةُ الدُّخَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْ ۱۰ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۱۱ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ
 مُبْرَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ۱۲ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ۱۳
 أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۱۴ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ
 السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۱۵ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
 إِنَّ كُنُوفَهُمْ مُوفِقِينَ ۱۶ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ
 وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ ۱۷ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ
 ۱۸ فَأَرْسَلْنَا بِرُوحِنَا إِلَى السَّمَاءِ بَدُخَانَ مِثْبِينَ ۱۹ يَغْشَى
 النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۲۰ رَبَّنَا كَيْفَ عَذَابَ الْعَذَابِ
 إِنَّا مُؤْمِنُونَ ۲۱ أَلَمْ نَكْتُبْ لَهُمْ الذِّكْرَ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ۲۲
 ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَاذَ اللَّهِ لَنْ نُؤْمِنَ بِكَ إِنَّا كَانُوا فِي شَكٍّ ۲۳
 وَإِنْ نَحْنُ إِلَّا فِتْنَتُهُمْ فَاتَّقِ اللَّهَ يَا رَبِّ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۲۴
 ۲۵ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ
 كَرِيمٌ ۲۶ أَنْ أَدْوَأْ إِلَى عِبَادِ اللَّهِ إِنِّي لَكَرِهُمُ رَسُولٌ مُبِينٌ ۲۷

۱. ح. م.

۲. و این کتاب روشنگر.

۳. ما آن را در شبی مبارک فر فرستاده ایم، زیرا ما بر آنیم که هشدار دهیم.

۴. در این (کتاب)، هر نکته ای که به حکمت مربوط می شود روشن شده است.

۵. این امر از پیش تعیین شده است که ما رسولانی می فرستیم.

۶. این رحمتی از سوی پروردگار تست.

او شنوا، و بر همه چیز داناست.

۷. پروردگار آسمان ها و زمین، و آنچه میان

آنهاست. کاش می توانستید یقین پیدا کنید!

۸. معبودی جز او نیست. زندگی و مرگ به دست

اوست؛ پروردگار شما و پروردگار نیاکان شما.

۹. بیگمان، آنها شک دارند، و توجه نمی کنند.

پیشگویی مهم: دود*

۱۰. بنابراین، در انتظار روزی باش که آسمان

دودی آشکار بیاورد.*

۱۱. که مردم را در میان می گیرد؛

این عذابی دردناک است.

۱۲. ”پروردگارا، این عذاب را از ما بردار؛

ما که مومنینیم.“

رسول میثاق خدا*

۱۳. حالا که دیر شده، تازه بیدار می آورند!

رسولی روشنگر نزدشان آمده بود.*

۱۴. ولی از او روی گردانیدند، و گفتند،

”با معلومات، اما دیوانه!“

۱۵. عذاب را تا چندی برمی داریم؛

و شما زود به اعتقاد گذشته تان باز می گردید.

۱۶. روزی که آن ضربه بزرگ را فرود آوریم، داد می ستانیم.

۱۷. ما پیش از ایشان فرعونیان را آزموده ایم؛ رسولی محترم برای آنان فرستاده شد.

۱۸. که می گفت: ”ای بندگان خدا، به من گوش دهید. من برای شما رسولی امین هستم.“

* ۴۴:۱۰ فقط دو نشانه دیگر باقی مانده که باید انجام گیرند: دودی که در اینجا از آن صحبت شده، و یا چونگ و ماچونگ (پیوست ۲۵).

* ۴۴:۱۳ اگر شماره این سوره و این آیه (۱۳ + ۴۴) را با هم جمع کنیم، ۵۷، یا ۳ × ۱۹ بدست می آید، و این رمزی که در قرآن بود از طریق رسول میثاق خدا اعلام شد (پیوست های ۱، ۲، ۲۶).

۱۹. و، ”دربرابر **خدا** سرکشی نکنید. من برای شما دلیل محکمی آورده ام.
 ۲۰. ” اگر با من مخالفت کنید، من به پروردگار خود و پروردگار شما پناه می برم.
 ۲۱. ” اگر نمی خواهید ایمان بیاورید، پس راحتم بگذارید.“
 ۲۲. سپس، او پروردگارش را خواند: ” این افراد گناهکار هستند.“
 ۲۳. (خدا گفت،) ” با بندگان من شبانه راهی شو؛ شما را تعقیب خواهند کرد.
 ۲۴. ” با سرعت از دریا عبور کنید؛ سپاهیان آنها غرق خواهند شد.“
 ۲۵. بدینسان، باغ ها و چشمه های بسیاری را پس از خود برجای نهادند.
 ۲۶. و کشتزار ها و یک زندگی مجلل را.
 ۲۷. و نعمت هایی را که از آن بهره مند بودند.

۲۸. به این ترتیب ما همه آن چیزها را به مردمی دیگر میراث دادیم.
 ۲۹. نه آسمان به حالشان گریه کرد، و نه زمین، و مهلتی نیافتند.
 ۳۰. در این میان، فرزندان اسراییل را از آن عذاب تحقیرآمیز رهایی دادیم.
 ۳۱. از چنگ فرعون؛ او یک فرمانروای مستبد بود.
 ۳۲. ما آنها را از روی شناخت خود از میان جهانیان برگزیده ایم.
 ۳۳. ما دلایل روشن بسیار به ایشان نشان دادیم، که در آن آزمایشی بزرگ بود.

در انتظار همان عواقب باشید

۳۴. نسل های حاضر می گویند،
 ۳۵. ” ما فقط یک بار می میریم؛ و هرگز برانگیخته نخواهیم شد!
 ۳۶. ” نیاکانمان را بازگردانید، اگر راست می گویند.“
 ۳۷. آیا آنها از قوم تبع، و افراد دیگری که پیش از ایشان بودند بهترند؟

ما آنها را بخاطر گناهانشان نابود کردیم.

۳۸. ما آسمان ها و زمین، و آنچه را میان آنهاست، به بازی نیافریدیم.
 ۳۹. ما آنها را برای منظوری خاص آفریدیم، ولی بیشتر آنها نمی دانند.

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٩﴾ وَإِنِّي عِدْتُ
 بِرَبِّي وَإِيَّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَأَعَزُّ لِيَوْمَ فَدَعَا
 رَبَّهُ أَنْ هَلِّوْا لِقَوْمِ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢١﴾ فَاسْرِعِي بِنِيَّانِي لِيَلَّا آتِيَكُمْ
 مُتَّبِعُونَ ﴿٢٢﴾ وَأَتْرِكُ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ ﴿٢٣﴾ كَرِهَ
 تَرْكُؤًا مِنْ جَنَّةٍ وَعِثْوَانٍ ﴿٢٤﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٥﴾ وَنَعْمَةً
 كَانُوا فِيهَا فَكَهِنَ ﴿٢٦﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٧﴾ فَمَا بَكَتْ
 عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ﴿٢٨﴾ وَلَقَدْ جَاءنَا بَنِي
 إِسْرَائِيلَ إِسْرَاءَ بِلِ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٢٩﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ
 كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٠﴾ وَلَقَدْ أَخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَيَّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٣١﴾ وَأَعَانْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ ﴿٣٢﴾
 إِنَّ هَلْوَا لَيَقُولُونَ ﴿٣٣﴾ إِن هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا
 نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ﴿٣٤﴾ فَأَتُوا بِآيَاتِنَا أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٥﴾ أَهْمُ
 خَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تُبْعُ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٦﴾
 وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِلْعَيْبِ ﴿٣٧﴾ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

۴۰. روز تصمیم گیری در انتظار همه آنهاست.
 ۴۱. این همان روزی است که هیچ دوستی از هیچ طریقی نمی تواند به دوستش کمک کند؛
 هیچ کس نمی تواند از کسی کمک بگیرد.
 ۴۲. فقط کسانی که به رحمت خدا دست پیدا کنند. او توانمند، و بخشایشگر است.

کافران

۴۳. بیگمان، درخت تلخ -
 ۴۴. برای گناهکاران غذایی فراهم می کند.
 ۴۵. مانند مایع قلبی، در معده ها بجوشد.
 ۴۶. مانند نوشابه های جوشان جهنمی.
 ۴۷. او را بگیرید و در قلب دوزخ بیفکنید.
 ۴۸. سپس عذاب سوزانه را بر سرش بریزید.
 ۴۹. ” این را بچش؛ تو بسیار با قدرت، و محترم بودی.“
 ۵۰. این همان است که درباره اش شک داشتید.

پرهیزگاران

۵۱. پرهیزگاران در جایگاهی ایمن خواهند بود.
 ۵۲. در باغ ها و کنار چشمه ها.
 ۵۳. لباس هایی از مخمل و ساتن می پوشند.
 و نزدیک هم هستند.
 ۵۴. به آنها همسرانی زیبا و برازنده خواهیم داد.
 ۵۵. آنها از تمام میوه ها بهره مند می شوند،
 و از هر لحاظ در آرامش اند.

پرهیزگاران در حقیقت نمی میرند*

۵۶. آنان - پس از مرگ اول* - در آنجا مرز مرگ را نمی چشند و او آنان را از عذاب دوزخ نجات داده است.

۵۷. این از لطف پروردگار تست.

این موفقیتی است شکوهمند.

۵۸. اینچنین آن را به زبان تو روشن کرده ایم، تا باشد که متوجه شوند.

۵۹. بنابراین، منتظر باش؛ آنها هم باید منتظر باشند.

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعِي مَوْلَى
 عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ إِلَّا مَنْ رَجِمَ اللَّهُ
 إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ إِنَّ شَجَرَةَ الزُّقُورِ ﴿٤٣﴾
 طَعَامٌ لِأَتِيمٍ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾ كَغَلَى
 الْحَمِيرِ ﴿٤٦﴾ خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ
 صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيرِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ
 أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ
 ﴿٥٠﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
 ﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَرْبِيِّ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾
 كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ
 فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ
 إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾ فَضَلًا
 مِنْ رَبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَأَنَّمَا سَرْتَهُ بِلِسَانِكَ
 لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَأَرْقَبُ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

سُورَةُ الدُّخَانِ

* ۴۴:۵۶ همانطور که در پیوست ۱۷ شرح داده شده است، پرهیزگاران واقعاً نمی میرند؛ آنها مستقیم به همان بهشتی می روند که روزگاری آدم و حوا در آن می زیستند. این را با وضع کافران در ۴۰:۱۱ مقایسه کنید.

سوره ۴۵: زانو زدن (الجاثیه)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ح. م.
۲. این کتاب از سوی **خدا**ی توانمند، و حکیم فرود آمده است.
۳. در آسمان ها و زمین برای مومنان پُر از نشانه است.
۴. و در آفرینش خودتان،
و در آفرینش تمام حیوانات نیز برای مردمی که یقین دارند نشانه هاست.
۵. و نیز، در گردش پیاپی شب و روز، و در روزی هایی که **خدا** از آسمان فرومی فرستد تا زمین های مرده را زنده کند،
و در هدایت ماهرانه باد؛
در تمام اینها برای مردمی که می فهمند نشانه هاست.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُذُّ مِنْ دَائِبِهِ آيَاتٌ
لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾ وَأَخْلَفَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ
مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ قَائِلِي حَدِيثٍ بَعْدَ
اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥﴾ وَبِئْسَ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٦﴾ يَسْمَعُ آيَاتِ
اللَّهِ تَتْلَى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِيرُهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٧﴾
وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَ هَاهُنَا أَوْلِيًّا وَلَكِنَّهُمْ لَكُمْ عَذَابٌ
مُّهِينٌ ﴿٨﴾ مِّنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا
وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩﴾ هَذَا
هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّنْ رِّجْزٍ أَلِيمٌ ﴿١٠﴾
اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لَتَجْرَى الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِيُنَبِّئُوا مِن
فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١١﴾ وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٢﴾

کدام حدیث؟ *

۶. این آیات **خدا**ست که بحق بر تو می خوانیم. جز **خدا** و آیات او دیگر چه حدیثی را باور دارند؟
۷. وای بر هر دروغ پرداز، گناهارکار.*
۸. آنکس که آیات **خدا** را که بر او خوانده می شود می شنود، سپس چنان با تکبر در راه خود پافشاری می کند، که گویی هیچ آنها را نشنیده است. او را به عذابی دردناک وعده ده.
۹. هرگاه از آیات ما چیزی یاد بگیرد، آن را ریشخند می کند.
اینان گرفتار عذابی شرمبار شده اند.
۱۰. جهنم در کمین آنهاست. نه از کارهایی که کرده اند ثوابی می برند، و نه اولیایی که جز **خدا** گرفته بودند به یاری شان برمی خیزند.
اینان مستوجب عذابی هولناک شده اند.
۱۱. این یک راهنماست، و کسانی که به این آیات پروردگارشان ایمان نیاورند به محکومیت و عذابی دردناک دچار شده اند.
۱۲. **خدا**ست که دریا را در خدمت به شما متعهد کرد، تا کشتی ها بتوانند طبق قواعد او در آن شناور باشند. پس شما به دنبال روزی های او می روید، باشد که سپاسگزار شوید.
۱۳. او همه چیز را در آسمان ها و زمین برای خدمت به شما متعهد کرد؛ همه از اوست.
در اینها نشانه هایی است برای مردمی که می اندیشند.

* ۷-۶:۴۵ خدا، نام "حدیث" را می آورد و آن را محکوم می کند، و به ما هشدار می دهد که حدیث کفر و بدعت است.

۱۴. به کسانی که ایمان آوردند بگو تا از کسانی که در انتظار روزهای **خدا** نیستند درگذرند.
 او سزای کامل هر کس را برای آنچه کسب کرده است پرداخت می کند.
 ۱۵. هر کس کارهای پرهیزگاران انجام دهد به سود خود چنین کرده است، و هر کس کار پلید انجام دهد به زیان خود چنین کرده است. شما به سوی پروردگارتان بازمی گردید.
 ۱۶. ما به فرزندان اسرائیل کتاب، حکمت، و پیامبری داده ایم، و از چیزهای نیکو برای آنان روزی فراهم کردیم؛ و به آنها بیش از سایر مردم نعمت ارزانی داشتیم.
 ۱۷. در اینجا دستوراتی به آنها داده ایم که روشن است. شگفت آنکه، در این مورد هیچ اختلافی نداشتند تا زمانی که دانش پیدا کردند. این ناشی از حسادت آنهاست. بیگمان، پروردگار تو در روز رستاخیز در آنچه اختلاف داشتند میانشان داوری خواهد کرد.

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ وَإِذِ اتَّخَذْتُمْ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ نَبَأْنَا أَنَّا مُكْرِمَاتٌ لَكُمْ وَرَحِيمَاتٌ وَأَنَّ آبَاءَكُمْ لِيُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّبَاِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيحَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبَعْتَهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُمْ لَنْ يَغْنُؤَ عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَبَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ هَذَا بَصِطٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَن نَّجْعَلَهُم كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِيُجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

۱۸. سپس تو را برگزیدیم تا احکام درست را برقرار کنی؛ از این پیروی کن، و از خواست های کسانی که نمی دانند پیروی نکن.
 ۱۹. آنها هرگز نمی توانند در برابر **خدا** برای شما کاری انجام دهند. ستمگران با یکدیگر متحد می شوند، در حالیکه مولای متقیان **خدا** است.
 ۲۰. این برای مردم روشنگری ها به ارمغان آورده است، و هدایت، و رحمتی است برای آنانکه یقین دارند.
 ۲۱. آیا کسانی که کردارشان پلید است توقع دارند که با آنها همانطور رفتار کنیم که با مومنانی که کردارشان درست است؟ آیا زندگی آنها و مرگ آنها می تواند یکسان باشد؟*
 واقعا که نادرست داوری می کنند.
 ۲۲. **خدا** آسمان ها و زمین را برای منظوری خاص آفرید، تا به هر کس بابت آنچه کسب کرده است بپردازد، و به هیچ کس کوچک ترین ستمی نشود.*

* ۴۵:۲۱ اینک ما متوجه این نکته شده ایم که افراد درستکار حقیقتاً نمی میرند - آنها مستقیم به بهشت می روند (۱۶:۳۲) - در صورتی که فرشتگان مرگ گناهکاران را کتک می زنند (۴۷:۲۷ و ۸:۵۰).

* ۴۵:۲۲ این زندگی فرصتی است گرانبها که خدا به ما داده است تا شرک زدایی کنیم، همگرایی پیشین خود با شیطان را محکوم کنیم، تا دوباره به قلمرو خدا، در ملکوت اعلی بییونیم. به پیشگفتار و پیوست ۷ نگاه کنید.

یکی از انواع شرک که بسیار رایج است:

نفس سرکش خود را خدای خود کردن

۲۳. هیچ توجه کرده ای به آنکس که نفس سرکش خود را خدای خود کرده است؟

در نتیجه، با اینکه او از دانش بهره مند شده، **خدا** او را به گمراهی می فرستد، و بر شنوایی و عقلش مهر می زند، و در برابر دیدگانش پرده می افکند. کیست که بتواند پس از چنین

تصمیمی از سوی **خدا** او را راهنمایی کند؟ آیا پند نمی گیرید؟

۲۴. و گفتند، ”زندگی فقط در همین دنیا است؛ زندگی می کنیم و می میریم و فقط گردش ایام است که ما را به کام مرگ می برد!“

آنها هیچ دانش قطعی در این باره ندارند؛ آنها فقط حدس می زنند.

۲۵. هنگامی که آیات ما، بروشنی، برایشان خوانده

شود، تنها دلیلشان این است که می گویند،

”نیاکان ما را بازگردانید، اگر راست

می گوئید.“

۲۶. بگو، ”**خدا** به شما زندگی داده است، سپس شما

را می میراند، سپس روز رستاخیز که قطعاً

فرا می رسد شما را احضار می کند.

ولی بیشتر مردم نمی دانند.“

۲۷. تمام فرمانروایی آسمان ها و زمین از آن

خداست. روزی که ساعت (داوری)

فرا رسد، تحریف کنندگان بازنده می شوند.

به زانو درآمدن

۲۸. هر جامعه ای را به زانو درآمده ببینی.

هر جامعه ای فرا خوانده می شود تا پرونده اش

را ببیند. امروز، سزای هر کاری را که انجام

داده اید به شما می پردازند.

۲۹. این پرونده ماست؛ و حقایق را درباره شما

می گوید. ما هر چه می کردید به ثبت

می رسانده ایم.

۳۰. کسانی که ایمان آورده اند و درستکار هستند، در پرتو رحمت پروردگارشان خواهند بود.

این یک پیروزی درخشان است.

۳۱. و اما کسانی که ایمان نمی آورند:

”آیا آیات من برای شما خوانده نشد، ولی شما متکبر شدید و مردمی گناهکار بودید؟“

۳۲. وقتی اعلام شد که وعده **خدا** راست است و ساعت (داوری) قطعاً فرا می رسد، گفتید، ”ما

نمی دانیم ساعت چیست! و در این باره بسیار مشکوک هستیم؛ و به هیچ وجه مطمئن

نیستیم.“

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عَمْرٍو وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ
وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَن يَهْدِيهِ مِن بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُبَدِّلُهَا
إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾ وَإِذَا نُنزِلُ
عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا يَنبَغِثُوا مَكَانَ حُجَّتِهِمْ إِلَّا لَوْ أَن قَالُوا أَتَشَاءُنَا آيَاتٍ إِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُ يُخَيِّبُكُمْ ثُمَّ يُثَبِّتُكُمْ ثُمَّ يُجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ
الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُحْسِرُ الْمَبْطُلُونَ ﴿٢٧﴾
وَرَأَىٰ كُلُّ أُمَّةٍ جَائِئَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْرَوْنَ مَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هَذَا كِتَابُنَا يُنطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ
مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فِي حَيَاتِهِمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾ وَأَمَّا
الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَاتِي تُنزلُ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنتُمْ قَوْمًا
مُجْرِمِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذْ قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ
مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُستَقِينَ ﴿٣٢﴾

۳۳. بدی کار هایشان برایشان مسلم خواهد شد، و آنچه را که مسخره می کردند به خودشان باز می گردد و آنها را گرفتار می کند.
۳۴. اعلام خواهد شد: ”امروز ما شما را فراموش می کنیم، همانطور که شما دیدار چنین روزی را فراموش کردید. جایگاه شما آتش دوزخ است، و هیچ فریاد رسی نخواهید داشت.
۳۵. ” این بخاطر آن است که شما آیات **خدا** را بیهوده گرفتید، و با زندگی نخست سرگرم شدید.“ در نتیجه، هرگز از آنجا خارج نخواهند شد، و هرگز عذرشان پذیرفته نخواهد شد.
۳۶. همه سپاس ها و ستایش ها از آن **خدا** است؛ پروردگار آسمان ها، پروردگار زمین، پروردگار جهان.
۳۷. کبرپایی و برتری در آسمان ها و زمین، همه از آن **اوست**. او توانمند، و حکیم است.

سوره ۴۶: تپه های شنی (الاحقاف)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ح. م.
۲. این کتاب از سوی **خدا** وحی می شود، آن توانمند، حکیم.
۳. ما آسمان ها و زمین و آنچه را میان آنهاست به منظوری خاص، و تا مدتی معین آفریدیم. کسانی که باور ندارند از هشدارهایی که به آنها داده شده بکلی غافلند.
۴. بگو، ”کسانی را که جز **خدا** می خوانید در نظر بگیرید. به من نشان دهید که آنها چه در زمین آفریدند. آیا بخشی از آسمان ها از آن ایشان است؟ کتاب دیگری قبل از این، و یا دانش اثبات شده- ای نشانم دهید که شرک شما را مورد تأیید قرار دهد، اگر راست می گویید.“

وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا يَاسْتَهْتَهُونَ ﴿٣٣﴾
 وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِفُكُمْ كَمَا نَسِفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٤﴾ ذَٰلِكُمْ بِأَنكُمُ اخْتَدْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُرُؤًا وَعَرَضْتُمْ
 الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا قَالِیَوْمَ لَا یَخْرُجُونَ مِنْهَا وَلَا لَهُمْ فِيهَا مَسْعَبُونَ ﴿٣٥﴾
 فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿٣٦﴾ وَلَهُ
 الْكِبْرِیَآءُ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ﴿٣٧﴾

سُورَةُ الْاِحْقَافِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 حَمْدٌ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ مَا خَلَقْنَا
 السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا عَمَّا اُنذِرُوا مُعْرِضُونَ ﴿٢﴾ قُلْ اَرَايَكُمْ مَنِ اتَّخَذْتُمْ
 دُوْنَ اللَّهِ اَرْوَافًا مَّا خَلَقُوا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِی السَّمٰوٰتِ
 اَتُنۡوِيْ بِكِتَابٍ مِّنۡ قَبْلِ هٰذَا اَوْ اُنۡزِرُوۡنَا عَلٰمًاۙ كُنۡتُمْ
 صٰدِقِیۡنَ ﴿٣﴾ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنۡ يَدْعُوۡنَ مِنْ دُوۡنِ اللّٰهِ مَنْ
 لَا يَسْتَجِیۡبُ لَهُۥٓ اِلَّا یَوْمَ الْقِیٰمَةِ وَهُمْ عَنۡ دُعَاۙئِهِمْ غٰفِلُوۡنَ ﴿٤﴾

کسانی را که معبود خود کرده اید بکلی از شما بی خبرند

۵. چه کسی گمراه تر از آنانکه جز **خدا** را می خوانند که تا روز رستاخیز نمی توانند پاسخشان دهند، و از عبادات اینان بکلی بی خبرند؟

کسانی که بُت شده اند مریدان خود را طرد می کنند *

۶. و وقتی مردم (در روز رستاخیز) احضار شوند، کسانی که بُت شدند دشمن کسانی خواهند شد که مرید و فدایی آنها بودند، و به عبادات کفرآمیز آنان اعتراض خواهند کرد.*
۷. وقتی آیات ما، به این واضحی، برایشان خوانده می شد، کسانی که ایمان نیاوردند درباره حقیقتی که برای آنها آمد گفتند، "پیداست که این افسون است!"
۸. اگر بگویند، "اینها را از خود ساخته است"، بگو، "اگر من این را از خود ساخته باشم، پس شما نمی توانید در برابر **خدا** مرا حفظ کنید. او از تمام ترفندهای شما بخوبی آگاه است. همین بس که او میان من و شما گواه باشد. او آمرزنده، و بخشایشگر است."
۹. بگو، "من با رسولان دیگر هیچ فرقی ندارم. من هیچ نمی دانم که برای خودم یا برای شما چه پیش خواهد آمد. من فقط از آنچه بر من وحی شده پیروی می کنم. من هشدار دهنده ای بیش نیستم که آشکارا هشدار می دهم."

یهودا، خاخام دیندار *

۱۰. بگو، "چه می کنید اگر آن از سوی **خدا** باشد و شما به آن ایمان نیاورده باشید؟ شاهی از بنی اسرائیل شاهد پدیده ای مانند آن بود، و ایمان آورد، و حال آنکه شما متکبر شده اید. قطعاً، **خدا** ستمگران را هدایت نمی کند."
۱۱. کسانی که ایمان نیاوردند درباره کسانی که ایمان آوردند گفتند، "اگر خوب بود، آنها زودتر از ما آن را نمی پذیرفتند." آنها به این دلیل که خودشان به آن هدایت نشدند، گفتند، "اینها ساختگی است و از قبل بوده!"
۱۲. پیش از این، کتاب موسی نیز راهنما و رحمت بود. این هم کتابی است که به زبان عربی است، و آن را تصدیق می کند، تا به آنانکه ستمگر شدند هشدار دهد، و به کسانی که درستکار هستند مژده دهد.

مژده

۱۳. بیگمان، کسانی که می گویند، "پروردگار ما **خدا** است"، و زندگی درستی را در پیش می گیرند، هیچ ترس، و اندوهی نخواهند داشت.
۱۴. ایشان سزاوار بهشت شده اند، که برای همیشه در آنجا ماندگارند؛ پاداشی برای کارهایشان.

* ۴۶:۶ به انجیل متا (۲۳-۲۱:۷) نیز نگاه کنید: عیسی خیلی واضح، کسانی که او را مولا (ولی، سرور، سالار، سید، آقا، ...) خطاب کنند طرد می کند.

* ۴۶:۱۰ این شاهد، همان خاخام دیندار "یهودا" است (قرن یازدهم پس از میلاد)، که وی نیز کد ریاضی را بر پایه عدد نوزده در نسخه ها و بخش های دست نخورده تورات پیدا کرد (به پیوست ۱ نگاه کنید).

۴۰ سالگی، سن تصمیم گیری*

۱۵. و به انسان سفارش کردیم که به پدر و مادرش احترام بگذارد. مادرش او را با دشواری حمل کرد، و با دشواری فارغ شد، و سی ماه از نزدیک از او پرستاری کرد. وقتی کاملاً به بلوغ فکری برسد، و چهل ساله شود،* باید بگوید، "پروردگارا، مرا توفیق ده که شکر نعمت هایی را که بر من و بر پدر و مادرم ارزانی داشته ای بجا آورم، و کارهای پرهیزگارانۀ ای را انجام دهم که مورد پسند تست. بگذار فرزندانم نیز درستکار باشند. من به درگاه تو توبه کرده ام؛ من از تسلیم شدگانم."
۱۶. کارهای نیک این افراد را می پذیریم، و از گناهانشان چشم می پوشیم. اینان اهل بهشت هستند. این، وعده ای است راستین که به آنها وعده داده شده است.

۱۷. سپس، کسی هم هست که به پدر و مادرش می گوید، "وای بر شما؛ آیا می گویند که (پس از مرگ) دوباره زنده می شوم؟ پس چرا تمام کسانی که پیش از ما مردند هرگز باز نمی گردند؟" پدر و مادر به درگاه خدا ناله و زاری می کنند و می گویند، "وای بر تو؛ خواهش می کنیم ایمان بیاور! وعده خدا راست است."

- او می گوید، "افسانه های کهن!"
۱۸. کسانی که از میان همه نسل های جن و انس مهر کافری خورده اند چنین کسانی هستند؛ آنها بازنده اند.

۱۹. همگان برحسب اعمالشان، به رتبه ای که درخور آن شده اند دست می یابند. او سزای اعمالشان را به ایشان می دهد، و به هیچ کس کمترین ستمی نمی شود.
۲۰. روزی خواهد آمد که کسانی که کافر شدند به آتش دوزخ سپرده شوند: "شما یک فرصت طلایی را که در دنیا به شما داده شد از دست دادید، و در لذایذ دنیوی غرق شدید. در نتیجه، امروز بخاطر تکبر بی جایی که در زمین داشتید، و بخاطر کارهای پلیدتان به عذابی شرمبار دچار می شوید."

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفَصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٤٠﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَقَبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَجَّوْا عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَّ الصِّدْقَ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا أَتَعِدَانِي أَنْ أَخْرَجَ وَوَدَّ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَفِغِيَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ ءَأَمِنَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٤٢﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمُورِهِمْ فَكَانُوا فِيهَا كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ عَمَلُهُمْ وَأَعْمَالُهُمْ وَهُمْ لَا يظلمون ﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَىٰ النَّارِ أَلْهَبْتُمْ طَيْبَتَكُمْ فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا وَأَسْتَمْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْرُونَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمَا كُنْتُمْ تَنفُسُونَ ﴿٤٥﴾

* ۴۶:۱۵ خدا بخوبی می داند که چه کسی سزاوار آن است که به بهشت برود، و چه کسی سزاوار آن است که به جهنم برود. این قانون خداست که تمام کسانی که قبل از چهل سالگی جان به جان آفرین تسلیم کنند به بهشت بروند. این واقعیت که اکثریت مردم نمی توانند این قانون خدا را بپذیرند، نشان می دهد که خدا تا چه اندازه به بندگان خود رحم دارد. مردم اعتراض می کنند و می گویند، "در جهنم بیندازید شان!" به پیوست ۳۲ نگاه کنید.

هود

۲۱. بیاد داشته باشید که برادر عاد در تپه های شنی به قوم خود هشدار می داد - هشدارهای بی شماری نیز پیش از او و پس از او داده شده بود: "از هر عبادتی دست بکشید جز عبادت **خدا**. من از عذاب روزی هولناک برای شما بیمانم."
۲۲. گفتند، "آیا آمده ای تا ما را از معبودانمان برگردانی؟ اگر راست می گویی، (عذابی) را که با آن ما را تهدید می کنی بیاور."
۲۳. گفت، "دانش آن با **خدا**ست؛ من فقط آنچه را که به رسالت آن فرستاده شده ام به شما می رسانم. هر چند که، می بینم شما خود را به نادانی می زنید."
۲۴. وقتی دیدند توفان به سویشان می آید، گفتند،

"این توفان بارانی را برای ما خواهد آورد که بسیار بدان نیاز داریم." بعکس؛ این همان است که (هود را) برای آن چالش کردید؛ بادی سهمگین که در آن عذابی دردناک است.

۲۵. و همه چیز را، به فرمان پروردگارش نابود کرد. تا صبح، چیزی جز خانه هایشان برجای نماند. مردم گناهکار را چنین کیفر می دهیم.

هشدارهای رسول را مسخره کردند

۲۶. ما آنها را مستقر کرده بودیم همانگونه که شما را مستقر کردیم، و به آنها شنوایی، بینایی، و عقل دادیم. ولی شنوایی، بینایی، و عقلشان سودی برایشان نداشت. زیرا آنها تصمیم گرفتند که آیات **خدا** را نشنیده بگیرند؛ بنابراین، آن پیشگویی ها و هشدارهایی که مسخره کردند آنان را نابود کرد.
۲۷. ما جوامع بسیاری را پیرامون شما نابود کرده ایم، و دلایل روشن را پیش از هلاکت برایشان گفته بودیم، تا توبه کنند.

۲۸. پس چرا کسانی که برای نزدیک شدن به **خدا** وسیله قرار داده بودند، به یاریشان بر نمی خیزند؟ بعکس، آنان را تنها و بی پناه گذاشتند. این بود خدایان دروغینی که معبود خود کردند؛ چنین بود بدعت هایی که از خود پدید آوردند.

﴿وَأَذْكُرَ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ قَالُوا أَلَجئْنَا لِمَا فَكَّنَا عَنْ آلِهَتِنَا فَإِنَّا بِمَا تَعْبُدُونَ إِن كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢١﴾ قَالَ إِنَّمَا أَلِمْ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرَدُّكُمْ قَوْمًا يَمْجَهُلُونَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّطْرِنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾ تَدْمُرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا أَسْمَانُ كَذَلِكَ بَجَرَّتِ الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِيمَا إِن مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَفُؤَادًا مَا آغَيْنَا عَنْهُمْ سَمْعَهُمْ وَلَا أَبْصَارَهُمْ وَلَا أَفْعَادَهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٦﴾ فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ آمَنُوا مِن دُونِ اللَّهِ قَرَّبَنَا إِلَهُةَ بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْرُقُونَ ﴿٢٧﴾

جن های مومن*

۲۹. بیاد داشته باش که چند تن از جن ها را در مسیر تو قرار دادیم، تا قرآن را بشنوند. وقتی به آنجا رسیدند، گفتند، "گوش کنید."

همین که پایان گرفت، با شتاب نزد قوم خود رفتند تا هشدار دهند.*

۳۰. آنها گفتند، "ای قوم ما، کتابی را شنیده ایم که پس از موسی نازل شده است، و کتاب های پیشین را تصدیق می کند. آن به راه درست هدایت می کند؛ به راه راست.

۳۱. "ای قوم ما، به دعوت **خدا** پاسخ دهید، و به **او** ایمان آورید.

سپس **او** گناهانتان را می بخشاید، و شما را از عذابی دردناک در امان می دارد."

۳۲. کسانی که به دعوت **خدا** پاسخ ندهند نمی توانند بگریزند،

و مولایی جز **او** نخواهند داشت؛ آنها سخت گمراه شده اند.

۳۳. آیا درک نمی کنند که آن **خدایی** که آسمان ها و زمین را بی هیچ زحمتی آفرید، قادر است مُردگان را زنده کند؟ بیگمان آری؛

او به هر کاری تواناست.

۳۴. روزی که کافران به آتش دوزخ سپرده شوند، از آنها بپرسند، "آیا این راست نیست؟" پاسخ می دهند، "به پروردگارمان سوگند، که آری؟" خواهد گفت، "جزای کفرتان را بچشید."

رسول میثاق خدا*

۳۵. پس، صبر داشته باش همانگونه که رسولان پیش از تو اراده ای آهنین داشتند و به صبر چاره جستند. و برای مشاهده عذابی که حتماً بر آنان نازل می شود شتاب نکن. روزی که آن را ببینند، چنین به نظرشان خواهد رسید که فقط ساعتی از روز را درنگ کردند. این یک آگاهی نامه است: آیا این تباهکاران نیستند که پی در پی به هلاکت می رسند؟

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا يَا قَوْمِ مَنَّا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٢﴾ يَا قَوْمِ إِن جِئُوا بِدَاعِيَ اللَّهِ وَآمَنُوا بِهِ، يُغْفِرْ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِزْكُمْ مِّنْ عَذَابِ الْعَذَابِ ﴿٣٣﴾ وَمَن لَّا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٤﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَكُنْ لَّيَحْضُرْهُنَّ بِقَدِيرٍ عَلِيمٌ أَن يُخْزِيَ الْمُؤْمِنِينَ بِحَيْثُ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٥﴾ وَيَوْمَ نَعْرِضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٦﴾ فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرُونَ مَا يوعَدُونَ لَتَرْبَبْنَ إِلَىٰ سَاعَةٍ مِّنْ نَّهَارٍ يَبْلُغُ فِيهَا نَفْسُكَ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٣٧﴾

سُورَةُ الْاِحْقَافِ

* ۴۶:۲۹ جن ها، مخلوقاتی هستند که میلیاردها سال پیش، با کفر بزرگی که شیطان در آن پیشقدم شد، موافق بودند. آنها بعنوان فرزندان شیطان به این دنیا آورده می شوند. هرگاه که یک انسان متولد شود، یک جن نیز متولد می شود. جن تازه تولد یافته، و انسان تازه تولد یافته، هر دو برای یک بدن تعیین می شوند، و جن مدام در تلاش است که دیدگاه های شیطان را به آدمی که با او متولد شده بقبولاند (پیوست ۷).

* ۴۶:۳۵ شواهد قرآنی و ریاضی ثابت می کنند که رسولی که در این آیه به او اشاره شده، رشاد خلیفه است. از حاصل جمع ارزش رقمی نام "رشاد خلیفه" (۱۲۳۰)، و شماره این سوره (۴۶)، و آیه (۳۵)، عددی بدست می آید (۱۳۱۱)، یا (۱۹×۶۹) که با کد قرآن تطبیق دارد (پیوست ۲).

سوره ۴۷: محمد (محمد)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. کسانی که ایمان نمی آورند و از راه **خدا** باز می دارند، **او** اعمالشان را باطل خواهد کرد.
۲. کسانی که ایمان می آورند و پرهیزگار هستند، و به آنچه بر محمد فر فرستاده شد می گروند - که آن درست است و از سوی پروردگارشان است - **او** گناهانشان را می زداید، و آنها را خوشنود می کند.
۳. دلیل این کار این است که افرادی که ایمان نمی آورند از نادرست پیروی می کنند، ولی کسانی که ایمان می آورند پیرو حقیقتی هستند که از جانب پروردگارشان آمده است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿١﴾ وَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَيْنَا مِنْ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ
 رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ
 اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ﴿٣﴾ فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّى
 إِذَا انْحَرَجْتُمْ مِمَّنْ فَشُدُّوا الْوَتَانَ فَمَا مَنَّا بَعْدَ وَإِنَّا فِدَاءٌ حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ
 أَوْزَارَهَا ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَآنْتَصِرُنَّهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ
 بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٤﴾ سَيِّئَاتِهِمْ
 وَيُصَلِّحُ بِأَلْسِنَتِهِمْ ﴿٥﴾ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ﴿٦﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا إِذْ نَصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرُكُمْ وَيُنَبِّتُ أَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 فَتَسَاءَلُهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
 فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا ﴿١٠﴾
 ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ﴿١١﴾

۴. **خدا** چنین برای مردم از خودشان مثال می آورد. اگر با کسانی که ایمان ندارند (در جنگ) رویاروی شوید، می توانید به گردن هایشان بزنید. اگر آنها را چون اسیران جنگ می گیرید، می توانید از اداشان کنید، یا آنان را نگاه دارید تا جنگ پایان پذیرد و بعد از اداشان کنید.
- اگر **خدا** می خواست، می توانست بدون جنگ، به شما پیروزی دهد. ولی **او** بدینسان شما را بوسیله یکدیگر می آزماید.
- خدا** هرگز فداکاری ها و ایثارگری های کسانی را که در راه **او** کشته می شوند، بی پاداش نمی گذارد.
۵. **او** آنها را هدایت می کند، و آنها را خوشنود می کند.
۶. و آنها را به بهشتی که برایشان وصف کرده است وارد می کند.
۷. ای کسانی که ایمان آورده اید، اگر پشتیبان **خدا** باشید، **او** پشتیبان شما خواهد بود، و گام های شما را استوار می کند.
۸. کسانی که کافر شوند به بدبختی دچار می شوند؛ و **او** اعمالشان را بکلی بی ثمر می کند.
۹. دلیل این کار این است که آنها از آنچه **خدا** نازل کرد نفرت داشتند و در نتیجه، **او** اعمالشان را بی ثمر می کند.
۱۰. آیا در زمین نگشتند تا پایان کار پیشینیان را ببینند؟ **خدا** اعمالشان را نابود کرد؛ تمام کافران به همین سرنوشت دچار می شوند.
۱۱. دلیل آن این است که **خدا** مولای مومنان است، و کافران مولایی ندارند.

۱۲. **خدا** به افراد با ایمانی که اعمالشان درست است اجازه می دهد به باغ هایی راه یابند که چشمه ها در آن روان است. کسانی که کافرنند، مانند حیوانات زندگی می کنند و می خورند، و سرانجامشان آتش دوزخ است.
۱۳. بسیاری از جامعه ها قدرتمندتر از جامعه ای بودند که تو را از شهر بیرون کرد؛ هنگامی که آنها را از پای در آوردیم، کسی نتوانست به یاریشان برخیزد.
۱۴. آیا کسانی که پروردگارشان به آنها روشن بینی داده است مانند کسانی هستند که کارهای پلیدشان در نظرشان پسندیده می آید، و از عقاید خود پیروی می کنند؟
۱۵. بهشتی که به پرهیزگاران وعده داده شده بطور تمثیلی چنین است:
جوی هایی از آب همیشه زلال، و جوی هایی از شیر تازه، و جوی هایی از شراب - گوارا

إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَنَّوْنَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ۗ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيِكَ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ۗ أَفَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْتِهِ مِنَ رَبِّهِ كَمَنْ زَيْنَ لَهُ سُوءَ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۗ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ حَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَعْفَرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ۗ وَمَنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَقًّا إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنفَا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۗ وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَيْنَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ۗ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سَاعَةً أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى يُؤْمِنُونَ ۗ

ذَكَرْنَاهُمْ ۗ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَسْتَغْفِرُ لَذُنُوبِكَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلِّبِكُمْ وَمُتَوَكِّرِكُمْ ۗ

- برای نوشندگان - و جوی هایی از عسل ناب. انواع و اقسام میوه ها در آن هست، و آنها در سایه آمرزش پروردگارشان هستند. (آیا آنها بهترند) یا کسانی که برای همیشه در آتش دوزخ می مانند، و از آبهای جهنمی می نوشند که روده هایشان را پاره پاره می کند؟ بعضی از آنها به تو گوش می دهند، سپس همین که از آنجا بروند از کسانی که ذهنشان روشن شده می پرسند، "او چه می گفت؟"
- خدا** بدینسان بر دل هایشان مهر می زند و، در نتیجه، فقط از نظرات خود پیروی می کنند. و کسانی که هدایت شده اند، او باز هم بر هدایتشان می افزاید، و به آنها تقوا عطا می کند.

پایان دنیا *

۱۸. آیا منتظرند که ساعت بناگاه غافلگیرشان کند؟ در صورتی که همه نشانه های آن آمده است.* هنگامی که ساعت فرا رسد، چگونه می توانند از پیامی که به ایشان داده شد بهره مند شوند؟

نخستین فرمان: لا اله الا الله

۱۹. بدان که: **"هیچ معبودی جز خدا نیست"**،* و برای گناهان خودت، و گناهان همه مردان و زنان باایمان آمرزش بخواه. **خدا** از تصمیم های شما و سرنوشت نهایی شما بخوبی آگاه است.

* ۴۷:۱۸ از آنجا که قرآن آخرین کتاب آسمانی است، تمام نشانه های لازم برای دانستن آخر زمان در آن آمده است؛ دنیا در سال ۲۲۸۰ میلادی به آخر می رسد. برای جزئیات بیشتر به پیوست ۲۵ نگاه کنید.

* ۴۷:۱۹ درخور توجه است که "اولین ستون دین" [تشهد] در سوره محمد گفته شده، و در آن فقط از خدا نام می برد. کسانی که پیامبر را بت کردند، نام او را برخلاف میلش، به تشهد اضافه کرده اند.

افشای منافقان

۲۰. کسانی که ایمان آوردند گفتند، «چه وقت سوره جدیدی نازل خواهد شد؟» ولی هنگامی که سوره ای با صراحت تمام نازل شد، که در آن سخن از جنگ رفته بود، شکاک دلان را می دیدی که چنان به تو نگاه می کنند، که گویی مرگشان هم اینک فرا رسیده است. آنها چنین افشا شدند.

برهان ایمان در عصر محمد

۲۱. اطاعت و گفتار پرهیزگاران از آنها انتظار می رود. اگر هنگامی که فرمان بسیج داده شد، نشان می دادند که اعتمادشان بر **خدا** است، برایشان بهتر می بود.

۲۲. از این گذشته آیا قصد دارید که همین که بیرون رفتید کار پلید انجام دهید و با خویشاوندانتان بدرفتاری کنید؟

۲۳. چنین افرادی به لعنت **خدا** گرفتار شدند، که به موجب آن آنان را از شنیدن و دیدن محروم می کند.

قرآن را مطالعه کنید

۲۴. چرا قرآن را با دقت مطالعه نمی کنند؟ آیا بر اندیشه آنها قفل خورده است؟

۲۵. بیگمان، کسانی که پس از اینکه راه درست برایشان روشن شد به عقب باز می گردند، شیطان فریبشان داده است، و آنها را به سوی خود کشانده است.

۲۶. علتش این است که آنها به کسانی که از آنچه **خدا** نازل کرده بیزار هستند، گفتند، «ما در بعضی چیزها از شما پیروی می کنیم.» **خدا** از دسیسه های پنهانی شان بخوبی آگاه است.

۲۷. چه حالی خواهند داشت، آنگاه که فرشتگان جانشان را می ستانند؟ آنها بر رخسار و نشیمنگاهشان می زنند.

۲۸. علتش این است که آنها از آنچه مورد خشم **خدا** بود پیروی کردند و از آنچه مورد خوشنودی او بود بیزار بودند. در نتیجه، او اعمالشان را باطل کرده است.

۲۹. آیا کسانی که در دل شک دارند، می پندارند که **خدا** افکار پلیدشان را فاش خواهد کرد؟

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُنظَرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمْ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ﴿٢١﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ ﴿٢٣﴾ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ﴿٢٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ آذَنُوا وَعَلَآنَ أَدْبَاهِهِمْ مِنْ بُعْدِ مَا بَيْنَ يَدَيْهِمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْكُفْرِ ﴿٢٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنَطِيعًا كُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَاهَهُمْ ﴿٢٧﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آتَعُوا مَا آسَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَاحْبَبْتَ أَعْمَلَهُمْ ﴿٢٨﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ ﴿٢٩﴾

۳۰. اگر بخواهیم، می توانیم آنها را برای تو افشا کنیم، تا بتوانی آنها را با نگاه بر رخسارشان شناسایی کنی. گرچه، می توانی آنها را از شیوه سخن گفتنشان باز شناسی.

خدا از آنچه می کنید بخوبی آگاه است.

۳۱. و البته شما را می آزماییم، تا افراد کوشا و ثابت قدم مشخص شوند.

ما باید صفات واقعی شما را فاش کنیم.

۳۲. کسانی که ایمان نمی آورند و از راه **خدا** باز می دارند، و پس از آنکه راه درست برایشان

معلوم شد با رسول مخالفت می کنند، کوچک ترین زبانی به **خدا** نمی رسانند.

بلکه، او اعمالشان را باطل می کند.

۳۳. ای کسانی که ایمان آورده اید، از **خدا** اطاعت

کنید، و از رسول اطاعت کنید.

وگرنه، همه کارهای شما بیهوده خواهد بود.

مصیبت بزرگ

۳۴. کسانی که نمی گروند و از راه **خدا** باز می-

دارند، و سپس در حال کفر جان می سپارند،

خدا هرگز آنها را نمی آمرزد.

۳۵. بنابراین، سست نشوید، و بخاطر صلح تسلیم

نشوید، زیرا پیروزی برای شما تضمین شده

است، و **خدا** با شماست.

او هرگز کوشش های شما را هدر نخواهد داد.

۳۶. زندگی این دنیا جز نمایش و بیهودگی نیست.

ولی اگر ایمان بیاورید و پرهیزگار شوید،

او به شما پاداش خواهد داد، بی آنکه از شما

پولی بخواهد.

۳۷. اگر از شما پولی می خواست، به اندازه ای که

برای شما دشواری پدید می آورد، خسیس

می شدید، و پلیدی های نهفته تان آشکار می شد.

۳۸. از شما دعوت شده است که در راه **خدا** خرج

کنید، ولی بعضی از شما خسیس می شوید. خسیسان به زیان خویش خسیس هستند.

خدا بی نیاز و توانگر است، و حال آنکه شما نیازمند و تهیدست هستید.

* هشدار به اعراب

اگر روی بگردانید، او مردم دیگری را جایگزین می کند، و آنها مانند شما نخواهند بود.

وَلَوْ شَاءَ لَأَرْسَلْنَاكَهُمْ فَلَاعَرَفْتَهُمْ بِسْمِهِمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي
لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَسَلَوْكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ
الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَبَلَّوْا أَعْيَابَكُمْ ﴿٣١﴾ إِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ
لَهُمُ الْهُدَىٰ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ بِأَعْمَالِهِمْ ﴿٣٢﴾
يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا
أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا
وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾ فَلَا تَهْتَفُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ
وَأَنْتُمْ أَلَعَلَّوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَن يَبْرِكَنَّ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٥﴾ إِنَّمَا
لِحْيَةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ إِن تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ
وَلَا يَسْئَلُكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٣٦﴾ إِن يَسْئَلْكُمْ عَنْهَا فَيُحْفِظْكُمْ
تَبَخَّلُوا وَنُخْرِجْ أَصْغَرَكُمْ ﴿٣٧﴾ هَتَأْتُهُمْ تَتَّوَلَّوْا تَدْعُونَ
لِيُتَّقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ
فَأِنَّمَا يَبْخُلْ عَن نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِن
تَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ﴿٣٨﴾

* ۴۷:۳۸ قرآن به مدت ۱۴۰۰ سال به زبان عربی به عرب ها داده شده بود، ولی آنها آن را تکذیب کردند و نپذیرفتند که آن کامل است؛ آنها حدیث و سنت را بدعت نهادند.

سوره ۴۸: پیروزی (الفتح)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. (ای رسول)، ما توفیق بزرگی به تو داده ایم.*
۲. که به موجب آن **خدا** گناهان گذشته، و نیز گناهان آینده تو را می آمرزد، و نعمتش را بر تو تمام می کند، و تو را براه راست هدایت می کند.
۳. از این گذشته، **خدا** سخت از تو پشتیبانی خواهد کرد.
۴. **اوست** که دل های مومنان را شاد می کند تا بر ایمانشان بیفزاید.

هر نیرویی در آسمان ها و زمین از آن **خدا** است.

خدا دانای بی چون، و حکیم است.

۵. بیگمان **او** مردان با ایمان و زنان با ایمان را به باغ هایی راه می دهد که در آن جوی ها روان است، و آنها برای همیشه در آنجا می مانند.
- او** گناهانشان را می زداید. این، از نظر **خدا**، موفقیت بزرگی است.

۶. و **او** مردان و زنان منافق و مردان و زنان

مشرك را که به **خدا** گمان بد برده اند کيفر می دهد. بدی آنها دامنگیرشان خواهد شد.

زیرا **خدا** از آنها خشمگین است،

آنها را محکوم می کند،

و جهنم را برایشان آماده کرده است.

چه سرانجام شومی!

۷. همه نیروها در آسمان ها و زمین از آن **خدا** است.

خدا توانمند، و حکیم است.

۸. ما تو را بعنوان یک شاهد، یک مژده دهنده،

و یک هشدار دهنده فرستاده ایم.

۹. تا شاید شما مردم به **خدا** و رسولش ایمان آورید،

و **او** را حرمت نهید، و **او** را در نظر داشته

باشید، و روز و شب، از شکوه و جلال **او** یاد کنید.

سُورَةُ الْفَتْحِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾ لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
وَمَا تَأَخَّرَ وَيُنْزِلَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾
وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيمًا ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ
الْمُؤْمِنِينَ لِيَزِدُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ ۗ وَاللَّهُ جُنُودُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾ لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ ۗ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾ وَيُعَذِّبُ
الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمَاتِ
بِاللَّهِ طَرَفَ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۖ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٦﴾ وَاللَّهُ جُنُودُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيمًا حَكِيمًا ﴿٧﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ
شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾ لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾

* ۴۸:۱ این عبارت مهم دارای ۱۹ حرف است و نشان می دهد که نسل ما نسلی است که به دریافت دینی پاک شده، واحد، و یکی شده توفیق می یابد - یعنی دین تسلیم (۸۵، ۱۹:۳). نسل ما نسلی است که شاهد فاش شدن معجزه عظیم خدا در قرآن بود (پیوست ۱).

از رسول خدا پشتیبانی کنید

۱۰. بیگمان، کسانی که با تو پیمان وفاداری می بندند با **خدا** پیمان وفاداری می بندند؛ **خدا** پیمانشان را تأیید می کند؛ او دست خود را بالای دست آنها قرار می دهد. کسانی که چنین پیمانی را بشکنند، به زیان خود پیمان می شکنند. و کسانی که به پیمان خود با **خدا** وفا کنند، او به ایشان پاداشی بزرگ می دهد.
۱۱. کنارنشستگان عرب که عقب ایستادند خواهند گفت، ”ما گرفتار امور مالی و خانوادگی بوده ایم، پس برای ما امرزش بخواه!“ آنها به زبان خود چیزی می گویند که در قلبشان نیست. بگو، ”اگر **خدا** برای شما مصیبت، یا نعمتی بخواهد، چه کسی می تواند در برابر او کاری

بکند؟ **خدا** خوب می داند که شما چه می کنید.

۱۲. شما در نهان معتقد بودید که رسول و مومنان مغلوب خواهند شد و هرگز نزد خانواده شان باز نخواهند گشت، و قلباً از این پندار خود مطمئن شدید. شما پندارهای شیطانی به خود راه دادید و به افراد شیطانی تبدیل شدید.

۱۳. هر کس به **خدا** و رسولش ایمان نیاورد، ما برای ناباوران آتش دوزخ را آماده کرده ایم.

۱۴. فرمانروایی آسمان ها و زمین از آن **خداست**. او هر کس را که بخواهد می آمرزد، و هر کس را که سزاوار بداند کیفر می دهد. **خدا** آمرزنده، و بخشایشگر است.

۱۵. وقتی برای جمع آوری غنائم جنگی راه می افتید، کنارنشستگانی که عقب ایستادند خواهند گفت، ”بگذارید ما هم به دنبال شما بیاییم تا در این سهمیم باشیم!“ بدین ترتیب می خواهند سخن **خدا** را تغییر دهند. بگو، ”شما به دنبال ما نخواهید آمد. این تصمیم **خداست**.“ سپس خواهند گفت، ”حتماً (از اینکه در جنگ شرکت نکردیم) بر ما رشک می برید.“

بیگمان، به ندرت چیزی فهمیدند.

آزمایش برای نسل های نخستین

۱۶. به کنار نشستگان عرب که عقب ایستادند بگو، "از شما دعوت می شود که با مردمی نبرو مند روبرو شوید و با آنها بجنگید، مگر آنکه تسلیم شوند. اگر اطاعت کنید، **خدا** پاداشی بزرگ به شما خواهد داد. ولی اگر باز هم مانند گذشته، رویگردان شوید، سزای آن را که عذابی است دردناک به شما نشان خواهد داد."
۱۷. نابینا نباید سرزنش شود، لنگ نباید سرزنش شود، بیمار نباید سرزنش شود. کسانی که از **خدا** و رسولش اطاعت کنند، او می گذارد که آنها به باغ هایی راه یابند که در آن جوی ها روان است. کسانی که روی می گردانند، او آنها را با عذابی دردناک کیفر می دهد.

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَعُدُّونَ إِلَى قَوْمِ رَسُولِي بِأَسْوَئِ
تَقْبَلُونَهُمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ فَإِنْ تَطِيعُوا يُؤْتِكُمْ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا
وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلِ يُعَذِّبَكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ لَيْسَ
عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ
مَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ
الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ
فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ۝ وَمَعَانِدَ
كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ وَعَدَّكُمْ اللَّهُ
مَعَانِدَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ، وَكَفَّ أَيْدِيَ
النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتُكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا
مُسْتَقِيمًا ۝ وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝ وَلَوْ قَتَلْتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَوْ لَوْ الْأَذَى بِكُمْ لَا يُجَادُونَ وَلِيَا وَلَا نَصِيرًا ۝ سُنَّةَ
اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ يَجْعَلَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۝

۱۸. **خدا** از مومنانی که زیر درخت با تو پیمان وفاداری بستند خوشنود است. او می دانست که در قلبشان چه بود و، در نتیجه، آنها را دلشاد کرد، و با یک پیروزی زود هنگام به آنها پاداش داد.
۱۹. علاوه بر آن، غنائم بسیاری بدست آوردند. **خدا** توانمند، و حکیم است.
۲۰. **خدا** به شما قول داده است که غنائم بسیاری بدست آورید. بدین ترتیب، او در همین دنیا نیز خیلی زود به شما منفعت رساند، و دست تجاوزگر مردم را از شما بازداشت، و این را نشانه ای برای مومنان کرد.
- او شما را اینسان براه راست هدایت می کند. و اما درباره آن گروهی که امکان نداشت بتوانید شکستشان دهید، **خدا** حساب آنها را رسید؛ **خدا** به هر کاری تواناست.

پیروزی برای مومنان تضمین شده است

۲۲. اگر کافران با شما بجنگند، پشت می کنند و می گریزند. آنها مولا و سروری ندارند؛ آنها یاری دهنده ای ندارند.
۲۳. شیوه کار **خدا** در طول تاریخ همین بوده، و خواهی دید که **خدا** تغییر روش نخواهد داد.

۲۴. اوست که دست آنها را از تعدی برضد شما بازداشت، و پس از آنکه در وادی مکه به شما پیروزی بخشید، دست شما را از تعدی برضد آنها بازداشت.

خدا به آنچه می کنید کاملاً بیناست.

۲۵. این آنها هستند که کافر شدند و مسجدالحرام را بروی شما بستند،

و حتی نگذاشتند که قربانی های شما به مقصدش برسد.

مردان و زنان با ایمانی (در اردوگاه دشمن) بودند که شما آنها را نمی شناختید، و نزدیک بود ندانسته به آنها آسیب برسانید.

خدا اینسان به هر کس که بخواد رحم می کند.

اگر پافشاری کنند، کسانی از ایشان را که کافر شدند، با عذابی دردناک کیفر می دهد.

۲۶. وقتی کافران دیوانه وار خشمگین بودند،

و دل هایشان آکنده از غرور زمان جاهلیت بود،

خدا خوشنودی آرام بخشی بر رسولش و بر

مومنان نازل کرد، و آنها را راهنمایی کرد تا به

پشتیبانی از کلمه تقوا برخیزند. این چیزی است

که آنها بحق شایسته آن بودند.

خدا از همه چیز بخوبی آگاه است.

۲۷. **خدا** رؤیای راستین رسولش را تحقق بخشیده

است: "انشاء الله در ایمنی کامل به

مسجدالحرام خواهید رفت، و در آنجا (برای

انجام مراسم حج) موی سرتان را می زنید، یا

کوتاه می کنید. هیچ بیمی بر شما نخواهد بود.

از آنجا که او چیزی می دانست که شما

نمی دانستید، این را با یک پیروزی نزدیک

مقارن کرد."

پیشگویی بزرگ*

۲۸. اوست که رسولش را با هدایت و دین حق

فرستاد، تا آن را بر تمام ادیان چیره کند.

خدا بعنوان شاهد کافی است.*

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ
 بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾ هُمْ
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ
 مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ حِمْلَهُ وَلَوْ لَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ
 لَّتَرَعَلَوْهُمْ أَنْ تَلْبَسُوهُمْ فَتُضَيِّبُكُمْ مِنْهُنَّ مَعْرَةً يُعْزِرُ عَلَيْهَا
 لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ
 كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٥﴾ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
 عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى
 وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾
 لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ
 الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ
 لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ
 فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ
 الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾

* ۴۸:۲۸ این پیش گویی مهم ما را آگاه می کند که "دین تسلیم" بی شک در سراسر گیتی حکمفرما خواهد شد. این آیه، و نیز آیه های (۴۱:۵۳) (۶۱:۹) (۹:۳۳) جای هیچ شکی باقی نمی گذارند که معجزه ریاضی خدا در قرآن نقش عمده ای را برای انجام این پیش گویی ایفا می کند. شواهد محکم ریاضی قرآن، برای تحقق این رویداد مهم که از پیش به ما خبر داده شده، به رسول میثاق خدا اشاره دارد. برای شواهد و توضیحات بیشتر به پیوستهای ۲ و ۲۶ نگاه کنید.

از خصوصیات مومنان

۲۹. محمد - رسول **خدا** - و کسانی که با او هستند با کافران سختگیر و انعطاف ناپذیرند، ولی میان خودشان مهربان و دلسوزند. آنها را می بینی که به رکوع می روند و سجده می کنند، و در پی لطف و خوشنودی **خدا** هستند. گواه آنها نشانی است که در اثر سجده در رخسارشان هویداست. این همان مثالی است که در تورات به آن اشاره شده است. در انجیل آنها به گیاهی تشبیه شدند که ساقه از خاک می رویاند و رفته رفته بلندتر و محکم تر می شود، و کشاورزان را خوشنود می کند. او بدینسان کافران را خشمگین می کند. **خدا** به کسانی از ایشان که ایمان می آورند و درستکار هستند آمرزش و پاداشی بزرگ وعده می دهد.

سوره ۴۹: دیوارها (الحجرات)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ای کسانی که ایمان آورده اید، عقیده خود را بالاتر از **خدا** و رسولش قرار ندهید.

خدا را حرمت نهید،

خدا شنوای، و بر همه چیز داناست.

۲. ای کسانی که ایمان آورده اید، صدای خود را از

صدای پیامبر بلندتر نکنید،* و همانطور که بر

سر یکدیگر داد می زنید، بر سر او داد نزنید،

مبادا بی آنکه متوجه باشید کار هایتان تباه شود.

۳. بیگمان، کسانی که صدای خود را نزد رسول

خدا پایین می آورند کسانی هستند که **خدا** دل-

هایشان را برای پرهیزگاری آماده کرده است.*

آنها سزاوار بخشایش و پاداشی بزرگ شده اند.

۴. بیشتر کسانی که تو را از آن سوی دیوارها

فرامی خوانند، نمی فهمند.

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رَحِمَاءُ بَيْنَهُمْ
تَرَبُّهُمْ رُكْعًا سَجَدًا يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِنْ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ
فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمِثْلَهُمْ
فِي الْإِنْجِيلِ كَرِيعٌ أَخْرَجَ سَطْرَهُ فَتَازَرَهُ فَاسْتَقَاعَهُ فَاسْتَوَى
عَلَى سَوْفِهِ يُعْجِبُ الزَّرْعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

سُورَةُ الْحَجَرَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدِرُ مَوْبِقَ يَدِي اللَّهِ وَرَسُولِهِ ؕ وَأَنْقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ
فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ
يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ
قُلُوبَهُمْ لِلنَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ
يَنَادُونَكَ مِنَ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

* ۴۹:۲ هرگاه واژه "پیامبر" (نبی) برای محمد بکار رفته، موضوع به زمانی مربوط می شود که پیامبر حیات داشت، نه پس از وفات او. واضح است که اینک که پیامبر وفات یافته دیگر کسی نمی تواند صدای خود را بالاتر از صدای پیامبر ببرد. به ۳۳:۵۶ نیز نگاه کنید.

* ۴۹:۳ احترام نهادن به رسول از این جهت مؤثر است که افرادی که خودی نیستند و برای دیدن آمده اند به پیام خدا رو آورند.

۵. اگر صبر می کردند تا خودت نزدشان بروی، برایشان بهتر بود.
خدا آمرزنده، و بخشایشگر است.

پیش از باور کردن شایعات، تحقیق کنید

۶. ای کسانی که ایمان آورده اید، اگر آدم پلیدی خبری برای شما بیاورد، اول باید خوب تحقیق کنید، تا مبدا از روی نادانی به کسی ستم کنید، سپس از کرده خود پشیمان و متأسف شوید.

۷. و بدانید که رسول **خدا** در میان شما آمده است. اگر او در بسیاری از چیزها به شما گوش داده بود، همه چیز را برای خودتان دشوار کرده بودید. ولی **خدا** عشق به ایمان را در شما پدید آورد و آن را در دل های شما آراست، و شما را از کفر، ستم، و نافرمانی متنفر کرد. این افراد ارشاد شده اند.

۸. این از لطف و نعمت **خدا** است.

خدا بر همه چیز دانا، و حکیم است.

مومنان را آشتی دهید

۹. اگر دو گروه از مومنان با هم بجنگند، میانشان را آشتی دهید. اگر یکی از دو گروه به دیگری تجاوز کند، با گروه تجاوزگر بجنگید تا به فرمان **خدا** تسلیم شوند. هنگامی که تسلیم شدند، هر دو گروه را منصفانه آشتی دهید. پاسدار عدالت باشید؛ **خدا** دادگران را دوست دارد.

خانواده حقیقی

۱۰. مومنان اعضای یک خانواده هستند؛ صلح و آشتی را در خانواده تان برقرار کنید و از **خدا** پروا کنید، باشد که به رحمت دست یابید.

مومنان سرمشق قرآن می گیرند

۱۱. ای کسانی که ایمان آورده اید، هیچ کس نباید دیگران را مسخره کند، زیرا ممکن است آنها بهتر از اینان باشند. هیچ زنی نباید زنی دیگر را مسخره کند، زیرا ممکن است آنها بهتر از اینان باشند. یکدیگر را دست نیندازید، یا نام های یکدیگر را مسخره نکنید. بیگمان، بازگشت به گناه پس از دست یافتن به ایمان، بسیار بد است. هرکس از این پس توبه نکند، از ستمگران است.

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكَ فَاسِقٌ بِنِيءٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِمَهَلَةٍ فَتُصْحِرُوا عَلَى مَا كُنْتُمْ تَدِينُوا ﴿٦﴾ وَعَلِمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَنُرْسِلَنَّكُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ حَبِيبٌ إِلَيْكُمْ إِلَٰئِ يَمُنْ وَرَبُّنَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٧﴾ فَضَلَّأَمِّنَ اللَّهُ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ﴿٨﴾ وَإِن طَآئِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغْت إِحْدَاهُمَا عَلَى الْآخَرَى فقتلوا أَلَّتِي تَبَى حَتَّى تَقَى ءَالَ اللَّهِ فَإِن فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوِيكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرُونَ مِمَّن قَوْمِ عَسَى أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءً مِّن نِّسَاءِ عَسَى أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَرُوا بِاللَّأَلْقَابِ بِئْسَ الِاتِّمُّ الْفُسُوقُ بَعْدَ الِإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾

سوء ظن گناه است

۱۲. ای کسانی که ایمان آورده اید، از هر سوء ظنی بپرهیزید، به این دلیل که حتی کوچک ترین سوء ظن گناه است. جاسوسی یکدیگر را نکنید، پشت هم بدگویی نکنید؛ این کار چنان نفرت انگیز است که خوردن گوشت مرده برادرتان. شما مسلماً از این کار نفرت دارید. **خدا** را در نظر داشته باشید. **خدا** توبه پذیر، و بخشایشگر است.

تنها چیزی که می توان مردم را با آن محک زد

۱۳. ای مردم، ما شما را از یک مرد و زن آفریدیم، و شما را ملت ها و قبایلی مشخص قرار دادیم، تا یکدیگر را از هم بازشناسید. بهترین شما نزد **خدا** پرهیزگارترین شماست. **خدا** بر همه چیز دانا، و از همه چیز آگاه است.

مقایسه مسلم و مومن

۱۴. عرب ها گفتند، "ما مومن هستیم (مومن)". بگو، "شما ایمان نیاورده اید؛ آنچه باید بگویید این است، 'ما مسلمان شدیم (تسلیم شدیم)'، تا زمانی که ایمان، در قلب شما جایگزین شود." اگر از **خدا** و رسولش اطاعت کنید، او هیچ یک از اعمال شما را هدر نخواهد داد. **خدا** آمرزنده، و بخشایشگر است.

۱۵. مومنان کسانی هستند که به **خدا** و رسولش ایمان می آورند، سپس به مرحله ای می رسند که درباره هیچ چیز کوچک ترین شکی ندارند، و با مال و جان خود در راه **خدا** می کوشند. این افراد راستگو هستند.

۱۶. بگو، "آیا **خدا** را از دین خود آگاه می کنید؟ **خدا** از همه چیز در آسمان ها و زمین آگاه است. **خدا** بر همه چیز دانا است."

چه کسی به چه کسی لطف کرده است؟

۱۷. آنها طوری رفتار می کنند که انگار با پذیرفتن دین تسلیم به تو لطف می کنند! بگو، "شما با پذیرفتن دین تسلیم به من لطفی نمی کنید. اگر روراست باشید، این **خدا** است که شما را بی نهایت مورد لطف قرار داد و راه ایمان را برای شما آشکار کرد."

۱۸. **خدا** به همه اسرار آسمان ها و زمین دانا است؛ **خدا** به هر کاری که می کنید بیناست.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اجْتَنِبُوْا كَثِيْرًا مِّنَ الظَّنِّ اِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ اِثْمٌ وَّلَا يَجَسَّسُوْا وَلَا يَغْتَبِبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا اَيُّحِبُّ اَحَدُكُمْ اَنْ يَّاْكُلَ لَحْمَ اَخِيْهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوْهُ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٤﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْتُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَّاُنثٰى وَجَعَلْتُكُمْ شُعُوْبًا وَّقَبَاۤئِلَ لِتَعَارَفُوْۤا اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰىكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ خَبِيْرٌ ﴿١٥﴾ قَالَتِ الْاَعْرَابُ ؕ اِمَّا قُلْ لَّمْ تُؤْمِنُوْا وَلٰكِنْ قُوْلُوْا اَسْلَمْنَا وَّلَمَّا يَدْخُلِ الْاِيْمٰنُ فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَاِنْ تُطِيْعُوْا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ لَا يَلِيْكُمْ مِّنْ اَعْمَالِكُمْ شَيْءٌ اِنَّ اللّٰهَ عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٦﴾ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ثُمَّ لَمْ يَتَّخِذُوْا وَّجْهًا وَّذُوًّا يٰمُوْلِيْهِمْ وَاَنْفُسِهٖمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَوْ لِيْتٰىكَ هُمْ اَلصّٰدِقُوْنَ ﴿١٧﴾ قُلْ اَتَعْلَمُوْنَ اَللّٰهَ يَدِيْنُكُمْ وَاَللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١٨﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَلَا تَتَّقُوْنَ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ يَمُنُّ عَلٰىكُمْ اَنْ اَسْلَمُوْا قُلْ لَا تَتَّقُوْا عَلٰى اِسْلَامِكُمْ بَلِ اللّٰهُ يَمُنُّ عَلٰىكُمْ اَنْ هَدٰىكُمْ لِلْاِيْمٰنِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٧﴾ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاَللّٰهُ بِصِيْرَتِكُمْ عَلِيْمٌ ﴿١٨﴾

سوره ۵۰: ق. (ق)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ق.، و قرآن شکوهمند*.
۲. از اینکه هشدار دهنده ای از خودشان برایشان آمد در شگفت شدند!
۳. ”پس از آنکه بمیریم و به خاک تبدیل شویم؛ این غیر ممکن است.“
۴. ما از یکایک کسانی که زمین آنها را در خود حل می کند بخوبی آگاهییم؛

پرونده ای دقیق نزد ماست.

۵. هنگامی که حق برای آنها آمد، آن را تکذیب کردند؛ آنها بکلی گنج و سر در گم اند.

۶. آیا به آسمانی که بالای سرشان است نگاه نکرده- اند، و اینکه چگونه آن را، برافراشتیم و آراستیم، و هیچ کمبودی ندارد؟

۷. و زمین را آفریدیم، و در آن کوه ها پر اکندیم، و انواع گیاهان زیبا را در آن رویاندیم.

۸. این رهنمودی، و یادآوری نئی است برای هر عابد دیندار.

۹. و از آسمان، آبی پُر برکت فرو فرستادیم، تا با آن باغ ها را برویانیم و دانه هایی که درو شوند.

۱۰. نخل های بلند خرما، با خوشه های میوه.

۱۱. روزی هایی برای مردم.

- و با آن سرزمین های مرده را زنده می کنیم؛ شما هم همینطور برانگیخته می شوید.

۱۲. پیش از آنها قوم نوح، ساکنان رس، و ثمود ایمان نیاوردند.

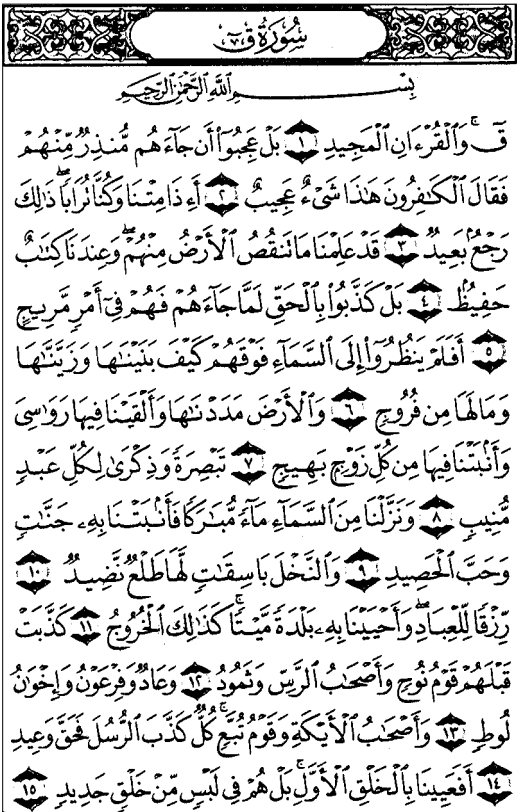
۱۳. و عاد، فرعون، و اخوان لوط.

۱۴. و ساکنان چوب، و قوم ثبع.

همگی آنان رسولان را دروغگو شمردند و، در نتیجه، عذاب من بر آنها آمد.

۱۵. آیا نخستین آفرینش برای ما دشوار بود؟

آیا به همین دلیل است که آنها به رستاخیز شک دارند؟

* ۵۰:۱ برای آگاهی از معجزات شگرف در ارتباط با حرف "ق" به پیوست ۱ نگاه کنید.

۱۶. ما انسان را آفریدیم، و ما می دانیم که وجودش او را به چه کارهایی و سوسه می کند.
ما از رگ گردنش به او نزدیک تریم.
۱۷. دو (فرشته ی) گزارشگر، از راست و از چپ، همواره گزارش تهیه می کنند.
۱۸. کلامی نیست که بر زبان آورد مگر آنکه شاهدی مراقب اوست.
۱۹. سرانجام، اغمای اجتناب ناپذیر مرگ فرا می رسد؛
این همان است که تو سعی داشتی از آن بگریزی.
۲۰. صور دمیده شد؛ این همان روز موعود است.
۲۱. هرکس با یک راهبر و یک شاهد در پیشگاه دآوری می ایستد.
۲۲. تو از این غافل بودی. اینک پرده از برابر تو برمی داریم؛ امروز، نگاه تو پولادین است.
۲۳. همزاد گفت، "این گواهی سهمگین من است."*
۲۴. در جهنم افکنید هر ناباور خیره سر را.
۲۵. بازدارنده از صدقات، خارج شده از فرمان،
غرقه در شک را.
۲۶. او غیر خدا را به خدایی رسانده بود.
او را به سخت ترین عذاب ها بیفکنید.
۲۷. همزاد او گفت، "پروردگارا، من او را گمراه
نکردم؛ او خودش در گمراهی بود."
۲۸. او گفت، "در برابر من نزاع نکنید؛ من به
اندازه کافی به شما هشدار داده ام.
۲۹. "اینک هیچ چیز نمی تواند تغییر کند.
من هرگز به مردم ستم نمی کنم."
۳۰. این همان روزی است که از دوزخ بپرسیم،
"آیا به اندازه کافی داری؟"
- خواهد گفت، "به من بیشتر دهید."
۳۱. بهشت، بی درنگ به پرهیزگاران پیشکش
می شود.
۳۲. این وعده ای است که به هر توبه کننده، و
ثابت قدم داده شده بود.
۳۳. آنها در خلوت خود، به رحمتگر حرمت نهادند،
و با جان و دل رو آوردند.
۳۴. با صلح به آن درآید؛ این است روز جاودانگی.
۳۵. هر چه آرزو کنند در آنجا دارند، و بیش از آن هم در اختیار داریم.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ وَعَلَّمْنَاهُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَعَمَّا يَوَسَّوْنَ بِهِ نَفْسَهُ. وَمَنْ أَقْرَبُ إِلَيْهِ
مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿۱۶﴾ إِذْ يَتْلُو التَّلْقِينَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قِيعِدٌ
﴿۱۷﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿۱۸﴾ وَجَاءَتْ سَكْرَةٌ
الْمَوْتِ يَأْتِيكَ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿۱۹﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ
يَوْمَ الْوَعْدِ ﴿۲۰﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿۲۱﴾ لَقَدْ
كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿۲۲﴾
وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَتِيدٍ ﴿۲۳﴾ أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ
عَنِيدٍ ﴿۲۴﴾ مَتَاعَ الْآخِرِ مَعْتَدٍ ﴿۲۵﴾ مَرِيبٌ ﴿۲۶﴾ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿۲۷﴾ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطَعْتَاهُ
وَلَكِنْ كَانُ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿۲۸﴾ قَالَ لَا تَخْصِمُوهُ لَدَىٰ وَقَدْ قَدَّمْتُ
إِلَيْكُمْ بِالْوَعْدِ ﴿۲۹﴾ مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلَ لَدَىٰ وَمَا أَنَا بِظَلِيمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿۳۰﴾
يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ﴿۳۱﴾ وَأَزَلَّتْ
الْجَنَّةُ الْمُتَّقِينَ غَيْرِ بَعِيدٍ ﴿۳۲﴾ هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ
﴿۳۳﴾ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ﴿۳۴﴾ ادْخُلُوهَا
بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿۳۵﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿۳۶﴾

* ۲۸-۲۳:۵۰ همزادی که در طول عمر همراه شماست بر تمام اعمالتان شاهد است. به پیوست ۷ نگاه کنید.

۳۶. ما بسیاری از پیشینیان را که نیرومندتر از اینها بودند نابود کردیم.

آنها همه جا را زیر پا گذاشتند؛ آیا راه گریزی یافتند؟

۳۷. هشیار دلان از این عبرت بگیرند، یا هر کس که قادر است بشنود و شاهد باشد.

۳۸. ما آسمان ها و زمین و آنچه را میان آنهاست در شش روز آفریده ایم،

و هیچ خستگی به ما نرسید.

۳۹. بنابراین، در برابر سخنان آنان صبر داشته باش، و پروردگارت را پیش از طلوع آفتاب،

و پیش از غروب آفتاب ستایش و تسبیح گوی.

۴۰. شب هنگام، پس از سجود در نام او با تعمق بیندیش.

۴۱. خود را برای روزی آماده کن که مُنادی از مکانی نزدیک ندا دهد.

۴۲. هنگامی که آن بانگ بی چون و چرا را بشنوند؛

آن روز، روز بیرون آمدن شماس است.

۴۳. این ما هستیم که زندگی می بخشیم و

می میرانیم؛ سرنوشت نهایی به سوی ماست.

۴۴. آن روز خواهد آمد که زمین بسرعت شکافته

می شود، تا آنها را بر خیزاند.

اینگونه احضار کردن ها برای ما آسان است.

۴۵. ما از آنچه می گویند بخوبی آگاهیم، و تو هیچ

قدرتی بر آنها نداری. پس، بوسیله این قرآن

به کسانی یادآوری کن، که از هشدارهای من

پروا می کنند.

سوره ۵۱: حرکت دهندگان بادهای (الذاریات)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. بادهای وزنده.

۲. حامل باران.

۳. آورندگان روزی ها.

۴. که آنها را طبق دستور، پخش می کنند.

۵. آنچه به شما وعده داده شده بیگمان فرا می رسد.

۶. روز داوری بی شک فرا می رسد.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي
 الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّجِيصٍ ﴿٣٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ
 لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْفَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا
 مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٨﴾ فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
 قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ
 وَأَدْبَرَ الشُّجُورِ ﴿٤٠﴾ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادُ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ
 ﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾ إِنَّا
 نَحْنُ نُحْيِيهِمْ وَنُمِيتُهُمْ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ نَشَقُّ الْأَرْضَ
 عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكُمْ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ
 وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْ بِالْقُرْآنِ مِنَ يَخَافُ وَيَعِيدُ ﴿٤٥﴾

سُورَةُ الذَّارِيَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالذَّارِيَاتِ ذُرُوءًا ﴿١﴾ فَالْحَمَلَاتِ وُقُرَّةً ﴿٢﴾ فَالْجَارِيَاتِ يُسْرَاةً ﴿٣﴾
 فَالْمُفْسِدَاتِ أَمْرًا ﴿٤﴾ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ﴿٥﴾ وَإِنَّ الْآلِينَ لَأَوْفُونَ ﴿٦﴾

۷. علیرغم آسمانی که بی نقص آفریده شده است.

۸. باز هم درباره حق چندگانگی پدید می آورید.

۹. برگشتگان از آن برمی گردند.

۱۰. وای بر دروغ پردازان.

۱۱. که بی توجه، در نادانی بسر می برند.

۱۲. روز داوری را زیر سوال می برند.

۱۳. روزی که به آتش سپرده شوند.

۱۴. عذاب را بچشید؛ این همان روزی است که به چالش، خواستار فرا رسیدنش بودید.

۱۵. پرهیزگاران سزاوار آن شده اند که در باغ ها و کنار چشمه ها باشند.

۱۶. آنها از پروردگارشان پاداش می گیرند، زیرا

دیندار بودند.

۱۷. کمتر می شد که تمام شب را بخوابند.

۱۸. و در سحرگاهان، آمرزش می خواستند.

۱۹. بخشی از پولشان برای خواجهندگان و نیازمندان

کنار گذاشته می شد.

۲۰. در زمین برای آنانکه یقین دارند

پُر از نشانه است.

۲۱. و در وجود خودتان هم هست؛

آیا می توانید ببینید؟

۲۲. روزی شما، و آنچه به شما وعده داده شده

در آسمان است.

۲۳. به پروردگار آسمان ها و زمین، که همانقدر

که سخن گفتن شما یک واقعیت است این نیز

حقیقت دارد.

۲۴. آیا به داستان میهمانان گرامی ابراهیم

اندیشیده ای؟

۲۵. آنها به دیدار او رفتند، و گفتند، "صلح"

او گفت، "صلح بر شما، ای افراد ناشناس!"

۲۶. و از خانواده اش خواست تا گوساله ای فربه

آماده کنند.

۲۷. هنگامی که به ایشان تعارف کرد، گفت، "مگر شما غذا نمی خورید؟"

۲۸. و از آنها ترسی به دل گرفت. گفتند، "نترس،" و او را به پسری دانا مژده دادند.

۲۹. زن او متحیر شد. و درحالیکه به چین و چروک صورتش اشاره می کرد، گفت:

"من یک پیرزن نازا هستم."

۳۰. گفتند، "پروردگار تو چنین گفته است. او حکیم، و بر همه چیز داناست."

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُوبِ ﴿٧﴾ إِنَّكَ لَنَلِيُّ قَوْلٍ مُّخْلِيفٍ ﴿٨﴾ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ
أُفِكَ ﴿٩﴾ قِيلَ لِمَنْ هَؤُلَاءِ السَّمْعُ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي عَمْرُسَا هُوتٍ ﴿١١﴾
يَسْتَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٢﴾ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٣﴾ ذُوقُوا
فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تَسْتَعِجِلُونَ ﴿١٤﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ
وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾ أَخْذِينَ مَاءً نَّهْمًا لَهُمْ رِيشًا لَهُمْ ﴿١٦﴾ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُجْسِمِينَ
﴿١٧﴾ كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَيَا أَسْمَاءُ هُتِمَتْ بِهِنَّ
﴿١٨﴾ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ
لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَفِي أَنفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ
وَمَا تَعْدُونَ ﴿٢٢﴾ فَرَرِبَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ
تَنْطِقُونَ ﴿٢٣﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ صَيْفِ بْنِ أَبِي هَيْمٍ الْمَكْرَمِ ﴿٢٤﴾
إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلِّمًا قَالَ سَلِّمٌ قَوْمٌ مُّكْرُونَ ﴿٢٥﴾ فَرَأَى إِلَيْتِ
أَهْلِيهِ، فَجَاءَ بِعَجَلٍ سَمِينٍ ﴿٢٦﴾ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٧﴾
فَأَوْحَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرُوهُ بِغُلَامٍ عَظِيمٍ ﴿٢٨﴾
فَأَقْبَلَتْ أَمْرَاتُهُ فِي صَرَفٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٢٩﴾
قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٣٠﴾

۳۱. او گفت، "برای چه کاری آمده اید، ای رسولان؟"
 ۳۲. گفتند، "ما به سوی مردمی گناهکار روانه شده ایم."
 ۳۳. "تا بر آنان سنگ هایی از گل رُس ببارانیم."
 ۳۴. "سنگ هایی که پروردگارت برای متجاوزان نشان کرده است."
 ۳۵. سپس تمام مومنان را بیرون بردیم.
 ۳۶. و در آنجا فقط یک خانه از تسلیم شدگان یافتیم.
 ۳۷. و آن را مایه عبرت کسانی کردیم که از عذاب دردناک بیمناکند.
 ۳۸. در موسی (درس عبرتی است). ما او را با دلایل روشن نزد فرعون فرستادیم.
 ۳۹. ولی او با تکبر رویگردان شد، و گفت، "افسونگر، یا دیوانه."
 ۴۰. در نتیجه، او، و سپاهیانش را تنبیه کردیم.

قَالَ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْبَصِيرُ ﴿۳۱﴾
 قَالُوا إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَى قَوْمِ
 ثَمُودَ مِنْ سَمَاءٍ لَعَلَّهُمْ يَنْصَرُونَ ﴿۳۲﴾
 فَأَخْرَجْنَا مِنْهَا كَانٍ فَهِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۳﴾
 فَأَوْحَيْنَا إِلَيْكَ الْبَيِّنَاتِ
 وَالَّذِينَ يَخِافُونَ
 الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿۳۴﴾ وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ
 مُبِينٍ ﴿۳۵﴾ فَتَوَلَّىٰ رُكُوبَهُ قَالَ سَحَرْتُ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿۳۶﴾ فَأَخَذْتَهُ مِصْرًا
 فَبَدَّدْتُهُمْ فِي آلِيمٍ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿۳۷﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ
 الْعَقِيمَ ﴿۳۸﴾ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتَهُ كَالرِّمِيمِ ﴿۳۹﴾
 وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَنَّوْا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿۴۰﴾ فَعَتَوَاعَنَ أَمْرَ رَبِّهِمْ
 فَأَخَذْتَهُمُ الصَّخْرَةَ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿۴۱﴾ فَأَسْتَلْعَمُوا مِنْ قِيَامِهِ
 وَمَا كَانُوا مُنْصَرِفِينَ ﴿۴۲﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلِ إِيَّتِهِمْ كَانُوا قَوْمًا
 فَاسِقِينَ ﴿۴۳﴾ وَالسَّمَاءَ بَدَّلْنَاهَا بِآيَاتٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿۴۴﴾ وَالْأَرْضَ
 فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمُنْهَدُونَ ﴿۴۵﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ
 لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۴۶﴾ فَفِرُّوْا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿۴۷﴾
 وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿۴۸﴾

۴۱. ما آنها را به دریا افکندیم،
 و او سزاوار ملامت بود.
 ۴۲. در عاد (درس عبرتی است).
 ما آن باد مرگبار را بر آنها فرستادیم.
 ۴۳. که هر چه در رهگذرش بود بکلی نابود کرد.
 در ثمود (درس عبرتی است). به ایشان گفته
 شد، "چند صبحی خوش باشید."
 ۴۴. آنها از فرمان پروردگارشان سرپیچیدند.
 در نتیجه، صاعقه ای، همچنانکه نگاه می-
 کردند به ایشان بر خورد.
 ۴۵. نه می توانستند از جا بر خیزند،
 و نه کسی به یاریشان شتافت.
 ۴۶. و پیش از آن، قوم نوح، مردمی نافرمان بودند.

- درستی "فرضیه گسترش کائنات" تصدیق شد
 ۴۷. ما آسمان را به دست خود ساختیم،
 و به گسترش آن ادامه خواهیم داد.
 ۴۸. و زمین را محلی مناسب برای زندگی قرار
 دادیم؛ طرحی بی نقص.

۴۹. و از هر چیز یک جفت (نر و ماده) آفریدیم، باشد که توجه کنید.
 ۵۰. به سوی **خدا** بگریزید.

- من از سوی او بعنوان هشداردهنده ای آشکار نزد شما فرستاده شده ام.
 ۵۱. جز **خدا** هیچ معبودی برای خود قرار ندهید.
 من از سوی او بعنوان هشداردهنده ای آشکار نزد شما فرستاده شده ام.

۵۲. طبق معمول، هر بار که رسولی نزد نسل های گذشته رفت، گفتند، "افسونگر"، یا، "دیوانه".
 ۵۳. آیا به یکدیگر سفارش کرده بودند که چنین کنند؟ بیگمان، آنها نافرمان هستند.
 ۵۴. می توانی از آنها روی بگردانی؛ هیچ سرزنشی بر تو نیست.
 ۵۵. و یادآوری کن، زیرا این یادآوری ها برای مومنان سودمند است.

هدف از آفرینش ما چه بود؟

۵۶. من جن ها و آدمیان را خلق نکردم جز برای آنکه مرا موحدانه عبادت کنند.
 ۵۷. من نه نیاز به روزی آنها دارم، و نه نیازمند آن هستم که به من غذا دهند.
 ۵۸. خدا روزی دهنده است، او صاحب تمام نیروها، و فراتر از همه است.
 ۵۹. ستمگران به همان سرنوشتی دچار شده اند که

همفکران قبلی شان بدان دچار شدند؛

بهتر آن بود که چالش نکنند.

۶۰. وای بر آنانکه ناباور شدند از روزی که در انتظارشان است.

سوره ۵۲: کوه سینا (الطور)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. کوه سینا.

۲. کتاب آسمانی ثبت شده.

۳. که به صورت کتاب پخش شد.

۴. نیایشگاه پُر رفت و آمد.

۵. سقف برافراشته.

۶. دریایی که مشتعل است.

۷. از کيفر پروردگار تو گریزی نیست.

۸. هیچ نیرویی در جهان نمی تواند آنرا متوقف کند.

۹. آن روز خواهد آمد که آسمان به شدت غرش کند.

۱۰. کوه ها از میان بروند.

۱۱. در آن روز وای بر تکذیب کنندگان -

۱۲. که از روی نادانی در اشتباه بسر می برند،

و بی توجه هستند.

۱۳. و ناگزیر، به درون جهنم کشیده می شوند.

۱۴. این همان آتشی است که انکار می کردید.

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجُنٌّ
 ﴿٥٢﴾ أَوَّاهٌ أَوْ صَوَّابٌ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَٰغَوْنَ ۖ فَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ
 بِمَلُومٍ ﴿٥٣﴾ وَذَكَرْ فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ نَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٤﴾ وَمَا
 خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٥﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ
 وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطِيعُونِ ﴿٥٦﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ
 ﴿٥٧﴾ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْمِلُونَ
 ﴿٥٨﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٥٩﴾

سُورَةُ الطُّورِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالطُّورِ ﴿١﴾ وَكُنْتُمْ مَسْطُورِينَ ﴿٢﴾ فِي رِزْقٍ مَنشُورٍ ﴿٣﴾ وَالْبَيْتِ
 الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٥﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾ إِنَّ
 عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ
 مَوْرًا ﴿٩﴾ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١٠﴾ فَوَيْلٌ لِلْمُكذِّبِينَ
 ﴿١١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي حَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَدْعُوكَ إِلَىٰ نَارِ
 جَهَنَّمَ دَعَاً ﴿١٣﴾ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكذِّبُونَ ﴿١٤﴾

۱۵. آیا این افسون است، یا آنکه نمی بینید؟
۱۶. سوزش را بجشید. خواه شکبیا باشید یا نباشید، برایتان یکسان است. این جزای بحق کارهایی است که انجام دادید.
۱۷. پرهیزگاران سزاوار باغ ها و سعادت جاودانه شده اند.
۱۸. و با آنچه پروردگارشان در اختیارشان گذارده است خوش و خوشنودند؛ پروردگارشان آنها را از عذاب دوزخ رهایی داده است.
۱۹. بخورید و بیاشامید، به پاس کردارتان؛ نوشین و گوارا باد.
۲۰. آنان بر تخت های مجلل تکیه می زنند و آسوده خاطرنند، و آنها را با همسران زیبا پیوند می دهیم.
۲۱. کسانی که ایمان آوردند، و فرزندانشان هم در ایمان از آنها پیروی کردند، فرزندانشان را به ایشان ملحق می کنیم. ما برای کوچک ترین کارهایشان به ایشان پاداش می دهیم. به هر کس بابت آنچه کرده است پرداخته خواهد شد.
۲۲. از میوه ها و گوشت هایی که دوست دارند برایشان فراهم می کنیم.
۲۳. و از جامی بنوشند که آلودگی ندارد، و در نوشیدنش گناهی نیست.
۲۴. خدمتکارانی بسان مرواریدهای نهفته در صدف در خدمتشان خواهند بود.
۲۵. آنها با یکدیگر دیدار می کنند و از خاطرات گذشته یاد می کنند.
۲۶. آنها خواهند گفت، ”ما در میان مردم خود مهربان و فروتن بودیم.
۲۷. ”خدا به ما رحم کرد، و ما را از عذاب بادهای مسموم مصون داشت.
۲۸. ”ما پیش از این او را می خواندیم؛ او مهربان، و بخشایشگر است.“

أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنشَرْنَا لَا نُبْصِرُ وَإِنَّا لَآبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ أَصَلُّوْهَا فَاَصْبِرُوا
 أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
 إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُُنٍ ﴿١٧﴾ فَكِهِينَ يَمَآءٍ أَنهْم رِيْهْم
 وَوَقَّهْم رِيْهْم عَذَابَ الْجَحِيْمِ ﴿١٨﴾ كَلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيْئًا يَمَآءٍ
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَّكِيْنَ عَلٰى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ
 بِحُورٍ عِيْنٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَآتَيْنَاهُم دُرِّيْهْم يَمِيْنُ الْحَقِّ
 يَمِيْنُ دُرِّيْهْم وَمَا أَنتَهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ
 رَهِينٌ ﴿٢١﴾ وَآمَدَدْنَاهُمْ بِفِكَهٍ وَلَحْمٍ مَّاءِشْتَهَوْنَ ﴿٢٢﴾ يَنْشُرُونَ
 فِيْهَا كَأَسَا لًا لَّغُوفِيْهَا وَلَا تَأْتِيْهُمُ ﴿٢٣﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ
 لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لَوْلُوهُمْ كُنُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُوْنَ
 ﴿٢٥﴾ قَالُوْا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِيْ أَهْلِنَا مُتَشَفِّقِيْنَ ﴿٢٦﴾ فَمَنْ آتَى اللَّهَ
 عَلَيْنَا وَوَقَّعْنَا عَذَابَ السَّمُوْمِ ﴿٢٧﴾ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ
 نَدْعُوْهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيْمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكَرْنَا أَنْتَ يَنْعَمَتْ
 رِيْكَ بِكَاهِنٍ وَلَا يَحْنُوْنَ ﴿٢٩﴾ أَمْ يَقُوْلُوْنَ شَاعِرٌ تَرْبِصُ بِهِ رَيْبَ
 الْمُنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوْا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرَبِّصِيْنَ ﴿٣١﴾

رسول

۲۹. پس به مردم یادآوری کن. تو به لطف پروردگارت، نه غیبگویی، و نه دیوانه.
۳۰. شاید بگویند، ”او یک شاعر است؛ بیایید منتظر مرگش باشیم.“
۳۱. بگو، ”در انتظار بمانید؛ من نیز در انتظار هستم.“

۳۲. آیا خواب هایشان به آنها امر می کند که چه بکنند، یا طبعاً نافرمانند؟
 ۳۳. آیا می گویند، "همه را از خود ساخته است؟" کافرانی بیش نیستند؟ همین و بس.

"محمد پرستان" با خدا به رقابت برمی خیزند و حدیث می سازند

۳۴. بگذار حدیثی مانند این بیاورند، اگر راست می گویند.
 ۳۵. آیا از هیچ آفریده شدند؟ آیا خودشان آفریدگار هستند؟
 ۳۶. آیا آسمان ها و زمین را آنها آفریدند؟ بیگمان، یقین ندارند.
 ۳۷. آیا گنج های پروردگار در اختیار آنهاست؟
 آیا فرمان به دست آنهاست؟

۳۸. آیا از نردبانی بالا می روند که می تواند آنها را شنوا کند؟ بگذار شنوندگان دلیل روشن خود را نشان دهند.

۳۹. آیا دختران از آن اوست، و پسران از آن شما؟
 ۴۰. آیا از آنها مزدی می خواهی، و پرداخت آن برایشان سنگین است؟

۴۱. آیا از آینده خبر دارند، و آن را ثبت کرده اند؟
 ۴۲. آیا ترفندی بکار می برند و نیرنگ می زنند؟
 نیرنگ کافران به خودشان باز می گردد.

۴۳. آیا معبود دیگری جز خدا دارند؟

شکوه و جلال خدا یاد باد،

بسیار فراتر از آنکه شریکی داشته باشد.

۴۴. هنگامی که ببینند توده هایی از آسمان در حال سقوط است، خواهند گفت، "ابرهای متر اکم!"
 ۴۵. آنان را بحال خود بگذار تا روزی را ببینند که عذاب بر آنان نازل شود.

۴۶. در آن روز، ترفندهایشان آنان را از عذاب حفظ نمی کند، و هیچ فریاد رسی نخواهند داشت.

۴۷. کسانی که ستم می کنند از همین جا عذاب می کشند، اما بیشتر آنها نمی دانند.

۴۸. در انجام دستورهای پروردگارت شکبیا و ثابت قدم باش - تو زیر نظر ما هستی - و وقتی برمی خیزی از پروردگارت یاد کن و او را ستایش کن.

۴۹. و در شب نیز از شکوه و جلال او یاد کن، و سحرگاهان که ستارگان ناپدید می شوند.

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحَلُّمُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاعُونَ ﴿٣٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُهُ
 بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ
 ﴿٣٤﴾ أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِنَا أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ
 رَيْكِ أَمْ هُمُ الْمُصْطَفَى ﴿٣٧﴾ أَمْ لَهُمْ سُمٌّ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ
 مُسْتَمِعَهُمْ بِسُلْطَنٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ ﴿٣٩﴾
 أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٠﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ
 يَكْتُمُونَ ﴿٤١﴾ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾
 أَمْ هُمُ إِلَهٌ غَيْرَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا
 مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ ﴿٤٤﴾ فَذَرَهُمْ حَتَّى يَلْقُوا
 يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
 وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنْ
 أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ
 بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٤٩﴾

سوره ۵۳: ستارگان (النجم)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. همچنانکه ستارگان کنار می رفتند.*
۲. دوست شما (محمد) نه گمراه شد، و نه فریب خورده بود.
۳. و از نفس سرکش سخن نمی گفت.
۴. آن وحیی الهی بود.
۵. که نیرومندترین وجود، آن را دیکته کرده بود.
۶. سلطان جهان هستی. از عرش برین و برترین خود.
۷. در بالاترین آفاق.
۸. به سوی پایین حرکت کرد تا نزدیک تر شد.
۹. و تا آنجا که می شد نزدیک آمد.
۱۰. سپس او آنچه را که باید وحی می شد، بر بنده اش وحی کرد.
۱۱. آنچه او دید زبیده ذهن نبود.
۱۲. آیا به آنچه او دید شک دارید؟
۱۳. او وی را در یک فرود دیگر دید.
۱۴. در نقطه پایانی.
۱۵. جایی که بهشت جاودان قرار دارد.
۱۶. تمام مکان، تحت الشعاع قرار گرفته بود.
۱۷. چشم درست دید، و نابینا نشد.
۱۸. او نمونه ای از نشانه های بزرگ پروردگارش را دید.
بیت های پوشالی
۱۹. این را مقایسه کنید با بیت های مؤنث لات و عزا.
۲۰. و منات، آن سومی را.
۲۱. آیا شما پسر دارید، و او اینها را به دختری دارد؟
۲۲. چه تقسیم نادرستی!
۲۳. اینها جز مثنی اسم نیست که شما و پدرانتان از

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ﴿١﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ﴿٢﴾ وَمَا يَنْطِقُ
 عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٣﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿٤﴾ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ﴿٥﴾
 ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ﴿٦﴾ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ﴿٧﴾ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ﴿٨﴾
 فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ﴿٩﴾ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ﴿١٠﴾
 مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ﴿١١﴾ أَفَتَسْمُرُونَ عَلَىٰ مِابِرِئِ اللَّهِ وَلَقَدَرَهُ آهٌ
 نَزَلَةٌ أُخْرَىٰ ﴿١٢﴾ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ﴿١٣﴾ عِنْدَ هَاجِنَةِ الْأُجَىٰ ﴿١٤﴾
 إِذِ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ﴿١٥﴾ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ﴿١٦﴾ لَقَدْ رَأَىٰ
 مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ﴿١٧﴾ أَفَرَأَيْتُمْ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ﴿١٨﴾ وَمَنْوَةَ
 الثَّالِثَةَ الْآخِرَىٰ ﴿١٩﴾ أَلَكُمُ الذِّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ﴿٢٠﴾ تِلْكَ إِذْ أَسْمَتْ
 ضِرْبَيْكُمُ اللَّهُ إِنَّهُنَّ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهُنَّ أَسْمًا وَآبَاءُكُمْ مَا أَنْزَلَ
 اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ
 وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ ﴿٢١﴾ أَمْ لِلإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ ﴿٢٢﴾ فَلِلَّهِ
 الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٣﴾ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي
 عَنْهُمْ شَيْئًا إِلَّا مَنْ بَعْدَ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُرِضَىٰ ﴿٢٤﴾

- خود درآورده اید. **خدا** هرگز چنین کفری را جایز ندانست. آنها از گمان، و آنچه میخواهند پیروی می کنند، درحالیکه هدایت راستین در اینجا از سوی پروردگارش بر ایشان آمده است.
۲۴. این چیست که انسان مشتاقانه در پی آن است؟
۲۵. آن دنیا، و این دنیا هر دو از آن **خداست**.
۲۶. حتی فرشتگانی که در آسمان هستند اجازه شفاعت ندارند. تنها کسانی که از سوی **خدا** مجاز هستند کسانی هستند که طبق قانونمندی **او** و موافقت **او** عمل می کنند.

* ۱۸- ۱: ۵۳ محمد به بالاترین نقطه جهان هستی فرا خوانده شد تا این قرآن را در قلب خود دریافت کند. وقتی او با سرعتی بیش از میلیونها برابر سرعت نور از میان ستارگان در فضا سفر می کرد، گویی بارانی از ستاره فرومی ریخت. پس از بازگشت، قرآن به تدریج به ذهن او انتقال یافت. خواهشمند است به پیوست ۲۸ نگاه کنید.

۲۷. کسانی که به آخرت ایمان ندارند به فرشتگان نام های مؤنث داده اند.
 ۲۸. آنها در این باره هیچ دانشی نداشتند؛ و فقط حدس زدند. حدس جایگزین حقیقت نیست.

دوستان خود را با دقت انتخاب کنید

۲۹. از کسانی که از پیام ما رویگردان می شوند، و با زندگی این دنیا سرگرم می شوند روی بگردان.

۳۰. این منتهای دانش آنهاست.

پروردگار تو از کسانی که از راه او منحرف شده اند بخوبی آگاه است،
 و از کسانی که هدایت شده اند نیز بخوبی آگاه است.

۳۱. همه چیز در آسمان ها و زمین از آن خداست.

او کسانی را که کارهای پلید می کنند بخاطر کارهایشان کیفر خواهد داد، و به درستکاران بخاطر کردار نیکشان پاداش خواهد داد.

۳۲. آنها از تمام گناهان بزرگ و نافرمانی ها می پرهیزند، مگر لغزش های کوچکی که از آنها سر می زند.

دامنه بخشایش پروردگار پهناور است.

او از آغاز پدید آوردنتان در زمین، و از زمانی که رویان معلقی در شکم های مادرانتان بودید شما را بخوبی می شناخت. بنابراین، نمایش پاکی و بزرگی ندهید؛

او بهتر از همه می داند که پرهیزگار کیست.

۳۳. آیا آنکس را که رویگردان شد دیده ای؟

۳۴. کمتر می شد که انفاق کند، و آنها بسیار کم.

۳۵. آیا او از آینده خبر داشت؟

آیا می توانست آن را ببیند؟

۳۶. آیا از آموزش های کتاب آسمانی موسی

بی خبر است؟

۳۷. و ابراهیم که به عهد خود وفا کرد؟

۳۸. هیچ کس گناهان دیگری را بر نمی دارد.

۳۹. هر انسانی برای اعمال خودش مسوول است.

۴۰. و کارهای هر کس نشان داده خواهد شد.

۴۱. سپس، جزای این کارها بطور کامل به آنها پرداخته می شود.

۴۲. سرنوشت نهایی به سوی پروردگار تست.

۴۳. اوست که شما را می خنداند و می گریاند.

۴۴. اوست که می میراند و زندگی می بخشد.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْئُرُونَ اللَّيْلَةَ تَسْيِيرَ اللَّيْلِ ﴿٢٧﴾
 وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ
 الْحَقِّ شَيْئًا ﴿٢٨﴾ فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَا يُرِيدُ إِلَّا الْحَيَاةَ
 الدُّنْيَا ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ
 سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ أَهْتَدَى ﴿٣٠﴾ وَإِلَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا
 فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا
 بِالْحَسَنَى ﴿٣١﴾ الَّذِينَ يَحْتَسِبُونَ كَثِيرًا أَإِنَّمَا الْقَوْحِشُ إِلَّا اللَّهُمَّ
 إِنَّ رَبَّكَ وَسِعَ الْمَغْفِرَةَ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
 وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُرْكَوْا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ
 بِمَنْ أَنْفَقَ ﴿٣٢﴾ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ﴿٣٣﴾ وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى ﴿٣٤﴾
 أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهَوِيَ رِيءُ ﴿٣٥﴾ أَمْ لَمْ يَلْبَسْ بِمَا فِي صُحُفِ
 مُوسَى ﴿٣٦﴾ وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ﴿٣٧﴾ أَلَمْ نَنْزِرْ وَازِرَةً وَزُرَّ الْخُرَى ﴿٣٨﴾
 وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ﴿٣٩﴾ وَأَنْ سَعْيُهُ سَوْفَ
 يُرَى ﴿٤٠﴾ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى ﴿٤١﴾ وَأَنْ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى ﴿٤٢﴾
 وَأَنْهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى ﴿٤٣﴾ وَأَنْهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿٤٤﴾

تعیین جنسیت بچه با شوهر است

۴۵. اوست که دو جنسیت - مرد و زن - را آفرید،
 ۴۶. از قطره ای کوچک از منی.
 ۴۷. او آفرینش دوباره را شدنی خواهد کرد.
 ۴۸. اوست که شما را ثروتمند یا تهیدست می کند.
 ۴۹. او پروردگار کهکشان هاست.
 ۵۰. اوست که عاد باستان را نابود کرد.
 ۵۱. و ثمود را ریشه کن کرد.
 ۵۲. و پیش از آن نیز قوم نوح را نابود کرد؛
 آنها مردمی ستمگر و سرکش بودند.
 ۵۳. جوامع پلید (سدوم و گومورا)
 پست تر از همه بودند.
 ۵۴. در نتیجه، بکلی نیست و نابود شدند.
 ۵۵. کدامیک از شگفتی های پروردگارت را
 می توانی انکار کنی؟
 ۵۶. این هشدار است مانند هشدارهای پیشین.
 ۵۷. زمان آن رویدادی که در آن شک نیست
 نزدیک است.
 ۵۸. هیچ کس جز **خدا** نمی تواند سختی های آن را
 برطرف کند.
 ۵۹. آیا این امر را زیر سوال می بری؟
 ۶۰. آیا بجای گریه می خندید؟
 ۶۱. آیا در روش خود پافشاری می کنید؟
 ۶۲. **خدا** را سجده کنید، و او را بپرستید.

سوره ۵۴: ماه (القمر)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ساعت نزدیک تر شده است،

و پاره ای از ماه جدا شد.*

۲. سپس معجزه ای دیدند؛ ولی روی گردانیدند و گفتند، "افسونی است که کهنه شده."

۳. آنها تکذیب کردند، از عقاید خود پیروی کردند، و به سنت های گذشته شان پایبند بودند.

۴. به اندازه کافی به آنها هشدار داده شده است که هوشیار شوند.

۵. حکمت محض؛ ولی تمام هشدارها بیهوده بوده است.

۶. از آنها روی بگردان؛ آن روز خواهد آمد که ندا دهند از مصیبتی هولناک خبر دهد.

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۗ مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ۗ وَأَنَّهُ
 عَلَيهِ النَّشْأَةُ الْآخِرَىٰ ۗ وَأَنَّهُ هُوَ أَقْنَىٰ ۗ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ
 الشَّعْرَىٰ ۗ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۗ وَثَمُودَ إِفْثَىٰ ۗ وَأَنَّهُ
 وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطَىٰ ۗ وَالْمَوْئِدَةَ
 أُحْْوَىٰ ۗ فَغَسَّهَا مَاعِضَىٰ ۗ فَيَأْتِيءُ آلَ رَبِّكَ تَسْمَانَىٰ ۗ
 هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِرِ الْأُولَىٰ ۗ أَرَأَيْتِ الْآزِفَةَ ۗ لَيْسَ لَهَا مِن
 دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۗ أَفَنُ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْبُونَ ۗ وَتَضْحَكُونَ
 وَلَا تَبْكُونَ ۗ وَأَنْتُمْ سَمِدُونَ ۗ فَاتَّجِدُوا لِلَّهِ وَأَعْبُدُوا ۗ

سُورَةُ الْقَمَرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَشَقُّ الْقَمَرُ ۗ وَإِن يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا
 وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ۗ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ
 وَكَلَّ أَمْرٌ مُّسْتَقَرٌّ ۗ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ
 مَا فِيهِ مُرْدَجَرٌ ۗ حِكْمَةٌ بَلِيغَةٌ فَمَا تُعِنُّ النَّذِرَ
 ۗ فَنُؤَلِّعُ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٍ ۗ

* ۵۴:۱ وقتی نخستین افراد بشر در سال ۱۹۶۹ در کره ماه پیاده شدند و پاره سنگ هایی از ماه را به زمین آوردند، این نشان - که از مهم ترین نشانه های نزدیک شدن آخر دنیاست - ظاهر شد. در همان زمان، معجزه ریاضی خدا در قرآن نیز به تدریج آشکار می شد. مسلمانان سنت گرا با آن مخالفت کردند، زیرا آن ثابت می کرد که ایشان تمام اعمال دین را غلط انجام می دهند (پیوست ۲۵).

۷. با چشمان خوار شده شان، مانند ملخ های پراکنده از گورها بیرون می آیند.
۸. کافران، ضمن اینکه به مُنادی پاسخ می دهند، خواهند گفت، ” امروز، روزی است دشوار.“
۹. پیش از آنها قوم نوح ایمان نیاوردند. آنها بنده ما را تکذیب کردند و گفتند، ” دیوانه!“
و او را بسیار آزار دادند.
۱۰. او پروردگارش را خواند، ” من مغلوب شدم؛ به من پیروزی ببخش.“
۱۱. سپس دروازه های آسمان را گشودیم، و آب را سیل آسا فروریختیم.
۱۲. و چشمه ها را از زمین جوشانیدیم.
آب ها بهم پیوستند تا آنچه را که از پیش مقدر شده بود به انجام رسانند.

مَرکب آبی

۱۳. او را در آب پیمایی که از تنه های درخت و
ریسمان ساخته شده بود بُردیم.
۱۴. آن زیر نظر ما می رفت؛
پاداشی برای آنکس که تکذیب شده بود.
۱۵. و او را مایه عبرت کردیم.
آیا هیچ یک از شما می خواهد یاد بگیرد؟
۱۶. چه هولناک بود عذاب من، پس از هشدارهایی
که داده شد!
۱۷. ما قرآن را برای یاد گیری آسان کردیم.
آیا هیچ یک از شما می خواهد یاد بگیرد؟
۱۸. عاد ایمان نیاورد. در نتیجه، چه هولناک بود
عذاب من، پس از هشدارهایی که داده شد!
۱۹. و بادی خشن بر آنها فرستادیم، در روزی که
بدبختی پشت بدبختی می آمد.
۲۰. چنان مردم را به هر سو پرت می کرد که گویی
تنه های پوک درخت نخل هستند.
۲۱. چه هولناک بود عذاب من، پس از هشدارهایی
که داده شد!
۲۲. ما قرآن را برای یادگیری آسان کردیم.
آیا هیچ یک از شما می خواهد یاد بگیرد؟
۲۳. ثمود هشدارها را تکذیب کرد.
۲۴. آنها گفتند، ” آیا از کسی مانند خود پیروی کنیم؛ از یک بشر؟ اگر چنین کنیم، گمراه
می شویم، و سرانجام به دوزخ می رویم.
۲۵. ” آیا پیام بجای آنکه بر ما فرود آید، بر او فرود آمد؟ او یک دروغگوی گستاخ است.“
۲۶. فردا خواهند دانست که دروغگوی گستاخ کیست؟
۲۷. ما برای آزمایش آنها، ماده شتری را می فرستیم.
مراقب کارشان باش و صبر کن.

خُشَعًا أَبْصُرُهُمْ يُخْرَجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ﴿٧﴾
مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكُفْرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿٩﴾ فَدَعَا
رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْصُرْ لِي ﴿١٠﴾ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَرٍ ﴿١١﴾
وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عِجَابًا مُّذْمَرٍ ﴿١٢﴾ وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْأَوْجِ وَدُسِّرَ ﴿١٣﴾ تَجْرَى بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَن كَانَ
كُفْرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ
عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿١٧﴾
كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَنَزَّعُ النَّاسُ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ
نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ
لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿٢٢﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُوا أَبَشْرًا
مِّثْلًا وَجِدًا آتَيْنَاهُمْ إِنَّا إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُّسْمَرٍ ﴿٢٤﴾ أَهْلَقِيَ الذِّكْرَ عَلَيْهِ
مِن بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ ﴿٢٥﴾ سَيَعْمُونَ غَدًا مِنَ الْكَذَّابِ
الْأَشِرِّ ﴿٢٦﴾ إِنَّا مَرْسَلُونَا النَّاقَةَ فَنَنَّهُ لَهُمْ فَارْتَبِعْهُمْ وَأَصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾

۲۸. به آنها خبر ده که آب باید میانشان تقسیم شود؛

(شتر) باید بتواند در روزهایی که نوبت اوست آب بنوشد.

۲۹. ولی آنها دوست شان را به کشتن (شتر) تر غیب کردند، و او پذیرفت.

۳۰. در نتیجه، چه هولناک بود عذاب من! به آنها هشدار داده شده بود.

۳۱. بانگی بیش نبود، که در اثر آن به شکل کاه درو شده درآمدند.

۳۲. ما قرآن را برای یاد گیری آسان کردیم.

آیا هیچ یک از شما می خواهد یاد بگیرد؟

۳۳. قوم لوط هشدارها را تکذیب کردند.

۳۴. ما بارانی از سنگ بر آنها فروریختیم.

فقط خانواده لوط در سحرگاه نجات یافت.

۳۵. او و خانواده اش را مورد لطف قرار دادیم؛

به سپاسگزاران چنین پاداش می دهیم.

۳۶. او درباره عذاب ما به آنها هشدار داد،

ولی آنها هشدارها را به تمسخر گرفتند.

۳۷. و درباره میهمانانش با او گفتگو کردند؛

و ما آنها را کور کردیم. عذاب مرا بچشید؛

به شما هشدار داده شده بود.

۳۸. فردای آن روز، صبح زود، عذابی ویرانگر

بر آنان نازل شد.

۳۹. عذاب مرا بچشید؛ به شما هشدار داده شده بود.

۴۰. ما قرآن را برای یادگیری آسان کردیم.

آیا هیچ یک از شما می خواهد یاد بگیرد؟

۴۱. به قوم فرعون هشدار داده شد.

۴۲. آنها همه نشانه های ما را تکذیب کردند.

در نتیجه، آنان را چنان کیفر دادیم که یک

مقتدر توانا می بایست کیفر دهد.

۴۳. آیا کافران شما بهتر از آن کافران هستند؟

آیا کتاب آسمانی شما را تبرئه کرده است؟

۴۴. شاید خیال می کنند که، ”برنده خواهند شد.“

۴۵. همگی آنها شکست خواهند خورد؛ آنها پشت می کنند و می گریزند.

۴۶. ساعت در انتظار آنهاست، و ساعت بسی تلخ تر و دردناک تر است.

۴۷. بیگمان، گناهکاران در گمراهی هستند، و سرانجام اسیر دوزخ می شوند.

۴۸. و ناچار، به آتش دوزخ کشیده خواهند شد. عذاب را بچشید.

۴۹. هر چه آفریدیم دقیقاً اندازه گیری شده است.

وَيُنذِرُهُمْ أَنْ الْمَاءَ فَسَمَهُ بَيْنَهُمْ كُلَّ شَرْبٍ مُخْتَصِرٍ ﴿٢٨﴾ فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ
فَتَعَاطَى فَمَقَرَّ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذِيرِي ﴿٣٠﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيرِ الْحَرَابِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ
لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنَّذْرِ ﴿٣٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسِحْرٍ ﴿٣٤﴾ نِعْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا
كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا
بِالنَّذْرِ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ صَيْفِهِ فطمسنا أعينهم فذوقوا
عَذَابِي وَنَذِيرِي ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾
فَذُوقُوا عَذَابِي وَنَذِيرِي ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ
﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النَّذْرُ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ
أَخْذًا عَرِيبًا يُقَدِّرُ ﴿٤٢﴾ أَكْفَارًا كَرِيمًا مِنْ أَوْلِيَاءِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ
فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرُونَ ﴿٤٤﴾ سَيَوْمَ نَأْتِيهِمْ
وَيَقُولُونَ الدَّبْرِ ﴿٤٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَى وَأَمَرُّ
﴿٤٦﴾ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْجَوْنَ فِي النَّارِ
عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾

۵۰. فرمان های ما در یک چشم بر هم زدن انجام می شوند.
۵۱. ما امثال شما را نابود کردیم. آیا هیچ یک از شما می خواهد یاد بگیرد؟
۵۲. هر چه کردند در کتاب ها ثبت شده است.
۵۳. همه چیز، کوچک یا بزرگ، نوشته شده است.
۵۴. بیگمان، پرهیزگاران سزاوار آن شده اند که در باغ ها و کنار رودها باشند.
۵۵. در مقام و منزلتی محترم، نزد پادشاهی مقتدر.

سوره ۵۵ : رحمتگر (الرحمن)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٥﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا
 أَشْيَاءَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ﴿٥٦﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ
 فِي الزُّبُرِ ﴿٥٧﴾ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ ﴿٥٨﴾ إِنَّ الْتَقِينَ
 فِي جَنَّتٍ وَنَهْرٍ ﴿٥٩﴾ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقَدِّرٍ ﴿٦٠﴾

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الرَّحْمٰنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْءَانَ ﴿٢﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ ﴿٣﴾
 عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ مُسْبَاتٍ ﴿٥﴾ وَالنَّجْمُ
 وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾ وَالسَّمَاءُ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾
 اَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾ وَاَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ
 وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾ وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا لِلْاِنْسَانِ ﴿١٠﴾
 فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَلْفَاكِ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ ﴿١١﴾
 وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾ فَيَا اِيَّاهُ الْاَلَاءُ رَبِّكُمْ اَنْتَ كَذِبَانَ ﴿١٣﴾ خَلَقَ
 الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾ وَخَلَقَ الْجَانَّ
 مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ ﴿١٥﴾ فَيَا اِيَّاهُ الْاَلَاءُ رَبِّكُمْ اَنْتَ كَذِبَانَ ﴿١٦﴾

۱. رحمتگر.
۲. معلم قرآن.
۳. خالق انسان.
۴. او به آنها آموخت که چگونه تشخیص دهند.
۵. خورشید و ماه با دقت محاسبه شدند.
۶. ستارگان و درختان سجده می کنند.
۷. او آسمان را بنا کرد و قانون را بنیاد نهاد.
۸. قانون را زیر پا ننهید.
۹. عدالت را برپا دارید؛ قانون شکنی نکنید.
۱۰. او زمین را برای همه مخلوقات آفرید.
۱۱. در آن میوه هاست،
و نخل های خرما با میوه های آویخته اش.*
و نیز دانه ها و گیاهان معطر.
۱۲. و نیز دانه ها و گیاهان معطر.
۱۳. (ای آدم ها و جن ها)، کدامیک از شگفتی های
پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟
۱۴. او انسان را از گل کهنه، مانند گل سفالگری
آفرید.
۱۵. و جن ها را از آتش شعله ور آفرید.
۱۶. (ای آدم ها و جن ها)، کدامیک از شگفتی های
پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟

* ۵۵:۱۱ سفینه فضایی زمین دارای سیستمی است که آنچه را که برای حیات لازم است بطور خودکار پدید می آورد، و فضانوردان این سیاره می توانند در آنجا تولید مثل کنند؛ این را با پیشرفته ترین سفینه هایی که ما به فضا می فرستیم مقایسه کنید. سبحان الله.

۱۷. پروردگار دو مشرق و دو مغرب.
 ۱۸. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟
 ۱۹. او دو دریا را در جایی که بهم می رسند از یکدیگر جدا می کند.
 ۲۰. حایلی میان آن دو گذارده شده، تا به حدود یکدیگر تجاوز نکنند.
 ۲۱. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟
 ۲۲. شما از آن دو مروارید و مرجان بیرون می آورید.
 ۲۳. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟
 ۲۴. او به شما کشتی هایی داد که مانند پرچم در دریا شناورند.
 ۲۵. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿۱۷﴾ فَبِأَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمْ تَكْذِبَانِ ﴿۱۸﴾
 مَجْرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿۱۹﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ ﴿۲۰﴾ فَبِأَيِّ آيَةٍ
 رَّبِّكُمْ تَكْذِبَانِ ﴿۲۱﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿۲۲﴾ فَبِأَيِّ
 آيَةٍ رَّبِّكُمْ تَكْذِبَانِ ﴿۲۳﴾ وَ لَهُ الْجَوَارِ الْمُشَافِتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿۲۴﴾
 فَبِأَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمْ تَكْذِبَانِ ﴿۲۵﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿۲۶﴾ وَسَبَّحْتَ
 وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿۲۷﴾ فَبِأَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمْ تَكْذِبَانِ ﴿۲۸﴾
 يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿۲۹﴾ فَبِأَيِّ
 آيَةٍ رَّبِّكُمْ تَكْذِبَانِ ﴿۳۰﴾ سَنَفِخُ لَكُمْ آيَةَ الْفُلْكَانِ ﴿۳۱﴾ فَبِأَيِّ
 آيَةٍ رَّبِّكُمْ تَكْذِبَانِ ﴿۳۲﴾ نَمَعَسَرَ الْجِبْنَ وَالْإِنسَ إِذْ اسْتَعْطَمْتُمْ
 أَنْ تَفْعُدُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَأَفْعَدُوا وَآلَانْفُذُورَتِ
 الْإِنسَاطُنِ ﴿۳۳﴾ فَبِأَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمْ تَكْذِبَانِ ﴿۳۴﴾ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا
 شَوْابٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْصِرَانِ ﴿۳۵﴾ فَبِأَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمْ
 تَكْذِبَانِ ﴿۳۶﴾ فَإِذَا أَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿۳۷﴾
 فَبِأَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمْ تَكْذِبَانِ ﴿۳۸﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ
 إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ﴿۳۹﴾ فَبِأَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمْ تَكْذِبَانِ ﴿۴۰﴾

۲۶. هر کس که در زمین است از میان می رود.
 ۲۷. فقط وجود پروردگار تست که همیشه باقی می ماند. دارای شوکت و اقتدار، دارای عزت و احترام.
 ۲۸. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟
 ۲۹. همه کسانی که در آسمان ها و زمین هستند از او درخواست می کنند.
 او همه چیز را هر روز تحت فرمان دارد.
 ۳۰. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟
 ۳۱. ما شما را برای حسابرسی فرا خواهیم خواند، ای آدم ها و جن ها.
 ۳۲. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟
 ۳۳. ای جن ها و آدم ها، اگر می توانید از خطوط مرزی آسمان ها و زمین رخنه کنید، این کار را بکنید. نمی توانید بدون اجازه رخنه کنید.
 ۳۴. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟
 ۳۵. پرتابه هایی از آتش و فلز شما را بمباران می کنند، و نمی توانید پیروز شوید.
 ۳۶. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟
 ۳۷. هنگامی که آسمان از هم بپاشد، و سرخ گون شود، انگار که رنگ پاشیده اند.
 ۳۸. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟
 ۳۹. در آن روز، از هیچ انس و جنی درباره گناهانشان نمی پرسند.
 ۴۰. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟

۴۱. (زیرا) گناهکاران از ظاهرشان شناخته خواهند شد؛ آنها را به موی پیشانی و پا ببرند.
۴۲. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟
۴۳. این است آن جهنمی که گناهکاران منکرش بودند.
۴۴. میان جهنم و سوزانه که توان فرساست می چرخند.*
۴۵. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟
۴۶. برای کسانی که از جلال و جبروت پروردگارتان پروا دارند، دو باغ (یکی برای جن ها و یکی برای آدم ها).
۴۷. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟
۴۸. سرشار از روزی ها.
۴۹. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟
۵۰. در آن دو، دو چشمه روان است.
۵۱. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟
۵۲. در آن دو از هر میوه ای دو نوع است.
۵۳. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟
۵۴. و بر تخت هایی که آسترش از دیبای ستبر است تکیه می زنند، و میوه ها در دسترس آنهاست.
۵۵. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟
۵۶. هرگز دست هیچ انس و جنی به جفت های خوش سیمایشان نرسیده است.
۵۷. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟
۵۸. آنها یک پارچه جواهرند و همچو مرجان اند.
۵۹. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟
۶۰. آیا پاداش نیکی جز نیکی است؟
۶۱. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟
۶۲. غیر از آن دو باغ، دو باغ دیگر هم زیر آنها هست (یکی برای جن ها و یکی برای آدم ها).
۶۳. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟
۶۴. در کنار یکدیگر.
۶۵. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟
۶۶. در آنها، چاه هایی هست که از آن آب بیرون می کشند.
۶۷. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟

مَعْرِفُ الْمَجْرُمُونَ يَسْمَعُهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالتَّوَصِيِّ وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾ فَيَأْتِي
 ءَ الْآلَاءِ رَبِّكَ مَا تُكْذِبَانِ ﴿٤٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمَجْرِمُونَ
 ﴿٤٣﴾ يَطُوفُونَ فِيهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ءَ انِ ﴿٤٤﴾ فَيَأْتِي ءَ الْآلَاءِ رَبِّكَ مَا تُكْذِبَانِ
 ﴿٤٥﴾ وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴿٤٦﴾ فَيَأْتِي ءَ الْآلَاءِ رَبِّكَ مَا تُكْذِبَانِ
 ﴿٤٧﴾ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾ فَيَأْتِي ءَ الْآلَاءِ رَبِّكَ مَا تُكْذِبَانِ ﴿٤٩﴾ فِيهَا عِصْيَانٌ
 نَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾ فَيَأْتِي ءَ الْآلَاءِ رَبِّكَ مَا تُكْذِبَانِ ﴿٥١﴾ فِيهَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ
 رَوْحَانٍ ﴿٥٢﴾ فَيَأْتِي ءَ الْآلَاءِ رَبِّكَ مَا تُكْذِبَانِ ﴿٥٣﴾ مُتَّكِعِينَ عَلَى فُرُشٍ
 بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَرْشَفٍ وَحَى الْجَنَّةِ دَانٍ ﴿٥٤﴾ فَيَأْتِي ءَ الْآلَاءِ رَبِّكَ مَا
 تُكْذِبَانِ ﴿٥٥﴾ فِيهَا فِئْتَمْرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّ مِنْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ
 وَلَا جَانٌ ﴿٥٦﴾ فَيَأْتِي ءَ الْآلَاءِ رَبِّكَ مَا تُكْذِبَانِ ﴿٥٧﴾ كَأَنَّهنَّ الْيَاقُوتُ
 وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَيَأْتِي ءَ الْآلَاءِ رَبِّكَ مَا تُكْذِبَانِ ﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَاءُ
 الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ ﴿٦٠﴾ فَيَأْتِي ءَ الْآلَاءِ رَبِّكَ مَا تُكْذِبَانِ
 ﴿٦١﴾ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّاتٍ ﴿٦٢﴾ فَيَأْتِي ءَ الْآلَاءِ رَبِّكَ مَا تُكْذِبَانِ
 ﴿٦٣﴾ مُدَاهِمَاتَانِ ﴿٦٤﴾ فَيَأْتِي ءَ الْآلَاءِ رَبِّكَ مَا تُكْذِبَانِ ﴿٦٥﴾ فِيهَا
 عِيسَانٌ نَضَّاجَتَانِ ﴿٦٦﴾ فَيَأْتِي ءَ الْآلَاءِ رَبِّكَ مَا تُكْذِبَانِ ﴿٦٧﴾

* ۵۵:۴۴ در پیوست های ۵ و ۱۱ درباره بهشت برین، بهشت زیرین، اعراف (برزخ)، جهنم، و سوزانه طاقت فرسا سخن گفته شده است.

۶۸. میوه ها، نخل های خرما، و انار در هر دو باغ هست.
۶۹. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟
۷۰. در آنجا جُفت هایی در اوج زیبایی.
۷۱. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟
۷۲. پرده نشین در خیمه ها.
۷۳. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟
۷۴. دست هیچ انس و جنی هرگز به آنها نرسیده است.
۷۵. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟
۷۶. آنان بروی فرش های سبز، در محیطی زیبا استراحت می کنند.
۷۷. کدامیک از شگفتی های پروردگارتان را می توانید انکار کنید؟
۷۸. خجسته باد نام پروردگار تو، صاحب شوکت و اقتدار، و عزت و احترام.

سوره ۵۶ : حتمی الوقوع (الواقعه)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. هنگامی که آن رویداد حتمی واقع شود.
۲. هیچ چیز نمی تواند از وقوع آن جلوگیری کند.
۳. بعضی را خوار می کند، و بعضی را بزرگ.
۴. زمین لرزه شدیدی زمین را می لرزاند.
۵. کوه ها از هم می پاشند.
۶. گویی هرگز وجود نداشتند.
۷. شما در سه سطح قرار می گیرید.
۸. کسانی که سزاوار سعادت هستند در سعادت خواهند بود.
۹. کسانی که سزاوار بدبختی شدند در بدبختی خواهند بود.
۱۰. سپس کسانی هستند که برگزیده برگزیدگانند.
۱۱. آنها کسانی هستند که مقربان (درگاه خدا) هستند.
۱۲. در باغ های فرح بخش.
۱۳. بسیاری از نسل های نخستین.*
۱۴. اندکی از نسل های پس از آن.
۱۵. بر تخت های با شکوه.
۱۶. بهره مند از همه چیز، و در همسایگی یکدیگر خواهند بود.

فِي سَافِرِكُهُمْ وَنَخْلٍ وَرُمَّانٍ ﴿٦٨﴾ فَيَأْتِيءُ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾
 فِي هِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾ فَيَأْتِيءُ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾ حُورٌ
 مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَيَأْتِيءُ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾
 لَمْ يَطْمِئِنُّنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ﴿٧٤﴾ فَيَأْتِيءُ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾
 مُتَّكِبِينَ عَلَى رُفُوفٍ خُضْرٍ وَعَبَقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾ فَيَأْتِي
 ءُ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾ نَذْرًا أَسْمُرُكَ ذِي الْمَلَأْلِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لَوْعِنَهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ﴿٣﴾
 إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ﴿٤﴾ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ﴿٥﴾ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا ﴿٦﴾ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٧﴾ فَأَصْحَابُ
 الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ
 الْمَشْأَمَةِ ﴿٩﴾ وَالسَّادِقُونَ السَّادِقُونَ ﴿١٠﴾ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾
 فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَىٰ ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿١٤﴾
 عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾ مُتَّكِبِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٦﴾

۱۷. پیشخدمت های جاودانی از ایشان پذیرایی می کنند.
 ۱۸. با جام ها، تُنگ ها و نوشیدنی های ناب هرگز تمامی ندارد،
 ۱۹. و هرگز بی حوصله نشوند.
 ۲۰. میوه های دلخواهشان.
 ۲۱. گوشت پرندگانی که دوست دارند.
 ۲۲. جُفت های خوش سیما.
 ۲۳. مانند مروارید پوشیده در صدف.
 ۲۴. پاداش هایی به پاس آنچه می کردند.
 ۲۵. در آنجا هرگز سخن پوچ، یا گناه آلود نمی شنوند.
 ۲۶. تنها سخن: صلح است، صلح.

بهشت زیرین

۲۷. کسانی که سمت راست هستند، سمت راست خواهند بود.
 ۲۸. در باغ های پُربار و شاداب.
 ۲۹. میوه های دلپذیر.
 ۳۰. سایه های گسترده.
 ۳۱. آب فراوان.
 ۳۲. میوه های بسیار.
 ۳۳. هرگز تمام نمی شود؛ هرگز ممنوعه نخواهد شد.
 ۳۴. تخت های با شکوه.
 ۳۵. ما برای آنها جفت هایی می آفرینیم.
 ۳۶. که پیش از آن دست نخورده اند.
 ۳۷. کاملاً مناسب یکدیگر.
 ۳۸. برای آنانکه در سمت راست هستند.
 ۳۹. بسیاری از نسل های نخستین.
 ۴۰. بسیاری از نسل های پس از آن.*

نوزخ

۴۱. کسانی که سمت چپ هستند، سمت چپ خواهند بود.
 ۴۲. در بدبختی و سوزانه.
 ۴۳. حتی سایه هایشان داغ است.
 ۴۴. هرگز خنک نیست، هیچ نمی توان تحمل کرد.
 ۴۵. آنها در ناز و نعمت بودند.
 ۴۶. و در کفر بزرگ پافشاری کردند.
 ۴۷. و گفتند، "آیا پس از آنکه بمیریم و به خاک و استخوان تبدیل شویم، برانگیخته می شویم؟"
 ۴۸. "آیا این شامل نیاکان ما نیز می شود؟"
 ۴۹. بگو، "نسل های نخستین و نسل های پس از آن.
 ۵۰. "در روزی که از پیش تعیین شده است برای این گردهمایی احضار خواهند شد.

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ أَيَّا كُورٍ وَأَبَارِقٍ وَكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ ﴿١٨﴾ لَا يَصُدُّونَ عَنْهَا وَلَا يَنْزِفُونَ ﴿١٩﴾ وَفِيهَا كَثِيرٌ مِّمَّا يَتَخَبَّرُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَسَوْفَ يَطْرُقُ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَخَوْرُ عَيْنٍ ﴿٢٢﴾ كَأَمْثَلِ اللَّوْزِ الْمَكُونِ ﴿٢٣﴾ جِزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا الْقَوَّالَ وَلَا تَأْتِيهِمُ الْآفِيالُ سَلْطًا سَلْطًا ﴿٢٥﴾ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٦﴾ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٧﴾ وَطَلْحٍ مَّنضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَظِلِّ مَمْدُودٍ ﴿٢٩﴾ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣٠﴾ وَفِيهَا كَثِيرٌ مِّمَّا لَا مَقْطُوعَةٌ وَلَا مَمْنُوعَةٌ ﴿٣١﴾ وَفَرُشٌ مَّرْفُوعَةٌ ﴿٣٢﴾ إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنشَاءً ﴿٣٣﴾ جَعَلْنَاهُمْ أَجْزَاءً ﴿٣٤﴾ عَرَبًا أَعْرَابًا ﴿٣٥﴾ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٦﴾ ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأُولِينَ ﴿٣٧﴾ وَثَلَاثَةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿٣٨﴾ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ﴿٣٩﴾ فِي سَمُورٍ وَحَمِيرٍ ﴿٤٠﴾ وَظِلِّ مِّنْ يَحْمُورٍ ﴿٤١﴾ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٢﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٣﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٤﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا إِذَا نَلَمَبَعُوثُونَ ﴿٤٥﴾ أَوْءَابَاؤُنَا الْأُولُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ إِنَّا الْأُولَىٰ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٧﴾ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٤٨﴾

* ۴۰-۱۳:۵۶ بهشت برین برای آن دسته از مومنانی در نظر گرفته شده که روح خود را با عبادت توحیدی به کمال می رسانند. پیروان هر رسولی که در زمان او زندگی می کرده اند مسلماً از سوی افراد خشکه مقدس و هواداران دین تحریف شده مورد آزار قرار می گیرند و تحت فشار هستند. به همین دلیل، مکان ویژه ای در بهشت برای این افراد در نظر گرفته شده است. همه کسانی که پیش از رسیدن به ۴۰ سالگی از دنیا بروند لااقل به بهشت زیرین می روند (۴۶:۱۵).

۵۱. ”سپس شما، ای ناباوران گمراه.
 ۵۲. ”از درختان تلخ خواهید خورد.
 ۵۳. ”و شکم خود را از آن پُر می کنید.
 ۵۴. ”سپس روی آن از نوشابه های جهنمی می نوشید.
 ۵۵. ”سپس نوشابه هایی از شن روی آن سر می کشید.“
 ۵۶. این سهم آنها در روز داوری است.

تفکر اندیشمندانه

۵۷. ما شما را آفریده ایم، کاش بتوانید باور کنید!

۵۸. آیا به آن منی که می ریزید اندیشیده اید؟

۵۹. آیا شما آن را آفریدید، یا ما؟

۶۰. ما زمان مرگ شما را از پیش نوشته ایم.

هیچ چیز نمی تواند ما را باز دارد -

۶۱. از اینکه نسل های تازه ای را جایگزین شما

کنیم، و چیزی بیاوریم که شما نمی دانید.

۶۲. شما درباره نخستین آفرینش می دانید.

آیا بیاد نمی آورید؟

۶۳. آیا در آنچه می کارید و برداشت می کنید

اندیشیده اید؟

۶۴. آیا شما آن را رویانیدید، یا ما؟

۶۵. اگر بخواهیم، می توانیم آن را به کاه تبدیل کنیم.

آنگاه شما ماتم خواهید گرفت که:

۶۶. ” همه از دست رفت.

۶۷. ” و ما محروم ماندیم.“

۶۸. آیا به آبی که می نوشید اندیشیده اید؟

۶۹. آیا شما آن را از ابرها فرو فرستادید، یا ما؟

۷۰. اگر بخواهیم، می توانیم آن را شور کنیم.

پس سپاسگزار باشید.

۷۱. آیا به آتشی که می افروزید اندیشیده اید؟

۷۲. آیا شما درخت آن را پدید آوردید، یا ما؟

۷۳. ما آن را برای یادآوری، و برای استفادۀ کسانی که از آن استفاده می کنند ساختیم.

۷۴. نام پروردگار عظیم خود را تسبیح گوی.

فقط کسانی که صداقت دارند می توانند قرآن را بفهمند

۷۵. سوگند یاد می کنم به طرز قرار گرفتن ستارگان.

۷۶. اگر بدانید، این سوگندی است، سهمگین.*

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيْمَانًا الصَّالُونَ الْمَكِيدُونَ ۵۱ لَا كُفُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُفُورٍ ۵۲
 فَالَّذِينَ مِنْهَا الْبَطُونَ ۵۳ فَشَرِبُوا مِنْهُ لَمْ يَمِيزُوا ۵۴ فَشَرِبُوا مِنْهُ
 شَرِبَ الْهَيْبِ ۵۵ هَذَا نَزَلْنَاهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ۵۶ فَخَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا
 نَصْرِي فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ۵۷ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ۵۸ أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ
 الْمَخْلُقُونَ ۵۹ فَخَلَقْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا تَحْنُ بِمَسْمُومِينَ ۶۰
 عَلَيَّ أَنْ تَبْدِلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ۶۱ وَلَقَدْ
 عَلَّمْنَا النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ۶۲ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُوتُونَ
 ۶۳ أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ۶۴ لَوْ نَشَاءُ لَجْعَلْنَاهُ
 حُطًا مَّا فَطَلْنَاهُ تَفْكَهُونَ ۶۵ إِنَّا الْمَعْمُومُونَ ۶۶ بَلْ نَحْنُ مُحْرَمُونَ
 ۶۷ أَفَرَأَيْتُمْ يَسْمُ الْمَاءِ الَّذِي تَشْرَبُونَ ۶۸ أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ
 أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ۶۹ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ
 ۷۰ أَفَرَأَيْتُمْ يَسْمُ النَّارِ الَّتِي تُورُونَ ۷۱ أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَا أَمْ
 نَحْنُ الْمُنشِئُونَ ۷۲ فَخَلَقْنَا لَهَا تَذَكُّرًا وَمَتَاعًا لِّلْمُقِيمِينَ
 ۷۳ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۷۴ فَلَا أُقْسِمُ
 بِمَوْجِعِ النُّجُومِ ۷۵ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّو تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ۷۶

* ۷۶-۷۵: ۵۶ جهان ما که کوچک ترین و دور افتاده ترین جهان از هفت جهان است دارای میلیاردها کهکشان و بیلیون تریلیون ستاره است که پهنای آن به میلیاردها سال نوری می رسد. این دسیلیون اجسام آسمانی که غیرقابل شمارش اند، با نظارت کامل الهی در مدار معینی در گردش اند. هرچه بر دانش ما افزوده می شود، بیشتر به عظمت این سوگند پی می بریم. به پیوست ۶ نگاه کنید.

۷۷. این قرآنی است ارجمند.
۷۸. در کتابی محفوظ.
۷۹. هیچ کس نمی تواند به مفهوم آن پی ببرد به استثنای پاک دلان.*
۸۰. آن از سوی پروردگار جهان وحی شده است.
۸۱. آیا شما به این روایت بی اعتنا هستید؟
۸۲. آیا کارتان این شده که تکذیب کنید؟
۸۳. هنگامی که اجل فرا رسد و (جان) به گلو رسد -
۸۴. آنگاه به اطراف نگاه خواهید کرد.
۸۵. ما به آن نزدیک تریم تا شما، ولی شما نمی بینید.
۸۶. اگر این راست باشد که هیچ حساب و کتابی در کار نیست -
۸۷. پس چرا (روح خود به کالبد) باز نمی گردانید، اگر راست می گوئید؟
۸۸. اگر او یکی از مقربان درگاه من باشد -
۸۹. پس شادی، گل ها، و باغ های فرح بخش.
۹۰. و اگر او یکی از افراد سمت راست باشد -
۹۱. صلح، ارزانی کسانی است که در سمت راست هستند.
۹۲. ولی اگر او یکی از کافران باشد، از گمراهان -
۹۳. پس سرای سوزانه -
۹۴. و سوختن در دوزخ.
۹۵. بیگمان این یک حقیقت است.
۹۶. نام پروردگار عظیم خود را تسبیح گوی.

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَّكُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا
 الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفَبِعَذَابِنَا
 أَسْتَعْجِلُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَا
 إِذَا بَلَغَتِ الْمُلُوكُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتَ حِينِيذٍ نَّظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَتَحْنُ أَقْرَبُ
 إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ
 ﴿٨٦﴾ تُرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ
 ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرِيحَانٌ وَحَنْتٌ نَّعِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ
 آلِيمِينَ ﴿٩٠﴾ فَسَلَمٌ لَّكَ مِنَ أَصْحَابِ آلِيمِينَ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ
 الْمَكْذِبِينَ الصَّالِينَ ﴿٩٢﴾ فَزَلٌّ مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةٌ جَمِيمٍ
 ﴿٩٤﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

سُورَةُ الْحَدِيدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾
 هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

سوره ۵۷ : آهن (الحديد)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

- آنچه در آسمان ها و زمین است به تسبیح خدا مشغول است. او توانمند، و حکیم است.
- فرمانروایی آسمان ها و زمین از آن اوست. زندگی و مرگ به دست اوست. او به هر کاری تواناست.
- اوست اول و آخر. اوست ظاهر و باطن. او از همه چیز بخوبی آگاه است.

* ۵۶:۷۹ افرادی که از پاکی درون بی بهره اند و قرآن برایشان کافی نیست، با روش خداوندی از فهم قرآن بازداشته می شوند. آیات زیادی در قرآن بیانگر این موضوع است (۱۸:۵۷ ; ۴۶ ; ۱۷:۴۵). این است که آنها نمی توانند به فهم این آیه دست یابند. برای نمونه، ترجمه آیات (۵۶:۷۹ ; ۴۱:۴۴ ; ۴۶:۱۷ ; ۷:۳) را با دیگر ترجمه ها مقایسه کنید.

۴. **اوست** که آسمان ها و زمین را در شش روز آفرید،* سپس بر جهان هستی مسلط شد. آنچه در زمین داخل شود، و آنچه از آن بیرون آید، و آنچه از آسمان فرود آید، و آنچه به سوی آسمان بالا رود، همه را می داند. و هر جا باشید با شماست. **خدا** به هر چه می کنید بیناست.
۵. سلطنت آسمان ها و زمین از آن **اوست**. تمام امور تحت فرمان **خداست**.
۶. **او** شب را به روز درمی آورد، و روز را به شب. **او** از درون اندیشه ها بخوبی آگاه است.
۷. به **خدا** و رسولش ایمان بیاورید، و از آنچه به شما ارزانی داشته انفاق کنید.

کسانی از شما که ایمان می آورند و انفاق

می کنند سزاوار پاداشی بزرگ شده اند.

۸. چرا نباید به **خدا** ایمان بیاورید در حالیکه رسول از شما دعوت می کند که به پروردگارتان ایمان بیاورید؟ اگر ایمان دارید، از شما پیمان گرفته است.

۹. **اوست** که بر بنده خود آیتی روشن

فرومی فرستد. تا شما را از تاریکی ها

بیرون آورد و به روشنایی برساند.

خدا با شما مهربان، و بخشایشگر است.

۱۰. چرا در راه **خدا** انفاق نمی کنید، در حالیکه همه ثروت آسمان ها و زمین از آن **خداست**؟

افتخار ویژه

- کسانی از شما که پیش از پیروزی انفاق کنند و بکوشند از سایرین متمایز شدند. رتبه آنها بالاتر از رتبه کسانی است که پس از پیروزی انفاق کنند و بکوشند. **خدا** به هر یک از آنها، وعده رستگاری داده است. **خدا** از آنچه می کنید بخوبی آگاه است.

۱۱. چه کسی دوست دارد به **خدا** وام پرهیزگاری دهد، تا برایش چندین برابر شود، و سرانجام پاداشی بزرگ از آن او شود؟

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِيحُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤﴾ إِنَّهُ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٥﴾ يُؤَلِّقُ الْيَرْبَأَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّقُ الْيَرْبَأَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِنْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَن أَنْفَقَ مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أَوْلِيَاءِكُمْ أَعْظَمَ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِن بَعْدِ وَقَتْلُوا وَكَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحَسَنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾ مَن ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ، وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾

* ۵۷:۴ شش روز آفرینش، معیاری بیش نیست که ما را از اهمیت نسبی هر بخش آن آگاه می کند، تا بر اهمیت سیاره زمین تأکید کند، و به ما بفهماند که زمین، تنها سیاره مسکونی است. به پاورقی ۱۰ - ۹:۴۱ نگاه کنید.

موقفیت پُرشکوه

۱۲. آن روز خواهد آمد که مردان و زنان با ایمان را ببینی که نورشان پیشاپیش آنها و در سمت راستشان می درخشد. مژدگانی شما، در آن روز، باغ هایی است که در آن جوی ها روان است. شما برای همیشه در آنجا ماندگارید. این موقفیتی است پُرشکوه.

بشترین بازندگان

۱۳. در آن روز، مردان و زنان منافق به کسانی که ایمان آوردند خواهند گفت، "خواهش می کنیم به ما اجازه دهید تا پرتوی از نور شما را جذب کنیم." گفته خواهد شد، "به گذشته بازگردید، و نور را بجوید."

دیواری بلند میان آنها قرار خواهد گرفت، که دروازه اش رحمتی را که در درون است، از عذابی که در بیرون است جدا می کند.

۱۴. آنها به بانگ بلند ایشان را می خوانند، "آیا ما با شما نبودیم؟" پاسخ خواهند داد، "آری، ولی شما خویش را فریب دادید، درنگ کردید، شک کردید، و خوش باوری باعث شد که گمراه شوید، تا اینکه فرمان **خدا** فرا رسید.

خیال های خام شما باعث شد که از **خدا** منحرف شوید.

۱۵. "بنابراین، امروز نه از شما می توان فدیة گرفت، و نه از کسانی که کافر شدند. آتش جایگاه شماست؛ مولای شماست، و مکانی بد."

نابودی دین

۱۶. آیا هنگام آن نرسیده است که افراد با ایمان دل های خود را برای پیام **خدا**، و حقیقتی که در اینجا نازل شده بگشایند؟

آنها نباید مانند کسانی باشند که در گذشته به آنها کتاب داده شد ولی دل هایشان با گذشت زمان سخت شد و، در نتیجه، بسیاری از آنها تباهاکار شدند.

۱۷. بدانید که **خدا** زمین را پس از آنکه مُرده بود دوباره زنده می کند. بدینسان آیات را بروشنی برای شما باز می کنیم، تا باشد که بفهمید.

۱۸. بیگمان، مردان و زنان صدقه دهنده به **خدا** وام نیکوکاری داده اند. آنها پاداش خود را چندین برابر دریافت می کنند؛ آنها سزاوار پاداشی بزرگ شده اند.

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
بُشْرَىٰ لَكُمْ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ
هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُتَّقُونَ وَالْمُنْفِقُونَ لَوْلَا ذِكْرُ اللَّهِ
ءَامَنَّا أَنْظَرْنَا نَفْسِي مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا
فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورَةٍ لَهَا بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهَا الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ
الْعَذَابُ ﴿١٤﴾ ينادونهم ألم نكن معكم قالوا بلى ولكن كنا فتنتم
أنفسكم وترتبتم واربتتم وعزتكم إلا ما في حتى جاء أمر
الله وعزكم بالله العززر ﴿١٥﴾ فالقوم لا يؤخذ منكم فدية ولا
من الذين كفروا ما وثقتكم النار هي مولاكم وبئس المصير
﴿١٦﴾ ألم يأن للذين ءامنوا أن تخشع قلوبهم لذكر الله
وما نزل من الحق ولا يكونوا كالذين أوثوا ألو الكذب من قبل
فقال عليهم ألامد ففست قلوبهم وكثير منهم ففسقوا ﴿١٧﴾
اعلموا أن الله يحيى الأرض بعد موتها قد بينا لكم الآيات
لعلكم تعقلون ﴿١٨﴾ إن المصدقين والمصدقات وأقرضوا
الله قرضاً حسناً يضاعف لهم ولهم أجر كريم ﴿١٨﴾

۱۹. کسانی که به **خدا** و رسولانش ایمان آوردند پارسایان و شهدا هستند. پاداش آنها و نور آنها نزد پروردگارشان محفوظ است. کسانی که ناباور شدند و آیات ما را تکذیب کردند، به آتش دوزخ گرفتار شده اند.

دلیستگی مفراط به زندگی دنیا محکوم است

۲۰. بدانید که زندگی این دنیا جز بازی و سرگرمی نیست، و فخر فروشی به یکدیگر، و افزون طلبی در پول و فرزند است. همانند باران فراوانی است که گیاهان را می رویاند و کافران را خوشنود می کند. ولی بعد، گیاهان خشک می شوند و به خاشاک بی حاصل تبدیل می شوند، و باد آنها را به هر سو می پراکند. در آخرت، یا عذاب شدید است، یا بخشایش و

خوشنودی **خدا**.

زندگی این دنیا پوشالی و ناپایدار است.

چاره هوشمندانه

۲۱. پس، برای رسیدن به آمرزش پروردگارتان، و بهشتی که پهنای آن آسمان و زمین را دربرمی گیرد از یکدیگر سبقت بگیرید. آن در انتظار کسانی است که به **خدا** و رسولانش ایمان می آورند. این موهبت **خدا** است که آن را به هر کس که بخواهد می بخشد. **خدا** دارای موهبت بیکران است.

امر مسلم*

۲۲. هر پیش آمدی که در زمین رخ می دهد، یا آنچه که برای شما اتفاق می افتد، از پیش ثبت شده است، حتی پیش از آفرینش. این کار برای **خدا** آسان است.

۲۳. از اینرو، برای آنچه از دست می دهید انده مخورید، و برای آنچه **او** به شما ارزانی داشته به خود مبالید. **خدا** مردم خودستا، و مغرور را دوست ندارد.

۲۴. آنها خسیس هستند، و مردم را به خشکدستی تشویق می کنند.

اگر کسی رویگردان شود، پس **خدا** توانگر است، و سزاوار بالاترین ستایش هاست.

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشَّهَادَةُ
عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا لَعِبٌ وَمَتَّوِّزِينَ وَتَفَاخُرٍ بَيْنَكُمْ وَتَكَاُثُرٍ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارِينَ بَأَنَّهُ ثُمَّ يَرِيحُ فِتْرَتَهُ
مُضْفَرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ سَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ
مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ ﴿٢٠﴾
سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا عَرْضُ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ
اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾ مَا أَصَابَ
مِن مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ
مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِيَكِيلًا
تَأْسُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ
لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ
النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَن يَبْخُلْ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾

* ۵۷:۲۲ ما كاملاً آزاديم كه طرف خدا را بگيريم، يا طرف شيطان را. خدا بخوبی می داند که هر یک از ما چه تصمیمی خواهد گرفت. نوار ویدیویی زندگی شما، از تولد تا مرگ، قبلاً ضبط شده است. به پیوست ۱۴ نگاه کنید.

آهن، سودمندترین فلز

۲۵. ما رسولانمان را فرستادیم و با دلایلی روشن از آنها پشتیبانی کردیم. و کتاب و قانون را برایشان فرورستادیم، تا مردم پاسدار عدالت باشند. و آهن را فرورستادیم که سختی و استحکام فراوان دارد، و برای مردم بسیار سودمند است. تمام اینها برای آن است که **خدا** کسانی را که از روی ایمان قلبی، از او و رسولانش پشتیبانی می کنند، مشخص کند. **خدا** نیرومند، و توانمند است.

پیامبران

۲۶. ما نوح و ابراهیم را فرستادیم، و به نوادگانشان نبوت و کتاب دادیم. بعضی از آنها هدایت شدند، درحالیکه بسیاری از آنها از فرمان خارج شدند.

زوال دین

۲۷. پس از آنها، دیگر رسولانمان را فرستادیم. ما عیسی پسر مریم را فرستادیم، و انجیل را به او دادیم، و در قلب پیروانش مهربانی و گذشت قرار دادیم. ولی رهبانیتی را که بدعت نهادند ما به آنها فرمان ندادیم. تنها چیزی که ما از آنها خواستیم این بود که از دستورهایی که مورد تأیید **خدا**ست پیروی کنند. ولی آنها پیام را بدانگونه که باید، پاس نداشتند. در نتیجه، پاداش کسانی از ایشان را که ایمان آوردند دادیم، درحالیکه بسیاری از آنها تباہکار بودند.

۲۸. ای کسانی که ایمان آورده اید، از **خدا** پروا کنید و به رسولش ایمان آورید. آنگاه او به لطف خود به شما دو چندان پاداش خواهد داد، و به شما نوری خواهد داد که در پرتو آن هدایت شوید، و شما را می آموزد، **خدا** آمرزنده، و بخشایشگر است.

۲۹. پس، کسانی که قبلاً به آنها کتاب داده شد بدانند که رحمت و موهبت **خدا** در انحصار آنها نیست، و اینکه هر موهبتی به دست **خدا**ست. او آن را به هرکس که بخواهد می بخشد. **خدا** دارای موهبتی بیکران است.

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مِنْ بَصْرِهِ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَنَةٌ آتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرُسُلِهِ يُؤْتِكُمْ كَهْلِيْنَ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلَ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَعْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٨﴾ إِنَّمَا يَعْلَمُ أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا يَفْقَهُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

سوره ۵۸ : گفت و شنود (المجادله)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. **خدا** سخن زنی را که درباره شوهرش با تو مجادله می کرد، و به **خدا** شکایت می بُرد شنیده است. **خدا** گفت و شنود شما دو نفر را شنید. **خدا** شنوا، و بیناست.
۲. کسانی از شما که (رابطه زناشویی را با زنان خود حرام اعلام می کنند و) از زنان خود دوری می کنند و آنها را مادر خود می نامند بخوبی می دانند که آنها مادرانشان نیستند.*
مادران آنها کسانی هستند که آنها را زاییده اند.
بیگمان، آنها کفر می گویند و دروغ می سازند.

خدا بخشاینده، و آمرزنده است.

۳. کسانی که با این شیوه از زنان خود دوری کنند، و پس از آن آشتی کنند، باید پیش از آنکه رابطه زناشویی را از سر بگیرند برده ای را بعنوان کفاره آزاد کنند. این برای آن است که شما را از اشتباه بیرون آوریم.

خدا از آنچه می کنید آگاه است.

۴. اگر نمی توانید برده ای برای آزاد کردن بیابید، باید پیش از از سرگیری رابطه زناشویی دو ماه پیاپی روزه بگیرید. اگر نمی توانید روزه بگیرید، پس باید به شصت تهیدست غذا دهید.

به **خدا** و رسولش ایمان بیاورید.

این دستورهای **خدا**ست.

کافران به عذابی دردناک گرفتار شده اند.

۵. بیگمان، کسانی که با **خدا** و رسولش می جنگند به شکست محکوم شده اند، همانطور که امثال آنها در گذشته به شکست محکوم شدند.

ما دلایلی روشن فر فرستاده ایم،

و تکذیب کنندگان مسبب عذابی شرمبار شده اند.

۶. روزی خواهد آمد که **خدا** همگی آنان را برانگیزد، و از آنچه کرده بودند باخبرشان کند.

خدا همه چیز را ثبت کرده است، درحالیکه آنها فراموش کرده اند.

خدا بر همه چیز گواه است.

سُورَةُ الْجِنِّ (الجن)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ
 وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ
 مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا الَّتِي
 وَلَدَتْهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ
 اللَّهَ لَعَفْوٌ غَفُورٌ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ
 لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا ذَلِكَ كَبُورٌ يَعْتَبِرُونَ
 بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ
 مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فإِطْعَامُ سِتِّينَ
 مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
 وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنُوا
 كَمَا لَعِنْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ
 عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا
 عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَسُوءَهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦﴾

* ۵۸:۲ از سنت های کهن اعراب این بود که وقتی مردی از زنش خسته می شد اعلام می کرد که وی مانند مادر اوست و بدین ترتیب از لحاظ جنسی از وی دوری می جست.
 ** این تنها سوره ای است که واژه "الله" در تمام آیات آن آمده است.

خدا هم اینک با شماست

۷. آیا نمی دانی که **خدا** از همه چیز در آسمان ها و زمین آگاه است؟ هیچ سه نفری نیستند که مخفیانه با هم نجوا کنند بی آنکه او چهارمینشان باشد، و نه پنج بی آنکه او ششمین باشد، و نه کمتر از آن، و نه بیشتر، بی آنکه او همانجا با آنهاست در هر جا که باشند. سپس، روز رستاخیز، او آنان را از آنچه کرده بودند خبردار می کند. **خدا** از همه چیز بخوبی آگاه است.

تبیانی نکنید

۸. آیا کسانی را که از نجوای مخفیانه نهی شده اند ندیده ای، که باز هم نجوا می کنند؟ آنها برای

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ يَجْعَبِيهِمُ اللَّهُ وَيَجْعَلْ لَهُمْ مَخْرَجًا يَخْرُجُونَ ۗ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْفِتْنَةَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَنسَوْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ يَجْعَبِيهِمُ اللَّهُ وَيَجْعَلْ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۗ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى تَّبَعْتِهِمْ يَقُولُ أَوَلَمْ يَكُن لَكُمْ آيَاتٌ أَنْ تُبْذَرُوا ۗ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى تَّبَعْتِهِمْ يَقُولُ أَوَلَمْ يَكُن لَكُمْ آيَاتٌ أَنْ تُبْذَرُوا ۗ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى تَّبَعْتِهِمْ يَقُولُ أَوَلَمْ يَكُن لَكُمْ آيَاتٌ أَنْ تُبْذَرُوا ۗ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى تَّبَعْتِهِمْ يَقُولُ أَوَلَمْ يَكُن لَكُمْ آيَاتٌ أَنْ تُبْذَرُوا ۗ

گناه، تعدی، و نافرمانی از رسول نجوا می کنند. و چون نزد تو آیند، چنان سلامی بر تو می فرستند که با سلامی که **خدا** مقرر کرده مغایر است. و در دل می گویند، ”**خدا** که ما را بخاطر این گفته تنبیه نخواهد کرد.“ تنها سزای آنها جهنم است، که در آنجا می سوزند؛ چه سرانجام شومی.

۹. ای کسانی که ایمان آورده اید،

اگر لازم است محرمانه مشورت کنید،

برای ارتکاب به گناه، تعدی، و نافرمانی از

رسول مشورت نکنید.

برای دینداری و پرهیزگاری مشورت کنید.

از **خدا** پروا کنید، که در برابر او احضار

خواهید شد.

۱۰. نجوای مخفیانه از کارهای شیطان است،

تا بدین وسیله مومنان را پریشان خاطر کند.

گرچه، او نمی تواند برخلاف خواست **خدا**

به آنها زبانی برساند.

مومنان باید به **خدا** توکل کنند.

۱۱. ای کسانی که ایمان آورده اید،

اگر به شما گفته شود، ”لطفاً جا باز کنید،“ پس برای یکدیگر جا باز کنید که همه بنشینند.

سپس **خدا** برای شما جا باز می کند. اگر از شما خواسته شد که برخیزید و جای دیگر

بروید، این کار را بکنید. **خدا** کسانی از شما را که با ایمان هستند، و کسانی را که دانش

می اندوزند به رتبه های بالاتر می رساند.

خدا از آنچه می کنید بخوبی آگاه است.

۱۲. ای کسانی که ایمان آورده اید، هنگامی که می خواهید با رسول مشورت کنید، پیش از این کار صدقه ای (به تهیدست) بدهید. این برای شما بهتر، و پاک تر است.
اگر از نظر مالی توانایی این کار را ندارید، پس **خدا** آمرزنده، و بخشایشگر است.
۱۳. اگر پیش از مشورت صدقه ندادید، و پس از آن توبه کردید، **خدا** توبه شما را می پذیرد.
نماز را برپا دارید، زکات را بدهید، و از **خدا** و رسولش اطاعت کنید.
خدا از آنچه می کنید بخوبی آگاه است.

دوستان خود را برگزینید

۱۴. هیچ دیده ای کسانی را که با مردمی دوستی می کنند که **خدا** از آنها خشمگین است؟
آنها نه از شما هستند، نه از ایشان.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُوْلَ فَقَدِمْوْا بَيْنَ يَدَيْ جَنُوْكُمْ
صَدَقَةٌ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَاَطَهَّرْ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ
﴿١٢﴾ ءَاَسْفَقْتُمْ اَنْ تَقْدُمُوْا بَيْنَ يَدَيْ جَنُوْكُمْ صَدَقْتُمْ فَاِذْ لَمْ تَفْعَلُوْا
وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاَتُوْا الزَّكٰوةَ وَاَطِيعُوْا اللّٰهَ
وَرَسُوْلَهُ وَاَللّٰهُ خَيْرٌ لِّمَنْ عَمِلُوْنَ ﴿١٣﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا قَوْمًا
غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مَّا هُمْ بِنَفْسِهِمْ وَاَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ اٰيٰتٌ مِّنْ اَللّٰهِ
وَهُمْ يَعْمَلُوْنَ ﴿١٤﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا اِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوْا
يَعْمَلُوْنَ ﴿١٥﴾ اَتَّخَذُوْا اٰيٰتِنَا حُجَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾ لَنْ نُّغْفِرَ عَنْهُمْ اَمْوَالَهُمْ وَلَا اَوْلَادَهُمْ مِّنْ اَللّٰهِ
شَيْئًا اَوْلٰئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ نَبْعَثُهُمْ
اَللّٰهُ جَمِيْعًا فَيَحْلِفُوْنَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُوْنَ لَكَ وَاَنْتُمْ حٰسِبُوْنَ اَنْتُمْ عَلٰى شَيْءٍ اَلَّا
اِنَّهُمْ هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ﴿١٨﴾ اَسْتَحُوْذُ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَاَنْتُمْ تَدُوْرُوْنَ
اَللّٰهُ اَوْلٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطٰنِ اَلَا اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ
﴿١٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَحٰدُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ وَاَوْلٰئِكَ فِي الْاٰذٰنِ ﴿٢٠﴾
كَتَبَ اللّٰهُ لَاعْلٰبِكُمْ اَنَا وَرَسُوْلِيْ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿٢١﴾

۱۵. **خدا** برای آنها عذابی سخت آماده کرده است.
بیگمان آنچه می کردند بسیار بد است.
۱۶. سوگندهای خود را وسیله ای برای منحرف کردن از راه **خدا** کردند.
در نتیجه، سزاوار عذابی شرمبار شده اند.
۱۷. نه از دارایی شان در برابر **خدا** کاری برای آنان ساخته است، و نه از فرزندانشان.
آنها به آتش دوزخ گرفتار شده اند،
و برای همیشه در آنجا ماندگارند.
۱۸. آن روز خواهد آمد که **خدا** همه آنها را برانگیزد. آنگاه برای او سوگند خواهند خورد، درست همانگونه که امروز برای شما سوگند می خورند، به خیال آنکه واقعاً حق با آنهاست! بیگمان، دروغگویان واقعی همین ها هستند.
۱۹. شیطان بر آنها غلبه کرده است،
و باعث شده است که به پیام **خدا** اعتنا نکنند.

این افراد از حزب شیطان هستند. مسلماً، حزب شیطان بازنده است.

۲۰. مسلماً، کسانی که با **خدا** و رسولش مخالفت کنند از پست ترین افراد خواهند بود.
۲۱. **خدا** مقرر کرده است: "من و رسولانم قطعاً برنده خواهیم شد."
خدا نیرومند، و توانمند است.

زندگی خود را نجات دهید

۲۲. هرگز نخواهی دید که مردمی که به **خدا** و روز بازپسین ایمان دارند با کسانی که با **خدا** و رسولش مخالفت می کنند دوستی کنند، حتی اگر آنها والدینشان، یا فرزندانشان، یا برادران و خواهرانشان، یا از طایفه شان باشند. **او** در قلب چنین مردمی ایمان را مقرر می کند، و با الهام خود از آنها پشتیبانی می کند، و آنها را به باغ هایی راه می دهد که در آن جوی ها روان است تا برای همیشه در آنجا ماندگار باشند. **خدا** از آنها خوشنود است، و آنها از **او** خوشنودند. این افراد از حزب **خدا** هستند. مسلماً، حزب **خدا** پیروز است.

سوره ۵۹ : خروج دسته جمعی (الحشر)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. آنچه در آسمان ها و زمین است به تسبیح **خدا** مشغول است، و **او** توانمند، و حکیم است.

خدا از مومنان دفاع می کند

۲. **اوست** که از میان اهل کتاب، آنهایی را که کافر شدند بطور دسته جمعی از سرزمین شان بیرون راند. شما هرگز گمان نمی کردید که آنها بیرون روند، و خودشان هم گمان می کردند که تجهیزات شان آنها را در برابر **خدا** حفظ

می کند. ولی **خدا** از جایی که هرگز فکرش را نمی کردند بر آنها آمد، و در دلشان هراس انداخت. از اینرو، خودشان با میل خود خانه-هایشان را رها کردند، و از سوی مومنان نیز تحت فشار بودند. از این عبرت بگیرید، ای کسانی که بینش دارید.

۳. اگر **خدا** آنها را به ترک دیار وا نمی داشت، آنها را در همین دنیا کیفر می داد (کیفری که به مراتب بدتر از ترک دیار بود). در آخرت **او** آنها را به عذاب دوزخ محکوم خواهد کرد.

لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّوهُ مَنْ
حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ
أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ
الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾

سُورَةُ الْحَشْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾
هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكُتَيْبِ مِنْ دِيَارِهِمْ
لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ
حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنزَلَهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَدَفَ
فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ
فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْ لَا أَنْ كُنِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ
الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾

۴. علتش این است که آنها با **خدا** و رسولش به مخالفت برخاستند.
 برای کسانی که با **خدا** و رسولش مخالفت کنند، **خدا** سخت کیفر است.
 ۵. چه شما درختی را قطع کنید، چه آن را بر تنه اش باقی گذارید، بخواست **خدا** است.
 بیگمان او مردم تباهاکار را خوار خواهد کرد.
 ۶. آنچه **خدا** به رسولش بازگرداند، نتیجه تلاش های جنگی شما نبود، چه در آن هنگام که سوار بر اسب می جنگیدید، یا پیاده نظام. **خدا** است که رسولانش را بر هر کس که بخواهد می فرستد. **خدا** به هر کاری تواناست.

غنائم جنگی

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَمَن يُشَاقِقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦٠﴾ مَا قَطَعْتُم مِّن لِّسْنَةٍ أَوْ نَرَكٍ مَّوَاهَا قَائِمَةٌ عَلَىٰ أَسْوِلِهَا فَيَآذِنُ اللَّهُ وَلِيُخْرِجَ الْفَنسِقِينَ ﴿٦١﴾ وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْحَفْتُمْ عَلَيْهِ مِن خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ، عَلَىٰ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦٢﴾ مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَالرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦٣﴾ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَضْرُوبُونَ لِلَّهِ رَسُولًا أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٦٤﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِن قَبْلِهِمْ يُجْزَوْنَ مَن هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَن يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٦٥﴾

۷. آنچه **خدا** از جامعه های (شکست خورده) به رسولش بازگردانید از آن **خدا** و رسولش است (که مانند صدقه است). آن را به خویشاوندان، یتیمان، تهیدستان، و مسافران غریب بده. تا، در انحصار توانگران شما باقی نماند. شما می توانید غنائمی را که رسول به شما داده است، نگاه دارید، ولی از آنچه او شما را از آن نهی کرده است، برندارید. از **خدا** پروا کنید.
خدا سخت کیفر است.
 ۸. به نیازمندی (بدهید) که مهاجرت کردند. آنها از خانه هایشان رانده شدند و از دارایی هایشان محروم شدند، زیرا در پی لطف و خوشنودی **خدا** بودند، و از **خدا** و رسولش پشتیبانی کردند. این افراد راستگو هستند.
 ۹. و کسانی که برای آنها خانه و پناهگاه فراهم کردند، و پیش از ایشان مومن بودند، کسانی را که نزدشان مهاجرت کردند دوست دارند، و برای کمک به ایشان هیچ شکی در دل احساس نمی کنند. در واقع، بی درنگ آنها را بر خود مقدم می شمردند، هر چند که خود به آنچه انفاق می کنند نیاز داشته باشند. بیگمان، کسانی که بر خشکدستی خود غلبه کنند رستگار هستند.

۱۰. کسانی که پس از ایشان مومن شدند می گویند، ”پروردگارا، ما و برادران دینی ما را که در ایمان بر ما پیش دستی کردند بیامرز، و مگذار از کسانی که ایمان آوردند کینه ای به دل گیریم. پروردگارا، تو مهربان، و بخشایشگری.“
۱۱. هیچ دیده ای کسانی را که به مرض نفاق مبتلا هستند، و اینکه چگونه به همنشینان کافر خود از اهل کتاب گفتند، ”اگر شما را بیرون کنند ما هم با شما بیرون می آییم، و هرگز از کسی که مخالف شماسست فرمان نمی بریم. و اگر کسی با شما بجنگد، ما در سنگر شما می جنگیم.“
- خدا** شهادت می دهد که آنها دروغگو هستند.
۱۲. در واقع، اگر آنها را بیرون می کردند، اینها همراه آنها بیرون نمی رفتند، و اگر کسی با آنها می جنگید، اینها به کمک آنها نمی رفتند.

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِن بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا
وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا
غِلًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى
الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن أَهْلِ
الْكِتَابِ لَئِن أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ
أَحَدًا أَبَدًا وَإِن قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
﴿١١﴾ لَئِن أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِن قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ
وَلَئِن نَّصُرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُبْصَرُونَ ﴿١٢﴾
لَأَنتُمْ أَشَدُّ رَهَبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِن اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَّا يَفْقَهُوْنَ ﴿١٣﴾ لَا يَدْرِيونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى
مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِن وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُم بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ
جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾
كَمَثَلِ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

- حتی اگر به کمک آنها می رفتند، باز می گشتند و می گریختند. آنها هرگز نمی توانستند پیروز شوند.
۱۳. آری، هر کسی که از شما در دل دارند بیش از ترسی است که از **خدا** دارند. علتش این است که آنها مردمی هستند که نمی فهمند.
۱۴. و برای آنکه با شما بجنگند با هم جمع نمی-شوند مگر آنکه در بناهای مستحکم، یا در پس دیوارها باشند. نیروی آنها میان خودشان مستحکم به نظر می رسد. شما فکر می کنید که آنها با هم متحد هستند، ولی در واقع دل هایشان از هم جداست. علتش این است که آنها مردمی هستند که نمی فهمند.
۱۵. اینها به همان سرنوشتی دچار می شوند که امثال آنها در گذشته بدان دچار شدند. آنها نتیجه تصمیم های خود را دیدند. آنها مسبب عذابی دردناک شده اند.
۱۶. آنها مانند شیطانند: او به انسان می گوید، ”کافر شو،“ همین که او کافر شود، می گوید، ”من تو را طرد می کنم.“
- من از **خدا**، پروردگار جهان، می ترسم.“

۱۷. سرانجام آن دو آتش دوزخ است، و برای همیشه در آنجا خواهند بود. جزای ستمگران همین است.
۱۸. ای کسانی که ایمان آورده اید، **خدا** افسندانه پرهیز کنید، و بگذار هرکس بازنگری کند که برای فردای خود چه فرستاده است. از **خدا** پروا کنید؛ **خدا** از آنچه می کنید باخبر است.
۱۹. مانند کسانی نباشید که **خدا** را فراموش کردند، پس، او آنان را به خود فراموشی دچار کرد. این افراد تباهکار هستند.
۲۰. ساکنان آتش دوزخ با ساکنان بهشت یکسان نیستند؛ ساکنان بهشت برنده هستند.

عظمت قرآن

۲۱. اگر این قرآن را بر کوه نازل می کردیم، می دیدی که از پروای **خدا** می لرزد، و از هم می پاشد. اینها مثال هایی است که برای مردم می آوریم، تا به فکر فروروند.
- خدا
۲۲. او **خدای** یکتاست؛ معبودی جز او نیست. دانای نهران و آشکار. او رحمتگر، و بخشایشگر است.
۲۳. او **خدای** یکتاست؛ معبودی جز او نیست. پادشاه، قدوس، صلح، سخت وفادار، قرا دست، توانمند، با جبروت، صاحب عزت و کبریایی. شکوه و جلال **خدا** ستایش باد؛ بسیار بالاتر از آنکه شریکی داشته باشد.
۲۴. او **خدای** یکتاست؛ آفریدگار، آغازگر، طراح. زیباترین نام ها از آن اوست. آنچه در آسمان ها و زمین است در مدح او تسبیح می گویند. او توانمند، و حکیم است.

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَتَنْظُرُوا نَفْسَ مَا قَدَّمْتُمْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نُضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُهُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْبُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

سُورَةُ الْحُسْرِ

سوره ۶۰: آزمایش (الممتحنة)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ای کسانی که ایمان آورده اید، با دشمنان **من** و دشمنان خود دوستی نکنید، به آنان مهر نورزید و دوستی با آنان را گسترش ندهید، زیرا آنها به حقیقتی که بر شما آمده است کافر شدند. آنها رسول و شما را آزار می دهند، فقط برای آنکه شما به پروردگارتان، **خدا** ایمان دارید. اگر برای تلاش در راه **من** بسیج می شوید، و رحمت **مرا** می جوئید، چگونه می توانید در نهان آنها را دوست بدارید؟ **من** از آنچه پنهان می کنید، و از آنچه آشکار می کنید بخوبی آگاهم. کسانی از شما که با آنها دوستی کنند بیگمان از راه راست منحرف شده اند.
  ۲. هرگاه با شما رویاروی شوند، مثل دشمن با شما رفتار می کنند، و با دست و زبان خود شما را می آزارند. آنها می خواهند که شما کافر شوید.
  ۳. بستگان شما و دارایی شما هرگز نمی توانند شما را یاری دهند. در روز رستاخیز، او میان شما داوری خواهد کرد. **خدا** به آنچه می کنید بیناست.
- ابراهیم: نمونه بود
۴. نمونه ای خوب از ابراهیم و کسانی که با او بودند برای شما آورده شده است. آنها به قوم خود گفتند، "ما از شما و از کسانی که جز **خدا** عبادت می کنید دوری می کنیم. ما شما را علناً محکوم می کنیم و شما چیزی جز عداوت و نفرت از ما نخواهید دید تا زمانی که ایمانتان فقط بر **خدای** یکتا باشد."* گرچه، از ابراهیم اشتباهی هم سر زد که به پدرش گفت، "من برای تو آمرزش می خواهم،* گرچه نمی توانم در برابر **خدا** کاری برای تو انجام دهم."
  ۵. "پروردگارا، ما به **تو** توکل می کنیم، و به **تو** تسلیم هستیم؛ و سرانجام نزد **تو** باز می گردیم." "پروردگارا، مگذار تحت جور و ستم کافران باشیم، و ما را بیمارز. **تو** توانمند، و حکیمی."

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ
إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
وَأَيَّاكُمْ أَنْ تَتُومُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جَهْدًا فِي سَبِيلِي
وَأَبْغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ إِنَّ
يَتَّقُوكُمْ يُكَفِّرُوا عَنْكُمْ أَعْدَاءَهُمْ وَيَسْطُرُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَالسِّنَنِيهِمْ
بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ لَنْ نَنْفَعَكُمْ أَرْحَامَكُمْ وَلَا أَوْلَادَكُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ قَدْ
كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لَقَوْمِهِمْ
إِنَّا بَرَاءٌ وَأُوَّامِكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كُفْرًا بِكُمْ وَبِدَائِنَنَا
وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا
قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا سَتُغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبَأْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَآخِرِينَ رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

* ۶۰:۴ واژه عربی "وحده" (تنها)، فقط شش بار در قرآن آمده است، یکی از آنها به قرآن "واحد" عطف می-شود (۱۷:۴۶). در سایر آیات (۶۰:۴؛ ۸۴؛ ۴۰:۱۲؛ ۳۹:۴۵؛ ۷:۷۰)، به خدای "واحد" عطف می شود. اگر شماره این سوره ها و این آیه ها را با هم جمع کنیم، (۴ + ۶۰ + ۸۴ + ۱۲ + ۴۰ + ۴۵ + ۳۹ + ۷۰ + ۷)، ۳۶۱، یا ۱۹×۱۹ بدست می آید. همین نشان می دهد که مهم ترین هدف قرآن این است که هر عبادتی فقط به خدا اختصاص پیدا کند. به پیوست ۱ نگاه کنید.

** ۶۰:۴ ما اجازه داریم برای هدایت مشرکان دعا کنیم، ولی اجازه نداریم برای آنها آمرزش بخواهیم، زیرا این قانون خداست که شرک تنها گناهی است که هرگز بخشوده نمی شود (۴:۴۸، ۱۱۶).

۶. آنها برای کسانی که جویای **خدا** و روز بازپسین هستند سرمشقی نیک بوده اند.
 کسانی که رویگردان شوند، **خدا** (از آنان) بی نیاز است، او سزاوار بالاترین ستایش هاست.
 ۷. چه بسا که **خدا** دشمنی ئی را که میان شما و آنهاست به مهر و محبت تبدیل کند.
خدا به هر کاری تواناست. **خدا** آمرزنده، و بخشایشگر است.

قوانین بنیادی برای معاشرت با کسانی که ایمان ندارند

۸. **خدا** شما را از دوستی با کسانی که در کار دین با شما نمی جنگند، و شما را از خانه هایتان بیرون نمی رانند باز نمی دارد. شما می توانید با آنها دوست باشید و حق دوستی را ادا کنید، **خدا** افراد با انصاف را دوست دارد.

۹. تنها کسانی که **خدا** شما را از دوستی با آنها باز می دارد کسانی هستند که در کار دین با شما می جنگند، شما را از خانه هایتان بیرون می کنند، و برای بیرون کردن شما با دیگران همدست می شوند. با آنها دوستی نکنید.
 کسانی که آنها را به دوستی بگیرند، ستمگرند.

هنگام جنگ

۱۰. ای کسانی که ایمان آورده اید، وقتی زنان با ایمان (دشمن را رها کنند و) از شما پناهندگی بخواهند، آنها را در بوته آزمایش بگذارید.

خدا از ایمان آنها بخوبی آگاه است.

اگر تصدیق کردید که مومن هستند، آنان را به کافران بازنگردانید. این زنان شرعاً نمی توانند در عقد آنها باقی بمانند، و کافران هم اجازه ندارند با آنها ازدواج کنند.

مهریه ای را که کافران داده بودند به کافران بازگردانید. شما به این شرط می توانید با این زنان ازدواج کنید که مهریه شان را به ایشان بدهید. زنان کافر را (اگر مایلند به دشمن

بپیوندند) نگاه ندارید. می توانید مهریه ای را که پرداخت کرده بودید از آنها پس بخواهید، و کافران هم می توانند آنچه را که پرداخت کرده بودند از شما پس بگیرند. این فرمان **خداست**؛ او میان شما فرمان می راند. **خدا** دانای بی چون، و حکیم است.

۱۱. اگر یکی از زنان شما به اردوگاه دشمن بپیوندد، و شما ناچارید بجنگید، دشمن را وادارید که به مردانی که زانشان رفته اند، معادل هزینه ای که برای زانشان خرج کرده بودند خسارت بپردازند. از **خدایی** که به او ایمان دارید، پروا کنید.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
 وَمَن يَتَّبِعِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٠﴾ عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ
 بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنهُمْ مَوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ
 ﴿٦١﴾ لَا يَنْهَى كُفْرًا اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم
 مِن دِيَارِكُمْ أَن يَبْرُوهُمْ وَنَفْسُطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
 ﴿٦٢﴾ إِنَّمَا يَنْهَى كُفْرًا اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم
 مِن دِيَارِكُمْ وَلظُهُرُوا عَلَيَّ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوهُمْ وَمَن يَتَّبِعِ فَأُولَٰئِكَ
 هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ
 مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ إِنَّهُنَّ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِن عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ
 فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهْنُ لَهُنَّ مِنَّكُمْ وَلَا هُمْ يُحِلُّونَ لهنَّ وَأَتَوْهُنَّ
 مَا أَنفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيَّكُمْ أَن تَنكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ
 وَلَا تَمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُفَّارِ وَسَأَلُوا مَا أَنفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمُ أَن تَسْأَلُوا
 ذَلِكُمْ حَكْمًا اللَّهُ يَعْزَمُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٤﴾ وَإِن فَاتَكُمْ
 شِقَّةٌ مِّنْ أَرْزَاقِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَابِقْتُمْ فَسَأَلُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ
 أَرْزَاقُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٦٥﴾

۱۲. تو ای پیامبر، هرگاه زنان با ایمان (کافران را رها کنند و) از تو پناهندگی بخواهند تا با تو پیمان ببندند که به هیچ وجه به **خدا** شرک نوزند، و دزدی نکنند، و زنا نکنند، و فرزندان خود را نکشند، و دروغ پردازی نکنند، و از دستوره‌های پرهیزگاران تو سرپیچی نکنند، بیعت شان را بپذیر، و از **خدا** برایشان آمرزش بخواه.

خدا آمرزنده، و بخشایشگر است.

۱۳. ای کسانی که ایمان آورده اید، با کسانی که **خدا** از آنها خشمگین است، و چنان در کفر فرورفته اند که دیگر امیدی به آنها نیست، دوستی نکنید؛ برای اینان هیچ امیدی نیست همانطور که برای کافرانی که اینک در گور خفته اند امیدی نیست.

سوره ۶۱: صف (الصف)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است به تسبیح **خدا** مشغول است. او توانمند، و حکیم است.
  ۲. ای کسانی که ایمان آورده اید، چرا چیزی می گوئید که به آن عمل نمی کنید؟
  ۳. ناپسندترین کار از نظر **خدا** آن است که چیزی بگوئید که به آن عمل نکنید.
  ۴. **خدا** کسانی را که در راه او می جنگند و مانند آجرهای یک دیوار در یک صف، متحد هستند دوست دارد.
  ۵. بیاد داشته باش که موسی به قومش گفت، ”ای قوم من، چرا مرا آزار می دهید، در صورتی که می دانید من رسول **خدا** هستم که نزد شما فرستاده شدم؟“
- هنگامی که کج روی آغاز کردند، **خدا** دل هایشان را منحرف کرد. زیرا **خدا** مردم تباهاکار را هدایت نمی کند.

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ بِيٰعِيْنِكَ عَلَيَّ اَنْ لَا يُشْرِكْنَ
 بِاللّٰهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِفْنَ وَلَا يَزْنِيْنَ وَلَا يَقْتُلْنَ اَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِيْنَ
 بِمُهْتَنٍ يَّفْتَرِيْهِ بَيْنَ اَيْدِيْهِنَّ وَاَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيْنَكَ
 فِيْ مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاَسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ
 ﴿٦١﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
 قَدْ يَبْسُوْا مِنْ اَلْاٰخِرَةِ كَمَا يَبْسُ الْكٰفِرُوْنَ مِنْ اَصْحٰبِ الْقُبُوْرِ ﴿٦٢﴾

سُورَةُ الصَّفِّ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ
 ﴿١﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لِمَ تَقُوْلُوْنَ مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ﴿٢﴾
 كُبْرٰ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ﴿٣﴾ اِنَّ
 اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِيْنَ يُفْتَلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِهِ صَفًا كَاَنَّهُمْ
 بَنِيْنَ مَّرْضُوْعٍ ﴿٤﴾ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ يٰۤقَوْمِ لِمَ
 تَقُوْلُوْنَ مَا لَا تَفْعَلُوْنَ اِنِّىْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ فَلَمَّا
 رَاَعُوْا اَنْزَاعَ اللّٰهِ قُلُوْبَهُمْ وَاَللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٥﴾

رسولی که پس از عیسی می آید

۶. بیاد داشته باش که عیسی، پسر مریم، گفت، "ای بنی اسرائیل، من رسول **خدا** هستم که نزد شما فرستاده شدم، تورات را تصدیق می کنم و شما را به رسولی مژده می دهم که پس از من می آید و حتی نامش ستوده تر است (احمد)." سپس، وقتی دلایل روشن را نشانشان داد، گفتند، "این افسونی است شگرف."

۷. کیست پلیدتر از آنکس که سخنان دروغین را به **خدا** نسبت دهد، در حالیکه به تسلیم دعوت می شود؟ **خدا** مردم پلید را هدایت نمی کند.

۸. می خواهند نور **خدا** را با دهان خود خاموش کنند.

ولی **خدا** برخلاف خواست کافران، نور خود را به تمامی می تاباند.

پیشگویی بزرگ

۹. او رسولش را با هدایت و دین حق فرستاده

است،* و آن را بر تمام ادیان چیره خواهد کرد، هر چند که مشرکان دوست نداشته باشند.

بهترین داد و ستد

۱۰. ای کسانی که ایمان آورده اید، بگذارید شما را از داد و ستدی آگاه کنم که شما را از عذابی دردناک نجات خواهد داد.

۱۱. به **خدا** و رسولش ایمان آورید و با مال و جان خود در راه **خدا** بکوشید. اگر شناخت داشته باشید، می فهمید که این بهترین داد و ستد است.

۱۲. در عوض، او گناهانتان را می آمرزد، و شما را به باغ هایی راه می دهد که جوی ها در آن روان است، و شما را به قصرهای زیبا در باغ های عدن راه می دهد. این بزرگ ترین موفقیت است.

۱۳. علاوه بر آن، چیزی را بدست می آورید که

براستی دوست دارید: یاری **خدا** و آن پیروزی تضمین شده را. به مومنان مژده ده.

۱۴. ای کسانی که ایمان آورده اید، یاران **خدا** باشید، مانند حواریون عیسی، پسر مریم.

هنگامی که او به آنها گفت، "چه کسانی مرا به سوی **خدا** یاری می دهند،" حواریون گفتند، "ما یاران **خدا** هستیم." سپس، گروهی از بنی اسرائیل ایمان آوردند، و گروهی دیگر ایمان نیاوردند. کسانی را که ایمان آوردند یاری دادیم، تا بر دشمنانشان پیروز شدند.

وَاذْكَرَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ بَدِيعِ آسْرِهِ يَلِ اِي رَبِّ رَسُوْلًا لِّكُم مَّصَدَقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِاْتِي مَنْ بَعْدِي اَسْمُهُ اَحَدُ فُلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلٰى اللّٰهِ الْكُذِبَ وَهُوَ يُدْعٰى اِلَى الْاِسْلٰمِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٧﴾ يُرِيْدُوْنَ لِيُطْفِئُوْا نُوْرًا لِّلّٰهِ بِاَقْوٰهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُوْرِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُوْنَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِيْ اَرْسَلَ رَسُوْلَهُ بِالْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلٰى الدِّيْنِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ ﴿٩﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هَلْ اَدْرٰكُوْا عَلٰى بَحْرٍ تُنٰجِحُوْنَ مِنْ عَذَابِ الْاَلَمِ ﴿١٠﴾ تُوْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَتُجٰهِدُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لِّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١١﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ وَمَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِيْ جَنَّٰتِ عَدْنٍ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿١٢﴾ وَاٰخِرٰى تُحِبُّوْنَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرِيْبٌ ﴿١٣﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا اَنْصَارًا لِلّٰهِ كَمَا قَالَتْ عِيسٰى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيْنَ مِّنْ اَنْصَارِيْ اِلَى اللّٰهِ قَالِ الْحَوَارِيُّوْنَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ فَمَا مَنَتْ طَآئِفَةٌ مِّنْ بَنِيْ اِسْرٰءِيْلَ وَكَفَرَتْ طَآئِفَةٌ فَاَيَّدُوْا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا عَلٰى عَدُوِّهِمْ فَاَصْبَحُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿١٤﴾

* ۶۱:۹ نام این رسول به صورت رمز از طریق ریاضی مشخص شده است (پیوست ۲).

سوره ۶۲ : جمعه (الجمعة)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. آنچه در آسمان هاست و آنچه در زمین است به تسبیح **خدا** مشغول است؛ آن پادشاه، مقدس، توانمند، حکیم.
۲. **اوست** که بر کسانی که کتاب آسمانی نداشتند رسولی از خودشان فرستاد، تا آیات **او** را برایشان بخواند، آنها را خالص کند، و به آنها کتاب آسمانی و حکمت بیاموزد.
۳. و نیز برای نسل های بسیاری که پس از آنها می آیند. **او** توانمند، و حکیم است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْبِغُ لَكُمْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيَّةِ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢﴾ وَآخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٤﴾ مَثَلُ الَّذِينَ خُمِلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾ قُلْ يَتَأْتِيَ الَّذِينَ لَا يَدْعُونَ اللَّهَ شِرْكًا وَإِنْ رَعَمْتُمْ أَنْتُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦﴾ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ إِلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ قُلْ إِنْ الْمَوْتُ الَّذِي تُفْرُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابِ الْعَذَابِ وَالشَّهَادَةُ فَبَيْنَكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

۴. این موهبت **خداست** که آن را به هر کس که بخواهد می بخشد.
۵. **خدا** دارای موهبت بیکران است. مثال کسانی که تورات به آنها داده شد، و از آن پیروی نکردند، مانند الاغی است که شاهکارهای ادبی بر بار او باشد. وصف مردمی که آیات **خدا** را تکذیب کردند چقدر بد است.
۶. **خدا** مردم ستمگر را هدایت نمی کند. بگو، "ای کسانی که یهودی هستید، اگر ادعا می کنید که از میان تمام مردم، فقط شما برگزیده **خدا** هستید، پس آرزوی مرگ کنید، اگر راست می گوئید!"
۷. آنها بخاطر کارهایی که کرده اند، هرگز آن را آرزو نخواهند کرد. **خدا** از ستمگران بخوبی آگاه است.
۸. بگو، "این مرگی که شما سعی می کنید از چنگ آن بگریزید، دیر یا زود به سراغتان خواهد آمد.

سپس به سوی دانای نهان و آشکار بازگردانیده خواهید شد، سپس **او** شما را از آنچه کرده بودید خبردار می کند.

دستورات بسیار مهم به همه مومنان

۹. ای کسانی که ایمان آورده اید، وقتی ندا داده شود که نماز روز جمعه (نماز جمعه) برگزار می شود، برای یاد **خدا** بشتابید، و هر گونه مشغله ای را رها کنید. این برای شما بهتر است، اگر می دانستید.
۱۰. وقتی نماز پایان گرفت، در زمین پراکنده شوید و به دنبال نعمت های **خدا** بروید، و باز هم پی در پی از **خدا** یاد کنید، تا رستگار و پیروز شوید.
۱۱. بعضی از آنها وقتی کسب و کار، یا تفریحی در میان باشد به سوی آن می شتابند. و تو را ایستاده رها می کنند! بگو، ”آنچه نزد **خدا**ست از هر گونه تفریح، یا کسب و کار بهتر است. **خدا** بهترین روزی دهنده است.“

سوره ۶۳ : منافقان (المنافقون)

۱. با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر
 هنگامی که منافقان نزد تو آیند می گویند،
 ”شهادت می دهیم که تو رسول **خدا** هستی.“*
خدا می داند که تو رسول او هستی، و **خدا**
 شهادت می دهد که منافقان دروغگو هستند.
۲. و با نقابی از ایمان نمایشی خود، مردم را از راه
خدا بازمی دارند. بیگمان آنچه می کنند بسیار
 ناشایست است.
۳. علتش این است که آنها ایمان آوردند، سپس
 کافر شدند. از اینرو، فکرشان بسته شده است؛
 آنها نمی فهمند.
- از روی کبر و نخوت خرامین
 ۴. هنگامی که آنها را ببینی، ممکن است ظاهرشان
 تو را تحت تأثیر قرار دهد.
 و وقتی سخن می گویند، چه بسا به سخنوریشان
 گوش فرا دهی. گویی مانند گنده های ایستاده اند.
 هر بانگی را برضد خود می پندارند.
 دشمنان واقعی همین ها هستند؛ مواظب باش.
خدا آنها را محکوم می کند؛ آنها منحرف شده اند.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِذَا تُوْدِعُ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلَى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوْا الْبَيْعَ ۗ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١﴾ فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوْا فِى الْاَرْضِ وَابْتَغُوْا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوْا اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٢﴾ وَاِذَا رَاَوْا تِجْرَةً اَوْ هُمُومًا فَانفَضُّوْا اِلَيْهَا وَتَرَكُوْكَ فَاَيْمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِّنَ اللّٰهُوْمِ وَمِنَ التِّجْرَةِ ۗ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرَّزٰقِيْنَ ﴿٣﴾

سُوْرَةُ الْمُنٰفِقِيْنَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
 اِذَا جَاكَ الْمُنٰفِقُوْنَ قَالُوْا نَشْهَدُ اَنَّكَ لِرَسُوْلِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
 اَنَّكَ لِرَسُوْلِهِ ۗ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَكٰذِبُوْنَ ﴿١﴾
 اتَّخَذُوْا اٰمَنِيْنَهُمْ جَنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوْا
 يَعْمَلُوْنَ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ ءَامَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا فُطِخَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ
 فَهَمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿٣﴾ وَاِذَا رَاَيْتَهُمْ تُعْجِبْكَ اَجْسَامُهُمْ
 وَاِنْ يَقُوْلُوْا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَاْتَمَهُمْ حِشْبٌ مِّنْ سِنْدَةٍ يُحْسِبُوْنَ كُلَّ
 صِيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوْءُ فَاحْذَرُوْهُمْ فَاَنْتُمْ لَنْ تُوْفَقُوْا اِلَيْهَا

* ۶۳:۱ همانطور که در ۳:۱۸ گفته شده، اولین ستون دین اسلام تشهد به خدای واحد است. ولی فقهای مسلمان که از اصل دین منحرف شده اند، عبارت ”محمد رسول الله“ را نیز به آن اضافه کرده اند، و این با بسیاری از احکام الهی منافات دارد (به آیه ۲:۲۸۵ نگاه کنید). این عبارت فقط در آیه اول سوره منافقان گفته شده است. فقط منافقان چنین عبارتی را بر زبان می آورند.

۵. وقتی به آنها گفته می شود، "بیایید تا رسول **خدا** برای آمرزش شما دعا کند،" سرهای خود را با تمسخر می گردانند، و می بینی که دیگران را هم از این کار بازمی دارند و با تکبر رفتار می کنند.

اسطوره شفاعت فروپاشید*

۶. چه برای آنها آمرزش بخواهی، یا برای آنها آمرزش نخواهی، به حالشان یکسان است؛ **خدا** آنها را نمی آمرزد. زیرا **خدا** مردم تباهکار را هدایت نمی کند.

۷. آنها کسانی هستند که می گویند، "به کسانی که از رسول **خدا** پیروی کردند پولی ندهید، تا شاید او را رها کنند!" درحالیکه، گنج های آسمان ها و زمین از آن **خدا**ست، ولی منافقان نمی فهمند.

۸. می گویند، "اگر به شهر بازگردیم، قدرتمندان آن ناتوانان را بیرون می کنند (و ما طعمه دست آنها خواهیم شد)." (آنها باید بدانند که) عزت، همه از آن **خدا** و رسولش، و مومنان است. هرچند که، منافقان این را ندانند.

۹. ای کسانی که ایمان آورده اید، نگذارید که دارایی و فرزندانان توجه شما را از یاد **خدا** منحرف کند. کسانی که چنین کنند بازنده هستند.

۱۰. از آنچه روزیتان کرده ایم انفاق کنید، پیش از آنکه مرگتان فرا رسد، سپس بگویید، "پروردگارا، کاش می شد اجلم را برای مدتی کوتاه به تأخیر اندازی! تا از صدقه دهندگان شوم، و به افراد درستکار بپیوندم!"

۱۱. **خدا** هرگز تاریخ مرگ کسی را به عقب نمی اندازد.

خدا از آنچه می کنید بخوبی آگاه است.

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّأَنَّهُ لَوَّأَنَّهُ وَهُمْ
وَرَأَيْتَهُمْ بَصُّدُونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ
لَأَنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا وَيَلَّهِ
حَزَّيْنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ
﴿٧﴾ يَقُولُونَ لَيْنَ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّكَ الْأَعْرَضُ
مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ
الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ
أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ
مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي
إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ
يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

سُورَةُ الْمُنَافِقِينَ

* ۶۳:۶ میلیونها نفر، پیامبرانشان را بخاطر همین افسانه بت کرده اند (پیوست ۸).

سوره ۶۴ : سرزنش دوجانبه (التغابن)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. آنچه در آسمان هاست و آنچه در زمین است به تسبیح **خدا** مشغول است.
- تمام پادشاهی ها از آن **اوست**، ستایش و سپاس ویژه **اوست**، و **او** به هر کاری تواناست.
۲. **اوست** که شما را آفرید، سپس، بعضی از شما کافرند، و بعضی مومن.
- خدا** به آنچه می کنید کاملاً بیناست.

۳. **او** آسمان ها و زمین را به دلیلی خاص آفرید،*
شما را به بهترین شکل نگارگری کرد، سپس
سرنوشت نهایی به سوی **اوست**.

۴. **او** همه چیز را در آسمان ها و زمین می داند،
و از آنچه پنهان یا آشکار کنید آگاه است.

۵. **خدا** از درون اندیشه شما بخوبی آگاه است.
آیا توجه کرده ای که کسانی که در گذشته کافر
شدند، چگونه از نتایج تصمیمات خود رنج بردند؟
آنها به عذابی دردناک گرفتار شدند.

۶. علتش این است که رسولانشان دلیل های روشن
برایشان آوردند، ولی آنها گفتند، "آیا از انسانی
مانند خود پیروی کنیم؟" آنها ایمان نیاوردند و
رویگردان شدند. **خدا** هیچ نیازی به آنها ندارد؛
خدا بی نیاز، و سزاوار بالاترین ستایش هاست.

۷. کسانی که کافر شدند ادعا می کنند که
برانگیخته نخواهند شد!
آری، به پروردگرم که، شما برانگیخته خواهید
شد، و برای آنچه کرده اید حساب پس خواهید
داد. این برای **خدا** آسان است.

۸. بنابراین، به **خدا** و رسولش، و به نوری که در

این نازل کرده ایم ایمان بیاورید. **خدا** از همه کارهایتان بخوبی آگاه است.

۹. روزی خواهد آمد که **او** شما را برای احضار در روز گردهم آبی فرامی خواند.
آن روز، روز سرزنش دوجانبه است.

هرکس به **خدا** ایمان آورد و درستکار باشد،

او گناهانش را پاک می کند، و آنها را به باغ هایی راه می دهد که در آن جوی ها روان است.
آنها برای همیشه در آنجا ماندگارند. این بزرگ ترین موفقیت است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَسْبِغُ اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ
وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
فَدَأَفُوا وَيَالَ أَمْرِهُمُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَأَبْشَرُ مِنْكُمْ فَاكْفُرُوا وَقُولُوا مَا نَسْتَعْنِي
اللَّهُ وَاللَّهُ عِنْدَ عُنُقِ حَمِيدٍ ﴿٦﴾ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ
لِنُبُؤِهِمْ فَكَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾ فَتَأْمُرُوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ وَالنُّورَ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ
يَجْمَعُهُمْ يَوْمَ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ
صَالِحًا يُكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

* ۶۴:۳ فقط و فقط بخاطر رحمت بی پایان خداست که ما در این جهان هستیم. آن وجود رحمتگر فرصتی برای
بخشایش به ما داده است (به پیشگفتار و پیوست ۷ نگاه کنید).

١٠. کسانی که ایمان نمی آورند و آیات ما را تکذیب می کنند، ساکنان آتش دوزخ هستند؛ آنها برای همیشه در آنجا خواهند بود. چه سرانجام شومی!

قانون الهی

١١. هیچ اتفاقی برای شما رخ نمی دهد مگر بخواست **خدا**. هر کس به **خدا** ایمان آورد، او قلبش را هدایت خواهد کرد. **خدا** از همه چیز بخوبی آگاه است.

١٢. از **خدا** اطاعت کنید و از رسول اطاعت کنید.

اگر روی بگردانید، پس تنها مأموریت رسول ما این است که پیام را برساند.

١٣. **خدا**: معبودی جز او نیست.

مومنان باید به **خدا** اعتماد کنند.

١٤. ای کسانی که ایمان آورده اید، همسران شما و فرزندان شما می توانند دشمنان شما باشند؛ هشیار باشید. اگر درگذرید، فراموش کنید، و ببخشایید، پس **خدا** آمرزنده، و بخشایشگر است.

١٥. دارایی و فرزندان شما وسیله آزمایش شما هستند، و پاداش بزرگ نزد **خدا** است.

١٦. بنابراین، تا می توانید **خدا** بین باشید، و گوش دهید، و اطاعت کنید، و (صدقه) دهید که به سود خودتان است. هر کس خست را در خود مهار کند، پیروز است.

١٧. اگر به **خدا** وام پرهیزگاری دهید، او چندین برابر بر پاداش شما می افزاید، و شما را می آمرزد.

خدا قدرشناس، و باگذشت است.

١٨. دانای نمان و آشکار؛ توانمند، و حکیم.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبئسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾ مَا أَصَابَ مِنْ
مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ، وَاللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن
تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ يَتَأَيَّمُوا
الَّذِينَ آمَنُوا إِتَابَ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا
لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِن تَعَفَوْا وَتَصَفَحُوا وَتَغْفِرُوا
فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ
فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَأَنْفُوا لِلَّهِ مَا اسْتَطَعْتُمْ
وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ
يُوقِ شَحْنَ نَفْسِهِ، فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾ إِن تَقْرَبُوا
اللَّهَ قُرْبًا حَسَنًا يَضَعْفَهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ
حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

سُورَةُ التَّغَابُنِ

سوره ۶۵ : طلاق (الطلاق)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ای پیامبر، وقتی شما مردم زنان را طلاق می دهید، باید اطمینان حاصل کنید که عده طلاق به پایان رسیده است. زمان عده را با دقت حساب کنید.* از **خدا**، که پروردگار شماست، پروا کنید. آنها را از خانه هایشان بیرون نکنید، و زندگی را به کامشان تلخ نکنید، تا بناچار بخواهند از آنجا بروند، مگر آنکه ثابت شود زنا کرده اند. اینها قانون **خدا**ست. هرکس از قانون های **خدا** نافرمانی کند به خودش ظلم می کند.

خدا را چه دیده ای! شاید خیری از آن پدید آورد. و چون عده به پایان رسید،

می توانید در کمال انصاف با آنها آشتی کنید، یا در کمال انصاف، کاملاً از هم جدا شوید.

۲. دو شاهد عادل بگیرید که در برابر **خدا** شاهد طلاق باشند. این برای راهنمایی کسانی است که به **خدا** و روز بازپسین ایمان دارند.

هر کس از **خدا** پروا کند،

او راه خروجی برایش خلق می کند.

۳. و از جایی برایش روزی فراهم می کند که فکرش را هم نمی کند. هرکس به **خدا** توکل کند، او برایش کافی است.

فرمان های **خدا** انجام شده است.

خدا نصیب هر چیز را مقرر کرده است.

۴. و زنانی که به یائسگی رسیده اند،

اگر کوچک ترین شکی داشته باشید، عده آنها باید سه ماه باشد.

کسانی که عادت ماهانه نمی شوند، و بفهمند که باردار هستند، عده آنها زمانی به پایان می رسد که فارغ شوند. هرکس از **خدا** پروا کند،

او همه چیز را برایش آسان می کند.

۵. این فرمان **خدا**ست که بر شما نازل می کند.

هرکس از **خدا** پروا کند، او گناهانش را می زداید، و به او پاداشی بزرگ می بخشد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا
 الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ
 وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَنَاءٍ مُبَيَّنٍّ وَذَلِكَ حُدُودُ
 اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ
 اللَّهُ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ
 بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِّنكُمْ
 وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ
 بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ
 مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ وَإِنَّ اللَّهَ
 لَبَلِّغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾ وَالَّتِي يُبَيِّنُ
 مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ
 وَالَّتِي لَمْ يَحْضَنْ وَأَوْلَتْ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ
 وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٤﴾ ذَٰلِكُمْ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ
 إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفِرْ عَنهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ﴿٥﴾

* ۶۵:۱ یک زن مطلقه قبل از ازدواج مجدد باید به مدت سه عادت ماهانه درنگ کند، تا اطمینان حاصل شود که حامله نبوده است (۲:۲۲۸).

۶. بگذارید آنها در همان خانه ای بمانند که با شما در آنجا زندگی می کردند، و زندگی را به کامشان تلخ نکنید که ناچار شوند بخواست خود از آنجا بروند. اگر باردار هستند، باید خرجشان را بدهید تا فارغ شوند. اگر به نوزاد شیر دهند، مُزد این کار را به ایشان بپردازید. رابطه دوستانه را میان خود نگهدارید. اگر به توافق نرسیدید، می توانید دایه ای بگیرید تا به بچه شیر دهد.

۷. شوهر ثروتمند باید به اندازه توانایی اش خرجی بدهد، و تنگدست در آن حد که **خدا** به او ارزانی داشته است خرجی بدهد. **خدا** هیچ کس را بیش از آنچه به او داده است مکلف نمی کند. **خدا** پس از دشواری آسانی پدید می آورد.

۸. بسیاری از جامعه ها از دستورات پروردگار خود، و از رسولانش سرباز زدند.

أَسْكُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكُنْتُمْ مِنْ وُجُوهِكُمْ وَلَا تُضَارُوهُنَّ لِيُضْمِغُوا
عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلًا فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ
فَإِنْ أَنْضَعْنَ لَكُمْ فَتَاوَهُنَّ أَحْوَرَهُنَّ وَأْتِمِرُوا بِنِكَاحِكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ
تَعَاَسَرْتُمْ فَسَرِّضْهُنَّ لَهَا آخَرَىٰ ۗ إِنَّهُ لَا يُغْنِي عَنْكُمْ كَيْفَ تَعْسَرْتُمْ
وَمَنْ قَدِرْ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا
إِلَّا مَا آتَاهَا سَبِيحًا ۗ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾ وَكَاتِبِينَ مِنْ قَرَبٍ
عَنْتَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ ۗ فَحَاسِبْنَهَا حِسَابًا سَادِدًا وَعَدِّبْنَهَا
عَدَابًا تَكْرًا ﴿٨﴾ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ﴿٩﴾
أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا
قَدْ نَزَلَ إِلَيْكُمْ ذِكْرٌ ﴿١٠﴾ رَسُولًا يَنْزِلُ عَلَيْكُمْ آيَاتٍ اللَّهُ مُبَيِّنَاتٍ
لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ﴿١١﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾

هفت جهان و هفت زمین *

۱۲. **خدا** هفت جهان و به همان تعداد زمین آفرید. فرمان ها در این میان روان است. این برای آن است که شما بدانید که **خدا** بر هر کاری تواناست، و اینکه **خدا** از همه چیز بخوبی آگاه است.

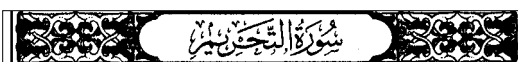
* ۱۱- ۶۵:۱۰ کاملاً واضح است که "رسول" در اینجا قرآن است. آیه ۱۰ درباره فرستادن پیام صحبت می کند و این نشان می دهد که رسول در آیه ۱۱: ۶۵ قرآن است (پیوست ۲۰).

* ۶۵:۱۲ گرچه خدا شش سیاره دیگر آفریده است که مانند زمین هستند، ولی حیات، فقط در سیاره ما وجود دارد. بنابراین، در روز قیامت به معتقدان تئوری تکامل نشان داده خواهد شد که زندگی صرفاً بخاطر شرایط خاص زمین در این سیاره تکامل پیدا نکرده است.

سوره ۶۶ : حرام گردانیدن (التحریم)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ای پیامبر، چرا چیزی را که **خدا** برای تو حلال کرده بر خود حرام می گردانی، که زنان را خوشنود کنی؟ **خدا** آمرزنده، و بخشاشگر است.*
۲. **خدا** قانون هایی برای سوگندان شما مقرر کرده است.
۳. **خدا** مولای شماست، و او دانای بی چون، و حکیم است.
۳. پیامبر سخن خاصی را با چند تن از زنان خود در میان نهاد، سپس یکی از ایشان آن را پخش کرد، و **خدا** پیامبر را از این امر آگاه کرد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ حَرَّمَ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبَنَّىٰ مَرْصَاتٍ أَرْوَجِكَ وَاللَّهُ
عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ وَإِذْ أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَرْوَاحِهِ حَدِيثًا
فَلَمَّا تَبَيَّنَتْ لَهُ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ
فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ هَذَا قَالَ النَّبِيُّ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾
إِنْ لَنْتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ
فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيْلُ وَصَلِيحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَكُ
بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٤﴾ عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنْ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا
خَيْرًا مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَنِيئَاتٍ تَبَنَّىٰ عِبْدَاتٍ سَيَحِبَّنَ
نَيْبَتٍ وَأَبْكَارًا ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ
نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ
لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْبُدُوا الْيَوْمَ إِلَّا جِبْرِيْلَ وَالْحَمَلُومَ ﴿٧﴾

- سپس او بخشی از آن را به زنش گفت، و بخشی دیگر را ندیده گرفت. زن از او پرسید، ”چه کسی تو را از این مطلب آگاه کرد؟“ گفت، ”آن دانای آگاه مرا آگاه کرد.“
۴. اگر شما دو نفر به درگاه **خدا** توبه کنید، پس قلب شما مطیع است. اما اگر برضد او همدست شوید، پس **خدا** یاور اوست، و جبریل و مومنان درستکار نیز یاوران او هستند. همچنین، فرشتگان نیز او را یاری می دهند.
۵. اگر او شما را طلاق دهد، پروردگارش زنانی دیگر را جایگزین می کند که بهتر از شما هستند؛ تسلیم شدگان (مسلمان)، گرویدگان (مومن)، فرمانبردار، توبه کننده، عابد، دیندار، چه بیوه، چه دوشیزه.
۶. ای کسانی که ایمان آورده اید، خود و خانواده تان را از آتش دوزخی حفظ کنید که سوخت آن مردمان و سنگ هاست. نگاهبانان آن فرشتگانی سختگیر و خشن هستند که هرگز از فرمان **خدا** سر نمی پیچند؛ و طبق دستور عمل می کنند.
۷. ای کسانی که کافر شدید، اینک جای غُذرواھی نیست. جز این نیست که برای آنچه کردید کیفر داده می شوید.

* ۶۶:۱ محمد پرستان، در سراسر دنیا معتقدند که هرگز کوچک ترین خطایی از محمد سر نزده بود. این آیه به ما می فهماند که بیگمان او نیز مانند سایر انسان ها جایز الخطا بوده است (۸۰:۱ ; ۴۰:۶۶ ; ۳۷:۳۳ ; ۱۸:۱۱۰).

مومنان توبه می کنند

۸. ای کسانی که ایمان آورده اید، به درگاه **خدا** توبه کنید - توبه ای راسخ. سپس پروردگارتان گناهانتان را می زداید و شما را به باغ هایی راه می دهد که در آن جویبارها روان است. در آن روز، **خدا** پیامبر و کسانی را که با او ایمان آوردند نومید نخواهد کرد. نورشان پیشاپیش آنها و از سمت راستشان خواهد درخشید. آنها خواهند گفت، "پروردگارا، نور ما را برای ما به کمال رسان، و ما را بیمارز؛ تو به هر کاری توانایی."
۹. ای پیامبر، با کافران و منافقان مبارزه کن، و با آنها سخت گیر باش. جای آنها جهنم است، و سرانجامی شوم خواهند داشت.

اسطوره شفاعت برجیده شد

۱۰. **خدا** از میان کسانی که کافر شدند زن نوح و زن لوط را مثال می آورد. آنها با دو تن از بندگان درستکار ما ازدواج کرده بودند، ولی به ایشان خیانت کردند و، در نتیجه، آنان نتوانستند در برابر **خدا** کاری برای این دو انجام دهند. به هر دوی آنها گفته شد، "به آتش بروید، همراه با کسانی که سزاوار آن شدند."

نمونه هایی از مومنان: زن فرعون

۱۱. و **خدا** از میان کسانی که ایمان آوردند زن فرعون را نمونه می آورد. او گفت، "پروردگارا، نزد خودت در بهشت خانه ای برای من بساز، و مرا از فرعون و کارهایش رهایی ده؛ مرا از دست مردم ستمگر برهان."

مریم

۱۲. و نیز مریم، از آل عمران را. او خود را پاکدامن نگاه داشت، سپس، از روح خود در او دمیدیم. او به کلمات پروردگارش، و کتاب های او ایمان داشت؛ او فرمانبردار بود.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا تُوْبُوْا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَّصُوْحًا عَسَىٰ رِيْكُمْ
 اَنْ يُكْفِرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمُ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللّٰهُ النَّبِيَّ وَالَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا
 مَعَهُ نُوْرُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَيَاْتِمْنِيْهِمْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا
 اَتِمِّمْ لَنَا نُوْرَنَا وَاغْفِرْ لَنَا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٨﴾
 يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ جِهَدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِيْنَ وَاغْلَظْ عَلَيْهِمْ
 وَمَا وَدَّهٖمُ جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْمَصِيْرُ ﴿٩﴾ ضَرْبَ اللّٰهِ مَثَلًا
 لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَمْرًآ نُّوحٍ وَاَمْرًآ لُّوْطٍ كَاٰتَا تَحْتِ
 عَبْدِيْنَ مِنْ عِبَادٍ نَّاصِلِيْهِمْ فَخَاٰتَا هُمَا فَارَّ يٰغِيْبًا عَنْهَا
 مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا وَقِيْلَ اَدْخُلَا النَّارَ مَعَ الدّٰٰخِلِيْنَ ﴿١٠﴾
 وَضَرْبَ اللّٰهِ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا اَمْرًآ فِرْعَوْنَ اِذْ
 قَالَتْ رَبِّ اَبْنِ لِيْ عِنْدَكَ بَيْتًا فِى الْجَنَّةِ وَنَجِّنِيْ مِنْ فِرْعَوْنَ
 وَعَمَلِهٖ وَنَجِّنِيْ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١١﴾ وَرَمِيْمَ ابْنَتِ
 عِمْرَانَ الَّتِيْ اٰحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيْهِ مِنْ رُّوْحِنَا
 وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا مِنَ الْقَنٰتِيْنَ ﴿١٢﴾

سوره ۶۷ : پادشاهی (الملك)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. فرخنده است آنکه تمام پادشاهی به دست اوست، و او به هر کاری تواناست.

هدف از زندگی ما *

۲. او مرگ و زندگی را به این دلیل آفرید تا کسانی را که بهتر عمل کنند متمایز کند.

او توانمند، و آمرزنده است.

۳. او هفت جهان را لایه لایه و بر فراز هم آفرید.

در آفرینش آن رحمتگر هیچ کمبودی نمی بینی.

خوب نگاه کن؛ آیا کمبودی می بینی؟

۴. دوباره و چند باره نگاه کن؛

چشمان تو مبهوت و متحیر بازمی گردد.

۵. و پایین ترین جهان را با چراغ هایی آرستیم،

و مرزهایش را با سلاح های پرتابی، در برابر

شیاطین محفوظ داشتیم؛ ما عذابی در دوزخ

برایشان آماده کردیم.

۶. برای کسانی که به پروردگارشان ناباور شدند،

عذاب جهنم است. چه سرانجام شومی.

۷. هنگامی که در آن پرت شوند، نعره خروشان آن

را در حالی که دود از آن برمی خیزد،

می شنوند.

۸. نزدیک است که از خشم منفجر شود.

هر بار گروهی در آن افکنده شوند،

نگهبانانش از ایشان خواهند پرسید، "آیا کسی

نیامد که به شما هشدار دهد؟"

۹. پاسخ می دهند، "چرا؛ هشدار دهنده ای برای ما

آمد، ولی ما باور نکردیم و گفتیم، 'خدا چیزی

نازل نکرده است. شما گمراه شده اید."

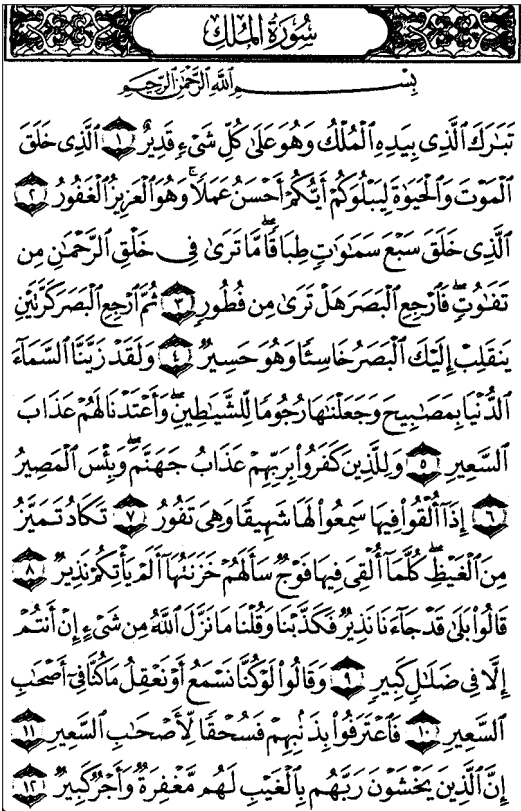
۱۰. و نیز می گویند، "اگر گوش می دادیم یا عقل خود را بکار می بستیم،

اینک از دوزخیان نبودیم!"

۱۱. پس، به گناهان خود اعتراف کردند. وای بر دوزخیان.

۱۲. کسانی که در خلوت خود نسبت به پروردگارشان خاشع هستند،

به آمرزش و پاداشی بزرگ دست یافته اند.

* ۶۷:۲ برای شرح اینکه چرا این دنیا پدید آمد به پیشگفتار و پیوست ۷ نگاه کنید.

۱۳. چه گفتارتان را در خود نگاه دارید، یا آن را آشکار کنید،
او از درون اندیشه هایتان بخوبی آگاه است.
 ۱۴. آیا **او** نباید بداند که چه آفریده است؟ **او** باریک بین، و آگاه است.
 ۱۵. **اوست** که زمین را در خدمت شما نهاد.
 به هر گوشه آن سفر کنید، و از روزی های **او** بخورید. سرانجام نزد **او** احضار خواهید شد.
 ۱۶. آیا هیچ ضمانتی دارید که **او** که در آسمان است به زمین ضربه ای وارد نکند و آن را به تلاطم نیفکند؟

۱۷. آیا هیچ ضمانتی دارید که **او** که در آسمان است بر شما توفانی سخت نفرستد؟
 آیا در آن هنگام قدر هشدارهای مرا خواهید دانست؟

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۱۳﴾ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿۱۴﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿۱۵﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ مَنِ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورٌ ﴿۱۶﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ مَنِ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْمَلُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ ﴿۱۷﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿۱۸﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَيْتَ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا أَلرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿۱۹﴾ أَمِنَ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكَ يَصْرُفُكَ مِنَ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿۲۰﴾ أَمِنَ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكَ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿۲۱﴾ أَفَمَن يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّن يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿۲۲﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿۲۳﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿۲۴﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۲۵﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۲۶﴾

۱۸. دیگران پیش از ایشان تکذیب کرده اند؛
 چه سهمناک بود کيفر من!
 ۱۹. آیا پرندگان را ندیده اند که بر فراز سرشان صف به صف درآمدند و بال خود می گشایند؟
 کسی جز رحمتگر آنها را در هوا نگاه نمی دارد. **او** بر همه چیز بیناست.
 ۲۰. کجا هستند سربازانی که بتوانند در برابر رحمتگر به یاری شما برخیزند؟
 بی شک، کافران فریب خورده اند.
 ۲۱. چه کسی آنجاست که شما را روزی دهد، اگر **او** روزیش را باز دارد؟
 بیگمان، سخت متجاوز، و رویگردان شده اند.
 ۲۲. آیا کسی که هنگام راه رفتن با صورت به زمین می خورد بهتر هدایت شده، یا آنکس که مستقیم در راه راست گام برمی دارد؟
 ۲۳. بگو، ”**اوست** که شما را پدید آورد، و به شما شنوایی، بینایی، و عقل داد.
 چه کم قدر می شناسید.“

۲۴. بگو، ”**اوست** که شما را در زمین جای داد، و در پیشگاه **او** احضار خواهید شد.“
 ۲۵. چالش می کنند: ”آن پیشگویی در چه زمانی فرا خواهد رسید، اگر راست می گویند؟“
 ۲۶. بگو، ”دانش آن نزد **خداست**؛ من فقط هشدار دهنده ای هستم که آشکارا هشدار می دهم.“

۲۷. وقتی ببینند که آن در آستانه فرا رسیدن است، چهره کسانی که کافر شدند رقت انگیز می شود، و اعلام خواهد شد: "این همان است که مسخره می کردید."
۲۸. بگو، "گیرم که خدا چنین تصمیم بگیرد که مرا و کسانی را که با من هستند نابود کند، یا بخواهد به ما رحم کند، چه کسی آنجاست که شما کافران را از عذابی دردناک پناه دهد؟"
۲۹. بگو، "او رحمتگر است؛ ما او را باور داریم، و به او توکل می کنیم. بیگمان خواهید دانست که چه کسی در منتهای گمراهی است."
۳۰. بگو، "چه می کنید اگر آب شما در ژرفای زمین فرورود، کیست که آب گوارا در دسترس شما بگذارد؟"

سوره ۶۸ : قلم (القلم)

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهٖ تَدْعُونَ ﴿٦٧﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي أَلَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٦٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٧٠﴾

سُورَةُ الْقَلَمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نُونٌ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا أَنْتَ بِعِندَ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾ بِأَبْيَعِكُمُ الْمُفْتُونُ ﴿٦﴾ إِنْ رَبُّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تَطَّعِ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾ وَذُو الْوُدُنِ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تَطَّعِ كُلَّ حَلَافٍ مَهِينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَيْمٍ ﴿١٢﴾ عَتَلٍ بَعْدَ ذَلِكَ رَنِيمٍ ﴿١٣﴾ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾ إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِ إِذْ يَنْتَظِرُ الْأُولَى وَالْآخِرَى ﴿١٥﴾

- با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر
۱. نون، * قلم، و آنچه (مردم) می نویسند.
  ۲. تو از سوی پروردگارت به نعمتی بزرگ دست یافته ای؛ تو دیوانه نیستی.
  ۳. تو به پاداشی دست یافته ای که بر راستی سزاوار آن هستی.
  ۴. به تو رفتاری بزرگ منشانه داده ایم.
  ۵. تو خواهی دید، و آنها خواهند دید.
  ۶. که کدامیک از شما محکوم است.
  ۷. پروردگار تو از کسانی که از راه او منحرف شدند بخوبی آگاه است، و او از کسانی که هدایت شدند بخوبی آگاه است.
  ۸. از آنانکه تکذیب می کنند تمکین مکن.
  ۹. آنها می خواهند که تو سازش نشان دهی، تا خود نیز بتوانند سازش کنند.
  ۱۰. از هر آدم پستی که سوگند می خورد فرمان مبر.
  ۱۱. از بُهتان زننده، سخن چین.
  ۱۲. مانع از انفاق، متجاوز، گناهکار.
  ۱۳. ناسپاس، و حریص.
  ۱۴. با اینکه به اندازه کافی مال و فرزند داشت.
  ۱۵. هنگامی که آیات ما برایش خوانده می شود، می گوید، "افسانه هایی از گذشته!"

* ۶۸:۱ "نون" در میان حروف مقطع قرآن منحصر بفرد است. به پیوست ۱ نگاه کنید.

۱۶. ما بر چهره اش علامت خواهیم گذارد.
۱۷. ما آنها را آزموده ایم چنانکه صاحبان آن باغ را آزمودیم که سوگند خورده بودند که صبح گاهان میوه ها را بچینند.
۱۸. و بسیار هم مطمئن بودند.
۱۹. هنگامی که در خواب بودند، (توفانی) گذرا به دستور پروردگارت از آنجا گذشت.
۲۰. تا صبح، آنجا بایر شد.
۲۱. صبح گاهان یکدیگر را صدا کردند.
۲۲. ”بیایید برویم و محصول را برداشت کنیم.“
۲۳. در راه، آهسته به یکدیگر می گفتند.
۲۴. که از این پس، هیچ یک از آنها تهیدست نخواهد بود.
۲۵. و مطمئن بودند که محصول خود را برداشت می کنند.
۲۶. ولی وقتی آن را دیدند، گفتند، ”ما چقدر در اشتباه بودیم!“
۲۷. ”اکنون، هیچ چیز نداریم!“
۲۸. یکی از آنها که درستکار بود گفت، ”کاش (خدا را) تسبیح گفته بودید!“
۲۹. گفتند، ”شکوه و جلال پروردگارمان را می ستاییم. ما ستم کرده ایم.“
۳۰. پس زبان به سرزنش یکدیگر گشودند.
۳۱. و گفتند، ”وای بر ما. ما گناهکار بوده ایم.“
۳۲. ”باشد که پروردگارمان بهتر از آن را به ما دهد. ما به درگاه پروردگارمان توبه می کنیم.“
۳۳. چنین بود کيفر. ولی عذاب آخرت بسیار بدتر است، کاش می دانستند.
۳۴. پرهیزگاران سزاوار آن شده اند که نزد پروردگارشان، در باغ هایی فرح بخش باشند.
۳۵. آیا با تسلیم شدگان مانند گناهکاران رفتار کنیم؟
۳۶. شما را چه شده؟ چرا منطقی نیستید؟
۳۷. آیا کتاب دیگری دارید که به آن استناد می کنید؟
۳۸. و در آن، آنچه را که دلخواه شماست می یابید؟
۳۹. یا، از سوی ما رسماً پیمانی گرفته اید که روز قیامت هرچه آرزو کنید به شما داده شود؟
۴۰. از آنها بپرس، ”کدامشان ضامن این دعوی است؟“
۴۱. آیا معبودانی دارند؟ بگذار تا معبودانشان به مدد آنها آیند، اگر راست می گویند.
۴۲. روزی خواهد آمد که افشا شوند، و بر آنان واجب می شود که سجده کنند، ولی توانایی اش را در خود نخواهند یافت.

سَسِمُهُ عَلَى الْخُرطومِ ﴿١٦﴾ إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَنْوَنَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِبُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتِ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَنَادُوا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾ أَنِ اعْدُوا عَلَيْنَا حَرْبًا إِنَّكُمْ صَدْرُمِينَ ﴿٢٢﴾ فَأَنْطَلَقُوا وَهُمْ يَخْفَوْنَ ﴿٢٣﴾ أَن لَّا يَدْخُلْنَهَا أَلْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴿٢٤﴾ وَعَدَّوْا عَلَيْنَا حَرْبًا قَدِيرِينَ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَمَّضُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا لَوِ تِلْكَ لَمَّا كُنَّا ظَالِعِينَ ﴿٣١﴾ عَسَى رَبَّنَا أَن يُبَدِّلَنَا حَيْرًا مِّمَّا إِنَّا لَنَازِعُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٣٤﴾ فَتَجَمَّلُ السُّلَمِيِّينَ كَالْجَرِيمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ إِن لَكُمْ فِيهِ لَمَّا تَخْفِرُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَلِغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يَكْشَفُ عَن سَاقِي وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

۴۳. با چشمان بزیر افکنده شان، خواری تمام وجودشان را فرا خواهد گرفت.
 آنها در آن هنگام که تندرست و توانا بودند به سجده دعوت شدند.
 ۴۴. پس، به من واگذار کسانی را که این حدیث را تکذیب می کنند؛
 ما آنها را چنان سوق می دهیم که هرگز احساس نکنند.
 ۴۵. من به اندازه کافی به آنان میدان خواهم داد؛ ترفند من حرف ندارد.
 ۴۶. آیا از آنها پولی درخواست می کنی، که پرداخت آن برایشان سنگین است؟
 ۴۷. آیا از آینده خبر دارند؟ آیا آن را ثبت کرده اند؟
 ۴۸. در انجام دستورهای پروردگارت شکیبیا باش و پایداری کن. مانند آنکس (یونس) نباش که از درون ماهی بانگ برآورد.
 ۴۹. اگر لطف پروردگارش شامل حالش نشده بود،
 همچو یک گناهکار در بیابان می افتاد.
 ۵۰. ولی پروردگارش او را مورد عنایت قرار داد،
 و از صالحان کرد.
 ۵۱. وقتی افراد بی ایمان پیام را می شنوند، تمسخر
 از نگاهشان پیداست و می گویند، ” او دیوانه
 است!“
 ۵۲. در واقع این پیامی برای جهانیان است.

خَشِيعةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِفُهُمْ ذَلَّةً وَقَدًّا كَأَن يَدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ ﴿٤٣﴾
 فَذَرْنِي وَمَنْ يَكْذِبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾ أَمْ تَسْتَأْجِرُهُمْ
 مِنَ مَغْرَمِ مَقْتُلُونَ ﴿٤٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٤٧﴾ فَأَصْبَحَ
 لِكُلِّ رِيكٍ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْاُخْتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾ لَوْلَا
 أَن تَذَكَّرَهُ رِيعَةً مِنْ رَبِّهِ لَنَبَذْنَا بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾ فَأَجْنِبْهُ رَبُّهُ
 فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ
 لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَنْجُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

سُورَةُ الْحَاقَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَاقَةُ ﴿١﴾ مَا الْحَاقَةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ
 وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِطَاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَأَمَّا
 عَادٌ فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ
 سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى
 كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٌ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

سوره ۶۹ : تحقق یافتنی (الحاقه)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. آن (رویداد) انجام شدنی.
۲. چه (رویداد) انجام شدنی ئی!
۳. براستی که آن خواهد شد.
۴. ثمود و عاد آن رویداد کوبنده را دروغ شمردند.
۵. و اما ثمود، (زلزله ای) ویرانگر آنها را نابود کرد.
۶. و اما عاد، توفانی شدید و بی وقفه آنان را نابود کرد.
۷. او آن را هفت شب و هشت روز، به شدت بر آنها رها کرد.
۸. مردم را می دیدی که مانند تنه های پوک نخل به هر سو پرت می شدند.
۸. آیا می توانی هیچ اثری از آنها بیابی؟

۹. فرعون، و بعضی دیگر که پیش از او بودند، و گناهکاران (سدوم) بزهار بودند.
۱۰. و از رسول پروردگارشان نافرمانی کردند. در نتیجه، او آنها را به عذابی ویرانگر دچار کرد.
۱۱. آن سیل، ویرانگر بود، از اینرو شما را در (مرکبی) شناور حمل کردیم.
۱۲. و آن را عبرتی برای شما کردیم، تا هر گوش شنوایی به آن پی ببرد.
۱۳. هنگامی که در صور یک بار دمیده شود.
۱۴. زمین و کوه ها از جا کنده می شوند و در هم می شکنند؛ و یکسره از هم می پاشند.
۱۵. در آن روز است که آن رویداد برگشت ناپذیر روی می دهد.
۱۶. آسمان می شکافد، و از هم گسیخته می شود.
۱۷. فرشتگان همه جا خواهند بود، و عرش پروردگار تو آنگاه هشت (جهان) را دربر می گیرد.*
۱۸. در آن روز، شما افشا می شوید. چیزی درباره شما پنهان نمی ماند.
۱۹. آنکس که نامه اعمالش را با دست راستش دریافت کند، خواهد گفت، "بیایید پرونده ام را بخوانید."
۲۰. "من معتقد بودم که حساب پس خواهم داد."
۲۱. او سزاوار آن است که شادمانه زندگی کند.
۲۲. در بهشتی برین.
۲۳. میوه هایش در دسترس است.
۲۴. بخورید و بیاشامید، نوش جان و گوارا باد، این بخاطر کارهایی است که در روزگار پیشین انجام دادید.
۲۵. کسی که کارنامه اش به دست چپش داده شود، خواهد گفت، "آه، ای کاش هیچگاه کارنامه ام به من داده نمی شد."
۲۶. "ای کاش هرگز حساب خود را نمی دانستم."
۲۷. "ای کاش مرگ من همیشگی بود."
۲۸. "با پول هم نمی توانم کاری بکنم."
۲۹. "هر قدرتی که داشتم از دست رفت."
۳۰. او را بگیرید و به زنجیر بکشید.
۳۱. و در دوزخ بسوزانید.
۳۲. او را به زنجیری که طولش هفتاد بازو است،* ببندید.
۳۳. زیرا او به **خدای بزرگ** ایمان نیاورد.
۳۴. و دیگران را به اطعام مستمندان تشویق نکرد.

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْحَافِطَةِ ﴿١٠﴾ اَفْعَصُوا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَاَخَذَهُمْ آخِذَةٌ رَابِيَةٌ ﴿١١﴾ اِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَا كُرْحِي الْجَارِيَةِ ﴿١٢﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا اُذُنٌ وَّعِيَةٌ ﴿١٣﴾ فَاِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٤﴾ وَحَمَلْنَا الْاَرْضَ وَالْجِبَالَ فَدَكَّا دَكًّا وَاحِدًا ﴿١٥﴾ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٦﴾ وَاَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَّاهِيَةٌ ﴿١٧﴾ وَالْمَلِكُ عَلٰى اَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ ﴿١٨﴾ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٩﴾ فَاَمَّا مَنْ اَوْفَى كِتَابِهِ بِسَمِينِهِ فَيَقُولُ هَاؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِيَةَ ﴿٢٠﴾ اِنِّي ظَنَنْتُ اَنِّي مُلْكٌ حِسَابِيَةَ ﴿٢١﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٢٢﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٣﴾ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٤﴾ كُلُوا وَاَشْرَبُوا هُنِيئًا مَّا اسْلَفْتُمْ فِي الْاَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿٢٥﴾ وَاَمَّا مَنْ اَوْفَى كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ بَلَنْتَنِي لِزَاوَتِ كِتَابِيَةَ ﴿٢٦﴾ وَلَمْ اَدْرِ مَا حِسَابِيَةَ ﴿٢٧﴾ بَلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٨﴾ مَا اَعْنَى عَنِّي مَالِيَةَ ﴿٢٩﴾ هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِيَةَ ﴿٣٠﴾ اخذوه فَعَلُوهُ ﴿٣١﴾ اِنَّ الْجَحِيمَ صَلْوَةٌ ﴿٣٢﴾ تَوَفِّي سَلْسَلَةً دَرَعَهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٣٣﴾ اِنَّهٗ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ الْعَظِيْمِ ﴿٣٤﴾ وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِيْنِ ﴿٣٥﴾

* ۶۹:۱۷ زمین بعلت دور بودن از خدا آکنده از بلا و بدبختی است، زیرا زمین در پایین ترین آسمان از هفت آسمان قرار دارد (۷:۱۴۳). در آخرت، آسمان هشتم نیز خلق خواهد شد که حتی از آسمان هفتم هم دورتر خواهد بود؛ آن "جهنم" نامیده خواهد شد (۸۹:۲۳).

- ۳۵. در نتیجه، او در اینجا دوستی ندارد.
- ۳۶. و نه غذایی، جز انواع چیزهای تلخ.
- ۳۷. غذایی برای گناهکاران.
- ۳۸. سوگند می خورم به آنچه می بینید.
- ۳۹. و به آنچه نمی بینید.
- ۴۰. این گفتار رسولی محترم است.
- ۴۱. نه گفته یک شاعر؛ چه کم ایمان می آورید.
- ۴۲. و گفته یک غیبگو هم نیست؛ چه کم توجه می کنید.
- ۴۳. این از سوی پروردگار جهان وحی می شود.

محمد اجازه نداشت از خودش تعلیمات دینی وضع کند

- ۴۴. اگر او چیز دیگری از قول ما درس می داد.
- ۴۵. او را تنبیه می کردیم.
- ۴۶. و وحی را بر او متوقف می کردیم.
- ۴۷. و هیچیک از شما نمی توانست او را یاری دهد.
- ۴۸. این برای پرهیزگاران یک یادآوری است.
- ۴۹. ما می دانیم؛ بعضی از شما منکر آن هستید.
- ۵۰. برای کافران چیزی جز تأسف نیست.
- ۵۱. این حقیقت مطلق است.
- ۵۲. بنابراین، نام پروردگار عظیم خود را تسبیح گوی.

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ۷۰ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَشَلٍ ۷۱ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ۷۲ فَلَا أَقْبَمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ۷۳ وَمَا لَا تَبْصِرُونَ ۳۸ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۳۹ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ۴۰ وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا تَدْكُرُونَ ۴۱ نَزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۴۲ وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقْوَالِ ۴۳ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۴۴ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۴۵ فَمَا يَنْكُرُ مِنْ أَهْلِهِ عِنْدَ حَاجِرِينَ ۴۶ وَإِنَّهُ لَلَّذِكْرُ لِلْمُتَّقِينَ ۴۷ وَإِنَّا لَتَعْلَمُونَ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ۴۸ وَإِنَّهُ لِحَسْرَةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ ۴۹ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ۵۰ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۵۲

سُورَةُ الْمَعَارِجِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ۱ لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ۲ مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ۳ تَصْرُحُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مَقْدَرُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ۴ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ۵ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ۶ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ۷ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْلِ ۸ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۹ وَلَا يَنْتَلِ حَمِيمٌ حَمِيمًا ۱۰

سوره ۷۰ : عرش اعلى (المعارج)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

- ۱. شاید سوال کننده ای درباره عذابی که گریزناپذیر است سوال کند.
- ۲. هیچ کس نمی تواند آن را از افراد بی ایمان باز دارد.
- ۳. از سوی **خدا**؛ صاحب عرش اعلى.
- ۴. فرشتگان، با گزارش های خود، در روزی که معادل پنجاه هزار سال است به سوی او بالا می روند.
- ۵. از اینرو، به صبر چاره کن، صبری آرام.
- ۶. زیرا آنها آن را بسیار دور می بینند.
- ۷. حال آنکه ما آن را بسیار نزدیک می بینیم.
- ۸. آن روز خواهد آمد که آسمان مانند سنگ های گداخته خواهد شد.
- ۹. و کوه ها مانند پشم زده شده خواهند بود.
- ۱۰. هیچ دوستی به فکر صمیمی ترین دوستش نخواهد بود.

۱۱. هنگامی که آنها را ببینند، گناهکار آرزو خواهد کرد که کاش می توانست فرزندانش را بعنوان فدیة بدهد، تا از عذاب آن روز رهایی یابد.
۱۲. و نیز همسرش را، و برادرش را.
۱۳. و حتی تمام طایفه اش را که او را بزرگ کردند.
۱۴. حتی همه مردم روی زمین را، اگر که این به نجاتش می انجامید.

۱۵. نه؛ آن شعله ور است.

۱۶. مشتاق سوزاندن.

۱۷. و کسانی را که رویگردان شدند فرا می خواند.

۱۸. کسانی را که مال اندوزی کردند و شمرند.

۱۹. آری، انسان در تشویش است.

۲۰. اگر بلایی به او برسد، برآشفته و بی تاب.

۲۱. اگر با ثروت مورد لطف قرارش دهیم،

خسیس.

۲۲. به استثنای عبادت کنندگان.

۲۳. که همیشه نماز خود را برپا می دارند.

۲۴. مقدار معلومی از پولشان کنار گذارده شده

است.

۲۵. برای تهیدست و نیازمند.

۲۶. آنها به روز داوری ایمان دارند.

۲۷. آنها از کیفر پروردگارشان پروا دارند.

۲۸. و کیفر پروردگارشان را ساده تلقی نمی کنند.

۲۹. آنها پاکدامنی خود را حفظ می کنند.

۳۰. و فقط با همسرانشان، یا آنچه که قانوناً از آن

ایشان است (رابطه دارند) -

۳۱. هرکس از این حدود تجاوز کند گناهکار است.

۳۲. و مومنان به قول خود وفا می کنند؛

آنها مورد اعتماد هستند.

۳۳. شهادتشان راست است.

۳۴. و همیشه نمازشان را بموقع برپا می دارند.

۳۵. و در بهشت سزاوار مقامی محترم شده اند.

۳۶. چه چیز کافران را از پیوستن به تو باز می دارد؟

۳۷. به راست، و به چپ، می گریزند.

۳۸. چگونه ممکن است که حتی یکی از آنها انتظار داشته باشد که به بهشت فرح بخش راه یابد؟

۳۹. هرگز؛ ما آنها را آفریدیم، و خود می دانند از چه.

يَصْرُوهُمْ يُدُّ الْمَجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئذٍ بِنِيهِ ﴿١١﴾
 وَصَدِّجَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤَيَّبُ ﴿١٣﴾ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
 جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّمَا لَطْفٌ ﴿١٥﴾ نَزَاعَةٌ لِلشَّوِيِّ ﴿١٦﴾ تَدْعُوا
 مَنْ أَدْبُرْتُمُوكُمْ ﴿١٧﴾ وَجَمَعَ فَأَوْعَى ﴿١٨﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾
 إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾ إِلَّا
 الْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَالَّذِينَ فِي
 أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ﴿٢٤﴾ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ
 بَيِّوَاتِ الدِّينِ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾ إِنَّ عَذَابَ
 رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِوَجْهِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾ إِلَّا عَاجِلَ
 أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾ فَمَنْ أَبْغَى وِرَاءَ
 ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣١﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لَا يُخَالِفُونَ عَهْدَهُمْ إِذْ عَاثُوا
 ﴿٣٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾
 أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾ فَالَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَكُم مَهْطَعِينَ
 ﴿٣٦﴾ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾ أَيَطْمَعُ كُلُّ آفْرِيٍّ مِنْهُمْ
 أَنْ يَدْخُلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

- ۴۰. به پروردگار مشرق ها و مغرب ها سوگند که ما قادریم -
- ۴۱. بجای شما مردمان بهتری را جایگزین کنیم؛ ما شکست ناپذیریم.
- ۴۲. بنابراین، بگذار در اشتباه فاحش خود بمانند و بازی کنند، تا روزی را ببینند که در انتظار آنهاست.
- ۴۳. این همان روزی است که بسرعت از گورها بیرون می آیند، گویی آنها را (برای قربانی) به معابد می برند.
- ۴۴. با چشمان بزیر افکنده شان، شرم سراپای وجودشان را فرا خواهد گرفت. این همان روزی است که در انتظار آنهاست.

سوره ۷۱: نوح (نوح)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

- ۱. ما نوح را نزد قومش فرستادیم: "قوم خود را پیش از آنکه به عذابی دردناک گرفتار شود، هشدار ده."
- ۲. او گفت، "ای قوم من، من بعنوان هشدار دهنده ای آشکار نزد شما آمده ام."
- ۳. "تا به شما هشدار دهم که خدا را بندگی کنید، از او پروا کنید، و از من اطاعت کنید."
- ۴. "سپس او گناهانتان را می آمرزد، و تا مدتی معین به شما مهلت می دهد. بیگمان، هرگاه اجلی که خدا تعیین کرده است فرا رسد، هرگز به تأخیر نمی افتد، کاش می دانستید."
- ۵. او گفت، "پروردگارا، من شب و روز قوم خود را دعوت کرده ام."
- ۶. "ولی دعوت من تنها بر بیزاری آنها افزود."
- ۷. "هرگاه آنها را به سوی آمرزش تو دعوت کردم، انگشتان خود را در گوش هایشان نهادند، ردای خود را بر دوش انداختند، پافشاری کردند و به خودبزرگ بینی دچار شدند."
- ۸. "سپس، دعوتم را برایشان علنی کردم."
- ۹. "و با صدای بلند به آگاهی رساندم، و بطور خصوصی نیز با ایشان گفتگو کردم."
- ۱۰. "و گفتم، از پروردگارتان آمرزش بخواهید؛ او آمرزنده است."

فَلَا أُقْسِمُ رَبِّيَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾ أَفَدَّرَهُمْ نَحْوًا وَوَلَّعْبَادَ حَتَّىٰ يَلْقَوُا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ ﴿٤٣﴾ خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ يَتْرَهُمُ ذُلَّهُ ذَلِكِ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

سُورَةُ نُوحٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا أَمْرَهُ ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّىٰ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْوَابَهُمْ فِيءًا إِذَا نُهُمُ وَأَسْتَفْسَهُوا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَأَسْتَكْبَرُوا أَسْتَكْبَارًا ﴿٧﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبِّيَ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

۱۱. ”سپس او باران را به فراوانی بر شما فرومی فرستد.
۱۲. ”و پول و فرزند، و باغ میوه، و جویبارها برای شما فراهم می کند.“
۱۳. چرا نمی کوشید که **خدا** ببیند شویید؟
۱۴. **اوست** که شما را مرحله به مرحله آفرید.
۱۵. آیا در نمی یابید که **خدا** هفت جهان را لایه لایه آفرید؟
۱۶. **او** ماه را در آن گذارد تا نوری باشد، و خورشید را بعنوان چراغ قرار داد.
۱۷. و **خدا** شما را مانند گیاهان از زمین رویاند.
۱۸. سپس شما را به آن باز می گرداند، و مسلماً شما را از آن درمی آورد.
۱۹. **خدا** زمین را جای مناسبی برای زندگی شما قرار داد.
۲۰. تا بتوانید در آن جاده ها بسازید.
۲۱. نوح گفت، ”پروردگارا، آنها از من نافرمانی کردند، و از کسانی پیروی کردند که وقتی پول و فرزند به آنان داده شد، از قبل هم فاسدتر شدند.
۲۲. ”و نیرنگ زدند، نیرنگ هایی هولناک.
۲۳. ”و گفتند، هرگز معبودانتان را ترک نکنید. از ودّ، سواع، یغوث، یعوق، و نسر دست نکشید.“
۲۴. ”و بسیاری را گمراه کردند. بنابراین، بگذار ستمگران در گمراهی بیشتر فروروند.“
۲۵. آنها بخاطر گناهانشان غرق شدند و به آتش دوزخ واگذار شدند. آنها کسی را نیافتند که در برابر **خدا** بتواند به ایشان کمک کند.
۲۶. نوح همچنین گفت، ”پروردگارا، هیچ کافری را در زمین باقی مگذار.
۲۷. ”اگر آنها را باقی گذاری، بندگان تو را گمراه می کنند، و فقط افراد کافر و تباهکار می زاینده.
۲۸. ”پروردگارا، مرا و والدینم را، و هر با ایمانی را که به خانه ام وارد می شود، و تمام مردان با ایمان و زنان با ایمان را بیامرزد. ولی به کافران چیزی جز هلاکت مده.“

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ۝ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيُبْنِيَنَّ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلَ لَكُمْ أَنْهَارًا ۝ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ۝ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْوَسْطَ مِنْ بَيْنِ سَمَوَاتٍ طَبَاقًا ۝ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ۝ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۝ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ۝ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۝ لَتَسْتَكَوَّ مِنْهَا سُبُلًا فَجَاجًا ۝ قَالَ نُوحُ رَبِّ إِنِّهِمْ عَصَوْنِي وَأَتَّبَعُوا مَن لَّيِّزَةٌ ۝ مَالَهُمْ وُؤْدَةٌ إِلَّا خَسَارًا ۝ وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا ۝ وَقَالُوا لَا نَدْرُنَّ الْهَكْمَ وَلَا نَدْرُنَّ وِدَا وَلَا سِوَاعَا وَلَا يَعُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ۝ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ۝ مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أَغْرَقُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۝ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دِيَارًا ۝ إِنَّكَ إِنْ تَذَرْنِي بِيضُلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ۝ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدِي وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ۝

سوره ۷۲: جن ها (الجن)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

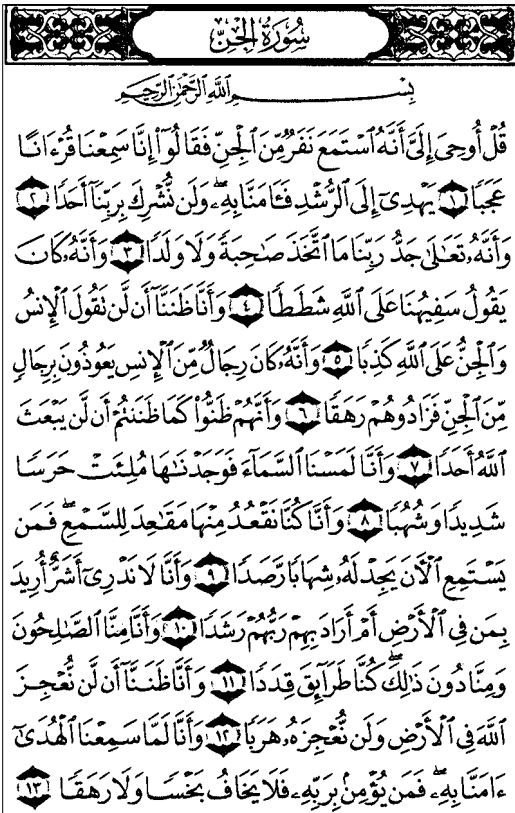
۱. بگو، "به من وحی شده است که گروهی از جن ها گوش سپردند، سپس گفتند، ' ما قرآنی شگفت انگیز شنیده ایم.*"
۲. " ' که به راه راست هدایت می کند، و ما به آن ایمان آورده ایم؛ و هیچ کس را شریک پروردگاران نمی کنیم.
۳. " ' حق تعالی، تنها پروردگار ماست. او هرگز نه جفتی اختیار کرد، و نه پسری.
۴. " ' ابلهانی که در میان ما بودند چنین سخنان بیهوده ای را درباره **خدا** به زبان می آوردند.
۵. " ' و ما فکر می کردیم که انس و جن هرگز

چیزی را به دروغ به **خدا** نسبت نمی دهند.

۶. " ' آدم ها از طریق جن ها قدرت می جستند، ولی جن ها به درد و رنج بیشتر دچارشان کردند.
۷. " ' و آنها هم مثل شما می پنداشتند که **خدا** (رسول) دیگری نخواهد فرستاد.
۸. " ' ما به محدوده آسمان رسیدیم و آن را پر از نگاهبانان سرسخت و نوعی سلاح پرتابی یافتیم.
۹. " ' ما پیش از این در آنجا می نشستیم که بی اجازه خبر کسب کنیم. هرکس گوش بایستد، شهابی قدرتمند او را دنبال می کند.
۱۰. " ' ما نمی دانیم که برای ساکنان زمین باید رویداد بدی رخ دهد، یا پروردگارشان می خواهد آنان را بیمارزد.
۱۱. " ' بعضی از ما از درستکارانند، و بعضی دیگر کمتر از درستکار.
- ما از راه های گوناگون پیروی می کنیم.
۱۲. " ' ما بخوبی می دانستیم که هرگز نمی توانیم در زمین از **خدا** بگریزیم؛ ما هیچ گریز و گزیری نداریم.

۱۳. " ' و وقتی هدایت را شنیدیم، به آن ایمان آوردیم.

هرکس به پروردگارش ایمان بیاورد، از ستم، و گرفتاری بیومی ندارد.

* ۲۸- ۷۲:۱ نام رسولی که در اینجا از او صحبت شده، به صورت رمز و از طریق ریاضی "رشاد خلیفه" معرفی شده است که خدا تاریخ آخر دنیا را بر او فاش کرد (پیوست ۲۵). از آیه ۱:۱ تا آیه ۲۷:۲۷ که درباره این رسول سخن می گوید، ۵۴۷۲ آیه وجود دارد: (۴ × ۷۲ × ۱۹). واژه رَشَد ۴ بار در سوره ۷۲ آمده است. ارزش رقمی "رشد" ۵۰۴ است، و این سوره (۷۲) دارای (۲۸) آیه است. حاصل جمع (۲۸ + ۵۰۴) مساوی با ۵۳۲، یا ۲۸ × ۱۹ است. ارزش رقمی "رشاد خلیفه" (۱۲۳۰)، با شماره این سوره، و تعداد آیاتش (۱۲۳۰ = ۲۸ + ۷۲ + ۱۲۳۰)، یا ۷۰ × ۱۹ است. حاصل جمع ارقام سوره (۷۲) و تعداد آیاتش (۲۸) نیز نوزده است (۱۹ = ۷ + ۲ + ۲ + ۸). ضمناً، ارزش رقمی این عبارت مهم "جز برای رسولی که خود انتخاب می کند" ۱۹۱۹، یا (۱۹ × ۱۰۱) می باشد.

۱۴. ” جمعی از ما تسلیم هستند، و جمعی از ما سازشکار. “
 آنهایی که تسلیم هستند، در راه راست گام برمی دارند.
 ۱۵. سازشکاران، سوختِ جهنم خواهند بود.
 ۱۶. اگر تا آخر در راه راست بمانند، آنها را با آب فراوان مورد رحمت قرار می دهیم.
 ۱۷. بیگمان، همگی ایشان را می آزماییم. هر کس که به پیام پروردگارش اعتنا نکند، او
 وی را در جهتی سوق می دهد که دائم بر عذابش افزوده می شود.
 ۱۸. اماکن عبادی متعلق به خداست؛
 نام هیچ کس را با نام خدا نبرید.

رسول میثاق خدا*

وَأَنآمَنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَ الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ
 تَحْرُوبُهُمْ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾
 وَأُولُو الْأَسْفَلِ عَلَى الْأُطْرُفِ لَا سَقِينَهُمْ مَّاءٌ عَذَابًا لِّتَفِينَهُمْ
 فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٦﴾ وَأَنَّ
 الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٧﴾ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ
 يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٨﴾ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ
 بِهِ أَحَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّي
 لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢١﴾ إِلَّا بَلَاغًا
 مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ
 خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٢﴾ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَائِدَةً فَسِيعِلُونَ
 مِنْ أضعْفٍ نَاصِرًا وَأَقْلُعًا ﴿٢٣﴾ قُلْ إِن أَدْرِي أَقَرِيبٌ
 مَّا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٤﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا
 يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٥﴾ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ
 يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٦﴾ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا
 رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٧﴾

۱۹. وقتی بنده خدا* بپاخواست تا فقط به خواندن او
 فرمان دهد، تقریباً همه آنها برضد او با یکدیگر
 همدست شدند.
 ۲۰. بگو، ” من فقط پروردگارم را می خوانم و جز
 او را بندگی نمی کنم؛ من هرگز به او شرک
 نمی ورزم.“
 ۲۱. بگو، ” نه زیان شما به دست من است، و نه
 هدایت شما.“
 ۲۲. بگو، ” هیچ کس نمی تواند در برابر خدا از من
 حمایت کند، و من جز او پناهی نمی یابم.
 ۲۳. ” من آگاهی نامه ها و پیام های خدا را
 می رسانم.“ کسانی که از خدا و رسولش
 نافرمانی کنند، به آتش دوزخ گرفتار می شوند،
 و برای همیشه در آنجا خواهند بود.
 ۲۴. وقتی آنچه را که در انتظارشان است ببینند،
 خواهند فهمید که چه کسی واقعاً قدرتش
 ضعیف تر است، و تعدادش کمتر.
 ۲۵. بگو، ” نمی دانم آنچه به شما وعده داده شده به
 زودی رخ خواهد داد، یا پروردگارم آن را برای مدتی به تأخیر می اندازد.“

۲۶. او از آینده خبر دارد؛ او آینده را برای کسی فاش نمی کند.
 ۲۷. جز برای رسولی که خودش انتخاب کند* تا اخبار ویژه ای را از گذشته و آینده فاش کند.
 ۲۸. تا معلوم شود که ایشان پیام های پروردگارش را رسانده اند.
 او از آنچه دارند بخوبی آگاه است. او تعداد همه چیز را شمرده است.

* ۷۲:۲۷ به پاورقی ۲۸-۱: ۷۲ نگاه کنید.

سوره ۷۳ : جامه به خود پیچیده (المزمل)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ای جامه به خود پیچیده.
۲. لحظاتی از شب را با خود خلوت کن و به (خدا) پرداز، مگر به ندرت.
۳. نیمی از آن را، یا اندکی کمتر.
۴. یا اندکی بیشتر. و قرآن را از اول تا آخر به ترتیب بخوان.
۵. ما به تو پیامی سنگین خواهیم داد.
۶. عبادت و راز و نیاز در شب مؤثرتر، و پرهیزگاران تر است.
۷. در طول روز فرصت بسیار داری تا به کارهای

دیگر پردازی.

۸. نام پروردگارت را ذکر گوی،

تا هرچه بیشتر به او نزدیک شوی.

۹. پروردگار شرق و غرب؛ معبودی جز او نیست.

او را حامی خود برگزین.

۱۰. و در برابر سخنانشان شکبیا باش،

و با شیوه ای پسندیده از ایشان دوری کن.

۱۱. و تکذیب کنندگان را به من واگذار، که

نعمت های فراوان به ایشان داده شده است؛

فقط کمی به آنها مهلت ده.

۱۲. سخت ترین کيفرها و جهنم به دست ماست.

۱۳. غذایی که به سختی می توان از گلو فرو برد،

و عذابی دردناک.

۱۴. آن روز خواهد آمد که زمین و کوه ها

به لرزه در آیند،

و کوه ها به توده های بی وزن تبدیل شوند.

۱۵. ما رسولی نزد شما فرستاده ایم، همانطور که

نزد فرعون رسولی فرستادیم.

۱۶. فرعون از رسول نافرمانی کرد و، در نتیجه،

او را به شدت تنبیه کردیم.

۱۷. اگر ایمان نیاورید، چگونه می توانید خود را از وحشت روزی حفظ کنید که کودکان را

سپید موی می کند؟

۱۸. آسمان از آن متلاشی خواهد شد. وعده او راست است.

۱۹. این یک یادآوری است؛ بگذار هرکس که می خواهد، راه پروردگارش را برگزیند.

سُورَةُ الْمَزْمَلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمَرْمِلُ ﴿١﴾ قُلِ اللَّيْلُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢﴾ نِصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ﴿٣﴾
 أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ﴿٤﴾ إِنَّا سَأَلْنَا عَلَيْكَ قَوْلًا ﴿٥﴾
 قَلِيلًا ﴿٦﴾ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ﴿٧﴾ إِنَّ لَكَ فِي
 النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ﴿٨﴾ وَأَذْكَرَ أَسْمَ رَبِّكَ وَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ﴿٩﴾
 رَبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿١٠﴾ وَأَصْبِرْ
 عَلَى مَا يَقُولُونَ وَأَهْرُجْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١١﴾ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ
 أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهَلْهُمْ قَلِيلًا ﴿١٢﴾ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَحِمِيمًا ﴿١٣﴾
 وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٤﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ
 وَكَانَتْ الْجِبَالُ كَيْبًا مَهِيلًا ﴿١٥﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَاهِدًا
 عَلَيْكَ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٦﴾ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ
 فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ﴿١٧﴾ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمَ مَا يُجْعَلُ
 الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿١٨﴾ السَّمَاءُ مِنْفَطْرًا بِهِ كَان وَعْدُهُ مَفْعُولًا ﴿١٩﴾
 إِنَّ هَذِهِ مَتَكْرَهُ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٠﴾

۲۰. پروردگارت می داند که تو، و بعضی از کسانی که با تو ایمان آوردند، دو سوم شب را، یا نیمی از آن، یا یک سوم آن را به ذکر و نیایش او می پردازید. **خدا** شب و روز را تدبیر کرده است، و او می داند که شما همیشه نمی توانید این کار را انجام دهید. او شما را بخشوده است. در عوض، تا آنجا که می توانید قرآن بخوانید. او می داند که بعضی از شما ممکن است بیمار باشند، و بعضی دیگر ممکن است در پی روزی های **خدا** به سفر بروند، و بعضی دیگر در راه **خدا** می کوشند. تا هر اندازه که می توانید آن را بخوانید، و نماز را برپا دارید، زکات بدهید، و به **خدا** وام پرهیزگاری دهید. هر عمل نیکی که از پیش برای خویش بفرستید، پاداشی بهتر، و بزرگ تر از آن نزد **خدا** می یابید. از **خدا** آمرزش بخواهید. **خدا** آمرزنده، و بخشاشگر است.

سوره ۷۴ : راز نهفته (المدثر)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ای راز نهفته.*
۲. برخیز و هشدار ده.
۳. کبریایی پروردگارت را بستای.
۴. جامه از ناخالصی بزدای.*
۵. آنچه را که نادرست است رها کن.
۶. به آنچه داری خرسند باش.
۷. با قاطعیت پروردگارت را نیایش کن.
۸. سپس، هنگامی که ناقور به صدا در آید.
۹. روزی دشوار خواهد بود.
۱۰. برای ناباوران، آسان نیست.
۱۱. به من و اگذار کسی را که من فردی یگانه آفریدم.
۱۲. و به او دارایی فراوان دادم.
۱۳. و فرزندانی که می نگرد.
۱۴. من همه چیز را برای او آسان کردم.
۱۵. با اینهمه، طمع دارد که هر چه بیشتر داشته باشد.
۱۶. و از روی لجابت این دلایل روشن را نمی پذیرد.
۱۷. من دایم بر عذاب او می افزایم.

﴿ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنُصْفَهُ، وَثُلُثَهُ، وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ ۚ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ عَلِمَ أَن لَّنْ نَّحْضُوهُ فَنَابَ عَلَيْهِمْ فَأَقْرَهُ ۚ وَمَا تَيْسَّرُ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُمْ مَّرْضَىٰ ۚ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ ۚ وَآخَرُونَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَقْرَهُ ۚ وَمَا تَيْسَّرُ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِن خَيْرٍ جَدُّهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ ۚ وَأَعْظَمَ أَجْرًا ۚ وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

سُورَةُ الْمَدَّثَرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا أَيُّهَا الْمَدَّثَرُ ﴿١﴾ فَوَافِدُ ﴿٢﴾ وَرَبِّكَ فَكَبِّرُ ﴿٣﴾ وَيَا بَاكَ فَطَهِّرُ ﴿٤﴾
 وَالرَّجْرَ فَاهْبِزْهُ ﴿٥﴾ وَلَا تَمَنَّ تَسْتَكْبِرُ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾
 فَإِذَا نَفَرْنَا فِي السَّمَاءِ ﴿٨﴾ فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿٩﴾ عَلَى الْكَافِرِينَ
 عَسِيرٌ لِّسِيرِهِمْ ﴿١٠﴾ ذَرَفِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ مَا لَا
 مَمْدُودًا ﴿١٢﴾ وَبَيْنَ شُهُودًا ﴿١٣﴾ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ
 أَن أُرِيدَ ﴿١٥﴾ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَمِيدًا ﴿١٦﴾ سَأَرْهَقَهُ صَعُودًا ﴿١٧﴾

* ۷۴:۱ خدا با حکمت بی پایان خود چنین مقرر کرد که قرآن را بر محمد وحی کند، و معجزه بزرگ ریاضی قرآن را که بر پایه ۱۹ است پس از ۱۴۰۶ سال قمری که از وحی قرآن می گذرد بر رسول میناقش آشکار کند. (این معجزه در سال ۱۴۰۶ = (۱۹ × ۷۴) قمری مقارن با ۱۹۷۴ میلادی کشف شد. با نگاهی به آنچه گفته شد، می فهمیم که تمام این سوره به معجزه قرآن بر پایه ۱۹ اشاره دارد (پیوست های ۱ و ۲).

* ۷۴:۴ قرآن، جامه ای است که کد سری در آن گنجانده شده است. این آیه به شبه آیه های ۱۲۹-۱۲۸:۹ اشاره دارد که باید پاکسازی شوند.

۱۸. زیرا اندیشید، و تصمیم گرفت.
 ۱۹. چه تصمیم بدی گرفت.
 ۲۰. بیگمان تصمیم او بد است.
 ۲۱. او نگاهی انداخت.
 ۲۲. چهره در هم کشید و نیک و نال کرد.
 ۲۳. سپس با تکبر روی گردانید.
 ۲۴. و گفت، "این جز افسونی زیرکانه نیست!
 ۲۵. "این ساخته دست بشر است."
 ۲۶. من او را به عذاب محکوم می کنم.
 ۲۷. کدام عذاب!
 ۲۸. تمام شده و بی کم و کاست.
 ۲۹. آشکار برای همه مردم.

مخرج مشترک قرآن

۳۰. بر آن نوزده است.*

۳۱. ما مقرر کردیم که فرشتگان نگاهبان دوزخ باشند، و عدد آن ها را (۱۹) تعیین کردیم تا

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿۱۸﴾ فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿۱۹﴾ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿۲۰﴾ ثُمَّ نَظَرَ ﴿۲۱﴾
 ثُمَّ عَبَسَ وَسَمَرَ ﴿۲۲﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ وَأَسْكَبَ ﴿۲۳﴾ فَقَالَ إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
 يُؤْتَرُونَ ﴿۲۴﴾ إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿۲۵﴾ سَأَصْلِيهِ سَعِيرًا ﴿۲۶﴾ وَمَا أَدْرَاكَ
 مَا سَعِيرٌ ﴿۲۷﴾ لَا بَقِيَّ وَلَا نَذْرٌ ﴿۲۸﴾ لَوْ أَمَرْنَا النَّبِيَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِعَشْرٍ
 عَشْرٍ ﴿۲۹﴾ وَمَا جَعَلْنَا أَحْسَبَ النَّارِ إِلَّا الْمَلَائِكَةَ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيُرَدِّدَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيْمَانًا
 وَلَا يَزُولَ فِيهِ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
 وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي
 مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا الْهَوَىٰ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ﴿۳۱﴾ كَلَّا
 وَالْقَمَرِ ﴿۳۲﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ ﴿۳۳﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا أَشْفَرَ ﴿۳۴﴾ إِنَّهَا إِحْدَى
 الْكُتُبِ ﴿۳۵﴾ نَذِيرٌ لِلْبَشَرِ ﴿۳۶﴾ لِمَن شَاءَ مِنكُمْ أَن يَسْتَقْدِمَ أَوْ يَسْأَخِرَ ﴿۳۷﴾ كُلٌّ
 نَّفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ رَهينَةٌ ﴿۳۸﴾ إِلَّا أَحْسَبَ الَّذِينَ فِي جَنَّةٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿۳۹﴾
 ﴿۴۰﴾ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿۴۱﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ﴿۴۲﴾ قَالُوا لَوْلَا أَلَمْنَا مِن
 الْمُصَلِّينَ ﴿۴۳﴾ وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمَسْكِينِ ﴿۴۴﴾ وَكُنَّا نَحْوُ مَعَ
 الْفَاحِشِينَ ﴿۴۵﴾ وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ ﴿۴۶﴾ حَتَّىٰ آتَانَا الْيَقِينَ ﴿۴۷﴾

۳۲. پس، (سوگند) به ماه.
 ۳۳. و به شبی که می گذرد.
 ۳۴. و به صبحی که می درخشد.
 یکی از معجزات بزرگ
 ۳۵. این یکی از معجزات بزرگ است.*
 ۳۶. هشداری به نسل بشر.
 ۳۷. برای کسانی از شما که می خواهند به پیش
 روند یا به عقب بازگردند.
 ۳۸. هرکس در دام گناه خویش گرفتار است.
 ۳۹. غیر از آنان که در سمت راست هستند.
 ۴۰. وقتی در بهشت هستند، خواهند پرسید
 ۴۱. از گناهکاران.
 ۴۲. "چه چیز باعث شد که شما به این
 عذاب گرفتار شوید؟"
 ۴۳. خواهند گفت، "ما از نماز گزاران نبودیم.
 ۴۴. "به تهیدستان غذا نمی دادیم.
 ۴۵. "و با کسانی که از روی بی فکری
 اشتباه می کردند همگام شدیم.
 ۴۶. "و به روز داوری ایمان نداشتیم.
 ۴۷. "تا اینکه اکنون به یقین رسیدیم."

* ۳۵-۳۰:۷۴ اینکه می گوید "یکی از معجزات بزرگ"، اولین دلیلی است که قرآن پیام خدا به سراسر مردم گیتی است. این معجزه که بر پایه ۱۹ استوار است در پیوست ۱ گزارش شده است.

۴۸. شفاعت شفاعت کنندگان هیچ تأثیری به حالشان نخواهد داشت.

۴۹. چرا اینقدر از این یادآوری بیزار هستید؟

۵۰. مانند گورخرهای رمیده ای.

۵۱. که از شیر می گریزند!

۵۲. آیا هر یک از آنها می خواهد شخصاً کتاب آسمانی دریافت کند؟

۵۳. در واقع، از آخرت نمی ترسند.

۵۴. براستی که، این یک یادآوری است.

۵۵. برای هرکس که بخواهد متوجه آن شود.

۵۶. و تا خدا نخواهد، ممکن نیست آنها بتوانند متوجه اش شوند.

او سرچشمه تقواست؛ او سرچشمه آمرزش است.

سوره ۷۵: رستاخیز (القیامة)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. سوگند یاد می کنم به روز رستاخیز.

۲. و سوگند به نفس ملامتگر.

۳. آیا انسان می پندارد که استخوان هایش را

دوباره نمی سازیم؟

۴. آری؛ ما می توانیم سرانگشتانش را هم

دوباره بسازیم.

۵. ولی انسان مایل است فقط آنچه را که پیش روی

خود می بیند باور کند.

۶. و به روز رستاخیز شک دارد!

۷. هنگامی که نگاه ها تیز شوند.

۸. و ماه خسوف کند.

۹. و خورشید و ماه با یکدیگر تصادم کنند.

۱۰. در آن روز انسان می گوید،

”راه گریز کجاست؟“

۱۱. بیگمان، هیچ راه گریزی نیست.

۱۲. سرنوشت نهایی، در آن روز،

به سوی پروردگار تست.

۱۳. در آن روز انسان خواهد دانست که چه کارهایی باعث پیشرفت وی،

و چه کارهایی باعث واپس رفتن وی شد.

۱۴. انسان قاضی خود خواهد بود.

۱۵. هیچ عذر و بهانه ای پذیرفته نخواهد شد.

محمد از توضیح دادن قرآن منع شد

۱۶. با شتاب زبان بدان مگشای.

۱۷. این ما هستیم که آن را به صورت قرآن درمی آوریم.

۱۸. پس وقتی ما آن را خواندیم، تو از چنین قرآنی پیروی کن.

۱۹. بعد هم، این ما هستیم که آن را توضیح می دهیم.

فَمَا نَعْمَهُمْ شَفَعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٥٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ

﴿٥٩﴾ كَانَهُمْ حُمُرٌ مَّسْتَنَفِرَةٌ ﴿٥٩﴾ فَوَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥٩﴾ بَلْ يُرِيدُ

كُلُّ أَمْرٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُوَفَّقَ صُحُفًا مِّنْشَرَّةٍ ﴿٥٩﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ

الْآخِرَةَ ﴿٥٩﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرٌ ﴿٥٩﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ ﴿٥٩﴾

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ النَّوَى وَأَهْلُ الْغَفَرَةِ ﴿٥٩﴾

سُورَةُ الْقِيَامَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقِيمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴿١﴾ وَلَا أُقِيمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَامَةِ ﴿١﴾ أَيَحْسَبُ

الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٢﴾ بَلْ قَدَرِينٌ عَلَيَّ أَنْ تُسَوَّى بَنَانُهُ ﴿٢﴾ بَلْ

يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٣﴾ يَسْتَلْ أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴿٣﴾ فَاذْأَبْرُقَ الْبَصَرُ ﴿٣﴾

﴿٤﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٤﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٤﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ

أَيْنَ الْمَقَرُّ ﴿٥﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿٥﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿٥﴾ يَبْنُوْا الْإِنْسَانَ

يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿٦﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿٦﴾ وَلَوْ أَلْقَىٰ

مَعَاذِيرَهُ ﴿٧﴾ لَا تُخْرِجِيهِ لِسَانَكَ لِتَجْعَلَ فِيهِ ﴿٧﴾ إِنْ عَلَيْنَا جَمْعَةٌ

وَقَرَأْنَاهُ ﴿٨﴾ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيِّنَاتَهُ ﴿٨﴾

۲۰. بیگمان شما به این دنیای زودگذر دل می بندید.
 ۲۱. و به آخرت بی اعتنا هستید.
 ۲۲. در آن روز، بعضی از چهره ها شاد و خندان خواهند بود.
 ۲۳. و به پروردگارشان می نگرند.
 ۲۴. و بعضی دیگر از چهره ها، در آن روز، گرفته و غمناک خواهند بود.
 ۲۵. در انتظار بدترین ها.
 ۲۶. بیگمان، هنگامی که (جان) به گلو رسد.
 ۲۷. و فرمان یابد که: "رها کن!"
 ۲۸. او می داند که لحظه پایان فرا رسیده است.
 ۲۹. هر ساق پا بی حرکت در کنار ساق دیگر قرار می گیرد.

۳۰. در آن روز، همگان در پیشگاه پروردگار احضار خواهند شد.
 ۳۱. او نه صدقه داد، و نه نماز گزارد.
 ۳۲. و ایمان نیاورد و روی گردانید.
 ۳۳. و با خانواده اش از روی تکبر رفتار کرد.
 ۳۴. تو سزاوار این شده ای.
 ۳۵. آری، تو سزاوار این شده ای.
 ۳۶. آیا انسان می پندارد که به سوی نیستی می رود؟

۳۷. آیا او قطره ای از منی دفع شده نبود؟

۳۸. سپس او رویان را از آن آفرید!

۳۹. و آن را به صورت مرد یا زن درآورد!

۴۰. پس آیا او قادر نیست مردگان را زنده کند؟

سوره ۷۶: انسان (الانسان)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. آیا واقعیت جز این است که روزگاری بود که انسان چیزی نبود تا از او نامی برده شود؟
۲. ما انسان را از مایعی آمیخته، از پدر و مادر، آفریدیم تا او را بیازماییم. از اینرو، او را شنوا و بینا کردیم.
۳. ما هر دو راه را به او نشان دادیم، سپس، او یا سپاسگزار است، یا ناسپاس.
۴. ما برای کافران زنجیرها، غلها، و دوزخی شعله ور آماده کردیم.
۵. و ارستگان از جام های شربت بنوشند.

كَلَّا لَئِنْ لَمْ نَنْسَخْهُ لَخَلَائِكُمْ آلَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢١﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاصِرَةٌ ﴿٢٢﴾
 إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾
 كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَافِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ مَنْ رَافِي ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾ وَالنَّفْيَ
 السَّاقِ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾ فَلَا صَدَقَ لِأَصْحَابِ
 لَدُنَّا ﴿٣١﴾ وَلَكِنَّ كَذَبَ وَتَوَكَّنْ ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَمِطُنَّ ﴿٣٣﴾ أُولَٰئِكَ
 فَأُولَٰئِكَ يَوْمَئِذٍ لَكَ فَأُولَٰئِكَ ﴿٣٤﴾ أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٥﴾
 أَلَمْ يَكُنْ نُطْفَةً مِن مَّنِي يُمْنَىٰ ﴿٣٦﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٣٧﴾ فَعَمَلِ يَتَهُ
 أَلْرُوحَيْنِ الذَّكْرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٣٨﴾ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِرٍ عَلَيَّ أَنْ يُخَيَّرَ الْمُؤْتَفَىٰ ﴿٣٩﴾

سُورَةُ الْإِنْسَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَقْبَعَلَىٰ الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿١﴾
 إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا
 بَصِيرًا ﴿٢﴾ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾
 إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾ إِنَّ
 الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن مَّاءٍ كَأَنَّ مِرْآجَهُمْ كَأَنَّ فُورًا ﴿٥﴾

۶. چشمه ای که برای بندگان **خدا** در نظر گرفته شده است؛ و به اراده آنها روان می شود.
۷. آنها به تعهدات خود وفا می کنند، و از روزی که بی نهایت دشوار است بیمناک هستند.
۸. آنها غذای مورد علاقه خود را به تهیدست، یتیم، و اسیر می بخشند.
۹. ”ما برای رضای **خدا** به شما غذا می دهیم؛ و از شما انتظار پاداش، یا تشکر نداریم.
۱۰. ”ما از پروردگاران در آن روز که مالا مال از فلاکت و تشویش است می ترسیم.“
۱۱. در نتیجه، **خدا** ایشان را از بدی های آن روز حفظ می کند،
- و به ایشان شادی و آرامش می بخشد.
۱۲. پاداش آنها به پاس شکیبایی ها و پایداری هایشان، بهشت و ابریشم است.
۱۳. در آنجا بر تخت های باشکوه تکیه می زنند.

نه از گرمای خورشید رنجور می شوند،

و نه از سرما.

۱۴. در آنجا سایه ها بر سرشان،

و میوه ها در دسترسشان است.

۱۵. برای پذیرایی از آنها، نوشابه ها را در ظروف

نقره و جام هایی که مانند بلور شفاف است،

می گردانند.

۱۶. جام هایی بس شفاف، هرچند که از نقره ساخته

شده اند؛ آنها برآستی سزوار تمام اینها هستند.

۱۷. و از نوشابه های خوش عطر و طعم بنوشند

که برایشان گوار است.

۱۸. از چشمه ای که در آنجاست و به "سلسبیل"

معروف است.

۱۹. پیشخدمت های جاودانی از ایشان پذیرایی

می کنند. وقتی آنان را ببینی،

گویی مرواریدهای افشانند.

۲۰. هر جا را که بنگری، شادی و نعمت،

و گستره ای باشکوه خواهی دید.

۲۱. لباس هایی از مخمل سبز، و اطلسی دربرمی-

کنند و زیورآلات نقره به خود می آویزند.

پروردگاران برایشان نوشابه های ناب فراهم می کند.

۲۲. این پاداشی است که در انتظار شماست، زیرا از کوشش های شما قدردانی شده است.

۲۳. ما این قرآن را بر تو وحی کرده ایم؛ وحی مخصوصی از سوی ما.

۲۴. در انجام دستورات پروردگارت استقامت داشته باش.

و از هیچ کافر گناهکاری فرمان مبر.

۲۵. و روز و شب نام پروردگارت را ذکر گوی.

عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالْغَدْرِ وَغَضَبْنَا
يَوْمَئِذٍ كَانُ شُرَّةً مُسْتَضِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعَمُونَ أَلْفَ عَمَةٍ وَعَشْرًا ﴿٨﴾ وَتِيْمًا
وَأَسِيرًا ﴿٩﴾ إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ﴿١٠﴾
إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمَ عَبُوسًا قَطَطًا ﴿١١﴾ فَوَقَّعْنَاهُم لَأَلْفِ
أَلْيَوْمٍ وَلَفَتْهُمْ نَصْرَهُ وَسُرُورًا ﴿١٢﴾ وَجَزَّيْنَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٣﴾
مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَعْرَاقِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٤﴾
وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَهْلِيلًا ﴿١٥﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِدَانِيَةٍ
مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٦﴾ قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَرًا مَقْدِيرًا ﴿١٧﴾
وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَتْ مِنْ أَرْجَافٍ زَاجِيًا ﴿١٨﴾ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ﴿١٩﴾
وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ خَالِدِينَ وَلَا يَلْمِزُوكَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ تُسَبِّحُ لَهُمْ تَسْبِيحًا ﴿٢٠﴾
وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ رَأَيْتَ نِعْمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢١﴾ عَلَيْهِمْ فِيهَا ثَابُ سُدُنٍ
خَضِرٌ وَإِسْتِزْقٌ حُلُومٍ أَسْوَدٌ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَمُ رُبُّهُمْ شَرَابًا
طَهُورًا ﴿٢٢﴾ إِنَّ هَذَا لَكُرْجَاءٌ وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٣﴾ إِنَّا
نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٤﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ
مَنْ مِمَّنْ أَوْكَفَرُوا ﴿٢٥﴾ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

۲۶. در طی شب، برای او سجده کن، و از شکوه و بزرگی او یاد کن، در بسیاری از شب های دراز.

۲۷. این مردم با این زندگی زودگذر سرگرم شدند، و نسبت به روزی سهمگین - که درست پیش روی خود دارند - بی اعتنا هستند.

۲۸. ما آنها را آفریدیم، و آنها را مستقر کردیم، و،

هر زمان که بخواهیم، می توانیم افرادی دیگر را جایگزین شان کنیم.

۲۹. این یک یادآوری است: هر کس که بخواهد راه پروردگارش را برمی گزیند.

۳۰. خواست شما بخواست خداست.

خدا دانای بی چون، و حکیم است.

۳۱. او باران رحمتش را بر هر کس که بخواهد

فرومی فرستد. و برای ستمگران عذابی

در دناک آماده کرده است.

سوره ۷۷ : فرستاده شدگان (المرسلات)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. (فرشتگان) یکی پس از دیگری فرستاده شدند.

۲. تا باد را برانند.

۳. ابرها را به حرکت آورند.

۴. روزی ها را تقسیم کنند.

۵. پیام ها را برسانند.

۶. مزده ها، و نیز هشدارها را.

۷. آنچه وعده داده شده است فرا خواهد رسید.

۸. پس، وقتی ستارگان خاموش شوند.

۹. آسمان گشوده شود.

۱۰. کوه ها فروپاشند.

۱۱. رسولان احضار شوند.

۱۲. این آن روز موعود است.

۱۳. روز تصمیم گیری.

۱۴. چه روز تصمیم گیری ئی!

۱۵. در آن روز وای بر تکذیب کنندگان.

۱۶. آیا ما نسل های پیشین را نابود نکردیم؟

۱۷. و دیگران را به دنبال آنان؟

۱۸. با گناهکاران چنین می کنیم.

۱۹. در آن روز وای بر تکذیب کنندگان.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٣١﴾
 هَتُولَاءِ يُجِبُونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا نَقِيلًا ﴿٣٢﴾
 خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٣٣﴾
 إِنَّ هُدًى مِّنْ تَذَكُّرٍ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾
 وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٥﴾
 يَدْخُلُ مِنَ يَشَاءَ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٦﴾

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾ فَالْمَعْصَمَاتِ عَصْفًا ﴿٢﴾ وَالنَّشْرِ نَشْرًا ﴿٣﴾
 فَالْفَرْقَتِ فَتْرًا ﴿٤﴾ فَالْمَلَقَاتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾ عُدْرًا أَوْثَرًا ﴿٦﴾ إِنَّمَا
 نُوعِدُونَ لَوْفِعٍ ﴿٧﴾ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ﴿٩﴾
 وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِفَتْ ﴿١٠﴾ وَإِذَا الرَّسُلُ أُنْفِتُوا ﴿١١﴾ لِأَيِّ يَوْمٍ أُخْبِتُوا ﴿١٢﴾
 لِيَوْمٍ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ
 لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٥﴾ أَلَمْ يَهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نَبَعَهُمُ الْآخِرِينَ ﴿١٧﴾
 كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾

۲۰. آیا شما را از مایعی پست نیافریدیم؟*
۲۱. سپس آن را در جایی محفوظ قرار دادیم.
۲۲. برای دوره ای معین.
۲۳. و آن را با دقت اندازه گرفتیم.* ما بهترین طراحان هستیم.
۲۴. در آن روز وای بر تکذیب کنندگان.
۲۵. آیا زمین را جایگاهی قرار ندادیم؟
۲۶. برای زندگان و مردگان؟
۲۷. و در آن کوه های بلند جای دادیم، و برای شما آب گوارا فراهم کردیم که بنوشید.
۲۸. در آن روز وای بر تکذیب کنندگان.
۲۹. بروید به سوی آنچه قبلاً تکذیب می کردید.
۳۰. بروید به سوی سایه ای از سه تراکم گوناگون.
۳۱. با اینهمه، نه خنک نگاه می دارد،
و نه از گرما حفظ می کند.
۳۲. و شراره هایی از خود پرتاب می کند
به بزرگی قصر.
۳۳. و به زردی رنگ شتر.
۳۴. در آن روز وای بر تکذیب کنندگان.
۳۵. این همان روزی است که آنها سخن نمی گویند.
و به آنها اجازه غدرخواهی داده نخواهد شد.
۳۶. در آن روز وای بر تکذیب کنندگان.
۳۷. آن روز، روز تصمیم گیری است.
شما و نسل های گذشته را احضار کرده ایم.
۳۸. اگر ترفندی دارید، آن را بکار بندید.
۳۹. در آن روز وای بر تکذیب کنندگان.
۴۰. پرهیزگاران زیرسایه ها و کنار چشمه ها هستند.
و از هر میوه ای که بخواهند بهره مند هستند.
۴۱. نوش بخورید و گوارا بیاشامید،
به پاس آنچه می کردید.
۴۲. و ارستگان را چنین پاداش می دهیم.
۴۳. در آن روز وای بر تکذیب کنندگان.
۴۴. چند گاهی بخورید و خوش باشید؛ شما گناهکار هستید.
۴۵. در آن روز وای بر تکذیب کنندگان.
۴۶. وقتی به آنها گفته شود، " رکوع کنید،" رکوع نمی کنند.
۴۷. در آن روز وای بر تکذیب کنندگان.
۴۸. از کدامین حدیث، غیر از این، پیروی می کنند؟

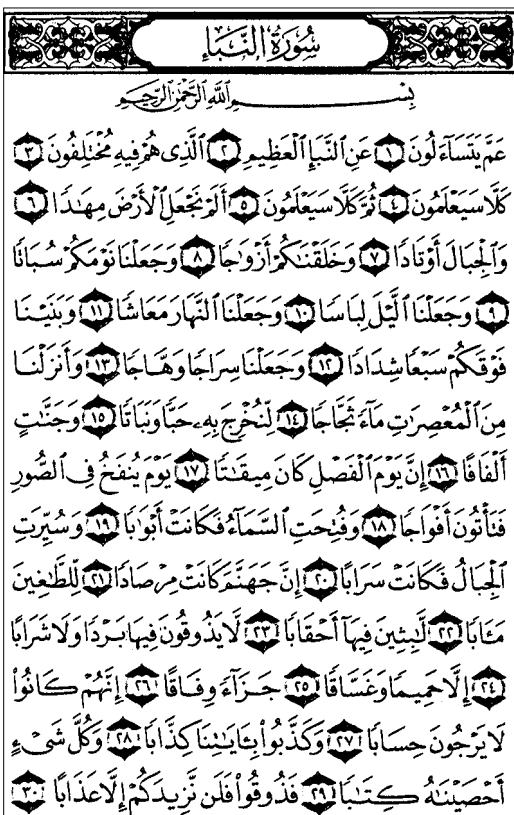
أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿۲۰﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿۲۱﴾ إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿۲۲﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَدِيرُونَ ﴿۲۳﴾ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿۲۴﴾ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كَهَاتَا ﴿۲۵﴾ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿۲۶﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رِيسًا شَدِيدًا ﴿۲۷﴾ وَأَسْقَيْنَكُم مَّاءً فَرَاتًا ﴿۲۸﴾ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿۲۹﴾ أَنْظِلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تَكْدِبُونَ ﴿۳۰﴾ أَنْظِلِقُوا إِلَىٰ ظِلِّ ذِي الْعَرْشِ مَشْجَبٍ ﴿۳۱﴾ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْعَذَابِ ﴿۳۲﴾ إِنَّمَا تَتْرِكُنَّ فِي شُكْرِ كَالْقَصْرِ ﴿۳۳﴾ كَأَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ ﴿۳۴﴾ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿۳۵﴾ هَذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ ﴿۳۶﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْنُدُونَ ﴿۳۷﴾ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿۳۸﴾ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأُولَىٰ نَافِلَةٌ ﴿۳۹﴾ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ﴿۴۰﴾ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿۴۱﴾ إِنْ الْمُنْفِقِينَ فِي ظُلُلٍ وَعُيُونٍ ﴿۴۲﴾ وَفَوَاكِهِ مَعَابِسْتُهُمْ ﴿۴۳﴾ كُلُوا وَأَشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۴۴﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۴۵﴾ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿۴۶﴾ كُلُوا وَتَمَنَعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تُجْرَمُونَ ﴿۴۷﴾ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿۴۸﴾ وَإِذْ أَقْبَلْتُمُ الْمَاءَ تَكْفُوتَ ﴿۴۹﴾ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿۵۰﴾ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۱﴾

* ۲۳- ۷۷:۲۰ طبق کتاب پزشکی Langmans Medical Embryology نوشته T.W. Sadler (چاپ پنجم، صفحه ۸۸) دوران حاملگی برای یک جنین کامل ۲۶۶ روز یا ۳۸ هفته پس از انعقاد نطفه است. هر دو اعداد (۳۸) و (۲۶۶) مضربی از ۱۹ می باشند (پیوست ۱).

سوره ۷۸ : رویداد (النباء)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. از چه می پرسند؟
۲. از آن رویداد بزرگ.
۳. که درباره آن اختلاف دارند.
۴. بیگمان، خواهند دانست.
۵. آری بیگمان خواهند دانست.
۶. آیا زمین را جای مناسبی برای زندگی قرار ندادیم؟
۷. و کوه ها را وسیله ای برای استحکام؟
۸. ما شما را به صورت جفت (برای یکدیگر) آفریدیم.
۹. و خواب را آفریدیم تا شما بتوانید استراحت کنید.
۱۰. و شب را پوششی کردیم.
۱۱. و روز را در جستجوی گذران زندگی.
۱۲. و بر فراز شما هفت جهان بنا کردیم.
۱۳. و چراغی نورانی آفریدیم.
۱۴. و از ابرها آب فرومی باریم.
۱۵. تا بدان دانه و گیاه پدید آوریم.
۱۶. و انواع باغ های میوه را.
۱۷. روز تصمیم گیری روزی است مشخص.
۱۸. روزی که در صور دمیده شود، و شما گروه گروه بیاید.
۱۹. آسمان مانند دروازه هایی، گشوده خواهد شد.
۲۰. کوه ها از جا کنده می شوند، گویی سرابی بیش نبودند.
۲۱. جهنم گریزناپذیر است.
۲۲. آن، جایگاه کسانی خواهد بود که از فرمان خارج شدند.
۲۳. سالیان دراز در آن ماندگارند.
۲۴. در آنجا مزه خنکی، و نوشیدنی را نمی چشند.
۲۵. فقط سوزانه، و غذای تلخ.
۲۶. کیفری در نهایت عدالت.
۲۷. آنها هرگز انتظار نداشتند حساب پس دهند.
۲۸. و همه نشانه های ما را تکذیب کردند.
۲۹. ما همه چیز را در پرونده ای حساب کردیم.
۳۰. پیامدهای آن را بچشید؛ چیزی جز عذاب بر شما نمی افزاییم.

۳۱. پرهیزگاران سزاوار پاداش شده اند.
۳۲. باغ های میوه و تاک های انگور.
۳۳. همسرانی بسیار زیبا و برازنده.
۳۴. نوشیدنی های دلپذیر.
۳۵. در آنجا هرگز سخن بیهوده، یا دروغ نمی شنوند.
۳۶. پاداشی از سوی پروردگار تو؛ پاداشی بزرگ.
۳۷. پروردگار آسمان ها و زمین، و آنچه میان آنهاست. رحمتگر.
- هیچ کس نمی تواند تصمیم های او را نسخ کند.
۳۸. آن روز خواهد آمد که روح القدس و فرشتگان به صف بایستند.

إِنَّ الْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٣٣﴾ وَأَنْسَاءَ
 دِهَانًا ﴿٣٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدًّا ﴿٣٥﴾ أَلَّا يَجْرَأَ مِنْ رَبِّكَ عَطَاءٌ
 حِسَابًا ﴿٣٦﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ
 مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ
 إِلَّا مَنْ أَدْنَىٰ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذَلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ فَمَنْ
 شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَثَابًا ﴿٣٩﴾ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ
 يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّازِعَاتِ غَرْاقًا ﴿١﴾ وَالنَّشِيطَاتِ تَشَاطُفًا ﴿٢﴾ وَالسَّيْحَاتِ سَبَاطًا ﴿٣﴾
 فَالسَّيِّدَاتِ سَبَاطًا ﴿٤﴾ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ﴿٥﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾
 تَتَّبِعُنَّ الرَّادِفَةَ ﴿٧﴾ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾ أَبْصَرُهَا
 خَشِيعَةٌ ﴿٩﴾ يَقُولُونَ أَيْنَا الْمُرْدُودُونَ فِي الْخَافِرَةِ ﴿١٠﴾ أَيْنَا ذَاكُنَا
 عِظْمًا خَيْرَةً ﴿١١﴾ قَالُوا لَئِنَّا إِذَا كَرِهَ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾ فَلِئِمَّا هِيَ زَجْرَةٌ
 وَجِدَةٌ ﴿١٣﴾ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾ هَلْ أَنْتَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ﴿١٥﴾

- هیچ کس سخن نخواهد گفت جز کسانی که رحمتگر اجازه دهد، و آنها فقط آنچه را که درست است می گویند.
۳۹. این آن روزی است که در آمدنش شکی نیست. بگذار هر کس که می خواهد به پروردگارش پناه ببرد.
۴۰. ما به اندازه کافی از عذابی که به زودی فرا می رسد به شما هشدار داده ایم. آن همان روزی است که هر کس آنچه را که با دستانش از پیش فرستاده است ارزیابی می کند، و کافر خواهد گفت، ”آه، ای کاش خاک بودم.“

سوره ۷۹ : در رباینندگان (النازعات)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. (فرشتگانی که جان کافران را) با زور می ربایند.
۲. و آنان که (جان مومنان را) با نرمی و سرور می گیرند.
۳. و آنان که همه جا شناورند.
۴. و با اشتیاق از یکدیگر پیشی می گیرند –
۵. تا دستورات گوناگون را به انجام رسانند.
۶. آن روز که زلزله بلرزاند.
۷. به دنبال دومین بانگ.
۸. بعضی ها پریشان خاطر خواهند شد.
۹. با چشمان بزیر افکنده شان.
۱۰. خواهند گفت، ”یعنی دوباره از گور خلق شده ایم!“
۱۱. ” چگونه پس از آنکه به استخوان هایی پوسیده تبدیل شده بودیم چنین چیزی رخ داد؟“
۱۲. آنها گفته بودند، ” غیر ممکن است که خلقت دوباره تکرار شود.“
۱۳. فقط یک تلنگر لازم است.
۱۴. که بدان برمی خیزند.
۱۵. آیا سرگذشت موسی را دانسته ای؟

۱۶. پروردگارش او را در وادی مقدس طوی فرا خواند.
۱۷. "نزد فرعون برو؛ او نافرمان شده است."
۱۸. به او بگو، "آیا نمی خواهی خود را اصلاح کنی؟"
۱۹. "بگذار تو را به سوی پروردگارت راهنمایی کنم، تا از حرمتگزاران شوی."
۲۰. سپس معجزه بزرگ را به او نشان داد.
۲۱. ولی او ایمان نیاورد و سرکشی کرد.
۲۲. سپس شتابان روی گرداند.
۲۳. و احضار کرد و بانگ برآورد.
۲۴. و گفت، "منم پروردگار شما؛ بالاترین مقام."
۲۵. در نتیجه، **خدا** او را به کیفر هر دو جهان گرفتار کرد.
۲۶. در این برای مردم حرمتگزار درسی است.
۲۷. آیا آفرینش شما دشوارتر از آفرینش آسمان است؟ **او** آن را بنا کرد.
۲۸. **او** توده های آنرا برافراشت، و آنرا کامل کرد.
۲۹. شبش را تاریک، و روزش را روشن کرد.
۳۰. **او** زمین را تخم مرغی شکل ساخت.*
۳۱. و از آن، آب و چراگاه آن را بیرون آورد.
۳۲. و کوه ها را استوار کرد.
۳۳. تا برای شما و برای حیوانات شما وسیله گذران زندگی فراهم شود.
۳۴. سپس، وقتی آن بانگ عظیم فرا رسد.
۳۵. در آن روز است که انسان همه اعمالش را بیاد می آورد.
۳۶. دوزخ بوجود خواهد آمد.
۳۷. و برای آنکس که نافرمان شد.
۳۸. و خود را به زندگی دنیا مشغول داشت.
۳۹. دوزخ، محل اقامت خواهد بود.
۴۰. و برای کسی که به جلال و جبروت پروردگارش ارج نهاد، و خود را از هوس های گناه آلود بازداشت.
۴۱. بهشت، محل اقامت خواهد بود.
۴۲. از تو درباره ساعت می پرسند، و اینکه چه وقت برپا می شود!
۴۳. (محمد) تو آن کسی نیستی که مقدر شده است زمان آن را اعلام کند.
۴۴. این تقدیر، بسته به تصمیم پروردگار تست.
۴۵. مأموریت تو این است که کسانی را که در انتظار آن هستند هشدار دهی.
۴۶. روزی که آن را ببینند، احساس می کنند که فقط شامگاهی، یا نیمی از روز را درنگ کردند.

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ يَا لَوْلَا الْقُدْسُ طَوًى ﴿١٦﴾ أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿١٧﴾
فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَهٌ إِلَّا أَن تَرْكِبَ ﴿١٨﴾ وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَنَحْنُ سِوَهُ ﴿١٩﴾ فَأَرِنَهُ
آيَةَ الْكُبْرَىٰ ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ﴿٢١﴾ ثُمَّ أَذْبَرَ نَجْوَىٰ ﴿٢٢﴾ فِجْشَرَ
فَنَادَىٰ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ أَنَارِكُمْ الْأَعْلَىٰ ﴿٢٤﴾ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرِ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٥﴾
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ ﴿٢٦﴾ أَن تَمَّ أَشَدُّ خَلْقًا أَمَّا السَّمَاءُ فَبُنِيهَا
﴿٢٧﴾ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيْنَهَا ﴿٢٨﴾ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ﴿٢٩﴾
وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ﴿٣٠﴾ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴿٣١﴾
وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ﴿٣٢﴾ مَنَّاعًا لِّكُرْوَانِمْ كُرْمًا ﴿٣٣﴾ فَإِذَا جَاءَ سَاءَ الطَّامِنَةُ
الْكُبْرَىٰ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ﴿٣٥﴾ وَبُرُزَّتْ السَّجِدُ
لِئَمَّن يَرَىٰ ﴿٣٦﴾ فَأَمَّا مَن طَغَىٰ ﴿٣٧﴾ وَءَاثَرَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَإِنَّ السَّجِدُ
هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٣٩﴾ وَأَمَّا مَن خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ فَمِنْهُم مَّنْ هُوَ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٤٠﴾
﴿٤١﴾ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٤٢﴾ سَتَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ﴿٤٣﴾
﴿٤٤﴾ فِيمَ أَنْتَ مِن ذِكْرِنَهَا ﴿٤٥﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ مِنْهَا مَنبَهُهَا ﴿٤٦﴾ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ
مَّن يَخْشَاهَا ﴿٤٧﴾ كَاتِبُ يَوْمَ يَرُونَهَا لَوَّالِحِينَ ﴿٤٨﴾ أَلَا عَشِيَّةً أَوَّضَحْنَا ﴿٤٩﴾

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

* ۷۹:۳۰ واژه عربی "دَحَاهَا" از ریشه "دَحَى" مشتق شده است که بمعنی "تخم مرغ" است.

سوره ۸۰: چهره درهم کشید (عبس)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. او (محمد) چهره درهم کشید و روی خود برگرداند.
۲. هنگامی که مرد نابینا نزد او آمد.
۳. تو چه میدانی؟ شاید او خود را پاک کند.
۴. یا شاید توجه کند، و از پیام بهره مند شود.
۵. و اما آن مرد ثروتمند.
۶. که توجه ات را به او معطوف داشتی.
۷. با آنکه نمی توانستی ضامن رستگاری او باشی.
۸. آن کس که با شور و اشتیاق نزد تو آمد.
۹. و حقیقتاً حرمتگزار است.
۱۰. به او اعتنا نکردی.
۱۱. بیگمان، این یک یادآوری است.
۱۲. هرکس که بخواهد می تواند پند بگیرد.
۱۳. در کتاب های آسمانی محترم.
۱۴. بلند مرتبه و پاک.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

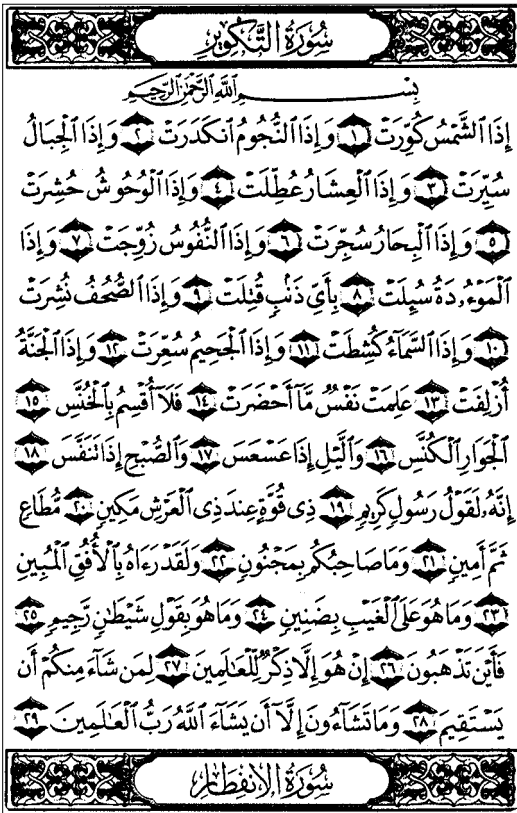
عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ ۖ اَنْ جَاءَهُ الْاَعْمَىٰ ۚ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهٗ يُرِيۡكَ ۗ اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعُهٗ الَّذِي كَرِيۡمٌ ۚ اَمَّا مَنْ اسْتَعْجَلَ ۙ فَاَنْتَ لَهٗ تَصَدَّقُ ۚ ﴿١﴾
 وَمَا عَلَيۡكَ الْاَلْبَیۡزِيُّ ۙ وَاَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَىٰ ۙ وَهُوَ يُخۡشَىٰ ۙ فَاَنْتَ عَنْهُ نَلۡهَىٰ ۙ ﴿٢﴾ كَلَّا اِنَّهَا لَازۡكِرَةٌ ۙ ﴿٣﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرُهٗ ۙ ﴿٤﴾ فِیۡ صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ۙ ﴿٥﴾ مَرۡفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۙ ﴿٦﴾ بِاٰیۡدِیۡ سَفَرَةٍ ۙ ﴿٧﴾ كِرَامٍ بَرۡوَرٍ ۙ ﴿٨﴾ فَاِنَّ لِلۡاِنۡسَانِ ۙ ﴿٩﴾ مَا اَلۡكَرُهٗ ۙ ﴿١٠﴾ مِنْ اٰیۡ شَیۡءٍ خَلَقَهٗ ۙ ﴿١١﴾ مِنْ نُّطْفَۡةٍ خَلَقَهٗ ۙ فَقَدَرُهٗ ۙ ﴿١٢﴾ ثُمَّ السَّیۡلَ سَیۡرَهٗ ۙ ﴿١٣﴾ ثُمَّ اَمَانَهٗ ۙ فَاَقۡبَرُهٗ ۙ ﴿١٤﴾ ثُمَّ اِذَا سَاۤءَ اَنْشُرُهٗ ۙ ﴿١٥﴾ كَلَّا لَمَّا بَقِیۡضَ مَاۤ اَمَرُهٗ ۙ ﴿١٦﴾ فَلۡیُنۡظِرِ الْاِنۡسَانَ اِلَیۡنَا طَعَامِهٖ ۙ ﴿١٧﴾ اِنَّا صَبَبْنَا الْمَآءَ صَبۡبًا ۙ ﴿١٨﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْاَرۡضَ شَقًّا ۙ ﴿١٩﴾ فَاَبۡتَنَّا فِیۡهَا جَبَابًا ۙ ﴿٢٠﴾ وَعَبۡبَا وَقَضَبًا ۙ ﴿٢١﴾ وَرِیۡثَوَانًا وَخَلًّا ۙ ﴿٢٢﴾ وَحَدَّیۡنَا عَلَبَابًا ۙ ﴿٢٣﴾ وَفَلَکَہٗمَ وَاَبَا ۙ ﴿٢٤﴾ مَنۡعَا لَکُمۡ ۙ ﴿٢٥﴾ وَلَا تَعۡلِمُوۡکُمۡ ۙ ﴿٢٦﴾ فَاِذَا جَاۤءَتِ الصَّآئِغَةُ ۙ ﴿٢٧﴾ یَّوۡمَ یَفۡرُ الْمُرۡءُ مِنْ اَخِیۡہٗ ۙ ﴿٢٨﴾ وَاُمِّہٖ وَاَبِیۡہٗ ۙ ﴿٢٩﴾ وَصَاحِبِہٖہٗ وَبَنِیۡہٗ ۙ ﴿٣٠﴾ لِکُلِّ اَمۡرٍ مِّنۡہُمۡ یَّوۡمَ یَدۡرُ اَسۡنَانًا ۙ ﴿٣١﴾ یَغۡنِیۡہٗ ۙ ﴿٣٢﴾ وَجُوۡہُ یَّوۡمَ یَدۡرُ مَسۡفِرَہٗ ۙ ﴿٣٣﴾ ضَآحِکَہٗ مُسۡتَبۡشِرَہٗ ۙ ﴿٣٤﴾ وَوَجُوۡہُ یَّوۡمَ یَدۡرُ عَلٰہَا غَدَرَہٗ ۙ ﴿٣٥﴾ تَرۡهَقۡہَا قَرۡعَہٗ ۙ ﴿٣٦﴾ اَوَّلِیۡکَ ہُمُ الْکٰفِرَۃُ الْفَجۡرَہٗ ۙ ﴿٣٧﴾

۱۵. به دست رسولانی (نوشته شده است).
۱۶. که محترم و درستکار هستند.
۱۷. وای بر انسان؛ چه ناسپاس است او!
۱۸. مگر او را از چه چیز آفرید؟
۱۹. او را از قطره ای کوچک می آفریند، و به او شکل می بخشد.
۲۰. سپس راه را برای او مشخص می کند.
۲۱. سپس او را می میراند، و در گور می نهد.
۲۲. سپس، در هر زمان که اراده کند، او را برمی خیزاند.
۲۳. وی باید از فرمان های او پیروی کند.
۲۴. بگذار آدمی به غذایش بنگرد!
۲۵. ما آب را به فراوانی فرومی ریزیم.
۲۶. سپس خاک را می شکافیم.
۲۷. و در آن دانه ها را می رویانیم.
۲۸. تاکستان ها و چراگاه ها.
۲۹. زیتون ها و نخلستان ها.
۳۰. انواع گسترده ای از بوستان ها.
۳۱. میوه ها و سبزی ها.
۳۲. تا برای شما و حیوانات شما وسیله گذران زندگی فراهم کنیم.
۳۳. سپس، هنگامی که بانگ فرا رسد.
۳۴. در آن روز است که آدمی از برادر خود
۳۵. و از پدر و مادرش.
۳۶. و همسرش و فرزنداناش می گریزد.
۳۷. در آن روز، هر یک از آنها، نگران سرنوشت خویش است.
۳۸. بعضی رخسارها در آن روز خوشحالند.
۳۹. شاد و خندان.
۴۰. بعضی دیگر از رخسارها، در آن روز، پوشیده از بدبختی خواهند بود.
۴۱. غرق در پشیمانی.
۴۲. اینان همان کافران تباہکار هستند.

سوره ۸۱ : غلتیدن (التکویر)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. هنگامی که خورشید بغلتد.
۲. ستارگان به یکدیگر برخورد کنند.
۳. کوه ها برداشته شوند.
۴. زاد و ولد متوقف شود.
۵. وحوش احضار شوند.
۶. اقیانوس ها آتش گیرند.
۷. ارواح به کالبد خود بازگردانیده شوند.
۸. از دختر زنده به گور شده پرسیده شود:
۹. به چه گناهی کشته شده بود؟

۱۰. نامه اعمال دانسته شود.
۱۱. آسمان برداشته شود.
۱۲. دوزخ افروخته شود.
۱۳. بهشت نمایان شود.
۱۴. هرکس خواهد دانست که با خود چه آورده است.

رسول میثاق خدا

۱۵. پس سوگند به کهکشان ها.
۱۶. که دقیقاً در مدار خود در گردشند.
۱۷. به شبی که فرومی افتد.
۱۸. و به صبحی که می دمدم.
۱۹. این سخن رسولی محترم است.*
۲۰. که از صاحب عرش مجوز دارد، و از او پشتیبانی می شود.
۲۱. باید از او اطاعت شود، و به او اعتماد شود.
۲۲. دوست شما (رشاد) دیوانه نیست.
۲۳. او وی را در آفق مبین دید.*
۲۴. وی هیچ خبری را از شما پنهان نمی کند.
۲۵. و سخن شیطان رانده شده نیست.
۲۶. از این پس، به کجا خواهید رفت؟
۲۷. این پیامی است برای همه مردم.
۲۸. برای آنانکه می خواهند در راه راست گام بردارند.
۲۹. هرچه بخواهید، بنا بر قانونمندی خداست، پروردگار جهان.

* ۸۱:۱۹ اگر شماره این سوره و این آیه را با ارزش رقمی "رشاد" (۵۰۵) ، "خلیفه" (۷۲۵) جمع کنیم، (۱۳۲۰، یا ۷۰×۱۹) بدست می آید. این مدرک قرآنی که با ریاضی به ما داده شده تصدیق کننده آن است که این رسول، رشاد خلیفه است.

* ۸۱:۲۳ همانطور که در پیوست ۲ گزارش شده، رشاد خلیفه به افق بلند [افق مبین] احضار شد.

سوره ۸۲ : فروپاشیدن (الانفطار)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. هنگامی که آسمان فروپاشد.
۲. سیارات پراکنده شوند.
۳. اقیانوس ها منفجر شوند.
۴. گورها باز شوند.
۵. هرکس خواهد دانست که چه چیز باعث پیشرفت، و چه چیز باعث پس روی او شده است.

در آنچه خدا آفریده بیندیشید

۶. ای انسان، چه چیز تو را از پروردگارت منحرف کرد، از آن باری تعالی؟
۷. آنکس که تو را آفرید، تو را شکل بخشید، و تو را کامل کرد.
۸. و به هر نقشی که برگزید، شکل داد.
۹. بیگمان، شما دین و آیین را تکذیب می کنید.
۱۰. غافل از این واقعیت که در اطراف شما نگهبانان (نامریی) وجود دارند.
۱۱. آنان گزارشگرانی هستند که درست گزارش می دهند.

و هر چه می کنید ثبت می کنند.

۱۲. به یقین، دینداران سزاوار شادمانی شده اند.
۱۳. درحالی که تباهاکاران سزاوار دوزخ شده اند.
۱۴. و روز داوری در چنگ آن گرفتار می شوند.
۱۵. و هرگز از آنجا بیرون نمی روند.
۱۶. چه سهمگین است روز داوری.
۱۷. و ه که چه روزی است؛ روز داوری!
۱۸. این همان روزی است که هیچ کس نمی تواند برای کسی کاری بکند، و همه تصمیم ها، در آن روز، با خداست.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انشَرَّتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْيَمَامُ
فُجِرَتْ ﴿٣﴾ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ
وَآخَرَتْ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّبَكَ رَبِّكَ ﴿٦﴾ أَلَمْ يَخْلُقْكَ
خَلْقًا فَسَوَّكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾
كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالذِّينِ ﴿٩﴾ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا
كُنِينِينَ ﴿١١﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٣﴾ وَإِنَّ
الْفَجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٤﴾ يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الذِّينِ ﴿١٥﴾ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِعَائِينَ ﴿١٦﴾
وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الذِّينِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ مَّا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الذِّينِ ﴿١٨﴾
يَوْمَ لَا تَمَلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ سِتًّا وَالأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ﴿١٩﴾

سُورَةُ الْمَطْفِفِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّلْمَطْفِفِينَ ﴿١﴾ الَّذِينَ إِذَا كَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿٢﴾
وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وُزِنُواهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٣﴾ أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ
مَبْعُوثُونَ ﴿٤﴾ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

سوره ۸۳ : متقلبان (المطففين)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. وای بر متقلبان.
۲. آنان که چون از مردم چیزی می ستانند، اندازه را تمام می خواهند.
۳. ولی وقتی به آنها پرداخت می کنند، در اندازه یا وزن تقلب می کنند.
۴. آیا نمی دانند که برانگیخته خواهند شد؟
۵. در روزی سهمگین؟
۶. آن همان روزی است که همه مردم در برابر پروردگار جهان می ایستند.

کتابی با نوشتار عددی/رقومی

۷. بیگمان، کتاب گناهکاران در سجین است.
 ۸. آیا می دانی سجین چیست؟
 ۹. کتابی است که دارای ساختار عددی است.
 ۱۰. در آن روز وای بر تکذیب کنندگان.
 ۱۱. آنها روز داوری را دروغ می پندارند.
 ۱۲. هیچ کس آن را تکذیب نمی کند مگر کسی که متجاوز و گناهکار باشد.
 ۱۳. وقتی آیات ما برایش خوانده شود،
 می گوید، "افسانه هایی از گذشته!"

۱۴. در واقع، گناهانشان بر دل هایشان زنگار بسته است.

۱۵. بیگمان، در آن روز از پروردگارشان محروم می مانند.

۱۶. سپس به دوزخ پرت می شوند.

۱۷. به آنها گفته می شود، "این همان است که آن را دروغ می پنداشتید."

۱۸. بیگمان، کتاب نیکان در علین خواهد بود.

۱۹. آیا می دانی علین چیست؟

۲۰. کتابی است که دارای ساختار عددی است.

۲۱. تا مقربان درگاه من شاهدش باشند.

۲۲. نیکان سزاوار شادمانی شده اند.

۲۳. بر تخت های مجلل تکیه می زنند،

و می نگرند.

۲۴. نعمت شادی را در رخسارشان می بینی.

۲۵. شربت هایشان خوشمزه است.

۲۶. و مانند مشک خوشبوست. رقابت کنندگان باید

برای چنین چیزی رقابت کنند.

۲۷. شیره اش به عطر و طعم مخصوصی

آمیخته است.

۲۸. که از چشمه ای است که برای مقربان من در نظر گرفته شده است.

۲۹. روزگاری بود که گناهکاران به کسانی که ایمان داشتند می خندیدند.

۳۰. و چون از کنارشان می گذشتند، به ایشان طعنه می زدند.

۳۱. وقتی با مردم خود جمع می شدند، به شوخی می گرفتند.

۳۲. هرگاه آنها را می دیدند، می گفتند، "این افراد بسیار گمراه شده اند!"

۳۳. "هیچ نگهبان (نامری ئی) در کار نیست."

۳۴. امروز، کسانی که ایمان آوردند به کافران می خندند.

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ ﴿٧﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ﴿٨﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٩﴾ وَيَلُومُنَّ يَوْمَئِذٍ الْمَكِيدِينَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الَّذِينَ ﴿١١﴾ وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ إِذَا نُنَادَى عَلَيْهِمْ اإِنشَاءُ قَالَ أَسْطُرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ لَمَّا نَسُوا لَصَالُوا الْحَجِيمَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نَبَّأُ هَذَا الَّذِي كُتِبَ بِهِ تَكَذِّبُونَ ﴿١٧﴾ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَنْبَارِ لَفِي عِلِّيَّينَ ﴿١٨﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيَّونَ ﴿١٩﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢٠﴾ يَشْهَدُهُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٢١﴾ إِنَّ الْأَنْبَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى الْأَرْبَابِ يُنظَرُونَ ﴿٢٣﴾ نَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيْقٍ مَخْشُومٍ ﴿٢٥﴾ خِتْمُهُ مِسْكَ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴿٢٦﴾ وَمِرَاجُهُ مِنَ تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامِرُونَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذْ أَرَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُونَ ﴿٣٢﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾

- ۳۵. بر تخت های مجلل به تماشا می نشینند.
- ۳۶. به یقین، کافران به سبب آنچه کردند به کیفر می رسند.

سوره ۸۴ : گسیختگی (الانشقاق)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

- ۱. آن زمان فرا خواهد رسید که آسمان گسیخته شود.
- ۲. به پروردگارش تسلیم شود و پایان یابد.
- ۳. زمین هموار خواهد شد.
- ۴. و تمام محتویاتش را در حین انفجار، بیرون خواهد ریخت.
- ۵. و به پروردگارش تسلیم می شود و پایان می یابد.
- ۶. ای آدمیان، شما با پروردگارتان دیداری در پیش دارید که خواهی نخواهی روی می دهد.
- ۷. و کسی که کارنامه اش را با دست راستش دریافت کند،
- ۸. حسابرسی اش آسان خواهد بود.
- ۹. و با خوشحالی نزد کسانش باز می گردد.
- ۱۰. و کسی که کارنامه اش را از پشت سر دریافت کند،
- ۱۱. پشیمانی سراپای وجودش را فرا می گیرد.
- ۱۲. و در دوزخ خواهد سوخت.
- ۱۳. او با دیگران از روی تکبر رفتار می کرد.
- ۱۴. و می پنداشت که هرگز به حسابش رسیدگی نخواهد شد.
- ۱۵. آری. بیگمان، پروردگارش به او بینا بود.
- ۱۶. پس سوگند به افق گلگون غروب.
- ۱۷. و به شب، هنگامی که بگسترَد.
- ۱۸. و به ماه و منازلش.
- ۱۹. شما از مرحله ای به مرحله دیگر می روید.
- ۲۰. چرا ایمان نمی آورند؟
- ۲۱. و چون قرآن برایشان خوانده می شود، سجده نمی کنند.
- ۲۲. این برای آن است که کسانی که ایمان ندارند (قرآن را) تکذیب می کنند.
- ۲۳. **خدا** از درون اندیشه هایشان بخوبی آگاه است.
- ۲۴. آنان را به عذابی دردناک وعده ده.
- ۲۵. کسانی که ایمان آوردند و درستکار شدند، پاداشی دریافت می کنند که برآستی سزاوار آن هستند.

عَلَى الْأَرْضِ كَيْفَ يُضَرُّونَ ۝ هَلْ تُؤْتُونَ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝

سُورَةُ الْأَنْشِقَاقِ قِيلَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ۝ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۝ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۝ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝ يَتَأْتِيهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ۝ فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۝ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ۝ وَيَنْقَلِبُ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝ وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۝ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ۝ وَيَصِلُ سَعِيرًا ۝ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ۝ بَلَى إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۝ فَلَا أَقْسَمُ بِاللَّخْفِئِ ۝ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۝ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۝ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ۝ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْءَانُ لَا يَسْجُدُونَ ۝ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ ۝ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۝ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝

سوره ۸۵ : کهکشان ها (البروج)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. آسمان و کهکشان هایش.
۲. روز موعود.
۳. شاهد و آنچه مشاهده می شود.
۴. وای بر اصحاب دره.
۵. که آتشی فروزان افروختند.
۶. و پیرامون آن نشستند.
۷. تا سوختن مومنان را تماشا کنند.
۸. آنها فقط به این خاطر از آنها نفرت داشتند که آنها به **خدای** توانمند، و سزاوار ستایش ایمان آوردند.
۹. سلطنت آسمان ها و زمین از آن **اوست**.
- و **خدا** بر همه چیز شاهد است.
۱۰. بیگمان، کسانی که مردان با ایمان و زنان با ایمان را آزار می دهند، و توبه نمی کنند، به عذاب جهنم گرفتار شده اند؛ آنها به عذاب سوختن محکوم شده اند.
۱۱. بیگمان، آنانکه ایمان آوردند و درستکار شدند، سزاوار باغ هایی هستند که در آن جوی ها روان است.
- این بزرگ ترین موفقیت است.
۱۲. آری، بانگ پروردگارت سخت است.
۱۳. **اوست** که هستی می بخشد و تکرار می کند.
۱۴. و او آمرزنده، و مهربان است.
۱۵. صاحب عرش با شکوه.
۱۶. انجام دهنده هر آنچه که اراده کند.
۱۷. آیا دیدی که بر آن سپاهیان چه گذشت؟
۱۸. سپاهیان فرعون، و ثمود؟
۱۹. کسانی که ایمان نمی آورند به مرض تکذیب مبتلا شدند.
۲۰. **خدا** از ایشان بخوبی آگاه است.
۲۱. برآستی که، این قرآنی است شکوهمند.
۲۲. محفوظ در لوح اصلی.

سُورَةُ الْبُرُوجِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾ وَالْيَوْمِ الْوَعُودِ ﴿٢﴾ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ﴿٣﴾ قُلْ أَصْحَابُ الْأَعْدُدِ ﴿٤﴾ النَّارِ ذَاتِ الْوُجُودِ ﴿٥﴾ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ﴿٦﴾ وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَنَوُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ كَفَرُوا فَهُمْ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ وَهُمْ فِي عَذَابٍ مُخْتَلِفٍ ﴿١٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ هُوَ بَدِيٌّ وَبَعِيدٌ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ﴿١٤﴾ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾ فَعَالٌ لَمَّا يُرِيدُ ﴿١٦﴾ هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثَ الْجُونِ ﴿١٧﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ مِنَ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَجِيدٌ ﴿٢١﴾ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الْاِنْفِاطِ

سوره ۸۶ : ستاره درخشان (الطارق)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. به آسمان و الطارق.
۲. آیا می دانی الطارق چیست؟
۳. ستاره ای درخشان.
۴. بیگمان، از هر کس بخوبی نگاهبانی می شود.
۵. بگذار انسان در آفرینش خود بیندیشد.
۶. او از مایعی دفع شده آفریده شد.
۷. از میان ستون مهره ها و اندام های درونی شکم.
۸. بیگمان او قادر است وی را برانگیزد.
۹. آن روز که تمام اسرار دانسته شوند.
۱۰. او نه قدرتی خواهد داشت، و نه فریاد رسی.
۱۱. به آسمان که (آب را) باز می گرداند.
۱۲. به زمین که (برای رویش گیاهان) شکافته می شود.
۱۳. این سخنی است جدی.
۱۴. آن را سطحی نگیرید.
۱۵. آنها ترفندی بکار می برند و نیرنگ می زنند.
۱۶. ولی من نیز ترفندی بکار می برم.
۱۷. به ناباوران مهلت ده؛ مهلتی کوتاه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٢﴾ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿٣﴾ إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلِمَهَا حَافِظٌ ﴿٤﴾ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿٧﴾ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ﴿٩﴾ فَاَلَمْ يَكُنْ مِنْ قَبْلُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٌ ﴿١٠﴾ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ﴿١١﴾ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّنِيعِ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ﴿١٣﴾ وَمَا هُوَ بِأَهْوَىٰ لَهْفٍ لَّهُمْ ﴿١٤﴾ يُكِيدُونَ كَيْدًا ﴿١٥﴾ وَأَكِيدُ كَيْدًا ﴿١٦﴾ فَمَهْلُ الْكَافِرِينَ أَهْمَالُهُمْ رُويًا ﴿١٧﴾

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّى ﴿٢﴾ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ﴿٣﴾ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ﴿٥﴾ سَتَقْرِىٰ نَاكٌ ﴿٦﴾ فَلَا تَنسَى ﴿٧﴾ إِنْ لَمْ يَأْمُرْهُ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ﴿٨﴾ وَيُبْسِرُكَ لِلنَّسْرِ ﴿٩﴾ فذَكَرْ إِنْ نَفَعْتَ الذَّكَرَى ﴿١٠﴾ سَيَذَكِّرْكَ مِنْ غَشَىٰ نَاكٍ ﴿١١﴾ وَيَنْجِتْهَا الْأَشْفَى ﴿١٢﴾ الَّذِي يَصَلِي النَّارَ الْكُبْرَى ﴿١٣﴾ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿١٤﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَىٰ ﴿١٥﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ﴿١٦﴾

سوره ۸۷ : بالاترین (الاعلی)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. نام پروردگارت را تسبیح گو، آن باریتعالی را.
۲. او می آفریند و شکل می دهد.
۳. او طرح می افکند و هدایت می کند.
۴. او چراگاه ها را پدید می آورد.
۵. سپس آن را به کاهی سبک تبدیل می کند.
۶. ما بر تو تلاوت خواهیم کرد؛ فراموش نکن.
۷. همه چیز بخواست خداست؛ او از آنچه آشکار است و از آنچه نهان است آگاه است.
۸. ما، تو را به آسان ترین راه هدایت می کنیم.
۹. بنابراین، یادآوری کن؛ شاید این یادآوری ها سودمند باشد.
۱۰. آنکس که خاشع است پند می گیرد.
۱۱. آنکس که تباهکار است از آن کناره می گیرد.
۱۲. در نتیجه، او از آتش گسترده دوزخ در عذاب خواهد بود.
۱۳. او در آنجا نه می میرد، و نه زنده است.
۱۴. در حقیقت کسی برنده است که رستگار شود.
۱۵. و برای رسیدن به آن باید نام پروردگارش را یاد کند و نماز را برپا دارد.

۱۶. بیگمان، این زندگی نخست شما را به خود سرگرم کرده است.
۱۷. گرچه آخرت بسیار بهتر، و جاودانه است.
۱۸. این، در متون مقدس پیشین آمده است.
۱۹. در متون مقدس ابراهیم و موسی.

سوره ۸۸ : هنگامه ی فراگیر (الغاشیه)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. آیا از آن هنگامه فراگیر باخبری؟
۲. چهره هایی در آن روز شرمسار می شوند.
۳. رنجور و از پای درآمده.
۴. از آتش شعله ور دوزخ در عذابند.
۵. از چشمه ای شعله ور بنوشند.
۶. غذایی جز انواع چیزهای بی فایده نخواهند داشت.

که نه غذاییت دارد،

۷. و نه گرسنگی را برطرف می کند.
۸. بعضی دیگر از چهره ها در آن روز غرق شادی خواهند بود.
۹. خوشنود از کردار خود.

در بهشتی برین.

۱۰. در آنجا، هیچ سخن بیهوده ای نشنوند.
۱۱. در آنجا، چشمه ای روان است.
۱۲. در آنجا، تخت هایی مجلل است.
۱۳. و نوشابه ها در دسترس است.
۱۴. و تئنگ ها به ردیف.
۱۵. و سراسر فرش.
۱۶. چرا به شتران نمی اندیشند و اینکه چگونه آفریده شدند؟

به آسمان و اینکه چگونه برافراشته شد.

به کوه ها و اینکه چگونه برنشاندند شد.

به زمین و اینکه چگونه ساخته شد.

یادآوری کن، زیرا مأموریت تو این است که اینها را یادآوری کنی.

تو هیچ قدرتی بر آنان نداری.

کسانی که رویگردان می شوند و ایمان نمی آورند.

خدا آنان را به عذابی بزرگ دچار خواهد کرد.

سرنوشت نهایی شان به سوی ماست.

سپس ما آنها را برای حسابرسی فرا می خوانیم.

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾ وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿١٧﴾ إِنَّ هٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْاُولٰٓئِ ﴿١٨﴾ صُحُفِ اِبْرٰهٖمَ وَمُوسٰى ﴿١٩﴾

سُوْرَةُ الْغٰشِيَةِ

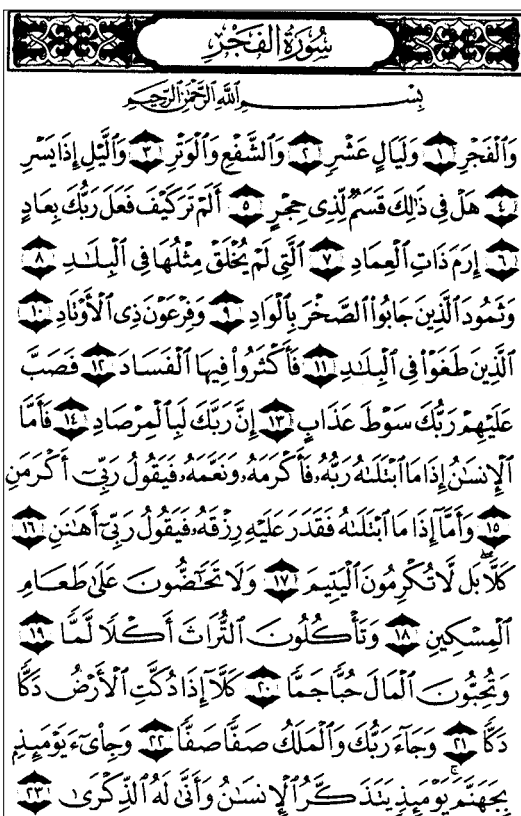
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

هَلْ اٰتٰكَ حَدِیْثَ الْغٰشِيَةِ ﴿١﴾ وُجُوْهُ يَوْمَیْذٍ خٰشِعَةٌ ﴿٢﴾
 عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصَلٰی نَارًا سَامِيَةً ﴿٤﴾ تُشَقِّقُ مِنْ عَيْنٍ اٰنِيَةٍ ﴿٥﴾
 لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ اِلَّا مِنْ صَرِيْحٍ ﴿٦﴾ لَا یَسْمِنُوْنَ وَلَا یُعْنَى مِنْ جُوْعٍ ﴿٧﴾
 وُجُوْهُ يَوْمَیْذٍ نَّاعِمَةٌ ﴿٨﴾ لَسَعٰیهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِی جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾
 لَا تَسْمَعُ فِيْهَا لَغِيَةً ﴿١١﴾ فِیْهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِیْهَا سُرُرٌ مَّرْفُوْعَةٌ ﴿١٣﴾
 وَاَكْوَابٌ مَّوْضُوْعَةٌ ﴿١٤﴾ وَمَنَارِقٌ مَّصْفُوْفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَرَائِبٌ مُّبْتُوْنَةٌ ﴿١٦﴾
 اَفَلَا یَنْظُرُوْنَ اِلٰی الْاٰبِلِ كَیْفَ خَلَقَتْ ﴿١٧﴾ وَاِلٰی السَّمٰوٰتِ كَیْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾
 وَاِلٰی الْجِبَالِ كَیْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَاِلٰی الْاَرْضِ كَیْفَ سَطِحَتْ ﴿٢٠﴾
 فَذَكِّرْ اِنَّمَا اَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴿٢٢﴾ اِلَّا مَنْ تَوَلٰی وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَعَذٰبُ اللّٰهِ الْعَذَابُ الْاَكْبَرُ ﴿٢٤﴾
 اِنَّا اِلَيْنَا اِيَّاہُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اِنَّا عَلَيْنَا حِسَابُهُمْ ﴿٢٦﴾

سوره ۸۹ : پگاه (الفجر)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. به پگاه.
  ۲. و ده شب*.
  ۳. به جفت و به تک*.
  ۴. و به شب چون سپری شود.
  ۵. سوگندی سنگین، برای کسی که هوشمند است.
  ۶. آیا دیدی که پروردگارت با عاد چه کرد؟
  ۷. ارم؛ شهری با ساختمان های بلند.
  ۸. که نظیرش در هیچ جا نبود.
  ۹. و نیز ثمود، که در وادی خود سنگ ها می تراشیدند.
  ۱۰. و فرعون که قدرتمند بود.
  ۱۱. همگی آنها در زمین سرکشی کردند.
  ۱۲. و همه جا فساد پراکنند.
  ۱۳. در نتیجه، پروردگارت آنان را دچار عذابی کرد که مانند تازیانه بر آنان فرود می آمد.
  ۱۴. پروردگار تو همیشه مراقب است.
  ۱۵. هنگامی که انسان با نعمت و شادی مورد آزمایش پروردگار قرار گیرد، می گوید، ” پروردگارم نسبت به من بخشنده است.“
  ۱۶. اما اگر روزی اش را بر او تنگ گیرد تا از این طریق او را بیازماید می گوید، ” پروردگار من اینک مرا زبون ساخته است!“
  ۱۷. اشتباه! این شما هستید که مسبب آن بودید زیرا به یتیمان نرسیدید.
  ۱۸. و یکدیگر را به دستگیری از تهیدستان تشویق نکردید.
  ۱۹. و میراث یتیمان در مانده را به هدر دادید.
  ۲۰. و بیش از حد به پول علاقه داشتید.
  ۲۱. باری، هنگامی که زمین خرد شد، کاملاً خرد و درهم شکسته.
  ۲۲. و پروردگارت، همراه با فرشتگانی که به دنبال هم صف کشیده اند بیاید.
  ۲۳. جهنم در آن روز آورده خواهد شد.
- در آن روز، انسان بیاد خواهد آورد - اما چه بیاد آوردنی - دیگر خیلی دیر خواهد بود.

* ۸۹:۲ ده شب آخر ماه رمضان، که بسیاری از مومنان در مساجد معتكف می شوند (۲:۱۸۷).

* ۸۹:۳ درباره نقشی که اعداد زوج و فرد ایفا می کنند به پیوست ۱ نگاه کنید.

۲۴. او خواهد گفت، ”آه، ای کاش خود را برای زندگی (جاوید) آماده می کردم.“
۲۵. در آن روز، هیچ عذابی بدتر از عذاب او نیست.
۲۶. و هیچ زندانی واقعی تر از زندان او نیست.
۲۷. و اما تو، ای روح آرام یافته.
۲۸. به سوی پروردگارت بازگرد، تو خوشنود، و از تو خوشنود.
۲۹. به جمع بندگان من خوش آمدی.
۳۰. به بهشت من خوش آمدی.

سوره ۹۰ : شهر (البلد)

يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ۚ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ۚ
وَلَا يُؤْتِيهِمْ وَفَاءَهُ أَحَدٌ ۚ يَتَأَيَّنُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۚ أَرْجَىٰ
إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْتَضِيَةً ۚ فَاذْخُلِي فِي عِبَادِي ۚ وَأَدْخُلِي جَنَّتِي ۚ

سُورَةُ الْبَلَدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۚ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ۚ وَالْوَالِدِ وَمَا وُلِدَ
ۚ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۚ أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ
أَحَدٌ ۚ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا لُبَدًا ۚ أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ
ۚ لَنْ نَجْعَلَ لَهُ عِثْنَ ۚ وَلِسَانًا وَشَفْهَتَيْنِ ۚ وَهَدَيْنَاهُ
النَّجْدَيْنِ ۚ فَلَا أَقْنَمُ الْعَقَبَةَ ۚ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ۚ
فَكُرْبَىٰ ۚ أَوْ إِطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ۚ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ
ۚ أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۚ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا
بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۚ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمُنَنَّى ۚ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا يَتَائِبُنَا ۚ هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۚ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ۚ

سُورَةُ الْبَلَدِ

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. سوگند به این شهر.
۲. شهری که تو در آن زندگی می کنی.
۳. والد و تولد یافته.
۴. ما انسان را آفریدیم تا (برای نجات خود) سخت بکوشد*.
۵. آیا او خیال می کند که هیچ کس به حساب وی رسیدگی نخواهد کرد؟
۶. و به خود می بالد،
۷. ”من پول فراوانی خرج کردم!“
۸. آیا خیال می کند که هیچ کس او را نمی بیند؟
۹. آیا به او دو چشم ندادیم؟
۱۰. یک زبان و دو لب؟
۱۱. آیا هر دو راه را به او نشان ندادیم؟
۱۲. او باید راه دشوار را برگزیند.
۱۳. کدامین راه دشوار است؟
۱۴. آزادسازی بردگان.
۱۵. غذا دادن در روزهای تنگدستی.
۱۶. به یتیمانی که خویشاوند هستند.
۱۷. یا تهیدستی که نیازمند است.
۱۸. و از کسانی باشد که ایمان آورده است،
۱۹. و یکدیگر را به شکیبایی و پایداری سفارش می کنند،
۲۰. و یکدیگر را به مهربانی سفارش می کنند.
۲۱. این افراد سزاوار خوشبختی شده اند.
۲۲. و آنانکه آیات ما را باور نداشتند، به تیره بختی دچار شده اند.
۲۳. آنان در آتش دوزخ حبس خواهند بود.

* ۹۰:۴ برای آگاهی از اینکه ”چرا انسان آفریده شد“ به پیشگفتار و پیوست ۷ نگاه کنید.

سوره ۹۱ : خورشید (الشمس)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. به خورشید و درخشش آن.
۲. به ماه که آن را دنبال می کند.
۳. روز که آشکار می کند.
۴. شب که می پوشاند.
۵. آسمان و او که آن را برافراشت.
۶. زمین و او که آن را نگاه می دارد.
۷. روح آدمی و او که آن را آفرید.
۸. سپس به او نشان داد که چه چیز بد است و چه چیز خوب است.
۹. رستگار است آنکس که آن را نجات دهد.
۱۰. ناکام است آنکس که از آن غافل شود.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ۱ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ۲ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا ۳
وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ۴ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ۵ وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَّهَا ۶
وَالنَّفْسِ وَمَا سَوَّاهَا ۷ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۸ قَدْ
أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۹ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ۱۰ كَذَّبَتْ ثَمُودُ
بَطْنُوهَا ۱۱ إِذْ أَنْبَعَتْ أَشْقَاهَا ۱۲ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ
نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۱۳ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمَّتْ
عَلَيْهِمْ رَبُّهْم بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا ۱۴ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ۱۵

سُورَةُ اللَّيْلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ۱ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ۲ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ۳
إِنْ سَعَيْكُمْ لَشِقَى ۴ فَاَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ۵ وَصَدَقَ بِالْحَسَنِ ۶
فَسْتَسِيرُهُ لِلْجَسَنِ ۷ وَأَمَّا مَنْ يُخَلِّ وَأَسْتَفَى ۸ وَكَذَّبَ بِالْحَسَنِ ۹
فَسْتَسِيرُهُ لِلْعُسْرِ ۱۰ وَمَا يُعْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ۱۱ إِنَّ عَلَيْنَا
لِلْهُدَى ۱۲ وَإِنَّ لَنَا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَى ۱۳ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ۱۴

۱۱. ناباوری ثمود باعث شد که نافرمانی کنند.
۱۲. آنها از بدترین کسانی که میانشان بودند پیروی کردند.
۱۳. رسول خدا به آنها گفت، ” این شتر خداست؛ بگذارید بنوشد.“
۱۴. آنها او را دروغگو شمردند و شتر را به طرز فجیعی کشتند. سپس پروردگارشان آنان را بخاطر گناهانشان به کیفر رساند و نابود کرد.
۱۵. با اینهمه، کسانی که بعد از آنها آمدند به بی توجهی ادامه می دهند.

سوره ۹۲ : شب (اللیل)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. به شبی که همه جا را می پوشاند.
۲. به روز که آشکار می کند.
۳. و او که مرد و زن را آفرید.
۴. کارهای شما بسیار متفاوت است.
۵. و کسی که انفاق کند و پرهیزگار شود.
۶. و کتاب آسمانی را پاس دارد.
۷. او را به سوی خوشبختی راه می نمایم.
۸. اما کسی که خسیس است، گرچه ثروتمند است.
۹. و کتاب آسمانی را باور ندارد.
۱۰. او را به سوی بدبختی می فرستیم.
۱۱. و چون سقوط کند، دیگر از مالش چه سود.
۱۲. هدایت بر عهده ماست.
۱۳. آخرت و این زندگی در دست ماست.
۱۴. من درباره آتش شعله ور دوزخ به شما هشدار داده ام.

۱۵. هیچ کس در آن نمی سوزد جز کسی که پلید است.
۱۶. همان کس که ایمان نمی آورد و روی می گرداند.
۱۷. اهل تقوا از آن برکنار می مانند.
۱۸. همان کس که از پول خود انفاق می کند.
۱۹. و در ازایش چیزی نمی جوید.
۲۰. جز خوشنودی پروردگارش، آن باریتعالی را.
۲۱. بیگمان، او رستگار خواهد شد.

سوره ۹۳ : پیش از ظهر (الضحی)

لَا يَصْلِيهَا إِلَّا الْأَشْقَى ﴿١٥﴾ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿١٦﴾ وَسَيَجْزِيهَا
الْأَلْفَى ﴿١٧﴾ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَرَكُ ﴿١٨﴾ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ
نِعْمَةٍ تُجْزَى ﴿١٩﴾ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ﴿٢٠﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضَى ﴿٢١﴾

سُورَةُ الضُّحَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالضُّحَى ﴿١﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ﴿٢﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى ﴿٣﴾
وَلِالْآخِرَةِ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْأُولَى ﴿٤﴾ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
فَتَرْضَى ﴿٥﴾ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ﴿٦﴾ وَوَجَدَكَ ضَالًّا
فَهَدَى ﴿٧﴾ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ﴿٨﴾ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ﴿٩﴾
وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ﴿١٠﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١١﴾

سُورَةُ الشَّرْحِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الَّذِي نَشْرَحُ لَكَ صَدْرَكَ ﴿١﴾ وَوَضَعْنَا عَنَّا وَزْرَكَ ﴿٢﴾ الَّذِي
أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ﴿٣﴾ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿٤﴾ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٥﴾ إِنَّ
مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٦﴾ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ﴿٧﴾ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿٨﴾

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. به پیش از ظهر.
۲. به شبی که فرو آفتد.
۳. پروردگار تو هرگز تو را وانگذاشت، و فراموش نکرد.
۴. آخرت برای تو بسیار بهتر است تا این (زندگی) نخست.
۵. پروردگار تو به اندازه کافی به تو می بخشد؛ تو خوشنود خواهی شد.
۶. مگر نه آنکه تو را یتیم یافت و سرپناه داد؟
۷. تو را گمراه یافت، و هدایت کرد.
۸. تو را تهیدست یافت، و توانگر کرد.
۹. بنابراین، از یتیم روی مگردان.
۱۰. به گدا سرکوفت مزن.
۱۱. و نعمتی را که پروردگارت بر تو ارزانی داشته است، اعلام کن.

سوره ۹۴ : خونسردی (الشرح)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. مگر نه اینکه ما تو را خونسرد کردیم؟
۲. و بار (گناهان) تو را برداشتیم.
۳. آن یک که بر پشت تو سنگینی می کرد.
۴. و تو را به مقامی محترم رساندیم.
۵. با هر رنجی گنجی همراه است.
۶. برآستی که، با هر رنجی گنجی همراه است.
۷. هرگاه که مقدر باشد جهد و کوشش کن.
۸. و فقط در پی خوشنودی پروردگارت باش.

سوره ۹۵ : انجیر (التین)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. به انجیر و زیتون.
۲. کوه سینا.
۳. و این شهر گرانقدر (مکه)*.
۴. انسان را به بهترین شکل آفریدیم.
۵. سپس او را پست ترین پست ها کردیم.
۶. به استثنای کسانی که ایمان می آورند و درستکار هستند؛ آنها پاداش شایسته شان را دریافت می کنند.
۷. به چه دلیل باز هم شما منکر دین و ایمان هستید؟
۸. آیا خدا از تمام حکیمان حکیم تر نیست؟

سوره ۹۶ : رویان (العلق)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. بخوان، بنام پروردگارت، که آفرید*.
۲. انسان را از رویان آفرید.
۳. بخوان، و پروردگار تو، آن باریتعالی.
۴. بوسیله قلم می آموزد.
۵. او به انسان آنچه را نمی دانست آموخت.
۶. بیگمان، انسان نافرمانی می کند.
۷. همین که خود را توانگر احساس می کند.
۸. سرنوشت نهایی به سوی پروردگار تست.
۹. آیا دیده ای آنکس را که مانع می شود از
۱۰. اینکه دیگران دست به نیایش بردارند؟
۱۱. آیا برای او بهتر نیست که از هدایت پیروی کند؟
۱۲. یا به پرهیزگاری فرا خواند؟
۱۳. اگر ایمان نیابد و پشت کند.
۱۴. مگر نمی داند که خدا می بیند؟
۱۵. اگر دست بردارد، بیگمان، او را به موی پیشانی خواهیم گرفت.
۱۶. موی پیشانی نی که در کفر و گناه غرق است.
۱۷. بگذار یارانش را بخواند.
۱۸. ما نگهبانان دوزخ را می خوانیم.
۱۹. از او فرمان مبر؛ سجده کن و هرچه بیشتر نزدیک شو.

سُورَةُ التِّينِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ﴿١﴾ وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾ وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾
 لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴿٥﴾
 إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾
 فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدَ الْبَلَدَيْنِ ﴿٧﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ الْحَكِيمِينَ ﴿٨﴾

سُورَةُ الْعَلَقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ أَقْرَأْ وَرَبُّكَ
 الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ الْإِنسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾ كَلَّا إِنَّ
 الْإِنسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَ طَٰغِيٍّ ﴿٦﴾ أَن رَّاهُ اسْتَفْتَحَ ﴿٧﴾ وَإِن لَّنْ رَبَّهُ الرَّحِيمَ ﴿٨﴾ أَرَأَيْتَ
 الَّذِي يَنْهَى ﴿٩﴾ عَبْدًا إِذَا صَلَّى ﴿١٠﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ ﴿١١﴾ أَوْ أَمَرَ
 بِالْقُرْآنِ ﴿١٢﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿١٣﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ تَوَلَّى ﴿١٤﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ تَوَلَّى ﴿١٥﴾
 لَمْ يَنْهَ لَنْسَفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٦﴾ النَّاصِيَةِ كَذِبًا ﴿١٧﴾ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴿١٨﴾
 سَدِّعُ الزَّيْنَبَةَ ﴿١٩﴾ كَلَّا لَا نَطَعُهُ وَأَسْجُدُ وَأَقْرَبُ ﴿٢٠﴾

* ۳-۹۵: انجیر، زیتون، سینا و مکه، احتمالاً سنبل نمادی آدم، عیسی، موسی، ابراهیم و محمد هستند. بنابراین، از تمام ادیان عمده سخن به میان آمده است.

* ۱۹-۹۶: از سوره ۹۶ تا سوره ۱۱۴، نوزده سوره است. اولین آیه هایی که نازل شدند (۵-۹۶:۱) شامل ۱۹ واژه، ۷۶ بند واژه (۴×۱۹) عربی است. این سوره شامل ۱۹ آیه و ۳۰۴ بند واژه (۱۶×۱۹) است (پیوست های ۱ و ۲۳).

سوره ۹۷: سرنوشت (القدر)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ما آن را در شب سرنوشت نازل کردیم.*
۲. شب سرنوشت چه شب شگفت انگیزی است!
۳. شب سرنوشت بهتر از هزار ماه است.
۴. فرشتگان و روح،* به اذن پروردگارشان در آن شب فرود می آیند، تا هر چه را که بدان فرمان یافته اند انجام دهند.
۵. صلح و آرامش تا طلوع سپیده دم پابرجاست.

سوره ۹۸: دلیل روشن (البینه)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. کسانی از اهل کتاب که ناباور شدند، و نیز مشرکان، علیرغم دلیل روشنی که به ایشان داده شده است،* در راه خود پافشاری می کنند.
۲. فرستاده ای از سوی خدا رهنمودهای مقدس را برایشان می خواند.*
۳. که در آن تعلیماتی ارزشمند وجود دارد.
۴. هر آینه، اهل کتاب پس از آنکه دلیل روشن برایشان آمد اختلاف پیدا کردند.
۵. تنها چیزی که از ایشان خواسته شده بود این بود که خدا را در حالی عبادت کنند که دین را فقط به او اختصاص داده اند، نماز را برپا دارند، و زکات را بدهند. دین درست چنین دینی است.
۶. کسانی از اهل کتاب که ایمان نیاوردند، و مشرکان، برای همیشه به آتش جهنم گرفتار شده اند. آنها بدترین مخلوقات هستند.
۷. کسانی که ایمان آوردند و درستکار شدند، بهترین مخلوقات هستند.

سُورَةُ الْقَدْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾
 لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ
 فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿٤﴾ سَلَّمُوهَا حَتَّىٰ مَطَلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾

سُورَةُ الْبَيِّنَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا يَكْفُرُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ
 حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿١﴾ رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يُلَوِّحُ بِطَافِهِمْ
 فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ﴿٢﴾ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ
 بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿٣﴾ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
 لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ
 الْقَيِّمَةِ ﴿٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
 فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٥﴾ إِنَّ
 الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾

* ۹۷:۱ قرآن در شب بیست و هفتم ماه رمضان، (۱۳ سال پیش از هجرت) در روح محمد جای داده شد. به آیات (۱۸-۱؛ ۵۳:۱؛ ۴۴:۳؛ ۱۷:۱) و پیوست ۲۸ نگاه کنید.

* [۹۷:۴ توجه شود که در اینجا منظور روح القدس است. مترجم]

* ۹۸:۱-۲ این دلیل روشن یا حجت، همان کد ریاضی قرآن است (پیوست ۱)، و آن فرستاده، رشاد خلیفه است. اگر شماره این سوره (۹۸)، و آیه (۲) را با ارزش رقومی "رشاد خلیفه" (۱۲۳۰) جمع کنیم، ۱۳۳۰ یا (۷۰×۱۹) بدست می آید، و این همان حاصل جمعی است که در ۸۱:۱۹ بدست آمد (پیوست ۲).

۸. پاداش آنها نزد پروردگارشان باغ های عدنی است که جوی ها در آن روان است، و برای همیشه در آنجا ماندگارند. **خدا** از آنها خوشنود است، و آنها از او خوشنودند. حرمگزاران. پروردگار چنین پاداش می گیرند.

سوره ۹۹ : زلزله (الزلزلة)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. هنگامی که زمین با شدت بلرزد.
۲. و آنچه را که در درون دارد بیرون بریزد.
۳. انسان شگفت زده خواهد شد: ” چه چیز در آستانه تحقق است؟“
۴. در آن روز، زمین اخبارش را بازگو خواهد کرد.
۵. پروردگارت چنین به آن فرمان داده است.
۶. در آن روز مردم از هر سو بیرون می آیند، تا کار هایشان به آنها نشان داده شود.
۷. هر کس هم وزن ذره ای نیکی کند، آن را خواهد دید.
۸. و هر کس هم وزن ذره ای بدی کند، آن را خواهد دید.

جَزَاءُ لَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ حَسِيَ رَبَّهُ ۗ ۸

سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۙ ۱ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۙ ۲ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۙ ۳ يَوْمَئِذٍ تُخْبِرُهَا أَخْبَارُهَا ۙ ۴ يَا أَيُّهَا الرَّبِّانُ لَا تَنْسُوا الْإِنْسَانَ ۙ ۵ يَوْمَئِذٍ يَصُدُّرُ النَّاسُ أَشْتَانًا ۙ ۶ لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ۙ ۷ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۙ ۸ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۙ ۸

سُورَةُ الْعَادِيَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ۙ ۱ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ۙ ۲ فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ۙ ۳ فَأَأْتِرْنَ بِهِ نَقْعًا ۙ ۴ فَيَسْطَنُ بِهِ جَمْعًا ۙ ۵ إِنَّا الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ۙ ۶ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۙ ۷ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ۙ ۸ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ رَمًا فِي الْقُبُورِ ۙ ۱

سوره ۱۰۰ : تازندگان (العادیات)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

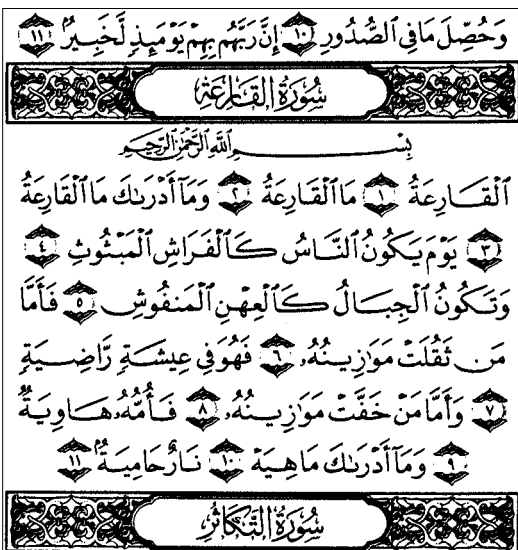
۱. به تازندگان.
۲. که جرقه می افروزند.
۳. صبح گاهان (به دشمن) حمله می کنند.
۴. و در آنجا وحشت می اندازند.
۵. و به قلب قلمرو آنها رخنه می کنند.
۶. انسان به پروردگارش ناسپاس است.
۷. و او خود بر این واقعیت گواه است.
۸. او بیش از حد به مادیات دل بسته است.
۹. مگر نمی داند که روزی خواهد آمد که گورها باز می شوند؟

۱۰. و تمام اسرار هویدا می شود.
۱۱. در آن روز، خواهند دانست، که پروردگارشان بخوبی از ایشان آگاه بوده است.

سوره ۱۰۱: روز کوبنده (القارعة)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. روز کوبنده.
۲. چه روز کوبنده ای!
۳. هیچ می دانی که روز کوبنده چیست؟
۴. این همان روزی است که مردم مانند انبوهی از پروانه ها بیرون می آیند.
۵. کوه ها همچون پشم زده شده خواهند بود.
۶. و هرکس که وزنش سنگین باشد.
۷. زندگی (جاودان و) شادمانه ای را پیش رو خواهد داشت.
۸. و هرکس که وزنش سبک باشد.
۹. سرنوشتش پست است.
۱۰. آیا می دانی که آن چیست؟
۱۱. آتش شعله ور جهنم.

سوره ۱۰۲: انباشتن (التكاثر)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. مال اندوزی شما را به خود مشغول داشت.
۲. تا آنکه روانه گورستان شوید.
۳. بیگمان، خواهید دانست.
۴. بیگمان که، خواهید دانست.
۵. اگر می توانستید به یقین بدانید.
۶. دوزخ را مجسم می کردید.
۷. سپس آن را با چشم یقین می دیدید.
۸. سپس در آن روز، درباره نعمت هایی که از آن بهره مند شده بودید، از شما می پرسند.

سوره ۱۰۳: پس از ظهر (العصر)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. به پس از ظهر.
۲. که انسان سر در گم است.
۳. به استثنای آنان که ایمان می آورند و درستکار هستند، و یکدیگر را به پاسداری از حق، و شکیبایی سفارش می کنند.

سوره ۱۰۴: پشت سر گو (الهمزة)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. وای بر هر پشت سر گو، تهمت زن.
۲. که مال اندوزی می کند و حساب می کند.
۳. چنانکه گویی پولش او را جاوید خواهد کرد.
۴. هرگز؛ او در آن ویران کننده پرتاب خواهد شد.
۵. آیا می دانی که ویران کننده چیست؟
۶. آتش برافروخته جهنم خدا.
۷. که از درون زبانه می کشد، و برون را نیز می سوزاند.
۸. در آنجا از هر نظر حبس خواهند بود.
۹. در صف هایی طویل.

سُورَةُ الْعَصْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

سُورَةُ الْهَمَزَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ﴿١﴾ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ﴿٢﴾ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ﴿٣﴾ كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الحُطَمَةِ ﴿٤﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الحُطَمَةُ ﴿٥﴾ نَارُ اللَّهِ الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْآفَاقَةِ ﴿٦﴾ إِنَّمَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّاةٌ ﴿٧﴾ فِي عَمَدٍ مُّمدَّدَةٍ ﴿٨﴾

سُورَةُ الْفِيلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّتِي تَرَكَّى كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ﴿١﴾ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلُّلٍ ﴿٢﴾ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿٣﴾ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ﴿٥﴾

سوره ۱۰۵: فیل (الفیل)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. آیا ندیده ای که پروردگارت با اصحاب فیل چه کرد؟
۲. آیا نیرنگشان را به خودشان بازنگردانیدی؟
۳. او انبوهی از پرندگان را بر سرشان فرستاد.
۴. که با سنگ هایی سخت، آنها را سنگباران کردند.
۵. او آنان را به شکل کاه جویده شده در آورد.

سوره ۱۰۶: قبیله قریش (قریش)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. قریش باید این را عزیز بدارد.
۲. همانطور که کاروان های زمستانی و کاروان های تابستانی را عزیز می دارند.
۳. پس باید پروردگار این زیارتگاه را عبادت کنند.
۴. زیرا اوست که پس از گرسنگی به ایشان خوراک داد، و پس از ترس برایشان امنیت فراهم کرد.

سوره ۱۰۷: انفاق (الماعون)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. آیا می دانی چه کسی واقعاً منکر دین و ایمان است؟
۲. همان کس که با یتیمان بد رفتاری می کند.
۳. و دیگران را به غذا دادن به تهیدستان تشویق نمی کند.
۴. و اوای بر آن نماز گزارانی -
۵. که در نماز خود بکلی بی توجه اند.
۶. و فقط نمایش می دهند.
۷. و از انفاق منع می کنند.

سوره ۱۰۸: کثرت نعمت (الکوثر)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. ما نعمت های فراوان به تو داده ایم.
۲. پس، به درگاه پروردگارت نیایش کن (نماز بگزار)، و انفاق کن.
۳. مخالف تو، بازنده خواهد بود.

سُورَةُ الْقُرَيْشِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا يَلْفُفُ قُرَيْشٌ لِّإِلَهِهِمْ رِحْلَةَ الْإِسْتَاءِ وَالضَّيْفِ
فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ
الَّذِي أَطْعَمَهُمْ
مِّنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ

سُورَةُ الْمَاعُونِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ
يَدْعُ الْيَتِيمَ
وَلَا يُحِصُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ
فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ
الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ
الَّذِينَ هُمْ بِرَاءةٍ وَّنَافِقٍ
وَيَسْمَعُونَ الْمَاعُونَ

سُورَةُ الْكَوْثَرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ
فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ
إِنَّكَ شَانِئُكَ هُوَ الْأَبْتَرُ

سوره ۱۰۹: کافران (الکافرون)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. بگو، "ای کافران.
۲. "من آنچه را شما می پرستید نمی پرستم.
۳. "و شما هم آنچه را که من می پرستم نمی پرستید.
۴. "و هرگز آنچه را که شما می پرستید من نخواهم پرستید.
۵. "و شما هم هرگز آنچه را که من می پرستم نمی پرستید.
۶. "شما به دین خود، و من به دین خود."*

سوره ۱۱۰: نصرت (النصر)

[آخرین سوره ای که نازل شد]*

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. هنگامی که نصرت و پیروزی از سوی خدا فرارسد.
۲. مردم را ببینی که گروه گروه دین خدا را مشتاقانه می پذیرند.
۳. پروردگارت را ستایش کن و از شکوه و جلال او یاد کن، و از او آمرزش بخواه.
- او توبه پذیر است.

سوره ۱۱۱: خار (المسد)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. کارهای ابولهب محکوم است، و خودش هم محکوم است.*
۲. دارایی او و تمام دستاوردهایش برایش سودمند نخواهد بود.
۳. او به آتش شعله ور دوزخ گرفتار شده است.
۴. و نیز زنش، که سرکرده آزار دهندگان بود.
۵. او در حالی (برانگیخته) خواهد شد که بر گردنش ریسمانی از خار است.

سُورَةُ الْكَافِرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

سُورَةُ النَّصْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ
يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

سُورَةُ الْمَسَدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا
كَسَبَ ﴿٢﴾ سَيَصِلُنَّ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿٣﴾ وَامْرَأَتُهُ
حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴿٤﴾ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ﴿٥﴾

* ۳-۱:۱۱۰ این سوره، آخرین سوره ای است که وحی شد، و شامل ۱۹ واژه عربی است (به ۱:۹۶ نگاه کنید)، و آیه اول آن شامل ۱۹ بند واژه است. این نمایانگر آن است که مومنان نسل حاضر به پیروزی و عده داده شده دست می یابند. دین تسلیم (اسلام راستین) در سراسر گیتی حکمفرما خواهد شد (۲۸:۴۸).

* ۱:۱۱۱ ابولهب، عموی محمد و سرکرده مخالفان بود. زن او از دار و دسته ای بود که دائماً برای محمد و مومنان مزاحمت ایجاد می کردند و آنان را آزار می دادند. مانند سایر توصیفات بهشت و جهنم که جنبه تمثیلی دارد، ریسمانی از خار نیز جنبه تمثیلی دارد.

سوره ۱۱۲: بی چون و چرا از هر دیدگاه (الاحلاص)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. اعلام کن، "او خدای یگانه یکتاست.
۲. "خدای بی چون و چرا.
۳. "هرگز نزاده است و هرگز زاییده نشده است.
۴. "هیچ کس و هیچ چیز همتا و همانند او نیست."

سوره ۱۱۳: سپیده دم (الفلق)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. بگو، "پناه می برم به پروردگار سپیده دم.
۲. "از پلیدی های خلاق او.
۳. "از پلیدی های تاریکی چون فروافتد.
۴. "از پلیدی های آنانکه مسئله می آفرینند.
۵. "از پلیدی های حسودان آنگاه که حسد می ورزند."

سوره ۱۱۴: مردم (الناس)

با نام خدا، رحمتگر، بخشایشگر

۱. بگو، "پناه می برم به پروردگار مردم.
۲. "به پادشاه مردم.
۳. "به خدای مردم.
۴. "از پلیدی آنانکه پنهانی وسوسه می کنند.
۵. "از آنانکه در سینه های مردم وسوسه می کنند.
۶. "خواه از جن ها باشند، یا از آدم ها."*

سُورَةُ الْاِحْلَاصِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝۱ اللّٰهُ الصَّمَدُ ۝۲ لَمْ يَكُنْ لِهٖ كُفُوًا اَحَدٌ ۝۳
وَلَمْ يُولَدْ ۝۴ وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ۝۵

سُورَةُ الْفَلَقِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝۱ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝۲ وَمِنْ
شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ۝۳ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي
الْعُقَدِ ۝۴ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ۝۵

سُورَةُ النَّاسِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝۱ مَلِكِ النَّاسِ ۝۲ اِلٰهِ
النَّاسِ ۝۳ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَفِيّٰسِ ۝۴ الَّذِي
يُوسَسُوْنَ فِيْ صُدُوْرِ النَّاسِ ۝۵
مِنْ الْجِحْتِ وَالنَّاسِ ۝۶

* ۱۱۸۱۲۳

* ۲۶۹۸

* بنابراین، "خدا" (الله) که مهم ترین واژه قرآن است، ۲۶۹۸ بار در قرآن آمده است، ۱۴۲ × ۱۹. خواننده می تواند تعداد واژه "الله" را در پانوشت هر صفحه از این ترجمه بررسی کند تا درستی این حاصل جمع بر او معلوم شود. درضمن، اگر شماره تمام آیه هایی را که واژه "الله" در آنها آمده با هم جمع کنیم، عدد ۱۱۸۱۲۳ بدست می آید که مضرب صحیحی از ۱۹ است: (۱۹ × ۶۲۱۷ = ۱۱۸۱۲۳). برای آگاهی بیشتر از این ساختار بی نظیر و بی رقیب قرآنی به پیوست های ۱ و ۲ و ۲۴ و ۲۵ و ۲۶ و ۲۹ نگاه کنید.

پیوست ها

صفحه	پیوست
۶۰۹	۱. یکی از معجزات بزرگ [۷۴:۳۵] .....
۶۳۸	۲. رسول میثاق خدا [۳:۸۱] .....
۶۴۹	۳. ما قرآن را آسان کردیم [۵۴:۱۷] .....
۶۵۰	۴. چرا قرآن به زبان عربی نازل شد؟ .....
۶۵۱	۵. بهشت و دوزخ .....
۶۵۲	۶. عظمت خدا .....
۶۵۳	۷. اصلاً چرا خلق شدیم؟ .....
۶۵۵	۸. افسانه‌ی شفاعت .....
۶۵۶	۹. ابراهیم، بنیانگذار دین اسلام .....
۶۵۷	۱۰. چرا خدا از ضمیر اول شخص جمع استفاده کرده است .....
۶۵۷	۱۱. روز رستاخیز .....
۶۵۸	۱۲. نقش محمد، پیامبر خدا .....
۶۵۹	۱۳. اولین ستون دین اسلام .....
۶۶۰	۱۴. سرنوشت از پیش مقدر شده .....
۶۶۱	۱۵. تکالیف دین: هدیه‌ای از جانب خدا .....
۶۶۷	۱۶. تحریم مواد غذایی .....
۶۶۷	۱۷. مرگ .....
۶۶۹	۱۸. قرآن، یگانه چیزی که به آن نیاز دارید .....
۶۶۹	۱۹. حدیث و سنت از بدعت‌های شیطانی است .....
۶۷۰	۲۰. قرآن، غیر از کتابهای دیگر .....
۶۷۰	۲۱. شیطان، فرشته‌ای که از درگاه رانده شد .....
۶۷۱	۲۲. عیسی .....
۶۷۳	۲۳. ترتیب نزول و ترتیب شماره گذاری سوره‌ها .....
۶۷۴	۲۴. تحریف کلام خدا .....
۶۹۶	۲۵. پایان دنیا .....
۶۹۸	۲۶. سه رسول دین اسلام .....
۷۰۱	۲۷. خدای شما کیست؟ .....
۷۰۲	۲۸. تمام آیه‌های نازل شده را محمد با دست خود نوشت .....
۷۰۳	۲۹. نبود بسم الله .....
۷۰۷	۳۰. چند همسری (تعدد زوجات) .....
۷۰۸	۳۱. روند تکامل به فرمان خداست .....
۷۰۹	۳۲. چهل سالگی، کمال بلوغ .....
۷۱۰	۳۳. چرا خدا حالا رسول فرستاد؟ .....
۷۱۲	۳۴. دست نخوردگی: از خصوصیات مومنان راستین .....
۷۱۲	۳۵. مواد مخدر و الکل .....
۷۱۳	۳۶. یک ملت بزرگ چه قیمتی باید بپردازد .....
۷۱۴	۳۷. احکام جزایی در اسلام .....
۷۱۵	۳۸. امضای آفریدگار .....

پیوست ۱

یکی از معجزات بزرگ [۷۴:۳۵]

پدیده‌ی بی‌مانندی که در قرآن وجود دارد در هیچ کتابی که به دست انسان نوشته شده است یافت نمی‌شود. گذشته از محتوای ارزشمند قرآن، میان هر یک از عناصر آن - سوره‌ها، آیه‌ها، واژه‌ها، تعداد حروف، تعداد کلماتی که از یک ریشه هستند، گوناگونی و تعداد نامهای خدا، نگارش بعضی از لغات، غیبت و یا تغییر عمدی بعضی از حروف در بعضی از کلمات، و بسیاری دیگر از چیزهای بنیادی- رابطه‌های پیچیده‌ای از لحاظ ریاضی وجود دارد. نظام ریاضی قرآن دو جنبه‌ی بسیار مهم دارد: (۱) ترکیب ادبی - ریاضی، و (۲) نوشتار ریاضی میان شماره و تعداد سوره‌ها و آیه‌ها. بخاطر وجود این کد ریاضی که تمام جوانب قرآن را دربرمیگیرد، کوچکترین تغییر یا تحریف، در متن قرآن، یا در سایر نظم و ترتیب‌های این کتاب فوراً آشکار می‌شود.

آسان از نظر فهم غیر قابل همانند سازی

برای نخستین بار در طول تاریخ، کتابی در دست داریم که نوشتار ریاضی آن بسی فراتر از هوش و توانایی بشر است و همین ثابت می‌کند که قرآن کتاب خداست.

خوانندگان این کتاب بآسانی می‌توانند به درستی معجزه‌ی قرآن پی ببرند. واژه "خدا" (الله) در سراسر قرآن با حروف پُر رنگ به چاپ رسیده است. عددی که در گوشه سمت راست هر صفحه، در پایین مشاهده می‌شود، نشان می‌دهد که از آغاز قرآن تا پایان آن صفحه چند بار واژه "الله" آمده است. عددی که در گوشه سمت چپ هر صفحه، در پایین، مشاهده می‌شود، حاصل جمع شماره‌ی آیه‌هایی است که واژه "الله" در آنها آمده است. در آخرین صفحه، صفحه ۶۰۴، نشان می‌دهد که واژه "الله" جمعاً چند بار در قرآن آمده است و همانطور که مشاهده می‌شود جمعاً ۲۶۹۸، یا ۱۹×۱۴۲ واژه "الله" در سراسر قرآن وجود دارد.

در ضمن، حاصل جمع شماره آیه‌هایی که واژه "الله" در آنها آمده است، ۱۱۸۱۲۳ می‌باشد، که آن نیز مضرب ۱۹ است ($۱۱۸۱۲۳ = ۱۹ \times ۶۲۱۷$). مخرج مشترک این نظام ریاضی در سراسر قرآن عدد ۱۹ است.

این پدیده‌ی انکار ناپذیر به تنهایی دلیل روشنی است که به جهانیان ثابت می‌کند که قرآن پیام خداست. هیچ انسانی هر اندازه توانا و با دقت باشد هرگز نمی‌تواند در ذهن خود حساب ۲۶۹۸ واژه "الله" را همراه با حاصل جمع شماره‌ی آیاتی که این واژه در آنها آمده بیاد سپرد، خصوصاً با در نظر داشتن این دو نکته: (۱) قرآن در عصر جاهلیت نازل شد، (۲) سوره‌ها و آیه‌های نازل شده از لحاظ زمانی و مکانی بطور فاحش از یکدیگر فاصله داشته‌اند. ترتیب نزول سوره‌ها و آیه‌ها، با ترتیب قرار گرفتن نهایی آنها بکلی فرق داشت (پیوست ۲۳). ولی نظام ریاضی قرآن تنها به واژه "الله" محدود نمی‌شود بلکه بسیار گسترده‌تر، پیچیده‌تر، و فراگیرتر از آن است.

حقایق ساده

مانند خود قرآن، بخشی از محاسبات ریاضی این کتاب بسیار ساده، و بخشی دیگر بسیار پیچیده است. حقایق ساده، آن دسته از مشاهداتی است که برای بررسی آنها به هیچ ابزاری نیاز نیست ولی برای مشاهده ی حقایق پیچیده به یک ماشین حساب یا رایانه [کامپیوتر] نیاز داریم. برای پی بردن به درستی حقایقی که در زیر نوشته شده، به هیچ ابزاری نیاز نیست. ولی خواهشمند است بیاد داشته باشید که برای بررسی و کنکاش درباره هر موردی که گفته شده باید به متن اصلی قرآن که عربی است مراجعه کرد:

۱. اولین آیه (۱:۱)، معروف به "بسم الله" دارای ..... ۱۹ حرف است.
۲. قرآن دارای ۱۱۴ سوره است، که می شود..... 19×6 .
۳. قرآن دارای ۶۳۴۶ آیه است، یا ..... 19×334
[۶۲۳۴ آیه که شماره دارند، و ۱۱۲ آیه (بسم الله) شماره ندارند $6346 = 112 + 6234$]؛ توجه شود که $6 + 3 + 4 + 6 = 19$ مساوی است با.....
۴. در قرآن ۱۱۴ "بسم الله الرحمن الرحيم" وجود دارد، علیرغم غیبت مرموز آن در سوره ۹ (دو بار در سوره ۲۷ آمده است.) و ۱۱۴ مساوی است با..... 19×6 .
۵. از سوره ی نهم که بسم الله ندارد تا سوره ۲۷ که دو بسم الله دارد، ..... ۱۹ سوره است.
۶. حاصل جمع کل شماره سوره ها از سوره ۹ تا سوره ۲۷ ($27 + 26 + \dots + 12 + 11 + 10 + 9$) برابر است با ۳۴۲، یا..... 19×18 .
۷. عدد بدست آمده (۳۴۲) با تعداد کلماتی که در فاصله دو بسم الله در سوره ۲۷ آمده نیز برابر است، و مساوی با ۳۴۲ است ..... 19×18 .
۸. اولین آیه هایی که نازل شد (۵ - ۱ : ۹۶) دارای ..... ۱۹ کلمه است.
۹. این ۱۹ کلمه ای که نخست نازل شد، دارای ۷۶ حرف است..... 19×4 .
۱۰. سوره ۹۶ که نخستین سوره ای است که وحی شد، دارای ..... ۱۹ آیه است.
۱۱. اولین سوره نازله، از آخر به اول قرآن، ..... ۱۹ هُمین سوره می شود.
۱۲. سوره ۹۶ دارای ۳۰۴ حرف از الفبای عربی است، و ۳۰۴ مساوی است با..... 19×16 .
۱۳. آخرین سوره نازله (سوره ۱۱۰) دارای ..... ۱۹ کلمه است.
۱۴. اولین آیه از آخرین سوره نازله (۱ : ۱۱۰) دارای ..... ۱۹ حرف است.
۱۵. ۱۴ حرف مقطع قرآن (از قبیل ا. ل. م. در ۱ : ۲)، به ۱۴ ترکیب مختلف در آغاز ۲۹ سوره از قرآن آمده است. به جمع این اعداد توجه کنید ($57 = 14 + 14 + 29$) که مساوی است با ..... 19×3 .
۱۶. حاصل جمع شماره ی این ۲۹ سوره ای که حروف مقطع دارند ($68 + 50 + \dots + 7 + 3 + 2$) مساوی است با ۸۲۲ و $14 + 822$ (۱۴ ترکیب حروف مقطع) برابر است با ۸۳۶، یا..... 19×44 .
۱۷. میان اولین سوره با حروف مقطع (سوره ۲)، تا آخرین سوره با حروف مقطع (سوره ۶۸)، درست ۳۸ سوره وجود دارد که هیچ حرف مقطعی ندارند..... 19×2 .
۱۸. از اولین سوره ای که حروف مقطع دارد تا آخرین سوره ای که حروف مقطع دارد، دقیقاً ..... ۱۹ بار سوره هایی که حروف مقطع دارند به سوره هایی که حروف مقطع ندارند، و بعکس تبدیل می شوند.
۱۹. سی عدد گوناگون در قرآن آمده است که عبارتند از: ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۹، ۲۰، ۳۰، ۴۰، ۵۰، ۶۰، ۷۰، ۸۰، ۹۹، ۱۰۰، ۲۰۰، ۳۰۰، ۱۰۰۰، ۲۰۰۰، ۳۰۰۰، ۵۰۰۰، ۵۰۰۰۰، ۱۰۰۰۰۰. حاصل جمع تمام این اعداد ۱۶۲۱۴۶ است، که مساوی است با ..... 19×8534 .

این چکیده ای از چند واقعیت ساده است که بطور فشرده بیان شده است.

نوشتار ریاضی - ادبی

جدول ۱: فهرست حروف مقطع قرآن، با ذکر نام سوره هایشان

تعداد	شماره سوره	نام سوره	حروف مقطع
۱	۲	بقره	ا.ل.م.
۲	۳	آل عمران	ا.ل.م.
۳	۷	اعراف	ا.ل.م.ص.
۴	۱۰	یونس	ا.ل.ر.
۵	۱۱	هود	ا.ل.ر.
۶	۱۲	یوسف	ا.ل.ر.
۷	۱۳	رعد	ا.ل.م.ر.
۸	۱۴	ابراهیم	ا.ل.ر.
۹	۱۵	حجر	ا.ل.ر.
۱۰	۱۹	مریم	ک.ه.ی.ع.ص.
۱۱	۲۰	طه	ط.ه.
۱۲	۲۶	شعرا	ط.س.م.
۱۳	۲۷	نمل	ط.س.
۱۴	۲۸	قصص	ط.س.م.
۱۵	۲۹	عنکبوت	ا.ل.م.
۱۶	۳۰	روم	ا.ل.م.
۱۷	۳۱	لقمان	ا.ل.م.
۱۸	۳۲	سجده	ا.ل.م.
۱۹	۳۶	یس	ی.س.
۲۰	۳۸	ص	ص.
۲۱	۴۰	غافر	ح.م.
۲۲	۴۱	فصلت	ح.م.
۲۳	۴۲	شوری	ح.م.ع.س.ق.
۲۴	۴۳	زخرف	ح.م.
۲۵	۴۴	دخان	ح.م.
۲۶	۴۵	جاثیه	ح.م.
۲۷	۴۶	احقاف	ح.م.
۲۸	۵۰	ق	ق.
۲۹	۶۸	قلم	نون

قرآن دارای پدیده ی ویژه ای است که هرگز در هیچ کتابی یافت نمی شود. ۲۹ سوره از قرآن با ۱۴ مجموعه ی گوناگون از حرف یا حروف مقطع آغاز می شوند که هر کدام دارای یک تا ۵ حرف هستند. نیمی از حروف الفبای عربی، یعنی ۱۴ حرف، در این مجموعه ها بکار رفته اند. معنای حروف مقطع قرآن برای ۱۴ قرن از اسرار الهی بود.

قرآن در آیات (۲۰: ۱۰) و (۶- ۴: ۲۵) درباره معجزه اش که ثابت می کند قرآن کتاب خداست، به آگاهی می رساند که از پیش مقدر شده بود که این معجزه برای مدت معینی از اسرار الهی باشد:

گفتند، "چرا معجزه ای از جانب پروردگارش بر او نازل نشد؟" بگو، "فقط خدا آینده را می داند. پس، منتظر باشید، و من هم با شما در انتظارم." [۲۰: ۱۰]

****

کسانی که ایمان نیاوردند گفتند، "این چیزها بطلانی است که او آنها را با کمک دیگران بر ساخته است." بیگمان، آنها کفر گفته اند؛ گفتارشان باطل است. بعضی دیگر گفتند، "افسانه هایی است که از قبل بوده و او آنها را نوشته؛ روز و شب به او دیکته شده است." بگو، "آن از جانب کسی فرستاده شده که "راز را" در آسمانها و زمین می داند." بیگمان، او آمرزنده، و بخشایشگر است.

[۶- ۴: ۲۵]

حروف مقطع بخش قابل توجهی از معجزه ی ریاضی قرآن را که بر پایه ی عدد ۱۹ بنا شده تشکیل می دهند.

سابقه ی تاریخی

در سال ۱۹۶۸ متوجه شدم که هیچیک از ترجمه هایی که به زبان انگلیسی از قرآن وجود دارد، پیام حقیقی آخرین کتاب خدا را نمی رسانند. برای مثال، دو نفر از معروف ترین مترجمان قرآن، یوسفعلی [Yusuf Ali] و مارمادوک پیکتال [Marmaduke Pickthall]، وقتی آیه ۴۵: ۳۹ را که از مهمترین ملاکهای ارزیابی قرآن است، ترجمه می کردند، نتوانستند بر عقاید کهنه و تحریف شده خود غلبه کنند.

هرگاه فقط نام خدا برده شود، قلب های کسانی که به آخرت ایمان ندارند با بیزاری می گیرد. اما وقتی نام دیگران در کنار نام او برده شود، راضی می شوند.

[۴۵: ۳۹]

یوسفعلی کلمه بسیار مهم "فقط" را در ترجمه ی خود از قلم انداخت، و مفهوم آیه را با اضافه کردن کلمه "(خدایان)"، در پرانتز، بکلی تغییر داد. و بدین ترتیب او مهمترین ملاک ارزیابی قرآن را بکلی تحریف کرد. او آیه ۴۵: ۳۹ را چنین ترجمه کرد:

هرگاه نام خدا، یگانه یکتا، برده شود، دل‌های کسانی که به آخرت ایمان ندارند به وحشت می افتد؛ ولی هرگاه نام دیگر (خدایان) در کنار او آورده شود، بنگر، که شادمان می شوند. (به تعبیر یوسفعلی) [۴۵: ۳۹]

مفهوم جمله ی "هرگاه نام خدای یگانه یکتا می آید" با مفهوم جمله ی "هرگاه فقط نام خدا می آید" بکلی فرق دارد. ممکن است کسی نام خدای یگانه یکتا را بیاورد و نام عیسی، محمد، موسی و غیره را نیز در کنار نام خدا بیاورد و کسی ناراحت، یا معترض نشود. ولی اگر "فقط نام خدا برده شود"، دیگر شما نمی توانید نام کس دیگری را هم بیاورید، و آنوقت است که بسیاری از مردم که افرادی مانند محمد، یا مسیح را مانند خدا بالا می برند ناراحت، معترض، و برآشفته می شوند. به همین دلیل، یوسفعلی نتوانست خود را راضی کند که حق مطلب را در ترجمه ی این آیه ادا کند زیرا حقیقت، انحراف عقیدتی او را آشکار می کرد.

مارمادوک پیکتال کلمه "فقط" را درست ترجمه کرده است ولی او نیز با افزودن عقاید شخصی خود در پرانتز، این ملاک قرآنی را تحریف کرد. او ۴۵: ۳۹ را چنین ترجمه کرد:

هرگاه فقط نام خدا برده شود، دل‌های کسانی که به آخرت ایمان ندارند بیزاری می جوید، ولی هرگاه نام کسانی که در کنار او (می پرستند)، برده شود، بنگر! چه خوشنود می شوند.

(به تعبیر مرمادوک پیکتال) [۴۵: ۳۹]

هنگامی که دیدم حقیقت کلام خدا اینطور تحریف شده، تصمیم گرفتم که لااقل بخاطر فرزندانم هم که شده قرآن را ترجمه کنم. با آنکه خودم یک شیمی دان هستم، ولی خانواده من از لحاظ دینی پشت در پشت بسیار مذهبی بود – پدر من یکی از پیشوایان مشهور صوفی در مصر بود – من با خدا عهد کردم که اگر مفهوم آیه ای را کاملاً درک نکنم آیه ی بعدی را ترجمه نکنم.

از اینرو، همه جا جستجو کردم، و تمام ترجمه ها و تفاسیری را که می شد پیدا کرد، خریدم، و آنها را بروی میز بسیار بزرگی نهادم، و ترجمه ام را آغاز کردم. ترجمه ی اولین سوره – سوره کلید – ظرف چند روز کامل شد. اولین آیه از سوره دوم، "ا. ل. م." است. ترجمه ی این آیه چهار سال به درازا کشید، و به آشکار شدن " آن سیر " الهی منجر شد: معجزه ی بزرگ ریاضی قرآن.

کتابهای تفسیر قرآن، جمعاً اتفاق نظر داشتند که هیچکس معنا و مفهوم حروف مقطع ا. ل. م. و یا سایر حروف مقطع را نمی داند. من تصمیم گرفتم قرآن را داده پرداز می کنم، و آنرا به کامپیوتر بدهم و از لحاظ آماری به تجزیه و تحلیل آن بپردازم تا چنانچه میان این حروف از نظر ریاضی رابطه ای وجود داشته باشد بدان پی ببرم.

من با استفاده از شبکه اشتراک وقت، با بهره برداری از ترمینال، بوسیله یک خط تلفن، با کامپیوتر گول پیکری ارتباط برقرار کردم. و تصمیم گرفتم که حروف مقطع "تک حرفی" قرآن را بررسی کنم تا ببینم که آیا فرضیه ام درست است یا نه. این حروف عبارتند از: "ق" در سوره های ۴۲ و ۵۰، "ص" در سوره های ۷، ۱۹، ۳۸، "نون" در سوره ۶۸. همانطور که در اولین کتاب خود تحت عنوان "معجزه ی ریاضی قرآن: معنا و مقصود از حروف رمز" گفته شد (انتشارات اسلامی، سال ۱۹۷۳)، کوشش بسیاری از افراد برای پی بردن به این راز در گذشته با شکست مواجه شده بود.

حرف مقطع "ق" (قاف)

محاسبات کامپیوتری نشان داد که حرف "ق" در سوره های ۴۲ و ۵۰ که تنها سوره هایی هستند که دارای این حرف مقطع می باشند، به تعداد یکسان بکار رفته است؛ هر کدام ۵۷ "ق" دارد. این اولین علامتی بود که نشان می داد که ممکن است نظام سنجیده ای از نظر ریاضی در قرآن وجود داشته باشد.

نام سوره ۵۰، "ق" است، و با "ق" شروع می شود، و نخستین آیه اش این است: "ق، و قرآن که ستایش-برانگیز است." همین نشان می دهد که این مشاهدات با حرف "ق" شروع می شود، و تعداد "ق" ها در دو سوره ای که با این حرف مقطع شروع می شوند ۱۱۴ است که به ۱۱۴ سوره قرآن اشاره دارد ($۵۷ + ۵۷ = ۱۱۴$)، و ($۱۹ \times ۶ = ۱۱۴$). این واقعیت که در قرآن، ۵۷ بار از قرآن یاد شده، درستی نظریه فوق را تقویت کرد.

خدا، در سوره "ق"، از قرآن بعنوان کتابی که ستایش برانگیز است (مجید)، یاد می کند، و ارزش رقمی "مجید" ۵۷ است: $م (۴۰) + ج (۳) + ی (۱۰) + د (۴) = ۵۷$.
سوره ۴۲ دارای ۵۳ آیه است، و ($۱۹ \times ۵ = ۹۵ = ۴۲ + ۵۳$).
سوره ۵۰ دارای ۴۵ آیه است، و ($۴۵ + ۵۰ = ۹۵$)، که همان عددی است که در سوره ۴۲ بدست آمد.

اگر حرف "ق" را در تمام آیه های شماره ۱۹ قرآن بشماریم، ۷۶ ق، یا (۱۹×۴) بدست می آید. در اینجا چکیده ای از محاسبات درباره حرف "ق" نوشته شده است:

۱. سوره "ق" (سوره ۵۰) دارای ۵۷ "ق" است، یا ۱۹×۳ .
۲. در سوره دیگری که حرف مقطع "ق" در آن آمده نیز به همین تعداد "ق" یافت می شود، (سوره ۴۲) ۵۷ "ق".
۳. در دو سوره ای که با این حرف مقطع آغاز می شوند جمعاً ۱۱۴ "ق" وجود دارد، که با تعداد سوره -های قرآن برابر است.
۴. "قرآن"، ۵۷ بار در قرآن آمده است.
۵. وصف قرآن بعنوان کتابی "مجید"، به تعداد "ق" ها در هر یک از دو سوره ای که حرف مقطع "ق" را دارد مربوط می شود. ارزش رقمی "مجید" ۵۷ است.
۷. سوره ۴۲ دارای ۵۳ آیه است، و $۴۲ + ۵۳$ می شود ۹۵، یا ۱۹×۵ .
۸. سوره ۵۰ دارای ۴۵ آیه است، و $۴۵ + ۵۰$ نیز می شود ۹۵، یا ۱۹×۵ .
۹. تعداد "ق" ها در تمام آیات شماره "۱۹" در سراسر قرآن ۷۶، یا ۱۹×۴ می باشد.

با یک نگاه اجمالی، نشانه هایی از وجود یک معجزه ی ریاضی در قرآن نمایان شد. برای نمونه، مشاهده شد که در (۱۳: ۵۰) از مردمی که به لوط ایمان نیاوردند سخن به میان آمده است - توجه شود که جمعاً در ۱۳ آیه از آنها سخن گفته شده - که بترتیب [از راست به چپ، شماره ی سوره، شماره ی آیه / آیه ها] عبارتند از: (۷: ۸۰) (۵۴: ۳۳) (۱۳: ۵۰) (۳۸: ۱۳) (۲۹: ۲۸) (۵۶: ۵۴) (۲۷: ۵۴) (۲۶: ۱۶۰) (۲۲: ۴۳) (۲۱: ۷۴) (۸۹: ۷۴, ۷۰: ۷۰) (۱۱: ۷۰)

قرآن در تمام آیات از آنها بعنوان "قوم لوط" نام برده است، جز یک استثنا که آن هم در سوره ۵۰ است که با حرف مقطع "ق" شروع می شود و در آنجا از آنها بعنوان "اخوان لوط" نام می برد. روشن است که اگر واژه "قوم" که "ق" دارد، در آنجا بکار می رفت، تعداد "ق" ها در سوره ی "ق" به ۵۸ می رسید، و این پدیده از میان می رفت. با آگاهی از حساس بودن علم ریاضی می دانیم، که اگر فقط یک حرف جابجا شود یا تغییر پیدا کند، رابطه هایی که میان آنها وجود دارد از میان می رود.

یک نمونه دیگر در همین رابطه، مکه است که در ۹۶:۳ بشکل "بکه" نوشته شده است! نگارش ناشناخته ی این شهر شناخته شده تا قرن ها برای علمای مسلمان یک معما بود. با آنکه "مکه" در قرآن ۴۸:۲۴ درست نوشته شده است، ولی در ۹۶:۳ بجای حرف "م"، حرف "ب" بکار رفته است. از قرار، علتش این است که چون سوره ۳ دارای حرف مقطع "م" است، اگر "مکه" در ۹۶:۳ با نگارش شناخته شده اش نوشته می شد، شمارش حرف "م" با کد ریاضی قرآن مغایرت پیدا می کرد.

نون

این حرف مقطع در نوع خود بی نظیر است؛ فقط در سوره ۶۸ آمده است، این حرف در متن اصلی قرآن که به زبان عربی است با سه حرف - نون و او نون- نوشته شده است. بنابراین، دو "ن" بحساب می آید. تعداد "ن" ها در سوره ای که این حرف مقطع را دارد، ۱۳۳ است که مضرب ۱۹ است (۱۹ × ۷ = ۱۳۳).

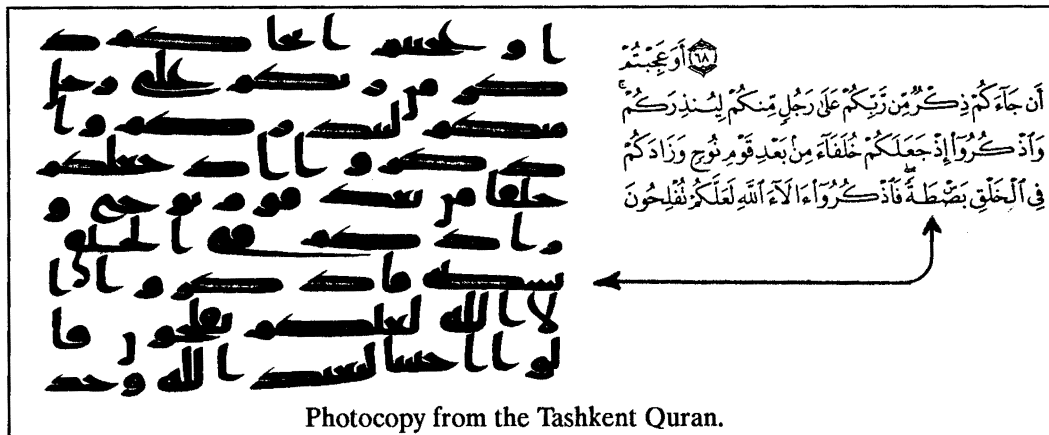
"ن"، آخرین حرف مقطع در قرآن است (جدول ۱) و این واقعیت با مشاهدات ویژه ای همراه است. برای مثال، از ۲:۱ که اولین حروف مقطع در آن آمده تا ۶۸:۱ که آخرین حرف مقطع در آن آمده است ۵۲۶۳ آیه، یا (۲۷۷ × ۱۹) آیه وجود دارد.

واژه "الله" از اولین آیه ای که حرف مقطع دارد تا آخرین آیه ای که حرف مقطع دارد، ۲۶۴۱ یا (۱۳۹ × ۱۹) بار آمده است. از آنجا که واژه "الله" ۲۶۹۸ بار در تمام قرآن آمده است، در نتیجه، ۵۷ (۳ × ۱۹) واژه "الله" در خارج از بخش حروف مقطع آمده است (از اول قرآن تا ۲:۱ که هنوز حرف مقطع ندارد و از ۶۸:۱ تا آخر قرآن که دیگر حرف مقطع ندارد). جدولهای ۹ تا ۲۰ ثابت می کنند که "نون" باید با دو "ن" نوشته شود.

جدول ۲: شمارش "ص" در سوره هایی که دارای حرف مقطع "ص" هستند	
شماره سوره	شمارش "ص"
۷	۹۷
۱۹	۲۶
۳۸	۲۹
	۱۵۲
	(۱۹ × ۸)

ص (صاد)

این حرف مقطع در آغاز سه سوره ۷، ۱۹، و ۳۸ آمده است. تعداد کل "ص" ها در این سه سوره ۱۵۲، (۸ × ۱۹) است (جدول ۲). درخور توجه است که واژه "بسطة" در آیه ۶۹:۷ بجای "س"، با "ص" نوشته شده است. این تغییر، کار بسیار اشتباهی است زیرا به فروپاشی نظم ریاضی قرآن منتهی می شود. با نگاهی به قرآن تاشکند، که کهن ترین قرآن موجود است، معلوم شد که "بسطة" باید با "س" نوشته شود (به فتوکپی زیر از قرآن تاشکند نگاه کنید).

Photocopy from the Tashkent Quran.

فتوکپی از قرآن تاشکند

یک یادداشت تاریخی

این کشف فوق العاده مهم که عدد ۱۹ مخرج مشترک قرآن است در ژانویه ۱۹۷۴ برابر با ذیحجه ۱۳۹۳ انجام شد. وحی قرآن از ۱۳ سال پیش از هجرت آغاز شده بود. بنابراین، از تاریخ نزول وحی قرآن تا زمان کشف معجزه ی قرآن، ۱۴۰۶ سال فاصله بود ($19 \times 74 = 1406 = 13 + 1393$). همانطور که در بالا گفته شد، معجزه ی قرآن در ژانویه ۱۹۷۴ میلادی کشف شد. ارتباط میان 19×74 سال قمری با ۱۹۷۴ سال میلادی را نمی توان نادیده گرفت. این مطلب، بویژه با در نظر گرفتن اینکه عدد ۱۹ در سوره ۷۴ آمده است بسیار درخور توجه است.

ی. س. (یا سین)

این دو حرف در آغاز سوره ۳۶ آمده است. حرف "ی" ۲۳۷ بار، و حرف "س" ۴۸ بار در این سوره آمده است. پس جمعاً ۲۸۵، یا 15×19 "ی" و "س" در این سوره وجود دارد. درخور توجه است که حرف "ی" در قرآن به دو شکل نوشته شده است؛ یکی (ی) معلوم، و دیگری با همزه که از نظر گریزنده است (ئ). ممکن است این نوع (ی / ئ) برای کسانی که به زبان عربی آشنایی کافی ندارند گیج کننده باشد. یک مثال مناسب، واژه "أرئیت" است که دو بار در (۳۶: ۱۲) آمده است. حرف "ی" دو بار در این واژه بکار رفته است، اولین (ئ) که از نظر گریزنده است و دومین (ی) که معلوم است. در سوره ۳۶ حتی یک بار هم (ئ) که از نظر گریزنده باشد بکار نرفته است. این پدیده ای است درخور نگرش، و معمولاً در سوره ای مانند سوره ۳۶ که نسبتاً طولانی است پیش نمی آید. من در کتابم: نمایش بصری معجزه ی قرآن (انتشارات اسلامی، سال ۱۹۸۲) تمام "ی" ها و "س" ها را در سوره ۳۶ با ستاره ای علامت گذاری کرده ام.

ح. م. (حا میم)

هفت سوره ی متوالی در قرآن با حروف "ح"، "م"، "م" آغاز می شوند؛ از سوره ۴۰ تا سوره ۴۶. این دو حرف در این هفت سوره جمعاً ۲۱۴۷، یا 113×19 بار آمده اند. ارقام ریز آن در جدول ۳ نشان داده شده است. طبیعتاً، تغییر تنها یک "ح" یا یک "م" در یکی از این هفت سوره این پدیده بغرنج را بهم خواهد ریخت.

جدول ۳: شمارش "ح. م." در هفت سوره ای که با حروف مقطع "حم" آغاز می شوند			
شماره سوره	"ح"	"م"	"ح+م"
۴۰	۶۴	۳۸۰	۴۴۴
۴۱	۴۸	۲۷۶	۳۲۴
۴۲	۵۳	۳۰۰	۳۵۳
۴۳	۴۴	۳۲۴	۳۶۸
۴۴	۱۶	۱۵۰	۱۶۶
۴۵	۳۱	۲۰۰	۲۳۱
۴۶	۳۶	۲۲۵	۲۶۱
	۲۹۲	۱۸۵۵	۲۱۴۷
			(19×113)

ع. س. ق. (عین سین قاف)

این حروف، آیه دوم سوره ۴۲ است، و این سه حرف جمعاً ۲۰۹، یا 11×19 بار در این سوره آمده است. ۹۸ "ع" (عین)، ۵۴ "س" (سین)، ۵۷ "ق" (قاف).

ا. ل. م. (الف لام میم)

(ا. ل. م.) به همین ترتیبی که مجموعه ی حروف مقطع را درست می کنند - اول "ا"، بعد "ل"، بعد "م"، بیش از سایر حروف در زبان عربی بکار می روند. این حروف در آغاز شش سوره آمده اند - سوره های ۲، ۳، ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۲ - و حاصل جمع این سه حرف، در هر یک از این شش سوره، مضرب ۱۹ است:

[بترتیب]

۹۸۹۹ حرف (۱۹×۵۲۱)،
 ۵۶۶۲ حرف (۱۹×۲۹۸)،
 ۱۶۷۲ حرف (۱۹×۸۸)،
 ۱۲۵۴ حرف (۱۹×۶۶)،
 ۸۱۷ حرف (۱۹×۴۳)،
 ۵۷۰ حرف (۱۹×۳۰)].

بنابراین، این حروف در این شش سوره جمعاً ۱۹۸۷۴ (۱۹×۱۰۴۶) بار آمده است که اگر فقط یک حرف پس و پیش شود این پدیده از میان می برد.

جدول ۴: شمارش "ا.ل.م" در سوره هایی که با "الم" آغاز می شوند				
سوره	ا	ل	م	جمع کل
۲	۴۵۰۲	۳۲۰۲	۲۱۹۵	(۱۹×۵۲۱) ۹۸۹۹
۳	۲۵۲۱	۱۸۹۲	۱۲۴۹	(۱۹×۲۹۸) ۵۶۶۲
۲۹	۷۷۴	۵۵۴	۳۴۴	(۱۹×۸۸) ۱۶۷۲
۳۰	۵۴۴	۳۹۳	۳۱۷	(۱۹×۶۶) ۱۲۵۴
۳۱	۳۴۷	۲۹۷	۱۷۳	(۱۹×۴۳) ۸۱۷
۳۲	۲۵۷	۱۵۵	۱۵۸	(۱۹×۳۰) ۵۷۰
	۸۹۴۵	۶۴۹۳	۴۴۳۶	(۱۹×۱۰۴۶) ۱۹۸۷۴

ا.ل.ر.

(الف لام را)

این حروف مقطع در سوره های ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۴، ۱۵ آمده اند. این سه حرف در هر یک از این سوره ها بترتیب عبارتند از:

۲۴۸۹ حرف (۱۹×۱۳۱)،
 ۲۴۸۹ حرف (۱۹×۱۳۱)،
 ۲۳۷۵ حرف (۱۹×۱۲۵)،
 ۱۱۹۷ حرف (۱۹×۶۳)،
 ۹۱۲ حرف (۱۹×۴۸)؛
 به جدول ۵ نگاه کنید.

جدول ۵: شمارش "ا.ل.ر" در سوره هایی که با "الر" آغاز می شوند				
سوره	ا	ل	ر	جمع کل
۱۰	۱۳۱۹	۹۱۳	۲۵۷	(۱۹×۱۳۱) ۲۴۸۹
۱۱	۱۳۷۰	۷۹۴	۳۲۵	(۱۹×۱۳۱) ۲۴۸۹
۱۲	۱۳۰۶	۸۱۲	۲۵۷	(۱۹×۱۲۵) ۲۳۷۵
۱۴	۵۸۵	۴۵۲	۱۶۰	(۱۹×۶۳) ۱۱۹۷
۱۵	۴۹۳	۳۲۳	۹۶	(۱۹×۴۸) ۹۱۲
	۵۰۷۳	۳۲۹۴	۱۰۹۵	(۱۹×۴۹۸) ۹۴۶۲

ا.ل.م.ر. (الف لام میم را)

این حروف مقطع فقط در یک سوره وجود دارد، سوره ۱۳، و این چهار حرف، جمعاً ۱۴۸۲، یا ۱۹×۷۸ بار در این سوره بکار رفته اند. ۶۰۵ "ا"، ۴۸۰ "ل"، ۲۶۰ "م"، و ۱۳۷ "ر".

ا.ل.م.ص. (الف لام میم صاد)

این حروف مقطع فقط در سوره هفتم آمده است. در این سوره ۲۵۲۹ (ا)، ۱۵۳۰ (ل)، ۱۱۶۴ (م) و ۹۷ (ص) آمده است. بنابراین، این چهار حرف، جمعاً، ۵۳۲۰ بار در این سوره بکار رفته اند، یا ($۱۹ \times ۲۸۰ = ۵۳۲۰ = ۲۵۲۹ + ۱۵۳۰ + ۱۱۶۴ + ۹۷$).

نکته ای که باید در اینجا مورد توجه قرار گیرد، حرف "ص" است. این حرف مقطع در سوره های ۱۹ و ۳۸ نیز آمده است. حرف "ص" در سوره ۷ باعث می شود که تعداد حروف مقطع در این سوره مضرب ۱۹ باشد. در ضمن تعداد حرف "ص" در این سوره باعث می شود که تعداد "ص" ها در سه سوره ای که این حرف مقطع در آنها آمده (۷ و ۱۹ و ۳۸) مضرب ۱۹ باشد (صفحه ۶۱۴).

بعلاوه، حرف مقطع "ص" (صاد) با مجموعه "ک.ه.ی.ع" (کاف ها یا عین) در سوره ۱۹، باعث می شود که حاصل جمع آنها عددی باشد که مضرب ۱۹ است (به صفحه ۶۱۷ نگاه کنید). این رابطه های ناگسستنی - که مختص حرف "ص" نیست - نشان می دهند که کد ریاضی قرآن تا چه اندازه پیچیده است.

ک. ه. ی. ع. ص. (کاف ها یا عین صاد)

این مجموعه، مرکب از پنج حرف است، و بزرگترین مجموعه از حروف مقطع است، و فقط در سوره ۱۹ آمده است. در این سوره ۱۳۷ "ک"، ۱۷۵ "ه"، ۳۴۳ "ی"، ۱۱۷ "ع" و ۲۶ "ص" وجود دارد. حاصل جمع این پنج حرف ۷۹۸ است که مضرب ۱۹ است ($۷۹۸ = ۱۹ \times ۴۲ = ۷۹۸ + ۱۱۷ + ۳۴۳ + ۱۷۵ + ۱۳۷$).

ه. ط. ه. (طا ها)، ط. س. (طا سین)، ط. س. م. (طا سین میم)

پیوند پیچیده ای میان این حروف مقطع با یکدیگر وجود دارد و تعداد آنها، در کل، مضرب ۱۹ است. حرف مقطع "ه" در سوره های ۱۹ و ۲۰ آمده است. "ط. ه." فقط در سوره ۲۰ آمده است. "ط. س." در سوره ۲۷ آمده است و "ط. س. م." در سوره های ۲۶ و ۲۸ آمده است.

سوره	ه	ط	س	م
۱۹	۱۷۵	----	----	----
۲۰	۲۵۱	۲۸	----	----
۲۶	----	۳۳	۹۴	۴۸۴
۲۷	----	۲۷	۹۴	----
۲۸	----	۱۹	۱۰۲	۴۶۰
	۴۲۶	۱۰۷	۲۹۰	۹۴۴
$(۱۹ \times ۹۳) = ۱۷۶۷ = ۹۴۴ + ۲۹۰ + ۱۰۷ + ۴۲۶$				

توجه داشته باشید که بزرگترین و پیچیده ترین مجموعه های حروف مقطع در سوره هایی دیده می-شود که در آنها از معجزاتی شگرف و مطالب غیر عادی سخن به میان آمده است. برای مثال، تولد اعجاز آمیز عیسی از مریم باکره در سوره ۱۹ آمده که بزرگترین مجموعه ی حروف مقطع در آن سوره آمده است.

حروف مقطع "ه"، "ط. ه."، "ط. س."، "ط. س. م." در آغاز سوره هایی آمده است که از معجزات موسی، عیسی، و رویدادهای غیر عادی در رابطه با سلیمان و جن ها سخن گفته شده است. از اینرو، خدا برای پشتیبانی از این معجزات عجیب و غیر عادی دلایل محکم تری می آورد (به جدول ۶ نگاه کنید).

"ارزش رقومی" یعنی چه؟

جدول ۷: ارزش رقومی حروف الفبای عرب

ب	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
ک	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۶۰	۷۰	۸۰	۹۰	۱۰۰	۱۰۰۰
ر	۲۰۰	۳۰۰	۴۰۰	۵۰۰	۶۰۰	۷۰۰	۸۰۰	۹۰۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰۰

۱۴ قرن پیش که قرآن نازل شد، اعدادی که امروزه می شناسیم وجود نداشتند و مردم جهان به شیوه ای متفاوت حساب می کردند. در آن زمان برای هر حرف الفبای عربی، عبری، آرامی و یونانی عددی تعیین شده بود که به آن "ارزش رقومی" گفته اند. ارزش رقومی حروف الفبای عربی در جدول ۷ نشان داده شده است.

از دیگر ویژگی های ریاضی حروف مقطع

جدول ۸: چهارده حرفی که حروف مقطع را تشکیل می دهند		
حرف	ارزش رقمی	نخستین سوره
ا (الف)	۱	۲
ل (لام)	۳۰	۲
م (میم)	۴۰	۲
ص (صاد)	۹۰	۷
ر (را)	۲۰۰	۱۰
ک (کاف)	۲۰	۱۹
ه (ها)	۵	۱۹
ی (یا)	۱۰	۱۹
ع (عین)	۷۰	۱۹
ط (طا)	۹	۲۰
س (سین)	۶۰	۲۶
ح (حا)	۸	۴۰
ق (قاف)	۱۰۰	۴۲
ن (نون)	۵۰	۶۸
	۶۹۳	۲۹۵
$۲۹۵ + ۶۹۳ = ۹۸۸ = ۱۹ \times ۵۲$ و $۲۹ + ۶۹۳ = ۷۲۲ = ۱۹ \times ۱۹ \times ۲$ (سوره)		

حروف مقطع قرآن از چهارده حرف (نصف حروف الفبای عربی) درست شده اند که به ۱۴ شکل مختلف، در آغاز ۲۹ سوره از قرآن آمده است. اگر ارزش رقمی این ۱۴ حرف را با تعداد سوره هایی که حرف مقطع دارند جمع کنیم، ۷۲۲، یا $۱۹ \times ۱۹ \times ۲$ بدست می آید.

بعلاوه، اگر ارزش رقمی این ۱۴ حرف مقطع را با شماره ی اولین سوره ای که برای اولین بار حرف مقطع در آنجا آمده جمع کنیم، عدد ۹۸۸، یا (۱۹×۵۲) بدست می آید. جدول ۸ شاخص این داده ها است.

فهرست ۱۴ حرف مقطع در جدول ۸ آمده است، اگر بسامد یکایک ۱۴ حرف مقطع را در سوره ها حساب کنیم و آنرا با شماره ی سوره هایی که هر یک از این حروف در آنها آمده جمع کنیم، ۲۰۳۳، یا ۱۹×۱۰۷ بدست می آید. به جدول ۹ نگاه کنید.

جدول ۹: نوشتار ریاضی پراکندگی حروف مقطع			
این حرف	در چند سوره آمده	سوره هایی که این حرف مقطع را دارند	جمع کل
ا (الف)	۱۳	$۲ + ۳ + ۷ + ۱۰ + ۱۱ + ۱۲ + ۱۳ + ۱۴ + ۱۵ + ۲۹ + ۳۰ + ۳۱ + ۳۲ +$	۲۲۲
ل (لام)	۱۳	$۲ + ۳ + ۷ + ۱۰ + ۱۱ + ۱۲ + ۱۳ + ۱۴ + ۱۵ + ۲۹ + ۳۰ + ۳۱ + ۳۲ +$	۲۲۲
م (میم)	۱۷	$۲ + ۳ + ۷ + ۱۳ + ۲۶ + ۲۸ + ۲۹ + ۳۰ + ۳۱ + ۳۲ + ۴۰ + ۴۱ + ۴۲ + ۴۳ + ۴۴ + ۴۵ + ۴۶ +$	۵۱۹
ص(صاد)	۳	$۷ + ۱۹ + ۳۸ +$	۶۷
ر (را)	۶	$۱۰ + ۱۱ + ۱۲ + ۱۳ + ۱۴ + ۱۵ +$	۸۱
ک(کاف)	۱	$۱۹ +$	۲۰
ه (ها)	۲	$۱۹ + ۲۰ +$	۴۱
ی (یا)	۲	$۱۹ + ۳۶ +$	۵۷
ع (عین)	۲	$۱۹ + ۴۲ +$	۶۳
ط (طا)	۴	$۲۰ + ۲۶ + ۲۷ + ۲۸ +$	۱۰۵
س (سین)	۵	$۲۶ + ۲۷ + ۲۸ + ۳۶ + ۴۲ +$	۱۶۴
ح (حا)	۷	$۴۰ + ۴۱ + ۴۲ + ۴۳ + ۴۴ + ۴۵ + ۴۶ +$	۳۰۸
ق (قاف)	۲	$۴۲ + ۵۰ +$	۹۴
ن (نون)	۲	۶۸	۷۰
	۷۹	۱۹۵۴	۲۰۳۳
			۱۹×۱۰۷

جدول ۱۰: حاصل جمع ارزش رقومی حروف مقطع در سوره هایشان			
سوره	حروف مقطع	شمارش	حاصل جمع ارزش رقومی
۲	ا.ل.م.	۹۸۹۹	۱۸۸۳۶۲
۳	ا.ل.م.	۵۶۶۲	۱۰۹۲۴۱
۷	ا.ل.م.ص.	۵۳۲۰	۱۰۳۷۱۹
۱۰	ا.ل.ر.	۲۴۸۹	۸۰۱۰۹
۱۱	ا.ل.ر.	۲۴۸۹	۹۰۱۹۰
۱۲	ا.ل.ر.	۲۳۷۵	۷۷۰۶۶
۱۳	ا.ل.م.ر.	۱۴۸۲	۵۲۸۰۵
۱۴	ا.ل.ر.	۱۱۹۷	۴۶۱۴۵
۱۵	ا.ل.ر.	۹۱۲	۲۹۳۸۳
۱۹	ک.ه.ی.ع.ص.	۷۹۸	۱۷۵۷۵
۲۰	ط.ه.	۲۷۹	۱۵۰۷
۲۶	ط.س.م.	۶۱۱	۲۵۲۹۷
۲۷	ط.س.	۱۲۱	۵۸۸۳
۲۸	ط.س.م.	۵۸۱	۲۴۶۹۱
۲۹	ا.ل.م.	۱۶۷۲	۳۱۱۵۴
۳۰	ا.ل.م.	۱۲۵۴	۲۵۰۱۴
۳۱	ا.ل.م.	۸۱۷	۱۶۱۷۷
۳۲	ا.ل.م.	۵۷۰	۱۱۲۲۷
۳۶	ی.س.	۲۸۵	۵۲۵۰
۳۸	ص.	۲۹	۲۶۱۰
۴۰	ح.م.	۴۴۴	۱۵۷۱۲
۴۱	ح.م.	۳۲۴	۱۱۴۲۴
۴۲	ح.م.ع.س.ق.	۵۶۲	۲۸۲۲۴
۴۳	ح.م.	۳۶۸	۱۳۳۱۲
۴۴	ح.م.	۱۶۶	۶۱۲۸
۴۵	ح.م.	۲۳۱	۸۲۴۸
۴۶	ح.م.	۲۶۱	۹۲۸۸
۵۰	ق.	۵۷	۵۷۰۰
۶۸	نون	۱۳۳	۶۶۵۰
		۴۱۳۸۸	۱۰۴۸۰۹۱
			($۱۰۸۹۴۷۹ = ۱۹ \times ۵۷۳۴۱ + ۴۱۳۸۸$)

جدول ۱۰ نشان می دهد که حروف مقطع چند بار در سوره ها آمده اند، و ارزش رقومی آنها در آن سوره، جمعاً، چه عددی است. حاصل جمعی که از همه حروف مقطع در تمام قرآن بدست می آید، ۱۰۸۹۴۷۹ است. این عدد، که از یک میلیون بزرگتر است، مضربی از ۱۹ است ($۱۰۸۹۴۷۹ = ۱۹ \times ۵۷۳۴۱$). کوچکترین تغییر یا تحریف این نظام را بهم می زند.

توجه: ارزش رقومی هر حرف مقطع را می نویسیم و بسامد هر حرف مقطع را در سوره حساب می کنیم (یعنی می بینیم که آن حرف چند بار در آن سوره آمده). سپس اینرا در ارزش رقومی آن حرف مقطع ضرب می کنیم تا حاصل جمع ارزش رقومی حروف در هر سوره بدست آید.

بزرگترین نسبت میانگین حروف مقطع قرآن (سوره ها، آیه ها، بسامد، نخستین سوره، و آخرین سوره)

جدول ۱۱ نشان می دهد که اگر شماره ی سوره ها و آیه هایی را که حرف / حروف مقطع دارند، با نخستین سوره ای که حروف مقطع دارد، و بسامد هر حرف، و شماره ی نخستین سوره ای که حروف مقطع دارد، و آخرین سوره ای که حرف مقطع دارد، جمع کنیم، ۴۴۲۳۲ بدست می آید که مضرب ۱۹ است، ($۴۴۲۳۲ = ۱۹ \times ۲۳۴۸$).

در نتیجه، پخش کردن و پراکندگی این حروف در سوره ها به همان اندازه پیچیده و بغرنج است که شمارش و جای دادن آنها در سوره ها، با حاصل جمعی که مضرب ۱۹ باشد، کار پیچیده ای است.

درخور توجه است که حرف مقطع "ن"، در متن اصلی قرآن بشکل "نون" نوشته شده است زیرا باید دو "ن" حساب شود.

جدول ۱۱: نسبت میانگین هر یک از ۱۴ حرف مقطع قرآن

ابن حرف	چند بار در سوره آمده	اولین سوره	آخرین سوره
ا (الف)	۲:۱ (۴۵۰۲); ۳:۱ (۲۵۲۱); ۷:۱ (۲۵۲۹); ۱۰:۱ (۱۳۱۹); ۱۱:۱ (۱۳۷۰); ۱۲:۱ (۱۳۰۶); ۱۳:۱ (۶۰۵); ۱۴:۱ (۵۸۵); ۱۵:۱ (۴۹۳); ۲۹:۱ (۷۷۴); ۱:۳۰ (۵۴۴); ۳۱:۱ (۳۴۷); ۳۲:۱ (۲۵۷)	۲	۳۲
ل (لام)	۲:۱ (۳۲۰۲); ۳:۱ (۱۸۹۲); ۷:۱ (۱۵۳۰); ۱۰:۱ (۹۱۳); ۱۱:۱ (۷۹۴); ۱۲:۱ (۸۱۲); ۱۳:۱ (۴۸۰); ۱۴:۱ (۴۵۲); ۱۵:۱ (۳۲۳); ۲۹:۱ (۵۵۴); ۳۰:۱ (۳۹۳); ۳۱:۱ (۲۹۷); ۳۲:۱ (۱۵۵)	۲	۳۲
م (میم)	۲:۱ (۲۱۹۵); ۳:۱ (۱۲۴۹); ۷:۱ (۱۱۶۴); ۱۳:۱ (۲۶۰); ۲۶:۱ (۴۸۴); ۲۸:۱ (۴۶۰); ۲۹:۱ (۳۴۴); ۳۰:۱ (۳۱۷); ۳۱:۱ (۱۷۳); ۳۲:۱ (۱۵۸); ۴۰:۱ (۳۸۰); ۴۱:۱ (۲۷۶); ۴۲:۱ (۳۰۰); ۴۳:۱ (۳۲۴); ۴۴:۱ (۱۵۰); ۴۵:۱ (۲۰۰); ۴۶:۱ (۲۲۵)	۲	۴۶
ص (صاد)	۷:۱ (۹۷); ۱۹:۱ (۲۶); ۳۸:۱ (۲۹)	۷	۳۸
ر (را)	۱۰:۱ (۲۵۷); ۱۱:۱ (۳۲۵); ۱۲:۱ (۲۵۷); ۱۳:۱ (۱۳۷); ۱۴:۱ (۱۶۰); ۱۵:۱ (۹۶)	۱۰	۱۵
ک (کاف)	۱۹:۱ (۱۳۷)	۱۹	۱۹
ه (ها)	۱۹:۱ (۱۷۵); ۲۰:۱ (۲۵۱)	۱۹	۲۰
ی (یا)	۱۹:۱ (۳۴۳); ۳۶:۱ (۲۳۷)	۱۹	۳۶
ع (عین)	۱۹:۱ (۱۱۷); ۴۲:۲ (۹۸)	۱۹	۴۲
ط (طا)	۲۰:۱ (۲۸); ۲۶:۱ (۳۳); ۲۷:۱ (۲۷); ۲۸:۱ (۱۹)	۲۰	۲۸
س (سین)	۲۶:۱ (۹۴); ۲۷:۱ (۹۴); ۲۸:۱ (۱۰۲); ۳۶:۱ (۴۸); ۴۲:۲ (۵۴)	۲۶	۴۲
ح (حا)	۴۰:۱ (۶۴); ۴۱:۱ (۴۸); ۴۲:۱ (۵۳); ۴۳:۱ (۴۴); ۴۴:۱ (۱۶); ۴۵:۱ (۳۱); ۴۶:۱ (۳۶)	۴۰	۴۶
ق (قاف)	۴۲:۲ (۵۷); ۵۰:۱ (۵۷)	۴۲	۵۰
ن (نون)	$\frac{۶۸:۱ (۱۳۳)}{۴۳۴۲۳}$	$\frac{۶۸}{۲۹۵}$	$\frac{۶۸}{۵۱۴}$

$$\text{جمع کل} = ۱۹ \times ۲۳۲۸ = ۴۴۲۳۲ = ۴۳۴۲۳ + ۲۹۵ + ۵۱۴$$

کد ریاضی ویژه ای شماره آیت‌های را که حروف مقطع در آنها آمده تصدیق می‌کند. همانطور که در جدول ۱۱ نشان داده شده، تمام حروف مقطع در آیه‌های شماره ۱ یافت می‌شوند، به استثنای سوره ۴۲ (که آیه شماره ۲ نیز علاوه بر آیه شماره ۱ دارای حروف مقطع است). پدیده‌ی ریاضی که در جدول ۱۲ آمده گواه این واقعیت است.

جدول ۱۲: کد ریاضی شماره‌ی آیه‌هایی که حروف مقطع دارند		
شماره سوره	تعداد حروف مقطع	در چند آیه
۲	۳	۱
۳	۳	۱
۷	۴	۱
۱۰	۳	۱
۱۱	۳	۱
۱۲	۳	۱
۱۳	۴	۱
۱۴	۳	۱
۱۵	۳	۱
۱۹	۵	۱
۲۰	۲	۱
۲۶	۳	۱
۲۷	۲	۱
۲۸	۳	۱
۲۹	۳	۱
۳۰	۳	۱
۳۱	۳	۱
۳۲	۳	۱
۳۶	۲	۱
۳۸	۱	۱
۴۰	۲	۱
۴۱	۲	۱
۴۲	۵	۲
۴۳	۲	۱
۴۴	۲	۱
۴۵	۲	۱
۴۶	۲	۱
۵۰	۱	۱
۶۸	۲	۱
۸۲۲	۷۹	۳۰
$۳۰ + ۷۹ + ۸۲۲ = ۹۳۱ (۱۹ \times ۴۹)$		

اگر دو ستون آخر جدول ۱۲ را بجای اینکه با هم جمع کنیم، در هم ضرب کنیم، باز هم عددی بدست می‌آید که مضرب ۱۹ است (جدول ۱۳).

جدول ۱۳: بجای اینکه ۲ ستون اول را مانند جدول ۱۲ جمع کنیم، آنها را ضرب می‌کنیم			
شماره سوره	تعداد حروف مقطع	در چند آیه	آیه
۲	×	۳	۱
۳	×	۳	۱
۷	×	۴	۱
-		-	-
۴۲	×	۵	۲
-		-	-
۵۰	×	۱	۱
۶۸	×	۲	۱
.....			.....
۲۰۲۲			۳۰
$۳۰ + ۲۰۲۲ = ۲۰۵۲ (۱۹ \times ۱۰۸)$			

واضح است که دو آیه در سوره ۴۲ حتماً باید حروف مقطع داشته باشند، تا با کد ریاضی قرآن هماهنگی پیدا کند. فقهای مسلمان و خاورشناسان در ۱۴ قرن اخیر در شگفت بودند که چرا "ح. م."، آیه اول، و "ع. س. ق."، آیه دوم سوره ۴۲ است!

تا پایان این پیوست مشاهده خواهید کرد که اصالت هر عنصری در قرآن با ریاضیات تصدیق می‌شود. عناصری که اینک آنها را بررسی می‌کنیم عبارت است از "تعداد حروف مقطع در تمام سوره‌هایی که حرف مقطع دارند"، و "تعداد آیه‌هایی که حرف مقطع دارند". جدول‌های ۱۱ تا ۱۳ در رابطه با این موضوع است.

جدولهای ۱۴ و ۱۵ محاسبات دیگری را از لحاظ ریاضی نشان می‌دهند. در جدول ۱۴ می‌بینیم که اگر شماره همه سوره‌هایی را حروف مقطع دارند با تعداد آیت هر سوره، و تعداد آیه‌هایی که حروف مقطع دارند، ارزش رقمی آنها جمع کنیم، ۷۰۳۰، یا (۱۹×۳۷۰) بدست می‌آید.

جدول ۱۴: ویژگیهای ریاضی سوره هایی که حروف مقطع دارند				
شماره سوره	تعداد آیات	چند آیه اش حروف مقطع دارد	ارزش رقمی حروف مقطع	جمع کل
۲	۲۸۶	۱	۷۱	۳۶۰
۳	۲۰۰	۱	۷۱	۲۷۵
۷	۲۰۶	۱	۱۶۱	۳۷۵
۱۰	۱۰۹	۱	۲۳۱	۳۵۱
۱۱	۱۲۳	۱	۲۳۱	۳۶۶
۱۲	۱۱۱	۱	۲۳۱	۳۵۵
۱۳	۴۳	۱	۲۷۱	۳۲۸
۱۴	۵۲	۱	۲۳۱	۲۹۸
۱۵	۹۹	۱	۲۳۱	۳۴۶
۱۹	۹۸	۱	۱۹۵	۳۱۳
۲۰	۱۳۵	۱	۱۴	۱۷۰
۲۶	۲۲۷	۱	۱۰۹	۳۶۳
۲۷	۹۳	۱	۶۹	۱۹۰
۲۸	۸۸	۱	۱۰۹	۲۲۶
۲۹	۶۹	۱	۷۱	۱۷۰
۳۰	۶۰	۱	۷۱	۱۶۲
۳۱	۳۴	۱	۷۱	۱۳۷
۳۲	۳۰	۱	۷۱	۱۳۴
۳۶	۸۳	۱	۷۰	۱۹۰
۳۸	۸۸	۱	۹۰	۲۱۷
۴۰	۸۵	۱	۴۸	۱۷۴
۴۱	۵۴	۱	۴۸	۱۴۴
۴۲	۵۳	۲	۲۷۸	۳۷۵
۴۳	۸۹	۱	۴۸	۱۸۱
۴۴	۵۹	۱	۴۸	۱۵۲
۴۵	۳۷	۱	۴۸	۱۳۱
۴۶	۳۵	۱	۴۸	۱۳۰
۵۰	۴۵	۱	۱۰۰	۱۹۶
۶۸	۵۲	۱	۵۰ + ۵۰	۲۲۱
-----	-----	-----	-----	-----
+ ۸۲۲	۲۷۴۳	+ ۳۰	+ = ۳۴۳۵	۷۰۳۰
				۱۹ × ۳۷۰

درخور توجه است که اگر دو ستون اول جدول ۱۴ را بجای اینکه با هم جمع کنیم، در هم ضرب کنیم، باز هم عددی بدست می آید که مضرب ۱۹ است (جدول ۱۵).

تعداد آیات هر سوره، و شماره ای که برای هر آیه تعیین شده از عناصر اصلی قرآن است. رمز ریاضی قرآن نه تنها درست بودن این عناصر را ثابت می کند، بلکه نشان می دهد که همه سوره ها بطور جداگانه کد شده اند - چه حرف مقطع داشته باشند یا نداشته باشند. از آنجا که اینک با سوره هایی سر و کار داریم که حروف مقطع دارند، جدول ۱۶ نشان می دهد که اگر شماره ی این سوره ها، و تعداد آیات هر سوره، و حاصل جمع شماره ی هر آیه را $(1 + 2 + 3 + \dots + n)$ با هم جمع کنیم، ۱۹۰۱۳۳ ، یا (۱۹×۱۰۰۰۷) بدست می آید.

اینک، شماره هر سوره را با شماره سوره قبلی جمع کنیم، و بعد این حاصل جمع را با شماره سوره بعد جمع کنیم، و اینکار را تا آخر قرآن ادامه دهیم، برای هر سوره، عددی ویژه خواهیم داشت. پس، حساب سوره الفاتحه،

جدول ۱۵: بجای آنکه ۲ ستون اول اعداد را مانند جدول ۱۴ با هم جمع کنیم، آنها را در هم ضرب					
	تعداد آیات	چند آیه اش حروف مقطع دارد	ارزش رقمی حروف مقطع	جمع کل	
×	۲۸۶	+	۱	+	۷۱ = ۶۴۴
×	۲۰۰	+	۱	+	۷۱ = ۶۷۲
×	۲۰۶	+	۱	+	۱۶۱ = ۱۶۰۴
	-		-		-
×	۴۵	+	۱	+	۱۰۰ = ۲۳۵۱
×	۵۲	+	۱	+	(۵۰ + ۵۰) = ۳۶۳۷

	۰.۷۱	+	۳۰	+	۳۴۳۵ = ۶۳۵۳۶
۱۹ × ۳۳۴۴					

جدول ۱۶: نوشتار ریاضی آیات سوره هایی که حروف مقطع دارند			
شماره سوره	تعداد آیات	جمع آیه ها	جمع کل
۲	۲۸۶	۴۱۰۴۱	۴۱۳۲۹
۳	۲۰۰	۲۰۱۰۰	۲۰۳۰۳
۷	۲۰۶	۲۱۳۲۱	۲۱۵۳۴
-	-	-	-
۵۰	۴۵	۱۰۳۵	۱۱۳۰
۶۸	۵۲	۱۳۷۸	۱۴۹۸
۸۲۲	۲۷۴۳	۱۸۶۵۶۸	۱۹۰۱۳۳
(۱۹ × ۱۰۰۰۷)			

جدول ۱۷: حساب بدست آمده از جمع متوالی شماره سوره ها	
شماره سوره	حساب آنچه محاسبه شده
۲	۳
۳	۶
۷	۲۸
۱۰	۵۵
۱۱	۶۶
۱۲	۷۸
۱۳	۹۱
۱۴	۱۰۵
۱۵	۱۲۰
۱۹	۱۹۰
۲۰	۲۱۰
-	-
۴۴	۹۹۰
۴۵	۱۰۳۵
۴۶	۱۰۸۱
۵۰	۱۲۷۵
۶۸	۲۳۴۶
	۱۵۶۷۵
	(۱۹ × ۸۲۵)

۱، (۱) است، حساب سوره ۲: $(۲ + ۱ = ۳)$ ، حساب سوره ۳: $(۳ + ۳ = ۶)$ ، حساب سوره ۴: $(۴ + ۶ = ۱۰)$ ، و همین کار را تا پایان قرآن ادامه می دهیم. حاصل جمع همه سوره هایی که حروف مقطع دارند، و نیز حاصل جمع همه سوره هایی که حروف مقطع ندارند، هر کدام بطور جداگانه مضرب ۱۹ است. جدول ۱۷، سوره هایی را که حرف یا حروف مقطع دارند به اختصار نشان می دهد. عددی که از حاصل جمع سوره های بی حرف مقطع بدست می آید، ۲۳۷۷۸۵ است که آن نیز مضرب ۱۹ است $(۲۳۷۷۸۵ = ۱۹ \times ۱۲۵۱۵)$.

کد ریاضی برای کلمات ویژه واژه "خدا" (الله)

[۱] همانطور که نشان داده شد، واژه "الله" ۲۶۹۸ بار در قرآن آمده است، ۱۹×۱۴۲ .

[۲] حاصل جمع شماره آیه هایی که واژه "الله" در آنها آمده، ۱۱۸۱۲۳ است که آن هم مضرب ۱۹ است، $(۱۱۸۱۲۳ = ۱۹ \times ۶۲۱۷)$. هنگامی که کار شمارش را آغاز کردیم، همین پدیده ساده - شمارش واژه "الله" - دشواریهای زیادی برای ما ایجاد کرد. ما، گروهی بودیم که همگی دارای تحصیلات دانشگاهی بودیم، و یک کامپیوتر هم در اختیار داشتیم. با اینحال، هنگام شمارش و محاسبه، و گاه، حتی هنگام نوشتن تعداد واژه "الله" چندین بار اشتباه کردیم. با توجه به اینکه پیامبر هرگز به دانشگاه نرفته بود، و کامپیوتری هم نداشت، ادعای کسانی که معتقدند قرآن، نوشته ی اوست، بکلی غیرمنطقی است.

جدول ۱۸: واژه "الله"، چند بار در بخشی که خارج از حرف / حروف مقطع است، آمده

سوره	کدام آیه ها	چند بار آمده
۱	۲، ۱	۲
۶۹	۳۳	۱
۷۰	۳	۱
۷۱	(۳، ۴، ۱۳، ۱۵)	۷
	(۱۷، ۱۹، ۲۵)	
۷۲	(۴، ۵، ۷، ۱۲، ۱۸)	۱۰
	، ۱۹	
	(۲۲، ۲۳)	
۷۳	۲۰	۷
۷۴	۳۱، ۵۶	۳
۷۶	۶، ۹، ۱۱، ۳۰	۵
۷۹	۲۵	۱
۸۱	۲۹	۱
۸۲	۱۹	۱
۸۴	۲۳	۱
۸۵	۸، ۹، ۲۰	۳
۸۷	۷	۱
۸۸	۲۴	۱
۹۱	۱۳	۲
۹۵	۸	۱
۹۶	۱۴	۱
۹۸	۲، ۵، ۸	۳
۱۰۴	۶	۱
۱۱۰	۲، ۱	۲
۱۱۲	۲، ۱	۲
-----	-----	-----
۱۷۹۸	۶۳۴	۵۷
(۱۹ × ۳)		

حاصل جمع شماره این سوره ها و آیه ها
 $۱۷۹۸ + ۶۳۴ = ۲۴۳۲ = ۱۹ \times ۱۲۸$

واژه "الله" در خارج از بخشی که سوره ها حرف مقطع دارند، جمعاً $۵۷ = (۱۹ \times ۳)$

[۳] از نخستین آیه ای که حروف مقطع دارد (ا.ل.م. در ۲:۱)، تا آخرین آیه ای که حرف مقطع دارد (نون در ۶۸:۱)، ۲۶۴۱ واژه "الله" آمده است، (۱۳۹ × ۱۹).

[۴] واژه "الله" در بخشی که خارج از حرف یا حروف مقطع است، جمعاً ۵۷ بار آمده است. یعنی از اول قرآن تا سوره بقره که هنوز حرف مقطع ندارد و از (۶۸:۲) تا پایان قرآن که دیگر حرف مقطع ندارد (جدول ۱۸).

[۵] اگر شماره سوره ها و آیه هایی که این ۵۷ واژه "الله" در آنها آمده را با هم جمع کنیم، ۲۴۳۲، یا ۱۹×۱۲۸ بدست می آید (جدول ۱۸).

[۶] واژه "الله" در ۸۵ سوره آمده است. اگر تعداد آیات هر سوره را از اولین تا آخرین آیه ای که واژه "الله" در آن آمده حساب کنیم، (آیه اول و آیه آخر هم حساب می شوند)، و با شماره سوره جمع کنیم، ۸۱۷۰، یا ۴۳۰×۱۹ بدست می آید. جدول ۱۹ این شمارش ها را به اختصار نشان می دهد.

جدول ۱۹: تمام سوره هایی که واژه "الله" در آنها آمده

سوره	اولین آیه	آخرین آیه	تعداد آیات از اولین تا آخرین آیه
۱	۱	۲	۲
۲	۲	۲۸۶	۲۸۰
۳	۳	۲۰۰	۱۹۹
-	-	-	-
۸۳	۱۴۰	۶	۱
۸۴	۱۱۰	۲	۲
۸۵	۱۱۲	۲	۲
-----	-----	-----	-----
	۳۹۱۰		۴۲۶۰
	$۴۲۶۰ + ۳۹۱۰ = ۸۱۷۰ = ۱۹ \times ۴۳۰$		

نمودار ریاضی، تمام بخش هایی که واژه "الله" در آن قسمت آمده

[۷] مهم ترین پیام قرآن این است که فقط "یک خدا" وجود دارد. واژه "یک"، که در عربی "واحد" است، ۲۵ بار در قرآن آمده است. شش مورد از آنها به غیر خدا عطف می شود (یک نوع غذا، یک در، و غیره). ۱۹ مورد دیگر به خدا عطف می شود. این اطلاعات را می توان در لغت نامه ی قرآن پیدا کرد.

اهمیت واژه "واحد" از اینجا معلوم می شود که ۱۹ مخرج مشترک قرآن است، و پیام قرآن که بر پایه ی "یکتایی" است با ارزش رقیمی "واحد" (یک) که ۱۹ است، یکی است.

چرا ۱۹!

همانطور که بعداً در این پیوست به آن اشاره خواهیم کرد، قرآن تنها کتابی نیست که بر پایه عدد ۱۹ پی ریزی شده است بلکه همه کتاب های آسمانی از طریق ریاضیات بر پایه عدد "۱۹" کد گذاری شده اند. این علامت الهی در هر گوشه از این جهان پهناور نیز یافت می شود. عدد ۱۹ را می توان بمنزله ی امضای آفریدگار پنداشت که در آنچه خلق کرده پدیدار می شود (پیوست ۳۸). عدد ۱۹ در ریاضیات دارای ویژگیهایی است که اعداد دیگر ندارند و چون شرح آن در این پیوست نمی گنجد فقط به ذکر چند نمونه از آن اکتفا می شود:

[۱] نوزده، عدد اول است.

[۲] مرکب است از اولین شماره (۱) و آخرین شماره (۲)، تو گویی می خواهد همان را اعلام کند که ۳:۵۷ درباره خدا اعلام کرده است: " او اول است و آخر."

[۳] تنها عددی است که در همه زبانهای دنیا به یک شکل نوشته می شود. ۱ و ۹، هر دو، تنها شماره هایی هستند که در تمام زبانها یکسان به چشم می آیند.

[۴] این عدد در ریاضیات دارای ویژگیهایی است که اعداد دیگر ندارند. برای مثال،

۱۹، هم حاصل جمع توان اول ۹ و ۱۰ است، و هم ما به تفاوت توان دوم ۹ و ۱۰.

با توجه به اینکه ارزش رقمی "واحد" در همه زبانهایی که کتابهای آسمانی بدانها نازل شده – آرامی، عبری، و عربی – ۱۹ است، اینک متوجه می شویم که چرا خدا جهان هستی را با این عدد کد گذاری کرده است.

بنابراین، عدد ۱۹، اولین فرمان تمام کتابهای آسمانی را اعلام می کند: فقط یک **خدا** وجود دارد. همانطوریکه در جدول ۷ نشان داده شده است، مطابق روشی که در آن زمان متداول بود، از حروف الفبای آرامی، عبری، و عربی برای شمارش اعداد هم استفاده می شد. واژه عبری برای "یک"، "واحد" است که ("وَحَدٌ تلفظ می شود). در عربی "یک"، "واحد" است که (واحد تلفظ می شود). به جدول ۲۰ نگاه کنید.

خدا، پروردگار ما یکی است!
بنابراین، با تمام قلب خود،
با تمام روح خود،
با تمام فکر خود،
و با تمام نیرو و توان خود،
خدا را، که پروردگار تست
عبادت کن.

[سفر تثئیه ۵-۴:۶]

[مرقس ۲۹:۱۲]

[قرآن ۲۳-۲۲ : ۱۷ ; ۱۶۳:۲]

واژه "قرآن"

واژه "قرآن" ۵۸ بار در قرآن آمده است، که یکی از آنها – در ۱۵: ۱۰ – به "قرآنی دیگر" اشاره دارد. بنابراین، این در محاسبه حساب نمی شود. پس، در سراسر قرآن، ۵۷ واژه "قرآن" آمده که به "این قرآن" اشاره دارد ($۱۹ \times ۳ = ۵۷$).

جدول ۲۰: چرا "۱۹"!

حروف		
عبری	عربی	ارزش رقمی
ו	و	۶
א	ا	۱
ח	ح	۸
ד	د	۴

۱۹		

جدول ۲۱ : سوره ها و آیه هایی که واژه "قرآن" در آنها آمده

سوره	آیه	سوره	آیه
۲	۱۸۵	۳۰	۵۸
۴	۸۲	۳۴	۳۱
۵	۱۰۱	۳۶	۲
۶	۱۹	-	۶۹
۷	۲۰۴	۳۸	۱
۹	۱۱۱	۳۹	۲۷
۱۰	۳۷	-	۲۸
-	۶۱	۴۱	۳
۱۲	۲	-	۲۶
-	۳	۴۲	۷
۱۵	۱	۴۳	۳
-	۸۷	-	۳۱
-	۹۱	۴۶	۲۹
۱۶	۹۸	۴۷	۲۴
۱۷	۹	۵۰	۱
-	۴۱	-	۴۵
-	۴۵	۵۴	۱۷
-	۴۶	-	۲۲
-	۶۰	-	۳۲
-	۷۸	-	۴۰
-	۸۲	۵۵	۲
-	۸۸	۵۶	۷۷
-	۸۹	۵۹	۲۱
-	۱۰۶	۷۲	۱
۱۸	۵۴	۷۳	۴
۲۰	۲	-	۲۰
-	۱۱۳	۷۵	۱۷
-	۱۱۴	-	۱۸
۲۵	۳۰	۷۶	۲۳
-	۳۲	۸۴	۲۱
۲۷	۱	۸۵	۲۱
-	۶	-----	-----
-	۷۶	۱۳۵۶	۳۰۵۲
-	۹۲		
۲۸	۸۵	۴۴۰۸	$۳۰۵۲ + ۱۳۵۶ =$

$$(۱۹ \times ۲۳۲)$$

از نظر دستوری، قرآن به دو شکل دیگر، در ۱۲ آیه نوشته شده است: "قرآن" و "قرآئه".

یکی از آنها در ۱۳:۳۱ آمده که به قرآنی اشاره دارد که کوهها از آن متلاشی می شوند. دیگری در ۴۱:۴۴ آمده که به "قرآنی که عربی نیست" اشاره دارد. بنابراین، باید ایندو را در محاسبه حذف کرد.

جدول ۲۱، فهرست سوره ها و آیه-هایی را که واژه ی "قرآن" در آنها با شکل های مختلف دستوری آمده نشان می دهد.

پایه ای استوار

اولین آیه ی قرآن، "بسم الله الرحمن الرحيم"، است که به بسم الله معروف است، و دارای ۱۹ حرف الفبای عربی است. تعداد یکایک کلماتی که در این عبارت آمده از اول تا آخر قرآن عددی است که مضرب ۱۹ است.

اولین کلمه	"اسم"	۱۹ بار	در قرآن آمده است.
دومین کلمه	"الله"	۲۶۹۸ بار (۱۹ × ۱۴۲)	در قرآن آمده است.
سومین کلمه	"الرحمن"	۵۷ بار (۱۹ × ۳)	در قرآن آمده است.
چهارمین کلمه	"الرحیم"	۱۱۴ بار (۱۹ × ۶)	در قرآن آمده است.

استاد سزار ماجل (Cesar Majul) ارزش رقمی بیش از ۴۰۰ اسم را که به خدا نسبت داده شده بررسی کرد و به این نتیجه رسید که فقط چهار اسم وجود دارد که ارزش رقمی آنها مضرب ۱۹ است:

ارزش رقمی	اسم های الهی
۱۹	۱. "واحد" (یک)
۲۶۹۸	۲. "ذوالفضل العظیم" (دارای لطف و موهبت بیکران)
۵۷	۳. "مجید" (ستایش شده)
۱۱۴	۴. "جامع" (جمع آورنده)

همانطور که در بالا گفته شد، تنها اسم های خدا که ارزش رقمی آنها مضرب ۱۹ است، ارزش رقمی شان درست با چهار کلمه ای که در عبارت "بسم الله الرحمن الرحیم" آمده، برابر است. این پدیده ی قابل توجه در شکل زیر نشان داده شده است:

نام	اسم	۱۹	واحد	یک
خدا	الله	← ۲۶۹۸	→ ذوالفضل العظیم	دارای لطف و موهبت بیکران
رحمتگر	رحمن	← ۵۷	→ مجید	ستایش شده
بخشایشگر	رحیم	← ۱۱۴	→ جامع	جمع آورنده

چهار کلمه ی سمت راست، کلمات عبارت "بسم الله الرحمن الرحیم" هستند، و چهار کلمه ی سمت چپ تنها اسم های خدا هستند که ارزش رقمی آنها مضرب ۱۹ است. اعدادی که در وسط نوشته شده به ما می گوید که این کلمه ها چند بار در قرآن آمده اند، و ارزش رقمی اسم های خداوندی چیست.

پنج ستون دین اسلام

گرچه قرآن دارای دستورات بسیار مهمی است که بر تمام جوانب زندگی حکمفرماست (برای نمونه به آیات ۲۲ تا ۳۸ از سوره ۱۷ مراجعه کنید)، ولی از قدیم تأکید کرده اند که ستون دین بر پنج استوار است:

۱. تشهد: شهادت به اینکه خدایی در کنار خدا نیست.
۲. نماز: بر پا داشتن ۵ وعده نماز روزانه.
۳. روزه: روزه داری در ماه نهم از تقویم اسلامی (ماه رمضان).
۴. زکات: دو و نیم درصد از درآمد خالص بعنوان صدقه به کسانی که در آیه نام برده شده، داده می شود.
۵. حج: برای کسانی که استطاعت دارند واجب است که در طول زندگی خود، یکبار، برای حج به مکه روند.

مطالب فوق نیز مانند سایر مطالب قرآنی زیر بنای ریاضی دارند و حساب شده هستند.

۱. یک خدا (شهادة):

همانطور که گفته شد، کلمه ی "یک"، ۱۹ بار در قرآن به خدا عطف می شود. ۵ مورد، عبارت "فقط خدا" دیده می شود، که حاصل جمع شماره ی این سوره ها و آیه ها ۳۶۱، یا (۱۹ × ۱۹) است. اولین ستون دین اسلام "لا اله الا هو" (خدایی نیست جز او) در ۱۸:۳ آمده است. این عبارت حیاتی در ۱۹ سوره وجود دارد که برای نخستین بار در ۱۶۳:۲ دیده می شود، و برای آخرین بار در ۷۳:۹. جدول ۲۲ نشان می دهد که از حاصل جمع شماره سوره ها، و آیه ها- از نخستین بار که "لا اله الا هو" در آیه ای آمده تا آخرین بار که "لا اله الا هو" در آیه ای آمده - بعلاوه جمع شماره ی آیه ها، ۳۱۶۵۰۲، یا ۱۶۶۵۸ × ۱۹ بدست می آید.

در ضمن، اگر شماره این ۱۹ سوره ای را که عبارت "لا اله الا هو" در آنها آمده، با شماره ی آیه-هایی که این عبارت بسیار مهم در آنها یافت می شود، جمع کنیم و عدد ۲۹ را به آن اضافه کنیم (زیرا تشهد توحیدی ۲۹ بار در این ۱۹ سوره بازگو شده)، ۲۱۲۸، یا (۱۹ × ۱۱۲) بدست می آید. جدول ۲۳ این داده ها را نشان می دهد.

۲. نماز (صلاة):

واژه "صلاة" (نماز) ۶۷ بار در قرآن آمده است، و اگر شماره ی این ۶۷ سوره را با شماره ی آیه هایی که نماز در آنها آمده، جمع کنیم، ۴۶۷۴، یا (۱۹ × ۲۴۶) بدست می آید (به فهرست لغات قرآن نگاه کنید).

۳. روزه (صيام):

فرمان روزه در این چند آیه آمده است که حاصل جمع آنها ۱۳۸۷، یا (۱۹ × ۷۳) است. [از چپ بر راست، سوره، آیه]: (۱۹۶، ۱۸۷، ۱۸۵، ۱۸۴، ۱۸۳:۲) (۵۸:۴) (۳۵، ۳۳:۳۵) (۹۵، ۸۹:۵) (۴:۹۲) درخور توجه است که کلمه "روزه" در ۳۳:۳۵ دو بار گفته شده است، یکبار برای مردان مومن، و یکبار برای زنان مومن.

سوره	شماره آیه	حاصل جمع شماره آیه ها	جمع کل
۲	۱۲۳	۲۷۶۷۵	۲۷۸۰۰
۳	۲۰۰	۲۰۱۰۰	۲۰۳۰۳
-	-	-	-
۹	۱۲۷	۸۱۲۸	۸۲۶۴
-	-	-	-
۷۲	۲۸	۴۰۶	۵۰۶
۷۳	۹	۴۵	۱۲۷
۲۷۰۰	۵۳۱۲	۳۰۸۴۹۰	۳۱۶۵۰۲

(۱۹ × ۱۶۶۵۸)

تعداد	سوره	آیه ی با تشهد	چند بار تشهد بازگو شده
۱	۲	۲۵۵, ۱۶۳	۲
۲	۳	۱۸, ۱۸, ۶, ۲	۴
۳	۴	۸۷	۱
۴	۶	۱۰۶, ۱۰۲	۲
۵	۷	۱۵۸	۱
۶	۹	۳۱	۱
۷	۱۱	۱۴	۱
۸	۱۳	۳۰	۱
۹	۲۰	۹۸, ۸	۲
۱۰	۲۳	۱۱۶	۱
۱۱	۲۷	۲۶	۱
۱۲	۲۸	۸۸, ۷۰	۲
۱۳	۳۵	۳	۱
۱۴	۳۹	۶	۱
۱۵	۴۰	۶۵, ۶۲, ۳	۳
۱۶	۴۴	۸	۱
۱۷	۵۹	۲۳, ۲۲	۲
۱۸	۶۴	۱۳	۱
۱۹	۷۳	۹	۱
	۵۰۷	۱۵۹۲	۲۹

$۲۹ + ۱۵۹۲ + ۵۰۷ = ۲۱۲۸ = ۱۹ \times ۱۱۲$

۴. زکات (زکاة) : و

۵. زیارت حج به مکه:

سه ستون نخست اسلام برای همه مردان و زنان مسلمان واجب است ولی زکات و حج فقط برای کسانی واجب است که استطاعتش را داشته باشند. پدیده ی ریاضی بسیار جالبی در رابطه با زکات و حج وجود دارد که توجه شما را به آن جلب می کنم. آیاتی که درباره زکات سخن می گویند [از چپ به راست - سوره، آیه] عبارتند از:

(۲ : ۴۳ , ۸۳ , ۱۱۰ , ۱۷۷ , ۲۷۷) (۴ : ۷۷ , ۱۶۲) (۵ : ۱۲ , ۵۵) (۷ : ۱۵۶) (۹ : ۵ , ۱۱ , ۱۸ , ۱۸۰) (۲۷ : ۳) (۲۴ : ۳۷ , ۵۶) (۲۳ : ۴) (۲۲ : ۴۱ , ۷۸) (۲۱ : ۷۳) (۱۹ : ۱۳ , ۳۱ , ۵۵) (۱۸ : ۸۱) (۹۸ : ۵) (۷۳ : ۲۰) (۵۸ : ۱۳) (۴۱ : ۷) (۳۳ : ۳۳) (۳۱ : ۴) (۳۰ : ۳۹)

اگر همه این اعداد را با هم جمع کنیم، ۲۳۹۵ بدست می آید. این عدد مضرب ۱۹ نیست؛ یکی زیاد است.

آیاتی که درباره حج سخن می گویند عبارتند از:

(۲۲ : ۲۷) (۹ : ۳) (۲ : ۱۸۹ , ۱۹۶ , ۱۹۷)

اگر این اعداد را با هم جمع کنیم، ۶۴۵ بدست می آید که مضرب ۱۹ نیست؛ یکی کم است. [یعنی عکس مشاهدات قبلی که یکی باقیمانده می آورد، اینجا یکی کسر دارد تا نشان دهد اینها بهم وابسته اند.] بنابراین، زکات و حج، با هم، مضرب ۱۹ هستند.

($2395 + 645 = 3040 = 19 \times 160$)

نوشتار ریاضی قرآن

نه تنها میان سوره ها، آیه ها، کلمات، و حروف قرآن از لحاظ ریاضی رابطه وجود دارد، بلکه این رابطه ها و حساب آن بقدری پیچیده است که ممکن نیست بشر بتواند از عهده ی تنظیم آن برآید، و، شاهکار ادبی آن غیر از نوشتار ریاضی آن است.

از آنجا که قرآن بر پایه ی صد در صد ریاضی استوار است، انتظار می رود که اعدادی که در قرآن ذکر شده اند با کد ریاضی کتاب بر پایه ۱۹ هماهنگ باشند.

۳۰ عدد در قرآن آمده است، و حاصل جمع همه این اعداد، ۱۶۲۱۴۶ است که مضرب ۱۹ است ($162146 = 19 \times 8534$). جدول ۲۴، فهرست همه این اعداد را - بی آنکه تکرار شوند - نشان می دهد.

اعدادی که فقط یکبار در قرآن آمده اند عبارتند از ۱۱، ۱۹، ۲۰، ۵۰، ۶۰، ۸۰، ۹۹، ۳۰۰، ۲۰۰۰، ۳۰۰۰، ۵۰۰۰، ۵۰۰۰۰، ۱۰۰۰۰۰. همه اعدادی که در قرآن آمده اند - با تکراری ها - ۲۸۵ عدد است، و ۲۸۵ هم مضرب ۱۹ است (19×15).

جدول ۲۴: جدول همه عددهایی که در قرآن آمده	
عدد	برای نمونه در این آیه یافت می شود
۱	۲ : ۱۶۳
۲	۴ : ۱۱
۳	۴ : ۱۷۱
۴	۹ : ۲
۵	۱۸ : ۲۲
۶	۲۵ : ۵۹
۷	۴۱ : ۱۲
۸	۶۹ : ۱۷
۹	۲۷ : ۴۸
۱۰	۲ : ۱۹۶
۱۱	۱۲ : ۴
۱۲	۹ : ۳۶
۱۹	۷۴ : ۳۰
۲۰	۸ : ۶۵
۳۰	۷ : ۱۴۲
۴۰	۷ : ۱۴۲
۵۰	۲۹ : ۱۴
۶۰	۵۸ : ۴
۷۰	۹ : ۸۰
۸۰	۲۴ : ۴
۹۹	۳۸ : ۲۳
۱۰۰	۲ : ۲۵۹
۲۰۰	۸ : ۶۵
۳۰۰	۱۸ : ۲۵
۱۰۰۰	۲ : ۹۶
۲۰۰۰	۸ : ۶۶
۳۰۰۰	۳ : ۱۲۴
۵۰۰۰	۳ : ۱۲۵
۵۰۰۰۰	۷۰ : ۴
۱۰۰۰۰۰	۳۷ : ۱۴۷
$(19 \times 8534) = 162146$	

شماره سوره ها و آیه ها

شماره ی سوره ها و آیه های قرآن از هرگونه دستبردی کاملاً محفوظ مانده است؛ فقط در چند چاپ معدود، و غیرمجاز، شماره ی آیه ها با نسخه ی اصلی یکی نیست که آن هم براحتی قابل تشخیص است.

جدول ۲۵: کد ریاضی شماره سوره ها و آیه ها

شماره سوره	تعداد آیات	حاصل جمع شماره آیه ها	جمع کل
۱	۷	۲۸	۳۶
۲	۲۸۶	۴۱۰۴۱	۴۱۳۲۹
-	-	-	-
۹	۱۲۷	۸۱۲۸	۸۲۶۴
-	-	-	-
۱۱۳	۵	۱۵	۱۳۳
۱۱۴	۶	۲۱	۱۴۱
-----	-----	-----	-----
۶۵۵۵	۶۲۳۴	۳۳۳۴۱۰	۳۴۶۱۹۹

($۱۹ \times ۱۹ \times ۹۵۹$)

وقتی شماره همه سوره ها را، با تعداد آیات هر سوره جمع کنیم، و حاصل جمع شماره آیه های هر سوره را به آن اضافه کنیم، ۳۴۶۱۹۹ ، یا $۱۹ \times ۱۹ \times ۹۵۹$ بدست می آید. اطلاعات مربوط به این پدیده بطور خلاصه در جدول ۲۵ آمده است. بنابراین، کوچکترین تغییر یا تبدیل در هر یک از سوره ها یا آیه ها این نظام بدیع را بهم می زند. همانطور که در جدول ۱۶ نشان داده شده است، اگر فقط ۲۹ سوره ای را که حروف مقطع دارند در نظر بگیریم، عددی که از حاصل جمع داده های آن بدست می آید، مضرب ۱۹ است. بنابراین، حاصل جمع آنها نیز مانند حاصل جمعی که از سوره های بدون حروف مقطع بدست می آید مضرب ۱۹ است. جدول ۲۶، این بسامد را در ۸۵ سوره ای که حرف مقطع ندارند به اختصار نشان می دهد.

جدول ۲۶: کد ریاضی ۸۵ سوره ای که حرف مقطع ندارند

شماره سوره	تعداد آیات	حاصل جمع شماره آیه ها	جمع کل
۱	۷	۲۸	۳۶
۴	۱۷۶	۱۵۵۷۶	۱۵۷۵۶
-	-	-	-
۹	۱۲۷	۸۱۲۸	۸۲۶۴
-	-	-	-
۱۱۳	۵	۱۵	۱۳۳
۱۱۴	۶	۲۱	۱۴۱
-----	-----	-----	-----
۵۷۳۳	۳۴۹۱	۱۴۶۸۴۲	۱۵۶۰۶۶

(۱۹×۸۲۱۴)

اینک ببینید به مجموعه دیگری از معجزات که با شماره سوره ها و آیه ها ارتباط پیدا می کنند نگاه کنیم. شماره سوره را بنویسید، سپس تعداد آیات سوره را بنویسید، به دنبال آن، شماره هر آیه، سپس حاصل جمع آیات را بنویسید. پس، برای سوره ۱، نخست، عدد ۱ را می نویسید، سپس عدد ۷ را که تعداد آیات این سوره است، سپس شماره هر آیه را (۱۲۳۴۵۶۷)، سپس حاصل جمع شماره آیه ها را که ۲۸ است. بنابراین، مجموعه ای که شاخص سوره ۱ است، (۱۲۳۴۵۶۷۲۸) است، و مجموعه ی شاخص سوره ۲، ($۲۸۶۴۱۰۴۱۲۳۴۵.....۲۸۶$) است. اینکار را برای هر ۱۱۴ سوره قرآن انجام دهید، سپس همه این اعداد را با هم جمع کنید. عددی که بدست می آید ۷۵۹ رقم است و مضرب ۱۹ است.

اینک تعداد آیات هر سوره را بنویسید، سپس حاصل جمع شماره آیات هر سوره را بنویسید. اعداد را زیر هم از سمت چپ ردیف کنید. برای نمونه، سوره یکم ۷ آیه دارد، و حاصل جمع شماره آیات آن ۲۸ است. بنابراین، (۲۸۶۴۱۰۴۱)، شاخص سوره ۱ است، و (۲۰۰۲۰۱۰۰)، شاخص سوره ۲ است؛ همین کار را تا سوره ۱۱۴ ادامه دهید. عددی که شاخص سوره ۱۱۴ می باشد، (۶۲۱) است.

جدول ۲۷: سوره ها، تعداد آیات هر سوره، شماره یکایک آیات، و حاصل جمع شماره آیات

شماره سوره	شماره سوره، تعداد آیات، شماره هر آیه، حاصل جمع شماره آیه ها
۱	۱۷۱۲۳۴۵۶۷۲۸
۲	۲۲۸۶۱۲۳۴۵.....۲۸۶۴۱۰۴۱
-	-
۱۱۴	۱۱۴۱۲۳۴۵۶۶۲۱

سرانجام، یک عدد ۷۵۹ رقمی بدست می آید که مضرب ۱۹ است.

بیاد داشته باشید که عددها را باید طبق جدول ۲۸ از چپ به راست زیر هم بنویسید. سپس طبق معمول، آنها را از راست به چپ با هم جمع کنید. از حاصل جمع این اعداد، ۴ ۸۵۹ ۳۰۹ ۷۷۴، بدست می آید که مضرب ۱۹ است (19×255753146).

اینک همان عملیات را دوباره انجام دهید (و اعداد را مثل بالا از چپ به راست زیر هم بنویسید)، ولی اینبار بجای تعداد آیات، شماره هر آیه را بنویسید. برای مثال، عددی که اینبار شاخص سوره ۱ می باشد، (۲۸ ۱۲۳۴۵۶۷) است؛ یعنی شماره ی هر هفت آیه سوره ۱ را پشت سر هم می نویسیم و سپس حاصل جمع این هفت عدد را که ۲۸ است، می نویسیم.

سوره	تعداد آیات، و حاصل جمع آنها
۱	۷۲۸
۲	۲۸۶۴۱۰۴۱
۳	۲۰۰۲۰۱۰۰
-	-
۱۱۴	۶۲۱

	۴۸۵۹۳۰۹۷۷۴ =
	(19×255753146)

سوره	شماره یکایک آیه ها و حاصل جمعشان
۱	۱۲۳۴۵۶۷۲۸
۲	۱۲۳۴ ..... ۲۸۶۴۱۰۴۱
-	-
۱۱۴	۱۲۳۴۵۶۲۱
	سرانجام، یکعدد ۷۵۷ رقمی بدست می آید که مضرب ۱۹ است.

بنابراین، عدد مرکبی که شاخص سوره ۱ می باشد، (۲۸ ۱۲۳۴۵۶۷) است، و عدد مرکبی که شاخص سوره ۱۱۴ (الناس) می باشد، (۲۱ ۱۲۳۴۵۶) است. این روند در جدول ۲۹ نشان داده شده است. از حاصل جمع تمام این عددها که از چپ به راست مرتب شده اند، یکعدد ۷۵۷ رقمی بدست می آید، که آن هم مضرب ۱۹ است.

نوشتار عددی بسی فراتر از هوش و توانایی بشر

اینک تعداد آیات هر سوره را می نویسیم، و به دنبال آن، شماره ی هر آیه را می نویسیم. بنابراین، سوره ۱ که ۷ آیه دارد، به این شکل نشان داده می شود (۷ ۱۲۳۴۵۶۷). در این بخش شماره آیه ها را پشت سر هم می نویسیم، و اعدادی که بدست می آوریم بسیار دراز است. برای سوره ۲، نخست، تعداد آیات سوره را بنویسید، که ۲۸۶ است، سپس شماره ی هر آیه را بنویسید؛ بنابراین، عددی که شاخص سوره ۲ است به این شکل است:
 ۲۸۶ ۱۲۳۴۵ ..... ۲۸۶ ۲۸۵ ۲۸۶
 دو عددی که شاخص این دو سوره هستند این است:

$$۷ \ ۱۲۳۴۵۶۷ \ \text{و} \ ۲۸۶ \ ۱۲۳۴۵ \ \dots \ ۲۸۶ \ ۲۸۵ \ ۲۸۶$$

این دو عدد را کنار هم می نویسیم تا یک عدد بدست آید که شاخص دو سوره اول باشد:

$$۷ \ ۱۲۳۴۵۶۷ \ ۲۸۶ \ ۱۲۳۴۵ \ \dots \ ۲۸۶ \ ۲۸۵ \ ۲۸۶$$

همین کار را برای یکایک سوره های قرآن انجام می دهیم، و وقتی یکایک آیه های قرآن را به روشی که گفته شد بنویسیم، عدد بسیار درازی بدست می آید. عددی که شاخص همه آیه های قرآن است مضرب ۱۹ است و دارای ۱۲۶۹۲ رقم است، که این نیز مضرب ۱۹ است.

۷ ۱۲۳۴۵۶۷ ۲۸۶ ۱۲۳۴۵ ... ۲۸۶ ... ۵ ۱۲۳۴۵ ۶ ۱۲۳۴۵۶

نخستین عدد: این عدد بسیار دراز دارای ۱۲۶۹۲ رقم (۶۶۸ × ۱۹) است و شامل همه آیه های قرآن است. نخست، تعداد آیات هر سوره را می نویسیم، و به دنبال آن، شماره ی هر آیه را می نویسیم. یک برنامه ی ویژه کامپیوتری که می تواند اعداد دراز را تقسیم کند نشان داده است که این عدد بسیار دراز مضرب ۱۹ است.

اینک بجای اینکه تعداد آیات را پیش از شماره آیه ها بنویسیم، آنها را پس از شماره آیه ها می نویسیم. بنابراین، عددی که شاخص سوره ۱ است بجای (۷ ۱۲۳۴۵۶۷)، این است: (۷ ۱۲۳۴۵۶۷). عددی که شاخص سوره ۲ است بجای (۲۸۴۲۸۵۲۸۶ ..... ۲۸۶ ۱۲۳۴۵)، این (۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۶ ..... ۲۸۴) است. دو عددی که شاخص دو سوره اول می باشند به این شکل خواهند بود:

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ..... ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۶ و ۷ ۷ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷

این دو عدد را کنار هم می نویسیم تا یک عدد بدست آید که شاخص دو سوره اول باشد؛ و به این شکل خواهد بود:

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۷ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ..... ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۶

از آنجایی که تعداد آیات هر سوره را در پایان هر سوره می نویسیم، باید تعداد کل آیات قرآن را (۶۲۳۴) نیز در پایان این عددی که از کل قرآن بدست می آید بنویسیم. بنابراین، آخرین شماره های این عدد، که شاخص آخرین سوره قرآن است، (۶ ۱۲۳۴۵۶) است، که به دنبال آن تعداد کل آیات قرآن (۶۲۳۴) نوشته شده است:

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۶ ۶۲۳۴ >>> ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۶ ۶۲۳۴ و ۶۲۳۴

وقتی همه آیه های هر سوره را می نویسیم، عدد درازی بدست می آید که دارای ۱۲۶۹۶ رقم است، و مضرب ۱۹ است.

۱۲۳۴۵۶۷ ۷ ۱۲۳۴۵...۲۸۶ ۲۸۶ ... ۱۲۳۴۵ ۵ ۱۲۳۴۵۶ ۶ ۶۲۳۴

دومین عدد: برای آغاز، شماره ی هر آیه را در هر سوره می نویسیم، سپس تعداد آیات سوره را می نویسیم؛ ۱۱ رقم آخری که در بالا مشاهده می کنید، عبارت از ۶ آیه ی آخرین سوره قرآن، و تعداد آیات آن سوره، و سپس تعداد کل آیات قرآن (۶۲۳۴) است. عدد نهایی، که بسیار دراز می باشد، مضرب ۱۹ است.

اینک شماره هر سوره را نیز به آن می افزاییم.

شماره ی آیه های هر سوره، سپس شماره ی سوره، سپس تعداد آیات همه سوره ها را بنویسید. بنابراین، عددی که شاخص سوره ۱ است چنین می شود (۱ ۷ ۱ ۷ ۱ ۷ ۶ ۷ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱). عددی که شاخص سوره ۲ است چنین می شود (۲ ۲۸۶ ۲ ۲۸۶ ۲۸۵ ۲۸۴ ..... ۵ ۴ ۳ ۲ ۱). عددی که شاخص آخرین سوره قرآن (سوره ۱۱۴) است به این شکل است (۶ ۱۱۴ ۶ ۱۱۴ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱). در پایان، عدد (۶۲۳۴) را که تعداد آیات شماره دار قرآن است می نویسیم. عددی که شاخص تمام قرآن است، **مضرب ۱۹ است**؛ و به این شکل است:

۶۲۳۴ ۱۱۴ ۶ ۱۲۳۴۵۶ ... ۲۸۶ ۲ ۲۸۶ ... ۱۲۳۴۵ ۱ ۷ ۱۲۳۴۵۶۷

سومین عدد: شماره ی هر آیه، سپس شماره ی سوره، سپس تعداد آیات سوره را پشت سر هم می نویسیم. تعداد کل آیات شماره دار قرآن را در پایان این عدد می نویسیم. این عدد دراز (۱۲۹۳۰ رقمی) مضرب ۱۹ است.

اینک بجای آنکه شماره سوره را پس از شماره آیه ها بنویسیم، آنرا پیش از شماره آیه ها می نویسیم. بنابراین، عددی که شاخص سوره ۱ است، بجای (۱ ۷ ۱ ۷ ۱ ۷ ۶ ۷ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱)، و عددی که شاخص سوره ۲ است، بجای (۲ ۲۸۶ ۲ ۲۸۶ ۲۸۵ ۲۸۴ ..... ۵ ۴ ۳ ۲ ۱)، این است: (۱۲۳۴۵ ۱۲۳۴۵ ..... ۲۸۶ ۲۸۵ ۲۸۴ ۲۸۶ ۲۸۵ ۲۸۶). این عدد بسیار دراز که شاخص تمام قرآن است **مضرب ۱۹ است**.

۶۲۳۴ ۱۱۴ ۶ ۱۲۳۴۵۶ ... ۲۸۶ ۲ ... ۶ ۱۲۳۴۵۶۷ ۱ ۲۸۶ ۱۲۳۴۵ ... ۲۸۶ ۲

چهارمین عدد: تعداد آیات هر سوره، سپس شماره ی هر آیه، سپس شماره ی سوره را می نویسیم. ۱۴ رقم آخری که در بالا می بینید، عبارت است از تعداد آیات آخرین سوره (۶)، شماره هر شش آیه اش (۱۲۳۴۵۶)، شماره ی سوره (۱۱۴)، آنگاه تعداد کل آیات شماره دار قرآن. عدد بسیار دراز ی که بدست می آید، (دارای ۱۲۹۳۰ رقم است) و مضرب ۱۹ است.

اینک، شماره ی آیه های هر سوره، سپس حاصل جمع شماره آیات را بنویسید. سوره ۱ دارای ۷ آیه است، و حاصل جمع شماره آیات آن ۲۸ است ($۱ + ۲ + ۳ + ۴ + ۵ + ۶ + ۷ = ۲۸$). بنابراین، عددی که شاخص سوره ۱ است چنین می باشد: (۲۸ ۱۲۳۴۵۶۷).

حاصل جمع شماره ی آیه های سوره ۲ ($۱ + ۲ + ۳ + \dots + ۲۸۶$)، ۴۱۰۴۱ می باشد. بنابراین عددی که شاخص سوره ۲ می باشد به این شکل است: (۴۱۰۴۱ ۲۸۶ ۲۸۵ ۲۸۴ ... ۱۲۳۴۵).

آخرین سوره ۶ آیه دارد، و حاصل جمع آنها ۲۱ می باشد ($۱ + ۲ + ۳ + ۴ + ۵ + ۶ = ۲۱$). بنابراین، عددی که شاخص آن است به این شکل است (۲۱ ۱۲۳۴۵۶).

عدد نهایی که شاخص تمام قرآن است، دارای ۱۲۸۳۶ رقم است و مضرب ۱۹ است. به این شکل می شود:

۱۲۳۴۵۶۷ ۲۸ ۱۲۳۴۵ ... ۲۸۶۲۸۵۲۸۶ ۴۱۰۴۱ ... ۱۲۳۴۵۶ ۲۱

پنجمین عدد: شماره ی آیه های هر سوره، سپس حاصل جمع شماره آیه ها نوشته شده اند. این عدد دراز که دارای ۱۲۸۳۶ رقم است، مضرب ۱۹ است.

درخور توجه است که اگر جای شماره آیه ها را با حاصل جمع آیه ها در عدد پنجم پس و پیش کنیم، به بیان دیگر، اگر عددی را که از حاصل جمع آیه ها بدست می آید در آغاز قرار دهیم، و شماره هر آیه را پس از آن بنویسیم، باز هم عددی بدست می آید که مضرب ۱۹ است.

۲۸ ۱۲۳۴۵۶۷ ۴۱۰۴۱ ۱۲۳۴۵ .... ۲۸۵۲۸۶ .... ۲۱ ۱۲۳۴۵۶

ششمین عدد: بجای اینکه حاصل جمعی را که از شماره آیه ها بدست می آید در پایان بنویسیم، آنرا در آغاز می نویسیم، و عدد بسیار درازی بدست می آید که دارای ۱۲۸۳۶ رقم است و آن هم مضرب ۱۹ است.

حتی اگر سوره ها را بعکس، از آخر به اول بنویسیم، و حاصل جمعی را که از شماره آیات بدست می آید پس از شماره سوره قرار دهیم، باز هم آنچه بدست می آید مضرب ۱۹ است.

۱۲۳۴۵۶ ۲۱ ۱۲۳۴۵ ۱۵ ... ۱۲۳۴۵ ... ۲۸۶ ۴۱۰۴۱ ۱۲۳۴۵۶۷ ۲۸

هفتمین عدد: سوره ها را بترتیب از آخر به اول می نویسیم - شماره هر آیه را می نویسیم، و حاصل جمع بدست آمده از شماره آیه ها را پس از آن می نویسیم، عدد بسیار درازی بدست می آید که دارای ۱۲۸۳۶ رقم است. این عدد ۱۲۸۳۶ رقمی، مضرب ۱۹ است.

حاصل جمع بدست آمده از همه آیات قرآن را بنویسید (۳۳۳۴۱۰)، سپس تعداد همه آیات شماره گذاری شده ی قرآن را بنویسید (۶۲۳۴)، سپس تعداد کل سوره های قرآن را بنویسید (۱۱۴). سپس شماره هر سوره، و تعداد آیاتش را بنویسید. عددی که شاخص سوره ۱ است: ۷ ۱، و عددی که شاخص سوره ۲ است: ۲۸۶ ۲ می باشد. عددی نهایی، که از همه قرآن بدست می آید، دارای ۴۷۴ رقم است، و مضرب ۱۹ است که به این شکل است:

۳۳۳۴۱۰ ۶۲۳۴ ۱۱۴ ۱ ۷ ۲ ۲۸۶ ۳ ۲۰۰ ... ۱۱۳ ۵ ۱۱۴ ۶

هشتمین عدد: حاصل جمع بدست آمده از همه آیات (۳۳۳۴۱۰)، و تعداد آیات شماره دار قرآن (۶۲۳۴)، و تعداد سوره های قرآن (۱۱۴)، و سپس، شماره سوره و تعداد آیات آن پشت سر هم نوشته شده اند.

اینک جای سوره و آیه را عوض می کنیم و عکس آنچه را که در "عدد هشتم" آورده شده است می نویسیم، بنابراین، عددی که شاخص سوره ی یکم می باشد، بجای ۷ ۱، این (۷ ۱) است، و عددی که شاخص سوره دوم است، بجای ۲۸۶ ۲، این (۲۸۶ ۲) است. عدد نهایی که دارای ۴۷۴ رقم است، باز هم مضرب ۱۹ است و به این شکل است:

۳۳۳۴۱۰ ۶۲۳۴ ۱۱۴ ۷ ۱ ۲۸۶ ۲ ۲۰۰ ۳ ..... ۵ ۱۱۳ ۶ ۱۱۴

نهمین عدد: با آنکه جای شماره سوره و شماره آیه عوض شد، باز هم عدد درازی که بدست می آید مضرب ۱۹ است.

اگر حاصل جمع شماره آیات سوره ۱ را بنویسیم (۲۸)، سپس حاصل جمع شماره آیات سوره ۲ را بنویسیم (۴۱۰۴۱)، و اینکار را تا پایان قرآن ادامه دهیم، و حاصل جمع همه آیات را در پایان این عدد بنویسیم (۳۳۳۴۱۰)، عدد درازی بدست می آید (دهمین عدد) که دارای ۳۷۷ رقم است، و مضرب ۱۹ می باشد.

۲۸ ۴۱۰۴۱ ۲۰۱۰۰ ..... ۱۵ ۲۱ ۳۳۳۴۱۰

دهمین عدد: حاصل جمع شماره آیات هر سوره بترتیب کنار هم نوشته شده است، در پایان، حاصل جمع همه آیه های قرآن را می نویسیم (۳۳۳۴۱۰). این عدد دراز (۳۷۷ رقمی) مضرب ۱۹ است.

اگر تعداد سوره های قرآن را بنویسیم (۱۱۴)، و به دنبال آن، تعداد آیات شماره دار (۶۲۳۴)، سپس شماره هر سوره، سپس، حاصل جمعی که از شماره آیات هر سوره بدست می آید را بنویسیم، عدد آخر که بسیار دراز است (عددی ۶۱۲ رقمی است) که مضرب ۱۹ است.

۱۱۴ ۶۲۳۴ ۱ ۲۸ ۲ ۴۱۰۴۱ ۳ ۲۰۱۰۰ .... ۱۱۳ ۱۵ ۱۱۴ ۲۱

یازدهمین عدد: تعداد سوره های قرآن را می نویسیم، سپس، تعداد آیات شماره دار، و شماره هر سوره با حاصل جمع شماره آیه هایش را می نویسیم، این عدد دراز (که دارای ۶۱۲ رقم است)، مضرب ۱۹ است.

برای آنکه کسی نیندازد که پارامتر قرآنی نمی هست که کد ریاضی قرآن حافظ آن نیست، به بررسی چند پارامتر دیگر می پردازیم.

اگر تعداد سوره های قرآن را بنویسیم (۱۱۴)، سپس تعداد آیات شماره دار قرآن را (۶۲۳۴)، سپس حاصل جمع همه آیه های قرآن (۳۳۳۴۱۰)، سپس شماره ی هر سوره و هر آیه اش را بنویسیم، عدد بسیار درازی بدست می آید که (دارای ۱۲۷۱۲ رقم است و) مضرب ۱۹ است.

۱۱۴ ۶۲۳۴ ۳۳۳۴۱۰ ۱ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ... ۱۱۴ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶
دوازدهمین عدد

اگر تعداد آیات هر سوره را بنویسیم، یکعدد ۲۳۵ رقمی بدست می آید که مضرب ۱۹ است. برای اینکار، نخست، تعداد آیات شماره دار قرآن را بنویسید (۶۲۳۴)، سپس تعداد آیات هر سوره را، و در پایان باز هم تعداد آیات شماره دار را بنویسید. عدد آخر که بسیار دراز است اینطور نشان داده می شود:

۶۲۳۴ ۷ ۲۸۶ ۲۰۰ ۱۷۶ .... ۱۲۷ .... ۵ ۴ ۵ ۶ ۶۲۳۴
(تعداد کل آیات) (۴ سوره آخر) (سوره ۹) (۴ سوره اول) (تعداد کل آیات)
شماره دار سیزدهمین عدد شماره دار

اگر تعداد آیات شماره دار قرآن را بنویسیم (۶۲۳۴)، سپس تعداد سوره های قرآن (۱۱۴)، و به دنبال آن شماره آیه های هر سوره، و به دنبال آن باز هم تعداد کل آیات (۶۲۳۴)، و تعداد سوره ها (۱۱۴) را بنویسیم، عددی بدست می آید که دارای ۱۲۴۷۹ رقم است، و مضرب ۱۹ است.

۶۲۳۴ ۱۱۴ ۱۲۳۴۵۶۷ ۱۲۳۴۵ ... ۲۸۶ ... ۱۲۳۴۵۶ ۶۲۳۴ ۱۱۴
چهاردهمین عدد

عدد دراز دیگری که دارای ۱۲۷۷۴ رقم است این است که نخست، شماره هر آیه را در هر سوره می نویسیم، سپس شماره سوره را با تعداد آیات جمع می کنیم، و به دنبال آن می نویسیم. سوره ۱ شامل ۷ آیه است، که حاصل جمع آن ۸ است ($1 + 7 = 8$). بنابراین، عددی که اینبار شاخص سوره ۱ است چنین خواهد بود (۱۲۳۴۵۶۷۸). از آنجا که سوره ۲ دارای ۲۸۶ آیه است، عددی که شاخص سوره ۲ است، این (۲۸۸ ۲۸۶ ... ۱۲۳۴) است. اینکار را برای یکایک سوره های قرآن انجام می دهیم. عدد نهایی دارای ۱۲۷۷۴ رقم است، و مضرب ۱۹ است.

۱۲۳۴۵۶۷ ۸ ۱۲۳۴۵ ..... ۲۸۶ ۲۸۸ ..... ۱۲۳۴۵۶ ۱۲۰
(۱ + ۷) (۲ + ۲۸۶) (۱۱۴ + ۶)
پانزدهمین عدد

در پیوست های ۲، ۹، ۱۹، ۲۴، ۲۵، ۲۶، ۲۹، ۳۷ اعداد مرکب دیگری گزارش شده که موردهای ویژه ای را زیر بررسی و کنکاش می گذارد.

شاهدی از بنی اسرائیل [۴۶:۱۰]

اعلام دار: "چه می کنید اگر این از جانب خدا باشد، و شما به آن ایمان نیاورده باشید؟ شاهدی از بنی اسرائیل به پدیده ای مشابه آن گواهی داده است، و او ایمان آورده است، در صورتی که شما متکبرتر از آن شده اید که ایمان آورید. خدا ستمگران را هدایت نمی کند." [۴۶:۱۰]

مطلب زیر از کتاب بررسی هایی در عرفان یهودیت نقل می شود، (بنیاد مطالعات یهودیان، کمبریج، ماساچوست؛ تألیف از: Joseph Dan و Franc Talmage، صفحه ۸۸، چاپ سال ۱۹۸۲). آنها درباره پژوهش های خاخام یهودا، (قرن ۱۲ میلادی)، می نویسند:

مردم [یهود] در فرانسه این را آیین خود کرده اند که چند کلمه [به نماز صبح] اضافه کنند: "اشری تمیمی درخ [نعمت باد آنان را که در راه راست گام برمی دارند]" و خاخام متدین ما، با آن حافظه خدادادی اش، نوشت که یهودیان فرانسه در اشتباه محض بسر می برند. و این کارشان بطلانی سهمگین است، زیرا نام مقدس فقط ۱۹ بار [در آن بخش از نماز صبح] می آید ... و مشابه آن، واژه "الهییم" نیز ۱۹ بار در قطعه ی منتخب: "در سفر شموت" آمده است... در ضمن، همانطور که دیده می شود درست ۱۹ بار از فرزندان اسرائیل بعنوان "پسران" نام برده شده است، و نمونه های بسیار دیگر.

همه این ۱۹ ها، مانند زنجیر بهم متصل هستند، و حامل اسرار و معانی محرمانه ای هستند، که در کتاب قطوری که هشت جلد است گزارش شده است ...
در ضمن، این قطعه، دارای ۱۵۲، یا (۸ × ۱۹) کلمه است...

تشکر و قدردانی

همه ی ستایش ها از آن خداست که اراده کرد معجزه ی قرآنش در این برهه از زمان آشکار شود. او به لطف خود به این چند نفر اجازه داد تا در کشف برخی از این پدیده های شگرف سهیم باشند: عبدالله اریک، محمود علی ابیب، لیبسا اسپری، ادیپ یوکسل، احسان رمضان، فیروز کارمالی، اسماعیل برکت، گاتوت آدیسوما، احمد یوسف (از لائوس)، سزار الف. ماجل، محتشم اریسون، و امیلی کی استرت.

پیوست ۲

رسول میثاق خدا

رسول میثاق خدا، رسولی است که برای ایجاد همبستگی فرستاده می شود. مأموریت او این است که ادیان کنونی را پاکسازی کند و آنها را به یک دین واحد تبدیل کند: اسلام (تسلیم).

اسلام، یک اسم نیست؛ بلکه یک ماهیت است بدینگونه که آدمی خود را از هر دیدگاه فقط به خدا و او می گذارد و اشخاصی از قبیل عیسی، مریم، محمد، یا ائمه را بت نمی کند، و فقط به خدا اخلاص می ورزد. هر کس این مشخصات را داشته باشد یک "مسلمان" (تسلیم شده) است. بنابراین، یک فرد می تواند یک یهودی مسلمان، یک مسیحی مسلمان، یک هندوی مسلمان، یک بودایی مسلمان، یا یک مسلمان مسلمان باشد.

رسول میثاق، دستور خدا را که می گوید "تنها دین مورد قبول خدا تسلیم است" (۳:۱۹)، به مردم می رساند و یاد آور می شود که "هرکس دینی جز تسلیم اختیار کند، از او پذیرفته نمی شود" (۳: ۸۵).

رسول خدا باید دلیل روشنی برای رسالتش نشان دهد. هر رسولی با نشانه های روشنی از سوی خدا نزد مردم فرستاده می شود که ثابت می کند که خدا برای رساندن پیام خود به وی مجوز داده است. موسی چوبدستی اش را انداخت که به مار تبدیل شد، عیسی جذامیان را به اذن خدا شفا داد و مرده را به اذن خدا زنده کرد، نشانه روشن صالح آن شتر معروف بود، ابراهیم جان سالم از آتش بدر بُرد، و قرآن معجزه ی محمد بود (۵۱ - ۵۰ : ۲۹).

قرآن (۳۳:۴۰ ; ۳۳:۷ ; ۳:۸۱)، و نیز تورات و انجیل (ملاکی ۳- ۳:۱) از پیش، خبر از ظهور رسولی داده اند که برای ایجاد همبستگی و اتحاد می آید، رسول میثاق خدا. مسلم است که از رسولی که چنین مأموریت خطیری را بعهده دارد باید با یکی از محکم ترین معجزات پشتیبانی کرد (۳۵- ۷۴:۳۰). معجزات رسولان پیشین از لحاظ زمان و مکان محدود بود، در صورتی که معجزه ای که خدا بوسیله ی آن از رسول میثاقش پشتیبانی کرد، همیشگی است؛ هر کس، در هر برهه از زمان، و در هر نقطه از جهان می تواند شاهد آن باشد.

در این پیوست، برخی از شواهد عینی، قابل بررسی، قابل پژوهش، و انکارناپذیر گزارش شده است که ثابت می کنند رشاد خلیفه، رسول میثاق خداست.

حقیقت قرآنی

یکی از پیشگویی های مهم قرآن این است که پس از آنکه همه پیامبران آمدند و همه کتابهای آسمانی را آوردند، رسول میثاق ظهور خواهد کرد.

خدا از پیامبران میثاقی گرفت، و گفت: "من کتاب آسمانی و حکمت را به شما خواهم داد. پس از چندی، رسولی برای تصدیق همه کتابهای آسمانی موجود خواهد آمد. به او ایمان بیاورید، و از او پشتیبانی کنید. و گفت: "آیا موافق هستید، و عهد می بندید که این میثاق را به انجام رسانید؟" گفتند، "ما موافقیم." گفت: "پس شما شهادت داده اید، و من هم با شما شاهد هستم." (۳:۸۱)

محمد مارمدوک پیکتال آیه (۳:۸۱) را چنین ترجمه کرده است:

وقتی الله با پیامبران میثاق بست، (گفت): بنگرید که من کتاب آسمانی و دانش را به شما داده ام. بعدها رسولی نزد شما خواهد آمد؛ که آنچه را دارید تصدیق می کند. به او ایمان آورید، و یاری اش دهید. و گفت: آیا موافق هستید، و از این بار سنگین (که من بعهده شما می گذارم) استقبال می کنید؟ پاسخ گفتند: ما موافقیم. او گفت: پس شهادت داده اید. من نیز با شما شاهد هستم.

از سوره ۳۳ می فهمیم که محمد یکی از پیامبرانی بود که خدا از او میثاق گرفت.

هنگامیکه از پیامبران میثاق گرفتیم، و از تو (ای محمد) و از نوح و ابراهیم و موسی و عیسی پسر مریم، میثاقی محکم گرفتیم. (ترجمه محمد مارمدوک پیکتال) ۳۳:۷

آیه ۳:۸۱، یکی از آیاتی است که معنی "نبی" (پیامبر) و "رسول" (فرستاده) را بطور واضح تعریف می کند. پس، "نبی" آن رسولی است که از جانب خدا کتاب آسمانی می آورد، در صورتی که "رسول" کسی است که برای تصدیق کتابهای آسمانی موجود از سوی خدا فرستاده می شود و هیچ کتاب جدیدی نمی آورد. طبق قرآن، هر نبی، رسول نیز هست؛ ولی هر رسولی، نبی نیست.

به همه رسولان الزاماً کتاب آسمانی داده نمی شود. برخلاف اعتقاد بعضی از فقهای مسلمان، هیچ منطقی نیست که خدا به پیامبری کتاب آسمانی بدهد، سپس از او بخواهد که آنرا فقط برای خود نگاه دارد (۱۵۹، ۱۴۶، ۲:۴۲) کسانی که به اندازه کافی با قرآن آشنایی ندارند خیال می کنند که هارون از آن جهت "نبی" خوانده شده (۵۳: ۱۹) که کتاب آسمانی نداشته است! در صورتی که قرآن بصراحت گفته است که فرقان به هر دو داده شد - موسی و هارون (۳۷: ۱۱۷؛ ۲۱: ۴۸).

قرآن در ۳۳:۴۰ به ما تعلیم می دهد که محمد آخرین پیامبر (نبی) خدا بود، ولی او آخرین فرستاده (رسول) خدا نبود:

محمد پدر هیچیک از مردان شما نبود؛ او یک فرستاده (رسول) خدا بود و آخرین پیامبر (نبی). [۳۳:۴۰]

کد ریاضی قرآن این مهم را تصدیق می کند. اگر ارزش رقومی "محمد خاتم النبیین" (آخرین پیامبر) را با شماره سوره و آیه ای که این عبارت در آن آمده (۳۳:۴۰) جمع کنیم، ۱۳۴۹ بدست می آید که مضرب ۱۹ است (۷۱ × ۱۹). ولی عبارت "محمد خاتم المرسلین" (آخرین رسول) که نادرست است مضرب ۱۹ نیست.

تا آنجا که تاریخ بیاد دارد، هرگاه رسولی نزد قومی رفت، مردم زمان خودش رسالتش را تکذیب کردند. زمانی بود که می گفتند یوسف "خاتم المرسلین است" (۳۴: ۴۰). در صورتی که بسیاری از رسولان خدا از جمله موسی، داود، سلیمان، عیسی، و محمد پس از یوسف آمدند.

میثاق انجام شد

اگرچه از لحاظ این دنیا، پیامبران مُرده اند، ولی می دانیم که روحشان، که شخص اصلی است اکنون در همان باغ عدنی که آدم و حوا در آن زندگی می کردند بسر می برند. بسیاری از آیات مانع از آن است که ما، مومنانی را که کالبدشان را رها می کنند و از این دنیا می روند، مُرده بپنداریم (۴:۶۹ ; ۳:۱۶۹ ; ۲:۱۵۴). اگرچه، آنها نمی توانند به دنیای ما بازگردند (۲۳:۱۰۰)، ولی در بهشت "زنده" هستند. لطفاً به پیوست ۱۷ نگاه کنید.

وقتی برای زیارت حج به مکه رفته بودم، پیش از برآمدن آفتاب، روز سه شنبه، سوم ذیحجه سال ۱۳۹۱ هجری قمری، برابر با ۲۱ دسامبر سال ۱۹۷۱، من، رشاد خلیفه، روح من، که شخص اصلی است، نه کالبدم، به نقطه ای از کائنات برده شد و من بعنوان رسول میثاق خدا به تمام پیامبران معرفی شدم. من خودم از جزئیات و معنای حقیقی این رویداد تا رمضان ۱۴۰۸ بی اطلاع بودم.

آنچه من، در هشیاری کامل، شاهدش بودم، این بود که من همچنان نشسته بودم، و پیامبران، یکایک، نزد من آمدند، به چهره ام نگاه کردند، و سرشان را به نشانه ی تصدیق تکان دادند. خدا آنان را به همان گونه که در زمان خودشان می زیستند، با لباس دوران خودشان به من نمایاند. جوّی آکنده از شکوه، شادی، و احترام در آنجا حکمفرما بود.

هویت هیچیک از پیامبران بر من آشکار نشد بجز ابراهیم. من می دانستم که همه پیامبران از جمله موسی، عیسی، محمد، هارون، داود، نوح، و بقیه در آنجا حضور دارند. فکر می کنم هویت ابراهیم به این دلیل بر من آشکار شد که خودم در آنباره سوال کردم. او شباهت زیادی به افراد خانواده ام داشت – به خودم، پدرم، عموهایم. آنجا بود که در شگفت شدم، "این پیامبر کیست که تا این اندازه به خویشاوندان من شباهت دارد؟" پاسخ فرارسید: "ابراهیم." هیچ گفتگویی به زبان انجام نشد. تمام ارتباط ها، ارتباط های روحی و فکری بود.

درخور توجه است که تاریخی که میثاق با پیامبران در آن به انجام رسید، سوم ذیحجه ۱۳۹۱ بود. اگر شماره ماه (۱۲)، و روز (۳)، و سال (۱۳۹۱) را با هم جمع کنیم، عدد ۱۴۰۶ بدست می آید، یا ۱۹×۷۴ . و این مطلب که مخرج مشترک قرآن ۱۹ است در سوره ۷۴ آمده است. توجه شود که از نزول قرآن تا آشکار شدن معجزه ی قرآن نیز ۱۴۰۶ سال فاصله است (پیوست ۱).

رسالت رسول میثاق خدا این است که کتابهای آسمانی موجود را تصدیق کند، خالص کند، و پیام خدا را بصورت یک پیام واحد استوار کند. قرآن می گوید که وی وظیفه دارد پیام خدا را به اصل خود بازگرداند تا مومنان درستکار – از یهودی، مسیحی، مسلمان، بودایی، سیک، هندو، و غیره – از تاریکیها بیرون آیند و به روشنایی برسند (۶۵:۱۱ ; ۵:۱۹). او باید اعلام کند که اسلام (تسلیم همه جانبه به خدا) تنها دینی است که نزد خدا پذیرفته می شود (۳:۱۹).

هان، اینک رسولم را می فرستم تا راه را پیش روی من آماده سازد؛
پروردگاری را که می جوئید، و رسول میثاقی که طالبش هستید
ناگهان به معبد خواهد آمد.

آری، او می آید، این قول ربّ الجنود است.

اما کیست که بتواند روز آمدن او را متحمل شود؟

و کیست که بتواند هنگام ظهور او بایستد؟

زیرا او مثل آتش سوزانی است که فلز را پالایش می کند، یا مانند تیزاب سفید کننده خواهد بود.

[کتاب مقدس؛ ملاکی، فصل ۳، آیات ۱ تا ۳]

اثبات

نام رسول میثاق خدا، بصورت رمز از طریق ریاضی، بعنوان "رشاد خلیفه" در قرآن آمده است. بیگمان در عصر کامپیوتر این بهترین روش معرفی رسول خدا به جهانیان است.

(۱) همانطور که در پیوست ۱ نشان داده شد، معجزه ی بزرگ خدا در قرآن بر پایه عدد اول ۱۹ است که بمدت ۱۴۰۶ سال (۷۴ × ۱۹) از اسرار بود. قادر متعال از پیش تعیین کرده بود که این معجزه ی مبهوت کننده از طریق رشاد خلیفه فاش شود. تلاش صدها فقیه مسلمان و خاورشناس بمدت ۱۴ قرن بی حاصل ماند، و به هیچیک از آنان اجازه داده نشد که بمعنای حروف مقطوع قرآن پی ببرند.

(۲) قرآن برای مومنان و جویندگان راستین آسان شده است (۴۰, ۳۲, ۲۲, ۱۷:۵۴; ۲۸:۳۹). قانون لاتغییر خدا این است که هیچکس اجازه ندارد به مفاهیم قرآن پی ببرد مگر آنکه برآستی مومن باشد و خدا به او اجازه داده باشد، چه رسد به اینکه کسی بخواهد بدون مجوز خدا به معجزه ی بزرگ او در کتاب آسمانی پی ببرد (۴۶-۱۷:۴۵) (۵۷:۱۸) (۴۴:۴۱) (۷۹:۵۶). آشکار شدن معجزه ی قرآن توسط رشاد خلیفه، از نشانه های مهم رسالت اوست.

(۳) ریشه ی نام رشاد "رشد" (پیرو راه راست) است. ریشه ی این نام، ۱۹ بار در قرآن آمده است. عدد ۱۹، مخرج مشترک قرآن است (به فهرست لغات قرآن - کشف الآیات - چاپ اول، صفحه ۳۲۰ نگاه کنید).

(۴) واژه "رشاد" در آیه های ۳۸, ۲۹: ۴۰ آمده است. واژه "خلیفه" در ۳۰: ۲ و ۲۶: ۳۸ آمده است. توجه داشته باشید که اولین خلیفه، به خلیفه ای اشاره دارد که بشر نیست، یعنی به شیطان اشاره دارد، در صورتی که دومین "خلیفه" (سوره ۳۸)، به خلیفه ای اشاره دارد که بشر است. اگر شماره سوره ها و آیه هایی را که "رشاد" (۳۸, ۲۹: ۴۰) و "خلیفه" (۲۶: ۳۸) در آنها آمده با هم جمع کنیم، چنین بدست می آید:

$$(40 + 29 + 38 + 38 + 26 = 171 = 19 \times 9)$$

(۵) از حاصل جمع شماره سوره ها و آیه هایی که دارای واژه ای هستند که از ریشه ی "رشد" گرفته شده، و یا لغت "خلیفه" در آنها آمده - ۱۴۶۳، یا 77×19 بدست می آید، (جدول ۱).

(۶) از حاصل جمع تمام سوره ها و آیه هایی که ریشه ی نام "رشاد" در آنها آمده است عدد ۱۳۶۹ یا $[(72 \times 19) + 1]$ بدست می آید، و از حاصل جمع تمام سوره ها و آیه هایی که "خلیفه" در آنها آمده عدد ۹۴ یا $[1 - (5 \times 19)]$ بدست می آید. جالب است که عددی که از "رشد" بدست می آید یکی اضافه می آورد، و عددی که از "خلیفه" بدست می آید یکی کسر دارد و این گویای آن است که نام این رسول دقیقاً باید "رشاد خلیفه" باشد، نه هر "رشاد"، یا هر "خلیفه" نامی.

جدول ۱: سوره ها و آیه ها "رشد" و "خلیفه"				
آیه	سوره	خلیفه		تعداد
		سوره	آیه	
۳۰	(۲)	۱۸۶	۲	۱
۲۶	۳۸	۲۵۶	-	۲
		۶	۴	۳
		۱۴۶	۷	۴
		۷۸	۱۱	۵
		۸۷	-	۶
		۹۷	-	۷
		۱۰	۱۸	۸
		۱۷	-	۹
		۲۴	-	۱۰
		۶۶	-	۱۱
		۵۱	۲۱	۱۲
		۲۹	۴۰	۱۳
		۳۸	-	۱۴
		۷	۴۹	۱۵
		۲	۷۲	۱۶
		۱۰	-	۱۷
	(سوره ۲)	۱۴	-	۱۸
	(تکراری است)	۲۱	-	۱۹
۵۶	۳۸	۱۱۴۵	۲۲۴	
$56 + 38 + 1145 + 224 = 1463 = 19 \times 77$				

(۷) ارزش رقمی "رشاد" ۵۰۵ است، و ارزش رقمی "خلیفه" ۷۲۵ (جدول ۷، پیوست ۱).

اگر ارزش رقمی "رشاد خلیفه" (۱۲۳۰) را با شماره سوره ها و آیه هایی که از اول قرآن تا آیه ای که برای اولین بار واژه ای در آن آمده که از ریشه ی "رَشَدَ" گرفته شده جمع کنیم، ۱۴۲۵، یا (۷۵ × ۱۹) بدست می آید. جزئیات آن در جدول ۲ آمده است.

شماره سوره	تعداد آیات	حاصل جمع آیات
۱	۷	۲۸
۲	۱۸۵	۱۷۲۰۵
۳	۱۹۲	۱۷۲۳۳
		(۱۹ × ۹۰۷)

جدول ۲: سوره ها و تعداد آیات از اول قرآن تا سر آیه ای که برای اولین بار کلمه ای در آن آمده که از ریشه "رَشَدَ" گرفته شده است

(۸) اگر از اول قرآن تا آیه ای که برای اولین بار واژه ای در آن آمده که از ریشه "رَشَدَ" گرفته شده، شماره هر آیه را با هم جمع کنیم (۱ + ۲ + ۳ + ... + n)، و حاصل جمع شماره سوره هایشان را به آن اضافه کنیم، ۱۷۲۳۳، یا (۹۰۷ × ۱۹) بدست می آید (جدول ۲).

همچنین: رشاد (۵۰۵) + خلیفه (۷۲۵) + حاصل جمع شماره سوره ها (۳) + و آیه ها (۱۹۲) = ۱۹ × ۷۵ = ۱۴۲۵ = ۱۹۲ + ۳ + ۷۲۵ + ۵۰۵

شماره سوره	تعداد آیات	حاصل جمع
۲	۲۸۶	۲۸۸
۴	۱۷۶	۱۸۰
۷	۲۰۶	۲۱۳
۱۱	۱۲۳	۱۳۴
۱۸	۱۱۰	۱۲۸
۲۱	۱۱۲	۱۳۳
۴۰	۸۵	۱۲۵
۴۹	۱۸	۶۷
۷۲	۲۸	۱۰۰
۲۲۴	۱۱۴۴	۱۳۶۸
		(۱۹ × ۷۲)

جدول ۳: سوره هایی که واژه ای در آن است که از ریشه "رَشَدَ" گرفته شده

(۹) حروف مقطع، زیر بنای معجزه ی قرآن هستند. سوره هایی که دارای حروف مقطع هستند عبارتند از سورهای: ۲، ۳، ۷، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۹، ۲۰، ۲۶، ۲۷، ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۲، ۳۶، ۳۸، ۴۰، ۴۱، ۴۲، ۴۳، ۴۴، ۴۵، ۴۶، ۵۰، ۶۸.

اگر حاصل جمع این اعداد را (۸۲۲)، با ارزش رقمی "رشاد خلیفه" (۱۲۳۰) جمع کنیم، ۲۰۵۲، یا ۱۰۸ × ۱۹ بدست می آید.

(۱۰) همانطور که در جدول ۳ نشان داده شد، اگر شماره همه سوره هایی را که واژه ای در آن آمده که از ریشه ی "رَشَدَ" گرفته شده با هم جمع کنیم، و تعداد آیات را نیز به آن اضافه کنیم، ۱۳۶۸، یا ۷۲ × ۱۹ بدست می آید.

(۱۱) اگر بترتیب - از چپ به راست- شماره ی سوره، سپس تعداد آیات آن سوره، و سپس شماره ی هر آیه را پس از اولین (۲:۱۸۶) تا آخرین آیه ای (۲۱:۷۲) که واژه ای در آن آمده است که از ریشه ی "رَشَدَ" گرفته شده، بنویسیم، عدد بسیار درازی بدست می آید که دارای ۱۱۰۸۷ رقم است و مضرب ۱۹ است. این عدد دراز با شماره ی سوره ۲ آغاز می شود، و به دنبال آن تعداد

آیات سوره ۲ - از اولین آیه ای که "رَشَدَ" در آن آمده (آیه ۱۸۶) تا پایان سوره (که ۱۰۰ آیه است) نوشته می شود. پس، این عدد با (۲ ۱۰۰) شروع می شود. به دنبال آن، شماره ی یکایک آیه ها را از آیه ۱۸۷ تا آیه ۲۸۶ پشت سر هم می نویسیم. پس، عددی که شاخص سوره ۲ است (۲۸۵ ۲۸۶ ..... ۱۸۹ ۱۸۸ ۱۸۷ ۱۰۰ ۲) است. همین کار را تا پایان ۲۱:۷۲ که "رَشَدَ" برای آخرین بار در آیه ای بکار رفته است، انجام می دهیم. عدد آخر به این شکل است:

۲ ۱۰۰ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ..... ۷۲ ۲۱ ۱ ۲ ۳ ..... ۱۹ ۲۰ ۲۱

بترتیب: شماره ی سوره، سپس تعداد آیات طبق آنچه گفته شد، سپس شماره هر آیه (از ۲:۱۸۷ تا ۲۱:۷۲) یعنی پس از اولین آیه تا آخرین آیه ای که واژه ای در آن آمده که از ریشه ی "رَشَدَ" گرفته شده، نوشته شده است. عددی که بدست می آید دارای ۱۱۰۸۷ رقم است؛ این عدد ۱۱۰۸۷ رقمی، مضرب ۱۹ است.

جدول ۴: سوره ها و آیه ها از اولین "رشد" تا "خلیفه"		
شماره سوره	تعداد آیات	حاصل جمع
۲	۱۰۰	۱۰۲
	(از ۱۸۷ تا ۲۸۶)	
۳	۲۰۰	۲۰۳
۴	۱۷۶	۱۸۰
۵	۱۲۰	۱۲۵
-	-	-
۳۶	۸۳	۱۱۹
۳۷	۱۸۲	۲۱۹
۳۸	۲۶	۶۴
۷۴۰	۳۸۰۱	۴۵۴۱
		(۱۹ × ۲۳۹)

(۱۲) اگر شماره سوره ها و آیه ها را پس از آیه ای که برای اولین بار واژه ای در آن آمده که از ریشه ی "رشد" گرفته شده تا ۳۸:۲۶ که برای آخرین بار واژه "خلیفه" در آن آمده بررسی کنیم، متوجه می شویم که از حاصل جمع شماره این سوره ها با تعداد آیتشان، ۴۵۴۱، یا (۱۹ × ۲۳۹) بدست می آید. (جزئیات در جدول ۴).

(۱۳) وقتی ارزش رقمی "رشاد" (۵۰۵)، و سپس ارزش رقمی "خلیفه" (۷۲۵) را بنویسیم، و به دنبال آن، شماره ی سوره هایی را بنویسیم که دارای واژه ای هستند که از ریشه ی "رشد" گرفته شده، و سپس شماره ی هر آیه را از آیه ای که برای اولین بار واژه ای در آن آمده که از ریشه ی "رشد" گرفته شده (۲:۱۸۶) تا آیه (۳۸:۲۶) که واژه "خلیفه" در آن آمده به دنبال هم بنویسیم، عدد درازی بدست می آید که مضرب ۱۹ است.

آیه ۲:۱۸۶ اولین آیه ای است که واژه ای در آن آمده که از ریشه "رشد" گرفته شده است. از اینرو، می نویسیم:

۱۸۶ ۲. دومین آیه ای که واژه ای در آن آمده که از ریشه ی "رشد" گرفته شده، آیه ۲:۲۵۶ است. پس، ۲۵۶ را می نویسیم؛ روشن است که شماره ی سوره را دوباره نمی نویسیم. آیه ی بعدی، ۴:۶ می باشد. از اینرو، می نویسیم: (۴ ۶) و همینطور ادامه می دهیم تا سرانجام عدد ۳۸ ۲۶ نوشته شود (واژه "خلیفه" در ۳۸:۲۶ آمده است). عدد نهایی به این شکل است:

۲۶	۳۸	.....	۶	۴	۲۵۶	۱۸۶	۲	۷۲۵	۵۰۵
بترتیب: ارزش رقمی "رشاد"، ارزش رقمی "خلیفه"، سپس شماره سوره و شماره تمام آیه هایی که واژه ای در آنها آمده که از ریشه "رشد" گرفته شده تا شماره ی سوره و آیه ای که "خلیفه" در آن آمده است ۳۸:۲۶.									

تنها دین پذیرفته شده از سوی خدا اسلام است [۱۹ : ۳]

(۱۴) قرآن، سه رسول دین اسلام (تسلیم) را مشخص می کند:

ابراهیم، کسی است که تکالیف دین اسلام را آورد. ارزش رقمی نام او = ۲۵۸
 محمد، کسی است که قرآن را آورد. ارزش رقمی نام او = ۹۲
 رشاد، کسی است که حجّت دین اسلام را آورد. ارزش رقمی نام او = ۵۰۵
 حاصل جمع ارزش رقمی این سه نام = ۲۵۸ + ۹۲ + ۵۰۵ = ۸۵۵
 (۱۹ × ۴۵)

یهودیت راستین، مسیحیت راستین، و اسلام راستین به یک دین واحد تبدیل می شوند - از هر لحاظ به خدا تسلیم بودن، و تنها به او اخلاص ورزیدن.

ادیان کنونی، از جمله یهودیت، مسیحیت، و اسلام سخت تحریف و تباه شده اند، و نابود خواهند شد (۳۳ : ۹)، (۲۸:۴۸)، (۹ : ۶۱).

(۱۵) از آنجا که قرآن در بسیاری از آیه ها به " ابراهیم، اسماعیل، و اسحاق " اشاره می کند، پیشنهاد شد که نام اسمعیل و نام اسحق نیز به این سه رسول اضافه شود. قابل توجه است که اگر ارزش رقمی اسمعیل و اسحق را به آن اضافه کنیم، باز هم عددی بدست می آید که مضرب ۱۹ است. همانطور که در جدول ۵ نشان داده شده، عدد جدیدی که از این حاصل جمع بدست می آید ۱۲۳۵، یا (۱۹ × ۶۵) است. اگر نام یکی از این سه رسول: ابراهیم، محمد، رشاد حذف شود، عدد بدست آمده دیگر مضرب ۱۹ نخواهد بود.

چرا ۸۱؟ آیه ۸۱ و سوره ۸۱

(۱۶) آیه ۸۱ از سوره ۳ از ظهور رسول میثاق خدا خبر داده است. اگر ارزش رقمی "رشاد" (۵۰۵)، "خلیفه" (۷۲۵) را با شماره این آیه (۸۱) جمع کنیم، ($۱۹ \times ۶۹ = ۱۳۱۱ = ۷۲۵ + ۵۰۵ + ۸۱$) بدست می آید.

جدول ۵: ارزش رقمی این پنج رسول		
نام	ارزش رقمی یکایک حروف	حاصل جمع
ابرهیم	$۴۰ + ۱۰ + ۵ + ۲۰۰ + ۲ + ۱$	۲۵۸
اسمعیل	$۳۰ + ۱۰ + ۷۰ + ۴۰ + ۶۰ + ۱$	۲۱۱
اسحاق	$۱۰۰ + ۸ + ۶۰ + ۱$	۱۶۹
محمد	$۴ + ۴۰ + ۸ + ۴۰$	۹۲
رشاد	$۴ + ۱ + ۳۰۰ + ۲۰۰$	۵۰۵
	.....	.....
	۱۲۳۵	۱۲۳۵
	۱۹×۶۵	

(۱۷) اگر سوره ۸۱ را بررسی کنیم، می بینیم که در آن از رسولی سخن گفته شده که از سوی خدا مجوز دارد، و از وی سخت پشتیبانی می شود (آیه ۱۹). پس، آیه ۸۱ سوره آل عمران و آیه نوزده سوره ۸۱ ارتباط محکم و مسلّمی با اسم "رشاد خلیفه" دارند: ($۱۹ \times ۶۹ = ۱۳۱۱ = ۷۲۵ + ۵۰۵ + ۸۱$)

(۱۸) اگر از اول قرآن تا آیه ۳:۸۱ که از ظهور رسول میثاق خبر می دهد، شماره سوره ها را با تعداد آیاتشان جمع کنیم، ۳۸۰، یا ۱۹×۲۰ بدست می آید. ارقام ریز این داده ها در جدول ۶ آمده است.

جدول ۶: سوره ها و آیه ها از ۱:۱ تا ۳:۸۱		
سوره	تعداد آیات	حاصل جمع
۱	۷	۸
۲	۲۸۶	۲۸۸
۳	۸۱	۸۴
---	---	---
۶	۳۷۴	۳۸۰
		(۱۹×۲۰)

(۱۹) ارزش رقمی آیه ی ۳:۸۱، (۱۳۱۴۸) یا (۱۹×۶۹۲) است. این عدد از حاصل جمع ارزش رقمی یکایک حروف در این آیه بدست آمده است.

(۲۰) اگر به آن بخش از آیه ۳:۸۱ که بطور خاص به رسول میثاق اشاره دارد نگاه کنیم:
جَاءَ كُمْ رَسُولٌ مِّنْكُمْ لِمَا مَعَكُمْ .
 "رسولی خواهد آمد که آنچه را آورده اید تصدیق کند"
 متوجه می شویم که ارزش رقمی این عبارت کلیدی ۸۳۶، یا (۱۹×۴۴) است.

"بیگمان، تو یکی از رسولان هستی" (۳ : ۳۶)

(۲۱) توسط جبریل، فرشته ی خدا، بطور قطع به من گفته شد، که آیه ۳ از سوره ۳۶، بطور خاص به من اشاره دارد. اگر فقط سوره هایی را که حروف مقطع دارند بشماریم، یعنی از سوره ۲ شروع کنیم، سپس سوره ۳، سپس سوره ۷، و .... می بینیم که سوره ۳۶، "سوره یاسین"، نوزدهمین سوره است.

(۲۲) آیه ۳ از سوره ۳۶ می گوید: "بیگمان، تو یکی از رسولان هستی." ارزش رقمی این جمله ۶۱۲ است. از حاصل جمع این عدد (۶۱۲)، با شماره این سوره (۳۶)، و این آیه (۳)، و ارزش رقمی "رشاد خلیفه" (۷۲۵ + ۵۰۵)، چنین بدست می آید ($۱۹ \times ۹۹ = ۱۸۸۱ = ۷۲۵ + ۵۰۵ + ۶۱۲ + ۳ + ۳۶$).

(۲۳) سوره ۳۶ دارای ۸۳ آیه است. اگر شماره این سوره (۳۶)، و تعداد آیات آنرا (۸۳) با ارزش رقمی نام "رشاد خلیفه" (۷۲۵ + ۵۰۵) جمع کنیم، ($۱۹ \times ۷۱ = ۱۳۴۹ = ۷۲۵ + ۵۰۵ + ۳۶ + ۸۳$) بدست می آید.

جدول ۷: سوره ها و آیه ها از سوره ۱ تا آیه سوم از سوره ۳۶

شماره سوره	تعداد آیات	حاصل جمع آیات
۱	۷	۲۸
۲	۲۸۶	۴۱۰۴۱
۳	۲۰۰	۲۰۱۰۰
-	-	-
۹	۱۲۷	۸۱۲۸
-	-	-
۳۴	۵۴	۱۴۸۵
۳۵	۴۵	۱۰۳۵
۳۶	۲	۳
۶۶۶	۳۷۰.۵	۲۵۷۹۲۵
	(۱۹ × ۱۹۵)	(۱۹ × ۱۳۵۷۵)

جدول ۸: سوره ها و آیه ها از اولین "رشد" تا ۳: ۳۶

تعداد	شماره سوره	حاصل جمع آیات
۱	۲ (از ۱۸۶ تا ۲۸۶)	۲۳۸۳۶
۲	۳	۲۰۱۰۰
۳	۴	۱۵۵۷۶
۴	۵	۷۲۶۰
-	-	-
۱۰	۹	۸۱۲۸
-	-	-
۳۳	۳۴	۱۴۸۵
۳۴	۳۵	۱۰۳۵
۳۵	۳۶ (از ۱ تا ۳)	۶
۳۵	۶۶۵	۲۴۰۶۹۵
	(۱۹ × ۳۵)	

$۲۴۰۶۹۵ + ۶۶۵ + ۳۵ = ۲۴۱۳۹۵ (۱۹ \times ۱۲۷۰۵)$

(۲۴) از ۸۱: ۳ که از ظهور رسول میثاق خبر میدهد تا سوره ۳۶، درست ۳۳۳۰ آیه است. اگر ارزش رقمی نام "رشاد خلیفه" (۱۲۳۰) را با تعداد آیه ها (۳۳۳۰) جمع کنیم، (۴۵۶۰ = ۳۳۳۰ + ۷۲۵ + ۵۰۵) بدست می آید که مضرب ۱۹ است (۴۵۶۰ = ۱۹ × ۲۴۰).

(۲۵) از ۳: ۸۱ تا ۳: ۳۶ درست ۳۳۳۳ آیه است. با افزودن این عدد به ارزش رقمی "رشاد" (۵۰۵)، این (۲۰۲ × ۱۹ = ۳۸۳۸ = ۳۳۳۳ + ۵۰۵) بدست می آید.

(۲۶) از ۱: ۱ تا ۳: ۳۶ درست ۳۷۰۵ آیه وجود دارد، یا ۱۹ × ۱۹۵ (جدول ۷).

(۲۷) حاصل جمع شماره آیه ها از ۱: ۱ تا ۳: ۳۶، ۲۵۷۹۲۵، یا (۱۹ × ۱۳۵۷۵) است. (جدول ۷).

(۲۸) از حاصل جمع شماره سوره ها - از سوره ۱ تا سوره ۳۶، عدد ۶۶۶ بدست می آید (جدول ۷). اگر این عدد را با ارزش رقمی "رشاد خلیفه" (۵۰۵ + ۷۲۵) جمع کنیم، و ارزش رقمی آیه ۳ از سوره ۳۶ را که میگوید، "قطعاً، تو یکی از رسولانی" (۶۱۲) به آن اضافه کنیم، (۲۵۰۸ = ۶۱۲ + ۷۲۵ + ۵۰۵ + ۶۶۶) بدست می آید که مضرب ۱۹ است (۲۵۰۸ = ۱۹ × ۱۳۲).

(۲۹) اگر عددی را که از حاصل جمع یکایک آیه ها بدست می آید (۱ + ۲ + ۳ + ... + n) - از ۲: ۱۸۶ که برای اولین بار واژه ای در آن آمده که از ریشه ی "رشد" گرفته می شود تا ۳: ۳۶ (که تو از رسولانی) - حساب کنیم، و عدد (۳۵) را که تعداد این سوره هاست، بعلاوه شماره ی سوره ها به آن اضافه کنیم، ۲۴۱۳۹۵، یا (۱۹ × ۱۲۷۰۵) بدست می آید (جدول ۸).

(۳۰) از حاصل جمع شماره سوره ها از سوره ای که برای اولین بار واژه ای در آن آمده که از ریشه ی "رشد" گرفته شده تا ۳: ۳۶، عدد ۶۶۵، یا ۱۹ × ۳۵ بدست می آید. توجه داشته باشید که تعداد این سوره ها ۳۵ تا است (جدول ۸).

"رسولی برای اهل کتاب" (یهودیان، مسیحیان، و مسلمانان)

ای مردمی که کتاب آسمانی دارید، رسول ما، پس از مدت ها بی رسولی نزد شما آمده است، تا چیزهایی را برای شما روشن کند. مبدا بگویید، "هیچ پند دهنده یا هشدار دهنده ای برای ما نیامده است." اکنون پند دهنده و هشدار دهنده ای نزد شما آمده است. خدا بر همه چیز تواناست. [۵: ۱۹]

(۳۱) پیداست که شماره این آیه ۱۹ است، که مخرج مشترک قرآن است و توسط رشاد خلیفه کشف شد، و ۱۹ واژه در قرآن وجود دارد که از ریشه ی "رشد" گرفته شده اند.

جدول ۹: سوره ها و آیه ها از اول قرآن تا ۵:۱۹		
شماره سوره	تعداد آیات	حاصل جمع
۱	۷	۸
۲	۲۸۶	۲۸۸
۳	۲۰۰	۲۰۳
۴	۱۷۶	۱۸۰
۵	۱۹	۲۴
----	----	----
۱۵	۶۸۸	۷۰۳
		(۱۹ × ۳۷)

(۳۲) اگر ارزش رقومی نام "رشاد خلیفه" (۱۲۳۰) را با شماره این سوره (۵)، و این آیه (۱۹) جمع کنیم، چنین بدست می آید ($۱۹ \times ۶۶ = ۱۲۵۴ = ۱۲۳۰ + ۵ + ۱۹$).

(۳۳) از حاصل جمع شماره سوره ها با تعداد آیاتشان از اول قرآن تا این آیه (۵:۱۹) چنین بدست می آید: ۷۰۳، یا (۱۹×۳۷). به جدول ۹ نگاه کنید.

(۳۴) آیه ۲ از سوره ۹۸ که "حجّت" یا "دلیل روشن" نام دارد، از ظهور رسول میثاق که برای اهل کتاب (یهودیان، مسیحیان، و مسلمانان) خواهد آمد، خبر می دهد. اگر ارزش رقومی نام "رشاد خلیفه" را ($۷۲۵ + ۵۰۵$) به شماره این سوره (۹۸)، و این آیه (۲) اضافه کنیم، چنین بدست می آید: ($۱۹ \times ۷۰ = ۱۳۳۰ = ۷۲۵ + ۹۸ + ۲$).

آن عده از اهل کتاب (یهودیان، مسیحیان، مسلمانان) که ایمان ندارند، و نیز مشرکان، علیرغم نشانه های واضحه که به آنها داده شده ایمان نخوانند آورد [۹۸:۱].
رسولی از جانب خدا صحیفه های مقدس را برای آنها تلاوت می کند [۹۸:۲].

(۳۵) قابل توجه است که واژه "بینه" که "حجت" معنی می دهد، و نام سوره ۹۸ است، فقط ۱۹ بار در قرآن بکار رفته است. این هم یکی دیگر از تصدیق های ریاضی است که نشان می دهد خدا ۱۹ را که عدد اول است حتی قرار داده که ثابت می کند قرآن کتاب اوست، و رسولی که در ۹۸:۲ از او صحبت شده، "رشاد خلیفه" است.

رسولی روشنگر آمده است [۱۳ : ۴۴]

جدول ۱۰: سوره ها و آیه ها از ۱:۱ تا ۴۴:۱۳		
شماره سوره	تعداد آیات	حاصل جمع
۱	۷	۸
۲	۲۸۶	۲۸۸
۳	۲۰۰	۲۰۳
۴	۱۷۶	۱۸۰
۵	۱۲۰	۱۲۵
-	-	-
۹	۱۲۷	۱۳۶
-	-	-
۴۱	۵۴	۹۵
۴۲	۵۳	۹۵
۴۳	۸۹	۱۳۲
۴۴	۱۳	۵۷
۹۹۰	۴۴۲۵	۵۴۱۵
		$۱۹ \times ۱۹ \times ۱۵$

(۳۶) از حاصل جمع شماره سوره ها و تعداد آیات هر سوره از ۱:۱ تا ۴۴:۱۳ چنین بدست می آید ۵۴۱۵، یا $۱۹ \times ۱۹ \times ۱۵$ (جدول ۱۰).

(۳۷) از حاصل جمع شماره این سوره (۴۴) با شماره آیه ای که از رسول میثاق خبر می دهد (۱۳)، عدد ۵۷ یا (۱۹×۳) بدست می آید. (جدول ۱۰).

پایان گرفتن دنیا

(۳۸) فقط خداست که آینده را می داند. بدیهی است که او دقیقاً می داند که این دنیا در چه تاریخی به آخر می رسد ($۴۳:۸۵$) ($۴۱:۴۷$) ($۳۳:۶۳$) ($۳۱:۳۴$) ($۷:۱۸۷$).
قرآن به ما می آموزد که خدا برخی از اخبار آینده را برای رسولان منتخبش آشکار می کند. دلایل روشنی در پیوست ۲۵ نشان داده شده که ثابت می کند خدا رشاد خلیفه را طبق ۷۲:۲۷، مورد لطف قرار داد و تاریخ پایان گرفتن دنیا را بر او فاش کرد.

(۳۹) از اول قرآن تا آیه ۷۲:۲۷ دقیقاً ۵۴۷۲ ، یا (۴ × ۷۲ × ۱۹) آیه وجود دارد. توجه داشته باشید که در آیه ۲۷ از سوره ۷۲ است که از رسولی سخن می گوید که از آینده به او خبر داده می شود، و در این سوره ۴ واژه وجود دارد که از ریشه ی "رَسَدَ" گرفته می شود (آیات ۲, ۱۰, ۱۴, ۲۱ سوره ۷۲). از حاصل جمع ارزش رقمی "رشاد خلیفه" (۱۲۳۰)، با شماره این سوره (۷۲)، و شماره چهار آیه ای که لغتی در آن است که از ریشه "رَسَدَ" گرفته شده، چنین بدست می آید: (۱۹ × ۷۱ = ۱۳۴۹ = ۲۱ + ۱۴ + ۱۰ + ۲ + ۷۲ + ۱۲۳۰).

(۴۰) آیه ۷۲:۲۷ با این گفته شروع می شود: "الا من ارتضى من رسول" (فقط رسولی که او انتخاب کند). جمله به رسولی اشاره دارد که خدا او را انتخاب می کند تا برخی از اخبار آینده را بر او فاش کند، و ارزش رقمی جمله ۱۹۱۹ است. (جدول ۱۱).

جدول ۱۱: ارزش رقمی رسول منتخب در ۷۲:۲۷ "الا من ارتضى من رسول"	
حروف	ارزش رقمی
ا	۱
ل	۳۰
ا	۱
م	۴۰
ن	۵۰
ا	۱
ر	۲۰۰
ت	۴۰۰
ض	۸۰۰
ی	۱۰
م	۴۰
ن	۵۰
ر	۲۰۰
س	۶۰
و	۶
ل	۳۰

	۱۹۱۹

چگونه می توان رسولی راستین را از رسولی دروغین تشخیص داد

قرآن معیارهای روشنی آورده است که بوسیله آنها می توان رسولان راستین را که از سوی خدا فرستاده شده اند از رسولان دروغین تشخیص داد.

[۱] رسول خدا فقط و فقط به عبادت خدا فرمان می دهد، و از شرک و بُت پرستی به هر نحو یا تحت هر عنوان که باشد باز می دارد.

[۲] رسول خدا هرگز مزدی برای خود درخواست نمی کند.

[۳] خدا به رسولش مدرکی برای اثبات رسالت می دهد که انکارناپذیر است.

اگر کسی که مدعی رسالت است یکی از این سه شرط را نداشته باشد، یک دروغگو است.

مهمترین تفاوتی که میان یک رسول خدا و یک رسول دروغین وجود دارد این است که رسول خدا از سوی خدا پشتیبانی می شود ولی کسی که به دروغ ادعای رسالت می کند از سوی خدا پشتیبانی نمی شود:

- * سربازان نامریی خدا از رسول خدا پشتیبانی می کنند (۷۴:۳۱) (۴۸:۴, ۷) (۱۷۳-۳۷:۱۷۱) (۳۳:۹) (۴۰, ۲۶: ۹) (۱۲۶-۳:۱۲۴)
- * گنجینه الهی پشتیبان رسول خداست (۸-۶۳:۷).
- * پیروزی و سربلندی، در این دنیا و نیز برای همیشه برای رسول خدا و مومنان تضمین شده است (۵۸:۲۱) (۴۰:۵۱)

بنابراین، دیر یا زود معلوم می شود که چه کسی واقعاً رسول خداست، و چه کسی به دروغ ادعای رسالت کرده است.

وظایف اصلی رسول میثاق خدا

همانطور که در قرآن، ۳:۸۱، گفته شده رسول میثاق خدا تمام کتابهای آسمانی را که پیامبران آوردند، تصدیق می کند، و آنها را به اصل خود باز می گرداند.

رحمتی از سوی خدا [۱۰۷ : ۲۱]

وقتی مومنان با مسئله ای روبرو می شوند، برای رفع آن به دنبال راه حل می گردند، و همین همیشه باعث می شود که پرخاشگری، تفرقه، و ناهماهنگی پیدا شود. از آیات (۲۱:۱۰۷)(۳:۱۶۴)(۲:۱۵۱) یاد می گیریم که خدا به لطف بیکرانش برای ما رسولانی می فرستد تا بهترین راه حل ها را برای رفع این مشکلات به ما نشان دهد. آیه ۴۲:۵۱ به ما تعلیم می دهد که خدا رسولانش را می فرستد تا با ما ارتباط برقرار کند، و اطلاعات تازه ای پخش کند. از اینرو، در (۸۰، ۴:۶۵) دستور اکید داده شده، که تعلیماتی را که خدا از طریق رسولانش به ما می دهد قبول کنیم، و درباره آن هیچ شکی به خود راه ندهیم.

فهرستی از وظایف رسول میثاق خدا در زیر آورده شده است:

۱. آشکار کردن و اعلان معجزه ی ریاضی قرآن (پیوست ۱).
۲. افشا و حذف دو شبهه آیه ۱۲۹، ۱۲۸: ۹ از قرآن (پیوست ۲۴).
۳. توضیح دادن اینکه هدف از زندگی چیست؛ و چرا در این دنیا هستیم (پیوست ۷).
۴. اعلام یک دین واحد برای جهانیان، و پاکسازی دین یهود، مسیح، و اسلام از هرگونه تحریف و بدعت (پیوست های ۱۳، ۱۵، ۱۹).
۵. اعلام اینکه زکات از شرایط نجات است (۷:۱۵۶)، و اینکه روش درست زکات دادن چگونه است (پیوست ۱۵).
۶. فاش کردن زمان پایان دنیا (پیوست ۲۵).
۷. اعلام این خبر که هر کس که قبل از ۴۰ سالگی بمیرد به بهشت می رود (پیوست ۳۲).
۸. توضیح چگونگی مرگ عیسی (پیوست ۲۲).
۹. توضیح چگونگی وحی قرآن، و سپس انتقال آن به محمد (پیوست ۲۸).
۱۰. اعلام اینکه محمد، شخصاً، آنچه را که خدا به او وحی می کرد نوشت (پیوست ۲۸).
۱۱. شرح اینکه چرا اکثر کسانی که به خدا ایمان دارند به بهشت نمی روند (پیوست ۲۷).
۱۲. اعلام این مطلب که خدا هرگز به ابراهیم فرمان نداد که پسرش را بقتل برساند (پیوست ۹).
۱۳. اعلام این خبر که سرّ خوشبختی حقیقی در چیست (پیشگفتار، صفحه هجده).
۱۴. چگونگی روش حکم های جزایی (پیوست ۳۷).

پیوست ۳

ما قرآن را آسان کردیم [۱۷ : ۵۴]

آیه ۱:۱۱ ما را آگاه می کند که معجزه ی قرآن مستلزم آن است که [۱] خردی ماوراء توان و اندیشه ی بشر این نوشتار ریاضی را در آن برنامه ریزی کرده باشد و [۲] ضمناً، از یک نظم ادبی بی مانند نیز برخوردار باشد.

شاید کسی بتواند این نظم ریاضی را در یک نمونه ساده ی ریاضی، در یک نوشتار ادبی رعایت کند. گرچه اینکار بی شک به بهای از دست رفتن کیفیت ادبی نوشتار تمام می شود. نظم ادبی، توأم با تقسیمات پیچیده ی ریاضی و حساب یکایک حروف در سراسر قرآن (پیوست ۱) گواه این حقیقت است که قرآن آسان بیان شده است تا مردم براحتی بتوانند آنرا از بر کنند، بفهمند، و بکار ببرند. برخلاف کتاب هایی که بشر آنرا می نویسد، قرآن را می توان بارها و بارها خواند و هربار از خواندنش لذت برد.

عنوان این پیوست، چندین بار در سوره ۵۴، آیات ۱۷، ۲۲، ۳۲، ۴۰ بازگو شده است. از قرآن معلوم، قرآن از نظم ادبی ویژه ای برخوردار است که هر کس که آنرا می خواند، یا از بر می کند بیاد می آورد که عبارت درست بعدی، یا آیه ی بعد چه باید باشد. خدا ما را آفریده است و او می داند که حافظه ما چگونه بهتر کار می کند. در زمانه ای که کتاب کمیاب بود، کسانی که قرآن را از بر می کردند نقش عمده ای در نگاهداری متن اصلی قرآن، از نسلی به نسل دیگر، ایفا کردند.

کسی که قرآن را بعربی از بر می کند، بی آنکه متوجه باشد، خدا از طریق آهنگ کلمات قرآن که بر پایه ی نظم پیچیده ی ادبی استوار است به او کمک می کند. تقریباً هر آیه از قرآن دارای نُت خاصی است که من آنرا "زنگهای بیاد آورنده" می نامم. نقش این زنگها این است که خواننده را از عبارت بعدی آگاه کنند. زنگهای بیاد آورنده در سطح گسترده ای در سراسر قرآن یافت می شوند، که من فقط دو نمونه از آنها را در اینجا برای مثال می آورم:

۱. آیات ۱۲۷، ۱۲۸، ۱۲۹ در سوره ۲، با دو نام گوناگون خدا پایان می گیرند. این نامها دو تا دو تا آمده اند که بترتیب عبارتند از: "السمیع العظیم (شنوا، دانا)"، "التواب الرحیم (توبه پذیر، بخشایشگر)"، و "العزیز الحکیم (توانمند، حکیم)". اگر این یک کتاب معمولی بود، شخص بسادگی اشتباه می کرد و این شش نام را جا بجا می گفت. ولی در قرآن اینطور نیست زیرا به کمک زنگ بیاد آورنده ای که در آیه است می توانیم بفهمیم که آیه با کدام دو نام پایان می گیرد. آیه ۱۲۷ درباره ابراهیم و اسماعیل سخن می گوید که پایه های خانه کعبه را بالا می بردند. این آیه با دو نام "السمیع العظیم" پایان می گیرد. صداهای مشخص در این آیه "س"، "م"، "ع" است. این سه حرف در واژه "اسماعیل" نیز فوراً مشخص است. همانطور که می بینیم این واژه تماماً در پایان جمله آمده است و بر کیفیت ادبی آن می افزاید. پس آیه چنین می شود: "هنگامی که ابراهیم پایه های کعبه را بالا می برد، همراه با اسماعیل... معمولاً، اگر بشر بخواهد این جمله را بنویسد آنرا اینطور می نویسد، "هنگامی که ابراهیم و اسماعیل پایه های کعبه را بالا می بردند." ولی نام اسماعیل تماماً در اواخر جمله آمده، تا به کمک صدای حروف در اسماعیل بفهمیم که آن دو نام خدا که در پایان این آیه می آیند، "السمیع العظیم" است.

در آیه ۱۲۸، واژه "تب"، درست پیش از "التواب الرحیم"، آمده است. واژه "تب" در اینجا نقش زنگ بیاد آورنده را دارد که بفهمیم این آیه با کدام دو نام پایان می گیرد. دو نام خدا که آیه ۱۲۹:۲ با آن پایان می گیرد "عزیز، حکیم" است. صداهای مشخص در این آیه "ز"، "ک" است. آشکارا، واژه "یزکیهم" در این آیه نقش زنگ بیاد آورنده را دارد.

۲. مثال بسیار جالب دیگر در آیه های ۱۷۸، ۱۷۷، ۱۷۶:۳ آمده است، که عذاب کافران را بترتیب، "عظیم (سهمگین)"، "الیم (دردناک)"، و "مُهین (خوار کننده)" وصف می کند. اگر بشر کتابی بنویسد، کسی که آنرا از بر می کند باسانی می تواند این سه را با هم اشتباه کند و آنها را جابجا بگوید. ولی همانطور که می بینیم بخاطر زنگ بیاد آورنده ای که قبل از این کلمات در این آیه ها آمده چنین اشتباهی رخ نمی دهد. در آیه ی ۱۷۶، واژه "حظاً" پیش از واژه "عظیم" آمده است، که روی حرف "ظ" تأکید دارد (تشدید). این برای آن است که به ما بفهماند که آیه با کدام واژه به پایان می رسد. واژه "الایمن"، پیش از واژه "الیم" در آیه ۱۷۷، نقش زنگ بیاد آورنده را دارد. و دو حرف "م"، "ه" در ۱۷۸:۳ پیش از واژه "مُهین" به همین دلیل به دفعات بازگو شده اند.

نمونه های دیگری از زنگهای بیاد آورنده در بسیاری از آیات قرآن از جمله در پایان ۱۷۳:۳ و آغاز ۱۷۴:۳، در پایان ۵۲:۴ و آغاز ۵۳:۴، در پایان ۶۱:۴ و آغاز ۶۲:۴، در پایان ۵۳:۱۸ و آغاز ۵۴:۱۸ دیده می شود.
* * * * *

پیوست ۴

چرا قرآن به زبان عربی نازل شد؟

از ۴۴:۴۱ چنین می آموزیم که مومنانی که صداقت دارند علیرغم زبان مادری خود، به مفاهیم قرآن دسترسی پیدا می کنند. از طرفی دیگر، ناباوران، اجازه ندارند به مفاهیم آن دست یابند، حتی اگر در عربی استاد باشند (۵۶:۷۹؛ ۴۴:۴۱؛ ۵۷:۱۸؛ ۴۵:۱۷).

زبان عربی کاملترین زبان دنیاست، خصوصاً وقتی قوانین باید با جزئیات بیان شوند. از آنجا که قرآن، کتاب قانون است، بسیار مهم بود که قوانین بطور واضح و قاطع بیان شوند. خدا برای آخرین کتاب آسمانی اش زبان عربی را انتخاب کرد زیرا این زبان به دلایلی که روشن است مناسب ترین زبان برای این منظور می باشد. زبان عربی از نظر نکته سنجی و کارآرایی همتا ندارد. برای مثال، در زبان انگلیسی [یا فارسی] از واژه "آنها" نمی توان فهمید که "آنها" مذکر هستند یا مؤنث. در صورتیکه در زبان عربی، یک "آنها" برای مذکر بکار می رود "هُنَّ"، و یک "آنها" برای مؤنث "هُنَّ". حتی یک "آنها" هست که برای دو مذکر بکار می رود "هُمَا"، و یک "آنها" برای دو مؤنث "هُتَانِ". هیچ زبان دیگری در دنیا دارای این ویژگیها نیست. برای مثال، هنگامی که آیه ۲:۲۲۸ را ترجمه کردم قابلیت زبان عربی را تحسین کردم. این آیه به زن حامله ای که می خواهد طلاق بگیرد سفارش می کند که اگر شوهرش خواهان آشتی است از خواست خود صرف نظر کند و از او طلاق نگیرد. زیرا مصلحت فرزند در اولویت قرار دارد. کارآرایی زبان عربی در بیان این قانون بسیار مؤثر بود. در هیچیک از سایر زبانها تقریباً امکان نداشت که به این راحتی بتوان فهمید که خواست چه کسی بر خواست دیگری ارجحیت دارد؛ لااقل نه در چند واژه ی کوتاه چنانکه در ۲:۲۲۸ می بینیم.

باز هم برای نمونه، در ۲۳:۲۸ برای ترجمه ی واژه "فالتا" به زبان انگلیسی [یا به زبان فارسی]، به چهار واژه نیاز داریم: "The two women said" [آن دو زن گفتند]. در زبان عربی فقط یک واژه کافی است.

یکی دیگر از دلایلی که احتمالاً در انتخاب زبان عربی مؤثر بوده این است که در عربی ضمیر "او" نشانگر جنسیت نیست. از اینرو، وقتی "او" برای خدا بکار می رود، دلالت به جنس مرد یا زن ندارد. شکوه و جلال خدا ستایش باد که ذات اقدس او از مذکر، و مؤنث مبرا است. ولی وقتی برای مثال، در زبان انگلیسی "او مذکر" را برای خدا بکار می برند، تصور غلطی از خدا به مردم می دهد. اینگونه نکات دستوری باعث شد که واژه "پدر" برای خدا تحریف شود و چیزی نتوانست جلودار آن باشد. چنین عطف و اشاره ای را هرگز در قرآن نمی بینید.

پیوست ۵

بهشت و دوزخ

توصیف بهشت و جهنم در سراسر قرآن، جنبه ی تمثیلی دارد. و قرآن به ما می گوید که چه وقت یک چیز بطور تمثیلی بیان شده، و معنی آن جدا از چیزی است که همه با آن آشنایی دارند. به این آیه ها نگاه کنید: (۱۵:۴۷ ; ۱۳:۳۵ ; ۲۶-۲۴: ۲). واژه "مَثَل" (تمثیلی، کنایه ای) در این آیه ها بکار رفته است. اگر این واژه را در این آیه ها حذف کنیم، باز هم جمله از نظر دستور زبان کامل است، و از کیفیت آن کاسته نمی شود. ولی واژه "مَثَل" در آن جملات آمده است تا روشن کند که بهشت و جهنم، بطور تمثیلی وصف شده اند.

اینکه بهشت و جهنم واقعاً چگونه جایی است از درک ما بیرون است. به همین دلیل، نیاز به مثال و شبیه سازی است.

مثلاً، چگونه می توان مزه شکلات را برای کسی که تا کنون شکلات نخورده است وصف کرد؟ باید آنرا به چیزی مثال زد. تا اینکه او خودش بعداً شکلات بخورد و بداند که آن برآستی چه مزه ای می دهد. هر مثالی هم که ما بیاوریم هرگز نمی تواند مزه شکلات را بدانگونه که واقعاً هست بیان کند.

بهشت از قبل وجود داشت، آدم و حوا در دوران بی گناهی در آنجا می زیستند (۲:۳۵). از سوره ۵۵ چنین می آموزیم که دو "بهشت برین" - یکی برای آدمیان و یکی برای جن ها- و دو "بهشت زیرین" - یکی برای آدمیان و یکی برای جن ها وجود دارد (به پیوست ۱۱ نگاه کنید).
دوزخ (جهنم موعود) هنوز آفریده نشده است. آن، روز قیامت آفریده خواهد شد (۸۹:۲۳ ; ۶۹:۱۷). به پیوست ۱۱ نگاه کنید.

مقایسه ی بهشت برین با بهشت زیرین

تفاوت زیادی میان بهشت برین و بهشت زیرین وجود دارد. آب، بطور تمثیلی، در بهشت برین به فراوانی جریان دارد (۵۵:۵۰)، درحالیکه در بهشت زیرین آب را باید بیرون کشید (۵۵:۶۶).

بهشت برین، بطور تمثیلی، دارای انواع و اقسام میوه هاست (۵۵:۵۲)، درحالیکه میوه های بهشت زیرین محدود است (۵۵:۶۸).

باز هم بطور تمثیلی، همسران پاک، بی درنگ به همسرانشان در بهشت برین می پیوندند (۵۵:۵۶)، درحالیکه ساکنان بهشت زیرین خودشان باید بروند و همسرانشان را بیاورند (۵۵:۷۲).

با اینهمه، حتی بهشت زیرین نیز برای کسانی که به اندازه کافی سعادت داشتند که از جهنم در امان باشند و به آنجا بروند پاداشی بزرگ است (۳:۱۸۵) - راه یافتن به بهشت زیرین پیروزی بزرگی است. کسانی که قبل از چهل سالگی از این دنیا می روند، و نمی توانند روح شان را بقدر کافی پرورش دهند، به بهشت زیرین خواهند رفت (۴۶:۱۵، پیوست های ۱۱ و ۳۲). بهشت برین در انحصار کسانی است که ایمان آوردند، پرهیزگاران زندگی کردند، و روح شان را بقدر کافی وسعت بخشیده اند.

همین قدر که کسی از مرز دوزخ بگذرد و به بهشت وارد شود، به موفقیتی پُرشکوه دست یافته است [۳:۱۸۵]

پیوست ۶

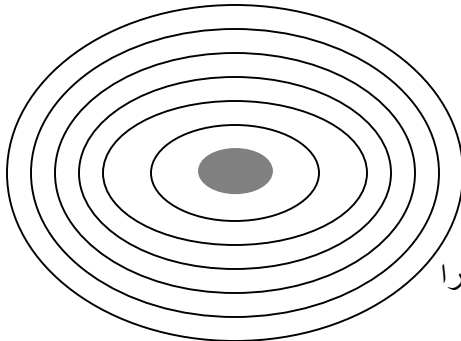
عظمت خدا

از آیه ۶۷:۳۹ می آموزیم که عظمت خدا در اندیشه ی آدمی نمی گنجد - این آیه می گوید که هر هفت جهان "در دست خدا درنور دیده است."

از اعجاز کد ریاضی قرآن، می فهمیم که جهان ما درون هفت جهان دیگر قرار دارد و کوچکترین جهان هاست (۱۲-۸:۷۲؛ ۵:۶۷؛ ۳۳:۵۵؛ ۱۲:۴۱). بعلاوه، با پیشرفت دانش اینک می دانیم که از این سر کهکشان ما تا آن سر کهکشان ما، که راه شیری نام دارد، ۱۰۰,۰۰۰ سال نوری فاصله است، و می دانیم که جهان ما دارای میلیاردها کهکشان و بیلیون ترلیون ستاره، و دسیلیون اجرام آسمانی غیرقابل شمارش است. تخمین می زنند که از این سر جهان ما تا آن سر جهان ما بیش از ۲۰ میلیارد سال نوری فاصله باشد.

شمارش ستارگان!

اگر تنها یک کوآنتلیون [۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰] ستاره را در نظر بگیریم و ثانیه ای یک ستاره را فقط بشماریم، و شب و روز به این کار مشغول باشیم، ۳۲ میلیارد سال (بیش از عمر کائنات) وقت لازم است که آنها را [از ۱ تا کوآنتلیون] بشماریم. فقط شمارش آنها تا این اندازه به درازا می کشد؛ و حال آنکه خدا آنها را "آفرید". عظمت خدا چنین عظمتی است.

اگر تصور کنیم که به یک سفر پر ماجرای فضایی رفته ایم، تازه می فهمیم که در چه جهان پهناوری هستیم. هنگامی که با سرعت نور از زمین به سوی خورشید حرکت می کنیم، پس از ۹۳,۰۰۰,۰۰۰ مایل [مایل = ۱.۶۱ کیلومتر] یا ۸ دقیقه به خورشید می رسیم. بیش از ۵۰,۰۰۰ سال نوری وقت لازم است که از کهکشان خود بیرون رویم. از دورترین نقطه راه شیری، سیاره زمین غیر قابل رؤیت است. حتی قوی ترین تلسکوپ ها نمی توانند زمین خُرد و کوچک ما را شناسایی کنند.

بیش از ۲,۰۰۰,۰۰۰ سال نوری وقت لازم است که بتوانیم به کهکشانی که در همسایگی ما قرار دارد برسیم. حداقل ۱۰,۰۰۰,۰۰۰ سال نوری وقت لازم است تا بتوانیم به دورترین نقطه ی جهان خودمان برسیم. از دورترین نقطه ی جهان ما، حتی کهکشان راه شیری به توده ای از خاک می ماند که در فضایی بزرگ پخش است.

دومین جهان، جهان ما را احاطه می کند. سومین جهان از دومی پهناورتر است، و همینطور ادامه می یابد. درست تر بگوییم، جهان ما، باید هفتمین جهان بشمار آید، که ششمین جهان، آن را احاطه کرده است، و پنجمین جهان ششمین جهان را احاطه کرده است، و همینطور ادامه پیدا می کند تا جهان اول. آیا می توانید وسعت اولین، و دورترین جهان را تصور کنید؟ هیچ عددی وجود ندارد که بتوان محیط جهان اول را با آن به تصور آورد. این وسعت غیر قابل درک "در مُشت خداست." از منتهای جهان اول، اصلاً زمین کجا هست؟ این چه پُرمعناست؟ در نقطه ی کوچکی از کائنات سیاره ای بنام زمین وجود دارد، و موجوداتی میکروسکوپی مانند مریم، عیسی، و محمد در آنجا زندگی کردند. حال، برخی از مردم این انسان های ناتوان را به خدایی می رسانند!

نه تنها این واقعیت که خدا هفت جهان را در مُشت خود دارد گواه بر عظمت اوست، بلکه این امر که خدا یکایک اتم ها، و حتی ترکیبات تشکیل دهنده شان را نیز در هر نقطه از جهان هستی تحت کنترل دارد گواه بر عظمت او می باشد (۶:۵۹)، (۱۰:۶۱)، (۳۴:۳).

پیوست ۷

اصلاً چرا آفریده شدیم؟

ما به این علت در این دنیا بسر می‌بریم که گناهی بس هولناک مرتکب شده ایم، و زندگی این دنیا فرصتی است که به ما داده شده تا دیگر بار خود را نجات دهیم، شرک خود را علناً محکوم کنیم، و به درگاه خدا بپیوندم.

تمام ماجرا از آنجا آغاز شد که میلیاردها سال پیش "نزاعی در ملکوت اعلی در گرفت" (۳۸:۶۹). یکی از مخلوقات بلند پایه، یعنی شیطان، از روی جاه طلبی و تفرعن به فکر افتاد که خود نیز می‌تواند با قدرتی که خدا به او داده در کنار خدا خدایی کند و بدین ترتیب مقام قدوسی خدا را زیر سوال برد. پندار شیطان نه تنها کفرآمیز بود، بلکه بکلی نیز غلط بود - فقط خداست که توانایی و قابلیت لازم را برای خدایی دارد. به دنبال این کفر شیطانی، در ملکوت اعلی تفرقه ایجاد شد، و کلیه مخلوقاتی که در قلمرو خدا بودند به چهار دسته طبقه بندی شدند:

۱. فرشتگان: مخلوقاتی که از اول به مقام قدوسی خدا معترف بودند.
۲. حیوانات: مخلوقاتی که اول عصیان ورزیدند ولی بعد دعوت خدا را برای توبه پذیرفتند.
۳. جن‌ها: مخلوقاتی که با شیطان موافق بودند؛ که او نیز می‌تواند "خدا" باشد.
۴. آدمیان: مخلوقات غیرمصمم؛ آنها نتوانستند با قاطعیت پای این اعتقاد بایستند که مقام قدوسی فقط از آن خداست.

الرحیم

فرشتگان انتظار داشتند خدا مخلوقاتی را که به مقام قدوسی او معترف نیستند از درگاهش تبعید کند (۲:۳۰). ولی خدا که پیمانۀ پرمهرش از رحم و گذشت و بخشایش سرشار است [الرحیم] تصمیم گرفت به ما مهلتی دیگر بدهد تا به اشتباه خود اعتراف کنیم، و سپس به فرشتگان خبر داد که چیزهایی می‌داند که آنان نمی‌دانند (۲:۳۰). خدا می‌دانست که بعضی از مخلوقات این شایستگی را دارند که مهلتی دیگر به ایشان داده شود تا نجات پیدا کنند.

تو، ابلیس، در دل خود گفتی:
 "من به آسمان ها صعود خواهم کرد.
 بر فراز ستارگان خدا.
 من بر تخت خود جلوس خواهم کرد.
 و کرسی خود را
 بر کوه اجتماع،
 در منتهی الیه شمال خواهم افراشت.
 من بر فراز بلندی های ابرها صعود خواهم کرد؛
 و مثل حضرت اعلی خواهم شد!"
 [اشعیاء پیامبر، فصل ۱۴، از ۱۳ تا ۱۵]

پس ابلیس عیسی را بر فراز کوهی بلند برد و تمام ممالک جهان را با شکوه و جلالش به او نشان داد، و وعده داد: "اگر در برابر من سجده و کرنش کنی همانا که همه اینها را به تو ارزانی خواهم کرد." در این هنگام، عیسی به او گفت، "دور شو، ای شیطان!
 در کتاب آسمانی آمده است که:
 خدا را که پروردگار تست سجده کن؛
 و فقط او را بپرست."

[انجیل متا، فصل ۴، از ۸ تا ۱۰] و
 [انجیل لوقا، فصل ۴، از ۵ تا ۸]

اگر شما ادعا داشته باشید که می‌توانید هوپیمایی را هدایت کنید، بهترین راه برای آزمودن این ادعا آن است که هوپیمایی را در اختیار شما قرار دهند و هدایتش را بعهده ی شما واگذارند. خدا نیز در پاسخ به ادعای شیطان دقیقاً همین کار را انجام داد. خدا هفت جهان پهناور را آفرید، سپس به فرشتگان خبر داد که شیطان را به خدایی برای منطقه ای بسیار ناچیز بنام "زمین" تعیین می‌کند (۲:۳۰). آنچه قرآن درباره تعیین شیطان همچو خدای موقت نقل می‌کند (۳۶:۶۰)، با آنچه که در کتاب-های آسمانی پیشین آمده منطبق است.

تدبیر خداوندی بر این قرار گرفت که مرگ را خلق کند (۲-۱: ۶۷)، آنگاه، آدمیان و جن‌ها را به این دنیا بیاورد تا، آنها بدون هیچ تعصبی، همه چیز را از نو شروع کنند، و در نهایت آزادی، یا از مقام قدوسی خدا پاسداری کنند، یا از فرضیه چند خدایی شیطان. برای اخذ تصمیم در این امر حیاتی، هر انسانی پیامی از سوی خدا دریافت می‌کند که وی را به پاسداری از مقام قدوسی خدا فرا می‌خواند، و پیامی از سوی شیطان نیز دریافت می‌کند که مرام چند خدایی یا شرک را تشویق می‌کند.

برای این شروع جدید، خداوند بسیار مهربان تمام انسانها را پیش از آنکه به این دنیای خاکی بفرستد، نزد خود گرد آورد، و همگی شهادت دادیم که او تنها مولا و تنها سرور ماست (۷:۱۷۲). از اینرو، حمایت از مقام قدوسی خدا، بصورت فطری در سرشت هر انسانی قرار دارد و این فطرت از انسان جدا شدنی نیست.

پس از آنکه خدا عصیانگران را به مرگ رسانید، روح آدمیان و جن ها را در جایی مخصوص قرار داد. سپس خدا کالبدی آفرید که هم برای روح جن مناسب باشد و هم برای روح آدمی تا هر دو در طی دوره آزمایش در یک کالبد جا داده شوند. کالبد اولین جن از آتش درست شد، و شیطان در آن کالبد جا داده شد (۱۵:۲۷). کالبد اولین آدم از عناصر خاک، از گل، درست شد (۱۵:۲۶)، و خدا نخستین روح آدمی را در آن جای داد. تدبیر الهی چنین بود که فرشتگان متعهد شوند که در زمین به آدم خدمت کنند - نگاهبانی از آدمیان، حرکت دادن باد و باران برای ایشان، تقسیم رزق و روزی، و غیره از جمله خدمت هایی است که فرشتگان به آدم می کنند. همین واقعیت بطور تمثیلی در قرآن بیان شده است: "پروردگارت به فرشتگان گفت، به آدم سجده کنید." و مسلم است که شیطان نمی خواست کوچکترین سهمی در خدمت به نژاد آدم داشته باشد (۲۰:۱۱۶؛ ۵۰:۱۸؛ ۱۷:۶۱؛ ۱۱:۷؛ ۳۴:۲).

هنگامی که کالبد آدم در زمین وجود داشت، روح آدمی که شخص واقعی است، اجازه یافت به بهشت وارد شود؛ بهشت، بعد از هفت جهان است. خدا دستورات ویژه ای را به آدم داد، که این مطلب بعنوان "درخت ممنوعه" بیان و فهمانده شده است، و شیطان بعنوان همزاد آدم تعیین شد تا پیام شیطانی اش را به انسان ابلاغ کند. بقیه ی ماجرا، رویدادهای تاریخ است.

هرگاه که یک آدم به دنیا می آید، روح یک آدم، از محلی که روح ها در آنجا نگاهداری می شوند، برای کالبد این نوزاد انتخاب می شود. خدا هر روح را طبق شناخت خود در کالبدی جای می دهد (۲۸:۶۸). هر کس (هر روح) سزاوار آن است که در کالبدی خاص جای گیرد، و تحت شرایطی خاص زندگی کند. فقط خدا می داند که کدام روح ها خوب، و کدام روح ها پلید هستند. فرزندان ما به تدبیر خدا در خانه و خانواده ما به دنیا می آیند.

برای هر انسان تازه تولد یافته، یک جن مستقل نیز انتخاب می شود تا دیدگاه های شیطانی را در او تقویت کند. اگرچه کالبد فیزیکی جن ها از یک پدر و مادر جن متولد می شود، ولی جن، فردی مستقل است. جن ها از نسل شیطان هستند (۷:۲۷؛ ۱۸:۵۰). جنی که برای هر انسان تعیین شده از لحظه تولد تا لحظه مرگ همراه و همدم اوست، و روز رستاخیز وی بعنوان شاهد اصلی شهادت خواهد داد (۲۳:۵۰). روح آدمی و روح جنی در ذهن ما مدام مشغول مشاجره هستند تا سرانجام هر دو با هم هم عقیده شوند.

گناه اصلی

خوردن از درخت ممنوعه و نافرمانی آدم از خدا، برخلاف آنچه مردم عقیده دارند، "گناه اصلی" نبود. گناه اصلی این بود که ما نتوانستیم در آن نزاع بزرگ با قاطعیت پای این اعتقاد بایستیم که فقط خدا صاحب مقام قدوسی است. (یعنی تمام قدرت ها فقط از آن خداست و مقام الوهیت فقط برارنده اوست). اگر انسان بتواند جن خود را متقاعد کند که به گناه اصلی خود اعتراف کند، و پشتیبان مقام قدوسی خدا باشد، هر دو مخلوق مورد عفو و بخشایش خدا قرار می گیرند و روز رستاخیز به سلطنت جاوید خدا باز می گردند. ولی اگر جن همزاد، بتواند انسان را به شرک و بُت پرستی متقاعد کند، آنگاه هر دو مخلوق برای همیشه از درگاه خدا تبعید می شوند.

شیطان و نمایندگاناش، برای اشاعه عقاید اهریمنی خود، به ما فرمان می دهند که در برابر مخلوقات ناتوانی چون محمد، عیسی، مریم، و سایر مومنان پارسا اظهار بندگی و کرنش کنیم. از آنجا که ما به دلیل گرایشی که به شرک داشتیم به این دنیا آمده ایم، اکثریت ما باسانی طعمه ی شیطان می شویم.

با استناد بر میزان فساد، بیماریها، حوادث ناگوار، فقر و بدبختی، و جنگ در دایره ی محدود قدرتمندی شیطان اینک ثابت شده است که او برای خدا شدن و خدایی کردن صلاحیت ندارد (۶۲-۳۶:۶۰). از طرفی دیگر، انسانهایی که شیطان را از خود دور می کنند، و مقام قدوسی خدا را عملاً پاس می دارند، و از بُت کردن مخلوقات ناتوان و مُرده مانند عیسی و محمد دست بر می دارند، دوباره در پناه خدا قرار می گیرند - آنان از یک زندگی ایده آل در این دنیا و در آخرت برخوردار می شوند.

از آنجا که زندگی دنیا یک سلسله آزمایشات پی در پی است که در نتیجه ی آن تمایل ما نسبت به شرک / چند خدایی معلوم می شود، تنها گناه غیر قابل بخشش، شرک است (۱۱۶, ۴:۴۸). خدا این دنیا را پدید آورد تا معلوم شود که آیا تصمیم داریم از مقام قدوسی خدا پاسداری کنیم، یا از دیدگاه های شرک آمیز شیطان (۲ - ۶۷:۱). روزها و شب ها پی در پی می گذرند تا تمایل ما در پیروی از فرمان خدا با بجا آوردن نماز پگاه و روزه داری در گرم ترین و بلندترین روزها معلوم شود. فقط افرادی که به قدرت بی چون و چرای خدا هیچ شکی ندارند و برای کسی جز او هیچگونه الوهیتی قائل نمی شوند مورد بخشایش قرار می گیرند (۲۶:۸۹).

*****

پیوست ۸ افسانه ی شفاعت

اعتقاد به اینکه کسی جز خدا، می تواند برای ما شفاعت کند تا گناهانمان آمرزیده شود، یا دعای ما مستجاب شود، بمنزله آن است که برای خدا شریک گرفته باشیم. این کار شرک و بت پرستی است. قرآن اعلام می کند که ” هر شفاعتی متعلق به خداست“ (۳۹:۴۴)، و اضافه می کند که ” در قیامت هیچ شفاعتی در کار نیست“ (۲:۲۵۴).

افسانه ی شفاعت یکی از مؤثرترین ترفندهای شیطان است که با آن میلیونها نفر را به دام شرک گرفتار کرده است. میلیونها مسیحی معتقدند که عیسی نزد خدا شفاعت شان را خواهد کرد، و میلیونها مسلمان معتقدند که محمد شفاعت آنها را خواهد کرد. در نتیجه، این افراد عیسی و محمد را بت کرده اند.

شفاعت بکلی غیرمنطقی است. برای مثال، کسانی که معتقدند محمد برای آنها شفاعت خواهد کرد، می گویند، پیامبر از خدا درخواست خواهد کرد که آنها را بیمارزد و به بهشت وارد کند. آنها خیال می کنند که محمد در روز رستاخیز از میان سیل داوطلبان، چند نفری را برای شفاعت انتخاب می کند. حال اگر از کسانی که به شفاعت عقیده دارند پرسید: ” محمد از کجا می تواند تشخیص دهد که چه کسی لیاقت شفاعت را دارد و چه کسی برای آن واجد شرایط نیست؟“ به شما پاسخ می دهند، ” خدا به او خواهد گفت!“ یعنی، نخست، شخص نزد محمد می رود و از او تقاضای شفاعت می کند. سپس محمد از خدا می پرسد که آیا این شخص استحقاق شفاعت را دارد، یا نه! آنگاه خدا محمد را آگاه می کند که بله فلان کس استحقاق بهشت را دارد. سپس محمد رو به خدا می کند و می گوید: خدایا، این شخص استحقاق بهشت را دارد! کفر از این واضح تر؟! کسانی که به شفاعت ایمان دارند، خدا را منشی معبود خود، محمد، قرار می دهند. پاک است و برتر است از آنچه که برای او شریک می گیرند.

از آنجا که قرآن کتابی درست و نکته سنج است، تصدیق می کند که بهشتیان به شفاعت از کسانی که دوستانشان دارند برمی خیزند: ”خدایا، لطفاً مادرم را به بهشت وارد کن.“ این شفاعت در صورتی عملی می شود که مادر آن شخص استحقاق رفتن به بهشت را داشته باشد (۲۱:۲۸؛ ۲۰:۱۰۹؛ ۲:۲۵۵). به بیان دیگر، چنین شفاعتی، اگرچه ممکن است صورت بگیرد، کاری است بیهوده.

ما از قرآن می آموزیم که ابراهیم، بنده ی محبوب خدا، نتوانست برای پدرش شفاعت کند (۹:۱۱۴). نوح نتوانست برای پسرش شفاعت کند (۱۱:۴۶). محمد نتوانست برای عمو (۳ - ۱۱۱:۱)، یا سایر خویشاوندانش شفاعت کند (۹:۸۰). چه چیز باعث شده که کسی فکر کند که پیامبران، یا ائمه برای یک ناشناس شفاعت کنند؟! به این آیات نگاه کنید [از چپ به راست - سوره، آیه]: (۱۰:۳) (۷:۵۳) (۹۴, ۷۰, ۵۱:۶) (۱۲۳, ۴۸:۲) (۷۴:۴۸) (۵۳:۲۶) (۴۳:۸۶) (۴۰:۱۸) (۳۹:۴۴) (۳۶:۲۳) (۳۲:۴) (۳۰:۱۳) (۲۶:۱۰۰) (۱۹:۸۷)

آیه ۲۵:۳۰، از شفاعت پیامبر حکایت ها دارد.

پیوست ۹

ابراهیم، پایه گذار دین اسلام

یکی از افسانه های رایج این است که محمد پایه گذار دین اسلام بود. گرچه اسلام، (با جان و دل تسلیم خدا بودن،) از زمان آدم تا آخر دنیا تنها دینی است که مورد قبول خداست (۸۵، ۱۹:۳)، ولی به گزارش قرآن، ابراهیم، اولین کسی است که واژه "اسلام" را بکار بُرد و ما را "مسلمان" نامید (۲۲:۷۸). تسلیمِ سرمشق آفرین ابراهیم به خدا هنگامی نشان داده شد که وقتی که وی تصور کرد که خدا به وی فرمان داده که پسرش، اسماعیل، را قربانی کند، با جان و دل پذیرفت. از قرار معلوم، این فرمان از سوی شیطان بود.

خدا هرگز به ابراهیم فرمان نداد که پسرش را قربانی کند

خدا از رحم و بخشایش سرشار است [الرحیم]. او هرگز خلاف قانون خود رفتار نمی کند (۷:۲۸). هر کس باور کند که آن وجود بخشایشگر به ابراهیم فرمان داد که پسرش را قربانی کند، هرگز به بهشت نخواهد رفت. یک چنین پندار شیطانی درباره خدا کفر است؛ کفری سهمگین. در هیچ جای قرآن دیده نمی شود که خدا به ابراهیم دستور داده باشد که فرزندش را بقتل برساند. بعکس، خدا با مداخله ی خود ابراهیم و اسماعیل را از ترفند شیطان حفظ کرد (۳۷:۱۰۷)، و به ابراهیم گفت، "تو خواب را باور کردی" (۳۷:۱۰۵). بدون شک، آن خواب، یک خواب شیطانی بود. قانون غیر قابل تغییر خدا این است: "خدا هرگز به گناه فرمان نمی دهد" (۷:۲۸).

مَلَّة ابراهیم

قرآن (۲۲:۷۸ ; ۲۱:۷۳ ; ۱۶:۱۲۳ ; ۳۸-۳۷ : ۱۲ ; ۱۶۱:۶ ; ۱۲۵:۴ ; ۳:۹۵ ; ۱۳۵ ; ۲:۱۳۰)، دین اسلام را دین ابراهیم (مَلَّة ابراهیم) می نامد. در ضمن، قرآن به ما خبر می دهد که محمد پیرو ابراهیم بود (۱۶:۱۲۳).

از آنجا که عموم مردم از این حقیقت بی خبرند که ابراهیم پایه گذار دین اسلام بود، بسیاری از افراد به اصطلاح مسلمان درستی سخن خدا را زیر سوال می برند: "اگر (همانطور که خدا گفته است) قرآن کتابی کامل است که جزئیات در آن آمده، پس در کجای آن تعداد رکعت های هر نماز را می توان پیدا کرد؟" قرآن به ما می آموزد که تمام تکالیف دین اسلام از قبل از نزول قرآن بود (۲۷:۲۷ ; ۲۸:۲۷ ; ۲۱:۷۳ ; ۱۶:۱۲۳ ; ۹:۵۴ ; ۸:۳۵). آیه ۱۲۳: ۱۶ گواه آن است که تمام تکالیف دین اسلام تا زمان تولد محمد همچنان دست نخورده باقی مانده بود. به محمد سفارش شده بود که "از دین ابراهیم پیروی کند." اگر من از شما بخواهم که یک تلویزیون رنگی بخرید، پس شما می دانید که تلویزیون رنگی چیست. مانند آن، وقتی خدا به محمد فرمان داد که از تکالیف دین ابراهیم پیروی کند (۱۶:۱۲۳)، پس تکالیف دین ابراهیم باید بخوبی شناخته شده باشد.

دلیل دیگری که نشان می دهد خدا تکالیف دین اسلام را به همان صورتی که به ابراهیم داده بود حفظ کرد، این است که "همه در درست بودن این تکالیف اتفاق نظر دارند." هیچ اختلافی درباره تعداد رکعت های نمازهای پنجگانه نیست. همین ثابت می کند که خدا نماز را از دستبرد حفظ کرده است. کد ریاضی قرآن تصدیق می کند که تعداد رکعت ها در نمازهای پنجگانه بترتیب (از چپ به راست) ۴، ۳، ۴، ۴، ۲ است. عدد ۲۴۴۳۴ مضرب ۱۹ است (۱۷ × ۱۹).

قرآن فقط آن دسته از تکالیف دینی را که تحریف شدند یاد آوری و اصلاح می کند. برای مثال، وضو که از اصل خود تغییر داده شده بود در ۵:۶ دوباره بیان شد تا اصلاح شود و چهار مرحله ی آن گام بگام گفته شد. تن صدای نمازگزار را تغییر داده بودند - بسیاری از مسلمانان نماز خود را در دل می خوانند؛ بنابراین، در قرآن اصلاح شد، ۱۷:۱۱۰. در ضمن، احکام روزه تحول پیدا کرد و رابطه جنسی در شب های ماه رمضان آزاد شد (۲:۱۸۷). زکات در آیه ۶:۱۴۱ اصلاح شد، و دوباره مشخص شد که در اصل کدام ماه ها برای حج معین شده بودند (به پیوست ۱۵ نگاه کنید).

پیوست ۱۰

چرا خدا ضمیر اول شخص جمع را بکار برده است

در جهان انگلیسی زبانان، که مَرَام تثلیث متداول است، بعضی از مردم کنجکاوند که بدانند به چه دلیل گاهی خدا در قرآن از ضمیر اول شخص جمع استفاده کرده است. تنها پیام قرآن که به هیچ وجه کوچکترین تغییر یا سازی در آن امکان پذیر نیست این است: **”خدا یگانه و یکتا است“** (۵:۷۳) (۴:۱۷۱) (۲:۱۳۳, ۱۶۳) (۵۱, ۱۶:۲۲) (۵۲, ۱۴:۴۸) (۱۳:۱۶) (۱۲:۳۹) (۹:۳۱) (۶:۱۹) (۱۱۲:۱) (۴۱:۶) (۴۰:۱۶) (۳۹:۴) (۳۸:۶۵) (۳۷:۴) (۲۲:۳۴) (۲۱:۱۰۸) (۱۸:۱۱۰)

هرگاه خدا ضمیر اول شخص جمع را بکار برده است، برای آن است که نشان دهد که برخی دیگر از موجودات از قبیل فرشتگان در کار شرکت داشته اند. برای مثال، لازم بود که جبرئیل، فرشته خدا، و محمد، پیامبر خدا در کار نزول قرآن شرکت داشته باشند. از اینرو، در ۱۵:۹ می فرماید: **”ما این کتاب را نازل کردیم، و ما آنرا حفظ خواهیم کرد.“** ضمیر اول شخص جمع در اینجا نشان می دهد که فرشته خدا، جبرئیل، و پیامبر خدا، محمد در تحویل قرآن شرکت داشته اند.

نمونه دیگر، دمیدن حیات در وجود آدم و عیسی است. آفرینش آدم در بهشت انجام شد. و خدا مستقیماً در او امید تا به او زندگی ببخشد. از اینرو، در این مورد، همیشه از ضمیر اول شخص مفرد استفاده شده است: **”من از روح خود در آدم دمیدم“** (۳۸:۷۲ ; ۱۵:۲۹). از سوی دیگر، آفرینش عیسی، در زمین انجام شد، و جبرئیل **”کلمه“** ی خدا را به مریم رساند. پس وقتی از آفرینش عیسی سخن می گوید، از ضمیر اول شخص جمع استفاده شده است (۶۶:۱۲ ; ۲۱:۹۱).

وقتی خدا مستقیماً، و بدون واسطه ی فرشتگان، با موسی سخن گفت، می بینیم که خدا ضمیر اول شخص مفرد را بکار می برد: **”من خدا هستم. خدایی جز من نیست. فقط مرا عبادت کن، و نماز را مرتب بپا دار تا از من یاد کرده باشی.“** (۱۴-۲۰:۱۲).

هرگاه سخن از پرستش یا عبادت خدا به میان آمده باشد، ضمیر اول شخص مفرد بکار رفته است (۵۱:۵۶).

*****

پیوست ۱۱

روز رستاخیز

صور دمیده می شود، که پس از آن همه در آسمانها و زمین از هوش می روند، جز کسانی که خدا آنان را برهاند. سپس برای دومین بار در آن دمیده می شود، که همگی بپا می خیزند. [۳۹ : ۶۸]

تمام نسلهای انس و جن روی همین زمین برانگیخته خواهند شد؛ چیزی در حدود ۱۵۰ میلیارد تن. ولی ما دیگر مخلوقات زمینی نخواهیم بود. خدا این را با مثال کرم ابریشم به ما تعلیم می دهد؛ کرم ابریشم در پیله (گور) به شفیره تبدیل می شود، سپس به شکل پروانه ای سُبک بال از پیله (گور) بیرون می آید. ما هم همینطور، در زمین زندگی می کنیم، و وقتی روز قیامت از گور بیرون می آییم، دیگر از مخلوقات زمینی نخواهیم بود؛ مانند پروانه (۴ : ۱۰۱).

وقتی خدا با فرشتگان به جهان ما می آیند (۸۹:۲۲)، زمین از نور خدا خواهد درخشید (۳۹:۶۹). از آنجا که دنیای ما قلمرو موقتی شیطان است، نمی تواند حضور فیزیکی خدا را متحمل شود (۷:۱۴۳). در نتیجه، وقتی خدا همچنان نزدیک و نزدیکتر می شود، ستارگان با هم تصادم می کنند (۸۱:۲ ; ۷۷:۸)، و زمین زیرپای ما شکافته خواهد شد (۸۹:۲۱ ; ۶۹:۱۴). این وقایع هولناک مومنان را نگران خواهد کرد (۲۱:۱۰۳).

بهشت برین

لحظه ای که خدای تعالی می آید، تمام آدمیان و جن ها، خود بخود، بنا بر درجه رشد و تکامل شان طبقه بندی می شوند. کسانی که روح خود را با یگانه پرستی، و ایمان به آخرت، و گذراندن یک زندگی پرهیزگارانانه بزرگ کرده اند بقدر کافی قدرت خواهند داشت که به خدا نزدیک شوند؛ آنها به بالاترین رتبه ها دست می یابند (به پیوست ۵ نگاه کنید).

بهشت زیرین

کسانی که تا اندازه ای روح شان را بزرگ کرده اند ولی در حدی نیستند که بتوانند به بهشت برین بروند، و نیز کسانی که قبل از چهل سالگی می میرند، به سوی بهشت زیرین سرازیر می شوند. هریک از ایشان بنا بر درجه رشد و تکامل روح خود به مکانی خواهد رفت که بیشتر بتواند به خدا نزدیک باشد.

اعراف (برزخ)

برخی دیگر از مردم روح شان را همین قدر که از جهنم دور بمانند بزرگ کرده اند، ولی وسعت روح شان در حدی نیست که بتوانند به بهشت زیرین وارد شوند. آنها نه در جهنم هستند، و نه در بهشت. آنان از خدا درخواست می کنند که ایشان را به بهشت زیرین راه دهد (۵۰- ۴۶ : ۷). خدا به ایشان رحم خواهد کرد، و اعراف را به بهشت زیرین پیوند خواهد داد.

دوزخ (جهنم)

یک جهان جدید، جهان هشتم، خلق خواهد شد تا منزلگاه کسانی باشد که از فرط ضعف از خدا می گریزند؛ آنها در پرورش دادن و وسعت بخشیدن به روح خود کوتاهی کردند (۶۹:۱۷). خدا حتی یک موجود را هم به جهنم نمی اندازد؛ آنها بخواست خود به جهنم می روند (پیوست ۵).

*****

پیوست ۱۲

نقش محمد، پیامبر خدا

تنها مأموریت پیامبر این بود که قرآن را بیاورد، تمام قرآن را، و هیچ چیز جز قرآن را :
(۶۴:۱۲ ; ۴۲:۴۸ ; ۲۹:۱۸ ; ۲۴:۵۴ ; ۸۲ ; ۱۶:۳۵ ; ۱۳:۴۰ ; ۱۹:۶ ; ۹۹ ; ۵۰- ۴۸:۵ ; ۳:۲۰)

آوردن قرآن بقدری کار مهم و پر مسوولیتی بود که پیامبر برای کار دیگری فرصت نداشت. بعلاوه، پیامبر از هرگونه تدریس دینی جز قرآن اکیداً منع شده بود (۴۷- ۶۹:۳۸). او حتی از شرح دادن قرآن هم منع شده بود (۱۹- ۷۵:۱۵) — تنها معلم قرآن، خداست (۲- ۵۵:۱) و قرآن بهترین حدیث است (۴۵:۶ ; ۳۹:۲۳).

این حقایق قرآنی در این واقعیت تاریخی دیده می شود که سخنان و کارهایی که به پیامبر نسبت داده اند، (یعنی حدیث و سنت)، دو قرن پس از مرگ پیامبر بوجود آمدند. قرآن از پیش خیر داده است که دشمنان پیامبر چیزهایی را بنام حدیث و سنت بدعت خواهند گذارد (۱۱۵- ۱۱۲:۶). قرآن به ما می آموزد که این خواست خدا بود که اجازه دهد که حدیث و سنت ساخته شود تا از این طریق کسانی را که زبانا ایمان دارند، و قلب هایشان خالی از ایمان است محک زند و افشا کند. کسانی که به حدیث و سنت جلب می شوند، مومنان دروغین هستند (۶:۱۱۳). شگفتا که حتی در احادیث نوشته شده است که پیامبر دستور داد که از جانب او چیزی جز قرآن ننویسند! دو نمونه از این احادیث که در معتبرترین کتابهای حدیث یافت می شوند، در زیر نقل می شود. در حدیث صحیح مسلم، اصحاب احمد بن حنبل نوشته شده است:

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: « لَا تَكْتُبُوا عَلَيَّ شَيْئًا سِوَى الْقُرْآنِ . مَنْ كَتَبَ شَيْئًا سِوَى الْقُرْآنِ فَلَيْمَحْهُ » .
پیامبر گفت، " از جانب من چیزی جز قرآن ننویسد."
 [احمد، جلد اول، صفحه ۱۷۱، و صحیح مسلم]

عَنْ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ : [دَخَلَ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَلَى مُعَاوِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، فَحَدَّثَهُ حَدِيثًا ، فَأَمَرَ إِبْنَانَا أَنْ يَكْتُبَ ، فَقَالَ زَيْدُ : إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى أَنْ تَكْتُبَ شَيْئًا مِنْ حَدِيثِهِ ، فَمَحَاهُ] .
این حدیث می گوید که پیامبر تا پای مرگ با حدیث مخالف بود.
 [احمد، جلد اول، صفحه ۱۹۲]

*****

پیوست ۱۳

اولین ستون دین اسلام:

"لا اله الا الله" (نیست خدایی جز خدا)

اولین ستون دین اسلام (تسلیم) در آیه ۱۸، سوره ۳ آمده است: "خدا شهادت می دهد که خدایی جز او نیست، و فرشتگان و کسانی که دانش دارند نیز همین شهادت را ادا می کنند."

این ستون که مهمترین رکن دین است تحریف شده است. میلیونها مسلمان شهادت شرک آمیز شیطان را پذیرفته اند، و اصرار دارند نام محمد را در کنار نام خدا بیاورند. در صورتی که، قرآن در ۳۹:۴۵، چنین مسلمانانی را کافر معرفی می کند و می گوید: "هرگاه فقط نام خدا آورده شود، دلهای کسانی که به آخرت ایمان ندارند تنگ می گردد، ولی وقتی نام دیگران در کنار نام او آورده شود، راضی می شوند."

من در اینباره تحقیقات گسترده ای انجام داده ام، و به نتیجه ای بس تکان دهنده رسیده ام: کسانی که اولین رکن دین اسلام یعنی تشهد را که کلمه به کلمه همانطور که در ۳:۱۸ آمده ادا نکنند مشرک هستند، و خدا مانع از آن می شود که این افراد تشهد درست را ادا کنند. آنها نمی توانند بی آنکه نام محمد را بر زبان آورند، بگویند: "اشهد ان لا اله الا الله". خودتان می توانید نزد یکی از مشرکانی که ادعا دارد مسلمان است بروید و از نزدیک شاهد این واقعیت باشید. از ایشان بخواهید که بگویند: "اشهد ان لا اله الا الله". آنها هرگز نمی توانند آنرا بگویند. از آنجا که این دین، دین ابراهیم است (۲۲:۷۸ ; ۱۶:۱۲۳ ; ۳۸-۳۷ : ۱۲ ; ۱۶۱ : ۶ ; ۴:۱۲۵ ; ۳:۹۵ ; ۱۳۵ ، ۱۳۰ : ۲ و پیوست ۹)، **تنها تشهد**ی که می تواند درست باشد، "لا اله الا الله (خداچه ای نیست جز خدا)" است. محمد قبل از ابراهیم در زمین نبود.

کفر نفرت انگیز

هیچ کفری بدتر از این نیست که قرآن را تحریف کنند و پیامبر را برخلاف خواست او بُت کنند. آیه ۱۹ سوره "محمد" (۴۷:۱۹) می گوید: "بدان که خدایی جز خدای واحد نیست." آنچه در زیر نشان داده شده است، آرم یک نشریه ی اسلامی بنام "The Review Of Religions" (بازنگری مذاهب) است که در لندن چاپ می شود (مسجد لندن، خیابان گرسن هال، شماره ۱۶، لندن/ انگلستان). این نشریه، با استفاده از سبک نگارش قرآن، جمله "محمد رسول الله" را طوری به آن افزوده که بیننده به اشتباه تصور کند که این عبارت در ۴۷:۱۹ در قرآن آمده است. چه کفر ناهنجاری!

بدان که خدایی نیست جز
خدای یکتا، الله.
محمد رسول خداست.
[کفر]

شاخص یک اسلام تحریف شده

*****

پیوست ۱۴

سرنوشت از پیش مقدر شده

همه ما کاملاً آزادیم که به خدا ایمان بیاوریم، یا ایمان نیاوریم. خواست خدا این است که ما آزادانه تصمیم بگیریم: (۱۲:۸۰; ۳۹:۷۸; ۲۹:۷۶; ۳۷:۷۴; ۱۹:۷۳; ۵۷:۲۵; ۲۹:۱۸).

پس از آنکه گناه اصلی را مرتکب شدیم (پیوست ۷)، خدا فرصتی دیگر به ما داد که از گناه خود دست بکشیم و مقام قدوسی او را بپذیریم (۷۲:۳۳). ولی ما تصمیم گرفتیم که نظاره گر گوشه ای از قدرتمندی شیطان باشیم. بسیاری از مردم معترض هستند که چرا خدا آنها را آفرید تا در این آزمایش هولناک قرار دهد. روشن است که این افراد خبر ندارند که [۱] چه گناه هولناکی مرتکب شده اند (پیشگفتار و پیوست ۷)، و [۲] اینک به ایشان مهلتی داده شده که از گناه خود دست بردارند و مورد بخشایش قرار گیرند، ولی این انتخاب خود آنها بود که در بوته آزمایش نهاده شوند.

از ۲۲:۵۷ می آموزیم که زندگی ما، و آنچه در اطراف ما می گذرد، از قبل روی چیزی مانند یک نوار ویدیو ثبت شده است. خدا بخوبی می داند که هر یک از ما چه تصمیمی خواهد گرفت؛ او می داند که از میان ما چه کسانی به بهشت می روند، و چه کسانی به جهنم. حتی پیش از آنکه به این دنیا گام نهیم، خدا می داند که کدام روح ها خوب، و کدام روح ها پلید هستند. از دیدگاه خدا، که همه چیز را می داند، می توانیم چنین تصور کنیم که بر پیشانی هر کس مهری زده شده که می گوید: "بهشتی" یا "جهنمی". از دیدگاه انسان، ما کاملاً آزادیم که جانب مقام قدوسی خدا را بگیریم، یا هواخواه دیدگاه های شرک آلود شیطان باشیم. بنابراین، سرنوشت از پیش نوشته شده، برای خدا (از دید خدا) جنبه واقعی را دارد که انجام شده است، ولی برای انسان اینطور نیست.

این بینش، مفهوم آیتی را که می گویند: "خدا هر کس را که بخواهد هدایت می کند، و هر کس را که بخواهد گمراه می کند" روشن کرده است. خدا بنا بر شناخت خود، روح ما را در شرایطی که سزاوار آن هستیم قرار می دهد. وقتی خدا به فرشتگان گفت، "من چیزی می دانم که شما نمی دانید" (۲:۳۰)، بدین معنی بود که بعضی از ما سزاوار فرصتی دیگر برای نجات بودند. نمونه ای از هدایت خدا برای کسانی که شایستگی هدایت را دارند در ۵۱:۲۱ دیده می شود: "ما ابراهیم را هدایت کردیم، زیرا خوب او را می شناختیم." به بیان دیگر، چون خدا می دانست که ابراهیم از خوبان است، و شایستگی هدایت را دارد، آنچه را که ضامن هدایت و درک بود به او داد.

نمونه‌ی بسیار خوب دیگر در ۱۲:۲۴ دیده می‌شود. یک زن سرشناس مصری برای یوسف دام گسترانید، و ”اگر بخاطر نشانه‌ای که از جانب پروردگارش دید نبود،“ چیزی نمانده بود که او زنا کند. خدا در ۱۲:۲۴ به ما می‌آموزد که ”او پلیدی و گناه را از یوسف دور کرد، زیرا او یکی از بندگان مخلص درگاه خدا بود.“ آیا این یوسف بود که توانست بر شهوت خود غلبه کند؟ یا، حمایت الهی بود که باعث شد یوسف از گناه پاک بماند؟ سرنوشت از پیش مقدر شده یعنی همین.

*****

پیوست ۱۵

تکالیف دین، هدیه‌ای از جانب خدا

وقتی ابراهیم به درگاه خدا دعا کرد (۱۴:۴۰)، برای مال دنیا یا درخواست تندرستی نبود؛ هدیه‌ای که او درخواست کرد این بود: ”خدایا، تقاضا دارم مرا از کسانی قرار دهی که نماز را بر پا می‌دارد.“ تکالیف دین که خدا آنها را مقرر کرده است در واقع هدیه‌ای بزرگ از جانب خداست. آنها غذای روح ما هستند و ما برای بزرگ کردن روحمان بدانها نیاز داریم. اگر روح ما رشد نکند، این توانایی را نخواهیم داشت که روز دآوری در برابر انرژی بیکران خدا تاب آوریم. ایمان داشتن به خدا، برای آموزش کافی نیست؛ بلکه باید روح خود را نیز تقویت کنیم (۹۲-۹۰:۹۰؛ ۱۵۸:۶). بعلاوه، آیه ۱۵:۹۹ می‌گوید که تکالیفی که خدا ما را به انجام آن فرمان داده، وسیله‌ای است که به کمک آنها می‌توانیم به یقین برسیم: ”برای آنکه بتوانی یقین پیدا کنی، پروردگارت را عبادت کن.“

نماز (صلاة)

نمازهای پنجگانه، غذای اصلی روح است. گرچه ممکن است که کسی بی آنکه نماز بخواند، بتواند با کارهای درستی که انجام می‌دهد تا اندازه‌ای رشد کند و بر وسعت روح خود بیفزاید، ولی این مانند آن است که کسی فقط با تنقلات خود را زنده نگاه دارد، و هرگز یک غذای درست و حسابی نخورد.

از آیه ۲:۳۷ یاد می‌گیریم که با گفتن کلمات خاصی به زبان عربی که خدا آنها را به ما هدیه کرده است می‌توانیم با او ارتباط برقرار کنیم. سوره ۱، (کلید)، دارای صداها و ویژه‌ای است که نوشتار ریاضی آن به گونه‌ای است که دری را که میان ما و خدا است می‌گشاید:

۱. نماز پگاه [فجر] باید پیش از طلوع آفتاب در فاصله دو ساعتی که سپیده دم است خوانده شود (۱۱:۱۱۴ ; ۲۴:۵۸).
  ۲. نماز نیمروز [ظهر] موقعی است که خورشید در بالاترین نقطه اش در ظهر پایین می‌آید (۱۷:۷۸).
  ۳. نماز پسین [عصر] را معمولاً می‌توان ۳ تا ۴ ساعت پیش از غروب آفتاب بجا آورد (۲:۲۳۸).
  ۴. نماز شامگاه [مغرب] را باید پس از غروب آفتاب، هنگامی که هنوز شب نشده بجا آورد (۱۱:۱۱۴).
  ۵. نماز شب [عشا] را می‌توان از زمانی که نور خورشید کاملاً ناپدید می‌شود بجا آورد (۲۴:۵۸).
- * نماز جماعت ظهر جمعه برای همه مردان و زنان مسلمان واجب است (۶۲:۹). شرکت نکردن در نماز جمعه از گناهان کبیره است.

برای هر نماز، از زمانی که ساعتش رسیده باشد تا فرا رسیدن وقت نماز بعدی فرصت هست. اگر نماز را در زمان تعیین شده بجا نیاورید، فرصتی است که از دست رفته و قابل جبران نیست [یعنی نماز قضا پذیرفته نیست]؛ اگر نمازی از دست برود، تنها کاری که می‌توانیم بکنیم این است که توبه کنیم و از خدا طلب بخشایش کنیم. نمازهای پنجگانه بترتیب – از چپ به راست – دارای ۴، ۳، ۴، ۲ رکعت می‌باشند.

آیات (۲۱:۷۳) (۱۶:۱۲۳) (۹:۵۴) (۸:۳۵) ثابت می‌کنند که نماز از تکالیفی است که ابراهیم آنرا آورده بود. نماز، که مهمترین تکلیف دین اسلام است بقدری تحریف شده که برای اکثر مسلمانان بصورت عبادتی شرک آمیز درآمده است. با وجودیکه قرآن اکیداً دستور داده که از آغاز تا پایان نماز همه چیز از هر لحاظ فقط باید به خدا اختصاص داده شود (۲۰:۱۴) و (۴۵ : ۳ ، ۳۹)، باز هم مسلمان‌های زمان ما اصرار دارند که نام ” محمد و خاندانش “ و نیز نام ” ابراهیم و خاندانش “ را در نمازشان یاد کنند. اینکار نماز را باطل می‌کند و از آن هیچ ثوابی نمی‌برند (۴۵ : ۳۹).

[۷] از آنجا که نگارش اعداد بسیار دراز در اینجا امکان پذیر نیست، من از این شکل [*] برای نوشتن این عدد ۲۷۲ رقمی، استفاده می‌کنم. این عدد دراز چنین بدست آمده است: نخست شماره آیه اول، سپس تعداد حروف آن آیه، سپس ارزش رقمی یکایک حروف در آیه نوشته شد، بعد شماره آیه دوم، سپس تعداد حروف آیه، سپس ارزش رقمی یکایک حروف آن، و اینکار را تا آخرین آیه ادامه می‌دهیم.

اگر شماره سوره الفاتحه را بنویسیم، و پشت سرش تعداد آیات این سوره را بنویسیم، عدد ۱۷ بدست می‌آید، که پنج وعده نماز روزانه ۱۷ رکعت است. بعد از ۱۷، شماره اولین نماز را می‌نویسیم: نماز (۱)، سپس تعداد رکعت های اولین نماز را، که (۲) رکعت است، سپس دو بار عدد [*] را می‌نویسیم، سپس شماره دومین نماز را می‌نویسیم (۲)، سپس تعداد رکعت های دومین نماز را (۴)، سپس چهار بار عدد [*] را می‌نویسیم، و تا آخر همینطور ادامه می‌دهیم. عدد بسیار درازی بدست می‌آید که دارای ۴۶۳۶ رقم است. نه تنها این عدد بسیار دراز مضرب ۱۹ است، بلکه خود ۴۶۳۶ نیز مضرب ۱۹ است (۱۹ × ۲۴۴). لطفاً توجه داشته باشید که می‌توانیم بجای [*]، هر یک از ترکیبات دلخواه را که شاخص سوره ۱ باشد جایگزین کنیم و باز هم عددی که بدست می‌آید مضرب ۱۹ خواهد بود. برای مثال، عدد کوتاهی که شاخص سوره الفاتحه می‌باشد این است: (۱۷۱۳۹۱۰۱۴۳). این عدد نسبتاً کوتاه که دارای ده رقم است چنین بدست آمده که نخست شماره سوره الفاتحه (۱)، و سپس تعداد آیات آن (۷)، و سپس تعداد حروف این سوره (۱۳۹)، و سپس حاصل جمع ارزش رقمی این حروف (۱۰۱۴۳) را پشت سر هم نوشتیم. اینک اگر بجای آن عدد ۲۷۲ رقمی، این عدد نسبتاً کوتاه ده رقمی را بنویسیم، باز هم حساب ما درست در می‌آید.

۱۷ ۱۲ [*] [*] ۲۴ [*] [*] [*] [*] ۳۴ [*] [*] [*] [*] ۴۳ [*] [*] [*] [*] ۵۴ [*] [*] [*] [*]

در تصدیق نماز روز جمعه

[۸] از آنجا که نماز جمعه دارای ۲ خطبه و ۲ رکعت است (که جمعاً = ۴)، روز جمعه فقط ۱۵ بار سوره الفاتحه را می‌خوانیم. عبدالله اریک به این مطلب پی برد که اگر دو الفاتحه را از نماز ظهر روز جمعه حذف کنیم و عدد ۱۵ را جایگزین عدد ۱۷ کنیم، باز هم عددی که باقی می‌ماند مضرب ۱۹ است. این تصدیق می‌کند که نماز جمعه، در ظهر، دارای (۲) "الفاتحه" است. عدد درازی که در زیر نمایش داده شده، شاخص ۵ نمازی است که روز جمعه باید بجا آورده شود؛ مضرب ۱۹ است.

۱۵ ۱۲ [*] [*] ۲۴ [*] [*] ۳۴ [*] [*] [*] [*] ۴۳ [*] [*] [*] [*] ۵۴ [*] [*] [*] [*]

"کلید" (الفاتحه) حتماً باید به زبان عربی خوانده شود

[۹] اولین سوره ی قرآن دارای چنان نوشتار ریاضی ئی است که بزرگترین ریاضی دانان روی زمین را به هم‌آورد خواهی فرا می‌خواند و آنها از چنین عظمتی در حیرت هستند. اینک به این واقعیت ارزشمند پی برده ایم که وقتی سوره "کلید" را در نماز می‌خوانیم، چیز خارق العاده ای در جهان رخ می‌دهد و ما با آفریدگارمان ارتباط برقرار می‌کنیم. نتیجه ی آن این است که از همین حالا و برای همیشه شادی و خوشبختی را احساس خواهیم کرد. ما از طریق ارتباطی که ۵ بار در روز با آفریدگار مقتدر مان برقرار می‌کنیم، روح خود را تقویت می‌کنیم و خود را برای آن روز بزرگی که با خدا دیدار خواهیم کرد آماده می‌کنیم. فقط آنهایی که روح خود را تقویت کنند می‌توانند در برابر حضور فیزیکی خدا تاب آورند و سرشار از شادمانی شوند.

تمام تسلیم شدگان، از هر جا که باشند، کلمات سوره "الفاتحه" را که عین کلام خداست، و خدا به این منظور آنرا به ما اهدا کرده که بتوانیم با او ارتباط برقرار کنیم، می خوانند (۲:۳۷).

واژه	حرف	ارزش رقمی
۱. بسم	ب	۲
۲. بسم	م	۴۰
۳. رحمن	م	۴۰
۴. رحیم	م	۴۰
۵. الحمد	م	۴۰
۶. رب	ب	۲
۷. عالمین	م	۴۰
۸. رحمن	م	۴۰
۹. رحیم	م	۴۰
۱۰. مالک	م	۴۰
۱۱. یوم	م	۴۰
۱۲. نعید	ب	۲
۱۳. مستقیم	م	۴۰
۱۴. مستقیم	م	۴۰
۱۵. انعمت	م	۴۰
۱۶. علیهم	م	۴۰
۱۷. مغضوب	م	۴۰
۱۸. مغضوب	ب	۲
۱۹. علیهم	م	۴۰

کشف ادیب یوکسل نیز اعجاز سوره "کلید" را هر چه بیشتر نشان می دهد، و ثابت می کند که الفاتحه حتماً باید به زبان عربی خوانده شود.

وقتی "کلید" را بعربی می خوانید، ۱۹ بار لب های شما با هم تماس پیدا می کنند. لب ها فقط هنگام تلفظ "ب" ، "م" با هم تماس پیدا می کنند.

۴ "ب"، و ۱۵ "م" در سوره الفاتحه وجود دارد که حاصل جمع آنها ($19 = 4 + 15$) است. ارزش رقمی "ب" ۲ است، در نتیجه، ۴ "ب" می شود ($8 = 4 \times 2$)، و ارزش رقمی "م" ۴۰ است که در نتیجه، ۱۵ "م" می شود ($600 = 15 \times 40$).

عددی که از حاصل جمع آنها بدست می آید ($608 = 600 + 8$)، مضرب ۱۹ است (32×19).

در تصدیق ۵ وعده نماز روزانه ، و تعداد رکعت ها، سجود، و تشهد

[۱۰] یکی از چالش های متداول این است: "اگر (همانطور که در ۱۱۴، ۳۸، ۱۹:۶ گفته شده)، قرآن کتابی است کامل که جزئیات در آن آمده، پس تعداد رکعت های هر نماز در کجای آن آمده است؟" این افراد به این علت این سوال را مطرح می کنند که نمی دانند که به گزارش قرآن ابراهیم کسی است که نماز را آورده، نه محمد: (۲۱:۷۳ و ۲۲:۷۸). اگر شماره ی سوره الفاتحه را که در هر پنج نماز خوانده می شود بنویسیم، سپس عدد (۱) را برای اولین نماز که نماز پگاه است بنویسیم، سپس تعداد رکعت های آن (۲)، سپس تعداد رکوع (۲)، سجود (۴)، و تشهد (۱) را بنویسیم، و به دنبال آن عدد (۲) را که دومین نماز یعنی نماز ظهر را نشان می دهد بنویسیم، سپس تعداد رکعت های نماز ظهر (۴)، سپس تعداد رکوع ها (۴)، و سجود (۸)، و سپس (۲) را که نشان می دهد چند بار تشهد می گوئیم، و به دنبال آن عدد (۳) که سومین نماز را نشان می دهد و ... تا آخر (تا نماز شب) ادامه دهیم، یک عدد ۲۶ رقمی بدست می آید که مضرب ۱۹ است:

۱ ۱ ۲ ۲ ۴ ۱ ۲ ۴ ۴ ۸ ۲ ۳ ۴ ۴ ۸ ۲ ۴ ۳ ۳ ۶ ۲ ۵ ۴ ۴ ۸ ۲

بنابراین، کد ریاضی قرآن تمام جزئیات نماز را مشخص می کند و معلوم می کند که هر نماز دارای چند رکعت، چند رکوع، و چند سجود است، و تشهد چند بار گفته می شود، و سوره ای که باید خوانده شود کدام است.

زکات

زکات را باید "روز برداشت" پرداخت کرد (۶:۱۴۱). هرگاه درآمد خالص خود را دریافت کنیم، باید دو و نیم در صد آنرا [۵ / ۲ %] کنار بگذاریم و به افراد واجد شرایط بترتیبی که در آیه (۲:۲۱۵) گفته شده بدیم - به پدر و مادر، خویشاوندان، یتیمان، تهیدستان، و مسافران غریب. اهمیت فوق العاده زکات در قانون خدا از اینجا معلوم می شود که خدا می گوید: "رحمت من همه چیز را در بر می گیرد، ولی من آنرا به پرهیزگاران اختصاص خواهم داد که زکات می دهند" (۷:۱۵۶).

زکات را باید با دقت حساب کرد و بطور مرتب، هرگاه درآمدی دریافت می کنیم، بپردازیم. مالیات دولتی را از اصل درآمد خود کم کنید، و زکات را از آنچه باقی مانده است حساب کنید، ولی نمی توانید بدهی ها، اقساط، و سایر مخارج زندگی را از زکات کم کنید. اگر کسی فرد نیازمندی را نمی شناسد می تواند زکاتش را به مسجد، یا به سازمانهای خیریه ای که به تهیدستان کمک می کنند بدهد. کمک های مالی که به مساجد و بیمارستانها و یا سایر سازمانها داده می شود زکات محسوب نمی شود.

روزه

شرح کامل آن با تمام جزئیات در ۱۸۷-۱۸۳:۲ آمده است.

حج : تمتع و عمره

برای کسانی که توانایی مالی اش را دارند واجب است که در طول زندگی شان، یکبار، به حج و عمره بروند. حج، یاد آور تسلیم سرمشق آفرین ابراهیم به خدا بود (پیوست ۹)، و باید در طی ماه های مقدس [ماه های حرام] انجام شود - این ماهها عبارتند از: ذیحجه، محرم، صفر، ربیع الاول (دوازدهمین، اولین، دومین، و سومین ماه قمری) (۲:۱۹۷) (۳۶، ۲:۹). عمره را در هر زمانی می توان بجا آورد. حج نیز مانند سایر تکالیف دین اسلام تحریف شده است. اکثر مسلمانان فقط در طی چند روز در ماه ذیحجه به حج تمتع می روند، و ماه های رجب، ذیقعد، ذیحجه، و محرم را (هفتمین، یازدهمین، دوازدهمین، و اولین ماه قمری) ماههای حرام می دانند. خدا چنین تغییراتی را شدیداً محکوم کرده است (۹:۳۷).

حج با حمام کردن یا دوش گرفتن آغاز می شود، و سپس فرد مُحرم می شود، و لباس احرام به تن می کند. این لباس برای مردان از ملحفه ای است که دوخته نمی شود و زن ها نیز لباسی متواضع و بی پیرایه می پوشند (۲:۱۹۶). در طول حج، زائر باید از آمیزش جنسی، پیرایش هایی از قبیل تراشیدن صورت، کوتاه کردن مو، مشاخره، کارهای ناپسند، بد خلقی و بد زبانی بپرهیزد (۲:۱۹۷). تمیزی، حمام کردن، و بهداشت عمومی از چیزهایی است که بدان سفارش شده است. هنگام ورود به مسجدالحرام در مکه، زائر تسبیح گویان و ستایش کنان، هفت بار کعبه را طواف می کند (۲۹-۲۶:۲۲؛ ۲:۱۲۵). آنچه معمولاً گفته می شود این است: "لبیک اللهم لبیک" (خدایا، من به دعوت تو پاسخ گفته ام). "لبیک لا شریک لک لبیک" (من به دعوت تو پاسخ گفته ام، و اعلام می کنم که معبودی نیست جز تو؛ من به دعوت تو پاسخ گفته ام). مرحله بعدی این است که هفت بار میان تپه های صفا و مروه را بحالت نیمه دو [هروگه] بپیمایید (۲:۱۵۸). در اینجا زیارت عمره به پایان می رسد.

سپس زائر به عرفات می رود تا یک روز، از پگاه تا شامگاه به طاعت و عبادت بپردازد و از شکوه و جلال خدا یاد کند (۲:۱۹۸). بعد از غروب آفتاب، زائر به مزدلفه می رود که نماز عشا در آنجا برگزار می شود، و او ۲۱ ریگ برای سنگسار کردن نمادین شیطان، در منا بر می دارد. از مزدلفه، زائر برای دو تا سه روز به منا می رود (۲:۲۰۳). صبح روز اولی که زائر در مناست، حیوانی را برای غذا دادن به تهیدستان قربانی می کند که در ضمن، این یاد آور آن است که خدا اسماعیل و ابراهیم را از ترفند شیطان در امان نگاه داشت (۳۷:۱۰۷ و پیوست ۹). شیطان حامی شرک است، و مراسم سنگسار کردن شیطان، نشانگر تکذیب شرک است، و بدین ترتیب انجام می شود که زائر در حالیکه خدا را تسبیح می گوید، در سه ایستگاه، هفت سنگ می اندازد (۱۵:۳۴). سپس زائر به مکه بازمی گردد و هفت بار پیرامون کعبه برای وداع طواف می کند.

متأسفانه، اکثر مسلمین زمان ما هنگامی که برای زیارت به مکه می روند، به زیارت آرامگاه پیامبر هم می روند و با اینکار، خود را به معبود پرستی آلوده می کنند و حج شان را باطل می کنند. قرآن مکرراً از یک "مسجد مقدس" صحبت می کند، درحالیکه مسلمانان زمان ما از "دو مسجد مقدس" صحبت می کنند! مسلمین زمان ما در وراء این رفتار شرک آمیز، "مسجد" دیگری از آرامگاه پیامبر آراسته اند! آنها با اینکار، از قرآن سرپیچی کرده اند و به مصادیق کفر آلوده شده اند، و، شگفت اینجاست که این بار حتی از احادیث هم نافرمانی کرده اند. حدیثی که در زیر نشان داده شده گویای این شگفتی است:

لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ
ترجمه ی این حدیث ساختگی: "خدا، یهودیان و مسیحیان را لعنت کرد زیرا آنها مقبره پیامبران خود را به
مسجد تبدیل کردند." [بخاری، انتشارات نوای، جلد ۶، صفحه ۱۴]

سودهای غیر معنوی

علاوه بر سودهای معنوی نماز، زکات، روزه در ماه رمضان، و حج که غیر قابل ارزش گذاری است، هریک از آنها از نظر جسمانی، اقتصادی، و بهداشتی نیز بسیار سودمند هستند.

بجا آوردن نماز پگاه مانع از آن می شود که بدن برای یک مدت طولانی همچنان بی حرکت در خواب باشد؛ امروزه ثابت شده است که حرکت، از ورم مفاصل جلوگیری می کند. در ضمن، سحر خیزی برای غلبه کردن بر افسردگی و دیگر مشکلات روانی بسیار سودمند است. حرکت سجود که چندین بار در نماز تکرار می شود، باعث می شود که خون بیشتری به مغز برسد، و همین از سردرد جلوگیری می کند. وقتی هنگام رکوع خم می شویم، این حرکت برای مفاصل و ستون فقرات ورزشی سودمند است. تمام اینها از نظر علمی ثابت شده است.

وضو که لازمه ی نماز است ما را بر آن می دارد که بیشتر به دستشویی برویم. این عادت ما را از ابتلا به سرطان رابج و کشنده روده حفظ می کند. در ادرار و مدفوع مواد زیانبار شیمیایی وجود دارد. اگر این مواد برای زمان زیاد در روده بمانند، دوباره جذب بدن می شوند و باعث سرطان می شوند.

روزه در ماه رمضان باعث می شود که معده های ما که در طول سال باز شده اند، جمع شوند و بحالت طبیعی برگردند، کم آبی موقت باعث می شود فشار خون پایین آید، و کلیه ها بیشتر استراحت کنند، در ضمن روزه باعث می شود که سموم بدن دفع شود، و چربی های اضافی و زیانبار آب شوند و از وزن ما کاسته شود.

زکات و زیارت حج نیز از نظر اقتصادی و اجتماعی بسیار سودمند هستند.

پیوست ۱۶

تحریم مواد غذایی

قرآن به ما می آموزد که خدا از کسانی که چیزی را حرام کنند که قرآن آنرا حرام اعلام نکرده است، بسیار ناراضی است (۱۱۶-۱۱۷:۱۶). حرام دانستن چیزی که قرآن بصراحت آنرا حرام اعلام نکرده، نوعی شرک و بت پرستی محسوب می شود (۱۵۲-۱۴۲:۶). اینکار (حرام دانستن چیزی که خدا حرام نکرده) معرف آن است که شما دیگران را در کنار خدا به خدایی پذیرفته باشید. اگر فقط خدا را می پرستید، فقط از تعلیمات خدا پیروی خواهید کرد و فقط فرمانهای خدا را قبول می کنید، و فقط آنچه را که خدا حرام کرده است حرام می شمارید. آیه های ۱۴۶-۱۴۵:۶ بخوبی نشان داده اند که آنچه خوردنش حرام است چگونه با جزئیات گفته می شود تا جای هیچ ابهامی نباشد. از این دو آیه می فهمیم که وقتی خدا "گوشت" را حرام می کند، فقط "گوشت" را حرام می کند، و نه چیز دیگر را، و وقتی "چربی" را حرام می کند، فقط چربی است که حرام است، نه چیز دیگر. این دو آیه ما را آگاه می کنند که "گوشت" خوک است که حرام است، نه "چربی" آن. بدیهی است، خدا می دانست که در بسیاری از کشورها، چه در پخت و پز، یا در سایر فرآورده های غذایی از چربی خوک استفاده خواهند کرد، و این باعث نمی شود که غذا حرام شود. قرآن فقط چهار عنصر گوشتی را با ذکر نام مشخص، و حرام اعلام کرده است (۱۱۲:۱۶) (۱۴۵-۱۴۲:۶) (۳:۵) (۱۷۳:۲):

بگو، "در آنچه به من وحی شده

چیزی نمی یابم که خوردنش بر کسی حرام باشد

جز (۱) مردار، (۲) خون جهنده،

(۳) گوشت خوک ها، زیرا آلوده است، و

(۴) گوشتی که کفرآلود برای کسی جز خدا نذر یا اهدا شده باشد."

چنانچه کسی ناچار شد از اینها بخورد

بی آنکه علاقه ای داشته باشد یا غرض ورزد،

پس پروردگار تو آمرزنده و بخشایشگر است. [۱۴۵:۶]

*****

پیوست ۱۷

مرگ

مرگ برای اغلب مردم یک معمای بزرگ است. ولی نه برای شاگردان قرآن. ما چنین فرا می گیریم که مرگ دقیقاً مانند خواب است؛ همراه با رویا (۴۶:۴۰ و ۶۰:۶). درازای زمان مرگ تا رستاخیز مانند یک شب خوابیدن است (۵۵:۳۰، ۲۵، ۱۹، ۱۱:۱۸، ۲۱:۱۶، ۴۵:۱۰، ۶۰:۶، ۲۵۹:۲). هر کس در لحظه ی مرگ می فهمد که چه سرنوشتی در انتظار اوست؛ بهشت یا دوزخ. برای کافران، مرگ واقعه ای است وحشتناک؛ هنگامی که فرشتگان جانشان را می گیرند، بر صورت ها و نشیمنگاه شان می زنند. (۷۹:۱، ۲۷:۴۷، ۵۰:۸).

قرآن، به دفعات، از دو مرگ سخن می گوید، نخستین مرگ هنگامی رخ داد که ما ایستادگی لازم را برای پاسداری از مقام قدوسی خدا از خود نشان ندادیم (پیوست ۷)، و این مرگ تا لحظه ی تولد ما در این جهان طول می کشد. دومین مرگ، به زندگی ما در این دنیا خاتمه می دهد (۱۱:۴۰، ۶۶:۲۲، ۲۸:۲).*

[توجه: مطلبی که در صفحه بعد چاپ شده مقاله ای است که رشاد خلیفه آن را در دسامبر ۱۹۸۹ در "دیدگاه تسلیم شدگان" به چاپ رساند. دیدگاه تسلیم شدگان، نام ماهنامه ای بود که سازمان همبستگی جهانی تسلیم شدگان چاپ می کرد؛ این مطلب، سرمقاله ی ماهنامه فوریه ۱۹۹۰ است که رشاد خلیفه شخصاً آن را به چاپ رساند و پیش از شهادت از طریق پست برای همه ارسال داشت. او در ۳۱ ژانویه ۱۹۹۰ به شهادت رسید.]

*خوانندگان گرامی این مطلب را با تناسخ اشتباه نکنند و توجه داشته باشند که اعتقاد به تناسخ، مغایر با قرآن است (۲۸:۶)(۱۰۰:۲۳) (۳۷:۳۵)(۳۲:۱۲). آنچه رشاد خلیفه درباره دو مرگ و دو زندگی شرح داده، چیز دیگری است که بکلی با تناسخ فرق دارد [مترجم].

پرهیزگاران در حقیقت نمی میرند آنها مستقیماً به بهشت می روند

به کسانی که ایمان می آورند و پرهیزگاران زندگی می کنند مژده بده که به باغهایی می روند که در آن نهرها روان است. هنگامی که از میوه های آنجا به ایشان روزی دهند، خواهند گفت، " این از آنهایی است که قبلاً به ما داده شده بود." مانند آن روزیها به آنها داده خواهد شد، و در آنجا همسرانی پاک خواهند داشت و برای همیشه در آنجا خواهند بود. (۲:۲۵)

افرادی را که در راه خدا کشته می شوند "مرده" میندار؛ آنها نزد پروردگارشان زنده اند، و از روزیهای او بهره مند هستند. (۳:۱۶۹) درباره کسانی که در راه خدا کشته شده اند نگوید، " آنها مردگانند." زیرا آنها زنده هستند، ولی از درک شما خارج است. (۲:۱۵۴) ای افراد با ایمان، وقتی خدا و رسول شما را به چیزی فرا میخوانند که به شما زندگی جاوید می بخشد به دعوتشان پاسخ دهید. (۸:۲۴) کسانی که بخاطر خدا مهاجرت کنند، سپس کشته شوند یا بمیرند، خدا مسلماً به آنها روزیهای نیکو خواهد داد. پس از مرگ نخستین، دیگر طعم مرگ را نخواهند چشید، و خدا آنها را از عذاب دوزخ در امان نگاه می دارد. (۴۴:۵۶) به او گفته شد، "به بهشت برو." گفت، "کاش قوم من (که در زمین هستند) بدانند که پروردگارم مرا آمرزیده و گرامی داشته است (۳۶:۲۶-۲۷)

وَيَسِّرُ اللَّهُ لَكَ ذِكْرَكَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا
وَيَسِّرُ اللَّهُ لَكَ ذِكْرَكَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا
وَيَسِّرُ اللَّهُ لَكَ ذِكْرَكَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتًا بَلْ أَحْيَاءٌ يَسْتَعِينُونَ

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتًا بَلْ أَحْيَاءٌ يَسْتَعِينُونَ
وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتًا بَلْ أَحْيَاءٌ يَسْتَعِينُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ
وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ أَنَا أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ

إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّهِنَّ غَضَابَ اللَّهِ الْعَبِيدِ

فِيهَا أَدْخِلِ اللَّهُ لِقَابَ يُرِيدُ وَيَخْلُقُ لِمَن يَشَاءُ اللَّهُ مِن شَيْءٍ يُشِئُ وَهُوَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

مزد گناه مرگ است
رومیان ۲۳: ۶

مسلماً پرهیزگاران راهی بهشت می شوند

و اما تا آنجا که موضوع به مردم روی زمین ربط پیدا می کند، پرهیزگاران "می میرند." از درک مردم خارج است که پرهیزگاران کالبد خود را رها می کنند، و عازم بهشت می شوند. آیاتی که در بالا بدانها اشاره شد، خود بخود گویای تمام این جریان است.

این آیات به ما می فهمانند که پرهیزگاران فقط یکبار می میرند - مرگ اولی که همه در نتیجه نبرد بزرگ در ملکوت اعلی قبلاً تجربه کرده ایم (۳۸:۶۹). آیه های (۲۷-۳۶:۲۶) گواه آن هستند که پرهیزگاران به بهشت می روند، در حالی که دوستان و اقوامشان هنوز در زمین بسر می برند. درست مثل اینکه کسی به جایی خوش آب و هوا مانند هاوایی سفر کند، و در آنجا منتظر ما باشد که به او بپیوندیم. به آیات (۶۰:۶۰) و (۱۶:۳۲) نگاه کنید.

تجربه ی شخصی خودم

هنگامیکه طبق ۳:۸۱، میثاق خدا با پیامبران به انجام رسید، مرا به بهشتی که اینک پرهیزگاران در آنجا زندگی میکنند بُردند (۴:۶۹). کالبد من در زمین بود، درحالیکه خودم در بهشتی بودم که آدم و حواً سابقاً در آن بودند.

کافران

و اما کافران، آنها در لحظه مرگ می دانند که سرانجامشان دوزخ است. فرشتگان بر صورت ها و بر نشیمنگاهشان می زنند (۸:۵۰) (۴۷:۲۷)، و به آنها دستور می-دهند که غالب تهی کنند (۶:۹۳)، سپس، فرشتگان "روح آنان را می رُبایند" (۷۹:۱). قرآن تعلیم می دهد که کافران دو بار میرانده می شوند (۴۰:۱۱) (۲:۲۸).

آنها در مرگ خواهند بود - مرحله ای از عَدَم که در آن هیچ چیز نیست جز اینکه شبانه روز، جهنم را در کابوس می بینند و این تا روز قیامت ادامه دارد (۴۰:۴۶). دوزخ موعود هنوز بوجود نیامده است (۸۹:۲۳) (۴۰:۴۶).

همانطور که در ۳:۸۱ و ۴۶:۹ گفته شده است، رسول میثاق خدا چیز تازه ای نمی آورد؛ هر آنچه من دریافت می کنم و شما را در جریان آن قرار می دهم، از قبل در قرآن بوده است. گرچه، قرآن پر از اطلاعاتی است که قادر متعال زمان خاصی را برای آشکار کردن آنها در نظر گرفته است. اکنون زمان آن فرا رسیده که به آیاتی که در بالا به آنها اشاره شد توجه کنیم و این خبر خوش را بیاموزیم که: پرهیزگاران نمی میرند؛ وقتی زندگی مومنان در زمین به پایان می رسد، فرشته مرگ فقط از ایشان دعوت می کند که کالبد زمینی خود را رها کنند و عازم بهشت شوند، همان بهشتی که آدم و حواً روزی در آن زندگی می کردند. بهشت از زمان آدم و حواً وجود داشته است. از آیات ۳۰-۸۹:۲۷ یاد می گیریم که خدا از افراد مومن دعوت می کند: "به بهشت من وارد شوید."

پیوست ۱۸

قرآن، یگانه چیزی که به آن نیاز دارید

کلمات قرآن در ۶۴ : ۱۹ حرف می زنند، و می گویند، ” ما به فرمان پروردگاران فرود می آییم. گذشته، حال، و آینده از آن اوست. پروردگار تو هرگز فراموش نمی کند.“ برای مثال، خدا فراموش نکرد که به ما بگوید چگونه بخوابیم (۳۱:۲۷ ; ۱۸:۱۰۹). با اینحال، هنوز هم پیروان حدیث و سنت، با رساله های دروغین خود به مقلدان خود فرمان می دهند که چگونه بخوابند، یا حتی چگونه ناخن شان را کوتاه کنند. حتی عده ای را برای مسجد الحرام در مکه و عده ای دیگر را برای "مسجد پیامبر" که خلاف شرع است در مدینه استخدام کرده اند تا اگر زوار خسته و بی رمق به پهلوی اشتباه بخوابند، آنان را با ترکه بیدار کنند!

قرآن اعلام میکند که قرآن کتابی است کامل و جامع که تمام جزئیات در آن آمده است (۱۱۵، ۱۱۴، ۳۸، ۱۹:۶) (۵۰:۴۵)، و کسانی که قواعد و احکامی درست کرده اند که صریحاً در قرآن نیامده، دین دیگری بوجود آورده اند که دین اسلام یا "تسلیم" نیست (۱۷:۴۶ ; ۴۲:۲۱). مومنان راستین، فقط از قرآن پیروی می کنند، تمام قرآن، و هیچ چیز جز قرآن. کد ریاضی قرآن نیز گواه این اصل است. آیه ۴۶ سوره ۱۷ اعلام می کند که فقط باید از قرآن پیروی کنیم. واژه "واحد" شش بار در قرآن آمده است: (۶۰:۴ ; ۸۴، ۱۲ : ۴۰ ; ۳۹:۴۵ ; ۱۷:۴۶ ; ۷۰:۷۰). تمام آنها به خدا عطف می شود، جز ۱۷:۴۶. وقتی شماره سوره ها و آیه هایی را که واژه "واحد" در آنها به خدا عطف می شود با هم جمع کنیم، عدد ۳۶۱، یا (۱۹ × ۱۹) بدست می آید. همین ثابت می کند که ۱۷:۴۶ عطف به "قرآن واحد" است.

*****

پیوست ۱۹

حدیث و سنت از بدعت های شیطان

غیر از خدا و آیاتش از کدام حدیث پیروی می کنند؟
 قرآن یک حدیث ساختگی نیست؛ ... و هر نکته ای را با جزئیات شرح می دهد. [۱۲:۱۱۱]
 بعضی از مردم از احادیث بی اساس حمایت می کنند تا دیگران را از راه خدا منحرف سازند. [۳۱:۶]
 تنها سنتی که باید از آن پیروی شود، سنت خداست. [۱۱۴:۶ ; ۴۸:۲۳ ; ۳۳:۶۲ ; ۱۷:۷۷]

قرآن از پیش به ما خبر داده است که برخی از دشمنان پیامبر، که بعنوان "شیاطین انس و جن" از آنها نام برده شده، سخنانی خواهند ساخت که آنرا به پیامبر نسبت می دهند (۲۵:۳۱ ; ۶:۱۱۲). و این دقیقاً همان چیزی است که پس از مرگ پیامبر اتفاق افتاد؛ حدیث (سخنان نقل قول شده) و سنت (چگونگی انجام کارها) بوجود آمد و به پیامبر نسبت داده شد. حدیث و سنت از بدعت های شیطان است، زیرا: [۱] با این اصل که قرآن کتابی کامل است که جزئیات در آن آمده، و باید تنها مرجع تقلید مسلمین جهان باشد مغایر است (۷-۶:۴۵ ; ۱۱۴، ۳۸، ۱۹:۶)، [۲] کفر و ناروا به پیامبر است زیرا او را همچو مردی خیره سر و سرکش معرفی می کنند که پیرو قرآن نبود، و [۳] مرام دروغینی بر پایه ی خرافات، جهل، و سنت های تصدیق نشده و خارج از منطق بدعت گذاردند. محمد، پیامبر خدا، از تعلیم هرگونه دروس فقهی و دینی جز قرآن اکیداً نهی شده بود (۴۸-۳۸ : ۶۹).

مسلمین سازشکار می گویند: ” اگر حدیثی موافق قرآن باشد آنرا می پذیریم، ولی اگر با قرآن منافات داشته باشد، آنرا تکذیب خواهیم کرد!“ همین ثابت می کند که این افراد، به کلام خدا که می گوید قرآن کتابی ” جامع، و کامل است که تمام جزئیات در آن آمده“ ایمان ندارند. لحظه ای که از مرجعی جز قرآن راهنمایی بخواهند، هر اندازه هم که درست به نظر برسد، به دام شیطان گرفتار شده اند (به ۶۳:۱ نگاه کنید). زیرا این بدین معنی است که آنها کلام خدا را رد کرده اند و خدایی دیگر در کنار خدا نشانده اند (۱۸:۵۷). به پیوست ۳۳ نگاه کنید.

معجزه ی ریاضی قرآن با دلایل محکم ریاضی ثابت می کند که قرآن باید تنها مرجع تعلیمات دینی ما باشد. در اینجا دو نمونه از آنها ذکر می شود:

۱. "ما فرطنا فی الکتب من شیء = چیزی نیست که آنرا در این کتاب بیان نکرده باشیم،" که در

آیه ۳۸ (۱۹ × ۲) بیان شده است و مرکب از ۱۹ حرف عربی است (۶:۳۸).

۲. "انزل الیکم مفضلاً = او این کتاب را با تمام جزئیات فرو فرستاد،" که در آیه ۱۱۴

(۱۹ × ۶) بیان شده است و مرکب از ۱۹ حرف عربی است (۶:۱۱۴).

*****

پیوست ۲۰

قرآن، غیر از کتابهای دیگر است

قرآن، آخرین کتاب خدا به جهانیان است، و خدا قول داده است که آنرا از کوچکترین تغییر یا تحریف حفظ کند (۱۵:۹). از اینرو، نیروهای نامریی پیرامون قرآن حلقه زده اند تا از آن حفاظت کنند (۴۲:۲۴؛ ۴۱:۴۲؛ ۱۳:۳۹).

بی شباهت به هر کتاب دیگری، قرآن را خدا تعلیم می دهد (۲-۵۵:۱)؛ او آنچه را که ما باید بدانیم در زمانی که باید آنرا بدانیم به ما تعلیم می دهد. به همین دلیل است که قرآن را صدها بار می خوانیم و خسته نمی شویم. برای مثال، یک کتاب داستان را فقط یکبار می توان خواند. ولی قرآن را بارها و بارها می توان مطالعه کرد، و هر بار اطلاعات جدید و ارزشمندی از آن بدست آورد. از طرف دیگر، خوانندگانی که قرآن را با صداقت مطالعه نمی کنند - همان کسانی که قرآن را می خوانند تا در آن ایراد پیدا کنند - از قرآن منحرف می شوند (۴۱:۴۴؛ ۱۸:۵۷؛ ۱۷:۴۵؛ ۷:۱۴۶). در واقع، نیروهای نامریی خدا به آنها کمک هم می کنند تا ایراداتی را که به دنبالش هستند بیابند. از آنجا که قرآن از هر لحاظ درست و کامل است، این "ایرادها" نشانگر آن است که دشمنان خدا تا چه اندازه نادان هستند.

خدا از صفات خودش برای وصف قرآن استفاده می کند؛ او قرآن را کتابی "عظیم = بزرگ" (۱۵:۸۷)، "حکیم = سرشار از حکمت" (۳۶:۲)، "مجید = ستایش برانگیز" (۵۰:۱)، و "کریم = محترم" (۵۶:۷۷) توصیف می کند. آیا وصفی بهتر از این برای قرآن می توان یافت؟

از آنجا که قرآن پیامی است که خدا برای همه مردم فرستاده است، هرکس که مومن باشد، علیرغم زبان مادری خود، می تواند آنرا بفهمد (۴۱:۴۴). گواه این پدیده ی شگرف این است که: مومنانی که عربی نمی دانند قرآن را بهتر از کافران عرب زبان می دانند. بخاطر وجود همان نیروهای نامریی که در خدمت قرآن هستند، مومنان براحتی می توانند به مفاهیم کتاب آسمانی پی ببرند و از آن لذت می برند، و در عین حال کسانی که ایمان ندارند نمی توانند به مفاهیم کتاب دسترسی پیدا کنند (۱۷:۴۵؛ ۱۸:۵۷؛ ۵۶:۷۹).

*****

پیوست ۲۱

شیطان، فرشته ای که از درگاه رانده شد

در گستره ی بی پایان فرمانروایی خدا، الزاماً به بعضی از مخلوقات قدرت هایی داده می شود که برای انجام وظایف خود بدان نیاز دارند. شیطان می پنداشت که نیروی خداداده اش این قابلیت را به او می دهد که خود نیز بتواند مستقلاً خدایی کند. با توجه به میزان روز افزون فقر و بدبختی، امراض، حوادث ناگوار، و جنگ در دایره محدود قدرتمندی شیطان اینک می دانیم که وی تا چه اندازه فاقد صلاحیت است.

قرآن بصراحت می گوید که شیطان یکی از فرشتگان بلند پایه بود که به او نیروی فراوان داده شده بود. به همین دلیل هم از او تا پیش از زمان رانده شدنش بعنوان یک فرشته نام برده شده است. بترتیب از چپ به راست - شماره سوره، آیه: (۳۸:۷۱؛ ۲۰:۱۱۶؛ ۱۸:۵۰؛ ۱۷:۶۱؛ ۱۵:۲۹؛ ۷:۱۱؛ ۲:۳۴). به بیان دیگر، هر فرشته ای که رانده شود، یک جن است (۱۸:۵۰). ما از "عصیان شیطان" می فهمیم که فرشتگان با عقلی مستقل آفریده شده بودند، و از آزادی انتخاب برخوردار بودند (۲:۳۴).

پیوست ۲۲

عیسی

قرآن ما را آگاه می کند که عیسی بشری بیش نبود که خدا او را به رسالت فرستاد، و تنها مأموریتش این بود که پیغام خدا را برساند. او هرگز قدرتی نداشت، و اینک وفات یافته است (۱۱۷، ۷۵:۵؛ ۱۷۱:۴). کسانی که عیسی را خدا، یا پسر خدا، یا یکی از اقنوم سه گانه تلقی کنند "مُرتد" هستند (۷۳، ۷۲، ۱۷:۵). پژوهشگران برجسته ی مسیحی نیز به همین نتیجه رسیده اند (اسطوره حلول خدا در قالب انسان، اثر جان هیک، انتشارات وست مینستر، فیلادلفیا، سال ۱۹۷۷. و افسانه پرداز، اثر هایم مکابی، انتشارات هارپر و رو ۱۹۸۶). مسیحیت کنونی زائیده کنفرانس نیقیه است (۳۲۵ سال پس از میلاد).

عیسی در انجیل

عیسی با صدای بلند اعلام کرد: "آن کس که به من ایمان آورد، نه به من بلکه به آنکه مرا فرستاده است ایمان آورده است؛ .... زیرا من از خود سخن نگفته ام؛ نه، پدری که مرا فرستاده به من فرمان داده است که چه بگویم و چگونه تکلم کنم. و چون می دانم فرمان او بمعنای حیات جاوید است، آنچه می گویم، دقیقاً همان است که او آنرا به من فرمان داد."

"من هیچ کاری به اراده خودم نمی توانم انجام دهم. و آنطور که می شنوم داوری می کنم، و داوری من صادقانه است زیرا من طالب خواست خودم نیستم بلکه طالب خواست کسی هستم که مرا فرستاد." [۵:۳۰ یوحنا]

عیسی گفت: "تعالیم من از من نیست؛ از فرستنده من است."

[۷:۱۶ یوحنا]

"ای مردان اسرائیل، به من گوش دهید! عیسی ناصری مردی بود که خدا او را با معجزات، شگفتی ها، و نشانه ها نزد شما فرستاد تا سخنش اعتبار داشته باشد. خدا از طریق او به این کارها اثر بخشید، چنانکه خودتان هم خوب می دانید."

[۲:۲۲ اعمال رسولان]

"... هر کس سخنان مرا بشنود و به فرستنده من ایمان بیاورد حیات جاودانی دارد."

[۵:۲۴ یوحنا]

"هر کس که مرا پذیرفت، نه مرا، بلکه فرستنده مرا پذیرفته است."

[۱۳:۲۰ یوحنا؛ ۹:۴۸ لوقا؛ ۹:۳۷ مرقس؛ ۱۰:۴۰ متا]

"... من از جانب خود نیامده ام. فرستنده ی من کسی است که حق فرستادن از آن اوست، و او را شما نمی شناسید. او را من می شناسم زیرا از جانب اوست که من آمده ام؛ او مرا فرستاد."

[۲۹-۷:۲۸ یوحنا]

عیسی به سوی آسمان نگاه کرد و گفت، "... این است آن حیات جاوید: شناختن تو، تنها خدای بحق، و کسی که تو فرستاده ای، عیسی مسیح."

[۳-۱۷:۱ یوحنا]

همه کسانی که از روح خدا هدایت می شوند پسران خدا هستند.

[۸:۱۴ رومیان]

عیسی به آسمان نگاه کرد و گفت، "پدر، از تو متشکرم که سخن مرا شنیدی. می دانم که تو همیشه مرا می شنوی ولی این را بخاطر جمعیتی که در اینجا هستند گفته ام، تا باور کنند که تو مرا فرستاده ای."

[۴۲-۱۱:۴۱ یوحنا]

و چون رهسپار می شد، شخصی دوان دوان آمد، نزد او زانو زد و پرسید، "ای استاد نیکو، چه کار باید بکنم تا به حیات جاوید برسم؟" عیسی پاسخ داد، "چرا مرا نیکو می خوانی؟ هیچ کس نیکو نیست جز خدای یگانه."

[۱۸-۱۰:۱۷ مرقس]

”هیچ یک از کسانی که مرا پروردگار می خواند به ملکوت آسمان داخل نخواهد شد، بلکه فقط کسیکه اراده پدر مرا که در آسمانهاست بجا آورد به ملکوت آسمان داخل می شود.“ [متا ۷:۲۱]

”... نزد برادران من برو و به ایشان بگو، من نزد پدر خود و پدر شما، خدای خود و خدای شما بالا می روم.“ [یوحنا ۲۰:۱۷]

”خدا پروردگار من و پروردگار شماست؛ فقط او را عبادت کنید. این است راه راست.“ [قرآن ۳:۵۱؛ ۱۹:۳۶؛ ۴۳:۶۴]

تثلیث، مرامی است که مسیحیان درباره خدا تعلیم می دهند و می خواهند بزور به دیگران بقبولانند که خدا در گوهر ذات، یگانه، ولی مرکب از سه "اقتوم"، پدر، پسر، و روح القدس است. در هیچ جای انجیل، نه کلمه "تثلیث" دیده می شود، و نه به چنین مرامی اشاره شده است. از این گذشته، عیسی و پیروانش هرگز بر آن نبودند که با نخستین اصل تورات مخالفت کنند: "بشنو ای اسرائیل: پروردگار ما خدای واحد است" (سفر تثنیه ۶:۴). [دایرة المعارف بریتانیا، ۱۹۷۵]

مرگ عیسی

این مطلب، جدال انگیزترین مطلب دنیا بوده است. معجزه ی ریاضی قرآن به این بحث خاتمه می دهد:

روح عیسی به آسمان برده شد، یعنی قبل از آنکه کالبد او را دستگیر و مصلوب کنند، جان او گرفته شد. بنابراین، کسانی که می خواستند او را شکنجه دهند یک کالبد خالی از روح را دستگیر کردند، شکنجه دادند، و بر صلیب آویزان کردند - عیسی قبل از تمام این وقایع به دنیای ارواح پیوسته بود. (۳:۵۵؛ ۴:۱۵۷)

آنان ترفندی بکار بردند و نیرنگی زدند،
ولی خدا نیز چنین کرد،
و بهترین ترفند از آن خداست.
از اینرو، خدا گفت، ”ای عیسی،
اینک به زندگی تو پایان می دهم،
تو را نزد خود می آورم، در این بالا؛
و تو را از دست کافران خلاص می کنم.“

[۵۵-۵۴: ۳ قرآن]

آنان مدعی شدند که مسیح، عیسی بن مریم،
رسول خدا را کشتند!
در واقع، هرگز او را نکشتند؛
هرگز او را بر صلیب اعدام نکردند؛
امر بر آنها مشتبه شد که چنین کرده اند.

[۱۵۷: ۴ قرآن]

خدا به لطف خود، نمونه زنده ای را از کسی که روح او از این جهان رخت بست ولی کالبد او بمدت ۱۹ ماه به زندگی ادامه داد به نسل ما نشان داد. در تاریخ ۲۵ نوامبر ۱۹۸۴، پزشکان بیمارستان هومانا، واقع در شهر لویزیویل، ایالت کنتاکی، قلب بیمار آقای ویلیام شرودر را با دستگاهی ساخته شده از پلاستیک و فلز عوض کردند (نیویورک تایمز، دوشنبه، ۲۶ نوامبر ۱۹۸۴).

۱۹ روز پس از این عمل جراحی تاریخی - روز پنج شنبه، ۱۳ دسامبر ۱۹۸۴ - روح آقای شرودر، که شخص واقعی است، از این دنیا رفت. آقای شرودر وفات یافت. ولی کالبدش با آن قلب مصنوعی که در بدنش کار گذاشته بودند همچنان به کار خود ادامه داد.

به سراسر دنیا مخابره شد که وی " احتمالاً دچار حمله قلبی شده است" (نیویورک تایمز، ۱۴ دسامبر ۱۹۸۴). درخور توجه است که، آقای شرودر، درست یک روز پیش از آنکه دار فانی را وداع گوید در تلویزیون سراسری امریکا با رئیس جمهور این کشور- رونالد ریگان- به گفتگو پرداخت، و تقاضا کرد تا سازمان خدمات اجتماعی حقوق بازنشستگی اش را که چندین ماه عقب افتاده بود برایش بفرستند. او کاملاً هشیار بود. از لحظه ای که " او دچار حمله شد،" دیگر روز، زمان، و حتی اعضای خانواده اش را نمی شناخت. در واقع، آقای شرودر دیگر در این دنیا نبود.

انجیل بوضوح بیان می کند که کالبد دستگیر شده ی عیسی از وقایعی که در اطرافش می گذشت، بی خبر بود: در این گیر و دار، رهبر روحانیون، اتهامات فراوانی بر علیه عیسی مطرح کرد. پپلاطس دوباره از او بازجویی کرد: " حتماً جوابی برای گفتن داری؟" ببین چه اتهاماتی بر تو وارد کرده اند.

ولی عیسی دیگر پاسخی نداد،

بطوریکه باعث تعجب پپلاطس شد.

[۵ - ۳ : ۱۵ مرقس]

هیرودیس از دیدن عیسی بی نهایت خوشحال شد. زیرا او بخاطر گزارش هایی که درباره عیسی به عرض رسانده بودند از مدت ها پیش مایل بود او را ببیند، و امیدوار بود که خود نیز با چشم خود شاهد معجزاتی از جانب او باشد. او زمان درازی را صرف سوال کردن از عیسی کرد، ولی عیسی هیچ جوابی نداد. رهبر روحانیون و کاتبان در جا آماده بودند تا اتهامات سنگینی را به او نسبت دهند. سپس هیرودیس و محافظانش به او اهانت کردند و ناسزا گفتند.

نجات دهنده به من گفت، " کسی را که خوشحال و خندان، در بالای درخت، دیدی همان عیسی زنده است. ولی این که در دست و پایش میخ فرو می کنند، مُشتی پوست و گوشت است. [۸۱، ۳، VII مکاشفه پطرس] "صحیفه های نج حَمَدی"، هارپر و رو، جیمز. م. رابینسون، ۱۹۷۷. صفحه ۳۳۹.

اینکه (۱) روح آقای شرودر، ۱۹ روز پس از عمل جراحی دارفانی را وداع گفت، و (۲) کالبد او بمدت ۱۹ ماه زنده بود، تذکر غریبی است که خدا می خواست تمام دنیا وضعیت شرودر را بدانند و آنرا با موضوع بالا بردن روح بدون کالبد عیسی - پیش از دستگیری، شکنجه، و به صلیب آویختن - مقایسه کنند.

*****

پیوست ۲۳

ترتیب نزول و ترتیب شماره گذاری سوره ها

ترتیب نزول / شماره سوره											
۹۸.....۱۰۰	۲۹.....۸۵										
۵۹.....۱۰۱	۸۳.....۸۶	۷۱.....۷۱	۳۱.....۵۷	۳۵.....۴۳	۱۰۶.....۲۹	۱۰۸.....۱۵	۹۶.....۱				
۲۴.....۱۰۲	۲.....۸۷	۱۴.....۷۲	۳۴.....۵۸	۱۹.....۴۴	۱۰۱.....۳۰	۱۰۲.....۱۶	۶۸.....۲				
۲۲.....۱۰۳	۸.....۸۸	۲۱.....۷۳	۳۹.....۵۹	۲۰.....۴۵	۷۵.....۳۱	۱۰۷.....۱۷	۷۳.....۳				
۶۳.....۱۰۴	۳.....۸۹	۲۳.....۷۴	۴۰.....۶۰	۵۶.....۴۶	۱۰۴.....۳۲	۱۰۹.....۱۸	۷۴.....۴				
۵۸.....۱۰۵	۳۳.....۹۰	۳۲.....۷۵	۴۱.....۶۱	۲۶.....۴۷	۷۷.....۳۳	۱۰۵.....۱۹	۱.....۵				
۴۹.....۱۰۶	۶۰.....۹۱	۵۲.....۷۶	۴۲.....۶۲	۲۷.....۴۸	۵۰.....۳۴	۱۱۳.....۲۰	۱۱۱.....۶				
۶۶.....۱۰۷	۴.....۹۲	۶۷.....۷۷	۴۳.....۶۳	۲۸.....۴۹	۹۰.....۳۵	۱۱۴.....۲۱	۸۱.....۷				
۶۴.....۱۰۸	۹۹.....۹۳	۶۹.....۷۸	۴۴.....۶۴	۱۷.....۵۰	۸۶.....۳۶	۱۱۲.....۲۲	۸۷.....۸				
۶۱.....۱۰۹	۵۷.....۹۴	۷۰.....۷۹	۴۵.....۶۵	۱۰.....۵۱	۵۴.....۳۷	۵۳.....۲۳	۹۲.....۹				
۶۲.....۱۱۰	۴۷.....۹۵	۷۸.....۸۰	۴۶.....۶۶	۱۱.....۵۲	۳۸.....۳۸	۸۰.....۲۴	۸۹.....۱۰				
۴۸.....۱۱۱	۱۳.....۹۶	۷۹.....۸۱	۵۱.....۶۷	۱۲.....۵۳	۷.....۳۹	۹۷.....۲۵	۹۳.....۱۱				
۵.....۱۱۲	۵۵.....۹۷	۸۲.....۸۲	۸۸.....۶۸	۱۵.....۵۴	۷۲.....۴۰	۹۱.....۲۶	۹۴.....۱۲				
۹.....۱۱۳	۷۶.....۹۸	۸۴.....۸۳	۱۸.....۶۹	۶.....۵۵	۳۶.....۴۱	۸۵.....۲۷	۱۰۳.....۱۳				
۱۱۰.....۱۱۴	۶۵.....۹۹	۳۰.....۸۴	۱۶.....۷۰	۳۷.....۵۶	۲۵.....۴۲	۹۵.....۲۸	۱۰۰.....۱۴				

پیوست ۲۴

تحریف کلام خدا

وجود یک نظام ریاضی مافوق بشر در قرآن، این کتاب آسمانی را از هر لحاظ حفظ می کند و درستی یکایک پیچیده های آنرا ثابت می کند. نوزده سال پس از وفات پیامبر، برخی از نگارشگران دو شبه آیه بیابان سوره ۹، آخرین سوره ای که در مدینه نازل شد، گنجانیدند. شواهدی که در این پیوست گزارش شده، این شبه آیات را که مسلماً به دست بشر گنجانیده شده بود حذف می کنند، قرآن را به اصالت اولیه اش بازمی گردانند، و با ارائه یک نمونه زنده، نشان می دهند که کد ریاضی قرآن چگونه این کتاب را از کوچکترین دست زدنی حفظ می کند. از قرار، تنها چیزی که کد ریاضی قرآن آنرا تکذیب می کند شبه آیه های (۱۲۹، ۱۲۸: ۹) است که می خواستند در پایان سوره ۹ بگنجانند.

بیگمان، ما این کتاب را فرو فرستاده ایم، و بیگمان، ما از آن محافظت خواهیم کرد. [۹ : ۱۵]

قرآن آخرین کتاب خداست. از اینرو خدا قول داده است که آنرا به تمام و کمال حفظ کند. خدا ترکیبات بسیار پیچیده و حساب شده ای از لحاظ ریاضی در کتاب خود قرار داده تا ما یقین پیدا کنیم که قرآن یک کتاب آسمانی است، و او آنرا به تمام و کمال حفظ خواهد کرد. شواهد عینی که در پیوست ۱ گزارش شده گواه آن هستند که هوشی بس تواناتر و برتر از آن انسان این نوشتار پیچیده ی ریاضی را در قرآن قرار داده است. کوچکترین تحریف در آخرین کتاب خدا سرانجام به گونه ای چشمگیر مشخص می شود و معلوم می شود که با کتاب هماهنگ نیست. هر تغییری - در یکی از سوره ها، آیه ها، کلمات، و حتی یک حرف- بسادگی آشکار می شود.

نوزده سال پس از مرگ محمد، پیامبر خدا، در زمان حکومت "عثمان"، هیئتی از نگارشگران انتخاب شدند تا نسخه هایی از قرآن را برای پخش، رونویسی کنند و به سرزمین های تازه مسلمان بفرستند. قرار بود که این نسخه ها از روی نسخه ی اصلی قرآن که به دست محمد نوشته شده بود رونویسی شوند (پیوست ۲۸).

نظارت این هیئت بعهد عثمان بن عفان، علی بن ابی طالب، زید بن ثابت، ابی بن کعب، عبدالله بن الزبیر، سعید بن العاص، عبدالرحمن بن الحارث بن هشام بود. و البته شخص پیامبر تمام قرآن را به همان ترتیبی که بر او وحی شده بود نوشته بود (پیوست ۲۳)، و مشخص کرده بود که هر سوره و هر آیه بنا بر دستور خدا کجا و چگونه باید قرار گیرد. آخرین سوره ای که وحی شد، سوره ی نهم بود که در مدینه نازل شد؛ فقط سوره ۱۱۰، که سوره ای بسیار کوتاه است، پس از سوره ۹، در مینا نازل شد.

سرانجام، هیئت نگارشگران به سوره ی نهم رسیدند، و آنرا در جای درست خود قرار دادند. یکی از نگارشگران پیشنهاد کرد که دو آیه به احترام پیامبر به آن افزوده شود. بیشتر نگارشگران موافقت کردند. علی سخت برآشفت و شدیداً مخالفت کرد. او مصرانه عقیده داشت که نباید در کلام خدا که به دست آخرین پیامبرش نوشته شده است کوچکترین تغییری داد.

این اعتراض علی در بسیاری از مأخذ مستند به ثبت رسیده است. ولی من در اینجا به یک مأخذ قدیمی اشاره می کنم: الاتقان فی علوم القرآن، نوشته جلال الدین السیوطی، نشر الازهریة، قاهره، مصر، ۱۳۱۸ هجری قمری، صفحه ۵۹ [به کادر ۱ نگاه کنید].

قعد علی بن ابی طالب فی بینه فقیل مأقعدک قال رأیت کتاب الله یزادفیه
فحدثت نفسی أن لألپس ردائی الالصلاة حتی ا جمعه
ترجمه : از علی پرسیدند: "چرا در خانه نشسته ای و بیرون نمی آیی؟" گفت، "چیزی به قرآن اضافه کرده-
اند، و من عهد کرده ام تا قرآن پاکسازی نشود، ردای خود را بر تن نکنم، جز برای نماز جمعه." [کادر ۱]

ابعاد هولناک این جنایت را می توان با نگاهی به عواقب آن دریافت:

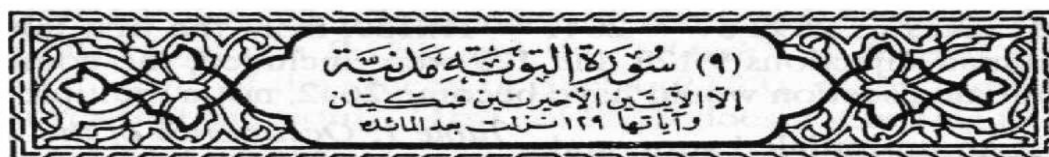
- (۱) عثمان بقتل رسید، و علی بعنوان چهارمین خلیفه برگزیده شد.
- (۲) پنجاه سال جنگ و خونریزی میان خلیفه جدید و یارانش با محمد پرستانی که قرآن را تحریف کردند درگرفت.
- (۳) علی به شهادت رسید، و پس از چندی، یکایک افراد خانواده اش، خانواده پیامبر، کشته شدند و جز چند زن و کودک کسی باقی نماند.
- (۴) این فاجعه به جنگ معروف کربلا انجامید که در آن حسین بن علی، و خانواده اش قتل عام شدند.
- (۵) مسلمانان بمدت ۱۴۰۰ سال از دسترسی به قرآن خالص و تحریف نشده محروم ماندند.

سرانجام تحریف کنندگان قرآن در این جنگ پیروز شدند، و آنچه رسماً در تاریخ به ثبت رسید عقاید و دیدگاه کسانی است که در جنگ پیروز شدند. مسلماً دشمنان خدا، بخواست خدا، به این پیروزی ظاهری دست یافتند. دو دهه پس از فوت پیامبر، مشرکانی که در فتح مکه از پیامبر شکست خورده بودند (۶۳۲ پس از میلاد) دوباره به شرک بازگشتند. جای بسی شگفتی است که اینبار شخص پیامبر را معبود خود قرار دادند. واضح است که چنین مشرکانی لیاقت قرآنی خالص را نداشتند. از اینرو، مومنان راستینی که برای پاکسازی قرآن تلاش کردند به شهادت رسیدند، و پیروزی ظاهری نصیب تحریف کنندگان کلام خدا شد.

پس از این جنگ طولانی و ویرانگر، مروان بن حکم اولین خلیفه زمان صلح بود (متوفی به سال ۶۵ هجری قمری / ۶۸۴ میلادی). یکی از اولین کارهای او این بود که نسخه ی اصل قرآن را که پیامبر با دقت فراوان با دست خود نوشته بود "از بیم بروز درگیری های تازه" نابود کرد [نگاه کنید به علوم القرآن، اثر احمد فون دنفر، بنیاد اسلامی، لیسنتر، بریتانیای کبیر؛ ۱۹۸۳، صفحه ۵۶]. سوالی که در ذهن یک فرد باهوش مطرح می شود این است: "اگر نسخه اصل قرآن با قرآنی که در آن زمان در دست مردم بود یکسان بود، پس چرا مروان بن حکم باید آنرا از میان ببرد؟!"

با بررسی کهن ترین متون و مأخذ اسلامی، متوجه می شویم که در صحت ۱۲۹ - ۱۲۸: ۹، همیشه شک بوده است. برای نمونه، در حدیث معروف بخاری، و الاتقان معروف السیوطی چنین می خوانیم که: چندین شاهد به صحت یکایک آیه های قرآن شهادت دادند، "به استثنای آیه های ۱۲۸ و ۱۲۹ سوره ۹ که نزد ابی خزیمه بن ثابت انصاری یافت شد و نزد غیر او نبود." و چون بعضی از مردم علت این استثنای نابجا را پرسیدند، یک نفر حدیثی ساخت که اظهار می داشت: "شهادت خزیمه با شهادت دو نفر برابر است !!!"

با کمال شگفتی، در تمام نسخه های کهن قرآن گزارش شده است که شبه آیات (۱۲۹ - ۱۲۸: ۹) از آیات "مکی" هستند [به کادر ۲ نگاه کنید].

در عنوان سوره ی نهم، در یک قرآن متداول و مورد قبول عامه، مشاهده می شود که این سوره از سوره های مدنی است؛ " به استثنای دو آیه آخر؛ که مکی است!!! " [کادر ۲]

چگونه ممکن است این آیه های "مکی" نزد خزیمه یافت شوند که از تازه مسلمانان مدینه بود؟! چگونه ممکن است که سوره ای مدنی شامل آیات مکی باشد، در صورتیکه همه متفق القولند که پس از هجرت پیامبر از مکه، تمام آیات، "مدنی" هستند!!؟؟ به رغم استدلالهای فوق، و تناقض هایی که در رابطه با شبه آیات ۱۲۹ - ۱۲۸ : ۹ دیده می شود، هیچکس جرأت نداشت درستی آنها را مورد سوال قرار دهد. اما کشف رمز ریاضی قرآن در سال ۱۹۷۴، طلایعه ی عصر جدیدی بود که در آن درستی هر پدیده ای در قرآن ثابت شد (پیوست ۱).

از قرار معلوم، افزودن دو شبه آیه به قرآن چنین پیامدهایی داشت:
 (۱) کار اصلی نظام پیچیده ی ریاضی قرآن معلوم شد، و
 (۲) معجزه ای بزرگ را در حد خود نشان داد، و
 (۳) مومنان راستین از منافقان (افراد سنت گرا) جدا شدند.
 ترجمه دو شبه آیه در کادر ۳ نشان داده شده است:

" شما را آمد رسولی از خودتان که به رنج افتادنتان گران است بر او، و نگران است مر شما را، و مومنان را مهربان است، و رحم می کند ایشان را. اگر روی گردانند، پس بگو، ' خدا مرا کفایت کند. خدایی نیست جز او. توکل کنم بر او. پروردگار عرش بزرگ است او. ' " [کادر ۳]

شواهد عینی

[۱] اولین ناهماهنگی در کد قرآن که بخاطر شبه آیات ۱۲۹ - ۱۲۸: ۹ پدید آمد هنگامی ظاهر شد که دیدیم شمارش واژه "الله" در قرآن، به ۲۶۹۹ رسیده است، و این در صورتی مضرب نوزده است که یکی از آن کم شود. در پایین هر صفحه از این ترجمه نوشته شده که چند واژه "الله" از اول قرآن تا آن صفحه وجود دارد. و حاصل جمعی که در آخرین صفحه نوشته شده نشان می دهد که جمعاً ۲۶۹۸ (۱۴۲ × ۱۹) واژه "الله" در قرآن وجود دارد، زیرا شبه آیات (۱۲۹ - ۱۲۸: ۹) پاکسازی شده اند.

[۲] حاصل جمع شماره آیه هایی که واژه "الله" در آنها آمده (۱۱۸۱۲۳) یا (۶۲۱۷ × ۱۹) است. یعنی اگر شماره همه آیه هایی را که واژه "الله" در آنها آمده با هم جمع کنیم، عدد فوق بدست می آید. اگر شبه آیه ۱۲۹ : ۹ را نیز بحساب می آوریم، این پدیده از میان می رفت.

[۳] همانطور که در پایان سوره ی نهم در این ترجمه نشان داده شده است، واژه "الله" جمعاً ۱۲۷۳ بار تا پایان سوره ۹ آمده است که این عدد مضرب نوزده است (۶۷ × ۱۹). اگر شبه آیات (۱۲۹ - ۱۲۸: ۹) را در محاسبه بگنجانیم، حاصل جمع به ۱۲۷۴ می رسد، که مضرب نوزده نیست.

[۴] از آیه ای که اولین حروف مقطع در آن آمده (" ا . ل . م . " در ۱: ۲) تا آیه ای که آخرین حروف مقطع در آن آمده (" نون . " در ۱: ۶۸)، ۲۶۴۱ = (۱۳۹ × ۱۹) واژه "الله" وجود دارد. از آنجا که نوشتن فهرست سوره-هایی که خارج از بخش حروف مقطع هستند آسانتر است، جدول ۱ نشان می دهد که واژه "الله" جمعاً ۵۷ بار در این بخش از قرآن آمده است. ۲۶۹۸ واژه "الله" در قرآن وجود دارد، اگر ۵۷ را از آن کم کنیم، ۲۶۴۱، بدست می آید که مضرب نوزده است (۱۳۹ × ۱۹ = ۲۶۴۱ = ۵۷ - ۲۶۹۸)، یعنی از آیه ای که اولین حروف مقطع را دارد تا آیه ای که آخرین حروف مقطع را دارد، جمعاً ۲۶۴۱ واژه "الله" وجود دارد. اگر آنچه را بشر گنجانیده یعنی شبه آیات ۱۲۹، ۱۲۸: ۹ را در محاسبه بگنجانیم، تعداد واژه "الله" در بخشی که حروف مقطع نیز دارد، به ۲۶۴۲ می رسد که مضرب ۱۹ نیست.

جدول ۱: تعداد واژه "الله" در بخشی که هنوز حروف مقطع شروع نشده، و نیز در بخشی که از آن به بعد حروف مقطع نیست

سوره	چند بار در این سوره آمده	سوره	چند بار در این سوره آمده
۱	۲	۸۴	۱
۶۹	۱	۸۵	۳
۷۰	۱	۸۷	۱
۷۱	۷	۸۸	۱
۷۲	۱۰	۹۱	۲
۷۳	۷	۹۵	۱
۷۴	۳	۹۶	۱
۷۶	۵	۹۸	۳
۷۹	۱	۱۰۴	۱
۸۱	۱	۱۱۰	۲
۸۲	۱	۱۱۲	۲

$۵۷ = ۱۹ \times ۳$

جدول ۲: تعداد واژه "الله" از غیبت بسم الله تا بسم الله فوق العاده

چند آیه اش "الله" دارد	کدام سوره ها	چند سوره
۱۰۰	۹	۱
۴۹	۱۰	۲
۳۳	۱۱	۳
۳۴	۱۲	۴
۲۳	۱۳	۵
۲۸	۱۴	۶
۲	۱۵	۷
۶۴	۱۶	۸
۱۰	۱۷	۹
۱۴	۱۸	۱۰
۸	۱۹	۱۱
۶	۲۰	۱۲
۵	۲۱	۱۳
۵۰	۲۲	۱۴
۱۲	۲۳	۱۵
۵۰	۲۴	۱۶
۶	۲۵	۱۷
۱۳	۲۶	۱۸
۶	۲۷	۱۹
-----	-----	-----
۵۱۳	۳۴۲	۱۹

تعداد سوره ها = ۱۹
 حاصل جمع شماره سوره ها = $۳۴۲ = ۱۹ \times ۱۸$
 حاصل جمع شماره آیه ها = $۵۱۳ = ۱۹ \times ۲۷$

[۵] سوره ۹ از سوره هایی است که حرف مقطع ندارد، اگر به ۸۵ سوره ای که حرف مقطع ندارند نگاه کنیم، می بینیم که واژه "الله" فقط در ۵۷ سوره آمده است (۱۹×۳). حاصل جمع شماره ی آیه ها در تمام سوره هایی که واژه "الله" در آنها آمده است، ۱۰۴۵، یا (۱۹×۵۵) است. اگر شبه آیات (۱۲۹، ۱۲۸ : ۹) را هم در محاسبه بگنجانیم، به تعداد آیاتی که واژه "الله" دارند یکی اضافه می شود.

[۶] واژه "الله" از سوره ۹ که بسم الله ندارد تا سوره ۲۷ که خلاء بسم الله در آن جبران می شود، در ۵۱۳ آیه (۱۹×۲۷) آمده است. در ضمن از سوره ۹ تا سوره ۲۷ نوزده سوره وجود دارد (جدول ۲). اگر شبه آیات ۱۲۹ - ۱۲۸ : ۹ را در محاسبه می گنجانیم، تعداد آیه هایی که واژه "الله" در آنها آمده به ۵۱۴ آیه می رسد، و این پدیده از میان می رفت.

[۷] واژه "اله" که "خداچه" معنی می دهد در ۹:۱۲۹ دیده می شود. این واژه جمعاً ۹۵ بار (۱۹×۵) در قرآن آمده است. اگر شبه آیات ۱۲۹، ۱۲۸ : ۹ را در محاسبات بگنجانیم، یکی به آن اضافه می شود، و ۹۶ واژه "اله" خواهیم داشت.

[۸] فهرست لغات قرآن نشان می دهد که ۱۱۶ واژه "رسول" در قرآن آمده است. یکی از این واژه ها در شبه آیه ۹:۱۲۸ دیده می شود. با حذف این شبه آیه، ۱۱۵ واژه "رسول" باقی می ماند. رسول دیگری که در این محاسبه بحساب نمی آید، رسولی است که در ۱۲:۵۰ از او صحبت شده، زیرا در آنجا این کلمه، به "رسول فرعون" اشاره دارد، نه رسول خدا. بنابراین، واژه "رسول"، ۱۱۴ بار (۱۹×۶) برای "رسول خدا" بکار برده شده است.

[۹] واژه دیگری که فوق العاده مهم است و در شبه آیات ۱۲۹ - ۱۲۸ : ۹ نوشته شده است، واژه "رحیم" (بخشایشگر) است. این واژه در قرآن انحصاراً بعنوان یکی از نامهای خدا بکار رفته است، و پس از آنکه "رحیم" را که در ۹:۱۲۸، به پیامبر عطف کرده اند، حذف کنیم، جمعاً ۱۱۴ بار این واژه در قرآن آمده است، ($۱۹ \times ۶ = ۱۱۴$). به استناد آیات قرآن (۷:۱۸۸) (۱۰:۴۹) (۷۲:۲۱) پیامبر هرگز قدرتی نداشته و ندارد که بتواند دیگران را مورد بخشایش قرار دهد.

[۱۰] فهرست لغات قرآن نشان می دهد که ۲۲ واژه "عرش" (تخت) در قرآن آمده است. پس از حذف آنچه به باطل در شبهه آیه ۹:۱۲۹ گنجانیده شده، و "عرش" یوسف در (۱۲:۱۰۰)، و عرش ملکه سبا در (۲۷:۲۳)، درست ۱۹ واژه "عرش" باقی میماند. این نیز ثابت می کند که واژه "عرش" در ۹:۱۲۹ جزء قرآن نیست.

[۱۱] فرمان قرآنی "قل" (بگو) ۳۳۲ بار در قرآن آمده است. واژه "قالو" (گفتند) نیز ۳۳۲ بار در قرآن آمده است. از آنجا که واژه "قل" (بگو) در شبهه آیه ۹:۱۲۹ دیده می شود، افزایش آن، این پدیده ی برجسته را در قرآن از میان می برد.

جدول ۳: کد ریاضی شماره سوره ها و آیه های قرآن بر پایه ی ۱۹

شماره سوره	تعداد آیات	حاصل جمع شماره آیه ها	جمع کل
۱	۷	۲۸	۳۶
۲	۲۸۶	۴۱۰۴۱	۴۱۳۲۹
-	-	-	-
۹	۱۲۷	۸۱۲۸	۸۲۶۴
-	-	-	-
۱۱۴	۶	۲۱	۱۴۱
-----	-----	-----	-----
۶۵۵۵	۶۲۳۴	۳۳۳۴۱۰	۳۴۶۱۹۹
(۹۵۹ × ۱۹ × ۱۹)			

[۱۲] قرآن دارای ۶۲۳۴ آیه ی شماره دار، و ۱۱۲ آیه ی بدون شماره (بسم الله الرحمن الرحيم) است. پس، قرآن جمعاً دارای ۶۳۴۶ آیه است (۳۳۴ × ۱۹). شبهه آیات ۱۲۹-۱۲۸: این رابطه های حساس قرآنی را از میان می برند.

[۱۳] علاوه بر آنچه درباره تعداد واژه ها در بالا گفته شد، شبهه آیات (۱۲۹-۱۲۸: ۹) برخی از رابطه های را که از لحاظ ریاضی در قرآن وجود دارد از میان می برند. وقتی تعداد آیات هر سوره را با شماره یکایک آیه های آن سوره جمع کنیم ($n + 2 + 3 + \dots + 1$)، تعداد آیات را با حرف n نشان می دهیم - و شماره هر سوره را اضافه کنیم، حاصل جمع آن در تمام قرآن، ۳۴۶۱۹۹، یا ($۹۵۹ \times ۱۹ \times ۱۹$) است. این پدیده درستی یکایک آیات قرآن را تصدیق می کند، و ثابت می کند که شبهه آیات ۱۲۸:۹ و ۱۲۹:۹ در قرآن جایی ندارند. جدول ۳ محاسباتی را که در بخش ۱۳ انجام شد به اختصار نشان می دهد. شبهه آیات ۱۲۹-۱۲۸:۹ این پدیده را غیرممکن می کنند.

جدول ۴: نمودار کد ریاضی قرآن در ۸۵ سوره ای که حرف مقطع ندارند

شماره سوره	تعداد آیات	جمع آیات	جمع کل
۱	۷	۲۸	۳۶
۴	۱۷۶	۱۵۵۷۶	۱۵۷۵۶
-	-	-	-
۹	۱۲۷	۸۱۲۸	۸۲۶۴
-	-	-	-
۱۱۴	۶	۲۱	۱۴۱
			۱۵۶۰۶۶
(۸۲۱۴ × ۱۹)			

[۱۴] اگر همان محاسباتی را که در بخش ۱۳ انجام دادیم فقط با ۸۵ سوره ای که حرف یا حروف مقطع ندارند، (که سوره ۹ نیز جزء آنهاست) انجام دهیم، باز هم از حاصل جمع آنها عددی بدست می آید که مضرب ۱۹ است. از حاصل جمع تمام سوره هایی که حروف مقطع ندارند، ۱۵۶۰۶۶، یا (۸۲۱۴×۱۹) بدست می آید. این نتیجه به این واقعیت بستگی دارد که سوره ۹، ۱۲۷ آیه داشته باشد، نه ۱۲۹ آیه. نمودار این بسامد در جدول ۴ نشان داده شده است. شبهه آیه ها، این رابطه ی حساس را که میان سوره هاست از میان می برند.

جدول ۵: سوره هایی که حروف مقطع ندارند و تعداد آیاتشان از اول قرآن تا سوره ۹

شماره سوره	تعداد آیات	حاصل جمع شماره سوره ها با تعداد آیاتشان
۱	۷	۸
۴	۱۷۶	۱۸۰
۵	۱۲۰	۱۲۵
۶	۱۶۵	۱۷۱
۸	۷۵	۸۳
۹	۱۲۷	۱۳۶
		۷۰۳
(۳۷ × ۱۹)		

[۱۵] اگر از اول قرآن تا آخر سوره ۹، شماره ی سوره هایی را که حروف مقطع ندارند، با تعداد آیاتشان جمع کنیم، ۷۰۳، یا (۳۷×۱۹) بدست می آید. این داده ها در جدول ۵ نشان داده شده است. این پدیده به این واقعیت بستگی دارد که سوره ۹ دارای ۱۲۷ آیه باشد.

[۱۶] اگر از ۹:۱ که بسم الله ندارد تا پایان قرآن، شماره ی ۸۵ سوره ای را که حرف مقطع ندارند، با تعداد آیات، و حاصل جمع شماره آیتشان جمع کنیم، عدد ۱۱۶۰۹۰، یا ۶۱۱۰×۱۹ بدست می آید. این داده ها در جدول ۶ نشان داده شده است. اگر ۱۲۹-۱۲۸:۹ را به تعداد آیات سوره ۹ اضافه کنیم، این سوره ۱۲۹ آیه خواهد داشت که جمع کل آن ۱۱۶۳۴۹ است و مضرب ۱۹ نیست.

جدول ۶ : هشتاد و پنج سوره ای که حرف مقطع ندارند و تعداد آیتشان از غیبت بسم الله در سوره ۹ تا آخر قرآن

شماره سوره	تعداد آیات	حاصل جمع شماره آیه ها	جمع کل
۹	۱۲۷	۸۱۲۸	۸۲۶۴
۱۶	۱۲۸	۸۲۵۶	۸۴۰۰
-	-	-	-
۱۱۳	۵	۱۵	۱۳۳
۱۱۴	۶	۲۱	۱۴۱
			۱۱۶۰۹۰

(۱۹ × ۶۱۱۰)

جدول ۷ : سوره ها و آیه ها از غیبت بسم الله تا ۷۴:۳۰

شماره سوره	تعداد آیات	حاصل جمع شماره آیه ها	جمع کل
۹	۱۲۷	۸۱۲۸	۸۲۶۴
۱۰	۱۰۹	۵۹۹۵	۶۱۱۴
-	-	-	-
۷۳	۲۰	۲۱۰	۳۰۳
۷۴	۳۰	۴۶۵	۵۶۹
۲۷۳۹	۴۲۸۸	۲۰۰۶۴۳	۲۰۷۶۷۰

(۱۹ × ۱۰۹۳۰)

[۱۷] اگر همان محاسباتی را که در بخش ۱۶ انجام دادیم، از ۹:۱ که بسم الله ندارد تا سوره ۲۷ که دو بسم الله دارد انجام دهیم، از حاصل جمع آنها ۱۱۹۹۶۶ یا (۶۳۱۴ × ۱۹) بدست می آید. اگر سوره ی نهم دارای ۱۲۹ آیه می بود، این پدیده از میان می رفت، و حاصل جمع به ۱۹ تقسیم نمی شد. از آنجا که این پدیده به غیبت بسم الله در سوره ۹ مربوط می شود، اقلام ریز آن در جدولی در پیوست ۲۹ نشان داده شده است.

[۱۸] اگر محاسباتی را که در بخش های ۱۶ و ۱۷ انجام شد، از (۹:۱) که بسم الله ندارد تا ۷۴:۳۰ که عدد ۱۹ در آن آمده - انجام شود، می بینیم که جمع کل ۲۰۷۶۷۰ یا (۱۹ × ۱۰۹۳۰) خواهد شد (جدول ۷). سوره ۹ باید ۱۲۷ آیه داشته باشد.

[۱۹] سوره ۹ دارای ۱۲۷ آیه است. حاصل جمع ارقام آن، ۱۰، است (۱ + ۲ + ۷ = ۱۰). اینک تمام آیه های را که جمع ارقام آنها ۱۰ است، از سوره ۹ که بسم الله ندارد تا سوره ۲۷ که دو بسم الله دارد، بررسی می کنیم.

اگر سوره ۹ دارای ۱۲۹ آیه می بود، حاصل جمع ارقام، بجای ۲۴۷۰ (۱۹ × ۱۳۰)، ۲۴۷۲ می شد که مضرب ۱۹ نیست و این پدیده نیست می شد. جدول ۸ این داده ها را نشان می دهد.

[۲۰] بدعت گذاران می خواستند ما باور کنیم که سوره نهم ۱۲۹ آیه دارد. عدد ۱۲۹ به ۹ ختم می شود. اینک بیابید ببینیم که اولین سوره و آخرین سوره ای که تعداد آیات آنها به "۹" ختم می شود کدام سوره ها هستند. آنها عبارتند از سوره ۱۰ و سوره ۱۰۴. اگر شماره سوره ها، و آیه ها، و حاصل جمع شماره آیه ها را از سوره ۱۰ تا سوره ۱۰۴ جمع کنیم، عدد ۲۳۶۵۵ بدست می آید که مضرب ۱۹ است (۱۹ × ۱۲۴۵). اقلام ریز آن در جدول ۹ نشان داده شده است.

جدول ۸: آیه هایی که حاصل جمع ارقام آنها ۱۰ می باشد، از ۹:۱ تا ۲۷:۲۹

شماره سوره	تعداد آیات	چند آیه اش چنین است	جمع کل
۹	۱۲۷	۱۲	۱۴۸
۱۰	۱۰۹	۱۰	۱۲۹
۱۱	۱۲۳	۱۱	۱۴۵
۱۲	۱۱۱	۱۰	۱۳۳
۱۳	۴۳	۳	۵۹
۱۴	۵۲	۴	۷۰
۱۵	۹۹	۹	۱۲۳
۱۶	۱۲۸	۱۲	۱۵۶
۱۷	۱۱۱	۱۰	۱۳۸
۱۸	۱۱۰	۱۰	۱۳۸
۱۹	۹۸	۹	۱۲۶
۲۰	۱۳۵	۱۲	۱۶۷
۲۱	۱۱۲	۱۰	۱۴۳
۲۲	۷۸	۷	۱۰۷
۲۳	۱۱۸	۱۱	۱۵۲
۲۴	۶۴	۶	۹۴
۲۵	۷۷	۷	۱۰۹
۲۶	۲۲۷	۲۲	۲۷۵
۲۷	۲۹	۲	۵۸
-----	-----	-----	-----
۳۴۲	۱۹۵۱	۱۷۷	۲۴۷۰

$۳۴۲ = (۱۹ \times ۱۸)$ و $(۱۹ \times ۱۳۰) = ۲۴۷۰$

جدول ۹: همه سوره هایی که تعداد آیاتشان عددی است که به ۹ ختم می شود.

شماره سوره	تعداد آیات	حاصل جمع شماره آیه ها	جمع کل
۱۰	۱۰۹	۵۹۹۵	۶۱۱۴
۱۵	۹۹	۴۹۵۰	۵۰۶۴
۲۹	۶۹	۲۴۱۵	۲۵۱۳
۴۳	۸۹	۴۰۰۵	۴۱۳۷
۴۴	۵۹	۱۷۷۰	۱۸۷۳
۴۸	۲۹	۴۳۵	۵۱۲
۵۲	۴۹	۱۲۲۵	۱۳۲۶
۵۷	۲۹	۴۳۵	۵۲۱
۸۱	۲۹	۴۳۵	۵۴۵
۸۲	۱۹	۱۹۰	۲۹۱
۸۷	۱۹	۱۹۰	۲۹۶
۹۶	۱۹	۱۹۰	۳۰۵
<u>۱۰۴</u>	<u>۹</u>	<u>۴۵</u>	<u>۱۵۸</u>
۷۴۸	۶۲۷	۲۲۲۸۰	۲۳۶۵۵

(۱۹×۱۲۴۵)

جدول ۱۰: شمارش اها در ۸۵ سوره ای که حروف مقطع ندارند

سوره	تعداد آیات	دارای چند ا می باشد
۱	۷	۱
۴	۱۷۶	۱۱۵
-	-	-
۹	۱۲۷	۶۱
-	-	-
۱۱۳	۵	۱
۱۱۴	۶	۱
		<u>۱۴۰۶</u>

(۱۹×۷۴)

جدول ۱۱: شمارش تمام ارقامی که در ۱۲۸ و ۱۲۹ وجود دارند، در تمام قرآن

سوره	تعداد ۱ ها	تعداد ۲ ها	تعداد ۸ ها	تعداد ۹ ها	جمع کل
۱	۱	۱	۰	۰	۲
۲	۱۵۹	۱۴۶	۵۵	۴۸	۴۰۸
-	-	-	-	-	-
۹	۶۱	۳۱	۲۲	۲۲	۱۳۶
۱۰	۳۱	۲۱	۲۱	۲۱	۹۴
-	-	-	-	-	-
<u>۱۱۴</u>	<u>۱</u>	<u>۱</u>	<u>۰</u>	<u>۰</u>	<u>۲</u>
	۲۵۴۶	۱۶۴۱	۹۰۸	۸۳۳	۵۹۲۸

(۱۹×۳۱۲)

اگر سوره ۹ را با تعداد غلط آیتش، ۱۲۹، در محاسبه بگنجانیم، نه تنها تعداد آیات، بلکه حاصل جمع آنها را نیز دیگرگون می کند - در آنصورت، حاصل جمع تعداد آیات $۷۵۶ = ۱۲۹ + ۶۲۷$ می شد، و جمع کل، ۲۳۶۵۵ نمی شد - و رابطه هایی که بصورت رمز میان آنها وجود دارد از میان می رفت. (جدول ۹).

[۲۱] شبه آیات را بپایان سوره ۹ اضافه کردند، و شماره ی آنها ۱۲۸ و ۱۲۹ است. اگر به این دو عدد نگاه کنیم، دو ۱، دو ۲، یک ۸، و یک ۹ در آنها می بینیم. اینک تمام آیه های قرآن را بررسی می کنیم، و تمام ۱ ها را می شمیریم. یعنی تمام ۱ ها را در آیه هایی که ۱ دارند - مانند ۱، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ...، ۲۱، ۳۱، می شمیریم. در سراسر قرآن ۲۵۴۶ عدد ۱ وجود دارد (۱۳۴×۱۹)، مشروط برآنکه تعداد درست آیات سوره ۹ یعنی ۱۲۷ را در محاسبه حساب کرده باشیم. اگر ۱۲۸ و ۱۲۹ را نیز در محاسبه بگنجانیم، حاصل جمع آن، ۲۵۴۸ خواهد شد که مضرب ۱۹ نیست (جدول ۱۱).

[۲۲] چون سوره ۹ از سوره هایی است که حرف مقطع ندارد، اینبار به ۸۵ سوره ای که حرف مقطع ندارند نگاه می کنیم و تمام آیه هایی را که (۱) دارند، می شماریم. همانطور که در جدول ۱۰ نشان داده شده است جمعاً ۱۴۰۶ (۱) در تمام سوره هایی که حرف مقطع ندارند وجود دارد که این عدد مضرب ۱۹ است (۷۴×۱۹). پر واضح است که اگر سوره ۹ دارای ۱۲۹ آیه می بود، بخاطر ۱۲۸ و ۱۲۹، دو (۱) اضافه می آمد، و رابطه هایی که بصورت رمز میان آنها وجود دارد از میان می رفت.

[۲۳] اینک همان محاسباتی را که در بخشهای ۲۱ و ۲۲ برای "۱" انجام دادیم، برای همه ۲ها، ۸ها، و ۹ها در قرآن انجام می دهیم. همانطور که در جدول ۱۱ نشان داده شده است، حاصل جمع تمام ۲ها، ۸ها، و ۹ها

(۳۳۸۲)، یا (۱۷۸ × ۱۹) است. حاصل جمع تمام ۱ها، ۲ها، ۸ها، و ۹ها در قرآن (۵۹۲۸ = ۳۳۸۲ + ۲۵۴۶)، یا ۱۹ × ۳۱۲ است.

در این پدیده ی قابل توجه، تک تک آیه های قرآن، و تک تک ارقامی را که در اعداد ۱۲۸ و ۱۲۹ هست بررسی کرده ایم. از آنجا که ۱۲۸ و ۱۲۹ جمعاً ۶ رقم است، اگر این دو شبه آیه غیر الهی را نیز در محاسبه بگنجانیم، جمع کل این ارقام در قرآن به (۵۹۳۴ = ۵۹۲۸ + ۶) می رسد که مضرب نوزده نیست.

[۲۴] از حاصل جمع ارقام آیه ها (از ۱ تا ۹) در ۸۵ سوره ای که حرف مقطع ندارند، از جمله سوره ۹ که ۱۲۷ آیه دارد، ۲۷۰۷۵ یا (۷۵ × ۱۹ × ۱۹) بدست می آید.

جدول ۱۲: حاصل جمع ارقام همه سوره ها و آیه ها در قرآن

شماره سوره	تعداد آیات	حاصل جمع ارقام سوره ها	حاصل جمع ارقام آیه ها
۱	۷	۱	۷
۲	۲۸۶	۲	۱۶
۳	۲۰۰	۳	۲
-	-	-	-
۹	۱۲۷	۹	۱۰
-	-	-	-
۱۱۴	۶	۶	۶
		۹۷۵	۹۰۶
۹۰۶ + ۹۷۵ = ۱۸۸۱ = ۱۹ × ۹۹			

[۲۵] از حاصل جمع ارقام آیه ها و سوره های قرآن عددی بدست می آید که مضرب ۱۹ است، مشروط بر آنکه تعداد درست آیات سوره ۹، یعنی ۱۲۷ را در محاسبه حساب کنیم. برای اینکار فهرستی از ۱۱۴ سوره قرآن و تعداد آیات هر سوره تهیه کنید. ارقام هر یک از سوره ها را با هم جمع کنید. مثلاً، حاصل جمع ارقام عدد ۱۰ = ۱، عدد ۱۱ = ۲، عدد ۱۲ = ۳، عدد ۹۹ = ۱۸، تا آخر. عددی که از حاصل جمع ارقام تمام سوره ها بدست می آید ۹۷۵ میباشد. همین کار را برای تعداد آیات هر سوره انجام دهید. برای نمونه، سوره دوم قرآن ۲۸۶ آیه دارد. حاصل جمع ارقام عدد ۲۸۶ (۱۶ = ۱ + ۸ + ۲) است. حاصل جمع ارقام آیات سوره نهم (۱۰ = ۱ + ۲ + ۷) است. از حاصل جمع ارقام تعداد آیات در ۱۱۴ سوره قرآن عدد ۹۰۶ بدست می آید. بنابراین، حاصل جمع کل سوره ها و تعداد آیات

۱۸۸۱، است که مضرب ۱۹ است (۱۸۸۱ = ۹۹ × ۱۹ = ۹۷۵ + ۹۰۶). طبیعتاً، اگر سوره ی نهم ۱۲۹ آیه داشت، این مشاهدات امکان پذیر نبود. جدول ۱۲ این محاسبات را به اختصار نشان می دهد.

[۲۶] براستی معجزه است که اگر ارقام هر سوره را با هم جمع کنیم، و آنرا با عددی که از حاصل جمع تعداد آیات آن بدست می آید، بجای جمع زدن، در هم ضرب کنیم، باز هم عددی بدست می آید که مضرب ۱۹ است. برای نمونه، سوره ۲ دارای ۲۸۶ آیه است. حاصل جمع ارقام آن (۱۶ = ۲ + ۸ + ۶) است. اینک اگر بجای اینکه ۲ و ۱۶ را مانند بخش ۲۵ با هم جمع کنیم (۲ + ۱۶)، آنها را در هم ضرب کنیم (۲ × ۱۶)، عدد ۳۲ بدست می آید. اینکار برای یکایک سوره های قرآن انجام شده است. حاصل جمع کل برای تمام سوره ها ۷۷۷۱، یا (۴۰۹ × ۱۹) است. بنابراین، درستی یکایک آیات قرآن یک بار دیگر نیز تصدیق می شود، و شبه آیه ها به هیچ وجه در آن راه پیدا نمی کنند. (جدول ۱۳).

جدول ۱۳: حاصل ضرب ارقام همه سوره ها و آیه های قرآن

شماره سوره	تعداد آیات	جمع ارقام سوره ها	جمع ارقام آیه ها	حاصل ضرب
۱	۷	۱	۷	= ۷
۲	۲۸۶	۲	۱۶	= ۳۲
۳	۲۰۰	۳	۲	= ۶
-	-	-	-	= -
۹	۱۲۷	۹	۱۰	= ۹۰
-	-	-	-	= -
۱۱۴	۶	۶	۶	= ۳۶
		۹۷۵	۹۰۶	۷۷۷۱
۹۰۶ + ۹۷۵ = ۱۸۸۱ = ۱۹ × ۹۹				
۱۹ × ۴۰۹				

جدول ۱۴: همان نمودار جدول ۱۲ است، ولی فقط سوره هایی را نشان می دهد که شماره شان فرد است

سوره	تعداد آیات	جمع ارقام سوره	جمع ارقام تعداد آیات	جمع کل
۱	۷	۱	۷	۸
۳	۲۰۰	۳	۲	۵
-	-	-	-	-
۹	۱۲۷	۹	۱۰	۱۹
-	-	-	-	-
۱۱۳	۵	۵	۵	۱۰
		۵۱۳	۴۳۷	۹۵۰
		(۱۹ × ۲۷)	(۱۹ × ۲۳)	(۱۹ × ۵۰)

[۲۷] اینک به پدیده ای دیگر نگاه می کنیم که براساسی مبهوت کننده است: سوره ۹ از سوره های فرد قرآن است، و اگر همان محاسبه بالا را اینبار فقط درباره سوره های فرد قرآن انجام دهیم، می بینیم که از حاصل جمع ارقام سوره ها، ۵۱۳ (۲۷ × ۱۹) بدست می آید، و از حاصل جمع ارقام آیات، ۴۳۷، یا (۲۳ × ۱۹) بدست می آید، و حاصل جمع کل آنها (۵۱۳ + ۴۳۷ = ۹۵۰) یا ۵۰ × ۱۹ است. این پدیده جالب توجه در جدول ۱۴ نشان داده شده است.

[۲۸] اینک همه سوره هایی را که دارای ۱۲۷ آیه یا کمتر است بررسی می کنیم. ۱۰۵ سوره دارای این ویژگی است. حاصل جمع شماره سوره ها و تعداد آیات این ۱۰۵ سوره، ۱۰۹۶۳ یا (۵۷۷ × ۱۹) است. سوره ۹، تنها سوره ای است که ۱۲۷ آیه دارد (جدول ۱۵).

اگر سوره ی نهم ۱۲۹ آیه می داشت، در فهرست این سوره ها قرار نمی گرفت، و حاصل جمع شماره سوره ها و تعداد آیات آنها ۱۰۸۲۷ می شد (۱۰۸۲۷ = ۱۳۶ - ۱۰۹۶۳)، و این پدیده از میان می رفت، و رابطه هایی که بصورت رمز در قرآن وجود دارد ناپدید می شد.

[۲۹] چون سوره ۹، از سوره های فرد قرآن است، و تعداد آیات آن نیز فرد است، اینک تمام سوره های فرد را که تعداد آیاتشان نیز فرد است بررسی می کنیم. در این محاسبه ۲۷ سوره خواهیم داشت: ۱، ۹، ۱۱، ۱۳، ۱۵، ۱۷، ۲۵،

جدول ۱۵: رابطه ی ریاضی میان تمام سوره-هایی که دارای ۱۲۷ آیه، یا کمتر هستند

سوره	تعداد آیات	جمع کل
۱	۷	۸
۵	۱۲۰	۱۲۵
۸	۷۵	۸۳
۹	۱۲۷	۱۳۶
-	-	-
۱۱۳	۵	۱۱۸
۱۱۴	۶	۱۲۰
۶۴۳۴	۴۵۲۹	۱۰۹۶۳
		(۱۹ × ۵۷۷)

۲۷، ۲۹، ۳۳، ۳۵، ۳۹، ۴۳، ۴۵، ۵۷، ۶۳، ۸۱، ۸۷، ۹۱، ۹۳، ۹۷، ۱۰۱، ۱۰۳، ۱۰۵، ۱۰۷، ۱۱۱، ۱۱۳. تعداد آیات این سوره ها بترتیب عبارتند از: ۷، ۱۲۷، ۱۲۳، ۴۳، ۹۹، ۱۱۱، ۷۷، ۹۳، ۶۹، ۷۳، ۴۵، ۷۵، ۸۹، ۳۷، ۲۹، ۱۱، ۲۹، ۱۹، ۱۱، ۱۵، ۱۱، ۵، ۱۱، ۳، ۵، ۷، ۵، و ۵ آیه. حاصل جمع شماره این سوره ها و تعداد آیات آنها ۲۷۷۴ یا ۱۴۶ × ۱۹ است. گفتنی است که، اگر تعداد آیات سوره ۹ را، به غلط، ۱۲۹ آیه فرض کنیم، این معجزه ناپدید خواهد شد.

[۳۰] تعداد درست آیات سوره ی نهم ۱۲۷ است، که این یک عدد اول است - عدد اول، عددی است که جز به خودش و به ۱، به هیچ عدد دیگری تقسیم نمی شود. اینک تمام سوره هایی را که تعداد آیاتشان، عدد اول است بررسی می کنیم، این سوره ها عبارتند از: ۱، ۹، ۱۳، ۳۳، ۴۳، ۴۵، ۵۷، ۶۳، ۸۱، ۸۷، ۹۳، ۹۷، ۱۰۱، ۱۰۳، ۱۰۵، ۱۰۷، ۱۱۱، و ۱۱۳. تعداد آیات این سوره ها بترتیب عبارتند از: ۷، ۱۲۷، ۴۳، ۷۳، ۸۹، ۳۷، ۲۹، ۱۱، ۲۹، ۱۹، ۱۱، ۵، ۱۱، ۳، ۵، ۷، ۵، و ۵. اگر ارقام این سوره ها را با هم جمع کنید عدد ۱۳۷ بدست می آید، و اگر ارقام آیه ها را باهم جمع کنید عدد ۱۲۹ بدست می آید. جمع کل آنها (۱۳۷ + ۱۲۹ = ۲۶۶) یا ۱۴ × ۱۹ است.

[۳۱] تحریف کنندگان، دو شبه آیه بپایان سوره ۹، افزودند، و همین باعث شد که تعداد آیات این سوره، ۱۲۹ شود. از آنجا که عدد ۱۲۹ یک عدد ۳ رقمی است، و بر ۳ قابل تقسیم است، به سوره هایی که تعداد آیاتشان بر ۳ قابل تقسیم است، و ۳ رقمی هستند نگاه می کنیم. شش سوره دارای این ویژگی است. حاصل جمع شماره این شش سوره ۷۱، و حاصل جمع تعداد آیات آنها ۷۶۵ است. جمع کل آنها (۷۱ + ۷۶۵ = ۸۳۶) یا (۴۴ × ۱۹) است. جدول ۱۶ این داده ها را نشان می دهد. اگر سوره ۹ دارای ۱۲۹ آیه می بود، در این جدول قرار می گرفت، و این پدیده از میان می رفت.

جدول ۱۶: همه سوره هایی که شماره آیتشان سه رقمی است، و به سه تقسیم می شوند

سوره	تعداد آیات	جمع کل
۵	۱۲۰	۱۲۵
۶	۱۶۵	۱۷۱
۱۱	۱۲۳	۱۳۴
۱۲	۱۱۱	۱۲۳
۱۷	۱۱۱	۱۲۸
۲۰	۱۳۵	۱۵۵
-----	-----	-----
۷۱	۷۶۵	۸۳۶
		(۱۹ × ۴۴)

جدول ۱۷: همه سوره هایی که دارای ۱۲۹ آیه، یا بیشتر هستند

شماره سوره	تعداد آیات
۲	۲۸۶
۳	۲۰۰
۴	۱۷۶
۶	۱۶۵
۷	۲۰۶
۲۰	۱۳۵
۲۶	۲۲۷
۳۷	۱۸۲
	۱۵۷۷
	(۱۹ × ۸۳)

جدول ۱۸: سوره هایی که تعداد آیات آنها عددی است که در آن ۱ و ۲ است، در رابطه با آیات مورد سوال (۱۲۷، ۱۲۸، ۱۲۹).

شماره سوره	تعداد آیات	جمع کل
۵	۱۲۰	۱۲۵
۹	۱۲۷	۱۳۶
۱۱	۱۲۳	۱۳۴
۱۶	۱۲۸	۱۴۴
۲۱	۱۱۲	۱۳۳
۳۷	۱۸۲	۲۱۹
۶۵	۱۲	۷۷
۶۶	۱۲	۷۸
۹۲	۲۱	۱۱۳
۳۲۲	۸۳۷	۱۱۵۹
		(۱۹ × ۶۱)

[۳۲] فرض کنیم که سوره ۹، همانطور که تحریف-کنندگان می خواستند باور کنیم، دارای ۱۲۹ آیه باشد، و همه سوره هایی را که دارای ۱۲۹ آیه یا بیشتر است بررسی کنیم. هشت سوره دارای این ویژگی است. جدول ۱۷ این داده ها را نشان می دهد. اگر سوره ۹ دارای ۱۲۹ آیه می بود، حاصل جمع کل آیات ($1577 + 129 = 1706$) می شد، که مضرب ۱۹ نیست.

[۳۳] اعداد ۱۲۷، ۱۲۸، ۱۲۹ همه دارای ۱ و ۲ می باشند. اینک به تمام سوره هایی که تعداد آیات آنها عددی است که در آن ۱ و ۲ است نگاه می کنیم. اگر شماره این سوره ها و آیه ها را با هم جمع کنیم، ۱۱۵۹ یا (19×61) بدست می آید. (جدول ۱۸). اگر سوره ۹ دارای ۱۲۹ آیه می بود، جمع کل آن ($1159 + 2 = 1161$) می شد، که مضرب ۱۹ نیست.

[۳۴] شماره ی سوره ۹ یک رقم است. تعداد آیات این سوره ۱۲۷ است که در آن ۱ و ۲ وجود دارد. فقط یک سوره دیگر هست که همین ویژگی را دارد: سوره ۵؛ شماره این سوره دارای یک رقم است و ۱۲۰ آیه دارد که در آن ۱ و ۲ وجود دارد. همانطور که در جدول ۱۹ نشان داده شده، تعداد آیات این دو سوره جمعاً ($247 = 127 + 120$) یا (19×13) است. اگر سوره ۹ دارای ۱۲۹ آیه می بود، حاصل جمع آن ۲۴۹ می شد ($247 + 2 = 249$)، که مضرب نوزده نیست.

[۳۵] تمام سوره هایی را که تعداد آیتشان عددی است که دارای ۱ و ۲ میباشد بررسی کردیم. اینک تمام سوره هایی را بررسی کنیم که تعداد آیات آنها عددی است که با ۱ شروع می شود. ۳۰ سوره دارای این ویژگی است: سوره های ۴، ۵، ۶، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۲۰، ۲۱، ۲۳، ۳۷، ۴۹، ۶۰، ۶۱، ۶۲، ۶۳، ۶۴، ۶۵، ۶۶، ۸۲، ۸۶، ۸۷، ۹۱، ۹۳، ۹۶، ۱۰۰، ۱۰۱.

تعداد آیات آنها بترتیب: ۱۷۶، ۱۲۰، ۱۶۵، ۱۲۷، ۱۰۹، ۱۲۳، ۱۱۱، ۱۲۸، ۱۱۱، ۱۱۰، ۱۳۵، ۱۱۲، ۱۱۸، ۱۸۲، ۱۵، ۱۳، ۱۴، ۱۱، ۱۱، ۱۱، ۱۸، ۱۲، ۱۲، ۱۹، ۱۷، ۱۹، ۱۵، ۱۱، ۱۹، ۱۱، و ۱۱ است. حاصل جمع آیه های این ۳۰ سوره ($1 + 2 + 3 + \dots + n$) یا (19×6638) است.

جدول ۱۹: سوره هایی که شماره سوره، یک رقمی است، و تعداد آیتشان عددی است که در آن ۱ و ۲ است

شماره سوره	تعداد آیات
۵	۱۲۰
۹	۱۲۷
	(19×13) ۲۴۷

اگر سوره ی نهم ۱۲۹ آیه می داشت، حاصل جمع آیات آن ($126379 = 129 + 128 + 126122$) می شد، که مضرب ۱۹ نیست.

شماره سوره	تعداد آیات	جمع کل
۹	۱۲۷	۱۳۶
۲۲	۷۸	۱۰۰
۲۶	۲۲۷	۲۵۳
۴۵	۳۷	۸۲
۵۴	۵۵	۱۰۹
۶۴	۱۸	۸۲
۷۲	۲۸	۱۰۰
۷۷	۵۰	۱۲۷
۷۸	۴۰	۱۱۸
۸۴	۲۵	۱۰۹
۵۳۱	۶۸۵	۱۲۱۶
		(19×64)

[۳۶] سوره ۹ دارای ۱۲۷ آیه است، و حاصل جمع این ارقام ($9 + 1 + 2 + 7$)، ۱۹ است. اینک به تمام سوره-هایی که حاصل جمع ارقام سوره و تعداد آیاتشان ۱۹ می-شود نگاه می کنیم. ۱۰ سوره دارای این ویژگی است، و حاصل جمع شماره ی این سوره ها با تعداد آیاتشان ۱۲۱۶، یا (19×64) است. جدول ۲۰ این داده ها را نشان میدهد.

آقای گاتوت آدیسوما از مسجد توسان به دو مورد زیر پی برد.

[۳۷] سوره ۹ دارای ۱۲۷ آیه می باشد، و (9) + ($1 + 2 + 7$) می شود ۱۹. سه سوره دیگر در قرآن وجود دارد که جمع ارقام شماره سوره ، ۹ ، می شود و جمع ارقام تعداد آیاتشان ۱۰ می شود. این سوره ها عبارتند از: سوره ۹، سوره ۴۵، سوره ۵۴، و سوره ۷۲. هر یک از آنها بترتیب دارای ۱۲۷، ۳۷، ۵۵، و ۲۸ آیه است. در این چهار سوره جمعاً ۲۴۷، (13×19) آیه وجود دارد. اگر سوره ۹ دارای ۱۲۹ آیه بود، سرآغاز این جدول نبود. به جدول ۲۱ نگاه کنید.

شماره سوره	تعداد آیات
۹	۱۲۷
۴۵	۳۷
۵۴	۵۵
۷۲	۲۸
	۲۴۷
	(13×19)

[۳۸] اگر طبق ادعای تحریف کنندگان، سوره ۹، دارای ۱۲۹ آیه می بود، در آنصورت فقط یک سوره ی دیگر بود که جمع ارقام شماره سوره ، ۹، می شد، و جمع ارقام شماره آیاتش، ۱۲ می شد، و آن سوره ی ۲۷ است. همانطور که در جدول ۲۲ نشان داده شده ، اگر سوره ۹ دارای ۱۲۹ آیه باشد، مجموعه ای خواهیم داشت که با رابطه هایی که بصورت رمز در قرآن وجود دارد هماهنگی ندارد.

شماره سوره	تعداد آیات
۹	۱۲۹
۲۷	۹۳
	۲۲۲
	(مضرب ۱۹ نیست)

[۳۹] فرض کنیم که سوره ۹ دارای ۱۲۹ آیه باشد. از آنجا که عدد ۱۲۹ به "۹" ختم می شود، به تمام سوره-هایی که تعداد آیات آنها به ۹ ختم می شود نگاه می کنیم. ۱۳ سوره در قرآن وجود دارد که تعداد آیات آنها عددی است که به "۹" ختم می شود. این سوره ها عبارتند از: سوره های ۱۰، ۱۵، ۲۹، ۴۳، ۴۴، ۴۸، ۵۲، ۵۷، ۸۱، ۸۲، ۸۷، ۹۶، و ۱۰۴. تعداد آیات آنها بترتیب عبارت است از: ۱۰۹، ۹۹، ۶۹، ۸۹، ۵۹، ۲۹، ۴۹، ۲۹، ۲۹، ۱۹، ۱۹، و ۹.

همانطور که در جدول ۲۳ نشان داده شده است، نتایج بسیاری بدست خواهیم آورد که با نظام ریاضی قرآن مطابقت می کنند - مشروط برآنکه سوره شماره ۹ در این محاسبات حذف شود زیرا این سوره دارای ۱۲۹ آیه نیست. جمع کل آیات این ۱۳ سوره ، بدون سوره ۹، ۶۲۷، یا (33×19) است. در ضمن، اگر شماره سوره، و

شماره آیات، و تعداد آیات را با هم جمع کنیم، ۲۳۶۵۵، یا (۱۲۴۵ × ۱۹) بدست می آید. اگر سوره ۹ دارای ۱۲۹ آیه می بود، این پدیده از میان می رفت.

جدول ۲۳: تمام سوره هایی که تعداد آیاتشان به ۹ ختم می شود

سوره	تعداد آیات	جمع آیات	جمع کل
۱۰	۱۰۹	۵۹۹۵	۶۱۱۴
۱۵	۹۹	۴۹۵۰	۵۰۶۴
۲۹	۶۹	۲۴۱۵	۲۵۱۳
۴۳	۸۹	۴۰۰۵	۴۱۳۷
۴۴	۵۹	۱۷۷۰	۱۸۷۳
۴۸	۲۹	۴۳۵	۵۱۲
۵۲	۴۹	۱۲۲۵	۱۳۲۶
۵۷	۲۹	۴۳۵	۵۲۱
۸۱	۲۹	۴۳۵	۵۴۵
۸۲	۱۹	۱۹۰	۲۹۱
۸۷	۱۹	۱۹۰	۲۹۶
۹۶	۱۹	۱۹۰	۳۰۵
<u>۱۰۴</u>	<u>۹</u>	<u>۴۵</u>	<u>۱۵۸</u>
۷۴۸	۶۲۷	۲۲۲۸۰	۲۳۶۵۵
(۱۹ × ۱۲۴۵)		(۱۹ × ۳۳)	

[۴۰] سوره ۹ از سوره های فرد قرآن است و تعداد آیات آن عددی است که به "۹" ختم می شود. اینک بیابید به تمام سوره های فرد قرآن که تعداد آیاتشان عددی است که به "۹" ختم می شود نگاه کنیم. همانطور که در جدول ۲۴ نشان داده شده است، حاصل جمع شماره این سوره ها با تعداد آیات آنها ۶۴۶، یا ۳۴×۱۹ است. اگر سوره ۹ دارای ۱۲۹ آیه می بود، در این مجموعه قرار می گرفت، و ($۶۴۶ + ۱۲۹ + ۹ = ۷۸۴$) بدست می آمد، که مضرب ۱۹ نیست.

[۴۱] تا حال، تمام شواهد گواه آن است که سوره ۹ فقط ۱۲۷ آیه دارد. اینک بیابید به تمام سوره هایی که تعداد آیات آنها عددی است که به "۷" ختم می شود نگاه کنیم. ۷ سوره دارای این ویژگی هستند؛ آنها عبارتند از سوره های ۱، ۹، ۲۵، ۲۶، ۴۵، ۸۶، و ۱۰۷. تعداد آیات آنها بترتیب: ۷، ۱۲۷، ۷۷، ۲۲۷، ۳۷، ۱۷، و ۷ آیه است. حاصل جمع شماره این سوره ها با تعداد آیات این هفت سوره ۷۹۸، یا (۱۹×۴۲) است. این داده ها در جدول ۲۵ نشان داده شده است. پس، این رابطه میان تمام سوره هایی هم که تعداد آیاتشان به "۷" ختم می شود وجود دارد از جمله سوره ۹.

جدول ۲۴: تمام سوره های فرد قرآن که تعداد آیاتشان عددی است که به "۹" ختم می شود.

شماره سوره	تعداد آیات	جمع کل
۱۵	۹۹	۱۱۴
۲۹	۶۹	۹۸
۴۳	۸۹	۱۳۲
۵۷	۲۹	۸۶
۸۱	۲۹	۱۱۰
<u>۸۷</u>	<u>۱۹</u>	<u>۱۰۶</u>
۳۱۲	۳۳۴	۶۴۶
		(۱۹ × ۳۴)

[۴۲] دو آیه ی آخر سوره ۹، آیات ۱۲۶ و ۱۲۷ می باشند. از آنجا که تحریف کنندگان، دو شبه آیه بیان آن افزودند، پس به دو آیه ی آخر تمام سوره های قرآن نگاه می کنیم، و تمام ۷ ها را در دو آیه ی آخر سوره ها می شماریم.

همانطور که جدول ۲۶ نشان می دهد، جمعاً ۳۸ هفت (۷) در دو آیه ی آخر سوره های قرآن وجود دارد. یعنی تعداد ۷ها در دو آیه ی آخر سوره ها مضرب ۱۹ است ۱۹×۲ .

جدول ۲۵: تمام سوره هایی که تعداد آیاتشان عددی است که به "۷" ختم می شود.

شماره سوره	تعداد آیات	حاصل جمع
۱	۷	۸
۹	۱۲۷	۱۳۶
۲۵	۷۷	۱۰۲
۲۶	۲۲۷	۲۵۳
۴۵	۳۷	۸۲
۸۶	۱۷	۱۰۳
<u>۱۰۷</u>	<u>۷</u>	<u>۱۱۴</u>
۲۹۹	۴۹۹	۷۹۸
		(۱۹ × ۴۲)

اگر شماره آخرین آیه ی سوره ۹، بجای ۱۲۷، ۱۲۹ باشد، تعداد ۷ها در دو آیه ی آخر سوره ها، ۳۷ می شد، نه ۳۸، و این رابطه های سری میان پدیده های قرآن از میان می رفت.

[۴۳] فرض می کنیم که سوره ۹ دارای ۱۲۹ آیه باشد، بیابید به تمام سوره هایی که در آنها آیه ای به شماره ۱۲۹ وجود دارد نگاه کنیم. بعبارت دیگر، تمام سوره هایی را که دارای ۱۲۹ آیه یا بیشتر از ۱۲۹ آیه هستند، بررسی می کنیم. برای مثال، سوره ۲ دارای

۲۸۶ آیه است. بنابراین، در این سوره آیه ای با شماره "۱۲۹" وجود دارد. پس این آیه را با بقیه آیه هایی که شماره ی آنها ۱۲۹ است جمع می کنیم. با این فرض، ۹ سوره وجود دارد که دارای آیه ای با شماره ۱۲۹ است. با کمال شگفتی می بینیم که حاصل جمع شماره های این چند سوره ، ۱۱۴ ، است که مضرب ۱۹ است، درحالیکه حاصل جمع آیه های شماره ۱۲۹ فقط در صورتی مضرب ۱۹ می شود که ۲ تا از آن کم شود. به بیان دیگر معجزه ی ریاضی به ما می فهماند که یکی از این دو سوره ، دو آیه ی اضافی دارد. جدول ۲۷ اقلام ریز آنرا نشان می دهد.

وقتی ۱۱۴ را با ۱۱۶۱ جمع می کنیم، و ۲ تا از آن کم می کنیم، ۱۲۷۳، یا ۶۷×۱۹ بدست می آید. این حاصل جمع را با آن حاصل جمعی که در بخش ۴۴ گزارش شده مقایسه کنید. از ۹ سوره ای که فهرست آن در جدول ۲۷ آمده ، کدامیک دارای ۲ آیه اضافی است؟ جواب این پرسش در بخش ۴۴ داده شده است.

جدول ۲۶: تعداد کل "۷" ها در دو آیه ی آخر یکایک سوره های قرآن.

سوره	تعداد "۷" در دو آیه آخر	۲ آیه آخر
۱	۱	۷,۶
۲	۰	۲۸۶, ۲۸۵
۳	۰	۲۰۰, ۱۹۹
۴	۲	۱۷۶, ۱۷۵
-	-	-
۹	۱	۱۲۷, ۱۲۶
-	-	-
۲۵	۳	۷۷, ۷۶
-	-	-
۱۱۴	۰	۶, ۵
	۳۸	
	(۱۹ × ۲)	

[۴۴] برای اینکه بفهمیم این دو شبه آیه در کجا گنجانیده شده اند، همه سوره هایی را که دارای آیه ای به شماره "۱۲۸" هستند بررسی می کنیم، و فرض می کنیم که سوره ۹، دارای آیه باشد. با اینکار همان فهرستی را که در جدول ۲۷ است خواهیم داشت، بعلاوه سوره ۱۶ که درست ۱۲۸ آیه دارد.

همانطور که جدول ۲۸ نشان می دهد، سوره ۹ ،

جدول ۲۷: تمام سوره هایی که آیه ای بشماره ۱۲۹ دارند

سوره	دارای آیه ای بشماره ۱۲۹
۲	۱۲۹
۳	۱۲۹
۴	۱۲۹
۶	۱۲۹
۷	۱۲۹
۹	۱۲۹
۱۶	۱۲۹
۲۰	۱۲۹
۲۶	۱۲۹
۳۷	۱۲۹
-----	-----
۱۱۴	۱۱۶۱
	(۱۱۶۱ - ۲ + ۱۱۴ = ۱۲۷۳ = ۱۹ × ۶۷)

جدول ۲۸: تمام سوره هایی که آیه ای بشماره ۱۲۸ دارند

سوره	دارای آیه ای بشماره ۱۲۸
۲	۱۲۸
۳	۱۲۸
۴	۱۲۸
۶	۱۲۸
۷	۱۲۸
۹	۱۲۸
۱۶	۱۲۸
۲۰	۱۲۸
۲۶	۱۲۸
۳۷	۱۲۸
-----	-----
۱۳۰	۱۲۸۰
	(مضرب ۱۹ نیست، ۱۴۱۰ = ۱۳۰ + ۱۲۸۰)
	اگر سوره ۹ را با ۱۲۸ آیه حذف کنیم، نتیجه:
	$۱۴۱۰ - ۹ - ۱۲۸ = ۱۲۷۳ = ۱۹ \times ۶۷$

بعنوان سوره ای ناموزون مشخص می شود؛ و معلوم می شود که شبه آیه ها در آن گنجانیده شده اند. حاصل جمع سوره ها و آیه ها فقط در صورتی به ۱۹ قابل تقسیم است که سوره ۹ از این محاسبه حذف شود. پس از حذف سوره ۹، عدد بدست آمده ، ۱۲۷۳ ، یا ۶۷×۱۹ است که این همان عددی است که در بخش ۴۳ ، پس از حذف ۲ شبه آیه بدست آمد. این پدیده ی بسیار جالب ثابت می کند که سوره ۹ نمی تواند دارای آیه ای به شماره ۱۲۸ باشد.

جدول ۲۹: خلاصه ای از نمودار دو آیه ی آخر سوره هایی که حرف مقطع ندارند.

سوره	۲ آیه ی آخر	حاصل جمع
۱	۷ + ۶	۱۳
۴	۱۷۶ + ۱۷۵	۳۵۱
۵	۱۲۰ + ۱۱۹	۲۳۹
-	-	-
۹	۱۲۷ + ۱۲۶	۲۵۳
-	-	-
۱۱۴	۶ + ۵	۱۳
		۶۸۹۷
		(۱۹ × ۳۶۳)

[۴۵] سوره ۹ از سوره هایی است که حرف مقطع ندارد، و دو آیه ی آخر آن، آیات ۱۲۶ و ۱۲۷ است. پس بیابید به ۸۵ سوره ای نگاه کنیم که حرف مقطع ندارند، و شماره ی دو آیه ی آخر آنها را با هم جمع کنیم. برای مثال، دو آیه ی آخر سوره ۱، آیه ۶ و آیه ۷ میباشند که حاصل جمع آنها ۱۳ است (۶ + ۷ = ۱۳). سوره بعدی که حرف مقطع ندارد، سوره ۴ است؛ دو آیه ی آخر این سوره، آیات ۱۷۵ و ۱۷۶ میباشند که حاصل جمع آنها ۳۵۱ است (۱۷۵ + ۱۷۶ = ۳۵۱). دو آیه ی آخر همه سوره هایی را که حرف مقطع ندارند به همین شکل با هم جمع می کنیم. نمودار آن در جدول ۹ نشان داده شده است. بنابراین، تصدیق می شود که دو آیه ی آخر سوره ۹، آیات ۱۲۶ و ۱۲۷ می باشند.

جدول ۳۰: حاصل جمع ارقام دو آیه ی آخر در یکایک سوره های قرآن

سوره	۲ آیه ی آخر	حاصل جمع ارقام
۱	۷, ۶	۷ + ۶
۲	۲۸۶, ۲۸۵	۲ + ۸ + ۶ + ۲ + ۸ + ۵
۳	۲۰۰, ۱۹۹	۲ + ۰ + ۰ + ۱ + ۹ + ۹
-	-	-
۹	۱۲۷, ۱۲۶	۱ + ۲ + ۷ + ۱ + ۲ + ۶
-	-	-
۱۱۳	۵, ۴	۵ + ۴
۱۱۴	۶, ۵	۶ + ۵
		۱۸۲۴
		۱۸۲۴ = ۱۹ × ۹۶

[۴۶] اینک به دو آیه ی آخر تمام سوره های قرآن نگاه می کنیم - چه حروف مقطع داشته باشند یا نداشته باشند - و ارقام ۲ آیه ی آخر هر سوره را جمع می کنیم (جدول ۳۰).

واضح است که شماره دو آیه ی آخر هر سوره را خدا تعیین کرده است، و با رابطه های پیچیده ای که بصورت رمز در قرآن قرار داده، از آنها محافظت می کند. این رابطه های ریاضی گواه آن هستند که دو آیه ی آخر سوره ۹، آیات ۱۲۶ و ۱۲۷ می باشند، نه شبه آیات ۱۲۸ و ۱۲۹.

[۴۷] سوره ۹ دارای ۱۲۷ آیه است، و عدد ۱۲۷ دارای ۳ رقم است. بیابید به همه سوره هایی که تعداد آیات آنها یک عدد سه رقمی است نگاه کنیم؛ این سوره ها عبارتند از: سوره های ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۲۰، ۲۱، ۲۳، ۲۶، ۳۷. تعداد آیات آنها نیز بترتیب عبارتند از: ۲۸۶، ۲۰۰، ۱۷۶، ۱۲۰، ۱۶۵، ۲۰۶، ۱۲۷، ۱۰۹، ۱۲۳، ۱۱۱، ۱۲۸، ۱۱۱، ۱۱۰، ۱۳۵، ۱۱۲، ۱۱۸، ۲۲۷، و ۱۸۲. اگر آخرین رقم تمام این آیه ها را با هم جمع کنیم، ۷۶، یا (۱۹ × ۴) بدست می آید:

$$(۶ + ۰ + ۶ + ۰ + ۵ + ۶ + ۷ + ۹ + ۳ + ۱ + ۸ + ۱ + ۰ + ۵ + ۲ + ۸ + ۷ + ۲ = ۷۶ = ۱۹ \times ۴)$$

اگر سوره ۹ دارای ۱۲۹ آیه می بود، آخرین رقم تعداد آیات آن بجای اینکه ۷ باشد، ۹ می شد، و حاصل جمع ارقام آخر بجای ۷۶، ۷۸ می شد، و این پدیده از میان می رفت.

[۴۸] اینک به فهرست سوره هایی که در بخش ۴۷ آمده نگاه می کنیم. از آنجا که تعداد آیات سوره ۹، فرد است، آیاتی را که شماره آنها فرد است بررسی می کنیم. هشت سوره وجود دارد که تعداد آیات آنها سه رقمی، و فرد

جدول ۳۱: همه سوره هایی که تعداد آیاتشان فرد است، و دارای ۳ رقم می باشند

سوره	تعداد آیات	آخرین رقم
۶	۱۶۵	۵
۹	۱۲۷	۷
۱۰	۱۰۹	۹
۱۱	۱۲۳	۳
۱۲	۱۱۱	۱
۱۷	۱۱۱	۱
۲۰	۱۳۵	۵
۲۶	۲۲۷	۷
		۳۸
		(۱۹ × ۲)

است: سوره های ۶، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۷، ۲۰، و ۲۶. تعداد آیات آنها بترتیب عبارتند از: ۱۶۵، ۱۲۷، ۱۰۹، ۱۲۳، ۱۱۱، ۱۱۱، ۱۳۵، و ۲۲۷. آخرین ارقام این آیات بترتیب عبارتند از: ۵، ۷، ۹، ۳، ۱، ۱، ۵، و

۷، و حاصل جمع این ارقام ۳۸، یا (۲ × ۱۹) است. آشکارا، اگر سوره ۹ دارای ۱۲۹ آیه می بود، آخرین رقم آن ۹ بود، نه ۷، و حاصل جمع آخرین ارقام ۴۰ می شد، که مضرب ۱۹ نیست. اقلام ریز این داده ها در جدول ۳۱ نشان داده شده است. پس، هر چه بیشتر به آخرین رقم تعداد آیات توجه می کنیم، به نکات گسترده تری پی می بریم.

جدول ۳۲ : همه سوره هایی که هم شماره ی سوره شان فرد است، و هم تعداد آیاتشان، و دارای ۳ رقم هستند	
شماره سوره	تعداد آیات
۹	۱۲۷
۱۱	۱۲۳
۱۷	۱۱۱

	۳۶۱
	(۱۹ × ۱۹)

[۴۹] باز هم با همان سوره هایی که در بخش های ۴۷ و ۴۸ با آنها سر و کار داشتیم، به محاسبه ادامه می دهیم. از آنجا که سوره ۹ از سوره های فرد قرآن است، تمام سوره های زوج را از فهرستی که در بخش ۴۷ نشان داده شده خارج می کنیم. بنابراین، فقط سوره هایی در فهرست باقی می مانند که شماره سوره، و تعداد آیاتشان فرد است. فقط ۳ سوره در قرآن دارای این ویژگی است: ۹، ۱۱، و ۱۷. تعداد آیات آنها ۱۲۷، ۱۲۳، و ۱۱۱ است (جدول ۳۲). اگر سوره ۹ دارای ۱۲۹ آیه می بود، این پدیده ی خارق العاده از میان می رفت.

[۵۰] بیابید با همان سه سوره ای که در بخش ۴۹ به آن اشاره شد به محاسبه ادامه دهیم. این سوره ها، تنها سوره هایی هستند که شماره آنها فرد است (مانند سوره ۹)، و تعداد آیاتشان نیز (مانند سوره ۹) فرد است، و سه رقمی هستند (مانند سوره ۹). همانطور که در جدول ۳۲ نشان داده شده است، تعداد آیات این ۳ سوره عبارتند از: ۱۲۷، ۱۲۳، و ۱۱۱. اگر همه ی این ارقام را با هم جمع کنید، (۱۹ = ۱ + ۱ + ۱ + ۳ + ۲ + ۱ + ۲ + ۷ + ۱) بدست می آید.

روشن است که این پدیده به این حقیقت ثابت شده بستگی دارد که سوره ۹ دارای ۱۲۷ آیه باشد. اگر سوره ۹ دارای ۱۲۹ آیه می بود، از حاصل جمع ارقام تنها سوره هایی که در قرآن دارای این ویژگی هستند چنین بدست می آمد (۲۱ = ۱ + ۱ + ۱ + ۳ + ۲ + ۱ + ۲ + ۹ + ۱). به بیان دیگر، رابطه هایی را که بصورت رمز ریاضی در میان آنها وجود دارد از میان می برد.

[۵۱] فقط سه سوره داریم که (الف) شماره آنها فرد است، (ب) تعداد آیات آنها فرد است، و (ج) تعداد آیات آنها عددی است که از ۳ رقم تشکیل شده است. آنها عبارتند از سوره های ۹، ۱۱، و ۱۷. (به بخش ۴۸ تا ۵۰ نگاه کنید). فقط ارقام شماره این سه سوره را با هم جمع کنید و نتیجه را ببینید: (۱۹ = ۱ + ۱ + ۱ + ۷).

[۵۲] عدد ۱۲۹ به ۳ قابل تقسیم است. اگر سوره ۹، طبق ادعای تحریف کنندگان، ۱۲۹ آیه می داشت، آنگاه این سوره، (الف) سوره ای فرد، (ب) و تعداد آیات آن عددی ۳ رقمی، (ج) فرد، و (د) قابل تقسیم به ۳ بود. فقط دو سوره در قرآن وجود دارد که دارای این ویژگی است: سوره ۱۱ با ۱۲۳ آیه، و سوره ۱۷ با ۱۱۱ آیه. حاصل جمع ارقام شماره سوره ها و شماره آیات آنها (۱۹ = ۱ + ۱ + ۱ + ۷ + ۱ + ۳ + ۲ + ۱ + ۱) است. این مشاهدات فقط در صورتی امکان پذیر است که سوره ۹ دارای ۱۲۷ آیه باشد.

[۵۳] سوره ۹: (الف) فرد است، (ب) تعداد آیاتش، ۱۲۷، فرد است، (ج) و به "۷" ختم می شود، (د) و ۱۲۷، از اعداد اول است، و (ه) شماره سوره به ۳ و به ۹ قابل تقسیم است. فقط دو سوره در قرآن وجود دارد که دارای این ویژگی است: سوره ۹ (۱۲۷ آیه)، و سوره ۴۵ (۳۷ آیه). کافی است این ارقام را با هم جمع کنید تا ببینید چه بدست می آید:

$$۹ + ۱۹ = ۳۸ = \text{حاصل جمع دو سوره} ؛ ۱۹ + ۳ + ۷ = ۲۹ و ۱۹ + ۷ + ۲ + ۱ = ۲۹$$

جدول ۳۳: سوره هایی که شماره ی سوره با ۹ شروع می شود، و تعداد آیاتشان نیز به ۹ ختم میشود.

سوره	تعداد آیات	جمع آیه ها	جمع کل
۹	۱۲۹	۸۳۸۵	۸۵۲۳
۹۶	۱۹	۱۹۰	۳۰۵
۱۰۵	۱۴۸	۸۵۷۵	۸۸۲۸

(مضرب ۱۹ نمی باشد)

جدول ۳۴: همان نمودار جدول ۳۳ است، ولی پس از اصلاح تعداد آیات در سوره ی نهم

سوره	تعداد آیات	جمع آیه ها	جمع کل
۹	۱۲۷	۸۱۲۸	۸۲۶۴
۹۶	۱۹	۱۹۰	۳۰۵
۱۰۵	۱۴۶	۸۳۱۸	۸۵۶۹

(۱۹×۴۵۱)

جدول ۳۵: سوره هایی که حاصل جمع ارقام سوره و آیه شان ۲۱ است، با فرض بر اینکه سوره ۹ دارای ۱۲۹ آیه باشد.

سوره	تعداد آیات	حاصل جمع آیه ها	جمع کل
۹	۱۲۹	۸۳۸۵	۸۵۲۳
۲۵	۷۷	۳۰۰۳	۳۱۰۵
۲۷	۹۳	۴۳۷۱	۴۴۹۱
۳۷	۱۸۲	۱۶۶۵۳	۱۶۸۷۲
۶۸	۵۲	۱۳۷۸	۱۴۹۸
۹۴	۸	۳۶	۱۳۸
۹۷	۵	۱۵	۱۱۷
۳۵۷	۵۴۶	۳۳۸۴۱	۳۴۷۴۴

(مضرب ۱۹ نمی باشد)

جدول ۳۶: همان محاسبات جدول ۳۵ است، ولی پس از اصلاح تعداد آیات سوره ی نهم

سوره	تعداد آیات	حاصل جمع آیه ها	جمع کل
۹	۱۲۷	۸۱۲۸	۸۲۶۴
۲۵	۷۷	۳۰۰۳	۳۱۰۵
۲۷	۹۳	۴۳۷۱	۴۴۹۱
۳۷	۱۸۲	۱۶۶۵۳	۱۶۸۷۲
۶۸	۵۲	۱۳۷۸	۱۴۹۸
۹۴	۸	۳۶	۱۳۸
۹۷	۵	۱۵	۱۱۷
۳۵۷	۵۴۶	۳۳۵۸۴	۳۴۷۴۴

$۳۴۴۸۵ = (۱۹ \times ۱۸۱۵)$

[۵۴] فرض می کنیم که سوره ۹ دارای ۱۲۹ آیه باشد. در آنصورت فقط دو سوره در قرآن وجود دارد که شماره سوره با ۹ شروع می شود، و تعداد آیات آن به ۹ ختم می شود: سوره ۹ (۱۲۹ آیه) و سوره ۹۶ (۱۹ آیه). همانطور که در جدول ۳۳ نشان داده شده، از حاصل جمع شماره سوره، و تعداد آیات، و شماره تعداد آیات، ۸۸۲۸، بدست می آید که مضرب ۱۹ نیست.

اینک شبه آیات (۱۲۸ و ۱۲۹) را از سوره ۹ برمی داریم، و محاسبه را از سر می گیریم. نتیجه ی این تصحیح در جدول ۳۴ نشان داده شده است. جمع کل، ۸۵۶۹، یا (۱۹×۴۵۱) است.

[۵۵] فرض می کنیم که سوره ۹ دارای ۱۲۹ آیه باشد. مشاهده می کنید که از حاصل جمع این ارقام ($۲۱ = ۹ + ۱ + ۲ + ۹$)، ۲۱ بدست می آید. پس به تمام سوره هایی که حاصل جمع ارقام شماره سوره با تعداد آیاتشان ۲۱ می شود، نگاه می کنیم. هفت سوره دارای این ویژگی است: ۹، ۲۵، ۲۷، ۳۷، ۶۸، ۹۴، و ۹۷. از حاصل جمع شماره سوره، و تعداد آیات هر سوره، و شماره تمام آیه ها، ۳۴۷۴۴ بدست می آید، که مضرب ۱۹ نیست (جدول ۳۵).

اینک محاسبه ای را که در جدول ۳۵ انجام شد، با تعداد صحیح آیات سوره ۹ یعنی، ۱۲۷، از سر می-گیریم. همین باعث می شود که جمع کل، ۳۴۴۸۵، یا (۱۹×۱۸۱۵) بشود. به جدول ۳۶ نگاه کنید.

[۵۶] برای آخرین بار، فرض می کنیم که سوره ۹ دارای ۱۲۹ آیه باشد. بنابراین، با سوره ای سر و کار داریم که (الف) شماره سوره فرد است (ب) و به ۳ قابل تقسیم است، (ج) تعداد آیات آن، ۱۲۹، به ۳ قابل تقسیم است، و (د) به "۹" ختم می شود. با فرض اینکه سوره ۹ دارای این ویژگیهاست، فقط یک سوره دیگر وجود دارد که این ویژگیها در آن نیز هست و آن سوره ۱۵ است. سوره ۱۵ به ۳ قابل تقسیم است، تعداد آیات آن ۹۹ است، که به ۳ تقسیم می شود و به "۹" ختم می شود. اگر سوره ۹ دارای ۱۲۹ آیه می بود، و شماره این دو سوره را با تعداد آیاتشان جمع میکردیم، ۲۵۲ بدست می آمد که مضرب ۱۹ نیست ($۲۵۲ = ۱۲۹ + ۹ + ۹۹ + ۱۵$).

اگر شماره ۱۲۹ را که در سوره ۹ باطل است کنار بگذاریم، آنگاه فقط یک سوره در قرآن وجود دارد که شماره سوره فرد است، و تعداد آیاتش به ۳ قابل تقسیم است و به ۹ ختم می شود - سوره ۱۵. اینک به این نتیجه می رسیم:

$$۱۵ + ۹۹ = ۱۱۴ = ۱۹ \times ۶$$

[۵۷] پس از محاسبات گسترده ای که با اعداد و ارقام انجام دادیم، اینک به بررسی چند کلمه و حرف در شبه آیات ۱۲۹-۱۲۸: ۹ می پردازیم.

جدول ۳۷: ارزش رقمی اولین و آخرین حرف هر سوره از اول قرآن تا آخر سوره ۹

سوره	اولین حرف	آخرین حرف	جمع کل
۱	ب = ۲	ن = ۵۰	۵۲
۲	ا = ۱	ن = ۵۰	۵۱
۳	ا = ۱	ن = ۵۰	۵۱
۴	ی = ۱۰	م = ۴۰	۵۰
۵	ی = ۱۰	ر = ۲۰۰	۲۱۰
۶	ا = ۱	م = ۴۰	۴۱
۷	ا = ۱	ن = ۵۰	۵۱
۸	ی = ۱۰	م = ۴۰	۵۰
۹	ب = ۲	ن = ۵۰	۵۲
	۳۸	۵۷۰	۶۰۸
	(۱۹ × ۲)	(۱۹ × ۳۰)	۱۹ × ۳۲

آخرین عبارت در آیه ۹:۱۲۷ کافران را بعنوان "لا یفقهون" (کسانی که نمی فهمند) وصف می کند. پس، آخرین حرف در سوره ۹، "ن" (نون) است.

به ادعای تحریف کنندگان، آخرین آیه ی این سوره ۱۲۹، است و آخرین حرف آن "م" (میم) است، زیرا آخرین واژه ی بدعت نهاده شده، "عظیم" است.

اینک بیابید به اولین، و آخرین حرف هر سوره از اول قرآن تا آخر سوره ۹ نگاه کنیم، و ارزش رقمی آنها را حساب کنیم. جدول ۳۷ نشان می دهد که آخرین حرف درست، در سوره ۹ باید حرف "ن" باشد، نه حرف "م".

[۵۸] خواهر، احسان رمضان، از هموندان مسجد توسان تمام سوره های قرآن را که به حرف "ن" - آخرین حرف سوره ۹ است - ختم می شوند، شمرد.

او متوجه شد که ۴۳ سوره در قرآن وجود دارد که مانند سوره ۹ به (ن) ختم می شوند - سوره های ۱، ۲، ۳، ۷، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۵، ۱۶، ۲۱، ۲۳، ۲۶، ۲۷، ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۲، ۳۶، ۳۷، ۳۸، ۳۹، ۴۰، ۴۳، ۴۴، ۴۶، ۴۹، ۵۱، ۵۸، ۶۱، ۶۲، ۶۳، ۶۶، ۶۷، ۶۸، ۷۰، ۷۷، ۸۱، ۸۳، ۸۴، ۹۵، ۱۰۷، ۱۰۹. کافی است شماره سوره ها را با تعداد سوره هایی که به "ن" ختم می شوند جمع کنید، و ببینید چه بدست می آید:

$$۱۹۱۹$$

پس، یکبار دیگر ثابت می شود که آخرین حرف در سوره ۹ "ن" است، نه "م".

[۵۹] اینک بگذارید به عبارت "لا اله الا هو" (خدایی نیست جز او) که یک عبارت حیاتی است نگاه کنیم. این جمله در شبه آیه ۹:۱۲۹ آمده است.

این عبارت بسیار مهم در ۱۹ سوره، ۲۹ بار بازگو شده است (جدول ۳۸). از حاصل جمع شماره این ۱۹ سوره، و شماره آیه هایی که عبارت "لا اله الا هو" در آنها آمده، و تعداد دفعاتی که این عبارت حیاتی بازگو شده، ۲۱۲۸، یا ۱۹×۱۱۲ بدست می آید. این نتیجه مبهوت کننده به این واقعیت بستگی دارد که شبه آیات ۱۲۹-۱۲۸: ۹ جزء قرآن نباشد.

پُر واضح است که اگر ۹:۱۲۹ را اضافه کنیم، عبارت مهم "لا اله الا هو"، که اولین رکن دین اسلام است، با کد ریاضی قرآن هماهنگی پیدا نمی کند.

[۶۰] اولین آیه ای که عبارت "لا اله الا هو" در آن آمده است، آیه ۱۶۳:۲ است، و آخرین آیه ای که این عبارت در آن آمده است، آیه ۷۳:۹ است. از حاصل جمع شماره سوره، و شماره آیه ها، و تعداد آیات از آیه ای که این عبارت برای اولین بار در آن آمده تا آیه ای که این عبارت برای آخرین بار در آن آمده، ۳۱۶۵۰۲ ، یا ۱۹×۱۶۶۵۸ بدست می آید.

جدول ۴۰: چند بار عبارت "لا اله الا هو" از سوره ای که بسم الله ندارد تا سوره ای که دارای ۲ بسم الله است آمده

سوره	آیه ای که این عبارت در آن آمده
۹	۳۱
۱۱	۱۴
۱۳	۳۰
۲۰	۸
۲۰	۹۸
۲۳	۱۱۶
۲۷	۲۶

۳۲۳	
(۱۷ × ۱۹)	

اگر ۹:۱۲۹ جزیی از قرآن می بود، حاصل جمع اعداد در جدول ۴۰ (۴۵۲ = ۳۲۳ + ۱۲۹) می شد، که مضرب ۱۹ نیست. خدا گفتار منافقان را تکذیب می کند، حتی اگر واقعیت باشد (۱:۶۳).

جدول ۳۹ اقلام ریز این داده ها را نشان می دهد. طبیعتاً، اگر آن "لا اله الا هو" که در شبه آیه ی ۱۲۹ آمده به آن اضافه شود، این پدیده از میان می رود.

جدول ۳۸: فهرست تمام سوره ها و آیه هایی که عبارت قاطع و مهم "لا اله الا هو" (خدایی نیست جز او)، در آنها آمده است، پس از حذف ۹:۱۲۹

تعداد	شماره	آیات حامل عبارت کلیدی	چند بار بازگو شده
۱	۲	۲۵۵, ۱۶۳	۲
۲	۳	۱۸, ۱۸, ۶, ۲	۴
۳	۴	۸۷	۱
۴	۶	۱۰۶, ۱۰۲	۲
۵	۷	۱۵۸	۱
۶	۹	۳۱	۱
۷	۱۱	۱۴	۱
۸	۱۳	۳۰	۱
۹	۲۰	۹۸, ۸	۲
۱۰	۲۳	۱۱۶	۱
۱۱	۲۷	۲۶	۱
۱۲	۲۸	۸۸, ۷۰	۲
۱۳	۳۵	۳	۱
۱۴	۳۹	۶	۱
۱۵	۴۰	۶۵, ۶۲, ۳	۳
۱۶	۴۴	۸	۱
۱۷	۵۹	۲۳, ۲۲	۲
۱۸	۶۴	۱۳	۱
۱۹	۷۳	۹	۱
-----		۵۰۷	۲۹
		۱۵۹۲	۱۱۲
		۲۹ + ۱۵۹۲ + ۵۰۷ = ۲۱۲۸ = ۱۹ × ۱۱۲	

جدول ۳۹: همه سوره ها و آیه ها از اولین تا آخرین باری که "لا اله الا هو" در آنها آمده

سوره	آیه	حاصل جمع آیه ها	جمع کل
۲	۱۲۳	۲۷۶۷۵	۲۷۸۰۰
		(از ۱۶۳ تا ۲۸۶)	
۳	۲۰۰	۲۰۱۰۰	۲۰۳۰۳
-	-	-	-
۹	۱۲۷	۸۱۲۸	۸۲۶۴
-	-	-	-
۷۲	۲۸	۴۰۶	۵۰۶
۷۳	۹	۴۵	۱۲۷
-----		-----	-----
۲۷۰۰	۵۳۱۲	۳۰۸۴۹۰	۳۱۶۵۰۲
		(۱۹ × ۱۶۶۵۸)	

[۶۱] عبارت "لا اله الا هو" از سوره ۹ که بسم الله ندارد تا سوره ۲۷ که دو بسم الله دارد، ۷ بار بازگو شده است. از چپ به راست (۱۱:۱۴) (۹:۳۱) (۲۷:۲۶) (۲۳:۱۱۶) (۲۰:۹۸) (۲۰:۸) (۱۳:۳۰) از حاصل جمع شماره این هفت آیه، ۳۲۳، بدست می آید که مضرب ۱۹ است (۱۷ × ۱۹). ریز این داده ها در جدول ۴۰ نشان داده شده است.

نهایت معجزه ی قرآن

[۶۲] برادر، عبدالله اریک، به کشف چیزی توفیق یافت که من آنرا نهایت معجزه ی قرآن می نامم. این پدیده معجزه آمیز درستی تک تک آیات قرآن را - از تعداد آیات هر سوره گرفته تا اعدادی که برای هر یک از آیه های قرآن تعیین شده - تصدیق می کند و در عین حال شبه آیات ۱۲۹- ۹:۱۲۸ را آشکار، و تکذیب می کند. اگر می- خواهید شاهد این پدیده باشید، به صفحه ۶۳۰ نگاه کنید. اگر بترتیب، شماره یکایک آیه های قرآن را از اول تا آخر قرآن، پشت سرهم بنویسیم، و تعداد آیات هر سوره را قبل از شماره آیه های آن سوره بنویسیم، عددی بدست می آید که دارای ۱۲۶۹۲ رقم است و مضرب نوزده است، درضمن خود این عدد هم مضرب ۱۹ است: $(12692 = 19 \times 668)$. اگر تعداد آیات سوره ۹ را که ۱۲۷ آیه است، به نادرست، ۱۲۹ آیه حساب کنیم، نه عدد بدست آمده مضرب ۱۹ می شود، و نه ارقام آن.

[۶۳] از آنجا که موضوع این پیوست، سوره ی نهم، و تعداد درست آیات آن است، درخور توجه است که اگر شماره این سوره را بنویسیم، ۹، و به دنبال آن، تعداد درست آیات آنرا، ۱۲۷، و سپس شماره هر آیه را از ۱ تا ۱۲۷ بنویسیم، عدد درازی بدست می آید که مضرب ۱۹ است. نیاز به گفتن نیست که اگر بجای ۱۲۷، عدد ۱۲۹ را در این محاسبه بگنجانیم، این معجزه ی شگرف ناپدید می شود:

۹ ۱۲۷ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ..... ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷

نخست، شماره سوره ۹، سپس تعداد آیات این سوره، سپس شماره هر یک از آیه های این سوره از ۱ تا ۱۲۷ را پشت سرهم قرار می دهیم. عدد درازی که از آن بدست می آید مضرب ۱۹ است.

[۶۴] تعداد آیات سوره ۹، یعنی ۱۲۷، عددی است فرد. بدعتگذاران دو شبه آیه به آن اضافه کردند، و تعداد آنها را ۱۲۹ کردند که آن هم یک عدد فرد است. آقای عبدالله اریک با استفاده از همان برنامه رایانه ای که در بخش ۶۲ به آن اشاره شد، همه آیه های فرد قرآن را بررسی کرد. او تعداد آیات هر سوره را نوشت، و پشت سر آن، آخرین رقم یکایک آیات فرد در آن سوره را نوشت. عدد (۷۱۳۵۷) شاخص سوره ۱ بود. و عدد (۵ ..... ۲۸۶۱۳۵۷۹) شاخص سوره ۲ بود، و به همین ترتیب تا آخرین سوره قرآن ادامه داد. سرانجام عددی دراز، که دارای ۳۳۷۱ رقم است، بدست آمد که مضرب ۱۹ است. روشن است که عدد (۷ ..... ۱۲۷۱۳۵۷۹) شاخص سوره ۹ بود:

۷ ۱ ۳ ۵ ۷ ۲۸۶ ۱ ۳ ۵ ... ۳ ۵ ..... ۵ ۱ ۳ ۵ ۶ ۱ ۳ ۵

تعداد آیات هر سوره، سپس آخرین رقم تمامی آیه هایی را که شماره ی آنها فرد است می نویسیم. عدد درازی که بدست می آید، دارای ۳۳۷۱ رقم است، و مضرب ۱۹ است.

[۶۵] از آنجا که سوره ۹ از سوره هایی است که حرف مقطع ندارد، آقای عبدالله اریک همان برنامه رایانه ای را اینبار برای ۸۵ سوره ای که حرف مقطع ندارند پردازش کرد. شماره یکایک آیه ها در این ۸۵ سوره نوشته شد، ولی تعداد آیات سوره ها نوشته نشد. پس، بجای ۷۱۲۳۴۵۶۷، عدد ۱۲۳۴۵۶۷ شاخص سوره ۱ بود. او با تمام سوره هایی که حرف مقطع ندارند طبق همین فرمول عددی بدست آورد. عدد درازی که در آخر کار بدست آمد دارای ۶۶۳۵ رقم بود، و مضرب ۱۹ است. اگر بجای ۱۲۷، تعداد نادرست آیات سوره ۹، یعنی ۱۲۹ را حساب می کردیم، این پدیده های مبهوت کننده از میان می رفت.

مقدر بود که رسول میثاق خدا قرآن را پاکسازی کند

[۶۶] سرانجام، خداوند متعال که قرآن کتاب اوست، "نام کسی را که قرار بود ثابت کند که سوره ۹ دارای ۱۲۷ آیه است، بصورت رمز، بعنوان رشاد خلیفه، رسول میثاق" در قرآن قرار داد (پیوست ۲) تا نشان دهد که از قبل، از همه چیز آگاه بوده است. در این بخش، یکی دیگر از آن شواهد بیشمار نشان داده شده است که بخاطر ارتباطی که با این پیوست دارد در اینجا نوشته می شود.

ارزش رقمی "رشاد"، بشکلی که در قرآن (۳۸، ۲۹: ۴۰) نوشته شده، ۵۰۵ است. (ر = ۲۰۰، ش = ۳۰۰، ا = ۱، د = ۴). ارزش رقمی "خلیفه"، بشکلی که در قرآن (۳۸: ۲۶) نوشته شده، ۷۲۵ است (خ = ۶۰۰، ل = ۳۰، ی = ۱۰، ف = ۸۰، ه = ۵). از نوشتن ارزش رقمی "رشاد"، "خلیفه"، و شماره ی سوره ۹، و تعداد درست آیه های این سوره، عدد ۵۰۵۷۲۵۹۱۲۷ بدست می آید که مضرب ۱۹ است؛ (۱۹ × ۲۶۶۱۷۱۵۳۳).

[۶۷] از ۳:۸۱، که از ظهور رسول میثاق خدا خبر می دهد، تا ۹:۱۲۷، پایان سوره ی نهم، ۹۸۸، یا (۵۲ × ۱۹) آیه وجود دارد. (جدول ۴۱).

سوره	تعداد آیه ها	حاصل جمع شماره آیه ها
۳	۱۱۹	۱۶۸۶۰
۴	۱۷۶	۱۵۵۷۶
۵	۱۲۰	۷۲۶۰
۶	۱۶۵	۱۳۶۹۵
۷	۲۰۶	۲۱۳۲۱
۸	۷۵	۲۸۵۰
۹	۱۲۷	۸۱۲۸
	۹۸۸	۸۵۶۹۰
	(۱۹ × ۵۲)	(۱۹ × ۴۵۱۰)

[۶۸] حاصل جمع شماره آیات از ۳:۸۱ تا ۹:۱۲۷ نیز مضرب ۱۹ است (جدول ۴۱).

[۶۹] از اول قرآن تا ۳:۷۸، یعنی درست ۳ آیه قبل از اعلام کردن رسول میثاق، ۳۶۱ بار (۱۹ × ۱۹) واژه "الله" آمده است. آیه ۷۸:۳ همان آیه ای است که به ما اطلاع می دهد که بدعتگذاران "چیزی به قرآن اضافه می کنند، و سپس ادعا می کنند که آن از قرآن است؛ آنها به خدا دروغ می بندند، و خودشان می دانند."

[۷۰] واژه "الله" از ۳:۷۸ که بدعتگذاران را افشا می کند تا ۹:۱۲۷، درست ۹۱۲ بار (۴۸ × ۱۹) آمده است.

سوره	جند بار واژه "الله" در آن آمده
۳	۱۳۲
۴	۲۲۹
۵	۱۴۷
۶	۸۷
۷	۶۱
۸	۸۸
۹	۱۶۸

	۹۱۲
	(۱۹ × ۴۸)

[۷۱] میان تعداد حروف و تعداد کلمات در ۳:۷۸، با تعداد حروف و تعداد کلمات در شبه آیات ۱۲۹ - ۱۲۸: ۹ تساوی وجود دارد، هر کدام ۱۴۳ حرف و کلمه دارند. آیه ۳:۷۸ شامل ۲۷ کلمه و ۱۱۶ حرف است (۱۴۳ = ۲۷ + ۱۱۶)، و ۱۲۹ - ۱۲۸: ۹ مرکب از ۲۸ کلمه و ۱۱۵ حرف است (۱۴۳ = ۲۸ + ۱۱۵). [عبارت دیگر این معادله ها به ما می فهمانند که ۳:۷۸ اشاره به ۱۲۹، ۱۲۸: ۹ دارد].

وَلَا يَنْهَىٰ عَنْ كَيْدٍ يُؤْمَرُ بِهَا يُؤْمَرُ إِلَىٰ سَبِيلِ اللَّهِ
بِالْكِتَابِ لِيَحْتَسِبُوهُ مِنِ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَيْدُ وَهُوَ يَحْكُمُ ۝۸

چه می توان گفت ؟

شواهد عینی قاطع و دربرگیرنده ای که قادر متعال برای حفظ پیام و اثبات کلامش در اختیار گذارده جای هیچ شکی باقی نمی گذارند که (الف) امکان ندارد چیزی به غلط وارد قرآن شود، (ب) شبه آیات ۱۲۹، ۱۲۸: ۹ جزء قرآن نیست، و (ج) میان تمام عناصر قرآن - از تعداد سوره ها و آیه ها گرفته تا شماره ای که برای هر سوره و آیه تعیین شده، و بسآمد عبارات کلیدی، تعداد کلمات و حروف، و نگارش بی مانند و غیر معمول بعضی از لغات - رابطه های پیچیده و حساب شده ای وجود دارد که ممکن نیست بشر بتواند از عهده ی تنظیم آن برآید.

این پیوست به نوبه خود معجزه ای بزرگ را با مدرک ثابت می کند. ولی با تمام گستردگی و اعجازش، نه تنها از معجزه ریاضی قرآن که در پیوست ۱ آمده فراتر نیست، بلکه حتی با آن قابل قیاس هم نیست. و صرفاً گواه آن است که نویسنده ی توانای قرآن آگاهانه اجازه داد ۲ شبه آیه ی کفرآمیز به سوره ۹ اضافه شود تا:

- (۱) در عمل نشان داده شود که نوشتار ریاضی قرآن چه استفاده ای دارد.
 (۲) ثابت شود که هرگونه دخل و تصرفی در قرآن غیرممکن است.
 (۳) وعده ی خدا برای مشخص کردن مومنان و افشا کردن منافقان انجام شود.

چرا خدا تا ۱۴۰۰ سال چنین چیزی را اجازه داد ؟ ؟

بخاطر تحریفات گسترده ای که به فاصله کوتاهی پس از فوت پیامبر در دین اسلام انجام شد، روشن است که خدا به قول خود در ۴۷:۳۸ وفا کرد. خدا در آیه ۳۸ (۲ × ۱۹)، سوره ۴۷ که "محمد" نام دارد بصراحت گفته است که چنین مقرر کرده که: " اگر عربها قرآن را چنانکه باید و شاید پاس ندارند، ایشان را از رحمتش محروم می کند، و مردمی دیگر را جایگزینشان خواهد کرد."

چند سال پس از مرگ پیامبر، وقتی عرب ها قرآن را تحریف کردند، و خانواده ی پیامبر را بخاطر مخالفت با این تحریف ها مورد حمله و کشتار قرار دادند، مستحق آن شدند که حکم خدا در ۴۷:۳۸ درباره ایشان اجرا شود، و نشان دادند که لیاقت قرآن را ندارند؛ قرآن راستین را. این واقعیت را نمی توان انکار کرد که اعراب گروه گروه قرآن را رها کرده اند.

برای مثال، در دنیای به اصطلاح مسلمان امروز (سال ۱۹۸۹ میلادی)، حتی یک مسجد نیست که از این فرمان مهم پیروی کند: "مساجد متعلق به خداست؛ نام احدی را در کنار نام خدا نبرید" (۱۸:۷۲).

امروز دیگر، اذان (فراخواندن به نماز) و نماز فقط برای خدا نیست؛ نام محمد نیز پیوسته در کنار نام خدا برده می شود.

"اولین ستون دین اسلام" بطور واضح در قرآن (۳:۱۸) و (۴۷:۱۹) آمده است، و کلمات آن باید چنین باشد: لاله الاله (خدایی نیست جز خدا). ولی مسلمانان، از همان قرن اول هجری، خدا را بی آنکه نام محمد در کنار نام او برده شود نمی خواستند. برای پی بردن به این واقعیت کافی است به یکی از مساجد بروید و بگویید: "الاله الاله"؛ خواهد دید که این تشهد توحیدی، مسلمین زمان ما را برآشفته می کند. این عکس العمل در قرآن گزارش شده است، ۳۹:۴۵. در ضمن، به دنبال پژوهش هایی که کردم به این نتیجه رسیدم که **خدا مانع از آن می شود که مسلمانان سنت گرا، تشهدی را که خدا کلمه به کلمه در قرآن گفته است بیان کنند:** "اشهد ان لاله الاله". آنها نمی توانند این تشهد را (بدون ذکر نام محمد) ادا کنند. خودتان آنان را بیازمایید. اولین ستون دین در اسلامی که تحریف شده، **لااله الاالله، محمد رسول الله**، با فرمانی که خدا از طریق محمد به ما ابلاغ کرد منافات دارد (به پیوست ۱۳ نگاه کنید).

محمدپرستان با این تشهد مبالغه آمیز خود، از برخی دیگر از احکام نیز نافرمانی می کنند. برای مثال، قرآن به دفعات به ما فرمان داده است که میان رسولان خدا هیچ فرقی نگذاریم (۳:۸۴؛ ۲۸۵، ۱۳۶:۲). با ادای این تشهد تحریف شده، محمد، برخلاف خواست خود، مورد استثنا قرار می گیرد. با اینکه قرآن به دفعات یاد آور می شود که کتابی "کامل، جامع و مفصل" است (۱۱۴، ۳۸، ۱۹:۶)، "مسلمانان" سخن آفریدگار را باور ندارند؛ آنان از مراجع و مأخذ غیر منطقی و تمسخر آمیز حدیث و سنت پیروی می کنند. این عصیان و نافرمانی همگانی بر علیه خدا و رسولش، و بازگشت نفرت انگیز به سوی شرک و بُت پرستی - معبود قرار دادن پیامبر و ائمه - باعث شد که خدا به قول خود در ۴۷:۳۸ وفا کند.

با نگاهی به این شواهد انکارناپذیر الهی که در همین پیوست و در پیوست های ۱ و ۲ و ۲۶ گزارش شده، هرکس برآستی می تواند به اهمیت آیه های زیر پی ببرد و برای آن سپاسگزار باشد:

بیگمان، ما این پیام را نازل کرده ایم،
و بیگمان، ما آنرا حفظ خواهیم کرد.

[۹: ۱۵]

بگو، "اگر همه آدم ها، و همه جن ها،
دست به دست یکدیگر دهند، تا قرآنی مانند این بیاورند،
هرگز توفیق نخواهند یافت، هر چند که نهایت همکاری و همفکری را
بخرج دهند."

[۸۸: ۱۷]

وقتی این پیام به کافران رسید
آنرا تکذیب کردند، هر چند که این کتابی است گرانمایه.
هیچ باطلی نمی تواند در آن راه یابد،
خواه اضافه شود یا کم.
زیرا این وحیی است از جانب آن حکیم، که
سزاوار بالاترین ستایش هاست.

[۴۱:۴۱ - ۴۲]

اگر این قرآن را بر کوه وحی می کردیم،
می دیدی که کوه در برابر اینهمه عظمت سر فرود می آورد،
و از ترس خدا می ریزد.

[۲۱: ۵۹]

از کوششهای ارزشمند محمود علی اییب، گاتوت آدیسوما، عبدالله اریک، احسان رمضان، لیسا اسپری، و ادیپ یوکسل صمیمانه تشکر و سپاسگزاری می کنم. این پژوهشگران سخت کوش در مسجد توسان به کشف برخی از شواهد شگرف ریاضی که در این پیوست گزارش شده توفیق یافتند.

پیوست ۲۵

پایان دنیا

(خداست) که آینده را می داند؛
 او به کسی اجازه نمی دهد که از چنین دانشی پرده بردارد.
 فقط از طریق رسولی که خودش انتخاب کند
 اخبار ویژه را از گذشته و آینده آشکار می کند.
 [۲۷:۲۶ - ۷۲]

از جمله وظایفی که بعنوان رسول میثاق خدا بر عهده من است، این است که تاریخ پایان دنیا را آشکار کنم (صفحه ۶۴۷). از آیات (۸- ۷ : ۱۸) و (۱۵- ۱۳ : ۶۹) می فهمیم که این دنیا سرانجام به آخر می رسد. زمینی جدید و آسمانهایی جدید جایگزین آسمانها و زمین کنونی خواهند شد (۴۸:۱۴).

نشانه های نزدیک شدن آخر دنیا

- قرآن نشانه های بسیار در دسترس نهاده و می گوید، " تمام اطلاعات لازم جهت پرده برداشتن از تاریخ آخر زمان" را به ما داده است (۴۷:۱۸). نشانه هایی که در قرآن آمده است عبارتند از:
۱. **جدا شدن پاره ای از ماه:** این رویداد هنگامی رخ داد که نخستین افراد بشر در ماه ژوئیه سال ۱۹۶۹ در کره ماه پیاده شدند و سنگهایی از ماه را به زمین آوردند. مردم سیاره زمین هم اکنون می توانند به بسیاری از موزه ها، دانشگاه ها، و رصدخانه ها بروند و قطعات (یا پاره های) ماه را ببینند.
  ۲. **کشف کد ریاضی قرآن بر پایه ی عدد ۱۹ (۳۷- ۳۰ : ۷۴): در سالهای ۱۹۶۹ تا ۱۹۷۴ تحقق یافت.**
  ۳. **موجود ساخته شده از عناصر خاک (۲۷:۸۲): " مردم را آگاه می کند که آنها نسبت به پروردگارشان غافل بوده اند." موجود ساخته شده از عناصر خاک، ظاهر شد و وسیله ای بود تا کد ریاضی قرآن توسط آن آشکار شود، و اعلام کند که دنیا نسبت به پیام خدا بی توجه است. این موجود / مخلوق رایانه است. توجه داشته باشید که از حاصل جمع شماره ی ارقام این سوره و آیه (۲۷ : ۸۲)، ۱۹ بدست می آید (۲ + ۷ + ۸ + ۲ = ۱۹).**
  ۴. **ظهور رسول میثاق خدا (۳:۸۱): همانطور که در پیوست ۲ گزارش شده است، قرآن از ظهور رسولی خبر می دهد که بعد از آنکه تمام پیامبران آمدند و تمام کتابهای آسمانی را آوردند به رسالت فرستاده می شود تا شرک زدایی کند و همه را زیر پرچم توحید جمع کند. این پیشگویی در رمضان ۱۴۰۸ هجری تحقق یافت.**
  ۵. **دود (۴۴:۱۰): پس از آنکه رسول میثاق پیام خدا را بصورت یک پیام یگانه ابلاغ کرد و اعلام کرد که تنها دین قابل قبول نزد خدا دین تسلیم است، دود فرا می رسد.**
  ۶. **یاچونگ و ماچونگ [یاچوج و ماچوج]: آنها طبق برنامه خدا، در سال ۱۷۰۰ هجری (برابر با ۲۲۷۱ میلادی) دوباره ظهور خواهند کرد. از آنها در آیات (۱۸:۹۴) و (۲۱:۹۶) سخن به میان آمده است. از آیه ۹۴ سوره ۱۸ تا پایان سوره ۱۸، درست ۱۷ آیه وجود دارد. از آیه ۹۶ سوره ۲۱ تا پایان سوره ۲۱ نیز درست ۱۷ آیه وجود دارد. این از نشانه های قرآن است که یاچونگ و ماچونگ در سال ۱۷۰۰ هجری دوباره ظاهر می شوند.**

برای همیشه پنهان نخواهد ماند [۲۰ : ۱۵]

آیه ۱۵ از سوره ۲۰ ما را باخبر می کند که خدا تاریخ پایان دنیا را، پیش از آنکه دنیا به پایان برسد آشکار خواهد کرد. و آیه ۸۷ سوره ۱۵ زمان این رویداد را به ما خبر می دهد:

[۱۵:۸۷]

ما هفت جفت را به تو داده ایم، و قرآن عظیم را داده ایم.

هفت جفت، ۱۴ حروف مقطع قرآن است. حاصل جمع ارزش رقومی این حروف که پایه های معجزه ی قرآن هستند برای ما مشخص می کند که دنیا در چه سالی به آخر می رسد. درخور توجه است که آیه ۸۵ سوره ۱۵ می گوید: " دنیا، مسلماً، به آخر خواهد رسید." آیه ی بعد، ۱۵:۸۶ می گوید که خدا این دنیا را آفریده است، و، مسلماً، او میداند که دنیا در چه تاریخی به آخر می رسد. و در آیه ی بعد، ۱۵:۸۷ تاریخ آخر دنیا داده شد.

جدول ۱: جمع کل ارزش رقومی هفت جفت از حروف مقطع قرآن	
ارزش رقومی	حروف مقطع قرآن
۱۰۰	۱. ق.
۵۰	۲. ن.
۹۰	۳. ص.
۴۸	۴. ح. م.
۷۰	۵. ی. س.
۱۴	۶. ط. ه.
۶۹	۷. ط. س.
۷۱	۸. ا. ل. م.
۲۳۱	۹. ا. ل. ر.
۱۰۹	۱۰. ط. س. م.
۲۳۰	۱۱. ع. س. ق.
۱۶۱	۱۲. ا. ل. م. ص.
۲۷۱	۱۳. ا. ل. م. ر.
۱۹۵	۱۴. ک. ه. ی. ع. ص.

۱۷۰۹	

همانطور که در جدول ۱ نشان داده شده است، اگر ارزش رقومی "هفت جفت" حروف مقطع را با هم جمع کنیم، عدد ۱۷۰۹ بدست می آید (به جدول ۱ در پیوست ۱ نیز نگاه کنید.) به استناد ۱۵:۸۷، از زمانی که این پیشگویی در قرآن آمده، دنیا بمدت ۱۷۰۹ سال پا بر جا خواهد بود. یعنی این دنیا در سال ۱۷۱۰ هجری به پایان می رسد. این عدد، مضرب نوزده است؛ $1710 = 19 \times 90$

این اطلاعات در سال ۱۴۰۰ هجری آشکار شد، یعنی درست ۳۰۹ سال پیش از آنکه دنیا به آخر برسد. $(1709 - 1400 = 309)$. عددی است که در قرآن آمده (۱۸:۲۵)، و مستقیماً با پایان دنیا ربط دارد (۱۸:۲۱). طرز گفتن ۳۰۹ در آیه ۱۸:۲۵، "سیصد سال، باضافه ه،" این را می رساند که منظور، ۳۰۹ سال قمری است.

۳۰۰ سال خورشیدی و ۳۰۰ سال قمری، ۹ سال با هم اختلاف دارند.

این مطلب در سال ۱۴۰۰ هجری قمری، برابر با ۱۹۸۰ میلادی کشف شد. اگر ۳۰۰ سال خورشیدی به سال ۱۹۸۰ اضافه شود، می شود ۲۲۸۰، که این عدد مضرب ۱۹ است، (19×120) . پس، دنیا در سال ۱۷۱۰ هجری، (90×19) ، برابر با ۲۲۸۰ میلادی (19×120) به آخر می رسد. برای ناباورانی که این شواهد محکم قرآنی را نپذیرند، دنیا بناگاه به پایان می رسد: [از چپ به راست - سوره، آیه] $(6:31, 44, 47; 7:95, 187; 12:107; 21:40; 22:55; 26:202; 29:53; 39:55; 43:66; 47:18)$

اگرچه مراجعه به احادیث اگر بمنظور کسب آموزشهای دینی باشد حرام است (پیوست ۱۹)، ولی می توان برای پی بردن به آنچه در تاریخ اتفاق افتاده از آنها استفاده کرد. ما می توانیم اطلاعات بسیاری در زمینه ی وقایع تاریخی، و نیز آداب و سنن قرن های نخست پس از اسلام از آنها بدست آوریم. کتابهای حدیث نشان می دهند که در طول تاریخ اعتقاد بر این بوده که حروف مقطع قرآن، طول عمر امت مسلمان را مشخص می کنند. طبق تفسیر البیضاوی، واقعه تاریخی زیر می تواند توضیحی برای حروف مقطع باشد. همین مطلب در تفسیر الاتقان السیوطی، جلد ۲، صفحه ۱۰ نیز گزارش شده است (چاپ اول، سال ۱۳۱۸ هجری قمری):

یهودیان مدینه نزد پیامبر رفتند و گفتند، " قرآن تو دارای حروف مقطع "ا. ل. م." است، و این حروف، نشان می دهند که دین تو چند سال دوام می آورد. زیرا "ا" = ۱، "ل" = ۳۰، "م" = ۴۰ است، و این بدین معنی است که دین تو ۷۱ سال دوام خواهد داشت." محمد گفت، " ا. ل. م. ص. نیز داریم." آنها گفتند، " ا = ۱، ل = ۳۰، م = ۴۰، ص = ۹۰، که رویهم ۱۶۱ سال می شود. آیا چیز دیگری هم هست؟" پیامبر گفت، " بله، ا. ل. م. ر." آنها گفتند، " این بسیار بزرگتر و سنگین تر است؛ ا = ۱، ل = ۳۰، م = ۴۰، ر = ۲۰۰، که رویهم ۲۷۱ سال می شود." سرانجام آنها دست برداشتند و گفتند، " ما که نمی دانیم چند حرف مقطع به او داده شده!" [مرجع مشهور السیوطی اتقان]

گرچه این روایت از روایات بسیار معروف است، ولی بسیاری از فقها و طلاب نخواستند آن را ارتباط انکار- ناپذیر آن را با حروف مقطع قرآن و تاریخ پایان دنیا بپذیرند. آنها صرفاً به این دلیل که این محاسبات، موضوع آخر دنیا و روز قیامت را به یک واقعیت تبدیل می کند نتوانستند آن را بپذیرند.
*****

پیوست ۲۶

سه رسول دین اسلام

شواهد ریاضی که در این پیوست آورده شده حاکی از آن است که [۱] ابراهیم بنیانگذار دین اسلام (تسلیم) بود (۲۲:۷۸)، [۲] محمد، رسولی بود که کتاب آسمانی را آورد (۴۷:۲)، و [۳] رشاد، رسولی است که برای پاکسازی و ایجاد همبستگی و نشان دادن حجت دین فرستاده شد (۳:۸۱ و پیوست ۲).

شواهد جاوید و قابل بررسی

[۱] همانطور که در پیوست ۲ (جدول ۵) نشان داده شده، ارزش رقمی نام "ابراهیم" ۲۵۸ است، ارزش رقمی "محمد" ۹۲، ارزش رقمی "رشاد" ۵۰۵ است، و $(۹۲ + ۲۵۸ + ۵۰۵ = ۸۵۵ = ۱۹ \times ۴۵)$.

[۲] اگر "اسمعیل" را که ارزش رقمی آن (۲۱۱) است و "اسحق" را که ارزش رقمی آن (۱۶۹) است به آن اضافه کنیم، $(۱۶۹ + ۲۱۱ + ۸۵۵ = ۱۲۳۵ = ۱۹ \times ۶۵)$ بدست می آید. حاصل جمع ارزش رقمی نام این سه رسول، یا این پنج رسول فقط در صورتی با کد ریاضی قرآن بر پایه ۱۹ مطابقت پیدا می کند که هیچیک از نام های ابراهیم، محمد، یا رشاد از آن حذف نشود.

جدول ۱: سوره ها و آیه ها از اولین آیه تا آخرین آیه ای که نام ابراهیم در قرآن آمده است			
سوره	شماره آیه	حاصل جمع آیات	جمع کل
۲	۱۶۳	۳۳۴۱۵	۳۳۵۸۰
۳	۲۰۰	۲۰۱۰۰	۲۰۳۰۳
۴	۱۷۶	۱۵۵۷۶	۱۵۷۵۶
۵	۱۲۰	۷۲۶۰	۷۳۸۵
-	-	-	-
۹	۱۲۷	۸۱۲۸	۸۲۶۴
-	-	-	-
۸۴	۲۵	۳۲۵	۴۳۴
۸۵	۲۲	۲۵۳	۳۶۰
۸۶	۱۷	۱۵۳	۲۵۶
۸۷	۱۹	۱۹۰	۲۹۶
۳۸۲۷	۵۸۳۵	۳۲۳۵۹۸	۳۳۳۲۶۰
(۱۹ × ۱۷۵۴۰)			

[۳] آیه های ۲:۱۲۴ و ۸۷:۱۹، اولین و آخرین آیه هایی هستند که نام "ابراهیم" در آنها آمده است. از حاصل جمع شماره سوره ها، و آیه ها، و تعداد آیه ها از اولین آیه تا آخرین آیه ای که نام ابراهیم در آنها آمده، عدد ۳۳۳۲۶۰ یا ۱۷۵۴۰×۱۹ بدست می آید (جدول ۱).

[۴] همانطور که در پیوست ۲ بدان اشاره شده، رسول میثاق از طریق کد ریاضی در این عصر کامپیوتر معرفی شده است. اگر نام او هم مانند نام رسولان پیشین بصراحت در قرآن آمده بود، میلیونها نفر نام فرزندشان را "رشاد خلیفه" می گذاشتند. از اینرو، ریشه ی نام رشاد، "رشد" می ۱۹ بار در قرآن آمده است (پیوست ۲).

[۵] نام "ابراهیم" در ۲۵ سوره، نام "محمد" در ۴ سوره، و "رشاد" در ۹ سوره آمده است.

حاصل جمع شماره این سوره ها $(۲۵ + ۴ + ۹ = ۳۸ = ۱۹ \times ۲)$ است. (فهرست لغات قرآن، عبدالباقی).
[۶] اگر شماره ی سوره هایی را که نام ابراهیم، محمد، و رشاد در آنها آمده با هم جمع کنیم، و بعد ببینیم که هر یک از این نام ها چند بار در این سوره ها آمده، و آنرا هم اضافه کنیم، ۱۰۸۳ ، یا $(۱۹ \times ۱۹ \times ۳)$ بدست می آید (جدول ۲).

[۷] اگر شماره ی سوره هایی را که ابراهیم، محمد، و ریشه ی نام رشاد "رشد" در آنها آمده با هم جمع کنیم، و بعد شماره ی تمام آیه هایی را که این سه نام در آنها آمده به آن اضافه کنیم، ۲۷۹۳ یا (۱۹×۱۴۷) بدست می آید (جدول ۳).

* ابراهیم در قرآن، ابراهیم، نوشته شده است (پیوست ۲، جدول ۵) بجز عنوان سوره ۱۴ که در آنجا ابراهیم نوشته شده است. [مترجم]

جدول ۳: سوره ها و اولین آیه ای که در آن سوره - ابراهیم، محمد، و رشد آمده است.

سوره	اولین آیه ای که نامشان آمده:	ابراهیم	محمد	رشد
۲		۱۲۴	-	۱۸۶
۳		۳۳	۱۴۴	-
۴		۵۴	-	۶
۶		۷۴	-	-
۷		-	-	۱۴۶
۹		۷۰	-	-
۱۱		۶۹	-	۷۸
۱۲		۶	-	-
۱۴		۳۵	-	-
۱۵		۵۱	-	-
۱۶		۱۲۰	-	-
۱۸		-	-	۱۰
۱۹		۴۱	-	-
۲۱		(۵۱)	-	(۵۱)
۲۲		۲۶	-	-
۲۶		۶۹	-	-
۲۹		۱۶	-	-
۳۳		۷	۴۰	-
۳۷		۸۳	-	-
۳۸		۴۵	-	-
۴۰		-	-	۲۹
۴۲		۱۳	-	-
۴۳		۲۶	-	-
۴۷		-	۲	-
۴۸		-	۲۹	-
۴۹		-	-	۷
۵۱		۲۴	-	-
۵۳		۳۷	-	-
۵۷		۲۶	-	-
۶۰		۴	-	-
۷۲		-	-	۲
۸۷		۱۹	-	-
-----		-----	-----	-----
۹۹۱		۱۱۲۳	۲۱۵	۴۶۴

$۱۹ \times ۱۴۷ = ۲۷۹۳ = ۱۱۲۳ + ۲۱۵ + ۴۶۴$

* نمی توان آیه ۵۱:۲۱ را دو بار حساب کرد.

آیاتی که این سه واژه در آنها آمده، با حذف تکراری ها عبارتند از: ۲، ۴، ۶، ۷، ۱۰، ۱۳، ۱۴، ۱۶، ۱۷، ۱۹، ۲۱، ۲۴، ۲۶، ۲۹، ۳۱، ۳۳، ۳۵، ۳۷، ۳۸، ۴۰، ۴۱، ۴۳، ۴۵، ۴۶، ۵۱، ۵۴، ۵۸، ۶۰، ۶۲، ۶۵، ۶۶، ۶۷، ۶۸، ۶۹، ۷۰، ۷۴، ۷۵، ۷۶، ۷۸، ۸۳، ۸۴، ۸۷، ۹۵، ۹۷، ۹۹، ۱۰۴، ۱۰۹، ۱۱۴، ۱۲۰، ۱۲۳، ۱۲۴، ۱۲۵، ۱۲۶، ۱۲۷، ۱۳۰، ۱۳۲، ۱۳۳، ۱۳۵، ۱۳۶، ۱۴۰، ۱۴۴، ۱۴۶، ۱۶۱، ۱۶۳، ۱۸۶، ۲۵۶، ۲۵۸، ۲۶۰. از حاصل جمع تمام این اعداد، ۵۴۸۸، بدست می آید، و: (۶۴۷۹ = ۵۴۸۸ + ۹۹۱)، یا (۱۹ × ۳۴۱) است.

[۸] از حاصل جمع سوره هایی که این سه واژه در آنها آمده - بی آنکه سوره ای را تکرار کنیم - و حاصل جمع شماره ی این آیه ها - بی آنکه تکرار شوند - عدد ۶۴۷۹، یا ۱۹×۳۴۱ بدست می آید. شماره ی این سوره ها عبارتند از: ۲، ۳، ۴، ۶، ۷، ۹، ۱۱، ۱۲، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۸، ۱۹، ۲۱، ۲۲، ۲۶، ۲۹، ۳۱، ۳۳، ۳۵، ۳۷، ۳۸، ۴۰، ۴۲، ۴۳، ۴۷، ۴۸، ۴۹، ۵۱، ۵۳، ۵۷، ۶۰، ۷۲، ۸۷، ۸۷. از حاصل جمعشان، ۹۹۱ بدست می آید (جدول ۳).

جدول ۲: چند بار و در کدام سوره ها نام ابراهیم، محمد، و رشد آمده است.

سوره	چند بار نام:	ابراهیم	محمد	رشد
۲		۱۵	-	۲
۳		۷	۱	-
۴		۴	-	۱
۶		۴	-	-
۷		-	-	۱
۹		۳	-	-
۱۱		۴	-	۳
۱۲		۲	-	-
۱۴		۱	-	-
۱۵		۱	-	-
۱۶		۲	-	-
۱۸		-	-	۴
۱۹		۳	-	-
۲۱		۴	-	۱
۲۲		۳	-	-
۲۶		۱	-	-
۲۹		۲	-	-
۳۳		۱	۱	-
۳۷		۳	-	-
۳۸		۱	-	-
۴۰		-	-	۲
۴۲		۱	-	-
۴۳		۱	-	-
۴۷		-	۱	-
۴۸		-	۱	-
۴۹		-	-	۱
۵۱		۱	-	-
۵۳		۱	-	-
۵۷		۱	-	-
۶۰		۲	-	-
۷۲		-	-	۴
۸۷		۱	-	-
-----		-----	-----	-----
۹۹۱		۶۹	۴	۱۹

$۱۹ \times ۱۹ \times ۳ = ۱۰۸۳ = ۶۹ + ۴ + ۹۹۱$

* "رشد"، ۱۹ بار آمده است.

* جمع کل برابر است با $۱۹ \times ۱۹ \times ۳$ ، (۳ رسول)

[۹] از حاصل جمع شماره سوره، بعلاوه شماره آیه، بعلاوه تعداد آیاتی که در آنها واژه ابراهیم، محمد، و رشد آمده است ۷۵۰۵، یا (۱۹×۳۹۵) بدست می آید (جدول ۴).

جدول ۴: چند بار، و در کدام سوره ها و آیه ها نام ابراهیم، محمد، و رشد آمده است.

سوره	تعداد آیه ها	رشد	محمد	ابراهیم	نامشان در این آیه ها آمده:
۲	۱۴	۲۵۶, ۱۸۶	-	۱۲۴, ۱۲۵, ۱۲۶, ۱۲۷, ۱۳۰, ۱۳۲, ۱۳۳, ۱۳۵, ۱۳۶, ۱۴۰, ۲۵۸, ۲۶۰	
۳	۸	-	۱۴۴	۳۳, ۶۵, ۶۷, ۶۸, ۸۴, ۹۵, ۹۷	
۴	۴	۶	-	۵۴, ۱۲۵, ۱۶۳	
۶	۴	-	-	۷۴, ۷۵, ۸۳, ۱۶۱	
۷	۱	۱۴۶	-	-	
۹	۲	-	-	۷۰, ۱۱۴	
۱۱	۷	۹۷, ۸۷, ۷۸	-	۶۹, ۷۴, ۷۵, ۷۶	
۱۲	۲	-	-	۶, ۳۸	
۱۴	۱	-	-	۳۵	
۱۵	۱	-	-	۵۱	
۱۶	۲	-	-	۱۲۰, ۱۲۳	
۱۸	۴	۶۶, ۲۴, ۱۷, ۱۰	-	-	
۱۹	۳	-	-	۴۱, ۴۶, ۵۸	
۲۱	۵	۵۱	-	۵۱, ۶۰, ۶۲, ۶۹	
۲۲	۳	-	-	۲۶, ۴۳, ۷۸	
۲۶	۱	-	-	۶۹	
۲۹	۲	-	-	۱۶, ۳۱	
۳۳	۲	-	۴۰	۷	
۳۷	۳	-	-	۸۳, ۱۰۴, ۱۰۹	
۳۸	۱	-	-	۴۵	
۴۰	۲	۳۸, ۲۹	-	-	
۴۲	۱	-	-	۱۳	
۴۳	۱	-	-	۲۶	
۴۷	۱	-	۲	-	
۴۸	۱	-	۲۹	-	
۴۹	۱	۷	-	-	
۵۱	۱	-	-	۲۴	
۵۳	۱	-	-	۳۷	
۵۷	۱	-	-	۲۶	
۶۰	۱	-	-	۴	
۷۲	۴	۲, ۱۰, ۱۴, ۲۱	-	-	
۸۷	۱	-	-	۱۹	
-----	-----	-----	-----	-----	
۹۹۱	۸۶	۱۱۴۵	۲۱۵	۵۰۶۸	

$۸۶ + ۱۱۴۵ + ۲۱۵ + ۵۰۶۸ + ۹۹۱ = ۷۵۰۵ = ۱۹ \times ۳۹۵$

بنابراین، قرآن ابراهیم، محمد، و رشاد را از طریق کد ریاضی بعنوان سه رسول دین تسلیم معرفی می کند.

[۱۰] همانطور که در جدول ۴ نشان داده شد، ریشه لغوی نام رشاد "رشد" در ۱۹ آیه آمده که عبارتند از آیات: ۱۸۶، ۲۵۶، ۶، ۱۴۶، ۷۸، ۸۷، ۹۷، ۱۰، ۱۷، ۲۴، ۶۶، ۵۱، ۲۹، ۳۸، ۷، ۲، ۱۰، ۱۴، ۲۱. اینها ۳۸ رقم است، (۱۹ × ۲).

[۱۱] جدول ۴، نشان می دهد که حاصل جمع ۱۹ آیه ای که ریشه لغوی نام رشاد در آنها آمده، ۱۱۴۵ است. اگر این حاصل جمع را با ارزش رقمی نام "رشاد" (۵۰۵)، خلیفه (۷۲۵) جمع کنیم، ۲۳۷۵، بدست می آید که مضرب نوزده است (۱۹ × ۱۲۵ = ۲۳۷۵ = ۷۲۵ + ۵۰۵ + ۱۱۴۵).

[۱۲] اگر این اعداد را کنار هم بنویسیم، یعنی اگر حاصل جمع شماره آیات را بنویسیم، ۱۱۴۵، و به دنبال آن ارزش رقمی رشاد (۵۰۵)، و سپس ارزش رقمی خلیفه (۷۲۵) را بنویسیم، عدد بدست آمده مضرب صحیحی از ۱۹ است: (۱۹ × ۶۰۲۸۹۷۷۵ = ۱۱۴۵۵۰۵۷۲۵).

حاصل جمع شماره ۱۹ آیه ای که ریشه نام رشاد در آنها آمده است..... = ۱۱۴۵
 ارزش رقمی نام "رشاد"..... = ۵۰۵
 ارزش رقمی "خلیفه"..... = ۷۲۵

$$۱۱۴۵ + ۵۰۵ + ۷۲۵ = ۲۳۷۵ = ۱۹ \times ۱۲۵$$

$$۱۱۴۵ \ ۵۰۵ \ ۷۲۵ = ۱۱۴۵۵۰۵۷۲۵ = ۱۹ \times ۶۰۲۸۹۷۷۵$$

*****

پیوست ۲۷

خدای شما کیست؟

اکثر مردم با شنیدن این سوال خشمگین می شوند و می گویند: "منظورتان چیست که 'خدای شما کیست؟' خدای من، آفریدگار آسمانها و زمین است." "اکثر مردم اگر بدانند که اعتراف آنها به توحید، بیش از یک عبارت لفظی نیست، و در واقع سرنوشتی جز جهنم در انتظارشان نخواهد بود، بسیار شگفت زده می شوند (۱۲:۱۰۶).

خدای شما، آن کس و یا آن چیزی است که اکثر اوقات فکر شما را به خود مشغول می دارد.

این خدا می تواند فرزند شما باشد (۷:۱۹۰)، یا همسر شما (۹:۲۴)، یا کسب و کار شما (۱۸:۳۵)، یا خود شما (۲۵:۴۳). حالا می فهمیم که چرا یکی از مهمترین دستورات قرآن که پی در پی در آیه ها بازگو شده، این است:

ای کسانی که ایمان دارید، همیشه بیاد خدا باشید؛ شب و روز به مدح و ستایش او مشغول باشید. [۳۳:۴۱]

برای پیروی از این فرمان، باید خود را طوری عادت دهیم که مطمئن شویم خدا بیش از هر کس و هر چیز فکر ما را به خود مشغول می دارد. قرآن به ما کمک می کند که این عادت های نجات بخش را در خود ایجاد کنیم تا روح خود را نجات دهیم:

۱. نماز: کسانی که نمازهای پنجگانه را بجا می آورند، بخش قابل توجهی از اوقات بیداری خود را بیاد خدا سپری می کنند. نماز به ما کمک می کند که نه تنها در طی چند دقیقه ای که نماز می خوانیم بیاد خدا باشیم، بلکه زمانی را هم که در انتظار رسیدن وقت نماز هستیم بیاد خدا بسر بریم. مثلاً ممکن است که شما رأس ساعت ۱۱ به عقربه ساعت نگاه کنید تا ببینید که آیا وقت نماز فرا رسیده است یا نه. شما با همین کار بیاد خدا افتاده اید، و به پاس این یاد آوری امتیازی به سود شما ثبت می شود (۲۰:۱۴).
۲. پیش از آنکه چیزی بخورید از خدا یاد کنید: در آیه ۶:۱۲۱ اکیداً سفارش شده است که پیش از آنکه چیزی بخورید حتماً نام خدا را ببرید: "نخورید از آنچه نام خدا بر آن برده نشده است."
۳. انشاءالله (بخواست خدا): "هرگز نگو 'فردا چنین و چنان خواهم کرد'، بی آنکه 'انشاءالله' بگویی. اگر یادتان رفت، زود از خدا طلب بخشایش کنید و بگویید، 'باشد که پروردگارم مرا هدایت کند، تا بار دیگر بهتر از اینبار عمل کنم'." [۱۸:۲۴]. این چیزی است که خدا بصراحت به ما فرمان داده است و ما مؤظف هستیم که آنرا بگوییم، و مهم نیست که طرف صحبت شما چه کسی است.
۴. ماشاءالله (هدیه خداست): برای اینکه خودمان، و آنچه را که بدان علاقه داریم از قبیل فرزندان، ماشین، خانه، و غیره - در امان خدا باشند، قرآن (۱۸:۳۹) به ما سفارش کرده است که حتماً "ماشاءالله" (این هدیه ی خداست) بگوییم.
۵. شب و روز از شکوه و بزرگی خدا یاد کنید: وقتی چیزی می خوریم نباید مانند حیوانات باشیم؛ ما باید در آفرینش غذایی که می خوریم بیندیشیم - به مزه غذا، به حس چشایی که خدا به انسان داده تا از آنچه می خورد لذت ببرد، به موز یا پرتقال که چگونه در پوست خود بسته بندی می شوند، انواع خوراک دریایی که خدا آفریده، و نیز به آفرینش دیگر چیزها - و هنگامی که از روزیهای خدا بهره مند می شویم، او را به پاس آنها ستایش کنیم. هنگامی که گلی زیبا، یا حیوانی خوش نقش و نگار، یا غروب آفتاب را می بینیم، از شکوه و بزرگی خدا یاد کنیم. هر لحظه غنیمتی است و به اصطلاح هر فرصتی را باید در هوا قاپید و زبان به ستایش خدا گشود، به این امید که خدا، خدای ما باشد.
۶. نخستین گفتار: خود را عادت دهید که وقتی صبح از خواب بیدار می شوید، بگویید، "بسم الله الرحمن الرحيم. لااله الا الله." اگر خود را به این خوی پسندیده عادت دهید، و روزتان را با آن شروع کنید، روز رستاخیز نیز هنگامی که برانگیخته می شوید، همین گفتار را بر زبان می رانید.

*****

پیوست ۲۸

تمام آیه های نازل شده را محمد با دست خود نوشت

"اقرأ" [بخوان]، اولین کلمه ای بود که وحی شد، و آیه حامل این پیام بود که "خدا بوسیله قلم تعلیم می دهد" (۹۶:۱-۴)، دومین چیزی که وحی شد "قلم" بود (۶۸:۱). تنها کار بُرد قلم "نوشتن" است.

دویست سال از نزول قرآن می گذشت، و فقهای نادان مسلمان نتوانستند بفهمند که منظور خدا از آوردن کتابی مانند قرآن چیست. آنها هیچ اطلاعی از نوشتار ریاضی آن نداشتند، و خوب می دانستند که بسیاری از بزرگان ادب می توانند نوشتاری بیاورند که با قرآن قابل قیاس باشد. در واقع، چند تن از بزرگان ادب هم مدعی شدند که توانسته اند شاهکارهایی در حد قرآن بنویسند. آخرین مدعی، طه حسین است که از نویسندگان بنام مصری است.

فقهای نادان مسلمان به فکر چاره افتادند و تصمیم گرفتند اعلام کنند که محمد بی سواد بود! آنها به این نتیجه رسیده بودند که با اینکار، نوشتار فوق العاده ی قرآن حقیقتاً معجزه جلوه می کند. و بدین منظور واژه "امی" را دستاویز قرار دادند. با اظهار تأسف برای این دسته از "فقها یا علما"، باید بگویم که معنی این واژه "گوئیم" (غیر اهل کتاب) است، یا "کسی که از پیروان هیچیک از کتاب های آسمانی (تورات، انجیل، یا قرآن) نیست." [به آیات ۲:۶۲، ۷۵، ۲۰:۳؛ ۲:۷۸؛ مراجعه کنید]؛ این واژه "بی سواد" معنی نمی دهد.

پیغمبر تاجر موفق بود. "علمای مسلمانی" که به دروغ به او نسبت بیسوادی داده اند، فراموش کردند که در عصر پیامبر، اعدادی که امروزه با آنها سر و کار داریم وجود نداشت؛ و حروف الفبا بعنوان اعداد بکار برده می شدند. پیامبر بعنوان یک تاجر هم که شده، هر روز با اعداد سر و کار داشت و باید حروف الفبا را - از یک تا هزار - بداند.

به گزارش قرآن، محمد، خودش، آیاتی را که به او وحی می شد می نوشت - کسانی که در عصر پیامبر بودند، می گفتند، " اینها افسانه های قدیمی است که او نوشته است، و شب و روز به او دیکته می شود (۲۵:۵)." شما نمی توانید به یک آدم بیسواد چیزی دیکته کنید. دشمنان پیامبر که او را به "بیسوادی" متهم می کنند، آیه ۲۹:۴۸ را مورد سوء استفاده قرار می دهند، و توجه ندارند که این آیه فقط درباره کتابهای آسمانی پیشین است، نه هر کتابی.

در شب بیست و هفتم ماه رمضان، سال سیزده پیش از هجرت، روح محمد، که شخص اصلی است، نه کالبدش، به بالاترین نقطه در جهان هستی احضار شد [یعنی به معراج رفت] و تمام قرآن به او داده شد (۹۷: ۲)، (۱۷:۱)، (۴۴:۳)، (۱۸-۵۳:۱)، (۵-۹۷:۱). سپس، به یاری جبرئیل، هر از چند گاه، چند آیه از قرآن، از روح محمد به حافظه اش انتقال می یافت. پیامبر تمام آیه هایی را که بر او رها می شد می نوشت و آنها را از بر می کرد. او پیش از مرگش، تمام قرآن را بطور کامل بترتیبی که بر او نازل شده بود با دست خود نوشته بود، و ذکر کرده بود که هر سوره و هر آیه به دستور خدا چگونه و کجا باید قرار گیرند. قرآن، آخرین کتاب آسمانی می بایست طبق دستورالعملی که خدا آنرا به پیامبر داده بود تنظیم می شد و بصورت کتاب به جهانیان داده می شد (۷۵:۱۷). نسل اولی که مسلمان شد نتوانست کار ردیف کردن تمام سوره ها و آیه ها را به پایان برساند و قرآن را کتاب کند، تا آنکه در زمان خلیفه راشد عثمان کمیته ای برای این کار مهم تشکیل شد. برای کسب اطلاع بیشتر به پیوست ۲۴ نگاه کنید.

*****

پیوست ۲۹

نبود بسم الله

تمام سوره های قرآن با عبارت "بسم الله الرحمن الرحيم" معروف به "بسم الله" گشایش پیدا می کنند، بجز سوره ی نهم. این غیبت آشکار بسم الله در سوره ی نهم بمدت ۱۴ قرن، همچون معمایی در سیمای قرآن باقی مانده بود. فرضیه های بسیاری برای توجیه این پدیده تا کنون آورده شده است.

اکنون آموخته ایم که غیبت بسم الله، نقش بسیار حساسی را ایفا می کند. غیبت بسم الله [۱] بخش عمده ای از معجزه ریاضی قرآن است، و [۲] نشانه ای است از سوی خدا که در سوره ی نهم دست می برند، و سرانجام باید پاکسازی شود (پیوست ۲۴). هر دو نقش غیبت بسم الله با کشف کد ریاضی قرآن آشکار شد. فهرست زیر نموداری است از مشاهدات حقیقی که نقش معجزه آسای غیبت بسم الله را نشان می دهد.

[۱] از آنجا که بسم الله الرحمن الرحيم دارای ۱۹ حرف الفبا است، و پیشوند تمام سوره های قرآن است - به استثنای یک سوره - می توان آنرا زیربنایی دانست که کد ۱۹ قرآن بر پایه ی آن بنا شده است. ولی غیبت بسم الله در سوره ی نهم باعث می شود که تعداد این عبارت آغازگر قرآنی ۱۱۳ باشد، و این عدد با کد قرآن هماهنگ نیست. ولی همانطور که خواهیم دید این کمبود در سوره ۲۷ جبران می شود. در سوره ۲۷ دو "بسم الله" آمده است. یکی که سرآغاز سوره آمده، و دیگری که در آیه ۳۰ آمده است.

بدین ترتیب، تعداد کل "بسم الله الرحمن الرحيم" در قرآن به ۱۱۴، یا 6×19 می رسد.

* دیکته کردن: چیزی را شمرده بگویند و دیگری آنرا بنویسد [مترجم]

[۲] از سوره ۹ که بسم الله ندارد تا سوره ۲۷ که دو بسم الله دارد، ۱۹ سوره فاصله است.

جدول ۱: آیه‌هایی که واژه "الله" در آنها آمده، از غیبت بسم الله تا بسم الله فوق العاده	
شماره سوره	چند آیه اش "الله" دارد
۹	۱۰۰
۱۰	۴۹
۱۱	۳۳
۱۲	۳۴
۱۳	۲۳
۱۴	۲۸
۱۵	۲
۱۶	۶۴
۱۷	۱۰
۱۸	۱۴
۱۹	۸
۲۰	۶
۲۱	۵
۲۲	۵۰
۲۳	۱۲
۲۴	۵۰
۲۵	۶
۲۶	۱۳
۲۷	۶
$19 \times 18 = 342$	$19 \times 27 = 513$

[۳] حاصل جمع شماره‌ی سوره‌ها از سوره ۹ که بسم الله ندارد تا سوره ۲۷ که دو بسم الله در آن آمده، ($9 + 10 + 11 + 12 + \dots + 25 + 26 + 27 = 342$) یا (19×18) است. این یک پدیده‌ی ریاضی است که حاصل جمع هر ۱۹ عدد متوالی به ۱۹ قابل تقسیم است. ولی پدیده‌ی اعجاز انگیز این است که از اولین بسم الله در سوره ۲۷ تا دومین بسم الله در همان سوره (۲۷:۳۰)، ۳۴۲ کلمه است.

[۴] وجود بسم الله در ۲۷:۳۰ با کد قرآن همخوانی و هماهنگی دارد، حاصل جمع شماره همان سوره و همان آیه مضرب ۱۹ است: ($27 + 30 = 57 = 19 \times 3$).

[۵] این بسم الله فوق العاده در آیه ۳۰ را با خود ۱۹ در آیه ۳۰ (سوره ۷۴) مقایسه کنید.

[۶] قرآن دارای ۶۲۳۴ آیه‌ی شماره دار است. غیبت بسم الله در سوره‌ی نهم و جبران آن در آیه شماره ۳۰ سوره ۲۷، به ما دو بسم الله شماره دار می‌دهد (۱:۱) و (۲۷:۳۰)؛ در ضمن ۱۱۲ بسم الله داریم که شماره ندارند. همین باعث می‌شود که قرآن ۶۳۴۶ آیه داشته باشد: ($6234 + 112 = 6346$)، یا (19×334).

[۷] واژه "الله"، از غیبت بسم الله تا ظهور فوق العاده بسم الله، در ۵۱۳ آیه آمده است، یا (19×27). در ضمن توجه داشته باشید که ۲۷، شماره‌ی همان سوره‌ای است که بسم الله فوق العاده در آن آمده است. به نمودار این داده‌ها در جدول ۱ نگاه کنید.

[۸] حاصل جمع شماره آیات $(1 + 2 + 3 + \dots + n)$ ، با اضافه تعداد کل آیه ها از غیبت بسم الله تا ظهور فوق العاده بسم الله ۱۱۹۶۲۴، یا (19×6296) است. به جدول ۲ نگاه کنید.

[۹] این بخش، همچنین ثابت می کند که سوره ۹ دارای ۱۲۷ آیه است، نه ۱۲۹ آیه (پیوست ۲۴). حاصل جمع ارقام ۱۲۷ $(1 + 2 + 7 = 10)$ است. اینک اگر همه آیه هایی را که حاصل جمع ارقام آنها ۱۰ می-شود (از غیبت بسم الله در سوره ۹ تا ظهور فوق العاده ی بسم الله در سوره ۲۷) پیدا کنیم، و حاصل جمع شماره تمام آیه ها را از غیبت بسم الله تا آیه ای که بسم الله فوق العاده در آن آمده، به آن اضافه کنیم، عدد ۲۱۲۸، یا 112×19 بدست می آید (جدول ۳).

جدول ۳: آیه هایی که حاصل جمع ارقام آنها ۱۰ است، از غیبت بسم الله تا بسم الله فوق العاده		
سوره	تعداد آیات	چند آیه چنین است
۹	۱۲۷	۱۲
۱۰	۱۰۹	۱۰
۱۱	۱۲۳	۱۱
۱۲	۱۱۱	۱۰
۱۳	۴۳	۳
۱۴	۵۲	۴
۱۵	۹۹	۹
۱۶	۱۲۸	۱۲
۱۷	۱۱۱	۱۰
۱۸	۱۱۰	۱۰
۱۹	۹۸	۹
۲۰	۱۳۵	۱۲
۲۱	۱۱۲	۱۰
۲۲	۷۸	۷
۲۳	۱۱۸	۱۱
۲۴	۶۴	۶
۲۵	۷۷	۷
۲۶	۲۲۷	۲۲
۲۷	۲۹	۲
<u>۳۴۲</u>	<u>۱۹۵۱</u>	<u>۱۷۷</u>

(19×18) و $19 \times 112 = 2128 = 1951 + 177$

جدول ۲: سوره ها و آیه ها از غیبت بسم الله تا بسم الله فوق العاده		
سوره	تعداد آیات	حاصل جمع آیات
۹	۱۲۷	۸۱۲۸
۱۰	۱۰۹	۵۹۹۵
۱۱	۱۲۳	۷۶۲۶
۱۲	۱۱۱	۶۲۱۶
۱۳	۴۳	۹۴۶
۱۴	۵۲	۱۳۷۸
۱۵	۹۹	۴۹۵۰
۱۶	۱۲۸	۸۲۵۶
۱۷	۱۱۱	۶۲۱۶
۱۸	۱۱۰	۶۱۰۵
۱۹	۹۸	۴۸۵۱
۲۰	۱۳۵	۹۱۸۰
۲۱	۱۱۲	۶۳۲۸
۲۲	۷۸	۳۰۸۱
۲۳	۱۱۸	۷۰۲۱
۲۴	۶۴	۲۰۸۰
۲۵	۷۷	۳۰۰۳
۲۶	۲۲۷	۲۵۸۷۸
۲۷	۲۹	۴۳۵
<u>۳۴۲</u>	<u>۱۹۵۱</u>	<u>۱۱۷۶۷۳</u>

$19 \times 6296 = 119624 = 1951 + 117673$

[۱۰] سوره ۹ از سوره های فرد قرآن است، و تعداد آیات آن (۱۲۷) نیز فرد است. از غیبت بسم الله تا بسم الله فوق العاده، هفت سوره وجود دارد که از این ویژگی برخوردار هستند. یعنی هفت سوره است که هم شماره سوره شان فرد است، و هم تعداد آیاتشان. همانطور که در جدول ۴ آمده است، این سوره ها عبارتند از سوره های ۹، ۱۱، ۱۳، ۱۵، ۱۷، ۲۵، ۲۷. اگر ارقام سوره ها و آیه هایی را که شماره شان فرد است با هم جمع کنیم، عدد ۱۱۴، یا ۱۹×۶ بدست می آید.

شماره سوره	جمع ارقام	تعداد آیات	جمع ارقام
۹	۹	۱۲۷	۱۰
۱۱	۲	۱۲۳	۶
۱۳	۴	۴۳	۷
۱۵	۶	۹۹	۱۸
۱۷	۸	۱۱۱	۳
۲۵	۷	۷۷	۱۴
۲۷	۹	۲۹	۱۱
	---		---
	۴۵		۶۹
$۶۹ + ۴۵ = ۱۱۴ = ۱۹ \times ۶$			

جدول ۴: سوره هایی که هم شماره ی آنها فرد است و هم تعداد آیات آنها فرد است.

[۱۱] دو ترکیب بعدی، نشان می دهند که سوره ۹ نباید بسم الله داشته باشد و تعداد آیه های آن باید ۱۲۷ آیه باشد. (دو شبه آیه بپایان این سوره گنجانیده بودند. اگر سوره های داده شده در جدول ۴ را که شماره ی سوره و تعداد آیاتشان فرد است - برداریم، و شماره هر سوره را بنویسیم، و به دنبال آن تعداد آیات همان سوره را بنویسیم، عدد درازی بدست می آوریم که دارای ۳۰ رقم است، و مضرب ۱۹ است (شکل ۱).

[۱۲] اینک آخرین رقم همه آیه ها را از غیبت بسم الله تا بسم الله فوق العاده در نظر بگیریم. اگر شماره هر سوره را بنویسیم، سپس آخرین رقم هر آیه را به دنبال آن بنویسیم، عدد درازی بدست می آید که دارای ۱۹۸۸ رقم است و مضرب ۱۹ است (شکل ۲).

۹ ۱۲۷ ۱۱ ۱۲۳ ۱۳ ۴۳ ۱۵ ۹۹ ۱۷ ۱۱۱ ۲۵ ۷۷ ۲۷ ۲۹
 بترتیب شماره ی هر هفت سوره، و تعداد آیات آنها نوشته شده است.
 این عدد دراز مساوی است با $۱۹ \times ۴۸۰۳۷۴۲۷۵۳۳۳۸۵۰۵۲۱۹۵۳۲۲۴۰۹۰۹۱$ [شکل ۱]

۹ ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۰۱۲۳ ... ۲۷ ۱۲۳۴۵۶۷۸۹۰ ... ۷۸۹
 شماره ی هر هفت سوره، سپس آخرین رقم یکایک آیه های آنها نوشته شد. سوره ۹ تا ۲۷: [شکل ۲]

پیوست ۳۰

چند همسری (تعدد زوجات)

تعدد زوجات تا پیش از نزول قرآن، ۱۴۰۰ سال پیش، جزء رسوم زندگی بود. هنگامی که زمین جوان و کم جمعیت بود، تعدد زوجات راهی برای افزایش جمعیت، و تولد انسانهایی بود که طبق برنامه ریزی خدا می باید به این دنیا بیایند. زمانی که قرآن وحی شد، جمعیت دنیا به اندازه ی کافی افزایش یافته بود، و قرآن بود که برای نخستین بار گامی درست در جهت محدود کردن روشهای پیشین در زمینه تعدد زوجات را پیش نهاد.

تعدد زوجات در قرآن مجاز شمرده شده است، ولی شرایط آن فوق العاده سخت است. هرگونه سوء استفاده از این اجازه الهی هولناک به دنبال دارد. بنابراین، گرچه تعدد زوجات از جانب خدا مجاز شمرده شده، ولی بهتر است که پیش از آنکه دهان باز کنیم و بگوییم قرآن اجازه داده که چند زن بگیریم، به دقت شرایط خود را بسنجیم.

بهترین مثال ما در اینجا شخص پیامبر است. او فقط یک زن - بنام خدیجه - داشت تا زمانی که وی از دنیا رفت. همه فرزندان پیامبر از خدیجه بودند، به استثنای یکی. بنابراین، در طول ۲۵ سالی که خدیجه همسر پیامبر بود، او و فرزندان از تمام توجه پیامبر برخوردار بودند. عبارت دیگر، محمد از ۲۵ سالگی تا ۵۰ سالگی فقط یک زن داشت. و در ۱۳ سال باقیمانده عمرش، با بیوه زنان سالخورده ی دوستانش که فرزندان بسیاری از خود بیادگار گذاشته بودند ازدواج کرد. این بچه ها نیازمند کانون گرم خانواده، و دست پُر مهر پدر بودند که پیامبر ایفاگر این نقش بود. تنها موردی که قرآن از تعدد زوجات حمایت می کند، آنجاست که ایفای نقش پدر برای بچه هایی که یتیم هستند مطرح است (۳: ۴).

غیر از ازدواج با مادر یتیمان، سه ازدواج سیاسی نیز در زندگی پیامبر وجود داشت. دوستان نزدیک او ابوبکر و عمر اصرار داشتند که پیامبر با دخترانشان عایشه و حفصه ازدواج کند، تا با او خویشاوند شوند. سومین ازدواج سیاسی، ازدواج با یک دختر مصری - بنام ماریا - بود که از سوی حاکم مصر بعنوان نشان دوستی به زنی به او داده شد.

از این نمونه خوب، می فهمیم که یک مرد باید در زندگی زناشویی خود کاملاً وفادار باشد و تمام توجه اش را به زن و فرزندان معطوف کند تا خانواده ای سالم و خوشبخت بار آورد.

قرآن در محدود کردن تعدد زوجات بسیار تأکید دارد: ” اگر می ترسید که نتوانید مساوات کامل را برقرار کنید، پس به یک زن اکتفا کنید.“ (۳: ۴) ” هر قدر هم که بکوشید، هرگز نمی توانید میان چند زن به انصاف رفتار کنید.“ (۴: ۱۲۹)

فرمان های محدود کننده تعدد زوجات در قرآن نشان دهنده آن است که خداوند احتمال سوء استفاده از قوانین را در نظر داشته است. بنابراین، تا زمانی که اطمینان حاصل کنیم که از مقررات الهی ذره ای سوء استفاده نشده، باید از هوی و هوس شخصی، و ازدواج با چند زن خود داری کنیم. اگر در جایی هستیم که تعدد زوجات رایج نیست، بهتر است همه توجه خود را به یک زن و فرزندانمان معطوف کنیم. رفاه اجتماعی، و آسایش روانی کودکان، خصوصاً در کشورهایی که چند همسری در آنها قانونی نیست در این است که فقط به یک زن اکتفا شود. آنچه در تعدد زوجات ملاک است و رعایت آن واجب است از این قرار است:

۱. هدف از تعدد زوجات این بوده که از مشکلات و محرومیت ها بکاهد، نه اینکه باعث محرومیت شود و مشکل ایجاد کند.
۲. اگر خانواده ای جوان تشکیل داده اید، مسلماً، گرفتن چند زن، سوء استفاده از قانون است.
۳. تعدد زوجات اگر به این خاطر باشد که زنی جوانتر را بجای زن قبلی بگیرید، سوء استفاده از قانون خداست (۲۰-۱۹: ۴).

پیوست ۳۲

چهل سالگی، کمال بلوغ

سن مسوولیت چه سنی است؟ اگر بچه ای در ۱۲ سالگی بمیرد و هرگز چیزی درباره خدا نشنیده باشد، به بهشت خواهد رفت یا به جهنم؟ اگر این بچه ۱۵ سال داشته باشد، یا ۲۱ سال، یا ۲۵ سال، آنوقت چطور؟ در چه سنی انسان برای عقابش مسوول شناخته می شود؟ مدتهاست که این سوال برای محققین تمام ادیان معمایی بوده است.

قرآن، چهل سالگی را سن مسوولیت تعیین کرده است. هرکس پیش از رسیدن به چهل سالگی بمیرد به بهشت می رود (۴۶:۱۵). اگر کسی به خدا ایمان داشت و از ایمانش بهره گرفت و روحش را بزرگ کرد به بهشت برین خواهد رفت (پیوست ۱۵). وگرنه، به بهشت زیرین خواهد رفت.

اولین عکس العمل شما در برابر اینگونه اطلاعات این است که اعتراض می کنید: "اگر کسی، واقعاً بد، شرور، و منکر خدا بود، و پیش از چهل سالگی بمیرد چطور؟ آیا باز هم به بهشت می رود؟" علت اعتراض شما این است که شما بی رحم هستید، درحالیکه خدا از رحم و بخشایش سرشار است [الرحیم]. انسان به بی رحمی گرایش دارد: "همه آنها را به جهنم اندازید."

کسانی که به این رحمت الهی سخت اعتراض دارند نمی توانند معلوم کنند که چه سنی، سن مسوولیت است. آنها می پرسند، "اگر آن شخص واقعاً آدم بد و پلیدی باشد، چطور؟" جواب این است که، "آیا خدا می داند که این شخص پلید است یا نمی داند؟" "البته می داند." "آیا خدا می داند که این شخص لیاقت بهشت را ندارد؟" "البته." "بنابراین، این شخص پیش از چهل سالگی نمی میرد." به همین سادگی. خدا تنها کسی است که به زندگی ما در این جهان خاکی پایان می دهد. او خوب می داند که چه کسی لیاقت بهشت را دارد، و چه کسی سزاوار آن است که به جهنم برود.

در اوایل سال ۱۹۸۹ میلادی مردی بنام "تئودور رابرت بندی" [Theodore Robert Bundy] به جرم قتل چندین زن اعدام شد. همه معتقد بودند که او یکی از شرورترین جنایتکاران تاریخ بوده است. اعدام این شخص، از موارد نادری بود که حتی انجمن مبارزه با اعدام، به صدور این حکم اعتراض نداشت. بعکس، بسیاری از مردم از خیر اعدام او به جشن و سرور پرداختند. بسیاری از خبرنگاران، سردبیران، و مقامات سیاسی از اینکه اعدام تئودور بندی یازده سال به تأخیر افتاد اعتراض کردند و گفتند که او حداکثر شش سال پس از محکومیتش می بایست اعدام می شد. اگر چنین کرده بودند، به استناد قرآن، بزرگترین لطفی بود که کسی می توانست برای او انجام دهد. بندی هنگام اعدام، ۴۲ سال داشت. اگر او پنج سال زودتر، یعنی در سن ۳۷ سالگی اعدام می شد، مستقیم به بهشت می رفت، و او لیاقت بهشت را نداشت.

از قرار معلوم، بندی یکی از نمونه هایی بود که خدا به ما داد تا نشان دهد که کسی که لیاقت بهشت را ندارد پیش از چهل سالگی نمی میرد. نام او [Theodore Robert Bundy] دارای ۱۹ حرف است، و درست یک روز پیش از اعدامش اعتراف کرد که ۱۹ زن را کشته است. نشانه های دیگری نیز در این رابطه از سوی خدا داده شده بود.

اعلام این خبر مهم، یکی از مسوولیت های عمده ای است که بعنوان رسول میثاق به من واگذار شده است. بدانید که این عقیده شخصی من نیست.

درخور توجه است که مارتین لوتر کینگ [Martin Luther King]، و ملکم اکس [Malcolm X]، هر دو، درست چند ماه پیش از رسیدن به سن چهل سالگی کشته شدند.

پیوست ۳۳

چرا خدا حالا رسول فرستاد؟

همانطور که در ۳:۸۱ و پیوست ۲ گفته شد، خدا رسولی فرستاده تا پیام های همه پیامبران را، پس از پاکسازی از غبار زواندی که بر آن نشسته، یکی کند، و بعنوان یک دین واحد بهم پیوند دهد: دین تسلیم. زمان، برای انجام چنین مأموریتی کاملاً مناسب است:

۱. یهودیت، مسیحیت، و اسلام به اندازه ای تحریف شده اند که تشخیص درستی و نادرستی آن دشوار است.
۲. تمام پیام های خدا به مردم رسانیده شده است؛ قرآن، آخرین کتاب آسمانی است.
۳. بیش از ۹۳٪ از انسانهایی که قرار است به این دنیا بیایند، هنوز متولد نشده اند. همانطور که در پیشگفتار، صفحه دوازده، شرح داده شد، تخمین زده می شود که تعداد انسانهایی که از زمان آدم تا امروز [سال ۱۹۸۹] در این دنیا گام نهاده اند، فقط یک پانزدهم جمعیت انسانهایی است که قرار است چند صباحی را در این سیاره خاکی "زمین" بسر برند.

یهودیت

بهترین نمونه ای که نشان می دهد یهودیت امروز تا چه حد تحریف شده است در کتاب یکی از خاخام های معروف بنام "هارولد اس. کوشنر"، پیدا می شود. او در کتاب پُرفروش خود تحت عنوان "وقتی پیشامد های ناگوار برای مردمان خوب رخ می دهد"، (انتشارات ایوان، چاپ ۱۹۸۱) می نویسد:

...، بهترین توصیه ای که می توان کرد این است که حتی المقدور این جهان فانی را جدی بگیریم تا احياناً اگر معلوم شد که این تنها حیات ماست، معنای زندگی و عدالت را در همین دنیا جویا شده باشیم. (ص ۲۹)

بی شک در این دنیا پیشامدهای ناگوار برای خوبان رخ می دهد، ولی این پیرو قانونمندی خدا نیست. خدا مایل است که مردم آنچه را که استحقاقش را دارند بدست آورند، ولی، او که همیشه نمیتواند به تمام امور سامان دهد. (صفحه ۴۲)

خدا از آن بالا پایین نمی آید که قانون حاکم بر طبیعت را بخاطر نجات مردم پرهیزگار برهم زند. دومین دلیل اینکه چرا در این دنیا پیشامدهای ناگوار برای آدمهای خوب اتفاق می افتد این است که خدا باعث آن نیست تا بتواند آنرا متوقف کند. (صفحه ۵۸)

خدا نمی تواند همه کارها را انجام دهد، ولی می تواند بعضی از کارهای مهم را انجام دهد. (صفحه ۱۱۳)

ما نمی توانیم از خدا بخواهیم که ما را از امراض مصون دارد، زیرا اینکار از توان او خارج است. (ص ۱۲۵)

من می پذیرم که دست خدا باز نیست. تا آنجا که قوانین طبیعت، تکامل طبیعی بشری، آزادی معنوی و اخلاقی بشری به او اجازه می دهد، در این چارچوب می تواند کارهایی را انجام دهد. (ص ۱۳۴)

مسیحیت

اگر عیسی مسیح همین امروز زنده می شد، مسیحیان او را به صلیب می کشیدند. علمای برجسته جهان مسیحیت به این نتیجه رسیده اند که دین مسیح به دنبال تصمیمی که در کنفرانس معروف نیقیه (سال ۳۲۵ میلادی) گرفته شد تا سر حد نابودی تحریف شد و آنچه امروز از آن مانده هیچ ربطی به دین حقیقی عیسی ندارد. به کتاب "اسطوره حلول خدا در قالب انسان" نگاه کنید؛ انتشارات وست مینستر، فیلادلفیا، سال ۱۹۷۷.

اسلام

اگر محمد همین امروز زنده می شد، مسلمانان او را تا پای مرگ سنگسار می کردند. دینی که مسلمانان امروز پیرو آن هستند بکلی با آن اسلام یا "تسلیمی" که ابراهیم و محمد موعظه می کردند مغایر است. هرچه مسلمانان امروز بعنوان تکلیف دین انجام می دهند از تشهد که اولین ستون دین است گرفته تا اذان، وضو، نمازهای روزانه، زکات، حج، و دیگر آداب دین اسلام، همه را غلط انجام می دهند (به پیوستهای ۲، ۱۳، ۱۵ نگاه کنید).

"دینی که خدا هرگز به آن مشروعیت نبخشیده" (۴۲:۲۱)

جدول زیر نشان می دهد که اسلام تا چه اندازه تحریف شده است:

آیه هایی که از آنها سربلایی شده است	بدعت ها
(۱۲:۱۱۱) (۷:۱-۳) (۱۱۴، ۳۸، ۱۹: ۶)	حدیث و سنت
(۱۷:۴۶) (۳۱:۶) (۴۵:۶) (۶۹:۳۸-۴۷)	کسی که مُرتد است باید کشته شود
و بسیاری دیگر از آیات	احکام وحشیانه کیفری:
(۲۲-۸۸:۲۱) (۱۸:۲۹) (۱۰: ۹۹) (۴:۹۰) (۲:۲۵۶)	دست دزد باید قطع شود
(۵:۳۸) (۱۲:۳۱)	زناکار باید سنگسار شود
(۴:۲۵) (۲۴:۲)	کسی که نماز نمی خواند واجب القتل است
(۲:۲۵۶) (۱۸:۲۹)	کسی که برای چهارمین بار نوشابه الکی مصرف کند، واجب القتل است
(۲:۲۵۶) (۱۸:۲۹)	عبادت را برای زنانی که عادت ماهانه هستند ممنوع کرده اند
(۲:۲۲۲)	اجازه نمی دهند زنان در نماز جمعه شرکت کنند
(۶۲:۹)	محمد را بر خلاف میلش بُت می کنند:
(۲:۲۸۵)	او را "محترم ترین رسول" [رسول اکرم] نامیده اند
(۳۳:۳۷) (۷۴-۷۳:۱۷) (۹:۱۱۷) (۴:۷۹)	او را معصوم [منزه از گناه] می دانند
(۴۰:۶۶) (۶۶:۱) (۸۰:۱-۱۰) (۹۳:۷)	
(۲:۱۴۹-۱۵۰)	مقبره اش را "مسجد" کرده اند
(۲:۴۸، ۱۲۳، ۲۵۴) (۶: ۷۰، ۹۴) (۷:۵۳) (۱۰:۳)	ادعا دارند که او می تواند شفاعت کند
(۳۹:۴۴) (۴۳:۸۶) (۷۴:۴۸)	
	درباره معراج پیامبر، چنان داستانی سر هم کرده اند که قابل دفاع نیست؛ و
	می گویند پیامبر، با اسبی، بسرعت نور، به آسمان رفت،
	و خدا را از مقرر کردن پنجاه نماز منصرف کرد.
	اگر پیامبر با سرعت نور به آسمان رفته بود، هنوز هم که هنوز است می بایست در کهکشان راه شیری
(۱۷:۱) (۵۳:۱-۱۸)	در حرکت می بود.
(۲۰:۱۴) (۷۲:۱۸)	نام او را به نماز و اذان اضافه کردند
(۳:۱۸) (۳۷:۳۵) (۳۹:۴۵)	نام او را به اولین رکن دین اسلام اضافه کردند
(۳: ۱۵۹) (۶۸:۴)	به پیامبر اهانت می کنند و او را یک وحشی معرفی می کنند:
(۱۸:۱۱۰) (۲۵:۲۰)	ادعا می کنند او چشمان مردم را از حدقه در می آورد
	ادعا می کنند قدرت جنسی او با قدرت جنسی ۳۰ مرد برابری می کرد
	قبول ندارند که محمد خاتم النبیین است زیرا
(۳۳:۴۰)	تعلیم می دهند که عیسی دوباره به این جهان برمی گردد؛ با این حساب، عیسی خاتم النبیین می شود
	ادعا دارند که محمد، پیامبر خدا، مردی بی سواد، و بی استعداد بود
	با تحریم برخی از مواد غذایی، روش عجیب و غریبی در خوردن و خوراک ابداع کردند (۱۱۶-۱۱۵:۱۶) (۱۴۵-۱۵۰:۶)
(۹:۳۷)	ماههای حرام (ماههای مقدس) را تغییر دادند
۱۵ پیوست (۶:۱۴۱)	با تحریفات خود، از پرداخت زکات طفره می روند
	به زنان ظلم می کنند و آنها را مجبور می کنند که موی خود را بپوشانند و لباس های غیرمعقول بپوشند؛ و
(۲:۲۲۸) (۳:۱۹۵) (۴: ۱۹، ۳۲) (۹:۷۱)	آنها را از کلیه حقوق ازدواج، طلاق، ارث، و غیره محروم می کنند.
	با این حدیث که "اگر میمونی، سگی، یا زنی در برابر یک نمازگزار عبور کند نمازش باطل است"، به زنان اهانت میکنند
	احکام بسیاری بدعت نهادند:
(۵:۱۰۱) (۴۲:۲۱) (۴۵:۶-۷) (۲:۱۶۸-۱۷۲)	از وضو و نماز گرفته تا طرز خوابیدن و ناخن گرفتن
(۵:۴۸-۴۹) (۷:۳۱-۳۲)	طلا و ابریشم را برای مردان حرام کردند
(۷:۳۲) (۴۲:۲۱) (۳۴:۱۳)	موسیقی و هنر را حرام کردند
	با یاهو گویی های خود از قبیل آنکه: زمین بر پشت یک ماهی عظیم الجثه بنا شده است!!، دین اسلام را
(۷۹:۳۰)	مورد تمسخر قرار می دهند (ابن خطیر، ۱۲۰۰ میلادی، بن باز، ۱۹۷۵ میلادی)

این فقط نمونه ی کوچکی از زیاده روی ها و گناهان مسلمین زمان ماست که هر روز شاهد آن هستیم. برای همین است که خدا رسول میثاقش را در این زمان فرستاده است.

پیوست ۳۴

دست نخوردگی

به پسران و دختران مومن راستین باید آموخته شود که اگر از احکام و قوانین خدا پیروی کنند و نجابت شان را حفظ کنند خوشبخت می شوند. این به این معنی است که آنها باید خود را برای همسر آینده شان دست نخورده نگاه دارند و هرگز اجازه ندهند که کسی از نظر جنسی به آنها دست بزند.
(۳۰-۲۹:۷۰) (۳۳:۳۵) (۲۴:۳۰) (۶-۵:۲۳)

جامعه امروز مآلما از وسوسه های نفسانی است. در دهه هشتاد در امریکا، حتی پدران و مادران هم درباره اینکه فرزندانشان دوست پسر، یا دوست دختر بگیرند با آنها صحبت می کنند. وقتی بچه ها به سنین ۱۳ تا ۱۹ سالگی می رسند، بسیاری از والدین برای فرزندان شان وسایل جلوگیری از حاملگی هم تهیه می کنند. آمار نشان می دهد که درصد نگران کننده ای از جوانان کشور، با آنکه هنوز بالغ نشده اند، از نظر جنسی فعال هستند، و با ارزشهای اخلاقی بیگانه هستند. هر ماه میلیون ها نفر بطور نامشروع در امریکا حامله می شوند و از عواقب ناگوار آن این است که میلیون ها سقط جنین مصیبت بار رخ می دهد.

از جمله پیامدهای سقوط این ارزشهای اخلاقی: کودکان بی پناه و ناخواسته، پدران غافل و غیرمسئول، جنایتکارانی که هیچ ارزشی برای جان و مال مردم قائل نیستند، میلیونها وصله ناجور در اجتماع، امراض مقاربتی لاعلاج، تبخال مقاربتی، زگیل لاعلاج مقاربتی، سفلیس، سوزاک، دیس پلازیا، مرض گشنده ایدز [سیدا]، و سایر امراض جدید است که پیش از این وجود نداشتند.

آنچه اکثر مردم نمی دانند این است که پامال شدن ارزشهای اخلاقی در زندگی برای آنان بسیار گران تمام می شود. تنها قانونی که بر جهان حکمفرماست، قانون خداست، و سرپیچی آشکار از قوانین خدا، موجب بدبختی و مشکلات فراوان است (۲۰:۱۲۴).

مومنانی که به فرزندان شان اهمیت می دهند، با راهنمایی های خود مرتب به آنان یاد آور می شوند که نجابت شان را حفظ کنند (۲۰:۱۳۲). یعنی اینکه تا شب ازدواج دست نخورده بمانند، و پس از آن نیز نسبت به همسرشان کاملاً وفادار باشند و با هیچکس بطور نامشروع همبستر نشوند. تمام این دستورات برای آن است که خودشان خوشبخت شوند. فرمان خدا برای حفظ نجابت - چه پیش از ازدواج یا پس از ازدواج - به سود خود ماست. خدا بر سلامتی، دارایی، خوشبختی، و بدبختی ما کنترل دارد (۴۸، ۴۳:۵۳).

*****

پیوست ۳۵

مواد مخدر و الکل

درباره مواد مخدر، و مشروبات الکلی که شرعاً نهی شده اند به هیچ وجه نباید انعطاف نشان داد و هر گونه سازشکاری در مورد آنها محکوم است؛ قرآن آنها را بعنوان "اعمال شیطانی، و پلید" معرفی می کند (۵:۹۰). در آیات ۲:۲۱۹ و ۵:۹۰ مشاهده می کنیم که "مسکرات، قمار، معابد بتان، و هر آنچه که به حکم قرعه به کسی بیفتد" حرام است. واژه "خمر" که برای مسکرات بکار برده شده است از ریشه "خمر" بمعنای "پوشاندن" گرفته شده است. بنابراین، هر آنچه فکر را بپوشاند، حرام است. این شامل تمام چیزهایی است که در عقل یا فکر اختلال ایجاد کند، مانند ماری جوانا، هرویین، کوکائین، تریاک، الکل، حشیش، و هر چیز دیگری که بر مغز اثر بگذارد.

پیوست ۳۶

یک ملت بزرگ چه قیمتی باید بپردازد

کافی است اهل کتاب (یهودیان، مسیحیان، و مسلمانان) ایمان بیاورند و پرهیزگاران زندگی کنند، آنگاه گناهانشان را می‌زداییم، و آنان را به باغ‌های پر نعمت وارد می‌کنیم. اگر فقط از تورات و انجیل و آنچه در این از جانب پروردگارشان فرو فرستاده شده پیروی کنند، از بالای سرشان و از زیر پایشان بر آنان نعمت می‌فرستیم. بعضی از ایشان پرهیزگارند، ولی اکثرشان پلید هستند. [۶۶-۶۵: ۵] اگر اهالی آن جوامع ایمان می‌آوردند، و پرهیزگار می‌شدند، باران رحمت خود را از آسمان و زمین بر آنان می‌بارانیدیم.

خدا خوشبختی و بدبختی شما را کنترل می‌کند.

.... خداست که شما را ثروتمند یا تهیدست می‌کند.

[۴۸، ۴۳: ۵۳]

ملتی که پاسدار احکام خداست، در جهان سربلند خواهد بود، و پیروزی، رفاه، و سعادت برای چنین ملتی تضمین شده است (۳۱- ۴۱:۳۰؛ ۲۴:۵۵؛ ۱۶:۹۷؛ ۶۴-۱۰:۶۲). از طرف دیگر، ملتی که از قوانین خدا سرپیچی کند، زندگی اسفناکی در پیش خواهد داشت (۲۰:۱۲۴). برای ملتی که پشتیبان و پیرو قوانین خدا باشد ضمانت شده است که به ملتی بزرگ تبدیل شود. این یک خواب و خیال نیست؛ زیرا همه چیز تحت کنترل خدا است (۱۰:۶۱)، و عده‌های خدا و آنچه خدا آنرا ضمانت کرده انجام شده است. ویژگیهای ملتی که قوانین خدا را رعایت می‌کند، چنین است:

۱. حداکثر آزادی برای مردم تأمین شده است- آزادی در دین، آزادی در عقیده، آزادی در سفر، آزادی در اقتصاد (۲۲- ۸۸:۲۱) (۱۰:۹۹) (۲:۲۵۶).
۲. تضمین رعایت حقوق بشر برای همگان؛ همه مردم صرفنظر از نژاد، رنگ، اعتقاد، مقام اجتماعی، موقعیت مالی، یا وابستگی‌های سیاسی از حقوق مساوی برخوردار هستند (۴۹:۱۳) (۵:۸).
۳. رفاه عمومی برای همه؛ روش اقتصادی خدا بر اساس گردش دایم ثروت و سرمایه‌گذاری سازنده است، و رباخواری حرام است. اقتصاد غیرسازنده از قبیل قمار، بخت آزمایی، و بهره‌های گزاف حرام است (۵۹:۷) (۲:۲۷۵-۲۷۷).
۴. عدالت اجتماعی برای همه. چرا که در اثر پرداخت درست زکات، دیگر کسی گرسنه و یا بی سرپناه نخواهد ماند (۷- ۱۰۷:۱) (۲۵- ۷۰:۲۴) (۲:۲۱۵).
۵. یک رژیم سیاسی که بر پایه‌ی آرا همگانی بنیاد نهاده شده است. هواخواهان و یا مخالفان هر موضوعی، پس از مشورت متقابل، در نهایت آزادی حرفشان را می‌زنند و دیگران را از روی منطق و استدلال متقاعد می‌کنند. نتیجه این می‌شود که همه باهم به توافق می‌رسند. رأی اکثریت ۵۱٪ نباید بر اقلیت ۴۹٪ تحمیل شود (۴۲:۳۸).
۶. جامعه‌ای که پشتیبان بالاترین معیارهای اخلاقی است و در حفظ آن کوشاست. در چنین جامعه‌ای کانون خانواده گرم و استوار خواهد بود و اعتیاد به الکل، مصرف نامشروع مواد مخدر، حاملگی‌های نامشروع، سقط جنین و طلاق عملاً وجود نخواهد داشت.
۷. حداکثر امنیت جانی و مالی برای مردم. بنابراین، هیچ جنایت و تجاوزی علیه جان و مال مردم صورت نخواهد گرفت.
۸. گسترش عشق و محبت، و صلح و احترام متقابل میان افراد این ملت؛ و نیز میان این ملت با سایر جوامع جهان (۹- ۶۰:۸) (۳:۱۱۰).
۹. سلامت محیط زیست از طریق حفظ منابع طبیعی، و جلوگیری از روش‌های تخریبی و اسراف آمیز ضمانت شده است (۳۰:۴۱).

پیوست ۳۷

احکام جزایی در اسلام

اگر دزدی هزار دلار از شما بدزدد، و او را بگیرند و زندانی کنند، چه چیز عاید شما می‌شود؟ اگر دزد زن و فرزند داشته باشد، آنها چه گناهی دارند؟ چرا بچه‌ها باید از پدرشان محروم شوند؟

همانطور که قرآن درباره‌ی سایر مسائل کیفری که در جهان امروز با آن روبرو هستیم، راه حل‌هایی نشان داده، برای این مشکل نیز راه حلی نشان داده است.

کیفر، بر اساس مساوات [۱۷۹ - ۱۷۸ : ۲]

بر اساس قانون جزایی قرآن، دزدی که هزار دلار از شما دزدیده است، باید آنقدر برای شما کار کند تا هزار دلاری را که از دست داده‌اید جبران کند. در ضمن باید تمام خسارت‌ها و ناراحتی‌هایی را که مسبب آن بوده جبران کند. و در عین حال، زن و فرزندان بی‌گناه آن دزد نیز از مرد خانواده محروم نشده‌اند، و از مخارج سنگین زندان‌ها نیز کاسته می‌شود. زندانی کردن، مجازاتی است بی‌رحمانه و غیرانسانی که ثابت شده است که نتیجه‌ی خوبی ندارد.

برخلاف آنچه که عموم مردم تصور می‌کنند، دست دزد نباید قطع شود. سیاس خدای را که به شکرانه‌ی رحمت بیکرانش، و معجزه ریاضی قرآنش اکنون متوجه شده‌ایم که دست دزد را باید علامت گذارد. این مطلب در آیه ۵:۳۸ بیان شده است. حاصل جمع شماره سوره و آیه، ۴۳ می‌شود: $(۳۸ + ۵ = ۴۳)$. در آیه ۱۲:۳۱ نیز به "بریدن دست" اشاره شده است. در این آیه می‌بینیم که زمانی که از حُسن یوسف به شگفت آمدند، دستهای خود را "بریدند". پُر واضح است که زنان دستهای خود را قطع نکردند؛ هیچکس نمی‌تواند چنین کاری بکند. از حاصل جمع شماره این سوره و آیه $(۳۱ + ۱۲ = ۴۳)$ ، همان عددی بدست می‌آید که از حاصل جمع ۵:۳۸ بدست آمد. پس، دلایل ریاضی در قرآن ثابت و تأیید می‌کنند که "بریدن در حد علامتگذاری" کیفر دزد است، نه قطع دست. یک دلیل ریاضی دیگر هم غیر از آن هست و آن اینکه ۱۹ آیه بعد از ۱۲:۳۱، دوباره از "بریدن دست" سخن گفته شده است. احکام جزایی در اسلام، بر اساس برابری است و علتش این است که خلافکاران در جامعه شناخته شوند (۲:۲۴؛ ۵:۳۸؛ ۲:۱۷۸).

در مقوله‌ی کفرآمیز حدیث و سنت آمده است که کسی را که زنا می‌کند مرتکب می‌شود، سنگسار کنید. این حکم، حکم خدا نیست. همانطور که در ۲۴:۲ بیان شده، کیفر زنا این است که صد ضربه شلاق - نه بصورت جدی - در برابر مردم زده شود. همانطور که در بالا بدان اشاره شد، اساس این تنبیه این است که مجرم در اجتماع شناخته شود. اینکار با شلاق زدن در ملا عام، عملی می‌شود.

و اما درباره قتل، آنچه مسلم است این است که قرآن مشوق اعدام نیست (۲:۱۷۹). آزاد در برابر آزاد، برده در برابر برده، و مؤنث در برابر مؤنث (۲:۱۷۸). از آنجا که انسان اصولاً بی‌رحم و ستمگر است بسیاری از مردم حتی نمی‌توانند تصور کنند که قرآن با این فرمان چه می‌خواهد بگوید. آنها حاضر نیستند این دستور واضح را قبول کنند که مساوات حتماً باید اجرا شود - اگر زنی مردی را بقتل برساند، یا مردی زنی را بقتل برساند، یا اگر برده‌ای کسی را که آزاد است بقتل برساند، یا کسی که آزاد است برده‌ای را بقتل برساند، قاتل نباید به مرگ محکوم شود. قرآن ترجیح می‌دهد که قاتل به خانواده مقتول غرامت بپردازد. کشتن قاتل، نه مقتول را باز میگرداند و نه خانواده مقتول از اعدام قاتل چیزی عایدشان می‌شود. غرامت باید به اندازه‌ای باشد که دیگران را از ارتکاب به این عمل بازدارد. در اسلام "دین تسلیم"، کسی که به او ستم شده، و یا کسان او نقش مهمی در رأی دادگاه دارند. آنها هستند که با نظرخواهی از یک شخص با صلاحیت که از دانش قرآنی برخوردار است، تصمیم می‌گیرند که مجازات چه باشد؟

پیوست ۳۸

۱۹، امضای آفریدگار

کتاب های آسمانی تنها آفریده های خدا نیستند که با نوشتار ریاضی بر پایه ی ۱۹ پی ریزی شده اند. بیگمان سخن گاليله بسیار عمیق و پرمعناست که: "ریاضی، زبانی است که خدا جهان هستی را با آن آفرید." چیزهای بسیاری از نظر علمی کشف شده است که همگی گواه آن هستند که عدد ۱۹ همچو امضای خدا بر برخی از آفریده-های جهان است. همانگونه که امضای هنرمندانی چون میکال آنژ و پیکاسو در آثارشان دیده می شود، این مهر الهی نیز در سراسر جهان هستی همچو امضای پروردگار بر آثارش دیده می شود. برای مثال:

۱. خورشید، ماه، و زمین هر ۱۹ سال یک بار در یک خط مستقیم قرار می گیرند (به دایرة المعارف جوداییکا، بخش "گاهنامه" نگاه کنید).

۲. ستاره دنباله دار هالی گمیت، این پدیده شگرف آسمانی، هر ۷۶ سال یا 4×19 به جو زمین نزدیک می شود.

۳. مهر خدا بر شما و من در این اصل آشکار است که بدن انسان دارای ۲۰۹ یا 11×19 استخوان است.

۴. کتاب جنین شناسی لنگمن، نوشته "T.W. Sadler" که در اکثر مدارس و مراکز پزشکی ایالات متحده امریکا تدریس می شود، در صفحه ۸۸، چاپ پنجم می نویسد: "دوره حاملگی برای یک جنین کامل معمولاً ۲۸۰ روز، یا ۴۰ هفته پس از شروع آخرین عادت ماهانه، یا بطور دقیق تر ۲۶۶ روز یا ۳۸ هفته پس از لقاح است." اعداد ۲۶۶ و ۳۸، هر دو مضرب صحیحی از عدد ۱۹ هستند.

*****

سبحان الله